ANUL I Nr. 25 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 23 Septembrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 -

Impreună cu popoarele iubitoare de pace din toată lumea să luptăm pentru a zădărnici planurile criminale ale aţâţătorilor la un nou război. Vom şti să câştigăm lupta pentru pace, care este lupta pentru viaţă şi pentru un viitor fericit.

(Din apelul Comitetului Permanent Pentru Apărarea Păcii din R. P. R.)

INCEPEM NOUL AN ȘCOLAR SUB SEMNUL LUPTEI PENTRU PACE

UNIUNEA SOVIETICĂ — MUNCĂ, DEMNITATE, FORȚĂ*)

de Mihail Sadoveanu
Președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Impresiilor mele din zilele conferinței pentru pace dela Moscova le-ar trebui mai mult timp decât le pot da — ca să se ordoneze și să se adâncească. Foarte pe scurt voi cerca să spun ceva despre lucrările din sala coloanelor, în palatul Uniunii Sindicatelor.

Au venit aici delegați din paisprezece țări străine: Anglia, Austria, Albania, Bulgaria, China, Coreea, Cehoslovacia, Franța, Germania, Italia, Polonia, România, Statele Unite, Ungaria.

După cum a arătat, în vorbirea sa, scriitorul Corneiciuc, poporul muncitor sovietic a trimis la congres o mie două sute de delegați. S'au înfățișat soli a treizeci și trei de naționalități sovietice: din văile Carpaților și înălțimile Pamirului, de pe țărmurile Mării Negre și Oceanului Pacific, din Caucaz și Altai. Au venit muncitori din toate ramurile de activitate: oameni ai științei, scriitori, pictori, actori, compozitori și muzicanți, colhoznici și muncitori, reprezentanți ai comitetelor antifasciste de femei și tineret, reprezentanți ai diferitelor uniuni profesionale, reprezentanți ai bisericii.

Adunarea cuprindea eroi ai Uniunii Sovietice — 26, eroi ai muncii socialiste—105, laureați ai premiului Stalin— 169.

Peste două mii de congresiști.

Toți au mărturisit încrederea lor în victorie și în marele călăuz și povățuitor al lumii, Stalin.

De către toți au fost ridicate proteste împotriva aţâţătorilor la război. Capitalismul și imperialismul anglo-american încearcă în felurite chipuri să organizeze o tabără de război neo-fascistă, care le-ar mai putea prelungi situația preponderentă Le e scump huzurul pe care l-au dobândit prin silnicie, violențe și asuprire, exploatând muncitorimea, țările mici și coloniile . Pactul Atlanticului, planul Marshall, bomba atomică, sunt tot atâtea amenințări împotriva omenirii pașnice, împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Congresul, prin numeroși delegați, a denunțat crima odioasă pe care o pregătesc acești vesnic nesățioși și a înfierat-o, încredințat fiind că fortele păcii vor înnăbuși agresiunea. De partea păcii stă cu hotărire clasa muncitoare de pretutindeni, stă forța nebiruită a Uniunii Sovietice, stau legile inflexibile ale istoriei.

Primul delegat înregistrat a fost al Pamirului, venit din mari depărtări, de pe înălțimile Asiei Centrale. A declarat că vine cu hotărire tare să apere pacea întregii lumi: (zașitit mir vo vsem mire). Se aflau înscrise în sală și alte lozinci ale oamenilor muncii.

In limba rusă cuvintele care exprimă pacea și lumea sunt omonime. In lumea nouă ele tind să devină și sinonime. Lumea păcii realizează pacea lumii.

De pe estradă, sub portretul Marelui Stalin, academicianul Grecov a deschis congresul. O singură dorință ne unește, a zis domnia sa, indiferent de naționalitate, credință și convingeri politice. Savanții, scriitorii, colhoznicii, novatorii în industrie, uniunile profesionale, tineretul comsomolist, femeile luptătoare, toți voim să triumfe pacea în întreaga lume. Să vadă cei care pregătesc agresiunea că massele populare din toate țările lumii nu mai voiesc repetarea grozăviilor ultimului măcel.

Scriitorul Fedin propune pentru prezidiul de onoare Biroul Politic al Partidului Bolșevic, în frunte cu I. V. Stalin. După aclamațiile în picioare ale congresului, Fedin propune prezidiul activ. Intre cele 89 de persoane alese, se află Vavilov, președintele Academiei de Științe, Fadeev, secretarul general al Uniunii Scriitorilor, Simonov, dramaturgul, savantul Lisenco, Tihonov poetul, scriitoarea Vanda Vasilievsca, Cuznețov, președintele Confederației Generale a Muncii, Rosiischi, maistru dela Uzinele „Calibr", Saachian, învățător din Armenia, Suracan Cainazarova, președinta colhozului din Chirghizia, „Erou al muncii socialiste", apoi Lafitte și d'Arbousier, secretari ai Comitetului Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, Corneiciuc, Ilya Ehrenburg, și prietenul nostru, profesorul academician Parhon.

Raportul poetului Tihonov, care a urmat după instalarea prezidiului activ, a arătat că în mișcarea pentru pace a milioanelor de muncitori din lume, Uniunea Sovietică ocupă locul de conducere. Oamenii sovietici sunt mândri că marea lor Patrie Socialistă se dovedește și acum, ca totdeauna, a fi bastionul păcii și securității internaționale. In lupta sa pentru apărarea păcii, are alăturea țările de democrație populară. In toate colțurile lumii, ca un simbol al prieteniei dintre popoare, răsună în toate limbile, cu aceeași putere și

*) Cuvântare rostită cu ocazia dării de seamă publice a delegației R. P. R. care a participat la Conferința Partizanilor Păcii din U. R. S. S.

(Continuare în pag. 4)

Conferința U.S.S.I. cu președinții și secretarii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ a convocat în zilele de 19 și 20 Septembrie la o ședință de lucru pe președinții și secretarii sindicatelor din întreaga țară, cu scopul de a analiza în spirit critic și autocritic munca depusă pentru pregătirea noului an școlar, precum și pentru a discuta împreună sarcinile imediate ce stau în fața sindicatelor de învățământ. Au participat la această ședință 140 de tovarăși și tovarășe din toate județele țării.

Printre participanți s'au observat, ca rezultat al alegerilor, un număr mai mare de femei și tineri, ceeace arată că s'a urmat în această privință linia trasată de Confederația Generală a Muncii. Trebuie să subliniem totuși cu acest prilej, că numărul femeilor care au fost promovate în conducerea sindicală nu este încă mulțumitor.

Ceeace s'a putut observa, încă înainte de deschiderea ședinței, este atmosfera tovărășească și prietenia ce s'a închegat între reprezentanții sindicatelor noastre.

La orele 9 ședința s'a deschis în prezența tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, și a tov. Zastulca, membru în Comitetul Executiv al C. G. M.

Tov. Marin Sulică, vicepreședintele Uniunii, a rostit cuvântul de deschidere, în care a arătat scopul ședinței, precum și ordinea de zi, cu următoarele puncte:

1. Contribuția sindicatelor la pregătirea noului an școlar și sarcinile lor pentru asigurarea bunei funcționări a școlilor în acest an.
2. Raportul cu privire la Conferința Departamentului Profesional Internațional al Invățământului.
3. Raport asupra Protecției Muncii.
4. Casele de ajutor reciproc.
5. Problemele organizatorice.

Tov. Mihai Nanu, președintele Uniunii, a prezentat primul raport al ordinei de zi, făcând o analiză critică a contribuției sindicatelor la lucrările pentru pregătirea începutului de an școlar.

După raport au urmat discuții, la care s'au înscris 26 tovarăși.

Din aceste discuții a reieșit ca parte pozitivă, mulțimea și diversitatea problemelor care s'au pus.

Tov. Aurel Stoica, președintele sindicatului Buzău, vorbind despre problema ridicării nivelului ideologic și cultural al membrilor sindicatului. a subliniat felul în care acest sindicat, — datorită muncii de lămurire pe care a dus-o, — a realizat o casă de cultură.

Tov. Faida, secretarul sindicatului Teleorman, a comunicat metodele prin care în acest județ s'a dus bine munca de alfabetizare, reușind să se depășească numărul prevăzut în Planul de Stat cu peste 40 la sută.

Tov. N. Calinicenco, președintele sindicatului Iași, relevă câteva deficiențe ale profesorilor din invățământul superior. Unii dintre aceștia încă mai explică fenomenele în mod idealist și mistic. Materialul sovietic nu a fost folosit îndeajuns, deși organizația sindicală s'a îngrijit să-l procure.

Tov. Saragea, vicepreședintele sindicatului București, atrage atenția asupra nivelului scăzut pe care l-au avut un număr de candidați la examenele de admitere în facultăți. Aceasta este o consecință a lipsei de pregătire și

O parte din participanții la conferința președinților și secretarilor Sindicatelor Salariaților din Invățământ

de răspundere a unora dintre profesori.

Tov. Bădică, președintele sindicatului Constanța, a dat sugestii pe care le-a experimentat pe teren, cu privire la întocmirea de bibliografii pentru fiecare specialitate, la bibliotecile-tip, colaborarea cu părinții, etc.

S'au ridicat și de către ceilalți tovarăși o serie de probleme ce vor fi desvoltate în *Gazeta Invățământului*, în numerele viitoare.

Ceeace s'a observat din aceste discuții e faptul că unii tovarăși nu știu să lege încă discuțiile de subiectul raportului. De pildă, deși ar fi trebui să se discute modalitatea de a aplica pe teren, conform specificului local, sarcinile trasate de către Comitetul Executiv al Uniunii, cei mai mulți președinți și secretari au prezentat la discuții rapoartele lor de activitate. O altă deficiență a fost adesea lipsa de spirit autocritic.

In după amiaza zilei de 19, tov. dr. Brauner, responsabilul Secției Internaționale a U. S. S. I., a prezentat al doilea raport, privitor la congresul dela Varșovia. In acest raport s'a arătat importanța pe care Conferința dela Varșovia o are pentru oamenii învățământului din întreaga lume.

S'a arătat trista situație a școlilor în țările imperialiste și în contrast cu aceasta, înflorirea învățământului în U. R. S. S., Țara Socialismului. Deasemenea și progresele făcute de țările de democrație populară. S'a accentuat îndeosebi asupra celor două probleme: democratizarea învățământului și lupta pentru pace.

In discuțiile care au urmat la acest raport, președinții și secretarii sindicatelor, prin angajamentele luate, au manifestat o atitudine hotărîtă împotriva aţâţătorilor la un nou război, imperialiștii anglo-americani.

A urmat apoi raportul privitor la Protecția Muncii ,prezentat de tovarășa Gângaciu, responsabila Comisiei de Asigurări a Uniunii. In acest raport s'au analizat posibilitățile de îmbunătățire a condițiilor de muncă, ale profesorilor, învățătorilor, elevilor, precum și ale tovarășilor din personalul de îngrijire. S'a vorbit deasemenea de modul în care să fie predate orele de protecția muncii, prevăzute în programa analitică, precum și de stimularea a cercetărilor științifice în acest domeniu.

Tov. Pantazi, membru în Comitetul Executiv al Uniunii, în raportul prezentat, referitor la Casele de Ajutor Reciproc, a arătat importanța acestora și felul în care ele vor funcționa în urma lichidării Casei de Credit a Corpului Didactic.

Participanții la conferință au adus la cunoștința tuturor sindicatelor fraudele ce se făceau înainte de 1944 de conducerea Casei Corpului Didactic și au cerut cu insistență să se stabilească răspunderile de către comisia de lichidare.

Ultimul punct din ordinea de zi a fost raportul prezentat de tov. Alexandru Dimitriu, secretar general al Uniunii, cuprinzând problemele organizatorice. Analizând munca desfășurată în toate județele țării, raportul, menținându-se pe linia criticii principiale, a subliniat părțile pozitive, precum și lipsurile, din a căror cunoaștere tovarășii vor trebui să învețe pentru a-și îmbunătăți munca. Pe baza realizărilor și a lipsurilor constatate, s'au trasat concret și precis sarcinile organizatorice, ce revin sindicatelor pentru desfășurarea muncii în anul școlar care începe.

Discuțiile din a doua parte a ședinței au dovedit mai mult spirit autocritic decât primele. Tovarășii și-au recunoscut lipsurile și și-au luat angajamente concrete. Județul Ilfov a provocat la întrecere județul Turda, în domeniul muncii de alfabetizare. Tov. Bucșa, președintele sindicatului Turda, a primit provocarea în numele salariaților din învățământ din județul său și a cerut Uniunii să fixeze normele întrecerii.

Raportorul a încheiat discuțiile subliniind o lipsă a Uniunii, și anume faptul că nu s'a ținut destul de strâns legătura cu sindicatele, munca lor nu a fost sprijinită și urmărită îndeaproape.

Accentuând că o muncă planificată nu se poate duce decât cunoscând bine întreaga realitate de pe teren, tov. Al. Dimitriu, în numele Uniunii, își ia angajamentul ca în etapa următoare să se urmărească lichidarea greșelilor.

La închiderea conferinței au participat: tov. Gheorghe Apostol, membru în Biroul Politic al C. C. al P. M. R. și președinte al C. G. M., tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, tov. Florica Mezincescu, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public, precum și șefii secțiilor de Invățământ și Cultură ale Comitetelor Provizorii.

Au vorbit cu acest prilej tov. Gheorghe Apostol și N. Popescu-Doreanu.

Tov. Nanu, președintele Uniunii, își ia angajamentul, în numele Uniunii, să mobilizeze sindicatele de învățământ din țară pentru a duce la îndeplinire sarcinile ce le revin în cadrul Planului de Stat.

Conferința președinților și secretarilor sindicatelor de învățământ s'a încheiat într'o atmosferă entuziastă și mobilizatoare.

Spor la muncă, tovarăși!

Luni 26 Septembrie, începe cel de al doilea an școlar de aplicare a revoluționarei Reforme a învățământului. Acest an școlar se deschide sub semnul luptei pentru pace.

Datoria noastră, a cadrelor didactice, este ca în acest an, să adâncim principiile reformei învățământului, făcând ca școala noastră să fie tot mai mult o școală a poporului, o școală pentru popor. Datoria noastră este să creem seria de cadre atât de necesare desvoltării industriei, să pregătim elementele care să ridice tot mai sus nivelul cercetărilor științifice.

Un nou an școlar, un nou pas pe drumul progresului, pe drumul biruinței întru apărarea păcii.

Guvernul și organele administrative, în împrejurările date, au făcut tot ce este posibil ca școala să se deschidă în cât mai bune condițiuni. Iar noi învățătorii și profesorii, conștienți de misiunea istorică a clasei muncitoare, atenți la îndrumările Partidului, vor trebui să punem toată râvna și puterea noastră de muncă în slujba școlii. Mai mult ca oricând, noi profesorii și învățătorii trebue să ne străduim pentru a scutura din școală zgura mentalității burgheze, mistice, șovine și antiștiințifice. Mai mult ca oricând, noi profesorii și învățătorii trebue să îndrumăm elevii pe calea celei mai avansate științe, știința marxist-leninistă, legând puternic întreaga școală de practică și de desvoltarea economică a Patriei noastre. Să ne însușim metodele pedagogiei științifice, citind studiile pedagogilor sovietici, să muncim cu stăruință și planificat, să muncim cu dragoste și să facem din școlile noastre școli fără repetenți. Exemplul măreț al pedagogiei și experienței școalei sovietice să ne fie un îndreptar de fiecare clipă. Să facem ca elevii noștri, de toate categoriile, să înțeleagă, dela început, că munca serioasă, conștient îndeplinită, munca stăruitoare este temelia pe care se bizue prosperitatea și cultura. Azi, și la noi, după exemplul Uniunii Sovietice, munca încetează de a mai fi obiect de exploatare. Ea devine, tot mai mult o chestiune de cinste, de glorie, de eroism. Dar munca cr eatoare nu este posibilă decât atunci când omul iubește munca, at unci când vede în ea bucuria de a crea pentru colectivitate. A desvolta în copiii noștri o deprindere adâncă de a munci cu folos, organizat, este o datorie principală a cadrelor didactice. Cu răbdare, cu tact și mai ales cu dragoste, cu nesfârșită dragoste și înțelegere să urmărim și să ajutăm copiii noștri în munca lor școlară. Să interesăm părinții în bunul mers al școlii, în cunoașterea și îndrumarea copiilor și să folosim ajutorul lor în toate activitățile școlare.

Anul școlar se deschide sub semnul luptei pentru pace; să înțelegem că una din marile noastre datorii este de a face din fiecare copil al nostru un aprig luptător pentru pace. Copiii trebue să cunoască. pe deplin intențiile criminale ale imperialiștilor aţâţători la război. Ei trebue să știe toate dedesubturile mârșave ale uneltirilor bancherilor anglo-americani, să vadă limpede că acești exploatatori sunt dușmanii progresului, sunt dușmanii omenirii. Elevii noștri, luminați de farul luptei Partidului, alături de părinții lor, oameni ai muncii, să știe a intra în frontul popoarelor care, în frunte cu nebiruita Uniune Sovietică, luptă pentru pace și progres. Vorbind, cu prilejul zilei de 23 August, la Arenele Libertății, tov. Gh. Gheorghiu-Dej spunea: „Dragostea de țară a oamenilor muncii a căpătat astăzi în Republica Populară Română un înțeles mai bogat și adânc. Lupta pentru apărarea Patriei se confundă cu lupta pentru apărarea libertăților cucerite de popor, cu lupta pentru construirea socialismului. Interesele naționale, cu alte cuvinte, interesele marei majorități a populației țării, se îmbină cu interesele mișcării mondiale revoluționare, cu interesele luptei pentru pace".

Acum, când copiii dragi ai Republicii noastre sunt gata să păşească pragul şcolii să ne amintim încă odată cuvântul marelui pedagog sovietic Macarenco: „Educația copiilor este un domeniu important al vieții noastre. Copiii noștri sunt viitori cetățeni ai țării noastre și viitori cetățeni ai lumii. Ei vor făuri istoria. Copiii noștri sunt viitorii părinți; ei vor fi deasemenea educatorii copiilor lor. Copiii noștri trebue să devină cetățeni admirabili și buni părinți".

In spiritul muncii conștiente, organizate, în spiritul luptei pentru pace, începem un nou an școlar.

Organele de conducere ale școalei din Republica Populară Română urează tovarășilor profesori și învățători *spor la muncă*.

Contribuția sindicatelor la pregătirea anului școlar și sarcinile sindicatelor pentru buna funcționare a școlilor în acest an școlar

Rezumat din raportul tov. Mihail Nanu, președintele U. S. S. I., ținut la Conferința președinților și secretarilor sindicatelor, — din 19—20 Septembrie, la București

Conferința aceasta de lucru, organizată de Comitetul Executiv al Uniunii noastre se ține în ajunul noului an școlar.

Deschiderea anului școlar este un eveniment de o deosebită importanță politică și culturală în viața țării noastre și a întregului popor muncitor.

Pe timpul regimului burghezo-moșieresc școala era un mijloc de otrăvire a minților tinerilor, cu ideologia criminală a claselor exploatatoare, crescând un tineret egoist, individualist, șovin și mistic, instrument de exploatare și asuprire a poporului muncitor.

Astăzi, urmându-se pilda măreață a U. R. S. S., școala noastră este pusă în slujba construirii socialismului, pregătește tineretul și-l îndrumează pe calea științei adevărate, pe care o va pune în mod practic în slujba ridicării bunăstării materiale și culturale a poporului muncitor.

Reforma învățământului a pus școala noastră pe baze cu totul noi. Școala trebue să corespundă sarcinilor puse de desvoltarea rapidă a țării noastre în domeniul economic.

Analizând cum au contribuit sindicatele din învățământ la pregătirea noului an școlar, să vedem care sunt sarcinile noastre pentru buna funcționare a școlii în viitor.

In fața sindicatelor noastre stă sarcina permanentă a aplicării Reformei învățământului.

Aceasta cere în primul rând atașamentul față de clasa muncitoare și o temeinică orientare marxist-leninistă a celor ce lucrează în școli, deci o serioasă pregătire ideologică în domeniul nostru de activitate.

Din inițiativa Partidului, Ministerul Invățământului Public a organizat în acest scop cursurile I.C.D., prin care au trecut până acum peste 80.000 de membri ai corpului didactic.

In organizarea și îndrumarea acestor cursuri, sindicatele au avut o contribuție serioasă la seriile din vara aceasta.

Sprijinindu-le prin conferențiari și lectori, urmărind activitatea lectorilor și a cursurilor, organizând grupe sindicale pe seminarii și întreceri între seminarii și centre, sindicatele au contribuit la obișnuirea acestora cu munca în colectiv și mai ales cu folosirea criticii și autocriticii, ca metodă de lucru.

Totuși sindicatele noastre n'au reușit să convingă pe sindicaliști că Partidul a inițiat cursurile I.C.D. ca un sprijin dat ridicării nivelul ideologic, politic și profesional al membrilor sindicatelor. Mulți dintre salariații noștri au privit I.C.D.-ul ca o obligație, iar alții au urmat cursurile din oportunism, de teamă de a nu fi scoși din învățământ.

De asemenea, sindicatele n'au combătut cu destulă tărie rămășițele educației burgheze, vădite cu ocazia întrecerilor. Aceste întreceri s'au făcut în spirit egoist, individualist, iar uneori s'au constatat unele manifestări șovine, ploconeli față de conducerea cursurilor.

O deosebită importanță pentru ridicarea nivelului ideologic profesional și sindical al membrilor sindicatelor noastre o prezintă școlile de cadre.

In anul școlar 1948-1949 au funcționat școli de cadre serale în 25 județe.

Uniunea n'a dat importanța cuvenită acestor școli de cadre, nu le-a sprijinit suficient și nu le-a urmărit rezultatele.

O altă preocupare însemnată a sindicatelor noastre, în legătură cu pregătirea noului an școlar, a

(Continuare în pag. 4)

Se împlinesc cinci ani de apariție legală a Scânteii

Se împlinesc cinci ani de apariție legală a „Scânteii".

Cinci ani de luptă grea pentru clasa muncitoare, de mari prefaceri sociale, de adânci reforme și revoluționare realizări.

Eliberați la 23 August 1944, de către glorioasa Armată Sovietică, oamenii muncii, conduși de Partid, au trecut la transformarea unei țări înapoiate, jefuită și împilată de clasele exploatoare, dela noi și de imperialiștii străini într'una din cele mai înaintate țări din punct de vedere politic, într'o țară care construește socialismul.

Desvoltarea economică a țării noastre pe baza unei înalte productivități, făurirea unui om nou, cer o permanentă muncă de ridicare a nivelului ideologic și politic al oamenilor muncii. Materialul propagandistic și agitatoric publicat în „Scânteia", atitudinea ei combativă și de înaltă principialitate, înarmează oamenii muncii cu ideologia marxist-leninistă, ajutându-i să înțeleagă just desfășurarea evenimentelor politice, să aibă perspectivă revoluționară, să se convingă de justețea cauzei pentru care luptă și s'o apere cu hotărire.

„Scânteia" a evidențiat și a popularizat fiecare trăsătură nouă, socialistă, din activitatea de fiecare zi a oamenilor muncii. Prin scrisul ei „Scânteia" i-a ajutat să-și organizeze munca din ce în ce mai bine.

Astfel, „Scânteia", armă ascuțită și puternică a Partidului, a adus o contribuție deosebită la înviorarea și desvoltarea mișcării întrecerilor socialiste, criticând neajunsurile, formele birocratice și generalizând experiențele pozitive.

Purtând cu fidelitate și intransigență revoluționară cuvântul Partidului, „Scânteia" mobilizează masse din ce în ce mai largi la lupta internațională a frontului păcii, condus de Uniunea Sovietică.

Indrumările principale date de organul Partidului Muncitoresc Român în diferite probleme ale vieții culturale, științifice și artistice, au fost un îndreptar luminos pentru făurirea unei culturi puse în slujba poporului, progresului și a păcii.

In „Scânteia" oamenii muncii au găsit, totdeauna, cuvântul iubit al Partidului, năzuințele, faptele și înseși vorbele lor. In „Scânteia" oamenii muncii găsesc apărarea intereselor lor vitale, găsesc adevărul în jurul căruia se strâng masse de milioane de oameni, care formează astăzi lagărul ce luptă pentru cele mai nobile idealuri ale popoarelor: independență, pace, socialism.

„Ziua Scânteii" a intrat adânc în tradiția oamenilor muncii din țara noastră, ca un prilej de manifestare a dragostei pentru Partid și pentru organul său central.

15.000 de oameni pregătesc „Ziua Scânteii" în anul acesta și sute de mii de oameni ai muncii vor răspunde la chemarea Partidului, pentru a contribui cu elanul lor la ridicarea „Casei Scânteii", minunat edificiu al culturii socialiste.

„Ziua Scânteii" este o zi de sărbătoare a oamenilor muncii din țara noastră.

Conferința șefilor Secțiilor de Invățământ și Cultură a Comitetelor Provizorii pentru definitivarea lucrărilor în vederea deschiderii noului an școlar

In vederea unei cât mai bune pregătiri pentru deschiderea noului an școlar, Ministerul Invățământului Public a convocat, pentru zilele de 20, 21 și 22 Septembrie, șefii Secțiilor de Invățământ și Cultură de pe lângă Comitetele Provizorii.

S'a pus în discuție problema cadrelor, problema repartizării elevilor la școlile medii și asigurarea materială a școlilor pentru buna lor funcționare.

Au vorbit tov. ministru adjunct Florica Mezincescu, tov. Tatiana Bulan, consilier ministerial, tov. D. Protopopescu, consilier ministerial, și tov. Tismăneanu, delegată din partea Ministerului Sănătății.

Vorbind despre problema repartiției elevilor în școlile medii, tov. ministru adjunct Florica Mezincescu a arătat:

„Dacă școala elementară are sarcina de a ridica nivelul cultural al maselor largi populare școala medie dă o pregătire generală pentruca elementele ridicate de aceasta să treacă în învățământul superior. Alte categorii de școli medii pregătesc cadre de specialiști pentru învățământ și diferite ramuri ale economiei. Privit în lumina acestor sarcini, învățământul mediu trebue să scoată cadre mijlocii și să asigure pregătirea celor care vor trece în învățământul superior. Deaceea nu ne este indiferent cine va intra în învățământul mediu. Trebue să fim atenți la compoziția socială a elevilor; ea trebue să reprezinte massa mare a poporului muncitor care este interesată în construirea socialismului în țara noastră și anume: clasa muncitoare, care îndeplinește rolul de conducător, apoi țărănimea muncitoare, aliatul său, funcționărimea din întreg aparatul de Stat, micii meseriași, care merg alături de constructorii socialismului.

Impărțiți în colective de lucru șefii Sectiilor de Invățământ și Cultură, ajutați de organele Ministerului, au lucrat apoi la repartiția cadrelor didactice și elevilor de la școlile medii, potrivit instrucțiunilor date și în funcție de cerințele desvoltării socialismului în țara noastră.

La ședința de încheere, tov. Tatiana Bulan a trecut în revistă o serie de realizări, printre care merită a fi citate evidența cadrelor didactice, recensământul elevilor, recrutarea de noi cadre, transformarea școlilor tehnice profesionale, crearea celor 40 școli noi tehnice, înființarea de noi Institute de învățământ superior. Deasemeni s'a sporit numărul burselor. In sectorul construcțiilor de noi localuri de școală se remarcă faptul că în acest an s'au ridicat, prin muncă voluntară, peste 500 localuri de școală.

Deasemeni d-sa a dat indicațiuni practice pentru încadrarea învățătorilor și profesorilor, urmărindu-se ca fiecare școală să fie cât mai just încadrată.

A vorbit apoi tov. D. Protopopescu, preocupându-se de înzestrarea școlilor cu localuri noi, de reparații, mobilier, laboratoare, ateliere, material didactic, atrăgând atenția asupra bunei gospodăriri a fondurilor acordate de Minister.

Conferința s'a încheiat prin cuvântarea tov. Tismăneanu, delegată din partea Ministerului Sănătății, care a vorbit despre grija pe care administrația și cadrele didactice trebue să o poarte sănătății copiilor.

In urma acestei conferințe șefii secțiilor de învățământ depe lângă Comitetele Provizorii, vor face ca, ziua de 26 Septembrie, zi de deschidere a noului an școlar, să însemne un vădit progres în învățământul nostru în acest al doilea an de aplicare a Reformei Invățământului.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Să îmbunătățim pregătirea practică a tineretului școlar

În școala sovietică se îmbunătățește mereu calitatea muncii instructiv-educative. Lucrul acesta reiese clar din rezultatele anului școlar trecut. Aceste rezultate strălucite nu trebue însă să ne facă să uităm unele lipsuri care mai există încă în școala noastră. Una din aceste lipsuri este formalismul în cunoștințele elevilor și, în consecință, însăși modul de predare al științelor. În cadrul procesului didactic în școală, proces care poate fi câte odată plin de succes, rămân câteva probleme nerezolvate și anume: legătura dintre cunoștințele teoretice și realitatea noastră sovietică, precum și practica construcției socialiste. Aceasta face ca mulți elevi, ieșind din școală să nu se simtă încă destul de pregătiți pentru activitatea practică.

Această lipsă a fost semnalată de tov. Molotov la Congresul al XVIII-lea al P. C. (b) al U. Ș.: „Numărul de tineri și tinere care termină școala medie și merg în majoritatea cazurilor la o muncă practică fiind uriaș, se ridică problema ca, înainte de terminarea școlii medii, ei să primească o oarecare pregătire pentru viitoarea lor muncă practică".

Plecând dela aceste indicații, profesorii sovietici și organele învățământului au tras concluziile necesare și au obținut apoi în această direcție rezultate pozitive. Pentru înlăturarea lipsurilor care mai există a fost nevoie să se analizeze problema pregătirii practice a elevilor din școlile de 7 clase și a celor din școlile medii, cu ajutorul Academiei de Științe Pedagogice, așa cum s'a hotărît în sesiunea dela sfârșitul lunei Iunie. Sesiunea Academiei a adoptat o hotărîre care analizează o serie întreagă de probleme legate de realizarea acestei mari probleme pedagogice. S'au făcut propuneri concrete Ministerului Învățământului Public și Institutelor Academiei, propunându-se tematica cercetărilor științifice. Aceste proecte trebue realizate în mod activ.

Dar și școlile, cadrele didactice și organele locale ale învățământului pot și trebue să participe la rezolvarea acestei chestiuni, să ducă o serie de acțiuni pozitive în această direcție.

Una din căile principale de pregătire a școlarilor pentru activitatea practică este studierea temeinică, în școală a bazelor științelor. Însă această studiere trebue organizată în așa fel ca școlarii să înțeleagă unde și cum se aplică în viață cunoștințele însușite de ei. Lămuririle profesorului să provoace, în rândurile tinerii generații, ridicarea unor probleme variate: de ce, pentru ce, cum, etc.. Elevii trebue să simtă în mod concret unitatea indisolubilă a teoriei și a practicei. Este natural că aceasta o poate face numai pedagogul care urmărește cu atenție desvoltarea științei teoretice și felul în care acționează ea asupra practicei. Pe de altă parte trebue să li se arate elevilor și cazuri când practica împinge teoria științifică spre căutarea unor noi soluții, a unor noi probleme și a unor noi descoperiri, într'un anumit domeniu al cunoștințelor omenești. Lucrările savanților ruși, ale laureaților Premiului Stalin, ale fruntașilor și stahanoviștilor din fabricile, uzinele și ogoarele noastre, dau profesorilor un minunat material instructiv și educativ. Prin studierea acestor lucrări școlarii pot fi aduși spre concepția dialectică materialistă asupra lumii, spre înțelegerea unității dintre teorie și practică.

În fața școlii mai stă însă o a doua sarcină: a învăța pe școlarii noștri să lucreze nu numai cu mintea, ci și cu brațele. Este vorba de înarmarea școlarilor noștri cu o serie întreagă de cunoștințe și deprinderi practice. Aceasta înseamnă că profesorii de fizică, matematică, chimie, biologie și geografie trebue să aibă grijă ca școlarii, la lecțiile din clasă, în cadrul muncii din afara clasei și în activitatea experimentală să rezolve problemele experimentale, să învețe calculele tehnice elementare, să folosească aparatele de măsurare și să capete primele deprinderi de prelucrare a lemnului, metalelor, sticlei și materiilor plastice.

Această a doua sarcină cere, în primul rând, metode active de predare a obiectelor. Profesorii de fizică, chimie și biologie trebue să aibă grijă ca școlarii să îndeplinească toate lucrările de laborator și temele practice prevăzute în programe, să facă vizite la uzinele electrice în fabrici, la stațiunile de mașini și tractoare, la muzeele regionale, etc. Este foarte important ca toată această muncă să fie planificată din timp, analizată și aprobată de consiliul pedagogic al școlii.

Școlile trebue să se ocupe foarte serios de completarea inventarului cabinetelor didactice, precum și de procurarea uneltelor și materialelor pentru atelierele didactice și camerele de lucru. În această privință practica ne arată că întreprinderile care ajută școlile și, în special, organizațiile comsomoliste din fabrici și uzine, dau un ajutor prețios.

În cadrul pregătirii practice a școlarilor, o muncă interesantă este dusă de instituțiile extrașcolare: stațiunile tehnice ale copiilor, stațiunile tinerilor naturaliști, casele de pionieri, secțiile de copii ale cluburilor muncitorești, etc. Școlile trebue să strângă legătura cu aceste instituții, să participe la planificarea muncii lor și să desemneze profesori pricepuți pentru conducerea activității cercurilor.

Problema pregătirii practice a școlarilor capătă acum, în perioada trecerii dela socialism la comunism, o importanță deosebită. Rezolvarea justă a acestei probleme este o etapă necesară în drumul spre rezolvarea principalei probleme a școlii din societatea comunistă: unirea învățământului cu munca productivă. V. I. Lenin scria: „...nu ne putem reprezenta idealul viitoarei societăți fără unirea învățământului cu munca productivă a tinerei generații; nici învățământul și instrucția fără muncă productivă, nici munca productivă fără învățământ și instrucție paralelă n'ar putea fi ridicată la înălțimea cerută de nivelul actual al tehnicii și de situația cunoașterii științifice".

(Din Ucitelscaia Gazeta)

UNIVERSITATEA DIN BACU

Universitatea azerbaidjană din Bacu, este vizitată adesea de oaspeți străini, de pedagogi și de alți militanți pe tărâmul cultural. Cunoscând condițiunile vieții universitare și activitatea desfășurată de Universitate, oaspeții cer de multe ori să le explicăm cum a reușit poporul azerbaidjan, care acum 30 de ani era o masă aproape compactă de analfabeți, să-și creeze un așezământ de învățământ superior cu un nivel științific atât de ridicat. Cum a putut oare acest popor, într'o perioadă atât de scurtă să creeze cadrele de învățați necesare acestei instituții?

La aceste întrebări răspund întotdeauna, că acesta este un lucru normal într'un regim socialist că un fenomen asemănător poate fi observat în orice republică din Uniunea Sovietică.

Într'adevăr până la Revoluția din Octombrie nu exista în Azerbaidjan nici un profesor sau docent de origină azerbaidjană, și nici un așezământ de învățământ superior. Actualmente însă, în Universitatea din Bacu și în cele 18 institute ale Azerbaidjanului sovietic își fac studiile peste 20.000 studenți. Datele de care dispun îmi permit să constat faptul că, în Azerbaidjan, numărul studenților (comparativ cu acela al populației) este de 6—7 ori mai mare decât cel existent în Anglia de exemplu.

Universitatea de Stat din Bacu este cea mai mare instituție de învățământ superior din Azerbaidjan, ea având peste 3000 studenți și peste 400 colaboratori științifici, între care 33 profesori și 157 docenți. Dintre colaboratorii științifici 80 la sută sunt de naționalitate azerbaidjană. În momentul creării universității, ea nu dispunea decât de 15 profesori și docenți, dintre care niciunul nu era azerbaidjan.

La opera creării unor cadre de profesori Republica Azerbaidjană a căpătat un ajutor neprețuit din partea unor eminenți învățați ruși, ca de pildă academicianul N. Marr, creatorul științei lingvistice marxiste, profesorul V. Barthold, unul din cei mai mari orientaliști sovietici, academicianul I. Meșaninov, lingvist și orientalist, etc. Acești învățați veneau special la Bacu spre a ține cursuri. Mulți din învățații Azerbaidjanului se numesc cu mândrie elevi ai acestor savanți eruditi.

În prezent mulți dintre foștii absolvenți ai universității conduc ei înșiși facultăți și catedre. Printre aceștia Gaidar Guseinov doctor în filosofie este membrul Academiei Azerbaidjane; Mamed Aga Șiraliev, prorectorul universității și profesor de filologie e membrul-corespondent al Academiei, Ismail Guseinov doctor în științe istorice, e membrul-corespondent al Academiei; profesorul Abad Gasanov, este doctor în științe biochimice; Șambal Mamedov, doctor în științe chimice, Djafar Gadjiev, decan al facultății de filologie, etc.

Dacă la început, prin însăși forța împrejurărilor, limba de predare în Universitate era exclusiv cea rusă, în prezent, azerbaidjanii, care formează 2/3 din numărul total al studenților, studiază în limba azerbaidjană toate cursurile, ca aspiranți, pentru a-și pregăti teza de candidat, ce reprezintă prima treaptă a titlurilor științifice. Peste 100 de aspiranți își desvoltă în prezent activitatea lor științifică în cadrul Universității din Bacu. În ultimii ani 253 de persoane au susținut disertațiile lor la universitate căpătând titlul de doctori sau candidați în științe.

În decursul existenței ei, au absolvit universitatea azerbaidjană 5000 persoane, iar printre aceștia mai bine de jumătate au terminat cursurile universității în ultimii 10 ani. Numărul specialiștilor pregătiți de universitate crește din an în an, și toți acești specialiști primesc de lucru chiar din momentul obținerii diplomei.

Statul Sovietic are însă cu mult înainte, grijă de condițiile materiale ale studenților. Fiecare tânăr sau tânără primită în universitate, capătă bursă lunară dela 250 până la 700 ruble (după succesele obținute la cursuri). Singura condiție pentru căpătarea bursei este aceea ca studentul să nu primească mențiuni proaste la examene. Peste 85 la sută din numărul total al studenților sunt în prezent bursieri. În afară de aceasta, cei ce vin din alte orașe, sau sate, capătă în mod gratuit locuri în căminele studențești.

Biblioteca și clubul universității sunt puse în mod gratuit la dispoziția studenților.

Cei ce au nevoe de odihnă sau de tratamentul medical în stațiuni balneare și climaterice sunt trimiși în sanatorii și case de odihnă în contul universității. Peste 600 de persoane și-au petrecut, în ultimul an, vacanța în stațiuni balneare și climaterice.

Datorită acestor condiții, orice lucrător sau țăran are posibilitatea să-și trimită fiul, sau fiica, la Universitate. Acum câteva zile s'au terminat lucrările de primire a noi studenți la cursurile primului an universitar. Peste 50 la sută din noii studenți, sunt veniți din localitățile rurale ale Azerbaidjanului. Mulți, sunt fii ai muncitorilor petroliști din Bacu.

Trebue să amintesc, în încheiere, de cercetările științifice, ce sunt desfășurate la fiecare facultate și catedră. Numai în decursul ultimilor opt ani, învățații Universității azerbaidjane au îndeplinit 1243 lucrări științifice, cele mai multe de importanță practică pentru economia națională a Republicii. Astfel, în timpul războiului, profesorul Iusuf Mamedaliev (actualmente președintele Academiei Azerbaidjane) a descoperit o metodă pentru îmbunătățirea producției benzinei aviatice. Alți învățați au elaborat metode noi de fabricare a medicamentelor din materii prime locale, au dat lucrări prețioase în domeniul analizei spectrale a aliajelor dure, au activat pe tărâmul cultivării legumelor, etc. Acum câtva timp, consiliul științific al facultății de biologie a organizat două sesiuni științifice în decursul cărora s'au discutat problemele combaterii paraziților din agricultură. În urma cererilor colhoznicilor, au fost editate câteva broșuri asupra acestei teme. Învățații Universității sunt autorii unei serii întregi de lucrări prețioase, în care sunt analizate probleme mai puțin cunoscute din domeniul istoriei, culturii, literaturii și limbii azerbaidjane. Corpul profesoral și studenții Universității azerbaidjane simt marea grijă pe care Partidul și Guvernul Sovietic o manifestă față de necesitățile lor. Și ei se străduesc ca activitatea lor științifică și pedagogică să contribue la ridicarea culturii socialiste a oamenilor muncii din Azerbaidjan și din întreaga Uniune Sovietică.

Abdula Caraev
Membru al Academiei de științe din Azerbaidjan, rector al Universității din Bacu

Inceperea școlilor în U. R. S. S. a fost un adevărat prilej de sărbătoare

Iulia Gasparean (stânga) și Lidia Cavaleva, elevele clasei a IV-a din școala nr. 201 din Moscova duc flori profesoarei lor.

Prima lecție a unei profesoare sovietice

In ziua de 1 Septembrie 1949, Raisa Fedorovna Andreeva a ținut prima lecție din viața ei. Cu demnitate și cu încredere în puterile sale, ascunzându-și emoția, ea a intrat în clasa a V-a, cu mâinile încărcate de flori.

— Bună dimineața copii! — spuse tânăra profesoară, uitându-se prietenos la toți copiii.

Aceștia, ridicându-se liniștiți în picioare, au salutat pe noua lor profesoară Ei o cunoșteau din ajun, când a stat de vorbă cu dânșii ca dirigintă și le-a vorbit despre prietenia din clasă, despre munca în colectiv și foloasele ei, despre ajutorul reciproc, despre atrăgătoarea muncă din grădina școlii, despre excursiile în pădure și pe câmp, despre vizitarea grădinei zoologice, a teatrelor și cinematografelor, despre cerințele sale față de ei.

Acum, copiii așteaptă nerăbdători să vadă ce le va mai povesti Raisa Fedorovna, ce lucruri noi le va aduce la cunoștință.

Tânăra profesoară și-a pregătit mult timp prima lecție de botanică. Ea a consultat o mulțime de cărți, și-a amintit de excursia în orașul Miciurinsc, cu ocazia căreia a cules multe impresii. S'a hotărît să pornească discuția cu elevii, dela cuvintele lui Ivan Vladimirovici Miciurin: „Omul poate și trebue să creeze tipuri noi de plante, mai bine decât natura".

Oprindu-se asupra acestui lucru, Raisa Fedorovna a început să chibzuiască asupra felului cum trebue să explice copiilor, mai simplu și mai accesibil, că oamenii noștri de știință studiază profund viața plantelor, reușind să creeze forme noi, necesare Patriei socialiste. Planul lecției devenea tot mai clar și mai precis. Profesoara și-a stabilit scopul lecției: elevilor li se va face o primă prezentare a botanicii, li se va povesti despre răspândirea plantelor pe pământ, se va accentua folosul lor, se vor arăta caracterele plantelor tehnice și medicinale, transformarea plantelor sălbatice în plante de cultură, etc. In concluzie, ea s'a hotărît să le arate, în culori cât mai vii, tabloul transformării naturii din Patria noastră, după planul tovarășului Stalin, adică să atingă problema perdelelor protectoare de păduri.

Acesta a fost planul primei lecții a profesoarei Andreeva. Nu toate cele prevăzute s'au realizat. Dar important este faptul că, chiar dela începutul activității sale pedagogice, tânăra profesoară și-a ales o metodă justă: ea a prezentat școlarilor materialul în lumina actualității, în lumina realizărilor științei moderne.

Când planul a fost — în linii generale — terminat, Raisa Fedorovna a analizat și problema intuiției. Toamna, profesorii de biologie din școlile dela țară au material intuitiv din belșug. De pe pragul școlii în care venise tânăra noastră profesoară, se vedea o pădure întinsă. In jurul școlii se întindea grădina. Profesoara a hotărît să facă prima jumătate a lecției în clasă, iar a doua în grădina școlii. Lecția următoare a hotărît s'o țină în pădure. Dar nici în clasă, un profesor de biologie nu trebue să intre cu mâinile goale. Raisa Fedorovna știa lucrul acesta încă de pe când era pe băncile școlii. Cât a fost în școală ea a iubit mai mult pe profesorul de chimie și pe profesoara de biologie, care veneau totdeauna la lecție încărcați cu material intuitiv. Acest material înviora lecțiile și ușura înțelegerea celor explicate. Urmând exemplul profesorilor săi și ținând minte indicațiile experimentatului profesor de metodica biologiei, din Institutul Pedagogic, Raisa Fedorovna a strâns o mulțime de material intuitiv pentru lecția din clasă. In ajunul lecției ea s'a dus la stațiunea biologică din apropiere, de unde s'a întors cu foarte multe plante, potrivite pentru lecție.

Lucrul acesta a înviorat expunerea lecției. Copiii au ascultat cu atenție și cu interes tot ce li s'a spus despre plantele care îi înconjoară, despre plantele din Nord, din pustiuri și din fundul mărilor. Totul era clar pentru ei. Cel mai interesant li s'a părut faptul că din plantele sălbatice se pot obține plante de cultură, din care se scot și produse alimentare și țesături și coloranți și multe altele. Deosebit de interesantă a fost povestirea despre coc-sacâz, tânăra plantă care se cultivă acum în Țara Sovietică; ei au ascultat cu emoție descrierea luptei oamenilor noștri de știință, pentru a scoate o cantitate maximă de cauciuc din fiecare rădăcină de coc-sacâz.

Partea a doua a lecției, desfășurată în grădina școlii, a fost la fel de interesantă. E drept că școlarii au văzut deocamdată numai câteva feluri de varză. Dar, perspectiva atrăgătoare, arătată de profesoară, i-a cucerit pe toți. Ei vor munci, vor căuta, vor experimenta...

Indată după ce profesoara a dat tema pentru acasă, a sunat de ieșire. Prima lecție a profesoarei Andreeva, se terminase.

Copiii au înconjurat pe noua lor profesoară. Fiecare căuta să-i spună ceva sau să o întrebe despre ceva.

— Școala noastră o să aibă și ea un colț viu al naturii?

— Cât de curând.

— Am să aduc mâine o veveriță pentru colțul viu, — a făgăduit unul dintre băeți.

— Eu am să aduc pești-șori pentru acvariu.

— Eu am să aduc flori.

Intrebările copiilor și dorințele lor de a face cât mai curând un colț al naturii vii în școală, arată că tânăra profesoară a și început să cucerească inimile lor.

Raisa Fedorovna a făcut și unele greșeli la prima lecție. Directorul de studii i le-a arătat cu mult tact.

Profesoara a primit cu recunoștință aceste indicații și a făgăduit că în viitor să evite asemenea greșeli.

K. Vladimirov
satul Alabușevo, regiunea Moscova. (Din „Ucitelscaia Gazetă")

Știri și fapte

Studenții sovietici ajută colhoznicii în timpul vacanței de vară

Un grup de studenți din Școala Superioară Pedagogică a orașului Murom din regiunea Vladimirsk au lucrat în timpul vacanței de vară pe câmpiile unui colhoz din regiune, ajutând colhoznicilor să strângă bogata lor recoltă.

Timp de două săptămâni studenții împreună cu colhoznicii, au lucrat la secerat și la treerat, iar apoi la transportarea cerealelor. În orele de odihnă, ei citeau referate și conferințe pentru colhoznici cu temele cele mai variate. În timpul lucrului, ei au reușit să alcătuiască un colectiv artistic dintre localnici, care a dat câteva spectacole.

La plecarea studenților, conducerea colhozului a mulțumit cu căldură viitorilor profesori pentru sprijinul dat.

La Alma-Ata s'a deschis o expoziție a copiilor

În Palatul Pionierilor din Alma-Ata s'a deschis o expoziție de artă plastică a copiilor. Aici sunt expuse peste 700 de lucrări executate de școlari. Juriul expoziției a decernat participanților la expoziție de 18 ori premiul I, de 17 ori premiul II și de 5 ori premiul III. 65 de lucrări au fost alese pentru Expoziția Unională de artă plastică a copiilor, printre care o mare machetă a Pieții Roșii și a Mausoleului lui V. I. Lenin.

Colectivul școlii medii din Tocarev și-a construit un post de radioficare

Colectivul școlii medii din Tocarev, Raionul Telmanșc, a realizat anul trecut complecta electrificare a satului și a școlii, fiind sprijinit în mod activ de sovietul local și de organizațiile de massă. Anul acesta școlarii și profesorii au hotărît să creeze în școala lor un centru de radioficare.

Radioamatorii au lucrat toată vara. In camera rezervată pentru centrul de radioficare s'a instalat un amplificator, un microfon și un patefon. In clase, pe coridoare, în cancelarie și în camera pionierilor s'au instalat 18 difuzoare.

In fiecare zi, înainte de începerea cursurilor și în timpul recreațiilor mari, se transmit noutățile școlare. Cu ajutorul centrului de radioficare se desfășoară o intensă muncă de agitație. In fața microfonului vorbesc cei mai buni școlari, pionierii, comsomoliștii și profesorii.

Profesorul Piotr Achimovici Stepanov a sărbătorit 40 ani de muncă pedagogică

Profesorul Piotr Achimovici Stepanov a întrunit de curând 40 de ani de muncă pedagogică. O mare parte din acești ani profesorul Stepanov a fost profesor în regiunea Cicalov, iar acum este profesor de fizică și matematică în școala de 7 ani din satul Arhanghelsc—Golițin, Republica Mordvină.

Bătrânul profesor își iubește fierbinte profesiunea. El și-a cucerit respectul și dragostea școlarilor, a părinților și a tovarășilor de muncă. Dragostea sa fierbinte pentru arta pedagogică bătrânul profesor Stepanov a transmis-o copiilor săi: cele trei fete ale lui Piotr Achimovici sunt și ele profesoare. Familia de pedagogi a Stepanovilor, în frunte cu Piotr Achimovici, cel mai bătrân profesor din Republica Mordvină, este înconjurată de dragostea și respectul întregei Republici.

Universitățile au început noul an școlar

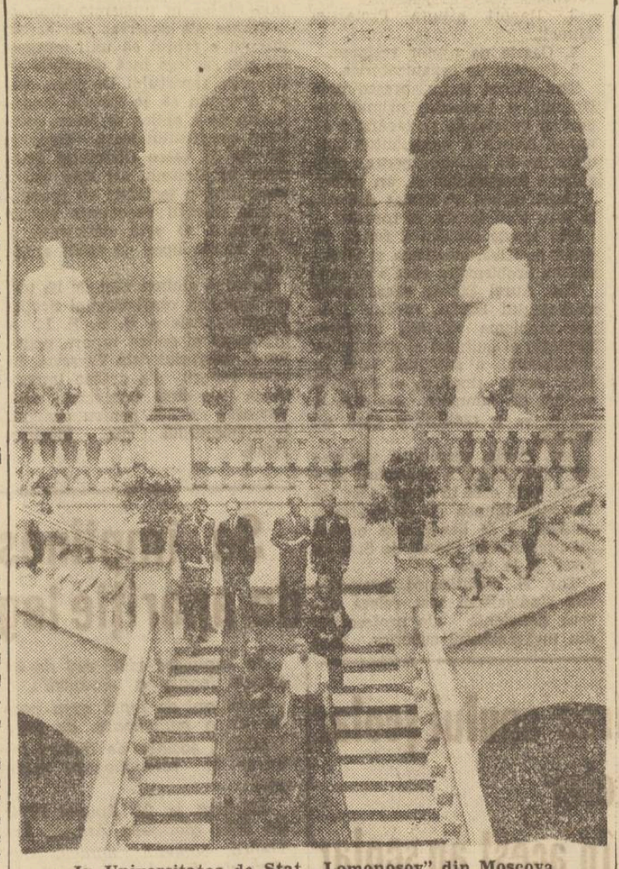

In Universitatea de Stat „Lomonosov" din Moscova

George Coșbuc, un răsvrătit împotriva orânduirii burghezo-moșierești

Poetul G. Coșbuc a fost prezentat de școala burgheză ca un cântăreț duios, care se consumă în lirism gratuit, în pastel. Școala burgheză a ascuns chipul adevărat al poetului țărănimii. Universul poetic al lui G. Coșbuc a fost falsificat. Multe din poeziile lui sociale au rămas îngropate în paginile „Tribunei" dela Sibiu. Cele tipărite în volum au suferit diformări prin falsa interpretare o conținutului lor. Este cazul poeziei „Noi vrem pământ", confiscată de cavalerii naționalismului șovin, în interesul lor.

Este adevărat că poetul n'a fost un revoluționar, care cheamă massele la luptă pentru răsturnarea regimului burghezo-moșieresc și nimicirea claselor exploatatoare. Coșbuc simțea însă tragedia exploatării masselor țărănești. El înțelegea că produsul muncii țăranului, că tot ce obține el cu trudă, tot ce adună „cu boii din mila căldurii și a ploii", trece în visteria boierului. Foamea, bolile, prigonirile și moartea rămâneau țăranului.

V. Arion, un apărător al feudalității române, după răscoala țărănească dela 1907, aruncă venin asupra poeziei poetului, ca orice feudal care vede „căderea neamurilor și ridicarea gloatelor". Și în cele mai nevinovate idile, el vede o chemare la răscoală. Spiritul de luptă, mândria demnă a țăranului muncitor l-au speriat pe Arion, ca și pe toți intelectualii burghezi vânduți feudalității. Coșbuc lovea în temeliile vieții lor:

„Stăpânii au scumpe nevoi;
„Va bagul" și dineuri și pășuri
Și amante cu cai și mătăsuri"

Mânia poetului nu este o stare sufletească trecătoare. Este o ură puternică amenințând cu surparea și nimicirea temeliile statului burghezo-moșieresc care consfințește jaful rapace, exploatarea sângeroasă a omului abrutizat de foamete și de boli...

„Ați pus cu toții jurământ
Să n'avem drepturi și cuvânt:
Bătăi și chinuri când țipăm,
Obezi și lanț când ne mișcăm
Și plumbi când istoviți strigăm
Că vrem pământ".

Tabloul vieții țăranului muncitor ne este redat în versuri cuprinzând imaginea plugarului care ară pe deal „slăbit de-amar și frânt" și care „abia-și apasă fierul în umedul pământ", a cărui „coaje de mălai de eri" este cerută de ciocoi și ai căruia băieți sunt duși în război, sau de versurile:

„Flămânzi copiii'n drum ne mor
Și ne sfârșim de mila lor".
. . . . . .

Dar țăranul muncitor, asuprit și istovit de mizerie, nu pleacă fruntea în așteptarea „zilei de apoi, ziua judecății" El ține capul sus, cu demnitate și amenință:

„Să nu dea Dumnezeu ce sfânt
Să vrem noi sânge, nu pământ!
Când nu vom mai putea răbda,
Când foamea ne va răscula,
Hristoși să fiți, nu veți scăpa
Nici în mormânt!"

Ura, sfânta ură a celui asuprit de veacuri, țâșnește cu o putere uriașă. Religiozitatea lui Coșbuc se năruie aici definitiv. Ea este subminată de realități sociale, care se cer rezolvate. Poetul a anticipat cu 14 ani incendiul care urma să se aprindă la 1907. De aceea, el a fost socotit de intelectualii burghezi printre instigatorii răscoalelor din 1907.

Revolta împotriva ciocoiului este o stare permanentă în poezia lui G. Coșbuc. Ea apare în toate imprejurările: la nuntă, acasă, la horă:

Ciudă mi-e pe lume mie
Numai pe ciocoi,
M'a plesnit și eri cu biciul
Ici grămadă aș vrea să-l pui

Coșbuc n'a avut ideia limpede a luptei de clasă, condusă de forța puternică și organizată a oamenilor muncii, de partidul proletariatului. Mizeria însă nu subminează forța poporului. In mijlocul său se găsesc destule puteri capabile să răstoarne jugul asupririi. Optimismul lui Coșbuc este forța nesecată, însuși puterea de viață a poporului.

„O luptă-i viața, deci te luptă
Cu dragoste de ea, cu dor".

Această atitudine eroică este o trăsătură specific populară, pe care o întâlnim exprimată în mai multe poezii. In lupta pentru un viitor fericit, omul este însuflețit de o concepție eroică asupra vieții. Viața este „pentru cel ce vrea să lupte". Mama din „Moartea lui Fulger" crede că „viața e fum", dar replica bătrânului e puternică:

„Zici fum? O, nu-i adevărat
Războiu' i de viteji purtat!
Viața-i datorie grea
Și lași se 'ngrozesc de ea".

In concepția sterilă a renunțării este un păcat să lupți și să trăești. Omului din poezia lui Coșbuc „i-a fost drag să fie în lume", „a prea iubit ce-a fost frumos".

Deși a trebuit să muncească pentru familie, pentru mama și pentru frații săi, el a iubit cântecul, jocul, tinerețea cu toate iluziile și bucuriile ei. Coșbuc este un mare poet patriot. Înțelegerea adâncă a vieții țărănești, apăsată de tirania exploatatorilor, puternica simpatie pentru suferințele oamenilor dela țară, se reflectă în poezia lui. Plaiurile, munții și ogoarele țării trec pe dinaintea ochilor noștri cu bogățiile și coloritul lor nespus de viu. G. Coșbuc a iubit poporul cu o pasiune pe care o au numai aceea care luptă pentru fericirea lui. Poezia lui este un reflex al vieții lui sbuciumate, al bucuriilor și nădejdilor lui.

Victimă a educației sale religioase, el n'a înțeles că steagul roșu va aduce libertatea și desrobirea pentru care s'au jertfit luptând fiii cei mai aleși ai poporului. El n'a văzut limpede căile de eliberare și de nimicire a tiraniei și exploatării burghezo-moșierești.

Mlădierea versului său, puterea de evocare a vieții de trudă și de luptă a țărănimii noastre exploatate dela sfârșitul secolului al XIX și începutul secolului al XX-lea, optimismul de care sunt pătrunse, necontenita lor chemare la viață, eposul lor, trebuiesc văzute în primul rând.

V. Cavarnali

MANUALE • METODICI • MATERIAL DIDACTIC

Calculul mintal

Din Metodica predării aritmeticii în școala elementară de A. Pcelco

Calculul mintal are o mare însemnătate practică și instructivă.

Deprinderile de a efectua bine calculul mintal, înlesnesc calculele scrise, deoarece ultimele conțin elemente de calcul mintal.

Calculul mintal contribue la desvoltarea gândirii elevilor, la desvoltarea perspicacității, a atenției și a memoriei.

Calculul mintal are valoare atunci când este și corect și rapid.

Se recurge deobiceiu la acest fel de calcul, tocmai în împrejurări în care se cere repezicîune de ex.: la vânzare — cumpărare, la calcule tehnice, la strung etc.

Rapiditatea în calculele mintale se obține, în special, prin exerciții și procedee rationale de calcul. Cu cât se fac mai multe exerciții, cu atât copiii socotesc mai bine. Marea însemnătate a acestor exerciții se confirmă printr'un fapt cunoscut de toți: în viața practică, acele persoane, care, potrivit obligațiilor lor profesionale, sunt nevoite să facă zilnic calcule mintale, socotesc deobiceiu mai repede: contabilii, casierii, vânzătorii, etc. Luând în considerație acest fapt, școala noastră a introdus următorul procedeu: aproape fiecare lecție de aritmetică trebuie să înceapă cu exerciții de calcul mintal de o durată de 5 minute. Această metodă de lucru trebue să fie susținută acolo unde există, și introdusă acolo unde lipsește. Nu trebuie însă să ne limităm numai la exercițiile cu o durată de 5 minute, ci să folosim fiecare moment potrivit al lecției, pentru a face exerciții de calcul mintal. In cazurile în care la rezolvarea unor probleme, sau la efectuarea unor calcule scrise, se întâlnesc numere mari sau mici, dar cu care se pot efectua ușor calcule mintale (de ex. 18.000 ⊥ 6000; 48.000 — 24.000), elevul trebue să fie deprins să folosească această formă.

In afară de exerciții, rapiditatea calculului mintal, după cum s'a arătat mai sus, este influențată și de procedeele de calcul folosite. Aceste procedee se pot împărți în generale și speciale.

Procedeele generale sunt acelea care sunt aplicabile la orice numere date. Ele sunt bazate pe utilizarea compoziției zecimale a numerelor și pe aplicarea legilor și a proprietăților operațiilor aritmetice. De exemplu, ca să adunăm 28 cu 37, trebue: a) — să desfacem fiecare termen al adunării după ordine — după zeci și după unități (28 = 20 ⊥ 8; 37 = 30 ⊥ 7; b). — folosind legile de combinare și de permutare ale adunării, să adunăm zecile cu zecile (20 ⊥ 30 = 50), unitățile cu unitățile (8 ⊥ 7 = 15); c) — și să adunăm în sfârșit ambele sume obținute (50 ⊥ 15 = 65).

Ca să înmulțim 28 cu 3 este necesar: a). — să descompunem 28 într'un număr terminat cu 0 și un număr de o cifră (28 = 20 ⊥ 8; b). — folosind proprietatea distributivă a înmulțirii, să înmulțim 20 cu 3 și 8 cu 3, iar ambele produse să le adunăm: (28 × 3 = (20 ⊥ 8) × 3 = 20 × 3 ⊥ 8 × 3 = 60 ⊥ 24 = 84).

Trebue să ținem seama de faptul că însușirea procedeelor generale nu se face ușor și că aceasta necesită exerciții numeroase în decursul celor patru ani de studiu, pentruca elevii să ajungă să calculeze corect și rapid, folosind în mod conștient procedeele de calcul, bazate pe gruparea zecimală a numerelor și pe aplicarea proprietăților operațiilor aritmetice. Școala trebue să-l înarmeze pe elev cu cunoștințe temeinice în privința procedeelor generale de calcul.

Dar, paralel cu acestea, există și procedee speciale, care simplifică socotelile și care sunt aplicabile numai la unele numere.

Unul dintre aceste procedee este **procedeul rotunjirii.** Atunci când sunt date numere care se apropie de numerele rotunde, înainte de a trece la efectuarea operațiilor, trebue să le rotunjim. De exemplu: dacă ni s'a dat să adunăm numerele 297 cu 496, rotunjim primul și al doilea termen al adunării; obținem 300 și 500. Adunăm: 300 ⊥ 500 = 800, 800 este suma majorată, cu 7 (3 ⊥ 4). Ca să obținem suma adevărată, micșorăm 800 cu 7 și obținem 800 — 7 = 793.

Procedeul rotunjirii este aplicabil și la scădere, în care se poate micșora și descăzutul, dacă ne sunt date numere rotunjibile, de exemplu:

1. 799 — 326 = 800 — 327 = 473.
2. 537 — 298 = 537 — 300 ⊥ 2 = 239.

In primul exemplu a fost rotunjit descăzutul. Majorându-l cu 1, am mărit și restul cu 1. Ca să obținem un rest exact, trebue să scădem și din el o unitate.

In al doilea exemplu, a fost rotunjit scăzătorul, prin adunarea a 2 unități: prin mărirea scăzătorului cu 2, restul s'a micșorat cu 2. Ca să obținem un rest exact, trebue ca la numărul obținut să adăogăm 2.

Procedeul rotunjirii se poate utiliza în operația de înmulțire precum și în operația de împărțire; de exemplu:

30 × 27 = 30 × 30 — 30 × 3 = 900 — 90 = 810.

796 : 4 = 800 : 4 — 4 : 4 = 200 — 1 = 199.

Rotunjirea este unul dintre cele mai eficiente procedee. Elevii trebue să se deprindă cu el, începând din clasa a II-a, urmând ca exercițiile de aplicare ale acestui procedeu să se facă în clasele a III-a și a IV-a. Când se întâlnește în clasa a II-a un exemplu de tipul 29 ⊥ 56, după aplicarea procedeului general (29 ⊥ 50 ⊥ 6), trebue neapărat să învățăm pe elevi procedeul rotunjirii, cu ajutorul căruia rezultatul se află mai rapid și mai simplu. In clasa a IV-a, după însușirea schimbării sumei și a restului prin schimbarea mărimilor date, e nevoie să se motiveze acest procedeu.

Învățătorul, care va izbuti să trezească interesul copiilor pentru calculul mintal, va obține desigur mari succese.

METODE PENTRU REZOLVAREA PROBLEMELOR DE FIZICA

Din „Metodica predării fizicii în școala medie" de P. Znamenschi

1. Problemele de fizică sunt variate în ceeace privește conținutul, caracterul, gradul lor de greutate etc. Ținând seamă că elevii sunt de diferite vârste, deci și de pregătiri deosebite, în special la matematică, este natural ca în rezolvarea acestor probleme să se folosească și metode diferite.

Metoda de bază pentru rezolvarea problemelor de fizică în clasele VI și VII, este metoda aritmetică, în clasele VIII-a, IX-a și X-a, metoda algebrică.

Metoda algebrică se folosește sub trei forme: a) rezolvarea după o formulă dată; b) metoda analitică și c) metoda sintetică. Paralel cu aceste metode, în cazuri speciale se folosește: d) metoda grafică; e) metoda geometrică și f) metoda orală.

Să ne oprim asupra fiecărei din aceste metode.

2. *Metoda aritmetică.* Metoda aritmetică constă din rezolvarea problemelor prin raționament liber, fără aplicare de formule și prin întrebări.

In clasele VI și VII, problemele se rezolvă de preferință cu ajutorul acestei metode. Această metodă completează conținutul noțiunilor asupra elementelor din fizică însușite pe cale experimentală de elevi în timpul studiului, precum și cu prilejul demonstrărilor făcute de profesor sau a lucrărilor de laborator individuale.

Metoda aritmetică pentru rezolvarea problemelor de fizică, ajută mai mult decât oricare alta pe elevi nu numai să calculeze singuri dar să și raționeze.

Metoda aritmetică trebue aplicată din când în când și în clasele superioare. Câteodată aici ea apare ca o fază pregătitoare pentru determinarea numitor formule (ecuația echilibrului termic, formula pentru totalizarea cantității de combustibil necesar pentru funcționarea motoarelor termice etc.).

3. *Metoda orală.* Această metodă poate și trebue să se aplice în toate ocaziile potrivite. Ea înviorează predarea mărește atenția și interesul elevilor. Cu ajutorul metodei orale se rezolvă în deosebi probleme care cer cele mai simple calcule. Este necesar însă ca metoda orală să se aplice și când este vorba de rezolvarea problemelor mai complicate.

4. *Rezolvarea unei probleme cu ajutorul unei formule.* Potrivit acestei metode, elevul stabilește regula necesară pentru rezolvarea problemei. își amintește formula care exprimă această regulă și, după introducerea în formulă a numerelor corespunzătoare, efectuează calculele. Adesea, după ce se scrie formula este necesar să stabilim și deducția formulei. Rezolvarea cu ajutorul unei formule nu trebue să se reducă numai la amintirea formulei și la introducerea numerelor în ea. Trebue să fie însoțită de analiza noțiunilor și cunoștințelor de fizică. Elevii să învețe sistematic să examineze sensul formulelor.

5. *Metoda analitică.* Ca exemplu putem lua următoarea problemă (Clasa IX): „Să se determine încărcătura de praf de pușcă a unui cartuș, astfel ca la ieșirea din țeavă, glontele, în greutate de 9,6 gr., să obțină viteza de 880 m. pe secundă. Randamentul pușții este 30%. Capacitatea calorică a prafului de pușcă este 900 Cal/kg".

Pregătirea pentru rezolvarea acestei probleme constă în clarificarea regulelor de fizică prin care se caracterizează procesele din timpul funcționării pușții și în notarea pe scurt a enunțului problemei.

Prin metoda analitică, rezolvarea problemei începe cu stabilirea formulei inițiale, care dă răspunsul la întrebarea pusă în problemă. In exemplul nostru, formula inițială este: $= \frac{Q}{2}$, unde Q = cantitatea de căldură, care trebue să fie dată de încărcătură și q = capacitatea calorică a prafului de pușcă.

Rezolvarea problemei constă în aplicarea formulei inițiale. Valorile necunoscute din partea dreaptă a formulei inițiale trebuesc exprimate prin cele indicate în enunțul problemei. In exemplul dat, necunoscută este nu numai valoarea lui Q — cantitatea de căldură degajată din arderea prafului de pușcă. Elevul care știe că arma de foc este una din numeroasele mașini termice, că din energia termică produsă prin arderea prafului de pușcă, numai o parte se transformă în energie cinetică a glontelui (în exemplul nostru 30%) nu-i va fi greu ca pentru aflarea lui Q să scrie a doua formulă

$$\eta = \frac{Q_1}{Q}$$

unde Q_1 este cantitatea de căldură util întrebuințată, adică, chiar căldura transformată în întregime în energie mecanică.

$$Q = \frac{Q_1}{\eta}$$

De aici

Trebue aflat apoi Q_1. Din cele ce am învățat până acum, elevul, având cunoștințe despre transformarea energiei calorice în energie cinetică și invers, precum și despre echivalentul mecanic al caloriei, va scrie formula $Q_1 = \frac{A}{I}$, unde A este energia glontelui în mișcare, în momentul ieșirii din țeavă, adică $A = \frac{mv^2}{2}$ (m este massa glontelui). Această massă m este egală cu $\frac{P}{g}$, Ambele valori P și g sunt cunoscute.

Astfel, forma definitivă pentru rezolvarea problemei cu ajutorul metodei analitice, capătă următorul aspect:

P = 9,6 gr.

v = 880 m/sec.

η = 30%

q = 900 k cal/kg.

I = 427 Kgm/k cal

g = 9,8 m/sec.²

1) $M = \frac{Q}{q}$ $\quad A = \frac{Pv^2}{2g}$

2) $Q = \frac{Q_1}{\eta}$ $\quad Q_1 = \frac{Pv^2}{2\,gI}$

3) $Q_1 = \frac{A}{I}$ $\quad Q = \frac{Pv^2}{2\,gI\,\eta}$

4) $A = \frac{mv^2}{2}$

5) $m = \frac{P}{g}$ $\quad M = \frac{Pv^2}{2\,gI\,\eta\,q}$

M = ?

Calcularea

$$M = \frac{0{,}0096.88^2.10^2}{2.9{,}8.427.0{,}3.900} = 0.0032 \text{ kg.} = 3{,}2 \text{ g.}$$

Calculul poate fi făcut și în ordine succesivă, fără deducerea formulei definitive, adică pot fi găsite valorile numerice pentru m, A, Q1, Q și M. Este util să alegem din când în când această cale, deoarece datele numerice rezultate evidențiază intuitiv toate fazele procesului fizic al împușcăturii.

Metoda sintetică. Rezolvarea problemelor prin metoda sintetică, contrar celei analitice, pornește nu dela valoarea căutată, ci dela valorile date în enunț. Pe baza regulelor cunoscute, elevul scrie formula, care stabilește atât legătura dintre valorile indicate în enunț cât și legătura dintre aceste valori și altele necunoscute. Se continuă astfel până când în formulă apare mărimea căutată.

In exemplul nostru, rezolvarea după metoda sintetică ar putea fi făcută astfel:

1) Cât de mare este energia glontelui în momentul ieșirii din țeavă? Această energie este egală cu acțiunea gazului emis de praful de pușcă în țeava pușții.

$$A = \frac{mv^2}{2} = \frac{Pv^2}{2\,g}$$

a) Cărei cantități de căldură îi corespunde această acțiune?

$$Q_1 = \frac{A}{I} = \frac{mv^2}{2\,gI}$$

3) Cât de mare e cantitatea de căldură, rezultată din arderea prafului de pușcă?

$$Q = \frac{Q_1}{\eta} = \frac{Pv^2}{2\,gI\,\eta}$$

4) Care este încărcătura de praf de pușcă?

$$M = \frac{Q}{q} = \frac{Pv^2}{2\,gI\,\eta\,q}$$

Comparând ambele sisteme de rezolvare, observăm că prin metoda sintetică, rezolvarea se face pe cale analitică, în ordine inversă.

In exemplul dat, ambele metode pot fi folosite cu acelaș succes.

In general însă, metoda analitică este mai grea pentru elevi la început; pe de altă parte, metoda sintetică nu-i duce totdeauna pe drumul cel bun.

Elevii trebue să cunoască aplicarea ambelor metode. Ei trebue să facă o alegere corectă în aplicarea uneia sau celeilalte metode, potrivit cu conținutul problemei propuse. E bine să rezolvăm un număr de probleme, printr'o metodă sau alta, pentru a arăta elevilor, intuitiv, particularitatea caracteristică fiecăreia din ele, iar mai târziu să lăsăm elevilor latitudinea de a alege singuri una din ele.

Deseori, unele probleme se pot rezolva aplicând ambele metode, fapt care se înțelege dela sine, căci, în procesul de gândire și de cunoaștere, inducția și deducția sunt legate tot atât de strâns ca și sinteza și analiza.

7. *Metoda grafică.* Rezolvarea după această metodă se face printr'o construcție vectorială sau printr'o reprezentare grafică, corespunzătoare. Valorile numerice căutate se află direct, prin măsurarea segmentelor drepte, la scară obișnuită.

Metoda grafică se aplică mai ales la rezolvarea problemelor de mecanică. Printre acestea sunt în primul rând problemele din capitolul „Compunerea și descompunerea forțelor", apoi problemele pentru aflarea înălțimei și distanței maxime, la care ajung corpurile când sunt aruncate oblic (sub unghiuri diferite), etc.

Cele mai multe din aceste probleme nu pot fi rezolvate prin calcule de către elevii clasei a VIII-a, întrucât nu au cunoștințele de matematică, necesare. In general însă, elevii inițiați în matematică trebue să ia cunoștință de această metodă, deoarece ea simplifică și ușurează adesea rezolvarea problemelor.

In rezolvarea problemelor prin metoda grafică, atenția trebue să fie îndreptată asupra executării exacte a schiței, la scara obișnuită.

8) *Metoda geometrică.* Această metodă, ca și cea grafică are la bază schițele și graficele. Totuși, spre deosebire de metoda grafică, valorile căutate nu se află pe calea măsurării directe a segmentelor, ci pe baza regulelor geometrice.

Despre conținutul manualelor unice de Fizică

Manualele unice pentru științele fizico-chimice au apărut în majoritatea lor, încă din anul școlar 1948—1949, atât pentru școlile elementare, cât și pentru cele medii. Cu toate că o mare parte dintre cadrele noastre didactice de specialitate au înțeles conținutul, structura și metoda noilor manuale, unii dintre aceștia n'au aprofundat spiritul just în care au fost întocmite prețioasele auxiliare ale profesorilor de fizică.

S'au adus manualelor critici, dintre care unele bine întemeiate din punct de vedere logic și de care s'a ținut seama la revizuirea lor. Unele însă, au arătat clar o neînțelegere a manualelor.

Tocmai de aceea credem că este necesar în cele ce urmează să schițăm pe scurt cuprinsul manualelor de fizică. Pentru aceasta se cuvine însă să amintim în linii generale, de modul cum se studia fizica și chimia în liceele noastre din trecut. Predarea acestor discipline se făcea formal, haotic, nemetodic, și mai ales nestiințific; se apela la memorizarea mecanică a definiției. Chiar în trecutul an școlar, am asistat la lecții predate după acest „sistem". De pildă, la o lecție de căldură, profesorul a scos la tablă o serie de 4 eleve și a întrebat direct: „Ce este topirea?" După ce eleva a dat o definiție incompletă și inexactă, profesorul a trecut fără să o corecteze la a doua chestiune: „Care sunt legile topirii?". Apoi a urmat „Ce este solidificarea" ș. a. m. d.

Lecțiile erau tratate fără nici o legătură între ele, rupte de realitate, unele făcând apel la fenomene și legi nestudiate anterior în clasă.

Conținutul și metodica noilor manuale au folosit experiența științei sovietice, știința cea mai înaintată din lume.

Noile manuale au îndepărtat formalismul. Sistematizarea materiei, potrivit cu vârsta și înțelegerea elevilor, dă posibilitatea ca predarea cunoștințelor să nu se facă separat, ci prin descoperirea relațiilor generale dintre fenomene, deci în raport de cauză și efect.

La clasa VI-a elementară, studiul fizicei începe cu „observația și experiența". Elevii trebue să fie obișnuiți să observe științific, exact, fenomenele naturii și apoi să experimenteze. Spre a experimenta, ei trebue să învețe să facă măsurători exacte. De aceea, paragraful imediat următor, este rezervat măsurătorilor. Folosind instrumentele pe care le au la îndemână, elevii măsoară corpuri din imediata lor apropiere. Dela început se face o legătură organică, absolut necesară, între teorie și practică.

Capitolele care urmează în cele două manuale de fizică pentru clasele VI și VII sunt astfel alese încât elevii să-și însușească noțiunile de bază ale fizicei, strâns legate de realizările tehnice dela noi și din U.R.S.S. Astfel, ca aplicație a vaselor comunicante, se indică schema unei instalații de apă și a chiuvetei de bucătărie. Ca aplicație la studiul gazelor, li se explică elevilor primusul, pompele din uzine și fabrici, parașuta, stratostatele, arătându-se cu date riguros exacte, performanțele realizate de specialiștii sovietici, etc.

Studiul căldurii începe cu cercetarea izvoarelor de căldură.

La studiul electricității, pornind dela experiențe ușoare, în care se explică existența celor două feluri de electricitate, se trece la legile curente, patenta curentului și calcularea cantității de electricitate.

Transformarea energiei mecanice în energie electrică (inducția electromagnetică și principiul dinamului) și transformarea energiei electrice în energie mecanică (principiul electromotorului), conduc mai departe pe elevi la cunoașterea transportului energiei electrice la distanță, la electrificarea țării, la posibilitățile de desvoltare la noi, precum și la realizările în acest domeniu din U.R.S.S. Metoda de bază în predarea fizicei la acest ciclu (cl. VI și VII) este a demonstrațiilor în clasă, care desvăluie latura calitativă a fenomenelor și a legilor fizicei. Concomitent cu aceasta, după fiecare paragraf, urmează probleme aplicative, care se rezolvă în clasă sau acasă, sub forma unor teme date elevilor, pentru a-și fixa mai bine cunoștințele însușite și pentru a se obișnui cu calculul cantitativ.

Spre a scoate în evidență principiul unității și al legăturii dintre teorie și practică, s'au introdus lucrările de laborator. In manuale nu este indicat felul lor, deoarece s'a ținut seama că numeroase școli elementare cu 7 clase, nou înființate, nu sunt încă înzestrate cu material didactic corespunzător. Prin mijloace locale, folosind instrumente și aparate confecționate de elevi și de profesori, se pot face multe experiențe, cu condiția ca acestea să fie organic legate de lecțiile predate.

Manualele unice de fizică pentru învățământul mediu nu sunt o repetare bogată în amănunte inutile, a cunoștințelor predate în învățământul elementar. Se studiază capitole noi, se completează și se adâncesc cunoștințele de fizică dobândite în cursul elementar, se explică teorii și legi, evidențiindu-se latura cantitativă a fenomenelor. Fără a se neglija partea experimentală, se pune mai mult accentul pe demonstrațiile matematice a celor stabilite în experiență. Se explică metodic procesul dialectic prin care a trecut gândirea științifică în decursul veacurilor.

Scurtele notițe biografice ale unor fizicieni, precum și unele bucăți de lectură lămuresc felul în care s'au desvoltat cercetările științifice și realizările tehnicei din U.R.S.S.

La studiul mașinilor nu s'au putut indica tipurile cele mai noi, deoarece elevii trebue să deprindă mai întâi principiul funcționării urmând ca realizările tehnice să le fie arătate prin vizite în fabrici și uzine.

Lucrările de laborator ocupă un loc important în studiul fizicei. De aceea ele sunt indicate în manuale cu explicații asupra mersului lucrării și modul cum trebue făcut referatul, precum și etapele lucrării, în cazul când aceasta nu se termină într'o singură oră.

Exerciții și probleme numeroase însoțesc fiecare capitol. Acestea sunt sistematic întocmite, pornind dela cele ușoare spre cele mai complicate, paralel cu dobândirea cunoștințelor.

Intrebările generale, nelipsite la fiecare capitol, au ca scop adâncirea noțiunilor precum și desvoltarea judecății.

A da un conținut nou lecțiunilor de fizică, îndrumând tineretul pe calea gândirii științifice, iată sarcina principală a cadrelor didactice de specialitate în noua școală din țara noastră.

In ceea ce privește noile manuale unice de fizică având la bază concepția materialismului dialectic, ele vor contribui la realizarea unui învățământ realist-științific în școala Republicii noastre Populare.

Teodora Grosu
Inspectoare generală

Școala și materialul didactic

In tezele sale asupra filosofiei lui Feuerbach, Marx scrie: „**Neajunsul principal al întregului materialism de până acum — inclusiv acela al lui Feuerbach** — este că **obiectul, realitatea, sensibilitatea este concepută numai sub forma OBIECTULUI sau INTUIȚIEI** și nu ca **ACTIVITATE OMENEASCA SENSIBILA,** ca **ACTIVITATE PRACTICA nesubiectivă**".

Cu atât mai puțin a înțeles idealismul însemnătatea activității practico-critice.

Concepția marxist-leninistă refuză oprirea procesului inițiat de contactul omului cu natura la faza intuiției pasive, contemplative a obiectelor și fenomenelor. Ea cere activitate integrală, teoretică și practică, o mișcare neîntreruptă între abstract și concret, între verificarea cunoștinții prin practică și luminarea acesteia prin cunoștințele dobândite.

Contribuția elevilor la procurarea de material didactic răspunde tocmai acestei necesități de ordin educativ.

Dar activitatea elevilor în câmpul confecționării materialului didactic este reclamată și de nevoile imediate ale școlilor de acest material, fără de care învățământul științific, realist nu poate fi conceput.

Saltul extraordinar pe care l-a făcut învățământul nostru, sub raportul numărului școlilor, cere modestei noastre industrii de material didactic confecționarea a milioane de diferite aparate și material intuitiv: aparate de fizică (900.000), planșe (2.957.000), mulaje (325.000), hărți (363.000), etc., etc., care numai în zeci și zeci de ani s'ar putea executa.

Fără o largă, avântată și susținută contribuție a întregii societăți, această imperioasă sarcină nu poate fi dusă la bun sfârșit. Dintre factorii chemați să dea bătălia pentru înzestrarea școlilor cu material didactic, școala ca unitate gospodărească trebuie să se găsească în linia întâia.

Nu există niciun sector al programei de învățământ, în care profesorii și elevii, printr'o activitate organizată, n'ar putea ajuta școala în străduințele ei de a se aproviziona cu material didactic. Fără îndoială, câmpul științelor fizico-naturale se prezintă mai prielnic pentru această activitate.

Așa de pildă la științele naturale, elevii îndrumați de profesori și ajutați materialicește de direcțiunea școalei, pot confectiona herbare cu toate plantele regiunii, herbare tematice adică cu plante grupate după anumite criterii: plante medicinale, folositoare, vătămătoare, etc.; insectare generale și tematice, adică cu insecte folositoare sau vătămătoare agriculturii, etc. Se pot înjgheba colecții de minerale, de semințe, fructe ș. a. Din materialul adunat se pot întocmi planșe naturale tematice: diferite frunze, rădăcini, tulpini, flori, părți de animale (labe de păsări, ciocuri ș. a.) care să ilustreze bazele învățăturii darwiniste.

Alte planșe naturale pot învedera anumite produse industriale, dela materia primă până la ultimul produs finit (de exemplu cu temele: cărbune, lemn, păcură, metalurgia fierului, a aluminiului, etc.).

Nu va lipsi din nicio școală și din nicio sală colțul viu: terariul, aquariul, pline de viață, care oferă elevilor prilejuri de observațiuni științifice referitoare la animalele mici. O planșă naturală poate ilustra profilul geologic al regiunii.

Aceste activități înviorează munca din școală, produc o legătură strânsă între elevi și mediul înconjurător și oferă corpului didactic prilejul de a-i face pe școlari să cunoască natura prin materialul local. Pentru cunoașterea regiunilor îndepărtate, școlile pot face schimburi de colecții și planșe naturale cu material caracteristic regiunii.

Profesorii pot întreprinde, cu ajutorul elevilor, confecționări de preparate uscate ori în lichide și împăieri de animale caracteristice regiunii sau familiei de păsări (ciori, păsărele), care pot ilustra, iarăși, bazele darwinismului. Literatura științifică sovietică dispune de un bogat material informativ și instructiv în această direcție care poate fi consultat de către profesorii de specialitate, asistați, dacă e nevoie, de profesorul de limba rusă a școalei.

Profesor Th. Neș

Cum să ne pregătim materialul didactic

Tribometrul

Un aparat indispensibil pentru oricare laborator este Tribometrul *cu ajutorul căruia se determină frecarea. Publicăm schița aparatului cu indicarea materialului din care se poate confecționa în atelierele locale.*

Lămuriri: 1) Greutatea, din alamă. 2) Inelul greutății, din alamă. 3. Cârlig din alamă. 4) Fir de sfoară din cânepă, ceruit. 5) Scripete, din lemn sau alamă, cu frecare redusă la minimum. 6) Suportul scripetului, din alamă. 7) Planșetă, din lemn de fag fiert și bine uscat. 8) Cârligul, din alamă. 9) Corpul care alunecă, din lemn foarte bine lustruit. 10) Greutatea, din alamă. 11) Planșetă, din lemn de fag fiert și bine uscat.

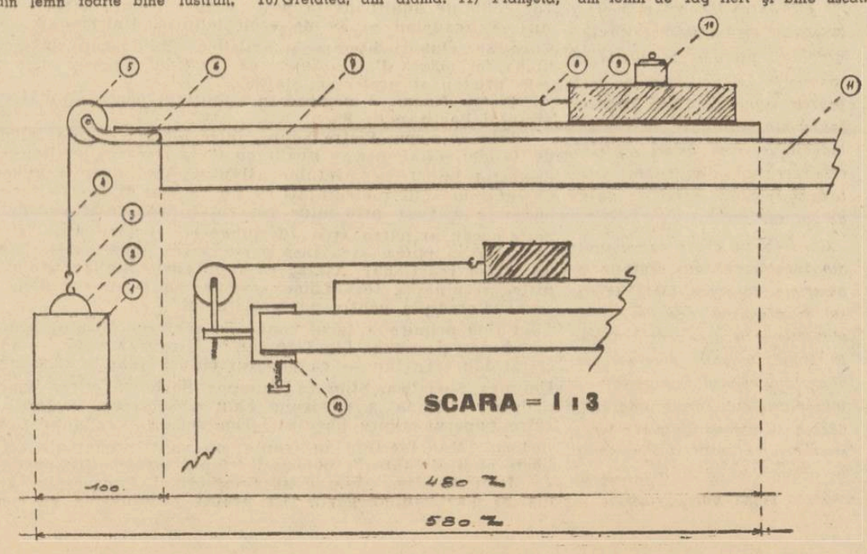

Din viața sindicatelor noastre

Contribuția sindicatelor la pregătirea anului școlar

(Urmare din pag. 1-a)

fost mobilizarea profesorilor pentru a participa activ la pregătirea examenelor, pentruca în școlile superioare să poată fi promovatu elemente bine pregătite și mai ales să poată pătrunde fii de muncitori și țărani săraci, contribuind în felul acesta la democratizarea învățământului nostru.

Un exemplu demn de remarcat a fost cercul de meditație dela Iași, care cu ajutorul unui colectiv de 52 tovarăși — profesori și studenți — a pregătit 177 de muncitori, pentru a intra în Politehnică.

Tot în vederea pregătirii noului an școlar, pentru adâncirea și lărgirea cunoștințelor, s'au organizat excursii, s'au vizitat expoziții, iar pentru a se realiza o legătură cât mai strânsă între teorie și practică, între elevi și oamenii muncii, tineretul a fost condus de profesori de specialitate, în fabrici și uzine.

Pentruca noul an școlar să poată începe în bune condițiuni, a trebuit să ne îngrijim din vreme de starea localurilor de școală, de mobilier și de înzestrarea școlilor cu material didactic.

In această privință, multe din grupele noastre sindicale au reușit să stimuleze inițiativele locale în jurul școlii, antrenând massele la muncă voluntară, entuziastă, devotată binelui obștesc.

Reparațiile și construcțiile de localuri de școală, dovedesc din ce în ce mai mult că școala nu mai este privită ca o problemă ce trebue rezolvată numai de Ministerul Invățământului Public împreună cu Sindicatele salariaților din învățământ, ci ea este un bun al întregului popor muncitor.

Dintre nenumăratele exemple, pe care le-am cunoscut din rapoartele primite, desprindem următorul:

La Timișoara, grupa sindicală a liceului Nr. 1, împreună cu organizația U.T.M. și cu organizația de pionieri, au contribuit, cu munca voluntară, la clădirea unei aripe noi pe lângă clădirea școlii, a unei săli de gimnastică și de festivități.

Atitudinea părinților față de școală este schimbată. Noua componență de clasă a elevilor a făcut ca majoritatea părinților să se apropie și să se intereseze de buna ei funcționare, ca de propria lor gospodărie începând să aibă încredere în perspectivele de viitor ale copiilor lor și în școala care îi pregătește.

Membrii sindicatelor noastre, cu sprijinul Comitetelor Provizorii și sub îndrumarea continuă a Partidului au reușit prin muncă voluntară să confecționeze mobilierul și o bună parte din materialul didactic necesar pentru realizarea unui învățământ realist științific.

Folosind inițiativa și mijloacele locale, la Tecuci, s'au lucrat 5222 de obiecte; în județul Brăila, prin întrecere cu alte două sindicate, s'au executat 2500 aparate de fizică; în București, la Facultatea Veterinară și Zootehnică, 2450 piese de laborator, iar la secția două sindicală București s'au confecționat 130 hărți, 101 planșe de științe naturale, 37 corpuri geometrice și 8 aparate de laborator.

Au fost însă și grupe sindicale, care nu numai că n'au antrenat massele la această muncă, dar ele însile au dovedit o totală dezinteresare față de lucrările de început de an, așteptând ordine și sarcini dela forurile superioare sindicale.

Trebue să lichidăm cu orice birocratism și nepăsare față de nevoile școlii.

Clasa muncitoare din R.P.R. dovedește zi de zi dragostea față de față de Partid îndeplinind și intensificând elanul întrecerii socialiste. Luând exemplul dela tovarășii din usine și fabrici, datoria noastră este să depunem tot efortul și să contribuim și noi prin munca, lupta și aportul nostru la clădirea orânduirii socialiste.

In munca noastră profesională, sarcina principală este însușirea și adâncirea materialului restructurat, cuprins în programele și manualele unice. Numai în măsura în care profesorii și învățătorii vor reuși să-și însușească acest material, ei vor putea la rândul lor să pregă teasscă elevii în mod temeinic, dând lecțiilor lor un conținut realist științific. Pentru ca această sarcină să fie îndeplinită în cele mai bune condițiuni este necesară o temeinică muncă de pregătire.

De aceea, fiecare educator, învățător sau profesor, înainte de a începe anul, trebue să aibă planificată munca pe întreg anul școlar, împărțită pe semestre, trimestre.

Pentru a ne pregăti temeinic lecțiile și pentru a obține rezultatele pe care le dorim, munca noastră să fie continuu orientată de experiența școalei sovietice, care constitue pentru noi un ajutor de o covârșitoare importanță, atât pentru ridicarea nivelului nostru ideologic și politic, cât și pentru punerea în practică a metodelor trasate pe baza materialismului dialectic și istoric.

In învățământul superior, cercetările științifice, datorită utilizării materialului și metodelor sovietice, vor avea un nou conținut, strâns legat de nevoile practice ale construirii socialismului.

Invățarea limbii ruse, începând cu clasa patra elementară, va da elevilor posibilitatea de a lua contact cu știința, tehnica, arta și literatura sovietică, îi va înarma cu puteri noi de a lupta atât împotriva naționalismului șovin, cât și a cosmopolitismului.

La fel pentru cunoașterea în original a materialului sovietic de către profesori se vor organiza cursuri de limba rusă în cadrul grupelor cu profesorul de specialitate din grupă.

Pentru ca organizațiile noastre sindicale să îndeplinească planul de lucru al Ministerului, este necesară o strânsă și permanentă colaborare cu secțiile de învățământ ale Comitetelor Provizorii.

Până în prezent, colaborarea dintre Uniune și Minister, ca și cea dintre secțiile de învățământ și sindicate a prezentat lipsuri, care se vor înlătura pe viitor.

Una din rușinoasele moșteniri ale regimului burghezo-moșieresc este marele procentaj de analfabeți. De aceea, o sarcină principală care se pune în fața salariaților din învățământ este intensificarea muncii de alfabetizare.

Uniunea nu a urmărit îndeajuns această importantă sarcină, din care cauză, astăzi, se mai găsesc încă neștiutori de carte chiar și printre membrii sindicatelor noastre.

Numai lichidând cu analfabetismul, putem duce lupta împotriva misticismului și a superstițiilor. Numai școlarizând toți copii și alfabetizând pe toți cei rămași în întunerie prin vitregia vremurilor vom obține roade bogate prin popularizarea științei progresiste și a realizărilor din U.R.S.S.

Din cele arătate mai sus, rezultă că pentru sindicatele noastre revin următoarele sarcini, care vor trebui să fie prelucrate cu toate grupele noastre, urmărite și sprijinite pentru îndeplinirea lor:

Pentru îndeplinirea sarcinilor noastre profesionale, prima sarcină care se desprinde este înlănțuirea vieții sindicale prin activizarea comitetelor de secții și a grupelor.

Sarcina de bază în planificarea muncii noastre profesionale, pe anul școlar care începe, este studierea, însușirea și aplicarea manualelor unice, alcătuite de Ministerul Invățământului Public, precum și cunoașterea și difuzarea materialului sovietic.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini se vor organiza cercuri de studii pe specialități, acolo unde avem mai mult de 5 tovarăși din aceeași specialitate și pe discipline în celelalte locuri.

Schimbul de experiență fiind un mijloc de îmbunătățire a muncii noastre profesionale, vom organiza o rețea de corespondenți, astfel încât fiecare grupă să asigure corespondență pentru „Viața Sindicală" și „Gazeta Invățământului". Deasemeni în acelaș scop vom organiza în cadrul grupelor sindicale, discutarea materialului pedagogic publicat în presa zilnică și reviste.

Pentru îmbunătățirea rezultatelor didactice, grupele sindicale vor ține o strânsă colaborare cu secțiile de învățământ ale Comitetelor Provizorii și cu organizațiile U.T.M., participând activ la cercurile de meditații și la grupele de învățătură.

O altă sarcină importantă este contribuția activă a Uniunii noastre la lichidarea analfabetismului. In acest scop vom organiza temeinic și larg activitatea de alfabetizare, contribuind la asigurarea regularității lecțiilor și a frecvenței la cursuri și repartizarea numărului de neștiutori de carte pe membrii grupelor sindicale.

Până la sfârșitul anului vom alfabetiza întreg numărul prevăzut în Plan.

Toate aceste sarcini însă nu vor putea fi îndeplinite, dacă noi nu vom munci intens pentru ridicarea nivelului nostru ideologic. In acest scop se vor organiza școli de cadre elementare ale sindicatelor noastre, până la secție.

Cu ajutorul fondului cultural, sindicatele vor reorganiza bibliotecile sindicale și le vor dota cu material ideologic și de specialitate.

Uniunea va pregăti materialul și va da indicații pentru pregătirea unui ciclu de conferințe pe probleme de specialitate, începând în centrele universitare.

Urmărind ridicarea nivelului cultural al salariaților, Uniunea va crea condiții pentru înființarea caselor de cultură. In cursul acestui an vom organiza asemenea case de cultură în București, Iași, Cluj.

Vom mări numărul școlilor de cadre dela 28 la 61, adică vom organiza câte o școală de fiecare județ și cercuri de specialitate la toate județele.

Pentru ridicarea nivelului cultural al maselor, grupele sindicale vor organiza o participare cât mai activă la munca ateneelor, căminelor și societăților pentru răspândirea științei și culturii prin conferințe, organizări de coruri și echipe artistice.

Conștienți că pentru fiecare dintre noi, frontul păcii este locul său de muncă, sindicatele, comitetele de secții și grupele vor fi îndrumate și ajutate de Uniune să ducă o acțiune permanentă în școală și în afară de școală, împotriva atâtătorilor la un nou război.

Ca o primă etapă de îndeplinire a acestei sarcini, vom participa activ la ziua de 2 Octombrie, conform îndrumărilor ce se vor da pentru această zi.

Pentru a conduce și îndruma această întreagă activitate, ce se desprinde din sarcinile subliniate mai sus, sindicatele vor organiza comisii pe probleme, înlocuind vechile resoarte. Această reorganizare se va face în cursul lunii Octombrie.

Sindicatele noastre trebue să fie conștiente de sarcina și răspunderea pe care o au. Ni s'au dat pe seama noastră, creșterea copiilor și tineretului țării.

Trebue să-l pregătim nu numai din punct de vedere technic, ca să fie buni cunoscători ai meseriei lor.

Trebue să facem din ei tineri curajoși, liberi, dușmani ai exploatării și asupririi, apărători ai pozițiilor cucerite de clasa muncitoare pe drumul construirii socialismului în Patria noastră.

Urmând exemplul măreț al sindicatelor și școlii sovietice, sindicatele, conduse de Partid își vor putea duce la bun sfârșit sarcinile pe care i le pun în față noul an școlar.

La Iași, tinerii muncitori se pregătesc pentru a intra în Institutele superioare

Tov. președinte Ion Caliniciu arată concursul pe care sindicatul de învățământ i l-a dat în restructurarea componenței de clasă a elevilor și studenților.

Pentru a promova cadre noi de specialiști din rândurile clasei muncitoare sindicatul nostru, împreună cu Secția de învățământ, a luat legătura cu organizația județeană de Partid.

Ne-au fost recomandați 180 tineri muncitori evidențiați în producție care urmează să pregătească ultimile 2 clase de liceu spre a intra apoi în Institutul Politehnic. Am mobilizat în acest scop secția sindicală universitară care ne-a dat cadre didactice: profesori, asistenți și preparatori și am început cursurile.

Cazarea a fost făcută prin grija administrației care a avut tot sprijinul U. T. M.-ului.

In dormitoarele căminului s'au introdus table de scris. Studenții Politehnicei îi ajută seara astfel la pregătirea lecțiilor. Efortul este mare pentru tinerii muncitori deoarece ei studiază elemente de trigonometrie, fizică și chimie. Dar dragostea lor pentru învățătură și elanul de muncă ajută la progrese repezi. Asistenții și profesorii sunt dintre cei mai bine pregătiți și mai conștienți de sarcinile lor. Toate aceste condițiuni ne fac să nădăjduim că vom avea rezultate bune.

Am invitat pe minerii, fruntași în producție, la o ședință de colaborare cu profesorii, asistenții și studenții Institutului de cărbune și cu profesorii dela școala medie tehnică minieră, precum și un proect de colaborare pe plan sportiv. Noi ne-am ajutat reciproc cu sindicatele industriale în special pe linie culturală — intervine tov. Arimescu Viorel, secretarul sindicatului de învățământ Hunedoara.

Munca de agitație, organizarea bibliotecilor, a cluburilor văzută la sindicatele Calan, Arad și Hunedoara ne-a dat multe sugestii. Totuși n'am reușit încă să le aplicăm.

Sindicatul nostru a avut o colaborare cu sindicatul miner și în munca sportivă, lucrând pentru competițiile Cupei Tineretului Muncitor.

La 23 August am dat împreună un festival la Stadionul Valea Jiului, iar la premierea muncitorilor evidențiați a conferențiat vicepreședintele sindicatului nostru.

Pentru noul an școlar avem un plan de lărgire și intensificare a acestui schimb de experiențe care s'a dovedit rodnic de ambele părți, întărirea grupelor de învățătură la școala medie tehnică minieră, precum și un proect de colaborare pe plan sportiv. Noi ne-am ajutat reciproc cu sindicatele industriale în special pe linie culturală — intervine tov. Arimescu Viorel, secretarul sindicatului de învățământ Hunedoara.

Munca de agitație, organizarea bibliotecilor, a cluburilor văzută la sindicatele Calan, Arad și Hunedoara ne-a dat multe sugestii. Totuși n'am reușit încă să le aplicăm.

In dormitoarele căminului s'au introdus table de scris. Studenții Politehnicei îi ajută seara astfel la pregătirea lecțiilor. Efortul este mare pentru tinerii muncitori deoarece ei studiază elemente de trigonometrie, fizică și chimie. Dar dragostea lor pentru învățătură și elanul de muncă ajută la progrese repezi. Asistenții și profesorii sunt dintre cei mai bine pregătiți și mai conștienți de sarcinile lor. Toate aceste condițiuni ne fac să nădăjduim că vom avea rezultate bune.

Am invitat pe minerii, fruntași în producție, la o ședință de colaborare cu profesorii, asistenții și studenții Institutului de cărbune și cu profesorii dela școala medie tehnică.

Studenții au făcut schițe de abataje la tablă iar minerii le-au explicat procedeele folosite pentru depășirea normelor. Ei au răspuns la diferite întrebări lămuritoare, angajându-se discuții.

In felul acesta studiul devine legat de practică, iar inovațiile și invențiile se pot generaliza.

Grija pentru interesele materiale ale școlilor elementare

Deschiderea școlilor se face anul acesta în condiții cu cu mult superioare, atât din punct de vedere material cât și al experienței și pregătirii didactice.

Majoritatea școlilor elementare nu și-au încetat activitatea nici pe timpul vacanței. Au adăpostit o grădiniță sezonieră, un club de elevi, un cerc de meditație. Deasemeni s'a dus o muncă organizată de pregătire pentru viitorul an școlar. Respectându-se luna de concediu a fiecăruia, cadrele didactice s'au rânduit în așa fel ca școala să nu fie părăsită, lucrările programate să se execute la timp, iar învățătorii și profesorii să poată trece pe la cursurile de ridicare profesională și ideologică I. C. D.

Școala de acum nu mai este izolată și lăsată în grija numai a directorului, care, desnădăjduit, bătea la ușa primăriei, a casieriei comunale, sau a comitetului școlar. Școala elementară de astăzi este, într'adevăr, a poporului. Ea se află în centrul preocupărilor organelor administrative și a organizațiilor de massă.

Comitetele Provizorii comunale, de plasă sau județene, își fac o mândrie din interesul ce-l poartă și din sprijinul efectiv pe care-l dau școlii. L-am văzut pe tov. Jinga, muncitor, președintele Comitetului Provizoriu al orașului Brașov, mergând din școală în școală pentru a cunoaște pe loc situațiile și a lua măsuri imediate de îndreptare a lucrurilor, acolo unde se cere. Tov. președinte al Comitetului Provizoriu dela plasa Cernatu-Brașov, pe lângă faptul că a asigurat la timp buna întreținere și înzestrare a școlilor, în ședința cu învățătorii și organele de control, și-a luat angajamentul să înlesnească mijloacele de transport pentru vizitele între localități, în vederea cunoașterii realizărilor și a schimbului de experiență.

Pretutindeni s'a desfășurat o însuflețită muncă pentru curățirea, reparația sau construcția localurilor de școală. Contribuția voluntară a organizațiilor și a sătenilor a fost prețuitoare. U.F.D.R. a dat un sprijin însemnat la munca pentru curățirea localurilor de școală.

Acolo unde s'au făcut construcții noi, programate în Planul de Stat, sau ridicate prin inițiativă și mijloace locale, șantierele de lucru sunt exemple de muncă și de colaborare.

Pe cărările munților, la Vălișoara-Hunedoara, carele sătenilor duc zi și noapte materiale pentru clădirea școlii noi. O altă parte din săteni, împărțiți în grupe de câte 30—40, sunt lucrători voluntari cu ziua. Minerii din localitate, după ce au netezit stâncile platoului pe care se înalță școala, s'au înscris și cu câte o contribuție de 500—5.000 lei fiecare. Ca și în multe părți din țară, la Vălișoara este o adevărată întrecere pentru realizarea unei opere de interes obștesc.

La Șercăița, Făgăraș, vrednicii și chibzuiții săteni au izbutit ca din fondurile date pentru patru săli să construiască un local cu șapte săli de clasă. Paralel cu această muncă dusă pe teren, Ministerul Invățământului Public a contribuit și el, efectiv, la acțiunea de înzestrare a școlilor trimițând material didactic, biblioteci sau mobilier nou modern.

Salarizarea corpului didactic este cu totul alta față de trecut, iar grija de sănătatea și de interesele familiale au fost criterii obiective în efectuarea mișcărilor de cadre din acest an.

Organizațiile locale se îngrijesc să primească și să găzduiască pe noii veniți în învățământ. Tinerii tovarăși de muncă nu vor mai fi la discreția chiaburilor din sate.

In curând se va ține primul consiliu pedagogic al fiecărei școli elementare cu mai multe posturi. Concluziile ce s'au desprins din analiza muncii trecute vor servi la alcătuirea planului de lucru din acest nou an școlar.

Birourile pedagogice conduse de elemente tinere bine pregătite și dinamice, prin lucrările și îndrumările lor vor sprijini și călăuzi în muncă pe învățători și profesori. Organele de control, mereu pe teren vor fi deasemenea îndrumătoare și ajutătoare în realizarea planurilor de muncă.

Având în mare parte asigurate condițiile materiale de bună funcționare a școalei din acest an, preocuparea de căpetenie a cadrelor didactice este organizarea, desfășurarea și îmbunătățirea calității învățământului.

I. C. Petrescu

UNIUNEA SOVIETICĂ — MUNCĂ, DEMNITATE, FORȚĂ

(Urmare din pag. 1-a)

dragoste, numele marelui învățător și călăuz, Stalin.

Intre principalii vorbitori ai zilei întâi a congresului, se cuvine să-l așezăm pe iubitul nostru tovarăș, savantul Parhon, Președintele Prezidiului Marii noastre Adunări Naționale. Cunoscut și prețuit în Uniunea Sovietică, domnia sa a fost primit la tribună cu aplauze care s'au repetat la multe pasagii ale cuvântării sale.

Iubiți prieteni și tovarăși, ați cunoscut la timp din presa noastră conținutul acestei importante cuvântări a tovarășului Parhon, în care domnia sa a subliniat cu căldură recunoștința și dragostea pe care noi le avem față de Uniunea Sovietică. „Eliberându-ne de jugul fascist. Uniunea Sovietică ne-a deschis posibilitățile de desvoltare liberă a științei și culturii și creării unei vieți fericite pe care o vom putea definitiv realiza prin pace. Intreg poporul nostru e alături de Uniunea Sovietică în lupta pentru pace, sub conducerea genialului tovarăș Stalin".

Dintre reprezentanții culturii sovietice, a luat cuvântul, în prima zi a congresului, președintele Academiei de Științe Vavilov și scriitorul Leonid Leonov.

„Datoria savanților și intelectualilor, a afirmat președintele Academiei, este să denunțe lumii întregi pe atâtătorii la război și să facă tot ce trebue ca să contracareze intențiile criminale ale imperialismului. Știința să se pună în slujba apărării păcii, în folosul omenirii doritoare de libertate, și spre a scoate muncitorimea din cătușele exploatării capitaliste; știința și cultura să contribuie la construirea socialismului și comunismului".

„Chemăm pe toți oamenii cinstiți ai lumii, a zis scriitorul Leonid Leonov, să se așeze cu hotărâre în slujba culturii și civilizației, spre a le apăra de distrugere".

Cuznețov, din partea Confederației Generale a Muncii, aduce salutul milioanelor de muncitori ai țării, care își înțeleg datoria de a se organiza în lagărul apărătorilor păcii.

Tovarășul Rosiischi, maistru în Uzinele „Calibr": „Ca orice lucrător sovietic, cred cu tărie că ceeace au făcut mâinile mele și mâinile milioanelor de muncitori ca mine servește întăririi glorioasei noastre Patrii și întăririi păcii în lumea întreagă. In numele tuturor muncitorilor sovietici, mă îndrept către toți muncitorii lumii, cu îndemnul de a întări lupta noastră comună împotriva atâtătorilor la război".

Președintele colhozului „Stalin" din ținutul Cherson, tovarășul Litovcenko: „Colhozul nostru m'a delegat să îndrept dela această tribună o chemare tuturor muncitorilor plugari de dincolo de granițele noastre, să stea lângă noi în lupta păcii".

A vorbit, din partea Federației Femeilor Sovietice, cu căldură și entusiasm, Nina Popova. Ca și în Republica Populară Română, femeile în Uniunea Sovietică sunt o forță pururi activă în serviciul păcii.

Remarcabile cuvinte a rostit bătrânul și simpaticul doctor Johnson, decanul catedralei din Canterbury: „In sufletul muncitorilor englezi s'a întipărit adânc cuvântul magic „Stalingrad" și nu cred că poporul meu ar lupta vreodată împotriva Uniunii Sovietice".

In ziua a doua a congresului, apar la tribună reprezentanți ai popoarelor Uniunii Sovietice și delegați ai popoarelor de dincolo de granițele Uniunii Sovietice.

Profesorul Dembovski, președintele Comitetului Partizanilor Păcii din Polonia care subliniază rolul de organizatoare a Uniunii Sovietice în lupta pentru pace; scriitorul Ibrahimov din Azerbaidjan; Sarimsacov, președinte al Academiei Uzbechistanului; artistul Horava, trimis al Republicii Gruzine, deputata Hodinova-Spurna, președinte al Comitetului pentru Pace Cehoslovac; Iacub Colas, poet național al Bielorusiei; Sako, scriitor albanez; Canapin din Cazahstan; Cruceniuc, scriitor din Republica Moldovenească; Pietro Nenni, din partea Italiei democrate; Isakian, poet armean; Ventlova, trimisă a Lituaniei; Dragoiceva, cunoscuta luptătoare bulgară; Dubois, de dincolo de Atlantic, care aduce salutul a milioane de americani democrați, luptători pentru pace.

Academicianul uzbek Sarimascov descrie înflorirea Uzbechistanului sub soarele Constituției Staliniste și subliniază influența binefăcătoare a culturii rusești asupra literaturii poporului uzbek. Câștigurile materiale și spirituale, poporul uzbechistanului și le-a agonisit prin muncă pașnică; poporul uzbek are nevoie de pace, pentru ca, împreună cu națiile surori din Uniunea Sovietică, să meargă pe calea fericirii oamenilor, spre comunism.

Artistul gruzin Horava, după ce aduce salutul poporului său, declamă poemul lui Puschin „Către defăimătorii Rusiei", care sună cașicum poetul s'ar adresa chiar azi atâtătorilor la război și i-ar preveni cu strășnicie de rătăcirea în care se află și de sfârșitul ce-i așteaptă.

Scriitorul moldovean Cruceniuc arată progresele realizate de Republica Moldovenească în regimul socialist sovietic, progresele tehnice în agricultură, progresul colhozurilor, progresul culturii.

In Republica Moldovenească sunt în prezent 1.924 de școli în care învață 374 de mii de copii în limba părinților. In școlile de adulți învață peste o sută de mii bărbați și femei. 8 academii și 38 de școli tehnice. Universitatea dela Chișinău, cluburi literare și artistice. Moldovenii slăvesc în limba lor marea Patrie Sovietică, Partidul Bolșevic și pe marele prieten și protector Stalin.

Pietro Nenni, e membru în comitetul permanent al Congresului Partizanilor Păcii.

Iată ce a spus Pietro Nenni, între altele: „Șapte milioane de italieni și italience au iscălit, cu toată teroarea polițienească, protestul impotriva pactului atlantic. Acești șapte milioane de cetățeni sunt încredințați că nu va mai fi al treilea război și vă asigură prin mine că, chiar dacă imperialismul de peste ocean ar putea avea adeziunea clasei dominante la acel pact, nu va putea avea însă participarea poporului italian la un război reacționar. Astăzi, ca și în zilele Stalingradului, liniștea și puterea tovarășilor sovietici sunt un stimulent de curaj și credință pentru poporul italian.

Caldă primire a făcut congresul reprezentantului poporului chinez democrat Lin-Țian-Iun: „Vreau să spun — a declarat Lin-Țian-Iun — că poporul chinez iubește și stimează Uniunea Sovietică. Știm că Uniunea Sovietică e cea mai de nădejde prietenă a poporului chinez. Succesele realizate de către poporul chinez liber, sub conducerea Partidului Comunist cu Mao-Tse-Dun în frunte, nu sunt numai ale Chinei libere ci și ale tuturor popoarelor luptătoare pentru pace".

Jean Lafitte, secretar al Comitetului Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, și-a arătat convingerea că conferința dela Moscova întărește și mai mult credința milioanelor de oameni de pretutindeni în eficacitatea luptei contra unui nou război. Mulțumește și iar mulțumește pentru marele sprijin adus de Uniunea Sovietică luptei pentru pace.

In a treia zi a congresului au vorbit profesorul estonian Kruss, profesorul Nepesov din partea neamului turcmen, profesorul Ahum Babaev din Chirchizia, Natalia Cuzminicina maistră textilistă în Ivanovca Mare.

A vorbit și savantul englez Bernal, salutând în numele Federației Internaționale a Lucrătorilor Științifici marele congres sovietic. Savanții întregii lumi se străduesc cu deosebită grijă să păstreze și să apere pacea. Printre savanții țărilor capitaliste — a spus Bernal — se propagă cu repeziciune mișcarea internațională de protest impotriva războiului. Domnia sa constată cu entuziasm faptul că, în Uniunea Sovietică socialistă, știința nu mai este demult în slujba capitalismului și a devenit bun al întregului popor.

Marele scriitor, Șolohov, simplu și pătrunzător, a adus în adunare ceva din avântul Căzăcimii dela Don.

Iată cuvântul lui în întregime:

„Tovarăși delegați, dragi compatrioți, tovarăși întru cea mai înaltă idee din istoria omenirii, care ne unește și ne călăuzește; tovarăși oaspeți de peste hotare, apropiați nouă prin inimă și conștiință, vi se adresează acum nu un maestru al vorbirii, ci un scriitor obișnuit să stea la sfat cu oameni de rând... Iertați-mă pentru vorbirea mea simplă. Înțelegeți însă că, atunci când viața chiamă în numele vieții, omul se hotărăște să vorbească chiar dacă nu are iscusință oratorică.

Cea mai mare dintre țările lumii — marea noastră Patrie-Mamă, șoimana, acoperind cu aripile-i puternice o sută unsprezece națiii, ne-a chemat aicea ca să rostim în numele noroadelor noastre cuvinte de mânie și de desgust, împotriva acelora care vor să stârnească un nou război.

Cred că între noi cei adunați aici nu se află unul măcar, care să nu fi pierdut pe cineva drag, care să nu-și aibă inima sângerată de măcelul din urmă...

Capitaliștii și slugile lor pregătesc alt război. Pentru huzurul și foloasele lor vor să ne jertfească pe noi și pe copiii noștri.

N'o să le meargă!

Cei care muncesc, cei care și-au agonisit dreptul la o viață luminată prin muncă cinstită, aceea strigă hotărît: Vrem pace!

Așa s'au rostit toate neamurile la congresele păcii...

Să afle cei care uneltesc să-și apere huzurul cu sângele omenirii muncitoare, că asta nu se poate!

Niciun soldat cinstit englez ori american, niciun soldat, indiferent ce uniformă poartă, nu va lupta împotriva acelor semeni ai săi, care doresc un singur lucru: o viață omenească și fericită.

Să se gândească cei care vor să stârnească un nou război că dreptatea poporului este dreptatea cea mai aspră.

Noi privim lumea și ziua de mâine cu ochi limpezi. Noi ca nimeni altul credem în viitorul nostru.

In țara în care nu-i deosebire între munca brațelor și munca minții, oamenii se întâlnesc simplu ca niște prieteni.

Inainte de a-mi încheia cuvântul, vreau tocmai să vă povestesc o asemenea întâlnire pe care am avut-o cu un „om simplu", de care domnii de teapa lui Churchill nici nu pomenesc. Era un tractorist un om ca toți oamenii din țara noastră. A luptat cinstit, a isprăvit războiul la Berlin, a fost rănit de patru ori, întorcându-se de fiecare dată pe front.

Stând de vorbă cu el despre viață, despre viitor, iată ce-mi spuse:

„Păi și eu și Uniunea Sovietică avem spete sdrăvene, — nu ne pasă".

Ce avem noi mai sfânt pe lume decât Patria maica noastră — șoimana cea tare?

Avem și un șoim de munte către care se îndreaptă cu dragoste ochii noștri și ochii omenirii muncitoare de pretutindeni.

Înțelegeți, dragii mei tovarăși, cu asemenea mamă și cu asemenea tată, o scoatem cu bine la capăt.

Viața și viitorul ne aparțin!"

In sfârșit, d'Arbousier, reprezentantul coloniilor africane franceze, foarte distins sol al oamenilor de culoare, citește salutul Comitetului Permanent al Partizanilor Păcii, din Paris:

„Impreună cu voi și cu toate popoarele, glăsuește acel salut, condamnăm istoria războiului.

Impreună cu voi și cu toate popoarele, osândim uniunea războinică antisovietică!

Impreună cu voi și cu toate popoarele, cerem interdicția armelor atomice!

Impreună cu voi și cu toate popoarele, luptăm pentru independența națională și pentru dreptul de autodeterminare al tuturor grupelor umane.

Impreună cu voi și cu toate popoarele, omenirea va câștiga bătălia pentru pace, bătălia pentru viață!"

In tot timpul desbaterilor, un număr covârșitor de mare de telegrame, adrese, saluturi, — dela organizații profesionale și de partid, dela particulari și din Uniunea Sovietică și de pe tot pământul — au acoperit masa prezidiului.

Se dovedea astfel că inima democrațiilor lumii întregi bătea același ritm cu inima acelei nobile și generoase adunări.

După închiderea congresului, cetățenii Moscovei s'au adunat într'un meeting impozant în Parcul Gorchi, votând rezoluția și adresând un mesagiu cald „iubitului tovarăș Stalin".

Privelistea și vorbirile au avut un caracter măreț, pe care nu-l voi uita niciodată.

Omul sovietic al Moscovei se arată vrednic de acel care îi este călăuz și învățător. Munca lui se vădește pretutindeni și e covârșitor prezentă în societatea nouă. El a alcătuit minunea de artă a metropolitanului, el a apărat în vremea invaziei acest oraș istoric, inima lumii socialiste, el clădește orașul nou al muncitorimii. De pe înălțimile șoselei Moscova-Leningrad, am avut într'o dimineață vederea pitorească a realizării de până acum și viziunea întregii realizări a noii societăți sovietice.

Tot ceeace e priveliște e mai mult decât priveliște; tot ceeace se începe devine îndată desăvârșire; tot ceeace e desăvârșit e mai mult decât atât, prin perspectivele necontenite ce se deschid mereu. Omul biruește și supune natura, pregătind veacul cu atâta ardoare așteptat de vrednica muncitorime, altădată sclavă.

Omul sovietic al Moscovei și al întregii lumi socialiste va asigura pacea lumii pentru întreaga umanitate.

Cineva îmi cerea în acele zile, cât am stat în Capitala Uniunii Sovietice să concentrez în câteva cuvinte impresiile mele dela Congres pentru o publicație.

Am răspuns:

UNIUNEA SOVIETICA — MUNCA, DEMNITATE, FORȚA.

Cum am reușit să depășim planul de alfabetizare cu 46 la sută

Tov. Emanoil Faida secretarul Sindicatului salariaților din învățământ din județului Teleorman, evidențiat în munca de alfabetizare, vorbește despre metodele folosite

Județul Teleorman, un județ de șes cu pământ fertil a trezit în trecutele regimuri lăcomia claselor stăpânitoare și a fost năpădit de moșieri și chiaburi. Ca o consecință a acestei stări, țărănimea era crunt asuprită, exploatată și ținută în întuneric.

„Iată dece noi am fost printre județele care dețineau tristă întâetate a analfabetismului, — spune tovarășul Faida. La recensământul făcut în 1948 în Telorman a reeșit că 36.000 cetățeni sub vârsta de 50 ani erau neștiutori de carte. In fața sarcinilor puse în acest sector de Partidul nostru prin Planul de Stat, am înțeles că pentru a realiza cele ce ni se cer trebue să ne organizăm cât mai bine munca. S'a format o comisie județeană pentru coordonarea și îndrumarea acțiunii de alfabetizare. Din această comise făceau parte: un delegat al orgnizației județene de Partid, un tovarăș din partea Inspectoratului școlar, un delegat al sindicatului nostru, precum și delegați ai organizațiilor de massă: U.F.D.R., U.T.M., sindicatul salariaților agricoli. Comisia a dus o intensă muncă de lămurire pentru atragerea neștiutorilor de carte la cursuri. La început rezultatele nu erau prea strălucite. S'a început apoi o campanie de lămurire din casă în casă, situația s'a îmbunătățit oarecum totuși nu aveam încă frecvența dorită.

Salariații din învățământ, în număr de 1018 au antrenat atunci, în munca lor, un număr de 128 de țărani muncitori cu știință de carte, precum și 54 de intelectuali dela sate și i-au instruit în ceea ce privește metodele de predare. Am împărțit satele în sectoare, creind centre de alfabetizare și în marginea comunelor sau în cartierele periferice. Am încredințat fiecare sector unei grupe, cu sarcini precise în privința numărului de neștiutori de carte ce urmau să alfabetizeze. Din incasările obținute la serbările noastre s'au cumpărat rechizite școlare.

In felul acesta munca noastră s'a îmbunătățit treptat și am reușit să atingem cifra de 23.000 alfabetizați, depășind norma fixată de Ministerul Invățământului Public pentru județul nostru cu 46%.

Menționăm însă ca o gravă slăbiciune faptul că mai avem chiar printre membrii sindicatului nostru ințrijitori în grupele dela țară care nu știu carte, slăbiciune pe care o vom lichida în cel mai scurt timp.

Pentru noul an școlar avem aproape întocmită o statistică exactă asupra numărului neștiutorilor de carte rămași în fiecare comună și lucrăm să distribuim din nou sarcini precise grupelor noastre.

Ne luăm angajamentul ca în decursul anului școlar viitor să alfabetizăm cei 13.000 neștiutori de carte sub 50 de ani ce ne-au rămas în județ. Partidul care ne-a dat sprijinul său în anul trecut ne va ajuta și de data aceasta să contribuim la stârpirea resturilor de întuneric, și să facem un pas înainte spre construirea socialismului.

Oamenii muncii au dat un larg ajutor în vederea deschiderii noului an școlar

De vorbă cu președinții și secretarii sindicatelor noastre din Valea Jiului, Sibiu și Hunedoara

Pentru deschiderea noului an școlar, — ne spune tov. Apolzan, președintele Sindicatului salariaților din învățământ Brașov, — *am avut un larg ajutor din partea oamenilor muncii. Sindicatele Sovromtractor, Steagul Roșu și fabrica de zahăr dela Bod ne-au pus la dispoziție o mare parte din materialul de construcție, transportul, precum și meșteri de diverse specialități, care ne-au dat sprijin în mod absolut gratuit la ridicarea localurilor de școală. Am construit astfel trei localuri de școli noui în oraș și trei în județ. Deasemenea s'au efectuat, — tot în aceste condiți, — reparații însemnate la școlile din Bod și Sânpetru.*

Insuflețirea pe care au arătat-o în sprijinirea școlii dovedește că muncitorimea e conștientă că noua școală este școala poporului, școala noastră a tuturor.

Ne propunem să fim în acest an la înălțimea încrederii arătate, muncind spre a da fiilor lor o instrucție și o educație în spiritul liniei trasate de Partid. Deasemenea ne propunem să ne dăm tot concursul la alfabetizare, la școli de cadre și atenee populare.

Tov. Lörincz Francisc, din comitetul sindicatului de învățământ Valea Jiului, arată cum au făcut schimb de experiențe cu sindicatul minier.

Șase tovarăși de ai noștri au urmat la Brad o școală de cadre sindicale, frecventată în special de tovarăși mineri. Formându-se colective de muncă, ei s'au sprijinit reciproc, învățând unii dela alții. Deasemenea, salariații noștri au lucrat ca asistenți și conferențiari la școli de cadre ale întreprinderilor. O sarcină ce ne stă în față pentru noul an școlar este intensificarea muncii și la școala medie siderurgică Hunedoara, precum și lichidarea completă a neștiinței de carte pentru muncitori. Vom organiza conferințe științifice în centrele industriale, vom întări schimbul de experiențe în activitatea artistică și sportivă, dându-le dirijor de cor sau orchestră.

Convorbirile avute cu salariații din învățământ din centrele industriale dovedesc toate interesul și dragostea pe care clasa muncitoare o are pentru școală. In timpurile când guverna burghezo-moșierimea, profesorii și învățătorii erau desconsiderați și adesea supuși umilințelor. Azi, ei sunt cetățeni utili și considerați, bucurându-se de sprijinul și încrederea poporului.

Pentru profesorii de limba română

Programul orelor de limba română din școlile medii pentru intervalul dela 26 Septembrie până la 2 Octombrie

— O săptămână închinată Zilei Internaționale a Luptei pentru Pace —

Vechile manuale de limba română, care au servit interesele regimului burghezo-moșieresc, au avut un conținut reacționar, mistic, șovin și decadent. De aceea, ele au fost înlăturate din școlile noastre.

Pentru cursul elementar (I-VII), Ministerul Invățământului Public a elaborat și tipărit manuale noi. Problema este mai grea la învățământul mediu. Pentru a putea realiza manuale noi de limba română, trebue să fie terminată, în primul rând, munca de restructurare a istoriei literaturii noastre, de reconsiderare pe baze științifice a scriitorilor și a operelor lor, de reînviere a scrierilor progresiste, înlăturate sau falsificate de regimurile trecute. De aceea, la acest început de an școlar, nu avem încă manuale de limba română pentru învățământul mediu.

Ținând însă seama de importanța orelor de limba română, de marea lor valoare educativă, noi trebue să ducem o muncă perseverentă pentru a suplini lipsa manualelor. Pentru a veni în ajutorul profesorilor, Ministerul Invățământului Public va tipări broșuri care vor conține instrucțiuni, programe și capitole din viitoarele manuale.

Pentru începutul anului școlar „Gazeta Invățământului" publică prima lecție din viitorul manual de limba română pentru clasa VIII-a: **„Literatura și însemnătatea ei".**

Intrucât anul acesta, școlile noastre se deschid sub semnul luptei pentru pace, lecțiile de limba română, la toate clasele, în prima săptămână, trebue să fie legate de pregătirea zilei de 2 Octombrie.

Lecția despre „Literatura și însemnătatea ei" va fi predată în toate clasele învățământului mediu la orele de limba română (licee, școli pedagogice și școli medii tehnice), în una sau două ore. Pe baza cunoștințelor căpătate de elevi, în restul orelor de limba română din prima săptămână de școală, se vor analiza câteva poezii din volumul **„Luptăm pentru pace"**, antologie de poeme, publicat de E.P.L.A.

In afară de aceasta se vor da elevilor, la alegere, teme pentru compoziții, cu următoarele subiecte:

1) Forțele păcii cresc și se întăresc; ele au în frunte o putere de neinvins — Uniunea Sovietică, condusă de Marele Stalin;

2) Republica Populară Română, factor activ în lupta pentru pace;

3) Construind socialismul — apărăm pacea;

4) Tineretul și lupta pentru pace;

5) Literatura, armă de luptă pentru pace;

6) Mari scriitori luptători pentru pace: Fadeev, Ehrenburg, Șolohov, Simonov, Fast, Neruda, Amado, Aragon, Sadoveanu, etc.

7) Literatura noastră contemporană și lupta pentru pace.

Lucrările vor fi analizate și discutate în clasă.

Pentru completarea materialului pe care Ministerul Invățământului Public îl va publica, profesorii de limba română trebue să utilizeze revistele noastre „Contemporanul" și „Flacăra", ziarele: „Scânteia", „România Liberă", etc., care au publicat și vor continua să publice studii și articole referitoare la literatura noastră. Deasemeni vor folosi broșurile de istorie și critică literară din colecția „Contemporanul", precum și operele editate de E.P.L.A. (Alecsandri, Odobescu, etc.). Aceasta necesită o muncă susținută și un interes deosebit pentru literatura noastră și pentru reconsiderarea ei în mod științific.

Ministerul Invățământului Public este convins că profesorii noștri de limba română vor ști să-și îndeplinească cu cinste această patriotică datorie.

Noțiuni de teoria literaturii

Literatura și însemnătatea ei

1. Literatura ca artă a cuvântului. Un cântec, o pictură, o statue, o poezie sunt câteva din aspectele sub care se poate prezenta arta.

„Omul prin natura sa este un artist, spunea Maxim Gorki. **Pretutindeni, într'un fel sau altul, el are tendința să-și înfrumusețeze viața".**

Arta există încă de mult, din îndepărtatele vremuri ale începutului omenirii. Nu există popor care să nu aibă cântecele și dansurile sale. Fiecare popor caută să-și împodobească și să-și înfrumusețeze casele, vasele, uneltele sau portul, adeseori cu o rară măestrie. Cântecele și doinele noastre, dansurile noastre populare, covoarele și țesăturile poporului nostru sunt bogății artistice de mare preț.

De mult de tot, pe timpul primelor societăți omenești, datorită stării de înapoiere în care se găsea pe atunci tehnica și cunoștințele omului, se atribuia în mod naiv jocurilor și cântecelor o importanță magică, supranaturală. Prin ele, oamenii, — veșnic hărțuiți de lupta ce-o duc pentru satisfacerea nevoilor lor materiale de existență — doreau să-și asigure o recoltă bogată, un vânt bun, o zi însorită, etc.

Astfel arta s'a născut din necesitatea omului de a supune lumea înconjurătoare, pentru a putea satisface mai ușor trebuințele materiale ale existenței sale. Arta cuvântului — literatura — s'a născut din aceeași necesitate.

Forma primitivă a acestei arte este folklorul, adică creația poetică orală a poporului. (Termenul de folklor e de origină străină și înseamnă: înțelepciunea poporului). Cântecele, doinele, strigăturile, orațiile de nuntă, basmele noastre populare, etc. alcătuesc, de pildă, folklorul poporului nostru.

Odată cu apariția scrierii, pe lângă folklor, apare însă și literatura.

Ce este literatura?

Termenul de literatură (dela cuvântul latin *littera*=literă) înseamnă, în traducere exactă, tot ceeace e scris, ceea ce e consemnat cu ajutorul literelor. Romanii și Grecii, iar mai apoi și vechii Ruși, numeau „litere" nu numai semnele scrise ci și cărțile însăși.

Astăzi însă termenul de literatură se folosește în două sensuri.

In sens larg, înțelegem prin literatură totalitatea operelor produse de un popor, fie că sunt tipărite sau nu, indiferent de conținutul lor poetic, științific, critic, etc. In acest sens folosim termenul de literatură, când vorbim, de pildă, de literatura marxistă (adică toate lucrările în legătură cu concepția marxist-leninistă) sau de literatura necesară pentru pregătirea unei lucrări de istorie, de matematică, fizică, etc.

In înțeles mai restrâns (înțeles ce-l vom folosi în manualul nostru) prin cuvântul literatură desemnăm numai totalitatea operelor scrise artistice, adică totalitatea lucrărilor care exprimă gândurile și sentimentele poporului în imagini și tablouri vii. In acest sens, atât o poezie populară în care e exprimată revolta contra asupririi ciocoiești, cât și comediile lui I. L. Caragiale, romanul „Negura" a lui Eusebiu Camilar sau poeziile lui Mihai Beniuc sunt socotite opere literare, aspecte ale literaturii poporului nostru.

Folklorul este însă mult mai vechi decât literatura scrisă. Vreme îndelungată popoarele n'au avut decât poezia orală. Cântăreții talentați din popor creau cântece, legende, basme, zicători, strigături pe care le exprimau oral, din memorie, în fața ascultătorilor, care la rândul lor, transformându-le în mod creator, le transmiteau din memorie, altora. In felul acesta s'a născut poezia orală, care s'a desvoltat trecând din gură în gură, ducând peste veacuri, dela o generație la alta, năzuințele de mai bine ale maselor populare.

In aceste creații populare, se oglindesc lupta și truda de fiecare zi a poporului, suferințele, amintirile, speranțele și idealurile lui. Tocmai de aceea această poezie orală a primit numele de folklor, adică înțelepciunea poporului.

Această creație orală a poporului nu moare odată cu apariția scrierii și nici mai târziu după invenția tiparului, ci continuă să existe alături de creațiile literare scrise, făurite mai ales de reprezentanții păturilor conducătoare care dețineau privilegiul culturii. Pentru aceste pături conducătoare, poezia populară era de mică importanță, privind-o doar ca o simplă curiozitate literară. Această părere complet greșită oglindește în mod vădit disprețul ce-l manifestau clasele dominante față de poporul ce-l asupreau. In realitate, poezia populară nescrisă este izvorul dătător de viață al creațiilor literare scrise. Literatura artistică scrisă a crescut și s'a desvoltat din poezia populară dela care a primit o moștenire bogată. Toți marii scriitori ai omenirii, atât din literatura noastră (Eminescu, Creangă, Sadoveanu, etc.) cât și ai altor popoare (Pușkin, Tolstoi, Gorki, Goethe, Shakespeare, etc.) au găsit în poezia populară o comoară de frumuseți artistice. Prelucrate în mod creator, aceste frumuseți au dat posibilitatea scriitorilor să creeze la rândul lor opere literare durabile și de mare valoare. M. Eminescu, I. Creangă, Gh. Coșbuc, M. Sadoveanu au prețuit mult poezia populară și i s'au adresat mereu spre a găsi izvorul reîntineritor al creațiilor lor literare.

„Nu vom uita, spune Mihail Eminescu, **că și în timpurile noastre există un asemenea isvor purureа reîntineritor, poezia populară, atât cea dela noi cât și cea a popoarelor ce ne înconjoară".**

2. Insemnătatea instructiv-educativă a literaturii. Operele literare ne dau cunoștințe despre viață și despre oameni. Ele ne fac cunoscut atât trecutul, cât și prezentul societății. Oglindind în tablouri și amănunte vii modul de viață și caracterul oamenilor, operele literare ne completează cunoștințele despre viață pe care ni le dă știința. La **Istoria României** învățăm, de pildă, despre răscoala țăranilor din 1907 și despre felul mișelesc cum guvernul reacționar din acel timp a înăbușit în sângele celor 11.000 de țărani uciși, setea de o viață mai bună a țărănimii noastre muncitoare. Istoriograful, om de știință, caută să povestească cu cât mai mare precizie evenimentele petrecute, fără însă să le descrie în mod amănunțit spre a le reda aevea în fața noastră. Rolul acesta revine literaturii. De aceea, dacă citim paginile care amintesc de aceste evenimente, în romanul „Desculț" de Zaharia Stancu, constatăm că aceeași epocă, vremurile frământate ale lui 1907, se ridică în fața noastră ca și cum ar fi vie, s'ar petrece sub ochii noștri. Fiecare amănunt al represiunii criminale din satul eroului romanului, Darie, făcută fără niciun fel de judecată de către colonelul reacționar Pienaru ne rămâne adânc întipărit în minte. In paginile, romanului „Desculț", evenimentele sângeroase din 1907 se desfășoară în fața noastră într'o formă vie, clară și amănunțită, completând datele științifice ce le-am căpătat la lecțiile de istorie în legătură cu luptele poporului nostru. In felul acesta literatura joacă un mare rol instructiv. Tocmai acest rol important al literaturii l-a subliniat și Fr. Engels, când a arătat că din romanele lui H. de Balzac, marele romancier francez din secolul al XIX-lea „a aflat date economice **mai numeroase și mai amănunțite decât din cărțile tuturor istoricilor, economiștilor și statisticienilor profesioniști din acel timp, la un loc".**

Paralel cu importanța instructivă a literaturii artistice, trebue să subliniem marele ei rol educativ. Literatura nu se mărginește să dea numai un bagaj de cunoștințe, ea influențează în acelaș timp, în mod activ voința și sentimentele cititorului. Scriitorul prezintă viața ca și cum s'ar petrece aevea în fața ochilor noștri. Datorită faptelor descrise și a felului cum le prezintă autorul, lectura unei opere literare nu numai că ne face să cunoaștem realitatea, ci, totodată, ne silește să luăm o atitudine față de ea, să iubim unele personaje, să urâm altele, să fim de acord sau nu cu unele acțiuni ale eroilor, să dorim sau nu să le luăm ca exemplu. Tocmai pe aceasta se bazează acțiunea educativă a literaturii asupra noastră.

De pildă, am învățat la istorie că în trecutul apropiat, fabricanții din țara noastră asupreau nemilos lucrătorii. Iar legile burgheze de asigurare a drepturilor celor ce sufereau accidente în câmpul muncii erau doar vorbe goale. Cetind însă nuvela „Uzina vie" de Al. Sahia revolta noastră față de asupritor devine și mai neîmpăcată. Suferințele lui Bozan, rămas schilod în urma unui accident de muncă, revolta lui și a tuturor muncitorilor din fabrică împotriva patronului care refuză să cumpere un picior de lemn lucrătorului accidentat sub motiv „că fabrica nu poate da și picioare", toate acestea le retrăim și noi, au răsunet adânc în sufletul nostru în care simțim puternic vântul revoltei contra exploatatorilor. Nuvela lui Al. Sahia, astăzi când vremurile amintite în povestire sunt apuse, ne dă în acelaș timp, curaj și dârzenie de a lupta și mai avântat până la desființarea deplină a oricărei exploatări în țara noastră.

Deasemeni, pentru Anton, eroul principal din piesa „Minerii" de M. Davidoglu, cititorul sau spectatorul simte dragoste și admirație. In fruntea bătăliei cărbunelui ce se desfășoară astăzi pe Valea Jiului, Anton, sub îndrumarea Partidului, caută permanent metode noi de muncă, luptând în acelaș timp, vigilent, curajos, dârz și perseverent contra dușmanilor clasei muncitoare, care încearcă să pună opreliști în drumul spre mai bine al celor ce muncesc. Lupta lui Anton este o pildă și un îndemn pentru lupta ce trebue s'o ducă fiecare om al muncii din țara noastră în mărețul efort de construire a socialismului. Scriitorul redă tablouri adevărate, desprinse din viață și totodată își învață cititorul sau spectatorul cum trebue să trăiască și să lupte pentru binele celor ce muncesc.

Aceleași sentimente și îndemnuri de luptă ni le trezește, de pildă, și poezia „Ancora sus !" de Maria Banuș. Indemnul cald și hotărît la muncă și la luptă pentru construirea socialismului în țara noastră, înlăturarea tuturor piedicilor din cale („Capcanele-s multe în drum!") răsună prelung în sufletele noastre, poezia având în felul acesta un mare rol educativ.

Fie poezie, nuvelă, roman, piesă de teatru, opera literară oglindește întotdeauna idealurile sociale ale creatorului ei. Tocmai de aceea literatura, ca și întreaga artă, este legată de lupta de clasă și are o bază politică. Indreptând atenția cititorilor asupra unor anumite tablouri din viață, prezentându-le într'o anumită lumină, prin aceasta scriitorul ia parte activă la lupta social-politică, se plasează pe poziția de luptă a unei clase sau a alteia.

Am amintit, mai înainte, de piesa „Minerii", de romanul „Desculț" și de poezia „Ancora sus".

Toate aceste opere literare oglindesc dragostea caldă și simpatia adâncă a autorilor pentru suferințele și lupta celor ce muncesc și, în acelaș timp, ura neîmpăcată împotriva asupritorilor și dușmanilor poporului.

Aceste sentimente se transmit cititorilor, înarmându-i și mai mult pentru lupta dârză contra oricărei exploatări. In felul acesta, privind viața și societatea din punctul de vedere al luptei clasei muncitoare, atât Mihai Davidoglu, cât și Zaharia Stancu sau Maria Banuș iau parte activă la lupta social-politică pentru construirea socialismului, ce se desfășoară astăzi în țara noastră.

Adevărații scriitori, scriitorii cu adevărat mari, au fost și sunt totdeauna legați de năzuințele poporului lor, care, în felul acesta, îi înțelege și îi iubește. Numai dacă scriitorul va oglindi în opera lui probleme care frământă poporul sau care au o importanță generală pentru popor, numai atunci lucrările sale vor pătrunde adânc în mintea, inima și voința poporului.

De pildă, popoarele lumii nu vor războiul. De aceea, pretutindeni pe întregul glob pământesc, scriitorii adevărați legați strâns de mase, fac astăzi din operele lor o armă ascuțită în lupta ce o duc popoarele lumii pentru pace. In frunte cu scriitorii și poeții Marii Uniuni Sovietice: Fadeev, Șolohov, Tihonov, Simonov, etc., zeci și sute de scriitori din întreaga lume: Aragon, Neruda, Fast, etc. luptă sub un singur stindard: Steagul Păcii! Scriitorii din R.P.R., în strădania lor de a crea o literatură care să oglindească adâncile transformări din țara noastră au făcut și ei din literatura ce o făuresc, o armă în lupta pentru pace. Nu numai prin poeziile închinate special luptei pentru pace (ale lui Maria Banuș, Mihai Beniuc, Marcel Breslașu, etc.) literatura noastră aduce contribuția sa la lupta pentru pace. Dar orice vers, orice povestire în care se cântă munca clocotitoare a poporului nostru pentru făurirea orânduirii noi, socialiste, este un prinos adus luptei pentru pace, deoarece munca avântată pentru zidirea socialismului ce se desfășoară astăzi în întreaga țară va face nu numai ca poporul nostru să urce o treaptă mai sus pe drumul progresului, ci și să contribuim în mod activ la apărarea păcii. A lupta pentru socialism înseamnă a lupta pentru Pace!

Bibliografie

EDITURA P. M. R.:

B. Gorelic: Agitatorul și gazeta de perete (colecția: „In ajutorul agitatorului").

— Invățătura lui Marx și Engels despre clase și lupta de clase (Colecția pentru cursurile serale de Partid).

EDITURA PENTRU LITERATURA ȘI ARTA A UNIUNII SCRIITORILOR DIN R. P. R.:

Nina Cassian: Sufletul nostru— poezii — Volumul cuprinde o culegere de poeme care reflectă lupta poporului muncitor pentru construirea socialismului în țara noastră.

EDITURA CARTEA RUSA:

Alexei Tolstoi: Pâinea — *In paginile acestui roman sunt zugrăvite luptele purtate de către oamenii sovietici, sub conducerea bolșevicilor, împotriva armatelor contrarevoluționare și a intervenționiștilor.*

T. S. Mușkin: — Alitet pleacă în munți — *romanul oamenilor din Nordul înghețat, distins cu „Premiul Stalin".*

S. Babaievski: — Cavalerul stelei de aur — *roman distins cu „Premiul Stalin". In el ni se desvălue tabloul tipic al satului colhoznic de după război, cu oamenii săi noi, cu forța lor constructivă.*

EDITURA C. G. M.:

M. Brăcov: Lupta pentru refacerea minei — Este descris avântul patriotic cu care minerii sovietici au pornit la refacerea minelor distruse de cotropitorii fasciști.

★

N. Stoia: — Drumuri în Retezat — Este o broșură prin care se pune la îndemâna oamenilor muncii un mijloc practic de orientare în minunatele meleaguri ale Retezatului, unul din masivele cele mai bogate în flora și fauna alpină, precum și în diversitatea priveliștelor.

Centenarul lui Mihail Eminescu

In curând se împlinesc 100 de ani dela nașterea poetului Mihail Eminescu. Consiliul de Miniștri a luat hotărîrea ca aniversarea aceasta să se sărbătorească prin manifestații culturale, conferințe, festivaluri și adunări populare. In școli și cămine culturale se va vorbi despre opera marelui poet.

Edițiі noi din poeziile lui M. Eminescu, organizarea unei expoziții-muzeu, cu documente din viața poetului, instituirea unui premiu anual de poezie în valoare de 100.000 lei arată cât de adânc este prețuită arta și literatura în noua orientare a culturii noastre.

Un comitet național instituit pentru organizarea Jubileului cuprinde pe scriitorii: M. Sadoveanu, Eusebiu Camilar, Maria Banuș, Dan Deșliu, pe artiștii: Maxy H., Lucia Sturza Bulandra, Boris Caragea, academicienii: Emil Petrovici, Al. Rosetti, oamenii ai școalei: N. Popescu-Doreanu, Tatiana Bulan, etc.

Sărbătorirea acestei aniversări și acțiunile ce se vor realiza cu acest prilej vor îmbogăți cultura țării noastre cu adevăratul aspect al operei lui M. Eminescu. Invățământul va avea prilejul să arate tineretului cât de însemnată este

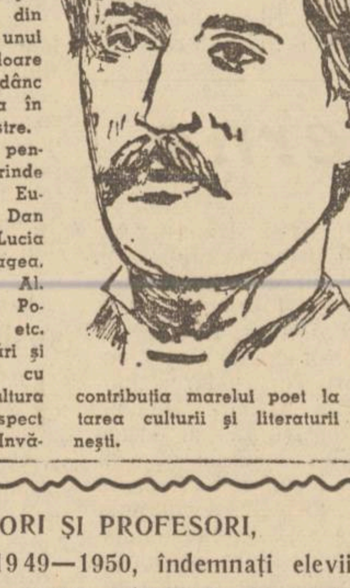

contribuția marelui poet la desvoltarea culturii și literaturii românești.

INVAȚATORI ȘI PROFESORI,
Pentru anul școlar 1949—1950, îndemnați elevii
SĂ-ȘI PROCURE DIN TIMP CARȚILE ȘI RECHIZITELE ȘCOLARE
PENTRU INVAȚAMANTUL ELEMENTAR ȘI MEDIU
CARE AU FOST PUSE IN VANZARE LA
TOATE LIBRARIILE: „LIBRARIA NOASTRĂ"
„ C. G. M.
„ CARTEA RUSĂ
„ TINERETULUI
„ BUCUREȘTI VICTORIEI
„ FLAMURA ROȘIE

1280 muncitori se pregătesc să intre în învățământul superior

Aspecte dela cursurile pregătitoare ale viitorilor studenți

La Institutele Politehnice din București, Iași, Cluj și Timișoara, 1280 muncitori urmează cursul de pregătire, pentrucа la 1 Octombrie să poată păși pragul învățământului superior.

In sălile unde altă dată apariția unui fiu de muncitor sau de țăran muncitor constituia un „caz" excepțional, astăzi muncitori proveniți din diferite întreprinderi industriale sunt pregătiți pentru a se creia clasei muncitoare proprii ei intelectuali și tehnicieni.

La Institutul Politehnic din București

La București 640 muncitori, aleși dintre elementele ridicate, care au o vechime de cel puțin 5 ani în producție, sunt repartizați la cele 4 Facultăți ale Institutului Politehnic: Chimia industrială, Electrotehnică, Textile și Mecanică, iar alți 50 sunt repartizați pe lângă Institutul de exploatare și prelucrare a lemnului.

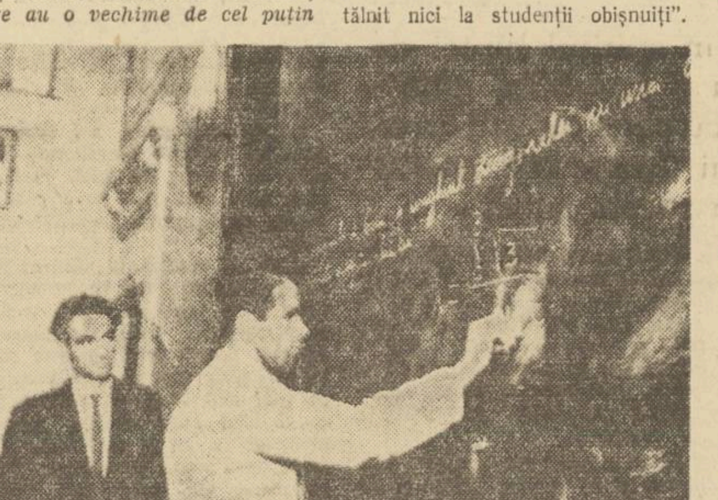

Pregătirea muncitorilor pentru examenul de admitere la Politehnică

In timpul cursului care a început la 15 August și va dura până la 1 Octombrie, muncitorii-studenți capătă noțiunile necesare de matematici, chimie și fizică.

Ținându-se seama că nu toți cursiștii au aceeași pregătire, unii fiind absolvenți a numai 4 clase primare, iar alții absolvenți de școli de meserii, școli profesionale sau a câtorva clase de liceu, s'a întocmit o programă analitică, menită să ajute ridicarea tuturor la un anumit nivel de cunoștințe.

Corpul profesoral (asistenți, conferențiari, profesori) depune toată stăruința. In afară de orele programate, profesorii participă voluntar la grupele de învățătură ale muncitorilor-studenți, căutând astfel să ducă la bun sfârșit munca ce li s'a încredințat.

Dragostea de învățătură a muncitorilor

Desprinși dela îndeletnicirea lor obișnuită din ateliere sau fabrici, muncitorii s'au adaptat ușor noilor pregătiri, făcând eforturi serioase pentru a-și însuși cunoștințele necesare învățăturii superioare.

„Au atâta bunăvoință și atâta râvnă de a învăța — **ne spune tov. director de studii al Institutului** Politehnic — cum nu am întâlnit nici la studenții obișnuiți".

Pe timpul cursurilor fiind cazați în internatele Institutului, din proprie inițiativă s'au așezat în camere pe grupe de învățătură, în așa fel încât fiecare grupă să cuprindă câte un muncitor cu un număr mai mare de clase. In bănci s'au așezat după aceleași criterii, așa că atunci când cei cu studii reduse nu înțeleg anumite probleme, fac apel la tovarășii mai ridicați, care le dau explicațiile necesare.

După terminarea celor opt ore de curs zilnic, muncitorii continuă să învețe, așa că de cele mai multe ori îi apucă miezul nopții citind sau făcând exerciții de matematici.

Numai în felul acesta s'a putut ajunge ca la ultima probă scrisă dată la matematică (secția textilă) din 90 de lucrări, 30 să fie notate cu 9 și 10, restul între 8 și 6 și numai o foarte mică parte cu 4 și 5.

In general, cu fiecare zi care trece rezultatele sunt tot mai bune așa că, la examenul de triere ce se va ține la 1 Octombrie cel puțin 80% vor putea începe adevăratele cursuri universitare, la sfârșitul cărora vor deveni ingineri folosiți în producție.

Ce ne spune muncitorul student Brumă Nicolae

S'a dat repaos pentru 15 minute.

Muncitorii însoțesc profesorii, care îndreptându-se spre cancelarie, continuă să dea lămuriri în legătură cu ultima lecție. Alții au rămas în jurul tablei stăruind asupra unei probleme de fizică sau matematică.

Acum sunt tot așa de familiarizați cu sălile de cursuri cum sunt și cu atelierele de unde au fost chemați aici.

„La început — ne spune **muncitorul student Brumă Nicolae, dela fabrica Buhuși** — nu credeam că vom putea face multă treabă.

Plecați de lângă strunguri sau războaie, credeam că porțile care ne-au închis până acum căile învățăturii nu se vor deschide niciodată pentru noi.

Când am ajuns aici și când ni s'a pus în brațe teancul de cărți pe care învățăm, ne-am înspăimântat. Datorită însă tovarășilor profesori și a celor mai ridicați dintre noi, vedem că am făcut cu bine primii pași și credem că la examen nu ne vom face de rușine".

Brumă Nicolae, dintr'o familie de oameni săraci, care n'au fost lăsați să se gândească la învățătură, ne arată în cuvinte simple dar elocvente setea de studiu pe care o au oamenii muncii.

— „Seara când ajungem în internat — ne spune el — învățătura continuă.

Ca să ne putem pregăti în comun temele pe a doua zi, din lipsă de table mari în camere, întoarcem dulapurile de haine și facem socoteli cu creta pe dosul lor. In felul acesta grupul de învățătură poate urmări ușor desfășurarea problemelor.

★

Anul acesta, la deschiderea cursurilor universitare, alături de studenții obișnuiți, până acum, vor păși pragul învățământului superior și muncitorii-studenți hotărîți să contribuie în mod efectiv la construirea socialismului în Republica Populară Română.

C. Matei

Invățământul preșcolar și elementar în noul an școlar

In ziua de 26 Septemvrie, aproape 2 milioane de copii vor păși voioși și cu forțe noi pragul instituțiilor preșcolare și al școlilor elementare de 4 și de 7 ani.

Peste 65 de mii de învățători și profesori vor începe munca de educare în spirit socialist a acestor copii.

Noul an școlar constitue în viața țării și a întregului popor muncitor un eveniment de o deosebită importanță politică și culturală, o etapă nouă pe drumul revoluției noastre culturale și a construirii socialismului.

Desvoltarea rapidă a țării noastre pe plan economic și politic, rezultatele obținute în realizarea Planului de Stat și pregătirea primului nostru plan de cinci ani pun în fața întregului învățământ sarcini noi și uriașe.

Invățământul trebue să oglindească aceste transformări și să contribue în mod activ la construirea socialismului în țara noastră.

Problemele ce stau în fața învățământului elementar și preșcolar, ca și problemele întregului învățământ, nu trebue să fie privite parțial și izolat, ci ca făcând parte din lupta pe care o duce clasa muncitoare din țara noastră, în frunte cu Partidul ei, pentru a consolida și desvolta cuceririle ei, pentru desființarea exploatării și construirea socialismului în țara noastră.

Incepând cursurile școlare în cel de al doilea an de aplicare a Reformei Invățământului, copiii maselor largi ale poporului muncitor pășesc înainte pe drumul cuceririi științei adevărate, aprofundează bazele științelor și leagă teoria cu practica, pregătindu-se astfel să devină constructori activi ai socialismului.

Eforturile făcute în primul an de aplicare a Reformei Invățământului pentru lichidarea educației mistice, neștiințifice, șovine și idealiste, bazate pe obscurantism și superstiție, cu care clasele exploatatoare otrăveau mințile tinerilor trebue să fie continuate și intensificate.

Copiii trebue să cunoască lupta pe care o duce astăzi clasa muncitoare sub conducerea Partidului și să știe că munca lor pentru însușirea învățăturii se integrează în lupta clasei muncitoare pentru lichidarea exploatării și pentru crearea orânduirii socialiste care să asigure oamenilor muncii o viață mai bună, să le asigure fericirea. Școala să cultive în copii atitudinea proletară față de muncă, față de învățătură și de avutul obștesc și să cultive disciplina conștientă a copiilor.

In cadrul sarcinilor mărețe care revin învățământului nostru în general, învățământul elementar și preșcolar ocupă un loc însemnat și el s'a bucurat de o atențiune deosebită.

Cu anul școlar care începe învățământul elementar și preșcolar s'a desvoltat foarte mult și în strânsă dependență cu procesul de construire a socialismului. Numărul căminelor de zi și al căminelor sezoniere a crescut.

La fel școlile elementare de 4 ani care își sporesc numărul cu 237. Se deschid noi școli așa încât fiecare sat, oricât de mic și de îndepărtat, să-și aibă școala lui.

Numărul posturilor de învățători a crescut cu 924, repartizate la școlile nou înființate și pe lângă școlile existente.

La învățământul elementar, — cl. V—VII, — numărul școlilor a crescut cu 153, iar numărul claselor crește dela 8098 la 10.748, deci cu 2650 de clase. Aceasta reprezintă desvoltarea școlilor elementare de 7 ani existente și școlile nou înființate în centrele industriale, în satele cu gospodării agricole de stat, cu gospodării agricole colective și în cartierele muncitorești.

Numărul catedrelor la cl. V—VII, deci al cadrelor didactice care vor preda la aceste școli, a crescut cu 5.300, reprezentând un spor de 32,72 la sută față de anul precedent.

O moștenire grea a regimurilor trecute este aceea a milioanelor de neștiutori de carte. In cursul anului școlar trecut au fost organizate 14.163 școli de alfabetizare, la care au lucrat 38.410 membri ai corpului didactic și 16.215 voluntari, cuprinzând 501.105 analfabeți față de 400.000 cât prevedea Planul de Stat.

Pentru anul școlar care începe, planul de muncă al Ministerului Invățământului Public prevede cuprinderea a 600.000 analfabeți cu 55.000 învățători și instructori voluntari. O nouă formă de organizare bazată pe experiența primului an de aplicare a Reformei și pe experiența Țării Socialismului victorios, va ușura munca aceasta și va face ca după primul plan de cinci ani, analfabetismul să nu mai fie o piedică în construirea socialismului.

Membrii corpului didactic, intelectualii atașați de popor și oricare cetățean conștient de importanța acestei datorii patriotice, trebue să se înroleze cu entuziasm în munca de alfabetizare.

O acțiune care trebue dusă concomitent cu munca de alfabetizare este aceea a închiderii izvorului analfabetismului. Anual, sute de mii de copii rămâneau în afara școalei, îngroșând rândurile neștiutorilor de carte. In cursul anului școlar trecut, numărul acestora a scăzut simțitor.

In anul școlar care începe, Ministerul Invățământului Public își propune ca numărul copiilor neșcolarizați să fie redus la minimum. Lozinca tuturor școlilor elementare trebue să fie „Niciun copil de vârsta școlară, în afară de școală". Colectivul didactic al fiecărei școli, Secțiunile de Invățământ și Comitetele Provizorii, sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român, trebue să facă totul pentru îndeplinirea acestei lozinci patriotice.

Școlarizarea tuturor copiilor în vârstă școlară trebue să fie urmată de *o bună frecvență*. Frecvența școlară este una din problemele grele ale învățământului elementar în țara noastră. Cauzele slabei frecvențe sunt numeroase. Intre ele, la loc de frunte, se situează indiferența față de școală, față de învățătură, mentalitate pe care a creat-o burghezia în urmărirea scopului ei ca massele exploatate să rămână în ignoranță pentru a fi mai ușor exploatate și stăpânite. Colectivul pedagogic al fiecărei școli trebue să analizeze cu atenție și seriozitate aceste cauze și să organizeze lupta împotriva lor, mobilizând toate mijloacele.

In primul an de aplicare a Reformei Invățământului, lupta pentru o bună frecvență școlară a dus la reducerea procentului de absenți, chiar în sezonul muncilor agricole. In noul an școlar, lipsa de frecvență trebue să înceteze de a mai fi o piedică în munca școlară, un mijloc de îngroșare a rândurilor corigenților și repetenților și o cauză de sporire a analbatismului.

Lupta pentru lichidarea absenței și pentru micșorarea numărului corigenților și repetenților trebue să fie o sarcină de onoare a colectivelor pedagogice din școli.

Pentru realizarea acestor sarcini este necesar *ca munca școlară și extrașcolară să fie dela început planificată*. Să se analizeze critic și autocritic munca din anul școlar precedent și să se tragă toate învățămintele necesare pentru îmbunătățirea muncii în noul an școlar, pentru adâncirea Reformei Invățământului.

Să se imprime muncii școlare toate îndrumările Ministerului Invățământului Public și broșura „Planificarea muncii în școală" de Novicov.

Secțiunile de Invățământ, școlile și fiecare învățător și profesor să-și alcătuiască din timp planul de muncă.

In felul acesta, toate problemele școalei vor fi privite în ansamblu și vor afla soluții juste.

Să se imprime muncii școlare seriozitatea necesară, cursurile școlare începând cu regularitate din prima zi.

Să se procure manualele școlare dela începutul cursurilor.

Să se repete materia din anul școlar precedent, ajutând astfel pe copii să treacă la însușirea materiei noui și să se adapteze muncii organizate și sistematice, după o vacanță în care unii nu au avut asemenea preocupări.

Să se procure materialul didactic necesar, fără a se aștepta totul dela Stat. Inițiativele trebue să fie stimulate. Să se organizeze toate posibilitățile locale pentru confecționarea lui.

Să se organizeze și înzestreze bibliotecile școlare pentru a sprijini astfel desvoltarea ideologică, științifică și literară a copiilor.

Să se facă o justă repartizare a burselor, și să se înființeze internate pentru a veni astfel în ajutorul copiilor oamenilor din câmpul muncii.

Să se organizeze munca cu părinții. Acestea trebue să devină un prețios ajutor în rezolvarea problemelor școalei.

In colaborare cu U.T.M.-ul și pionierii, să se organizeze ajutorarea copiilor mai slabi la învățătură prin cursuri de meditație și, prin cercuri de studii, să se întărească și aprofundeze cunoștințele însușite în orele de curs și să se cultive talentele.

Instituțiile preșcolare trebue să se bucure de o atențiune deosebită. Ele sunt menite să asigure educația copiilor din vârstă fragedă și să ajute mamele din producție.

Munca educativă în aceste instituții trebue organizată cu grijă și pricepere încă dela primirea copiilor în școală.

Munca instructivă și educativă, în noul an școlar, va fi simțitor îmbunătățită și datorită faptului că marea majoritate a profesorilor și învățătorilor a trecut prin cursurile I.C.D. Ele au însemnat o contribuție serioasă la ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice. Pregătirea lor trebue însă necontenit întărită printr'o sistematică și rodnică activitate a cercurilor pedagogice, a cercurilor metodologice și de specialitate, prin ședințele de analiză a muncii în spirit critic și autocritic, aplicată într'o atmosferă tovărășească, a consiliilor pedagogice din școli, prin cunoașterea metodelor de predare ale pedagogiei sovietice și prin îndrumarea studiului individual.

Să se organizeze, în special, ajutorul pe care profesorii de specialitate și învățătorii mai experimentați pot să-l dea colegilor tineri dela aceeași școală, dela alte școli din localitate sau din județ. Să se facă un necontenit schimb de experiență. Acest sistem a fost aplicat cu succes în anul școlar încheiat de mai multe Secțiuni de Invățământ: *Dolj, Rădăuți.*

Pentru realizarea sarcinilor uriașe, care stau în fața învățământului elementar și preșcolar în cel de al doilea an de aplicare a Reformei Invățământului, trebue să învățăm cât mai mult din bogata experiență a școlii sovietice și din munca educatorilor din Țara Socialismului victorios. Să asigurăm, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, colaborarea strânsă și rodnică a organelor de învățământ public și ale școalei cu Comitetele Provizorii, cu părinții și cu organizațiile de pionieri.

Prin munca fără preget, să asigurăm cât mai bune condițiuni de desvoltare învățământului, să împlinim cu cinste măreața sarcină de a crește pe viitorii constructori ai socialismului în tânăra noastră republică populară!

A. Manolache
directorul învățământului elementar și preșcolar

Luptăm pentru un învățământ științific, muncim pentru a crește constructori ai socialismului și apărători ai păcii

Noul an școlar se deschide sub semnul luptei pentru pace, al cărui stindard adună popoarele din lumea întreagă. Școala noastră nu poate sta departe de bătălia pe care lagărul democratic, în frunte cu marea Uniune Sovietică, o dă împotriva criminalilor atâtători la război, imperialiștii americano-englezi. Ea îndrumă tineretul spre o viață liberă și fericită, lipsită de mizerie și măceluri.

Profesori, învățători și toți cei ce muncesc în școală, studenți și elevi, își exprimă prin „Gazeta Învățământului" voința lor de a munci, de a lupta pentru a ridica nivelul învățământului, hotărîrea nestrămutată de a pune școala în slujba construirii socialismului.

„Educând elevii mei în spiritul luptei de clasă, înarmându-i cu o pregătire științifică și muncind ceas cu ceas alături de ei, voi putea găsi cea mai frumoasă mulțumire și cea mai bună recompensă".

Colectivul Școlii profesionale metalurgice „Steaua Roșie" se pregătește pentru munca noului an școlar. Noi profesorii înțelegem foarte bine importanța deosebită pe care școlile profesionale au căpătat-o în țara noastră. Noi știm că industria, în plină desvoltare, are nevoie de cadre tehnice numeroase și bine pregătite și că școlile profesionale au rolul de a pregăti aceste cadre.

Dar nu numai noi am înțeles aceasta. Cea mai bună dovadă o constitue numărul mare de candidați care s'au prezentat acum la examenul de admitere. Cea mai mare parte din ei sunt fii de muncitori.

Dragostea și hotărîrea candidaților de a învăța a constituit un nou îndemn pentru mine de a munci alături de ei, ajutându-i să-și însușească din plin cunoștințele necesare. Mă voi strădui în noul an școlar să-i cunosc pe fiecare, să le împărtășesc preocupările și să lupt pentru a le învinge greutățile.

Știu că elevii mei provin dela școli felurite și că au o pregătire foarte variată. Pentru aceasta îmi alcătuesc cu grijă planul de muncă în așa fel încât lecțiile predate să fie pe înțelesul tuturor. Pentru elevii mai avansați voi face cercuri speciale de studiu, iar pentru cei rămași în urmă voi organiza grupe de învățătură în colaborare cu organizația U.T.M. din școală.

Experiența câștigată anul trecut mi-a arătat că cel mai bun sistem pentru ridicarea elevilor slabi și antrenarea celor ridicați este să atribui acestora din urmă responsabilitatea grupelor de învățătură. Voi utiliza și anul acesta aceeași metodă, care mi-a arătat din plin roadele muncii în colectiv.

Dacă în anul trecut nu am reușit pe deplin să dau obiectului meu de predare — matematica — un caracter practic, în anul ce vine voi căuta să fac o cât mai strânsă legătură între cele învățate în clasă și munca elevilor din atelier. Acolo, la strung sau la frezâ îmi voi completa lecțiile predate în clasă. Astfel elevii vor găsi mai ușor rezolvarea problemelor puse, înțelegând totodată importanța lor practică.

Pentru noul an școlar mă gândesc în acelaș timp și la foștii noștri elevi care lucrează acum la uzinele „Steaua Roșie". Mulți dintre ei doresc să se pregătească pentru a intra în anul 3 al școlilor tehnice metalurgice. Pentru aceștia am prevăzut în planul de muncă formarea unei grupe de învățătură serală. Cred că astfel voi contribui cu succes la buna lor pregătire pentru examenul de diferență din anul viitor.

Știu că nu voi putea realiza cele propuse dacă eu însumi nu mă voi preocupa continuu de ridicarea nivelului meu ideologic și profesional. Am început în anul trecut o temeinică pregătire ideologică și o voi continua în noul an școlar cu intensitate sporită. Numai astfel activitatea mea didactică își poate ajunge pe deplin scopul și eu voi putea găsi linia cea mai justă în problemele pe care învățătura le ridică la tot pasul.

Educând elevii mei în spiritul luptei de clasă, înarmându-i cu o pregătire științifică și muncind ceas de ceas alături de ei, voi putea găsi cea mai frumoasă mulțumire și cea mai bună recompensă.

Zeci de mii de profesori, învățători și educatori se frământă acum pe întreg cuprinsul țării pentru a face din noul an școlar o etapă câștigată în munca de construire a socialismului. Clasa muncitoare ne-a încredințat fiii ei și este pentru noi o datorie de onoare să-i pregătim cât mai bine.

Prof. V. G. Diaconu
Șc. profesională metalurgică „Steaua Roșie"

„Pentrucă iubim scumpa noastră Patrie și poporul ei, pentrucă existența noastră este asigurată, pentrucă ni se crează condiții de studii din ce în ce mai bune, — iată de ce așteptăm cu nerăbdare începerea anului universitar"

Suntem în preajma începutului unui nou an de școală. Niciodată ca anul acesta, începerea cursurilor n'a fost așteptată de studenți cu mai multă nerăbdare. Roadele reformei învățământului au început să se arate! O nouă viață, o nouă mentalitate s'a născut în școala noastră. Vedem astăzi universitatea nu ca un mijloc de a obține o diplomă, ci un mijloc de desvoltare a forțelor noastre intelectuale, un mijloc de formare și îmbogățire a minții noastre.

Pe de altă parte, noi studenții știm că Partidul Muncitoresc Român ne poartă de grijă. Partidul ne-a creat cele mai bune condiții pentru desfășurarea muncii noastre.

Nouă ne rămân de rezolvat numai problemele privitoare la munca noastră de pregătire profesională și ideologică. Insă, răspunderea noastră, pentru felul în care știm să ne ducem această muncă crește cu atât mai mult, cu cât avem create mai bune condiții pentru desfășurarea ei. Și aici însă, reforma ne-a venit în ajutor. Prin excluderea din programele analitice a atâtor discipline idealiste, goale de conținut, din care nu înțelegeam aproape nimic și prin înlocuirea lor cu un material realist-științific, am fost foarte mult ajutați în pregătirea noastră profesională și ideologică. Anul trecut la cursuri și la seminarii, randamentul a crescut simțitor prin munca organizată pe care am dus-o. Am recuperat într'un an după reformă, ceeace n'am putut face în trei ani de școală veche.

— „Imi place munca disciplinată — îmi spunea un coleg acum câteva zile — aștept să se înceapă cursurile. M'am săturat citind de unul singur. Mi-e dor de colegi, de discuții".

Ne simțim legați unii de alții, o prietenie de frați ne unește. Ne cunoaștem unul altuia preocupările, calitățile și slăbiciunile. Munca în grupele de învățătură ne-a apropiat, ne-a dat prilejul să ne cunoaștem și să ne ajutăm reciproc, în învingerea slăbiciunilor și promovarea a tot ceeace este pozitiv.

Anul acesta, munca în grupele de învățătură se va îmbunătăți și mai mult. „Avem o experiență de un an, în această privință, — ne-a spus un coleg, care toată vara a lucrat la U.T.M. Am rezolvat toate problemele prevăzute pentru anul care începe. Am întocmit tablourile cu grupele de învățătură, care vor funcționa din primele zile. Vom înființa o grupă de studiu pentru ridicarea nivelului ideologic, al cărui program l-am și aranjat. Urmează să stabilim zilele, orele și sălile unde va funcționa.

Un material bogat ne va sta la dispoziție, atât cu caracter profesional cât și politic-ideologic".

Și problema tipăririi cursurilor a fost rezolvată tot în cursul vacanței, așa că studenții să nu le mai obțină cu 2-3 zile înainte de examen. „Trebuie să rezolvăm singuri această problemă, care a preocupat întotdeauna pe studenți — spunea tot un coleg dela U.T.M. Vom face astfel ca să avem cursuri eftine și la timp. Ne vom organiza munca în așa fel ca randamentul să fie mult superior celui din anul trecut." Și va fi într'adevăr, pentrucă pe lângă toate aceste condiții, vom avea colaborarea prețioasă a tovarășilor profesori. Acum studenții își iubesc profesorii. Ii respectă ca pe cei mai buni prieteni și colaboratori în muncă, prieteni cu mai multă experiență, dar care nu se sfiesc să spună că învață mereu lucruri noi alături de studenți.

Pentrucă iubim scumpa noastră Patrie și poporul ei, pentrucă existența noastră este asigurată, pentrucă ni se crează condiții de studii din ce în ce mai bune — iată dece așteptăm cu nerăbdare începerea anului universitar.

Stela Enăchescu
Studentă
Facultatea de Pedagogie și Psihologie
anul IV

„Pentru anul care începe, noi vrem să ne continuăm cu râvnă munca, să întreținem localul școlii în cea mai mare curățenie, să facem economie la lumină, la apă, la lemne".

Ne dăm seama și noi, personalul îngrijitor, că, astăzi, școala merge pe alt făgaș, că ea este a poporului muncitor și pentru poporul muncitor. Deaceea noi muncim cu mai mult drag și cu mai multă râvnă.

Spre deosebire de altă dată, la școala noastră, la Liceul de fete din Piatra Neamț, noi ne-am silit ca la curățenia localului să întrecem toate școlile din oraș. Deaceea ne-am angajat și am văruit noi singuri, întreaga școală, realizând o economie de aproape 80.000 lei. Ca să ne fie mai ușor la curățitul parchetelor și ca să nu risipim varul noi ne-am îngrijit să nu stropim pe jos în timpul văruitului. De asemeni am făcut multă economie la benzină, deoarece, după ce am șters cu ea un rând de parchete am pus-o iar în butoi, am lăsat-o să se limpezească și am folosit-o din nou.

Pentru anul care începe, noi vrem să ne continuăm cu râvnă munca, să întreținem localul școlii în cea mai mare curățenie, să facem economie la lumină, la apă, la lemne. Noi ne dăm seama că aceste economii sunt absolut necesare Statului nostru care merge spre socialism. Lucrând în grup, după un plan, trăind în bună înțelegere între noi, vom putea să fim o pildă și pentru eleve, care prin organizația lor de U.T.M. s'au și gândit să ne ajute la menținerea curățeniei și să respecte munca și grija noastră pentru localul școlii. Organizația U.T.M. din școală a hotărît să rânduiască, în fiecare zi, o „recreație a lemnelor", în care elevele se vor întoarce în clasă cu câte un lemn, ele făcând astfel un sport, iar pe noi ajutându-ne la cea mai grea muncă a noastră: căratul lemnelor pentru clasele dela cele două etaje.

Pentru noul an școlar ne luăm angajamentul să fim sprijinul principal al direcției și cancelarici în munca de întreținere a localului și de educare a elevilor.

Maria Vasiliev, Aglaia Tărăntuș, Maria Iohan, Maria Hugean, îngrijitoare la liceul de fete din Piatra Neamț.

„Cunoștințele însușite la I. C. D. mi-au fost de un real folos și mă călăuzesc în munca mea zilnică"

Nu se poate trece cu vederea faptul că în vechea școală, secretariatul era serviciul auxiliar al școlii, al profesorilor. Rupt de viață și de pulsația școlii, era bun numai atunci când profesorii încasau lefurile și când certificatele de funcționare erau liberate la timp. Intre personalul didactic și administrativ era o barieră de netrecut, pentrucă „elita" o forma corpul didactic, iar „periferia" preocupărilor școlare, personalul administrativ și de îngrijire.

Ca o consecință a aplicării reformei bariera veche a fost ruptă. Unificarea sindicatului tuturor salariaților din învățământ a fost punctul de trecere și de legătură a intereselor și a scopului spre care toți tindem.

Faptul că Partidul prin Ministerul Invățământului se preocupă îndeaproape și de această categorie de funcționari — secretarii — ne-a dovedit-o și cu ocazia cursurilor I.C.D., unde, în vacanța ce s'a terminat, aproape toți secretarii au fost chemați să-și ridice nivelul ideologic, să înțeleagă că astfel își pot ridica nivelul profesional și își îmbunătățesc munca și atitudinea față de munca nouă.

Cunoștințele însușite la I.C.D. mi-au fost de real folos și mă călăuzesc în munca mea zilnică. Ordinea pusă în dosare, rezolvarea corespondenței, și a cererilor solicitanților în minimum de timp, terminarea matricolelor, evidența zilnică, înregistrarea la zi a înscrierilor și trierea pe clase, economisirea cât mai mult a furnizurilor de cancelarie prin întrebuințarea lor rațională, planificarea timpului, au fost sarcini ce mi-au stat în față în orice moment în munca mea profesională, acum la început de an școlar.

Deschiderea cursurilor va fi pentru mine o sărbătoare, și un prilej al verificării, că ceeace am lucrat și am învățat a lucra a fost și un îmbold nou în etapa ce vine să consolideze ceeace primul an de reformă a Învățământului a început.

Gh. Diaconu
Secretarul liceului de băieți Nr. 9 București

„Timpurile noi cer oameni noi și școala are sarcina să creeze acești oameni. Noi învățătorii suntem conștienți de sarcina pe care trebue să o împlinim"

Anul acesta, în vederea deschiderii noului an școlar, la școala noastră s'au făcut din timp reparații, curățenie, s'au pavoazat și aranjat clasele. Aceasta s'a realizat printr'o muncă dusă în colaborare de către corpul didactic, îngrijitorii școlii și colectivul de părinți, care, de data aceasta, a luat parte la toate acțiunile cerute de pregătirile pentru deschiderea cursurilor.

In trecut, profesorii și elevii se prezentau la școală numai în ziua deschiderii. Primii ceremonioși, cu severitatea întipărită pe față, desinteresați cu totul de gospodăria și lipsurile școalei, care — spuneau ei — cade numai în sarcina directorilor; ceilalți cu teamă și nehotărîre.

Cu totul altfel se petrec lucrurile astăzi când transformarea școalei și îndrumarea ei pe drumul adevăratei culturi, a fost posibilă datorită luptei neobosite a clasei muncitoare condusă de Partidul ei.

Astăzi crearea unor condiții bune pentru deschiderea anului școlar este o grijă a tuturor celor legați de școală.

In ceeace privește munca instructiv-educativă pe care o vom duce în cursul anului, pornim mai hotărîți, mai siguri de ceeace avem de făcut. Experiența anului trecut, învățăturile căpătate la I. C. D. și experiența îndelungată și rodnică a școlii sovietice ne dă posibilitatea să lucrăm cu mai mult folos.

Timpurile noi cer oameni noi și școala are sarcina să creeze acești oameni. Noi învățătorii suntem conștienți de sarcina pe care trebue să o împlinim. Vom căuta să ne apropiem de elevi și de părinții lor. Din părinți vom face colaboratori conștienți în problema educării copiilor. Prin legătura strânsă cu familiile elevilor ii vom putea cunoaște mai bine și vom ști astfel cum trebue să procedăm cu fiecare în parte ținând seama de individualitatea lui și de condițiile în care se desfășoară viața lui în familie.

In trecut erau elevi care după ce terminau patru clase elementare nu știau să scrie și să citească, deoarece învățătorii nu se ocupau de ei. Unii învățători credeau despre acești elevi că sunt incapabili să învețe și de aceea îi neglijau cu desăvârșire, punându-i în situația de a ești din școală analfabeți.

Invățătorii astăzi sunt hotărîți să facă din elevii lor elemente capabile să înțeleagă mersul istoriei și să contribue la construirea socialismului în țara noastră. Vom ști să fim atenți cu fiecare copil în parte. Vom ști să dăm exemplul bun al faptelor noastre. Față de copiii care vin pentru prima oară la școală vom avea o grijă deosebită, căutând ca prin atitudinea noastră să le spulberăm teama de școală pe care de multe ori le-au strecurat-o părinții.

Suntem conștienți că educația și instrucția pe care copiii o capătă în școala elementară constitue temelia pe care se vor clădi cunoștințele și desvoltarea lor viitoare și deaceea vom căuta să facem această temelie cât mai puternică.

Jenica Manoliu
Directoarea școlii elementare Nr. 8 de fete București

Să pregătim cu grijă primirea copiilor în instituțiile preșcolare

Pentru a asigura o atmosferă sănătoasă de înțelegere și disciplină în instituțiile preșcolare, este necesar ca educatoarele să se îngrijească, din vreme, ca toate condițiile materiale să fie asigurate din prima zi a începutului de an școlar.

Totul să fie bine pregătit pentru primirea copiilor: încăperile curate și în măsura posibilităților suficient mobilate, cuiere joase cu semne (poze) individuale, prosoape individuale, uniforme etc.

Din prima zi, copilul trebue să afle că, înainte de a intra în casă trebue să-și șteargă picioarele, că lucrurile lui au un anumit loc la cuier, că nu se țipă și că nu se vorbește prea tare, că nu se fuge prin cameră, că nu se scot din rafturi jucării la orice oră, că toate activitățile se desfășoară după un program, că trebue să stea liniștiți la masă, că nu trebue să deranjeze pe tovarășii la joc și la lucru.

Registrele și cataloagele educatoarelor trebue să fie alcătuite după planul de muncă. Primele zile vor conține un program variat: copiii vor face cunoștință cu mediul nou, cu locuința căminului sau grădiniței, cu grădina sau curtea, cu personalul de serviciu, cu materialul didactic și, în special, cu colegii lor. Chiar din primele zile se vor face și activități obligatorii, dar ele trebue să dureze mai puțin în primele zile, deoarece copiii nu sunt obișnuiți să stea mult cu atenția încordată. Le vom da mai mult posibilitatea de a se mișca, dar organizat.

Dela început va trebui să se dea mare atenție disciplinei copiilor. Dacă în primele zile le dăm voie să fugă prin încăpere, să facă gălăgie, va trebui să treacă multă vreme până când ei vor înțelege că trebue să fie liniștiți. Trebue să explicăm copiilor că în sala de recreație sau în curte pot să miște, la anumite ore, mai liber. Vom ține seamă că în instituțiile preșcolare sălile nu sunt destinate numai pentru învățătură, ca la școală, ci în ele copiii se pot juca uneori. Desigur, nu este ușor pentru un copil mic, care a stat numai lângă mama lui și a fost răsfățat împlinindu-i-se toate dorințele, să fie acum unul dintre cei mulți, să nu fie singurul luat în seamă, să renunțe la lucruri dorite, să aibă răbdare până vine rândul lui. Deasemenea, este foarte greu pentru un copil obișnuit să se miște toată ziua, să se joace liber pe străzi, să stea ore întregi în casă ca acum, să aibă ocupații strict programate. Dar educatoarea va căuta cu calm și pricepere să introducă pe copii în această viață, să-i facă să înțeleagă că există o regulă: „totul la locul și la timpul său". Atitudinea ei dela început este hotărîtoare. Dacă ea cedează în primele zile (ceeace este cu totul greșit), copiii îi află slăbiciunea și cu mare greutate o vor asculta mai târziu. Din prima zi educatoarea va căuta să învețe pe copii că „așa este la noi". Copiii se vor adapta acestor condițiuni fără nici o greutate, dacă s'au convins că educatoarea este consecventă și dacă vor avea încredere în ea.

Dar nu numai copiii, ci și părinții trebue să capete încredere în educatoare. Acest lucru depinde numai de felul cum ea va ști să se apropie de ei. Să nu uităm, că multe mame aduc copilul lor la grădiniță sau cămin cu inima grea, neavând încredere în conducerea acestor instituții, neavând încredere chiar în posibilitățile copiilor lor. Ele subestimează în general gradul de desvoltare al copiilor, în special, în ceea ce privește independența. Ele cred că nimeni nu poate să înțeleagă, să iubească pe copilul lor, așa ca ele.

Sarcina educatoarei este de a arăta dela început mamelor înțelegerea și dragostea ei pentru toți copiii, fără nici o deosebire. Privirea, gesturile și tonul educatoarei sunt adeseori convingătoare. Prin acestea educatoarea poate să înlăture orice teamă a mamelor și le dau siguranță că la grădiniță sau cămin copilul lor va găsi bunăvoință și căldura necesară.

Trude Beraru

La deschiderea noului an școlar

Invățământul în limba naționalităților conlocuitoare pășește spre noi realizări

Noul an școlar care începe sub semnul „Zilei Păcii" va trebui să transforme școala într'un bastion al culturii socialiste și al luptei pentru menținerea păcii.

Pe baza adâncirii rezultatelor obținute în anul trecut, școala nouă va trebui să ducă mai departe și mai bine munca de educare și de instruire a elevilor în spiritul luptei pentru combaterea sovinismului și urii de rasă, făcând ca ei să iubească munca, să stimeze pe cei care muncesc și să urască pe atâtătorii la război. Articolul 22 din Constituție care asigură tuturor cetățenilor țării dreptul la învățătură s'a pus în practică încă de anul trecut, creindu-se numeroase școli pentru naționalitățile conlocuitoare. In anul școlar care se va deschide în curând, numărul acestor școli va creste simțitor, în proporție cu necesitățile reale ale populației respective.

Nu numai numărul școlilor, ci și calitatea învățământului trebue să facă progrese în noul an școlar.

Va trebui să se scoată mai mult în evidență, că munca este o datorie de onoare a fiecărui cetățean conștient. Conceptia justă despre muncă, pe care trebue s'o capete elevii în școli, va sta la baza formării lor ca oameni noi, ca cetățeni capabili să contribue la construirea socialismului. Prin cinstirea și prețuirea muncii se poate asigura desvoltarea și întărirea frăției între toți cei ce muncesc, între naționalități.

Acum, la începutul noului an școlar, e bine să ne amintim ce însemna, în trecut, sub regimurile burghezo-moșierești, acest eveniment pentru naționalitățile care, de bine de rău, aveau școli în limba maternă. Prin politica lor de asuprire și de atâtare șovină, regimurile reacționare puneau piedici învățământului în limba naționalităților conlocuitoare, ba chiar, sub diferite pretexte, împiedecau înscrierea copiilor în școlile existente. Pentru ca un muncitor să-și poată înscrie copilul în școală, trebuia să obțină permisiunea dela directorul școalei românești, în raza căreia locuia. Această permisiune îi era adesea refuzată.

In trecut, începutul anului școlar nu numai că nu însemna o bucurie pentru naționalitățile conlocuitoare, ci, mai mult, acest eveniment provoca neliniște și nesiguranță părinților și elevilor, care nu știau dacă școala respectivă își va mai deschide sau nu, porțile. In afară de aceasta, în școlile existente, pentru puținii elevi care le puteau urma, se foloseau ca mijloace de educare ura de rasă, șovinismul, antisemitismul, pentru a se ajunge la o exploatare mai cruntă a clasei muncitoare.

După eliberarea țării, dar mai ales după rezoluția C.C. al P.M.R. în problema națională, prin lupta dârză pe care clasa muncitoare, călăuzită de Partidul ei, o duce pentru reala democratizare a țării, dispar rămășițele trecutului burghezo-moșieresc, fiecare cetățean al țării, om al muncii, se bucură de drepturi egale și toate naționalitățile din R. P. R. au școli în limba lor maternă.

Astăzi există 477 de grădinițe cu limba de predare maghiară, față de cele 27 existente în anul 1939—40; și 78 de grădinițe cu limba de predare germană, față de 73 existente în același an. In anul școlar 1939/40 au existat 781 școli elementare maghiare, iar în anul școlar care a trecut au existat 1535. Școli în limba rusă, ucraineană, idiș și albaneză n'au existat deloc sub regimurile burghezo-moșierești. Astăzi ele există.

Față de situația din trecut, când, în școlile naționalităților conlocuitoare funcționa un corp didactic nepregătit, din cauză că profesorii erau recrutați dintre elementele supuse influenței bisericilor respective, deci fără cultură pedagogică, științifică, acum se dă o atenție deosebită pregătirii și selecționării cadrelor necesare.

In cursul acestei veri au fost organizate cursuri I. C. D. și pentru cadrele didactice dela școlile naționalităților conlocuitoare. Aceste cursuri au avut rezultate importante. Pe de o parte, cadrele au câștigat cunoștințe ideologice și profesionale temeinice, pe de altă parte, oamenii s'au cunoscut, s'au apropiat și au învățat să se prețuiască și să se stimeze reciproc.

In afară de aceasta, noul an școlar, în afară de școlile pedagogice existente pentru pregătirea cadrelor didactice necesare școlilor în limba ucraineană, maghiară, germană, sârbo-croată, slovacă și bulgară, vor lua ființă noi școli, în limba rusă și idiș la București și în limba turcă, la Medgidia.

Din inițiativa Partidului Muncitoresc Român, Ministerul Invățământului Public a tipărit manuale didactice în limba naționalităților conlocuitoare. Anul trecut nu am avut manuale în toate limbile naționalităților, iar din cele existente n'am avut un număr suficient. In anul acesta însă, majoritatea manualelor didactice au și fost tipărite și ele vor ajunge în mâna învățătorilor, profesorilor și elevilor, chiar din prima zi de școală. Prin conținutul lor, noile manuale vor ușura mult înțelegerea schimbărilor radicale intervenite în țara noastră și vor însemna o armă puternică în lupta clasei muncitoare, în frunte cu Partidul ei, pentru construirea socialismului. S'au tipărit în total 1.996.144 de manuale, dând posibilitate să nu se mai repete situația de anul trecut, când puținele manuale au fost cumpărate de către oameni maturi, lăsând elevii fără cărți.

Având sprijinul Partidului Muncitoresc Român și al Guvernului pășim în acest an mai sigur și mai hotărîți în munca pe tărâmul școalei.

Cziko Laurențiu
Consilier ministerial

POȘTA REDACȚIEI

IOACHIM PĂNTEA-Sălaj; GR. VIOREANU-MOHREANU-Brăila; Inv. D. PUIU MAGHERU Săveni-Dorohoi și NECULAI N.-Huși.

Am primit poeziile trimise. Regretăm însă că nu vi le putem publica. „Gazeta Invățământului"—precum veți fi și constatat, nu publică versuri. Poezia „Pionierul" am trimis-o revistei cu același nume. Pe celelalte le vom expedia publicațiilor de specialitate. In viitor, adresați-vă direct revistelor: „Flacăra", str. Oteteleșanu Nr. 3, ori „Contemporanul", Calea Victoriei Nr. 25 sau publicațiilor pentru tineret cu ar fi: „Scânteia Tineretului", „Pionierul", etc. din Capitală.

★

Inv. PREOTU Vasile — Bălți Iași. Articolul dvs. „Inaugurarea primei gospodării colective „Ilie Pintilie" cuprinde lucruri remarcabile și interesante. Reținem faptul că la inaugurarea amintitei gospodării colective „au participat toți tov. învățători, profesori, și salariați din învățământ, de pe cuprinsul județului, manifestându-și dragostea pentru pasul făcut de țăranii din Bălți". De asemenea, că „s'au donat nouei gospodării, din partea sindicatului 2 biblioteci a câte 100 de volume, iar din partea salariaților din învățământ, din orașul Târgu Frumos, 100 de volume, cărți valoroase, în sumă de lei 11.500". „Gazeta Invățământului", mai ales acum în preajma deschiderii noului an școlar, nu-l poate publica. Vă rugăm a ne trimite material în legătură cu problemele și realizările școlare din localitatea dvs.

★

Prof. HIMTERAUR TIBERIU.- Șc. tehnică de administrație economică Ocna Mureș Alba.

Situația tuturor profesorilor suplinitori, care n'au făcut seminarul pedagogic se va lămuri odată cu începerea noului an școlar, când se vor hotări și normele pentru practica pedagogică. Pentru orice alte informații, în legătură cu încadrarea, adresați-vă Secției de Invățământ și Cultură de pe lângă Comitetul Provizoriu.

★

Inv. GH. I. ȚIGANUȘ, Jugureanu-Brăila.

Articolul dvs. „Catalogul de perete", cuprinzând descrierea unui procedeu interesant și practic, pentru stimularea elevilor la învățătură, va fi publicat într'unul din numerele viitoare ale „Gazetei Invățământului".

Procesul dela Budapesta — o puternică demascare a complotului imperialiștilor împotriva păcii, democrației și socialismului

După răsturnarea dela putere a claselor exploatatoare în țările care au azi un regim de democrație populară și după lichidarea dominației politice și economice a imperialiștilor străini asupra acestor țări; în faza aceasta de tranziție dela capitalism la socialism pe care o parcurg popoarele eliberate de către glorioasele Armate Sovietice și care-și construiesc viitorul cu un elan măreț, pășind din victorie în victorie — era și este de așteptat ca încercările de restaurație ce le fac capitaliștii să sporească în îndârjire, iar mijloacele folosite să devină mereu mai violente, mai mârșave. Procesul Rajk, al bandei de spioni și complotiști ce se judecă la Budapesta, desvăluie planurile și uneltirile ticăloase ce le urzesc fără încetare imperialiștii americani și pe care aceștia, după lichidarea partidelor reacționare, a agenților burghezi, clericali, etc. din sud-estul Europei se străduiesc să le pună în aplicare cu ajutorul trădătorilor strecurați în rândurile clasei muncitoare, slugi angajate cu plată în comploturile contrarevoluționare.

Procesul dela Budapesta, a târît pe banca acuzării, spre satisfacția tuturor oamenilor muncii din Ungaria și din lumea întreagă opt criminali care după ce și-au recunoscut faptele mârșave, crimele comise împotriva patriei, a poporului ungar, își așteaptă pedeapsa. Interogatoriile lor s'au terminat. Opinia publică a aflat tot și fierbe de indignare. Dar sunt vinovați, mai mari, ce nu se află în boxă. Așa cum spune „Scânteia", ei se află în fața judecății popoarelor. Este vorba de agentura imperialistă a lui Tito, care în proces e reprezentată de acuzatul Brankov. Această clică de transfugi care au donat planurilor lor de agresiune împotriva U.R.S.S., imperialiștii americani au suferit o cruntă deziluzie văzându-se ei descoperiți iar uneltele lor trase la răspundere. In schimb, demascarea dezertat și trădat lagărul socialismului și al democrației, îndeplinește, la ordinul imperialiștilor americani, rolul cozii de topor. Demascați, neputincioși, stăpânii și slugile la un loc, cei care îl comandă pe Allan Dulles, „specialistul" american al spionajului și cei pe care îi comandă Allan Dulles — spumegă de furie. Vigilența oamenilor muncii le dejoacă planurile. Planurile americane de răsturnare a puterii populare în țările balcanice și de rupere a lor de Uniunea Sovietică au eșuat și vor eșua. Urmărind să înglobeze țările de democrație populară, într'un grup de state, în frunte cu Iugoslavia, subordonat agenturii cotrarevoluționare din Ungaria și a legăturilor acesteia cu clica fascistă a lui Tito și cu imperialiștii anglo-americani, consolidează frontul păcii, al socialismului și democrației.

Note politice externe

Deruta economiei capitaliste oglindită în devalorizarea monetară din țările marshallizate

De aici înainte Marea Britanie va vinde eftin și va cumpăra scump. Aceasta e vrerea și porunca stăpânilor yankei. Mister Bevin și Sir Stafford Cripps nu au avut decât să i se supună. Numai că nici unul și nici altul din cei doi leaderi ai guvernului laburist, precum nici fabricanții și industriașii britanici în genere, nu vor avea să-și strângă cureaua în urma devalorizării. Greul îl vor duce în spinare tot oamenii muncii. Vor munci mai mult, așa li se cere, și vor câștiga mai puțin. Spre surprinderea ipocrită a lui Arthur Deakin, cunoscutul fruntaș al Trade Unionurilor britanice, pâinea s'a și scumpit. Aceasta însă nu va salva economia falimentară a Angliei, după cum e de nesalvat economia tuturor țărilor marshallizate, a lumii capitaliste în general.

De fapt, monopoliștii americani nădăjduiesc că prin devalorizarea lirei sterline vor remedia situația dolarului, vor întârzia isbucnirea crizei la ei. Faptul că 480.000 de mineri au declarat grevă, că alți 400.000 muncitori din industria americană a oțelului sunt pe punctul de a declara și ei grevă, nu arată însă că speranțele monopoliștilor yankei sunt în vreun fel justificate.

Contradicțiile între statele marshallizate și Washington se ascut mai mult acum, ca urmare a devalorizării lirei sterline și a monetelor țărilor satelite. In fața apropierii crizei, Statele Unite sunt gata să sacrifice orice partener numai să se salveze pe sine.

Cea de a patra sesiune a O. N. U.

In ziua de 20 Septembrie s'a deschis la Flushing Meadows cea de a patra sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Foarte numeroase și foarte importante sunt problemele ce se vor discuta în această sesiune. La sosirea lui la New-York, A. I. Vișinski, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., șeful delegației sovietice, a declarat: „Adunarea Generală va putea să soluționeze cu succes, sarcinile foarte importante ce-i stau în față, dacă membrii Națiunilor Unite vor manifesta dorința sinceră de a colabora reciproc și de a acționa în conformitate cu țelurile și principiile Chartei acestei Organizații."

Nu există nicio îndoială că Uniunea Sovietică va folosi și de data asta Organizația Națiunilor Unite ca pe un important instrument pentru menținerea păcii și a securității *așa cum l-a caracterizat I. V. Stalin. E prematur să spunem dacă, de data aceasta, celelalte puteri înțeleg și ele să se folosească de O. N. U. în acelaș mod.*

d. hrv.

Proclamarea Republicii Populare Chineze

PEKING 22. — Agenția „CHINA NOUA" transmite: Consiliul Politic Consultativ întrunit la Peking, în ziua de 21 Septembrie, a hotărît proclamarea Republicii Populare Chineze.

TRAIASCA REPUBLICA POPULARA CHINEZA!

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, — București

NOI NU CERŞIM PACEA, NOI LUPTĂM PENTRU EA

Constantin Simonov

(Din discursul rostit la Congresul Mondial al Partizanilor Păcii)

ANUL I Nr. 26 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 30 Septembrie 1949

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului Public şi al Uniunii Sindicatelor Salariaţilor din Învăţământ

REDACŢIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAŢIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „

„In toate ţările se desvoltă şi ia amploare din ce în ce mai mare puternica mişcare a masselor populare pentru pace.

Forţele democratice care apără pacea cresc de sute de ori mai repede decât hoarda neagră a aţâţătorilor la război. Creşte din ce în ce mai mult şi hotărîrea forţelor democratice de a se opune acţiunilor mârşave ale agresorilor imperialişti."

A. I. Vîşinski

(Din discursul rostit la Adunarea Generală a O. N. U. în şedinţa din 23 Septembrie a.c.)

2 Octombrie, Ziua Internaţională a Luptei pentru Pace

La 2 Octombrie, milioane de oameni simpli din lumea întreagă vor manifesta împotriva aţâţătorilor la un nou război şi îşi vor exprima hotărîrea lor neclintită de a lupta pentru pace.

Imperialiştii anglo-americani vor război. Ei ştiu că pe glob creşte şi se desvoltă un nou sistem social, că în Uniunea Sovietică, se construieşte comunismul. Ei cunosc măreţele realizări ale oamenilor muncii din ţările cu democraţie populară. Imperialiştii simt că li se apropie sfârşitul şi încearcă să-l amâne fluturând drapelul îndoliat al unui nou măcel mondial. Aţâţătorii la război fac spume la gură şi ameninţă cu arma atomică.

Iată însă că odioşii propovăduitori ai şantajului atomic au avut de suferit cea mai grea înfrângere dela deslănţuirea deşănţatei lor propagande. Precizările Agenţiei TASS, din care rezultă că Uniunea Sovietică a găsit secretul armei atomice şi că posedă această armă încă din 1947 ,au răsturnat întregul eşafodaj al amenitărilor imperialiste, şi au dovedit că mult trâmbiţata lor „superioritate armată" nu e altceva decât un bluff.

Comunicatul agenţiei TASS precizează :

„După cum se ştie, în Uniunea Sovietică se desfăşoară lucrări de construcţii de mari proporţii, construcţii de centrale hidroelectrice, mine, canale şi drumuri, care necesită mari explozii cu folosirea celor mai moderne mijloace tehnice. Deoarece aceste explozii s'au produs şi se produc destul de frecvent în diferite regiuni ale ţării, este posibil ca aceasta să fi atras atenţia în afara frontierelor Uniunii Sovietice.

In ce priveşte producţia energiei atomice, agenţia TASS socoteşte că este necesar să reamintească faptul că încă la 6 Noemvrie 1947 ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a făcut o declaraţie în legătură cu secretul bombei atomice, subliniind că „acest secret nu mai există de mult". ACEASTA DECLARAŢIE INSEMNA CA UNIUNEA SOVIETICA A GASIT SECRETUL ARMEI ATOMICE ŞI POSEDA ACEASTA ARMA".

Precizările agenţiei TASS au spulberat minciunile propagandei imperialiste, care se străduia din răsputeri să prezinte lupta consecventă pentru pace dusă de Uniunea Sovietică şi repetatele cereri ale delegaţilor sovietici la O.N.U. de a se interzice folosirea armei atomice drept un semn de slăbiciune.

Reiese astăzi mai clar ca oricând că tocmai forţa şi încrederea în capacitatea uriaşă a lagărului păcii a determinat Uniunea Sovietică să lupte fără încetare pentru pace şi să ceară înfiinţarea controlului internaţional asupra energiei atomice.

„TREBUE SUBLINIAT, spune comunicatul Agenţiei TASS, CĂ, IN CIUDA FAPTULUI CA GUVERNUL SOVIETIC POSEDA ARMA ATOMICA, EL SE MENŢINE ŞI INTENŢIONEAZA SA SE MENŢINA ŞI DE ACUM ÎNAINTE PE VECHEA SA POZIŢIE DE INTERZICERE NECONDIŢIONATA A FOLOSIRII ARMEI ATOMICE".

In spiritul acestei politici de pace, care a caracterizat şi continuă să caracterizeze atitudinea Uniunii Sovietice, A. I. Vişinski a propus, în cadrul actualei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., condamnarea pregătirilor ce le fac imperialiştii pentru un nou război, pregătiri care se desfăşoară mai ales în Statele Unite şi Marea Britanie, luarea fără întârziere a măsurilor practice pentru interzicerea necondiţionată a armei atomice precum şi încheerea unui pact între cele cinci puteri, membre permanente ale Consiliului de Securitate.

Astfel, lagărului criminal al aţâţătorilor la război, continuă să i se opună cu forţe mereu crescânde, lagărul antiimperialist şi democratic în frunte cu U.R.S.S.

Condusă de marele Stalin, Uniunea Sovietică făureşte o orânduire socială superioară. In U.R.S.S. se clădesc combinate uriaşe, se întinde reţeaua instituţiilor de învăţământ, se transformă natura, se ridică sute şi sute de noui întreprinderi, — creşte nivelul de trai şi cultură al omului sovietic. Pe acest drum, fiecare pas înainte al lagărului antiimperialist şi democratic înseamnă un pas înapoi al lagărului imperialist şi antidemocratic.

(Continuarea în pag. 3)

LA INCEPEREA NOULUI AN ŞCOLAR

— SALUTUL ZIARULUI „SCÂNTEIA" —

Ziarul „Scânteia", organul central al Partidului Muncitoresc Român, a publicat în numărul său din 27 Sept. a. c., următorul salut cu ocazia deschiderii noului an şcolar:

Ieri, elevii şi profesorii şcolilor elementare şi medii din întreaga ţară au păşit în al doilea an şcolar organizat conform legii reformei învăţământului.

In faţa şcolii noastre, şcoală a poporului muncitor, stau sarcini de mare însemnătate. De înfăptuirea lor depinde educarea unor noi generaţii puternice de constructori ai socialismului, de apărători ai păcii.

Sarcina principală a elevilor este să înveţe cu sârg cum să contribue cu tot ce au mai bun în ei la înălţarea Patriei lor, la făurirea unei vieţi luminoase şi fericite. In inimile tuturor elevilor din ţara noastră trebue să răsune viu îndemnul stalinist: „a învăţa, a învăţa, a învăţa cu cât mai multă îndârjire". In fruntea tuturor elevilor, în munca pentru însuşirea cât mai adâncă a cât mai bogate cunoştinţe, trebue să se afle utemiştii şi pionierii, pildă şi îndemn viu pentru ceilalţi şcolari.

Profesorii au datoria de a aplica în anul şcolar care începe acum, cunoştinţele însuşite la cursurile I. C. D. din vara aceasta, de a-şi îmbogăţi temeinic metodele de predare prin aplicarea principiilor pedagogiei sovietice, cea mai avansată pedagogie.

Ei trebue să depună toate eforturile spre a educa copiii în spiritul patriotismului fierbinte şi al internaţionalismului proletar, în spiritul dragostei nemărginite pentru Uniunea Sovietică şi genialul conducător al popoarelor, Stalin, în spiritul luptei hotărîte pentru pace, împotriva aţâţătorilor la război, în spiritul luptei şi muncii îndârjite sub conducerea Partidului pentru clădirea socialismului în Patria noastră. Şcoala noastră trebue să facă din elevii ei oameni cinstiţi, curajoşi, plini de încredere în viitor, cu o largă perspectivă ştiinţifică asupra vieţii, îndrăgind tehnica şi făcând din ea o armă pentru propăşirea Patriei, oameni devotaţi cauzei măreţe a clasei muncitoare, capabili să lupte pentru ea cu abnegaţie şi eroism.

Urăm atât elevilor cât şi profesorilor ca — având permanent în faţă aceste sarcini — să ducă în noul anşcolar o muncă plină de roade luminoase.

Profesori, învăţători, oameni ai muncii din câmpul învăţământului, părinţi de elevi!

Să ne încordăm toate forţele pentruca şcoala noastră, bun al poporului, să progreseze neîncetat! Să nu uităm că şcolile s'au deschis anul acesta cu câteva zile înainte de 2 Octombrie, Ziua Internaţională a Păcii. Activitatea lor va înflori datorită faptului că marea şi puternica Uniune Sovietică stă în fruntea popoarelor, strajă neclintită pentru pace! Să insuflăm în acest an elevilor dragostea de Patrie şi spiritul dârz al luptei popoarelor pentru pace, să creştem cetăţeni demni, luminoşi şi puternici ai Republicii Populare Române!

„Datoria noastră, a cadrelor didactice este să pregătim tinerele vlăstare în spiritul luptei pentru pace şi al dragostei fierbinţi faţă de Uniunea Sovietică"

Meetingurile dela Universitatea „C. I. Parhon" şi Institutul de Ştiinţe Juridico-Administrative

In întâmpinarea zilei de 2 Octombrie, „Ziua Internaţională a Luptei pentru Pace", au avut loc în Capitală şi în ţară, adunări în care oamenii muncii au manifestat împotriva aţâţătorilor la război, pentru o pace trainică. Muncitori, ţărani muncitori, funcţionari, învăţători, profesori, elevi şi studenţi şi-au luat, cu acest prilej, angajamentul de a lucra cu mai mult elan pentru construirea socialismului în Patria noastră, conştienţi fiind că ei contribue astfel la apărarea păcii în lumea întreagă. Ei şi-au exprimat, deasemeni, dragostea nemărginită pentru Uniunea Sovietică şi genialul ei conducător I. V. Stalin, care stau în fruntea lagărului păcii şi al democraţiei, îndrumând oamenii muncii de pe întreg cuprinsul globului spre o viaţă liberă şi fericită.

La Universitatea „C. I. Parhon"

Marele amfiteatru al Universităţii „C. I. Parhon" din Capitală era neîncăpător. Sute şi sute de profesori şi învăţători din 95 de şcoli profesionale, medii şi elementare din Capitală s'au întrunit ca să-şi exprime hotărîrea lor nestrămutată de a fi factori activi în lupta pentru pace.

Lozinci, drapele roşii şi tricolore, dau un aspect sărbătoresc amfiteatrului.

Tov. Meroiu Ion anunţă deschiderea meetingului. Privirile se îndreaptă spre tribuna prezidiului, ales în aplauzele entuziaste ale asistenţei.

Se citeşte apelul Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. Cuvintele Marelui Stalin amintite în acest apel răscolesc inimile ascultătorilor. Sala întreagă în picioare scandează numele conducătorului iubit al oamenilor muncii din lumea întreagă.

Un interes deosebit stârneşte expunerea tov. Mircea Gheorghe directorul liceului de băeţi Nr. 8, care demască uneltirile capitalismului internaţional şi ale trădătorilor de teapa lui Tito.

Datoria noastră, a cadrelor didactice — spune în continuare tov. Mircea Gheorghe — este să pregătim tinerile vlăstare în spiritul luptei pentru pace şi al dragostei fierbinţi faţă de Uniunea Sovietică.

— Lupta pentru pace înseamnă lupta împotriva neştiinţei, împotriva forţelor negre ale obscurantismului. Deaceea, lichidarea analfabetismului şi semi-analfabetismului este cea mai de seamă sarcină a noastră, a învăţătorilor — spune cu tărie o tovarăşă. Iată de ce eu, tovarăşi, îmi iau angajamentul — în numele colectivului didactic al şcolii noastre — ca, la sfârşitul acestui an, în cartierul „Steaua C.F.R." să nu mai rămână niciun analfabet.

In acelaş sens, vorbesc şi tov. Păun Artemisa dela şcoala tehnică de administraţie economică Nr. 4 fete, şi tov. Soare dela şcoala de administraţie economică nr. 1.

In moţiunea adresată Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii învăţătorii şi-au luat apoi angajamentul ca: în şcolile unde îşi duc munca să combată cu dârzenie tendinţele reacţionare, misticismul, cosmopolitismul, şovinismul, arme ale imperialismului, propagând pe linia trasată de Partid o ştiinţă legată de popor, educând tineretul în spiritul patriotismului mergând până la sacrificiu, urmând astfel măreţul exemplu al oamenilor de ştiinţă şi artă sovietici.

La Institutul de Ştiinţe Juridico-Administrative

In marea aulă a Institutului de Ştiinţe Juridico-Administrative, colectivele didactice ale Universităţii „C. I. Parhon", Institutului de Ştiinţe Economice şi Planificare, Institutului medico-veterinar şi zootehnic, Institutului de Educaţie Fizică, Institutului de Construcţii şi Institutului de Artă, întrunite într'o şedinţă plenară sindicală închinată luptei pentru pace, şi-au afirmat cu însufleţire hotărîrea de a participa la lupta dusă de forţele progresiste din lumea întreagă, în frunte cu marea Patrie a Socialismului, pentru apărarea păcii, pentru asigurarea libertăţii şi prosperităţii popoarelor. A fost citit Apelul Comitetului Permanent pentru apărarea păcii, din R.P.R., după care tov. prof. univ. Al. Graur, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii, din R.P.R., a făcut o expunere asupra condiţiunilor în care forţele progresiste din lumea întreagă în frunte cu U.R.S.S. luptă pentru pace. Vorbitorul a arătat rolul cadrelor didactice din ţara noastră în această luptă.

La sfârşitul şedinţei, cei de faţă au votat în unanimitate o moţiune pentru pace.

„Bine aţi venit copii, şcoala vă aşteaptă cu drag"

In cartierul muncitoresc „Griviţa Roşie" copiii au întâmpinat cu flori noul an şcolar

In prima zi de şcoală

Sirena a sunat începerea lucrului la atelierele „Griviţa Roşie".

Peste drum, la şcoala elementară de băieţi nr. 40 un zumzet nou prinde să se înfiripe. Pălcuri, pălcuri, copiii păşesc pe poarta şcolii, trăgând grăbiţi părinţii de mână. Este abia ora şapte şi 10 minute şi lor tot le este teamă să nu întârzie...

La intrare, ochii se opresc pe salutul: „Bine aţi venit copii, şcoala vă aşteaptă cu drag !"

In cancelarie, profesorii discută ultimele măsuri pentru prima zi de şcoală. Sunt prezenţi medicul şcolii şi sora de ocrotire.

Pentru noul an de muncă, colectivul şcolii elementare de băieţi Nr. 40 s'a pregătit din vreme. Reparaţiile au fost terminate, combustibilul adus, s'au pavoazat clasele, iar materialul didactic a fost îmbogăţit prin munca voluntară a elevilor. Pionierii au amenajat colţul lor şi vor trece imediat la împodobirea claselor.

Intre lozincile şcolii figura astăzi: „Părinţi, să muncim împreună pentru fericirea copiilor noştri !" Aceasta s'a tradus în practică prin munca voluntară a mamelor, care s'au întrecut în curăţirea sălilor de clasă. Elevii au venit şi ei, antrenaţi de pionieri, să-şi cureţe fiecare banca în care vor învăţa anul acesta. Lozinca era la început un îndemn; acum este concluzia primei etape de muncă.

Mobilizarea în vederea deschiderii cursurilor au făcut-o cadrele didactice ale şcolii, ajutate de mamele din cartier şi de pionieri. Un preţios sprijin a fost şi staţia de radioficare locală, care a îndemnat pe copii şi a informat pe părinţii lor. Au fost prezenţi, în prima zi, 350 de copii, iar numărul lor sporeşte mereu, pentru că un nou corp de locuinţe muncitoreşti a fost terminat lângă şcoală.

In curtea şcolii elevii s'au adunat în careu. Cravatele roşii ale pionierilor înfloresc printre rândurile dese.

Atenţia generală este atrasă mai ales de grupul micuţilor din clasa I, care se ţin strâns de mâini, pe latura stângă a careului.

Au haine curate, flori la butonieră şi ochii le aleargă într'una, sprinţari. In spatele lor, părinţii îi privesc cu drag şi învăţătorii le mângâie obrajii, pe care se mai văd urmele soarelui de astă vară. Fochistul de locomotivă Valionte Constantin, evidenţiat de trei ori în muncă, îşi priveşte înduioşat odrasla cu ochii negri şi doi dinţişori lipsă. „La şcoala asta am învăţat şi eu acum 46 ani — spune fochistul. Dar, în prima zi, am plâns pentrucă îmi era frig, fiindcă eram străin şi mama nu-mi putuse cumpăra şi mie ghiozdan".

Glasurile subţiri au intonat imnul R.P.R. şi cel sovietic. A vorbit apoi directorul şi, după el, un pionier a făgăduit, în numele detaşamentului, că pionierii vor fi cei mai buni la învăţătură şi disciplină, antrenând şi pe colegii lor.

Festivitatea s'a terminat. Părinţii şi-au sărutat din nou copiii şi pâlcul voios s'a scurs în ordine pe uşa şcolii, către clasele luminoase cu tablă neagră şi abecedare colorate.

Aşa a început un nou an de muncă la şcoala elementară de băieţi nr. 40 din cartierul muncitoresc „Griviţa Roşie".

N. Savu

PRIMA ZI DE ŞCOALĂ, PRIMA ZI DE LUCRU

Aspecte dela deschiderea şcolilor din Brăila

In oraşul Brăila, şcolile elementare şi medii îşi primesc cu bucurie elevii. Pretutindeni, localurile curate, proaspăt văruite, arată grija pentru asigurarea unui bun început de an şcolar. Zidurile şcolilor sunt astăzi împodobite cu verdeaţă, cu lozinci şi cu tradiţionalul „Bine aţi venit". Ele te îmbie să iei parte la viaţa ce clocoteşte înlăuntrul lor. Sub acest aspect se remarcă şcoala elementară de băeţi Nr. 9 şi şcoala elementară din Piscuri-Brăiliţa, cartiere muncitoreşti ale Brăilei. Deschiderea anului şcolar este marcată aici de pavoazarea îngrijită a localurilor, de arborarea drapelelor roşii şi tricolore şi de marele număr de copii care s'au prezentat la şcoală chiar din prima zi. E demn de amintit interesul părinţilor pentru procurarea manualelor şi rechizitelor şcolare. Aproape 80 la sută din copiii şcolii din Piscuri-Brăiliţa şi-au procurat manualele.

Elevii sunt veseli, cu feţele arse de soare. Ei îşi povestesc impresii din tabere şi colonii, din satele de pe întinsul Bărăganului unde s'au odihnit dar au şi muncit, atât pentru ridicarea nivelului lor cultural şi politic cât şi al populaţiei în mijlocul căreia şi-au petrecut vacanţa.

Eleva Balaban Elena din anul III dela şcoala Pedagogică ne arată că, în comuna ei, Osmanu, jud. Brăila unde şi-a petrecut lunile de vară, a luat fiinţă prima gospodărie agricolă colectivă din judeţ.

— In cadrul organizaţiei U.T.M. — ne spune eleva Elena Balaban — *am dus muncă de lămurire în rândurile ţărănimii muncitoare din comună. Am ajutat la pregătirea şezătorilor şi serbărilor la care a participat populaţia săracă a satului ca apoi s'o ajutăm să înţeleagă cât de folositor este să păşească pe calea colectivizării.*

— Aceeaşi muncă am făcut şi noi tineretul din comuna Scheaua, intră în discuţie eleva Dârbă Tiţa din anul IV dela aceeaşi şcoală. La noi, n'a luat fiinţă încă o gospodărie colectivă. In satul nostru sunt însă mulţi oameni care doresc acest lucru. La inaugurarea gospodăriei colective din Osmanul am fost şi noi prezenţi. Ne-am bucurat împreună cu cei din Osmanul de evenimentul intervenit în viaţa acestui sat.

Increzătoare în viitorul lor frumos de luminătoare a satelor, de rolul măreţ pe care-l vor juca în opera de construire a socialismului la sate, sunt şi tinerele fete care păşesc pentru prima dată pragul şcolii pedagogice. Ele sunt fiice ale oamenilor muncii şi ştiu că azi şcoala le este larg deschisă. Nu mai sunt stavile în calea dorinţei lor de a învăţa. Tocmai de accea, eleva Dogărăscu D., fiică de ţăran muncitor, a venit să înveţe carte la oraş căci, cum spune ea : „de data aceasta ne-a venit şi nouă rândul la şcoală".

La orele opt dimineaţa, adunaţi în curtea şcolii sau în sălile de clasă, profesorii şi elevii şi-au exprimat hotărîrea de a munci cu mai mult elan şi cu mai mare spor în noul an şcolar.

„In numele colectivului de profesori, vă felicit pentru acest început de an şcolar", au fost cuvintele spuse poate pentru prima dată la liceul de fete din Brăila.

Cuvântul U.T.M.-ului, al organizaţiei de pionieri şi angajamentele luate în cadrul acestei şedinţe festive dovedesc mari schimbări în viaţa şcolii noastre.

„Cu multă bucurie, îşi începe cuvântarea eleva Adelman Renée, întâmpinăm deschiderea noului an şcolar. Munca noastră trebue să se alăture eforturilor tineretului muncitor din uzine şi de pe ogoare. Atenţiei deosebite pe care Partidul o acordă tineretului, noi, elevele, trebue să-i răspundem prin noi şi noi stăruinţe la învăţătură. Deaceea, sarcina noastră este :

Să învăţăm necontenit pentru a deveni buni tehnicieni în toate ramurile de activitate ;

Să îmbinăm cât mai fericit activitatea dela şcoală cu aceea din cadrul U. T. M., a cercurilor de studii şi a cercurilor ARLUS ;

Să ne folosim necontenit de sprijinul profesorilor noştri, care ne îndrumează şi ne ajută".

— „Nu vom învăţa pentru note, spune, în angajamentul pe care şi-l ia, eleva Tatu din cl. IX. B. Vom învăţa pentru

A. Darie

(Continuarea în pag. 3)

Deschiderea cursurilor şcolare

La şcoala nr. 10 de fete din Capitală o pioniera a vorbit la deschiderea cursurilor despre însemnătatea zilei de 2 Octombrie

MEETINGUL SINDICATULUI SALARIAŢILOR M. I. P. IN CINSTEA ZILEI DE 2 OCTOMBRIE

In ziua de 28 Septembrie membrii Sindicatului salariaţilor din Ministerul Invăţământului Public au organizat în sala de festivităţi a liceului Mihai Viteazul, un meeting în cinstea „Zilei Internaţionale a Luptei pentru Pace".

A vorbit tov. Vrabie, preşedintele Comitetului sindical, arătând eforturile pe care Uniunea Sovietică le-a făcut şi continuă să le facă în mod consecvent şi energic pentru o pace trainică în lume, prin demascarea provocatorilor la război anglo-americani şi prin apelul la unire a tuturor popoarelor iubitoare de pace şi a oamenilor muncii din toată lumea, într'un front comun al luptei pentru pace. Ziua de 2 Octombrie va exprima hotărîrea oamenilor muncii din toată lumea de a lupta, din răsputeri, pentru preîntâmpinarea unui nou măcel între popoare, pe care îl doresc şi-l pregătesc imperialiştii anglo-americani.

La discuţii au luat parte tovarăşe şi tovarăşi, care au arătat că, nimeni nu doreşte să retrăiască ororile unui nou război şi că pacea va trebui apărată cu orice preţ, prin unirea eforturilor noastre în frontul unic al păcii condus de U.R.S.S.

Festivalul care a urmat a avut un program închinat luptei pentru apărarea păcii.

Deschiderea noului an şcolar în Capitală, la şcolile naţionalităţilor conlocuitoare

In toate şcolile naţionalităţilor conlocuitoare s'a subliniat cu prilejul deschiderii noului an şcolar marea atenţie şi grija ce o poartă P.M.R. şi Guvernul R.P.R., prin Ministerul Invăţământului Public şi prin Comitetul Provizoriu al Capitalei, pentru asigurarea bunului mers al şcolilor naţionalităţilor conlocuitoare.

Deschiderea cursurilor la şcoala elenă din Capitală

Anul şcolar 1949-50 înseamnă o nouă victorie a politicii duse în chestiunea naţională. Şcoli noi în limba naţionalităţilor conlocuitoare şi-au deschis porţile şi vor contribui la lichidarea naţionalismului burghez, crescând noua generaţie în spiritul internaţionalismului proletar care promovează colaborarea sinceră şi rodnică între naţionalităţi. Noile şcoli pedagogice cu limba de predare rusă şi idiş, liceul teoretic maghiar şi şcoala tehnică administrativă germană din Capitală, înfiinţate anul acesta, alături de celelalte, îşi vor îndeplini cu conştiinciozitate îndatoririle şi angajamentele.

Din grija permanentă pentru şcoală a Republicii Populare Române, decurge o mare sarcină pentru cadrele didactice în general şi pentru cele ale şcolilor naţionalităţilor conlocuitoare în special, aceea de a transforma complet şcoala veche şi de a înfăptui şcoala poporului muncitor. Profesorii şi învăţătorii trebue să adâncl cunoştinţele câştigate la cursurile I.C.D. şi de a-şi perfecţiona metodele de predare şi de educare a elevilor. Îşi vor pune toate puterile în serviciul luminării poporului şi tineretului şi vor combate, pe toate căile, obscurantismul. Ei vor căuta să transmită lumina adevărată a socialismului şi dragostea nemărginită pentru Uniunea Sovietică care, sub conducerea genialului conducător şi învăţător al popoarelor Iosif Vissarionovici Stalin, constituie puternicul bastion al păcii.

Reprezentanţii organizaţiilor de tineret, U.T.M. şi Pionieri, care au luat cuvântul la deschiderea noului an şcolar, au afirmat cu toţii că îşi dau seamă de sarcinile mari ce li aşteaptă şi că îşi iau angajamentul să înveţe cu sârguinţă. Ei îşi vor asimila ştiinţa cea mai progresistă pentru a contribui la construirea socialismului în Patria noastră. Ei sunt conştienţi că numai aşa se va putea deschide o epocă nouă, luminoasă, care va asigura pentru toţi cei ce muncesc o trai mai bun.

Pfaff Mihai

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

SA PREVENIM DIN TIMP RAMANEREA IN URMA LA INVAȚATURA A ȘCOLARILOR

Chiar din primele zile de școală trebue să se ia toate măsurile pentru prevenirea rămânerii în urmă a elevilor. Primul lucru de care trebue să ținem seama, după cum ne învață experiența celor mai buni pedagogi, este aplicarea unor metode diferite, potrivite pentru fiecare elev în parte. Profesorul trebue să cunoască bine psihologia elevilor săi, particularitățile lor individuale, lipsurile și cunoștințele lor.

Sunt profesori care lucrează de mulți ani fără repetenți și care asigură elevilor lor cunoștințe teoretice și deprinderi practice temeinice. Cum reușesc ei să facă aceasta? În primul rând printr'o atitudine caldă și plină de grije față de personalitatea școlarilor, prin observarea la timp a lipsurilor din cunoștințele lor și ajutorul dat pentru lichidarea acestor lacune, prin tendința de a educa în școlari încrederea în forțele lor proprii.

Una din cauzele care provoacă repetența este nejusta organizare a verificării cunoștințelor. Încă mai sunt cazuri când profesorii controlează cunoștințele elevilor în mod nesistematic, ascultându-i la întâmplare, iar catedratică numai la sfârșitul trimestrului. Dacă acest control se face cu neglijență, profesorul nu poate avea o idee justă a felului în care și-a însușit fiecare elev o anumită temă și ce anume nu știe încă. Un control bine organizat este principalul mijloc de prevenire a repetenției.

Numai printr'un control sistematic făcut asupra muncii profesorului, se poate ajunge la un înalt nivel calitativ al muncii instructiv-educative și la completa lichidare a repetenției. Directorul școlii și directorul de studii trebue să cunoască în amănunt felul în care lucrează fiecare profesor. Numai în acest caz ei vor putea conduce cu folos colectivul pedagogic. Controlul pedagogic are efect numai în cazul când directorul școlii sau directorul de studii verifică tot timpul pregătirea profesorilor pentru lecții și când însuși directorul sau ajutorul său cercetează situația cunoștințelor elevilor și cunosc această situație în orice moment, nu numai la sfârșitul trimestrului.

Rămânerea în urmă a școlarilor la învățătură este de cele mai multe ori o urmare a formalismului în predare, a subaprecierii însemnătății intuiției, a neîndeplinirii exercițiilor practice. Conducătorii școlii trebue să controleze chiar dela începutul anului școlar modul în care se fac experiențele și lucrările de laborator, ce probleme se dau la matematică și cum se rezolvă aceste probleme, etc. Ei trebue să ceară profesorilor îndeplinirea obligatorie a tuturor lucrărilor practice prevăzute în programele de fizică, chimie și biologie.

În acest an școlar mai sunt încă în școli serii de repetenți. Cea mai mare parte dintre ei au rămas al doilea an în aceeași clasă din cauză că profesorii au avut o atitudine formală față de obligațiile lor. Acestor școlari trebue să li se dea cea mai mare atenție. Trebue să se evite atitudinile greșite față de repetenți. Profesorii nu trebue să creadă că deoarece repetenții sunt a doua oară în aceeași clasă, nu este nevoie de un control special asupra învățăturii lor. Controlul executat asupra acestor elevi trebue să fie la fel de sistematic și de atent, căci altfel, cunoștințele lor vor fi din nou lipsite de temeiu și superficiale.

Profesorii sunt răspunzători de temeinicia cunoștințelor fiecărui elev și cu atât mai mult n'au nici un motiv să neglijeze pe repetenți. Colectivele pedagogice și conducătorii de școli au datoria de a cerceta și de a găsi cauzele pentru care un școlar a rămas repetent, de a le studia în amănunțime și de a le înlătura. Școala nu poate rezolva problema repetenției înlăturând din școli pe elevii repetenți. Exmatricularea repetenților din școală nu este o cale de lichidare a repetenției.

În această muncă secțiile de învățământ au un rol foarte însemnat. Ele nu trebue să se limiteze numai la colaborarea cu școala în probleme administrative. Profesorii așteaptă din partea lor un sprijin pedagogic și metodologic serios și acest ajutor trebue să le fie dat.

În lupta pentru o înaltă calitate a cunoștințelor dobândite de elevi trebue să se folosească în mod activ autoritatea și munca organizațiilor consomoliste care trebue să sprijine pe profesori prin toate mijloacele pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative din școală. Cu cât colectivele pedagogice vor îndruma mai activ munca organizațiilor comsomoliste, cu atât instruirea și educarea tineretului se va desfășura cu mai mult succes.

Astfel, cu forțe comune, școala noastră și corpul didactic vor putea obține anul acesta succese din ce în ce mai mari.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

100 de ani dela nașterea marelui savant sovietic
IVAN PAVLOV

La 27 Septembrie, s'au împlinit 100 de ani dela nașterea marelui savant rus — Academicianul Ivan Pavlov. Evenimentul acesta este sărbătorit de întreaga Uniune Sovietică și de oamenii de știință progresiști din toată lumea, ca un fapt ce amintește de triumful materialismului asupra idealismului, în știință și filosofie.

Ivan Pavlov s'a născut la 27 Septembrie 1849, în localitatea Riazani, ca fiu al unui preot. Școala medie a urmat-o la seminarul de preoți din localitate.

Cariera de preot nu oferea însă viitorului cercetător în științele naturii nicio perspectivă de afirmare a geniului său creator. Adânc constient de adevărata sa chemare, I. Pavlov, după terminarea seminarului, se înscrie la Universitatea din Petersburg, unde, încă student fiind, s'a dedicat studiului științelor naturale, în special studiului fiziologiei animale.

După propria-i mărturisire, orientarea sa spre științele naturii s'a făcut „sub influența literaturii anilor 60" (1860) — literatură revoluționară, care îndrepta interesul intelectual al tineretului studios spre științele naturii.

Începând chiar din anii studenției, Pavlov a întreprins cercetări științifice în domeniul fiziologiei animalelor, sub conducerea Academicianului Ofseanicov și a profesorului Sion, dovedind, cu acest prilej, o înclinare deosebită spre experimentul științific.

Apreciind că studiul fiziologiei nu poate fi făcut fără studii medicale, Pavlov intră, după absolvirea seminarului, în Academia Militară de Medicină. Aci, face cunoștință cu renumitul clinician și terapeut rus, S. Borkin, care căuta să stabilească, pe baze fiziologice, diagnoza și terapeutica bolilor interne. La îndemnul acestuia, tânărul student I. Pavlov a organizat un laborator de fiziologie pe lângă clinica terapeutică, laborator pe care l'a condus el însuși mulți ani de-a rândul. În cadrul acestui laborator, Pavlov a desfășurat o activitate asiduă, care i-a trezit interesul pentru elaborarea științifică a problemelor practice și l-a obișnuit să lege cercetările teoretice de cerințele reale ale vieții.

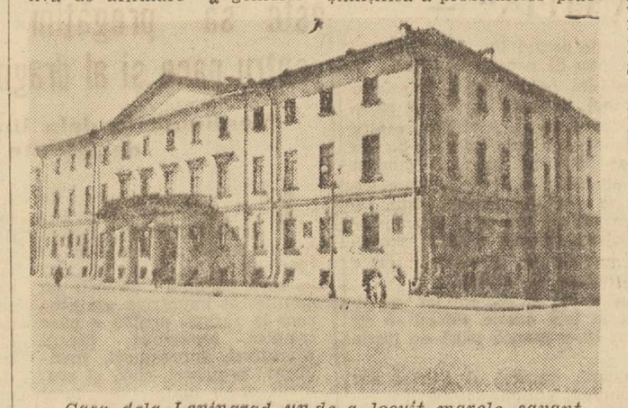

Casa dela Leningrad unde a locuit marele savant I. Pavlov

Un punct culminant în orientarea lui Pavlov spre adevăratul obiectiv al activității sale științifice l-a constituit opera „Reflexele creerului" a lui Ivan Secenov, „părintele fiziologiei rusești". Acesta, în urma cercetărilor ale căror rezultate rodnice fuseseră consemnate în lucrarea „Reflexele creerului", ajunsese la concluzia justă că întreaga viață sufletească este conditionată de influența mediului extern care se exercită sub forma de diferiți excitanți ai organelor simțuri. lor. Concluzia aceasta constitua, pentru vremea de atunci, o idee nouă, cu adevărat revoluționară, în care Pavlov a întrevăzut farul luminos al unei căi largi de desvoltare a cercetărilor sale, în domeniul activității nervoase superioare.

Cartea lui Secenov a fost pentru Pavlov un punct de plecare în construirea teoriei sale asupra reflexelor condiționate — teorie care i-a adus un renume mondial.

Vreme de 20 de ani, începând încă din anii de studentie, Pavlov a urmărit cu un deosebit interes două probleme de fiziologie: problema reglementării nervoase a circulației sângelui și problema funcționării principalelor glande salivare.

Studiul acestor probleme și admirabilele rezultate obținute în solutionarea lor i-au adus lui Pavlov celebritatea în fiziologie. Tratarea primei chestiuni a făcut obiectul unei teze de doctorat intitulate „Nervii centrifugali ai inimii".

A două problemă: studiul fiziologic al glandelor salivare — i-a adus lui Pavlov în anul 1904 premiul Nobel. Pavlov este primul savant rus căruia i s'a acordat, pe baza unor merite excepționale acest premiu.

Lucrările care au dobândit o deosebită importanță pentru desvoltarea ulterioară a fiziologiei și psihologiei și cărora marele savant le-a consacrat mai bine de 30 de ani (1903-1936), au fost lucrările referitoare la studiul reflexelor condiționate. „Pavlov a desvoltat în mod consecvent în acest domeniu concepția materialistă și a creat, cum s'a exprimat el însuși „adevărata fiziologie a marilor emisfere ale creerului". (Leon Orbeli, membru activ al Academiei de Științe a U.R.S.S.).

Opera marelui savant rus I. Pavlov a fost apreciată în modul cel mai just de către făuritorii primului stat socialist din lume — Lenin și Stalin. Astfel, în Ianuarie 1921, a apărut un decret semnat de Lenin, referitor la refacerea și înzestrarea laboratoarelor lui Pavlov. De asemenea, I. V. Stalin, amintind de marii oameni de știință pe care marele popor rus i-a dat lumii, a pronunțat printre numele acestor oameni și numele lui Pavlov

Contribuția lui Pavlov la confirmarea tezelor materialismului dialectic ca și la consolidarea temeliilor științifice ale acestei doctrine este foarte importantă. In adevăr, prin cercetările sale îndelungi și atât de fructuoase în domeniul fiziologiei animale, Pavlov a descoperit bazele fiziologice ale excitației, senzației și cunoașterii, contribuind astfel la desvoltarea ulterioară a legilor fundamentale ale materialismului dialectic. (N. Tarakanov, „I. P. Pavlov — materialist militant").

Menționăm, ca un exemplu de înalt patriotism, faptul că Pavlov n'a înțeles ca cercetările sale să rămână fără efect pentru prosperitatea popoarelor sovietice. El a afirmat adeseori că toate cercetările sale științifice sunt în legătură cu ideea de Patrie, cu dorința de a ridica tot mai sus știința sovietică. El a obținut aceasta. Numele și teoriile genialului cercetător în domeniul științelor naturii constitue mândria și gloria științei sovietice. Oamenii de știință sovietici și întreg poporul sovietic păstrează cu sfințenie amintirea lui Pavlov, a luptătorului pentru adevărata știință materialistă (L. Orbeli).

Oamenii muncii din țările de democrație populară ca și oamenii muncii din toată lumea salută, în festivitățile închinate de Uniunea Sovietică ilustrului său fiu — Academicianul I. Pavlov, cinstirea meritată a orientării științei spre adevăratul drum luminos trasat de doctrina materialismului dialectic.

Const. D. Gib

I. Pavlov, primul savant din lume care s'a ocupat cu studiul reflexelor condiționate, obișnuia ca după munca intelectuală să se recreeze lucrându-și grădina.

Practica studenților sovietici

Studenți din Moscova la practică în uzine.

Știri și fapte

Studenții aflați în câmpul muncii învață prin corespondență

Recent, în Institutul Unional al Științelor comerciale din Moscova, s'au terminat examenele de fine de an. In acest an au absolvit acest Institut 400 de oameni. Acest Institut, — unul din Institutele cele mai mari prin corespondență din Uniunea Sovietică, — pregătește cadre cu o înaltă calificare, pentru comerțul și cooperația sovietică, fără ca studenții să-și întrerupă munca în producție.

Peste 6000 de studenți urmează cursurile facultăților economice, de lucrări de contabilitate, de valorificarea mărfurilor. In Institut învață directorii marilor magazine, economiști, contabili și vânzători din cele mai îndepărtate raioane ale Uniunii Sovietice, ca Murmansk, Vercuta, Habarovsk, Igarca, Colâima, Buriat-Mongolia, etc.

Mulți studenți sunt în câmpul muncii de 10-20 ani.

In fiecare an crește nevoia de cadre calificate pentru comerțul sovietic. Anul acesta vor fi primiți în Institut, peste 2500 de studenți care vor urma cursurile prin corespondență.

Institutul Unional al Științelor Comerciale are 15 secții, majoritatea lor în republicile naționale. Astfel, în secția din Georgia a Institutului, învață prin corespondență 700 de studenți. Un număr mare de studenți învață și în secțiile Institutului din Uzbekistan și Azerbaidjan.

Institutul Unional al Științelor Comerciale oferă toate mijloacele pentru ca studenții să poată învăța fără să întrerupă munca. Pe lângă Institut există o bibliotecă științifică care cuprinde peste 60.000 de cărți. Studenții prin corespondență primesc la domiciliu cărțile și materialele necesare, manualele precum și consultații din partea profesorilor.

Progresul învățământului în Bielorusia

In școlile superioare ale Bielorusiei învață 18.000 de studenți, adică cu 2500 studenți mai mult decât în anul trecut. Majoritatea acestor studenți sunt copii de țărani și muncitori. In multe școli superioare ale Bielorusiei s'au deschis noui Facultăți și secții, sau au fost utilate cu laboratoare noui. La Academia din Bielorusia, — cea mai veche școală superioară a Republicii Bieloruse — a fost înființată Facultatea agricolă și o catedră de selecționare a semințelor. Institutul politehnic din Minsk posedă acum un număr dublu de Facultăți, față de cel din anii dinainte de război. In acest Institut se pregătesc ingineri pentru patru specialități. In orașul Bobruisk a fost redeschis Institutul pedagogic.

Producția sovietică de filme educative și documentare pe anul 1950

Colegiul Ministerului Cinematografiei din U.R.S.S. a desbătut planul de producție a filmelor educative și documentare pe anul 1950.

In anul 1950 vor fi produse 130 de filme de acest fel. Majoritatea acestor filme sunt filme educative, care vor fi prezentate pentru anumiți spectatori. Printre aceste filme vor fi și filme mute pentru elevii școlilor de meserii din fabrici, precum și filme cu conținut didactic pentru elevii școlilor superioare. Multe filme ca „Tractorul", „Locomotiva" și seriile de filme „Discuțiile agronomului", „Discuțiile zootehnicianului", constituie lecții interesante pentru elevi. O mare parte din filme vor fi prezentate unui mare număr de spectatori, în cluburi. Dintre aceste filme fac parte următoarele: „Creșterea de vite în U.R.S.S.", „Gripa", „Cultivarea caucliucului", „Apărarea sănătății copiilor", „Monumentele de arhitectură din Armenia", „Gimnastica sportivă", „Drumul spre record", „Marele arhitect rus A. Voronihin" ș. a.

După diferitele modificări aduse, Colegiul Ministerului a aprobat planul de producție a filmelor instructive comandate.

Cercul compozitorilor amatori din Moscova

In „Casa Compozitorilor" din Moscova, activează, în fiecare Duminecă, Cercul compozitorilor-amatori. Din acest Cerc, care numără 400 de membri, fac parte doctori în științe, medici, pedagogi, ingineri, studenți și muncitori. Oricât de ocupați ar fi ei, totuși găsesc timp pentru a participa la ședințele Cercului compozitorilor.

Cercul este condus de profesori de muzică experimentați, care predau studenților teoria și istoria muzicii.

Dintre participanții Cercului face parte și academicianul Suleikin, un savant în domeniul fizicei. El a orchestrat o serie de compoziții de Ceaicovski și Borodin, scrise pentru pian.

Inginerul Bulgacov a compus un quartet de coarde.

O mare victorie a unui topitor sovietic

Piotr Zaika, renumitul topitor de oțel, muncitor în uzina de prelucrare a fierului și a oțelului „Verkh-Isetsk", a câștigat o victorie remarcabilă în producție. Zilele trecute, pe când lucra la un furnal electric, a reușit să topească o mare cantitate de oțel de calitate superioară, în 4 ore și 20 minute, — în loc de 6 ore, termenul obișnuit, — dublând aproape capacitatea stabilită a furnalului.

Un început bun

In cei zece ani de muncă în școală, tovarășa N. Fedova a înțeles bine că prevenirea la timp a rămânerii în urmă a elevilor este calea cea mai sigură în lupta cu repetența. Iată dece, în cursul primelor săptămâni de școală ea a verificat cu atenție lucrările efectuate de elevele sale în clasă, sau acasă. Verificând lucrările scrise la limba bielorusă, tov. N. Fedova a descoperit că cele mai multe greșeli se fac la scrierea vocalelor, a consoanei „d", a unei serii de sufixe, etc. Pentru a înlătura aceste lipsuri din cunoștințele elevelor, tov. N. Fedova a dat fiecăreia dintre ele câte o temă suplimentară și a fixat zile de consultație, pentru cele care aveau mai multă nevoie de ajutorul ei.

Cu elevele care aveau multe greșeli și de diferite feluri, în lucrările scrise, profesoara a propus câteva lecții individuale. Dar aceasta era încă prea puțin. Tov. N. Fedova a vizitat familiile acestor eleve, a cercetat condițiile lor de acasă, și a dat părinților o serie de sfaturi pentru organizarea muncii de acasă a fiicelor lor. Părinții au fost foarte mulțumiți de prevenirea la timp a rămânerii în urmă a elevelor și au făgăduit să urmărească cu grijă felul cum își pregătesc lecțiile.

Tovarășa N. Fedova a organizat la timp și lectura extrașcolară. La primele lecții de lectură ea a controlat felul cum citește fiecare elevă și le-a întrebat ce au mai citit. Apoi, cu ajutorul diriginților, le-a înscris pe toate la biblioteca școlii și a stabilit orele de citire în colectiv a anumitor cărți.

N'a mers însă totul prea ușor. Constatând că 9 eleve din clasa V-a citiseră foarte puțin, tov. Fedova a stat de vorbă cu profesoarele care predaseră în cl. IV, pentru a afla cauzele. Pe baza acestor discuții ea a alcătuit pentru fiecare elevă în parte un plan individual de lectură.

Prevenirea rămânerii în urmă nu preocupă numai pe profesoara N. Fedova, ci constitue o preocupare principală a întregului colectiv al școlii. Astfel, la prima ședință a consiliului pedagogic a fost analizat raportul directorului privitor la prevenirea rămânerii în urmă a elevelor. Curând după această ședință se vor discuta, conform planului întocmit, alte rapoarte: „Pregătirea profesorilor pentru lecții, factor care asigură succesul la învățătură al elevilor", ținut de tov. Leonovici, profesor de fizică, „Organizațiile comsomoliste și pionierești din școală în lupta pentru însușirea cunoștințelor", ținut de tovarășa N. Fedova. Diriginta clasei a VI-a B. pregătește un referat intitulat „Diriginte de clasă în lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor". Profesoara de istorie Gurtovțeva va expune referatul „Cum educ eu atitudinea conștientă a elevilor față de învățătură".

Toată activitatea metodologică a școlii va fi consacrată și ea problemei lichidării repetenției.

In afară de aceasta, cu părinții elevelor din toate clasele s'au făcut ședințe speciale, discutându-se sarcinile acestora în instruirea și educarea copiilor. La adunarea generală a părinților pe școală se va citit un referat cu subiectul „Cum trebue să controleze părinții pregătirea copiilor pentru lecții" și un referat al presedintelui comitetului de părinți intitulat „Intemeetorii marxism-leninismului despre educarea copiilor în familie".

Datorită serioasei munci de pregătire, care s'a dus în timpul vacanței de vară, colectivul școlii și-a început munca în mod organizat, ceeace va asigura un rezultat bun.

D. Lescinski
(După Ucitelscaia Gazeta)

Organizarea colectivului de elevi

Pentru o justă organizare a muncii instructiv-educative, este necesară mobilizarea întregului colectiv de elevi, participarea conștientă a școlarilor la desfășurarea procesului pedagogic.

In școala noastră se acordă o atenție deosebită acestui lucru. In legătură cu aceasta arătăm experiența uneia din profesoarele diriginte din școala noastră, Sofia Lvovna Sciucinmskaia.

Anul trecut Sofia Lvovna a fost diriginta în clasa VIII-a b. Această clasă avea o compoziție destul de neomogenă, deoarece elevii ei fuseseră adunați din mai multe școli. Se înțelege dela sine că munca într'o asemenea clasă avea să întâmpine destule greutăți.

Planificându-și munca, Sofia Lvovna și-a propus ca scop crearea unui colectiv unitar în clasă, a unui colectiv în care să predomine interesele comune și necesitatea de a rezolva împreună toate chestiunile clasei. Pentru aceasta trebuia să se creeze o opinie colectivă plină de autoritate, pe care fiecare membru al colectivului să o ia în considerare.

Mulți profesori, inclusiv diriginții, sunt câte odată — chiar dacă ei nu observă acest lucru — lipsiți de tact. Imediat ce un elev intră în organizația pionierească sau comsomolistă încep să i se ceară lucruri extrem de grele. Se ajunge astfel ca un elev care până atunci fusese printre cei mai buni din școală lucru pentru care a fost primit în Comsomol, acum el să audă tot timpul critici și să i se aducă aminte la fiecare pas: „Ești pionier", „Ești comsomolist"... Se uită prea repede că elevul care a devenit comsomolist sau pionier, este deocamdată numai un elev care a arătat că este gata să meargă spre înaltele idealuri care stau la baza acestor organizații comuniste, că este gata să meargă pe calea grea care ne duce spre culmile conștiinței comuniste. Intrarea unui elev în organizația comsomolistă sau pionierească formează numai un început al creșterii lui. Sarcina profesorului în acest caz este perfect clară: profesorul trebue să devină primul îndrumător al elevului pe această cale, el trebue să întărească și să călească pe viitorul comunist, să susțină în el încrederea în propriile forțe, să-i educe sentimentul de demnitate personală și acea responsabilitate deosebită pe care un comsomolist sau un pionier o are față de colectiv.

Sofia Lvovna a înțeles foarte bine aceste lucruri. Ea a început prin a crea autoritatea necesară grupei de comsomoliști din clasa ei, înconjurându-i cu toată atenția. A verificat în amănunt compoziția clasei, a studiat interesele copiilor, a vorbit personal despre fiecare activist și despre fiecare comsomolist cu ceilalți profesori ai clasei, a stabilit o anumită linie de participare a fiecărui elev la viața clasei și un control strict asupra muncii și comportării lor. Grupa comsomolistă și activul clasei s'au simțit îndată în centrul atenției și au înțeles răspunderea pe care o au în această situație.

In același timp s'a stabilit un riguros control al frecvenței la lecții. Niciun elev nu putea să lipsească dela o lecție fără ca această lipsă să devină obiectul unei discuții speciale. Elevul care lipsea era vizitat acasă i se comunica — dacă era nevoie — tema pentru lucrat acasă și i se dădea sprijinul necesar. Dacă un elev lipsea dela lecții, nemotivat, i se aduceau mustrări din partea colectivului. Intr'un cuvânt, legea învățământului general a devenit aici o chestiune practică pentru toată clasa. Și nu întâmplător în cl. VIII B. n'a existat nici un caz de retragere din școală, cu toate că, după cum am arătat mai sus, compoziția ei nu era prea omogenă.

S'a acordat o deosebită atenție disciplinei colective. Lupta pentru păstrarea bunurilor școlii a devenit o lege pentru întregul colectiv.

Tot ceeace se lucra în această clasă, fie ziarul de perete, fie material intuitiv, sau un afiș pentru o ședătoare, toate se făceau deosebit de conștiincios, curat, îngrijit, dovedindu-se un mare simț de răspundere pentru munca încredințată.

Chiar aspectul exterior al elevilor din această clasă a fost luat sub observație: un nastere rupt, părul nepieptănat, sau lipsa batistei, erau obiectul unei discuții și unei critici severe din partea diriginței și a întregului colectiv.

Unii profesori nu dau destulă atenție sarcinilor extrașcolare ale elevilor. Ca urmare a acestei situații numărul de elevi care au astfel de sarcini este destul de mic. Deobiceiu este vorba numai de responsabilul organizatoric al clasei, secretarul grupei comsomoliste, redactorul ziarului de perete și încă 2—3 elevi. Aceste sarcini sunt însă o obligație a școlarilor în fața colectivului și au, prin aceasta, o mare însemnătate educativă. Iată dece, Sofia Lvovna a repartizat cu grije deosebită toate sarcinile printre elevi, a analizat bine conținutul lor și controlează tot timpul îndeplinirea lor.

— Pentru mine sarcinile pe care le are un elev — a declarat ea într'o ședință a consiliului pedagogic, — nu se limitează numai la funcțiile pentru care se face alegerea în clasă, ca de pildă responsabilul organizatoric, redactorul ziarului de perete, etc. Eu consider că este la fel de importantă și munca obișnuită a elevului de serviciu pe clasă. Elevul de serviciu este în primul rând responsabil cu ordinea. Este foarte important felul în care se va comporta el, măsura în care va avea el sentimentul de răspundere în fața colectivului, perseverența lui, priceperea de a înlătura greutățile.

Indeplinirea tuturor sarcinilor de această natură nu era numai controlată ci și apreciată. Lucrul acesta este foarte însemnat pentru educarea sentimentului de răspundere. Sofia Lvovna folosește pentru această apreciere părerea elevilor înșiși. La sfârșitul fiecărui trimestru, când se trag concluziile asupra muncii în școală la toate obiectele, în clasa ei se trag concluzii și asupra activității obștești, apreciindu-se activitatea fiecărui elev în acest domeniu. Deobiceiu aceste concluzii se trag la adunările clasei, când elevii participă cu foarte multă seriozitate și cu un puternic sentiment de răspundere, la toate aprecierile. Este suficient să vezi discuțiile vii care însoțesc aceste aprecieri și devine limpede seriozitatea cu care este privită critica și autocritica în această clasă. Se poate vedea deasemeni foarte bine influența binefăcătoare pe care o are autocritica asupra formării deprinderilor de muncă în colectiv, la elevi. Meritul principal al acestei critici este că ea desrădăcinează cu totul trecerea sub tăcere a greșelilor, lucru care se poate observa câte odată în relațiile dintre elevi. Aceste adunări educă la elevi o înaltă principialitate, calitate strict necesară omului sovietic.

Sofia Lvovna știe să dea un bogat conținut vieții clasei sale, să atragă atenția elevilor asupra problemelor celor mai actuale. Iată de pildă, pe unul din pereții clasei ei a fost pus un mare tablou, pe care sunt trecute numele tuturor elevilor. In dreptul fiecăruia sunt zeci de locuri necompletate încă. Aici se notează pe rând cărțile citite. Lista de cărți care trebuesc citite este bine chibzuită și legată de obiectele care se predau în clasă. Locurile goale depe tablou se completează cu repeziciune. Elevii citesc mult și cu interes. Bogatul material citit formează o hrană intelectuală strict necesară pentru creșterea și desvoltarea elevilor și pentru strângerea legăturilor în cadrul colectivului.

Dacă această clasă este una din cele mai organizate din școala noastră, dacă în cursul întregului an trecut n'a provocat nici o observație, ci din potrivă, a fost un exemplu pentru celelalte clase, dacă disciplina și munca ei au fost lăudate de profesori și de părinți, toate acestea se datoresc într'o foarte mare măsură muncii depuse de diriginta.

V. Vișnevski
directorul școlii Nr. 236 din Leningrad (după Ucitelscaia Gazeta)

SARCINILE CADRELOR DIDACTICE IN FAȚA NOULUI AN ȘCOLAR

— Conferința președinților și secretarilor Sindicatelor Salariaților din Invățământ —

Din cuvântarea tov. Gh. Apostol

președintele Confederației Generale a Muncii

Tovarășul Gheorghe Apostol, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și președintele Confederației Generale a Muncii din R. P. R. vorbind la conferința președinților și secretarilor Sindicatelor Salariaților din Invățământ în ședința de închidere la care au participat și șefii Secțiilor de Invățământ, și-a început cuvântarea cu o scurtă expunere asupra sarcinilor ce stau în fața U.S.S.I. în noul an școlar.

Subliniind că atenția Uniunii, a sindicatelor și a comitetelor de plasă trebue să se îndrepte către grupa sindicală, tov. Gh. Apostol a spus:

„Dacă vom ști să creăm o viață sindicală în grupele noastre de jos, vom ști astfel să mobilizăm până la unul elementele din învățământ, în munca de realizare a sarcinilor puse de Partid și de Guvern, pentru lichidarea analfabetismului, pentru ridicarea școlii noastre la nivelul operei de construire a socialismului în țara noastră".

Vorbind apoi despre sarcinile generale care se pun în momentul de față în învățământ, tov. Gh. Apostol a spus printre altele:

„Trebue să privim sarcinile noastre în domeniul învățământului, prin prisma intereselor înalte ale țării noastre, pentrucă problema culturii trebue să fie strâns legată de sarcinile clasei muncitoare din Republica noastră Populară în construirea socialismului. Construirea socialismului nu se poate face cu o lume întunecată și înapoiată, ci cu un popor înaintat din punct de vedere cultural. Pe acest tărâm, învățătorii și profesori au datorii mari de împlinit. Trebue să ridicăm răspunderea personală a fiecărui învățător și profesor, în așa fel încât fiecare să gândească: sunt considerat ca un element de valoare al regimului nostru de democrație populară, sunt considerat un ostaș al frontului ideologic în țara mea. Ce datorii am eu față de clasa muncitoare și Partidul ei? Ce datorii am față de poporul meu? Sunt sau nu în stare să contribui la ridicarea nivelului cultural și politic al celor din jurul meu și mai cu seamă al copiilor pe care trebue să-i educ pentru viața de mâine a Statului nostru?".

Tov. Gh. Apostol arată apoi datoria cadrelor didactice de a-și ridica în permanență nivelul ideologic și politic:

„Problema însușirii științei marxism-leninismului este deosebit de importantă și ea trebue înțeleasă de toți cei care lucrează în munci de răspundere, fie pe linie sindicală, fie pe linie administrativă. Noi trebue să știm a ne apropia știința marxist-leninistă. Nu să pornim a învăța pe de rost, ci să pătrundem conținutul acestei științe revoluționare, și mai cu seamă să știm a lega acest conținut teoretic de activitatea noastră practică de fiecare zi. Pentru Dvs., aceasta este una din sarcinile cele mai importante. Ea nu se pune numai pentru cadrele de conducere din învățământ, ci și pentru toate cadrele noastre din mișcarea sindicală.

Pe această linie trebue să dăm atenția cuvenită creării școlilor de cadre la sindicatele județene și comitetele de plasă. Noi avem nevoie de cadre nu numai în sindicate, dar și în toate domeniile de activitate ale Statului".

Tov. Gheorghe Apostol a trasat deasemenea ca sarcină sindicatelor de învățământ să colaboreze strâns cu sindicatele de salariați agricoli, ajutându-le pe acestea din urmă la organizarea grupelor, sprijinind membrii lor în munca de ridicare a nivelului ideologic și cultural.

Președintele C. G. M. a subliniat apoi sarcinile internaționale ale sindicatelor noastre, încadrarea lor în frontul internațional ideologic, de luptă împotriva ideologiei burgheze, reacționare și imperialiste, munca de întărire a Departamentului Profesional Internațional al Invățământului, contribuția la lupta dusă de F.S.M. pentru pace și libertatea popoarelor, precum și importanța zilei de 2 Octombrie, pentru manifestarea forțelor unite ale Partizanilor Păcii.

Luându-și angajamentul în numele Comitetului Executiv al C. G. M., de a da tot sprijinul U.S.S.I., în munca de mobilizare a sindicatelor pentru ridicarea nivelului învățământului în Republica noastră Populară, tov. Gh. Apostol a încheiat astfel expunerea sa:

„Vă urez, tovarăși, spor la muncă, multă vigoare și multă viață în munca de ridicare neîntreruptă a nivelului cultural și politic al poporului nostru. Să fim în stare să dăm poporului nostru un tineret sănătos și bine ridicat, buni oameni, buni constructori ai socialismului".

Din cuvântarea tov. N. Popescu-Doreanu

Ministrul Invățământului Public

Cu prilejul conferinței președinților și secretarilor Sindicatelor Salariaților din Invățământ și a șefilor Secțiilor de Invățământ ale Comitetelor Provizorii, tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului, amintind principiile care stau la temelia reformei învățământului și seria de mari realizări pe linia revoluției culturale care se desfășoară în țara noastră sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român a arătat sarcinile de căpetenie care stau în fața tuturor cadrelor didactice din țara noastră și a subliniat că, în primul rând, profesorii și învățătorii au datoria de a-și însuși materialul cuprins în manualele școlare.

Invățătorii vor trebui să cunoască ce urmărește învățământul elementar. Trebue astfel instruit elevul clasei a IV elementare dela școlile care nu au ciclul II, încât acesta să poată intra în școlile profesionale, și apoi, peste câțiva ani, în producție. Va trebui să urmărim în învățământul mediu, crearea cadrelor tehnice necesare producției.

In școlile pedagogice, trebue să ne străduim să formăm elemente capabile pentru a învăța copiii noștri. Dar, mai ales, trebue să ne îngrijim ca acel care părăsește școala medie să cunoască nu numai specialitatea lui, dar să aibă și o serie de cunoștințe generale, pentru a îndeplini cu folos rolul de îndrumător al oamenilor muncii, în afara fabricii sau în afară de școală. Nu se poate numi un tehnician bun acel absolvent de școală medie tehnică lipsit de cultură generală.

In acelaș timp, Ministerul s'a preocupat de publicarea, în cursul acestui an școlar, a metodicelor necesare predării în școli a diverselor materii, dar, în primul rând, a matematicii și fizicii.

Dar programul Ministerului pentru noul an școlar nu va fi transpus în faptă dacă inspectorii școlari nu vor desfășura o muncă neprecupețită, dacă educatorii noștri nu vor lupta din toate puterile, pentru a-ș arăta devotamentul ce-l au pentru poporul muncitor din țara noastră. Aceleași sarcini le au însă președinții și secretarii de sindicate, a căror strânsă colaborare cu cadrele didactice va contribui la mobilizarea învățătorilor și profesorilor, în jurul problemelor principale care stau în fața noastră la deschiderea noului an școlar.

Pe linia colaborării dintre sindicate și organele Ministerului nostru, va trebui, în acest an școlar, să ne preocupăm de organizarea cabinetelor pedagogice. In jurul lor, învățătorii și profesorii trebue să desfășoare o activitate vie și permanentă.

„Desvoltarea realizărilor obținute până acum — a arătat în continuare tov. N. Popescu-Doreanu — depinde de măsura în care cadrele didactice își vor ridica necontenit nivelul politic și ideologic. Peste 80 la sută din profesori și învățători au urmat, până în prezent, cursurile I.C.D. Această activitate de seamă va trebui continuată, iar cunoștințele căpătate desvoltate prin studiul individual și prin organizarea școlilor de cadre sindicale.

O altă sarcină de seamă stă în fața sindicatelor și a organelor Ministerului Invățământului Public: aceea de a îmbunătăți condițiile de viață ale tuturor celor ce muncesc în școală.

In continuare tov. N. Popescu-Doreanu a subliniat datoria cadrelor didactice de a contribui la lichidarea analfabetismului:

„Cei care au rămas mult în urmă în munca de alfabetizare sunt tocmai acei șefi ai Secțiilor de Invățământ și Cultură nepreocupați de gândul unei colaborări mai strânse cu organele sindicale respective. Omul care nu se ocupă de acțiunea de alfabetizare, de lichidare a analfabetismului, această pată rămasă de pe vremea burgheziei, profesorul sau învățătorul care nu înțelege importanța culturii pentru construirea socialismului este un om care nu poate, în general, să-și ducă bine munca pe tărâmul făurii unei culturi de masă".

In încheiere, tov. N. Popescu-Doreanu a amintit faptul că noul an școlar se deschide sub semnul „Zilei Internaționale a Luptei pentru Pace" precum și datoria cadrelor didactice de a asigura o permanentă și strânsă legătură cu organizațiile de tineret.

Probleme organizatorice

Rezumat din raportul prezentat de tovarășul Alexandru Dimitriu, secretar general al U. S. S. I. — la conferința pe țară a președinților și secretarilor Sindicatelor Salariaților din Invățământ

In etapa de lucru ce începe se pun, în fața sindicatelor noastre, o serie de sarcini ce vor trebui duse la îndeplinire. Unele sunt legate de munca ce se desfășoară în noul an școlar, iar altele decurg din grija pe care trebue să o aibă sindicatele pentru îmbunătățirea nivelului de viață al salariaților.

Pentru a evita greșelile și pierderea de timp, să ne însușim și să aplicăm cu perseverență experiența școlii sovietice, iar pentru a înlătura cea mai rușinoasă rămășiță a regimurilor burghezo-moșierești, să ducem o activitate și mai intensă pentru lichidarea analfabetismului.

Ridicarea nivelului nostru ideologic, munca de alfabetizare și acțiunea de difuzare a culturii în masse sunt sarcinile ce vor continua a fi prezente în munca noastră și a căror îndeplinire va trebui să fie îmbunătățită prin metode științifice de lucru.

Sindicatele noastre vor trebui și mai departe să aibă grijă de încadrarea și salarizarea tuturor membrilor, precum și de organizarea și stimularea muncii în unitățile productive și în aparatul administrativ.

O deosebită atenție vor da sindicatele și organizării de cantine.

Munca comisiilor de asigurări sociale va trebui deasemenea îmbunătățită.

In afară de acestea, se pun în fața noastră, decurgând din sarcinile pe care Partidul și Confederația Generală a Muncii le dau sindicatelor noastre, și cele privitoare la protecția muncii și organizarea Caselor de Ajutor Reciproc.

Pentru ca toate aceste sarcini să poată fi aduse la îndeplinire, este necesar a se găsi noi forme organizatorice și cele mai corespunzătoare situațiilor date.

Spre deosebire de regimurile trecute, care cultivau între oamenii muncii, o permanentă adversitate, menită să ajute realizarea intereselor de clasă ale burgheziei, dela 1 Septembrie, 1944, — oamenii muncii, sub conducerea Partidului, au trecut la realizarea unității lor sindicale. Această înfăptuire în sectorul învățământului a însemnat un important pas înainte. Constituirea Uniunilor Sindicale a fost un alt pas, care a îmbunătățit munca, sindicatele rămânând mai departe separate pe profesiuni.

In Republica Populară Română, prin reforma învățământului, școala a primit un caracter unitar atât din punct de vedere organizatoric cât și din punct de vedere al conținutului.

Dacă sindicatele noastre ar fi rămas mai departe separate acesta ar fi constituit o piedică în aducerea la îndeplinire a sarcinilor principale, ce rezultau din punerea în aplicare a reformei învățământului.

De aceea, pentru Uniunea noastră, o primă sarcină rezultată din Rezolutia Comitetului Central al P.M.R. și al C.C. al Confederației Generale a Muncii, a fost unificarea pe linie sindicală a tovarășilor învățători, profesori din învățământul mediu și universitar, personal administrativ și îngrijitor, a tuturor oamenilor muncii din instituțiile noastre de învățământ.

Prin munca dusă în perioada alegerilor a fost înlăturată starea haotică a unor sindicate, precum și birocratismul și formalismul, ce se observa chiar și în munca Uniunii, și s'a realizat forma organizatorică cea mai potrivită pentru o rodnică desfășurare a muncii.

Rămânerea în afara Uniunii noastre a sindicatului Invățământului Public a prezentat o greutate serioasă în muncă. Era necesară o strânsă colaborare între Uniune și Minister pentru bunul mers al învățământului. In urma hotăririlor Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii, din 9—10 August, această greutate a fost înlăturată prin trecerea la Uniunea noastră a Sindicatului Ministerului Invățământului Public.

Constituirea grupelor pe locul de producție a avut ca scop o activitate mai temeinică, care să cuprindă pe toți oamenii muncii și să permită o legătură strânsă între organele de conducere și masa sindicală, înlăturându-se formalismul și birocratismul și asigurându-se, în acelaș timp, urmărirea și desvoltarea activității oamenilor în muncă.

Deasemeni, constituirea comitetelor de instituții și de secții trebuia să facă posibilă cuprinderea organizatorică a unităților sindicale, planificarea și controlul muncii.

Pe lângă aceste rezultate, alegerile sindicale au ridicat pe oamenii cei mai buni în locuri de răspundere.

Avem în prezent 61 de sindicate, 473 de secții, 323 comitete de instituții și 6800 de grupe sindicale, ce cuprind în total 19.400 de cadre.

Conferința ținută în Iunie a.c. la Uniune, în perioada alegerilor, cu președinții și secretarii a 40 de sindicate, a fost un serios sprijin în munca ce urma să se desfășoare.

Sindicatele, în majoritatea lor au înțeles rolul deosebit de important ce-l are organizarea muncii și utilizarea cadrelor.

Putem cita ca exemplu sindicatele: Brasov, Neamț, Maramures, Muscel și Prahova. Dintre secțiile vizitate de noi, s'au distins prin cuprinderea organizată a muncii: secția Făurei-Brăila, Costești-Arges, secțiile Craiova și plasa Craiova, secția Boldu-R. Sărat, Miercurea-Sibiu și Tg. Ocna-Bacău.

Au fost însă și sindicate în care munca nu s'a dus în bune condițiuni: Brăila, Sibiu, Timișoara, Vlasca.

Imbunătățirea formei organizatorice a cerut și îmbunătățirea metodelor de muncă sindicală. Pentru a putea utiliza imensa forță de muncă și mobilizarea rezultată din aplicarea justă a formei organizatorice, s'a impus neapărat o planificare a muncii. Trasat în linii mari, pe probleme principale bine definite, planul de muncă a îmbrăcat forme din ce în ce mai concrete, în realități imediate și în sarcini individuale ce au permis urmărirea muncii. Planuri de muncă bine întocmite, cu sarcini precise, definite în timp și pe responsabilități, au sindicatele din Năsăud, Olt, Maramures, Neamț și Mureș.

Totuși nu toate sindicatele au înțeles importanța planului de muncă. Mai există încă sindicate care întocmesc planuri de muncă formale, cu sarcini generale și neadaptate locului de producție. (Sibiu, Cluj, Ilfov, Arad, Vaslui).

In ceeace privește controlul muncii, acesta s'a îndeplinit în perioada dela alegeri și până azi, în condițiuni mult mai bune ca în trecut. Insăși Uniunea a reușit în această perioadă să cuprindă pe teren activitatea sindicatelor din județe.

Indrumarea, coordonarea și controlul muncii nu s'au bucurat de întreaga atenție în toate sindicatele.

Au fost însă și sindicate care au știut să înfrângă toate greutățile și care au sprijinit serios în muncă pe responsabilii de grupă și pe delegații cu asigurări sociale.

Tinem să subliniem că repartizarea muncii pe resoarte nu trebue să capete un caracter sectar, fiecare închizându-se în sectorul respectiv, ci dimpotrivă, toate realizările să fie rezultatul muncii colective.

In această privință, instructorii Uniunii noastre au constatat, ca o lipsă generală, că peste tot a predominat caracterul individual și sectar în muncă.

Unii tovarăși, cu sarcini de răspundere în conducerea sindicatelor, au subestimat munca sindicală și au acceptat cu ușurință sarcini administrative, deși trebuiau să-și dea seama că aceasta dăunează în mod serios muncii sindicale.

Pentru a se evita situația creată prin aceste descompletări, niciun tovarăș din comitetul de secție nu va fi luat pe viitor la niciun fel de altă muncă, decât cu încuviințarea comitetului sindical, după cum niciun membru al comitetului sindical nu va fi scos din muncă decât cu asentimentul Uniunii.

Toate aceste greșeli decurg din lipsa de colaborare a sindicatelor cu forurile administrative locale, care în loc să colaboreze cu sindicatul, se substitue acestuia, fie căutând a-i da dispoziții cu caracter executoriu, fie îndeplinind ele însești sarcini ce revin sindicatului.

Aceste lipsuri ridică problema colaborării dintre sindicat și forurile administrative.

Activitatea noastră cuprinde totalitatea problemelor legate de producție și pe cele care privesc viața salariaților noștri. Pentru ca sindicatele noastre să le poată cunoaste și cuprinde și să mobilizeze întregul activ pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor, trebue să aibă legături organizate si permanente, atât cu forurile administrative locale special cu Secția de Invățământ a Comitetelor Provizorii, cu care să colaboreze în mod deosebit de strâns, cât și cu organizațiile de tineret și celelalte organizații de massă. Este necesar ca aceste legături să nu aibă un caracter sporadic, ci ele să fie permanente și organizate.

Grupele sindicale trebue să facă legătura cu direcția școlilor, comitetele secțiilor sindicale cu secțiile de învățământ ale Comitetelor Provizorii din plăsi, iar comitetele sindicale cu secțiile de învățământ ale Comitetelor Provizorii din județe sau din orase. Legătura cu Ministerul nu se poate face decât prin Uniune.

Sindicatele noastre, în afară de activitatea profesională, trebue să ducă o muncă serioasă pentru ridicarea nivelului cultural și în afară de școală. Pentru aceasta este necesar o strânsă legătură cu celelalte organizații de massă, cu celelalte sindicate și în special cu cele agricole. In felul acesta, școala nu va mai fi izolată, ci va fi în centrul preocupărilor tuturor oamenilor muncii.

Unele din sindicatele noastre pot fi date ca exemplu prin felul cum au știut să sprijine muncile agricole și înființarea gospodăriilor agricole colective. Altele însă au fost absente în aceste realizări revoluționare.

Pentru accentuarea legăturilor cu sindicatele agricole, Uniunea propune sindicatelor ca, prin Consiliile Sindicale Județene, să cearâ a li se da o legătură permanentă cu unul din sindicatele agricole din județ, cu care să colaboreze, ajutându-l în muncă. Inceputul în această muncă l-a făcut sindicatul Dolj, care are în grijă, pentru ajutorare în muncă, sindicatul agricol din plasa Segarcea.

Marii noștri dascăli Lenin și Stalin ne învață: „Lupta organizatorică nu este un scop în sine: formele organizatorice nu pot rămâne mereu aceleași, ci ele trebue să corespundă sarcinilor generale din perioada respectivă".

Ca o aplicare a acestei învățături, Confederatia Generală a Muncii, în raportul prezentat de tovarășul Gh. Stoica, la ședința plenară a C.C. din 9—10 August a.c., precizează că, în această etapă, se impune: „Nu o organizare pe resoarte, care să aibă îngrămădite mai multe probleme, ci organizarea comitetului în așa fel, încât fiecare dintre membrii lui să aibă o sarcină precisă, bine stabilită, o singură problemă, și să-și creeze sub formă de comisie un colectiv în jurul lui".

Care sunt deci sarcinile generale cu problemele importante ce stau în fata Sindicatelor Salariaților din Invățământ în această perioadă a celui de al doilea an de aplicare și adâncire a reformei învățământului, în perioada începutului etapei a patra de îndeplinire a primului Plan de Stat și de pregătire pentru primul plan de perspectivă pe 5 ani.

Problema principală care trebue să stea și în fața sindicatelor noastre este producția, înțelegând prin aceasta munca profesională.

Această muncă trebue să fie continuu urmărită și îmbunătățită. Să nu uităm o clipă că noi lucrăm cu cel mai de preț material — omul — și că tineretul care se pregătește astăzi în școli va fi constructorul de mâine al comunismului.

Deaceea trebue ca el să fie bine pregătit, având serioase și temeinice cunoștințe legate de realitate și pe care să le poată pune în valoare în muncă. Să-l facem mai ales, să privească, să cunoască, să interpreteze și să înțeleagă fenomenele din natură si cele sociale asa cum ne învață ideologia marxist-leninistă-stalinistă, adică în lumina materialismului dialectic si istoric.

Pentru aceasta trebue însă ca cei care vor preda, să fie ei însisi bine si temeinic pregătiti, să lupte pentru înlăturarea mentalității trecute si, în acelas timp, să-si însusească tot mai temeinic experienta si metodele de lucru ale scolii care a creat cea mai înaintată cultură din lume, cultura sovietică.

Va trebui ca însusirea si difuzarea experientei scolii sovietice să fie obiectul continuu de preocupare și de studiu, deveninд îndreptarul nostru permanent în muncă.

Adâncirea reformei învățământului, buna funcționare a școlilor, urmărirea felului cum oamenii își îndeplinesc sarcinile în școală, încadrarea școlilor și dotarea lor cu material didactic, justa selecționare a elevilor, pregătirea lor pentru examene și stimularea inițiativei locale trebue să fie grijile permanente ale sindicatelor.

Pentru a se ține o legătură cât mai strânsă între sindicate și Uniune și, totodată, pentru a se prilejui schimbul de experiență, noi avem la dispoziție Gazeta Invățământului, la care toate sindicatele trebue să contribue în mod efectiv. Pentru aceasta va trebui organizată o rețea de corespondenți sindicali, care să trimită sindicatelor și Uniunii corespondența privind realizările și lipsurile de pe teren.

Pentru ca aceste sarcini să fie aduse la îndeplinire în bune condițiuni, va trebui să se înființeze și să se desvolte cercurile de studii profesionale pe obiecte, în centrele mai mari, și pe discipline, în centrele mai mici.

Uniunea urmărește îndeaproape lichidarea analfabetismului.

Pentru îndeplinirea tuturor acestor sarcini, Uniunea propune ca, pe lângă fiecare sindicat, secție și instituție, să funcționeze câte o comisie cu scopul de a realiza o organizare temeinică a acestor munci.

Membrii sindicatelor noastre trebue deasemenea să lupte împotriva obscurantismului, misticismului, șovinismului.

Prin școala de cadre sindicale, ce va trebui organizată temeinic, se va urmări ridicarea de cât mai multe cadre bine pregătite din punct de vedere ideologic și politic.

Casele de cultură și bibliotecile, trebue să ia ființă și să devină centre de difuzare a întregii acestei activități.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestor sarcini, Uniunea propune constituirea Comisiei Culturale pe lângă sindicate, secții și instituții.

Sindicatele trebue să se îngrijească permanent și de ridicarea nivelului de trai al salariaților, urmărind cu grijă încadrarea, încasarea salariilor la timp, precum și organizarea de cantine. In acest scop, pe lângă sindicate, secții, și chiar pe lângă instituții, vor funcționa comisii de salarizare și câte o comisie pentru cantină.

Pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor trasate de Comitetul Central al Confederației Generale a Muncii, în ceeace privește organizarea protecției muncii în școli și sprijinirea activității științifice în legătură cu această problemă, se înființează pe lângă sindicate, școli tehnice și ateliere, câte o comisie formată din trei tovarăși.

Pentru problemele de asigurări sociale rămân mai departe comisii de asigurări sociale în forma lor actuală.

Toate comisiile enumerate mai sus vor fi conduse de către un membru din comitet.

Deasemeni, munca de cadre și administrativ-financiară rămân mai departe în forma organizatorică actuală.

Coordonarea întregii activități sindicale revine președintelui și secretarului.

Trecerea la organizarea de comisii în sindicate se va face după planul pe care Uniunea îl va stabili și numai în prezența delegaților Uniunii.

Superioritatea ducerii muncii în comisii constă în faptul că numărul cadrelor antrenate în muncă va creste prin atragerea lor în colectivele noi și va exista posibilitatea ca pe măsură ce se ivesc noui probleme, ele să poată fi cuprinse și rezolvate.

In felul acesta sindicatele vor putea să dea din ce în ce mai multe cadre, bine pregătite, devenind „o școală de gospodărire, o școală a comunismului".

Recenzii

„Cum vorbim" nr. 5

Numărul 5 al revistei „Cum vorbim" (August) aduce, în continuare, contribuții prețioase la studierea și explicarea limbii în mod științific, adică în funcție de viața socială pe care limba o oglindește.

In problema „originii limbii", — problemă ocolită de știința burgheză, ba uneori chiar declarată de ea nerezolvabilă, — savanții sovietici V. Nikolski și N. Iakovlev, folosind tezele clasicilor marxism-leninismului, ajung, în articolul lor, reprodus în acest număr, la reconstituirea diverselor etape de formare a limbajului, în legătură cu evoluția procesului muncii. Ei amintesc, deasemenea, cât de greșită era teoria lingviștilor burghezi, în privința desvoltării diverselor limbi dintr'o limbă comună. In realitate, așa cum a arătat academicianul sovietic N. I. Marr, limbile au fost, la început, variate și mărunte, corespunzând vieții în cete și triburi izolate. Ele s'au împuținat odată cu apariția popoarelor și a națiunilor, — și tind să se contopească într'una singură, în perioada victoriei mondiale a socialismului. Această limbă unică „nu va fi nici cea velikorusă, nici cea germană, ci o limbă nouă" (I. V. Stalin).

Colaboratorii revistei stăruiesc, pe drept cuvânt, asupra expresiilor și termenilor din limba română care reflectează lupta de clasă, ca: „lume bună", „asuprire" (cu înțeles de „constrângere" și apoi de „camătă", „dobândă"), „a se bate de muscă" și „a toca pe vătrai", „biriș" (nume propriu rural din Ardeal, cu înțeles de „slugă"), etc.

Un exemplu extrem de semnificativ pentru felul cum limba exprimă relațiile sociale apare în articolul lui E. Vasiliu asupra evoluției semantice a cuvântului „procopsit", „a (se) procopsi". La unii scriitori ai noștri din sec. XIX, cuvântul are înțelesul derivat de „învățat", „a învăța". Cine, în adevăr, putea să-și trimită copiii la școală decât oamenii cu stare, „procopsiții"? Cuvântul prezintă aceeași alternanță de sens ca și cuvântul francez „clerc" care a însemnat la un moment dat și „învățat" și „membru al clerului", pentru motivul că cultura era monopolizată de tagma bisericească.

Deosebit de interesant pentru lumea din învățământ este articolul „Limba română în școală" de B. Cazacu. Autorul arată că studiul gramaticii trebuie îmbinat cu cel al literaturii, nu numai în sensul ca gramatica să fie studiată pe texte literare — așa cum se face destul de des — ci și în sensul ca în interpretarea textului literar să se recurgă și la ajutorul gramaticii — așa cum se face mult mai rar. „Studiind modul cum se realizează lingvistic gândirea și sentimentele autorului, ne putem da seama ce devine limba când e mânuită de un artist; în felul acesta, procesul de creație al scriitorului, arta sa, ne apar mult mai bine".

Pentru a ilustra aceste afirmații, autorul analizează un fragment dintr'o povestire de M. Sadoveanu, subliniind felul în care marele prozator întrebuințează substantivele abstracte, locul atributului, timpurile verbale — și în special imperfectul — adjectivele cu funcție de epitet, etc.

In felul acesta, se lămuresc, în adevăr, nu numai mijloacele stilistice ale povestitorului, dar și posibilitățile de expresie ale limbii române.

In legătură cu predarea gramaticii, semnalăm și articolul, prezentat la Cronică, din revista sovietică „Limba rusă în școală" (No. 1, 1949), articol în care se insistă asupra faptului că elevii trebuie nu numai să adâncească noțiunile gramaticale, dar și să fie în stare a le formula în definiții exacte și clare. Confuzia și aproximația în definiții este tot așa de puțin recomandabilă ca și învățarea mecanică a lor. Și aci, ca în toate domeniile, practica trebuie unită cu teoria.

Tot din Cronică aflăm că, în urma rezoluției Institutului „Limbă și gândire" din Moscova, care a recomandat savanților sovietici studiul noilor forme ale limbii din țările de democrație populară, referatele privitoare la limba română s'au înmulțit depășind numărul celor privitoare la alte limbi europene.

La rubrica „Fără multă vorbă", însfârșit, cititorii care au nedumeriri de ordin gramatical sau ortografic primesc răspunsuri concise și competente.

Revista „Cum vorbim" se dovedește astfel a fi extrem de folositoare în opera de culturalizare și de îndrumare real științifică întreprinsă la noi.

Calitatea ei de călăuză lingvistică îi impune însă o mai atentă îngrijire a formei articolelor, pentru ca cititorul să nu rămână uneori nedumerit, ca în fața articolului cu titlul „Ambigen sau neutru", în care cuvântul „feminin" apare scris, când corect, cu *i*, când incorect, cu *e* („femenin").

Theodosia Graur

Au apărut în Editura C.G.M.:

ZAHARIA BRANU: Comandanți ai opiniei publice — *In broșura aceasta se arată activitatea bogată și importantă a corespondenților de presă, folosindu-se exemple variate din corespondența zilnică primită de „Scânteia", „Viața Capitalei", „România Liberă" și gazetele de provincie, dela muncitori și muncitoare, săteni, studenți, ostași. Ea constitue un imbold pentru massele largi populare de a participa la munca de presă și a acorda sprijinul lor neprecupețit corespondenților în munca lor atât de importantă.*

* * * Teatru pentru echipele artistice sindicale — vol. II — *(Cuprinde 3 piese originale și una sovietică:* T. Sipoteanu: *„Comoara lui Badea Teodiraș";* Ion Manoliu Nicolești: *„Samnca";* Nicolaide și Mirea: *„Spiritism și magie"* și Andrei Smanchevici: *„Venea Clenov").*

Prima zi de școală, prima zi de lucru

(Urmare din pag. 1-a)

viață, vom munci cu perseverență și vom fi disciplinate".

„Să muncim zi de zi, disciplinat și cu spirit de răspundere, — *spune în angajamentul său eleva Dia Rodica,* căci învățând cu sârguință și folosind fiecare clipă vom întări Republica noastră Populară, vom întări lagărul păcii și al democrației".

Ca și în toate celelalte școli din țară, profesorii și învățătorii din orașul Brăila au arătat elevilor că munca lor va trebui să fie cu atât mai stăruitoare cu cât acest nou an școlar se deschide sub semnul luptei pentru pace.

„Oamenii muncii, *a spus elevelor sale directoarea dela școala Pedagogică de Fete,* nu vor război. Tineretul înțelege că pentru a-și pune la adăpost viața de urgiile unui nou război trebue să lupte activ pentru întărirea lagărului păcii. Tara noastră ocupă postul său de luptă în acest lagăr. Să stăm și noi la postul nostru de luptă!

Invățând cu dârzenie veți putea să asigurați realizarea Planului de perspectivă, care va cuprinde și lichidarea totală a analfabetismului în țara noastră. Ziua de 2 Octombrie să ne găsească mobilizați în frontul păcii, fiecare la locul său de muncă".

După terminarea festivității de deschidere a noului an școlar, festivitate care a durat până la orele 9, elevii au trecut în clase începând munca didactică. Astfel, la limba română, la liceul de băeți, s'au tratat în clasa XI-a chestiuni privind poziția și telurile celor două lagăre. Prima zi de școală a devenit în felul acesta și prima zi de lucru.

2 Octombrie, Ziua Internațională a Luptei pentru Pace

(Urmare din pag. 1-a)

Frontul păcii este întărit prin construirea socialismului în țările de democrație populară, cu sprijinul nelimitat al Uniunii Sovietice. Țările democratice în frunte cu U.R.S.S. reprezintă o forță uriașă de neînvins, în lupta împotriva atâtătorilor la război.

In țările coloniale și semicoloniale, asupritorii sunt încolțiți și alungați. In Indonezia, în India, în Africa de Sud, se strânge cercul de fier cu care popoarele înconjoară clicile exploatatoare.

Măreața victorie a poporului chinez împotriva Kuomintangului sprijinit de imperialiștii anglo-americani și proclamarea Republicii Populare Chineze au adus o contribuție uriașă la întărirea lagărului păcii. Victoria din China constitue un exemplu pentru celelalte țări coloniale care văd în ea apropiata lor eliberare.

In toate țările lumii, massele largi populare se ridică cu hotărâre împotriva amenințării unui nou război. In frunte cu partidele comuniste și muncitorești, proletariatul din întreaga lume conduce popoarele în lupta pentru pace. In Franța, votul pentru pace ia o amploare mereu crescândă. In Italia, se lărgesc comitetele de apărare a păcii și se crează noui comitete locale. Conferințele naționale ale Partizanilor Păcii au arătat că numărul celor care spun „NU" atâtătorilor la război crește pretutindeni.

Ce se întâmplă în acest timp în lagărul imperialist și antidemocratic? Clica atâtătorilor la război simte cum îi fuge pământul de sub picioare. Lipsiți de sprijinul popoarelor lor, imperialiștii anglo-americani folosesc noi unelte care să le facă jocul. Au găsit, astfel, pe Papa Pius, dar superioritatea excomunicării n'a avut ecou.

L-au găsit pe Tito și banda lui de trădători, care au fost însă demascați la timp. In procesul care s'a desfășurat la Budapesta, uneltele Wall-Streetului și ale titoiștilor au desvăluit ele însele planul întocmit împreună cu agenții serviciului de spionaj american din Ungaria și Iugoslavia, plan care țintea să răstoarne puterea populară și să pună din nou popoarele din țările democratice sub jugul capitalismului.

Poporul român, care a înfierat uneltirile mârșave ale provocatorilor și asasinilor din banda Rajk aflată în slujba imperialiștilor americani și a titoiștilor, își exprimă deplina satisfacție pentru sentința dreaptă pronunțată de justiția populară ungară.

Poporul muncitor din Patria noastră vrea pace. Condus de Partid, el își făurește o viață liberă și fericită, lipsită de exploatare. In fabrici și uzine, muncitorii depășesc planurile de producție. Mulți dintre ei lucrează în contul anului 1950. La țară, organizarea primelor gospodării agricole colective întărește alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și marchează un eveniment însemnat în transformarea socialistă a agriculturii. In instituții, salariații caută noi metode de luptă împotriva birocrației și a vechilor racile moștenite din trecut. Din ce în ce mai mulți sunt cei care își însușesc stilul leninist în muncă.

Poporul nostru construește socialismul. Realizările noi se adaugă în fiecare zi cuceririlor de până acum. Oamenii muncii vor să le apere de distrugerile războiului. Ei luptă pentru a apăra pacea.

O sarcină de onoare, patriotică, revine profesorilor, învățătorilor și tuturor salariaților din învățământ care au în mâinile lor educarea copiilor și a tineretului nostru. Cadrele didactice trebue să lupte activ pentru păstrarea și desvoltarea realizărilor înfăptuite pe tărâmul învățământului de Partid. Ele trebue să formeze din elevi și studenți elemente capabile, devotate clasei muncitoare și Patriei noastre, oameni crescuți în spiritul păcii, constructori entuziaști ai socialismului.

Impreună cu poporul nostru și cu sutele de milioane de oameni ai muncii din toate colțurile lumii, învățătorii, profesorii și salariații din învățământ vor manifesta la 2 Octombrie, „Ziua Internațională a Luptei pentru Pace" împotriva atâtătorilor la război, pentru asigurarea unei păci trainice în omenirea întreagă.

MANUALE • METODICI • MATERIAL DIDACTIC

Despre „Metodica predării științelor naturii în școala elementară", de Gorbunov

Prin grija Institutului Româno-Sovietic, în colaborare cu Ministerul Învățământului Public, se va pune la îndemâna învățătorilor noștri „Metodica predării Științelor Naturii în școala elementară", redactată de metodologul sovietic Gorbunov.

Ea face parte dintr'o serie de metodici sovietice, a căror apariție treptată va constitui un sprijin de mare preț în munca învățătorilor noștri, contribuind, în largă măsură, la ridicarea nivelului pedagogic al tuturor educatorilor din țara noastră.

Studiind serios această metodică și aplicând-o cu o participare activă a personalității învățătorului, munca elevilor în cunoașterea științifică a naturii, va fi mult mai temeinica și mai rodnică.

Învățătorul va observa că, în predarea științelor naturii, va trebui să dea dovadă de o pregătire multilaterală și de o ingeniozitate continuă. Variind metodele de predare după particularitățile vârstei copiilor și după caracteristicele individuale ale fiecăruia, învățătorul reușește să dea copiilor cunoștințele necesare.

Pentru a putea desfășura o astfel de activitate, învățătorul trebue să se bucure continuu, de o mare autoritate, care să aibă la bază dragostea pentru copii și arta de a-i atrage, de a-i interesa.

Învățătorul trebue să îmbine munca școlară cu cea socială. La lecțiile de științele naturii, el trebue să ducă împreună cu elevii, o muncă intensa pentru apărarea naturii, participă la sădirea pomilor și la desvoltarea grădinăritului.

El își pregătește lecția de fiecare dată, amănunțit, străduindu-se să alimenteze mereu setea de a cunoaște a elevilor și să le desvolte aptitudini practice. „Materialul prevăzut de învățător pentru lecțiile individuale ale elevilor trebue să fie planificat în detaliu. Este necesar să se facă din timp toate experiențele, să se socotească durata lor, să se știe dacă se poate cuprinde tot materialul lecției în 45 de minute".

Metodele pe care le folosește învățătorul sovietic pentru a-și asigura cele mai bune rezultate în munca de predare a Științelor Naturii sunt variate, potrivit cu scopul lecției: expunerea materialului, convorbiri, lectura manualului și a altor cărți, și mai ales diferite forme de observare „dacă scopul lecției este comunicarea noilor cunoștințe. Se folosesc, deasemenea, dacă se urmărește fixarea cunoștințelor și formarea deprinderilor, lucrări în scris și grafice, exerciții de recapitulare și control și lucrări de laborator.

Oricare ar fi metodele, ele urmăresc un scop unic: instruirea și educarea copiilor în spirit comunist, pe baza științei marxist-leniniste-staliniste. Un factor comun al acestor metode este caracterul critic: materialul de studiu nu este prezentat dogmatic elevilor, ci ei se conving de adevăr pe calea rațiunii și a practicei. Din prețioasele indicații cuprinse în această metodică, educatorii vor reține, între altele că se pot realiza lecții temeinice de științele naturii și cu posibilități reduse de material didactic.

Astfel, majoritatea materialelor didactice, necesare predării acestui obiect, poate fi adunată din mediul înconjurător și prin excursii. Materialul strâns, clasat în prealabil, se păstrează în cutii de carton sau borcane de conserve pe care se lipesc etichete, cu denumirea obiectului aflat înăuntru.

Obiectele folosite în scopuri demonstrative și servind la recapitularea materiei sau la interogarea elevilor se aranjează în colecții.

Cu privire la studiul plantelor, metodica arata cum se pregătesc din timp materialele concrete: „Ramurile de salcie, de plop, de coacăză neagră, (pentru reproducerea plantelor prin butași), se pregătesc pe la sfârșitul lunii Aprilie. Ramurile mai mici încap dela început în cutii sau vase de flori cu pământ. Rădăcinile de sfeclă, morcovi, ridichi, napi se pregătesc toamna.

In ceeace privește cunoașterea animalelor, elevii vor observa cu deosebită atenție păsările și animalele care trăesc în regiune.

Învățătorul trebue să fie continuu preocupat de a face legătura teoriei cu practica. Astfel, vorbind despre mijloacele de luptă împotriva lăcustelor, copiii trebue să cunoască diferitele metode de luptă din domeniul biologiei. Omul, studiind felul de viață al insectelor folositoare, le-a adaptat necesităților gospodăriei lui, a organizat desvoltarea lor în masă și le-a transportat în regiunile invadate de insectele vătămătoare. Copiii învață în felul acesta că omul transformă natura și și-o supune.

„Metodica Predării Științelor Naturii în școala elementară" de Gorbunov va fi de un real folos pentru învățătorii noștri. Ei vor avea prilejul, aplicând-o, să folosească just manualele și să înfăptuiască un învățământ realist științific.

Studierea proprietăţilor zăpezii şi ale gheţii

Sarcina învățătorului este să facă cunoscute elevilor forma exterioară și proprietățile zăpezii și ale gheții. El trebuie să le arate că zăpada este albă, afânată, sfărâmicioasă și că, în timpul desghețului, zăpada poate fi compactă. De asemenea, elevii trebuie să înțeleagă că zăpada se compune din fulgi de zăpadă separați, în formă de steluțe, că zăpada care se topește, se preface în apă și că sub învelișul de zăpadă este așa de cald, încât multe plante sunt apărate în timpul iernii.

Ghiața este incoloră, transparentă, fragilă. In timpul desghețului, ea se preface în apă, care în zilele geroase, se preface din nou în ghiață.

Ghiața este mai ușoară ca apa. Sub stratul de ghiață, în râuri și iazuri, trăesc pești și alte animale aquatice.

Studierea particularităților exterioare și a proprietăților zăpezii și gheții se poate începe cu însăși observațiile elevilor, într'o zi geroasă și cu zăpadă puțină. Intr'o astfel de zi, se poate observa bine forma fulgilor de zăpadă. Se poate arăta că zăpada este afânată și se fărâmițează.

După indicațiile învățătorului, copiii privesc fulgii de zăpadă (steluțele pe mâneca hainei) silindu-se să-și întipărească în minte forma lor.

Pentru a înlesni această observație, se poate recurge la procedeul recomandat de K. P. Iagodovki și anume: să se ceară dela un copil oarecare să deseneze pe zăpadă o „steluță" și să arate din câte „bețișoare" (raze) este alcătuită. In timpul excursiei, învățătorul aruncă, în zăpada căzută proaspăt, un băț sau alt obiect. *Elevii* anunță: bățul s'a cufundat, iar zăpada s'a înmuiat sub apăsarea bățului.

Învățătorul: Cum era zăpada când am aruncat bățul?

Elevul: Zăpada era moale.

Învățătorul: (precizează) Zăpada era afânată.

După aceea, învățătorul presează zăpada cu picioarele și cere elevilor s'o privească, s'o atingă cu mâinile și să spună cum a fost zăpada înainte de a o apăsa și cum a devenit ea după apăsare.

Elevii: Inainte de apăsare, zăpada era afânată, iar după ce am bătătorit-o, a devenit tare. Piciorul nu se mai cufundă în ea.

Învățătorul: (precizează) Zăpada a devenit compactă. Se fac ultimele observații: învățătorul cere să se facă bulgări de zăpadă. Elevii încearcă să execute lucrarea, dar nu reușesc fiindcă zăpada se fărâmițează. Învățătorul aruncă în sus zăpada afânată: zăpada se sfarmă. Zăpada afânată se risipește la fel ca și făina și ca nisipul.

Cu aceasta observațiile se încheie.

Elevii se întorc în clasă și fac recapitulări: zăpada are culoarea albă, este compusă din fulgi de zăpadă. Fulgii de zăpadă se aseamănă stelelor cu șase raze. In timpul gerului, zăpada afânată se împrăștie. Din cauza apăsării, zăpada devine compactă.

Invățătorul cheamă la tablă un elev oarecare și-i cere să deseneze un fulg de zăpadă. Elevul desenează. Invățătorul corectează desenul. Copiii copiază desenul în caietele lor. Pe lângă desen, pe tablă se pot scrie, de pildă următoarele: „zăpada este albă, afânată, fărâmicioasă".

Intr'una din lecțiile apropiate, se va continua studierea proprietăților zăpezii și ale gheții. Sarcina învățătorului la această lecție este să le facă cunoscute copiilor și alte proprietăți ale zăpezii și ale gheții, să explice conținutul noțiunilor și cuvintelor: „fără culoare", „transparent", „fragil" ,etc.

Pentru lecție, învățătorul pregătește o farfurie cu zăpadă (acest lucru trebue să se facă cu aproximativ o oră înainte de lecție), câte un pahar sau borcan de sticlă, de fiecare bancă, apă caldă și rece, așchii și bucăți subțiri de ghiață.

Notă. Invățătorul poate pregăti plăcile subțiri (bucățile de ghiață) în felul următor: în ajun sau cu câteva ceasuri înainte de lecție, toarnă un strat subțire de apă în farfurie sau în lighean și o pune să înghețe. Inainte de lecție, vasul cu ghiață se aduce în clasă. Ghiața, ușor topită, se poate scoate din vas.

Invățătorul arată copiilor farfuria cu zăpadă topită și întreabă prin ce se deosebește această zăpadă de cea observată în plin ger.

Pentru rezolvarea acestei întrebări, învățătorul cere unui elev să ia un bulgăre de zăpadă și să-l arunce, iar din alt bulgăre să facă un bulgăre tare. Copiii răspund că zăpada este umedă, că zăpada umedă nu se sfarmă, ci se topește, că din ea se poate face un bulgăre tare. Invățătorul întreabă copiii: Când se poate face un om de zăpadă și cum ne putem juca cu bulgări de zăpadă?

Mai departe, învățătorul împarte, cu ajutorul elevilor, paharele cu apă, având în ele ghiață care plutește. Pe fiecare bancă, se așează o bucată de hârtie de impachetat și o aschie de ghiață.

Se cere copiilor să scoată ghiața și să-i determine culoarea. Când unul din elevi anunță că ghiața are culoare albă, învățătorul, comparând-o cu hârtia și cu alte obiecte, vopsite în alb, stabilește că ghiața nu are culoare, este incoloră. Numai când formează sloiuri mari, ghiața capătă o culoare verde sau albastră. Ghiața este mai ușoară ca apa.

Invățătorul scrie pe tablă „Ghiața" și, sub titlu, scrie „incoloră".

După aceea, potrivit indicațiilor învățătorului, copiii privesc prin placa subțire de ghiață diferitele obiecte și însemnări din caete.

Stabilesc o nouă particularitate a gheții care o apropie de sticlă: „ghiața este transparentă". Apăsând pe aschia de ghiață, elevii se conving de existența unei alte proprietăți a gheții asemănătoare cu a sticlei, anume că ghiața este fragilă, se sparge.

In complectarea experiențelor și observărilor făcute mai înainte, învățătorul organizează încă o lucrare: se împart elevilor (pe grupe) câte două eprubete cu puțină zăpadă și ghiață. Eprubetele pot fi așezate în paharul cu apă caldă. Peste câtva timp elevii se vor convinge că prin topirea zăpezii și a gheții se formează apă.

Se scriu pe tablă, în ordine succesivă și se trec în caietele de clasă toate concluziile asupra însușirilor exterioare și asupra proprietăților zăpezii și gheții.

Planificarea muncii profesorilor şi învăţătorilor

Planul calendaristic anual
Planul calendaristic trimestrial

In numărul 22 al Gazetei Invățământului, am publicat câteva extrase din „Planificarea muncii în școală" de I. C. Novicov. Printre ele, era și capitolul foarte important „Planificarea muncii învățătorilor și profesorilor", din care am reprodus partea introductivă și cea finală, despre „Planurile de lecții".

Extrasul de față cuprinde două părți: în prima, se descrie alcătuirea planului calendaristic anual, iar în a doua, alcătuirea planului de lucru trimestrial al învățătorului sau profesorului:

1. Planul anual calendaristic.
2. Planul de muncă pe trimestru și
3. Planuri de efectuarea fiecărei lecții.

Planul calendaristic anual se alcătuește în felul următor:
In prima rubrică, se trece trimestrul.

Denumirea obiectului de studiu și clasa

Trimestrul	Părțile programei didactice. Denumirea temelor principale și secundare	Numărul de ore prevăzute pentru studierea temelor principale și secundare	Termenele calendaristice	Observații asupra îndeplinirii și concluzii

In a doua, se notează temele principale și secundare din programa analitică.

In a treia, se arată numărul orelor necesare pentru studierea acestor teme, iar în a patra se pun datele calendaristice, aproximative, când vor fi tratate temele.

In rubrica a cincea, învățătorul notează, după ce studiul temei, a fost terminat, ceea ce mai rămâne de făcut. De exemplu, să-și îndrepte atenția la sfârșitul anului (înainte de examene) asupra recapitulării unui anume capitol, să discute, în mod deosebit, la cercul metodologic, metodele de lucru cu privire la cutare capitol și așa mai departe.

Invățătorul sau profesorul înaintează directorului școlii, cel mai târziu până la 25 August, planul calendaristic anual, spre aprobare. Directorul îl cercetează fără întârziere, împreună cu directorul de studii și cu conducătorii de comisii pe obiecte și de comisii metodolgice, face corectările necesare, îl aprobă și îl restitue înainte de începerea noului an școlar.

In unele cazuri, de exemplu din cauza bolii învățătorului sau profesorului, pot fi făcute schimbări, cu știința directorului, în planurile calendaristice anuale. Insă aceste schimbări nu trebue să ducă la prescurtarea materiei de învățământ fixate de programă ori la coborirea calității studiului.

Planul de lucru trimestrial al învățătorului sau profesorului poate avea următoarea formă:

Plan de lucru

Pe trimestrul . . . . . la . . . . . (obiectul) în clasa . . . . a învățătorului (numele și pronumele). . . . . .

1. Caracterizarea situației cunoștințelor și deprinderilor elevilor din trimestrul anterior și problemele activității învățătorului pe trimestrul următor.
2. Planificarea activității didactice [1]).

Diviziuni, subdiviziuni programe, teme principale teme secundare	Numărul orelor de studiu	Termenele calendaristice de predarea materiei	Repetarea materiei parcurse (temele timpul)	Activitatea individuală a elevilor, referate, lucrări de laborator, practice și de control, etc.	Lecturi în afară de clasă	Observații făcute în timpul îndeplinirii planului

In prima parte a planului („Caracterizarea situației cunoștințelor și deprinderilor"), se trec concluziile cu privire la activitatea din clasa respectivă, în perioada precedentă. Se formulează sarcinile principale ale învățătorului (profesorului) pentru trimestrul următor cu privire la conținutul și calitatea cunoștințelor din programă ce trebue să fie însușite de elevi cu privire la repetarea cunoștințelor parcurse și evidența lor, etc., se arată defectele constatate în pregătirea clasei (în ce constau aceste defecte și ce trebue să se întreprindă pentru lichidarea lor), măsurile luate pentru ajutorarea individuală a elevilor (arătându-se persoana și ajutorul dat) și alte probleme practice, ce decurg din experiența școlii.

1) Invățătorii claselor I—IV alcătuesc un singur plan de activitate instructiv-educativă fiindca în contactul zilnic cu elevii clasei, e greu de precizat când are să se termine activitatea instructivă a clasei și când are să înceapă cea educativă și invers. Cât privește fixarea problemelor educative, care nu decurg întotdeauna direct din activitatea didactică (activitatea organizațiilor de elevi, legătura cu familia, etc.), ele pot fi planificate separat și notate după după obiectele de învățământ.

METODA DE LUCRU IN TIMPUL UNEI EXCURSII

Ajungând în pădure, învățătorul strânge în jurul lui copiii și angajează o mică discuție. Invățătorul amintește elevilor scopul excursiei și felul cum trebue să lucreze. Observarea naturii și culegerea materialului urmează să fie astfel organizată încât să mențină mereu treză atenția copiilor, să asigure condițiile ca interesul pentru lucru să fie mereu viu.

Intr'o școală din Moscova s'a aplicat, în acest scop, următorul procedeu: învățătorul a pregătit, din vreme, câteva colecții de ramuri, frunze și coajă de copaci. A cerut elevilor să caute prin pădure arborii indicați, fără însă a se îndepărta prea mult. Apoi, să privească cu atenție colecțiile, să-și amintească denumirea copacilor și să strângă material asemănător. Copiii au adus frunze și fructe, au privit cu atenție coaja copacilor, au cerut învățătorului să le taie crengi pentru a le privi mai amănunțit, și au comparat tot ce au adus cu materialul din colecție. Această muncă le-a plăcut mult elevilor Ei au găsit copacii care îi interesau, i-au observat cu atenție și au cerut învățătorului confirmarea justeței concluziilor lor.

La sfârșitul excursiei învățătorul a strâns copiii în jurul lui și le-a pus câteva întrebări de control; le-a arătat ramuri și frunze și le-a cerut să denumească toți copacii din care s'au rupt ramurile și frunzele. La fel a procedat cu fructele și cu bucățile de coajă. Apoi a cerut fiecărui elev să pună în ordine materialul adunat, să așeze într'un loc ramurile, frunzele și fructele stejarului, în altă parte ale plopului, etc.

La sfârșit, învățătorul a început o scurtă discuție, în care a atras atenția elevilor asupra înfățișării pădurii în timpul toamnei și le-a propus să enumere singuri schimbările acesteia, în comparație cu cele din timpul primăverii. In timpul discuției, copiii au vorbit despre mulțimea frunzelor din pădure care și-au schimbat culoarea sau care au căzut din copaci. Ei au mai arătat că toamna în pădure sunt mai puține flori decât primăvara, că pădurea a devenit mai tăcută, etc.

Cu aceasta s'a încheiat partea principală a activității fixată de învățător în plan. După aceea, copiii s'au odihnit, au luat o gustare și au jucat diferite jocuri. Pe drum, la întoarcere, învățătorul a pus întrebări pentru a controla și a complecta observațiile elevilor. El a cerut copiilor să determine, de exemplu, după buturugi, denumirea copacilor tăiați, să recunoască, după coroană, ce copac se vede în depărtare, să precizeze cărui copac aparțin crengile, frunzele și fructele întâlnite în drum. In organizarea unei excursii pe o temă dată, trebue să ținem seama de vârsta copiilor, de desvoltarea și de gradul lor de disciplină. Se poate face o excursie în pădure cu cl. I-a folosind și un alt procedeu. După o scurtă discuție introductivă, învățătorul arată elevilor un copac oarecare, descrie forma coroanei lui, arată ramurile, frunzele și fructele lui, atrage atenția asupra culorii și asupra altor particularități ale coajei. După aceea, fără a pătrunde în adâncul pădurii, propune elevilor să mai caute câteva copaci, să rupă din aceștia câteva frunze și fructe, și să împartă între ei bucăți de ramuri și de coajă.

In acelas fel se studiază și celelalte specii de copaci, notate în plan. Acest procedeu cere mare atenție.

In acest caz, toată munca elevilor se organizează, alternând două procedee: povestirea învățătorului, însoțită de intuirea obiectelor din natură și munca individuală a copiilor, sub conducerea învățătorului. Această alternare nu oboseste pe elevi și înlesneste totodată și conducerea lucrărilor.

Experiența pentru obținerea cristalelor din soluții

Experiența pentru obținerea cristalelor din soluțiile saturate se face numai după ce elevii cunosc procesul de trecere a apei din starea lichidă în stare de vapori.

Invățătorul trebue să arate elevilor că prin evaporarea lentă a apei, substanțele solubile, pe care ea le conține, apar în formă de cristale. Acest lucru se poate face după următorul plan: se explică elevilor ce se întâmplă cu sarea sau cu o altă substanță din soluțiile nesaturate, care se găsesc în vase deschise. Știind că apa sau alte lichide se evaporează sau se volatilizează treptat, elevii vor presupune că după un timp oarecare, soluțiile nesaturate se vor preface în soluții saturate, fiindcă o mare parte din apă s'a evaporat, substanțele dizolvate apar din abundență. Ce se întâmplă mai departe? Copiii vor afla că apa se preface în vapori, iar pe fundul vasului rămâne un praf mărunt.

Invățătorul pregătește experiența: ia un pahar cu apă fierbinte și, cu o linguriță, începe să toarne sare sau zahăr. Amestecă cu un bețișor până ce substanța din pahar se dizolvă complect. Elevii știu că în apa fierbinte zahărul și sarea se dizolvă mai repede. După ce soluția devine destul de concentrată, aproape până la saturație, învățătorul pune paharul cu soluția la un loc cald (aproape de sobă, de o mașină de aburi, etc.). Atrage atenția elevilor să privească ce se petrece cu soluția din pahar.

In lecția următoare, învățătorul urmărește din nou soluția din pahar, adăogând puțin din substanța turnată înainte. Elevii se conving că substanța adăogată în apă nu se mai dizolvă. Soluția a devenit saturată. Elevii observă un fenomen nou: pe pereții și pe fundul paharului s'au sedimentat niște cristale. Privind cu atenție, elevii observă că aceste cristale nu se mai aseamănă cu praful dinainte, ci mai mult cu pietrele prețioase.

Pentru ca efectul să fie și mai mare, se introduce în soluție un fir de lână răsucită. Peste o zi sau două firul se acoperă de cristale strălucitoare.

Acasă, elevii vor face cu multă plăcere această experiență pentru a obține și ei astfel de cristale. Pentru grăbirea formării cristalelor se poate spune elevilor să pregătească dela început o soluție saturată. Dacă soluția este turbure, li se atrage atenția să o filtreze printr'un filtru de hârtie sau prin vată hidrofilă. Pe calea filtrării se separă și precipitațiile nedizolvate. Invățătorul începe apoi o scurtă discuție asupra cristalelor căpătate din soluția saturată. El atrage atenția elevilor asupra formei exterioare a cristalelor, arată un model mai mare de cristal și desenează pe tablă diferite forme de cristale. Elevii trec apoi desenul în caietele lor.

Pregătirea materialului didactic

„Una dintre marile pacoste moștenite dela vechea societate — spunea Lenin — este aceea de a fi rupt legătura cărții cu realitatea."

Astăzi în locul școlii vechi, rupte de viață, cu învățământul ei arid și mort, neroditor și rece se ridică o școală nouă, care luptă împotriva tradițiilor nefaste ale vechii societăți, promovând concepția științifică marxist-leninistă. Această concepție științifică dă posibilitatea elevilor să studieze legile de dezvoltare a naturii și societății, învățându-i să le domine și să le pună în slujba poporului muncitor.

Materialul didactic, ajutorul indispensabil al programelor școlare, este chemat tocmai să ușureze studierea acestor legi, cu ajutorul metodei intuitive și a celei experimentale. Deaceea, înzestrarea învățământului cu minimul de material didactic este o sarcină de căpetenie a fiecărei școli, o datorie de onoare a fiecărui slujitor al ei.

Ne aflăm la începutul celui de al 2-lea an de reformă școlară. Deși Statul nostru face eforturi și sacrificii imense pentru a asigura funcționarea învățământului în condițiuni cât mai bune, totuși, o serie de probleme își vor găsi rezolvarea deabia în procesul aplicării reformei învățământului.

Iată dece se apelează atât de des la inițiativele locale, care sunt chemate să rezolve singure cel puțin o parte din nevoile actuale ale școlilor.

Dacă oarecare fonduri și cunoștințe tehnice, sunt necesare pentru confecționarea unora dintre materiale cum ar fi: discul lui Newton, butelia de Leyda, Voltmetrul, electromagnetul, scripetele, balanțe, etc., apoi, pentru confecționarea unui ierbar, insectar, a unei colecții de semințe, fructe, minerale, etc. se cere doar interes și bunăvoință.

In cele ce urmează, vom da câteva instrucțiuni practice de felul cum pot fi realizate acestea.

1). Ierbarul este o colecție de preparate vegetale. Timpul de recoltare a plantelor este mai ales vara, când natura este mai activă.

După anumiți naturaliști sovietici și români, iată care sunt — pe scurt — operațiile pe care le reclamă facerea unui ierbar: recoltarea, presarea și uscarea, fixarea în colecție, determinarea și etichetarea.

a). La recoltarea plantelor ne servim de cuțit, săpăligă, sau de o pană de lemn tare. Scosul lor se face mai ales dimineața și seara, deoarece căldurile din timpul zilei le ofilesc repede, ceeace face anevoioasă operația următoare, a presării.

b). Transportul plantelor acasă se face cu ajutorul unei cutii de tablă, care are proprietatea de a ține planta în aspectul ei natural mai multe ore. La nevoie, ținem rădăcina într'o soluție foarte slabă de sulfat de sodiu.

Ajunși acasă, spălăm ușor rădăcina, îi tăiem firele prea lungi, apoi o așezăm pe o foaie de hârtie sugativă, eventual pe un ziar vechi, căutând să-i dăm plantei o poziție cât mai naturală. Vom îngriji ca frunzele să fie bine întinse, să nu facă cute sau îndoituri. Când avem plante prea lungi, cu floarea și rădăcina prea groase, putem să le tăiem în două, presându-le alături.

c). Planta astfel pregătită, se așează între foi de sugativă, sau de ziar. Deasupra lor se așează o presă, care poate fi uneori foarte simplă. (2 scândurele cu părțile interioare date la rindea, peste care așezăm o greutate, piatră sau cărămidă). După 12 ore, revizuim hârtiile și acelea care sunt mai ude le înlocuim cu altele proaspete. Repetăm această operație timp de 8-10 zile, având grijă ca, în acest timp, presatul să se facă treptat.

d). După ce plantele au fost bine uscate, trecem la fixarea lor pe hârtie și la întocmirea ierbarului propriu zis. Pentru aceasta, avem nevoie de: cleiu sau hârtie gumată, hârtie albă mai groasă, etichete și 2 cartoane cu bretele, ca cele pentru dosare.

Planta se așează pe hârtie în poziția în care a fost presată, insistând să aibă o poziție cât mai naturală. Cu ajutorul unor benzi înguste de hârtie, fixăm planta de coală.

e). In colțul drept de jos al hârtiei se fixează o etichetă în care trecem: numirea științifică și populară a plantei, familia botanică, localitatea unde a fost recoltată, natura solului, data recoltării și numele colectorului. (Pentru cei care ar dori să aprofundeze această preocupare, ținem să le atragem atenția că se găsesc tratate speciale în acest sens).

2). Colecțiuni de semințe. — Ne aflăm în plin sezon de recoltări de semințe. Din nici o școală să nu lipsească aceste colecții. Ca să poată figura cu succes în material intuitiv, semințele trebue să fie bine coapte, uscate și lipsite de corpuri străine.

Ele se păstrează în dulap, în pungi de hârtie, în cutioare, borcane de sticlă sau eprubete. Recomandabilă este păstrarea lor în borcane sau eprubete, peste care se aplică o etichetă cu: denumirea seminței, proveniența și data recoltării.

Alături de preparatele amintite, se pot confecționa, cu puțină bunăvoință, colecțiuni de fructe și sâmburi, de produse industriale etc.

Cu cât vor fi mai generalizate în școli, cu atât aceste ierbare și colecții vor fi de folos învățăturii, apropiind pe elevi, de natură, de realitate.

V. Munteanu

SISTEM DE SCRIPEŢI (mufle)

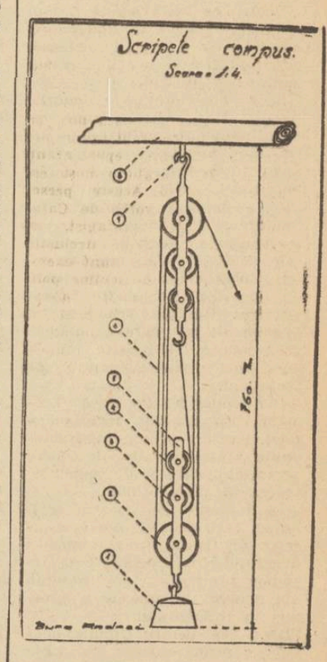

Schița alăturată prezintă o muflă de scripeți, așezați în același plan și prinși într'o furcă de alamă. Materialul utilizat e fag fiert, alamă, fier și sfoară.

Lămuriri: 1. Greutatea, din fier sau alamă. 2—4. Scripeți din lemn de fag sau alamă. 5. Furca mufiei, din alamă. 6. Sfoară. 7. Inelul ventru suspendarea mufiei, din fier sau alamă. 8. Suportul scripetului, din lemn de fag.

Privire asupra manualelor unice de geografie

Apariția manualelor unice de geografie de clasa VI, VIII și IX umple un gol mare, care s'a resimțit odânc în învățământul nostru elementar și mediu.

Vechile manuale de geografie erau unelte de educație nesănătoasă, neștiințifică, naționalistă, șovină. Foarte adesea, răbufnea, în mod deschis din textul manualelor de geografie, ura împotriva naționalităților conlocuitoare, ură care a dus tineretul nostru aproape de prăpastie.

Manualele unice care au apărut și cele care vor apărea în curând prin grija Partidului Muncitoresc Român și a Ministerului Invățământului Public se prezintă cu totul altfel. Problemele de geografie, legate de realitate, de viață, sunt tratate în înlănțuirea lor reciprocă.

In noile manuale de geografie apar probleme de care nu s'a amintit niciodată în vechile manuale. Așa de pildă acum se studiază rolul omului în luptă cu natura și transformările realizate prin munca și lupta lui.

Lupta popoarelor pentru eliberarea națională și socială ocupă deasemenea un loc important, arătându-se victoriile popoarelor obținute prin lupta lor.

Transformarea radicală a manualelor de geografie nu a fost o problemă ușoară. Sprijinul efectiv, în această muncă, au fost știința marxist-leninistă aplicată la studiul geografiei, știința geografică-sovietică, metodicele sovietice și manualele sovietice. Fără acest sprijin, fără folosirea din plin a experienței sovietice, colectivele care au lucrat la elaborarea manualelor noastre nu ar fi reușit în munca lor, ținând mai ales seama de felul cum erau pregătiți profesorii de geografie în Universitățile noastre.

Manualele acestea ar putea să pară unora grele, tocmai pentrucă au rupt cu tradiția poveștilor din vechile manuale. Problemele sunt tratate științific, sobru, de aceea e necesar o mare atenție în predare, iar manualul trebe să fie într'adevăr auxiliarul permanent al elevilor și al profesorilor.

Manualul de cl. VI elementare tratează geografia tuturor continentelor. Vechile manuale neștiințifice, tratau continentele fără Europa și America de Nord, care se studiau într'o altă clasă, tocmai pentru a motiva colonizarea continentelor „înapoiate" de către statele imperialiste din Europa și de către Statele Unite. Manualul unic de clasa VI tratează toate continentele într'un singur an, tocmai pentru că ele formează un întreg, iar lupta de clasă în sânul popoarelor acestor continente este o luptă unică pentru eliberare și pace.

Manualul unic de geografie fizică generală pentru clasa VIII este restructurat total. Sunt tratate probleme noi ca cele de cartografie, climatologie, solurile, etc.

Restructurarea constă în aceea că, după ce tratează geografia matematică, începe cu litosfera pentru a pleca dela concret și a propiat și pentru a trece treptat la formarea de legi asupra tuturor învelișurilor. Manualul Unic al cl. IX tratează, pentru prima oară, geografia U.R.S.S. Cât de necesar a fost acest manual o știu foarte bine, profesorii, elevii și toți cei ce doresc să cunoască în ansamblu Țara Socialismului victorios. El va fi un îndreptar pentru cunoașterea realizărilor ei în toate domeniile și pentru a aplica la condițiile noastre, experiența mărețelor realizări din această țară uriașă.

Manualele cuprind părți cu literă mică și unele lecturi de completare, adâncind analiza problemelor; aproape la fiecare capitol sunt întrebări, exerciții și aplicații care ușurează munca și pun probleme de ordin practic.

In felul cum sunt prezentate și tratate problemele de geografie în manualele unice, aceste manuale vor ajuta la desvoltarea unei gândiri științifice și vor constitui un auxiliar prețios și pentru educația tineretului nostru în spiritul luptei de clasă, iubirii fierbinte pentru patrie și al internaționalismului proletar. Manualele unice de geografie vor contribui astfel, prin conținutul lor, la crearea cadrelor viitoare care vor desvolta, construi și consolida socialismul în Republica noastră Populară.

Prof. R. Leibovici

IN AJUTORUL PROFESORILOR DE LIMBA ROMÂNĂ

NOȚIUNI DE TEORIE LITERARA

„Noțiuni de teorie literară" se predau în clasa VIII-a a școlilor medii. Dar elevii clasei a IX-a, a X-a și a XI-a (anii II-IV) nu au făcut, în anul respectiv, această materie, care este absolut necesară pentru a putea înțelege și interpreta just istoria literaturii. De aceea noțiunile de teorie literară se vor preda, în acest început de an școlar, la orele de limba română ale tuturor claselor din învățământul mediu.

Până la apariția broșurei care va conține materialul primei părți a manualului de limba română pentru clasa a VIII-a, publicăm capitolele 2 și 3 din acest manual.

Aceste capitole vor fi studiate la orele de limba română în clasele VIII-XI (I-IV) ale școlilor medii. Ele vor fi astfel planificate, încât, împreună cu discutarea compozițiilor în scris, despre care va fi vorba mai jos, să ocupe orele de limba română dela 3 la 16 Octombrie. Lecțiile vor fi adaptate nivelului fiecărei clase, putând fi lărgite și adâncite la clasele mai mari.

După predarea lecției, elevii își vor alege unul din subiectele de mai jos, pe care îl vor desvolta în scris:

1. **Explicați de ce I. V. Stalin numește pe scriitorii sovietici „ingineri ai sufletelor omenești". Dați exemple.**
2. **Lupta Partidului Muncitoresc Român pentru desvoltarea culturii în Republica Populară Română.**
3. **Ce măsuri au luat Partidul și Guvernul nostru pentru a asigura scriitorilor condiții mai bune de lucru?**
4. **Povestiți impresiile voastre asupra unui roman sovietic.**
5. **Analizați o poezie sau o povestire în care se oglindesc transformările petrecute în țara noastră după 23 August 1944.**
6. **Să se analizeze exemple de personagii, evenimente sau peisagii tipice, întâlnite în operele literare citite.**
7. **Alegeți și analizați câteva personagii, evenimente sau peisagii tipice din romanul „Mama" de Maxim Gorki.**
8. **Câteva din personagiile tipice din opera lui I. L. Caragiale.**
9. **Deosebirea între o fotografie și o imagine literară. Exemplificați.**
10. **Descrieți câteva momente din viața unui U.T.M.-ist sau pionier. Incercați să realizați un personagiu tipic.**

La orele următoare, compozițiile elevilor vor fi discutate în clasă, făcându-se completări și precizări, atât de profesor cât și de elevi pe baza materialului ajutător, studiat între timp.

Situația scriitorilor în trecut și azi

Capitolul II.

1) Condițiile în care trăiau scriitorii din țara noastră în vremea conducerii claselor burghezo-moșierești erau cât se poate de grele. Supuși și ei aceleiași nesiguranțe a zilei de mâine, care caracterizează viața intelectualilor în momentele de desvoltare a capitalismului, scriitorii erau siliți să-și vândă puterea lor de muncă, îndeplinind vreo funcție oarecare, pentru a-și câștiga existența. Știm că unii dintre cei mai mari creatori ai noștri, ca M. Eminescu și I. L. Caragiale, făceau gazetărie, alții dădeau lecții și așa mai departe. Deci scriitorul nu putea trăi din produsul muncii sale literare.

Aceste condiții de existență făceau pe mulți dintre scriitori să se închidă în ei, să se rupă de viață, de năzuințele și de lupta poporului. Desigur, clasele conducătoare încurajau o atare atitudine, ba chiar o impuneau celor ce voiau să-și vadă operele primite și apreciate în aceste cercuri. Iar dacă scriitorii încercau să pună anumite probleme cu caracter social, așa cum a făcut Cezar Boliac, sau să arate nedreptatea orânduirii sociale, ei erau trecuți sub o tăcere voită și dați foarte curând uitării de critica literară a regimului burghezo-moșieresc. Să ne gândim, de pildă, la curentul poetic din jurul revistei „Contemporanul", prima publicație cu caracter cultural a clasei muncitoare. Aproape toți poeții acestui curent au fost sau trecuți sub tăcere sau, în orice caz, reduși la o mică importanță de către exponenții ideologiei claselor conducătoare. Chiar Caragiale a suferit unele persecuții din partea criticilor vremii, din pricina problemelor pe care le ridicau operele sale. Iar Eminescu era silit, adesea, să modereze tonul unor lucrări, pentru a fi pe placul acelorași critici.

Această stare de lucruri s'a prelungit în țara noastră dealungul anilor în care partidele istorice s'au perindat la conducere, apoi deasemenea dealungul anilor dictaturii antonesciene, până la 23 August 1944, data eliberării noastre de către glorioasele Armate Sovietice. Pentru această epocă este grăitor exemplul lui Alexandru Sahia, scriitorul însuflețit de idealurile clasei muncitoare, care a murit ros de tuberculoză, ignorat de critica burgheză.

După 23 August, țara noastră a suferit schimbări adânci economice și politice care au dus la schimbări și în ceeace privește literatura. Clasa muncitoare, luând puterea în mâini, a pornit să construiască socialismul. In lupta aceasta pentru construirea socialismului, pentru educarea omului nou, scriitorii au un rol de căpetenie în transformarea sufletului omenesc. Ei se alătură clasei muncitoare, își însușesc idealurile acesteia, luptă conștient alături de ea, însuflețiți de spiritul de partid. In felul acesta, ei au început să ne înfățișeze, în operele lor, aspectele noi ale vieții sociale, bogăția de teme și de idei inspirate de noua concepție asupra vieții și asupra muncii. Avântul cu care se lucrează în uzine, pe ogoare, pe șantiere, lupta dârză care se duce împotriva dușmanilor de clasă de către muncitori și țărănimea muncitoare, iată isvorul nesecat al temelor noi din literatura noastră.

Înfățișând într'o formă artistică realizările regimului nou, scriitorii grăbesc construirea socialismului. Astfel arta lor îndeplinește un rol social. Ea este pusă în slujba poporului. De aceea scriitorii au astăzi condiții bune pentru a putea crea în voe. Existența le este pe deplin asigurată. Partidul și Guvernul nostru le poartă cea mai mare grijă, activitatea lor fiind scumpă tuturor celor pentru care scriu. In Republica Populară Română, scriitorii au toate condițiile asigurate pentru a putea deveni și ei cu adevărat „ingineri ai sufletelor", cum spune I. V. Stalin despre scriitorii sovietici.

2) Scriitorii sovietici, acești oameni noi, luptători pentru construirea comunismului, au avut mari înaintași în scriitorii din Rusia prerevoluționară. Aceștia au fost luptători împotriva iobăgiei, a regimului țarist și a nedreptății sociale. Ei educau în cititori simțul dreptății și năzuința spre mai bine. Iată cum caracterizează Maxim Gorki pe scriitorul rus: „Ca om, ca personalitate, scriitorul rus... a fost luminat de o lumină vie, de o iubire devotată și pătimașă pentru marea cauză a vieții și a literaturii, pentru poporul istovit de muncă și trudind amar pe pământul său. El a fost un luptător cinstit, un mare martir al dreptății, un erou în muncă și un copil în raporturile cu oamenii, cu sufletul limpede ca lacrima și aprins ca steaua de pe palidul cer al Rusiei".

Pușkin spunea despre sine:

Mă va iubi deapururi norodul de ispravă,
Că simțăminte bune eu am trezit duios
Când veacul nostru crâncen dând libertății slavă,
Cerut-am milă pentru cei de jos.

Operele lui Gogol au trezit dragostea față de popor și ura împotriva funcționarilor și a moșierilor. Povestirile lui Turgheniev au jucat un mare rol în lupta împotriva iobăgiei. Lev Tolstoi, pe de o parte, a dat cele mai minunate imagini ale poporului rus, care s'a ridicat în 1812 pentru apărarea patriei lui, iar pe de altă parte, așa cum a spus Lenin, „a smuls toate măștile" Rusiei iobage și capitaliste. Încă din ultimul deceniu al veacului trecut, Maxim Gorki, marele scriitor al clasei muncitoare, prin figurile de oameni puternici și mândri pe care le-a creat, chema la luptă pe cititori împotriva lumii capitaliste. Mai târziu, el a scris romanul „Mama", care a făcut să se ivească printre cititorii din rândurile muncitorimii, sute de mii de noi luptători revoluționari.

Literatura sovietică ne arată cum în lupta și munca de construire a socialismului se naște omul — cetățean al societății noi, cum apar noile raporturi dintre oameni. N. Ostrovski, autorul romanului „Așa s'a călit oțelul", caracterizează astfel pe scriitorul sovietic: „Este mai întâi de toate un ziditor al socialismului... Este un luptător. Luptător, învățător, tribun... Viața noastră ne dă nouă scriitorilor, cel mai bogat material pentru crearea chipului minunat al muncitorului entuziast și cinstit. Câți oameni eroi a dat țara noastră, în care fiecare poate ajunge om mare, pentrucă la noi munca a devenit o problemă de cinste, de vitejie, de glorie și eroism. Fiecare zi ne aduce noi și noi fapte de eroism în muncă ale poporului eliberat, care pentru prima oară a cunoscut bucuria muncii pentru sine, pentru propria lui fericire. Scriitorului îi rămâne doar să dea o imagine tot atât de luminoasă pe cât de luminoasă este și viața noastră".

In zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei, rolul scriitorului sovietic a crescut și mai mult. Cuvintele lui ridicau moralul, făceau să încolțească ura împotriva dușmanului și întăreau credința în victorie.

Odată cu sfârșitul războiului, în condițiile de pașnică desvoltare a Statului, în fața scriitorilor sovietici s'a ridicat o nouă sarcină de cinste: „Aceea de a ajuta poporului, Statului și Partidului să crească un tineret mândru, încrezător în puterile sale, care nu se teme de nicio greutate", (Jdanov).

In Țara Sovietelor scriitorul este ținut în mare cinste, fiind înconjurat de dragostea și stima tuturor.

Iată dar ce pildă măreață stă în fața scriitorilor din tânăra Republică Populară Română, care se găsește azi abia în faza de construire a socialismului. De această minunată experiență a culturii sovietice, cea mai avansată din lume, trebue să ne servim pentru a construi și noi, în țara noastră, o cultură pe baze socialiste, o cultură a întregului popor. Cum spuneam însă mai sus și la noi se pun, astăzi, jaloanele unei literaturi strâns legate de lupta poporului. Nume ca acelea ale lui Eusebiu Camilar sau Zaharia Stancu în roman, Petru Dimitriu sau Petre Iosif în nuvelistică, apoi Mihail Davidoglu și Lucia Demetrius în dramaturgie, Alexandru Toma, Maria Banuș, Mihai Beniuc, Radu Boureanu și Eugen Jebeleanu în poezie, sunt doar câteva din cele multe. Ele oglindesc cultura nouă care se ridică în țara noastră, odată cu construirea socialismului, cultură adânc ancorată în viața și năzuințele poporului nostru și în lupta pe care el o duce pentru pace și progres.

LITERATURA CA REPREZENTARE TIPICA A VIEȚII

Capitolul III.

Opera literară oglindește viața, dar nu așa cum ar face-o o fotografie. **„Descriind un băcan, un funcționar sau un muncitor cunoscut — spune Maxim Gorki — scriitorul dă o fotografie mai mult sau mai puțin reușită a unui anumit om; dar aceasta va fi doar o fotografie lipsită de conținut social educativ...**

Dacă însă un scriitor va ști să deosebească cele mai caracteristice trăsături de clasă, obiceiurile, gusturile, felul de vorbire al fiecăruia din douăzeci, cincizeci, o sută de băcani, funcționari sau muncitori, să le descopere și să le unească într'un singur băcan, funcționar sau muncitor, atunci scriitorul va crea un „tip" și aceasta se va numi „artă".

Astfel, de pildă, Tipătescu, Trahanache, Farfuridi, Brânzovenescu sau Cațavencu, personagiile principale din „O scrisoare pierdută" de Caragiale, au fost create de autor pe baza unui șir întreg de observațiuni asupra politicienilor corupți, reprezentanți ai regimului burghezo-moșieresc din țara noastră. Aceste personagii, fie că e vorba de Cațavencu, demagog șantagist, de Trahanache, politician necinstit, sau de atâția alții, sunt exemplare tipice ale oamenilor politici, aparținând claselor conducătoare de atunci. Pristanda întruchipează pe slujbașul umil al acelor regimuri, necinstit și el, gata să slujească oricărui stăpân și să-i trădeze pe fiecare. Este și el un „tip" care completează galeria personagiilor înfățișate de Caragiale, pentru a ilustra corupția claselor conducătoare exploatatoare, din acel timp.

Dăm mai jos, pentru exemplificare, un fragment din „O scrisoare pierdută" și anume scena V-a și a VI-a din actul III:

In actele precedente lupta electorală dintre cele două partide, liberal și conservator, a luat, într'un orășel oarecare, o întorsătură curioasă, datorită unei întâmplări neînsemnate în aparență. Zoe, soția lui Trahanache, șeful organizației guvernamentale conservatoare, a pierdut o scrisoare de dragoste trimeasă ei de către Tipătescu, prefectul județului. Scrisoarea ajunge în mâinile lui Nae Cațavencu, candidatul opoziției, care încearcă să șantajeze pe Zoe și pe prefect, cerându-le să-i susțină candidatura și amenințând, în caz de nereușită, cu publicarea scrisorii. Zoe, temându-se de scandal, îl convinge, până la sfârșit, pe prefect să susțină candidatura lui Cațavencu. Dar dela București vine ordin să fie sprijinită candidatura lui Agamiță Dandanache. Intre timp se descoperă și o poliță falsificată de Cațavencu. Acesta neștiind nimic din ultimele evenimente, așteaptă însă să se vadă ales și ține un discurs la o adunare electorală.

ACTUL III
SCENA V-a

TRAHANACHE, care s'a urcat la tribună, apoi Cațavencu, Popescu, Ionescu, alegători, publicul, venind din fund și ocupând locurile lor din scena I-a. Intrare zgomotoasă acompaniată de clopoțelul prezidentului.

TRAHANACHE (în picioare)
Orele sunt înaintate! poftiți, poftiți stimabililor: avem cestiuni arzătoare la ordinea zilii... (șade). (Toată lumea s'a așezat la locul său).

CAȚAVENCU (cu modestie)
Domnule președinte, vă rog, cerusem și eu cuvântul...

TRAHANACHE
Da, (binevoitor) da, stimabile. Aveți cuvântul. Poftiți la tribună. (Mișcare în grupul Cațavencu)

CAȚAVENCU (ia poză, trece cu importanță printre mulțime și suie la tribună, își pune pălăria la o parte, gustă din paharul cu apă, scoate un vraf de hârtii și gazete și le așează pe tribună, apoi își trage batista și-și șterge cu o eleganță avocățească fruntea. Este emoționat, tușește și luptă ostentativ cu emoția care pare a-l birui. Tăcere completă. Cu glasul tremurat).
Domnilor!... Onorabili concetățeni!... Fratilor!... (plânsul îl îneacă). Iertați-mă, fraților, dacă sunt mișcat dacă emoțiunea mă apucă așa de tare... suindu-mă la această tribună... pentru a vă spune și eu... (plânsul îl îneacă mai tare)... Ca orice Român, ca orice fiu al țării sale... în aceste momente solemne... (de-abia se mai stăpânește). Mă gândesc...: la țărișoara mea... (plânsul l-a biruit de tot), la România... (plânge, aplauze în grup)... la fericirea ei!... (același joc de amândouă părțile)... la progresul ei! (asemenea crescendo)... la viitorul ei! (plâns cu hohot. Aplauze sguduitoare).

IONESCU, POPESCU, TOȚI (foarte mișcați)
Bravo!

CAȚAVENCU (ștergându-se repede la ochi, și remițându-se d'odată cu tonul brusc, vioiu și lătrător).
Fraților, mi s'a făcut o imputare și sunt mândru de aceasta!... O primesc! Mă onorez a zice că o merit!... (foarte volubil). Mi s'a făcut imputarea că sunt foarte, că sunt prea, că sunt ultaprogresist... că sunt liber-schimbist... că voi progresul cu orice preț (scurt și foarte retezat). Da, da, da, de trei ori da! (aruncă roată priviri scânteetoare în adunare. Aplauze prelungite).

CAȚAVENCU
Da! (cu putere din ce în ce crescândă). Voi progresul și nimic alt decât progresul: pe cale politică... (îngrașe vorbele).

POPESCU
Bravo!

CAȚAVENCU
Socială...

IONESCU
Bravo!

CAȚAVENCU
Economică...

POPESCU
Bravo!

CAȚAVENCU
Administrativă...

IONESCU
Bravo!

CAȚAVENCU
Și... și...

IONESCU, POPESCU, GRUPUL
Bravo! bravo!

TRAHANACHE (clopoțind)
Rog, nu întrerupeți pe orator, stimabile...

CAȚAVENCU (cu tărie)
Nu mă tem de întreruperi, venerabile domnule președinte.. (către adunare și mai ales către grup, cu tonul sigur). Puteți, domnilor, să întrerupeți, pentrucă eu am tăria opiniunilor mele... (reintrând în tonul discursului și îngrășând mereu cuvintele) și... și...: finanțiară (Aplauze prelungite). Da, suntem ultra-progresiști, da, suntem liber-schimbiști. Or... conduși de aceste idei, am fundat aci, în orașul nostru „Aurora Economică Română", soțietate enciclopedică-cooperativă, independentă de cea din București... pentrucă noi suntem pentru descentralizare. Noi... eu... nu recunosc epitropia Bucureștenilor, capitaliștilor, asupra noastră; căci în districtul nostru putem face și noi ce fac dânșii în al lor...

GRUPUL (aplauze)
Bravo!

CAȚAVENCU
Soțietatea noastră are de scop să încurajeze industria română, pentrucă, dați-mi voie să vă spui, din punct de vedere economic stăm rău...

GRUPUL (aplauze)
Bravo!

CAȚAVENCU
Industria română e admirabilă, e sublimă, putem zice, dar lipsește cu desăvârșire. Soțietatea noastră, dar, noi, ce aclamăm? Noi aclamăm munca, travaliul care nu se face deloc în țara noastră.

GRUPUL
Bravo! (aplauze entuziaste).

TRAHANACHE (clopoțind)
Stimabile... nu...

CAȚAVENCU
Lăsați, domnule președinte, să întrerupă... nu mă tem de întreruperi!...
Până când să n'avem și noi faliții noștri?... Anglia 'și are faliții săi, Franța 'și are faliții săi, până și chiar Austria 'și are faliții săi, în fine oricare națiune, oricare popor, oricare țară, 'și are faliții săi (îngroașe vorbele). Numai noi să n'avem faliții noștri!... Cum zic: aceasta stare de lucruri este intolerabilă, ea nu mai poate dura!... (Aplauze frenetice. Pauză. Oratorul soarbe din pahar și aruncă iar priviri scânteietoare în adunare. In momentul acesta mai mulți inși se mișcă în fund, pe unde apare Cetățeanul turmentat și Ghiță în țivil).

SCENA VI-a

(Aceiași, GHIȚĂ PRISTANDA și CETĂȚEANUL foarte șovăind. Sgomot la intrarea acestora)

TRAHANACHE (clopoțind)
Faceți puțintică tăcere...

CAȚAVENCU (care, în timpul scurt al rumoarei provocat de intrarea lui Pristanda și a Cetățeanului turmentat, și-a consultat hârtiuțele, cu ton predomnitor).
Fraților, iată ce spun statutele soțietății noastre la art. I-iu: „Se formează în urbia noastră o soțietate Enciclopedică-Cooperativă cu numele de „Aurora Economică Română". Scopul soțietății este ca România să fie bine și tot Românul să prospere!"

CETĂȚEANUL (care, dela intrare, a venit șovăind până în mijloc și s'a turnat pe un scaun în fața tribunei, se scoală și ridică mâna)
Și eu! (sughite) și eu sunt! (șovăie și iar se toarnă pe scaun. Râsete în fund, rumoare în față).

CAȚAVENCU (către Trahanache, întorcându-se spre masa prezidențială).
Domnule președinte, rog să nu fiu întrerupt...

TRAHANACHE
Par'că ziceai stimabile, că întreruperile...

CAȚAVENCU
Da, (cu dignitate) dar...

TRAHANACHE
In sfârșit... (clopoțind). Nu întrerupeți, mă rog...

CAȚAVENCU (căutând șirul)
Ziceam dar: „...ca România sa fie bine și tot Românul să prospere"...

CETĂȚEANUL (se scoală șovăind și ridică mâna)
Și eu sunt! (sughite rău; râsete, rumoare).

TRAHANACHE
A! (sculându-se peste masă). Ce? Ce ești d-ta, stimabile?...

CETĂȚEANUL (sughițând)
Mă cunoaște d. Nae... (arata pe Cațavencu). Cioclopedică... (râsete, rumoare).

CAȚAVENCU (nervos)
Ce?

CETĂȚEANUL
Română!... (râsete, sughite). Aurora!... (sughite, râsete, rumoare din ce în ce mai mare).

TRAHANACHE (nervos și el, către adunare, clopoțind).
Faceți tăcere, stimabile!... (către Cetățeanul turmentat). Cum?

CETĂȚEANUL (șovăind)
Cioclopedică! (sughite). Comportativă! (sughite). Iconomie (sughite). Soțietate care va să zică... (râsete și rumoare mare).

IONESCU
E turmentat!...

POPESCU
E tun! (grupul se mișcă; unii se scoală).

CETĂȚEANUL (sughițând și strigând)
Sun nembru!

TRAHANACHE (agitând clopoțelul cu putere, către Ionescu și Popescu)
Stimabile! stimabile (cu afabilitate) rog dați afară pe onorabilul!

IONESCU, POPESCU și GRUPUL
Afară! E turmentat! Afară! (Ionescu și Popescu îl îmbrâncesc spre ușă. Cațavencu s'a dat jos dela tribună și vorbește cu câțiva din grup).

CETĂȚEANUL (îmbrâncit de dascăli, și opunându-se)
Nu mă 'mbrânciți... că amețesc!

IONESCU, POPESCU și GRUPUL
Afară!

CETĂȚEANUL
Nembru! (toată scena aceasta a fost însoțită de râsete și rumoare. Dascălii au dat afară pe Cetățeanul turmentat. In adunare mișcare. Pristanda se apropie de tribună în vreme ce dascălii și grupul lor, în mijloc cu Cațavencu, se agită și-și iau locurile).

PRISTANDA (misterios lui Trahanache)
Coane Zahario, dă-i zor! Trebue să-l lucrăm pe onorabilul, pe d. Nae Cațavencu: ordinul lui conul Fănică... Sunt la ușă, când oi tuși de trei ori, d-ta proclamă catindatul și ieși pe portiță.. și pe urmă-i treaba mea...

TRAHANACHE (încet)
Bine.

PRISTANDA (încet)
Când oi tuși de trei ori: nu mi-a sosit încă oamenii!... (trece lângă ușa din fund, pe unde intră cu zgomot Farfuridi, Brânzovenescu și alți câțiva. Pristanda vorbește încet cu dânșii. Toți se aranjează în fund, astupând ușa de ieșire).

Discursul lui Cațavencu este un model tipic de discurs demagogic, în care vorbitorul înșiră o serie de fraze împrumutate, fără legătură între ele, vrând să ameţească masele de alegători cu vorbe goale. Cațavencu, la fel ca toate celelalte personagii din piesă, e prototipul politicianului odios care înșeală poporul, sub masca unei cinste de împrumut. Satirizându-l pe Cațavencu, Caragiale a lovit în toată masa politicienilor necinstiți, liberali și conservatori laolaltă, al căror singur scop era satisfacerea intereselor lor meschine în dauna poporului înșelat și împilat.

INTREBARI

1. Ce trăsături tipice întruchipează personagiile din aceste scene?

2. Care sunt trăsăturile lor individuale?

3. Caracterizați spiritul de observație a lui Caragiale, așa cum rezultă din prezentarea personagiilor din scenele citate.

2) In opera literară sunt tipice nu numai personagiile, ci și faptele și întâmplările. **Pentru ca tabloul zugrăvit în operă să fie mai viu, mai general, adică să fie tipic, eroii sunt puși de autor în situații în care altă dată s'au găsit mai multe alte persoane. Astfel în nuvela „Cifrul", de Petre Iosif, este descrisă o întâmplare caracteristică pentru viața unui comunist în ilegalitate. De bună seamă, în astfel de situații, s'au găsit mulți dintre cei ce luptau pentru idealurile clasei muncitoare. Autorul găsind această împrejurare tipică, a introdus-o într'una din lucrările lui.**

Cifrul — de Petre Iosif fragment

Eri nu l-au mai bătut. Azi e luș ca de obicei dimineața în biroul șefului. Pentru el, cel mai greu moment este acesta. Nu numai pentrucă dă cu ochii de figura descompusă a omului; deosebirea de temperatură între celula aproape înghețată și căldura insuportabilă din birou îl înnăbușe...

Lângă masă se înalță monumental un godin încins până la roșu. Duduiturile focului se întrec cu tusea astmaticului. Azi șeful este surprinzător de amabil. Și-a reluat figura de negustor cumsecade:

— Șezi dragul meu.

Tudor rămâne în picioare.

— Hai, nu te supăra. Ți-am mai spus, serviciu-i servici... Acu' nu te mai putem ține aici...

Omul se oprește puțin, își suflă nasul sgomotos și-și dă ochii peste cap:

— Hei, dacă nu m'ai ascultat.. acu' ai fi fost liber.

Hai? Așa, te trimitem la București.

Tudor a înghețat. Acolo se descifrează sigur raportul. Șeful continuă, insinuant:

— Iscălește procesul-verbal cu lucrurile găsite asupra dumitale și ai scăpat de noi. Hai?

— Nu iscălesc nimic.

Sunt primele cuvinte rostite de Tudor în ultima săptămână.

Fața șefului se descompune din nou ca în prima zi. Dar numai pentru câteva clipe. Ca un geamăt îi ies cuvintele printre buzele tremurânde:

— Domnule — îl lungește mult pe o — înțelege, nu pot încheia dosarul fără procesul-verbal iscălit... Procesul-verbal nu te angajează la nimic... E vorba doar de lucrurile dumitale.

— Nu iscălesc nimic.

Nu știe pentru ce, dar simte nevoia să se explice:

— Pentrucă m'ați bătut...

Vorbește mecanic, în timp ce în capul lui se rostogolește în șir nesfârșit de tumbe, un cuvânt „București".

Omul de după birou a rămas uluit:

— Dar pentru numele lui Dumnezeu! Dece?

★

I-au schimbat celula. E o cameră spațioasă, cu pat de fier și o sobiță în care cântă vesel focul. Gardianul l-a însoțit cu gesturi de chelnăr politicos și i-a arătat cu un surâs complice tava cu mâncare caldă, pusă pe scaun.

— Zău, domn șef nu-ți vrea răul! Apoi privește îngrijorat spre ușă, și ca și cum și-ar da drumul nădufului închis de atâta amar de vreme, continuă:

— A vrut el să facă pe grozavu'!... să arate ălor mari că poate și singur... Mai știi, o avansare... Acu' te cer ăi dela București și fără dosaru'ncheiat nu te poate trimite... Da zău, nu'nțeleg! Dece dracu nu iscălești țidula aia?

Rămas singur se întreabă și el. Dece?

Nu iscălește procesul-verbal. Măcar atâta să facă. Să arate tovarășilor că... să-l omoare și nu iscălește... să-l trimită așa la București... Dar acolo vine descifrarea sigură... Își dă seama cât de absurdă este încăpățânarea lui. Nimeni nu va aprecia gestul de eroism stupid. Vina lui rămâne tot atât de gravă!

— A fost prins cu materialul... Cad tovarășii. Cade aparatul tehnic...

Se plimbă înebunit prin cameră. Lângă sobă cu un gest mecanic a deschis ușița privind înăuntru fără să vadă nimic. Și-a fript ușor degetele. In timp ce le umezește cu salivă, o licărire de speranță:

— Trebue să mai văd odată raportul. Și cine știe, poate să-l am în mână.

S'a hotărît. Bate cu amândoi pumnii în ușă. Ca și cum ar fi așteptat chemarea, cheia scârțâie în broască și apare gardianul, cu fața întrebătoare:

— Spune șefului că iscălesc procesul-verbal, cu condiția să revizuesc eu singur lucrurile... să nu lipsească ceva... Știm noi cum se cam petrec lucrurile pe aici.

Gardianul a dispărut într'o clipă. Tudor își sprijină fruntea fierbinte de canatul rece al ușii. Toate întrebările din ultimele zile s'au strâns într'una singură: — Primește?

Nu știe încă ce va face; dar simte că de asta depinde marea lui reabilitare. Pe roșul ochilor închiși s'a fixat imaginea lui Ion Fochistul, cu obrajii încrustați de praf de cărbune. Îi zâmbește cald, cu încredere... Din nou scârțâitul cheii în broască. Chipiul gardianului e dat pe ceafă, fruntea plină de broboane, de sudoare. Gâfâitul abia îl lasă să spună:

— Te poftește domn șef.

Cu toată încordarea, Tudor nu se poate opri să zâmbească.

★

In încăperea mare, luminoasă, îl primește stând în picioare îndărătul biroului. Clipește semnificativ și spune:

— Mi-o făcuși, hai? M'ai fiert în zece ape...

Căldura din cameră e mai de nesuportat ca oricând. Soba dudue ca o locomotivă în goană. Șeful, în cămașă, și-a scos și nelipsitul guler tare. Lângă ferestrele înalte, patru agenți asistă tăcuți, cu brațele încrucișate pe piept.

— Ca la școală, gândește Tudor.

Moleșit șeful s'a lăsat să cadă în fotoliu și cu un gest larg îl poftește:

— Ia loc te rog.

Tudor refuză, clătinând din cap.

— Măcar o țigare...

O tabacheră grea de argint s'a căscat în fața lui. Ca și cum n'ar fi văzut-o, răspunde cu o voce răgușită, care nu și-o recunoaște:

— Să terminăm.

Strângând buzele, șeful își pleacă într'o parte capul, ridică umerii și-i întinde hârtia și stiloul, gemând:

— Cum vrei!

Tudor tresare:

— Păi, ne-am înțeles să verific...

— Da, desigur. Iată-le acolo. Ce credeai că aici — și apasă cu deosebită tărie — la mine, dispare ceva, hai?

Apucă tamponul cu sugativă și începe să și-l treacă peste frunte mormăind:

— De câte ori nu le-am spus să nu mai bage atâtea lemne...

Tudor rămâne câteva clipe cu ochii pironiți asupra grămăjoarei de lucruri, apoi trage procesul verbal mai aproape și cu mâna ușor tremurândă apucă briceagul. Prin gâtlejul uscat articulează greu:

— Un briceag... este.

Cinci perechi de ochi sunt ațintite asupra lui.

— O bucată de pânză colorată... este. „Fișiul" Lenuței, gândește el. Il împăturește cu gesturi încete și-l pune cu grijă alături de briceag.

— Un ceas de mână... este. Inchide ochii și începe să învârtească șurubul... Ciocane îi bat tâmplele. Acum e...

O tuse nervoasă îl face să tresară. Apucă încet de un colț hârtia mototolită. Gâturile celor cinci oameni s'au întins... Când îi aude foșnetul în palmă, degetele i se crispează; apoi, dintr'un salt e lângă sobă. Mâna stângă se lipește plină de ușița de sus, o răstoarnă și brațul drept i se înfundă în dogoare, până la cot. Il scoate, după ce hârtia i-a fost smulsă de vâlvătae. Apoi aruncă ușița, care se închide ca o descărcătură de armă. Se retrage încet, cu spatele spre ușă...

Șeful a scăpat un hăcâit scurt și rămâne cu ochii sgâiți. Agenții, după un moment de stupoare, se reped înebuniți la sobă. După câteva încercări au reușit să deschidă ușița. Se dau înapoi speriați. Prin gaura deschisă țâșnește o flacără care joacă o clipă ca o limbă uriașă, apoi se retrage batjocoritoare...

Tudor a căzut pe primul scaun... Nu simte nicio durere... Pe palma stângă au apărut bășici cât merele. In suflet i se înalță impetuos un cântec, care crește mereu, nestăvilit:

„Pășiți înainte tovarăși.
Cu sufletu'n luptă oțelit..."

Și nu-i pasă că patru perechi de bocanci țintuiți, se apropie, se apropie...

INTREBARI

1. In ce împrejurare îl situează autorul pe erou?

2. Este aceasta o împrejurare tipică? Dece?

3. Care sunt însușirile de care dă dovadă Tudor?

4. Cum deosebim în ele însușirile tipice ale unui luptător comunist?

5. Care sunt trăsăturile individuale ale eroului?

3) Și peisagiul poate fi tipic. **Tabloul suburbiei muncitorești din primul capitol al romanului „Mama" de Gorki nu este o simplă fotografie a unei localități dinaintea revoluției.**

Zugrăvind-o, artistul a luat ceeace este caracteristic oricărei suburbii muncitorești din Rusia țaristă — noroiul, casele scunde, cârciuma, fabrica cu ferestre murdare, pătate de ulei, cu țipătul sirenei în întunericul dimineții. Asemenea suburbii se aflau în jurul tuturor orașelor mari și, până nu de mult, și la noi periferia păstra aceeași stare de mizerie menținută de regimul burghezo-moșieresc.

Mama de Maxim Gorki

— fragment —

CAPITOLUL I

In fiecare zi, deasupra cartierului muncitoresc, prin aerul jilav și îmbâcsit de fum, sirena fabricii tremura și țipa. Oamenii mahmuri, care nu apucaseră să-și sature mușchii de somn, ieșeau în stradă ca niște gândaci speriați din casele mici și cenușii. Mergeau pe strada nepavată, prin semiîntunericul rece, spre cuștile înalte de piatră ale fabricii, care-i aștepta cu o încredere nepăsătoare, luminând drumul murdar cu zeci de ochi pătrați și vâscoși. Noroiul plescăia sub picioare. Glasurile somnoroase răsunau, strigăte răgușite, înjurături josnice spintecau văzduhul; întru întâmpinarea oamenilor veneau alte sgomote: zarva greoaie a mașinilor, săsâitul aburilor. Hornurile înalte, negre, se înălțau aspru și posac, ca niște bețe groase, ridicate deasupra cartierului.

Seara, când soarele apunea și când razele lui roșii străluceau obosite pe geamurile caselor, fabrica arunca oamenii din pântecul ei de piatră, ca pe o sgură inutilă; ei pășeau din nou pe străzi, afumați, cu fețele negre împrăștiind în aer dogoarea lipicioasă a unsoarei de mașini și dinții le sclipeau înfometați. Acum, în glasul lor răsuna vioiciunea și chiar bucuria: se sfârșise pentru astăzi munca silnică, acasă îi aștepta cina și odihna. Fabrica le fura ziua; mașinile le storceau din mușchi atâtea puteri de câte aveau ele nevoe. Încă o zi pierea din viață, fără să lase nicio urmă; omul mai făcea încă un pas spre mormânt, dar vedea înaintea lui plăcerea de a se odihni, bucuria de a sta în cârciuma plină de fum și era mulțumit. In zilele de sărbătoare, oamenii dormeau aproape până la ora 10; cei căsătoriți și așezați, după ce își îmbrăcau hainele cele mai noi, se duceau să asculte liturghia și în drum îi certau pe tineri pentru nepăsarea lor față de biserică. Dela biserică se întorceau acasă, mâncau piroști și apoi se culcau iar, să doarmă până seara. Oboseala strânsă ani de ani, le ucisese pofta de mâncare și de aceea ca să se poată hrăni, își ațâțau stomacul cu rachiu arzător. Către seară se plimbau alene pe străzi; cei care aveau galoși îi încălțau chiar dacă era uscat; iar dacă aveau umbrelă de ploaie o purtau cu ei când soarele mai strălucea încă înainte de asfințit. Când se întâlneau vorbeau despre fabrică și despre mașini, îi înjurau pe șefi, se gândeau și vorbeau numai ceeace era strâns legat de munca lor. In monotonia și plictiseala acestor zile, abia de licăreau gânduri răzlețe, slabe și stângace. Când se întorceau acasă, își certau femeile și adesea le băteau fără să-și cruțe pumnii. Tinerii stăteau în cârciumi sau făceau petreceri când la un prieten, când la celălalt, cântau din armonică cântece urîte, murdare, beau, dansau, înjurau și bârfeau. Istoviți de muncă, oamenii se îmbătau repede și în pieptul lor svâcnea o ațâțare neînțeleasă și bolnăvicioasă, care se cerea scoasă la lumină. Se legau de toate întâmplările care puteau să le împrăștie neliniștea. Apoi, din pricina unor fleacuri, se aruncau unul împotriva altuia, cu sălbăticie și cu ură. Se încingeau încăierări sângeroase care se încheiau cu schilodiri grozave și uneori chiar cu omoruri. In legăturile lor stăruia simțământul unei răutăți care stă la pândă, tot atât de îmbătrânită ca și oboseala din mușchi, pentru care nu mai era niciun leac. Se năsteau cu această boală sufletească moștenită dela părinți. Ea dăinuia ca o umbră neagră până la moarte și-i silea, în tot timpul vieții, să îndeplinească o seamă de fapte josnice prin cruzimea lor fără rost.

In zilele de sărbătoare, tinerii se întorceau acasă târziu, cu hainele rupte, plini de praf și noroi, cu fața învinețită, lăudându-se cu o mulțumire răutăcioasă cu loviturile pe care le dăduseră tovarășilor, ori erau umiliți și furioși, sau plângeau de obidă, beți, nenorociți și respingători. Uneori, flăcăii erau aduși acasă de părinți. Îi găseau pe lângă garduri, pe străzi sau în cârciumă, beți în nesimțire; îi certau rău, loveau cu pumnii în trupurile moi, înfierbântate de rachiu ale copiilor; apoi cu grijă sau fără, îi culcau să doarmă, pentru ca a doua zi dimineața, când țipătul mânios al sirenei începea să curgă iarăși prin văzduh, asemeni unui pârâu negru, să-i trezească din somn ca să meargă la lucru. Se certau, își băteau copiii, dar încăerările celor tineri păreau lucruri firești pentru cei mai bătrâni; în tinerețea lor părinții bătuseră și se încăeraseră și ei la fel, fuseseră și ei certați și bătuți de părinți.

Așa era viața lor de întotdeauna, ani după ani; ea se scurgea undeva potolit, alene, ca un șuvoi tulbure, legată de deprinderea veche și puternică de a gândi, de a făptui acelaș lucru în fiecare zi. Nimeni nu dorea să încerce să-i aducă vreo schimbare...

INTREBARI

1. In ce culori zugrăvește Maxim Gorki viața periferiei orașului?

2. De ce spunem că peisagiul acesta este tipic?

3. Ce aflăm noi despre viața muncitorilor din epoca prerevoluționară în cartierul muncitoresc?

4. Dece Gorki descrie dimineața și seara muncitorului, dar nu descrie ziua lui de muncă? Răspundeți prin citate din text.

5. Cine era vinovat de starea de mizerie a muncitorimii în vremea în care Gorki scria romanul „Mama"?

6. Cum a înlăturat pentru totdeauna, muncitorimea din Rusia țaristă mizeria și exploatarea din țară?

4) Din cele arătate mai sus, precum și din fragmentele analizate, reese că însemnătatea literaturii constă în faptul că ea ne redă imagini tipice, adică generalizate. Însă deși sunt tipice, imaginile în operele literare sunt în acelaș timp și individuale. Ele sunt înzestrate cu însușiri individuale specifice numai lor, în așa fel încât noi luăm personagiile drept oameni care trăesc. Așa dar „tip" sau personagiu tipic se numește personagiul care întruchipează trăsăturile comune și caracteristice ale unui șir întreg de oameni, păstrând totuși o înfățișare individuală. Pristanda, deși înmănunchiază trăsăturile generale ale multora dintre slujbașii mărunți ai timpului, are totuși trăsături specifice de caracter, e un personagiu cu particularitățile lui, cu „famelie mare, renumerație mică", cu vorbirea și gesturile lui proprii, cu dorințele lui modeste, cu șireteniile lui. Ca atare, a „tipiza" înseamnă a reuni într'un personagiu concret, viu, trăsăturile generale, comune unei categorii întregi de oameni cu cele specifice proprii numai eroului, pe care scriitorul l-a descris.

BIBLIOGRAFIE

In întâmpinarea zilei de 2 Octombrie

ZIUA INTERNAȚIONALA A LUPTEI PENTRU PACE

Editura „ARLUS-CARTEA RUSA" recomandă:

1. A. C. Constantinescu — Cine ațâță la războI? Cine apără pacea?
2. H. Dona — Prietenia cu U.R.S.S. — garanția independenței R.P.R.
3. A. Fadeev, L. Cosmodemianscaia, etc. — Pentru pace în întreaga lume.
4. — Părerea oamenilor sovietici despre pace.

Cu prilejul împlinirii a 100 de ani dela nașterea marelui savant sovietic

I. P. PAVLOV

Editura „ARLUS-Cartea Rusă"

A. JUGOV: Pavlov și enigmele creerului (în limba română și maghiară).
I. FROLOV: Dela instinct la rațiune.
TEPLOV: Psihologia în U.R.S.S.

Editura E. P. L. A.

CANTAREȚII LUMII, FORȚE ALE PACII antologie de poeme pentru pace, culese din lirica progresistă universală

SCRIITORII DIN R.P.R. IN SLUJBA POPORULUI antologie de poezie și proză, tipărită cu prilejul congresul intelectuallilor pentru pace din Martie 1949

NOUL AN UNIVERSITAR IN FACULTAȚILE NOASTRE DE MATEMATICA ȘI FIZICA

In pragul unui nou an universitar, școlile noastre de învățământ superior — cu bogata varietate de specialități ce le-a creat-o reforma structurală a învățământului din anul trecut — așteaptă pe tinerii absolvenți ai învățământului mediu, care doresc să se îndrepte spre diversele profesiuni tehnice sau științifice în cadrul cărora vor aduce, apoi, Republicii noastre Populare aportul lor în opera de construire a socialismului.

Concepția generală însăși care a prezidat la înfăptuirea Reformei Învățământului așează Facultățile de Matematică și Fizică într'un loc de o deosebită însemnătate.

Facultățile acestea — trei la număr în toată țara, încadrate în Universitățile din București, Iași și Cluj — sunt într'adevăr menite să formeze, pe de o parte, pe viitorii noștri oameni de știință, cercetători și îndrumători în domeniul matematicei și al fizicei, și să vegheze, prin spiritul și prin metodele învățământului lor, ca să se mențină permanent legătura dintre știința creatoare și progresele tehnicei, pe de altă parte, ele trebue să dea întregului nostru învățământ mediu și de specialitate pe profesorii care vor putea să predea, în condițiile cele mai satisfăcătoare, cunoștințele și metodele ce formează temelia educației științifice.

O asemenea menire nu este ușor de împlinit. Anul de experiență în aplicarea reformei învățământului a dus la concluzii de care s'a profitat în revizuirea și în punerea la punct a planurilor de învățământ din Facultățile noastre. S'au adus astfel unele modificări și în structura internă a facultăților de matematică și fizică și s'a așezat organizarea lor pe baze ce au părut mai adecuate: măsuri menite a aduce o îmbunătățire reală, atât în funcționarea lor, cât și în rezultatele practice ce este în drept să aștepte dela ele regimul nostru de democrație populară.

Tendința de a apropia învățământul științelor matematice de cel al fizicei a isvorît din însăși una din ideile fundamentale ale Reformei: grija ca știința în mișcare, știința în evoluție, să nu-și piardă nici un moment contactul cu realitatea, iar studiul fenomenelor naturii și cercetarea realității, la rândul lor, să poată profita la maximum de cuceririle teoretice ale gândirii abstracte. Cum este firesc, tendința aceasta se accentuează și se precizează acolo unde este vorba de învățământ, adică acolo unde se formează cadrele viitoare ale științei sub toate aspectele ei. Importanța spiritului în care se face ucenicia viitorului om al științei este de netăgăduit ca și importanța fundamentală pentru formarea gândirii științifice, a educației intelectuale primite în școală.

Dela început, asemenea considerații au dus la înființarea Facultăților speciale de Matematică și Fizică, unde învățământul uneia și alteia să apară mai solidar legate între ele în formă ca și în fond: după un an de experiență, ținând seamă de realitățile noastre de azi, s'a socotit necesar de a se proceda, pentru primii doi ani de studiu, în Facultățile de Matematică și Fizică, la o fuzionare completă a celor două secțiuni.

In primii doi ani, așa dar, atât studenții în matematici cât și studenții în fizică, vor avea exact aceleași cursuri, cu aceleași seminare și aceleași lucrări practice.

Un curs de fizică experimentală clasică, complet, va fi predat în acești ani ambelor categorii de studenți, însoțit de lucrările aferente. Noul program prevede opt ore pe săptămână consacrate „fizicei generale" în acest sens, timp de doi ani.

Cursurile de matematici (analiză, algebră, geometrie), ca și cursul de mecanică teoretică, vor completa programul acestor dintâi doi ani.

Nevoile de specializare, atât științific cât și profesională, au determinat însă o trifurcare a anului III-lea de învățământ. După doi ani de studii în comun, studenții facultății vor avea de ales, în al treilea an, între următoarele secțiuni: secțiunea matematică, secțiunea fizică, și secțiunea pedagogică. Primele două ramuri de specializare științifică superioară își vor avea continuarea lor în anul al IV-lea; cea din urmă va duce la o licență pedagogică pentru matematică și fizică. Din acești licențiați se vor recruta profesorii învățământului mediu pentru cele două specialități.

Este dela sine înțeles că studenții din prima și din a doua secțiune, vor trebui să fie din aceia care-și simt o adevărată vocație, o înclinare reală pentru o specializare științifică sau tehnică superioară, și care se destină carierelor corespunzătoare.

Secția pedagogică va duce, în mod firesc, la cariera învățământului în școlile medii, misiune de o importanță deosebită. In afară de asta, orice licențiat al acestei secțiuni, va mai păstra și dreptul de a urma ulterior — după voia sa — cursurile de specializare mai intensă ale facultății și de a trece doctoratul la Facultate, în specialitatea pe care și-o va fi ales.

Cursurile anului IV-lea al facultății vor fi, prin excelență, cursuri de specializare științifică și tehnică. Ele vor avea ca obiect, pe de o parte, adâncirea cunoștințelor teoretice dobândite în primii trei ani de studii, cu prezentarea mai largă a punctelor de vedere mai noi și a progreselor mai recente ale științei; pe de altă parte, ele vor da cunoștințele tehnice speciale, necesare în ramurile: mecanică aplicată, geofizică, astronomie, meteorologie, optica aplicată, radiotehnică, statistică matematică, fizică atomică și nucleară, metrologie, etc.

Aceste licențe variate, în acelea din științele aplicate care trăesc și progresează prin cuceririle fizicei și ale matematicei, vor da tuturor pe acei tehnicieni cu cultură științifică superioară, care vor trebui să fie o permanentă trăsătură de unire între cercetarea teoretică și aplicațiile ei practice, între laboratorul științific și uzina industrială.

O asemenea organizare constitue o adevărată revoluție în învățământul nostru superior. Este de prevăzut că efectele ei binefăcătoare se vor resimți în curând, atât asupra îndrumării și desvoltării cercetării științifice în țara noastră, cât și asupra avântului creator și inovator în viața noastră industrială și economică.

Pentru a încheia aceste rânduri aș vrea să relev și faptul că, în deciziunile care au dus la modificările de organizare a învățământului în facultățile noastre de matematică și fizică, expuse aici pe scurt, au jucat un rol însemnat constatările făcute cu ocazia examenelor universitare din anul acesta, atât din sesiunea de vară cât și din cea de toamnă.

Este o realitate dureroasă, dar incontestabilă, că majoritatea studenților noștri se prezintă, atât din punctul de vedere al cunoștințelor, cât și în ceeace privește maturitatea de gândire (ce suntem îndreptățiți să o cerem dela oameni care urmează de mai mulți ani studii de specializare) într'un mod cu desăvârșire nesatisfăcător. Constatarea nu este nouă de altfel; iar originile acestei stări de lucruri trebue căutate și ele, mai departe, înapoi, în unele din acele tradiții dezastruoase, create de regimurile burghezo-moșierești din trecut (din care unele, mai tenace, persistă încă, în parte în ciuda sforțărilor depuse pentru a le înlătura): îndolență, nepăsare din partea multor studenți, care-i face să nu-și ia suficient în serios obligațiile lor de muncă ordonată și perseverentă; lipsuri analoage, mai ales în trecut, la unii din membrii corpului didactic. La acestea, se adăugau defectele organizării interne a învățământului în mai multe facultăți, defecte ce au apărut limpede la lumina unei analize mai adânci a situației.

Trebue să adaog de altfel că învățământul superior nu poate fi făcut singur răspunzător de situația actuală. Nu trebue să uităm că „tradițiile" nefericite de care am pomenit mai sus, și altele încă, au fost cu adevărat catastrofale pentru învățământul secundar de altă dată, care ne-a dat, ani de a rândul, elemente absolut nepregătite.

Este un motiv în plus pentru ca, de aici înainte (și pentru o bună bucată de vreme încă) preocupările noastre, în învățământul superior, să nu neglijeze, sub nici o formă și sub nici un cuvânt, această parte a misiunii sale care este și rămâne strâns legată de grija permanentă a pregătirii viitorilor profesori ai învățământului mediu, rezervor unic din care se recrutează elementele ce vin în învățământul superior.

Ultimele modificări ale organizării interne a învățământului în facultățile noastre de matematică și fizică, reflectă adânc și preocupările de acest fel.

Acad. prof. S. Stoilov
Decanul Facultății de Matematică și Fizică din București

Salariații din Ministerul Invățământului Public sprijină acțiunea de construire a „Casei Scânteii"

„Ziua Scânteii", minunata zi de sărbătoare a poporului muncitor din R.P.R., desfășurată sub semnul luptei pentru pace, a prilejuit o puternică manifestație de atașament față de Partidul Muncitoresc Român, de dragoste și recunoștință față de poporeele sovietice și față de genialul lor conducător I. V. Stalin, dovedind solidaritatea cu Frontul mondial al Partizanilor Păcii.

Sărbătorirea a cinci ani de apariție legală a „Scânteii", la care se adaugă cei 14 ani de apariție ilegală, a fost salutată călduros de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și cu mare entuziasm de către întregul popor muncitor.

Oamenii muncii și-au luat cu acest prilej noi angajamente de a răspândi, în pături cât mai largi „Scânteia", arma cea mai ascuțită a Partidului, care, în tot timpul existenței sale a fost călăuzită de genialele învățături ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, îndeplinind cu cinste rolul de agitator, propagandist și organizator colectiv, în lupta poporului muncitor din țara noastră, pentru construirea socialismului, pentru pace și progres.

Urmând exemplul presei gloriosului Partid Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, ziarul „Scânteia" a exprimat și apărat în mod consecvent interesele poporului muncitor.

Răspunzând hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R., oamenii muncii, oamenii de cultură, și-au luat în cadrul meetingurilor ce au avut loc în ziua de 26 Septembrie, a. c. angajamente de a sprijini cu forță de muncă, cu resurse financiare și cu materiale construirea „Casei Scânteii", care va fi un măreț palat al culturii.

Salariații din Ministerul Invățământului Public, urmând exemplul oamenilor muncii din fabrici și uzine, în cadrul unui meeting ținut la 26 Septembrie a. c., au răspuns cu mare însuflețire la Apelul Biroului Politic al C.C. al P.M.R., luându-și angajamente în cadrul grupelor sindicale, și angajamente individuale de a mări numărul abonamentelor la „Scânteia" și „Scânteia Tineretului", de a contribui cu zile de salariu și cu zile de muncă voluntară pe șantierul de construcție al „Casei Scânteii".

53 tovarăși s'au angajat să plătească pentru abonamentul lor la „Scânteia" 100 lei, în loc de 80. Alți 54 de tovarăși au subscris salariul pe o zi, 33 tovarăși salariul pe 2 zile, 1 tovarăș salariul pe 3 zile, iar altul pe 5 zile, pentru „Casa Scânteii"; deasemeni 90 tovarăși s'au angajat să facă zile de muncă voluntară pe șantierul „Casei Scânteii."

Colectivul de manuale de geografie și colectivul de manuale de pedagogie din Direcția Manuale Programe au donat drepturile lor de autor pentru construirea „Casei Scânteii".

Medicii, farmaciștii și Corpul de Control financiar din Ministerul Invățământului Public au subscris deasemeni salariul lor pe 2 zile pentru a mări fondul de construire a „Casei Scânteii".

Salariații din Ministerul Invățământului Public au înțeles, în felul acesta, să sprijine acțiunea pentru construirea „Casei Scânteii", care va fi un puternic focar de răspândire a culturii socialiste în popor.

Colaborarea cu părinții

In prima sâmbătă după începerea noului an școlar va avea loc prima ședință cu părinții.

Scopul acestei ședințe va fi stabilirea obiectivelor principale pe care atât profesorii cât și părinții trebue să le urmărească în educația copiilor, pentru a forma un tineret sănătos, bine orientat din punct de vedere politic și profesional. Acest tineret trebue să devină o forță viguroasă în construirea și consolidarea socialismului, un zid uriaș de apărare a păcii și un factor activ în progresul științei, literaturii, al artei și al tehnicei.

Pentru îndeplinirea acestor țeluri, însă, e necesară o strânsă colaborare între școală și familie, între profesori și părinți.

Despre această colaborare se vorbea și înainte, însă niciodată nu s'a trecut la strângerea legăturilor și la organizarea acestei munci. Profesorii și învățătorii țineau conferințe referitoare la această problemă, însă toate acestea erau vorbe goale, lipsite de conținut, rupte de realitate. Părinții nu aveau voie să se amestece în viața școlii și nu rare au fost cazurile când părinții au suferit alături de copiii lor terorizați, fără să ia vreo măsură, de teama de a nu le prejudicia și mai mult situația școlară.

Astăzi, prin aplicarea reformei învățământului, situația este cu totul alta. Școala a devenit un bun al întregului popor muncitor și Ministerul Invățământului Public, sub îndrumarea P.M.R., cheamă cu stăruință pe toți părinții să colaboreze strâns cu profesorii și învățătorii pentru a cunoaște sarcinile ce stau în fața tuturor educatorilor și metodele ce trebuesc folosite pentru a se obține rezultate bune.

Urmând exemplul Uniunii Sovietice, unde părinții, urmărind îndeaproape bunul mers al școlii, reușesc să cuprindă atât problemele organizatorice, cât și pe cele instructiv-educative, profesorii și învățătorii noștri trebue să lămurească părinții asupra datoriilor pe care le au, pentru a se crea acea unitate de muncă educativă, ce trebue să existe între școală și familie.

Părinții vor fi ajutați să înțeleagă că astăzi buna funcționare a școalei nu trebue să mai fie numai în grija Ministerului Invățământului Public și a Sindicatelor Salariaților din Invățământ, ci ea trebue să devină o preocupare permanentă a întregului popor muncitor.

Profesorii și învățătorii vor obține roade bune numai atunci când munca dela școală va fi continuată în familie, când țelurile educative ale părinților vor coincide cu cele ale profesorilor, care, sub îndrumarea Partidului clasei muncitoare, vor să construiască o școală în folosul poporului, o școală cu conținut realist-științific.

Cu ocazia lucrărilor de început de an școlar, mulți părinți au dovedit prin muncă voluntară, prin entuziasmul cu care au răspuns la toate chemările școliii că s'au apropiat de școală și că încep să se intereseze de ea ca de un bun ce le aparține. Urmează acum să dea o deosebită atenție școlarității copiilor, asigurându-le, prin îmbrăcăminte higienică și hrană îndestulătoare o frecvență regulată, pentru a seca definitiv izvorul analfabetismului.

Părinții au, deasemenea, datoria să se îngrijească de pregătirea temeinică a lecțiilor, de executarea conștiincioasă a temelor, de atitudinea pe care copilul o are față de muncă și de oamenii muncii, de disciplina în muncă.

Datorită măsurilor luate de Partid, Guvern și autoritățile locale, noul an școlar a început în condiții mult mai bune. S'au construit noi localuri, s'au reparat cele existente, s'au tipărit manuale și s'au pregătit noi cadre didactice.

Toate acestea însă nu sunt suficiente, dacă părinții nu înțeleg că tinerele lor vlăstare trebue să devină viitorii constructori ai socialismului, ziditorii unei orânduiri drepte și cinstite, din care să dispară total exploatarea și nedreptatea socială.

Ei trebue să fie convinși că dacă țin la viața fiilor lor, la fericirea acestui tineret, nu o pot apăra decât luptând pentru pace, decât crescând copiii în spiritul patriotismului adevărat, strâns împletit cu internaționalismul proletar.

Numai cultivând dragostea față de toate popoarele lumii și mai ales față de U.R.S.S., apărătoare a păcii și a libertății tuturor oamenilor muncii, acest tineret va avea posibilitatea să-și folosească toată puterea lui pentru construirea binelui, pentru propășirea patriei.

Părinți, profesori și învățători, să facem din ziua de 2 Octombrie, un prilej de puternică demonstrație împotriva atâtătorilor la război și de manifestare a nezdruncinatei noastre voințe de a lupta pentru apărarea păcii.

P. Ciobanu Maria

Festivalul dat de studenții români care pleacă pentru studii în Uniunea Sovietică

Sala de festivități a Casei Prieteniei Româno-Sovietice, e numai freamăt și voe bună. Tineri și tinere, studenți și absolvenți ai Institutelor și Facultăților noastre, ai școlilor medii tehnice, s'au adunat să asculte cuvântul Partidului, înainte de a pleca spre Uniunea Sovietică unde vor urma cursurile Institutelor superioare de învățământ din marile centre universitare sovietice. Sunt fii ai oamenilor muncii care, datorită noilor condiții create în Republica noastră Populară prin lupta clasei muncitoare condusă de Partidul ei, au putut intra în institutele noastre de învățământ superior.

Bucuria de a vedea minunatele realizări ale oamenilor sovietici, de a trăi în mijlocul constructorilor societății comuniste, este nemărginită. Gândul tinerilor se îndreaptă cu dragoste și recunoștință către Partidul Muncitoresc Român, care le-a dat posibilitatea să cunoască îndeaproape cea mai înaintată știință din lume, știința sovietică.

Tovarăși, spune într'un cerc de colegi, tânărul Hârbu Mihail, eu am fost muncitor la fabrica Dărmănești. Tatăl meu este paznic de pădure în comuna Doftana Bacău. Am făcut cu mare greutate liceul industrial. Nu primeam ajutor de nicăeri, deși eram cap de promoție întotdeauna. Ba, mai mult, pentru că eram muncitor, am cunoscut numai necazuri și umilințe. Partidul nostru însă, Partidul Muncitoresc Român m'a ajutat să pot urma cursurile Institutului Politehnic din Iași. Tot prin grija Partidului, astăzi pot pleca în Uniunea Sovietică, să studiez construcțiile navale.

Entuziasmul ce a cuprins întreaga sală, dela primele cuvinte ale tov. M. Roller care vorbește din partea Comitetului Central al Partidului, aproape că nu se poate descrie. Vorbitorul a subliniat condițiile în care acești studenți, fii ai oamenilor muncii din Republica Populară Română, pleacă să studieze în Țara Socialismului victorios, conducătoarea luptei pentru pace.

Odiosul șantaj cu bomba atomică pe care l-au încercat, fără rezultat, imperialiștii, a dat greș. Comunicatul Agenției Tass arată că secretul bombei atomice a încetat de mult să mai fie un secret.

Ca un tunet s'a ridicat în întreaga sală glasul tinerilor demascând pe atâtători la război. Lozinca luptei pentru pace se auzea mereu:

„Pentru pace luptăm noi, jos cu cei ce vor război!"

Tov. I. Buican, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public, care a luat apoi cuvântul, în numele Ministerului, arată necesitatea unei cât mai temeinice pregătiri științifice, a unei însușiri cât mai depline a materiilor respective și în primul rând a marxism - leninismului, concepția călăuzitoare în orice ramură de activitate.

In ochii tuturor tinerilor se citește hotărîrea fermă de a învăța, de a munci. Acești tineri, vor aduce cu ei când vor reveni, luminile culturii socialiste. Ei știu că Partidul și întreg poporul nostru muncitor îi privește cu dragoste și încredere, și sunt hotăriți să se arate vrednici de această încredere.

★

Cortina se deschide. Pe scenă, corul format din tinerii și tinerele studente care vor pleca în U.R.S.S. intonează imnul R.P.R. și imnul sovietic.

Asistența în timp pul festivalului

In fața spectatorilor se desfășoară apoi un program artistic variat, compus din dansuri, piese pentru cor, canto și instrumente, executat de studenți, bucăți din folclorul popoarelor sovietice, cântece și jocuri naționale românești și ale naționalităților conlocuitoare, recitări din poeții luptei pentru socialism.

Intreaga sală aplaudă puternic, răsplătind perechile de dansatori, vocea gravă de bas a tov. Prisăcaru Ion, elanul cu care recită tânărul Kadar Francisc, prezentările critice pline de haz, ale tov. Isefide Ion. O unitate de nesdruncinat s'a format între tinerii studenți care vor duce poporului sovietic solia dragostei și prieteniei poporului nostru.

P. Florescu

Pregătirea condițiilor necesare pentru începerea noului an școlar în grădinițe și cămine

S'a vorbit, în ultimele numere ale Gazetei noastre, despre pregătirea condițiunilor necesare pentru începerea noului an școlar în grădinițe și cămine. Aceste condițiuni fiind asigurate, odată cu venirea copiilor în instituțiile preșcolare, începe munca propriu zisă a educătoarei — munca cu copiii și cu părinții lor — muncă în care educatoarea are de rezolvat multe probleme și întâmpină multe greutăți. Inlăturarea sau neînlăturarea acestor greutăți depinde, mai ales, de atitudinea ei și de metodele întrebuințate în primele zile după deschidere, în special față de copiii care vin pentru prima oară în instituție.

O educătoare știe că vor veni copii cu diferite calități și defecte. Ea trebue deci să fie bine pregătită, ca să poată face față tuturor imprejurărilor. Ea trebue să fie calmă, sigură pe sine, să aibă inițiativă, spirit de observație foarte desvoltat; trebue să fie o bună cunoscătoare a psihologiei copilului și să aibă o mare putere de convingere. Unei educatoare cu astfel de calități, chiar mama cea mai neîncrezătoare îi lasă copilul ei cu încredere și pleacă, chiar din prima zi, liniștită, la locul ei de muncă. Copilul, deasemeni, se obișnuește repede cu mediul străin și capătă în foarte scurt timp încredere în educatoare. Dar acolo unde domină nesiguranța și lipsa de cunoștințe pedagogice esențiale, copiii crează greutăți mari.

Cunoscând toate aceste greutăți posibile trebue să știm cum să le prevenim.

In primul rând, este necesar ca, dela început să se aducă la cunoștința copiilor programul și regulile de viață în instituție.

Iată cum a procedat în prima zi o educatoare cu experiență și bine pregătită. După ce au sosit toți copiii, i-a așezat pe scăunele în semi-cerc și i-a întrebat: „vă place că nu mai sunteți singuri și că vă puteți juca cu mai mulți copii"? După răspunsul sgomotos al copiilor, educatoarea, cu voce potolită și naturală, a explicat copiilor necesitatea de a vorbi încet: „vedeți copii, suntem foarte mulți și dacă facem gălăgie, obosim și ne doare capul. Așa că e mai bine să fim liniștiți".

Intr'o parte, câțiva copii se înghionteau. Educatoarea le-a explicat că, în instituție, nu există ceartă și bătaie, că aici toți copiii sunt buni prieteni, care se joacă și lucrează împreună. Nimeni nu are voie să râdă de altul, fiindcă toți copiii pot greși. Educatoarea a găsit deasemenea prilejul de a demonstra practic importanța ajutorului reciproc între copii, când desfăcându-se șiretul dela gheata unui copil a rugat pe altul să-l ajute.

Vizitând apoi cu copiii toate încăperile și arătându-le locul individual pentru îmbrăcăminte, prosop, lucrări practice, material didactic și jucării, educatoarea a apelat la simțul de răspundere al copiilor, atrăgându-le atenția asupra necesității de a îngriji ceeace au văzut în grădinița lor.

Educatoarea a așezat apoi copiii pe scăunele la mesuțe, pentru lucru. Inainte de a începe prima activitate obligatorie, ea și-a exprimat bucuria de a avea numai copii cu calități (la înscrierea copiilor, educatoarea a aflat dela părinți părțile pozitive și negative ale copiilor), când exemple despre ficcare în parte: Nicușor știe că desenează frumos; de Lenuța am auzit că e harnică, Radu este un bun tovarăș de joc, etc. In felul acesta ea a dat copiilor încredere în posibilitățile lor.

Unul copil mai nedisciplinat, care fugea prin clasă, în timpul activității obligatorii, educatoarea i-a dat sarcina să împartă materiale. Ea nu i-a făcut observație spunându-i să fie „cuminte", deoarece știa că educația nouă nu urmărește să crească oameni „cuminți" ci oameni conștienți, care să accepte disciplina în mod liber. Ținând seama de tendința copiilor de a atrage atenția asupra lor, ea a dat dovadă, din prima clipă, că atenția ei este atrasă numai de faptele bune. Prin atitudinea ei de indiferență față de faptele rele ale copiilor, a smuls din mâna lor o armă pe care ei o foloseau împotriva celor mari din jurul lor.

Incurajând, prin laudă, realizările la care duce activitatea, educatoarea a trezit în copii în loc de îngâmfare, dragoste de muncă. Lauda ei a fost scurtă și nu exagerată. Ea a căutat și a găsit la fiecare copil un prilej de a-l evidenția. Această educatoare bine pregătită, a introdus, desigur, treptat, și critica părților negative ale copiilor, dar numai pe măsură ce copiii s'au deprins cu viața în instituție.

Auzind pe copii spunând între ei: „dacă nu ești cuminte doamna te bate", educatoarea a intervenit imediat, explicând că nu există pedeapsă în instituție. „Dacă un copil ne deranjează când vrem să lucrăm, acest copil, bineînțeles, nu poate să rămână între noi. Dacă un copil vrea să facă gimnastică, atunci când noi spunem o poveste, înseamnă că el nu are interes pentru ce facem noi și deci poate să se ducă în camera cealaltă să să facă acolo gimnastică, iar când se va plictisi, să vină înapoi".

Am întrebat pe această educatoare cum procedează cu un copil bătăuș. „Il așez singur la o masă, îi dau o ocupație interesantă, și îi spun că nu trebue să stea alături de ceilalți copii dacă nu se înțelege cu ei. Acest procedeu este numai un mijloc de a aplana momentan un conflict între copii. Metoda de bază este de a cunoaște și de a înlătura cauza manifestării de nesociabilitate din partea copilului. In primul rând, aleg câtiva prieteni de ai lui, cărora le dau în grijă să-l ajute să se joace și să lucreze împreună cu el".

Iată rezolvarea justă a unor probleme educative ivite chiar în primele zile în instuțiile preșcolare.

Trude Beraru

POȘTA REDACȚIEI

● **Prof. Melnicov Simion — Cluj.** 1) La încadrarea învățătorilor nelicențiați, ca profesori suplinitori la școlile elementare cu ciclu II, s'a avut în vedere vechimea din învățământul elementar ciclu I. Pe baza acestei vechimi, li s'a acordat o salarizare superioară față de salarizarea care ar fi avut-o prin încadrarea ca învățători la ciclul I, sau ca profesori suplinitori, în categoria VII/3.

2) Seminarul Pedagogic Universitar presupune diploma dela o Facultate sau Institut de învățământ superior, cerută la încadrarea în categoria VIII/3.

3) Cursul scurt, făcut la Institutul de limba și literatura rusă „Maxim Gorki", a avut de scop pregătirea provizorie a elementelor ce urmau să predea limba rusă în școlile elementare și medii. Aceasta pentrucă, la data aceea, nu existau cadrele necesare învățământului care să fi avut o pregătire într'un Institut sau Facultate, unde să se fi predat limba și literatura rusă.

Cei care au dorit să rămână profesori de limba rusă s'au înscris apoi ca studenți ordinari sau extraordinari la Institutul „Maxim Gorki". Unii dintre aceștia au absolvit Institutul la sfârșitul acestui an școlar și urmează să fie numiți în învățământ. Numai acestora din urmă, absolvenți ai Institutului „Maxim Gorki" li s'a luat în considerare cursul scurt de pedagogie mai sus pomenit.

● **G. V. Urzică, Subcetate, Mureș.** *Din corespondența trimisă de Dvs. se va publica informația cu privire la ridicarea noului local de școală, precum și aceea despre activitatea Comitetului Provizoriu. Darea de seamă asupra activității Cooperativei „Vervizeana" cuprinde date mai mult asupra organizării ei administrative decât asupra rolului ce-l are în economia acelei comune. De aceea, vă rugăm a vă referi la realizările ei pozitive, la contribuția acelei cooperative în ce privește ridicarea nivelului economic și cultural al satului.*

● **Dumitru Ionescu Șc. Nr. 26 B. București.** *Reținem informația ce ne-o dați asupra înființării „Comitetului de sprijin" la școala Dvs., comitet care și-a luat angajamentul de a sprijini școala din toate punctele de vedere. De asemenea, și faptul că părinții prezenți la consfătuire au colectat suma de lei 3.000, pe care au predat-o tov. casier pentru a se procura materiale necesare curățirii localului. Vă rugăm a ne ține în curent cu înfăptuirile acelui Comitet de sprijin.*

● **I. Holdea, Buzău.** *Vom întrebuința datele și sugestiile ce ni le dați, în articolul intitulat „O greșeală care nu trebue să se repete", la alcătuirea unui referat în ce privește repartizarea muncii forțelor didactice din învățământul nostru elementar. Suntem de acord însă, în totul, cu dvs. atunci când spuneți că „satele îndepărtate nu trebuesc ocolite de forțele didactice și că fiecare membru al corpului profesoral trebue să-și facă un titlu de cinste de a deveni luminătorul celui mai îndepărtat sat".*

Note politice externe

La 23 Septembrie, glasul Uniunii Sovietice, puternicul bastion al păcii în omenire, s'a făcut din nou auzit în cadrul Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Discursul magistral al lui A. I. Vișinski a înfierat, în numele tuturor popoarelor iubitoare de libertate și pace, politica de pregătire și de provocare a războiului practicată de imperialiștii anglo-americani. Din nou și cu o vigoare sporită au fost demascate în fața întregii lumi pactul Atlantic și „planul Marshall", aceste criminale uneltiri împotriva independenței popoarelor și a păcii.

Punând în relief constrastul între situația din U.R.S.S. și țările de democrație populară și situația din țările dominate de capitalism, demonstrând prin cifre victoriile mărețe ale U. R. S. S., care construește azi comunismul, precum și înflorirea economică și culturală a țărilor de democrație populară, pe de o parte și scăderea producției, șomajul în massă din U.S.A. și Europa Occidentală, sărăcirea oamenilor muncii în toate țările marshallizate, pe de altă parte — A. I. Vișinski a caracterizat în acelaș timp și raportul de forțe pe plan internațional arătând că mișcarea maselor populare din toată lumea, pentru pace, devine din zi în zi mai puternică, mai amplă; că „forțele democratice care apără pacea cresc de sute de ori mai repede decât hoarda neagră a atâtătorilor la război".

La 23 Septembrie, deci cu 3 zile înaintea publicării comunicatului agenției TASS privitor la arma atomică, A. I. Vișinski, în acelaș discurs, propunea în numele Uniunii Sovietice, ca să se declare folosirea bombei atomice și a altor mijloace de exterminare în massă ca potrivnică conștiinței și onoarei popoarelor și incompatibilă cu calitatea de membru al O.N.U., deasemenea să se ia grabnic măsuri practice pentru interzicerea necondiționată a armei atomice și stabilirea unui riguros control internațional.

In acelaș timp A. I. Vișinski, a propus în vederea consolidării păcii încheierea unui pact între cele cinci puteri — membri permanenți ai Consiliului de Securitate: U.R.S.S., Statele Unite, Marea Britanie, China și Franța.

Iată un program de luptă — cum arată „Scânteia", organul central al P. M. R. în articolul tovarășului L. Răutu din 27 crt. — pentru partizanii păcii din întreaga lume. Propunerile Uniunii Sovietice sunt menite să încheie și mai puternic lagărul păcii, să-i sporească rândurile, să-i întărească hotărîrea de a lupta pentru a impune pacea.

Cu toată împotrivirea delegațiilor americană și britanică atât primul punct al propunerilor sovietice care condamnă politica Statelor Unite și a Marii Britanii de pregătire a unui nou război cât și cele privind interzicerea și controlul asupra armei atomice și încheierea unui pact de pace al celor 5 puteri, au fost incluse, la 26 Septembrie, pe ordinea de zi a Adunării Generale, la recomandarea Comitetului General. Forța și justețea acestor propuneri susținute de fapt în numele tuturor popoarelor iubitoare de pace și libertate, au făcut ca ele să nu poată fi respinse, împotriva tuturor încercărilor potrivnice ale delegaților anglo-americani.

d. Inv.

Spre sfârșitul săptămânii trecute, la postul de radio Peking, Mao-Tse-Dun, președintele Partidului Comunist Chinez, anunța lumii proclamarea Republicii Populare Chineze.

Acest moment consemnează întoarcerea istoriei poporului chinez cu fața spre viitor. Milioanele de oameni ai muncii din China ies la lumină din întunecatul lor trecut, ca dintr'un tunel lung și nesfârșit. Poporul chinez, grație victoriilor epocale repurtate asupra trupelor mercenarului imperialist Ciang Kai Shek, a început a-și zidi astăzi o viață nouă, liberă, democratică.

Cele câteva provincii în care se mai află trupele Kuomintangului cu sprijinul imperialiștilor americani, nu va dura mult și vor fi fără îndoială la rândul lor eliberate.

Dar proclamarea Republicii Populare Chineze, cea mai tânără republică populară, are în acelaș timp o mare însemnătate internațională. Lumea imperialistă suferă o grea lovitură prin desprinderea din lanțul ei a unui teritoriu atât de întins ca cel eliberat de Armatele Populare Chineze. Victoriile Chinei democratice întăresc voința de luptă pentru libertate și a celorlalte popoare impilate din coloniile și țările subjugate din Extremul Orient.

Un teritoriu imens, neprețuite bogății naturale, o uriașă forță numerică și un considerabil rezervor de energii creatoare se adaugă lagărului democratic și antiimperialist, frontului păcii care în frunte cu Uniunea Sovietică luptă împotriva atâtătorilor la război pentru pace, democrație și socialism. Dușmanii omenirii, imperialiștii atâtători la noi războaie, vor trebui să țină seama de însemnătatea economică, politică și strategică a nouii republicii populare cu care se întărește lagărul păcii.

Poporul muncitor din Republica Populară Română a salutat cu adâncă satisfacție proclamarea Republicii Populare Chineze, factor important în lupta pentru cucerirea păcii și pentru socialism.

Recent, guvernele american, englez și canadian au declarat că, într'una din săptămânile trecute, în U.R.S.S., a avut loc o explozie atomică. Pare în afară de orice îndoială faptul că această declarație a fost făcută mai mult cu scopul de a justifica o nouă întețire a ritmului de înarmare în U.S.A., Anglia și în statele satelite. Ceeace merită însă cu adevărat să fie relevat în legătură cu această declarație, este comunicatul agenției TASS ale cărui date au provocat o adevărată derută în lagărul imperialiștilor atâtători la război. In acest comunicat se arăta că încă în anul 1947 V. M. Molotov a declarat că, așa zisul secret al bombei atomice, a încetat de mult a mai fi un secret. „Această declarație — adăuga comunicatul — însemna că Uniunea Sovietică a găsit secretul armei atomice și posedă această armă".

Iată așa dar că, imperialiștii americani, cari se bazau pe șantajul atomic pentru a-și impune dominația lor asupra lumii întregi, au suferit o grea și dureroasă lovitură, — nu cea dintâi bineînțeles și nici cea din urmă.

Faptul cunoscut azi în mod public, că, arma atomică nu mai este de mult un monopol în mâna imperialiștilor yankei, sfarămă întreg sistemul de propagandă al atâtătorilor la război, cu privire la superioritatea militară a Statelor Unite și răpește nu numai iluzia supremației mondiale pe care o semănau în occident, într'un delir isteric, fabricanții, bancherii și slugile lor cu condeiul, dar nimicește și speranțele cele mai intime de restaurație ale capitaliștilor din mâna cărora a fost smulsă puterea în țările de democrație populară.

Iluzia monopolului asupra bombei atomice pe care o întreținueau cercurile conducătoare din Statele Unite dădeau unora dintre imperialiștii yankei curajul de a-și afirma în mod deschis intenția de a îngenunchia Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. In acelaș timp ei se foloseau de mitul acestui monopol pentru a înfricoșa și celelalte țări, pe cele mici mai cu seamă, pentru a le supune pentru a le marshalliza.

In dorința de a ieși cu obrazul curat, fruntașii politicii agresive americane nu se dau înlături dela nicio minciună și declară azi că ei de mult considerau că energia atomică nu trebue întrebuințată pentru distrugerea umanității ci pentru binele ei. Dar cine nu-și amintește de patima cu care până mai ieri aceștia îndemnau să se arunce în grabă bombele atomice deasupra orașelor Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară!? Deaceea cine mai poate avea încredere în vorbele lor mincinoase? Popoarele acordă însă din zi în zi mai multă încredere în forța și unitatea crescândă a lagărului păcii în frunte cu U.R.S.S. Comunicatul agenției Tass care dă o puternică lovitură politicii de instigare la război a imperialiștilor, demonstrează încăodată și în mod deosebit de elocvent statornicia politicii de pace dusă de Uniunea Sovietică. „Trebuie subliniat, declară comunicatul, că în ciuda faptului că guvernul sovietic posedă arma atomică, el se menține și intenționează să se mențină și de acum înainte pe vechea sa poziție de interzicere necondiționată a folosirii armei atomice".

Ca și până acum, imperialiștii anglo-americani, refuză să accepte propunerea sovietică de a se interzice folosirea armamentului atomic. Ei pretind să se creeze un organism deasupra O.N.U.-lui, dominat de majoritatea docilă a Statelor Unite, în proprietatea căruia să treacă toate izvoarele de materii prime atomice cât și toate întreprinderile de energie atomică. Ei ar voi prin urmare nu numai să mențină sub controlul lor sursele atomice și întreprinderile atomice proprii dar să-și stabilească dreptul de dispoziție și asupra celor sovietice.

Aceste ridicole planuri ale imperialiștilor americani cari nu vor să renunțe la delirul lor de grandoare la visul de dominație a lumii sunt însă respinse de Uniunea Sovietică care-și continuă cu fermitate lupta pentru interzicerea armamentului atomic și înfăptuirea unui control real menit să prezerve omenirea de un război atomic.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, — București

ANUL I Nr. 27 | 8 PAGINI 5 LEI | Vineri 7 Octombrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 -

Sunt încă prea vii în memoria popoarelor grozăviile războiului recent, și sunt prea mari forțele sociale care sunt pentru pace, pentru ca elevii lui Churchill întru agresiune să le poată înfrânge și să îndrepte lucrurile spre un nou război.

I. V. STALIN

Munca educativă în rândurile intelectualilor*)

de IOSIF CHIȘINEVSCHI
secretar al C. C. al P. M. R.

După eliberarea României, Partidul Comunist Român a dat o deosebită atenție problemei reeducării vechii intelectualități și a formării unei intelectualități noi, muncitoare, strâns legată de clasa muncitoare, considerând această problemă ca o parte necesară și de nedespărțit a revoluției noastre culturale.

In lupta pentru formarea unei intelectualități de tip nou ne-au ajutat și ne ajută condițiuni prielnice, ca uriașa experiență a P. C. (b) al U.R.S.S. în domeniul înfăptuirii revoluției culturale și măreața victorie militară a Uniunii Sovietice asupra fascismului — victorie care a fost totodată o victorie a sistemului economic socialist, a sistemului politic al democrației sovietice, o victorie a ideologiei sovietice, precum și o victorie a culturii socialiste a U. R. S. S. Victoria Uniunii Sovietice a sdruncinat puternic prestigiul burgheziei, al culturii și ideologiei sale în ochii unei mari părți a intelectualilor. Mulțumită acestui fapt, clasa muncitoare din România, condusă de partidul său, a știut să smulgă majoritatea reprezentanților vechii intelectualități de sub influența burgheziei și să-i atragă de partea sa.

Cultura nouă, socialistă prin conținut și națională prin formă, intelectualitatea de tip nou, devotată poporului și cauzei socialismului, se creează în condițiunile unei ascuțite lupte de clasă pe tărâmul ideologiei și culturii. La Congresul Partidului Muncitoresc Român, care a avut loc în Februarie 1948, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, secretarul general al C. C. al Partidului, a arătat că: „Influențele străine se refugiază cu deosebită ușurință în domeniul ideologiei, în literatură, în artă, în știință. Deaceea continuarea activă a luptei pe frontul ideologic împotriva influențelor imperialiste, împotriva atitudinii admirative în fața culturii în putrefacție din țările capitaliste... reprezintă o sarcină extrem de însemnată a partidului nostru".

Unul din cele mai primejdioase curente ideologice dușmane, de care mai este încă molipsită o parte din intelectualitatea noastră, este naționalismul. Folosind legăturile ei cu vechile cadre de intelectuali, burghezia, izgonită dela putere și deposedată de vechea ei bază economică, încearcă prin calomnierea murdară a concepției internaționaliste a clasei muncitoare să împiedice trecerea acestor cadre pe pozițiile politice ale proletariatului; ea se străduește să submineze colaborarea dintre reprezentanții intelectualității române și cei ai intelectualității naționalităților conlocuitoare.

Grupurile burgheze și alte grupuri reacționare, precum și agenturile lor, formează principalul centru de răspândire a celor mai mârșave născociri calomnioase; ele sunt purtătoarele de cuvânt ale propagandei anglo-americane, care întreține starea de spirit șovină, anticomunistă și antisovietică în rândurile unei părți din intelectualitate. Deasemenea se manifestă influența sionismului, pe care imperialismul american îl folosește pentru a atâța ura de rasă.

Luptând contra naționalismului sub toate formele sale, partidul nostru dă în acelaș timp lovituri din ce în ce mai puternice unei alte rămășițe, tot atât de primejdioase, a sclaviei spirituale, care sub regimul burghezo-moșieresc lega pe intelectualii burghezi de carul imperialismului: cosmopolitismul. Incercarea unor intelectuali cosmopoliți de a strecura prin contrabandă sub masca „progresistă" aceste idei otrăvitoare, în paginile unor publicații „științifice", a primit din partea partidului o ripostă necruțătoare. Tendințele cosmopolite în lingvistică, reprezentate de publicația „Bulletin de linguistique" (de altfel acest buletin, care trata problemele limbii românești, era publicat numai în limba franceză), au fost demascate până la capăt de „Lupta de clasă", organul teoretic și politic al C. C. al P.M.R. Tendințele cosmopolite în medicină, reprezentate de „Revista de oftalmologie", au făcut obiectul unei hotărîri a Prezidiului Academiei R.P.R. hotărâre care constituie o platformă de luptă împotriva cosmopolitismului în știință. In ultimul timp, din inițiativa C. C. al P.M.R. se desfășoară o activitate tot mai fermă împotriva cosmopolitismului în critica literară. Se înțelege că toate acestea au avut o mare influență educativă asupra intelectualilor.

Astfel, folosind în permanență experiența construcției culturale din U.R.S.S., regimul de democrație populară din țara noastră a cucerit pas cu pas cele mai însemnate poziții pe frontul cultural.

★

Sarcina reînarmării ideologice a vechii intelectualități și a educării de cadre noi în spiritul ideologiei progresiste a fost mult ușurată de schimbarea compoziției de clasă a intelectualității noastre. Mii de muncitori, crescuți și ridicați de partid, au intrat în ultimii ani în rândurile intelectualilor, devenind activiști de partid, ofițeri superiori, directori de întreprinderi, directori de școli, ocupând posturi de răspundere în aparatul de stat etc. Școlile create de partid au contribuit enorm la ridicarea nivelului ideologic al acestor noi intelectuali, carne din carnea și sânge din sângele clasei muncitoare. In cursul anului 1949 au absolvit școlile de partid și școlile speciale 1115 tovarăși, iar în momentul de față se află în școli 933 tovarăși. La universitatea de partid „Ștefan Gheorghiu", la școala centrală de lectori „A. A. Jdanov" și la școala centrală de partid în limba maghiară studiază sute de muncitori și țărani.

Un rol important în schimbarea compoziției de clasă a intelectualității noastre îl vor juca liceele speciale de doi ani (facultăți muncitorești), care se organizează în toamna aceasta pe baza îndrumărilor date de partid. Aici vor studia muncitorii care apoi își vor continua studiile în institute de învățământ superior.

Invățământul a fost complect restructurat în urma legii reformei învățământului. Scopul pe care și-l propune noul învățământ este formarea unor cadre pregătite pentru a corespunde sarcinilor ce revin constructorilor societății socialiste. Școala trebue să formeze un intelectual cu totul nou, strâns legat de lupta poporului muncitor pentru socialism, un bun specialist, cu un larg orizont politic și cultural. La baza acestei școli noi stă concepția despre lume a partidului proletariatului — învățătura marxist-leninistă. Filosofia reacționară a fost izgonită din universități împreună cu protagoniștii ei.

Odată cu restructurarea pe baze științifice a tuturor cursurilor predate în facultăți, au fost introduse catedre de Marxism-leninism, Economie Politică și Materialism dialectic și istoric. Aceste cursuri s'au ținut în anul 1948-49 în majoritatea facultăților, cuprinzând circa 30.000 de studenți. Crearea acestor catedre dă masei largi de viitori intelectuali posibilitatea de a se familiariza cu teoria marxist-leninistă și de a se orienta just, cu ajutorul ei, în problemele de politică internațională și internă.

Nu numai caracterul învățământului s'a schimbat și componența de clasă a elevilor și studenților. Reforma învățământului public a deschis larg porțile școlilor pentru fiii poporului muncitor, ceeace va primeni și mai mult cadrele noastre de intelectuali.

(Continuare în pag. 5)

*) Articol apărut în „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!" Nr. 20 (47).

Studiul Istoriei Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice — sarcină importantă pentru învățătorii și profesorii din R. P. R.

La 1 Octombrie s'au sărbătorit 11 ani dela apariția Istoriei P. C. (b) al U. S. Istoria P. C. (b) este astăzi o armă de luptă puternică a oamenilor muncii de pe întreg globul împotriva imperialismului atâțător la război.

Aplicând creator teoria la viața societății, tovarășul Stalin expune, în această capodoperă, apariția, desvoltarea și biruințele istorice ale marxism-leninismului și stabilește izvoarele forței de neînvins a P. C. (b). El sintetizează experiența mișcării muncitorești revoluționare din toate țările și bogata experiență de luptă a P. C. (b) pentru victoria revoluției socialiste și construirea socialismului, îmbinând-o cu datele cele mai înaintate ale științei și filosofiei și oferind astfel omenirii un model de marxism creator.

Istoria P. C. (b) al U. S. este istoria a trei revoluții, istoria răsturnării țarismului, moșierilor și capitaliștilor din Rusia, a construirii Statului Sovietic și a societății socialiste. Ea arată că P. C. (b) s'a desvoltat și s'a călit în lupta împotriva partidelor mic burgheze, a oportuniștilor din sânul Partidului și a dușmanilor clasei muncitoare dinăuntru și din afara țării.

Lenin și Stalin au arătat că Partidul trebue să reprezinte unificarea mișcării muncitorești cu socialismul științific, să se sprijine în acțiunea sa pe cunoașterea legilor desvoltării societății.

Principiile organizatorice, elaborate pe baza noilor condiții istorice ale imperialismului, își păstrează întreaga lor importanță. Față de rolul crescut al partidelor comuniste în viața politică a tuturor statelor, față de masivele intrări în Partid ale muncitorilor conștienți, serioase probleme de organizare se pun în fața detașamentului organizat al clasei muncitoare. Rezolvarea lor se face pe baza principiilor organizatorice elaborate de Lenin și Stalin. Oricine știe astăzi că, în țările de democrație populară, sunt nenumărați fii vrednici ai clasei muncitoare care așteaptă momentul când, vor avea cinstea să intre în rândurile Partidului. Oricine știe că verificările de Partid, sau de exemplu descoperirea și zdrobirea complotului din Ungaria al bandei de spioni și asasini în frunte cu Rajk, duce la excluderea elementelor dușmănoase clasei muncitoare, la creșterea vigilenței bolșevice, la strângerea mai puternică a legăturii cu masele. Și cu atât mai odioasă și mai sortită pieirii apare clica trădătoare a lui Tito, care confirmă încă odată experiența P. C. (b), că cei care se abat dela principiile marxism-leninismului degenerează în sabotori, spioni și asasini.

Elaborând bazele tactice ale Partidului de tip nou, confirmate de mersul revoluției ruse din din 1905—1907, Lenin și Stalin desvoltă teza hegemoniei proletariatului în revoluția burghezo-democratică, în condițiile imperialismului. Această teză, verificată în Februarie 1917, își dovedește și astăzi trăinicia; desvoltarea țărilor de democrație populară, eroica revoluție chineză, luptele din colonii, arată că hegemonia proletariatului nu poate avea loc decât în alianță cu elementele semi-proletare dela orașe și sate, că revoluția burghezo-democratică trebue să se transforme neîntrerupt în revoluție socialistă.

Expunând bazele teoretice ale Partidului de tip nou, tovarășul Stalin arată, în capitolul IV (despre „Materialismul dialectic și materialismul istoric") legătura strânsă dintre baza economică a societății și suprastructura ei și subliniază rolul ideilor progresiste și influența lor asupra condițiilor vieții materiale. Se dovedește astfel că înțelegerea științifică a vieții sociale și a luptei de clasă trebue să stea, permanent, la baza activității revoluționare a partidelor comuniste. Aceasta a făcut posibile tactica și strategia justă a Partidului, care a dus la victoria Marei Revoluții Socialiste din Octombrie. Influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a dat mișcării muncitorești mondiale un avânt nemaipomenit; curând au luat ființă, în lumea întreagă, partidele comuniste. Toate realizările ulterioare ale luptei revoluționare a clasei muncitoare au stat sub semnul Marii Revoluții din Octombrie. Strălucitele victorii ale Armatei Populare Chineze, în frunte cu Partidul Comunist Chinez, se datoresc, după cum a declarat Mao-Tse-Dun, puternicei influențe a Revoluției din Octombrie.

In Statul Socialist, ea a permis crearea condițiilor pentru construirea socialismului victorios. După cum arată istoria P. C. (b), pe baza alianței cât mai strânse cu țărănimea muncitoare, pe baza justei politici naționale staliniste, P. C. (b) a putut să conducă masele împotriva foștilor exploatatori, împotriva intervenției militare străine în războiul civil, pentru restabilirea economiei naționale. In marea luptă pentru industrializarea socialistă a țării, cât și în lupta pentru colectivizarea agriculturii, P. C. (b) a ieșit victorios față de dușmanii externi și interni.

Istoria construirii socialismului în Uniunea Sovietică este de cea mai mare actualitate pentru țările de democrație populară. Calea spre socialism, deschisă de U.R.S.S. și urmată, în condițiile specifice ale fiecărei din aceste țări, este, în esența ei, comună tuturor țărilor, așa cum a prevăzut Lenin cu atâția ani în urmă și este singura cale care duce la acest țel. Acest lucru îl dovedesc realizările democrațiilor populare. Falimentul politicii lui Tito arată că orice alt drum duce spre aservirea față de imperialiști.

In cadrul luptei pentru desăvârșirea construcției socialiste, „Cursul scurt de Istorie a P. C. (b) al U. S." se încheie cu analiza adâncă a situației internaționale la începutul celui de al II-lea război mondial. Astfel, poporul sovietic a fost înarmat, din timp, cu o înțelegere a pericolului care se apropia, iar intențiile agresorilor imperialiști au fost demascate în fața lumii întregi. După cucerirea victoriei militare asupra fascismului, partidele comuniste din toate țările și-au însușit forțele în lupta împotriva imperialismului. Prin crearea Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești, avântul de luptă al clasei muncitoare a sporit și mai mult. Astăzi, în lumea întreagă, clasa muncitoare își strânge rândurile în jurul gloriosului Partid al lui Lenin și Stalin, care ridică pe oamenii muncii în spiritul luptei neînfricate

Silvia Leon

(Continuare în pag. 3)

La 2 Octombrie, Ziua Internațională a Luptei pentru Pace

Poporul nostru muncitor și-a manifestat voința fermă de a lupta pentru apărarea păcii

La marele meeting ce a avut loc în Capitală în Piața Universității, ca și la cele din întreaga țară, oamenii muncii din R. P. R. și-au arătat hotărîrea de a sprijini cu toată puterea propunerile făcute de Marea Uniune Sovietică, la Adunarea Generală a O. N. U., pentru împiedicarea războiului și consolidarea păcii.

Cu acest prilej s'a expediat Generalissimului I. V. Stalin următoarea telegramă:

Telegrama trimisă Generalissimului I. V. Stalin

Tovarășului Iosif Vissarionovici Stalin
Moscova-Kremlin

Sutele de mii de participanți la marea adunare publică ținută în București cu ocazia „Zilei Internaționale a Luptei pentru Pace", vă trimit Domniei-Voastre, genialul conducător al lagărului păcii și socialismului, salutul lor fierbinte de dragoste și recunoștință.

Poporul muncitor din Republica Populară Română, eliberat de sub jugul hitlerist de glorioasa Armată Sovietică, merge astăzi pe drumul construirii socialismului în țara sa. El își ia angajamentul solemn să nu slăbească lupta împotriva provocatorilor la război, — imperialiștii anglo-americani — și să contribue din ce în ce mai mult la demascarea uneltelor lor mârșave, de teapa trădătorului și călăului fascist, Tito.

Asigurarea unei păci trainice este scopul comun al oamenilor muncii din lumea întreagă. Poporul nostru este mândru și fericit că participă activ la această luptă istorică. El își exprimă convingerea nesdruncinată că această luptă, condusă de marea Uniune Sovietică și de Domnia Voastră personal, va fi câștigată, spre binele și fericirea întregii omeniri.

Trăiască lupta popoarelor pentru pace, condusă de marea Uniune Sovietică!

Trăiască marele conducător și învățător al omenirii progresiste, Iosif Vissarionovici Stalin!

Moțiunea votată la marele meeting din Piața Universității

Noi, sutele de mii de cetățeni ai Capitalei Republicii Populare Române, adunați la marea întrunire publică ținută cu ocazia „Zilei Internaționale a Luptei pentru Pace", trimitem salutul nostru de luptă Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

Salutăm cu entuziasm propunerile Uniunii Sovietice la Adunarea Generală a O.N.U. și cerem condamnarea pregătirilor de război ale imperialismului anglo-american, interzicerea necondiționată a armei atomice și încheierea unui Pact al Păcii.

Salutăm comunicatul Agenției TASS, care arată că arma atomică nu este monopolul imperialiștilor, dușmani ai păcii și independenței popoarelor, ci se află și în mâinile forței principale a frontului păcii, — Uniunea Sovietică.

Noi nu am uitat ororile războiului trecut și suntem hotărîți să întărim eforturile noastre în lupta împotriva atâțătorilor la război anglo-americani și a uneltelor lor murdare de teapa lui Tito și Rajk, pentru cauza păcii și a libertății popoarelor, pentru viitorul nostru și al copiilor noștri.

Forțele păcii și ale democrației cresc și se întăresc de sute de ori mai repede decât forțele negre ale războiului și reacțiunii.

Suntem siguri de victoria cauzei noastre, de victoria imensului lagăr al păcii, condus de Uniunea Sovietică, de marele Stalin!

NOUL AN ȘCOLAR A INCEPUT SUB SEMNUL LUPTEI PENTRU PACE

La 2 Octombrie, Ziua Internațională a Luptei pentru Pace, tineretul din Republica Populară Română a participat cu entuziasm alături de întregul popor muncitor la impunătoarele demonstrații pentru pace. Urmând pilda copiilor sovietici în lupta pentru pace, copiii din R. P. R. au spus NU, războiului.

Declarația guvernului R. P. R. referitor la formarea guvernului separat din Germania occidentală

Ministerul Afacerilor Externe, din însărcinarea guvernului R.P.R., declară următoarele:

La 20 Septembrie 1949 a fost format la Bonn un guvern separat pentru zonele de ocupație americană, britanică și franceză din Germania.

Guvernul Republicii Populare Române consideră că formarea de către guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței a unui guvern separat pentru zonele americană, britanică și franceză de ocupație din Germania occidentală creează un focar de neliniște în Europa, de natură a amenința munca pașnică creatoare a poporului român și a altor popoare din Europa.

Formarea guvernului separat pentru zonele americană, britanică și franceză din Germania este rezultatul politicii de călcare a acordului dela Potsdam dusă de guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței. Această politică a urmărit desmembrarea Germaniei, constituirea unui stat occidental german, reacționar și agresiv, reprezentând o primejdie pentru pacea și securitatea popoarelor.

Astfel, contrar prevederilor acordului dela Potsdam, încheiat în vederea creării unui stat german unitar, democratic și pașnic, guvernele Statelor Unite și Angliei au încheiat în Decembrie 1946 un acord privitor la fuzionarea celor două zone de ocupație americană și britanică.

Această primă violare a acordului celor patru puteri a fost urmată de numeroase alte violări vizând desmembrarea Germaniei și transformarea Germaniei occidentale într'un protectorat americano-anglo-francez.

In anul 1947 autoritățile anglo-americane au separat de Germania, Ruhrul—arsenalul de război al militarismului german—și l-au scos în mod ilegal de sub controlul celor patru puteri. In 1947 și în deosebi în 1948 în urma conferinței dela Londra a Statelor Unite, Angliei, Franței și Beneluxului s'au luat alte măsuri de pregătire a desmembrării Germaniei prin-tre care figurează și efectuarea unei reforme monetare separate în zonele occidentale de ocupație. In 1949 la conferința dela Washington a Statelor Unite, Angliei și Franței a fost adoptat un așa zis „statut de ocupație" al Germaniei occidentale, s'a constituit un organ internațional pentru Ruhr fără participarea Uniunii Sovietice și s'a încheiat un acord cu privire la controlul tripartit al Germaniei occidentale în locul controlului celor patru puteri stabilit de comun acord, la Potsdam, în anul 1945.

Guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței au respins propunerile făcute de Uniunea Sovietică la sesiunea din Paris a Consiliului Miniștrilor de Externe din Iunie a.c., în vederea creării unui stat german unitar, pașnic și democratic și a întăririi păcii generale. Aceste propuneri prevedeau formarea unui consiliu de stat pentru întreaga Germanie, ca centru economic și administrativ, îndeplinind funcțiuni guvernamentale, precum și pregătirea tratatului de pace și retragerea armatelor de ocupație din Germania.

Politica de nesocotire a acordurilor internaționale încheiate și de abandonare a țelurilor proclamate după victoria asupra Germaniei hitleriste a culminat prin elaborarea așa zisei constituții dela Bonn, produs direct al statutului de ocupație elaborat la Washington și formarea guvernului separat al Germaniei occidentale.

Guvernul separat dela Bonn este alcătuit din reprezentanți ai cercurilor naționaliste și militariste revanșarde. El este purtătorul de cuvânt al monopolurilor germane și al junkerilor nemți, sprijinitori activi ai regimului hitlerist. Acesta este un guvern fățiș reacționar și antipopular, o simplă anexă a autorităților de ocupație anglo-franco-americane, o unealtă ascultătoare a cercurilor imperialiste în executarea planurilor lor de agresiune și expansiune.

In trecutul ei România a suferit ocupația armatelor germane în timpul primului război mondial și a fost antrenată de către Germania hitleristă într'un război de agresiune în cursul celui de al doilea război mondial. După eliberarea României de către forțele armate ale Uniunii Sovietice, România a ridicat armele împotriva Germaniei fasciste contribuind la înfrângerea hitlerismului.

Republica Populară Română este deci direct interesată, laolaltă cu toate țările și popoarele iubitoare de pace, la formarea unui stat german, unitar, democratic și pașnic.

Guvernul Republicii Populare Române consideră că situația creată în Germania de politica guvernelor Statelor Unite, Angliei și Franței este contrară intereselor păcii, securității și independenței popoarelor din Europa.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Educația politică și ideologică a viitorilor profesori în institutele pedagogice

Partidul Bolșevic și marii lui conducători, Lenin și Stalin, au acordat întotdeauna o deosebită însemnătate pregătirii ideologice a tinerei generații.

Marele Lenin, adresându-se Comsomolului, a spus: „Uniunii Tineretului îi incumbă sarcina de a organiza astfel activitatea practică, încât învățând, organizându-se, strângându-și rândurile, luptând, acest tineret să-și facă propria lui educație, ca și pe aceea a tuturor celor care văd în el pe conducătorul lor, trebue ca acest tineret să educe comuniști. Toată activitatea de educare, instruire și cultivare a tineretului de azi trebue să tindă la desvoltarea, în sânul lui, a moralei comuniste". Pentru a deveni comunist și pentru a educa în spirit comunist straturile largi ale tineretului, detașamentul lui de frunte, activul lui, trebue să cunoască adânc teoria comunismului științific. Incă în 1925, tovarășul Stalin, răspunzând la întrebările puse de redacția ziarului „Comsomolscaia Pravda", scria: „Invățarea perseverentă și cu răbdare a leninismului — iată calea pe care trebue să meargă activul Comsomolului, dacă vrea într'adevăr să educe masele de milioane ale tineretului în spiritul revoluției proletare".

In perioada trecerii treptate dela socialism la comunism, educația comunistă a studențimii sovietice capătă o însemnătate deosebită.

Conducându-se după indicațiile lui I. V. Stalin, Comitetul Central al P. C. (b) al U.R.S.S. a dat, în rezoluțiile sale asupra problemelor ideologice, un vast program de muncă pentru educarea comunistă a tinerei generații în actuala etapă de desvoltare a Statului Sovietic. C. C. al P. C. (b) al U.R.S.S. a trasat sarcina cea mai însemnată: educarea tineretului în spiritul ideologiei bolșevice, educarea unei tinere generații optimiste, încrezătoare în cauza sa, fără frică de greutăți, gata să înlăture orice obstacole în drumul spre comunism.

Aplicând, în fapt, rezoluțiile C. C. al P. C. (b) al U.R.S.S. asupra problemelor ideologice, multe institute și școli superioare pedagogice au obținut mari succese în educarea ideologico-politică a viitorilor profesori ai școlii sovietice, ceeace duce — fără îndoială — la ridicarea generală a nivelului ideologic al țării.

In ultimii ani, rolul învățământului superior sovietic a crescut simțitor în domeniul educației comuniste a studențimii.

Astfel, au fost deosebit de importante pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al intelectualității sovietice discuțiile desfășurate, sub îndrumarea Partidului nostru, asupra problemelor filosofiei și biologiei.

Articolele publicate în ziarele „Pravda" și „Cultura i jizn" despre activitatea de subminare dusă de un grup antipatriotic de critici teatrali cosmopoliți au contribuit la demascarea apologeților ideologiei burgheze și în alte domenii ale culturii.

Insă în fața marilor sarcini ale construirii societății comuniste și ținând seama de existența și lupta în lume a celor două sisteme — capitalist și socialist — este necesar să se acorde o grijă deosebită educației comuniste a tineretului, trebue să se ducă o campanie hotărîtă împotriva oricăror manifestări ale unei ideologii dușmănoase, oricum s'ar masca ea; este nevoe de o luptă neîntreruptă împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor.

In lumina acestor sarcini, continua intensificare și îmbunătățire a muncii de educare ideologico-politice a studenților din institutele pedagogice este o necesitate vitală, căci fără aceasta nu se poate ridica în mod serios calitatea pregătirii profesorilor.

Sarcina principală în educația ideologico-politică a studenților din institutele pedagogice este educarea viitorilor profesori în spiritul unui devotament nemărginit față de cauza Partidului lui Lenin și Stalin, față de cauza comunismului.

Toată munca de educare ideologico-politică a studenților trebue să fie subordonată unui scop unic: formarea omului nou al societății comuniste, formarea unui patriot sovietic eliberat de rămășițele capitalismului care luptă neîmpăcat împotriva tuturor manifestărilor ideologiei burgheze, care este un luptător dârz pentru victoria comunismului.

In toată această muncă, trebue să se țină seamă de particularitățile pregătirii profesionale pedagogice a viitorilor profesori. Trebue să ținem seamă că, de personalitatea profesorului, de concepția lui asupra lumii și de aspectul său moral depinde nivelul ideologico-politic al întregii munci instructiv-educative a școlii. De aceea, formarea concepției materialist-dialectice a profesorului și educarea unor temeinice convingeri comuniste, a unei înalte principialități, a dragostei pentru adevăr, a cinstei, modestiei și simplității, este cea mai însemnată sarcină a institutelor de învățământ pedagogic.

Obiectul pe care profesorul îl va preda în școală trebue să fie însușit de el nu numai ca o sumă de cunoștințe științifice și de deprinderi, ci și ca un material și un mijloc pentru influența educativă asupra școlarilor.

In predarea obiectului său, profesorul trebue să se conducă totdeauna după învățătura leninistă-stalinistă despre caracterul de Partid al științei, iar aceasta înseamnă că toată predarea în institut trebue să fie pătrunsă de un spirit bolșevic de Partid, în luptă cu ideologia burgheză.

Studențimea trebue să țină întotdeauna minte minunatele cuvinte ale tovarășului Stalin asupra greutăților în însușirea științei. La Congresul al VIII-lea al Comsomolului, tovarășul Stalin a spus: „Avem în față o fortăreață. Numele acestei fortărețe e știința, cu ramurile ei multiple de cunoștințe. Această fortăreață trebue să fie luată de noi cu orice preț. Această fortăreață trebue s'o ia tineretul, dacă vrea să devină constructorul vieții noi, dacă vrea să devină adevăratul schimb al gărzii vechi".

Institutele pedagogice trebue să aibă o grijă deosebită de lărgirea sistematică și planificată a orizontului cultural al viitorilor profesori, ținând minte că, la ieșirea din institut, acestia trebue să fie propagandiști ai culturii sovietice nu numai printre elevi ci și în rândurile populației.

Trebue să se dea o atenție deosebită cultivării deprinderilor organizatorice ale studenților, deprinderi atât de necesare unui profesor, atât pentru munca educativă din școală cât și pentru munca în rândurile părinților și, în general, în rândurile populației.

Tot stilul de muncă al institutelor pedagogice trebue să educe la viitorii profesori o continuă nevoe de critică și autocritică. Pentru aceasta, este necesar ca, în institute, să se desfășoare critica și autocritica bolșevică a tuturor lipsurilor; este necesară o reacțiune atentă și sensibilă la criticile și propunerile studenților.

Astfel, din toate cele spuse mai sus se vede însemnătatea educației ideologico-politice a studenților, îndreptate spre educarea comunistă a viitorilor profesori ai școlii sovietice.

A. N. Stepanov
Candidat în Științe Pedagogice
(După „SOVIETSCAIA PEDAGOGICA).

La Universitatea din Moscova a funcționat cu ocazia începerii noului an școlar un bazar-librărie, de unde studenții și-au putut procura toate manualele necesare.

ANIVERSAREA A 51 DE ANI DELA NAȘTEREA LUI TROFIN DENISOVICI LÂSENCO

Academicianul T. D. Lâsenco — unul dintre cei mai creatori și talentați savanți sovietici, erou al muncii socialiste și președinte al Academiei de Științe Agricole „V. I. Lenin", — a împlinit, de curând, 51 de ani.

Cunoscut personalităților științifice din lumea întreagă, numele savantului sovietic T. D. Lâsenco este admirat și respectat.

Continuator al operei începute de către marii biologi ruși C. A. Timiriazev și I. V. Miciurin, Lâsenco este unul din cei mai mari naturaliști materialiști ai secolului nostru.

Bazându-și cercetările științifice pe principiul materialismului dialectic, savantul revoluționar T. D. Lâsenco a dovedit că desvoltarea plantelor se face în etape separate și consecutive, clarificând astfel procesul de transformare individuală.

Imbinând teoria cu practica, Lâsenco a îmbogățit agricultura socialistă cu realizări necunoscute până la dânsul în știința agrobiologică. In această acțiune, a avut sprijinul necupreţit al Partidului Bolșevic și al Guvernului Sovietic.

Pentru variatele și persistentele experimentări ale colectivului său, i s'a pus la dispoziție, pe malul râului Pahra, un teritoriu vast, de peste 500 ha. Acolo s'a organizat „Gospodăria bazei de experimentare a Academiei „Gorki Leninskaia", cu câmpii de experiență fertile, cu păduri, grădini, sere și laboratoare de experimentare. Acolo, T. D. Lâsenco — împreună cu o mică grupă de colaboratori și savanți — a creat „o nouă agrotehnică ce a desmințit — din nou — teoria savanților burghezi care se străduiau să transfere relațiile antagoniste dintre clase, din lumea capitalistă în lumea plantelor și a animalelor, pentru a explica astfel concurența ca o lege a naturii însăși". (Ghenadie Fisch — „Ogonioc" nr. 1, 1949). Tot la „Gorki-Leninskaia", se soluționează, în prezent, problema grâului ramificat. Se proectează a se obține în viitor câte 50 chintale pe ha. și, pentru aceasta, s'a însămânțat, în anul acesta, în colhozurile și sovhozurile din regiunea Moscova, 400 ha. cu astfel de grâu". (Idem *Op. cit.*).

T. D. Lâsenco mai conduce și munca experimentală a Institutului de Genetică depe lângă Academia de Științe a Institutului de Economie Agricolă din Siberia — a cărui preocupare principală este, acum, adaptarea grâului de toamnă în Siberia, precum și cea a Institutului de Selecție și Genetică din Odesa unde a activat, din Octombrie 1929 până în 1938, la început, în calitate de conducător al laboratorului pentru iarovizarea plantelor agricole, iar mai în urmă ca director.

„In Odesa, Lâsenco și-a prelucrat teoria desvoltării în etape a plantelor. Bazându-se pe această teorie, el a creiat nu numai o specie nouă de bumbac, o serie de specii de grâu pentru Sudul Ucrainei, și, mai ales, a pus bazele nouii selecții pentru transformarea dirijată a plantelor în timpul cel mai scurt". („Ogonioc" nr. 1 1949).

La Institutul din Odesa, care-i poartă, în prezent, numele, au fost aplicate, pentru prima oară, noile metode de cercetare științifică. Laboratorul lui Lâsenco — de iarovizare a plantelor agricole — a devenit astfel un post avansat al științei miciuriniene în agricultură, căci, din iarovizare, Lâsenco a creat teoria desvoltării în etape. „Analizând toate fenomenele în concordanță cu desvoltarea lor, orientându-se după principiile materialismului dialectic, Lâsenco a găsit în agrobiologie exemple noi, reale, legi noi care confirmă justeţea filosofiei marxiste". (Idem, *Op. cit.)*

Tot el este primul care a descoperit că degenerarea cartofului, în plantațiile de primăvară din Sud, se datorește temperaturii ridicate din perioada formării tuberculelor.

„Patriot înfocat, talentat propagator de idei științifice și strălucit organizator de masse, Lâsenco a mobilizat, în anii de război, sute de mii de școlari pentru colectarea și pregătirea ochiurilor de cartofi de consum, pentru plasarea lor, peste plan, și în grădini individuale. Această acțiune a dat țării, în anii de război, sute de mii de tone de hrană suplimentară". („Arta creației" de Alex. Popovschi, cu o prefață de I. D. Eichfeld — membru activ al Academiei de Științe din R.S.S. Estonia —laureat al Premiului Stalin).

Desmințind, prin realizările sale, teoriile adepților „Științei pure", luptând pentru soluționarea diferitelor probleme însemnate fixate în hotărîrile Partidului, descoperind noi legi în natură, Lâsenco a îndeplinit sarcinile ridicate de viața practică, și a dat un nou impuls teoriei științifice. El a demonstrat, în mod strălucit, că, în știința biologică, există două direcții diametral opuse: una progresistă, materialistă, miciurinistă și alta reacționară idealistă — weissmannistă (mendelist-morganistă).

In hotărîrea prin care i se conferă titlul de Erou al Muncii Socialiste, se spune: „Acest titlu i se acordă pentru munca sa de mărire a productivității tuturor culturilor agricole și în special a cartofului și a secarei".

V.

T. D. Lâsenko în laboratorul său

ȘTIRI ȘI FAPTE

Școlile din Sakalin

Au trecut numai patru ani decând Sakalin-ul de Sud și insulele Kurile s'au întors la Uniunea Sovietică, dar aspectul lor s'a schimbat uimitor. Economia și viața culturală progresează cu pași uriași. In acești 4 ani, au fost refăcute 250 de clădiri de școli și s'au construit alte câteva zeci de clădiri noi. In acelaș timp, se dă o deosebită atenție pregătirii cadrelor pedagogice. Astfel, s'au înființat un Institut pedagogic și două școli pedagogice. Există acum 383 școli elementare, 124 școli de 7 ani, 30 de școli medii și 28 de școli pentru tinerii muncitori. In instituțiile școlare din Sakalin învață astăzi 90.000 de școlari cu 3.000 de profesori.

Intrecerile socialiste pentru pregătirea condițiilor materiale ale noului an școlar în R. S. S. Armeană

Ministerul Invățământului din R.S.S. Armeană, cercetând rezultatele întrecerilor socialiste care au fost organizate în vederea pregătirii noului an școlar a acordat, pentru cea mai bună pregătire, Steagul Roșu și premiul 1 în valoare de 15.000 ruble sovietului orășenesc și secției de învățământ din Erevan.

Radioficarea locuințelor învățătorilor

La inițiativa secției de învățământ din Bezămian (regiunea Saratov), se realizează radioficarea locuințelor învățătorilor sătești din raion.

S'au instalat aparate de radio, megafoane și aparate de detectare în 46 de locuințe. Anul acesta se vor instala aparate de recepție în toate locuințele învățătorilor din raion.

In Pamir

Peste 200 de absolvenți ai școlilor medii din regiunea autonomă Gorno-Badahșană și-au exprimat dorința de a urma școli superioare.

24 de tineri au plecat la Stalinabad să urmeze cursurile Institutului Pedagogic „Șevcenco". Dintre aceștia 15 vor învăța la Institutul Agronomic, iar 10 tinere vor studia în școala superioară pedagogică de fete. Mulți tineri au plecat să învețe la Institutul Medical și la Institutul Pedagogic din Samarcand, precum și în alte instituții de învățământ superior.

Nouile înscrieri de studenți în Așezămintele de Invățământ Superior din Uniunea Sovietică

(Din convorbirea cu ministrul adjunct al învățământului superior din U. R. S. S., Nicolai Lazucov)

In acest an, în Universitățile și Institutele din Uniunea Sovietică s'au înscris, în anul I, mii de tineri și tinere care au terminat școlile medii obișnuite și serale, precum și școlile medii speciale. Acest nou contingent de studenți este cel mai mare din tot timpul existenții puterii sovietice. El întrece cu 10 mii numărul celor înscriși anul trecut.

In timp ce, în 1940, numărul total al studenților din Institutele de învățământ superior din U.R.S.S. era de 585 de mii, în 1949, numărul studenților din Universitățile și Institutele sovietice va atinge cifra de 750 de mii.

Școala superioară îndeplinește un rol foarte important în munca pe care o desfășoară poporul sovietic. Institutele de învățământ superior, tehnice, medicinale, pedagogice, agronomice, de constructori, etc. pregătesc specialiști calificați, oameni cu o înaltă cultură și bogate cunoștințe, în stare să lucreze cu succes în diferitele domenii ale muncii.

In prezent, funcționează în Uniunea Sovietică 805 așezăminte de învățământ superior, printre care 32 Universități, 86 Institute Agricole, 338 Institute Pedagogice și de învățători, ș. a. m. d. In afară de aceasta, funcționează 16 Institute fără frecvență, cu o largă rețea de filiale și cabinete de consultații în diferite centre industriale și culturale. In comparație cu Rusia țaristă, rețeaua așezămintelor de învățământ superior s'a mărit de 8 ori. Numai în acest an, și-au deschis porțile 39 de așezăminte noi de învățământ superior în diferite centre raionale și regionale ale țării, printre care Institutul Agricol din Riazan, cel Pedagogic din Castroma și 32 Institute de învățători.

Pregătirea pe o scară tot mai largă a noilor învățători și profesori și, în legătură cu acest fapt, transformarea a 30 de școli pedagogice în Institute Pedagogice contribue la soluționarea unei importante probleme culturale și politice, aceea a înfăptuirii învățământului obligatoriu de 7 ani.

In acest an școlar, s'au deschis noi facultăți și secțiuni în multe așezăminte de învățământ superior. La Institutul Politehnic din Leningrad, de pildă, a fost organizată o Facultate de Hidro-meteorologie; la Universitatea din Cazahstan, o Facultate de Filosofie, la Institutul de Horticultură din Miciurinsk, o secțiune de selecționare ș.a.m.d.

Realizarea marelui plan stalinist al transformării naturii necesită un mare număr de specialiști în domeniul cultivării pădurilor. De aceea, paralel cu mărirea noului contingent de studenți ai institutelor tehnico-silvice și economico-silvice, s'au înființat, în acest an, o serie de noi facultăți: de ameliorare silvică, la Institutul Agricol din Voroșilovgrad, o Facultate de mecanizare la Institutul Silvic din Kiev, o secțiune pentru pregătirea specialiștilor în domeniul ameliorării agro-silvice, la Academia Agricolă „Timiriazev" din Moscova, etc.

Numărul studenților din republicile sovietice (Uzbecă, Tadjică, Moldovenească, Estonă ș.a.m.d.) a crescut mult. Astfel, la Universitatea Tadjikistană, creată anul trecut, s'au organizat acum 2 Facultăți noi, una juridică și una de fizică și matematică, la care sunt înscriși 225 de studenți. La Universitatea din Tașkent, numărul locurilor a fost mărit cu 75.

Invățământul superior din U.R.S.S. constitue o vie confirmare a marelui drept la instrucțiune, consfințit prin Constituția Stalinistă. Porțile așezămintelor de învățământ superior din țara sovietică sunt larg deschise tuturor cetățenilor, fără excepție. Deosebirile naționale de rasă, sau de oricare altă natură n'au nicio importanță în această privință. Singurul criteriu al inmatriculării studenților în școlile superioare din U.R.S.S. este acela al pregătirii lor.

Noul contingent de studenți sovietici este alcătuit din copii ai muncitorilor, țăranilor și intelectualilor progresiști. Printre cei care au intrat acum în școlile superioare sunt și elevii de eri ai școlilor medii și foștii combatanți din Războiul pentru Apărarea Patriei, demobilizați din rândurile Armatei Sovietice. Sunt, de asemenea, și tineri care au urmat școala medie fără a fi încetat lucrul în producție sau în colhozuri. Aceștia din urmă sunt constructorii planului cincinal stalinist postbelic, maiștri ai recoltelor mari, stahanoviști din fabrici și uzine.

La Facultatea de Jurnalistică a Universității din Moscova a intrat în acest an Vasili Halmanov, conducător al unei ferme de vite a colhozului „Munca" din raionul Porețki, R.S.S.A. Ciuvașă. In timpul războiului, Halmanov a luptat pe front și a fost greu rănit. După război, el s'a întors în satul său natal, a lucrat în mod efectiv în colhoz și, în 1949, a fost ales asesor popular. Deși muncea în colhoz, acest tânăr a terminat cu distincție școala medie serală. El a fost primit fără examen la universitate.

La Facultatea de Metale Neferoase a Institutului Politehnic din Urali, a fost primit Vasili Ciudnovski. După terminarea școlii tehnice metalurgice dela Sverdlovsk, acest tânăr a lucrat timp de un an ca maistru, făcând astfel o bună practică în producție.

La Facultatea de Geologie din Saratov, s'a înscris un lăcătuș, fostul combatant pe front Mihail Filatov, absolvent al unei școli tehnice, iar la Facultatea de Mecanică, a fost primită Caleria Senina, care a terminat cu distincție o școală tehnică electro-mecanică.

In vederea deschiderii noului an de învățământ, școlile superioare au desfășurat o intensă activitate de pregătire. Astfel, au fost alcătuite din timp planurile, programele și orariile de învățământ. S'au reparat și s'au construit localuri noi. Cabinetele, laboratoarele și atelierele tehnice au primit un nou utilaj.

Școala superioară din U.R.S.S. este înconjurată de grija permanentă a Partidului Comunist a guvernului și a întregului popor sovietic. Tocmai din acest motiv, se lărgește din an în an rețeaua Institutelor de învățământ superior și astfel crește mereu marea armată de sute de mii de studenți sovietici.

Din carnetul unei inspectoare

— E zumzet de 2000 de copii, spune o profesoară, pășind în curtea largă, în care sunt adunate elevele a trei licee de fete, în prima dimineață de școală.

— Nu! voltajul e numai de 1700, spune alta.

In realitate, nu sunt de față toate cele 1700, dar cum însuflețirea primei întâlniri e mare, freamătul se aude de departe.

In rândurile din față, „cele mici", mândre de ghiozdanele noi pe care le țin cu amândouă mâinele, fac cunoștință sgomotos. In dorul cravatelor roșii, pe care le arborează cu demnitate pionierele grupate în stânga, „cele mici" și-au pus în păr funde roșii mari și înfoiate. Se cheamă că e un început...

Elevele mai mari stau în rândurile următoare, grupate în jurul fruntașelor U.T.M.-iste. Când își recunosc profesoarele surâd larg, fac semne cu capul, cu mâna, cu batista. De partea cealaltă, li se răspunde la fel, așa încât, timp de câteva minute, funcționează un sistem special de semnalizare prietenească.

Se cântă imnul R.P.R. și al Uniunii Sovietice. Directoarea ia apoi cuvântul. E tânără, și cuvintele ei, tinere și ele, au sunet nou între zidurile vechi ale liceului de pe bulevard:

— In numele colectivului de direcție, vă felicit pentru începutul noului an școlar...

Apoi directoarea le vorbește despre oamenii muncii și despre lupta lor pentru socialism și pace. In această luptă s'a angajat și tineretul din toată lumea, după exemplul Comsomolului fruntaș...

Vom munci și vom lupta
Comsomolul vom urma...

scandează elevele ca o paranteză de întărire a cuvintelor directoarei.

Dar această hotărîre va fi urmată de angajamente precise, căci făgăduelile vagi nu intră azi în obiceiurile oamenilor. Directoarea trece în revistă lipsurile din anul trecut, atât în învățătură cât și în disciplină, și arată care sunt sarcinile ce se pun acum colectivului didactic și ce angajamente precise își ia acesta în adâncirea marxist-leninistă a materiilor pentru care l-au pregătit cursurile I.C.D.

E rândul elevelor să-și ia angajamente la începutul acestei munci împletite din care vor trage lumină și putere. Secretara U.T.M. subliniază scăderile de până acum, nu numai în ordine și în disciplină liber consimțită, dar și în ritmul învățăturii.

— Noi — spune eleva — învățăm cu hopuri, când mai bine, când mai rău; învățăm mai ales în perioada examenelor. Ce-am zice dacă muncitorii, după ce au depășit norma, ar lucra apoi sub normă? Trebue să lucrăm dela început perseverent, urcând mereu.

O pionieră vorbește acum cu glas argintiu și ferm.

— Părinții noștri — spune ea — construesc socialismul. Noi îl vom consolida. Dar pentru aceasta trebue să fim pregătite. Lozinca leninist-stalinistă: „a învăța, a învăța, a învăța" răsună avântat pe buzele ei.

Iar salutul — răspuns al pionierilor: Tot înainte! e ca un strigăt de luptă în cucerirea vieții.

★

La comunicările administrative se stârnește, însă, o zarvă nemaipomenită, când se află care liceu va funcționa dimineața și care după amiază. Celelalte comunicări, tot atât de importante nu se mai aud. Aceasta dovedește că angajamentele în privința disciplinei nu erau inutile...

Se mai poate trage și concluzia că, până ce angajamentele vor da roade, comunicările susceptibile de a stârni emoție nu trebuesc făcute decât la sfârșit de tot. De altfel, dacă profesoarele s'ar fi aflat nu de „cealaltă parte", ci „printre" eleve, în timpul festivității, respectul pentru prezența lor ar fi evitat, desigur, dezordinea.

1 Octombrie

La Liceul de fete Nr. 4, cursurile au început la timp. Școala avea nevoe de mici reparații și de o curățire atentă. Dar Secția de Invățământ a trebuit să dea întâietatea școlilor elementare și celor din cartierele muncitorești. Trecutul greu a lăsat doar atâtea goluri de umplut.

Cu trei săptămâni înainte de data deschiderii, U.T.M.-istele din școală au început să se agite.

— Ce facem, tovarășă directoare, cu școala noastră?

— Ne-ar trebui humă, săpun, benzină, bradolină...

— Găsim noi...

Și părinții convocați au constituit un comitet de sprijin care a luat inițiativa strângerii de fonduri. Școlii nu i s'au dat banii, ci i s'a adus tot ce îi trebuia. Părinții singuri au făcut cumpărăturile. Cu ajutorul personalului îngrijitor, s'a început curățenia. Mereu în școală, de dimineață până seara târziu, directoarea supraveghea lucrările. Profesoarele lucrau la pavoazare. Unii părinți cunoșteau acum nevoile claselor ca pe cele de acasă. Frontul unic al școlii se constituise.

★

El va trebui să funcționeze însă și altfel decât pe plan material.

La consfătuirea de astă seară, o oarecare pasivitate pe fețele părinților parcă ar spune: — Noi ne-am făcut datoria, acum e rândul vostru.

Cât de necesară e continuarea colaborării, câtă nevoe e de sprijin educativ, se vede îndată. O mamă iese înaintea directoarei. O însoțesc cele două fetițe ale ei, eleve ale școlii. Mama declară că vrea și ea să contribue la comitetul de sprijin. Dar cum învață fetițele? — Aș vrea să aflu de cea mare că învață bine... că pe ea o iubesc mai mult! — Diriginta va trebui să explice mamei că asemenea cuvinte, care probabil nici măcar nu corespund adevărului, pot face mult rău fetiței celei mici.

Diriginta clasei a VII-a stă de vorbă, în clasă, cu părinții. Le dă sfaturi de început de an. Cum trebue să fie îngrijiți copiii, ce fel de hrană au nevoe în primul rând, cât de necesar este să li se respecte odihna. Pentru pregătirea lecțiilor, au nevoe de un colț liniștit în casă. Desvoltarea lor trebue urmărită pas cu pas atât la școală cât și acasă.

Deși sunt numai câteva zile dela începutul cursurilor, diriginta își cunoaște elevele, chiar pe cele noi venite. Părinții acestora, încălziți de vădita ei dorință de a le fi de folos, încep să-și spună îngrijorările. — A mea e cam slabă la matematică. — A mea ar trebui să-și împlinească lipsurile la ortografie. — A mea vorbește prea tare. — A mea vrea să facă pe domnișoara.

— Vom învinge împreună toate greutățile, dacă ne vom consulta des și cu sinceritate — spune diriginta. Dar vedeți ce puțini suntem. Niciun sfert din numărul total. Nu s'ar putea ca fiecare dintre dumneavoastră să-și ia angajamentul de a mobiliza câțiva din ceilalți părinți?

— Cum de nu, e foarte bună ideea — răspunde un tată. Dați-ne câte o listă cu numele a 4-5 părinți și cu adresele lor. Eu unul mă angajez să-i aduc pentru data viitoare.

★

Elevele clasei a V-a pregătesc Gazeta de Perete pentru ziua de 2 Octombrie. E gata o poezie adresată pionierilor:

...„In fața ta stau angajamente grele,
Dar tu niciodată n'ai să fii doborît de ele"...

E gata și un articol cu titlul „Ziua Internațională a Păcii". Dar titlul e în discuție.

— Nu ajunge: „Ziua Internațională a Păcii", căci pacea nu vine singură — spune o elevă din prima bancă. Trebue să spunem: „Ziua Internațională a Luptei pentru Pace".

— Și cine luptă pentru pace?

— Toate popoarele din lume, în frunte cu cele din Uniunea Sovietică. Suntem foarte tari. A venit acum și Republica Populară Chineză. Și nici de bomba atomică nu ne mai temem...

— Dar voi cum luptați pentru pace?

— Eu, spune o pionieră, m'am hotărît să lupt pentru pace învățând bine și fiind disciplinată. Dar cred că nu ajunge atât. Trebue să ajut și pe colegele mele să învețe și ele bine. Socialismul are nevoe de oameni cât mai luminați.

. . . .

Cu atâtea forțe și speranțe noui începe, așa dar, al doilea an de aplicare a Reformei. Frontul Păcii e întărit și fiecare ceas de muncă a noastră îl întărește.

Cadrele didactice sunt ajutate mult de organizațiile de tineret, de cursurile I.C.D. și încep să fie ajutate de părinți. Cursurile I.C.D. le-au dat cheia științei marxist-leniniste. Au apărut uneltele sigure de muncă: manualele. S'au publicat și se vor publica metodice pentru fiecare obiect. Bogata experiență a pedagogiei sovietice, răspândită acum prin diverse publicații, constitue sprijinul cel mai temeinic în muncă. Cabinetele pedagogice și colectivele de specialitate vor fi mijloace de transmitere și de prelucrare ale acestui sprijin.

Este adevărat că nu avem încă deprinderea muncii planificate, că încă nu resimțim ca o nevoe critica și autocritica, că nu am transformat încă în substanță proprie, prin studiu aprofundat și aplicare atentă, concepția materialist-dialectică. Dar munca, în cadrul ajutoarelor pe care le avem acum, munca, după exemplul din uzine și ogoare, munca, luminată de gândul că servește pacea, ne va face să izbutim curând.

„Fiecare analfabet care învață să citească — a spus tov. Chișinevschi — este o lovitură de pumnal dată imperialiștilor provocatori la război".

Fiecare om nou, educat în spiritul comunist, va fi așadar un adevărat aruncător de flăcări împotriva acelorași provocatori. Când spunem astăzi „spor la muncă!", e ca și când am spune deci, „spor spre pace!".

Teodosia Graur

NOUA ORIENTARE ȘTIINȚIFICA LA UNIVERSITATEA „V. BABEȘ" DIN CLUJ

Ceeace caracterizează în trecut munca oamenilor noștri de știință era, printre altele, individualismul, lipsa de colaborare. In același laborator, erau oameni care, nu numai că nu colaborau, dar chiar își ascundeau, unul față de celălalt, obiectivul cercetărilor. La lipsa de colaborare, se adăuga absența oricărei planificări a muncii științifice și lipsa legăturii dintre cercetarea științifică și problemele practicei. Știința avea caracterul de cercetare de cabinet, ruptă de viața practică. Cât privește concepția de bază, aceasta era idealistă, metafizică. Deaceea, nu e de mirare că puteam constata, adeseori, la același om, alături de interpretarea materialistă a unui număr restrâns de fenomene constituind obiectul cercetării sale, o atitudine agnostică sau chiar fideistă, teologică față de ansamblul fenomenelor, față de lume în totalitatea ei.

Toate aceste trăsături, încep să nu mai fie caracteristice pentru știința care se desvoltă acum în institutele și laboratoarele noastre. In locul individualismului, își face loc munca în colectiv; în locul improvizației, planificarea; în locul științei de cabinet, știința legată de nevoile vieții practice; în locul concepției idealiste metafizice despre lume, concepția materialistă dialectică. Exemplul strălucit al acestei științe ni-l oferă știința sovietică, știință care se desvoltă cu un avânt încă necunoscut în istorie. Ea deschide vieții omului perspectiva unei ridicări materiale și spirituale necunoscute până acum. Căci, spre deosebire de știința burgheză, care este un instrument în mâna imperialiștilor cățătători la război, știința sovietică este pusă în serviciul păcii și al progresului, în serviciul maselor muncitoare, care urăsc războiul și exploatarea.

Noua orientare a oamenilor de știință dela Universitatea „V. Babeș", ca și dela Universitatea „Bolyai" din Cluj, a primit un ajutor deosebit și munca științifică a început să obțină succese din cele mai importante.

In luna Mai a. c., la cele două Universități din Cluj, a avut loc vizita d-lui prim ministru P. Groza, a tov. ministru și secretar al P. M. R., Vasile Luca, și a tov. A. Alexa, ministru adjunct la C. F. R. Cu acel prilej, tovarășul ministru Vasile Luca, adresându-se profesorilor și asistenților, a arătat ce așteaptă clasa muncitoare și poporul muncitor dela oamenii de știință și a promis sprijin material laboratoarelor și institutelor de știință a celor două universități, sprijin care n'a întârziat să sosească. D-sa a înțeles să ajute cât mai substanțial mai ales acele cercetări care au legături mai strânse cu practica căci, valorificate, acestea pot contribui, în mare măsură, la ridicarea întregului potențial economic, la realizarea Planului de Stat, care va constitui cea mai puternică temelie pentru desvoltarea științei, a artei și a întregei culturi.

Colectivele care au început să se organizeze pentru cercetarea unor probleme date de Academia R. P. R. au prins viață și altele noui s'au desvoltat. In laboratoarele facultății de chimie a Universității „V. Babeș" — ca să dăm un singur exemplu — lucrează, în prezent, — grupate în 6 colective — un număr de 35 de persoane, cuprinzând: profesori, asistenți, mecanici. Aceste colective lucrează la probleme în legătură cu industrializarea gazului metan (de ex. — transformarea metanului în acetilenă, prepararea de rășini sintetice din acetilenă, etc.), la prepararea de produse medicamentoase (de ex. eleudron, derivați paraaminosalicilici pentru combaterea tuberculozei, prepararea vitaminei B_2 din lapte, prepararea cărbunelui animal activ, a fosfatului tricalcic, a unor medicamente cu bază de magneziu, a unui preparat cu arsen pentru combaterea sifilisului, a unor preparate antimalarice, etc.), la valorificarea deșeurilor (de ex., scoaterea celulozei din puzderii de cânepă și bețe de floarea soarelui, prepararea bumbacului din cânepă, prepararea nitrocelulozei, etc.), la explorări de zăcăminte de pegmatit, plumb, zinc, etc., la separarea elementelor bismut și molibden, la explorarea unor zăcăminte de caolinit, necesar în ceramică, a unor zăcăminte de grafit necesar în siderurgie, apoi la extragerea aluminiului din silicați în vederea fabricării aluminiului metalic, etc.). Deasemenea, se lucrează la îmbunătățirea metodelor de analiză (analiza aliajelor ușoare, dozarea sulfamidelor, a acidului scorbic), și la organizarea atelierului de mecanică fină și de precizie, care va procura laboratoarelor instrumente și aparate de precizie.

Cu prilejul ultimei ședințe, din 23 Septembrie, a tuturor colectivelor, dela Fac. de Chimie, la care au asistat directorul de studii și directorul administrativ, pentru a cunoaște lipsurile și greutățile întâmpinate în cercetare și a veni în ajutorul cercetătorilor, s'a anunțat încă un colectiv, care va studia problema valorificării zerului și va căuta mijloacele de conservare a brânzei de vacă, foarte ușor alterabile în condițiunile obișnuite.

Cercetătorii care s'au întors de curând de pe teren — și care au fost ajutați din subvenția acordată de Ministerul Invățământului Public pentru excursii științifice — semnalează descoperirea de zăcăminte de mangan, molibden, ș. a.

Aflând de noua orientare a laboratoarelor Universității „V. Babeș" spre problemele practice, au început să se intereseze de munca științifică ce se desfășoară aici și unele întreprinderi de stat care și-au exprimat dorința de a trece la industrializarea procedeelor găsite.

Trebue să subliniem că această nouă orientare a științei la Universitatea noastră este încă la începuturile ei. Oamenii noștri de știință mai au de luptat cu vechile lor deprinderi și concepții. Deasemenea, cunoașterea științei sovietice — care este de cel mai mare ajutor pentru oamenii noștri de știință — este încă insuficientă.

Traducerile din limba rusă, deși în ultimul timp, ajutate masiv de Institutul Româno-Sovietic, au făcut progrese însemnate, sunt încă neîndestulătoare, iar cei care nu cunoșteau limba rusă, deși învață organizat în colective conduse de lectori, nu o stăpânesc încă. Trebue să semnalăm totuși că, la unele Institute, (de ex. la Institutul de psihologie) *întregul* personal didactic și științific s'a angajat public, prin ziarul de perete al Facultății, să treacă în cursul acestui an scolar la cetirea în original a literaturii științifice sovietice.

Printre lipsuri, trebue să semnalăm și lipsa de localuri, care constitue o piedică serioasă în calea cercetării științifice și a ridicării cadrelor.

Toate aceste greutăți, ca și altele ce se vor ivi, vor fi cu siguranță învinse, pentrucă niciodată în istoria țării noastre nu s'a dat, ca astăzi, o atât de mare importanță științei și culturii. Noi știm că lipsa de localuri se datorește și sporirii masive a numărului școlilor și institutelor. Astfel, la Cluj, față de situația dinainte de război, numărul facultăților s'a ridicat dela 4 la 34, iar numărul studenților s'a triplat. Deasemenea a sporit considerabil numărul școlilor medii de tot felul.

Planul de perspectivă expus de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Secretarul General al P. M. R., în discursul ținut cu prilejul zilei de 23 August, va mobiliza spiritul patriotic al oamenilor noștri de știință și va întări hotărîrea lor de a contribui cât mai mult la așezarea țării noastre în rândul țărilor celor mai înaintate, nu numai din punct de vedere politic ci și din punct de vedere economic, științific și cultural.

Prof. Al. Roșca
director de studii la Univ. „V. Babeș", Cluj

Instituțiile de învățământ superior își deschid larg porțile sub semnul luptei pentru pace

La 8 Octombrie, Universitățile noastre își deschid cursurile. Strâns legat de marile probleme care frământă întreaga lume progresistă, noul an universitar se deschide și el sub semnul luptei pentru pace.

De aceea, în acest nou an, instituțiile noastre de învățământ superior vor trebui să ducă o muncă mult mai susținută și mai organizată ca anul trecut.

Luminate de revoluționarele discipline ideologice: marxism-leninism, materialism dialectic și istoric, economia politică — universitățile noastre vor trebui să poarte, cu tot mai multă energie, lupta împotriva cosmopolitismului cu care regimurile trecute le infectase, vor trebui să lichideze obiectivitismul antiștiințific și laș, precum și ploconeala slugarnică în fața culturii burgheze decadente și reacționare.

Cunoașterea limbii ruse va forma și în învățământul superior, un instrument de muncă și o puternică armă de luptă pentru însușirea și cucerirea adevăratei științe.

Instituțiile noastre de învățământ universitar formează cadre superioare de tehnicieni, formează cadre didactice, formează cercetători, artiști, intelectuali noi, proveniți din sânul poporului și legați de poporul muncitor. Formarea acestor cadre, solid înarmate cu cunoștințele celei mai înaintate științe și tehnice, știința și tehnica sovietică, este cerută la noi de sarcinile construirii socialismului. Răspunzând nevoilor ce decurg din revoluționara desvoltare a țării noastre învățământul nostru superior se leagă și în acest mod tot mai mult de viață, de realitate.

In acest nou an universitar, cadrele didactice, pătrunse de marea sarcină pe care le-o încredințează Partidul, folosind larg sprijinul U.T.M.-ului, vor trebui să adâncească cercetările, să-și îmbunătățească metodele de lucru, ducând mai departe făclia științei progresiste, utilă oamenilor muncii, utilă progresului, utilă luptei pentru apărarea păcii.

Tineretul nou, tineret ieșit din masele largi populare, devotat cauzei revoluționare a lui Lenin și Stalin, încălzit de dragostea fierbinte de patrie și solidar cu tineretul muncitor al tuturor popoarelor, luptător împotriva exploatării, convins de marea importanță a științei în construirea socialismului, tineretul nou, mergând curajos pe calea înnoirilor în domeniul tehnicei și al științei, își va face datoria învățând stăruitor, învățând organizat, pentru a grăbi înfăptuirea lumii socialiste și a întări Frontul Păcii.

La începutul celui de al doilea an de aplicare a Reformei, Ministerul Invățământului Public urează tuturor Institutiilor de Invățământ superior spor la muncă și succes în lupta pentru triumful științei progresiste și al păcii.

CONCLUZII
IN URMA EXAMENELOR DE ADMITERE LA FACULTATEA DE FILOLOGIE

Din foarte multe puncte de vedere examenele de intrare în instituțiile de învățământ superior au însemnat, anul acesta, un succes. Comisiile de admitere au constatat dela început că marea majoritate a candidaților acordă examenelor de intrare în Facultăți și Institute, multă seriozitate.

In luna August, utemiștii din fiecare facultate au organizat, pentru viitorii lor colegi, cursuri de pregătire și, sub îndrumarea organizațiilor de Partid, au popularizat printre candidați ideea sănătoasă a îmbinării cunoștințelor profesionale cu cele ideologice. Mai târziu, în timpul examenelor, ei au reușit, în bună măsură, să inspire candidaților încredere în lucrările comisiilor, făcând să se înțeleagă dela început că învățământul superior așteaptă cu dragoste cea de a doua serie de studenți, după reforma învățământului.

Rezultatele muncii profesorilor din învățământul mediu, precum și sârguința utemiștilor din facultăți și institute, au apărut în mod clar la examen. Absolvenții școlilor medii care s'au prezentat la facultățile de Filosofie, Filologie, Psihologie-Pedagogie, Istorie-Geografie, ne-au arătat că, venind la aceste facultăți, au făcut o alegere conștientă determinată de o înclinare pe care și-au controlat-o, și că — în afară de mici excepții — cei mai mulți începuseră încă din școala medie să se intereseze în mod special de disciplinele către care se simțeau atrași mai mult.

Pregătirea ideologică și chiar preocuparea de a încerca prin mijloace proprii, nu printr'o învățare mecanică, să găsească legătura dintre ideologia marxist-leninistă și o problemă oarecare din materiile la care s'a dat examen, a fost unul dintre cele mai îmbucurătoare fapte constatate la examen. Acest efort de gândire se datorește spiritului nou adus de reforma învățământului care a contribuit, în școală, la îndrumarea elevilor și studenților, făcând din ei participanți activi la lupta generală a poporului muncitor pentru idealurile sale.

Aceste linii mari de desvoltare a tineretului școlăresc trebuesc întărite în viitor, dar, cum e și lesne de înțeles, ele vor trebui să se bizue și mai solid pe cunoștințe de specialitate, pentru a da putința ca spiritul creator al tineretului nostru să fie și mai activ în cercetarea problemelor. Este necesar să observăm că aceste cunoștințe de specialitate au suferit de multe ori de lipsuri de care nu candidații ercu cei mai vinovați. Iată un exemplu: la lucrările scrise, rezultatele au fost mult mai slabe decât la probele orale. De multe ori, a trebuit să constatăm că, deși ideile expuse sunt juste și se încadrează în subiectul ales, compoziția literară și argumentarea ca și ortografia și punctuația sunt mult sub posibilitățile unui candidat, ceeace dovedește că nu s'a dat destulă atenție în școala medie acestor lucruri. Să ne amintim cuvintele pe care I. V. Stalin le-a spus lui A. S. Iacovlev, erou al muncii socialiste, într'o discuție despre gramatică: *„Dacă un om nu știe să-și expună corect ideile, înseamnă că și gândește fără sistem, haotic! Cum va face el ordine în ceeace i-a fost încredințat să facă?"*

Ne dăm seama astfel cât ar fi câștigat învățământul superior dacă interesul pe care candidații l-au arătat pentru îmbinarea ideologiei marxist-leniniste cu diferitele discipline, ar fi fost servit de o expunere cât mai corectă a ideilor.

Candidații dela filologie, s'a constatat, la literatura română, au vădit preferințe pentru operele literare de după 23 August pe care le cunoșteau mai bine. Din poezia de după 23 August, puteau chiar recita versuri pentru a pune în lumină temele poeziei actuale, Clasicii, le sunt mai puțin cunoscuți. Din această pricină problema reconsiderării i-a atras mai puțin.

Această lipsă vădește o neîndestulătoare popularizare a clasicilor în învățământul mediu și, în același timp, datoria pe care o are, în fapt, învățământul superior de a o împlini printr'o muncă serioasă de zi de zi.

In concluzie, se vede, din interesul pentru disciplinele ideologice și pentru aplicarea marxism-leninismului la studiu, că reforma învățământului dă roade, dar, totodată, examenele de admitere scot în evidență unele lipsuri, pe care cadrele învățământului de toate gradele trebue să le analizeze spre a-și îmbunătăți munca acolo unde are puncte slabe, neuitând sarcina de a da Patriei buni constructori ai socialismului.

I. Coteanu

Desvoltarea învățământului superior cu limba de predare maghiară

Universitatea Bolyai din Cluj, cu limba de predare maghiară, a luat ființă în anul 1945, ca singura instituție de învățământ superior din țara noastră pentru populația maghiară.

După reforma învățământului, una din facultăți, s'a transformat în Institutul Medico-Farmaceutic dela Tg. Mureș depinzând de Ministerul Sănătății.

Reforma învățământului a adus și în viața Universității cu limba de predare maghiară, schimbări structurale. De unde, până la reformă, Universitatea Bolyai avea 4 Facultăți cu 90 de catedre și 135 cadre didactice, astăzi, mulțumită restructurărilor făcute, are 8 facultăți cu 135 catedre și 264 cadre didactice.

Afară de Universitatea Bolyai și de Institutul Medico-Farmaceutic din Târgu-Mureș, s'au mai creat: Institutul de Agronomie, Institutul de Arte cu 3 facultăți și catedre cu limba maghiară la Institutul de Mecanică din Cluj.

Prin atribuirea clădirii Liceului „Marianum" Universității Bolyai, aceasta își va putea desvolta în condițiuni mai bune cercetările științifice.

Cu ajutorul primit dela Minister, se va deschide, în clădirile Universității, câte o sală de lectură, ceeace va ușura munca în bibliotecă a studenților.

Experiența făcută anul trecut prin organizarea colaborării profesorilor și a colectivului didactic ajutător, prin colectivele de catedră ca organ permanent de îndrumare ideologică, științifică și didactică, va servi la îmbunătățirea metodelor de predare.

Ca rezultat al muncii de lămurire duse de U.T.M., s'a ajuns, în anul universitar trecut la o frecvență de 90% la Facultatea de Științe Naturale și de 70% la Facultatea de Drept. Această frecvență va trebui să fie în anul ce începe de 100%.

Prin realizarea Planului de Stat, numărul burselor ce se vor acorda va fi sporit, iar căminele și cantinele vor cuprinde un număr mai mare de studenți.

Sub regimul burghezo-moșieresc, al grofilor, al boierilor și al cozilor lor de topor, tineretul studios maghiar a fost împiedecat de a-și continua studiile în țară. Astăzi, cu ajutorul P. M. R. și prin Reforma Invățământului, tineretul naționalităților conlocuitoare studiază alături de studenții români, spre binele lor și al Republicii noastre Populare.

Cu ajutorul acordat de guvern, grupuri de studenți sub conducerea profesorilor de specialitate, au întreprins, în diferite regiuni ale țării, cercetări, ale căror rezultate urmează să fie valorificate în noul an universitar.

Colaborarea în muncă a studenților români și maghiari, sub îndrumarea U. T. M., atât în ceeace privește asistența socială cât și pe tărâm politic, arată că tineretul nostru studios a înțeles importanta menire ce o are în închegarea bunei și armonioasei conviețuiri a tuturor naționalităților din Republica Populară Română.

Astfel, prin însușirea minunatelor învățături ale experienței sovietice, a acelei școli care crește elevi în spiritul dragostei nemărginite de Patrie și al credinței față de marele învățător al popoarelor, Iosif Vissarionovici Stalin, învățământul naționalităților conlocuitoare din Republica Populară Română, îndrumat și însuflețit de ideile și luptele Partidului Muncitoresc Român, este pe drumul educației sănătoase a tuturor naționalităților din țara noastră în spiritul solidarității dintre toți cei ce muncesc, indiferent de naționalitate.

La fel ca în uzine și pe ogoare, învățământul va cimenta dragostea dintre naționalitățile conlocuitoare și poporul român, dragostea și devotamentul către Republica Populară Română, va contribui la succesul luptei noastre comune pentru apărarea păcii și pentru înfăptuirea socialismului în țara noastră.

Cziko Laurențiu
Consilier ministerial

Sarcini pentru noul an școlar la Institutul Politehnic București

Anul școlar care a trecut a înregistrat în Institutul Politehnic București o vie activitate, dovedind astfel o atitudine nouă față de școală, ca rezultat direct al începutului de aplicare a reformei învățământului. Prin noua orientare se poate afirma, că sunt multe problemele de învățământ în care s'au înregistrat evidente progrese. In special condițiile noi privind obligativitatea frecvenței la cursuri și aplicații, ca și rânduiala severă de promovare, au fost măsuri bine venite pentru însănătoșirea vieții universitare. S'a terminat astfel cu categoria studenților de carieră, de regulă „fii de bani gata", care constituiau elementele ce frânau progresul școlii, împiedicând în felul acesta și pe ceilalți să învețe și ocupau, fără nici un merit, locurile altora. Ca un exemplu, în evidența Institutului figurează cca. 500 așa zișI studenți (reprezentând un procent de 20 la sută din numărul total al studenților înscriși în anul școlar ce a trecut), care au terminat frecvența anilor de studii în intervalul 1927—1948, dar nu și-au luat nici până acum toate examenele sau nici nu și-au executat probele practice.

Observațiunile făcute în cursul anului, ca și cu ocazia examenelor, ne arată însă în mod clar că, în afară de realizările pozitive din activitatea Institutului nostru, s'au remarcat o serie de lipsuri care urmează a fi rezolvate cât mai repede pentru a scoate, cu un ceas mai devreme, cadrele de tehnicieni pe care le așteaptă țara. In acest sens, din experiența de până acum, desprindem, în pragul noului an școlar, ca principale sarcini:

Trebue desăvârșirea, pe această ultimă treaptă a învățământului tehnic, educarea tineretului în spiritul devotamentului fără margini față de popor, față de regimul nostru de democrație populară, față de Republica noastră.

Corpul didactic va trebui să asigure cursurilor un înalt nivel ideologic, dovedit fiind în școala sovietică, că acolo unde s'a avut în vedere acest lucru, s'au obținut cele mai bune rezultate. In acest scop, va trebui în prealabil însă intensificată munca pentru o justă orientare ideologică a corpului profesoral.

Trebue să remarcăm un spirit nou, este drept în formare, de colaborare în sânul corpului didactic. Lucrul în colectiv va trebui să sfarme total tradițiile contrarii și să fie promovat ca regulă generală de muncă.

Trebue să remarcăm deasemeni și tendința unei legături mai strânse a unora din membrii corpului didactic cu studenții, manifestată prin ajutorul direct dat pentru ridicarea lor științifică în afară de ședințele de curs. In anul școlar viitor întregul corp didactic însă trebue să-și însușească spiritul sănătos, democratic al școlii noi, de conlucrare cu studenții și U.T.M. Profesorul trebue să devină nu numai deschizătorul de porți dela catedră; el trebue să fie și călăuză, îndrumător al studentului pe căile deschise. Profesorul trebue să-l înțeleagă pe student și să-l ajute în efortul pe care acesta-l face pentru a-și însuși cât mai temeinic cunoștințele. Deaceea orele de consultații, seminarii suplimentare, etc., vor fi prilejuri pentru corpul didactic de a-și dovedi sentimentele de care sunt pătrunși.

Unele cursuri sunt încă pline de o serie de lucruri inutile, fără nici o legătură cu nevoile reale ale industriei. Este necesar să creăm un spirit de școală superioară, care să se manifeste nu prin dificultatea și cantitatea materiei predate, ci prin formarea gândirii studentului, pentru a răspunde nevoilor vieții pe care o construim. Programele analitice ale cursurilor vor trebui astfel de urgență revăzute, actualizate și integrate într'un ansamblu armonios în cadrul planurilor de învățământ a Facultăților. Cursurile nu mai pot fi predate după bunul plac al fiecărui profesor, independent de celelalte discipline, ci în perfectă concordanță, pentru a forma un tot unitar.

Unul din marile goluri a învățământului în Institutul Politehnic București a fost și este acela al puținelor cursuri imprimate.

După măsurile de ultim moment luate în Mai de Min. Inv. Public pentru tipărirea cursurilor, au putut fi litografiate până acum sau în curs de litografiere, 11 manuscrise, cifră care raportată la cei 200 de profesori, conferențiari și lectori ai Institutului nu reprezintă decât un procent foarte mic de 5.5 la sută.

Pe acest tărâm, va trebui dusă o susținută muncă din partea întregului corp profesoral.

In anul școlar care a trecut, unii dintre membrii corpului didactic, care sunt și în producție, s'au dovedit a fi mult prea ocupați și nu s'au putut dedica școlii în măsura în care azi aceasta-i cere.

Va trebui schimbată mentalitatea multora, în special la mulți dintre aceștia din urmă, care consideră școala ca a doua ocupație și-i acordă importanță în consecință, mai mult în zilele de plata salariilor.

Intregul corp didactic va trebui să se integreze total, să participe activ la viața Institutului. In felul acesta, prin asigurarea schimbului de experiență, va putea să se îmbunătățească calitatea cursurilor și organiza mai bine munca didactică.

Cadrele mai vechi nu au dus în anul școlar care a trecut, decât pe alocuri, o muncă de ridicare a elementelor tinere, noi promovate pe lângă catedre.

Deasemeni munca de cercetări științifice, care nu a fost activă în toate sectoarele, va trebui intensificată. Să nu uităm că avem în corpul didactic cca. 450 de membri, dela care țara așteaptă contribuția în desvoltarea științei și tehnicii, luminarea multor probleme pe lângă creșterea calitativă ce o va marca în felul acesta și învățământul.

In anul școlar viitor va trebui dusă apoi o susținută muncă de lămurire pentru asigurarea, din partea studenților, a unei riguroase discipline în Institut. Studenții trebuesc făcuți să înțeleagă, că au datoria să se conformeze întocmai dispozițiilor Ministerului, precum și regulilor de bună rânduială luate de Facultăți. Trebue să înceteze metoda nenumăratelor cereri, pentru tot felul de motive și rezultând din nerespectarea măsurilor generale luate.

Cercurile de învățătură, seminariile suplimentare și orele de consultații trebue să devină de real folos pregătirii studenților. Deaceea în noul an școlar ele trebuesc temeinic pregătite, pentru folosirea din plin a lor. Evident toate aceste metode trebuesc îmbinate cu pregătirea zi de zi a lecțiilor, prin studii individuale..

Numai în felul acesta examenele vor deveni, pentru marea majoritate a studenților, un simplu popas de recapitulare a muncii depuse, înainte de a porni din nou la drum.

Noul an școlar ce se va deschide sub semnul „Zilei Păcii" (2 Octombrie) trebue să însemne mobilizarea tuturor forțelor ce vor să facă din învățătură o armă în lupta spre o viață mai bună, spre progres; trebue să însemne o nouă etapă de cuceriri pe drumul luminos al noilor înfăptuiri, pe drumul socialismului.

Conf. M. Postelnicescu
Dir. de studii al Inst. Politehnic București

Studiul Istoriei Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice

(Urmare din pag. 1-a)

deplinească pentru a lichida rămânerea lor în urmă din punct de vedere teoretic și politic, pentru a se înarma în vederea luptei pentru apărarea independenței Patriei, pentru pace. „Nu există mijloc mai eficace de însușire efectivă a esenței teoriei marxist-leniniste decât studierea lucrării tovarășului Stalin", ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

In adevăr, cum ne-am putea atinge țelul — formarea unei generații de constructori ai socialismului în țara noastră, — fără să ne înarmăm cu principiile marxist-leniniste? Cum am putea forma tineri care să-și iubească profund Patria, fără a-i educa în spiritul internaționalismului proletar, spirit care însuflețește întreaga Istorie a P. C. (b). In timpul lecțiilor, să dăm exemple din Istoria P. C. (b), să apropiem pe elevii noștri de Uniunea Sovietică, să-i interesăm la ceeace s'a realizat și se realizează azi acolo, să-i orientăm în privința drumului pe care mergem noi și să-i pregătim pentru a construi și apăra orânduirea socialistă în țara noastră. Orice pagină din Istoria P. C. (b) poate fi o pildă pentru noi.

Studiind Istoria P. C. (b) vom sădi mai puternic în sufletul nostru și al tineretului încrederea nesdruncinată în victoria definitivă, în marea cauză a Partidului lui Lenin și Stalin, în biruința comunismului în lumea întreagă. In felul acesta vom fi mai puternici în lupta pentru pace.

Inceput de an la Universitatea „Alexandru I. Cuza" din Iași

Anul școlar 1949 — 50 pune cadrelor didactice și studenților acestei Universități sarcini importante, care rezultă atât din analiza critică a muncii anului precedent, cât și din sarcinile generale trasate învățământului prin Planul de Stat și prin lupta clasei muncitoare pentru construirea socialismului.

Reforma Invățământului, aplicată odată cu anul 1948 — 49, a trezit la viață nouă și învățământul universitar, până atunci rupt de realitate, formalist și anarhic. In ce privește pe student, trecerea prin universitate însemna acumularea în curs de un număr nedeterminat de ani a unei sume de cunoștințe difuze, executarea de lucrări în laboratoare lipsite de utilajul și aparatura științifică necesară și formalitatea trecerii unui număr oarecare de examene. Acest lucru a fost cu deosebire simțit la Iași, vitregit în mod intenționat de regimul burghezo-moșieresc, — ca de altfel întreaga Moldovă — din cauza așezării sale în apropierea Marelui Stat Socialist, Uniunea Sovietică. S'a ajuns astfel la scăderea numărului de studenți la Facultățile cu discipline legate de laborator și la creșterea lor disproporționată la Facultățile „teoretice", precum și la tendința din ce în ce mai accentuată a profesorilor de a părăsi Iașul pentru București sau de a face, în cel mai bun caz, ambulantism.

Aplicarea Reformei Invățământului în spiritul ei revoluționar, pentru crearea unei școli a clasei muncitoare, a fost o piatră de încercare pentru profesori și studenți. Profesorului i s'a cerut să țină seama de marea misiune încredințată învățământului superior: aceea de a crea cadre de înaltă specialitate, bine pregătite științific, pe baza concepției materialismului dialectic și istoric, conștiente de rolul lor social și atașate clasei muncitoare și năzuințelor ei. Studentul, eliberat de griji materiale prin măsuri judicioase de asistență, a trebuit să probeze capacitatea sa de muncă științifică și conștiința că lucrează în serviciul poporului muncitor.

Munca a fost grea, sforțările depuse au fost remarcabile. Cu sprijinul Ministerului, au fost acoperite nevoile cele mai urgente în materiale ale laboratoarelor și bibliotecilor. Activitatea de catedră a fost efectivă, ambulantismul a dispărut, cu sprijinul Partidului au fost aduse la Iași elemente științifice valoroase, la specialitățile deficiente. In cercurile de studii și colectivele de catedră, profesorii au făcut eforturi serioase pentru a lămuri problemele de ideologie legate de specialitate, având continuu sprijinul Organizației de Partid și a Sindicatului. Prin orele de consultație și prin participarea la grupele studențești de învățătură inițiate de U. T. M., a început să se stabilească între profesor și studenți acea atmosferă de colaborare prietenească necesară comunicării și creării științei.

Examenele de sfârșit de an au dovedit o atitudine nouă a studenților față de învățătură, prin intensitatea muncii și seriozitatea pregătirii. Normele de promovare au dat Universității posibilitatea de a elimina elementele necorespunzătoare, care au constituit până acum un balast în munca de pregătire a studenților.

Dacă, în general, rezultatele au fost pozitive și promițătoare, deficiențele în munca anului 1948 — 49 au fost serioase, iar înlăturarea lor va constitui o sarcină permanentă în noul an. Conducerea Universității, n'a izbutit încă să cuprindă întreaga muncă, s'o planifice și să-i urmărească realizarea. Unii din membrii corpului didactic n'au corespuns sarcinilor ce li s'au încredințat. Deasemeni promovarea științei sovietice și combaterea cosmopolitismului și a curentelor decadente burgheze nu s'a dus sistematic și cu toată vigoarea necesară. De mare ajutor ne va fi în această privință conlucrarea cu Filiala Iași a Academiei R. P. R. și a Institutului Româno-Sovietic, cu Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii și cu societățile științifice.

O altă problemă centrală este aceea a ridicării de cadre științifice din rândul corpului didactic ajutător. Ea va continua să preocupe Universitatea sub dublul ei aspect: lipsa de interes a unora dintre profesori pentru pregătirea elementelor tinere necesare științei românești și tendința multora dintre asistenți și preparatori de a-și considera postul ca o simplă meserie rutinară, departe de orice preocupare științifică.

Din punct de vedere didactic este necesar să se întărească spiritul de muncă în colectiv, prin organizarea și activarea colectivelor de catedră, care vor trebui să devină adevăratele unități de învățământ, înlăturându-se individualismul anarhic ce mai stăruie încă la unii din profesorii noștri, precum și formalismul inoperant al unor consilii de facultate. Deasemenea, o mai bună organizare a orelor de consultații pentru studenți va trebui să ducă la rezultate rodnice.

Dintre problemele materiale, aceea a lipsei de spațiu este una din cele mai grele. Sprijinul larg al Ministerului a soluționat, în parte, această problemă, dându-ne posibilitatea să amenajăm, între altele, două amfiteatre a 500 de locuri și o sală de cursuri de 200 de locuri. Soluționarea definitivă se va găsi numai la descongestionarea imobilului Universității, prin clădirea unui local propriu pentru Institutul Politehnic. In același timp, utilajul de lucru al laboratoarelor, bibliotecilor și seminariilor se cere a fi înnoit și completat, atât cu aparate și instrumente, cât și cu materiale. Înțelegerea pe care am găsit-o în acest an la M. I. P. ne dă speranțe că în curând aceste probleme vor fi soluționate.

Și în altă problemă locală, legată de urmările războiului criminal antisovietic, am găsit sprijinul Partidului și al Guvernului; aceea a locuințelor necesare corpului didactic.

La acest început de an școlar, pe drumul revoluției culturale din Republica Populară Română, cadrele didactice, studenții și personalul Universității din Iași se încadrează cu hotărîre în efortul colectiv al clasei muncitoare și se angajează să muncească cu râvnă pentru a corespunde sarcinii ce li s'a încredințat.

Prof. Jean Livescu
Rectorul Universității din Iași

Marea manifestație a oamenilor muncii din București cu prilejul Zilei Internaționale a Luptei pentru Pace

MANUALE • METODICI • MATERIAL DIDACTIC

PREDAREA MATEMATICII IN ȘCOALA NOUA

Colectivul metodologic al Societății Științelor Matematice și Fizice din R. P. R. și-a început activitatea printr'o conferință cu titlul de mai sus, ținută Joi 29 Septembrie a. c., în localul Facultății de Matematici-Fizică, de către tov. Eugen Rusu, profesor în învățământul mediu. Au asistat la conferință circa 230 persoane, — capacitatea maximă a sălii. Este interesant să remarcăm că în sală erau și ascultători din afara cadrelor învățământului, — unii din ei luând cuvântul și la discuții — ceeace dovedește că problemele de învățământ preocupă și oameni care nu au o legătură directă cu școala, — fapt nou și îmbucurător.

Ședința a fost prezidată de tovarășul academician profesor Gr. Moisil, profesor universitar Andrei Popovici și profesor N. Stănescu. In cuvântul de închidere, tov. profesor Gr. Moisil, după ce a răspuns unor probleme ridicate la discuții, a subliniat utilitatea unor asemenea ședințe de metodologie pentru ridicarea în muncă a profesorilor și a făcut propuneri concrete pentru întocmirea planului de activitate al colectivului.

Dăm mai jos rezumatul conferinței.

Reforma școlară, inițiată și realizată de P. M. R., înseamnă o cotitură hotărîtoare în viața noastră culturală. Ne propunem să analizăm :

I. Cum au întâmpinat profesorii de matematici reforma.

II. Cum s'a desfășurat învățământul matematic în primul an de aplicare a reformei.

III. Căror probleme trebue să le facem față în întâmpinarea celui de al doilea an în școala nouă.

Dacă unii profesori au început anul școlar trecut cu ideia nejustă că obiectul matematicii nu poate fi influențat de reformă, alți profesori au căutat să judece dialectic lucrurile și să desprindă care sunt sarcinile lor specifice în funcție directă de obiectivele mari ale școlii noi.

Obiectivul școlii noi fiind să formeze cadrele necesare pentru construirea socialismului, caracteristicile ei principale sunt :

1. Școala e a întregului popor muncitor.

2. Învățământul este realist-științific ; el este laic.

3. Învățământul este de Stat.

Cum se reflectă aceste caracteristici în învățământul matematic ?

1. Dacă școala e a întregului popor, nu trebue să ne fixăm atenția asupra elevilor „buni", favorizați de condițiile materiale în care trăesc, ci trebue să căutăm cultivarea posibilităților vii ale întregei mase de elevi.

2. Învățământul fiind realist-științific, iar știința un instrument fundamental al culturii socialismului, matematica nu mai poate fi o „artă pentru artă", un simplu joc al abstracțiilor, o învârtire în gol a unor formule sterpe. Matematica este o știință abstractă, dar punctul ei de plecare este realitatea și tot realitatea este domeniul ei de aplicare. Datorită acestui fapt, ea se încadrează definiției geniale pe care a dat-o Lenin : *„Dela contemplarea vie la gândirea abstractă și dela ea la practică, — iată calea dialectică a cunoașterii adevărului, a cunoașterii realității obiective".*

Problema înfățișării matematicii ca un câmp de cercetări în legătură organică cu alte câmpuri de cercetări ale științei, ca un câmp de cercetări având un sens viu și real, iată a doua problemă care se ridică pentru profesorul de matematică, prin aplicarea reformei învățământului.

Aici se cuprinde și rolul educativ al matematicii. Exercițiile matematice trebue să creeze o anumită formație a intelectului, deprinderea de a gândi și de a se exprima cu claritate, aptitudinea de a prinde trăsăturile esențiale, de a deduce, dintr'un număr de date coherente, adevărurile utile.

3. Dacă învățământul este de Stat, înseamnă că acerba concurență individuală, care este însăși axa existenței în societatea capitalistă, trebue să facă loc spiritului de colaborare, de ajutor reciproc, de ridicare în colectiv.

Cum s'au tradus în fapt aceste sarcini și cum trebuesc ele privite pentru anul următor ?

1. Ridicarea întregei mase de elevi s'a făcut, în primul rând, cu sprijinul cercurilor de meditații organizate de U. T. M.

Pregătirea temeinică a tuturor elevilor trebue să fie reală.

Telul acesta trebue realizat nu formal, prin coborirea nivelului cerut pentru nota de trecere — cum s'a întâmplat în unele cazuri, — ci prin ridicarea reală a nivelului de pregătire la nivelul notei de trecere.

Profesorul trebue să-și conducă lecția în așa fel ca ea să fie accesibilă tuturor. Trebue să ajungem ca meditațiile să se facă nu numai cu elevii slabi, ci și cu acei elevi care vor să-și adâncească cunoștințele.

2. Legătura matematicii cu alte obiecte de învățământ s'a făcut, în genere, nu destul de sistematic, prin probleme de aplicație a matematicii la fizică.

Este de dorit ca profesorul de matematică să cunoască programa școlară de fizică și să urmărească efectiv mersul lecțiilor de fizică la clasele pe care le are.

Legătura matematicii cu viața practică s'a făcut, în special, prin probleme în care apărea utilitatea unor chestiuni teoretice. Să nu ne limităm însă la probleme artificiale. Profesorul să iasă cu clasa sa pe teren pentru a rezolva direct, pe realitate, probleme de aplicații ale trigonometriei, geometriei, etc.

Nu numai alegerea, ci și rezolvarea unei probleme de aplicație trebue făcută cu atenție, pentru a educa simțul realului. Trebue să-i învățăm pe elevi să lucreze nu numai cu numere simple, ci cu datele pe care le impune realitatea. Să le arătăm care sunt simplificările și rotunjirile posibile, cum se pune problema aproximațiilor, care-i gradul de exactitate pe care îl impune natura problemei și să dăm, în limita posibilului, și noțiuni de teoria erorilor, arătând, de exemplu, într'o problemă de trigonometrie pe teren ce eroare rezultă pentru lungimile pe care le calculăm dacă neglijăm secundele în măsurarea unghiurilor. Deasemeni, să-i deprindem pe elevi să urmărească calculele și rezultatele și printr'o apreciere sumară, din ochi, pentru a-și da seama de erorile mari, cum ar fi cele provenite din punerea greșită a virgulei.

Problema utilității practice a matematicii a dus, uneori, la interpretări greșite, mai ales din partea elevilor mai mari, care au considerat că tot ceeace învață trebue să aibă o aplicație directă și imediată. Sunt însă și capitole care nu au o aplicație directă, care servesc să fundamenteze chestiunile direct-utile, care sunt doar o etapă de studiu, o verigă necesară într'un lanț de cercetări, ceeace nu înseamnă că ele nu reflectă un aspect al realității, sau că nu au un rol decisiv, chiar dacă e indirect, în dirijarea realității.

De exemplu, anul trecut, elevii din clasa XI au cerut să sacrificăm studiul astronomiei, pe motiv că e o știință inutilă, fără legătură cu realitățile de pe pământ. In cursul studiului, li s'au subliniat aplicații de folos direct, cum e aflarea longitudinii și latitudinii unui loc de pe pământ, dar li s'a înfățișat și utilitatea de ordin superior, cum ar fi a legilor lui Kepler, care au servit ca punct de plecare pentru construirea Mecanicei raționale, care la rândul ei este fundamentul Mecanicei aplicate.

In legătură cu acestea e și chestiunea rolului educativ al matematicii. Noi urmărim, pe lângă o însușire temeinică a unor cunoștințe și metode, și desvoltarea facultăților intelectuale, în deosebi a judecății.

Cu gândul că trebue să formăm oameni care, în munca lor vor avea nevoe numai să aplice matematica (cum ar fi în școlile profesionale), s'ar putea să punem exagerat accentul pe posedarea formulelor, pe aplicarea lor corectă, dar mecanică. E greșit să procedăm astfel, nu numai pentrucă stăvilim desvoltarea puterii de gândire dar și pentru faptul că aceste cunoștințe nu pot fi însușite temeinic și durabil și nici măcar nu pot fi aplicate în modul cel mai bun, dacă ele nu sunt rodul unui proces intelectual activ.

Ca exemplu concret, dau o lecție despre regulele de divizibilitate la clasa V-a. N'am început prin a dicta regula, cum aș fi fost tentat, dacă aș fi urmărit în primul rând ca elevii să „știe". Am căutat să călăuzesc judecata elevilor pentru a găsi ei regula. Am avut astfel surprinderea ca un elev să găsească o regulă nouă, necunoscută, la divizibilitatea cu 8, mai ușoară decât cea cunoscută, pentrucă se aplică numai mintal: un număr e divizibil cu 8 în două cazuri : când cifra sutelor e cu soț și numărul ultimelor două cifre e divizibil cu 8, sau când cifra sutelor e fără soț și numărul ultimelor două cifre dă restul 4 în împărțirea cu 8. (In regula cunoscută se împarte la 8 numărul ultimelor trei cifre, ceeace necesită, la copii, calcul scris). Pentru un copil de 11 ani, această „descoperire" arată un mers activ și creator al gândirii lui.

Insușirea conștientă a cunoștințelor și desvoltarea gândirii logice sunt probleme care preocupă, mai sistematic decât la noi, învățământul sovietic. In articolul „In preajma noului an școlar" scris de I. Kairov, Ministrul Învățământului din R. S. F. S. R. și reprodus în Gazeta Învățământului, se spune: „Este necesar să dăm elevilor cunoștințe temeinice și însușite conștient, să-i deprindem să rezolve probleme și exerciții, pentru a le desvolta gândirea logică și reprezentările despre spațiu". Aceasta trebue desigur să servească de îndreptar și pentru învățământul nostru.

3. Inlocuirea spiritului de concurență individuală prin spiritul de colaborare și întrajutorare trebue să se manifeste nu numai printre elevi, — prin îmbunătățirea cercurilor de meditații. La matematici și fizico-chimice, această ridicare reciprocă în muncă are un rol deosebit, dacă ținem seama că, la aceste obiecte, predau și profesori care au altă specialitate și oameni care acum încep munca de învățământ. Trebue să facem toate eforturile pentru a ajuta pe noii noștri colegi să cuprindă munca cu care au fost însărcinați.

Pentru ridicarea noastră profesională Societatea Științelor Matematice și Fizice din R. P. R. ne va da un sprijin prețios. Ea va organiza cursuri de improspătare și aprofundare a cunoștințelor noastre. Prin colectivul metodologic, vom fi ajutați să ne îmbunătățim metodele de predare și de muncă. Colectivele științifice ne vor da cele mai potrivite condiții de lucru și de desvoltare.

Dar munca noastră în învățământ își va da roadele numai dacă vom lucra sistematic, planificat. Analiza sarcinilor care ne stau în față, analiza condițiilor și mijloacelor care ne stau la dispoziție au tocmai rostul să ne ajute în alcătuirea unui bun plan al muncii noastre.

O altă condiție esențială de reușită este utilizarea metodică a experienței făcute de pedagogia sovietică. Pentru anul ce vine, materialul sovietic va fi tradus și pus la dispoziția noastră în proporții mult mai mari ca anul trecut, prin grija Institutului Româno-Sovietic și a Ministerului nostru, care au și început tipărirea celui mai prețios îndrumător: metodicile

Acestea sunt, în linii mari, problemele care trebue să ne preocupe în întâmpinarea celui de al doilea an de aplicare a reformei.

★

Discuțiile care au urmat au adus precizări și completări conferinței. Prin chestiunile ridicate, ele au demonstrat utilitatea acestui colectiv metodologic, necesitatea unor ședințe viitoare, în care problemele de învățământ să nu fie numai enunțate într'o privire de ansamblu, ci tratate amănunțit și sistematic.

Conferința și discuțiile care i-au urmat au realizat punctele de plecare pentru alcătuirea planului de lucru al colectivului.

Predarea limbilor străine în școala noastră

Burghezo - moșierimea, care a înfeudat țara, economicește și politicește Apusului a introdus în școli un spirit specific acestei înfeudări: spiritul cosmopolit și de ploconeală față de orice aspect al culturii apusene.

Acest adevăr s'a văzut mai pregnant în modul cum s'a înțeles predarea limbilor străine în școli. Să luăm ca exemplu, predarea limbii franceze. In vechea școală, această limbă s'a predat, în cei opt ani ai fostului „liceu teoretic", într'un număr considerabil de ore. In primii patru ani, s'au dat în manuale lecturi plictisitoare și s'a făcut multă gramatică după un sistem învechit, care nu a dus la alt rezultat decât cel cunoscut: 90% din elevi nu s'au folosit cu nimic de pe urma cursurilor de limba franceză.

Examinând programa fostului curs superior de liceu, ne putem da seama și mai bine de intențiile clasei stăpânitoare din trecut. In ultimii 4 ani ai liceului s'a predat la istoria literaturii Corneille, Chateaubriand, Baudelaire, care figurau în programe și manuale într'un număr mare de ore, în timp ce Molière, Hugo, Anatole France, Vaillant-Couturier, etc. se studiau superficial sau deloc. Scriitorii progresiști au fost prezentați elevilor într'o lumină falsă, făcând impresia că acești scriitori erau numai niște simpli barzi. Partea combativă a operelor lor a fost cu grijă ignorată. Astfel, au putut să treacă generații școlile burgheziei, fără să știe de existența lui Fr. Villon, A. France, I. R. Bloch, etc. Absolvenții școalei vechi au pornit de pe băncile liceului, având sumare, dar greșite noțiuni de literatură și un bagaj de cuvinte atât de nepotrivite, încât marea majoritate a acestora nu erau în stare să citească o gazetă franceză sau o carte de specialitate. La fel s'a procedat și în predarea limbii germane, engleze, etc.

Prin Reforma Invățământului, această situație s'a schimbat radical. In primul rând s'a introdus în clasa IV-a elementară studiul limbii ruse, limba cu ajutorul căreia putem studia și aprofunda operele scrise în spiritul științei celei mai avansate și a cărei cunoaștere e indispensabilă tineretului nostru, care trebuie să ducă mai departe construirea socialismului în țara noastră.

In școala medie, alături de limba rusă, se mai predă și limba franceză, respectiv engleză sau germană.

Modul de predare însă diferă radical de cel vechi. Luând ca exemplu experiența pedagogilor sovietici, M.I.P. recomandă însușirea cât mai temeinică *a limbii* străine, ce se studiază. Se pune accentul îndeosebi pe limba vie, cotidiană, vorbită de poporul muncitor și de oamenii științei din țara respectivă. In predarea limbilor franceză, engleză și germană se urmărește familiarizarea elevilor cu noțiuni curente politico-sociale, economice. De asemenea, acest studiu trebuie să fie strâns legat de realizările oamenilor muncii din U.R.S.S., din țările cu democrație populară și de lupta celor din Franța, Anglia și Germania pentru crearea unei vieți mai bune.

In loc de o „istorie a literaturii" falsificată, elevii au ocazia să studieze elementele progresiste în literatura franceză, engleză, nordamericană, etc.

Astfel, elevul găsește fragmente din W. Bredel, Becher, etc. în manualele germane, pasaje frumoase din Caldweli, H. Fast, etc. în manualele de engleză, autori progresiști, care până în prezent nu au fost studiați la noi.

Lucrându-se în felul acesta, elevii noștri învață limbile străine în spiritul realist-științific. Ei vor cunoaște aceste limbi temeinic și vor folosi cunoștințele lor, ca mijloc de solidarizare cu toți oamenii muncii din lumea întreagă.

Sarcina profesorilor care predau aceste limbi este să studieze și să aprofundeze metoda întrebuințată în noile manuale unice și s'o aplice cu cea mai mare conștiinciozitate, pentru a contribui într'adevăr la crearea unui spirit nou, în învățământul nostru.

Prof. Tiberiu Bogdan

um să pregătim materialul didactic

(Vezi: Fizica, Manualul Unic pentru cl. VI-a elementară. Pag. 35)

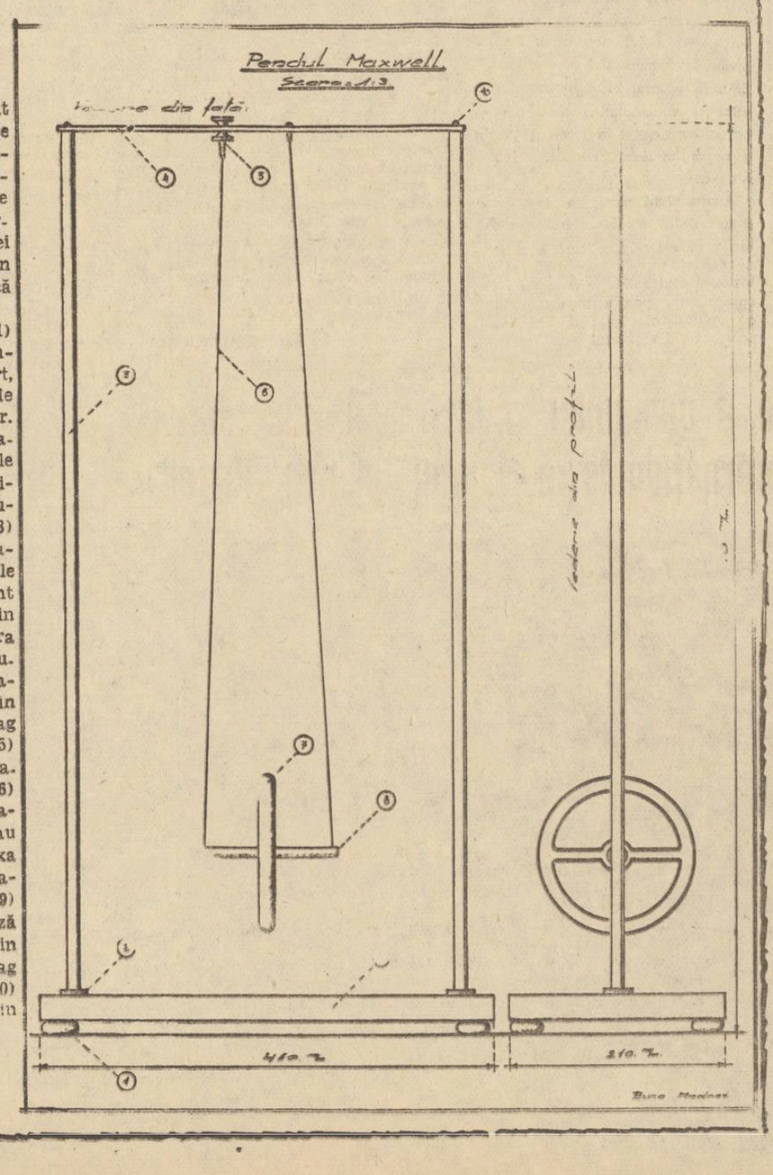

Acest aparat simplu servește pentru ilustrarea rolului inerției la mișcare și la transformarea energiei potențiale în energie cinetică și invers.

Lămuriri: 1) Picioarele planșei de suport, din lemn de fag sau stejar. 2) Inelul metalic dela bazele barelor verticale ale cadrului, din fier. 3) Barele verticale laterale ale cadrului sunt rotunde și din lemn. 4) Bara orizontală superioară a cadrului e din lemn de fag sau stejar. 5) Șurubul regulator, din fier. 6) Sfoară. 7) Roata din lemn sau metal. 8. Axa roții, din aramă sau fier. 9) Planșa de bază a cadrului, din lemn de fag sau stejar. 10) Șuruburi din alamă.

Din „Metodica citirii"

Citirea bucăților cu conținut practic

Metodica citirii bucăților cu conținut practic, depinde de scopul urmărit de fiecare gen literar.

Bucățile de citire cu conținut practic trebuesc nu numai citite, dar și învățate.

Predarea bucăților cu conținut practic are la bază metoda inductivă, adică trecerea dela părți la întreg, dela particular la general (dela analiză la sinteză).

Pentru a pregăti citirea unei bucăți cu conținut practic, învățătorul precizează clar cunoștințele ce se capătă din această bucată și felul cum ea este legată de bucățile precedente și de cele următoare, care au aceeaș temă.

Bucățile de citire din cărțile de limba română sunt repartizate pe teme. Invățătorul trebue să țină seama de acest lucru, când își organizează lecțiile de citire.

Citirea bucăților cu conținut practic trebuie să fie legată, deasemenea, de predarea intuitivă. **Citirea nu poate înlocui în niciun caz cunoașterea directă a obiectelor și a fenomenelor naturii.**

Planul unei bucăți cu conținut practic se compune din următoarele momente :

1. Pregătirea lecției de citire

Inainte de citirea bucății cu conținut practic, învățătorul introduce pe elevi în sfera reprezentărilor și a noțiunilor care sunt cuprinse în bucata de citire propusă.

Intrucât cunoștințele noi se percep mai ușor și mai profund pe baza cunoștințelor căpătate anterior (legea apercepției), citirea bucății trebue să se facă în legătură cu bagajul de cunoștințe al copiilor, apelându-se, fie la experiența lor proprie, fie la ceeace au citit în legătură cu subiectul dat.

De exemplu, în clasa III-a, înainte de a citi bucata „Cum s'a întemeiat Muntenia și Moldova", elevii își reimprospătează cunoștințele în legătură cu trecerea popoarelor migratoare, cu viața oamenilor care trăiau pe pământul țării noastre în vremea năvălirii Tătarilor, în legătură cu micile țărișoare (cnezate) formate cu ajutorul cnezatelor rusești. Toate acestea ajută pe copii să înțeleagă dece Muntenia și Moldova, ca state, n'au putut lua ființă, decât după slăbirea Tătarilor.

Inainte de se citi bucata „Grădinarul și căldărarul" (limba română, cl. a II-a), elevii repetă ce anume legume sunt folosite pentru hrana oamenilor, arătând ce se mănâncă din varză, cum sunt frunzele ei, îi descriu înfățișarea, culoarea, forma, gustul, etc.

In multe cazuri, când lecția se referă la lucruri sau fenomene din natură puțin sau deloc cunoscute copiilor, — trebue să intervină tabloul în care acestea sunt redate.

De exemplu, înainte de citirea bucății „Prin pădurile țărilor calde", (limba română cl. III-a), elevii cercetează tabloul unei păduri tropicale. Invățătorul le spune numele plantelor care nu sunt cunoscute de copii (banani, palmieri), precum și al păsărilor și animalelor sălbatice din acele ținuturi.

Lucrurile noi și necunoscute le lămurim comparând imaginile cu observațiile directe: de exemplu, comparăm arborii din pădurile noastre cu cei din pădurile tropicale, indicând asemănările (tulpina, frunzele) și deosebirile (mărimea, forma frunzelor).

Pregătirea minuțioasă a citirii unei bucăți prilejuește formarea deprinderii citirii individuale a bucății respective.

După cum se vede din exemplele de mai sus, în timpul pregătirii unei lecții, termenii necunoscuți de copii se lămuresc în mod intuitiv.

2. „Citirea bucății

De cele mai multe ori, o bucată cu conținut practic se citește pe fragmente, deoarece însușirea cunoștințelor se face mai ușor pe unități logice, decât, citind toată bucata. Bucata se citește de către copii, deoarece aceasta constitue un exercițiu pentru citire. Pentruca citirea să fie făcută cu voce tare de un număr mai mare de elevi, fiecare fragment este citit de un alt elev.

Numai bucățile mai grele sunt citite întâi în întregime de către învățător și apoi de către elevi (câte un fragment).

3. Analiza bucății

După citirea fiecărei unități logice, pentru a-i lămuri conținutul, învățătorul pune întrebări, la care copiii răspund fie liber, fie citind pasagiile respective.

Paralel cu citirea bucății și cu analiza conținutului, explicăm și cuvintele și expresiile neînțelese, care n'au fost explicate în timpul pregătirii respective. Se verifică dacă s'au înțeles termenii științifici cu care elevii au făcut cunoștință mai înainte de citirea bucății.

Pentru concretizarea și precizarea cunoștințelor, se recomandă ca, în timp ce se face analiza conținutului unei bucăți, să se folosească ilustrațiile din carte, tablourile și materialul intuitiv, pregătit de către învățător pentru lecție.

Pentru generalizarea și fixarea cunoștințelor căpătate, după analiza fiecărei părți a unei bucăți citite, e bine ca elevii din clasele II, III și IV, să caute titluri corespunzătoare acestor părți și să le scrie pe tablă și în caetele lor. Organizarea lecțiilor nu trebue să se facă după șablon. Deaceea, la alcătuirea de către elevi a planului unei bucăți citite, trebue să ținem seamă de specificul materialului citit, aplicând metode diferite de predare și organizând în mod diferit însăși lecțiile.

Alcătuirea planului unei bucăți cu conținut practic constitue, pentru elevii din clasa I, o muncă prea grea, aproape peste puterile lor. Pentru bucățile mai lungi și mai grele, în clasa I și II, planul se alcătuește de către învățător, sau se găsește în carte, sub formă de întrebări, iar câteodată sub formă de titluri.

In clasele III și IV, după analiza bucății, se poate da elevilor, ca lucrare, să întocmească singuri planul bucății citite.

4. A doua citire

Pentru a stârni interesul pentru a doua citire, necesară fixării cunoștințelor dobândite, însoțim această citire de teme, care contribue la adâncirea și generalizarea celor citite. Temele pentru a doua citire pot fi diferite :

a) Dacă elevii n'au alcătuit planul în timpul primei citiri, la a doua citire, tema lor principală va fi găsirea titlurilor potrivite pentru fiecare unitate logică.

b) Dacă prima citire a fost urmată de alcătuirea planului, citirea de recapitulare se face cu glas tare, copiii delimitând singuri unitățile logice.

Inainte de citirea unei unități logice, învățătorul propune elevilor să citească titlul în gând, iar unul dintre elevi îl citește tare. După aceea, învățătorul atrage atenția elevului care este indicat să citească că trebue să se oprească singur la părțile delimitate. Ceilalți elevi îl urmăresc și indică prin ridicarea mâinilor opririle greșite făcute de cel ce citește

Procedându-se în felul acesta, adică citindu-se părțile una după alta, după plan, se reconstitue conținutul întregii bucăți. In plus, această metodă de citire contribue la găsirea ideii principale a bucății, deoarece elevii găsesc întregul din analiza părților.

5. Citirea logică

Se cere elevilor să desprindă ideia principală și s'o confirme prin ideile secundare. Pentru aceasta, este bine să ne folosim de planul în care am fixat conținutul bucății.

In timpul citirii logice, se stabilesc legăturile dintre cauză și efect, precum și succesiunea fenomenelor în timp.

Recitirea continuă a unei bucăți lungi nu este necesară în clasele superioare. Ea poate fi înlocuită prin citirea logică. Citirea recapitulativă poate fi făcută în cadrul lucrărilor din clasă și de acasă.

6. Fixarea conținutului bucății

In multe cazuri, pentru însușirea și sistematizarea cunoștințelor, bucata trebue povestită după plan, iar în clasa I, după întrebările învățătorului.

De foarte mare importanță este desvoltarea deprinderii copiilor de a povesti concis, sumar. Posibilitatea de a povesti pe scurt este un indiciu al citirii conștiente. Dacă elevii nu se obișnuesc, în școala elementară, să desprindă principalul, esențialul, dintr'o bucată, ei nu vor putea citi independent și vor învăța rău în școala medie. De aceea, trebue să se acorde o atenție deosebită lucrărilor privind povestirea concisă.

Una din metodele care ajută la căpătarea deprinderii de a povesti pe scurt este desvoltarea planului în mod independent: învățătorul propune elevilor ca, la povestire, fiecare parte a planului să fie exprimată prin două sau trei propoziții. Pentru executarea acestei lucrări, elevii pot să citească încă odată în gând o unitate logică, să reflecte asupra conținutului și să desprindă ce este principal.

Toate aceste exerciții sunt necesare pentru a ajuta copiii să generalizeze cunoștințele căpătate.

In unele cazuri, generalizarea ideilor se poate stabili prin explicarea titlului bucății, de exemplu, „Se întorc prietenii" (cl. I-a).

La întrebarea învățătorului : pentru ce bucata este astfel intitulată, copiii arată ideia principală a bucății: primăvara, păsările călătoare se întorc la vechile lor cuiburi, spre bucuria oamenilor, care le socot prietene, fiindcă ele vestesc venirea timpului cald, începerea muncii câmpului și pentrucă ele nimicesc insectele vătămătoare. In discuția de încheere, pentru aprofundarea cunoștințelor căpătate, se recomandă confruntarea lor cu bucățile cunoscute referitoare la aceeaș temă, sau cu materia însușită prin citirea în afară de clasă.

Școala și materialul didactic la fizică

Ca să confecționeze aparate, elevii trebue să fie stăpâni pe mânuirea uneltelor și pe cunoașterea însușirilor caracteristice ale materialului, a cărui formă vor s'o schimbe. Elevul trebuie să știe să lucreze cu ferestrăul, cu dalta, cu rândeaua; să îndoaie și să lipească table de metal și sârme; să îndoaie și să modeleze sticla și materia plastică.

Școlile tehnice industriale, agricole, și cele tehnice profesionale se găsesc în situația de a confecționa, chiar în cadrul programei școlare și în orele activităților extra-școlare, aparate de bună calitate pentru uzul școlilor. Școlile pedagogice, cu o programă analitică mai substanțială la lucru manual, înzestrează deasemenea pe elevi cu suficiente deprinderi tehnice pentru ca aceștia să poată confecționa aparatele simple de care vor avea nevoie ca viitori învățători.

La învățământul mediu, elevii ultimelor clase, în cadrul cercurilor de studii, de naturaliști și de tehnicieni, ar putea să-și consolideze, să-și îmbogățească și să-și desăvârșească deprinderile tehnice simple, dobândite în cursul elementar.

Pedagogia sovietică — consecventă învățăturii marxist-leniniste, care prevede educația politehnică a elevilor, pune un preț deosebit pe însușirea de către școlari a acestor elemente practice, ce constituiesc sâmburele viitoarei formări tehnice a lor.

In U.R.S.S., într'adevăr, asistența dată elevilor care doresc să-și însușească elementele dexterităților tehnice e foarte avansată Organizațiile comsomoliste, depe lângă fabrici și uzine sunt învățătorii și îndrumătorii tovarășilor lor din învățământul mediu, în ce privește mânuirea uneltelor; stațiunile de consultații tehnice pentru copii dau sfaturi și soluții elevilor care se izbesc de greutăți în rezolvarea unor probleme practice; iar cercurile tinerilor naturaliști și tehnicieni constituiesc permanente centre de agitație și îndrumare a școlarilor spre activități practice.

In posesiunea acestor elemente, elevii vor putea construi modele și aparate simple și estetice, necesare lecțiilor de matematică și fizică.

Pânza subțire de ferestrău sau vârful cuțitașului, conduse de elevul atent, vor despica din scândurele și placaj sau vor tăia din carton gros modele pentru ilustrarea teoremei lui Pitagora, geometrizarea formulelor: $(a+b)^2$, $(a+b)^3$ un diedru dreptunghic pentru explicarea procedurilor simple, întrebuințate la desenul geometric și descriptiv. Se poate încropi din plăci, bețișoare și sârme sau sfori, aparatură pentru demonstrarea teoremelor fundamentale ale geometriei în spațiu și a formulei suprafețelor generate de rotirea unui segment în jurul unei axe.

Scolarul care și-a însușit mișcările de bază ale lucrărilor cu diferite unelte va ști să desfacă dintr'o bucată de lemn aparate utile ca: pârghii, scripeți, care se vor combina în sisteme, în macarale; va înseila cadre cu pendul simplu, cu pendulul de inerție al lui Maxwell, format dintr'un disc plin de lemn; va tăia figuri plane pentru ilustrarea așezării, centrului de greutate etc. Se poate construi o bună parte din aparatele trebuincioase predării mecanicei solidelor.

Flacăra de spirt sau benzină va ajuta școlarul să îndoaie și să încolăcească în spirale, tuburi de sticlă, pregătind material util pentru studierea lichidelor și gazelor. Din jocul degetelor sprintene vor eși tuburi îndoite în formă de „U", tubul negradat al lui Torricelli, manometri cu brațele deschise sau cu un braț închis, vase comunicante, tuburi îndoite în unghiu drept, aplicabile la baloane pentru studierea dilatării gazelor.

Oglinzile de buzunar, lentilele de ochelari pentru miopi și presbiți, un vas mic prismatic umplut cu apă, o prismă desprinsă dintr'un candelabru, sunt piese din care se pot monta aparate simple pentru demonstrarea reflecției, refracției și dispersiunii luminii. La optică se pot deasemenea construi scheme de lunete astronomice și terestre.

Un acumulator, procurat din comerț, poate da viață multor aparate construite de elevi: electromagnet, sonerie, bobine, motoraș, construite din sârmă, vergele, bare de fier sau oțel. O busolă de buzunar, înfășurată într'un multiplicator cu suficiente spire, poate deveni atât de sensibilă încât să tresară la atingerea unui curent slab.

La organizarea activității practice se vor avea în vedere următoarele principii :

a) Profesorul să nu ceară elevilor specializare tehnică în nicio ramură a lucrărilor practice. Școlarii trebuie să-și însușească numai deprinderi fundamentale, în toate direcțiile ; să fie educați politehnic.

b) Activitatea practică să fie în strânsă legătură cu ceeace se învață în școală ; să se realizeze de fapt cetățuirea într'o unitate a cunoștințelor dobândite în școală cu practica.

c) Volumul activității practice să fie potrivit puterii elevilor.

d) Activitatea practică să nu lase din planul general de muncă al școalei să nu constituie o încărcare a programei școlare.

T. Neș

Munca educativă în rândurile intelectualilor

(Urmare din pag. 1-a)

Mergând pe drumul revoluției culturale, Ministerul Învățământului Public, în îndemnul partidului, a organizat cursuri de reeducare a corpului didactic de toate categoriile. Aceste cursuri, cu o durată de două luni și de patru luni, au fost urmate anul trecut de 33.193 profesori și învățători; în vara anului 1949 au urmat aceste cursuri circa 45.000 persoane.

Pentru anul școlar 1948-49, Editura de Stat a tipărit 6.300.000 manuale noi, alcătuite pe baza ideologiei clasei muncitoare. Ele au servit nu numai elevilor, ci au contribuit în mare măsură la justa orientare chiar a profesorilor și învățătorilor.

Pe acelaș drum s'a pornit și la reorganizarea institutelor de știință. Academia Republicii Populare Române, reorganizată după modelul Academiei de Științe a U.R.S.S., face însemnați pași înainte pentru a deveni statul-major al activității științifice puse în slujba construirii socialismului. Îndrumați și sprijiniți de partid, mulți dintre academicienii și oamenii noștri de știință fac fructuoase cercetări pe teren și în institute în legătură cu valorificarea bogățiilor naturale ale țării noastre, desvoltarea industriei, transformarea socialistă a agriculturii, îndeplinirea sarcinilor fixate de Planul de Stat, etc.

Perspective și mai largi pentru ridicarea nivelului ideologic și științific al intelectualității noastre se deschid prin înființarea, din inițiativa partidului, a unei serii de societăți științifice, cu filiale răspândite în întreaga țară, ca, de pildă, Societatea de științe istorice, filologice și folklor, Societatea de matematică și fizică, Societatea științelor medicale, Societatea științifică a tehnicienilor, Societatea de științe naturale și geografie și Societatea juriștilor.

Un factor care a contribuit enorm la educarea marxist-leninistă a intelectualilor din țara noastră a fost neprețuitul ajutor ideologic al Uniunii Sovietice și al P. C. (b) al U.R.S.S. Hotărîrile C. C. al P. C. (b) al U.R.S.S. în problemele ideologice, expunerile lui A. A. Jdanov, precum și discuțiile critice de înalt nivel ideologic ce au avut loc pe tărâm științific și artistic, au constituit un îndreptar de neînlocuit pentru partidul nostru, pentru oamenii științei, artei și literaturii din țara noastră. Larga popularizare a hotărîrilor C. C. al P.C. (b) al U.R.S.S. în rândurile intelectualilor și în masele populare, aplicarea lor la condițiile țării noastre și învățămintele pe care le-am tras din ele au constituit pentru noi arme puternice cu ajutorul cărora am putut determina un serios reviriment pe frontul ideologic.

Știința cea mai înaintată, știința sovietică, este astăzi larg studiată și însușită de cercuri largi de cercetători. Concepția miciurinistă în biologie devine călăuza în activitatea biologilor noștri, după cum a arătat președintele Academiei R.P.R., prof. Traian Săvulescu.

Pentru răspândirea cât mai largă a realizărilor științei și culturii sovietice, a concepției și metodei ei, a fost creat în anul 1947, din inițiativa partidului, Institutul de Studii Româno-Sovietic. În doi ani, Institutul a tradus în limba română 2400 articole din reviste și lucrări științifice sovietice, a dat consultații unui număr de 3000 persoane și a organizat 505 referate cu diverse teme științifice. În ultima vreme, Institutul a organizat două conferințe științifice pe temele: „Concepția miciurinistă — un triumf al științei biologice sovietice", și „Sovietele — baza celei mai înaintate democrații din lume". La ședințele Institutului au participat, numai în luna Mai a anului în curs, 7000 intelectuali.

Un rol deosebit de mare în educarea intelectualilor noștri cu ajutorul științei și culturii sovietice are A.R.L.U.S. (Asociația română pentru strângerea legăturilor de prietenie cu Uniunea Sovietică). A.R.L.U.S. a desfășurat o uriașă activitate cultural-educativă în special în rândurile intelectualității satelor. Aproape 560.000 reprezentanți ai intelectualității sunt membrii A.R.L.U.S.-ului. Organul A.R.L.U.S.-ului, „Veac Nou", apare săptămânal, într'un tiraj de 100.000 exemplare.

O activitate asemănătoare, deosebit de rodnică, desfășoară „Casa Prieteniei Româno-Sovietice".

Literatura sovietică capătă o răspândire din ce în ce mai largă în țara noastră ea constituie un izvor de educație pentru toți intelectualii noștri și în genere pentru toți cititorii. Scriitorii și artiștii noștri învață dela literații și artiștii sovietici cum să făurească o literatură și o artă pătrunsă de spiritul de partid, de spiritul realismului socialist. Vizita delegației de maeștri ai artei sovietice: Vera Muhina, Alexandrov, Oistrah, Oborin, Barsova, Lepeșinscaia, etc., turneele renumitelor ansambluri artistice de sub conducerea lui Alexandrov, Moiseev, Dunaevschi și al ansamblului de coruri Piatnițchi au constituit deasemenea o mare contribuție în acest domeniu.

Un loc de cea mai mare importanță în educarea intelectualilor îl ocupă activitatea de propagare a teoriei marxist-leniniste desfășurată de Partidul Muncitoresc Român. Editura P.M.R. a editat opere din literatura marxist-leninistă într'un tiraj total de aproape 20.000.000 exemplare, din care numai clasici într'un tiraj de 4 milioane exemplare.

Pe o scară deosebit de largă — individual și în mii de cercuri și grupe sub îndrumarea directă a organizațiilor de partid — se studiază „Cursul scurt de istorie a P. C. (b) al U.R.S.S.", geniala operă a tovarășului Stalin. Această carte a fost editată în România într'un număr de 625.000 de exemplare. Un număr mare de cercuri și grupe de studiu al „Cursului scurt de istorie a P. C. (b) al U.R.S.S." sunt formate din intelectuali.

Presa noastră, îndrumată de partid, joacă un rol de frunte în educarea marxist-leninistă a intelectualității. „Scânteia", organul central al partidului, publică cu regularitate articole în legătură cu problemele marxism-leninismului.

Revista „Lupta de clasă" — organul teoretic și politic al C.C. al P.M.R. — apare într'un tiraj de 40.000 exemplare. Revista dă o atenție deosebită științei, literaturii, artelor și învățământului, publicând dări de seamă critice asupra lucrărilor apărute. Revista săptămânală „Contemporanul" este deasemenea foarte apreciată de intelectuali.

Deosebit de acerbă a fost lupta pentru înfrângerea și izgonirea dușmanului de clasă din domeniul artei și literaturii. Pe măsură ce pozițiile politice și economice ale clasei muncitoare se întăreau, acest sector devenea unul din puținele în care dușmanul își putea găsi refugiu. Dușmanul folosea aci mijloacele cele mai subtile și mai greu de demascat.

Partidul a ajutat pe scriitori și artiști să se elibereze de sub tutela „sacului cu bani", de sub teroarea negustorilor de artă, i-a ajutat să se elibereze de sub influența artei decadente din Apus, să învingă tendințele formaliste și cosmopolite, să cunoască viața și lupta celor ce muncesc, să se pătrundă de concepția clasei muncitoare, să ridice creațiile lor la nivelul înalt al unei arte pătrunse de spirit de partid.

În acest sens s'a desfășurat o activitate stăruitoare, condusă în mod direct de Comitetul Central al P.M.R. Chiar în ultimele luni au avut loc la Comitetul Central al partidului două consfătuiri cu oamenii artei și literaturii, în jurul problemelor creației muzicale și criticii literare.

Presa de partid a fost folosită ca o armă puternică în lupta pentru o ideologie marxistă în domeniul artei și literaturii. Astfel „Scânteia" a dus campanii susținute împotriva influenței ideologiei și culturii imperialiste, a cosmopolitismului burghez, a combătut manifestările pe plan ideologic ale dușmanului de clasă din interior, a publicat articole scrise de fruntași ai științei, artei și literelor, a educat pe oamenii culturii în spiritul dragostei și grijii pentru trecutul progresist al culturii noastre naționale, a combătut formalismul și a atras atenția oamenilor artei asupra tematicii noi, legate de interesele construcției socialiste. O serie de articole apărute în organul central al partidului și comentate în restul presei, au găsit un deosebit ecou în rândurile intelectualilor și au constituit o îndrumare în munca lor.

În presă s'a desfășurat o largă discuție critică în jurul expozițiilor de artă plastică din cursul ultimilor doi ani.

Activitatea desfășurată sub conducerea partidului își arată roadele. Numeroși poeți, prozatori, dramaturgi, compozitori, pictori și sculptori au participat la lupta pentru o literatură și o artă puse în slujba poporului muncitor și a construirii socialismului în țara noastră. Acei scriitori și artiști însă, care se mai află pe vechile poziții ideologice, nu văd nici până în ziua de astăzi toată uriașa bogăție și multilateralitate a izvoarelor de inspirație creatoare pe care le oferă realitățile țării noastre, nu văd lupta eroică dusă de clasa muncitoare, sub conducerea partidului, pentru clădirea noii societăți socialiste. Deaceea operele lor sunt asemenea unor flori sterile, lipsite de conținut și se bazează pe jocuri de cuvinte și noțiuni formale.

În urma luptei duse de partid, repertoriul teatrului nostru, mai înainte cu desăvârșire, prizonier al decadentismului occidental, a fost complect schimbat. În repertoriu predomină acum piesele sovietice. Deasemenea s'au adus pe scenă piese românești noi, cu subiecte din viața și lupta clasei muncitoare, ca „Minerii" și „Cumpăna", care au cunoscut adevărate succese.

Cinematografia, în trecut una din armele cele mai înverșunate ale cosmopolitismului, a fost deasemenea eliberată de sub influențele care denaturează realitățile sociale, de filmele cu teme sexuale și criminale, produse în special de cinematografia americană. În prezent predomină pe ecranele noastre filmele sovietice, care constituie unul din cele mai importante mijloace de educare a maselor. O impresie deosebită a produs asupra oamenilor noștri de știință și în genere asupra intelectualilor, filmul sovietic „Judecata onorei".

Munca de educare a scriitorilor și artiștilor mai are încă unele lipsuri însemnate. Deși sub conducerea partidului au avut loc discuții largi, care au exercitat o influență hotărîtoare asupra desvoltării artei și literaturii noastre în spiritul realismului socialist, noi încă n'am reușit să creștem în măsură suficientă cadre de critici literari și critici de artă pătrunși de spirit de partid.

★

De cea mai mare însemnătate în munca partidului pentru educarea și reeducarea intelectualilor, este înrădăcinarea în rândurile lor a patriotismului adevărat, a patriotismului socialist, eliberat de orice urmă de naționalism, a dragostei față de patrie, Republica Populară Română, care construește socialismul, a devotamentului și dragostei nețărmurite față de poporul muncitor.

Pentru ca intelectualii, și în special oamenii artei și științei, să prindă dragoste pentru oamenii muncii, să cunoască munca eroică a clasei muncitoare și a țărănimii, să cunoască pe producătorii și creatorii bunurilor materiale — față de care burghezia îi învățase să aibă o atitudine disprețuitoare — s'au organizat la început vizite în fabrici, în uzine, în mine și la sate. Mai târziu, oamenii artei și științei au fost îndreptați spre centrele muncitorești, nu numai ca spectatori: s'au organizat și se organizează conferințe, șezători, cenacluri și spectacole în fabrici, ca și în căminele culturale dela sate, cu participarea intelectualilor.

La îndemnul partidului, scriitorii și poeții s'au îndreptat spre uzine, mine, șantiere naționale, pentru a găsi acolo teme și izvoare noi de inspirație, pentru a oglindi în literatură mlădițele vieții noi din țara noastră. Astfel s'a născut, de pildă, piesa „Minerii" a lui Davidoglu, rezultat al șederii îndelungate a autorului printre minerii din Valea Jiului.

Încă înainte de înființarea primelor gospodării agricole colective, fiecare echipă trimisă la țară de organizațiile de partid, pentru a ajuta pe țăranii muncitori să-și înghebeze gospodăria colectivă, a fost însoțită de scriitori și poeți români.

Un factor important în opera de educare a intelectualilor în spiritul patriotismului socialist este punerea în valoare a trecutului de luptă al poporului muncitor, precum și a tot ce este progresist în trecutul culturii românești.

O serie de lucrări noi, literare, dramatice, poetice se inspiră din momentele luptei revoluționare a poporului muncitor și din viața eroicilor luptători ai partidului nostru. Deasemenea numeroase lucrări noi de artă plastică tratează teme în legătură cu revoluția dela 1848, cu răscoala țărănească din 1907, cu luptele muncitorești din 1933. Apar lucrări noi de muzică, inspirate din bogatul tezaur folkloristic al poporului român.

Sub aceste forme variate, partidul nostru educă pe intelectuali în spiritul patriotismului, învățându-i să împletească în mod armonios, în opera și activitatea lor de zi cu zi, ideea patriotismului cu ideea internaționalismului proletar. Îmbinând educația patriotică cu educația internaționalistă, partidul nostru luptă pentru victoria principiului stalinist: pentru o cultură națională în formă și socialistă în conținut. Acest măreț principiu stalinist este însușit cu succes de intelectualii noștri.

★

Mișcarea oamenilor culturii pentru apărarea păcii exercită o uriașă influență asupra maselor de intelectuali români.

Congresul intelectualilor pentru pace și cultură, ținut în Martie 1949 la București, congres la care au luat parte peste 800 reprezentanți ai intelectualității din toată țara, a constituit un eveniment de mare însemnătate în viața culturală a R.P.R. și totodată o înflăcărată manifestare de încadrare a intelectualilor din România în frontul păcii, democrației și socialismului, condus de marea Uniune Sovietică. Congresul a adoptat propunerea muncitorilor din Capitală de a se întemeia „Societatea pentru răspândirea științei și culturii". De curând, această societate a și luat ființă.

Fără îndoială că partidul nostru mai are multe de făcut în domeniul reeducării vechii intelectualități și al formării de noi cadre de intelectuali, ieșiți din rândurile poporului muncitor. Nu suntem câtuși de puțin înclinați să ne mulțumim cu succesele obținute și știm prea bine că în domeniul ideologic se cere mai multă vigilență decât în oricare alt sector al luptei de clasă. Suntem însă siguri că în lupta sa pentru crearea unei intelectualități de tip nou, legată de popor, în slujba poporului, partidul nostru, urmând minunatul exemplu al culturii sovietice socialiste și însușindu-și bogata experiență revoluționară sovietică, va dobândi succese noi, hotărîtoare.

Sub razele luminoase ale învățăturii geniale a lui Lenin și Stalin se formează în R.P.R., sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, o astfel de intelectualitate. Intelectualitatea din R.P.R. devine un factor din ce în ce mai activ al luptei poporului nostru muncitor pentru construirea socialismului și pentru întărirea lagărului păcii, în fruntea căruia se află marea Uniune Sovietică, condusă de I. V. Stalin, genialul conducător al popoarelor, marele cormeiu al științei.

Din viața sindicatelor noastre

Realizările unor sindicate de învățământ în cursul lunii August

MUNCA CULTURALĂ

Deși în cursul lunii August, din cauza concediilor și a participării la cursurile I.C.D., s'a observat, în cele mai multe din sindicatele noastre de învățământ, o activitate sindicală redusă, totuși, acolo unde a existat o organizare serioasă a muncii, s'au înregistrat importante realizări.

Astfel, Sindicatul de Învățământ Dolj ne înștiințează că, în Municipiu, 26 de învățători și profesori au dus muncă de alfabetizare cu 156 de analfabeți.

Alte centre de alfabetizare au funcționat în secția de plasă Craiova, cu 113 analfabeți, în secția de plasă Bârca, cu 136 și în secția de plasă Calafat, cu 118 analfabeți. Au fost însă și secții care au lucrat cu un număr foarte redus, iar secția Breasta nici nu a avut centru de alfabetizare.

Pentru ridicarea nivelului cultural al maselor, s'au ținut 236 conferințe, asupra unor probleme ca acestea: Combaterea superstițiilor. Importanța colectivizării agriculturii, Însemnătatea lui 23 August și ajutorul dat de U.R.S.S., Realizările din U.R.S.S., Cum s'a ivit viața pe pământ.

Sindicatul Dolj a dat o deosebită atenție și colaborării cu celelalte sindicate, mai ales cu cel agricol. Din donațiile colectate dela cursiștii I.C.D. și dela profesorii și învățătorii din Craiova, s'au dăruit gospodăriei colective Galicea-Mare 516 volume și rechizite pentru cancelarie, în valoare de 30.901 lei.

Sindicatul județului Ilfov, pe lângă munca de culturalizare, a insistat în deosebi asupra problemelor în legătură cu formarea gospodăriilor agricole colective.

Munca de alfabetizare s'a dus mai intens în cadrul Fermelor de Stat și în mai mică măsură la școli. S'au evidențiat, prin rezultatele obținute, următoarele localități: I. C. Frimu, Cătunești și Pârlita. Plășile Fierbinți și Pârlita au dus o muncă susținută pentru combaterea superstițiilor.

Membrii sindicatului Bârlad, județul Tutova, au organizat 5 centre de alfabetizare, la care au urmat un număr de 92 analfabeți (40 în ciclul I și 52 în ciclul II). La aceste cursuri, au predat 14 învățători și profesori, un număr de 336 ore.

Tot în cadrul grupelor sindicale, au fost organizate la 11 școli cercuri de meditație pentru pregătirea elevilor în vederea examenelor de corigență și admitere. Au activat la aceste cercuri un număr de 35 de profesori și învățători.

Sindicatul Bacău are în curs de alfabetizare 450 de analfabeți, la care predau 120 de membri ai corpului didactic.

Toate aceste realizări dovedesc că unele dintre sindicatele noastre au înțeles marea importanță pe care P.M.R. o acordă ridicării nivelului cultural al maselor și, în primul rând, acțiunii de lichidare a analfabetismului.

Întrucât ne găsim însă acum în plină producție, rezultatele pe care le așteptăm trebue să fie mult mai însemnate.

Cum s'a construit localul de școală din comuna Frățești-Vlașca

De curând a avut loc inaugurarea noului local de școală din comuna Frățești-Vlașca, construit prin muncă voluntară de țărănimea muncitoare și colectivul de învățători din localitate.

Construirea școlii s'a terminat la timp, datorită muncii de lămurire dusă printre sătenii de către Organizația de bază P.M.R., de Comitetul Provizoriu al comunei și învățători.

Pentru reușita acestei întreprinderi voluntare, Organizația Județeană de Partid, Comitetul Provizoriu al județului și Sindicatul Salariaților din Învățământ au dat dela început, zi de zi, atât sprijin moral, cât și material. Din partea județului, s'au primit 200.000 lei și 3 vagoane de ciment. Prin munca voluntară prestată cu brațele și căruțele s'a realizat o economie de peste 1.000.000 lei.

Inaugurarea s'a făcut într'un cadru festiv, în prezența președintelui Comitetului Provizoriu al Județului, a Comitetului Provizoriu al Plășii, a Comitetului Provizoriu local, a delegatului Comitetului Sindical județean și a țărănimii sărace și mijlocașe din comună și dela Gospodăria Colectivă, „Viața Nouă".

Secția Sindicală a Salariaților din Învățământ — plasa Giurgiu, a dat un prețios concurs, prin pregătirea unui frumos program artistic. Pionierii din Giurgiu au executat coruri și dansuri sovietice.

După terminarea serbării a fost vizitat noul local de școală, care cuprinde 4 săli de clasă spațioase, higienice, o cancelarie și o sală pentru aparate de fizică și proecțiuni.

Au urmat apoi filmele caravanei cinematografice, sosite în comună.

Țărănimea muncitoare a manifestat adâncă recunoștință față de Partidul Muncitoresc Român, prin îndrumarea și inițiativa căruia se construesc toate aceste opere de ridicare a poporului muncitor.

Florica C. Grosu
Corespondent sindical

Colaborarea sindicatului salariaților din învățământ cu celelalte sindicate din județul Iași

Cu ocazia înființării primei gospodării agricole colective, în satul Bălțați, comuna Războieni, județul Iași, — sindicatul salariaților din învățământ a dat o puternică dovadă de felul cum înțelege să colaboreze cu celelalte sindicate, în deosebi cu cel agricol.

Înțelegând marea importanță a acestui eveniment și pentru a ajuta într'adevăr țărănimea muncitoare, — sindicatul a pregătit daruri folositoare, care au fost oferite gospodăriei agricole colective în ziua constituirii.

Astfel, țăranii din satul Bălțați, uniți în noua gospodărie colectivă, într'o atmosferă de entuziasm general, au primit următoarele: o bibliotecă compusă din 240 de volume, un generator electric construit de Institutul Politehnic pentru a furniza curent gospodăriei, două prășitoare și suma de 20.000 lei, vărsată Comitetului Provizoriu pentru a se cumpăra un car cu boi.

Cooperativa „Solidaritatea" a corpului didactic-Iași a donat un plug, o boroană și două butoaie de câte 1000 de litri.

Delegatul sindicatului, care a prezentat darurile, și-a luat angajamentul în numele tuturor profesorilor și învățătorilor din județ că vor munci și mai intens pentru lichidarea analfabetismului, pentru culturalizarea țărănimii muncitoare și pentru adâncirea reformei învățământului, în sensul construirii unui învățământ realist-științific legat de viață.

Făcându-se un apel la citirea cărților dăruite, s'a arătat că cele cuprinse în aceste cărți vor ajuta pe țăranii noului gospodării să muncească mai ușor și mai bine, cu mai mult randament, grăbind astfel construirea socialismului în țara noastră.

LA BRAȘOV S'A DESCHIS UN CLUB CULTURAL AL SINDICATULUI SALARIAȚILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNT

De curând s'a deschis, la Brașov, clubul cultural al Sindicatului Salariaților din Învățământ.

Localul are deocamdată numai două săli, în care s'au instalat: biblioteca și sala de lectură cu mese de șah și reviste. La deschiderea clubului, s'a organizat un concurs de șah și o expoziție a noilor Gazete de Perete.

Colectivul de conducere a fixat, pentru început, un program de activitate numai pentru bibliotecă și șah. Se vor desvolta și alte activități culturale.

Comisia de premiere a Gazetelor de Perete a trecut la cercetarea celor mai bune gazete expuse în sala clubului.

M. Arcan
Corespondent sindical

PENTRU REALIZAREA UNEI ȘCOLARIZĂRI DEPLINE

Pentru a veni în ajutorul elevilor săraci merituoși, Ministerul Învățământului Public, a luat, toamna aceasta, o serie de măsuri privitoare la școlarii lipsiți de mijloace materiale, cu scopul de a asigura o mai bună frecvență școlară.

Astfel, pentru județul Dorohoi, s'au repartizat următoarele articole de îmbrăcăminte:

100 de mantale, 83 vestoane, 70 de pantaloni, 139 cămăși de zi, 50 de cămăși de noapte, 66 perechi indispensabili, 150 de perechi chiloți, 17 șorțuri, 23 perechi mănuși, 21 băști, 23 perechi bocanci, 28 perii de haine, 10 perechi de ghete și 22 bonete.

Repartiția s'a făcut de către un colectiv alcătuit dintr'un reprezentant al Secției de învățământ, un reprezentant al învățământului mediu și un reprezentant al Comitetului Provizoriu Județean.

Ținându-se seama de condițiile locale, aceste articole au fost distribuite următoarelor școli elementare și medii: Școala pedagogică Sendriceni, liceul de băeți Dorohoi și școlile elementare — Mihăileni, Dărăbani, Săveni, Pomârla, Zamastea și Drăgușeni.

Toate aceste ajutoare dovedesc grija pe care Partidul clasei muncitoare și Guvernul nostru o au pentru a pune școala la îndemâna poporului, pentru a realiza o deplină școlaritate.

C. Radinschi
Corespondent sindical

De vorbă cu corespondenții sindicali

Tovarășul I. Bogatu ne relatează rezultatele angajamentelor luate de grupele sindicale depe lângă școlile din orașul Tecuci, în intervalul dela 15 August la 1 Septembrie. Obiectivele acestor angajamente au fost: punerea la punct a tuturor scripetelor de cancelarie, pavoazarea școlii pentru 23 August, verificarea recensământului, munca voluntară și întocmirea listelor de înscriere pentru anul școlar 1949/950.

După cum reese din această corespondență, rezultatele obținute au determinat pe unii tovarăși profesori și învățători să-și ia angajamente în cinstea zilei de 7 Noembrie. Cunoașterea acestor angajamente interesează întreaga masă sindicală și îi rugăm pe tovarășul corespondent să ni le comunice cât mai curând.

Tovarășul profesor inginer Cristea Niculescu ne-a trimis un articol interesant, intitulat: „Sunt-em soldați în armata păcii". Articolul cuprinde considerații asupra planurilor imperialiștilor anglo-americani, care nu mai văd altă scăpare din criza care-i înghite pe zi ce trece, decât războiul. Credem că era necesar ca tovarășul corespondent să ne fi arătat și cum lucrează membrii grupei sindicale, din care face parte, ca soldați ai păcii, cum lămuresc masele asupra acestor planuri, cum mobilizează tineretul, în lupta pentru apărarea păcii și ce angajamente își ia această grupă pentru a apăra și a impune pacea împreună cu toți oamenii muncii din țara noastră.

Tovarășa asistentă Maria Birău, în articolul „Din activitatea colectivului de contabilitate și calculații economice al Institutului de Științe Economice și Planificare din București", analizează munca din anul trecut, reliefând atât părțile pozitive, cât și pe cele negative. Problema este depășită, deoarece acum am dori să cunoaștem cum și-a organizat colectivul munca pentru pregătirea noului an universitar, ce lipsuri a înlăturat și ce a realizat pentru îmbunătățirea muncii. Totuși articolul este util pentrucă tovarășa Birău, pe marginea acestei analize, face prețioase propuneri. Spicuim câteva dintre ele: Să se confecționeze un număr suficient de mese pentru sălile de seminar, să se traducă material sovietic cât mai mult și să se aibă grijă la programarea orelor de consultații, ca aceste ore să nu mai coincidă cu alte ore de studii, pentru a fi cât mai frecventate de studenți.

Poate că unele din aceste propuneri au și fost aduse la îndeplinire în toamna aceasta; de aceea o rugăm pe tovarășa asistentă Birău să ne trimită articole cu aspecte din munca actuală.

Tovarășa Maria Păunescu-Ulmu, profesoară la școala elementară 34 fete București, ne trimite un articol care tratează o problemă foarte importantă și anume „Legătura dintre școală și familie".

Tovarășa corespondentă tratează just problema din punct de vedere teoretic; am fi voit însă să cunoaștem care sunt condițiile locale ale mediului său de muncă, ce măsuri a luat grupa sindicală, ținând seama de aceste condiții, pentru a asigura o colaborare cât mai strânsă între școală și familie și ce a realizat până în prezent.

Tovarășa Irina Rusu, în articolul „In preajma deschiderii cursurilor la școala elementară de fete Nr. 37", face o critică serioasă a muncii dusă de colectivul școlii pentru pregătirea noului an școlar, însă corespondența e sosită prea târziu. O rugăm deci pe tovarășa Rusu ca, pe viitor, să urgenteze trimiterea articolelor, pentrucă, altfel, chestiunile își pierd actualitatea.

In toate școlile din țară au avut loc primele consfătuiri cu părinții

Strânsa colaborare dintre școală și familie contribuie la îmbunătățirea condițiilor materiale ale școlii și la ridicarea nivelului instrucției și educației atât în școală cât și în afara ei. Pe această linie de preocupări, școlile noastre, orientându-se după bogata experiență a Uniunii Sovietice, au înregistrat, încă din anul școlar trecut, o serie de realizări însemnate. Pot fi citate, astfel, printre altele, Liceul de băieți Nr. 7 și Liceul de fete Nr. 12 din București.

In cursul anului școlar 1948—1949, a luat ființă pe lângă aceste licee, care funcționează în același local, un comitet de sprijin alcătuit din părinți ai elevilor. Activitatea comitetului dealungul celor 6 luni de existență, s'a încheiat cu rezultate deosebit de rodnice.

Realizările părinților dela Liceul de băeți Nr. 7

Această experiență pozitivă a constituit punctul de plecare în expunerea rostită de directorul Liceului de băieți Nr. 7, cu prilejul primei consfătuiri cu părinții la deschiderea noului an școlar. Ca rezultate concrete ale colaborării strânse dintre școală și părinții elevilor, directorul a citat, printre altele, înființarea unui centru de lapte la care 600 de copii au primit zilnic câte o cană de lapte cald; dotarea acestui centru cu mese și bănci; introducerea instalației de apă într'o aripă a localului, precum și salarizarea gestionarei și îngrijitoarelor care au funcționat la centrul de lapte. Directorul a arătat apoi că, pentru deschiderea la timp și în bune condițiuni a noului an școlar, datorită grijei părinților, s'a putut efectua curățenia întregului local (zugrăvitul, spălatul geamurilor, geluirea și ceruirea parchetelor). Sumele necesare renovării localului se ridică la 130.000 lei. Ele sunt contribuția benevolă și exclusivă a părinților elevilor, mobilizați în jurul acestor acțiuni de comitetul de sprijin.

„Sarcina noastră, în pragul noului an școlar, *a spus directorul liceului*, este să muncim cu multă râvnă pentru a face din copiii a căror educație ne este încredințată, oameni care să contribue la construirea socialismului în țara noastră. Noi trebue să făurim din fiecare copil un iubitor de pace, un militant în lupta pentru libertate și progres. In această operă, părinții elevilor noștri ne sunt de un mare ajutor, nu numai în ceeace privește asigurarea condițiilor materiale ale școlii, dar și pentru formarea de cetățeni devotați Patriei și poporului nostru. Profesori și părinți, trebue să fim mereu împreună, să avem aceeași atitudine și să mergem pe un drum comun în educația copiilor. Colaborarea de până acum a dat roade bogate. Să continuăm această muncă. Veniți cu încredere la școală să discutăm laolaltă problemele care privesc educația copiilor noștri".

In numele comitetului de sprijin și al părinților vorbește apoi unul din membrii comitetului, care își ia angajamentul să fie mereu în ajutorul Liceului de băeți Nr. 7 și al Liceului de fete Nr. 12.

După ședință, părinții au stat de vorbă cu profesorii, au discutat despre copiii lor, și au cerut îndrumări educative. La sfârșitul consfătuirii, președintele comitetului de sprijin ne arată că, în preocupările imediate ale colectivului de părinți, intră o serie de probleme, printre care: recuperarea manualelor din anul trecut pentru ajutorarea copiilor lipsiți de mijloace materiale; menținerea centrului de lapte prin contribuția benevolă a părinților și cu ajutorul fondurilor realizate din serbări; deschiderea unui bufet pentru a se înlătura pericolul pe care-l reprezintă vânzătorii ambulanți; confecționarea de flanele, mănuși și ciorapi din lână procurată de comitet și lucrată de mamele copiilor; organizarea unei cantine pentru cadrele didactice și personalul administrativ al școlii etc.

Prima consfătuire dintre profesori și părinți din acest an școlar la aceste licee este încă o dovadă că școala noastră merge pe drumul cel bun, pe drumul indicat de experiența celui mai avansat învățământ, învățământul sovietic.

La școala medie tehnică de pielărie

La Școala Medie Tehnică de Pielărie din București consfătuirea cu părinții a avut loc în după amiaza zilei de 1 Octombrie a. c. Deși elevii acestei școli sunt veniți, în mare parte din alte localități, totuși adunarea a fost destul de populată.

Adunarea a fost deschisă de tov. Mocăneanu, directorul administrativ al școlii, care a arătat importanța învățământului tehnic, în cadrul marei acțiuni de construire a socialismului.

In continuare, el a arătat că, în acest an școlar, — datorită experiențelor din anul trecut — cursurile au început în condițiuni mult mai bune.

— Avem manualele necesare, bursele au fost înmulțite, iar cunoștințele despre metodele pedagogice sovietice sunt mai vaste și dau posibilitatea să se lucreze mult mai bine.

In U. R. S. S. — a spus tov. Mocăneanu *— școala și părinții formează o adevărată familie. Interesul părinților față de școală este deosebit de desvoltat și aceasta trebue să constitue un exemplu și pentru noi. Tov. director subliniază apoi că, pe această linie de preocupări, a luat ființă pe lângă școală un comitet de sprijin, care dă rezultate lăudabile. Astfel, în vederea deschiderii noului an școlar, comitetul a strâns dela părinții elevilor fondurile necesare curățirii și vopsirii sălilor de clasă, dând posibilitatea elevilor să înceapă cursurile într'un cadru plăcut și curat.*

Din partea comitetului de sprijin al școlii, a luat apoi cuvântul tov. Fabian, care a arătat grija Partidului și Guvernului pentru școală, prin pregătirea cadrelor didactice, întocmirea manualelor și prin acordarea de burse și locuri în internate și la cantine.

La școala pedagogică de fete Nr. 1 din Capitală

In sala de festivități a Școlii pedagogice de fete Nr. 1 din Capitală, s'a ținut Luni, 3 Octombrie a. c., la ora 19, prima consfătuire cu părinții, din anul școlar în curs.

Directoarea școlii a arătat marele rol al școlilor pedagogice în formarea noilor generații. Cerând sprijinul părinților, atât în munca de instruire și educare a elevelor cât și pentru amenajarea și întreținerea în bune condiții a localului, își ia angajamentul de a veghea împreună cu întreg colectivul pedagogic asupra bunului mers al școlii.

In numele părinților, mama unei eleve se asociază propunerilor directoarei și își ia, în rându-i, angajamentul de a supraveghea de aproape felul în care elevele își vor îndeplini munca în legătură cu activitatea școlară precum și atitudinea lor în afară de școală.

Tatăl unei eleve a arătat importanța legăturilor dintre școală și familie, stăruind asupra cunoașterii de către profesoare, a condițiilor de trai și a particularităților fiecărei eleve.

Reprezentantul de raion al Circ. 28 și-a luat angajamentul să ajute școala în toate privințele.

Din cuvântul părinților s'a desprins dorința de a sprijini școala pentru ca învățământul să se facă temeinic și în bune condiții. In această privință, rămân grăitoare angajamentele luate.

După discuții, directoarea școlii a rugat părinții să-și arate, în orice împrejurare și oricând, orice nemulțumiri sau nedumeriri pentru ca acestea, pe baza criticii și autocriticii, să ducă la îmbunătățirea calității învățământului.

La școala tehnică medie de construcții

La Școala tehnică medie de construcții, la consfătuirea dintre profesori și părinți, a luat cuvântul tov. arhitect Pandele Serbănescu, directorul școlii, care a arătat importanța colaborării dintre părinți și școală și a spus că această colaborare nu se poate face decât prin legătura permanentă dintre cadrele didactice și părinții elevilor. D-sa și-a arătat mulțumirea pentru faptul că, la această școală s'a reușit să se asigure o rodnică colaborare.

In acest sens, tov. director a dat ca exemplu pe tov. Pavel, care a contribuit atât prin munca lui cât și prin antrenarea altor părinți în acțiunea de sprijinire a școlii, pe tov. Petrescu care a vopsit toate tablele din școală și pe tov. Pascu, tâmplar, care a făcut reparații și a lucrat la pavoazarea sălilor de clasă. Directorul a subliniat de asemeni activitatea profesorilor care au pregătit din timp scriptele și cataloagele necesare noului an școlar.

Tov. Serbănescu a arătat, în încheere, că drumul spre asigurarea unui învățământ în slujba poporului, cuprinde, ca fiind una din condițiile esențiale, colaborarea desăvârșită dintre școală și părinți.

In numele părinților a vorbit tov. Fișman care a propus înființarea unui comitet pentru sprijinirea școlii, propunere acceptată cu entuziasm de toți participanții la consfătuire.

Mișcarea înainte a istoriei spre socialism crește necontenit

Însemnătatea mondială a evenimentelor din CHINA

Sbuciumată de contradicții ireductibile, fundamentale, svârcolindu-se în criză pe plan mondial, desalcătuindu-se fără leac, lumea capitalistă aflată în stadiul imperialismului, intra în zilele lui Octombrie 1917 cu piciorul în groapă ca să nu mai scape niciodată de acolo. Groparul căruia îi dăduse naștere, proletariatul, își făcea datoria zorind cu lopețile istoriei în mâini s'o acopere cu bulgării grei ai timpului.

De atunci, după primul război mondial, odată cu ieșirea Rusiei din sistemul general al capitalismului prin Marea Revoluție Socialistă, acesta moare : nu încet dar sigur.

Cel de al doilea război mondial prin care lumea capitalistă încerca să-și consolideze și să-și prelungească existența, s'a terminat prin zdrobirea principalelor forțe ale reacțiunii fasciste internaționale. Un șir de alte țări din Europa centrală și răsăriteană s'au desprins de sistemul imperialist grație întăririi mișcării antifasciste în lume, grație victoriilor epocale ale Uniunii Sovietice, rolului ei eliberator și luptei duse în aceste țări de masse pentru eliberarea lor națională ; grație slăbirii, tot ca un rezultat al războiului, a pozițiilor mondiale ale capitalismului.

A șasea parte a globului devenise însuși centrul lui de greutate. Țara Socialismului, desprinsă din nebuloasa lumii capitaliste datorită Revoluției din Octombrie, prin succesele ei uriașe și prestigiul imens, face să crească de atunci în lume, din ce în ce mai mult forțele socialismului, întinderea și cuprinderea lor.

Mergând pe calea deschisă de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, o revoluție de însemnătate istorică mondială pentru creșterea taberei păcii și democrației, se află în plină desvoltare : revoluția chineză.

In momentul de față, Republica Populară Chineză a fost proclamată ; guvernul ei popular central a fost ales, — având în fruntea lui pe Mao-Tse-Dun președintele Partidului Comunist Chinez ; ca urmare a unei proclamații a acestui guvern în care se arată că rămășițele reacțiunare ale Kuomintangului nu mai au nicio calitate de a reprezenta poporul chinez și în care se declară solemn că numai guvernul popular central al Republicii Populare Chineze exprimă voința poporului chinez devenit stăpân în țara sa acesta a fost recunoscut de Uniunea Sovietică care a hotărît stabilirea de relații diplomatice între cele două guverne. Deasemenea și guvernele țărilor de democrație populară au hotărît recunoașterea guvernului Republicii Populare Chineze și stabilirea de relații diplomatice cu acesta. Recunoașterea guvernului Chinei populare de către Republica Populară Română, consacră bucuria cu care poporul nostru muncitor, însuflețit de spiritul internaționalismului proletar, ia parte la victoriile măreți ale poporului chinez.

In acelaș timp, guvernul sovietic a făcut cunoscut guvernului dela Canton că în urma schimbărilor profunde din viața poporului chinez care au făcut ca acest guvern să

MAO-TSE-DUN

piardă calitatea de a mai întreține relații cu alte state, a hotărît să-și recheme reprezentanții diplomatici acreditați pe lângă el.

Astfel, un popor de peste 470 milioane de oameni, locuind pe o întindere uriașă, desprinzându-se din sistemul imperialist și făurindu-și un stat de democrație populară, se adaogă ca un deosebit de important post de luptă în frontul păcii, democrației și socialismului.

Astăzi, pe a patra parte a globului, stăpânesc forțele pacifice, constructive, forțele progresului, ale viitorului, — forțele socialismului.

...Și mișcarea aceasta înainte, impetuoasă, a lumii socialiste, crește necontenit. Ce pildă minunată reprezintă victoriile poporului chinez pentru popoarele coloniale vecine din Vietnam, Malaia, Birmania, Indonezia, India ! Ce îmbărbătare pentru lupta lor de desrobire de sub jugul colonial !

Din aceste istorice evenimente care se petrec în China, se vădește în chip lămurit cât de mult s'a modificat și continuă să se modifice, dela primul război mondial și până acum, în favoarea lagărului păcii și socialismului, raportul de forțe pe plan internațional.

Pierderea Chinei reprezintă o grea lovitură pentru pozițiile imperialiștilor anglo-americani în Extremul Orient, pentru planurile lor de război, pentru socotelile ce și le făceau în legătură cu folosirea Chinei în cadrul politicii internaționale, la O.N.U.

Cu ce autoritate și cu ce drept vor mai putea vorbi acum în Adunarea Generală reprezentanții Kuomintangului, slugile imperialismului american, denunțați de poporul chinez ca trădători? Lui Ciang-Ting-Fu, — reprezentantul la O.N.U. al adunăturii de banditi care s'au refugiat dela Nanking și dela Shanghai la Canton, care se pregătesc să fugă în Formosa și care sprijiniți de imperialiștii yankei încă cutează să se numească guvern — i se va mai putea tolera oare îndrăzneala să folosească tribuna Adunării Generale pentru a calomnia Uniunea Sovietică ? In proclamația guvernului popular central chinez se arată că poporul chinez este ferm hotărît să nu mai tolereze aceasta. Și fără îndoială că niciun sprijin din partea imperialiștilor nu-i va mai putea ajuta pe gangsterii Kuomintangului. Așa cum imensele cantități de armament, miliardele de dolari puse la dispoziție de Wall-Street n'au putut împiedeca rușinoasa înfrângere a trupelor Kuomintangului și istoricele victorii ale poporului chinez. Așa cum nimic în lume nu se poate opune mersului înainte al istoriei spre socialism.

d. hrv.

Să muncim cu avânt în întâmpinarea zilei de 7 Noembrie!

7 Noembrie este o mare sărbătoare nu numai pentru poporul care, cu 32 de ani în urmă, a înfăptuit Marea Revoluție din Octombrie, ci este deopotrivă sărbătoarea muncitorimii conștiente din întreaga lume.

Crearea regimului de democrație populară în țara noastră a fost cu putință numai datorită faptului că am fost eliberați de glorioasa Armată Sovietică, ea însăși o creație a Revoluției din Octombrie. De aceea poporul muncitor din Republica Populară Română se pregătește din timp să sărbătorească această măreață zi muncind cu râvnă pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat.

In cinstea zilei de 7 Noembrie, muncitorii, tehniecienii și funcționarii dela țesătoria „V. Vasilescu", din Mediaș, au chemat la întrecere socialistă pe toți muncitorii, tehnicienii și funcționarii din țesătoriile din întreaga țară sub lozinca: „Să curățăm, să ungem, și să revizuim un război și să montăm un sul de urzeală în timp de 70 de minute".

In cinstea zilei de 7 Noembrie, muncitorii și tehnicienii din întreprinderea de construcție Nr. 6 „Ardealul" au chemat la întrecere socialistă șantierele de construcții din țară.

In cinstea zilei de 7 Noembrie muncitorii dela I. S. S. Hunedoara și-au luat angajamentul să dea prima șarjă de oțel și să lamineze primele profile în contul anului 1950.

In cinstea zilei de 7 Noembrie muncitorii dela uzinele de produse sodice din Ocna Sibiului și-au luat angajamentul ca până la această dată să depășească planul prevăzut la soda calcinată cu 10 la sută, să realizeze economii la materii prime de 2,5 la sută iar la combustibil de 12 la sută.

In cinstea zilei de 7 Noembrie tractoriștii și tehnicienii dela S. M. T. Mărculești-Ialomița au provocat la întrecere pe tractoriștii și tehnicienii dela toate Stațiunile de Mașini și Tractoare din țară, sub lozinca: „12 ari de arătură bună, în zece ore de fiecare cal putere".

In cinstea zilei de 7 Noembrie, pretutindeni în țara noastră muncitorii din uzine și de pe ogoare organizează întreceri socialiste și își iau angajamente pentru împlinirea și depășirea Planului de Stat, fiind siguri că astfel grăbesc pașii pe drumul construirii socialismului și al asigurării păcii.

Elanul de muncă din uzine și de pe ogoare îndeamnă la muncă spornică pe oamenii muncii din birouri și din școală. Elevii, învățătorii și profesorii pot dovedi dragostea lor pentru Marea Țară a Socialismului, pentru Armata Sovietică eliberatoare, pentru clasa muncitoare și Partidul ei care construesc și la noi socialismul, îmbunătățindu-și mereu munca didactică și ținând pas cu succesele economiei noastre naționale, dând cadre tot mai multe și mai bine pregătite.

Clica dela Belgrad a căpătat răspunsul cuvenit

Oamenii muncii din țara noastră au primit cu o deosebită satisfacție nota remisă ambasadorului iugoslaviei la București prin care guvernul român declară că Republica Populară Română se consideră liberă de obligațiile decurgând din tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat cu Jugoslavia la 19 Decembrie 1947.

Trădătorul Tito și clica lui, lachei ai imperialismului american, care au călcat în picioare acest tratat, încheiat dealtfel cu scopul de a-și asigura și la noi în țară condiții favorabile de spionaj, primesc astfel răspunsul cuvenit. Denunțarea tratatelor cu Jugoslavia de către U.R.S.S. și țările de democrație populară este o urmare firească a politicii de dușmănie și provocare urmată de guvernul iugoslav împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Oamenii muncii din Republica Populară Română nu pot nutri nici un sentiment de prietenie față de banda care împroașcă cu venin Uniunea Sovietică și țara noastră și care, — la ordinele bancherilor americani — au manevrat și uneltit pentru subminarea regimurilor din țările de democrație populară. Nota guvernului român exprimă astfel dragostea nemărginită a poporului muncitor din Republica noastră Populară pentru Patria sa, țara care merge victorios pe drumul construirii socialismului, atașamentul său indestructibil pentru Marea Patrie a Socialismului, Uniunea Sovietică.

Activitatea dușmănoasă a guvernului iugoslav împotriva poporului român și a tânărului său stat de democrație populară, Republica Populară Română, a fost deseori demascată iar spionii și trădătorii titoiști aflați în țara noastră au fost arestați. Agenții provocatori ai lui Tito și ai guvernelor imperialiste străine ca Zec, Pecak, Balzik, Lompar, Bosco Latici, Medic Nicola și alții, au fost trimiși de guvernul iugoslav cu scopul de a uneltі împotriva guvernului român și de a încerca să pună și statul nostru la remorca lagărului imperialist și antidemocratic.

Procesul dela Budapesta al grupului de complotiști, spioni și provocatori fasciști din Ungaria a arătat limpede că banda lui Tito desfășoară de multă vreme o josnică acțiune împotriva Uniunii Sovietice și practică o politică de subminare împotriva țărilor de democrație populară. S'a văzut cu acest prilej că odioasa clică de trădători dela Belgrad, acționează ca instrument al cercurilor imperialiste, ca slugă plecată și ascultătoare a atâtătorilor la război.

„Nu numai iugoslavii recrutați în Franța — declară trădătorul Rajk la proces — erau în strânsă legătură cu americanii, ci și mulți iugoslavi din cercurile guvernamentale, inclusiv Tito și ministrul de interne Rancovici".

Așadar avem deface cu vechi spioni plătiți de către americani, care în chipul cel mai perfid au încercat să înșele vigilența poporului jugoslav și a popoarelor prietene lui.

Campania josnică de minciuni și calomnii pe care guvernul dela Belgrad a dus-o împotriva Republicii Populare Române, teroarea sângeroasă căreia îi sunt supuși cetățenii iugoslavi de origină română care se exprimă pentru prietenia cu Republica Populară Română, campania de atâtare la război și folosirea în acest scop a elementelor legionare și chiaburești din R. P. R., acțiunile banditești de provocare la frontiera iugoslavo-română, de violare a frontierei, de violare a spațiului aerian al R.P.R., de atacare a unor grăniceri români, — toate acestea făceau parte din planul nebunesc de subminare a regimului nostru și de aservire a țării noastre lagărului ostil Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară. Propaganda fascistă dusă de agentura lui Tito, care s'a folosit în mod nerușinat de curierul de presă al ambasadei, a arătat clar că trădătorii dela Belgrad nu se dau înlături dela cele mai josnice mijloace pentru a-și aduce la îndeplinire mârșavele lor planuri.

„Procesul criminalului și spionului Rajk și al complicilor săi — spune nota guvernului român — a dovedit că guvernul iugoslav duce această acțiune în scopul restaurării regimului capitalist în țările cu democrație populară și că acționează ca instrument al cercurilor imperialiste străine și al atâtătorilor la război".

In fața poporului iugoslav, Tito și banda lui apar astfel în toată hâdoșenia murdarelor lor uneltiri.

La procesul dela Budapesta, Rajk a declarat că într'una din discuțiile avute cu Rancovici acesta i-a mărturisit: „In primul rând trebuie să știți că nici Tito, nici ceilalți membri ai guvernului iugoslav n'au dorit un regim de democrație populară și nici n'au dorit să construiască socialismul după eliberarea Iugoslaviei".

Poporul român care merge astăzi pe drumul construirii socialismului, având sprijinul neprecupețit al Uniunii Sovietice, constitue, prin mărețele sale realizări, o piedică însemnată în calea planurilor imperialiste. Scopul folosirii trădătorilor dela Belgrad de către imperialiști, împotriva Statului Român era tocmai acela de a împiedica desvoltarea țării noastre spre socialism. Ruperea țărilor de democrație populară de lanțul imperialismului constitue o grea lovitură pentru magnații marelui capital internațional. Deacea ei au căutat să folosească pe Tito care, sub masca construirii socialismului, voia să ducă la pieire poporul iugoslav și popoarele prietene lui.

Hotărîrea guvernului român ca și a celorlalte guverne de democrație populară — urmând exemplul Uniunii Sovietice — de a se considera libere de tratatele de prietenie cu R. P. F. Iugoslavia este o măsură de întărire a independenței și suveranității naționale, de întărire a lagărului păcii

Ea reprezintă un substanțial sprijin dat eroicului popor iugoslav, care este în felul acesta ajutat să măsoare adâncimea prăpastiei în care Tito și banda lui târăște țara, care este în acest fel înarmat în lupta lui pentru înlăturarea trădătorilor strecurați prin fraudă la conducerea Iugoslaviei. Nota guvernului român exprimă puternicul sentiment de prietenie pe care poporul muncitor din țara noastră îl poartă poporului iugoslav.

Vigilența revoluționară a Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. și a partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară a reușit să demaște definitiv banda trădătoare a lui Tito, înhămată la carul atâtătorilor la război.

Popoarele Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară vor ști și în viitor să dea dovadă de vigilență pentru a lovi cu tărie dușmanul de clasă sub orice mască s'ar ascunde el. Ele vor lovi fără cruțare pe toți acei care se abat dela linia marxism-leninismului, trădează cauza proletariatului și intră în rândurile dușmanilor de moarte ai libertății și independenței popoarelor : imperialiștii anglo-americani.

Andrei Valentin

Cu prilejul Zilei Internaționale a Luptei pentru Pace, cadrele didactice și școlarii din Republica noastră Populară, alături de toți oamenii muncii, și-au manifestat voința, de a lupta pentru apărarea păcii

La Școala Medie Tehnică de Construcții din Capitală a avut loc Sâmbătă, 1 Octombrie, un meeting pentru Pace, la care au luat parte colectivele de profesori și de elevi precum și cele administrative ale școlii.

După ce corul a intonat Imnul R.P.R. și Imnul Sovietic, elevul Radulian, din anul III, a dat citire Apelului Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Cuvintele marelui Stalin — cuprinse în apel : *„Sunt încă vii în memoria popoarelor grozăviile războiului recent și sunt prea mari forțele sociale care sunt pentru pace, pentru ca elevii lui Churchill întru agresiune să le poată înfrânge și să îndrepte lucrurile spre un nou război"* au fost subliniate de elevi prin scandarea lozincilor : „Jos cu cei ce vor război, pentru Pace luptăm noi" și „Trăiască marele bastion al Păcii : U.R.S.S.".

A vorbit apoi elevul Stor Lucian, arătând datoria tineretului de a lupta pentru consolidarea păcii.

„Alături de oamenii muncii din tot cuprinsul țării, din U.R.S.S., din toate țările de democrație populară și de pe întreg cuprinsul globului, noi elevii — *a spus el* — trebue să contribuim la consolidarea păcii. Contribuția aceasta trebue să se manifeste prin însușirea tuturor cunoștințelor ce ni se predau în școală, cunoștințe menite a forma din noi o generație care să construiască și să consolideze socialismul.

Elevii au încheiat meetingul cântând Imnul Tineretului Muncitor.

Manifestațiile pentru pace în comuna Fierbinți județul Ilfov

In ziua de 2 Octombrie, târgul și satele care formează comuna Fierbinți erau împodobite cu lozinci, steaguri și verdeață. De dimineață, țăranii muncitori s'au strâns în jurul aparatelor de radio, ca să asculte transmisiunea meetingului pentru pace care se desfășura la București.

După amiază, la Căminul Cultural din Fierbinți-Târg au început să se adune bărbați, femei și copii în haine curate de sărbătoare. Elevele școlii din comună, îmbrăcate în costume naționale făceau ultimele pregătiri în vederea serbării programate după sfârșitul meetingului.

A vorbit tov. Bărbulescu, directorul școlii elementare, care a arătat lupta oamenilor muncii din țara noastră și din lumea întreagă apărarea păcii. El a subliniat întărirea lagărului păcii, în frunte cu U.R.S.S., și, în deosebi, ultimele două victorii ale acestui lagăr — proclamarea Republicii Populare Chineze și comunicatul agenției Tass în legătură cu arma atomică. In încheiere, tov. director a arătat că țărănimea muncitoare din comuna Fierbinți trebue și ea să lupte cu hotărîre alături de toți oamenii muncii, împotriva atâtătorilor la război.

Meetinguri asemănătoare au avut loc și în celelalte sate ale comunei. In Fierbinții de Sus, au vorbit țăranul muncitor Badea și tov. Goanță, directorul școlii elementare din sat. Corul organizat de învățători a desfășurat apoi un frumos program artistic. La meetingul din Fierbinții de Jos, au luat cuvântul tov. învățătoare Manolescu și tov. director Ghiriță. In satul Greci, a avut loc, de asemenea, un meeting plin de însuflețire.

„Ziua Internațională a Luptei pentru Pace" în satele depe Valea Teleajenului

Incă de dimineață, prin satele depe Valea Teleajenului se puteau observa grupuri de școlari îndreptându-se înspre școală și spre Căminul Cultural. Cu prilejul Zilei Internaționale a Luptei pentru Pace, școlile, împreună cu echipele dela Căminele Culturale, au stabilit din timp un program comun de coruri, recitări, dialoguri, dansuri ale naționalităților conlocuitoare și ale popoarelor vecine. Acum fac ultimele repetiții pentru ca serbarea pentru Pace de după amiază să fie cât mai reușită.

Pe la orele 9 dimineața, în fața școlii din Lipănești, copii în haine de sărbătoare ne spun pe întrecute că „azi este Ziua Internațională a Luptei pentru Pace", și că vor da o serbare în cinstea acestei zile împreună cu școlarii din Zamfira. Va fi serbare mare. Vine și președintele Comitetului Provizoriu și oameni mulți din sat.

La Zamfira, în fața școlii, la fântână, săteni și sătence ne dau aceeași explicație. Intr'o sală de cursuri a școlii de aici, sătence, ajutate de școlari, lipesc litere pentru lozinci. Fac ultimele pregătiri pentru serbarea ce se va ține după amiază.

La Vălenii de Munte, cadrele didactice, împreună cu elevii școlii elementare, așteaptă mașina cu echipa Căminului Cultural „Mioriță" din comuna Bătrâni. Intr'o sală de clasă, echipa Căminului Cultural „N. Iorga" din Văleni repetă dansurile.

Echipa Căminului Cultural „Mioriță" din Bătrâni se bucură de o deosebită apreciere. Doi țărani muncitori din această echipă au fost la Budapesta, unde, cu ocazia Festivalului Mondial al Tineretului, au fost premiați.

La toate manifestările care au fost organizate, la Lipănești și la Zamfira, la Văleni și la Bătrâni, țăranii muncitori din toate satele de pe întreaga Vale a Teleajenului, alături de colectivele didactice și de elevi, și-au afirmat răspicat, de Ziua Internațională a Luptei pentru Pace, credința lor nesdruncinată în triumful păcii în întreaga lume.

In comuna Budișteni-Muscel au manifestat pentru pace locuitorii din patru sate

La ora 10 dimineața, elevii din comuna Budișteni-Muscel, incolonați în fața școlii, așteptau sosirea colegilor lor, școlarii din satele vecine, Băila, Glodu și Scoicești.

După scurt timp, din depărtare au început să se audă cântece și urale. Voioși, îmbrăcați în haine de sărbătoare, elevii se îndreptau spre Căminul Cultural, cântând și scandând lozinci. Din toate gospodăriile, au ieșit bărbați, femei, bătrâni și tineri, care s'au alăturat coloanei.

In câteva minute, în fața Căminului Cultural se adunase o mulțime de oameni. In urmă, au sosit și elevii dela școala elementară ciclul II Budișteni. In fruntea coloanei, 4 elevi purtau portretele celor patru mari dascăli ai omenirii muncitoare. Fete îmbrăcate în costume naționale purtau portretele secretarilor Partidului Muncitoresc Român.

Alăturându-se celorlalți, coloana întreagă a trecut prin fața Comitetului Provizoriu, a învățătorilor și sătenilor.

In urmă, a luat cuvântul tov. Nicolae Moldoveanu, directorul școlii din Budișteni, ciclul II. Cuvintele lui au fost des întrerupte de aplauze și de lozinci :

„...noi am trăit toate nenorocirile războiului ! Mulți tineri din satele noastre nu s'au mai întors. Acestea nu trebue să se mai repete. Și nu se vor mai repeta, dacă strângem rândurile și spunem răspicat : Nu ! — nu vrem război".

După cuvintele pline de însuflețire ale directorului, meetingul a luat sfârșit. Coloana de copii s'a despărțit din nou pe școli. Invățătorii au trecut fiecare alături de elevii lor și au pornit cântând și scandând lozinci.

„Jos cu cei ce vor război
Pentru pace luptăm noi"

a răsunat în viua de 2 Octombrie, lozinca pornită din piepturi tinere, în acelaș timp în Budișteni, Băila, Glodu și Scoicești, așa ca de altfel în toate satele și orașele noastre.

Invățătorii și profesorii au datoria de a ajuta țărănimea muncitoare pentru efectuarea la timp a muncilor agricole

Campania de însămânțări de toamnă a început. Ea trebue ajutată și susținută. Ca toți ceilalți oameni ai muncii, învățătorii și profesorii sunt interesați să avem, în anul viitor, o recoltă bogată de grâne. Deaceea, în legătură cu muncile agricole de toamnă, învățătorii și profesorii din satele cu Stațiuni de Mașini și Tractoare, din satele cu gospodării agricole de Stat și cu gospodării agricole colective, ca și din orice sate din întinsul țării, au datoria să ajute, în timpul lor liber, țărănimii muncitoare pentru ca aceasta să efectueze însămânțările la timp și în bune condițiuni. Invățătorii și profesorii vor explica țărănimii muncitoare avantagiile muncii cu tractorul pe suprafețe întinse de teren, avantagiile întovărășirii pentru munca în comun a pământului, avantagiile culturilor de plante industriale. Astfel vor contribui la îndeplinirea Planului de Stat în sectorul agricol.

Note politice externe

Nota guvernului sovietic în legătură cu chestiunea germană, adresată Statelor Unite, Marii Britanii și Franței, analizează și denunță întreaga politică de scindare a Germaniei, practicată de puterile occidentale și călcarea constantă a acordurilor, privind această problemă, cu U. R. S. S. Reiese clar din faptele arătate în Nota guvernului sovietic nu numai flagranta violare a hotărîrilor din 1945 dela Potsdam cu privire la defascizarea, demilitarizarea și democratizarea Germaniei, nu numai încălcarea hotărîrilor comune, luate anul acesta chiar, în Iunie, la sesiunea dela Paris a Consiliului de Miniștri, în legătură cu necesitatea de a se continua eforturile pentru restabilirea unității politice și economice a Germaniei, — dar că în general comportarea puterilor occidentale în problema germană n'a fost decât o permanentă provocare împotriva păcii și securității tuturor popoarelor, inclusiv cel german.

Tinzând să transforme Germania occidentală într'un arsenal economico-militar și într'un avantpost strategic la dispoziția reacțiunii mondiale, îndreptate împotriva U. R. S. S. și a țărilor de democrație populară, puterile din Vest au făcut totul pentru a desmembra Germania, sabotând crearea condițiilor pentru rezolvarea problemelor ei, constituind în cele din urmă guvernul separat dela Bonn, pe baza așa zisei constituții dela Bonn, dictată, ca o anexă a statutului de ocupație, împotriva voinței poporului german.

Iată de ce, sfidând jertfele pe care popoarele le-au dat în timpul războiului antihitlerist, puterile ocupante ale zonelor din Vest din Germania, reînsuflețesc fascismul și militarismul, care își profilează din nou amenințările deasupra lumii.

Un guvern marionetă în mâna monopoliștilor americani și germani, o administrație în care stăpâne sunt elementele de proveniență nazistă, iată ce au realizat puterile occidentale în politica lor de vădită ostilitate împotriva păcii popoarelor. Și guvernul lui Adenauer și poziția social-democratului de dreapta Schumacher cântă pe aceeași partitură a revizionismului și a revanșei.

Americanii sprijină acele forțe din Germania care au deslănțuit până acum două războaie mondiale în scopul de a le folosi în vederea declanșării celui de al treilea. Visul besmetic al dominației mondiale care l-a ametit altădată pe Hitler, a pus stăpânire pe imperialismul yankeu. Puterile occidentale își iau însă, așa cum subliniază Nota guvernului sovietic, o grea răspundere istorică formând statul separat și antipopular al Germaniei occidentale, o răspundere „excepțional de serioasă". Nota declară că datorită politicii imperialiste dusă de puterile occidentale, a fost creată în prezent în Germania „o nouă situație", care face ca îndeplinirea sarcinilor pentru restaurarea Germaniei unitare, democrate și pașnice să capete o deosebită însemnătate, o actualitate mai mare decât oricând.

In lupta pentru apărarea păcii, pentru demascarea proiectelor de război ale imperialiștilor anglo-americani, Nota guvernului sovietic capătă o însemnătate deosebită.

Guvernul R. P. Bulgaria, guvernul ungar și guvernul R. P. R., prin declarații remise puterilor occidentale direct sau făcute reprezentanților presei, au luat deasemenea atitudine în chestiunea guvernului separat din Germania occidentală, declarând că ele consideră formarea arbitrară de către puterile occidentale a acestui guvern, ca fiind în flagrantă contradicție cu interesele asigurării păcii în lumea întreagă, în contradicție cu interesele securității și independenței popoarelor din Europa.

In declarația guvernului R.P.R. se arată că România a suferit ocupația armatelor germane în primul război mondial și că a fost antrenată de Germania hitleristă în al doilea război mondial. Deaceea ea este direct interesată, laolaltă cu toate țările iubitoare de pace, la formarea unui stat german unitar, democratic și pașnic.

...Așa cum îl cere, dealtfel, cu din ce în ce mai numeroase glasuri, în ultima vreme, însuși poporul german.

După cum se știe, deși Uniunea Sovietică a prezentat și în actuala sesiune a O.N.U. lui propuneri concrete menite să consolideze pacea în lume și care au devenit program de luptă pentru toate forțele partizane ale păcii, Statele Unite fac totul pentru a demonstra că din nou ele nu doresc să acționeze pentru pace, că dimpotrivă, ele sprijină provocările antisovietice în Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite. Astfel, blocul anglo-american a impus introducerea acțiunii provocatoare a Kuomintangului împotriva Uniunii Sovietice pe ordinea de zi a Adunării Generale. Ba mai mult, când la începutul ședinței din 1 Octombrie a Comitetului Politic, Ciang, reprezentantul Kuomintangului, a propus ca să se modifice ordinea de zi și să se examineze mai întâi afirmațiile sale calomnioase și provocatoare, delegatul Statelor Unite, Jessup, a sprijinit această cerere, atacând violent în același timp acele propuneri ale U. R. S. S. care cer condamnarea pregătirilor pentru un nou război. Numai că, în pofida tuturor manevrelor de procedură prin care Pearson, președintele Comitetului, reprezentantul Canadei, încerca să sprijine cererea de intervertire a ordinei de zi a lui Ciang, cu un număr de 22 voturi contra și 9 abțineri, ea a fost respinsă. Astfel, acțiunea provocatoare a celor din Kuomintang a fost introdusă pe ordinea de zi a Comitetului la punctul Nr. 5.

Delegația Statelor Unite a sprijinit deasemeni în ședința din 30 Septembrie a. c. a Comitetului Politic special, raportul prezentat de comisia pentru Coreea, care după cum se știe a fost înființată în mod nelegal la cea de a doua sesiune a Adunării Generale, în urma presiunilor U. S. A. Această comisie, care este un produs al hotărîrii Statelor Unite de a lichida acordul dela Moscova încheiat între U. R. S. S., Statele Unite și Marea Britanie, potrivit căruia urma să se realizeze o Coree unită, independentă și democratică, cere acum să i se prelungească mandatul, ba chiar să i se aprobe noui drepturi. Această cerere a fost prezentată de delegatul american Fay, în numele Statelor Unite, Australiei, Chinei și Filipinelor.

Luând cuvântul, delegatul sovietic, Țarapkin, a arătat că înlăturarea intervenției străine din afacerile interne ale Coreei și unificarea pașnică a regiunilor de nord și de sud ale țării, reprezintă singura cale de a se ajunge la o rezolvare justă a problemei coreene.

Spre deosebire de rezoluția americană, care prevedea prelungirea și întărirea mandatului Comisiei pentru Coreea, delegația sovietică a prezentat o rezoluție în care se arată că, deoarece problema unificării Coreei și instaurarea unui stat democrat unitar, privește în mod exclusiv poporul coreean, și că întrucât nu se poate admite intervenția străină în afacerile interne ale Coreei, comisia O. N. U. pentru Coreea trebuie imediat desființată, dat fiind că activitatea ei este contrară acestor principii și împiedică unificarea Coreei de Nord și de Sud.

La 4 Octombrie, în capitala Republicii Populare Bulgaria și în întreaga țară, au început manifestările Săptămânii prieteniei bulgaro-române.

Prietenia între poporul român și poporul bulgar are o tradiție seculară. Ea a crescut din luptele duse în comun pentru libertate. Amândouă popoarele au fost eliberate spre sfârșitul secolului trecut din robia turcească de către armatele rusești. Incercările regimurilor trecute, burghezo-naționaliste, de pe ambele maluri ale Dunării, de a provoca neîncredere și ură între popoarele noastre, au rămas fără rezultat. Oamenii muncii bulgari și români se simțeau înfrățiți în lupta lor pentru progres.

Pentru cauza libertății și-a dăruit viața Hristo Botev, marele scriitor revoluționar al poporului bulgar. Pentru cauza libertății, în timpul celui de al doilea război mondial, sub conducerea Partidului Comunist și a lui Gheorghi Dimitrov, cu sprijinul decisiv al Armatei Sovietice, poporul muncitor bulgar a luptat cu armele în mâini împotriva cotropitorilor fasciști. El își pregătea astfel drumul pentru făurirea Bulgariei noui, libere, democratice, strâns legată de Marea Țară a Socialismului, U. R. S. S.

Și poporul bulgar și poporul român, eliberate de vitezele Armate Sovietice, s'au desprins din lanțul imperialist, păsind azi împreună în lagărul păcii și al democrației, spre socialism.

Săptămâna prieteniei bulgaro-române, pe care poporul frate bulgar a organizat-o cu începere dela 4 Octombrie, este o contribuție de seamă la strângerea legăturilor dintre popoarele noastre, ea relevând în același timp solidaritatea puternică dintre țările de democrație populară și Marea Uniune Sovietică. Această manifestare exprimă relațiile noui, de tip socialist, care au fost realizate între țările răsăritene. Este pentru întâia oară când o putere mare, mondială, menține legături de prietenie cu țările mici, bazate pe principiul egalității, legături cari consolidează independența și suveranitatea acestor țări.

In lupta dusă în comun pentru apărarea păcii, împotriva fomentatorilor de război anglo-americani, ele se unesc și pentru a condamna uneltirile clicii fasciste a lui Tito agentură a imperialiștilor, complotul ei împotriva U. R. S. S. și a țărilor de democrație populară.

Pactul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre R. P. Bulgaria și R. P. R. nu este o simplă convenție scrisă. Există o colaborare fructuoasă pe toate planurile între popoarele noastre. Linia de transport de energie electrică București—Giurgiu—Rusciuc este un exemplu.

Această colaborare, traduce în fapt cuvintele marelui Gheorghi Dimitrov, rostite cu prilejul încheierii pactului dintre țările noastre:

„Ne-am hotărît să clădim un pod de fier peste Dunăre pentru a ne lega și mai strâns ca țări și popoare. Acest pod, prin susținerea popoarelor noastre și prin colaborarea dintre țările noastre prietene, îl vom construi neapărat. Dar până la construirea lui, trebuie să clădim prin muncă, colaborare prietenească, cultură, știință, artă, prin desvoltarea sentimentelor frățești dintre popoarele noastre, un pod viu, — în conștiința noastră, în inimile și sufletele noastre — un pod viu care nu va putea fi distrus de nimeni și niciodată".

Ca urmare a diktatului monetar american care a obligat Anglia să-și devalorizeze lira sterlină, legate între ele prin dezastruosul plan Marshall și prin întreaga politică occidentală, s'au prăbușit la rândul lor și monetele celorlalte țări târâte de guvernanții trădători în lagărul imperialismului, la remorca Statelor Unite.

Devalorizarea francului a dus și în Franța la un cumplit desechilibru între prețuri și salarii. Nemulțumirea maselor populare a crescut nemăsurat.

Iată de ce, incapabil de a face față situației, de a găsi o soluție haosului economic în care s'a lăsat târît, guvernul Queuille a fost nevoit să-și prezinte Miercuri seara demisia.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, — București

ANUL I Nr. 28 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 14 Octombrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „

Nu se poate imagina o educație sovietică justă ca o educație lipsită de activitate. Munca a fost totdeauna în viața omenirii o bază pentru crearea fericirii și culturii. In țara noastră munca a încetat de a mai fi obiect de exploatare, ea a devenit o chestiune de cinste, de glorie, vitejie și eroism.

A. S. MACARENCO
(„Opere pedagogice alese")

Să sprijinim activ campania însămânțărilor de toamnă

O campanie de proporții uriașe se desfășoară în prezent în toată țara: milioane de țărani muncitori, mobilizați și îndrumați de organizațiile de Partid și de Comitetele Provizorii au ieșit pe ogoare pentru a pune bazele recoltei noastre viitoare de grâu.

Campania însămânțărilor de toamnă prezintă o importanță deosebită pentru asigurarea hranei întregului popor muncitor. Lupta pentru construirea socialismului în țara noastră — luptă condusă de Partidul clasei muncitoare — sporește neîncetat nevoile de pâine. Peste tot se înalță fabrici, uzine, șantiere noi. Orașele cresc, crește numărul muncitorilor. Se înmulțesc școlile, sporește numărul celor însetați de lumină pe care regimurile burghezo-moșierești le-au ascuns-o în trecut. Se pregătesc cadre noi, viitori constructori ai socialismului. Toți aceștia au nevoe de pâine. Numai având hrana asigurată muncitorii dela orașe vor putea lucra cu spor pentru a fabrica mai multe mașini și unelte cu care să ajute țărănimea muncitoare să iasă din starea ei de înapoiere și mizerie; numai așa ei vor putea da tot mai multe produse care să contribue la ridicarea neîncetată a nivelului de trai a celor ce muncesc, caracteristică principală a operei de construire a socialismului.

Iată deci problema îndeplinirii la timp și în bune condițiuni a campaniei însămânțărilor de toamnă, este o problemă care interesează îndeaproape întreg poporul nostru muncitor. Partidul și Guvernul țării sprijină din timp această campanie. Țăranii muncitori sunt ajutați cu mașini și unelte puse la dispoziție prin S.M.T. și centrele de pe lângă cooperative. Ei primesc semințe selecționate pentru a-și putea spori recoltele și sunt îndrumați — prin organele tehnice ale Ministerului Agriculturii — să însămânțeze după datele științei agrotehnice.

In fiecare Duminică sau zi de sărbătoare, caravane întregi de muncitori dela orașe iau drumul satelor pentru a repara uneltele țăranilor săraci și mijlocași. Țărănimea muncitoare primește și sub această formă ajutorul clasei muncitoare, aliatul și conducătorul ei în lupta pentru o viață mai bună.

In această luptă pentru câștigarea bătăliei însămânțărilor de toamnă, pentru asigurarea hranei întregului popor muncitor, învățătorii și profesorii din satele noastre nu pot și nu trebue să stea de o parte. Nu se poate să nu ne intereseze dacă vom avea sau nu pâine la anul. Și noi vom avea pâine tocmai dacă vom ști să ducem la îndeplinire planul însămânțărilor de toamnă.

Succesul campaniei de însămânțări este legat de o seamă de măsuri organizatorice, de planificarea muncilor, de îndrumarea și mobilizarea maselor de țărani muncitori. Satele noastre sunt în prezent asemeni unor stupi de albine. Se ară, se grăpează, se selectează și se tratează semințele, se însămânțează de zor. Dar fiecare activitate în parte trebue să decurgă organizat. Trebue planificate atelajele, trebue rânduită folosirea semănătorilor pentru ca un număr cât mai mare de țărani muncitori să le poată întrebuința.

Cadrele învățământului nostru dela sate își pot da aici cu prisosință aportul lor. Învățătorii trebue să sprijine pe tovarășii din Comitetele Provizorii. Un învățător sau un profesor cinstit care-și iubește Patria și dorește să ajute la înflorirea ei, nu poate rămâne indiferent dacă observă — de pildă — că elementele chiaburești încearcă să saboteze mersul însămânțărilor. Ei pot și trebue de aceea să participe activ la acțiunea de demascare a manevrelor dușmănoase ale chiaburimii.

In multe regiuni ale țării, pe lângă Comitetele Provizorii au luat ființă, de jos, din masse, active cetățenești. Acestea sprijină efectiv Comitetele Provizorii în munca lor de asigurare a reușitei însămânțărilor de toamnă. Intrând în aceste active cetățenești, învățătorii din satele noastre vor putea participa din plin la câștigarea bătăliei însămânțărilor. Ei vor ajuta ca unele deficiențe să fie lichidate.

In cadrul activelor cetățenești, în cadrul organizațiilor de massă, sub îndrumarea organizațiilor de Partid și a Comitetelor Provizorii, învățătorii și profesorii din satele noastre pot și trebue să ia parte activă la lupta pentru câștigarea campaniei însămânțărilor de toamnă.

Făcând așa — în afară de contribuția lor la opera de luminare a copiilor de țărani muncitori — ei vor trăi din plin sentimentul că ajută la asigurarea hranei întregului popor muncitor, că participă la lupta generală condusă de Partid pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, pentru construirea socialismului în țara noastră.

Să sprijinim activ campania însămânțărilor de toamnă!

In întâmpinarea zilei de 7 Noembrie

Angajamente luate de învățători, profesori și salariați din învățământ în cinstea celei de a 32 aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Ziua de 7 Noembrie, ziua Marii Revoluții Socialiste, stârnește elanul creator al clasei muncitoare pentru a grăbi construirea socialismului și în Patria noastră. Iată două dintre scrisorile primite la redacția gazetei noastre, scrisori care dovedesc că școala noastră este însuflețită și ea de elanul creator al poporului muncitor și de lupta pentru apărarea păcii.

TOVARAȘI,

In curând se împlinesc 32 de ani dela Marea Revoluție Socialistă, deschizătoarea unui drum nou în viața popoarelor lumii.

7 Noembrie a însemnat victoria științei marxist-leniniste, în ceputul unei vieți noi pentru poporul rus și celelalte popoare înrobite de țarism și semnalul de luptă pentru toate popoarele împotriva burgheziei și a capitalismului.

Victoria din Octombrie a făcut posibilă lichidarea înapoierii seculare economice, culturale și sanitare a vechii Rusii și a dus la construirea socialismului, la făurirea Patriei fericite, în care omul sovietic, eliberat de lanțurile sclaviei, a devenit stăpân pe propria lui viață. Astăzi, Uniunea Sovietică, condusă de marele Stalin, pornește spre o etapă superioară: comunismul.

Marii Revoluții Socialiste din Octombrie îi datorează și Republica noastră Populară drumul victorios pe care merge astăzi, drumul construirii socialismului.

Condusă de Partidul Muncitoresc Român, clasa muncitoare dă bătălia pentru lichidarea înapoierii economice, culturale și sanitare în care poporul nostru a fost ținut de regimurile burghezo-moșierești. Din ce în ce mai mult se ridică nivelul de trai economic, cultural și sanitar al oamenilor muncii din țara noastră.

Cei ce muncesc în școală: învățători, profesori și toți salariații din învățământ, nu pot și nu trebue să uite că sarcina lor este de a participa cu toate forțele la lupta pe care clasa muncitoare din țara noastră o dă pentru construirea socialismului, luptă a cărei cale a fost deschisă de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

In cinstea celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții din Octombrie, Secția de Invățământ-Cultură a Comitetului Provizoriu al județului Iași își ia ca sarcini de îndeplinit până la 7 Noembrie următoarele:

1. Să urmărească pe teren cu stăruință progresul îmbunătățirii calitative a învățământului;
2. Să asigure o frecvență școlară de 100 la sută;
3. Să asigure condițiile necesare alfabetizării unui număr de 10.000 neștiutori de carte din județul Iași;
4. Să viziteze toate școlile din județ;
5. Să sprijine căminele cultu rale din județ;
6. Să grăbească procurarea manualelor și rechizitelor școlare pentru toate școlile din județ.

TRAIASCA REPUBLICA POPULARA ROMANA

C. Toltea
Șeful Secției de Invățământ-Cultură

TOVARAȘI,

In ziua de 26 Septembrie a. c., noi salariații școlii în comuna Cireșul Nou, județul Severin, am ținut o ședință în vederea organizării muncii în noul an școlar. Cu acest prilej, hotărîți să contribuim zi de zi prin munca noastră la consolidarea păcii, ne-am luat următoarele angajamente în cinstea zilei de 7 Noembrie:

1. Să urmărim cu deosebită atenție frecvența regulată a elevilor;
2. Să întocmim la zi planurile de lecții la toate obiectele de studiu;
3. Să ne pregătim lecțiile cât mai temeinic;
4. Să formăm echipe sportive;
5. Să realizăm o cât mai frumoasă pavoazare a școlii;
6. Să păstrăm o cât mai mare curățenie a localului școlii și să avem grijă de curățenia hainelor elevilor;
7. Să lucrăm cât mai multe grafice care să ilustreze activitatea școlară.

TRAIASCA REPUBLICA POPULARA ROMANA,

Salariații din învățământ ai școlii elementare din comuna Cireșul Nou, județul Severin.

ȘCOLILE SPECIALE DE DOI ANI*)

„Avem nevoie acum de grupuri întregi, de sute de mii de cadre noi de bolșevici, care știu să stăpânească munca în toate domeniile de cunoștințe. Fără acest lucru nici nu poate fi vorba de o construcție rapidă socialistă în țara noastră".

Aceste cuvinte ale tovarășului Stalin sunt deosebit de actuale azi în țara noastră.

Prin Legea pentru Reforma Invățământului, inițiată de Partidul nostru, s'a pornit încă de anul trecut la rezolvarea acestei probleme, înființându-se numeroase școli și Institute tehnice și de specialitate. Continuând aplicarea treptată a Legii pentru Reforma Invățământului și folosind bogata experiență sovietică, Partidul și Guvernul au trecut anul acesta la înființarea unor școli speciale de doi ani pentru muncitori. Aceasta înseamnă punerea în viață a uneia din cele mai revoluționare prevederi din Legea pentru Reforma Invățământului.

Școlile de doi ani constitue un pas însemnat înainte pe drumul revoluției culturale din țara noastră, pe drumul creării UNEI NOI INTELECTUALITAȚI DIN RANDURILE CLASEI MUNCITOARE. Ele formează o parte integrantă a operei de transformare socialistă a țării, contribue la desvoltarea culturii și științei noastre.

Școlile speciale de doi ani sunt chemate să formeze și să crească noi cadre tehnice, științifice și pedagogice superioare, din sânul clasei muncitoare. Inginerii, tehnicienii, profesorii ieșiți din rândurile clasei muncitoare vor fi cei mai în stare să înțeleagă, să-și însușească și să înfăptuiască politica clasei muncitoare, propria lor politică.

Cei o mie de muncitori scoși din producție, care intră anul acesta și cei ce vor intra în anii viitori în aceste școli speciale capătă prilejul de a studia și a-și însuși cunoștințele de bază ale învățământului mediu numai în doi ani, deci într'un timp mult mai scurt decât durata normală a cursului mediu. Absolvenții acestor școli pot intra apoi în Universitate sau în orice Institut de învățământ superior, deschizându-li-se astfel cele mai largi perspective de creștere științifică.

Statul crează acestor elevi muncitori, condițiuni favorabile de studiu. Ei primesc casă și masă, manuale și rechizite. Pe timpul cursurilor, muncitorii sunt scoși din producție, dar primesc mai departe salariul pentru a-și putea susține familiile. Iată cum clasa muncitoare, forța conducătoare a Republicii noastre Populare, condusă de avantgarda ei, Partidul Muncitoresc Român, crează fiilor ei posibilități din ce în ce mai mari de a-și ridica nivelul ideologic și cultural general, de a-și fundamenta teoretic și de a-și desvolta științific cunoștințele lor profesionale. In țările capitaliste acest lucru nu se întâmplă și nu se poate întâmpla. Acolo, unde clasa conducătoare este burghezia monopolistă, bugetul pentru învățământ este redus la minimum, oamenii muncii sunt împiedicați să învețe.

Dragostea muncitorilor pentru învățătură, capacitatea lor de muncă și asimilare s'a vădit cu deosebită putere și la examenele de admitere. S'a prezentat voluntar o serie întreagă de elemente muncitorești, din toate colțurile țării: metalurgiști, siderurgiști, mineri, petroliști, textiliști, etc., bărbați și femei, tineri și vârstnici. Răspunsurile lor orale și tezele scrise au oglindit un înalt nivel politic, combativitate de clasă, spirit revoluționar, dragoste fierbinte pentru carte, pentru Patrie și pentru cauza păcii și socialismului. Din rapoartele profesorilor examinatori reiese că majoritatea covârșitoare a candidaților s'a prezentat foarte bine la examen, iar numeroși muncitori au dat dovadă de aptitudini și cunoștințe excepționale, cum sunt de pildă cei mai mulți din grupul dela Rafinăria Teleajen, care au obținut medii mari, sau grupul muncitorilor dela Sovrommetal-Reșița sau dela C.F.R., etc., cu toate că în cea mai mare parte candidații sunt absolvenți a numai patru clase elementare. Examenele au decurs într'o atmosferă de entuziasm. Unii elevi au făcut sacrificii materiale pentru a urma această școală. Mulți au consimțit să se despartă pentru un timp de familiile lor și au avut de învins și alte piedici. Ei au arătat că sunt capabili de a înfrunta greutăți pentru a învăța, că înțeleg să îndeplinească cu același devotament ca și în producție, această nouă sarcină pe care le-o dă Partidul și întreg poporul muncitor. Iată ce scrie, de pildă, în teza sa de limba română, U.T.M.-istul Ciupercă Petre, muncitor la Direcția Dunării Maritime dela Sulina:

„Am așteptat cu nerăbdare clipa în care am fost chemați pentru a da examenul de admitere, pentru a putea pași înainte înspre cucerirea științei progresiste".

„Dacă o să învăț mai multă carte voi putea lucra la mai multe strunguri deodată și voi putea să îngrijesc mai bine strungurile — acești copii ai mei", spune U.T.M.-istul Lungu Nicolae, muncitor

**) Articol de fond apărut în „Scânteia" nr. 1550 din 3 X 1949.*

(Continuare în pag. 5)

ȘCOALA ÎN SATELE ȘI ORAȘELE NOASTRE

Lucrări importante pentru buna funcționare a școlilor din jud. Dâmbovița

O deosebită preocupare a Comitetului Provizoriu al orașului Târgoviște, în strânsă colaborare cu cadrele didactice, a fost reparația radicală a celor trei școli medii din oraș și a acoperișului la școlile elementare Nr. 1, 2 și 3 din Târgoviște.

S'au reparat grădinițele de copii Nr. 2, 3 și 4 și școala elementară Nr. 4.

Comitetele Provizorii, populația sătească și învățătorii au pornit să înlocuiască lipsurile școlilor, cu posibilități locale și muncă voluntară, transformând împrejurimile școlilor sătești în adevărate șantiere.

S'au reparat astfel acoperișurile școlilor Răscăeți, Cojocaru, Titu-Târg și Puțul cu Salcia, ale căror tavane erau amenințate cu căderea din cauza ploilor, iar la școlile Mănești, Pietrari și Titu-Târg, sălile de clasă au fost pardosite.

Instituțiile preșcolare din Republica noastră Populară, și-au început activitatea

Localul școlii elementare Văcărești, care timp de 7 ani de zile a stat netencuit, acum, cu sprijinul Comitetului Provizoriu și prin munca voluntară a sătenilor și învățătorilor, a fost terminat.

In cursul lunii August s'au inaugurat cele două localuri de școală: Brănești și Pietroșița. Prin muncă voluntară la construcția școlii din Brănești s'au făcut economii de 1.000.000 lei, iar la școala din Pietroșița 1.200.000 lei, din fondurile repartizate pentru construcție.

In plasa Ghergani, lucrările de reparații și curățenie a tuturor școlilor au fost terminate până la 1 Septembrie. Cu mijloace locale și munca voluntară a locuitorilor, în comuna Brezoaiele s'au construit două săli de clasă, iar în comuna Lunguleț o sală de clasă.

In comuna Brodina, jud. Rădăuți, s'a clădit un nou local de școală

In comuna Brodina-Rădăuți se ridică un spațios local de școală, cu patru săli de clasă din cărămidă, corespunzătoare nevoilor accentuate ale învățământului elementar și preșcolar.

Deși lucrările au început târziu — la 15 Iulie — la data de 5 Septembrie s'a terminat zidăria. La începutul anului școlar, școala a fost terminată și dată în folosință.

Datorită faptului că Secția de Invățământ și Cultură a județului Rădăuți a planificat întreaga activitate de construcție și datorită muncii voluntare a țăranilor muncitori din comună, s'a putut învinge cea mai mare parte din greutăți, cum a fost, de exemplu, aprovizionarea șantierului cu materialele necesare.

Gavril Gaina
corespondent

La Medgidia a luat ființă o grădiniță de copii și o școală pedagogică cu limba de predare tătară

In urma reformei învățământului, numărul instituțiilor școlare, — atât cu limba de predare română, cât și în limbile naționalităților conlocuitoare — a fost mult sporit.

Astfel, ținându-se seama de nevoile locale, a luat ființă anul acesta, pe lângă școala elementară turcă și seminarul musulman din Medgidia, o grădiniță de copii și o școală pedagogică în limba tătară.

Sub îndrumarea Secției de Invățământ a Comitetului Provizoriu, cu concursul cadrelor didactice dela toate școlile din localitate și prin mobilizarea părinților, s'a început amenajarea localurilor necesare.

In fosta casă a chiaburului Suliman Emurla, care, în timpul regimului burghezo-moșieresc, exploata nemilos populația săracă, iau acum primul contact cu lumina învățăturii copiii populației tătare. In altă clădire, locuită până de curând de un alt chiabur, vor începe să funcționeze cursurile școlii pedagogice, pentru pregătirea cadrelor didactice necesare școlilor cu limba de predare turcă.

Rolul Secțiilor de învățământ și cultură ale Comitetelor Provizorii

Constituirea, pe baza Legii Sfaturilor Populare, a Comitetelor Provizorii, ca organe ale puterii populare de stat a însemnat în viața politică a țării noastre unul din marile acte revoluționare înfăptuite de Partidul Muncitoresc Român.

Numeroasele atribuțiuni trecute pe seama Comitetelor Provizorii, au simplificat aparatul de stat, au grăbit efectuarea multor operațiuni de interes local și au dus, în același timp, la creșterea prestigiului forurilor locale.

Activitatea Comitetelor Provizorii îmbrățișează toate sectoarele de muncă și trebue să le îmbrățișeze fiindcă viața însăși impune acest caracter unitar. Nu există ramură de activitate, indiferent dacă este de ordin administrativ financiar, economic, educativ sau cultural, care să poată fi privită izolat. Nu este îngăduit, de pildă, să considerăm că învățământul se poate desfășura în bune condițiuni indiferent dacă factorul administrativ, financiar sau economic îi sunt propice sau nu, așa după cum nici celui economic, administrativ sau financiar nu-i sunt indiferente influența și sprijinul factorului cultural. De aceea, prin înființarea Comitetelor Provizorii se pune capăt, pe de o parte, caracterului vechi și anarhic de organizare a vieții statului, iar, pe de altă parte, caracterului său arbitrar de compartimentare în sectoare izolate unul față de altul. Prin secțiile sale, Comitetul Provizoriu urmărește întreg ansamblul de probleme ale județului sau ale comunelor urbane asimilate cu județul. Ele sunt deopotrivă preocupate atât de problemele de ordin administrativ, financiar sau economic cât și de cele privind învățământul sau cultura poporului. A neglija un sector în favoarea celuilalt înseamnă a lucra în afară de realitățile vieții, înseamnă a nu ține seamă de faptul că toate ramurile sunt strâns legate unele de altele, înseamnă a uita că progresul într'un sector de muncă este legat de progresul din celelalte sectoare.

Este cât se poate de greșită atitudinea unor Comitete Provizorii care trec problemele de învățământ pe un plan cu totul secundar. Așa s'a procedat de pildă la Făgăraș și Prahova. Greșit s'a procedat acolo unde șefilor secțiilor de învățământ și cultură și inspectorilor școlari li s'au încredințat în primul rând, atribuțiuni care nu privesc direct școala. Greșit s'a procedat acolo unde munca administrativă a fostelor inspectorate școlare n'a trecut pe seama secțiilor respective ale Comitetelor Provizorii (secretariat, cadre secția financiară, etc.). De aceea este necesar să se înțeleagă faptul că în construirea socialismului în țara noastră învățământul și cultura ocupă un loc deopotrivă de însemnat ca și toate celelalte probleme de care trebue să se îngrijească Comitetele Provizorii.

De fapt acest lucru s'a și înțeles în multe părți. Din acest punct de vedere este de menționat că mai peste tot în țară, școala a avut, în vara aceasta sprijinul material al autorității locale, grație căruia noul an școlar a început în condițiuni incomparabil mai bune decât în anii precedenți. Poate fi menționat îndeosebi orașul Brașov unde tov., Jinga, președintele Comitetului Provizoriu, a vizitat școlile din oraș, convingându-se personal de starea localurilor

(Continuare în pag. 5)

Muncitorii luptă la montarea mașinilor în incinta Expoziției Industriei Sovietice din Capitală

Aspecte ale cosmopolitismului americanizant

Ofensiva contra cosmopolitismului în filosofie, literatură, artă și știință, pornită din inițiativa Comitetului Central al Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice este un aspect important al luptei generale a forțelor de progres din lumea întreagă, pentru democrație reală și conviețuire pașnică a popoarelor.

S'a scris și s'a vorbit mult la noi, în ultimele luni, pe tema cosmopolitismului. Totuși, unele nedumeriri subsistă încă în mintea câtorva. Ele se manifestă în convorbiri *„neoficiale"*, cel mai adesea sub forma unei *„naivități"*, poate nu totdeauna involuntare.

— De când cu cosmopolitismul, *ofta dăunăzi un coleg*, mă sfiesc să mărturisesc că sunt doctor în litere dela Paris!... Dar dumneata cum faci? Mai citezi la curs numele lui Newton sau al lui Einstein? Că doar sunt reprezentanți ai științei occidentale...

Și dând din cap, gânditor, adăugă într'un târziu:

— Ce să faci, această izbucnire de naționalism era inevitabilă, după războiul cumplit prin care am trecut...

Acest exemplu arată clar că înțelegerea justă a problemei cosmopolitismului comportă nuanțe de gândire care încă nu au fost asimilate de toți intelectualii noștri. Deaceea s'ar putea să nu fie de prisos cele câteva precizări de noțiuni pe care voi încerca să le fac în rândurile de față.

★

Este *„cosmopolit"* — ne-o spune orice lexicon — acel ce se proclamă *„cetățean al lumii"*. Faimosul Garry Davis — mare preot al cosmopolitismului în occident — n'a inventat deci nimic, în fond. El are doar meritul de a spune pe șleau că, deslegându-se de orice *obligații* față de propria sa națiune, cosmopolitul revendică *drepturi* universale; că, negând suveranitatea națională, expresie a unui *„particularism perimat* și prin urmare condamnabil", cosmopolitul se afirmă partizan al *„super-statului mondial"*, în care vede panaceul tuturor suferințelor omenirii...

Romantismul pseudo-revoluționar al acestei doctrine este pură demagogie în slujba imperialismului. Căci nu e greu de văzut că, în perioada istorică actuală, consecințele practice ale cosmopolitismului ar fi subjugarea popoarelor, strivirea lor sub călcâiul de fier al capitalismului american. Astăzi, cosmopolitismul se confundă cu *„americanismul"*.

Intotdeauna, cosmopolitismul a caracterizat clasele sociale exploatatoare, în *faza* lor de descompunere. Nobilimea feudală, de pildă, era esențialmente cosmopolită. Ruptă de interesele și de sentimentele populare, unită pe deasupra fruntariilor prin inextircabile alianțe de rudenie și de avere, aristocrația secolului al XVIII-a nega cu ură și dispreț ființa națională. In consecință, trădarea națională a fost o constantă a politicii aristocrației. Emigrația franceză dela Coblentz, pe vremea revoluției burgheze din 1789, emigrația albă de după Revoluția Socialistă din Octombrie sunt exemple grăitoare la această regulă în contrast cu patriotismul eroic al jacobinilor de acum două secole, al bolșevicilor, eri și azi.

Triumful capitalismului asupra feudalismului a avut ca urmare, o evoluție a omenirii

Alexandru Sanielevici
profesor universitar

(Continuare în pag. 4)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Autoritatea profesorului

Profesiunea de pedagog este una din profesiunile cele mai grele și mai pline de răspundere. M. I. Kalinin a arătat că predarea nu este numai o știință, ci și o artă. El a numit pe pedagogi „Ingineri ai sufletelor omenești" și a spus că însuși cuvântul de „învățător" are un sens dublu: „în sens strict, înseamnă omul care predă un anumit obiect; în sens larg, înseamnă un om cu o autoritate și înțelepciune, care are o uriașă influență asupra oamenilor".

Acest din urmă sens, pe care l l-a dat poporul ne arată respectul cu care oamenii muncii au înconjurat totdeauna pe acei care au datoria de a transmite cunoștințe, de a lămuri cele neînțelese, de a sfătui și de a învăța.

In Țara noastră Sovietică, învățătorii și profesorii sunt ridicați la o înălțime fără egal în lume. Guvernul sovietic se îngrijește de situația materială a corpului didactic și asigură învățătorilor și profesorilor toate condițiile pentru necontenita ridicare a calificării lor. Institutele fără frecvență dau învățătorilor posibilitatea de a urma studii superioare fără să întrerupă munca din școală. Cei mai buni învățători și profesori sunt decorați cu ordine și medalii.

Cadrele didactice sovietice îndreptățesc atenția Partidului și a Guvernului, căci își pun cu abnegație cunoștințele și puterile în slujba poporului și a patriei. Nu putem uita că, în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, numeroși învățători și profesori au luptat cu eroism în rândurile Armatei Sovietice, că mulți alții au făcut parte din detașamentele de partizani, sau au lucrat în spatele frontului dușman.

Sute de mii de învățători și profesori activiști duc zi de zi o muncă patriotică. Ei ajută la plantarea spațiilor verzi în sate și orașe, lămuresc colhoznicilor metodele cele mai înaintate de agricultură, citesc referate și conferințe, sunt agitatori și propagandiști, lămurind înțelesul legilor și măsurilor luate de Statul Sovietic. Există mulți învățători și profesori cu ajutorul cărora colțurile cele mai îndepărtate ale Patriei noastre sunt transformate în centre culturale.

Autoritatea învățătorilor în rândurile populației din împrejurimi este foarte mare. Oamenii, îndeosebi cei dela țară, cer învățătorilor sfaturi nu numai în privința educării copiilor ci și pentru alte probleme. Iată, de pildă, învățătoarea E. A. Pionovskaia (satul Sosnovca regiunea Saracov) lucrează la școală de 50 de ani. Mulți dintre școlarii ei au astăzi studii superioare și ocupă posturi de răspundere, dar ei nu uită pe învățătoarea lor, îi trimet scrisori și vin s'o vadă. Unul dintre foștii ei școlari, V. F. Hohlacov, Erou al Uniunii Sovietice, i-a făcut o vizită la sfârșitul războiului.

— Iată ceea mai înaltă decorație a mea, — spunea bătrâna învățătoare, zâmbind fericită.

Mulți pedagogi tineri își pun adesea întrebarea: ce calități personale trebue să aibă un pedagog pentru a avea o înaltă autoritate în fața elevilor? Această întrebare este pe larg îndreptățită. Calitățile personale consolidează și ridică autoritatea profesorilor.

Se poate răspunde acestei întrebări amintind înainte de orice, de o condiție obligatorie: profesia de pedagog nu poate fi aleasă nechibzuit, fără a simți pentru ea aceeași chemare pe care o simte pentru activitatea sa un pictor, un scriitor, un inginer sau un militar. Numai un profesor care își iubește munca va putea deveni un pedagog maestru. Acel care este indiferent față de profesiunea sa nu va avea nici o autoritate în rândurile școlarilor și nu va lăsa nici o urmă în formarea minții și a caracterului elevilor.

Pentru a avea o adevărată autoritate și deci și pentru a fi iubiți, pedagogii trebue să aibă multe calități.

Un înalt nivel ideologic constitue principalul. Pedagogul înaintat care trăește într'o țară socialistă și care are o concepție marxist-leninistă asupra lumii este întotdeauna respectat de tineretul care învață, care trăește el însuși în această lume nouă și care se interesează îndeaproape de problemele sociale. Pedagogul care privește în mod comunist fiecare problemă din viața practică a școlii și care rezolvă curajos toate problemele în spirit bolșevic, are față îndoială o mare autoritate. In această privință, un exemplu de neuitat este marele pedagog-educator sovietic Macarenco. El a luptat cu curaj pentru a introduce metode noi, sovietice, de educare, pentru a forma omul societății comuniste.

A doua calitate însemnată este perfecta cunoaștere a muncii. O pregătire bună și minuțioasă a fiecărei lecții este necesară în special profesorilor începători. Școlarii observă foarte repede dacă profesorul confundă faptele și nu le cunoaște destul de temeinic și încetează atunci de a mai avea încredere în el.

In practica profesorilor tineri se întâmplă uneori că, deși cunosc materialul și sunt pregătiți pentru lecție, atunci când expun materialul nou sau ascultă răspunsurile școlarilor, ei nu pot urmări în acelaș timp toată clasa și n'o pot îndruma ca un dirijor care conduce o orchestră. Dacă pedagogul începe să supravegheze pe școlari (cum se poartă, cum ascultă lecția), dacă începe să cerceteze expresia fețelor lor și să controleze dacă toți școlarii iau note etc., el pierde firul lecției și nu-și poate calcula sigur timpul.

Priceperea de a ține lecția, de a întreba, de a povesti și în acelaș timp de a stăpâni toată clasa, în întregime, de a vedea fiecare față în parte, de a urmări munca fiecărui copil — este o pricepere care nu se dobândește dintr'odată ci vine după ani de experiență. Profesorii tineri ajung câte odată la disperare din cauză că nu au această pricepere de a conduce toată clasa deodată. Incep să-și piardă încrederea în ei înșiși, se gândesc că „nu s'au născut pentru munca asta" etc.

O susținere morală poate face mult în astfel de cazuri. Lucrul acesta nu trebue să fie uitat de tovarășii mai experimentați și de conducătorii școlilor, care, câte odată, încep să mustre pe profesorii tineri pentru lipsa de disciplină în clasă și deci pentru lipsa de autoritate. Măsura cea mai justă este de a ajuta pe profesorii tineri prin sfaturi în privința metodicei și prin ajutor concret și zilnic pentru consolidarea autorității lor.

In afară de calitățile arătate mai sus,, există încă una foarte importantă: o strictă echitate în privința fiecărui școlar. In clasă toți școlarii trebue să fie egali pentru profesori, toți trebue să fie iubiți la fel. Fiecare faptă rea să provoace mustrări și fiecare realizare — laude. Aprecierile strict obiective ale profesorilor și atitudinea egală față de fiecare elev sunt urmărite de ochii copiilor — și un profesor nu va avea nici odată autoritatea deplină dacă școlarii vor observa că el are „favoriți". Va exista numai dorința de a-i intra în grații din partea unora și o tăcută lipsă de respect din partea majorității.

In clasă se întâmplă, câte odată, să se creeze relații destul de complexe între copii. Uneori, nu poți lămuri îndată cine are dreptate și cine este vinovat în conflictele lor. Insă lucrurile trebue lămurite și lămurite cât mai echitabil. Nimic nu este mai greu pentru un copil decât o pedeapsă nemeritată. Deaceea, pedagogul nu trebue niciodată să se grăbească la concluziile pe care le trage asupra comportării și a faptelor școlarilor săi.

M. I. Kalinin spune despre aceasta: „A educa înseamnă a te purta în așa fel în fața elevilor, încât, din rezolvarea nenumăratelor și inevitabilelor neînțelegeri și ciocniri din viața școlară, elevii să-și formeze convingerea că învățătorul lor se poartă just. Aceasta lasă o urmă adâncă în sufletul copilului. Dacă învățătorul a pus o notă nedreaptă unui elev slab, eu sunt convins că această notă nedreaptă nu va rămâne fără urme în psihicul elevilor.

Tocmai despre aceasta este vorba: învățătorul este ca într'un fel de labirint de oglinzi: la el se uită sutele de ochi atenți și impresionabili ai copiilor, care știu uimitor de bine să observe și părțile pozitive și cele negative ale învățătorului. Educarea elevilor este realizată, înainte de toate, prin comportarea învățătorului în clasă, prin atitudinea lui față de elevi".

Învățătorii și profesorii trebue să fie echitabili în special în relațiile cu părinții. Unii părinți sunt subiectivi în privința copiilor lor, îi apără și caută să-i acopere în toate felurile, chiar atunci când copiii au făcut lucruri nejuste. Datoria profesorilor este de a asculta cu atenție pe părinți, dar, în acelaș timp, de a rămâne la înălțimea unei aprecieri juste și precise a meritelor, lipsurilor și posibilităților școlarilor.

Se întâmplă câte odată ca școlarii să nu fie supravegheați și îngrijiți suficient în familie. Nu se poate trece cu indiferență pe lângă astfel de fapte. Pentru a convinge pe părinți de justețea sfaturilor sale și pentru a obține ca influența familiei asupra copilului să fie coordonată cu cea a școlii, este deasemeni necesar ca pedagogul să aibă autoritate în fața elevilor și a părinților.

Un profesor cu experiență și cu autoritate trebue să fie exigent. Copiii nu iubesc pe profesorii prea „buni" și indulgenți. Aceștia nu se pot bucura de respect din partea lor. Dimpotrivă, un profesor sever (desigur fără exagerări) care cere executarea tuturor temelor date, este totdeauna respectat, dacă, bineînțeles, își predă bine obiectul, căci nu poți fi exigent atunci când tu însuți n'ai putut să explici cum trebue. Macarenco afirmă că autoritatea profesorului nu va suferi chiar dacă elevii vor vedea că și dela profesori se cer foarte multe și că ei răspund de munca lor în fața directorului și a consiliului pedagogic. Dacă se întâmplă ca un profesor să primească o observație, el poate prezenta această întâmplare în așa fel încât elevii să simtă însemnătatea exigenței lui.

Macarenco spune că și vocea și tonul cu care pedagogul se adresează copiilor au însemnătate pentru autoritatea lui. Profesorul trebue să se stăpânească totdeauna și, cu toate emoțiile sau problemele lui personale, să se facă ascultat de copii fără a striga și fără a se enerva, adică fără a-și „ieși din sărite".

Pentru a dobândi o înaltă autoritate și pentru a fi respectați de către elevi, profesorii trebue să fie exigenți, în mod calm și egal, severi fără manifestări șgomotoase, fără tipete care jignesc pe copii și fără nervozitate.

Datoria fiecăruia dintre părinți este de a susține prin toate mijloacele autoritatea profesorului. Faptele profesorilor nu trebue să fie criticate în prezența copiilor, cu atât mai mult cu cât această critică poate fi de multe ori nedreaptă. Ne trebue să se vorbească despre viața personală a profesorilor, căci acest lucru are o influență deosebit de dăunătoare asupra psihicului copiilor.

Munca învățătorilor și a profesorilor este mare și nobilă. Sarcina tuturor părinților și a fiecăruia din ei în parte este de a-i ajuta prin toate mijloacele, de a le susține și a le păzi autoritatea.

N. Fedorova

(După „Semia i școla" nr. 9/1949)

Munca de îndrumare pedagogică a părinților

In Uniunea Sovietică, educația comunistă a tinerei generații se realizează prin sistemul de influențare asupra copiilor și a tineretului din partea școlii, a familiei, a Comsomolului, a instituțiilor extrașcolare și întregii societăți sovietice. Strânsa legătură a tuturor acestor verigi este o condiție necesară care hotărăște succesul educației.

In societatea socialistă, familia are mari funcțiuni educative. In familie, capătă copilul primele baze ale comportării sociale, aci i se formează calitățile morale și aci începe să i se formeze concepția asupra lumii. In familie se desfășoară cea mai mare parte a vieții școlarului; el vine aici cu tot ceeace primește în școală, în detașamentul de pionieri și în grupa comsomolistă. De modul cum sunt susținute în familie principiile și metodele educației sociale a copilului depind, în mare măsură, rezultatele muncii instructiv-educative a școlii. De aceea, nu întâmplător, pedagogii noștri de frunte — N. C. Crupscaia și A. A. Macarenco — au dat atâta atenție problemelor educației în familie și legăturilor dintre școală și familie.

Familia sovietică fiind o formă nouă de familie, principial deosebită de forma burgheză, rezolvă în mod creator problemele educației sociale a copiilor. „Fiecare familie se deosebește prin specificul vieții și al condițiilor sale de trai, fiecare familie trebue să rezolve singură multe probleme pedagogice, folosind nu rețete gata făcute, ci un sistem de principii generale ale vieții sovietice și ale moralei comuniste", — *spunea Macarenco.*

Pedagogii noștri de frunte se adresează în primul rând familiei. „Indată ce un copil intră în clasa mea, vrând nevrând „intră" și familia lui și tot ceeace îl înconjoară, tot ce l-a educat înaintea mea și tot ce îl va educa împreună cu mine". — *scrie N. A. Mitina profesoară în școala Nr. 636 din Moscova. Cu mult timp înainte de începerea anului școlar, ea vizitează acasă pe fiecare dintre elevii săi, studiază mediul lor înconjurător și, plecând dela aceste observații, alcătuește planul de muncă cu clasa ei. In luna August, tovarășa Mitina adună pe toți părinții și le arată particularitățile, greutățile și problemele care se vor ivi în fața copiilor în noul an școlar. Din această clipă, profesoara conduce și îndrumează fără întrerupere nu numai activitatea din școală a fiecărui elev, ci și viața lui de acasă.*

Succesele pedagogilor fruntași se bazează într'o anumită măsură pe legătura strânsă și concretă cu familia. Nu este întâmplător, de pildă, că în paginile ziarului „Ucitelscaia Gazeta", aproape toți participanții la conferința prin corespondență intitulată „Experiența celor mai buni" au considerat că una din condițiile prevenirii repetenției este munca individuală cu elevii și, în legătură cu aceasta, au vorbit despre familie. Aceasta din urmă este pentru profesori un sprijin atât în ceeace privește studierea individualității copilului, cât și în aplicarea unor anumite metode individuale de educare.

Sarcina noastră este de a realiza legătura școlii cu familia nu numai în cazuri izolate, ci în toate școlile. Tocmai aceasta o sublinia Macarenco atunci când spunea că nu se poate pune educația copiilor în funcție de calitățile personale sau de aptitudinile unor anumiți profesori: „...organizația educativă conducătoare... atât în privința fiecărui elev în parte cât și în privința familiei, trebue să fie școala, ca ceva întreg, ca un colectiv școlar unic". *Aceeași idee asupra rolului conducător al școlii în educarea comunistă a tinerei generații a fost expusă în repetate rânduri de N. C. Crupscaia. Ea privea școala și pe profesori ca pe niște propagandiști ai ideilor pedagogice în masele populare și le cerea o largă organizare a îndrumării pedagogice în rândurile populației, cu scopul de a restructura educația în familie* „pe baza unei griji raționale de copil, pe baza respectului față de acesta și a priceperii de a educa din primii ani ai copilăriei un leninist-stalinist".

In practica multor școli, se răspândește din ce în ce mai mult îndrumarea pedagogică, ca formă de adâncă legătură cu părinții. Universitățile pentru părinți, organizate pe școli, cartiere sau orașe, sunt un început al acestei propagande pedagogice.

O altă formă de inițiere pedagogică o constitue „zilele pentru părinți". In școala Nr. 661 din Moscova, aceste „zile" au căpătat un caracter tradițional și au loc regulat, la date stabilite din timp. Părinții știu acum, fără nicio instiințare că, în aceste zile, pot veni la școală și pot găsi aici pe oricare dintre profesorii copiilor lor, pot vorbi prietenește cu ei despre toate preocupările lor și se pot sfătui împreună asupra măsurilor de influențare a copiilor. In anul școlar trecut, astfel de „zile pentru părinți" s'au desfășurat cu succes în multe școli din U.R.S.S. Ele au contribuit în cea mai mare măsură la strângerea legăturilor dintre colectivele pedagogice și părinți.

In școlile din orașul Iaroslavl se practică o altă formă interesantă de îndrumare pedagogică: seminariile pentru părinți. In anul școlar trecut, s'au organizat astfel de seminarii în școlile Nr. 1, 4 și 57. Ele cuprindeau activul părinților, adică 25-30 de părinți. Aceste seminarii se deosebeau de universitățile pentru părinți prin faptul că, aci, părinții nu erau numai auditori, ci și participanți activi la discutarea problemelor pedagogice. Participanții la acest seminar deveneau propagandiști ale celor mai bune experiențe ale educației în familie, dădeau ajutor școlii și diriginților pentru strângerea legăturii cu familiile, luau cuvântul la adunările părinților etc.

Roadele muncii se îmbunătățesc simțitor dacă sarcinile instructiv-educative ale școlii se îndeplinesc în colaborare cu părinții. Ca exemplu poate servi școala medie Nr. 329 din Moscova care a obținut în anul trecut, o lichidare deplină a repetenției, școala medie Nr. 3 din Kursk și o serie de alte școli. In aceste școli, comitetele de părinți sunt principalul sprijin al colectivelor pedagogice în realizarea îndrumării pedagogice, în munca individuală cu familiile și cu elevii, în organizarea ajutorării copiilor orfani, în munca extrașcolară etc. In acest fel trebue să lucreze cu familiile toate școlile, orășenești sau sătești, mari sau mici.

Școala trebue să învețe pe părinți cum să educe copiii. Și, în acelaș timp, ea trebue să fie atentă la părerea părinților asupra muncii școlii, să fie preocupată în mod activ de această părere și s'o prețuiască.

Marile sarcini pe care le are astăzi școala, — învățământul general de 7 ani, înlăturarea repetenției și ridicarea calității cunoștințelor elevilor — cer cu hotărâre strângerea legăturilor dintre școală și familie, intensificarea muncii lor comune pentru educarea comunistă a copiilor. Fiecare conducător de școală trebue să se sprijine pe comitetul de părinți și fiecare profesor pe activul de părinți al clasei. Eforturile comune ale școlii și familiei își vor da fără îndoială roadele lor prețioase.

(După Ucitelscaia Gazeta Nr. 73/949).

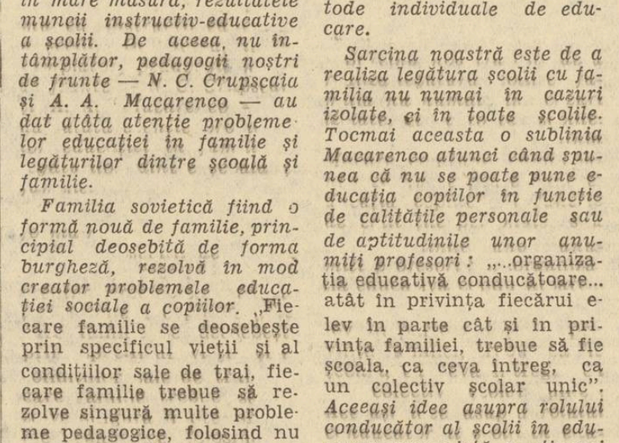

Seara, după lucru și în zilele de odihnă, bătrânul maistru violoncelist Nicolai Podgornâi își ascultă ore întregi nepoții, care au moștenit dragostea de muzică dela bunicul lor.

La Școala elementară Nr. 48 din Moscova, la fel ca în multe din școlile Uniunii Sovietice, cei mai buni elevi la învățătură sunt pionierii

ȘTIRI ȘI FAPTE

Lectorat pentru elevi

In orașul Vinnița s'a deschis un lectorat pentru elevii din clasele 7—10. Lectoratul are două filiale — în școala Nr. 2 și în școala Nr. 6. Conferințele se țin în fiecare Sâmbătă.

Prima conferință cu tema „Aspectul moral al omului sovietic", a fost ținută de directorul Institutului Pedagogic din Vinnița, tov. Tcacenco.

In planul lectoratului sunt teme multe și variate: structura materiei, proveniența pământului, prietenia și tovărășia, familia și școala, etc.

Conferințele vor fi ținute de profesorii Institutului Pedagogic și de profesori cu experiență din școlile medii, care sunt membri ai secției locale a „Societății pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice".

„Vinerea pedagogică"

In Casa Profesorilor din Așhabad se desfășoară în fiecare săptămână „Vinerea pedagogică". In această zi, profesorii din oraș se întrunesc, fac schimb de experiență, discută problemele muncii instructiv-educative, ascultă conferințe și referate cu diferite teme.

La 9 Septembrie s'a desfășurat prima „Vineri" din noul an școlar. In Casa Pedagogului s'au întrunit peste 100 de învățători și profesori din Așhabad. S'a citit o conferință intitulată „Educația comunistă a oamenilor muncii", după care a avut loc un mare concert. „Vinerea" următoare a fost închinată aniversării a 100 de ani dela nașterea marelui fiziolog rus I. P. Pavlov.

Spectacol organizat de un cerc dramatic de profesori

De curând, cercul dramatic al profesorilor școlii medii din orașul Șenkinsk, regiunea Arhanghelsk, a organizat un spectacol cu piesa „Caracter moscovit". Profesori, agronomi, medici, activiști din Partid și din Sovietul local, ingineri și tehnicieni au venit să vadă acest spectacol, care s'a desfășurat în sala școlii de meserii.

Să desvoltăm continuu și sistematic aptitudinile copiilor

La redacția revistei „Ucitelscaia Gazeta" a sosit o scrisoare cu următorul conținut:

„Invățătorii și profesorii dau adeseori sentințe fără drept de apel asupra elevilor lor, categorisindu-i drept capabili, incapabili, sau cu aptitudini medii. In aceste aprecieri se folosesc numai de notele din cataloagele de clasă. Unele școli refuză chiar să primească în clasa a VIII-a pe elevii care n'au avut cele mai bune note sub motivul că aceștia n'ar avea aptitudini pentru învățătură în clasele superioare.

Aceasta nu este oare o rămășiță a falsei științe burgheze, a pedologiei care a fost demascată și condamnată de Partid?

Când se vorbește de aptitudinile copiilor, se dă acestui termen un înțeles foarte variat. Lucrul acesta poate fi observat la conferințele pedagogice la care se discută problemele succeselor la învățătură. Unii pedagogi socotesc lipsiți de aptitudini elevii care au memoria slabă. Alții numesc lipsiți de aptitudini elevii care percep mai greu sau sunt distrați, ca și pe acei care nu au anumite deprinderi. Deseori, această noțiune se întrebuințează ca sinonim pentru alte noțiuni: înclinații, talent, înzestrare, desvoltare, inteligență, atenție și chiar perseverență.

Dar aptitudinile școlarilor nu sunt trăsături neschimbătoare. Această părere constitue o eroare adâncă și foarte dăunătoare. Aptitudinile pot să se desvolte foarte bine și ele trebue desvoltate. Profesorii trebue să țină minte odată pentru totdeauna că prin aptitudini se înțeleg particularitățile individuale proprii ale omului, care, fiind desvoltate într'un mod corespunzător, îi îngăduie să-și însușească ușor și repede cunoștințe și deprinderi noi. Aptitudinile copiilor sunt într-adevăr neuniforme, dacă le comparăm: unii înțeleg mai repede și mai ușor explicațiile profesorului, alții mai încet și mai greu. Dar aceasta nu înseamnă deloc că așa a fost întotdeauna, că așa este și așa va rămâne. Un elev care rămâne în urmă poate fi făcut să învețe cu succes de un pedagog atent și experimentat. Și, dimpotrivă, un elev bun poate rămâne în urmă dacă nu se lucrează la perfecționarea aptitudinilor lui.

Profesorii experimentați obțin succese serioase tocmai pentru că ei nu predau numai cunoștințe, ci desvoltă fără întrerupere și sistematic aptitudinile copiilor. La lecțiile lor, copiii fac totdeauna singuri câte ceva: desenează scheme, rezolvă tot felul de probleme și exerciții, caută singuri materialul necesar, cercetează dicționarele etc. Intr'un cuvânt, lucrează activ și se exercită. Iar exercițiile practice sunt tocmai mijlocul prin care se desvoltă aptitudinile omului.

Școlile fruntașe fac deseori excursii cu copiii, organizează experiențe vii cu plantele, întocmesc calendare ale naturii, iar toate acestea desvoltă foarte bine atenția, spiritul de observație și memoria. Aceste școli duc copiii la teatru, organizează cercuri corale și muzicale, montează piese de teatru, iar aceasta desvoltă gustul estetic și imaginația artistică. Ele fac pe copii să modeleze, să confecționeze material didactic și aparate, ceeace desvoltă imaginația tehnică. Ele organizează tot timpul discuții cu elevii pe temele cele mai variate, arată, cu exemple concrete, felul cum trebue demonstrate logic anumite păreri, organizează discuții aprinse asupra problemelor care preocupă tineretul, iar aceasta desvoltă flexibilitatea și repeziciunea gândirii, îl deprinde cu folosirea concretului.

Căile de desvoltare a aptitudinilor copiilor sunt foarte variate. Fiecare școală și fiecare pedagog este obligat să le folosească pe o scară cât mai largă și cât mai activ.

A. S. Macarenco: OPERE PEDAGOGICE ALESE

(Editura de Stat)

Pentru țările de democrație populară în drum spre socialism, opera pedagogică a lui A. S. Macarenco are marea însemnătate de a ne împărtăși experiența sovietică în educarea tinerei generații de constructori ai socialismului. De aceea, apariția în românește a „Operelor Pedagogice Alese" constitue un eveniment de seamă pentru literatura noastră pedagogică.

Această lucrare cuprinde mai multe lecții, conferințe și articole ale lui Macarenco, redactate în ultimii ani ai vieții sale. O parte dintre ele tratează principiile fundamentale ale pedagogiei lui Macarenco; altele se referă la problemele metodologiei educației comuniste în școli, cămine de copii și colonii de muncă; o a treia grupă ne împărtășește concluziile experienței marelui pedagog sovietic, iar ultima parte cuprinde câteva lecții despre educația în familie. Lucrarea este precedată de o introducere datorită acad. E. Medânschi, care face o expunere a vieții și operei lui A. S Macarenco. Trebue să subliniem că, în dorința de a face lucrarea accesibilă marilor mase, Editura de Stat a scos și o ediție suplimentară, împărțită în patru fascicole care se vând separat și la un preț foarte redus.

La baza lucrării stă concepția materialist-dialectică despre lume și societate. Macarenco atrage atenția că principiile sale nu sunt o dogmă, nu pot fi aplicate mecanic în orice împrejurări. In paginile lucrării, întâlnim numeroase pilde de dialectică aplicată educației, fie atunci când Macarenco rezolvă în chip diferit cazuri în aparență asemănătoare, fie când descrie metoda „atacului frontal", care este un salt calitativ în educație, pregătit prin multe măsuri anterioare.

Fondul adânc al concepției pedagogice a lui Macarenco n'ar putea fi înțeles dacă nu am cunoaște felul în care privește el problema scopului educației. Scopul *„rezultă din cerințele noastre sociale, din năzuințele poporului sovietic, din scopurile și sarcinile revoluției noastre" (pag. 60).* Convingerea că și educatorii formează un „sector socialist" dă un conținut profund optimist operelor lui Macarenco, formează încrederea sa în posibilitatea pe care o are educatorul din societatea socialistă de a transforma oamenii, de a educa oameni fericiți, într'o societate fericită. De aici provine și umanismul său, dragostea și respectul față de om. Tot de aci provine și combativitatea sa, atitudinea de luptă împotriva concepțiilor burgheze.

La întrebarea unui învățător dacă a întâlnit delicvenți incorigibili, Macarenco a răspuns că nu există delicvenți care să nu poată fi schimbați. Câtă deosebire între această concepție și fatalismul „pedagogilor" din Statele Unite, care se vaită că delicvenții nu pot fi reeducați, din cauza *„criminalității lor înăscute".*

Macarenco socotește că *„niciun fel de metode speciale nu trebue întrebuințate cu privire la copiii vagabonzi".* De aceea toate concluziile muncii cu delicvenții sunt valabile pentru educația tuturor copiilor.

Dorința lui Macarenco, pe care moartea timpurie l-a împiedicat s'o realizeze, era să creeze o metodică a educației. In lucrarea de față întâlnim numeroase indicații pe linia unei asemenea metodici.

Problema pedagogică centrală a lucrării o constitue educarea colectivului de copii. Macarenco vedea în colectiv o forță uriașă, pe care educatorul trebue s'o capteze și s'o folosească. Esențială, în educarea colectivului, este perspectiva în viitor. *„Sunt convins că dacă colectivul nu vede un scop, atunci este imposibil de a găsi un mijloc pentru organizarea lui.* Numai scopurile, mai îndepărtate sau mai apropiate, pot mobiliza la acțiune membrii unui colectiv, cimentându-i într'o legătură activă. Această teorie a perspectivei

A. S. MACARENCO

este socotită de savanții sovietici ca o expresie a forței cu care întreaga societate socialistă înaintează spre viitorul ei, spre comunism.

Scopurile colectivului sunt împletite, în societatea sovietică, cu scopurile personale. Macarenco socotește că această armonie a scopurilor trebue să caracterizeze educația sovietică.

In organizarea colectivului, ni se arată că educatorul trebue să treacă la integrarea copilului în colective din ce în ce mai largi. *„Este clar că orice școlar trebue să depășească interesele cercului său mic de clasă, trebue să fie însuflețit de scopurile comune ale școlii".*

Un mijloc important de educare a colectivului sunt răspunderile individuale. Ele trebue legate de răspunderea întregului colectiv. *„Fără răspundere nu poate fi muncă adevărată".* La consolidarea colectivului, contribue mult tradițiile care se formează și au o putere de convingere. Din asemenea tradiții se naște un *„stil de viață"*, caracterizat prin voioșie, bună înțelegere, atitudine de ocrotire a elevilor mari față de cei mici, dispoziție permanentă pentru acțiune, etc. Aci Macarenco cere, alături de estetica localului și de înfățișarea exterioară a elevului, și o *„estetică a conduitei".*

Multe învățături găsim în această lucrare cu privire la educația disciplinei. *„In societatea noastră, un om neapărat este un om care se ridică împotriva societății".* Disciplina nu trebue redusă la rolul de mijloc al educației; ea trebue să fie un scop, în cadrul educării în morala comunistă. Pedepsele trebue legate de blamul colectivului — mergând până la excluderea din colectiv — iar recompensa trebue să fie în legătură cu aprecierea pe care ți-o acordă colectivul.

Condiția păstrării unui colectiv este existența unui *„nucleu"* viu, format din cei mai buni elevi, care să antreneze pe ceilalți. Un asemenea nucleu îl formează astăzi, în școlile noastre, elevii din U.T.M. și pionierii.

Indicațiile lui Macarenco despre educația prin muncă amintesc concepția lui despre *„pedagogia cerințelor".* Ca o dovadă a respectului pe care-l arătăm copilului, trebue să-i cerem cât mai mult. Munca depusă trebue să îndeplinească două condiții esențiale: de planificare și de diviziune. Autorul povestește pe larg cum a împletit, în coloniile sale, cu excelente rezultate, munca productivă cu învățământul.

„Opere Pedagogice Alese" conțin o comoară de principii și probleme în cele mai variate domenii ale educației. Ni se dau sugestii în legătură cu educația intelectuală și cu cea fizică, sau în raporturile școlii cu familia.

Fin psiholog, Macarenco critică ideia *„auto-desvoltării"* și urmărește desvoltarea psihică în cadrul procesului educativ. De exemplu, ne arată cum *„imaginația se desvoltă într'un colectiv în care jocul e obligator".*

Multe pagini sunt dedicate problemei educatorului. Macarenco subliniază că nu ne putem bizui pe talente înăscute, că educația e un meșteșug care trebue învățat. In școală, trebue să existe un strâns colectiv al educatorilor, care să pună pe primul plan succesul școlii, pe al doilea plan succesul clasei lor și pe ultimul plan succesele personale.

Lucrarea este scrisă într'un stil literar, care adesea ne amintește „Poemul Pedagogic". Imaginile sunt proaspete, personagiile sunt vii, iar exemplele ne duc dela sine spre concluziile teoretice. Autorul e un maestru neîntrecut în mânuirea dialogului concludent. Merită menționat de asemenea humorul specific lui Macarenco, armă tăioasă în criticarea greșelilor pedologilor, pentru a evidenția ridicolul profesorilor de tip vechi și, uneori, pentru a se auto-critica.

La apariția acestei strălucite lucrări de pedagogie „Scânteia" a pus în fața întregului corp didactic sarcina *„să studieze adânc, sistematic, opera lui Macarenco"* și de *„a realiza în viață și răspândi cât mai larg aceste principii și metode".*

Mircea Ștefan

MANUALE • METODICI • MATERIAL DIDACTIC

Substanțele și proprietățile lor

— Din „Metodica predării chimiei în școala de 7 ani" de Sapovalenco —

Pentru a face pe elevi să înțeleagă noțiunea de substanță, se pot folosi o serie întreagă de obiecte făcute din gips, sticlă, cupru, aluminiu și fier.

In cursul lecției, se arată că diferitele obiecte sau corpuri sunt alcătuite din substanțe diferite sau amestecuri de substanțe. Se propune elevilor să numească ei înșiși substanțele cunoscute. In mod inevitabil, printre exemplele de substanțe, elevii vor numi și amestecurile. Trebue să se arate elevilor deosebirea dintre substanțe și amestecuri și să li se explice din ce fel de substanțe sunt formate amestecurile pomenite.

Enumerarea substanțelor va arăta cât de mare este numărul lor, în lumea care ne înconjoară. Apare întrebarea: „Cum să le deosebim oare unele de altele, într'o asemenea varietate?" Ca răspuns la această întrebare, poate servi o mică lucrare individuală. Se propune elevilor să treacă în revistă seria de substanțe aflate pe mesele lor. In prealabil, se formulează întrebări la care ei trebue să răspundă după ce vor fi terminat lucrul. Aci se pot pune două întrebări: 1) cum se numește fiecare din substanțele aflate în serie? și 2) cum le-am cunoscut? Trebue să li se arate elevilor că, în rezolvarea problemei puse, ei pot nu numai să privească substanțele, ci să le și ia în mână, să le miroase, să le pună în apă, dar să nu le guste. Tot la prima lecție trebue să prevenim elevii asupra faptului că, pentru a evita otrăvirile, arsurile și alte accidente, nu au voie să încerce pe limbă nici un fel de substanțe, fără încuviințarea expresă a profesorului. Peste 5-7 minute se poate propune elevilor să răspundă la întrebările puse la începutul lucrării. După ce elevii răspund, li se arată că substanțele pot fi recunoscute printr'o serie întreagă de semne: stare fizică, culoare, miros, structura cristalină și necristalină, capacitatea de a se disolva în apă, duritatea. Astfel, se dă noțiunea proprietăților substanțelor ca fiind semnele după care o substanță se deosebește de alta. Este bine să se propună unui elev să enumere proprietățile unor substanțe care se găsesc pe masa lui.

Acum se poate arăta că, în afara proprietăților enumerate, există proprietăți care pot fi determinate cantitativ cu ajutorul aparatelor de măsură: greutatea specifică, temperatura de topire, temperatura de fierbere.

Pentru concretizarea acestor reprezentări se poate propune elevilor să spună care e greutatea specifică și temperatura de fierbere a apei și a alcoolului etilic (la presiune normală), lucruri pe care le cunosc dela cursul de fizică. Este important să se sublinieze că greutatea specifică, punctul de fierbere și cel de topire al fiecărei substanțe sunt precis determinate și constante. In practica noastră zilnică, recunoaștem substanțele după proprietățile lor caracteristice. Astfel, de exemplu, recunoaștem țipirigul dintr'o sticlă după mirosul său, zahărul după gustul dulce, sarea după gustul sărat. In acest mod, se dă noțiunea proprietăților caracteristice ale substanțelor, care permit să fie deosebite de alte substanțe asemănătoare.

Experiența arată că deseori elevii nu știu să deosebească corect și să numească culoarea substanțelor: albastrul îl numesc verde și invers, incolorul alb sau transparent. In afară de aceasta, nu fac deosebirea între starea solidă a substanțelor și duritatea lor. Pentru înlăturarea confuziei, în reprezentările pe care și le fac elevii, recomandăm:

a) Să existe în sala de chimie un tablou de perete cu mostrele culorilor principale și intermediare, după care elevii s'ar putea călăuzi;

b) Prin exemple concrete, să se arate elevilor că incolor și alb nu-i acelaș lucru, că transparent și incolor sunt proprietăți cu totul deosebite, că starea solidă și duritatea sunt calități diferite.

Ca încheere, se poate propune elevilor să-și noteze nomenclatura celor mai importante proprietăți ale substanțelor arătându-se că, în descrierea substanțelor, trebue folosită această nomenclatură.

Pentru adâncirea și controlul asimilării materialului studiat se pot pune întrebări în felul celor de mai jos:

1. Ce înseamnă proprietățile substanțelor?

2. Enumerați proprietățile apei, zahărului și aramei.

3. Numiți proprietățile caracteristice ale: mercurului, benzinei, sării de bucătărie.

Nu este necesar să se ia notițe amănunțite în caete din chestiunile de mai sus, deoarece conținutul materialului este suficient de bine expus în manual. Pot fi notate numai nomenclatura proprietăților substanțelor și lucrarea de laborator pentru recunoașterea substanțelor. Notarea se poate face sub formă de tabel.

Nr. crt.	Denumirea substanței	Prin ce semne se deosebește substanța respectivă de altele
1.	Creta	Nu se dizolvă în apă.
2.	Soda	Se dizolvă în apă.

ș. a. m. d.

Numerotarea substanțelor

Seria de substanțe pentru lucrarea de laborator poate fi dată elevilor în cutiuțe sau în pachetele de hârtie, iar substanțele lichide, în eprubete, puse în stativ. Tot în stativ se pot pune epubrete cu apă pentru încercarea solubilității în apă.

E mai bine ca toate substanțele din trusă să fie numerotate, astfel încât fiecare pereche de substanțe, care se deosebesc printr'un semn oarecare, să aibă acelaș număr.

De exemplu: 1) cupru și aluminiu; 2) benzină și amoniac; 3) cretă și sodă. In trusă trebue să existe substanțe mai cunoscute elevilor și cu diferite proprietăți caracteristice pentru ca, recunoscându-le, elevii să folosească toate semnele mai importante ale substanțelor: culoarea, mirosul, structura cristalină, solubilitatea în apă, duritatea.

Fenomenele fizice

Noțiunea de fenomen fizic pe care elevii au căpătat-o în orele de fizică este necesară la cursul de chimie pentru ca, prin opoziție, să se înțeleagă mai bine particularitatea fenomenelor chimice. La lecțiile de chimie, noțiunea de fenomen fizic se împrospătează prin prezentarea de exemple clare și analiza lor.

Profesorul demonstrează (sau propune chiar elevilor să facă acest lucru) câteva experiențe — de exemplu: mărunțirea unei bucăți de cretă sau de zahăr, încălzirea unui tub de sticlă, topirea cretei sau a parafinei. Inainte de a executa experiențele, trebue formulat scopul lor: să se observe toate transformările obiectelor, și în special, să se constate dacă nu se formează substanțe noi. După experiențe, elevii comunică rezultatele observațiile lor. Acum, profesorul poate să arate elevilor că toate schimbările sau, cum sunt numite în știință, fenomenele, în care nu se formează noi substanțe, se numesc fenomene fizice.

Independent de faptul dacă experiențele vor fi demonstrate de profesor sau vor fi făcute de elevi, ele se notează de către elevi în caete. Se poate recomanda notarea sub formă de tabel. Elevii trebue să fie deprinși să alcătuiască tabele și să ia notițe.

Nr. crt.	Denumirea experienței	Ce s'a observat	S'a format o nouă substanță?
1	Pisarea în mojar a unei bucățele de zahăr.	Bucățica de zahăr s'a transformat în pulbere.	Nu s'a format o nouă substanță.
2	Incălzirea cerei.	Ceara s'a topit.	Nu s'a format o nouă substanță.

In afara fenomenelor examinate, trebue să se propună elevilor să dea singuri exemple de fenomene fizice, pentru ca să se controleze dacă au înțeles ce înseamnă fenomen fizic în general. In cazul când elevilor le va fi greu să dea exemple, e bine să fie întrebați dacă un număr de fenomene comune fac parte dintre cele fizice — de exemplu transformarea apei în vapori, a vaporilor în apă, a apei în ghiață, a ghieții în apă.

Dacă profesorul demonstrează personal fenomenul fizic, este necesar să ceară elevilor să fie atenți la tot ceeace face el și, în special, la substanțele prezente înainte și după experiențe. Pentru aceasta, de exemplu, este bine ca pulberea obținută după mărunțirea în mojar, să fie trecută într'o eprubetă și arătată elevilor, iar ceara topită în capsulă sau creuzet să fie turnată în altă capsulă sau creuzet.

NOUI MANUALE DE LIMBA ROMÂNĂ
PENTRU ȘCOLILE NAȚIONALITAȚILOR CONLOCUITOARE

Regimul burghez a impus predarea limbii române în școlile „minorităților" urmărind desnaționalizarea cetățeanului român cu limba maternă maghiară, ucraineană, germană spre a-l supune mai ușor, a-l exploata mai lesnicios.

Odată cu reforma învățământului, un nou spirit a pătruns în școli. Limba română, care se predă azi în toate școlile, urmărește un scop cu totul diferit de cel din trecut.

Astăzi, prin predarea limbii române în școlile naționalităților conlocuitoare, urmărim să punem la îndemâna elevilor de altă naționalitate încă o armă de luptă menită să apropie toți oamenii muncii din R. P. R., să-i cimenteze într'o unitate de nesdruncinat în opera de construire a socialismului și în lupta comună dusă împotriva dușmanului de clasă dinăuntru și din afară.

Tânărul maghiar, german, ucrainian etc. cetățean al R. P. R., cunoscând bine limba română și literatura ei, se va putea integra mai ușor în munca comună, se va putea apropia mai bine de tovarășii lui români, lucrând cot la cot cu ei pe toate tărâmurile. Tineretul nostru de orice naționalitate va putea combate cu mai mult succes naționalismul și șovinismul, arma otrăvită a burgheziei reacționare.

Dar în noua noastră școală nu s'a schimbat numai scopul predării limbii române în școlile naționalităților conlocuitoare. S'a schimbat și metoda de predare precum și conținutul materiei.

Urmărind scopul mai sus arătat, Ministerul Invățământului Public a întocmit pentru anul școlar 1949/950 o serie de manuale noi de limba română pentru școlile naționalităților conlocuitoare, corespunzând noilor principii care stau la baza predării acestei materii.

Astfel, în clasa I-a și a II-a elementară nu se va mai preda scris-cititul românesc, spre a nu îngreuna munca elevilor cu asimilarea simultană a două alfabete, ortografii etc. La aceste clase, la orele de limba română se vor preda cântece, jocuri, convorbiri ușoare etc., după un îndrumător special ce se va trimite în curând învățătorilor. In acest mod, însușirea elementelor limbii române se va face cu multă ușurință.

Pentru clasele III-VII s'au întocmit, sub îndrumarea Ministerului Invățământului Public manuale conținând texte potrivite, care evidențiază specificul limbii române într'un mod accesibil pentru elevii cu altă limbă maternă.

Gramatica anexată fiecărui manual, precum și dicționarele întocmite pentru fiecare naționalitate în parte, vor ușura sensibil atât munca elevilor, cât și munca învățătorilor.

In curând, aceste manuale vor ieși de sub tipar.

Datoria învățătorilor și a profesorilor care predau limba română în școlile naționalităților conlocuitoare este ca, pătrunși de aceste principii, utilizând manualele și instrucțiunile Ministerului, să se străduiască să predea în așa fel, încât elevii de altă limbă maternă să aibă în mână o armă în plus, pentru a strânge și mai mult rândurile celor ce muncesc în R. P. R., în vederea construirii socialismului.

Crearea omului nou, a omului cerut de transformările prin care trecem în drum spre socialism, nu este cu putință în școlile noastre dacă rămânem la vechile metode de predare. Trebue deci să folosim metode care să corespundă conținutului nou realist-științific al învățământului și care să dea, totodată, indicații de felul cum trebuesc utilizate și aplicate noile manuale școlare.

Vom folosi bogata experiență a școlii sovietice, vom folosi metodicile sovietice care cuprind învățămintele celei mai înaintate pedagogii și experiența vastă a învățătorilor sovietici.

Aceste metodici sovietice vor fi pentru școala noastră un îndreptar de preț. Institutul Româno-Sovietic, care va tipări metodicile, a trimis la fiecare școală, odată cu prospectul, instrucțiuni și tabele privitoare la înscrierea și procurarea lor.

Repararea și întreținerea materialului didactic

Problema aprovizionării școlilor cu material didactic nu e soluționată definitiv prin simpla procurare de material intuitiv și demonstrativ. Materialul didactic își are viața lui proprie. Elementele constitutive ale unui aparat de fizică se înșeilează și se rânduesc într'o unitate, în baza unor principii științifice și cu un scop pedagogic determinat. Principiul care stă la baza planului înclinat, de pildă, îl constitue atracția pământului exercitată asupra corpurilor și manifestată prin mișcarea acestora, dacă nu sunt împiedicate prin suspensiune, plan de suport sau alte forțe opuse atracției. Scopul pedagogic, care contribue deasemenea la determinarea formei aparatului, îl constitue gândul de a înfățișa elevilor un astfel de plan înclinat, care să învedereze dependența căderii pe plan de unghiul de înclinație al acestuia.

Dar viața aparatului se prelungește dincolo de acest moment didactic. El e supus uzării, intemperiilor, stricăciunilor. Se cunosc o seamă de școli, la care atelierele de reparație, de pe lângă laboratoarele de fizică, stau închise; uneltele spânzură ruginite în cuie sau sunt aruncate deavalma într'o ladă, în timp ce alături, în laborator, din mormanul de aparate se înalță piese ciunge, rămășițe din aparatele schilodite de vreme sau de nepriceperea mânuitorilor. Aceste aparate trebuesc revizuite, reparate prin mijloace proprii, cu ajutorul părinților pricepuți la meșteșuguri sau cu sprijinul fabricilor din localitate, care, de bună seamă, nu vor refuza școalei asistența solicitată în această materie. Se pot întovărăși, într'o localitate, mai multe școli pentru a înființa un atelier de reparații care să redea învățământului aparatele deteriorate în diferite împrejurări. Un profesor care își iubește profesiunea sa, nu poate privi cu indiferență la aparatele amuțite, lipsindu-și lecția de cea mai puternică și convingătoare armă, aceea a experienței.

Aparatele construite, cumpărate sau reparate, mai reclamă o bună gospodărire a lor. Noua concepție didactică pretinde întrebuințarea cât mai frecventă a aparatelor, nu numai la lecția căreia îi este destinat, ci și la repetiție, sinteză, examene pentru a imprima repetat și cât mai adânc în mintea elevului legile și rostul fenomenelor pe care le ilustrează, demonstrează sau verifică.

Această întrebuințare insistentă a materialului, cere profesorului o bună îngrijire a laboratorului: ordinea severă în rânduirea aparatelor în dulapuri; respectarea distanței potrivite între aparate, pentru a le feri de sgârieri și loviri, când sunt scoase din dulap; așezarea aparatului la locul său după întrebuințare; separarea aparatelor bune de cele stricate, care, împreună cu materialulu ajutător (tuburi, sârme, dopuri, etc), se vor păstra în dulapuri sau compartimente separate; ferirea metalelor de oxidare și menținerea lor într'o stare de curățenie desăvârșită. Morala proletară are în conținutul său ca o notă esențială, respectarea bunului obștesc, cum e considerat și materialul didactic.

Numai prin seria de activități: procurare de material nou, prin elevi și profesori, sau dela atelierele locale, dela atelierele Ministerului Invățământului Public, repararea materialului stricat și buna gospodărire a celui existent se poate aproviziona școala cu material didactic, asigurându-se bazele unui învățământ, realist, științific.

T. Neș

Analiza și sinteza fonetică, etapă necesară pentru predarea scris-cititului

Sunt mulți învățători care evită să predea la clasa I-a elementară neînțelegând că greutățile întâmpinate cu această clasă nu sunt decât urmarea unei rele organizări a muncii cu elevii. E firesc să ți se pară mai greu a lucra cu acești copii, atât timp cât n'ai introdus copiii treptat în activitatea școlară. Trecând, de pildă, direct la predarea scris-cititului cu un copil care n'a pus niciodată mâna pe creion și n'a tras vreodată o linie, ne izbim de greutăți de netrecut.

Altfel se petrec lucrurile atunci când procesul învățământului se desfășoară sistematic, după un plan bine chibzuit și cu învățători care au oarecare experiență în muncă. Deaceea, mai firesc este ca elevii de clasa I-a să fie daților pe seama unui învățător cu mai mult tact pedagogic, care se pricepe să povestească și să închege discuții cu copiii mai mici, care, însfârșit, are oarecare obișnuință în activitatea din clasă.

De aici o primă concluzie: nu vom trece la predarea scris-cititului fără programarea unei perioade de adaptare a copilului la noile condițiuni de viață și nu vom încredința clasa I-a învățătorilor începători. La școală, copilul vine în contact cu multe lucruri cu totul noi pentru el. Vederea lui nu este încă deajuns formată pentru a percepe cu ușurință formele și culorile. Ea nu e încă obișnuită cu desenele schematice, cu reprezentarea prin linii a lucrurilor. La fel, auzul. Copilul nu a învățat să distingă decât cuvinte luate ca un întreg bine constituit. Coordonarea mișcărilor lui este defectuoasă. Vocabularul este încă sărac. Nu are suficientă deprindere de a exprima ceeace simte și gândește.

Dată fiind această situație este neapărat necesar ca în primele săptămâni de școală, să organizăm exerciții speciale pentru desvoltarea simțurilor: al văzului, al auzului și al celui tactilo-motor. La aceste exerciții se mai adaugă exercițiile de vorbire, de exprimare a gândirii în propozițiuni scurte, de enumerare a cuvintelor dintr'o propozițiune, de despărțire apoi a cuvintelor în grupe de sunete și, în cele din urmă, de distingere a sunetelor dintr'un cuvânt. Pentru desvoltarea vorbirii, folosim povestiri scurte cu subiecte din viața copiilor, expuse de învățător și repetate sau discutate de copii precum și povestiri expuse de copii. Memorizăm poezii scurte, ii învățăm cântece simple și deslegăm cu ei ghicitori.

Exercițiile pentru cunoașterea sunetelor sunt cerute de metoda fonetică analitico-sintetică, metodă care a fost confirmată de practica școlii sovietice ca fiind cea mai bună și care a servit și la întocmirea abecedarelor noastre. Caracteristica acestei metode constă în faptul că, la baza procesului învățării scris-cititului, este sunetul. La început, deci, copiii cunosc sunetul și numai după aceea semnul acestui sunet, adică litera. Experiența a arătat că scris-cititul se deprinde mai ușor și se desvoltă pe cale normală numai dacă, în prealabil, am obișnuit pe copii cu analiza și sinteza fonetică a cuvintelor.

Trebue să învățăm pe copii să citească un cuvânt, nu numai prin descompunerea lui în silabe și sunete, ci să-i pregătim și pentru citirea cuvântului luat ca un întreg bine închegat.

In vorbirea obișnuită, contopirea sunetelor în cuvinte se face în mod reflex, foarte repede, fiecare sunet pronunțându-se în apropoe o zecime de secundă. De aceea, la început, pentru deprinderea sunetelor ca părți dintr'un cuvânt, vom porni dela cuvinte cuprinzând un singur sunet. In cazul acesta, cuvântul este unul și acelaș cu sunetul. Asemenea cuvinte pot fi:

a) exclamații „O! A!" (mirare) „M" (durere) „U" (urletul unei sirene) „J" (băzâitul unei albine), „R" (mârâitul unui câine), „S" (sgomotul smeului), „F" (pufăitul unei locomotive), etc.

b) Cuvinte monosilabice: au! ua! mu! hi!, etc.

c) Cuvinte bisilabice: mama, tata, Nicu, cucu, etc.

Nu vom folosi nimic în afară de limbajul curent. Totul trebue să se desfășoare în mod natural. Cuvinte despărțite în silabe le putem găsi în scandarea lozincilor la manifestații (Sta-lin, Pa-ce, etc), în strigătul mamei care-și cheamă copilul: A-na! Ni-cu! etc.

Despărțirea cuvintelor în silabe pe această cale ne ajută să obișnuim pe copii cu despărțirea oricărui cuvânt în silabe și apoi a aceștuia în sunete. Pentru distingerea sunetelor, vom cere deasemeni copiilor să găsească sunete în cuvinte date de noi sau vom pune pe copii să găsească cuvinte în care se află sunete date de noi. Este de recomandat ca orice analiză să fie imediat urmată de sinteză. Exercițiile de analiză și sinteză se fac nu numai atunci când descompunem și compunem sunetele în silabe și silabele în cuvinte, ci și atunci când trecem la enumerarea sunetelor dintr'un cuvânt. Intrebăm care este, de pildă, primul sunet pe care îl auzim când spunem cuvântul Ana? Care este al doilea sunet? Dar al treilea? Alegem cuvinte ușoare din primele lecții ale abecedarului și din acelea ale căror consonante se pronunță mai ușor.

Pentru exercițiile de analiză și sinteză cele mai potrivite cuvinte, indicate de experiență sunt: „au" și „ua" (exclamații) „ura" (exclamație) „mu" (muget) „am" (lătratul câinelui), „mama, tata". Cuvintele le scoatem din propozițiuni pe care le dăm în cadrul unor povestiri sau din răspunsurile elevilor la întrebările noastre. Propozițiunile trebue să fie scurte (din două-trei cuvinte) și fără prepoziții.

Considerăm că elevii noștri din clasa I-a elementară sunt pregătiți pentru a trece la cunoașterea semnelor sunetelor, adică la cunoașterea literelor, numai în cazul când constatăm că elevii sunt în stare să deosebească sunetele dintr'un cuvânt, când pot să pronunțe aceste sunete, când singuri pot să despartă un cuvânt în silabe și pe acestea în sunete, când singuri izbutesc să unească sunetele în cuvinte și, în sfârșit, când pot să determine ordinea sunetelor dintr'un cuvânt (primul, al doilea, al treilea, etc.).

Acordând suficientă atenție acestei etape ce precede predarea scris-cititului, munca învățătorului cu elevii din clasa I-a elementară va fi mult ușurată, învățământul va fi un proces relativ ușor și plăcut. In felul acesta, nu se va mai pune, pentru copii, problema contopirii sunetelor în cuvinte. A citi în acest caz, înseamnă pentru el a vorbi, noutatea fiind numai literele cărora trebue să-și conformeze vorbirea.

I. Duică

Pregătirea copiilor pentru scris

Metodicile sovietice acordă o deosebită importanță perioadei care precede predarea abecedarului.

Desvoltarea psiho-fizică a copilului de 7 ani îi dă învățătorului toate elementele cu care să poată forma deprinderile și abilitățile necesare scris-cititului.

Pe lângă grija permanentă pe care trebue să o aibă învățătorul de a clarifica și întări în acest timp percepțiile vizuale, auditive, tactice și de mișcare, copiii trebue să învețe cum să stea corect la scris, cum să țină caietul și creionul și cum să deseneze obiectele în mișcare, așa ca să le folosească la scrierea cuvintelor întregi. De asemenea, elevii trebue să învețe să scrie elementele care le vor fi necesare pentru scrierea literelor.

In cele ce urmează, folosind „metodica limbii ruse în școala elementară", de Costin, mă voi preocupa de exercițiile pe care trebue să le facă școlarii în primele săptămâni de școală, pentru a se pregăti pentru un scris corect, frumos și pentru a se deprinde cu o ținută corectă, sănătoasă.

Prima grijă pe care trebue să o aibă învățătorul este așederea corectă în bancă a copilului.

In acest scop, școlarul trebue să respecte următoarele condițiuni: să stea drept, fără a apleca pieptul pe bancă, iar între piept și marginea băncii să nu fie o distanță mai mică de 3 cm.

Scaunul sau banca să nu fie prea înalte în raport cu înălțimea copilului. Picioarele copilului să nu atârne, ci să se reazime pe podea.

Dar scaunul sau banca nu trebue să fie nici prea scunde, deoarece, în acest caz, femurul și tibia se găsesc sub un unghiu prea ascuțit, ceeace îngreunează circulația sângelui în partea de jos a piciorului.

Atenția învățătorului trebue să se îndrepte asupra întregului corp al copilului. Umerii să fie ținuți la aceiași înălțime, iar mâinele (antebrațele) să stea pe bancă: mâna dreaptă pentru scris, cea stângă pentru sprijin. Coatele nu trebue să atingă corpul. Intre coate și corp trebue să rămână o distanță de 10—15 cm. Invățătorul va supraveghea pe copii să-și fixeze coatele la extremitatea băncii. Mâna dreaptă trebue să se poată mișca liber dela stânga la dreapta.

Capul trebue ținut în așa fel ca distanța dela ochi la vârful creionului să nu fie mai mică de 30—35 cm.

O altă grijă pe care trebue să o aibă învățătorul este deprinderea de a ține corect creionul.

Invățătorul explică cu răbdare cum se ține corect creionul în mână. Creionul trebue să fie ținut de cele trei degete ale palmei și la o distanță care să nu fie mai mică de 3 cm. de vârful creionului.

Vârful creionului să se găsească în timpul desenului în fața umărului drept. Trebue să-i obișnuim pe copii să țină creionul liber, fără o încordare prea mare a degetelor. Dacă școlarul ține corect creionul, el poate ridica arătătorul depe partea superioasă a creionului.

Ce exerciții putem să folosim ca să desvoltăm mâna dreaptă pentru scris?

Dela început ținem să subliniem că această pregătire trebue să urmărească două scopuri: abilitatea mâinii de a se mișca liber și însușirea unui anumit sistem de mișcare.

Aceste scopuri se pot realiza prin următoarele exerciții speciale: îndoirea și desdoirea degetelor dela mâna dreaptă, mișcarea vârfului creionului de jos în sus și de sus în jos, mișcarea palmei drept dela stânga la dreapta și dela dreapta la stânga și coordonarea mișcării degetelor și a palmei, a umărului și a mâinii.

Exercițiile de îndoire și de desdoire fac degetele mai flexibile, mai mobile și, totdeodată, ajută la întărirea musculaturei, care, la această vârstă, e destul de redusă. Se pot face și exerciții speciale de îndoire și desdoire a degetului mare, arătător și mijlociu, ținându-se creionul corect în mână și fără a îndoi și desdoi întreaga palmă.

Pentru formarea deprinderii de îndoire și desdoire a degetului mare, arătător și mijlociu, se fac exerciții de scris de jos în sus și de sus în jos, de mai multe ori pe același loc. In același scop, copiii vor desena căsuțe, la început simple de tot, cu o fereastră, apoi cu două, cu un etaj și apoi cu două etaje. Dela căsuțe se poate trece la desenarea gardurilor și apoi a copacilor (pini, brazi). Aceste exerciții pregătesc copiii pentru scrierea elementelor componente ale literelor ca: bețișoare scurte, bețișoare lungi, bețișoare cu cârlig și fără cârlig.

Copiii pot câștiga abilitate în mișcările făcute de întreaga mână dreaptă prin desenarea scării și a scărițelor, iar în mișcările palmei, în special, prin liniile curbe pe care le folosesc la desenarea ciupercii a unei găleți, a farfuriei, a tobei și a coșului.

După aceste exerciții, școlarii pot trece la formarea mișcărilor necesare scrierii ovalelor. Insușirea acestor mișcări se poate obține, desenându-se de multe ori soarele, mingea, mărul, cireșele, frunzele. Ovalul îl începem din partea dreaptă și îl aducem dela dreapta la stânga până îl închidem. Mișcarea se poate repeta de mai multe ori pe același loc.

Copiii pot fi obișnuiți chiar dela această vârstă, cu desenul simetric. Astfel, pentru desenarea razelor soarelui, vom folosi următorul procedeu: ducerea unei liniuțe în partea de sus a cercului, una în fața ei, jos, — una la dreapta și alta în fața ei, la stânga — și apoi alte liniuțe la jumătatea distanțelor.

După deprinderea copiilor cu aceste elemente (bastonașe mari, bastonașe mici, cu cârlige și fără cârlige și ovale), se trece tot în această perioadă la desenarea cadrelor în care copiii închid diferite desene: o casă, o pădure, brazi, ciuperci, etc. Fumul dela casă se poate desena cu ajutorul unor ovale mici.

Se poate trece la scrierea repetată a elementelor grafice: bastonașul mic, bastonașul mare, bastonașul mic cu cârlig în jos, cu cârlig în sus, zala, biciul cu firul în jos și cu firul în sus și ovalul. Pentru scrierea semiovalelor sunt necesare exerciții speciale.

Urmărind cu atenție atât poziția la scris (a corpului, a umerilor, a capului, a mâinilor), poziția creionului, a caietului, precum și executarea rapidă și liberă a mișcărilor, vom reuși, în această perioadă, să punem bazele unui scris corect fără să stânjenim desvoltarea corporală a copilului.

Maria Popescu

Cum să construim materialul didactic
- Balanța -

Un aparat indispensabil pentru fiecare laborator este balanța tehnică. Atelierele de material didactic din provincie ne-au dovedit că pot confecționa balanțe bune, frumoase și cu o suficientă precizie pentru uzul școlar. Materialul necesar construcției este fagul, alama, oțelul și fierul.

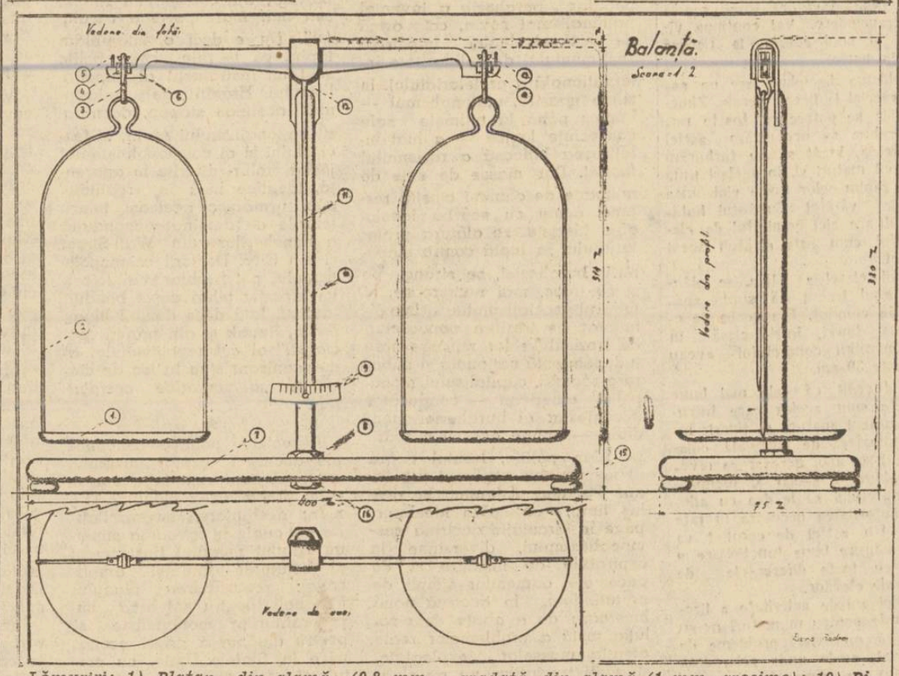

Lămuriri: 1) Platan din alamă (0,8 mm. grosime). 2) Sârma de suspensiune a platanului, din alamă (3 mm. diametru) 3) Cârligul platanului, din alamă; 4) Suportul cuțitului, din oțel; 5) Bara de siguranță din sârmă de fier 6) Pârghia balanței, din fier, alamă sau aluminiu; 7) Planșeta balanței din lemn de fag; 8) Piuliță din alamă; 9) Scala gradată, din alamă (1 mm. grosime); 10) Piciorul balanței din fier (10 mm. diametru); 11) Indicatorul, din alamă; 12) Capul piciorului balanței, din bronz turnat; 13) Cuțitul, din oțel; 14) Suportul cuțitului din oțel; 15) Picioarele planșetei, din fag; 16) Piuliță care strânge piciorul, din fier.

SARCINILE COLECTIVULUI DE DIRECŢIE

Al doilea an de aplicare a reformei învăţământului nu va lăsa nici el colectivul de conducere al şcolii noastre nepăsător, sau aşteptând doar dispoziţii ale forurilor superioare administrative.

Era normal ca mai multă iniţiativă să se facă simţită, ca o activitate mai intensă să domnească în şcoală, ca mulţi din cei ce muncesc în această instituţie să dea dovadă de un zel deosebit.

Desigur că toate aceste rezultate obţinute în anul trecut nu sunt întâmplătoare. Creşterea furtunoasă a forţelor păcii şi democraţiei în întreaga lume, unirea din ce în ce mai strânsă în jurul politicii staliniste a sutelor de milioane de oameni ai muncii din toate regiunile globului, perspectivele luminoase asigurate tuturor celor ce muncesc sub conducerea P. M. R. în Republica noastră, ridicarea nivelului politic şi material al salariaţilor din învăţământ, pe lângă altele, au constituit motive temeinice de mobilizare a lor, în acţiunile de pregătire a şcolii pentru a primi pe copiii oamenilor muncii în cele mai bune condiţiuni.

Ţinând seama de bogata experienţă sovietică, de rezultatele şi lipsurile constatate în şcoala noastră din anul trecut, în urma unui schimb de experienţe cu alte şcoli, colectivul de conducere al liceului de băieţi nr. 3 a fixat pentru anul şcolar 1949/950 următoarele obiective principale:

1. Repartizarea sarcinilor între tovarăşii din colectivul de conducere al şcolii, asigurând însă şi o strânsă colaborare.
2. Controlul îndeplinirii sarcinilor, urmărind îndeaproape bunul mers al şcolii prin rapoarte, şedinţe de analiza muncii, discuţii cu tovarăşii din toate resoartele de activitate şi mai ales cu elevii.
3. Intensificarea muncii de educaţie politico-ideologică cu toţi oamenii din şcoală: elevi, corp didactic şi administrativ, personal de îngrijire.
4. Lupta pentru cunoştinţe temeinice şi multilaterale, asigurând elevilor asimilarea în cele mai bune condiţiuni a materiei predate şi posibilitatea de a le aplica în cât mai multe domenii.
5. Preocuparea muncii speciale cu elevii slabi, aşa ca la sfârşitul anului, să avem cât mai puţini corigenţi sau repetenţi. In această direcţie va trebui să remediem lipsurile provenite din anii şcolari trecuţi dar să şi împiedecăm formarea de „rebuturi" în cursul activităţii instructiv-educative din acest an.
6. Lărgirea activităţii în afară de clasă, pentru a cuprinde atât problemele fundamentale ale educaţiei comuniste, cât şi a permite desvoltarea înclinaţiilor fireşti ale elevilor noştri.
7. Legătura strânsă cu organizaţia U.T.M. din şcoala noastră, ca şi cu detaşamentul de pionieri ce sperăm că se va forma. In acest fel, sarcinile trasate de Partidul nostru vor fi mai bine îndeplinite în şcoală şi munca instructiv-educativă va fi real ajutată de cei mai buni dintre elevi.
8. Adâncirea muncii metodologice şi ridicarea calificării profesionale a salariaţilor din şcoală şi, în primul rând, a cadrelor didactice şi a pedagogilor. Această acţiune, coroborată cu cea dela punctul 3, va permite ridicarea la un nivel din ce în ce mai înalt a învăţământului în şcoala noastră, va trebui să-i dea într'adevăr aspectul realist-ştiinţific preconizat de reforma învăţământului.
9. Organizarea asistenţei sanitare şi desvoltarea culturii fizice, asigurând astfel o desvoltare armonioasă elevilor noştri, dar şi prevenind pericole ce ar putea ameninţa sănătatea lor.
10. Stabilirea unei legături permanente şi din ce în ce mai strânse cu părinţii, atât pentru coordonarea acţiunilor educative asupra elevilor, cât şi pentru a ridica nivelul pregătirii pedagogice a mediului familial.
11. Desfiinţarea pe cât posibil a birocraţiei în munca administrativă, asigurând îndeplinirea rapidă a tuturor formelor pentru bunul mers al şcoalei: întreţinere, secretariat, casierie, contabilitate.
12. Lărgirea internatului până la capacitatea sa maximă şi dublarea lui cu un semi-internat, pentru a veni în sprijinul fiilor de muncitori şi de ţărani muncitori. Problemele administrative şi educative ale internatului vor sta pe primul plan al preocupărilor noastre.

Desigur că toate aceste sarcini principale ale şcolii noastre nu pot fi rezolvate fără asigurarea unor condiţii cât mai bune de lucru. In acest sens ne propunem:

a) Să ne conducem după îndrumările Partidului nostru, studiind cu grijă tot ce apare referitor la ideologia marxist-leninistă şi referitor la experienţa pedagogiei sovietice.

b) Să realizăm îndeplinirea în cele mai bune condiţiuni a dispoziţiilor primite din partea organelor Puterii de Stat, fie Ministerul Invăţământului Public, fie Secţiile de resort ale Comitetului Provizoriu al Sfatului Popular al Capitalei. Lărgirea activului în aceste secţiuni ale Comitetului Provizoriu, ca şi o mai mare mobilitate în trasarea dispoziţiunilor acestuia, vor fi pentru noi un mare ajutor în muncă, ne vor folosi ca exemplu şi ne vor permite planificarea muncii în şcoală.

c) Să ne asigurăm un sprijin tovărăşesc perfect din partea Sindicatului Salariaţilor din Invăţământ, cât şi a Uniunii Tineretului Muncitor. Numai în acest caz vom reuşi să ducem la bun sfârşit sarcinile trasate de Partidul nostru, numai aşa vom reuşi să ridicăm învăţământul în şcoala noastră la un nivel din ce în ce mai înalt.

Vom căuta ca, în cursul anului şcolar care începe, să folosim din plin experienţa şcolii sovietice şi să facem schimb de experienţe cu alte şcoli din Bucureşti. Vom căuta în acelaş scop, să stabilim un contact şi cu şcoli din alte ţări de democraţie populară.

Pe de altă parte, vom adânci metodele bolşevice de muncă în şcoala noastră: munca în colectiv, controlul îndeplinirii sarcinilor, menţinerea unei atitudini critice şi autocritice, conştiinţa luptei de clasă în munca şcolară de zi cu zi, permanenţa vigilenţei şi subordonarea interesului personal celui general.

Această schiţă a preocupărilor noastre acum, la începutul anului şcolar, în vederea întregii munci ce urmează să fie desfăşurată, o punem sub semnul luptei pentru pace. Căci educarea comunistă a tinerelor generaţii constituie contribuţia şcolii noastre la întărirea lagărului păcii şi democraţiei, reprezintă aportul oamenilor şcolii la efortul milioanelor de oameni pentru asigurarea unei păci democratice, a unei vieţi libere şi independente a popoarelor.

Tiberiu Roman

Din viaţa sindicatelor noastre

Angajamente şi întreceri între învăţători şi profesori în cinstea zilei de 7 Noembrie

La sfârşitul lunii Septembrie au avut loc, în centrele de plasă şi în oraşul Huşi din judeţul Fălciu, consfătuiri cu directorii de şcoli şi responsabilii grupelor sindicale, la care au participat şefii Secţiilor de Invăţământ şi Cultură precum şi delegaţi ai Comitetului Sindical al Salariaţilor din Invăţământ.

In cadrul acestor şedinţe s'a analizat stadiul în care se găsesc şcolile la începutul anului şcolar şi sarcinile ce trebuesc îndeplinite în cadrul muncii şcolare.

Cu această ocazie, preşedintele sindicatului a remarcat activitatea dusă de unii profesori şi învăţători în munca de alfabetizare şi la reparaţiile localurilor de şcoli, evidenţiind pe învăţătorul Ioan Galeriu dela şcoala Stroeşti, care a reuşit personal, să aducă reale îmbunătăţiri localului de şcoală şi a dovedit un viu interes în confecţionarea materialului didactic necesar.

Directorii de şcoli şi responsabilii de grupe sindicale şi-au luat angajamentul de a munci cu mai mult avânt în cinstea zilei de 7 Noembrie, atât pentru a da o cât mai temeinică pregătire ştiinţifică elevilor, cât şi pentru culturalizarea masselor.

S'au provocat cu această ocazie, întreceri între învăţătorii şi profesorii şcoalelor: Tătărani-Gugeşti, Stâmleşti-Creteşti şi Schiopeni-Arsura. Obiectivul acestor întreceri este munca de alfabetizare.

Un nou local de şcoală în judeţul Vlaşca

Comuna Vlasin, formată din plugari muncitori, îşi resfiră casele pe un dâmb, care-şi prelungeşte ogoarele în largul câmpiei tăiate de şoseaua judeţeană.

La marginea satului se înalţă noul local de şcoală, care cuprinde: 3 săli de clasă spaţioase, o cancelarie, o cameră pentru expoziţie şi muzeu, o cameră pentru cazan de baie şi un coridor cu mozaic pe jos.

Pe peretele dinspre şosea sub chipurile celor 4 mari dascăli ai omenirii muncitoare: Marx-Engels-Lenin-Stalin se zăreşte de departe lozinca: **„Nici învăţământ fără muncă productivă, nici muncă productivă fără învăţământ".**

Portretele dela intrare par forme vii, făcând simţită însăşi prezenţa Partidului în acest nou local de şcoală.

Ridicată prin munca voluntară şi contribuţia efectivă a ţăranilor muncitori, în urma unei stăruitoare campanii de lămurire duse de organizaţia de bază a Partidului şi de grupa sindicală, şcoala se înalţă ca o expresie vie a muncii în comun.

Invăţătorii din această grupă sindicală, Gheorghe Stănculescu, Aurel Răsucan, Gheorghe şi Steliana Nicolae, au turnat ei înşişi fundaţia, transformându-se în meşteri şi salahori ai şantierului.

Construcţia localului a început la 22 Aprilie 1948 şi s'a terminat la 10 August a.c. Clădirea a costat 3.000.000 lei, dintre care 1.613.000 lei proveniţi din contribuţia locuitorilor şi din fondurile date de către Comitetul Provizoriu al comunei, al plăşii şi de cel al judeţului.

Diferenţa până la suma totală reprezintă valoarea economiei făcute prin muncă voluntară de către săteni şi învăţători, care au prestat 1.780 de zile cu braţele şi 1.444 zile la transportul materialelor.

Inaugurarea noului local s'a făcut în ziua de Duminică, 25 Septembrie, a.c., în prezenţa delegaţilor Comitetului Provizoriu Judeţean de Plasă şi ai Sindicatului Salariaţilor din Invăţământ.

Mulţimea, adunată în faţa şcolii, a manifestat călduros pentru Partidul Muncitoresc Român, iniţiatorul tuturor reformelor şi îndrumătorul acţiunilor pentru construirea socialismului în R.P.R.

Teodor Aurelian
Corespondent sindical

Sindicatul salariaţilor din învăţământ din judeţul Turda cheamă la întrecere în munca de alfabetizare sindicatul de învăţământ Ilfov

Sindicatele noastre de învăţământ, însuşindu-şi marile sarcini trasate de Partid şi de C. G. M., pornesc lupta hotărîtă împotriva neştiinţei de carte.

In entuziasmul cu care îşi încep activitatea, în dorinţa fierbinte de a îndeplini şi de a depăşi Planul de Stat, unele sindicate au pornit la organizarea de întreceri în munca de alfabetizare.

Publicăm, ca exemplu, conţinutul scrisorii primite de Uniune dela sindicatul judeţului Turda.

„Sindicatul Salariaţilor din Invăţământ judeţul Turda, urmând exemplul tovarăşilor muncitori din fabrici şi uzine, cheamă la întrecere, în munca de alfabetizare, Sindicatul Salariaţilor din Invăţământ judeţul Ilfov.

Oamenii şcolii din judeţul Turda sunt ferm convinşi că această chemare la întrecere socialistă va găsi un ecou larg în massele de învăţători şi profesori din judeţul Ilfov şi că, prin munca desfăşurată în cadrul acestei întreceri, se va reuşi cu un ceas mai devreme să se lichideze în aceste judeţe analfabetismul, moştenire grea şi ruşinoasă lăsată de regimurile burghezo-moşiereşti.

Normele în cadrul cărora se va desfăşura această întrecere sunt cele fixate de Uniune, în instructajul trimis tuturor sindicatelor.

După cum se ştie, acest instructaj cuprinde următoarele criterii:

1. Câţi la sută din cei recenzaţi s'au înscris;
2. Câţi la sută din cei înscrişi frecventează cursurile;
3. Câţi la sută din membrii salariaţilor din învăţământ sunt antrenaţi în munca de alfabetizare;
4. Câţi tovarăşi din afară se vor antrena pentru munca de alfabetizare:

Preşedinte, BUCŞA PETRE.
Secretar, FLOREA GHEORGHE

Luăm act cu bucurie de această iniţiativă, dar pentru ca această provocare să poată fi valabilă, trebuie ca în prealabil, atât în judeţul Turda, cât şi în judeţul Ilfov, să fie îndeplinite condiţiile de întrecere stabilite de Uniune şi anume:

a) Pentru ca un judeţ să poată provoca pe un altul, trebuie ca majoritatea secţiilor să se găsească angajate în întrecere;

b) Pentru ca secţiile să poată fi angajate în întrecere, trebuie să aibă majoritatea grupelor în întrecere;

c) Pentru ca grupele să poată participa la întrecere, trebuie să aibă majoritatea membrilor din grupă angajaţi în întrecere.

Suntem siguri că, prin munca tovarăşilor din sindicatele Turda şi Ilfov, aceste condiţii vor fi aduse la îndeplinire cât mai curând, pentru ca întrecerea între aceste sindicate să poată începe. Şi totodată suntem siguri că acest exemplu va fi urmat şi de alte sindicate.

Expoziţia gazetelor de perete din sala Dalles

Expoziţia gazetelor de perete organizată de ziarul „Scânteia" în sala Dalles este un bun prilej de învăţătură atât pentru comitetele de redacţie cât şi pentru toţi oamenii muncii care au avut bucuria să o viziteze.

Vizitând această expoziţie, am învăţat mult din experienţa tovarăşilor dela diferite instituţii şi întreprinderi şi am plecat hotărîţi să împărtăşim şi altora gândurile noastre.

In toate aceste gazete se reflectă specificul muncii din fiecare instituţie sau întreprindere, problemele care îi frământă pe muncitori şi realizările lor.

Problema centrală a tuturor preocupărilor însă este lupta pentru pace.

In gazeta „Turnătorul", tovarăşa Popescu Adela scrie: „Noi nu vrem război. Suntem sătui de sângele ce s'a vărsat şi de doliul pe care l-am purtat atâta vreme. Vrem pace!

Mai toţi muncitorii au înţeles să lupte pentru pace, mărind şi mai mult producţia, fiind siguri că cu fiecare piesă nouă lucrată, ei dau o puternică lovitură duşmanului de clasă, aţâţătorilor la un nou război. In gazeta „Constantin David", muncitorii integraţi în frontul luptei pentru pace ne descriu metodele prin care au depăşit normele cu 40—60 la sută, iar tovarăşul Iorgu Sima dela „Confecţiuni Gh. Gheorghiu-Dej", stimulat în muncă de tovarăşul său V. Dumitrescu, care a depăşit norma cu 620 la sută, ne spune:

„Prin muncă, val nestăvilit,
Un trai mai bun noi ne vom face.
Şi tot mai sus vom ridica
Stindardul nostru pentru pace".

Aceeaşi voinţă dârză se vede şi în gazeta „Oţelul Roşu". Tovarăşul Pagu Dumitru îndeamnă muncitorii la luptă hotărîtă, unită şi organizată, la o colaborare strânsă a tuturor popoarelor în jurul principalului reazim al păcii — Uniunea Sovietică.

Din articolele citite se desprinde un adânc simţ al răspunderii şi o muncă devotată, pătrunsă de învăţătura marxist-leninistă-stalinistă.

Folosind just critica şi autocritica, muncitorii care au scris articolele expuse au înţeles să nu ascundă greşelile, slăbiciunile, delăsările în muncă, ci, dimpotrivă, să le facă tuturor cunoscute şi, cercetând cauzele, să ajute la înlăturarea lor.

Gazeta „Locomotiva C.F.R.", într'un articol referitor la morala proletară, arată îngâmfarea unui tovarăş evidenţiat în muncă şi decorat, care a început să vină târziu la serviciu şi să frecventeze cârciumile.

Articolul „Dela Ana la Caiafa", din gazeta „Sovromtractor", desvălue metodele birocratice pe care unii tovarăşi le mai folosesc încă; aşa, de pildă, pentru o simplă lămurire, un muncitor este trimis dela un birou la altul.

Gazeta Institutului de Endocrinologie, într'o caricatură reuşită, relevă lipsa de pregătire profesională a unor medici, care nu ştiu să mânuiască aparatele ce li se pun la dispoziţie.

In mai toate gazetele, se oglindeşte puternic viaţa de Partid şi activitatea sindicală.

In unele gazete, superstiţiile sunt şi ele combătute cu hotărîre prin articole sau caricaturi.

Gazetele premiate dovedesc că o bună gazetă trebue să cuprindă toate problemele care frământă instituţia, să folosească continuu critica şi autocritica pentru îmbunătăţirea muncii şi să aibă o justă orientare politică şi culturală.

Au fost gazete frumoase, împodobite cu câte un cadru impunător, dar care n'au fost premiate, pentrucă articolele erau lipsite de conţinut, nu erau legate de concret, nu reflectau o atitudine combativă.

Revenind la gazetele noastre din şcoală, al căror conţinut rămâne multă vreme neschimbat, ne-am dat seama că trebue să le acordăm toată atenţia şi, urmând calea muncitorilor din uzine şi din fabrici, să ne străduim să le transformăm şi noi în mijloace temeinice de ridicare a cadrelor didactice, atât din punct de vedere profesional, cât şi politic şi cultural.

Cazacu Maria şi Pitaru Bercu

Activitatea secţiei sindicale a cadrelor didactice din plasa Târgu-Ocna judeţul Bacău

Indrumată de organizaţia de plasă a P. M. R., Secţia Sindicală a cadrelor didactice din plasa Tg.-Ocna (judeţul Bacău), depune eforturi continui pentru ridicarea nivelului politic şi ideologic al membrilor săi.

Cele 22 de grupe sindicale, cu un număr de 375 de membri, au ţinut în cursul ultimei luni un număr de 59 şedinţe sindicale.

La grupele Nr. 5 Tg.-Ocna şi Caşin funcţionează cercul de studii pentru Istoria Mişcării Sindicale din U.R.S.S.

Numărul bibliotecilor sindicale a crescut la 15, cu un număr de 308 volume. Grupele sindicale au sarcina de a mări necontenit numărul volumelor şi al cititorilor bibliotecilor sindicale, care se găsesc la începutul organizării lor.

O grijă deosebită a avut această secţie sindicală pentru culturalizarea masselor. In cursul unei singure luni, s'au organizat în plasă 29 de festivaluri artistice şi s'au ţinut 58 de conferinţe.

Un sprijin important au dat, deasemenea, profesorii şi învăţătorii în mobilizarea ţărănimii muncitoare pentru efectuarea lucrărilor de desmiriştiri şi în lucrările de impunere a gospodăriilor agricole.

Membrii secţiei sindicale au sprijinit funcţionarea a 6 cămine sezoniere şi a unui centru de lapte.

In întreagă această activitate s'a evidenţiat grupa sindicală dela Borzeşti, care, depunând un număr de 4.875 ore de muncă voluntară, a realizat o economie le 97.500 lei.

In schimb, se constată o lipsă totală de activitate la grupa dela Slănic, care va trebui să fie reactivată de Comitetul Secţiei de plasă.

Vlad Zănescu
Corespondent Sindical

Cum lucrez cu clasa mea

Observaţiile unui profesor dela un liceu seral muncitoresc

Liceele serale pentru oamenii muncii şi-au început activitatea cu un număr de elevi mult sporit faţă de cel din anii trecuţi. Aproape fiecare clasă are acum serii paralele.

Se observă şi aici un aspect al revoluţiei culturale din ţara noastră, nemărginita sete de învăţătură a oamenilor muncii.

Pentru cadrele didactice ale liceelor serale, fiecare serie nouă de elevi muncitori constitue un stimulent în perfecţionarea metodelor de lucru şi găsirea de noi soluţii la problemele ce li se pun.

Ne lovim astfel mai ales de accentuata lipsă de omogenitate a claselor, lucru perfect explicabil, dacă avem în vedere diferenţele de vârstă între elevi (15—50 ani), profesiunile lor diverse (strungari, planificatori, tâmplari, curieri, desenatori, etc.), cât şi faptul că unii sunt în continuarea studiilor, pe când alţii au întrerupt şcoala de 10 sau 15 ani. Această situaţie ridică, dela început, problema nivelului la care trebue ţinute lecţiile pentru a fi accesibile tuturor, fără să fie inutile celor mai ridicaţi.

La prima lecţie de psihologie, clasa a fost atentă, cu excepţia a doi sau trei elevi care s'au agitat tot timpul în bancă, zâmbind deseori, cu superioritate. Pentru ei fusese prea uşor...

Pentru soluţionarea problemei, am hotărît ca, pe viitor, lecţiile să rămână la un nivel general, accesibil tuturor, iar diferenţele de nivel să fie corectate printr'o tehnică specială.

Mă gândesc ca, încă din primele săptămâni, să întocmesc o grupare provizorie a elevilor după gradul de pregătire şi să împart clasa în 4—5 grupe, fiecare grupă cuprinzând elevi buni, mijlocii şi slabi. Ii voi grupa chiar în bănci alăturate.

Cu elevii mai avansaţi am şi avut consfătuiri, arătându-le că ei trebue să-şi sprijine colegii şi să mă ajute pe mine în muncă. Ii voi face astfel să simtă că răspunderea rezultatelor generale ale clasei apasă şi pe umerii lor.

Le voi cere apoi să citească anumite lucrări ajutătoare — mai grele — pe care să le prezinte membrilor din grupa respectivă. Pe elevii mai puţin pregătiţi, îi voi avea special în vedere, discutând cu ei, îndeosebi, la fiecare lecţie şi făcându-le ore suplimentare.

Alcătuirea acestor grupe de învăţătură la liceele serale îmi părea la început inutilă, date fiind condiţiile speciale de lucru la aceste şcoli. In anul trecut, grupele s'au alcătuit totuşi spontan, în jurul elevilor mai ridicaţi şi au dat rezultate bune. Elevii au ştiut să găsească timpul necesar, înainte de cursuri, în recreaţii sau în zilele de repaus, folosind fiecare răgaz.

Aceste grupe vor da un aport cu atât mai mare, cu cât profesorul se va ocupa mai îndeaproape de ele. Şedinţele lunare de analiză a muncii vor fi şi ele un prilej pentru constatarea rezultatelor activităţii elevilor.

O altă problemă care preocupă colectivele de muncă ale liceelor serale este frecvenţa elevilor. Am verificat, în ultimii ani, că absenţele dela şcoală se datorează pe deoparte, vechii mentalităţi a unor elevi provenind dela fostele şcoli serale particulare, iar pe de altă parte faptului că, la întreprinderile unde lucrează elevii nu au lămurit suficient necesitatea prezenţei lor la cursuri.

Pentru rezolvarea acestei probleme, am procedat astfel, în anul trecut:

Am alcătuit grupe de câte doi elevi din aceeaşi întreprindere sau cu locuinţe apropiate. Când unul lipsea, celălalt trebuia să comunice imediat comitetului de clasă şi dirigintelui cauza absenţei, pentru cercetarea cazului. Acolo unde s'a semnalat că elevul întâmpină greutăţi la întreprindere, am mers personal să iau contact cu factorii de răspundere. Peste tot am constatat că neînţelegerea se datora mai ales elevului care nu ştiuse să-şi explice situaţia sau preferase să păstreze tăcerea asupra calităţii lui de elev.

Vizitele la întreprindere au prilejuit şi o cunoaştere mai completă a elevului, a felului cum îşi duce acolo munca şi a atitudinii lui în cadrul întreprinderii, realizând astfel legătura între şcoală şi întreprindere. Voi continua vizitele şi anul acesta, la fiecare elev în parte.

Problema disciplinei are un aspect special la liceele serale. Zburdălniciile se petrec aci foarte rar, dar trebue să organizăm astfel activitatea, încât să nu turburăm pe elevii maturi şi, în acelaşi timp să nu răpim celor tineri vioiciunea specifică vârstei. Cuvântul hotărîtor îl are aici comitetul de clasă, felul cum este alcătuit acest comitet.

Elevii clasei a VII-a se plângeau anul trecut că sunt „apăsaţi" de comitet. Era vorba de elevi mai tineri, într'o clasă în care membrii comitetului aveau toţi peste 30 ani.

S'a dovedit că cele mai bune comitete sunt acelea care întrunesc oameni maturi şi tineri, într'o atmosferă de colegială colaborare. Este apoi necesar ca nivelul ideologic şi şcolar al membrilor comitetului să le dea cu adevărat autoritatea necesară în faţa clasei. Un astfel de comitet va şti să asigure buna funcţionare a clasei, cu toate diferenţele de vârstă ale elevilor.

Cei doi ani de activitate a liceelor serale pentru muncitori ne-au arătat că nu există probleme de nerezolvat, acolo unde priceperea se îmbină cu dragostea pentru oamenii muncii.

Succesele clasei muncitoare în ţara noastră şi folosirea bogatei experienţe sovietice formează principalul nostru sprijin şi îndemn în acest an şcolar.

Prof. N. Savu

Exemplu de muncă la şcoala medie tehnică de băieţi din Brăila

Un exemplu grăitor de muncă încordată în cadrul aplicării reformei învăţământului este activitatea tovarăşului Roman Andreescu, profesor maestru electrician la şcoala medie-tehnică de băieţi din Brăila.

In numărul 24 al Gazetei Invăţământului, tovarăşa Eliza Paveliu, activistă a U.S.S.I. vorbea despre o inovaţie a acestui tovarăş: un dispozitiv, care, ataşat la strung, taie dinţi la roţi.

Am primit din partea Uniunii sarcina de a cerceta rezultatele acetei inovaţii şi astfel am avut prilejul să asist la demonstraţiile ce le-a făcut acest tovarăş în prezenţa unei Comisii speciale.

Tovarăşul Andreescu s'a izbit, în lucrul său din atelier, de lipsa roţilor dinţate întrebuinţate la dispozitive de bobinaje în industria uşoară. Cum şcoala nu era înzestrată cu maşini speciale de tăiat astfel de roţi, el s'a gândit să realizeze acest lucru cu ajutorul unei alte maşini, ce se poate afla în mai toate atelierele. O astfel de maşină este strungul. După o muncă intensă, tov. Andreescu a creat dispozitivul de tăiat roţi cilindrice, adaptabil la orice strung şi care poate fi mânuit cu uşurinţă de orice persoană ce lucrează la strung.

Am asistat la tăierea unor astfel de roţi, numărul de dinţi fiind fixat de către comisie. Desigur că micile imperfecţiuni, care vor dispărea când dispozitivul va fi realizat în condiţiuni tehnice bune, nu ne-au împiedecat să vedem întreaga valoare a inovaţiei. Faţă de nevoile reduse ale atelierelor de şcoală, dispozitivul tov. Andreescu înlocueşte complet maşinile costisitoare care nu le pot fi puse la dispoziţie.

Prof. P. Bratu
Şcoala Medie Electrotehnică
Bucureşti

BIBLIOGRAFIE

EDITURA TINERETULUI

IRINA IROŞNICOVA: UNDEVA IN SIBERIA (unde ni se prezintă, sub forma unui jurnal, experienţa muncii autoarei, ca secretară a unei organizaţii comsomoliste dintr'o uzină sovietică, în anii 1942/1943).

I. EFREMOV: CORNUL ALB (povestiri cu caracter ştiinţifico-fantastic, descriind peripeţiile unor grupe de cercetători sovietici pe tărâmul geologiei, al paleontologiei şi al arheologiei).

L. CHIARELI: TATA ŞI FIU (nuvelă în care este descris un episod din lupta tineretului sovietic în timpul Marelui Război de Apărare a Patriei).

CUM SE PREGATEŞTE UN SPECTACOL (indicaţii de regie pentru cei ce se îngrijesc de punerea în scenă a unei piese interpretate de amatori).

CANTAŢI CU NOI, Nr. 6—7 (culegere de cântece pentru corurile echipelor artistice ale tineretului).

A apărut Contemporanul No. 158

Cuprinde:

- Cu privire la ritmul creşterii economiei noastre socialiste, de B. ZAHARESCU
- Tovarăşul Stalin despre naţiunile burgheze şi naţiunile socialiste, de M. KAMARI
- Programul pentru anul II al cursului „Bazele marxism-leninismului"
- „Istoria Pedagogiei", un eveniment al vieţii noastre culturale, de DUMITRU CIOBANU
- Problema intelectualului în scrierile lui Cezar Petrescu, de PAUL GEORGESCU
- „O noapte furtunoasă" o nouă etapă în reconsiderarea teatrului lui Caragiale, de MIOARA ST. CREMENE

Mai colaborează: Dumitru Hâncu, Radu Lupan, Silvian Iosifescu, Gabriela Deleanu, Sanda Diaconescu, Mimi Vlasopol, Suzana Delciu.

Aspecte ale cosmopolitismului americanizant

(Urmare din pag. 1-a)

atât de accelerată în ultima sută de ani, încât burghezia — sub presiunea proletariatului constituit odată cu practica maşinismului — s'a transformat, din clasă ascendentă şi revoluţionară, în clasă decadentă şi conservatoare. Falsificând esenţa patriotismului popular, burghezia a inventat naţionalismul şovin, ca armă de luptă ideologică împotriva sentimentului de solidaritate internaţională a proletariatului. In zilele noastre, naţionalismul — împins până la ultimele sale consecinţe logice — a luat înfăţişarea hidoasă a rasismului fascist. Dar masse de sute de milioane de oameni cinstiţi resping acum cu scârbă ideologiile fasciste, se alătură proletariatului în luptă contra stăpânirii burgheziei, se strâng, pe zi ce trece, mai numeroase, în lagărul socialismului. Inspăimântat de trezirea popoarelor, de irezistibila lor mişcare spre independenţă naţională şi eliberare socială, capitalismul monopolist american — conducător necontestat al burgheziei mondiale — opune acestei mişcări, pe plan politic, frontul negru al fascismului, renăscut sub firma Pactului Atlantic. In acelaş timp, pe plan ideologic, pune în circulaţie doctrina cosmopolitismului, diversiune la aspiraţiile de înfrăţire şi de pace ale oamenilor simpli de pretutindeni. In această nouă încercare de a abate dela soluţia justă a problemelor reale atenţia masselor exploatate, stăpânii trusturilor nu au slugi mai devotate decât teoreticienii social-democraţiei de dreapta, trădători din totdeauna ai clasei muncitoare, azi campioni ai cosmopolitismului americanizant.

La rubrica „cosmopolit" a lexiconului nostru, citim mai departe următoarea precizare: *„Se dă acest nume speciilor de animale care, din locul lor de baştină, au cotropit cu timpul cea mai mare parte a uscatului"*. Nu e deci o întâmplare faptul că teoriile cosmopolite sunt un instrument al imperialismului. Hrăniţi de „milostenia" aceluiaş stăpân, doctrinarii naţionalismului şovin, ai fascismului şi ai cosmopolitismului joacă roluri diferite în aparenţă, identice însă în realitate, căci urmăresc aceleaşi ţeluri: ţelurile de dominaţie mondială a bancherilor din Wall-Street şi din City. Doctorii cosmopolitismului pot fi chiar mai folositori acestor ţeluri decât bandiţii fascişti. Iată dece domnii Blum, Bevin, Spaak şi alţi profeţi „*socialişti*" ai cosmopolitismului americanizant stau la loc de cinste în *„democraţiile occidentale"*.

★

Aspectele politico-economice ale doctrinei cosmopolitismului americanizant sunt bine cunoscute: preamărirea planului Truman; desfiinţarea suveranităţilor naţionale în favoarea superguvernului mondial (instrument al dictaturei finanţei americane); preaslăvirea planului Marshall (pentru salvarea superprofiturilor monopoliste şi pentru amânarea crizei economice în Statele Unite, cu preţul mizeriei din ce în ce mai crunte în ţările marshallizate); osanale în cinstea „paşnicului" Pact Atlantic (pentru transformarea în carne de tun a muncitorilor şi ţăranilor, încadraţi de feldwebelii şi de generalii nazişti, specialişti de încredere ai războiului antisovietic şi antidemocratic, ai camerelor de gaze şi lagărelor morţii).

Să trecem la aspectele „*culturale*" ale ideologiei cosmopolitismului americanizant. Ele variază după „*clientela*" căreia i se adresează propaganda „*modului de viaţă*" american.

Veteranilor hitlerismului şi nevrâstnicilor „*amatori de senzaţii tari*" — recruţi de predilecţie ai neo-fascismului — li se înfăţişează ca specific al acestui mod de viaţă beţiile cu whisky, linşajele de negri şi alte „*glorioase*" isprăvi ale Ku-Klux-Klanului, revistele ilustrate cu sugestive nuduri feminine, romanele cu gangsteri şi omucideri în serie, filmele cretine sau patologice, iar la orizont, mirajul prăzilor bogate ale războiului „*atomic*".

Filistinilor mici-burghezi, ahtiaţi după averi agonisite fără trudă, li se flutură pe dinainte miraculoasele lovituri de bursă, afacerismul cercurilor guvernante, „*maşina la scara fiecăruia*", *frigiderele* şi aspiratoarele de lux, ciorapii nylon şi câte alte „*minuni*" ale confortului U. S. A. (Ce-i pasă filistinului de şomaj, tuberculoză, analfabetism şi alte nimicuri? E dela sine înţeles că *el* va beneficia de toate aceste minuni).

Intelectualului „*rafinat*" i se vorbeşte cu extaz de culmile la care s'a ridicat, în Statele Unite, arta ezoterică, literatura ermetică, filosofia transcendentală „expresii neîntrecute şi exclusiv valabile ale culturii ajunse la apogeu". Cât despre „*ştiinţa*" şi „*tehnica*" americană ele sunt fără discuţie imbatabile, dovadă posesiunea exclusivă a bombei atomice, rod suprem al acestei ştiinţe şi al acestei tehnice („*Din păcate*", acest argument nu mai are trecere decând s'a aflat că Uniunea Sovietică posedă arma atomică încă din 1947!).

Pe scurt, concluzia generală la care tinde propaganda cosmopolitismului americanizant e evidentă: să renunţăm la propria noastră individualitate naţională, să primim cu smerenie „binefacerile" modului de viaţă american, să încredinţăm soarta noastră atotputernicului tutore transoceanic, care nu are altă dorinţă, fireşte, decât să ne fericească din cornul abundenţii sale (vezi efectele planului Marshall!)...

„Ce au nevoe de cultură proprie popoarele din înapoiata noastră Europă — predică apostolii cosmopolitismului americanizant — când unchiul Sam ne-o oferă pe a lui, de fabricaţie U.S.A.? Ce nevoe avem de industrie proprie, când America se îneacă în oceanul mărfurilor sale nevândute? Ce nevoe au oamenii muncii din democraţiile populare să trudească pentru a construi societatea socialistă, dacă „raiul american" e gata să-şi deschidă sucursale în aceste ţări cu condiţia să renunţe la „perimata" lor suveranitate naţională să abdice „inutila" lor independenţă, să accepte rolul unei colonii explatate în voie de către domnii dela Washington.

★

Insuccesul crescând al propagandei americaniste îi umple pe teoreticienii cosmopolitismului de făţarnică indignare. Refuzul popoarelor de a adera la tezele lor ar fi, pasă-mi-te, în contradicţie cu tradiţia internaţionalistă a socialismului, ar fi o manifestare de naţionalism sectar. E limpede că propagandiştii Wall-Streetului încearcă să creeze confuzie între noţiuni cu totul diferite.

Internaţionalismul proletar se opune tot atât de categoric cosmopolitismului afaceriştilor fără patrie, precum se opune patriotismul, naţionalismului şovin de esenţă burgheză.

Patriotismul este un sentiment activ de dragoste faţă de poporul muncitor al ţării tale, pe care te străduieşti din răsputeri să-l ajuţi să-şi cucerească fericirea, prin construirea societăţii socialiste. Patriotismul implică respect şi dragoste pentru toate popoarele din lume, căci toate au acelaş duşman de moarte: capitalismul asupritor.

Naţionalismul este dimpotrivă o doctrină de ură şi dispreţ, cu care burghezia încearcă să ascundă — sub perdeaua de fum a unor „duşmănii naţionale" înadins create şi învenínate — rivalităţile de tejghea ale clicilor exploatatoare din diferitele ţări.

Patriotismul socialist duce în mod firesc la internaţionalismul proletar, care voeşte o lume de naţiuni libere, stăpâne pe destinele lor şi implicit solidare în munca de propăşire generală a omenirii.

Cosmopolitismul nu e decât cealaltă faţă a şovinismului naţionalist, este teoretizarea ipocrită a urii claselor exploatatoare faţă de popoarele pe care diversiunea naţionalistă nu le mai poate înşela.

Sper că cele spuse până aci vor fi de natură să risipească o parte a îndoelilor colegului de care vorbeam la începutul acestor rânduri. De celelalte vom încerca să ne ocupăm într'un articol viitor.

Pentru profesorii de limba română

OPERA LITERARĂ (capitolul IV din manualul de limba română pentru clasa a 8-a)

I. Tema operei literare

In săptămâna dela 16—23 Oct., în orele de limba română, se vor face la clasele VIII—X I (anii I-IV) lecțiile următoare:

1. Unele întâmplări ale vieții atrag în mod deosebit atenția scriitorului. Acesta începe să le cerceteze, să le studieze: se naște în el dorința de a le zugrăvi într'o expunere artistică.

Întâmplările culese de scriitor din viață și întruchipate într'o operă literară alcătuiesc tema operei.

Drept temă a unei opere poate sluji un eveniment social de seamă. De pildă, revoltele din 1907 ale maselor țărănești exploatate au servit ca temă multor opere literare, aparținând fie literaturii populare, fie literaturii culte. Al. Vlahuță a scris poezia „1907", Cezar Petrescu romanul „1907", Liviu Rebreanu romanul „Răscoala". Petru Dumitriu, pe aceiași temă, a construit episodul descris în nuvela „Bijuterii de familie". In romanul „Desculț", Zaharia Stancu se ocupă și el de răscoale.

Dăm mai jos câteva fragmente de opere literare în care vom vedea cum aceeași temă este tratată în mod diferit de fiecare dintre autori. Începem cu un fragment dintr'o poezie populară culeasă din Merenii de Sus, județul Vlașca cu numele de „Cântecul revoltei din 1907".

Foae verde și-o lalea,
Dela trei zile colea,
Armata că mi-s venea,
La primărie că-i chema,
Cap de revoltă-i chema,
In genunche că-i punea,
Isprăvniceii că-i chema,
Listrili'n mână că-i da.
Colănelu ce-mi făcea?
In picioare se scula,
După listră că-i striga.
La rând toți, frate, veneа
Care pe listră era.
Colănel ordin că da,
Soldații că mi-s venea,
La bătae că-i lua.

Dar cu ce că mi-l bătea?
Cu trăgătoarea calului,
Foae verde micșunea,
Că da, frate, nu glumea.
Sânge în sus că asvârlea,
Ei, frate, nu mai simțea,
Marin Roșu ce-mi făcea,
Sângele i se'nchega.
Acasă că ajungea,
Frumos sufletul și-l da.
La'nchisoare că-i ducea,
Dar unde că-i închidea?
Tot la Giurgiu-i închidea.
La temniță că-i ducea".

1. Ce moment al răscoalei înfățișează fragmentul citit?

2. Prin ce mijloace a reprimat răscoala regimul burghezo-moșieresc?

„Bijuterii de familie"

FRAGMENT

de Petru Dimitriu

„Jos în șelp, prizonierii fumau. Își făcuseră țigări. Pentru cei care aveau mâinile prea umflate de strânsoarea frânghiilor, când fuseseră aduși, sau degetele sdrobite în bătae, răsuceau țigări ceilalți. Mai mulți aveau amnar și iască. Băteau piatra, aprindeau și fumau. Ascultau foșnetul apei și alunecarea vreunui lemn putred dealungul șlepului, pe dinafară. Se uitau dacă rămâne tot albastru și curat cerul.

— Ar trebui să ploaie, zicea unul.

— Pentru cine? îl întrebă Rizea. Apoi, de unul singur, mormăia:

— Numai să se ție tari... să nu are...

Și asculta și el freamătul Dunării dealungul pereților de fier, deasupra capetelor lor. Erau îngropați în apă, ascunși acolo, nu cumva să-i scape sau să-i găsească frații lor. In sânul apei stăteau și pluteau în tăcere, în clopotul acesta, în întunericul roșiatic, acoperiți cu un pătrat de cer.

Apoi veniră soldații. Șlepul începu să bubue sub mulți pași grei. Câțiva ostași cu baionetele la puști coborâră în șelp și-i mânară sus pe prizonieri. Trecând pe lângă ei, Rizea le simți răsuflarea grea de țuică și le văzu ochii sticloși și tulburi. Se întristă și-l cuprinse o liniște. Se urca greu, din pricina piciorului. Un soldat îl isbi cu patul puștii, zicând:

— Haide... haide....

Vorbise fără supărare și-l lovise ca în vis. Era beat. Ofițerul era tânăr, uscat, cu chipiul negru pe ceafă.

— Mai repede! mai repede! țipă el nervos.

De sus, depe șlep, Rizea se opri o clipă să vadă întinderea albastră a Dunării cu bărci, cu sălcii înecate și sfârșită abia departe, căci Dunărea crește în Martie și cuprinde pământurile de pe margine, înecându-le.

Prizonierii coborâră într'un barcaș mare, înconjurați de soldați cu baionetele îndreptate spre ei. Nimeni nu se mișca, nimeni nu vorbea. Nici măcar nu se priveau între ei. Era o liniște mare. Cei doi vâslași erau bulgari. Cântau ceva prelung și de jale pe bulgărește. Unul avea lacrimi în ochi și se lăsa cu mânie pe spate parcă ar fi vrut să rupă vâsla, de i se încordau vinele gâtului. Dar ofițerul simți că se petrece ceva și strigă:

— Tăceți, măi! gura!

Bulgarii tăcură înfricoșați.

Rizea abia aștepta să vadă pământul, câmpul. Pe țărm, îi legară pe toți cu mâinile la spate. Rizea se lăsă legat, încercând să zărească arăturile. Când se îndreptară pe drumul pe care de atâtea ori veniseră sute de care să încarce șlepurile cu grâu, văzu deoparte și de alta ogoarele negre, printre bulgării cărora ieșeau sulițele verzi ale ierbii.

— Așa-i bine, șopti Rizea singur. Abia atunci începu să se uite împrejur și să vadă copacii cuprinși de aburul verde ca pucioasa, al mugurilor. Mâine aveau să aibă frunze. Auzi niște păsări ciripind într'un zăvoi depărtat. Răsuflă adânc, zâmbi și se întoarse la Marinică. Acesta îi zâmbi și el. Colțurile buzelor îi tremurau. Dindărăt ofițerul strigă:

— Luați-o peste câmp!

Rizea cel dintâi o luă peste câmp. Călca anevoe în pământul moale și greu. Dar înainta voinicește, rotindu-și privirile peste ogoarele pustii peste care creștea iarba. Erau vreo douăzeci de oameni care mergeau așa deacurmezișul câmpului, ridicând genunchii sus, ca să-și smulgă piciorul din glia neagră. Ofițerul își scoase pistolul și le făcu semn soldaților. Soldații începură să tragă iar el îi supraveghea cu pistolul gata pentru nesupuși. Pe când oamenii cădeau, unul câte unul, Rizea căzu printre cei dintâi, împreună cu Marinică pe care îl ținea de mână. Impușcăturile răsunau seci și mărunte, ca niște nuci sparte, în văzduhul larg, pe câmpul nemărginit. Apoi încetară. Toți oamenii căzuseră. Ofițerul dădu comenzi, soldații porniră pe șosea îndărăt. Unul rămase mai în urmă. Ochii i se limpeziseră de beție și broboane de sudoare rece i se înșiruiau pe frunte și pe buza de sus. Se așeză jos. Ofițerul care trăgea mereu cu coada ochiului, bănuitor, la soldați, se întoarse și-l văzu că-și încheie bocancul, astfel că nu se opri. Dar ostașul își scoase bocancul, își desfăcu obielele; cu piciorul gol, băgă degetul gros în trăgaciul puștii; strânse capătul puștii între dinți. Ofițerul tresări la auzul împușcăturii și se aplecă instinctiv iute ca fulgerul. Se așteptase la o împușcătură pentru el. Se apropie, văzu că omul e mort, îi luă pușca și se întoarse în goană în capul plutonului care se depărta pe șosea".

1. Din ce reese că momentul povestit în acest fragment e același cu cel descris în poezia populară?

2. Ce semnificație are gestul soldatului dela sfârșitul capitolului?

3. Ce puteți spune despre felul în care au fost uciși țăranii?

„Desculț"

FRAGMENT

de Zaharia Stancu

„Și-a încleștat fălcile colonelul. A isbit cu vâna de bou spinarea îndoită a rumânului. A crăpat pielea. A țâșnit sângele. S'a prăbușit omul fără să geamă.

A scos colonelul batista. Și-a șters fruntea de sudoare.

— Citește lista netrebnicilor, căpitane.

Cantacuzin a citit însemnările făcute de popă pe o foaie ruptă din ceaslovul cel mare din biserică. Douăzeci de rumâni au fost scoși din grămadă. Nu lipsea unchi-meu Precup Urban Uțupăr.

La Secara, școala e peste drum de primărie.. I-au dus pe cei douăzeci și i-au așezat lângă zidul școlii umăr lângă umăr. Rumânii se uitau dârji în ochii colonelului.

Gloata a fremătat. S'au aplecat rumânii, muerile, copiii, au cules de pe jos bulgări și pietre. Le-au svârlit huiduind în colonel în căpitan, în majurii care îi slujiseră de călăi.

O piatră l-a isbit pe colonel în obraz. Colonelul cuprins de mânie, a poruncit grupului de majuri să tragă în mulțime. Fără ordin soldații au desfăcut lanțul viu.

— Fugiți!.. a strigat un soldat. Gloata a prins a fugi. S'a pornit focul armelor. S'au risipit rumânii. Nu toți. Au rămas cu gurile în țărână, să-și doarmă somnul de veci, șaptesprezece oameni — opt rumâni, trei mueri, șase copii. I-au adunat soldații. Pe toți morții i-au adunat soldații. Au săpat o groapă largă, adâncă. Cu fețe de pământ au săpat groapa soldații. Pe cei morți, pe cei uciși lângă zidul școlii și pe cei împușcați în grămadă, i-au îngropat laolaltă, la marginea șanțului, lângă șanțul șoselei care duce spre Turnu, să știe toți câți vor trece pe acolo că pe cine se răscoală împotriva boerului moartea îl așteaptă.

Pe tata și pe frate-meu Ion, și pe văru-meu Dumitru Pălică și pe Tiță Uie, și pe mulți alții, i-au legat de prăjini și i-au dus la târg, la Turnu. I-au suit pe șlepuri. In mijlocul Dunării, pe apă, i-au ținut luni și luni. Au ținut-o până la judecată, pe șlep și pe Zvâca, și pe mătușă-mea Uțupăr, și pe vară-mea Dița..."

I. Comparați cele trei citate, stabilind asemănări și deosebiri.

II. Nu numai un eveniment social ci și o problemă socială sau filosofică poate face tema unei opere literare. Poezia „Unde ni sunt visătorii" de Al. Vlahuță este desvoltată pe tema atitudinii poetului față de viață.

Poezia critică mai întâi pesimismul tinerilor poeți contemporani, care plângeau niște dureri închipuite, apoi înfățișează părerile proprii ale scriitorului cu privire la scopurile pe care trebue să le urmărească poezia. Luând poziție împotriva acestui pesimism datorit condițiilor de viață grele și nesigure ale scriitorilor din vremea aceea, Vlahuță îi opune idealul unei arte legate de viața poporului. Această poezie exprimă concepția sănătoasă a poetului asupra artei.

„Unde ni sunt visătorii?"

de Al. Vlahuță

Nu știu, e melancolia secolului care moare,
Umbra care se înecă la un asfințit de soare,
Sau decepția, durerea luptelor de mai 'nainte?
Doliul ce se exală de pe-atâtea mari morminte,
Răspândindu-se în viață, ca o tristă mostenire,
Umple sufletele noastre de 'ntuneric și mâhnire
Și împrăștie în lume o misterioasă jale,
Parc'ar sta să bată ceasul stingerii universale;

Căci mă 'ntreb ce sunt aceste vaete nemângâiate,
Ce-i acest popor de spectri cu priviri întunecate, —
Chipuri palide de tineri osteniți pe nemuncite,
Triști poeți ce plâng și cântă suferinți închipuite,
Inimi lașe, abătute, fără fi luptat vre-odată,
Și străine de-o simțire mai înaltă, mai curată?
Ce sunt brațele acestea slabe și tremurătoare?
Ce-s acești copii de ceară — fructe istovite 'n floare?...
Și de bocetul atâtor suflete descurajate,
Când, bolnavi, suspină barzii pe-a lor lire discordate.
Blestemând deșertul lumii s'al vieții, în neștire, —
Când își scaldă toți în lacrimi visul lor de nemurire, —
Tu, artist, stăpânitorul unei limbi așa divine,
Ce-ai putea să ne descoperi, ca un făcător de bine,
Orizonturi largi, s'atâtea frumuseți necunoscute,
Te mai simți atras s'aluneci pe aceleași căi bătute?
Să-ți adormi și tu talentul cu-al desgustului narcotic,
Ca — în propria ta țară — să te-arăți străin, exotic?...
Cum, când ești așa de tânăr, e o glorie a spune
C'ai îmbătrânit și sila de viață te răpune,
Că nimic pe lumea asta să te miște nu mai poate,
Că te-ai sbuciumat zădarnic și te-ai săturat de toate,

Știi tu încă ce-i viața? Ai avut tu când pătrunde,
Nu problemele ei vaste, încâlcite și profunde,
Dar un tremurat din suflet, licărirea ta de-o clipă, —
Când atâtea-ți schimbă vremea c'o bătaie de aripă,
In vertiginosul haos de priveliști, ce te'nșală,
Sub imensa și eterna armonie generală?...
Ești de-abia în pragul lumii. Ți-i așa de sprinten gândul.
Câte n'ar ști el să prindă, în viață aruncându-l!
Câte frumusețî ascunse vi s'arată numai vouă,
Fericiți poeți: natura, lumea pururea e nouă!
Pe subt ochii tăi tablouri lunecă strălucitoare,
Glasuri și colori și forme tu le lasi să se strecoare,
Legănând a tale gânduri adormite, ca pe-o apă,
Când atâtea adevăruri nerostite încă-ți scapă!
Știu. Am fost și eu ca tine amăgit să cred că'n artă
Pot să trec la nemurire cu revolta mea deșartă;
Și cu lacrimi stoarse în silă, nu mi-aș mai aduce aminte
Am bocit și eu... nimicuri, ce-mi păreau pe-atuncea sfinte!...

Dar când m'am uitat în juru-mi s'am văzut că e o boală,
Și că toți începătorii, de abia scăpați din școală,
Ofiliți în floarea vârstei de-un desgust molipsitor,
Își zădărnicesc puterea, focul tinereții lor,
Ca să legene'n silabe, pe tiparele găsite,
Desperări de porunceală și dureri închipuite,
Când am înțeles c'aceasta e o modă care soarbe
Seva tinereții noastre, am zis gândurilor oarbe,
Ce-și roteau peste morminte sborul lor de lilieci,
Să s'abată, lăsând morții în odihna lor de veci,
Și din florile vieții să aleagă și s'adune,
In neperitorul fagur, adevăr și'nțelepciune!
Câte nu-s de scris pe lume! Câte drame mișcătoare
Nu se pierd nepovestite, în năprasnica vâltoare
A torentelor vieții! Câți eroi lipsiți de slavă,
Nu dispar în lupta asta nesfârșită și grozavă!
Și, sub vijelia soartei, câte inimi asuprite,
Câți martiri, pe cari vremea și uitarea îi înghite!
Și când lumea asta toată e o veșnică mișcare,
Unde cea mai mică forță împlinește o chemare,
Și când vezi pe-ai tăi cum sufăr, cum se zbuciumă și luptă,

In campania aceasta mare și neîntreruptă,
Tu, departe de primejdii, razna ca un dezertor,
Să arunci celor ce-așteaptă dela tine un ajutor
Jalea și descurajarea cântecului tău amar,
Și să-ți cheltuești puterea celui mai de seamă dar,
Ca să-ți faci mai răi pe oameni, și mai sceptici și mai triști?

Asta vi-i chemarea sfântă de profeți și de artiști?...
Unde ni-s entuziaștii, visătorii, trubadurii,
Să ne cânte rostul lumii și splendorile naturii?
Unde ni-s semănătorii generoaselor cuvinte
Magii ocrotiți de stele, mergătorii înainte,
Sub credințele sfărmate și sub pravilele șterse
Îngropând vechea durere, cu-al lor cântec să reverse
Peste inimile noastre mângâiere și iubire, —
Și cuvântul lor profetic, inspirată lor privire,
Valurile de'ntuneric despicându-le în două,
Splendidă 'naintea noastră să ne arate-o lume nouă?

1. Cum desvoltă poetul cele două idei principale? Dați citate din text.

2. Cum îi apare lui Vlahuță lumea poeților tineri din vremea lui?

3. Citați versurile din care reese că autorul ar fi cunoscut și el acea tristețe inutilă pe care acum o condamnă.

4. Care trebue să fie, după Vlahuță, rolul poetului în societate?

5. Care este rolul poetului în Republica noastră Populară?

III. Un tip social sau o personalitate de seamă pot servi, deasemeni, ca temă pentru o operă literară. De pildă, în poezia „Lucrare scrisă: Lenin" de Nicolae Tăutu, tema desvoltată de poet este figura și personalitatea lui Lenin, așa cum se oglindesc ele în mintea unor eleve de clasa VIII-a, cărora li s'a dat să scrie la teză tocmai despre marele dascăl al oamenilor muncii.

„Lucrarea scrisă: LENIN"

de Nicolae Tăutu

Pe tablă, tii, ce noapte de păclă adâncă
stă scris: subiect — Lenin, cu alb de stâncă,
și răsură tocuri pe coala 'ntinsă ca o apă
de-atâta rod de soare nu-i cer să-l încapă!

O elevă scria:
„Lenin a făcut întregul an să fie primăvară
a omului om, a răpus omul fiară
și a eliberat viața pe-a șasea parte din glob
în loc de lanț, lumină dând fiecărui rob".

(La fereastra clasei a opta aruncă o privire
un stâlp de telegraf oprit să respire
și înmărmurit s'a prins să admire cum, pe caiete,
se alergau slove și soarele din plete,
de parcă și Viața sta'n bănci printre fete!).

Alta scria:
„Lenin n'a murit. Lenin trăește mai departe!
Il simt când îi deschid fiecare carte,
mai viu ca oricând, cum sfătuește din foi
și aici la noi
și peste tot unde bate inima lumii noi...",

A treia scria:
„In Finlanda la Ulianov, ve neau în ascunzătoare
un băiat și o fată să-i aducă de mâncare
în fiecare"... Eleva simți o lacrimă cât pata
de pe hârtie,
ba mai mare
căci iare ar fi vrut să fie
fata din povestire!
„Oriunde'n lumea nouă ochii îi ridici
întâlnești semnătura lui Vla dimir Ilici,
pe conducta ca o arteră, pe furnal,
pe norma depășită, pe noul spital.

(Castanul ce se odihnea lângă scară
a sunat din frunze afară
ca un clopoțel de-au tresărit speriate
elevele pe tezele neterminate!)

In banca treia
elevei Stana I. Maria
îi pare că s'a'nroșit hârtia
și-a prins să fluture ca un steag
departe peste-al clasei prag:
„La cinci ani, tata de Lenin mi-a vorbit
când s'a'ntors depe locomotivă ostenit
mi-a spus că n'a fost rege și nici voevod
ci un tătuc al oropsitului norod,
ce a prins viața puternic în mâini
de-a răsturnat oânduirea celor hapsâni
dar despre asta, mă amână pe altădată
căci era zorit în noapte la Grivița înfometată!
și a plecat
a plecat dar n'a mai rostit nimic din gură
căci l-au cules rănit depe sgură
și-apoi l-au ucis în beci la prefectură!...
Și de atunci, când de Lenin aud sau scriu
îl simt iar pe tata alăturea și viu!
Mă iartă doamnă profesoară
eu tocul nu-l mai moi în călimară
ci'n inimă și parcă mă simt vinovată
că teza după suflet e copiată,
dar cât aș vrea, eu n'aș putea vreodată
să nu-l simt pe Lenin ca pe-un tată!".

...La corectură, doamna profesoară
(simțea cum trece prin castan ca pe-o vioară
arcușul vântului în toamnă, afară)
a recitit lucrarea elevei Stana I. Maria
de parcă-i răsfoia inima și nu hârtia...
Ascunzându-și ochelarii umeziți, stingher,
închise caietul cu scoarțele albastre, de cer,
notând în colț „Trimestru I, nota 10 (zece)"
iar stâlpul la geam se pregătea să plece,
avea de transmis zeci de convorbiri
s'a despărțit de clasă cu rouă în priviri
ștergându-se de un nor ca de-o batistă
— Hei, mă zoresc tovarășe,
mă zoresc că a început era socialistă!

1. Cum apare figura lui Lenin din cele 4 fragmente de teză?

2. Dece lucrarea elevei Stana I. Maria a meritat nota 10?

3. Cum procedează scriitorul pentru a contura mai cald figura lui Lenin?

4. In sfârșit, pot deasemeni fi luate drept teme, unele stări sufletești personale ca, de pildă, aceea din „Somnoroase păsărele" de Mihail Eminescu, poezie caracterizată prin liniștea care se desprinde din natură în momentul căderii nopții, liniște care cuprinde și sufletul poetului.

Somnoroase păsărele

de Mihail Eminescu

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună,
Se ascund prin rămurele...
Noapte bună.
Doar isvoarele suspină
Pe când codrul negru tace
Dorm și florile'n grădină...
Dormi în pace.
Trece lebăda pe ape
Intre trestii să se culce...
Fie-ți îngerul aproape,
Somnul dulce
Peste-a nopții feerie
Se înalță mândra lună
Tot e vis și armonie...
Noapte bună!

1. Dece credeți că poetul a ales căderea nopții ca moment al poeziei?

2. Arătați care sunt în poezie aspectele naturii în preajma căderii nopții.

3. Cum isbutește poetul să ne desvăluie creșterea sentimentului de liniște ce l-a cuprins?

ROLUL SECȚIILOR DE INVĂȚĂMÂNT ȘI CULTURĂ ALE COMITETELOR PROVIZORII

(Urmare din pag. I-a)

de școală. In privința grijii față de școală nici Comitetul Provizoriu al județului Dâmbovița n'a rămas mai prejos.

Dar dacă în jud. Dâmbovița și la Brașov, ca și în alte multe județe și orașe Secțiile de Invățământ și Cultură s'au bucurat de solicitudinea celorlalți factori de răspundere, aceasta se datorește în bună parte, interpretării juste a directivelor venite din partea forurilor superioare care conduc diferite sectoare de activitate, se datorește, mai ales, coordonării și bunei colaborări între secțiile Comitetelor Provizorii.

In ce privește Secția de Invățământ și Cultură este necesar să amintim că ea se ocupă cu probleme privind, așa cum îi spune și denumirea, învățământul și cultura. Pe seama șefului Secției de Invățământ și Cultură și a colaboratorilor lui imediați, inspectorii școlari, cade grija asigurării desfășurării în bune condițiuni a învățământului pentru copiii din instituțiile de învățământ preșcolar, elementar și mediu.

Ei „organizează, îndrumează și controlează, după cum stabilește decizia Ministerului Invățământului Public, întreaga activitate din învățământul preșcolar, elementar și mediu, pendinte de M.I.P.;

Organizează, îndrumează și controlează predarea materiei de cultură generală în școlile profesionale și medii tehnice, pendinte de alte ministere sau instituțiuni;

Indrumează și controlează din punct de vedere pedagogic predarea materiilor de specialitate;

Organizează și controlează activitatea educativă în școli, internate și cămine de orfani;

Organizează, îndrumează și controlează Consiliile și cercurile pedagogice depe lângă școli;

Se ocupă de problema cadrelor didactice, de ridicarea nivelului lor ideologic, politic și profesional;

Alcătuiește planul de muncă privitor la învățământ în cadrul planului Comitetului Provizoriu și potrivit cu planul general al Ministerului Invățământului Public și urmăresc executarea lui".

Directivele stabilesc deci:

a) Atribuțiuni care cad exclusiv pe seama organelor secției de învățământ. (Aici intră problemele strict didactice de îndrumare și control);

b) Atribuțiuni care revin deopotrivă secției de învățământ și secției de cadre (mișcări de cadre), secției de învățământ și altor secții ale Comitetelor Provizorii (asigurarea materială a școalei, salarii, etc.).

Secția de Invățământ și Cultură ca organ al Comitetelor Provizorii se află sub imediata privegheare a comitetului, în fața căruia răspunde pentru activitatea din sectorul ce-i revine și căruia este dator să-i ceară sprijinul ori de câte ori este nevoie. Aici trebuie însă amintit că **dispozițiunile Comitetului Provizoriu nu pot în niciun caz contraveni dispozițiunilor** date de Ministerul Invățământului Public cu privire la diferite probleme de învățământ, așa cum s'a întâmplat în jud. Vlașca, Buzău, Brăila, Tulcea și Bacău sau la plășile Slănic-Prahova și Zărnești-Brașov.

In dările de seamă și în ședințele Comitetului Provizoriu șeful secției de învățământ este dator să susțină interesele școlii, să convingă pe ceilalți factori să conlucreze cu secția de învățământ. Secția de Invățământ și Cultură trebue să se ocupe, în primul rând, de învățământ și cultură, fără a exclude ajutorul ei și în alte sectoare. Școala, dar mai ales cadrele ei didactice pot ajuta și în afară de atribuțiile lor dela clasă în campanii agricole, sanitare, etc. Pornind pe teren, șefii secțiilor de învățământ și cultură și inspectorii de toate categoriile vor sesiza, cum este și firesc, fapte care nu privesc direct atribuțiile lor. Ar fi greșit ca ele să nu fie comunicate celor în drept așa cum greșit s'ar proceda și din partea celorlalte secții dacă ar adopta o atitudine de indiferență față de problemele școlare. Este cât se poate de necesar ca președintele Comitetului Provizoriu precum și șefii celorlalte secții să fie permanent informați și permanent solicitați în chestiunile școlare. Multe din nevoile școalei se pot astfel înlătura pe loc și cu multă economie de timp.

In concluzie, pe plan local Secțiile de Invățământ și Cultură trebue să se integreze organic activității multilaterale a Comitetelor Provizorii. Pe plan general, secțiile de învățământ sunt sub îndrumarea și controlul Ministerului Invățământului Public. Acesta este forul superior care se ocupă de toate aspectele problemelor de învățământ, dela asigurarea materială a școalei, (clădiri, material didactic etc.), până la stabilirea principiilor de educație și instrucție ce stau la baza învățământului, oglindite în programe, orarii, planuri de învățământ, manuale, etc. Dispozițiunilor Ministerului Invățământului Public privind școala, cum ar fi de pildă: recrutările, numirile, avansările și mișcările de cadre didactice, salarizarea etc., se vor conforma și celelalte secții ale Comitetelor Provizorii care au tangențe cu învățământul (administrativă, financiară, cadre, etc.). Inlăuntrul Comitetelor Provizorii nu va rămâne problemă legată de școală care să se rezolve de alte secții fără a fi pusă în curent și secția de învățământ.

Numai înțelegându-și bine rolul și poziția în cadrul Comitetelor Provizorii, numai înțelegându-și bine poziția față de Ministerul Invățământului Public, Secțiile de Invățământ și Cultură vor putea funcționa în condițiuni normale realizând progrese din ce în ce mai însemnate pe tărâmul înfăptuirii și adâncirii reformei învățământului.

Școlile speciale de doi ani

(Urmare din pag. I-a)

la Atelierele Centrale din Poiana-Prahova.

Profesorii, președinți ai comisiilor de examinare, vorbesc cu entuziasm și admirație despre avântul impresionant, spiritul de abnegație și hotărârea dârză cu care muncitorii candidați, evidențiați și fruntași în producție — printre care câțiva decorați cu „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii" — au pornit dela început să cucerească cetatea științei, cetate spre care au năzuit întotdeauna, dar dela care au fost ținuți departe cu forța, atâta amar de vreme, de către regimul de exploatare burghezo-moșieresc.

Atât elevii cât și profesorii au de îndeplinit numeroase și grele sarcini de onoare. In condițiile luptei pentru realizarea și depășirea Planului de Stat în vederea construirii socialismului, când muncitorii din uzine muncesc pentru a crea tovarășilor lor trimiși la școală, condiții materiale cât mai bune pentru studiu, cursanții muncitori au datoria patriotică să depună tot efortul ca în curs de doi ani să asimileze maximumul de cunoștințe pentru a putea trece cu succes în învățământul superior.

O sarcină de căpetenie trebue să fie pentru ei însușirea și adâncirea învățăturilor marilor dascăli ai clasei muncitoare, Marx-Engels-Lenin-Stalin, învățături fără de care nu vor putea face progrese în niciun domeniu de muncă.

Ei trebue să depună eforturi pentru a-și însuși temeinic cunoștințe de matematică, fizică, științe naturale, chimie, etc., materii importante pentru studiul viitor. Elevii muncitori, membri de Partid, trebue să organizeze o intensă viață de partid și să fie primii la învățătură. Trebue folosită pe scară largă munca în colectiv. In fața greutăților și a tuturor problemelor noi, elevii și profesorii trebue să acționeze cu spirit revoluționar, partinic. Urmărirea atentă a cursurilor, participarea activă la lucrările de seminar și de laborator este o condiție indispensabilă a succesului învățăturii. Baza ei rămâne însă studiul individual, care va trebui făcut cu conștiinciozitate în cele patru ore libere zilnic, rezervate în acest scop. Organizarea unei vieți culturale și sportive a colectivului școalei este de mare importanță.

Profesorii — aleși dintre cele mai bune elemente din punct de vedere politic și profesional — trebue să depună un efort continuu pentru a aplica la fiecare specialitate, principiile călăuzitoare ale marxism-leninismului. **Folosirea din plin a experienței școlilor speciale pentru muncitori din U.R.S.S.,** care au funcționat la începutul desvoltării învățământului sovietic, este absolut necesară pentru ca profesorii să poată învinge dificultățile ce se vor ivi la început în predarea, concentrată pentru doi ani, a materiei întregului curs de liceu. Inițiativă creatoare, pasiune, dragoste pentru oamenii muncii, iată ceeace se cere din partea profesorilor chemați să facă muncă de pionierat în această direcție. Profesorii trebue să se preocupe nu numai de instruirea didactică a elevilor ,ci și de educarea lor în spiritul ideologiei clasei muncitoare.

Ministerul Invățământului Public trebue să urmărească și să controleze cu deosebită grijă activitatea școlilor speciale de doi ani, să le dea tot ajutorul material și ideologic.

Profesori și elevi ai școlilor speciale de doi ani!

Munciți cu râvnă și cu elan pentru ridicarea nivelului învățăturii în școlile voastre, la un grad din ce în ce mai înalt!

Să facem din aceste școli, adevărate focare de creștere a noilor intelectuali din rândurile clasei muncitoare. Succesele voastre să fie arme noi în lupta pentru construirea socialismului, lovituri puternice date dușmanilor păcii și ai fericirii poporului nostru muncitor.

Proclamarea Republicii Democrate Germane, o victorie a forțelor păcii împotriva atățătorilor la război

Ziua de 7 Octombrie 1949 va marca fără îndoială în istoria poporului german o cotitură hotărîtoare. Proclamarea Republicii Democrate Germane trebuie să ducă, în desvoltarea lucrurilor, potrivit cu voința poporului german, la realizarea unei Germanii unite, care să devină un factor activ de pace și progres.

Forțele democratice ale poporului german, reunite în Frontul Național al Germaniei democrate, luptă, sub conducerea Partidului Socialist Unit, pentru unitatea democratică a Germaniei și pentru încheierea unei păci drepte. Constituirea Republicii Democrate Germane este prima mare victorie a acestei lupte. Încă din 1947 o delegație a celui dintâi Congres al poporului german a fost aleasă ca să înfățișeze Conferinței miniștrilor de externe ai U.R.S.S., Statelor Unite și Franței voința de unitate a poporului german și deasemenea dorința lui de a se încheia tratatul de pace.

Politica imperialistă a puterilor occidentale, urmărea însă țelul desmembrării Germaniei și transformării ei într'o bază strategică, economică și militară, care să servească planurilor lor de agresiune antisovietică și împotriva țărilor cu regim democratic popular. Ele au refuzat să asculte glasul poporului german menținându-se pe linia încălcării Acordului dela Potsdam.

Lupta pentru unitatea Germaniei, pentru încheierea tratatului de pace a continuat însă. Ea a cuprins straturi din ce în ce mai largi ale poporului german. Astfel în luna Mai, în alegerile pentru al 3-lea Congres al poporului german, au votat pentru aceste deziderate două treimi ale masei de alegători: deși autoritățile de ocupație din zonele occidentale au interzis și alegerile și propaganda pentru Congres, arestând și brutalizând pe votanți. Alături de cei 1400 delegați din zona sovietică la cel de al 3-lea Congres au participat și 616 delegați și invitați germani din zonele occidentale. Împreună delegații la Congres s'au exprimat pentru Frontul Național al Germaniei democrate și au ales Consiliul poporului german, însușindu-și în același timp proiectul de constituție adoptat de Consiliul poporului german la 19 Martie 1949.

Republica Democrată Germană s'a născut din voința fermă a oamenilor muncii de a-și făuri un stat unitar, democratic și pașnic, o nouă Germanie, care să lupte pentru pacea, reconstrucția și independența sa națională. O Germanie a poporului muncitor german, care luptă împotriva politicii de război a instigatorilor din Wall-Street și City, o Germanie care refuză să servească drept unealtă intereselor imperialiste, interese pe care cu atâta fidelitate le servesc trădătorii poporului german constituiți în „guverne" la Bonn. Acest stat separat al Germaniei occidentale, condus de imperialiștii americani prin junkerii și monopoliștii germani readuși în scenă, adâncește mizeria populației muncitoare din zonele occidentale și împinge Germania spre un nou dezastru național.

Proclamarea Republicii Democrate Germane care deschide calea spre unitatea și salvarea poporului german constituie răspunsul acestuia la planurile imperialiste ale monopoliștilor yankei și ale partenerilor lor mai mărunți.

Poporul muncitor german își făurește statul lui democratic și pașnic bazându-se pe ajutorul și pe sprijinul permanent al Uniunii Sovietice care consecventă politicii sale de apărare a păcii, independenței și suveranității naționale a popoarelor, stă și de data asta ca o forță de neclintit în calea planurilor războinice ale imperialiștilor americani și britanici.

Republica democrată a oamenilor muncii din Germania, în fruntea căreia președinte a fost ales Wilhelm Pieck, președintele Partidului Socialist Unit, va rezolva fără îndoială cu succes sarcinile ce-i stau în față.

Potrivit cu hotărîrea guvernului sovietic, și prin declarația generalului Ciuikov, șeful suprem al Administrației militare sovietice din Germania, guvernului provizoriu al Republicii Democrate Germane, de sub președinția lui Otto Grotewohl i s'a transferat funcțiunile de administrare care au aparținut Administrației militare sovietice din Germania.

Consolidându-și forțele, strângându-le în jurul guvernului său democrat și al Camerei Populare Provizorii, condus de Frontul Național al Germaniei democrate, înfăptuind Constituția pe care și-a dat-o, poporul german va înainta cu pași siguri pe drumul unității și al păcii. Sprijinită permanent de Marea Uniune Sovietică în vederea asigurării libertății și independenței ei, Republica Democrată Germană sub conducerea Partidului clasei muncitoare germane, va participa la lupta tuturor popoarelor, a tuturor forțelor democratice împotriva atățătorilor la război, pentru pacea și progresul umanității.

Poporul român, care a avut atâta de suferit de pe urma statului agresiv, militarist, al Germaniei, condus de junkeri, de bancheri și de industriași, a primit cu bucurie proclamarea Republicii Democrate Germane, ca pe o victorie a Frontului Păcii repurtată împotriva dușmanilor omenirii, imperialiștii anglo-americani, împotriva lagărului războiului.

25 de ani dela moartea lui Anatole France

La aniversarea a 25 de ani dela moartea unuia dintre cei mai reprezentativi și celebri scriitori francezi — ne aducem cu mândrie și emoție aminte de ultimii 25 de ani ai vieții lui, consacrați luptei pentru pace și progres, alături de partidele proletariatului.

Când rafinatul, savantul și scepticul Anatole France și-a arătat, prin articole și cuvântări, convingerile, când s'a văzut cât de mare este încrederea lui în triumful socialismului, cât de vie este admirația lui pentru tânărul Stat ieșit din marea Revoluție din Octombrie, cât de hotărîtă este poziția lui în lupta împotriva imperialismului — burghezia franceză „cultă" s'a înspăimântat și — de unde până atunci îl urcase în slavă pentru calitatea rară a operei lui — l-a acoperit de injurii.

Luptător lucid pentru pace, Anatole France înțelegea că regimul capitalist este generator de războaie. El găsea formule izbitoare pentru a denunța trimiterea la moarte a masselor de către o clică de profitori:

— Ți se pare că mori pentru patrie; în realitate, mori pentru fabricanți.

Intelectualilor, le amintea că „fără proletari nu pot fi decât o mână de disidenți burghezi", că alături de proletariat, constitue o forță a dreptății.

Textele politice ale lui Anatole France — lăsate dinadins în umbră de către posteritatea burgheză — au fost culese și publicate recent de scriitorul progresist Claude Aveline.

Aceste texte proiectează o lumină nouă și puternică asupra autorului lui Crainquebille

Ele arată intelectualilor că raționalismul consequent și patriotismul autentic nu pot duce decât la marxism-leninism.

ȘCOALA NOUĂ IN REPUBLICA POPULARĂ BULGARIA

In Bulgaria a început de curând noul an școlar. S'au deschis din nou porțile școlilor primare, ale gimnaziilor, ale liceelor, ale Institutelor profesionale și ale diverselor școli agricole și de meserii. După vacanța de vară, clasele s'au umplut iarăși de fete și de băeți dornici de învățătură, dornici de a studia noua știință progresistă, care, după 9 Septembrie 1944, a luat locul vechiului conținut al învățământului reacționar, plin de tendințe mistice.

In cinci ani s'au realizat transformări adânci în domeniul învățământului public, organizându-l pe baze cu totul noi.

In acest răstimp, a crescut mult numărul instituțiilor școlare de diferite tipuri. Astfel, în anul trecut au funcționat 8228 școli primare, 2829 gimnazii, 231 licee, 14 școli normale de învățători, 3 universități, etc.

Pe de altă parte, s'a schimbat și s'a scurtat programul școlar, prin eliminarea materialului de prisos și prin înlocuirea vechilor manuale școlare.

Totodată, educația a fost democratizată, iar corpul profesoral a fost îndrumat prin cursuri speciale, pentru a putea da o pregătire justă tinerei generații. Organizarea diferitelor institute a fost și ea îmbunătățită, prin reducerea unui an de studii în învățământul secundar, prin deschiderea de noi școli — acordându-se o atenție specială învățământului practic — ca și printr'o serie de alte reforme. S'a dat o importanță specială adaptării învățământului la nevoile reconstrucției economice a țării, prin reorganizarea și desvoltarea învățământului profesional și, mai ales, printr'o mare atenție dată învățământului agricol, care a fost adaptat noilor condiții ale muncii la țară.

Prin reforma învățământului, toate gradele de învățământ din Bulgaria sunt accesibile, de acum înainte, tuturor cetățenilor. Știința de carte este obligatorie și gratuită pentru copiii dela 7-15 ani. Chiar în școlile unde se percep taxe, un mare număr de elevi beneficiază de gratuitate.

Inainte de 9 Septembrie 1944, naționalitățile conlocuitoare din Bulgaria erau lăsate în întunericul neștiinței. După această dată, Statul și-a luat asupra lui sarcina de a răspândi cultura și de a satisface nevoile de învățătură ale naționalităților conlocuitoare, creând în acest scop un mare număr de instituții școlare, unde programul este predat în limba maternă.

Astăzi, Statul se îngrijește și de educarea copiilor în vârstă preșcolară. Copiii mici primesc îndrumări în grădinițele de copii. Educația în instituțiile preșcolare are drept scop să asigure copiilor între 3-7 ani o desvoltare fizică și psihică în spirit socialist, și să-i pregătească pentru școala elementară.

In anul școlar 1948/1949 au funcționat în Bulgaria peste 1000 grădinițe permanente. In cursul anului curent, s'au mai creat încă 2500 grădinițe de copii.

S'au înființat școli speciale pentru copiii orbi, surdo-muți, pentru arierați, ca și pentru copiii care trăiesc într'un mediu nepotrivit desvoltării lor.

In ultimii ani, învățământul profesional a luat un mare avânt. Crearea a numeroase școli pe lângă fabrici și extinderea studiilor practice în școlile profesionale merită o atenție specială, căci, cu ajutorul lor, tinerii vor avea o profesiune bine determinată, își vor desvolta cunoștințele practice și vor forma noile cadre de muncitori calificați și de maiștri pricepuți.

Un fapt foarte îmbucurător îl constitue interesul viu pe care tinerele fete bulgare îl manifestă față de însușirea cunoștințelor tehnice de specialitate. Ca o urmare a acestui fapt, numărul elevilor din școlile profesionale crește mereu. Scopul acestor școli este de a da posibilitate muncitorilor și muncitoarelor din diferite întreprinderi să-și însușească, într'un termen scurt, realizările fundamentale ale științei și ale tehnicii.

Tineretul bulgar manifestă un viu interes pentru învățământul agricol

Desvoltarea rapidă a gospodăriei agricole colective a transformat fundamental caracterul agriculturii bulgare. Mai mult ca oricând, s'a resimțit nevoia specializării în sectorul muncii agricole. Tineretul dă dovadă de foarte mult interes față de școliile agricole. In noul an școlar, școliile secundare de agricultură pentru băieți, pentru fete, sau mixte, au atras un mare număr de elevi.

In școlile practice de agricultură, unde durata studiilor este de un an sau doi, se remarcă, de asemenea, o afluență foarte mare. La fel și în școliile în care se pregătesc tehnicienii agriculturii. Toate acestea arată cât de justă este politica guvernului în domeniul învățământului public și mai ales în sectorul agricol.

Ministerul Instrucțiunii Publice folosește experiența Uniunii Sovetice și practica ei pedagogică. Astfel, în toate capitalele de județ există centre pedagogice unde se studiază probleme de metodică și unde se dau îndrumări și lămuriri învățătorilor și profesorilor.

750.000 copii în organizația „Septembriștilor"

In Bulgaria există două mari organizații de masă ale elevilor „Septembriștii", cuprinzând 750.000 copii din școlile primare, al căror număr total de membri se ridică la 874.000 școlari și „Uniunea Tineretului Popular Bulgar al lui Dimitrov" în care sunt înscriși 80 la sută dintre elevii școlilor medii. Aceste două organizații reprezintă un factor important pentru educarea tineretului. Ele joacă un mare rol în succesele obținute la învățătură, precum și în menținerea disciplinei în cercurile de studii tehnice, literare, științifice, etc., unde tineretul își desăvârșește și își îmbogățește cunoștințele.

Trebuesc menționate, de asemeni, numeroasele cursuri de alfabetizare, care funcționează până în cele mai îndepărtate colțuri ale țării și unde, numai anul trecut, au învățat să scrie și să citească 60.000 persoane.

Continuând și de acum înainte pe același drum al realizărilor, învățământul public din Bulgaria pășește pe noua cale a luminii și a progresului.

Sub semnul luptei pentru pace

S'au deschis cursurile Universităților, Politehnicilor și Institutelor de învățământ superior

La Institutul „Maxim Gorki"

Sâmbătă, 8 Octombrie, la orele 11, a avut loc la Institutul „Maxim Gorki" deschiderea festivă a anului universitar 1949/1950. Sala de festivități a Institutului s'a dovedit neîncăpătoare pentru mulțimea de studenți veniți să sărbătorească, împreună cu profesorii și lectorii lor, acest eveniment atât de important pentru ei și pentru Republica noastră Populară. Intr'adevăr, acesta este al doilea an în care Institutul „Maxim Gorki" își deschide porțile pentru studenții noștri, în cadrul Ministerului Invățământului Public. Un nou lot de tineri i-au păsit pragul cu nespus entuziasm și cu nemărginită dorință de a învăța. Ei sunt conștienți că nu vor fi numai profesori de limbă și literatură rusă în învățământul nostru mediu și superior, dar că, în același timp, vor fi, în fața multor generații de tineri din Republica noastră, purtători de cuvânt și propagatori ai culturii sovietice, cea mai înaltă cultură din lume.

Tov. profesor Bădărău, rector al Institutului „Maxim Gorki", luând cuvântul, a făcut un scurt referat asupra activității din anul trecut a Institutului. Folosind metodele pedagogiei sovietice, colectivul didactic al Institutului a putut obține rezultate pe deplin mulțumitoare în munca sa. Au fost promovați în anul II 252 de studenți, iar în anul III 31 de studenți. Pentru noul an universitar, corpul profesoral și-a îmbogățit cadrele cu încă o colaboratoare sovietică, iar sprijinul efectiv al Partidului și al Guvernului nostru va permite un întreg șir de realizări pe tărâm științific, cultural și sportiv, pentru studenții Institutului.

Din partea studenților a vorbit tov. Leu Ioan, care a arătat că noul an universitar începe sub semnul luptei pentru pace, în fruntea căreia se află purtătoarea culturii de frunte și a luminii, Marea Uniune Sovietică.

Deschiderea anului școlar la Politehnică

La Institutul Agronomic

La Institutul Agronomic din București, cuvântul de deschidere a fost rostit de Rectorul Institutului, prof. Al. Romanovici, care, după ce a trasat sarcinile pentru noul an școlar, a arătat desvoltarea luată de învățământul agricol în urma aplicării Reformei. Dela 317 studenți, câți avea în anul 1947/1948, Facultatea de Agronomie a ajuns în anul acesta la 939 studenți, ceeace dovedește interesul și convingerea că fără cadre tehnice nu putem înfăptui socializarea agriculturii, prin care se va ajunge la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Ajutați de P. M. R. și călăuziți de experiențele Uniunii Sovietice — a spus Rectorul Institutului — pășim în noul an școlar cu încredere în îmbunătățirea muncii noastre.

In numele studenților, a vorbit tov. Lupu, secretarul organizației U. T. M. din Institut, după care, tov. profesor Pavel Chirnoagă a ținut lecția de deschidere a anului universitar, intitulată: „Transformarea socialistă a agriculturii".

După terminarea festivității, studenții noui, călăuziți de cei din anii superiori, au vizitat sălile de cursuri și laboratoarele Institutului, primind explicațiile necesare.

La Universitatea „C. I. Parhon" din București

In amfiteatrul Facultății de Științe Juridice, unde Universitatea „C. I. Parhon" sărbătorește deschiderea noului an școlar, se aud mereu strigându-se lozinci, la care mulțimea studenților răspunde prin ropote de aplauze. Insuflețirea lor la deschiderea anului școlar sub semnul luptei pentru pace, arată bucuria de a se revedea din nou la muncă rodnică, arată hotărîrea de a fi la înălțimea sarcinilor și a speranțelor pe care Partidul, Guvernul și întreaga clasă muncitoare și le pun în tineretul studios din facultăți.

— „Școala trebuie să formeze un intelectual nou, un intelectual strâns legat de interesele poporului muncitor, un luptător neînfricat pentru socialism, un specialist cu un larg orizont politic și cultural", spune directorul de studii al Universității, tov. profesor Valeriu Novacu. El face apoi o caracterizare a învățământului universitar, arătând că, odată cu Reforma, s'a pus capăt învățământului haotic, unde fiecare profesor trata ce voia, învățământului neștiințific și rupt de realitățile țării noastre. S'a terminat cu studenții de profesie, cu studenții vânători de diplome și de situații. In Universitate s'a creat o nouă atmosferă, o atmosferă de muncă, de colaborare între studenți și profesori.

Multă bucurie se produce în rândurile studențimii, când Rectorul Universității, tov. prof. Ilie Murgulescu, prezentând noile condiții de muncă din facultăți în noul an școlar, arată că vor fi două sesiuni de examene, câte una de fiecare semestru școlar, așa încât, la sfârșitul anului, fiecare student să aibă situația școlară încheiată. Studenții se bucură, deasemenea, aflând că săptămâna universitară va fi de 36 de ore, cuprinzând cursuri, seminarii și lucrări practice; aflând că, datorită unei mai judicioase organizări a procesului de învățământ, le rămâne timp suficient pentru studiul individual și în cercuri de învățătură; aflând, însfârșit, că materialul sovietic le va fi asigurat în mai bune condițiuni decât în anul trecut.

Profesorii și studenții își iau angajamentul să nu-și precupețească timpul, muncind pentru ridicarea necontenită a nivelului lor cultural și politic, să lupte pentru apărarea păcii și democrației. Ei pornesc la muncă cu noui forțe, însuflețiți de idealul măreț al marilor învățători ai socialismului, pregătindu-se să devină oameni noui, oameni ai societății socialiste.

La Universitatea „Babeș" și „Bolyai" din Cluj

Deschiderea anului universitar la Cluj s'a făcut printr'o festivitate comună, a Universităților „Victor Babeș" și „Bolyai".

Luând cuvântul, tov. Emil Petrovici, Rectorul Universității Babeș, a arătat că rezultatele muncii anului trecut îndreptățesc nădejdea unor realizări de seamă în noul an școlar.

A vorbit apoi tov. Balogh Edgar, Rectorul Universității „Bolyai", care a spus între altele:

„Nu pot să doresc nimic mai frumos și mai bun profesorilor și studenților Universității noastre, decât ca, mână în mână cu studenții Universității „Babeș", să contribuie la întărirea frontului păcii, să devină stahanoviști și spărgători de normă ai culturii realist-socialiste".

Tov. Mureșan Iosif și tov. Molnar Alexandru, studenți, au arătat rolul tineretului în lupta pentru apărarea păcii. Studenții trebuie să fie conștienți că învață nu numai pentru ei, ci pentru întregul popor.

Tov. Racz Laios, a adus studenților salutul organizației județene P. M. R. și a arătat că lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat impune ca sarcină profesorilor și studenților să desvolte știința în slujba poporului și să introducă spiritul partinic în Universitate. Acest spirit înseamnă dragoste față de Patrie, față de popor, față de Marea Uniune Sovietică și față de genialul ei conducător, Stalin, precum și ura pentru dușmanii poporului.

Festivitatea s'a încheiat cu intonarea Internaționalei.

La Institutul de Silvicultură dela Brașov

In ziua deschiderii cursurilor, în sala festivă a Institutului Superior de Silvicultură din Brașov, vocile tinerilor studenți răsună unitar, în cadență: „Cu Partidul nostru'n frunte, spargem munte după munte".

Festivitatea începe prin alegerea în prezidiu — alături de delegatul P. M. R., Decanul Institutului și responsabilul organizației U .T. M., — a doi tineri, dintre care unul muncitor fruntaș în uzină, iar altul fruntaș la învățătură. E un semn al prețuirii de care se bucură, în Republica noastră, cei ce se disting în toate domeniile muncii.

Au luat cuvântul apoi tov. Braga, decanul Facultății, studentul Dinescu, responsabilul organizației UTM și tov. Biscanu, delegatul organizației județene P.M.R subliniind cu toții importanța deschiderii noului an universitar.

In Parcul Național din Capitală se va deschide la 15 Octombrie Expoziția Industriei Sovietice

In Parcul Național, de partea cealaltă a lacului, scheletul metalic al unei sonde — ce se vede profilat pe cer cu mult înainte de a intra în parc — marchează locul unde se va deschide la 15 Octombrie „Expoziția Industriei Sovietice".

In dreapta schelei se ridică un imens pavilion, în jurul căruia se află nenumărate mașini de construcție, de transport și agricole.

Nu departe de postamentul sondei, care ne amintește cele mai moderne instalații construite pe Valea Prahovei din material sovietic și cu sprijinul specialiștilor sovietici, se înalță făptura metalică a unui escavator cu o capacitate de trei tone și jumătate, care activează — săpând, rid'când și descărcând pământul — pe o rază de 25 metri.

Acest fel de mașini va constitui un puternic ajutor pentru lucrările care se desfășoară pe marile șantiere ale țării și, în special, la Canalul Dunărea — Marea Neagră.

In imediata apropiere, un trolleybus — vehicul încă îndeajuns de rar la noi, dar care circulă de mulți ani pe străzile marilor orașe sovietice — ni se înfățișează elegant și comod, lângă un autobuz de aceiași proporție și înfățișare.

Mașinile agricole, multe și variate, dintre care unele neîntâlnite încă pe ogoarele noastre, dau o strălucită imagine a perfecțiunii la care a ajuns industria sovietică și a nivelului ridicat la care se desfășoară acolo muncile agricole.

„Cu această mașină — ne spune monterul Ion Apostol — în zece ore, un om poate secera și treiera 25 ha."

In jurul pavilionului, frumos orânduite, se află mașini pentru scos cartofi, pentru cules și curățat sfecla, pluguri necesare împăduririlor și plantării viței de vie, mașini de desțelenit și curățit ogoarele, de stropit plantațiile împotriva insectelor, etc.

Pavilionul are aspectul unui furnicar. Sute de oameni despachetează și instalează mașini pentru toate ramurile industriale, lucrează la așezarea podelelor și la decorarea pereților.

Industria de mașini prezintă unele necunoscute încă de muncitorii noștri. Raboteze uriașe, compresoare de forme noi, strunguri de mari dimensiuni, strunguri revolver care fac patru operațiuni în același timp, uimesc pe muncitorii noștri.

„Nu-mi vine să mă deslipesc de lângă ele — îmi spune muncitorul Ion Dumitrescu — până nu le-oi vedea în funcțiune." (Cu ocazia inaugurării expoziției și tot timpul cât va fi deschisă pentru vizitatori, mașinile vor funcționa).

Pentru industria textilă se află aici o mașină de tors bumbac cu 324 de fuse, având o capacitate de 42 kg. pe oră.

Industria grafică este reprezentată prin mai multe feluri de mașini de cules, un model nou de mașină de tipărit, un calandru, mașini de tăiat hârtie, de cusut, etc.

Se mai află acolo cele mai moderne mașini pentru industria alimentară, între care: instalațiile necesare unei mori, aparate de separat laptele, de fabricat untul și mașini pentru fabricarea diferitelor specialități de mezeluri.

In afară de nenumăratele mașini industriale, panouri sugestiv și artistic întocmite, oglindesc mărețele realizări ale popoarelor sovietice, arătând transformările și desvoltarea rapidă și continuă, în toate sectoarele de activitate.

Sunt înfățișați de asemeni eroii muncii din U. R. S. S., oameni care au conceput și au construit aceste mașini, oameni care lucrează cu ele și datorită marii lor dragoste de Patrie și entuziasmului cu care muncesc, cuceresc mereu noi victorii în muncă.

Sutele de mii de oameni, care începând dela 15 Octombrie, vor vizita „Expoziția Industriei Sovietice" cea mai înaintată industrie din lume, vor găsi aici puteri și exemple noi spre a duce și mai hotărîți lupta pentru construirea socialismului în țara noastră.

Examenele la Institutul Pedagogic „Maxim Gorki", pentru studenții scutiți de frecvență

INSTITUTUL PEDAGOGIC „MAXIM GORKI", SECȚIA STUDENȚILOR SCUTIȚI DE FRECVENȚA, pune în vedere studenților scutiți de frecvență următoarele:

1. Să comunice, de urgență Institutului — Secția studenților fără frecvență — adresele lor exacte.

2. Studenții domiciliați în București, care s'au înscris la examenele de anul I pentru sesiunea de toamnă, urmează să se prezinte, negreșit, la Institut, Miercuri, 19 Octombrie, ora 19, pentru a li se comunica programul examenelor, precum și grupa în care au fost repartizați.

3. Studenții din provincie înscriși la examenele de anul I pentru sesiunea de toamnă, sunt înștiințați că, examenele încep în ziua de 24 Octombrie.

Nu se admite nici o întârziere.

Cei ce nu se vor prezenta în ziua de 24 Octombrie a. c. nu vor mai fi examinați sub nici un motiv în această sesiune, urmând să repete anul.

Note politice externe

In Austria au avut loc recent alegeri. Ele au constituit o nouă dovadă a sprijinului pe care politica puterilor imperialiste occidentale o dă reacțiunii și nazismului. Și în Austria, nu numai în Germania Apuseană, autoritățile de ocupație americane, engleze și franceze dau apă la moara fasciștilor, încurajând tendințele lor de revanșă, înăbușind în același timp acțiunile acelor forțe care luptă pentru o desvoltare liberă și democratică a Austriei, pentru independență națională.

Imperialiștii americani vor să transforme Austria pentru uzul planurilor lor de agresiune împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară, într'o bază de război. Pentru a evita evacuarea trupelor lor de ocupație din Austria, puterile occidentale întârzie prin tot felul de manevre încheierea tratatului de pace cu această țară.

In Austria, cea mai de seamă unealtă a monopoliștilor yankei și a partenerilor lor englezi și francezi, este partidul ce-și zice popular dar care este în fapt partidul bancherilor și industriașilor, al moșierimii și al reacțiunii catolice. Evident, puterile imperialiste occidentale se servesc deasemenea și în Austria, de social-democrații de dreapta, cei mai josnici trădători strecurați în rândurile clasei muncitoare. Dar monopoliștii yankei nu se sfiesc să facă apel direct la naziștii austriaci pe care i-au încurajat să se constitue într'un partid, partidul așa numit „Uniune a independenților". Aproape un milion de foști naziști și de „persoane strămutate", adică elemente fasciste bine cunoscute, au fost înscrișii în listele electorale. Prin „persoane strămutate" trebue să se înțeleagă de pildă între alții asemenea lor, din alte țări, pe legionarii refugiați din România la prăbușirea regimului antonescian.

Nu e de mirare că reacțiunea din Austria, cu o asemenea masă de manevră a putut exercita o teroare electorală sălbatică împotriva blocului comuniștilor și socialiștilor de stânga.

Astfel se explică că „Uniunea Independenților" a obținut 16 mandate și că partidele coaliției guvernamentale și-au „cucerit" majoritatea parlamentară.

Blocul comuniștilor și socialiștilor de stânga și-a menținut totuși locurile, ba chiar și le-a întărit, atât în Consiliul Național cât și în Landtaguri.

Lupta forțelor progresiste din Austria, în frunte cu Partidul Comunist, nu va înceta până când reacțiunea și fascismul nu vor fi înfrânte, până când Austria nu va deveni o țară liberă, democratică și independentă.

In Franța, guvernul Queuille, sub presiunea maselor populare, a fost răsturnat. Aceasta s'a petrecut ca o urmare a politicii și măsurilor antipopulare ale guvernului Queuille, practicate dela instalarea sa, atât pe planul intern cât și pe cel internațional.

A determinat în mod deosebit căderea guvernului, acțiunea unită a clasei muncitoare după devalorizarea francului, deasemenea lupta împotriva războiului și a pactului Atlantic.

Devalorizarea care a avut drept urmare o creștere generală a costului vieții, a dat naștere unei mișcări revendicative care a unit într'o acțiune comună cu Confederația Generală a Muncii, Sindicatele Creștine (C.F.T.C.) și Force Ouvrière (mișcarea scizionistă sindicală a lui Leon Jouhaux).

Intrucât guvernul Queuille a refuzat să ia în considerare cererile muncitorilor, C.G.T. a chemat la luptă masele, în mod deschis, pentru a pune capăt politicii guvernului de mizerie și reacțiune. La două zile după aceasta guvernul Queuille a căzut. Această cădere a fost în același timp rezultatul, după cum am mai arătat al luptei clasei muncitoare împotriva pactului Atlantic, împotriva reînarmării de către Statele Unite a țărilor din Europa occidentală, împotriva războiului din Vietnam. Ziua de 2 Octombrie, ziua luptei internaționale pentru pace, a fost pentru sutele de mii de muncitori parizieni un prilej de a-și arăta hotărîrea lor de a lupta alături de toate popoarele, în frunte cu U.R.S.S. pentru a impune pacea în lume. In toate satele și orașele Franței, oameni de toate credințele au votat în masă, la urne, pentru pace. Guvernul Queuille a căzut pentrucă — așa cum spune Georges Soria, corespondentul ziarului „Scânteia" la Paris — el a apărut în ochii maselor largi ca un guvern care persecută forțele păcii și este orientat spre pregătirile de război.

Sub presiunea cercurilor imperialiste însă, i s'a încredințat mandatul de a forma noul guvern lui Jules Moch, binecunoscutul călău al muncitorimii, fost ministru de interne în guvernul falit al lui Queuille.

Poporul francez cere însă un guvern de uniune democratică.

Luând cuvântul la un meeting grandios, la Mulhouse, Maurice Thorez, secretarul general al Partidului Comunist Francez a spus: *„De aici înainte nu se mai pune chestiunea unei simple schimbări a componenței guvernului sau a unei remanieri. Se pune chestiunea nu de a numi pe un oarecare Jules Moch, ceeace ar constitui un act de provocare împotriva clasei muncitoare, ci de a schimba actuala politică, de a pune capăt politicii reacționare de pauperizare a maselor și de război dictată de către capitalismul american. Se pune problema de a duce o politică franceză, de progres, libertate, pace și independență și de a forma în acest scop un guvern de unitate democrată. Noi am repetat de nenumărate ori președintelui Republicii: nu se poate restabili Franța fără clasa muncitoare și fără Partidul ei Comunist, acționând împotriva comuniștilor și împotriva acelora cari îi simpatizează, adică, cu alte cuvinte, împotriva unei treimi din populația Franței".*

Sute și mii de meetinguri și demonstrații exprimă în toată Franța voința poporului francez de a se forma un guvern de uniune democrată pe baza acestor principii, formulate în numele Partidului Comunist, de Maurice Thorez care și-a încheiat cuvântarea spunând: *„Ne apropiem de lupta hotărîtoare și de victoria clasei muncitoare. Nu așteptați ca asupra țării noastre să se abată din nou catastrofa. Aveți încredere, noi vom apăra pacea, noi vom păși pe calea care duce spre socialism".*

POȘTA REDACȚIEI

● *Prof. Costin Pintilie-Brașov.* Condițiile pentru admitere la examenele de doctorat a licențiaților formează o preocupare a Ministerului nostru. In prezent această problemă este în studiu. In curând se va da un comunicat.

● *Victoria Vizireanu — Școala Tehnică de Administrație Economică Fete-Constanța.* Informația pe care ne-o dați de felul cum s'au organizat concediile de odihnă la Eforie ne-a sosit mult prea târziu ca să mai poată fi publicată. In orice caz reținem din cele notate de dvs. deosebită grijă ce s'a purtat de către organele C.G.M. sindicaliștilor și familiilor lor, precum și atmosfera tovărășească ce se simțea, peste tot, în acele colonii. Vă rugăm a ne trimite corespondență de felul cum decurge activitatea didactică și realizările obținute la școala dvs.

● *Marin Androne — Slobozia.* Manualele întrebuințate la școlile pedagogice sunt aceleași ca și la licee. Pentru studiul pedagogiei se vor folosi însă următoarele cărți: 1) Manualul de psihologie al Ministerului Inv. Public; 2) Manualul de istoria pedagogiei, apărut în Editura de Stat; 3) Broșurile de pedagogie generală, în curs de apariție.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, — București

ANUL I Nr. 29 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 21 Octombrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 -

Constituirea Republicii Democrate Germane iubitoare de pace înseamnă un punct de cotitură în istoria Europei. Nu poate fi îndoială că existența unei Germanii iubitoare de pace și democratice, alături de existența Uniunii Sovietice iubitoare de pace, exclude posibilitatea unor noui războaie în Europa, pune capăt vărsărilor de sânge în Europa și face imposibilă înrobirea țărilor europene de către imperialiștii mondiali.

(Din scrisoarea lui I. V. STALIN către Wilhelm Pieck și Otto Grotewohl).

SĂ STÂRPIM FORMALISMUL ȘI SUPERFICIALITATEA DIN PLANURILE NOASTRE DE MUNCĂ

Școlile noastre și-au început un nou an școlar pregătit cu grijă atât de elevi cât și de cadrele didactice. O vacanță întreagă de analiză a lipsurilor constatate în anul încheiat, angajamentele noi în muncă, perspectivele viitorului socialist al patriei noastre, cursurile I. C. D., toate au fost la îndemâna cadrelor didactice prin sprijinul și grija Partidului, prin munca și ajutorul Ministerului Învățământului Public. Tineretul, antrenat tot mai temeinic de U. T. M., însuflețește cu conștiință mereu mai vie atmosfera de muncă serioasă în care au început cursurile acestui an.

În prag de muncă nouă, este bine să constatăm critic ce am învățat din lipsurile trecute și cum am îmbunătățit metoda noastră de lucru.

Un sprijin puternic în reușita activității noastre îl constituie planul de lucru.

Asupra acestei probleme s'a vorbit până acum în gazeta noastră și în circulările M. I. P. dar cele observate pe teren arată aspecte care trebuesc din nou analizate.

Orientându-ne după experiența țării cu știința cea mai înaintată, după pedagogii sovietici, cadrele didactice au fost îndemnate să-și construiască, — pe lângă planul zilnic al fiecărei lecții, — și un plan pe primele două săptămâni de școală. Din observațiunile de pe teren, se desprinde mai întâi un fapt pozitiv. În toate școlile medii, marea majoritate a profesorilor au înmânat conducerii școlii schița de plan cerută. De asemenea, profesorii întră la ore cu planul lecției respective. S'ar părea, deci, că improvizația, „libertatea" burgheză de a face „în ora ta", ce crezi că e bine, adică de a nu face în cele mai multe cazuri nimic constructiv și științific ci de a pierde minutul prețios cu discuții deslânate și fade, s'ar părea că această racilă este învinsă. S'ar părea, de asemeni, că noi am înțeles adevărul științific marxist-leninist, care spune că nimic nu trebue lăsat la întâmplare și că amănuntul și generalul sunt amândouă prețioase. S'ar părea, în fine, că am ieșit din mentalitatea burgheză care, pretinzând că planul „limitează munca de creație", lar lecția fiind o „creație" presupune „libertatea de mișcare", justifica, anarhia în gândire și acțiune și constituia o posibilitate în plus pentru exploatarea intelectualității aservite capitalismului.

În unele școli, tovarășii noștri au privit problema planului de muncă cu toată seriozitatea. Am văzut, de pildă, un plan de muncă la istorie unde problemele prevăzute de programa școlară se împleteau logic, sistematic și gradat cu problema luptei pentru pace care trebuia tratată în prima săptămână de școală. În clasa profesoarei respective, clasa V-a, la lecția ce trata despre popoarele din Mesopotamia, elevele arătau prin precizia și seriozitatea răspunsurilor lor cât de temeinic și-au însușit noțiunile despre exploatarea de către sirieni a altor popoare și cum acest fel de guvernare naște revolte ce duc la prăbușirea exploatatorilor. Tot pe aceste micuțe, — mândre de cravata lor roșie, — le-am auzit explicând cu aceeași înlănțuire firească în gândire, dece popoarele lumii vor să apere pacea și să se elibereze de exploatare. Lecția a dat dovadă de seriozitate atât în întocmirea planului cât și în aplicarea lui. „Ora" a ajuns și pentru o temeinică recapitulare și pentru o lecție nouă bine însușită.

Dar alături de rezultate pozitive se înregistrează și unele slăbiciuni.

S'au văzut pe teren planuri care nu aveau dintr'un adevărat plan de lucru decât titlul. O foaie de hârtie, smulsă dintr'un caiet așa cum dovedea dințarea neegală a marginii, conținea câteva rânduri, unde se spunea: „În săptămânile dela 26.IX—X, voi recapitula cu clasele a X-a și a XI-a materia din anul trecut, voi face exerciții și probleme și voi lucra primele lecții din manual"... Punct!

Trei tovarăși care predau aceiași disciplină, înțelegând formalist și superficial munca în colectiv, au prezentat un plan comun pentru limba română. În același stil telegrafic ca al planului precedent, hotărau: „în prima săptămână, la toate clasele se va vorbi despre lupta pentru pace și se vor citi fragmente potrivite. În a doua săptămână se vor face, la clasele medii, lecțiile după îndrumările „Gazetei Învățământului". Iar la clasele elementare se va recapitula gramatica". Și iarăși... punct! Am văzut, de asemeni, un plan de lecții destul de telegrafic și el, care purta pe contrapagină o socoteală oarecare creionată în grabă! Am întors nedumerită fila, socoteala nu avea nici o legătură cu planul care se ocupa de lecțiile de limba română. Semnalăm această lipsă de ate..ție asupra formei în care se prezintă planul, nu numai de dragul considerentelor estetice. Privind aceste planuri, ne-am gândit cu câtă strășnicie aceiași profesori spun elevilor: „să vă păstrați caietele îngrijite, ele sunt uneltele voastre de muncă"...

Sistemul acesta de planificare a muncii, scoate la iveală o veche racilă a noastră: superficialitatea contra căreia avem încă de luptat. Muncim încă la suprafață. Nu ne-am pătruns, în gândirea noastră, de covârșitoarea însemnătate a muncii planificate. Nu am înțeles încă marele adevăr stalinist că: „planificarea este efortul organizat al sutelor și miilor de oameni ai muncii".

Și lecțiile noastre se resimt adânc de pe urma acestui formalism primejdios.

Dar mai este încă ceva. Uneori, planul lecției zilnice există, în amănunt, clar, metodic. Aplicarea lui în clasă este însă defectuoasă. Se pot vedea lecții în care recapitularea ține 3/4 din oră iar lecția nouă se schițează în grabă, cu spaima clopoțelului care, acum-acum, târ âe poruncitor. Discutând această metodă greșită de a munci în clasă, auzim uneori răspunsul: „Dar am avut în plan să fac cutare sau cutare lucru". Și într'adevăr planul cuprindea lecția completă. Ce folos că totul a fost bine scris dacă nu a fost tradus în fapt? Planul lecției nu este o scuză pentru ce am vrut să facem și nu am realizat, ci este sprijinul nostru cel mai puternic pentru a ști „cât și cum" trebue tratată o problemă.

Se vorbește uneori, ca un fel de scuză, de lipsa unui „model de plan". Dar majoritatea dintre noi am urmat cursurile I. C. D. și am învățat acolo despre „lecția ca formă de bază". Pentru cadrele didactice și pentru îndrumarea lor, Partidul a dat cel mai larg sprijin. Broșuri, publicații, articole ne-au arătat cum și în ce fel trebue să lucrăm. Acest ajutor atât de temeinic, de sistematic și de limpede, constituie o comoară pe care nu avem dreptul să o tratăm cu ușurință și cu neatenție.

Toți știm că rezultatele pe care muncitorii le obțin în realizarea primului nostru Plan au fost posibile pentrucă, la îndemnul și cu sprijinul Partidului, fruntașii în producție și-au planificat munca lor.

Și noi am primit din plin acest sprijin.

Să încercăm a mânui mai bine arma criticii și autocriticii și să declarăm război crâncen formalismului și superficialității. Să înțelegem că numai munca planificată poate să dea rezultatele pe care le așteaptă dela noi clasa muncitoare ce ne încredințează minunata sarcină a formării omului nou, a cetățeanului socialist de mâine.

Să nu uităm o clipă că atâtea echipe de muncitori trăesc, prin realizările lor în muncă planificată, în aerul mereu mai sănătos și mai pur al anului 1950.

Neîntârziind în miasmele școlii burgheze, formaliste, superficiale, anarhice, să ne observăm atent lipsurile și, combătându-le, să contribuim conștient și temeinic la temelia vieții noi pe care și-o pregătește poporul muncitor al patriei noastre.

Coralia Călin

La moartea mareșalului Uniunii Sovietice F. I. TOLBUHIN

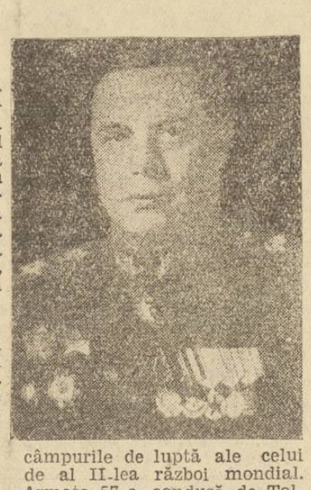

La 17 Octombrie a.c. a încetat din viață Fedor Ivanovici Tolbuhin, mareșal al Uniunii Sovietice, comandantul trupelor din regiunea militară Transcaucazia, strălucit erou al Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Oamenii muncii din Republica Populară Română împărtășesc adânca durere a poporului sovietic, care pierde pe unul din cei mai buni fii ai săi.

Fedor Ivanovici Tolbuhin, fiu al unor țărani muncitori din Iaroslavl, a cunoscut din tinerețe exploatarea cruntă a regimului țarist. Soldat de rând în primul război mondial, Tolbuhin devine, în timpul războiului civil, șef de stat major al unei divizii de infanterie în Armata Roșie. Strălucitele sale însușiri militare, talentul său de organizator, marele lui curaj și devotamentul nețărmurit către Patria Sovietică s'au vădit pe câmpurile de luptă ale celui de al II-lea război mondial. Armata 57-a, condusă de Tolbuhin, a luptat la Stalingrad, acoperindu-se de o glorie nepieritoare. După ce a condus frontul al III-lea ucrainian și operațiunile din Crimeea, mareșalul Tolbuhin a realizat joncțiunea cu trupele din sectorul nordic, conduse de mareșalul Malinovschi, creind astfel condițiile pentru dezlănțuirea ofensivei de pe frontul Iași—Chișinău, care a avut un rol hotărîtor în desfășurarea evenimentelor din August 1944. Trecând în Bulgaria, Iugoslavia și Ungaria, ajungând până la Viena, trupele de sub comanda mareșalului Tolbuhin au desrobit popoarele din lanțurile fascismului.

Tovarășul Stalin a relevat, în dese rânduri, strălucitele fapte de arme ale lui Fedor Ivanovici Tolbuhin, iar ordinele și medaliile care i s'au decernat sunt o mărturie a înaltelor calități ale acestui glorios comandant de oști, a cărui contribuție la eliberarea țării noastre nu va fi niciodată uitată de poporul român.

Comitetului Central al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice

MOSCOVA

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român ia parte cu durere la doliul guvernului sovietic, al Partidului Bolșevic și al întregului popor sovietic cu prilejul încetării din viață a mareșalului Uniunii Sovietice Fedor Tolbuhin, fiu credincios al Partidului lui Lenin și Stalin, eminent comandant de oști și erou al Marelui Război de Apărare a Patriei, dus de poporul sovietic.

Oamenii muncii din Republica Populară Română deplâng în persoana mareșalului Tolbuhin pe unul din glorioși comandanți de oștire staliniști, care a jucat un rol de seamă în eliberarea patriei noastre de către forțele armate ale Uniunii Sovietice. Prin încetarea din viață a mareșalului Tolbuhin, poporul nostru pierde un sincer prieten și un credincios purtător de cuvânt al politicii staliniste de apărare a păcii, suveranității și independenței popoarelor.

Poporul nostru va păstra totdeauna cu dragoste, recunoștință și admirație scumpa memorie a mareșalului Fedor Tolbuhin.

Din însărcinarea C. C. al P. M. R.

Gheorghe Gheorghiu-Dej

Consiliului de miniștri al U.R.S.S.

MOSCOVA

În numele poporului român, al Guvernului și al meu personal, vă transmit sincere condoleanțe pentru pierderea grea încercată prin încetarea din viață a mareșalului Fedor Tolbuhin.

Poporul român, adânc îndurerat, împărtășește doliul poporului sovietic și va păstra veșnic nestearsă recunoștință mareșalului Fedor Tolbuhin, erou glorios al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, care a participat activ la măreața epopee a Stalingradului și a condus din victorie în victorie trupele sale în glorioasa ofensivă de pe Frontul de Sud nimicind și pe cotropitorii fasciști din România.

Prin contribuția sa importantă la eliberarea țării noastre precum și prin ajutorul prietenesc pe care ni l-a dat necontenit după eliberarea țării, mareșalul Fedor Tolbuhin a câștigat dragostea și recunoștința fierbinte a poporului nostru.

Poporul român nu va uita niciodată pe acest glorios fiu al poporului sovietic și va cinsti veșnic memoria sa.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române

Dr. Petru Groza

O nouă și puternică demascare a calomniatorilor imperialiști

Discursul rostit de A. I. Vișinski, șeful delegației sovietice, în ședința din 11 Octombrie a Comitetului Politic Special al Adunării Generale a O.N.U. a lovit puternic în încercările Statelor Unite și Angliei de a face să se creadă calomnia că țara noastră precum și R. P. Bulgaria, deasemenea R. P. Ungară, s'ar fi făcut vinovate de călcarea tratatului de pace și a angajamentelor internaționale.

Prin glasul ministrului ei de externe, Uniunea Sovietică a dărâmat eșafodajul minciunilor trâmbițate la tribuna O.N.U de delegații țărilor imperialiste, demascând manevrele menite să sustragă atenția opiniei publice mondiale dela planurile reale ale așaziselor „democrații occidentale".

Pentru oricare om cinstit apare acum clar ce se ascunde în realitate sub frazeologia demagogică care vorbește de „apărarea drepturilor omului". Nu faptul că drepturile omului ar fi amenințate în țările noastre îi supără pe acești domni. Aceste drepturi știm prea bine că sunt respectate și materialmente garantate în regimurile de democrație populară. Ceea ce a stârnit furia delegațiilor anglo-americani a fost „indisciplina" guvernelor român, bulgar și ungar, de a nu fi dispuse „să subordoneze interesele țărilor lor „intereselor capitalului monopolist american" care încearcă cu înverșunare să pătrundă în țările Europei de Răsărit pentru a-și asigura acolo poziții identice, ca de exemplu, în Marea Britanie, Franța sau Turcia".

Cum pot fi mulțumiți bancherii din Wall-Street, când s'au văzut lipsiți de câștigurile fabuloase ce le reveneau de pe urma exploatării bogățiilor și muncii poporului român? Cum pot fi ei satisfăcuți când se văd în neputință de a ne mai smulge materiile prime și de a ne trimite în schimb tot felul de nimicuri, așa cum de altfel, procedează în prezent cu țările supuse planului Marshall? Imperialiștii nu pot și n'au de ce să fie mulțumiți văzându-și planurile dejucate în urma procesului pe care poporul român l-a făcut lui Iuliu Maniu și clicii lui, proces care a desvăluit ce urmăreau anglo-americanii prin crearea unei agenții de spionaj și trădare în țara noastră.

Din nou mizerie și înfometare pentru popoare, din nou țări în lanțuri, — aceasta este dorința adevărată care se ascunde sub intervenția „apărării drepturilor omului", intervenție prabușită în urma răspunsului viguros dat de A. I. Vișinski.

Vorbeau la O.N.U. trimișii țărilor imperialiste despre așa zisa violare de către România, Bulgaria și Ungaria a Chartei Națiunilor Unite. Printre altele, nu i-au plăcut domnului Makin principiile democratice ale justiției noastre populare. A. I. Vișinski a spulberat această calomnie, arătând cu dovezi nedesmințite, că, în Republica Populară Română, dreptatea se împarte aceluia care o merită, ea nu se vinde, așa cum Makin este obișnuit să vadă acasă la dânsul.

„GUVERNUL DEMOCRAT POPULAR DIN ROMANIA A INLATURAT DIN JUSTIȚIE TOT GUNOIUL FEUDAL ȘI MEDIEVAL, A CREAT O

Andrei Valentin

(Continuare în pag. 3)

Mai multă stăruință pentru terminarea construcțiilor școlare

Politica dusă de vechea orânduire burghezo-moșierească față de învățământ ca și consecințele războiului au făcut ca școlile de toate gradele și, în special, cele pentru învățământul preșcolar și elementar, să aibă lipsuri capitale în privința posibilității de cuprindere a elevilor.

Partidul și Guvernul au făcut, în ultimii ani, eforturi considerabile pentru lichidarea acestei grele moșteniri, ridicând noi localuri și amenajându-le pe cele existente.

Lucrările de construcție prevăzute în planul de investiții al M.I.P. pe 1949, merg în general bine: unele au fost terminate, altele au ajuns la finisaj, astfel că cele mai multe vor fi gata la 15 Noembrie a. c.

Construcțiile de școli pentru învățământul preșcolar și elementar au depășit de mult cadrul administrativ, ele devenind o preocupare a Organizațiilor de Partid, a Comitetelor Provizorii, a tuturor slujitorilor școlii și a celor direct interesați, părinți și elevi.

„Faceți școli pentru copiii voștri" a fost lozinca de mobilizare a masselor largi, chemate să sprijine campania de construcții a cât mai multor școli, în folosul poporului.

Problemele mari ce ne stau în față: lichidarea analfabetismului și cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară nu pot fi rezolvate numai cu cadre bine pregătite. Se cere și asigurarea condițiilor materiale prielnice.

Atenția trebue îndreptată imediat asupra construcțiilor. Nici o lucrare prevăzută în Planul de Stat nu trebue să fie amânată și la niciuna nu trebue să se renunțe. Toate trebuesc terminate cel mai târziu până la 1 Decembrie a. c.

Socotim necesar să arătăm pe cei care au înțeles această problemă, care județe sunt fruntașe și care au rămas codașe. Cei rămași în urmă să folosească exemplele bune, metodele sănătoase întrebuințate de cei care au lucrat bine.

Astfel, jud. Vâlcea a înțeles să întâmpine Ziua de 7 Noembrie cu îndeplinirea sarcinii ce-i revenea prin Planul M.I.P. de a termina școlile programate în comunele Ocnele Mari, Berbești-Roșioara și Voineasa, cu toate că, la data de 10 Septembrie, aceste construcții se găseau în întârziere. În afară de aceasta, din inițiativă locală, se lucrează la construcția a încă 10 școli, care vor fi terminate tot la 7 Noembrie.

În județul Dolj, școlile din comuna Craiovița și Bordei au ajuns la finisaj. De asemenea, în județul Trei Scaune, Câmpulung, Vlașca, Rădăuți, Ciuc, Brăila, Alba, Argeș și Putna, clădirile noi sunt aproape terminate. În jud. Gorj clădirile noi se află la acoperiș.

În urma criticii juste făcute celor ce aveau în sarcina lor construirea școlilor din județul Hunedoara și Baia, se poate vedea o simțitoare îmbunătățire în muncă, lucrările de construcție apropiindu-se de capăt.

În toate aceste județe, care au înțeles să ducă la bun sfârșit sarcina construcțiilor, școlile și clasele noi înființate în acest an școlar, precum și unele clase supraaglomerate, se vor putea muta în clădiri bune și sănătoase. Aceasta înseamnă că aici munca de lămurire a masselor populare a dat roade, că eforturile depuse de organele locale, sprijinite și îndrumate de Partid, nu au fost zadarnice și că, în general, lozinca „Faceți școli pentru copiii voștri" a mobilizat massele.

Printr'o chibzuită folosire a materialelor repartizate, prin procurarea materialelor din localitate și, mai ales, prin munca voluntară a masselor populare, s'a reușit să se înfrunte cea mai mare parte a greutăților ivite, spre a se duce la bun sfârșit sarcina construcțiilor și chiar depăși-

(Continuare în pag. 2)

EXPOZIȚIA INDUSTRIEI SOVIETICE

Mii de elevi ai școlilor din Capitală vizitează în fiecare zi Expoziția Industriei Sovietice, admirând produsele celei mai avansate tehnici din lume.

(Citiți reportajul în pag VI-a)

Rolul de frunte al U. T. M. în lupta pentru învățătură*)

Într'o atmosferă sărbătorească școlile și-au deschis porțile primind zeci și zeci de mii de fii ai oamenilor muncii, însetați de învățătură.

Școlii populare îi revine sarcina nobilă de a făuri noui și noui cadre de constructori ai societății socialiste, de a crește un tineret care să se desvolte multilateral, înarmat cu cunoștințele fundamentale ale științei celei mai înaintate și cu setea de a și le îmbogăți neîncetat — un tineret educat în spiritul patriotismului fierbinte împletit cu dragostea pentru toate popoarele lumii, în frunte cu popoarele Țării lui Lenin și Stalin, un tineret devotat, până în ultima fibră a sufletului, clasei muncitoare și conducătorului acesteia, Partidul.

Școala veche se întemeia tocmai pe înăbușirea dorinței firești de a învăța a tineretului și a spiritului lui de inițiativă, urmărea — cum a făcut școala fascistă — canalizarea elanului tineresc în direcții străine de învățătură și de adevăratele interese ale poporului. Dimpotrivă, caracterul nou al școlii populare create prin Reforma Învățământului constă, între altele, în activizarea tuturor forțelor educative și antrenarea lor la lupta comună pentru instruirea culturală și morală a tineretului.

A CONTRIBUI ALATURI DE ȘCOALA POPULARA LA OPERA DE FAURIRE A UNUI TINERET NOU — ACEASTA ESTE SARCINA DE INALTA CINSTE ȘI RASPUNDERE PE CARE PARTIDUL MUNCITORESC ROMAN A INCREDINȚAT-O UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR.

Încă în decursul anului trecut, organizațiile de tineret din școli au înregistrat succese în antrenarea elevilor la învățătură. În numeroase școli au fost înființate grupe de învățătură și cercuri de meditație care au ajutat elevilor la însușirea materialelor predate. În cinstea Congresului de Unificare, datorită muncii rodnice desfășurate de organizația de tineret, la Liceul de băieți Nr. 1 București, de pildă, s'au constituit 40 cercuri de meditație în loc de 15, cât era angajamentul. Deasemeni s'au depus eforturi în vederea întăririi disciplinei elevilor în școli, a întrebuințării folositoare a timpului liber.

În unele școli însă, organizațiile de tineret nu s'au orientat cu hotărâre în spre sarcina lor centrală, aceea de a lupta pentru ridicarea nivelului învățăturii. S'au manifestat chiar cazuri de subapreciere a importanței studiului, elevii fiind supraîncărcați cu sarcini care le răpeau timpul necesar învățăturii, sau chiar îi sileau să absenteze dela orele de școală.

Încă din primele zile ale anului școlar deschis acum, se manifestă în general o creștere politică a organizațiilor de tineret din școli, exprimată prin înțelegerea justă a sarcinilor principale ce le revin. La Liceul Nr. 3 băieți București, de pildă, a fost pregătită crearea grupelor de învățătură și s'a pus din timp problema planificării muncii de organizație încât aceasta să constituie un sprijin real în buna funcționare a școlii.

În schimb, la școala de administrație economică-fete, dela Cluj, organizația U.T.M. s'a desinteresat complect de pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar. La școala metalurgică Nr. 1 București, organizația U.T.M. neglijează antrenarea elevilor la învățătură.

Organizațiile U.T.M. din școli, din licee, școli tehnice și institute supericare, trebue să înțeleagă limpede că SARCINA LOR DE CAPETENIE ESTE ACEEA DE A CONTRIBUI LA DESVOLTAREA DRAGOSTEI ȘI INTERESULUI FAȚA DE STUDIU — și că întreaga lor activitate trebue să fie SUBORDONATA problemelor de educație și învățământ. Este cu totul INADMISIBIL de a se da elevilor sarcini de către U.T.M. în timpul orelor de școală sau a-i supraîncărca cu sarcini extrașcolare care să-i împiedice de a-și pregăti cu seriozitate lecțiile. Timpul extrașcolar al elevilor trebue rațional folosit, sub îndrumarea permanentă a direcțiunii școlii, întreaga activitate extrașcolară fiind pusă deasemeni în slujba ajutorării școlii și operei de educație.

În acest sens sarcina organizațiilor U.T.M. este de a trece neîntârziat la organizarea grupelor de învățătură, forma potrivită pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă cu studiul, precum și la controlarea modului în care funcționează acestea. În același timp trebue lămurit că baza însușirii materiilor o constituie STUDIUL INDIVIDUAL. Elevii trebue deasemeni lămuriți că succesul lor în învățătură depinde într'o măsură hotărîtoare de atitudinea lor față de lecție, de atenția cu care ascultă lecțiile profesorului și de conștiinciozitatea și tenacitatea cu care vor învăța ZI CU ZI lecțiile predate.

O deosebită importanță trebue acordată de către organizațiile U.T.M. felului în care se studiază matematicile, fizica, chimia, științele naturale. Să se arate elevilor rolul măreț pe care îl vor avea de îndeplinit în opera de electrificare a țării, de desvoltare industrială, de înălțare de mari construcții, de valorificare a bogățiilor țării, sublinindu-li-se că nu vor putea răspunde cu cinste acestui rol, fără a-și însuși cu seriozitate, INCA DE PE BANCILE ȘCOLII, aceste discipline științifice. Dealtfel în fiecare școală trebue organizate cercuri științifice și tehnice care să stimuleze interesul pentru aceste științe și să îmbogățească cunoștințele elevilor.

Organizațiile U.T.M. din școli au sarcina de a desvolta dragostea pentru Patria noastră și pentru lupta poporului nostru pentru libertate, stimulând fără încetare studiul Istoriei, al Constituției R.P.R., al limbii române. Deasemeni, studiul limbii ruse — limba științei, culturii și artei celei mai înaintate.

Organizațiile U.T.M. trebue să desvolte în rândurile elevilor înalte calități morale cerute unor viitori membri ai societății socialiste: sârguința, cinstea, curajul, dragostea de adevăr și dreptate, spiritul de organizare și simțul de răspundere și respect adânc față de colectivitate. Este necesar ca organizațiile U.T.M. din școli să lupte cu mai multă combativitate împotriva rămășițelor mentalității din școala burgheză, să lupte pentru înrădăcinarea atitudinii socialiste față de studiu. Trebue criticate cu severitate orice abateri dela această atitudine, abateri care se manifestă prin încălcarea disciplinei conștiente și a ordinei școlare, prin lipsă de

*)Articol de fond apărut în ziarul „Scânteia" Nr. 1559 din 19 Octombrie 1949

(Continuare în pag. 2)

Trebue să depășim planul acțiunii de alfabetizare pe anul 1949-1950

Lenin ne învață că ridicarea nivelului cultural al maselor este condiția principală pentru sporirea producției, pentru introducerea unei tehnici noi în uzine și pe ogoare, pentru formarea unui nou aparat de Stat. De asemeni, el ne arată că nu trebue să se despartă creșterea conștiinței politice a maselor de gradul lor de cultură.

„Omul analfabet — scrie Lenin — este în afara politicii; el trebue mai întâi să învețe abecedarul. Fără aceasta nu poate să fie politică, fără aceasta există numai svonuri, intrigi, povești, prejudecăți, dar nu politică" (Opere Vol. XXVII pag. 51).

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român poporul nostru se află în plină revoluție culturală. Prin aplicarea Reformei Învățământului, se desfășoară o intensă activitate culturală în sânul maselor largi și se duce o susținută campanie de lichidare a analfabetismului, cea mai rușinoasă moștenire pe care ne-au lăsat-o guvernele exploatatoare ale burgheziei și moșierimii.

La recensământul general din Februarie 1948, au fost înregistrați 1.727.402 neștiutori de carte între 13—49 ani.

1.727.402 de oameni ai muncii, cărora li s'au închis posibilitățile de a deveni cadre calificate în uzine și fabrici, cadre agrotehnice, sau cadre cooperatiste!

Dacă la numărul acestora se mai adaugă și neștiutorii de carte în vârstă de 7-12 ani și cei trecuți de 49 ani, cifrele sunt foarte mari.

Azi, în locul neștiinței și al superstițiilor pe care le întreținea regimul de exploatare burghezo-moșieresc, s'a deschis tuturor celor ce muncesc drumul pentru ridicarea nivelului cultural, pentru un trai mai bun.

În anul școlar 1948/949 au funcționat 14.163 cursuri de alfabetizare cu 54.625 propunători, dintre care 38.410 cadre didactice și 16.215 muncitori și intelectuali care au făcut această muncă în mod voluntar.

Numai în județul Maramureș, au funcționat 799 școli de alfabetizare, iar în județul Sălaj 422 școli de alfabetizare. Pe lângă școlile organizate în întreprinderi și instituții, au mai funcționat numeroase cursuri de alfabetizare la domiciliul adulților, unde se adunau câte 5-6 neștiutori de carte.

Numărul mare al școlilor de alfabetizare a cerut o mobilizare serioasă a cadrelor didactice. În jud. Mehedinți din 1456 învățători, 1128 au predat la școlile de alfabetizare, iar

D. Ionescu

(Continuare în pag. 3)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Aspecte din viața școlilor sovietice

Insemnări dela lecții

In clasa învățătoarei Esina

Lidia Mihailovna Esina, învățătoare la clasa I-a a școlii medii din Dulevsk, regiunea Moscova, nu mai are nici un repetent de câțiva ani de zile.

Dacă intri în clasa ei, te uimește aspectul îngrijit al copiilor, aerul lor serios și curățenia excepțională a clasei.

Lecțiile tovarășei Esina sunt foarte interesante și bogate în conținut. Ele arată că tov. Esina are inițiativă creatoare și îndeplinește cu pricepere cerințele didactice. La fiecare lecție, elevii ei dobândesc noi cunoștințe, și, în acelaș timp, sunt educați în spiritul moralei comuniste.

Iată o lecție de citire explicativă. Tema: „Cântec despre Stalin".

Scopul lecției este acela de a arăta copiilor dragostea întregului popor sovietic pentru Iosif Vissarionovici Stalin. In acelaș timp, copiii învață să se exprime corect și să citească expresiv textul cântecului.

„Ați văzut toți filmul „Tânăra Gardă", — spune Lidia Mihailovna. Amintiți-vă care este momentul cel mai emoționant din acest film".

Completându-se unul pe altul, copiii arată cum, în zilele grele ale ocupației germane, adunându-se în taină în jurul aparatului de radio, tinerii eroi din Krasnodon au ascultat cuvântarea conducătorului lor iubit. Copiii pronunță cu dragoste și cu recunoștință numele iubit, numele marelui Stalin.

„Țineți minte cum se bucurau membrii „Tinerei Gărzi" când au auzit la radio vocea tovarășului Stalin?" întrebă Lidia Mihailovna.

„Cine a condus lupta eroică a poporului sovietic? Cine a dus țara noastră la victorie împotriva cotropitorilor germano-fasciști?"

„Stalin! — răspund copiii. Generalizând răspunsurile elevilor, tov. Esina spune: Acest nume este cunoscut în toate colțurile lumii. Despre Stalin se compun cântece. Copiii îl iubesc ca pe un tată. După indicațiile lui, în Uniunea Sovietică se fac școli și grădini minunate pentru copii. Cu numele tovarășului Stalin în gând, luptătorii sovietici porneau cu mai mult curaj la război, cu numele lui Stalin biruiau pe dușmani".

Apoi copiii citesc expresiv textul cântecului și, discutând cu învățătoarea lămuresc conținutul lui.

Tovarășa Esina nu se mărginește numai la povestirea sa proprie despre dragostea popoarelor pentru tovarășul Stalin, ci citește copiilor pasagiile cele mai vii din scrisorile oamenilor muncii adresate conducătorului lor iubit și publicate în presă.

★

La lecții învățătoarea aduce un bogat material intuitiv. Astfel, de pildă, explicând din gramatică capitolul despre atribut ea folosește panglici de forme și culori diferite, cutii mari și mici, creioane colorate, becuri electrice de mărimi și culori diferite, pânză albă și galbenă, ață de diferite culori etc. Copiii privesc aceste obiecte, apoi, luându-le rând pe rând, învățătoarea, îi întreabă: ce e asta? ce culoare are? care panglică este mai scurtă și care este mai lungă? ce mărime are obiectul acesta? etc.

„Am spus acum, — spune Lidia Mihailovna — câteva perechi de cuvinte: batistă galbenă și batistă de mătase, bec mic și bec mare etc. Am găsit în ele cuvintele care reprezintă obiecte — batistă, bec, etc. Impreună cu aceste cuvinte am mai spus altele: galbenă, roșie, mic, mare, etc. Deosebind obiectele după culoarea, forma, mărimea lor și materialul din care sunt făcute, am găsit cuvintele care arată însusirile obiectelor sau calitățile lor. Aceste cuvinte răspund la întrebările: cum? ce fel?

Fiecare lecție a tovarășei Esina are un scop precis, un conținut adânc și este bine organizată. Elevii ei au deprinderea de a citi corect, curent și expresiv și pot reda rațional conținutul celor citite. Lucrul acesta este într'o mare măsură un rezultat al lecturii extrașcolare, care este foarte bine organizată. Elevii au alcătuit singuri o bibliotecă a clasei, pe care o completează în fiecare an. Toți sunt cititori activi ai acestei biblioteci. Invățătoarea stă de multe ori de vorbă cu ei asupra cărților citite și îi ajută să înțeleagă just conținutul lor. In acest fel, află care sunt preocupările și înclinațiile copiilor și ținând seama de ele, le recomandă cărți noi. Ea rezervă lecții speciale pentru discutarea unor anumite cărți. Fiecare lecție de acest fel este un prilej de mare bucurie pentru copii, care o așteaptă cu nerăbdare, discutând cu aprindere și pregătindu-se activ pentru ea.

P. Filipov
Director de Studii
în școala medie din Dulesvsk regiunea Moscova

Intâlnirea elevelor școalei de fete nr. 131 din orașul Moscova cu profesoara lor S. Popova

Elevele clasei întâia a școalei de fete nr. 635 din Moscova în timpul lecției

Prin eforturile colectivului

Clădirea școlii uzbeco-ruse Nr. 30 din raionul Ordjonikidze, regiunea Tașkent, are un aspect plăcut. In clase e curat, pe pereții coridorului larg și luminos sunt portretele oamenilor mari ai culturii și științei și pasagii din operele lor.

Cabinetele didactice ale școlii au fost completate simțitor anul acesta cu utilaj și material intuitiv, iar biblioteca școlii s'a îmbogățit cu multe cărți de literatură și de popularizare a științei.

Numărul claselor și al elevilor crește din an în an. Anul acesta sunt în școală 18 clase uzbece și 23 ruse, în care învață 1173 de elevi.

Dându-și seama de răspunderea pe care o are pentru menținerea numărului complet al elevilor în școală, colectivul pedagogic a desfășurat o intensă activitate de lămurire în rândurile părinților în legătură cu legea învățământului general. Fiecare elev al școlii este ținut în evidență. Profesorii cunosc condițiile de trai ale copiilor și-i ajută la timp.

Mulțumită eforturilor directorului Ivan Leontievici Miholski, școala nr. 30 și-a pregătit cu succes toate cele necesare pentru noul an școlar: orariul lecțiilor este alcătuit just din punct de vedere pedagogic, s'a stabilit lista profesorilor de serviciu, s'a alcătuit planul general de muncă al școlii precum și planurile de muncă ale directorului, directorului de studii și profesorilor.

Considerând munca didactică și educativă ca un proces unic, tovarășul Miholski acordă o serioasă atenție activității cercului diriginților de clase. Planurile de muncă ale diriginților sunt alcătuite cu atenție luându-se în considerare specificul claselor și vârsta elevilor și sunt legate în modul cel mai strâns de planurile organizațiilor comsomoliste și pionierești.

G. Prives
Inspector al Ministerului Invățământului R.S.S. Uzbece

Munca mea cu copiii „noi"

In școală vin copii cu caractere deosebite. Unii sunt tăcuți și liniștiți, alții sunt vioi și reacționează repede la toate. Studierea caracterului, a înclinațiilor, a deprinderilor și a condițiilor în care trăește fiecare elev este o problemă dificilă. Dar această muncă dă roade minunate.

Voi da câteva exemple din practica mea, care arată cum reușesc să obțin un nivel bun la învățătură folosind metode deosebite pentru fiecare elev.

Tamara L. a venit în clasa mea la mijlocul anului școlar. In școala unde învățase a primit note proaste la răspunsurile orale. Era o fată tăcută și nesociabilă. Deseori, era greu să obții dela ea vreun răspuns. Eu am început s'o urmăresc foarte atent. Am observat că citește chiar în timpul recreațiilor ascunzându-se în vreun colț, al coridorului. Odată, după lecții, am oprit-o și i-am dat câteva cărți aduse de mine. Tamara le-a luat cu plăcere. Peste câteva zile mi le a adus înapoi și mi-a mulțumit timid: „Mulțumesc, am citit cărțile".

Atunci i-am propus să vină la mine acasă, spunându-i că am multe cărți interesante.

Am așteptat-o cu multă emoție. Credeam că nu mai vine. Dar Tamara a venit. Stând de vorbă cu ea am aflat că i-a murit de curând mama și că îi este foarte dor de ea.

Ne-am petrecut toată seara, într'o convorbire lungă și sinceră. După aceasta Tamara a devenit mai curajoasă și mai sociabilă. Ce bucurie am avut, eu și toată clasa, atunci când Tamara a primit o notă bună la oral și apoi a terminat cu succes clasa IV-a!

Iată un alt caz: Serioja B. a venit în clasa mea la sfârșitul bimestrului al III lea cu o notă proastă la aritmetică. Supraveghindu-l, am observat că este foarte pasiv la ora de aritmetică, pe când la orele de geografie și de științe naturale este foarte vioi și activ.

L-am oprit odată după lecții și i-am arătat cartea „Probleme de iscusință". Serioja s'a înviorat. Am descurcat împreună câteva din aceste probleme și băiatul a fost atât de atras încât mi-a cerut cartea. In ora următoare de aritmetică am dat elevilor o problemă de iscusință. Serioja a fost primul care a ridicat mâna. Prin aceasta, inerția și timiditatea lui la orele de aritmetică au fost înfrânte.

Astfel, folosind metode individuale, eu ajut copiilor să se deprindă mai repede cu clasa, cu cerințele noului pedagog și cu obiectele la care se simt mai slabi.

V. Camanina
Invățătoare în Școala Elementară din Sâtkovsk, regiunea Moscova

Să învățăm limba rusă

Colectivul școlii noastre acordă o mare atenție învățării limbii ruse. In anul școlar trecut, calitatea predării acestui obiect a crescut simțitor. Cum am obținut aceasta? In primul rând studiind practic limba rusă cu elevii noștri. Ei au scris nenumărate exerciții, au făcut expuneri și compuneri. Pentru a le desvolta deprinderile de vorbire curentă, profesorii de limba rusă au vorbit la lecție numai rușește, urmărind cu atenție pronunțarea corectă a cuvintelor. Am căutat să organizăm procesul de instruire în așa fel, încât elevii să-și însușească limba rusă nu numai la lecțiile rezervate special acestui obiect, ci și în cadrul învățării altor discipline. Recomandând, de pildă, literatura pentru lectura extrașcolară, profesorii dela toate obiectele au indicat, pe lângă cărțile în limba azerbaidjană și cărți în limba rusă.

Organizăm deseori ședători de limbă rusă, la care elevii citesc poezii și pun în scenă piese de teatru. La aceste ședători, se amenajează totdeauna standuri cu noutăți literare în limba rusă. De asemeni, se scot buletine despre diferiți scriitori și despre eroii din operele lor.

S'au creat cercuri la care iau parte tinerii și tinerele care cunosc suficient limba rusă și s'au editat gazete de perete în limba rusă.

Organizarea justă a lecturii extrașcolare ne ajută foarte mult. Fiecare elev trebue să citească un număr de cărți rusești. La lecții, profesorii controlează cum merge citirea. Lectura extrașcolară fixează cunoștințele elevilor la gramatică și lexic.

Fiecare elev de naționalitate azerbaidjană și-a făcut un carnet de greșeli individuale, în care își notează toate cuvintele pe care nu le știe bine și scrie alături de ele propoziții alese de el însuși, în care sunt folosite aceste cuvinte. Profesorii verifică și corectează sistematic aceste carnete. In afară de aceasta, fiecare elev alcătuește o culegere de expresii specifice limbii ruse. Toate aceste expresii întâlnite în timpul lecturii extrașcolare sunt notate, împreună cu traducerea lor în limba azerbaidjană. Comparând expresiile ruse cu cele azerbaidjane, elevii trag concluzii interesante asupra particularităților celor două limbi.

De asemeni, elevii își notează zicătorile rusești care le arată frumusețea și puterea limbii ruse. Ei fac o muncă foarte interesantă comparând aceste zicători cu cele azerbaidjane.

Insușirea limbii ruse este o datorie de onoare a fiecărui tânăr și a fiecărei tinere din Țara Socialismului.

M. Mustafaev
Director al Școlii Nr. 27 de tineri muncitori din orașul Baku

Cum dați temele pentru acasă?

Cunoștințele slabe ale elevilor și repetența sunt deseori o urmare a neîndeplinirii sistematice a temelor pentru acasă. Dece nu se îndeplinesc aceste teme?

Există încă multe cazuri când temele pentru acasă sunt date de profesor după ce a sunat de ieșire. Paragrafele și numerele exercițiilor din manuale care trebue executate acasă se anunță în mijlocul sgomotului general fără să se vorbească nimic despre felul cum trebue îndeplinită tema.

— In manual scrie cum trebue să faceți, — spune profesorul.

Și iată ce scrie în manual: „Exercițiul opt. In exemplele următoare legătura dintre părțile de propoziție trebue arătată cu ajutorul unor semne convenționale sau prin scheme. Scrieți denumirea prescurtată a părților principale și secundare de propoziție".

Va putea oare elevul să se descurce singur cu această temă, fără nicio explicație din partea profesorului? Bine înțeles că nu.

— Mai bine să nu fac nimic, iar profesorului am să-i spun că am uitat caietul acasă, — hotărăște elevul într'un astfel de caz.

Se întâmplă și altfel: pregătindu-se pentru lecție, profesorul își notează ca temă de dat pentru acasă problema Nr. 282. Problema nu este grea, dar nenorocirea este că e tipărită greșit și profesorul n'a verificat-o. Rezolvând-o, elevul împarte întâi numerele, pe urmă le înmulțește; dar nu iese nimic. A doua zi elevul vine la școală și, rușinându-se să arate profesorului lucrarea, declară: „Am rezolvat-o dar n'a ieșit". Pentru elevii din clasa V-a, îndeplinirea temelor date acasă este deosebit de grea în primul semestru. Ei nu sunt încă deprinși cu profesorii noi și cu cerințele acestora, precum și cu sistemul lor de a expune materia. Fiecare profesor caută, în primul rând, să-și îndeplinească programul, uitând deseori că are în clasă copii care trebue învățați întâi să lucreze cu cartea.

— Invățați după aritmetica lui Kiselev, paragrafele 61, 62, 63, 64, 65. Materialul acesta vă este cunoscut și nu e nimic greu în el. Trebue numai să-l învățați bine — spune profesorul.

Intr'adevăr, materialul este cunoscut școlariior încă din clasa IV-a. Ei știu ce operație se numește împărțire, știu și că nu trebue să împartă la 0, știu și despre împărțirea cu rest. Dar dece le-a spus profesorul să învețe și paragraful 65, unde sunt semne și litere pe care nu le cunosc? Bineînțeles că școlarii nu vor învăța acest paragraf și nici măcar nu-l vor înțelege.

Intr'o zi m'am uitat prin însemnările făcute de elevele din clasa V-a în maculatoare. O elevă avea foarte puține însemnări în partea rezervată pentru limba rusă, iar dacă însemna acolo vreo temă, aceasta era oarecum haotică. De exemplu: „Cer. paragraf 4, ex. 9 sub.".

Mă uit la partea rezervată pentru limba ucraineană. La toate lecțiile temele date acasă sunt trecute foarte clar. Intreb fetița: „Dece îți notezi sistematic temele la limba ucraineană, iar la limba rusă nu?".

— Dacă Antonia Petrovna ne-ar da temele așa cum ni le dă Olga Victorovna! Olga Victorovna scrie pe tablă și paragraful și numărul exercițiului și anul editării cărții, iar apoi explică cum trebue făcută tema și pune pe cineva să repete.

Am cercetat și însemnările altor fete din această clasă și am constatat aceeași situație. Am înțeles că însemnările neglijente la limba rusă sunt o urmare a însăși neglijenței profesoarei de limba rusă, iar preciziunea însemnărilor la limba ucraineană sunt un rezultat al muncii perseverente și al îndeplinirii conștiente a datoriei din partea profesoarei de limba ucraineană.

V. Galkin
Metodologul Institutului Regional de perfecționare a profesorilor, Poltava

Intr'una din clasele școlii de meserii de pe lângă uzina „Dinamo" din Moscova, eleve le se pregătesc pentru a deveni viitori strungari

ȘTIRI ȘI FAPTE

Nr. 1000 al ziarului învățătorilor și profesorilor din Armenia

La 6 Octombrie a apărut numărul 1000 al ziarului „Sovetakan Dprot" (Școala sovietică), organ al Ministerului Invățământului din R.S.S. Armeană și al Sindicatului Salariaților din învățământului elementar și mediu din R.S.S. Armeană. Redacția ziarului a primit cu acest prilej un mare număr de telegrame de felicitare.

Profesorii conduc cercuri politice

In orașul Frunze au început cursurile în învățământul de Partid. Printre propagandiștii conducători de cercuri politice sunt mulți profesori din școlile orașului. Ei conduc cercurile de muncitori din fabricile locale de tutun și alimentare precum și cercurile de învățători și profesori din localitate. Cabinetele de Partid raionale și secretarii organizațiilor de Partid din școli le dau tot ajutorul pentru procurarea bibliografiei necesare.

„Săptămâna grădinii"

Secția de tineret din școala nr. 9 a Societății pentru protecția naturii din R.S.F.S.R., din Tula, participă activ la desfășurarea „Săptămânii grădinii".

Elevii plantează pomi în grădinițele de copii din oraș, organizează conferințe în care arată experiența lor, referate pentru popularizarea metodelor miciuriniste. Răspunzând la apelul academicianului T. D. Lâsenco, tinerii naturaliști din școala nr. 9 culeg semințe de copaci pentru plantațiile de păduri.

Radio jurnalul copiilor

Comitetul regional de radio din Ivanovo organizează transmisiunea unui radio jurnal lunar pentru copii intitulat „Prietenii științei". La redactarea lui participă profesorii școlilor medii din localitate, oameni de știință, artiști și elevi. Se fac referate despre realizările științei sovietice, se vorbește despre marii savanți ruși și sovietici etc.

Filmoteca din Zagorsk

Filmoteca din Casa Pionierilor a orașului Zagorsk a împlinit zece ani de existență. In această perioadă ea, a furnizat școlilor din oraș și raion filme pentru câteva zeci de mii de lecții. Filmoteca are o bogată colecție de filme științifice pentru toate obiectele de predare: geografice, flora și fauna, în deosebi industria și viața popoarelor, filme istorice, asupra Marelui Război de Apărare a Patriei, filme de fizică și chimie etc.

Mai multă stăruință pentru terminarea construcțiilor școlare

(Urmare din pag. 1-a)

rea ei, în unele locuri, prin construirea de noi localuri.

In județul Tecuci, la cele patru construcții din comunele Dănăilă, Slobozia, Panu, Hazu-Negulești și Porcăreț s'a realizat, prin muncă voluntară, o economie de 600.000 lei, evidențiindu-se cu deosebire, în această muncă, muncitorul Vitcovici Vasile și învățătorii Niță D., Pandele M. și Racu T.

In județul Trei Scaune, s'a realizat prin muncă voluntară o economie de 1.200.000 lei, construindu-se o școală cu 7 săli de clasă, cu toate că în plan era prevăzut o școală cu 4 săli. S'au evidențiat, în aceste lucrări, tov. Abraham Al. și Covaci Francisc.

Sunt însă și unele județe care nu au depus destulă stăruință pentru a duce la bun sfârșit sarcina de a construi școlile prevăzute în această campanie.

Astfel, cele trei construcții prevăzute în planul comunelor Helești-Făurei și Movila jud. Roman se găsesc abia la săpături. Secția de Invățământ motivează această întârziere prin faptul că materialele respective trebuesc aduse dela depărtări de 20—30 km. și că drumurile sunt desfundate. Ne întrebăm: ce măsuri au luat organele locale, pentru a învinge aceste piedici? Care este efortul depus de către cadrele didactice respective? S'a stăruit suficient în acțiunea de lămurire și mobilizare a masselor, știut fiind că acolo unde această muncă a fost temeinic dusă, massele au răspuns cu toată dragostea și înțelegerea, contribuind chiar și cu materialele necesare?

O lipsă și mai mare a fost dărâmarea vechiului local de școală din comuna Făurei (care necesita numai reparații pentru a putea funcționa) fără să se asigure din timp construirea școlii noi.

De asemenea, lucrările de construcție din comuna Lespezi-Baia, Bacău, Luncăvița-Tulcea și Liveni-Dorohoi, sunt abia la fundație.

Comitetele de plăși respective, care cunosc această situație, au luat vreo măsură pentru a sprijini și a antrena pe cei ce au răspunderea de a termina în timp util aceste școli?

Pentru ca sarcinile de construcție prevăzute în plan pe 1949 să fie realizate cât mai repede, urmează ca, acolo unde aceste construcții au rămas mult în urmă, organele locale să depună o muncă stăruitoare și susținută, dând dovadă de mai mult spirit de inițiativă. Să nu aștepte ca totul să le vină de-a-gata dela centru ci să utilizeze toate resursele locale în această acțiune.

A. Iugov: „Pavlov și enigmele creerului"

(Ed. „Cartea Rusă" Ediția II)

In cartea: „Pavlov și Enigmele Creerului" A. Iugov arată frământarea și pasiunea neobosită a lui Pavlov, care a fost stăpânit toată viața de o nepotolită sete de cunoaștere, de pătrundere tot mai adâncă în tainele funcționării organismului, până la lămurirea celei mai complicate rotițe a acestuia: mecanismul nervos cerebral.

Pavlov izbutește, pentru prima dată în analele fiziologiei, ca, fără a deschide cutia craniană, fără excitații directe pe scoarța emisferelor cerebrale, sau distrugeri parțiale, să cunoască creerul viu, nevătămat, în activitatea lui normală, nealterată.

Marele savant ajunge la această fără a cercetărilor sale printr'un mijloc multă vreme ironizat, bagatelizat, de adversarii invidioși: studiul glandei salivare a câinelui.

El dă, astfel, explicația riguroasă a reflexelor dobândite în cursul vieții, reflexe pe care le numește condiționate.

Dar ce este un reflex condiționat?

In anumite condiții un reflex poate fi provocat și de excitanți care, obișnuit, produc cu totul alte reflexe. De exemplu: un excitant vizual, auditiv, tactil poate provoca acelaș reflex, pe care-l provoacă introducerea în gură a hranei: secreția glandelor salivare. Aceasta numai dacă producerea reflexului obișnuit, al salivației prin contactul aparatului bucal cu hrana — a fost însoțit de un excitant vizual sau auditiv, tactil, etc.

Căi noi devin practicabile în creer.

După sute și sute de experiențe făcute cu colaboratorii lui, în cabine special amenajate, complet refractare la orice zgomot pentru a înlătura riscul ca animalul să fie distras de altceva în afara excitantului voit de experimentator, după serii întregi de „fapte grele" — cum le numește Pavlov — de înfundări care duc la un „blocaj mintal", Pavlov descoperă că sediul stabilirii și dispariției reflexelor condiționate este în scoarța emisferelor cerebrale, că procesul excitației este întotdeauna însoțit în creer de un proces antipodic și anume inhibiția, cauza diminuării sau dispariției totale a reflexelor condiționate.

Studiul inhibiției îl conduce pe Pavlov, în decursul anilor, la descoperirea rolului biologic al acesteia, de protejare a substanței nervoase excitabile a scoarței emisferelor cerebrale.

Inhibiția extinsă pe toată întinderea scoarței, inhibiția întregii activități a regiunii superioare a creerului, devine somn. La adăpostul ei, se refac celulele nervoase prea mult „lovite" de excitație.

Când inhibiția cuprinde și centrii motori superiori, care conduc mișcările voluntare, ea duce la rigiditate, la catalepsie.

Odată făcute aceste descoperiri, Pavlov sparge cadrul investigațiilor fiziologice, pășind — consecință firească și țel principal al lui — în psihologie și psihiatrie.

El dă o lovitură definitivă „animiștilor", „zoopsihologilor" care atribuiau animalelor reacții psihice, arătând adevărata natură materială a acestor reacții, care sunt doar răspunsuri ale nervilor la excitații.

In ce privește omul, Pavlov arată că: *„fundamentele generale ale activității nervoase superioare, legate de emisferele cerebrale, sunt aceleași la om, ca și la animalele superioare".*

El lămurește psihiatrilor o serie de puncte obscure pentru ei în stările de hipnoză, sugestie, schizofrenie.

Descoperind natura simplă, materială, a hipnozei și sugestiei — învăluite până atunci în mister — el înlătură șarlatania, superstiția, misticismul.

Punând accentul pe baza materială a activității psihice a omului, Pavlov dă psihiatrilor arme noi de luptă în terapeutica bolilor mintale.

Se ameliorează prognosticul, se obțin vindecări în cazuri considerate incurabile, se previn anumite psihoze și nevroze. Se insuflă curaj și încredere.

In ultimii ani ai vieții, Pavlov începe studiul sistemului uman de semnalizare prin cuvinte.

Acestea sunt, pentru omenire, cuceririle științifice ale lui Pavlov. Ele au revoluționat fiziologia și psihiatria.

Cartea lui Iugov reușește să ne prezinte personalitatea excepțional de bogată, de multilaterală a lui Pavlov.

Nu a fost un savant rupt de viață, închis în turn de fildeș. Toate cercetările lui încordate, febrile, toate eforturile lui creatoare sunt pentru oameni, a căror viață luptă s'o facă mai fericită; pe dealta, resorturile vieții de familie — soț, părinte, bunic — și ale relațiilor de prietenie funcționează la el normal, chiar cu o intensitate deosebită de căldură și duioșie.

Alte aspecte reține atenția și stârnesc admirația: stăpân pe rolul protector, reparator al inhibiției, Pavlov îl aplică la propriul lui caz, organizându-și metodic și alternând dozat munca și repaosul și creindu-și în mod științific o adevărată artă a repaosului în forme variate, anume alese, conform cu natura lui fizică și neuropsihică pentru a-și odihni spiritul. Prin aceste mijloace, Pavlov isbutește să-și întrețină până la sfârșitul vieții o capacitate de muncă puțin obișnuită, o vitalitate și o productivitate prodigioasă.

Interesantă de reținut este metoda lui de muncă: scrierea problemelor care-l preocupau, înlăturarea voită a uneia din câmpul cercetărilor, un anumit timp, pentru a se putea concentra total asupra altora mai urgente, mai importante.

Intelegerea superioară a eficienței muncii în colectiv și punerea ei în practică, încurajarea tineretului, constituie încă un titlu de glorie al lui Pavlov. El a format o școală din care au ieșit mulți dintre savanții ilustri de astăzi ai Uniunii Sovietice: Orbeli, Speranski, Bâcov, Crasnogorski, Razencov, etc.

„In colectivul pe care mi-a fost dat să-l conduc, atmosfera face totul. Toți avem o activitate comună și fiecare contribuie la progres după puterile și posibilitățile sale. Adesea, la noi e greu de deosebit ce e „al meu" de ce e „al tău". Dar acest fapt nu poate fi decât util".

Admirăm la el faptul că gloria nu l-a amețit după cum trecătoarele impasuri în cercetări sau loviturile numeroase ale adversarilor și obtuzitatea „oamenilor zilei" sub regimul țarist, nu l-au demobilizat nici o clipă.

A fost un îndârjit propagandist și luptător pentru a impune descoperirile lui. O făcea nu din vanitate meschină, ci dintr'un mobil moral superior: salvarea omenirii.

Format la școala revoluționară a lui Cernâșevschi și Dobroliubov, Pavlov a condamnat asuprirea, sub toate formele și la el în țară și peste hotare. Abia sub regimul sovietic, i se pun lui Pavlov la dispoziție, din plin, mijloacele materiale neprecupețite pentru continuarea cercetărilor. Pentru prima dată, oficialitatea îi recunoaște munca, i-o sprijină, i-o răsplătește generos.

La congresul mondial al fiziologilor, care a avut loc la Leningrad în 1935, Pavlov exprimă în termeni vibranți marea lui iubire pentru Patria Sovietică, condamnă fascismul și pe atâtători la război, pledează cald pentru pace.

„Noi activăm — spune Pavlov savanților întruniți la Congres — pentru unirea finală a omenirii întregi. Dar dacă ar izbucni un război, între mulți dintre noi ar apărea raporturi de dușmănie. N'am mai dori să ne reunim toți ca acum. S'ar schimba până și aprecierea reciprocă a activității științifice.

Sunt fericit că puternicul guvern al țării mele, luptând pentru pace, a fost cel dintâi guvern din istorie care a proclamat lozinca: nici o palmă de pământ străin".

Din cartea lui Iugov, Pavlov se desprinde așa cum a fost în viață: un mare savant, un înflăcărat patriot, un îndrăgostit de oameni și viață, pentru care a luptat cu încredere și optimism nestăvilit.

Iugov a prezentat viața lui Pavlov cu inteligență, căldură și artă. Epuizarea primei ediții a volumului „Pavlov și enigmele creerului" într'un timp foarte scurt și apariția celei de a doua ediții o demonstrează din plin.

Prof. Angela Teodorescu

Rolul de frunte al U.T.M. în lupta pentru învățătură

(Urmare din pag. 1-a)

respect față de profesori, prin neexecutarea temelor, învățătură de mântuială, etc.

Deasemeni trebue îmbunătățită munca unora dintre detașamentele de pionieri. Intărirea mișcării pionierești înseamnă în primul rând îndrumarea și sprijinirea pionierilor în studiu.

In privința întregii lor munci între școlari, organizațiile U.T.M. trebue să folosească larg schimbul de experiență. Trebuesc organizate, după modelul activității Comsomolului, consfătuiri între reprezentanți ai Ministerului Invățământului Public, directori, profesori, elevi, activiști U.T.M., instructori de detașamente de pionieri, părinți — consfătuiri în care să se analizeze cele mai bune metode de antrenare a organizațiilor U.T.M. în sprijinirea directorilor de școli și a profesorilor în educarea elevilor. Un important rol revine în această privință „Gazetei Invățământului" și organelor de presă ale U.T.M. Deasemeni trebue desvoltat schimbul de experiență între organizațiile de tineret din școli și între elevi, transmiterea experienței elevilor înaintați în privința felului cum își organizează ei studiul. Trebue spus că în această privință chiar presa de tineret — „Scânteia Tineretului" și în special „Pionerul" — nu a urmărit și îndrumat decât în mică măsură activitatea organizațiilor U.T.M. și a detașamentelor de pionieri.

Urmând exemplul glorios al Comsomolului, organizațiile U.T.M. din școli trebue să devină principalul sprijin al corpului profesoral în instruirea elevilor, iar fiecare membru al U.T.M. să fie nu numai UN FRUNTAȘ ȘI UN EXEMPLU IN INVAȚATURA ȘI DISCIPLINA ci și un element dinamizator și mobilizator al elevilor în lupta pentru cucerirea fortăreței științei.

Pentru profesorii de limba română

OPERA LITERARĂ

(Continuarea Cap. IV din manualul de limba română pentru clasa VIII-a)

II. — Desvoltarea temei și ideia operei

Materialul publicat în această pagină, precum și cel ce se va publica în numărul următor, va forma obiectul lecțiilor de limba română la clasele VIII-XI (anii I-IV), pe timp de 3 săptămâni. In acest interval vor apare primele broșuri din manualele de limba română.

In opera literară, tema se realizează printr'o serie de imagini.

In „Desculț" de Zaharia Stancu tema romanului se desfășoară într'un șir de scene, de întâmplări succesive, legate unele de altele. Descrierea vieții lui Darie, a mediului de țărani săraci din care face parte, slujesc unui singur scop : acela de a arăta starea de cumplită mizerie a țărănimii sărace în țara noastră la începutul secolului al XX-lea. Scriitorul alege tocmai oamenii și întâmplările care să trezească în cititori **ideia că exploatarea nemiloasă avea să ducă în mod inevitabil la răscoala masselor împotriva asupritorilor și că o viață fericită nu e posibilă fără desființarea acestei exploatări.** Scenele din „Desculț" fac să se nască în cititori ura împotriva exploatării moșierești și dorința desființării acestei exploatări.

Și tema romanului „Mama" de M. Gorki se desfășoară în tablouri succesive. Cum am văzut mai înainte, opera începe cu descrierea vieții dintr'un cartier de muncitori, urmată de povestirea vieții și morții lui Mihail Vlasov. Apoi, autorul trece la istorisirea vieții lui Pavel Vlasov și a mamei sale, pe care o expune foarte amănunțit. Fiecare scenă a romanului, ca și înlănțuirea întâmplărilor, sunt menite să arate desvoltarea mișcării revoluționare în Rusia, la începutul secolului al XX-lea. Desvoltarea temei din romanul „Mama" duce la ideia că victoria revoluției este inevitabilă și că trebue să înfrunți, fără frică, toate încercările pentru marea operă a eliberării celor ce muncesc. Intreaga construcție a romanului se leagă de această ideie. Nu degeaba acest roman începe cu tabloul vieții întunecoase din suburbia muncitorească și sfârșește cu fapta vi ejească a Nilovnei, mama, care, devenind aprigă luptătoare pentru revoluție, învinge frica de moarte.

Ideia care se desprinde din fragmentele de viață înfățișate de scriitor, se numește ideia operei.

III. — Compoziția

1. Scriitorul alege acele întâmplări în care tema operei iese mai bine în evidență și personagiile se conturează mai desăvârșit și mai convingător. Pentru a ne arăta lupta membrilor Partidului Comunist (bolșevic) în epoca colectivizării în massă a pământurilor în U. R. S. S., Mihail Șolohov a ales, în romanul său „Pământ desțelenit" o serie de episoade în care personagiile principale, printre care Davâdov și Nagulnov, luptă fără preget împotriva chiaburilor. Aceste întâmplări oferă scriitorului posibilitatea să-și descopere tema: să arate cât de dârz, cât de plin de curaj și de inițiativă este luptătorul comunist când are de îndeplinit o sarcină.

2. Scriitorul nu numai că alege anumite întâmplări din viață, el hotărăște care lucruri, fapte, întâmplări vor fi tratate în opera sa foarte pe scurt, și cărora, dimpotrivă, li se va rezerva un spațiu mai mare. Astfel, el, stabilește proporția între părțile operei. Adeseori, ani întregi sunt cuprinși în câteva cuvinte, în timp ce, pentru înțelegerea eroului, numai unei singure zile i se pot consacra capitole întregi. I. L. Caragiale, în nuvela „In vreme de război" consacră ultimul capitol unei singure zile, cea mai importantă din viața lui Stavrache, personagiul principal. Tot Caragiale, în aceeași nuvelă, trece în felul următor peste un interval de timp mai puțin însemnat din viața aceluiaș personagiu : „Au trecut cinci ani dela război și nimeni, în adevăr, n'a supărat pe d. Stavrache, afară decât Popa Iancu voluntirul, care venea din când în când de pe altă lume să tulbure somnul fratelui său''.

Șolohov procedează astfel când vorbește despre viața unuia din personagiile cărții „Pe Donul liniștit" :

„Prokofie țâșni depe prispă, învârtind deasupra capului sabia care șuiera cu sclipiri de oțel. Lângă hambar Prokofie îl ajunge pe Liușna, care tropăia greoiu și-l spintecă pe la spate, dela umăr până la brâu... Prokofie s'a întors dela ocnă după 12 ani".

3. Scriitorul stabilește și o anumită ordine în care vor fi povestite întâmplările. Ordinea aceasta depinde de ideile pe care vrea să le exprime și de procedeele artistice prin care înțelege să le realizeze. Cezar Boliac, de pildă, în poezia „Carnavalul", vrea să arate mizeria ce domnea în lumea celor exploatați în vreme ce petrecerile boerilor se desfășurau într'un cadru de lux. In acest scop poetul în fragmentul de mai jos, pune alături două scene :

una în care boerii petrec în jurul meselor încărcate, alta unde într'o cocioabă, o văduvă cu șase copii suferă de frig și de foame. Contrastul puternic dintre cele două lumi adâncește mult emoția pe care o simțim.

„CARNAVALUL"

de CEZAR BOLIAC

— Fragment —

Când cina vă așteaptă în sala de mâncare,
Și'n jurul vostru vase cu flori mirositoare
Vă'mbată de miros;
Când vi se pierde pe mese încărcate,
De argint, de porțelanuri, cristaluri tot săpate,
De-un viu foc luminos;
Și când pe masa voastră, cea plină de legume
Ce globu'ntreg produce d'esenții și de spume,
De vinuri spumegând,
Vedeți îndestularea ce cară, grămădește,
Și-un șir de servi în preajmă c'alerg, vă ocole[illegible]
Punând și aridicând;
Atunci, atunci gândit-ați că lângă casa voastră
Este o căsuță veche și spartă, mică, proastă;
Și crivățul luând
Hârtia din ferestre, un viscol, o petrecere,
Bagă în ea zăpada; e frig într'însa, rece,
Căci toată e în vânt.
Gândit-ați vreodată c'aci în astă cocioabă,
O văduvă săracă, bolnavă, goală, slabă,
Cu șase copilași
Stau în ocol pe vatră abia cu un tăciune?
Le-e frig, le-e somn, le-e foame și pic de slăbiciune,
O, mult sunt drăgălași!

Intrebări :

1. — Care sunt cele două tablouri ale poeziei?
2. — In ce ordine sunt ele prezentate?
3. — Dece folosește autorul acest procedeu?

Adeseori, înlănțuirea evenimentelor din operă nu corespunde cu înlănțuirea lor în viață. Astfel, în nuvela „Păcat", I. L. Caragiale, în loc să nareze întâmplările vieții eroului în ordinea lor naturală, îl face pe acesta să și le amintească puțin înaintea desnodământului. Procedeul întrebuințat de autor stârnește o curiozitate deosebită, atrăgând atenția asupra anumitor trăsături ale personagiilor.

Din analiza exemplelor date mai sus, rezultă că scriitorul leagă între ele toate faptele necesare închegării temei.

Așezarea și înlănțuirea părților operei, se numește compoziție.

IV. — Subiectul

Am văzut, că în opera literară, se perindă prin fața noastră un șir întreg de tablouri și scene legate între ele, un lanț de evenimente care se urmează.

a) Evenimentele se pot desfășura datorită năzuințelor sau hotărîrilor luate de vreun personagiu. Astfel, în „Minerii", de Mihail Davidoglu, voința hotărîtă a lui Anton, personagiu principal, determină cursul acțiunii.

b) Și conflictul dintre personagii poate da naștere evenimentelor. Astfel conflictul dintre tată și fiu în „Cumpăna" de Lucia Demetrius, hotărăște felul în care se desfășoară și se sfârșește acțiunea. Poziția de clasă a lui Anton Vadu, muncitor cinstit și luptător comunist și cea a fiului său Mircea, ajuns o unealtă a patronilor, fac să se nască între cele două personagii, conflictul care va duce la desnodământul piesei. Dăm mai jos o scenă caracteristică :

„CUMPĂNA"

de LUCIA DEMETRIUS

— Fragment —

MIRCEA. ANTON.

ANTON : Tu ai fost undeva? Ai ieșit?

MIRCEA : Eu? Nu.

ANTON : Te-am chemat adineaori la telefon și n'ai răspuns.

MIRCEA : A sunat telefonulY A, poate când am ieșit pe sală.

ANTON : Pe sală sau pe scară?

MIRCEA : Nu, pe sală, aici.

ANTON : Ciudat. Procop care era la parter a spus că te-a văzut pe scări. Ai fost cumva la director?

MIRCEA: Nu.

ANTON: Ce ai, nu ți-e bine?

MIRCEA : Mă doare capul. *(Bagă mâna în buzunarul hainei, dă peste ceva, se emoționează grav).* Tată, stai dumneata puțin aici... eu vreau să mă duc până sus acasă... Am uitat să iau ceva.

ANTON: Ce-ai putut să uiți? Batista? Ce nevoie ai să te duci acum acasă?

MIRCEA: *(pune mâna instinctiv în buzunar):* Mă întorc în câteva clipe.

ANTON: *(cu putere).* Stai pe loc. Ce ai în buzunar?

MIRCEA : Tată, n'are nicio însemnătate pentru tine.

ANTON: Mircea, azi orice om care pare că ascunde ceva aici e suspect. Ce ai în buzunar? Haide?

MIRCEA (pierdut): Tată!

ANTON: Băiete, n'aștepta să te caut cu sila *(Mircea se dă înapoi).*

MIRCEA: Nu, tată!

ANTON: Vrei să te apuc de beregată, să-ți întorc mâinile la spate ca unui pungaș. vrei să-ți fac rușinea asta? Mircea, adună-ți restul de cinste care ți-a mai rămas. Dă-mi ce ai în buzunar.

MIRCEA : *(scoate un carnet și-l întinde):* Nici măcar nu știu ce e.

ANTON : *(îl răsfoiește) :* „Cheltuieli mărunte Snagov", „operații", „bijutier", ăsta e al tău ? Nu-i carnetul tău. Ce e cu el, al cui e? *(Mircea tace).*

ANTON : E al directorului. *(Mircea tace).* Ce caută la tine?

MIRCEA : L-am găsit în sertar.

ANTON : Atunci dece nu mi l-ai dat? Dece te grăbeai să te duci sus să-l ascunzi? L-ai luat adineaori când ai ieșit. Ai fost va să zică pe scară, te-a văzut bine Procop. Ai fost la director?

MIRCEA : Lasă-mă, tată, mi-e rău, nici nu știu ce vorbesc.

ANTON *(teribil):* Ai fost la director?

MIRCEA : Da.

ANTON : Dece? Să-ți dea carnetul ăsta și mai ce?

MIRCEA : Atât.

ANTON : Numai atât? Dece atâta grabă să-l ascunzi? Pe cine interesează cheltuielile lui personale? Ce, parcă nu știa toată lumea că se scaldă în parale? Ce ți-a mai dat? Unde ai ascuns, aici? Nu, ți-ar fi fost frică. Unde puteai să ascunzi, sus la tine?

(Mircea lovit, pleacă fruntea).

ANTON: Da. Da. Păcătosule, nenorocitule, ce-ai dus sus? *(îl scutură de beregată).* Ce-ai dus sus?

MIRCEA: M'au rugat să ascund niște registre. Bugetul era măsluit.

ANTON: Și ai făcut-o?

MIRCEA : Da.

ANTON : Câine!

MIRCEA: M'au rugat. M'am gândit că nenorocirea care li s'ar trage lor de aici ar fi mai mare decât ceeace ar câștiga fabrica.

ANTON: Așa se măsoară lucrurile? Și nu trebuie să fie nenorociți dacă au fost hoți? Nu trebue să-și plătească păcatele? Nu-i drept? Haide, vorbește, unealtă de hoți ce ești și tu! Ai furat cu ei odată. Iar te-au cumpărat. Spurcăciune!

MIRCEA: Tată!

ANTON: Ce e? Te-am jignit? N'ai fost plătit cu bani, pe tine te plătesc cu stima lor, cu dragostea lor. Te onorează că te socotesc unul dintre ai lor sau poate, știu eu, cum te încăpățânai până acum să rămâi pe loc pentru frumusețea, pentru belșugul locului, acum ți-or fi promis ceva mai bun. Spune!

MIRCEA: Mă crezi atât de murdar?

ANTON : Te cred oricum. Acum te știu. Și ești copilul meu. Și te iubeam! Nu știu cui trebue să-i dau palme, ție sau mie? Ce sunt eu, fiară, să te iubesc oricum ai fi? Fiindcă am făcut o jivină trebue să mă prăpădesc după ea, că e jivina mea? *(în fața lui, ar vrea să-l lovească, apoi lasă brațele în jos și se duce la fereastră). (pauză).*

MIRCEA: *(încet):* Și ce-ai să faci acum?

ANTON *(se întoarce ferm, aproape calm):* Dacă nu te denunți singur, te denunț eu.

MIRCEA: Ai să faci asta?

ANTON: Altfel ar însemna să fur și să mint alături de tine. Mărturisește singur.

MIRCEA *(spăimântat):* In fața oamenilor?

ANTON : Da. Știu în clipa asta că e o prostie s'o sper. Te cunosc și, uite, tot nu mă împac cu gândul că nu e în tine nimic, nimic bun. Mircea, asta e ultima mea slăbiciune. Iți cer să te denunți singur. Dacă mai e ceva bun în tine, să iasă la iveală. Poate măcar în clipa asta să te gândești la inima mea. Poate ai s'o cruți. Incearcă.

Intrebări :

1. — Ce fapt prilejuiește în această scenă izbucnirea conflictului?
2. — Se vede, din cuprinsul scenei, care sunt pozițiile de clasă de pe care acționează Anton Vadu și Mircea?

c) Un fapt oarecare poate determina și el cursul evenimentelor. Așa de pildă, în „O scrisoare pierdută", acțiunea e hotărîtă de rătăcirea unei scrisori.

Desfășurarea evenimentelor într'o operă literară trebue să fie cât se poate de naturală. Urmărind acțiunea „Scrisorii pierdute" ne dăm seama cum totul se înlănțue foarte normal. Scrisoarea de dragoste a prefectului Tipătescu către soția șefului conservator din localitate este găsită de cetățeanul turmentat. Această scrisoare ajunge în mâinile șefului liberal Cațavencu și de aci decurg toate evenimentele comediei.

Din șirul întâmplărilor reese atât situația socială a personagiilor cât și caracterul lor.

Lanțul de fapte strâns legate între ele, din care se desprind caracterele personagiilor și relațiile dintre acestea, poartă numele de subiectul operei.

In subiect se descoperă tema operei. Arta construirii subiectului constă în a face ca fiecare eveniment să fie necesar ilustrării temei, caracterizării unui personagiu sau altuia, să constituie încă o verigă în lanțul întâmplărilor. **„Ca și pe o corabie — spunea Cehov — nici în opera de artă nu trebue să fie nimic de prisos".**

V. — Expozițiunea, intriga, punctul culminant, desnodământul

Pentru ca evenimentele, caracterele și faptele personagiilor din operă să poată fi mai bine înțelese, uneori autorul face cunoștință cititorului cu personagiile și cu raporturile dintre ele, înainte de începerea acțiunii. I. L. Caragiale folosește acest procedeu în nuvelele sale. De pildă în prima parte a nuvelei „In vreme de război", care are ca erou principal pe Stavrache, hangiul din Podeni, scriitorul ne prezintă personagiile și raporturile existente între ele, care vor duce la conflict. Stavrache avea un frate mai mic, preotul Iancu, care fiind și șeful unei bande de tâlhari, strânsese o avere destul de mare. Descoperit, pentru a scăpa, el se înrolează, în rândul voluntarilor care plecau să lupte la Plevna. Și Stavrache rămâne singur cu averea fugarului.

Descrierea aceasta a personagiilor, a raporturilor dintre ele și a împrejurărilor din viața lor, până în momentul începerii acțiunii, poartă numele de expozițiune.

Dar se poate întâmpla să intervină un eveniment oarecare: sosirea cuiva, o ceartă, moartea unui personagiu, hotărîri luate de unul sau mai multe personagii care caută să le traducă în fapt. In legătură cu aceasta, atitudinea personagiilor sau raporturile dintre ele se schimbă și acțiunea începe să se desfășoare. Evenimentul datorită căruia se desvoltă și se precipită acțiunea, alcătuiește intriga.

Două scrisori, una prin care fratele îi anunță actele de vitejie făcute la Plevna și alta în care i se aduce la cunoștință lui Stavrache moartea fratelui său pe câmpul de luptă, deslănțuie conflictul sufletesc în Stavrache. De acum înainte el va fi chinuit de întrebarea dacă i se va mai întoarce fratele sau nu.

Acțiunea se desfășoară mai departe devenind din ce în ce mai încordată. Stavrache, obsedat, are vedenii. I se pare mereu că-l vede venind pe Iancu. Și, deodată, fratele apare în carne și oase. Acțiunea atinge culmea încordării în momentul întâlnirii celor doi frați.

Momentul acesta din cursul acțiunii, poartă numele de punct culminant.

Nuvela sfârșește cu înebunirea lui Stavrache.

Sfârșitul acțiunii este numit desnodământ.

Intriga, punctul culminant și desnodământul, alcătuiesc momentele principale ale subiectului.

(Pentru exemplificare se va utiliza, citindu-se în întregime, nuvela „In vreme de război" de I. L. Caragiale).

Răspuns unei corespondențe privitoare la disciplină

Realizarea disciplinei în școală preocupă, în deaproape și în mod permanent, pe învățători și profesori. Problema pare însă pentru unii dintre ei de nerezolvat acum, când, în urma schimbărilor adânci ale sistemului de educație, au fost cu totul înlăturate pedepsele corporale și umilințele de tot felul.

Prin aceste mijloace brutale și josnice, educatorii vechi reușeau să obțină, cu prețul distrugerii a tot ce era bun în copil, o disciplină forțată și de suprafață. Lipsiți de ele, acei educatori se simt acum dezorientați și incapabili să lucreze.

In această situație, unii dintre ei ridică neputincioși din umeri și spun: „Ce să fac? N'am niciun mijloc de constrângere", iar alții încearcă să mai folosească, din când în când, „la cazuri extreme", cum spun ei, insultele, amenințările, nota rea la materia de învățământ ca pedeapsă și chiar bătaia.

Sunt însă și educatori care încearcă să găsească o cale justă de a rezolva problema disciplinei. Printre aceștia se numără și profesorul T. V. Ștefănescu din Oradea, care ne trimite la gazetă un articol în acest sens, intitulat „Disciplina liber consimțită".

In cuprinsul articolului se arată cât de necesar este să se creeze o disciplină liber consimțită în școli, bazată pe raționament, și subliniază că „este nevoe de mult timp și de mult tact din partea conducătorilor de școli sau de internate și din partea cadrelor didactice", iar mai departe arată că „pedagogia burgheză n'a putut rezolva problema aceasta (a disciplinei liber consimțite), constrângerea se arăta mult mai comodă pentru menținerea privilegiilor de clasă".

Dar, nu este de ajuns să facem constatări. Trebuesc arătate măsurile practice cu ajutorul cărora poate fi schimbată situația, pentru ca lucrurile să meargă bine.

Atunci când autorul articolului menționat încearcă să arate cum trebue procedat în caz de călcare a disciplinei el spune: „Elementele refractare să fie supuse la sancțiuni gradate, date de totalitatea clasei sau de către delegații acesteia". Atât.

Socotim că problema aceasta este mult mai complexă și ea trebue analizată mult mai adânc. A crede că doar prin aplicarea sancțiunilor — de data aceasta de către colectivul clasei, nu de către profesor — se poate ajunge la disciplina liber consimțită, este o mare greșală. Sancțiunile sunt ultimul mijloc la care recurge educatorul.

In trecut, când un copil se abătea dela disciplină în vreun fel, educatorul lua în considerație numai fapta propriu zisă și aplica sancțiuni. Pe el nu-l interesa care erau cauzele. Dacă elevul încerca să dea vreo explicație, profesorul îl oprea: „mai îndrăznești să vorbești?! Să taci din gură!". Aceasta era o dovadă că lui îi era indiferent de ce copilul s'a abătut dela disciplină. Se aprecia fapta „în sine", izolată de cauzele care au determinat-o.

Ne dăm seama cât de greșit era acest procedeu. Cauzele nedisciplinei trebuesc îndeaproape cunoscute. Și aceasta este posibil numai dacă stăm de vorbă cu elevul și ascultăm explicațiile pe care el le dă.

Pentru a lucra cu entuziasm în munca de educare a elevilor, trebue să fim convinși că, prin educație, ei se pot schimba. Această convingere trebue să o formăm și copiilor. Este o mare greșală să ne adresăm unui copil cu vorbele: „Ei, dela tine nici nu mă așteptam la ceva mai bun". Aceasta îl descurajează, distrugând în el orice dorință de a deveni mai bun. Copilul trebue stimulat, încurajat la acțiuni pozitive. Educatorul trebue să arate că așteaptă dela copil lucruri mari pe care el este în stare să le îndeplinească. Educatorul trebue să fie convins că dintr'un copil nesociabil sau răutăcios poate face un copil care să se apropie de colegii lui și să-i iubească; că dintr'un copil invidios și egoist, poate face un copil care să se bucure de succesele colegilor lui și chiar să-i ajute să le obțină; că dintr'un copil care strică lucrurile poate face un copil care, dimpotrivă, se îngrijește de păstrarea lor.

Atunci când un elev nu se încadrează în disciplina școlară, nu vom recurge în primul rând la sancțiuni. Datoria educatorului nu este să pedepsească, ci să îndrumeze, deoarece copiii sunt încă neformați.

Mai întâi educatorul trebue să cunoască bine individualitatea elevului și condițiile în care trăește el acasă. Viața copilului din familie are o deosebită influență. Părinții oferă uneori, fără voia lor, exemple proaste, sau iau măsuri de natură să desvolte tocmai părțile negative ale copiilor. Educatorii au datoria să-i ajute pentru a deveni colaboratorii lor, în opera de educare a copiilor.

Dacă un elev este inactiv, dacă el nu colaborează cu ceilalți în muncile colective din școală, educatorul nu se va grăbi să aplice sancțiunea ci, va sta de vorbă cu el, căutând să și-l apropie. El va căuta să înțeleagă din discuțiile cu copilul, dacă nu cumva acasă este prea răsfățat, dacă cei de acasă nu lucrează în locul lui, îndeplinindu-i toate dorințele. In acest caz, vom căuta să vorbim cu părinții și să le arătăm care trebue să fie atitudinea lor.

Dacă elevii nu sunt disciplinați la explicațiile din timpul orei, profesorul va căuta să-și explice pentru ce se întâmplă acest lucru. Poate că în timpul lecției el se adresează numai celor 3—4 elevi din banca întâia, neglijând complet pe ceilalți. Aceștia, desigur, nefiind antrenați la lecție, își găsesc alte ocupații, sau stau de vorbă. Când explicația profesorului este monotonă, sau când el are mici manii, distrage atenția copiilor dela lecție.

Profesorul trebue să disciplineze copilul și prin exemplul faptelor lui. Dacă el cere elevilor punctualitate, dar intră la oră cu întârziere, sau lipsește atunci când a hotărît să facă o oră de meditație, sau o plimbare cu clasa, desigur, elevii se vor lăsa influențați mai mult de faptele lui decât de recomandările pe care văd bine că nici el nu le respectă.

Nu vom amenința niciodată elevii, dar dacă am hotărît odată un lucru, trebue să ne ținem de cuvânt. Altfel, elevii își pierd încrederea în noi și nu ne mai ascultă.

Ne vom feri să facem observații. Elevii ajung să se obișnuiască cu ele și, dela un timp, nu le mai dau atenție. Clasa apreciază în mod diferit observațiile primite. Dacă ele vin din partea unui profesor care, în mod obișnuit face observații ei spun: „Nu-l știi pe profesorul X... așa-i el. Nu trebue să-l iei în serios". Asemenea apreciere este de-a-dreptul dureroasă. Ea arată că educatorul și-a pierdut clasa, iar clasa și-a pierdut educatorul. Când observația este făcută la timpul ei și cu măsură, atunci ea este un bun mijloc de îndreptare.

Un educator trebue să știe că cel mai bun mijloc de educație este activitatea. Lipsa de ocupație este una din cauzele principale ale nedisciplinei. Elevii trebue să aibă întotdeauna un scop de urmărit, să fie mereu ocupați. Nu înseamnă că este vorba numai de lecții și de muncă, este vorba și de activitățile distractive, sport, etc.

Educatorul va arăta încredere în elevi, dându-le sarcini, cerându-le să colaboreze cu el în menținerea disciplinei. Un elev care strică de obicei lucrurile poate fi făcut responsabil cu păstrarea materialului didactic. Aceasta îl face să fie mai atent, iar încrederea ce i se acordă îl face să caute a fi demn de ea. Deasemeni, un elev nedisciplinat poate fi făcut responsabil de păstrarea disciplinei.

Un bun educator va avea pentru toți copiii o atitudine la fel de binevoitoare, fără a manifesta simpatie deosebită pentru copilul unui fost coleg de școală, sau pentru un copil mai frumos ca ceilalți. Toți trebue să se bucure, în aceiaș măsură, de dragoste și înțelegere. Altfel, se crează în clasă invidie din partea unora, îngâmfare din partea altora și deci o atmosferă de neînțelegere.

Pe de altă parte, trebue lichidată lipsa de interes manifestată de unii profesori care spun: „Eu sunt profesor de matematică și mă ocup de materia pe care trebue s'o predau. Disciplina nu este o chestiune care să mă privească pe mine. De ea se ocupă dirigintele clasei". Tot colectivul școlii contribue la educarea elevilor, toți profesorii sunt răspunzători, în egală măsură, și trebue să lucreze în strânsă colaborare. Dacă un profesor cere un lucru, iar altul cere tocmai contrariul, se naște dezorientare. De aci un alt motiv de indisciplină.

Deasemeni este necesar ca profesorii să fie consecvenți cu ei înșiși. Ceea ce spun astăzi, să nu contrazică mâine.

In concluzie, disciplina în școli se obține prin activitate îndreptată către un scop pozitiv, prin exemplul eroilor din diferitele cărți pe care elevii le citesc după recomandația profesorilor, prin exemplul faptelor educatorilor, prin colaborarea dintre profesori, prin responsabilități date elevilor. Educatorii vor încuraja elevii, vor arăta încredere în ei și vor evita observațiile la tot pasul și pedepsele umilitoare.

După ce vor fi aplicat toate aceste mijloace de natură să prevină abaterile dela disciplină, educatorii, care trebue să urmărească în mod hotărît respectarea cu strictețe de către elevi a regulamentului școlar și încadrarea acestora în viața organizată a colectivului școlii, pot aplica pedepsele reglementare, la care se referă autorul corespondenței primită la redacția gazetei noastre.

Emilia Manac

Bibliografie

Editura P. M. R.

A. P. Cosulnicov : — Despre cartea lui Lenin **„Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică"** (broșura fixează rolul hotărîtor pe care l-a jucat această lucrare a lui Lenin în desfășurarea revoluției burghezo-democratice din Rusia. Lucrarea înarmează clasa muncitoare în lupta împotriva oportunismului social-democraților de dreapta, împotriva spiritului de șovăială și de neîncredere adus în sânul mișcării muncitorești de elementele mic burgheze strecurate în ea).

Editura C. G. M.

A. Salin: — Insemnările unui tehnolog — *(autorul ne povestește viața sa și succesele activității sale. Cuprinzând amănunte tehnice prețioase, broșura interesează în mod deosebit pe tehnologii, mecanicii și maiștrii din uzinele noastre).*

★

Vasili Grossman : — Stepan Colciughin — (roman din viața minerilor din Donbas a cărui acțiune se petrece în preajma primei mișcări revoluționare din Rusia. Ni se redă viața bogată în lupte și plină de frământări a lui Stepan Colciughin).

★

L. Ostrover: — Vestitorii furtunii — *(cuprinde istoria vieții și luptei a patru fruntași premergători ai mișcării muncitorești ruse din a doua jumătate a secolului al XIX-lea.*

Trebue să depășim planul acțiunii de alfabetizare pe anul 1949-1950

(Urmare din pag. 1-a)

în jud Fălciu, din 577 învățători au predat 522.

In loc de 400.000 neștiutori de carte frecvenți, câți erau prevăzuți în Planul de Stat, cursurile de alfabetizare au cuprins 501.105 adulți, adică 125% față de Plan. La sfârșitul anului școlar, 204.457 adulți au promovat în anul II și 200.823 au absolvit complet cursurile.

Rezultatele obținute în acest an școlar, împreună cu cele din Iunie 1948, reprezintă numai 15,6%, din totalul neștiutorilor de carte propuși să fie școlarizați.

Cadrele didactice au un rol mare în lichidarea neștiinței de carte. Ele trebue să devină un adevărat sprijin al Partidului Muncitoresc Român și al Guvernului și să rezolve sarcinile care le stau în față.

Sarcina alfabetizării privește toate întreprinderile, șantierele și instituțiile care au neștiutori de carte, precum și toate organizațiile de massă care luptă pentru ridicarea nivelului cultural, politic și profesional; dar ea revine, în special, cadrelor didactice.

Ministerul a prevăzut în planul de activitate pentru anul școlar 1949/1950 ca școlile de alfabetizare, ciclul I, să cuprindă 600.000 neștiutori de carte.

Pentru a cunoaște numărul exact al analfabeților din fiecare comună, plasă sau județ, Ministerul a dat dispozițiuni pentru efectuarea unui recensământ nominal. Acest recensământ nu va putea fi însă folosit în scopul pentru care el a fost inițiat, dacă totalizarea cifrelor și verificarea lor nu se va face cu cea mai mare atenție și exactitate, atât în școli cât și la Secțiunile de Invățământ. Ușurința cu care se completează unele date din formularele trimise de Minister la școli și inexactitatea cifrelor și a totalurilor încheiate sunt trăsături împotriva cărora trebue să ducem cea mai necruțătoare luptă.

Secțiunile de Invățământ vor acorda o grijă deosebită comunelor sau plășilor unde există cel mai mare procent al neștiutorilor de carte. Ținuturile acestea, unde neștiutorii de carte sunt grupați masiv, vor trebui să constitue preocuparea principală nu numai a Secțiunilor de Invățământ, ci și a Comitetelor Provizorii în întregime și a Sindicatelor. Procentul neștiutorilor de carte, pe întreaga țară, nu va putea să scadă în mod simțitor atâta vreme cât aceste insule ale întunericului nu vor fi apropiate de nivelul mediu al celorlalte regiuni.

Aceeași preocupare, deosebit de importantă, o vor acorda Sindicatele și Secțiunile de Invățământ și neștiutorilor de carte din întreprinderi și instituții. Posibilitățile excepționale din fabrici pot face ca, în 2-3 ani, acolo să nu mai existe nici un neștiutor de carte.

Se întâmplă însă adesea ca munca de alfabetizare să nu poată fi cuprinsă numai de cadrele didactice, ele fiind insuficiente ca număr. In acest caz, profesorii și învățătorii vor trebui să antreneze în muncă și pe alți știutori de carte, care să predea în mod voluntar la cursurile de alfabetizare.

In anul școlar trecut, jud. Bihor a antrenat în munca de alfabetizare 1947 muncitori și intelectuali voluntari, jud. Bacău a antrenat 1.527 voluntari, iar jud. Vlașca 1.402 voluntari. Aceste cazuri pot fi un exemplu pentru toate Secțiunile de Invățământ.

După deschiderea cursurilor de alfabetizare, trebue să se arate o grijă deosebită frecvenței școlare. Acolo unde cadrele didactice vor arăta înțelegere și apropiere față de elevi și, mai ales, acolo unde nu se va începe școala fără un plan de activitate anual și fără un plan al lecțiilor, frecvența școlară nu va constitui o problemă grea.

Trebue dusă o serioasă muncă de lămurire în rândurile neștiutorilor de carte, cu ajutorul Sindicatelor, al Căminelor Culturale, U.F.D.R., U.T.M., și, în special, al organizațiilor de Partid.

Frecvența va fi deasemeni susținută prin recompensări cu diplome de merit, adeverințe, citări ca exemplu în întreprinderi, angajări în industrie, cooperative, S.M.T. etc. Un alt mijloc de popularizare a cursurilor vor fi abonamentele gratuite la ziare și reviste, excursiile programate de organizațiile locale, trimiterea la casele de odihnă sau băi, cu ajutorul Sindicatelor, etc.

Deosebit de importante sunt întrecerile socialiste, organizate între școli, plăși și județe, cu tema: Cel mai mare număr de frecvenți, față de numărul celor înscriși.

Mărind frecvența neștiutorilor de carte în școlile de alfabetizare și îmbunătățind calitatea învățământului, vom izbuti să lichidăm mai grabnic rușinoasa stare semi-colonială la care ne osândise capitalismul.

La luptă pentru îndeplinirea și depășirea planului acțiunii de alfabetizare pe anul 1949/1950.

Demascarea calomniatorilor imperialiști

(Urmare din pag. 1-a)

JUSTIȚIE CU PARTICIPAREA ASESORILOR POPULARI, A INLOCUIT JUSTIȚIA FORMATĂ DIN FUNCȚIONARI, PRINTR'O JUSTIȚIE IN CARE PARTICIPĂ REPREZENTANȚI AI POPORULUI'', — a replicat șeful delegației sovietice la afirmațiile falsificatorilor imperialiști.

Delegatului Statelor Unite nu-i face plăcere libertatea cetățenilor din țările de democrație populară. El a înșiruit o serie de calomnii privind pretinsa persecutare a religiei, și a mai adăugat câteva calomnii despre presă și despre alegeri.

Și aceste minciuni și-au primit răspunsul cuvenit. A. I. Vișinski a citat datele corespondenților de radio și presă străini, participanți la alegerile din Ungaria, care au recunoscut ca dreaptă și meritată marea victorie obținută de blocul electoral al partidelor democratice ungare. Aceeași situație s'a înregistrat și cu prilejul alegerilor din România, în 1948, când peste 90 la sută din cetățenii cu drept de vot s'au pronunțat pentru blocul partidelor democratice. In Bulgaria, aproape trei milioane din cele patru milioane de alegători au votat, în 1946, pentru Frontul Patriei.

Domnului Shawcross, delegatul britanic care a încercat să ponegrească Constituțiile țărilor de democrație populară, șeful delegației sovietice i-a dovedit — citând câteva din articolele legilor fundamentale ale acestor țări — drepturile REALE de care se bucură aici oamenii muncii.

„Constituțiile R.P. Bulgaria, R.P. Ungare și R.P. Române cuprind însă asemenea articole, și nu numai articole, ci și drepturi reale, garantate oamenilor muncii prin toate mijloacele și forțele statului de democrație populară. Acestea sunt faptele''.

Rând pe rând s'au prăbușit, sub focul argumentelor aduse de A. I. Vișinski, calomniile delegaților țărilor imperialiste. A reeșit limpede că, sub noroiul cu care căutau să împroște țările libere, se ascundeau interesele marelui capital monopolist american, interese lovite de independența regimului de democrație populară.

Discuția iscată de domnul Cohen n'a priit tocmai bine „apărătorilor" „drepturilor omului". Ea s'a întors împotriva lui și a acelora care îi dau ordine. Fățărnicia reprezentanților „democrațiilor occidentale" a primit o ripostă puternică atunci când A. I. Vișinski a arătat că vinovate de călcarea celor mai elementare drepturi ale omului sunt însăși țările imperialiste. Sclavajul sângeros practicat în Australia a fost numai unul din exemplele citate de șeful delegației sovietice.

Oamenii muncii din țara noastră sunt recunoscători Uniunii Sovietice, care a luat din nou apărarea independenței și suveranității Republicii noastre Populare și a țărilor prietene, R.P. Bulgaria și R.P. Ungaria.

Cerând respingerea proectului de rezoluție prezentat de Canada, Bolivia și Statele Unite, ca fiind **„în contradicție cu principiile Chartei O.N.U., conținând atacuri calomnioase și mincinoase împotriva popoarelor a trei state democrate, care își construesc societatea lor de democrație populară"** — Uniunea Sovietică a lovit puternic în încercarea de amestec a imperialiștilor în afacerile interne ale țărilor de democrație populară și a confirmat încă odată, prietenia și dragostea pe care Țara Socialismului o poartă popoarelor iubitoare de pace și libertate.

Din viața sindicatelor noastre

Munca de ridicare a nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice la Liceul „Unirea" din Focșani

Pornind dela convingerea că îmbunătățirea calității muncii trebue să constitue o grijă permanentă, în prima ședință a consiliului pedagogic al școlii noastre s'a trasat ca sarcină de căpetenie pentru fiecare învățător și profesor, sporirea cunoștințelor profesionale, găsirea de noi metode de muncă și întărirea conștiinței de clasă.

In acest scop, în colaborare cu Sindicatul Salariaților din Învățământ și cu Secția de Învățământ și Cultură a Comitetului Provizoriu Județean, vor fi organizate cercuri de studii pe specialități, în vederea discutării și aprofundării tuturor problemelor legate de specialitatea respectivă.

O preocupare permanentă a învățătorilor și profesorilor dela școala noastră va fi găsirea celor mai potrivite metode de muncă atât în cadrul lecțiilor cât și în acela al cercetărilor științifice, avându-se în vedere în primul rând, ca la predarea fiecărui obiect de studiu să se lege cât mai strâns latura pur instructivă a acestuia de cea educativă și teoria de practică.

Pentru o justă orientare a cadrelor noastre didactice în ceeace privește munca profesională, se va organiza un ciclu lunar de conferințe cu continut științific, literar sau pedagogic, ce se vor ține fie de către învățătorii sau profesorii școlii, fie de alte persoane competente din localitate.

Subiectul primei conferințe este: „Tendințe progresiste în literatura română de până la primul război mondial".

La fiecare ședință a consiliului pedagogic vor fi prelucrate capitole din „Îndrumător", publicații din colecția „Gazetei Învățământului" sau alte lucrări în legătură cu activitatea didactică sau educativă.

Până în prezent au fost prelucrate broșurile: „Despre activitatea Comsomolului în școală" de T. I. Ersova și „Aspectul moral al oamenilor sovietici" de A. S. Alexandrov. De asemenea, sunt în curs de prelucrare: articolul „Munca educativă în rândurile intelectualilor" de Iosif Chișinevschi, câteva capitole alese din volumul „Despre educația comunistă" de Kalinin și volumul „Despre metodele de lucru ale clasicilor marxism-leninismului" de M. Glaser.

La una din ședințele consiliului pedagogic s'a vorbit despre importanța pe care o are pentru învățământ și cultură construirea „Casei Scânteii".

Dându-ne seama că o adevărată îmbunătățire a calității muncii nu se poate obține decât printr'o mânuire justă a criticii și autocriticii neam propus ca la fiecare ședință a consiliului educativ să acordăm o deosebită atenție analizei muncii duse în săptămâna precedentă, stabilind în mod obiectiv toate realizările, lipsurile, greșelile și greutățile survenite.

Pentru a pune la dispoziția tovarășilor informațiile și materialul necesar pentru cercetări științifice, pentru sporirea cunoștințelor profesionale și ridicarea continuă a nivelului politic și ideologic, s'a luat inițiativa de a se crea un colectiv special, căruia îi revin, în linii largi, următoarele sarcini:

a) A alcătui o evidență, pe specialități, de materialul bibliografic care se găsește fie în biblioteca școlii, fie în celelalte biblioteci din oraș.

b) A pune la dispoziția celor interesați programul săptămânal al conferințelor și diferitelor comunicări transmise de posturile noastre de radiodifuziune.

c) A sta în strânsă legătură cu instituțiile noastre de cultură (Academia R.P.R., Institutul de Studii Româno-Sovietic, etc.) pentru a se putea obține informațiile necesare ori de câte ori va fi nevoe.

d) A întocmi cu ajutorul profesorilor de limba rusă, care vor face parte de drept din acest colectiv, o evidență pe materii, de cărțile, periodicele și articolele în limba rusă aflate în biblioteca școlii. In caz de cerere, se vor face traduceri care vor fi puse la îndemâna solicitanților.

e) A alcătui un tabel de muzee, diferite colecții și monumente demne de vizitat, din județul nostru și județele vecine și a întocmi itinerarii de excursii în localitățile care prezintă interes din punct de vedere economic, etnografic, istoric, arheologic, geologic, etc.

f) A ajuta prin informațiile furnizate, la îmbogățirea cu materialul necesar a laboratoarelor și a colecțiilor școlii.

Din inițiativa Sindicatului Salariaților din Învățământ, a fost organizat și un curs bisăptămânal de limba rusă, pentru a ajuta pe tovarășii noștri să vină în contact direct cu știința sovietică și cu progresele învățământului sovietic, care trebue să ne fie un îndreptar permanent în munca noastră zilnică.

Paul C. Florențiu
Directorul Liceului de băeți „Unirea" din Focșani

Cum putem combate superstițiile

Omul primitiv, din lipsă de unelte și experiență, era neputincios față de forțele naturii. Necunoașterea cauzelor adevărate care produceau fenomenele îl făceau să se simtă peste tot amenințat de puteri nevăzute și dușmănoase.

Desvoltarea treptată a cunoașterii, ca o consecință firească a procesului muncii și a desvoltării forțelor de producție, a dat posibilitatea unora dintre oameni să cunoască fenomenele în înlănțuirea lor cauzală și să nu se mai teamă de ele.

Prin cercetările științifice, multe „taine" au fost lămurite și puse în folosul omului, însă marile mase, care au fost ținute intenționat în ignoranță, au rămas până astăzi dominate de o serie întreagă de credințe greșite.

Avem oricând ocazia să ne dăm seama de mulțimea superstițiilor care mai circulă încă și care împiedică pătrunderea adevărurilor științifice

A combate superstițiile e o problemă căreia astăzi i se acordă o deosebită importanță, deoarece toate acestе practici constituе o mare primejdie pentru viața poporului nostru.

Așa de pildă, copilul bolnav este de multe ori considerat ca „deochiat" și, în loc să fie dus la doctor i se dă să bea „apă descântată cu busuioc și cărbuni", deasupra căreia a strănutat și a tușit de plictiseală o babă, împroșcând toți microbii pe care îi poartă în gură. Ascultând șfaturile babelor, care duc deobicei la agravarea bolii, mamele își primejduesc copiii.

O elevă mi-a povestit într'una din zile cum a murit frățiorul ei, căreia mama sa i-a dat să bea, dună spusele babelor, apă descântată în care pusese piele de găină.

In discuțiile pe care le-am provocat în clasă, am ajutat copiii să înțeleagă că această mamă și-a omorît copilul, dându-i să bea microbii pe care găina i-a adunat de prin toate gunoaiele.

Dar credința în diferite superstiții e o primejdie nu numai pentru copii, ci și pentru viața oamenilor maturi.

Din cele arătate, reese clar că, pricina acestor închipuiri, a acestor credințe greșite este lipsa de cunoaștere reală a cauzelor care determină fenomenele.

Toți cei care suntem legați de viața poporului muncitor, toți cei care dorim ca, prin activitatea noastră de profesori și de învățători, să-i creăm o viață mai bună, mai sănătoasă, avem sarcina de a lupta consecvent și cu hotărîre împotriva tuturor superstițiilor, înlocuindu-le cu explicații juste, raționale, științifice.

Școlile de cadre sindicale și cursurile I.C.D ne-au dat o orientare realist-științifică și ne-au deschis noi orizonturi.

Stârpind analfabetismul, avem datoria de a construi în locul lui o largă cultură de masă, o cultură științifică, singura în stare să înlăture definitiv toate credințele greșite.

Conștienți de pericolul pe care îl prezintă pentru sănătatea poporului nostru, conștienți de faptul că chiaburii cultivă aceste credințe pentru a ține masele în întuneric, pentru a le adormi conștiința de clasă, ne-am propus ca în cadrul grupei noastre sindicale, în lupta pe care vom duce-o împotriva superstițiilor, să folosim următoarele mijloace:

Să ținem o strânsă legătură cu medicii. Să desvoltăm încrederea maselor în posibilitățile științifice pe care ei le posedă și să-i chemăm în mijlocul nostru, la ateneele populare și la căminele culturale, cerându-le să popularizeze știința medicală și metodele științifice prin care se pot evita chinurile copiilor și chiar moartea lor.

In pregătirea festivalurilor dela ateneele populare și dela căminele culturale, precum și a serbărilor școlare, vom folosi piese de teatru, poezii și anecdote care ridiculizează superstițiile.

Vom munci din răsputeri pentru a construi în școala noastră un învățământ științific, care va face din elevii noștri luptători convinși împotriva superstițiilor.

Dar pentru a ne duce bine munca, va trebui să luptăm și împotriva credințelor greșite din propria noastră conștiință, însușindu-ne temeinic învățătura marxist-leninistă-stalinistă

Prin grija Partidului și a Guvernului, s'au publicat numeroase cărți și broșuri de popularizare a științei, de ideologie și de sănătoasă literatură realistă, pe care grupele noastre sindicale au datoria de a le populariza, dând muncitorilor și țăranilor muncitori posibilitatea să le înțeleagă și să le aplice.

Sofia Popescu
corespondentă sindicală

Organizația sindicală în fruntea acțiunii de îmbunătățire a condițiilor de muncă ale studenților dela Institutul de Arhitectură București

Localul Institutului de Arhitectură din București s'a dovedit a avea o capacitate cu totul insuficientă pentru numărul mare de tineri veniți să învețe meseria de arhitect. Având săli de cursuri improvizate, insuficient de luminate și slab ventilate, cu ateliere lipsite de instalațiile necesare activității practice a învățământului arhitectural și fără săli încăpătoare pentru cărțile bibliotecii sau pentru expunerea materialului didactic ca: machete, fotografii, proecte, etc., localul Institutului de Arhitectură era departe de a corespunde cerințelor impuse de practica învățământului superior.

Cu sprijinul Guvernului Țării, care a prevăzut fondurile necesare în Planul de Stat, organizația sindicală a Salariaților Institutului, ajutată de conducerea Institutului de Arhitectură, a luat inițiativa organizării efectuării de reparații și transformării localului.

Studenții și profesorii, personalul administrativ, tehnic și de serviciu, însuflețiți de dorința de a răspunde acestei chemări, au constituit un colectiv de muncă pentru proectarea, supravegherea și realizarea lucrărilor, iar Ministerul Construcțiilor, în al cărui plan de muncă este prevăzută acțiunea de reparare a școlilor, a dat dispoziții întreprinderilor sale de construcție, instalații și mobilier, să execute lucrările proectate.

Această acțiune colectivă nu ar fi putut însă să dea roadele dorite fără ajutorul muncitorilor de pe șantier, care au muncit cu elan și cu dragoste, pentru reparrea localului în care fiii lor vor primi pregătirea profesională.

Rezultatul acestei acțiuni comune, în spiritul nou în care se desvoltă munca în regimul de azi, a început să se vadă.

Ultimele lucrări de instalații și finisaj fac să apară săli de cursuri luminoase, amfiteatre spațioase, ateliere de lucru, în care curățenia și condițiunile cerute de studiul acestei discipline vor stimula dragostea de învățătură a tineretului muncitor.

Dintre realizările mai importante până în prezent, activitatea urmând a continua până la completa terminare a lucrărilor propuse, menționăm:

Un amfiteatru principal, spațios, prevăzut cu toate instalațiunile necesare de încălzire, electricitate și ventilație cu o capacitate de 198 locuri în bănci și cu o instalație specială de proecție;

Două săli mari și un amfiteatru de 104 locuri pentru cursuri cu proecțiuni:

Șapte ateliere mari pentru studiul proectelor de arhitectură generală aplicată și patru ateliere mai mici pentru proecte speciale și diplome;

Două ateliere mari pentru modelaj și desen ornamental;

Două depozite de cărți pentru bibliotecă;

O încăpere pentru material didactic, machete, desen etc.;

Un laborator muzeu pentru materiale de construcție, încăperi suficiente pentru adminstrație, profesori, sală de recreație și jocuri pentru studenți.

Intreaga instalație electrică, defectă, cu pierderi mari de curent, a fost revizuită, completată și pusă în perfectă stare de funcțiune. De asemenea, au fost reparate instalațiile sanitare și de încălzire.

O grijă deosebită s'a dat necesității de a se executa o instalație specială de incendiu.

In general, s'au creat săli de lucru mai spațioase, mai luminoase, mai călduroase, astfel încât munca să se desfășoare în condiții mai bune, să fie mai atrăgătoare, mai rodnică.

Astfel pregătiți, pășim cu încredere în realizările pe care Institutul de Arhitectură le va înregistra în cel de al doilea an de aplicare a Reformei Învățământului.

Institutul de Arhitectură datorită inițiativei și muncii entuziaste a întregului său colectiv, și-a deschis cu bucurie porțile pentru primirea tinerei armate de viitori tehnicieni, necesari desvoltării operei de construire a socialismului în Republica Populară Română.

Lupu Nicolae
Conferențiar

Copiii trebue să cunoască mediul înconjurător

Se impune ca acum, odată cu începerea anului, noi, educatoarele, să ne gândim serios cum putem îmbunătăți munca noastră.

Anul trecut, majoritatea planurilor de lucru erau întocmite ca un șablon. Astfel, aproape în toate grădinițele și căminele, indiferent de mediul în care se aflau, copiii au învățat iarna despre animalele sălbatice, primăvara despre ghiocel și lalea, vara despre fructe și zarzavaturi. Educatoarele se limitau la atât, crezând că au făcut tot ce trebuia. Ele nu au căutat să întocmească planurile de activitate, ținând seama de specificul locului.

De exemplu, grădinița Nr. 59 din str. Baicului este situată în dosul Gării de Est. Cu toate că viața acestui cartier este dominată de prezența gării și a trenurilor, educatoarele nu și-au programat niciodată, printre activități, cunoașterea gării și a mediului înconjurător. In schimb, ele au adus în clasă flori cumpărate, care nu pot fi găsite în cartierul respectiv, pentru a le face cunoscute copiilor. Copiii au ajuns să cunoască lucruri îndepărtate și nu ceeace era în apropierea lor.

Desigur nu înseamnă că, în anumite grădinițe sau cămine unde nu se găsesc flori, nu vom învăța niciodată pe copii despre ele. Copiii vor merge la timpul potrivit în plimbare, să cunoască și lucruri mai depărtate, dar în mediul lor natural.

Important este însă ca activitățile din programul nostru să fie legate, în primul rând, de ceeace este mai apropiat. Copiii trebue să cunoască în primul rând mediul în care trăesc.

Vom alege, de exemplu, pentru planul de muncă pe un număr oarecare de zile, subiectul „Gara", pe care ar fi putut să-l aleagă grădinița Nr. 59. In jurul acestui subiect, ca și în jurul oricărui altul bine ales, copiii pot învăța multe lucruri interesante și folositoare. Ii vom duce în primul rând să observe în general gara. După aceasta, vor urma o serie întreagă de activități obligatorii, de jocuri la libera alegere, creatoare și distractive.

La activitățile obligatorii copiii vor putea să modeleze sau să deseneze ceeace au văzut: tren, călători, bagaje, etc. Noi le vom aminti unele lucruri și le vom da sugestii asupra subiectelor alese.

In cadrul aceluiaș subiect se pot spune povești, se pot executa jocuri de mișcare și didactice.

Nu ne vom limita însă la activități în jurul subiectului „Gara". Aceasta ar plictisi mult copiii, ar ingrădi inițiativa și imaginația lor, iar noi am lucra nestiințific, izolând viața în compartimente. Alături de jocurile și activitățile legate de acest subiect, vom face altele, pentru a da copiilor o educație multilaterală și cunoștințe variate.

La întocmirea planului de muncă vom ține seamă, în primul rând, de mediul înconjurător, apoi de anotimpul în care suntem, de nivelul copiilor și de realizările pe care ni le-am propus în planul general anual.

Astfel, dacă instituția preșcolară este așezată lângă o fabrică, lângă o fermă de Stat, etc. copiii vor trebui să le cunoască îndeaproape și căpătând în acelaș timp, cunoștințe și din alte domenii.

Teoria reacționară a elevilor „buni" și „răi"

Mai există încă, printre educatori, tipul profesorului care pornește în îndeplinirea sarcinii lui dela împărțirea absolută și definitivă, fără drept de apel, a elevilor clasei, în „buni", „răi" și „mediocri".

Ne-am putut convinge de aceasta zilele trecute, stând de vorbă cu un învățător cu peste zece ani de meserie, care se bucura că a căpătat anul acesta o clasă cu care mai „lucrase" cu doi ani în urmă și unde cunoștea, după spusele lui, și „bunii și răii și cei cu stofă și cei fără și cei cu brânză bună în burduf de câine". Replica argumentată, sprijinită până la urmă de toți cei de față, a unui coleg al lui mai tânăr, care nu se putea împăca cu felul acesta de a privi clasa recăpătată ca pe un obiect neînsuflețit regăsit, l-a surprins și l-a făcut să părăsească grupul cu figura desamăgită a unui om neînțeles. Ne împărtășise doar o bucurie personală!

In vorbele lui recunoscusem cu toții o întreagă concepție despre munca didactică și o veche „școală" cu tipul de profesor corespunzător.

In fața unui asemenea educator, clasa se prezintă ca o masă de copii, fixată în straturi.

In primul rând, se impuneau atenției lui elevii care-și însușeau cu ușurință cele predate și care răspundeau corect și prompt la întrebări. Aceștia alcătuiau grupul celor „buni", chiar când, în tot cursul anului, nu se arătau a fi deosebiți, chiar când (din cauza părerii definitive, favorabile, a profesorului despre ei) nu mai făceau decât slabe eforturi școlare. Elevii „buni", din prima clasă rămâneau adesea pentru toată durata școlii la rubrica „buni" în catalogul mintal al profesorului, chiar dacă activitatea și desvoltarea lor ulterioară nu îndreptățea această categorisire. Ei se recrutau adesea dintre „băeții de familie", fără ca, prin aceasta să aducă cu ei de acasă, în mod obligator, un mai mare bagaj de cunoștințe.

Existau apoi elevii „răi". Ei de asemeni erau și rămâneau ca atare, indiferent de cauzele care-i făceau să nu obțină succese școlare și indiferent de străduințele lor ulterioare. Ei erau „prostovanii" lui Chicoș Rostogan al lui Caragiale.

Intre „buni" și „prostovani" erau „mediocri", categoria cea mai numeroasă și oropsită. Căci chiar dacă cei „buni" și cei „răi" se distingeau din massă, primii ca obiect al atenției și solicitudinii, iar ultimii ca un pericol didactic și o primejdie personală pentru poziția profesorului în cazul inspecțiilor organelor de învățământ, „mediocrii" erau massa pe care profesorul o ignora practic. Asupra lor se resfrângea întreg mecanismul obligațiilor școlare curente. Lipsiți de sprijinul efectiv al profesorului, ei trebuiau să „tocească" mediocru; învățământul era pentru ei o îndeletnicire mecanică: „dela pagina cutare, până la pagina cutare"; pentru ei școala era un șir de corvezi sezoniere de teze, sinteze, ascultări și examene. Și totuși, poziția în grupul mediocrilor era cea mai grea de păstrat, căci, dacă grupul celor „buni" rămânea același în mintea profesorului, grupul celor „răi" putea crește.

In felul acesta, se cultiva, în marea majoritate a școlarilor, marea massă a „mediocrilor" din viața de mai târziu, care se supunea și lucra fără entuziasm și fără convingere și pe care putea și știa s'o stăpânească și s'o pună în mișcare clasa exploatatoare.

O asemenea atitudine față de clasă și elevi vădește, la prima vedere, comoditatea și pasivitatea totală a tipului de învățător respectiv, considerarea de către el a sarcinii didactice din punctul de vedere al slujbașului birocrat, pentru care îndeplinirea obligațiilor profesorale este rău necesar, în așteptarea terminului luminos al primirii lefii.

N'am putea însă explica suficient o asemenea atitudine dacă am face să intervină numai comoditatea și birocratismul, pentrucă împărțirea în grupele invariabile de elevi „buni" și „răi" o întâlneam uneori și în practica pedagogică a profesorilor muncitori și bine intenționați, care erau totuși convinși că în felul acesta procedează „științific".

Această atitudine față de clasă și elevi este de fapt o parte dintr'o întreagă concepție asupra școlii, care, la rândul ei, face parte dintr'o anumită concepție despre viață. Această concepție de viață este izvorîtă din anumite condiții sociale, acelea ale stăpânirii burgheziei. Condițiile acestea sociale explică, pe de altă parte, și comoditatea și birocratismul de tipul lui Rostogan.

Concepția burgheză, metafizică și idealistă, privește ereditatea ca o transmitere invariabilă a calităților părinților. Această transmitere se face, în teoria burgheză a lui Mendel, Morgan, și Weissman asupra eredității, prin anumite particule anatomice „generale", care n'au nicio legătură cu restul organismului și care nu-s supuse în niciun fel influenței lui. In această concepție, toate caracterele fizice și psihice ale omului sunt înăscute și transmise prin ereditate. Oamenii nu devin, ci se nasc deștepți sau proști, răi sau buni și viața lor, activitatea lor, nu-i poate schimba. Desvoltarea psihicului omului e privită ca un proces de afirmare al capacităților lui înăscute, condițiile de viață ale desvoltării neconstituind decât cadrul în care se desăvârșește această desvoltare.

Nu este greu de înțeles caracterul reacționar al acestei concepții asupra eredității și desvoltării omului: ea justifică „științific" inegalitatea de clasă și superioritatea clasei exploatatoare.

In acest scop, superioritatea burgheziei și inferioritatea nativă a clasei muncitoare sunt servite de pseudometoda testelor și de pseudoștiința pedagogică, care năpădiseră și în școala burgheză dela noi.

Teoria elevilor „buni" și „răi" apare deci clar ca un reflex al concepției reacționare burgheze despre ereditate și desvoltarea psihicului, ca o armă ideologică de stăpânire a burgheziei.

In opoziție cu concepția idealistă a eredității, știința sovietică miciurinistă a arătat absurditatea teoriei „geniilor" și a independenței lor de restul corpului, a demonstrat, prin mărețele realizări ale practicii agricole sovietice, transmiterea prin ereditate a caracterelor dobândite și a deschis posibilități nenumărate pentru supunerea și transformarea naturii în folosul scopurilor pe care și le propune omul.

Plecând dela aceste cuceriri ale biologiei sovietice, a devenit limpede modul principal în care trebue pusă problema eredității în viața psihică a omului. Anume, ceea ce se transmite prin ereditate, sunt numai particularitățile anatomo-fiziologice ale organismului.

Aceste particularități nu determină direct capacitatea omului, „dat fiind că aceste capacități se formează în procesul desvoltării activității corespunzătoare, în funcție de aceste condiții obiective care fac posibilă activitatea respectivă" (A. N. Leontiev: „Sarcinile psihologiei sovietice în lumina discuțiilor dela Academia de Științe Agricole „V. I. Lenin" din Moscova", în „Pedagogia Sovietică" Nr. 1, 1949).

Conștiința și, în general, trăsăturile personalității (în care intră și aptitudinile) nu sunt nici înăscute nici rezultate din acțiunea reciprocă a factorilor opuși: ereditatea și mediul, ci sunt produsul vieții și activității omului în societate. Cum se vede, această concepție asupra eredității în viața psihică, singura întemeiată din punct de vedere științific, e în totală contrazicere cu fondul metafizic al împărțirii elevilor în „buni" și „răi".

Mai mult decât atât. Activitatea copilului, în care se formează trăsăturile personalității sale, nu este dusă dela sine, spontan, ci sub influența educației, instrucției și învățământului. In condițiile societății socialiste, când oamenii acționează conștient și în cunoștință de cauză asupra naturii și a vieții lor sociale, rolul educației în formarea omului devine hotărîtor.

Caracterul profund reacționar al împărțirii definitive în „răi" și „buni" devine evident. „Teoria" aceasta consideră ca dat dinainte tocmai ceea ce constitue obiectul acțiunii educative: formarea personalității copilului, formarea aptitudinilor lui.

Există deosebiri între nivelul de cunoștințe și de deprinderi al elevilor din cuprinsul unei clase, însă aceste deosebiri se explică nu prin inteligența sau lipsa de inteligență a lor, ci prin desvoltarea deosebită a elevilor în condiții de viață deosebite. Sarcina școlii este de a cunoaște aceste condiții și de a acționa pe baza lor, în vederea formării și desvoltării la maximum a capacităților lor. In acest scop, cum arată pedagogia sovietică, munca de bază a profesorului trebue să fie munca cu toată clasa. In acelaș timp, el trebue să găsească și metodele particulare cele mai potrivite pentru sporirea randamentului activității școlare a fiecărui elev în parte.

Ceea ce spunea A. S. Macarenco vorbind despre educația copiilor părăsiți e valabil și'n ceea ce privește elevii „buni" și „răi": „Esențialul constă în faptul că, după ferma mea convingere, băeții și fetele devin delicvenți sau anormali datorită pedagogiei delicvente sau anormale ce li se aplică" (A. S. Macarenco „Opere pedagogice alese", Editura de Stat, Pedagogie și Psihologie, 1949, pag. 73).

Lichidând cu hotărîre rămășițele „pedagogiei anormale" având clar în față țelurile educației comuniste, pornind dela o justă înțelegere a desvoltării elevului, organizând și conducând științific procesul educativ, învățătorii și profesorii vor putea continua cu succes, în anul care a început, măreața operă de formare a generației noi de constructori ai socialismului în țara noastră.

Ion Prodan

Planificarea muncii administrative în școli

Despre planificarea muncii în școală, s'a vorbit mai puțin în trecutul an școlar, fiindcă în aceiași măsură s'a și aplicat. Munca planificată a fost dusă în mai bune condițiuni, doar în câteva județe (Brașov, Dolj, Gorj, Suceava, Covurlui) acolo unde și îndrumările și controlul executării planului au fost mai susținute.

Dintr'un proces verbal, aflăm că, în luna Martie 1949, un subinspector școlar, a constatat că o învățătoare (suplinitoare la școala din cătunul Valea-Mânăstirii-Geoagiu jud. Alba) nu și-a întocmit planul calendaristic. Nu era deci îndeplinită forma birocratică. Dar tov. subinspector n'a zăbovit mai mult aici ca să dea îndrumări în privința sistematizării și distribuirii în timp a materialului și, mai ales, să arate prin ce mijloace pot fi aduse la îndeplinire cele prevăzute în plan.

Rezultatele unei astfel de munci neplanificate s'au cunoscut în perioada examenelor. La unele școli, materia nu era parcursă cantitativ iar la altele, cunoștințele erau superficiale.

Din concluziile ce s'au desprins, din analiza muncii la finele anului școlar, s'au trasat sarcini pentru viitor, care ne-au dat îndemn pentru organizarea și planificarea muncii noastre.

In broșura „Planificarea muncii în școală" de I. K. Novicov se trasează modul de alcătuire a planurilor generale anuale, trimestriale, săptămânale și zilnice ale școlilor, cât și a planurilor de lucru ale profesorilor și învățătorilor. In structura și condițiunile planului școlar anual, se menționează în mod deosebit capitolul privind Organizarea Școlii, înțelegându-se prin aceasta atât organizarea muncii pedagogice cât și a activității administrative gospodărești. Acest sector al muncii școlare cuprinde repartizarea claselor pe serii și pofesori, orariul, regulamentul interior, pavoazarea clădirii și sălilor de clasă, înscrierea elevilor, etc.

O intensă muncă administrativă gospodărească trebue să fie prevăzută și în planul intermediar, adică în etapa muncii de vară, în legătură cu pregătirea noului an școlar. In afară de activitatea cu elevii, se trasează ca sarcini pregătirea localului de școală, înzestrarea școlii cu inventar gospodăresc, material didactic, manuale și rechizite, aprovizionarea cu combustibili etc.

De rezultatele muncii administrative gospodărești este responsabil, în primul rând, directorul școlii, care dă formă definitivă și concretă planului general și care își ia ca punct de orientare în activitatea pedagogică și administrativ gospodărească, sarcinile ce au fost trasate în planul de lucru al fiecărui profesor sau învățător.

Nu se poate vorbi de o rodnică activitate didactică, de o împlinire în totul a planului de lucru, atât timp cât nu sunt asigurate condițiunile prielnice pe linie administrativă și gospodărească.

Rezultatele planificării acestei munci s'au putut vedea la începutul noului an școlar. La o școală elementară din Măgurele-Prahova, directorul școlii, învățătorul Ion Dinită, a ținut un consiliu în prima zi de școală ca să hotărască închirierea a încă două săli de clasă în sat, localul nefiind încăpător. In prima zi de școală, un colectiv de 12 profesori și învățători stătea să chibzuiască la ceeace trebuia întâptuit cu mult înainte.

In apropiere însă, în cătunul Coada Malului, directorul Traian Stănescu a îndeplinit la timp toate lucrările gospodărești, antrenând părinții elevilor la muncă în folosul școlii.

Mai sus, pe Valea Teleajenului, la Starchiojd, directorul școlii, Traian Popescu, căuta prin muncă de lămurire în ziua de 4 Octombrie 1949 să obțină fonduri ca să pună geamuri la o sală de clasă, colectivul școlii aștepta pasiv, în cancelarie, demersurile tovarășului director.

La Drajna de Jos, în schimb, directorul Platon Mocanu, cu întreg colectivul școlii, a reușit să îndeplinească, înainte de timp, toate obiectivele trasate la finele anului școlar. Școala este acum înoită, bine înzestrată, și a avut din prima zi, o frecvență maximă și o activitate serioasă.

Un exemplu de muncă organizată și planificată, pe tărâm administrativ gospodăresc, ne dă și Ion David, directorul școlii de băeți din Vălenii de Munte. Școala aceasta, veche și ruinată, avea grave lipsuri materiale și multă populație școlară. Din comunele vecine, elevii din clasele V—VII erau dornici să vină la această școală. Intregul colectiv al școlii s'a prins în muncă. Rezultatele: Școala nr. 1 băeți din Vălenii de Munte și-a deschis sâbătorește cursurile, într'un local reparat, curat, cu o frecvență maximă și cu o activitate regulată din prima zi de școală. Acum, colectivul lucrează la organizarea internatului în localul ce i s'a pus la dispoziție de către comună.

Dacă la școlile elementare munca administrativă și gospodărească se poate duce mai ușor, la școlile medii și, în special, la cele de 11 ani, cu populație școlară numeroasă, greutățile sunt mai multe. Dar și aci munca organizată și planificată vine în ajutorul colectivului didactic.

Iată-l pe tov. Ciobanu Eufimie, directorul Liceului Mixt din Militari București. Liceul are nu mai puțin de 1.750 elevi și eleve, împărțiți în 46 clase, cu 70 de profesori și învățători. In acest furnicar de copii dela periferia Capitalei, munca se duce ordonat, organizat.

Tov. director Ciobanu lucrează planificat. Cunoaște întreaga activitate a școlii, coordonează eforturile profesorilor și ale personalului administrativ și de serviciu. In carnetul său sunt înregistrate, în ordinea urgenței, lucrările ce trebuesc efectuate și măsurile concrete ce trebue luate pentru aducerea lor la îndeplinire așa cum prevede Novicov în broșura sa, când amintește despre „Jurnalul de activitate al directorului".

Semnalând activitățile planificate ale unora și lipsurile în munca administrativă ale altora, dorim să venim în ajutorul tuturor tovarășilor directori care, folosind exemplele, să-și organizeze astfel munca, încât să fie adevărați conducători în spirit nou, mobilizatori revoluționari ai școlii noastre. Și de aci trebue să dispară birocratismul, formalismul și superficialitatea.

I. Petrescu

REVISTA „NATURA", ORGAN AL SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE NATURALE ȘI GEOGRAFIE DIN R. P. R.

In preajma deschiderii anului școlar 1949/1950, a apărut, din inițiativa Partidului Muncitoresc Român și cu sprijinul Ministerului Învățământului Public, nr. 1 al revistei „Natura". Această revistă constitue un sprijin important în activitatea științifică și didactică a profesorilor de științe naturale și geografie. Totdeodată, ea umple un gol în literatura științifică și poate fi pusă la îndemâna celor ce se interesează de științele naturii, atât elevi cât și specialiști.

Revista „Natura" rupe cu vechiul sistem al preocupărilor științifice abstracte și își schițează un program de activitate multilaterală, legată de problemele practice ridicate de construirea socialismului în țara noastră.

In cuvântul către cititori, revista își propune să contribue la ridicarea nivelului științific al naturaliștilor și geografilor, răspândind cuceririle științei sovietice, demascând și înlăturând în acelaș timp, concepțiile antiștiințifice.

Deasemeni, își propune să publice lucrările cercetătorilor din țara noastră, în diferite domenii ale biologiei și geografiei.

Nr. 1 al revistei care cuprinde 120 de pagini și se prezintă în bune condițiuni tehnice publică la loc de cinste hotărîrea Academiei R.P.R. și expunerea „Pentru o justă orientare a activității științifice în R.P.R.", unde se arată în ce constă cosmopolitismul și obiectivismul burghez și influența sa asupra oamenilor de știință din țara noastră, luându-se atitudine împotriva acestor concepții neștiințifice, antipatriotice și reacționare.

Revista cuprinde trei capitole mari: Studii, Actualități științifice, Recenzii și Note.

In capitolul Studii găsim următoarele articole:

„Viața și opera Acad. Prof. Univ. Emanoil C. Teodorescu", în care prof. N. Sălăgeanu, Decanul Facultății de Științe Naturale, expune cele mai importante aspecte ale vieții și operii acestui neobosit muncitor pe tărâmul învățământului, creatorul fiziologiei vegetale în țara noastră.

Conferința Acad. Prof. Dr. V. Mârza „Lupta dintre forțele progresului și reacțiune în biologie" arată liniile mari ale desvoltării biologiei științifice, ridicate pe cea mai înaltă treaptă de biologia sovietică creatoare, lămurind felul cum a căutat burghezia să deformeze ideile științifice și să pună biologia în slujba intereselor sale de clasă exploatatoare.

In articolul „Ce avem de învățat din planul plantațiilor forestiere pentru apărarea câmpurilor în regiunile de stepă și ante-stepă ale părții europene din U.R.S.S.", Prof. Univ. C. C. Georgescu expune mărețul plan stalinist de transformare a naturii, arătând necesitatea de a porni și noi cât mai neîntârziat pe acest drum de ridicare a nivelului de trai al poporului nostru.

Deosebit de important pentru profesori și învățători este publicarea articolului „V. I. Lenin despre spiritul de Partid și Științele Naturii", scris de I. I. Novinski în revista sovietică „Științele Naturale în școală" nr. 1, 1949. Aici se arată că știința este condiționată de interesele de clasă și că ea trebue să fie o armă de luptă împotriva ideilor reacționare. Numai astfel se pot restructura cunoștințele profesorilor și se pot educa elevii într'o concepție științifică pentru a putea deveni specialiști activi în orice domeniu.

In articolul „Privire critică și autocritică asupra elaborării manualelor de geografie pentru învățământul secundar", Prof. V. Hilt arată felul în care s'a făcut în trecut „educația" elevilor în domeniul geografiei. Ploconirea în fața imperialiștilor, ascunderea și falsificarea adevărului asupra Uniunii Sovietice, propagarea sovinismului și antisovietismului, cum și alte grave greșeli caracterizau linia pe care au mers autorii vechilor manuale de geografie, preocupați de interese meschine și subordonați burgheziei obscurantiste.

Deosebit de folositor pentru geografii noștri este articolul „Cartografia economică în U.R.S.S." în care autorul, Dr. N. Pop, arată aportul geografiei sovietice în domeniul cartografiei economice, ridicate de N. N. Baranski la nivelul unei noi științe geografice. Este un articol care se bazează pe o bogată informație culeasă din izvoare prețioase și însoțită de explicații.

In articolul „Rolul omului de știință, al naturalistului și al geografului, în combaterea superstițiilor", se arată cauzele persistenței superstițiilor și mijloacele de combatere ce trebuesc utilizate și care se găsesc la îndemâna noastră.

In capitolul „Actualități științifice", Prof. Univ. V. Ianovici, Conf. Univ. N. Botnariuc și Dr. Ștefan Csürös fac interesante expuneri din domeniul mineralogiei, hidrobiologiei și asociațiilor de plante de baltă. Aceste expuneri, tratate în mod concret, pot servi ca sugestii pentru noi cercetări științifice.

In ultimul capitol, „Recenzii și Note", se publică scurte dări de seamă asupra problemelor actuale dela noi și din Uniunea Sovietică.

Se prezintă apoi proectul de Statut al Societății de Științe Naturale și Geografie din R.P.R.

Revista se închee cu un apel către cititori de a ajuta prin critica și sugestiile lor la îmbunătățirea conținutului și a formei sale.

Deși revista „Natura" are serioase lipsuri, mai ales în prezentarea cercetărilor din țara noastră, ea constitue un promițător început, care trebue să fie sprijinit de către cadrele didactice prin răspândirea ei în masele de tineri naturaliști, geografi sau iubitori ai naturii

Prof. B. Schnapp

MANUALE • METODICI • MATERIAL DIDACTIC

Scopul şi problemele predării geografiei în şcoala elementară

(După „Metodica Geografiei" de Erdeli)

Scopul şi problemele predării geografiei în şcoala elementară sunt strâns legate de problemele generale ale învățământului public.

V. I. Lenin a definit astfel scopul învățământului public: „Este necesar ca întreaga operă de educare, de învățare şi de instruire a tineretului de astăzi să fie făcută în spiritul moralei comuniste" (Opere, Volumul XXV, pag. 409-410, Ed. Sov.).

Şcoala trebue să dea tineretului o instrucție şi o desvoltare multilaterală, care să-l facă apt de a participa activ la construirea societății socialiste. Problemele principale pe care şcoala trebue să le rezolve sunt:

1. Să ajute pe elevi să-şi însuşească principiile de bază ale diverselor ştiințe.

2. Să îndrumeze astfel predarea, încât cunoştințele căpătate de copii să contribue la formarea, în conştiința lor, a convingerii neclintite că, în orice împrejurare, trebue să acționeze în interesul patriei lor.

3. Să facă din elevi oameni de voință cu spirit de inițiativă, obişnuiți să munceaască dârz şi să înlăture orice piedică.

Profesorii de geografie şi învățătorii, alături de profesorii celorlalte materii, trebue să participe activ la rezolvarea acestor probleme. Ei trebue să cunoască temeinic scopurile geografiei ca obiect de predare şi particularitățile ei.

Scopul principal al predării geografiei este desvoltarea „gândirii geografice", care are două caracteristici: identificarea cu harta şi complexitatea.

Identificarea cu harta este o condiție absolut necesară în procesul „gândirii geografice", căci noțiunile geografice sunt inseparabil legate de regiuni bine definite ale suprafeței pământului. Iar complexitatea vrea să spună că geografia nu studiază fenomene separate, ci complexe de fenomene, precum şi interdependența lor.

Astfel, noțiunea de stepă se dă, în şcoala elementară, într'o formă generală: se arată pe hartă situația geografică a stepelor în raport cu zona pădurilor; se subliniază caracteristicile tipice ale stepei; aceste caracteristici sunt expuse ținându-se seama de interdependența dintre climă, vegetație şi sol. Evidențierea interdependenței creează, în mintea elevilor, o imagine complexă despre stepă şi le dă o noțiune geografică bine definită.

In şcoala medie, aceeaşi noțiune se dă într'un mod mai complet. Astfel, studiind situația geografică a regiunii de stepă, se arată nu numai aşezarea ei în raport cu zona pădurilor, ci se indică mai amănunțit pe hartă şi granițele acestei zone; la caracterizarea climei, se dau cifrele temperaturii medii din Ianuarie şi Iunie; cantitatea ploilor căzute este arătată în milimetri; se caracterizează amănunțit solul zonei de stepă; se clarifică şi cauza lipsei de păduri în stepă; se dau lămuriri mai complete despre vegetația stepei.

Pentru ca studierea geografiei să înlesnească elevilor formarea concepției materialiste şi dialectice despre lume, profesorii trebue să expună „dinamic" fenomenele geografice (adică să arate naşterea, desvoltarea şi stadiul actual al fenomenelor); de asemeni să vorbească despre posibilitatea de a modifica complexul de fenomene în interesul societății socialiste.

Cei mai buni profesori nu se opresc numai la formularea noțiunilor de geografie naturală, ci caută ca aceste cunoştințe să contribue la formarea convingerii elevilor că trebue să ia întotdeauna parte activă la construirea socialismului în patria lor.

Aceasta se obține prin legarea predării materiei cu problemele de actualitate. Geografia este ştiința care studiază fenomenele naturii şi fenomenele sociale ce se petrec pe suprafața pământului în vremea noastră, ca şi interdependența acestor fenomene. De aceea, legarea materiei geografice cu actualitatea, în scopul reîmprospătării ei, decurge din însăşi esența geografiei ca ştiință şi este indispensabilă pentru exactitatea şi puterea de convingere a expunerii. Cu cât mai strânsă este legătura materiei din manualul de geografie cu problemele de actualitate care frământă omenirea, cu atât geografia are o influență educativă mai mare asupra elevilor şi cu atât îi interesează mai mult.

Elevii îşi dau astfel seama de importanța practică a studierii geografiei.

Faptele concrete din realitatea înconjurătoare dau elevilor posibilitatea de a înțelege politica lagărului democrației, care, în frunte cu U.R.S.S. luptă pentru o pace trainică şi pentru a crea în lumea întreagă condiții care să contribue la desvoltarea materială şi culturală a fiecărui popor în parte. Faptele din viața țărilor capitaliste demască politica lor fățarnică de ascundere a planurilor imperialiste de cotropire, sub diverse pretexte, a unor teritorii străine.

Cât despre problema de a forma din elevi oameni cu voință, profesorii o rezolvă alegând întâmplări din viața exploratorilor celebri (Miklucho-Maklai, Papanin, etc.), fapte de eroism săvârşite de oamenii sovietici în anii Marelui Război de Apărare a Patriei, cu ocazia apărării granițelor şi a oraşelor, cu ocazia eliberării popoarelor de barbaria fascistă, cât şi faptele eroice ale oamenilor muncii. Astfel de exemple vor îndemna tineretul să imite pe acești glorioşi eroi.

Geografia contribue la deschiderea orizontului intelectual al elevilor şi la desvoltarea imaginației lor creatoare. Ii înarmează cu cunoştințe şi deprinderi practice şi anume:

a) în alcătuirea de schițe pe teren, în citirea hărților;

b) în practica necesară geologilor, agronomilor, inginerilor-constructori, călătorilor, aviatorilor;

c) în întrebuințarea hărților necesare în meteorologie, botanică, zoogeografie;

d) în mânuirea instrumentelor ca busola, barometrul, termometrul, girueta, — necesare în timpul călătoriilor, excursiilor, cât şi în viața zilnică.

Dar efectul maxim în instruirea şi educarea tineretului şcolar va fi realizat prin coordonarea eforturilor profesorilor de geografie cu ai celorlalți profesori. Astfel, profesorii de geografie trebue să lină legătura cu colegii lor de ştiințele naturii, de matematici, de literatură, de limbi străine, etc. Numai o astfel de coordonare poate asigura succesul deplin în predarea geografiei.

Lecția de desen după natură

Din „Metodica desenului" de E. Condahcean

Prin structura ei, lecția de desen după natură ne amintește de lecțiile celorlalte obiecte. Ea are însă şi particularitățile ei.

In general, o lecție de desen după natură cuprinde:

a. explicarea temei de către învățător;

b. executarea temei de către fiecare elev;

c. analiza lucrărilor făcute de elevi şi aprecierea lor de către învățător.

Pentru ca elevii să-şi poată da seama de calitatea desenului ce li s'a cerut, învățătorul le arată un desen bine executat, care reprezintă un obiect asemănător cu acela pe care trebue să-l deseneze. Astfel, elevii sunt ajutați să înțeleagă ce li se cere şi cum trebue să execute desenul.

Momentul acesta este deosebit de important în cadrul explicației. Este suficient să amintim cât de repede îşi „termină" copiii desenele, cât de neglijent şi neatent desenează, ca să înțelegem, pe deplin, cât este de important să le arătăm unele lucrări bine executate. Cu cât copiii sunt mai mari, cu atât şi desenele lor trebue să fie mai reuşite. In vederea executării temei date, li se cere deci să acorde mai multă grijă şi mai multă atenție tuturor amănuntelor. Din acest punct de vedere, prezentarea unor lucrări bine executate de elevi capătă o mare însemnătate didactică şi educativă.

Arătând un astfel de desen, învățătorul relevă părțile frumoase pe care le cuprinde şi cere elevilor să-şi dea silința ca şi ei să deseneze bine obiectul ce li s'a pus în față. Trebue să subliniem aici că desenul folosit ca exemplu nu trebue să reprezinte unul din obiectele pe care le vor desena elevii, deoarece exemplul arătat poate alunga pe un plan secundar obiectul din natură, îndemnând pe elevi să deseneze din memorie obiectul desenat şi nu pe cel real.

Tot pentru ajutorul elevilor, învățătorul desenează obiectul respectiv pe tablă. Pentru ca munca elevilor să nu se transforme într'o simplă activitate de copiere, fie a modelului prezentat, fie a celui desenat pe tablă, învățătorul, după ce dă explicațiile necesare, retrage modelul şi şterge şi desenul de pe tablă.

După explicațiile învățătorului, elevii încep lucrul. De obicei, la începutul lecției, unii elevi pun întrebări care nu sunt importante pentru toată clasa. In acest caz, învățătorul răspunde la întrebări, după ce toată clasa a început să lucreze. El urmăreşte apoi dacă toți au început să deseneze, trece printre rândurile de bănci şi examinează lucrările. In timpul acesta îşi dă seama de multe ori că nu toți elevii au înțeles tema, că nu toți elevii ştiu cum să înceapă şi să continue desenul, chiar dacă tema a fost înțeleasă. De aceea fără a se mărgini numai la explicațiile date întregei clase învățătorul ajută pe unii elevi, dându-le sfaturi şi indicații individuale. Acestea trebuesc făcute însă la timp, pentru ca elevii, corectând greşeala, să-şi poată continua şi termina la timp lucrarea.

Ajutorul acordat de învățător în cursul lucrării, când trece dela un elev la altul, are şi o altă însemnătate. Elevii nu pot să deseneze liniştit şi sigur, decât atunci când ştiu că, în caz de nevoe, învățătorul va veni şi le va da indicațiile necesare.

Organizând lecția în modul acesta, se creează o atmosferă liniştită, fără şoapte, fără strigăte şi fără întrebări puse deodată de toți elevii. Desfăşurarea liniştită şi activă a lecției nu este posibilă decât atunci când învățătorul nu pierde niciun minut, când examinează, fără excepție, desenele tuturor elevilor, dându-le ajutorul necesar.

Este important ca, în momentul când învățătorul se ocupă de un elev, să nu uite nici pe ceilalți, supraveghind mereu toată clasa.

In orice clasă se găsesc elevi slabi şi elevi buni. Diferența este mai vizibilă la începutul anului şcolar.

Firește că elevii slabi trebuesc ajutați în primul rând. Fără să se bage de seamă învățătorul le va acorda mai multă atenție şi mai mult timp.

Mergând dela un elev la altul şi verificându-le lucrările, învățătorul poate semnala aceeaşi greşeală la mai mulți elevi. Pentru ca toți elevii să înțeleagă cum trebue executat desenul şi pentru ca toți să reuşească să-şi corecteze greşelile, învățătorul trece dela ajutorul individual la repetarea explicației pentru întreaga clasă.

In acest scop, el întrerupe lucrul şi explică ceeace elevii nu şi-au însuşit, cerându-le apoi să-şi continue desenul. Invățătorul examinează desenele şi dă indicațiile corespunzătoare.

Cu 2-3 minute înainte de sfârşitul lecției, se totalizează rezultatele (dacă tema se termină în lecția aceasta). In acest scop, în timpul lecției, învățătorul îşi însemnează desenele interesante şi le arată copiilor, explicând părțile bune şi greşelile lucrărilor nereuşite.

Explicațiile trebue să descopere, în limita posibilităților, din ce cauză au reuşit unii şi dece n'au reuşit alții, pentru ca în viitor să fie un îndemn pentru elevii slabi să deseneze mai bine, mai atent şi să depună mai multă stăruință. Dacă învățătorul nu are timpul necesar, va face acest lucru la începutul lecției viitoare.

Harta, material didactic în predarea geografiei

Caracterul ştiințific pe care se bazează întregul nostru învățământ impune predării geografiei, atât în şcoala elementară cât şi în cea medie, un bogat material didactic. Ca ştiință a realităților, geografia nu poate fi dispensată de un asemenea material.

Dintre toate materialele didactice necesare, atât în cercetarea fenomenelor geografice pe teren, cât şi la lecțiile de geografie, harta ocupă locul principal fiindcă ea este aceea care dă cea mai sugestivă imagine a repartiției fenomenelor în spațiu: Nicio cercetare cu caracter geografic nicio explicație a unui fenomen geografic, nu se poate face fără hartă.

Cel mai bun manual nu poate înlocui harta, sau, după cum spune unul dintre cei mai mari metodologi sovietici, N. N. Baranski, „harta este baza cunoştințelor geografice" „fără hartă nu există nici o geografie".

Harta constitue singurul mijloc de a cuprinde, într'o singură privire, întinderi imense de pământ neaccesibile cercetărilor noastre directe. Cum ar fi posibil să se facă elevilor o prezentare justă a întinderii uriaşe a U.R.S.S. şi a marilor ei bogății sau a Chinei şi a Indiei, a Vietnamului sau Indoneziei, a Oceaniei sau a Americei de Sud etc., cu toate însuşirile lor particulare, dacă elevii n'au văzut o hartă a teritoriului acestora, oricât de sumar lucrată.

Harta este astfel scheletul pe care trebue să se aşeze toate cunoştințele geografice; altfel, toate aceste cunoştințe sunt netemeinice, se uită uşor sau nu folosesc în viața practică.

Dar cunoaşterea hărții nu poate fi despărțită de cunoaşterea geografiei, căci elevii pot foarte bine să cunoască harta şi să nu ştie totuşi s'o citească şi s'o interpreteze.

Deaceea, profesorul de geografie trebuie să lucreze intens pentru a reuşi să deprindă pe elevi cu citirea şi cunoaşterea hărții. Citirea hărții necesită nu numai cunoaşterea semnelor convenționale ci şi cunoaşterea legilor geografice.

Harta mai reprezintă şi un important mijloc de educare politică şi ideologică a elevilor.

Ea nu poate lipsi din activitățile la care sunt chemați toți cetățenii în construirea socialismului. Chiar la citirea zilnică a gazetelor, care reflectă desfăşurarea vieții politice şi economice în întreaga lume, se resimte nevoia hărții.

Aceste considerente au determinat Ministerul Invățământului Public să ia măsurile necesare pentru a elabora, redacta şi tipări, cu mare urgență, hărțile fizice ale celor şase continente, precum şi planiglobul fizic.

Hărțile didactice murale destinate activității clasei au fost concepute şi elaborate de un colectiv de geografi, după cel mai recent material ştiințific, cel sovietic ocupând primul loc.

In privința conținutului, s'a căutat ca hărțile lucrate să corespundă programei şcolare.

Pentru moment hărțile celor şase continente sunt lucrate atât pentru învățământul elementar cât şi pentru cel mediu, deşi ar fi fost cu mult mai bine să avem hărți pentru fiecare ciclu.

Hărțile celor şase continente sunt toate hărți orohidrografice.

Situația acestui material didactic este următoarea:

1 Hărți gata şi în curs de expediere la şcoli: R.P.R., Asia şi Europa; 2) hărți care sunt subtipar: Africa, America de Nord, şi America de Sud; 3) hărți ale căror proiecte sunt întocmite şi în curs de executare: Oceania, precum şi planiglobul fizic.

Iată acum câteva aspecte caracteristice ale acestor hărți: Europa fizică este lucrată la scara 1:4.500.000. Curbele de nivel ale acestei hărți sunt exact trasate, iar tentele care reprezintă reliefuł urmează o scară gradată dela verde închis la brun roşcat. Munții nefiind colorați prea tare dau posibilitatea lecturii uşoare a hărții. La oceane şi la mări, coloritul nuanțat de albastru şi curbele batimetrice dau deasemenea posibilitatea citirii reliefului submarin cu toată uşurința.

Principalele centre populate şi de interes economic precum şi reteaua de canale care înlesnesc circulația pe apă fiind marcate pe harta fizică a Europei, aceasta o poate înlocui deocamdată pe cea politico-economică.

In general, marginile hărții arată legăturile acestui continent cu continentele vecine: cu partea apuseană a continentului asiatic, la Est, cu țărmurile de Nord ale Africei la Sud.

2) Asia-hartă fizică — este lucrată la scara 1:8.600.000.

Este pentru prima dată, în cartografia noastră, când acest continent este dăşăurat în latitudine şi longitudine, în aşa fel încât prezintă o strânsă legătură cu toate celelalte continente: cu Europa şi cu Africa de Nord-Est, la Vest, cu Indonezia şi cu țărmul de Nord al Australiei, la Sud-Est, cu țărmul de Nord-Vest al Americii de Nord, la Est. Desfăşurarea în latitudine arată întreaga regiune dela Ecuator până la Polul Nord. Atât curbele de nivel cât şi cele batimetrice redau foarte intuitiv întreaga imagine a reliefului continental şi adâncimea oceanelor.

S'au trecut pe această hartă şi rezultatele principalelor cercetări şi descoperiri geografice recente, din Siberia — peninsula Taimir — şi din Asia Centrală — Vârful Stalin şi Lenin — etc.

Sunt prezentate, deasemenea, regiunile şi centrele noi economice importante din U.R.S.S.

In afară de caracterele fizice, harta redă şi cele mai însemnate linii de circulație transcontinentale şi transoceanice. In special, este redat drumul maritim de Nord: Murmansc—Vladivostoc, — rezultat al muncii şi eroismului exploratorilor sovietici.

La nomenclatură, s'a ținut seama, pentru Uniunea Sovietică, de ortografia publicațiilor Institutului de Studii Româno-Sovietic.

Având în vedere importanța acestui material didactic, atât profesorii cât şi elevii vor căuta să-l utilizeze cât mai mult posibil. Ei vor trebui însă, în acelaş timp să aibă grijă de conservarea lui în cele mai bune condiții, întrucât elaborarea, redactarea şi tipărirea unor asemenea lucrări nu se pot efectua în fiecare an.

Virgil Hilt

Abecedarul muzical

In trecut, sub regimurile burghezo-moşierești, muzica era cultivată de fiii celor avuți, care puteau plăti profesori în acest scop, iar activitatea muzicală se ducea în cercurile restrânse ale aşa numitei „elite". Aceste regimuri nu erau interesate ca poporul muncitor să-şi ridice nivelul cultural.

Astăzi, muzica a devenit un bun al întregului popor muncitor. Pretutindeni, în fabrici, uzine, întreprinderi şi instituții, în căminele culturale, etc., oamenii muncii cultivă muzica, organizând coruri, ansambluri instrumentale, etc.

Aceste manifestări fac parte integrantă din revoluția culturală ce se înfăptuieşte la noi în țară, sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român.

Anul acesta, pentru prima dată în şcoala noastră, se va preda muzica vocală ca obiect de învățământ, începând din clasa I-a elementară. In acest scop s'a alcătuit şi tipărit un abecedar muzical.

Incepându-se predarea muzicii în clasa I-a elementară, simțul muzical al copiilor va putea fi desvoltat din fragedă copilărie.

In adevăr, cu foarte rare excepții, toți copiii posedă această aptitudine pe care o numim simț muzical. Singura deosebire este că unii o au într'o măsură mai mare, iar alții într'o măsură mai mică, aceasta datorită condițiilor diferite în care s'au desvoltat. Plasticitatea caracteristică acestei vârste permite însuşirea temeinică a deprinderilor cântării şi a cunoştințelor elementare muzicale, educarea gustului artistic, desvoltarea auzului şi a vocii la toți copiii.

Abecedarul muzical este alcătuit pe baza formulelor melodico-ritmice din cântecele populare pentru copii.

Pentru alcătuirea lui a fost folosit materialul documentar şi didactic sovietic, precum şi materialul pus la îndemână de Institutul de Folklor, prin specialiştii lui, — munca fiind dusă în spiritul Rezoluției C. C. al Partidului Comunist (b) din 10 Februarie 1948, cu privire la muzică.

Prin folosirea justă de către învățători a „Abecedarului muzical", copiii se vor deprinde să cânte şi vor căpăta cunoştințe elementare muzicale cu ajutorul materialului din propriile lor cântece. Vor cunoaşte de mici elementele cântecului nostru popular, vor învăța să-l iubească, să-l cultive şi îşi vor forma gustul artistic prin cunoaşterea frumuseții melodico-ritmice a cântecului popular.

Prin conținutul lor, cântecele din „Abecedar" vor contribui la educația copiilor în spiritul nou al dragostei pentru Patrie, al dragostei pentru oamenii muncii, pentru munca lor în fabrici, uzine şi pentru lupta de transformare socialistă a agriculturii, a dragostei pentru Uniunea Sovietică.

Predarea „Abecedarului" va urmări deprinderea copiilor de a cânta în ansamblu, însuşirea cunoştințelor muzicale de bază, citirea notelor şi solfegierea, precum şi scrisul notelor.

In urmărirea acestor obiective, un ajutor prețios sunt lămuririle ce s'au publicat într'o broşură aparte, împreună cu programa şcolară pentru muzică. Pentru scrisul notelor se vor tipări caiete speciale de muzică, cu portative mai mari.

Asigurarea însuşirii temeinice a primelor elemente de cântece, a primelor cunoştințe muzicale de citire a notelor, solfegiere, precum şi scrisul notelor, îngăduie ca, în anii următori, desvoltarea deprinderilor, a cunoştințelor şi a scrisului, să se facă cu plăcere şi mai cu uşurință.

Deaceea, orice grabă în însuşirea acestor prime elemente muzicale nu poate fi decât dăunătoare. Numai controlul însuşirii conştiente a acestor elemente va evita superficialitatea.

Deoarece în anul şcolar 1949—1950, predarea muzicii vocale, ca obiect de învățământ, se face pentru prima dată la clasele I, II, III şi IV elementare, „Abecedarul muzical" va fi folosit la toate aceste 4 clase.

Prin predarea temeinică a „Abecedarului muzical" vom putea obține, la sfârşitul anului şcolar, rezultate importante, care vor pune bazele educației muzicale a copiilor.

Gh. M. Constantin

La apariția „Operelor pedagogice alese"

A. S. MACARENCO ŞI EDUCAȚIA IN FAMILIE

Cunoscutul istoric al pedagogiei academicianul E. Medanschi, ne arată că Macarenco, răspunzând necesității acute de a se studia rolul familiei în educație, a devenit „un pionier în acest domeniu". Monumentala lucrare ştiințifică-literară a lui Macarenco „Cartea pentru părinți", prin bogăția de probleme concrete ce le rezolva, a deşteptat o întreagă mişcare pedagogică în jurul educației în familie. O sistematizare minunată a ideilor lui Macarenco în această ramură a educației o găsim în lecțiile sale publicate sub titlul „Educația în familie", în volumul „Opere pedagogice alese" — de curând apărut în traducere românească.

Dela început, trebue precizat că principiile educației în familie, expuse de Macarenco, nu ne sunt prezentate ca principii veşnice, valabile pentru orice societate, pentru familia burgheză ca şi pentru familia sovietică. „Părinții trebue să ştie prin ce se deosebeşte familia nouă sovietică, de cea veche" spune Macarenco. Familia sovietică este un colectiv în care toți membrii se bucură de drepturi egale, dar în care rolul conducător îl au părinții, ei răspunzând în fața societății sovietice de întreaga familie. „Pentru o bună educație a copilului, familia trebue să fie mai întâi un colectiv sovietic". Intr'o asemenea familie, copilul nu poate fi considerat numai o bucurie a părinților ci, în primul rând, un viitor cetățean al țării socialismului. Făurirea cetățeanului de mâine, constructor al comunismului, iată scopul care trebue să îndrume întreaga activitate pedagogică a părinților din Uniunea Sovietică.

Subordonarea în fața unui asemenea scop măreț nu trebue să ducă însă la neglijarea „lucrurilor mărunte", de fiecare zi. Dimpotrivă trebue să ajungem la o organizare atât de bună a familiei, încât toate amănuntele mărunte să servească scopului arătat.

In această lumină, Macarenco rezolvă vechea problemă a autorității părinților. El arată că autoritatea nu este un talent înăscut şi că ea poate fi o realitate în orice familie sovietică. Intr'o analiză subtilă a modului greşit prin care unii părinți încearcă să-şi cucerească autoritatea, el demască „autoritatea oprimării" faptul că tatăl ține sub teroare întreaga familie, „autoritatea iubirii" prin care copilul e cufundat într'o mare de sentimentalism dulceag, „autoritatea coruperii" prin care ascultarea copilului se cumpără cu cadouri şi promisiuni, etc., etc. Adevărata temelie a autorității părintelui nu poate fi decât atitudinea lui cetățenească. Părinții câştigă o justă autoritate în ochii copiilor prin meritele lor față de societate, prin munca lor în producție, prin participarea lor conştientă la viața politică a Statului Sovietic. Copilul va simți astfel mândria de a fi fiul unui adevărat cetățean sovietic.

Originalitatea gândirii pedagogice a lui Macarenco se vădeşte din plin, în felul în care el înțelege disciplina în familie. O disciplină cu un caracter nou, cum este cea

sovietică, nu poate fi realizată prin „măsuri disciplinare", ci prin întregul sistem de educație. „Prin disciplină, înțelegem rezultatul general şi vast al întregii activități educative".

Regimul familial care să ducă la disciplină nu poate fi fix, invariabil, ci adaptat condițiilor mereu noi. El trebue să fie un regim rațional, înțeles de copil şi urmat cu regularitate; trebue să aibă un caracter obligator; trebue să planifice întreaga activitate a copilului. Din indicațiile asupra „acțiunilor mărunte" care formează regimul (de exemplu tonul cu care vorbim, felul în care cerem) rezultă încă odată tactul pedagogic al lui Macarenco.

In educarea disciplinii, marele pedagog sovietic admite pedepsele şi recompensele, sfătuindu-ne să le folosim numai în cazurile extreme. Un exemplu de pedeapsă este interzicerea unei distracții; recompensa e bine să se mărginească la lauda faptei copilului.

Cu multă finețe psihologică Macarenco studiază trecerea dela joc la muncă. Părinții trebue „în primul rând, să vegheze ca jocul să nu devină singura aspirație a copilului şi să nu-l distragă cu totul dela preocupările sociale. In al doilea rând, să educe prin joc acele deprinderi psihice şi fizice care sunt necesare pentru muncă". In îndrumarea jocului, autorul se opreşte, cu multă atenție, asupra ajutorului pe care părinții îl pot da pentru justa integrare a copilului în colectivul său de joc.

Munca creatoare a copilului, aspectul ei colectiv, îmbinarea muncii fizice cu cea intelectuală, iată probleme esențiale pentru părinți. Ele se pot rezolva punând în fața copilului sarcini pe un timp mai îndelungat, cât mai complicate şi mai independente, care să-l lege, prin muncă, de viața familiei. Autorul înşiră o listă lungă de aspecte ale muncii copilului (de ex. udatul florilor, împodobirea camerei) pe care fiecare părinte o poate completa. Se înțelege că în munca de acasă a şcolarului, lecțiile trebue să fie principala preocupare. Intreaga viață pe care copilul o duce în cadrul gospodăriei familiale îl pregătește pentru a fi cetățean sovietic, membru al marei gospodării a Statului Socialist. Macarenco ne arată cum „printr'o conducere educativă justă în domeniul gospodăriei familiale se educă: spiritul colectiv, cinstea, spiritul de prevedere şi de păstrare, responsabilitatea, facultatea orientării, facultatea operativă".

Alături de şcoală, familia joacă un mare rol şi în educarea bunelor deprinderi. Aci, baza educației o constitue exemplul personal al părinților. In cadrul lecției despre „Educarea bunelor deprinderi" găsim sfaturi prețioase pentru orice pedagog, cu privire la literatura pentru copii, teatrul şi cinematograful pentru copii, rolul gazetei, al muzeelor, al expozițiilor, al spectacolelor sportive. In țările imperialiste, decadentismul burghez împinge tineretul spre imoralitate şi crimă. Manifestările vieții sovietice se caracterizează dimpotrivă prin efectul lor educativ. Părinții trebue să îmbine distracția cu folosul educativ. Prin deprinderile arătate, copilul poate deveni un mai bun fiu al patriei sale libere.

Prețioase indicații ne dă Macarenco şi cu privire la educația sexuală a copiilor. Morala comunistă bazează relațiile sexuale pe dragostea reciprocă, în cadrul familiei. „Educația sexuală trebue să fie şi educația iubirii", spune autorul. De aceea el este împotriva unei inițieri pretimpurii, care s'ar reduce la o discuție fiziologică. La o vârstă mai înaintată, însă îl poți face pe copil să înțeleagă că sensul vieții sexuale este dat de sentimentul iubirii. La formarea unei juste educații în această direcție, contribue întregul regim de viață. Copilul să ducă o activitate bogată, să nu trândăvească, să-şi distribue just forțele, să facă sport, etc. Important este şi exemplul pe care îl primeşte în familie, observând dragostea şi respectul reciproc pe care şi-l poartă părinții.

Principiile pedagogice ale lui Macarenco, reflectând cele mai înalte rezultate ale practicei pedagogice sovietice, trebue să devină călăuza tuturor educatorilor noştri. Lecțiile lui despre „Educația în familie" dau oamenilor muncii din țara noastră posibilitatea de a-şi crește copiii în spiritul socialismului. Ele trebue adânc însuşite de toți învățătorii şi profesorii care vor putea îndruma astfel just educația copiilor în familie.

M. S.

Manuale de limba Rusă

IN EDITURA ARLUS- CARTEA RUSĂ AU APĂRUT URMĂTOARELE:

Manuale de limba rusă

Manual pentru cl. IV — Ediție nouă (în cl. IV se pot folosi şi manualele vechi de cl. IV şi cl. V)

Manual pentru cl. V-a — Ediție nouă

Manual de limba rusă de L. Ilia, Țetlin V. (Manual ARLUS) pentru clasele VIII—XI şi pentru şcolile tehnice şi pedagogice

In scurt timp se va pune în vânzare şi manualul nou pentru cl. VI—VII-a

Librăriile îşi vor adresa comenzile la:

CENTRUL DE DIFUZARE A CARȚII, București, Calea Moşilor, 62.

CUM SĂ CONSTRUIM MATERIALUL DIDACTIC

Prismă triunghiulară, regulată, dreaptă, demontabilă în trei piramide echivalente

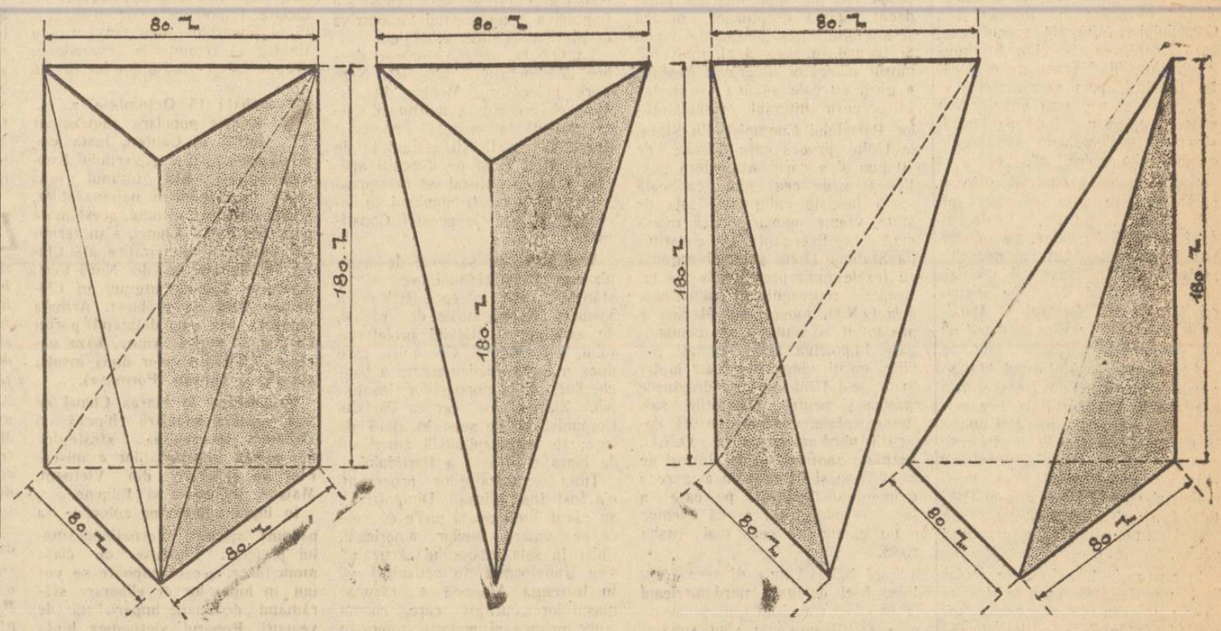

Dintre corpurile geometrice, prisma triunghiulară, regulată, demontabilă în trei piramide echivalente, merită o deosebită atenție prin faptul că lămureşte pe elevi dece volumul piramidei este a treia parte din volumul prismei cu aceeaşi bază şi înălțime.

Lămuriri. Prisma are dimensiunile: latura triunghiului echilateral de bază: 80 mm., înălțimea prismei: 180 mm. Materialul, din care se recomandă să se confecționeze prisma, e fagul tiert şi uscat bine. Figura dela stânga înfățişează prisma întreagă, iar celelalte trei figuri reprezintă piramidele echivalente în care este descompusă prisma. Acestor piramide, pe fețele corespunzătoare, li se aplică câte un tipiu de lemn, pentru a se putea încheia şi reconstitui prisma întreagă.

Calea pentru realizarea păcii în Europa

Epocala scrisoare a generalissimului I. V. Stalin adresată președintelui Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck și primului ministru Otto Grotewohl

Scrisoarea Generalissimului Stalin, adresată președintelui Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck și primului ministru Otto Grotewohl, luminează perspectivele de desvoltare ale intregii mișcări mondiale pentru pace.

Cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, constituindu-și Republica Democrată, poporul german se înrolează în frontul mereu mai puternic al forțelor păcii. Suntem la un punct de cotitură în istoria Europei. Pentru orice minte clar văzătoare, prietenia dintre poporul sovietic și cel german constitue cheia păcii în Europa

I. V. Stalin scrie: „existența unei Germanii iubitoare de pace și democratice, alături de existența Uniunii Sovietice iubitoare de pace, exclude posibilitatea unor noi războaie în Europa, pune capăt vărsărilor de sânge în Europa și face imposibilă înrobirea țărilor europene de către imperialiștii mondiali".

Germania este o țară în care rămășițele feudale au fost foarte puternice, până aproape de zilele noastre. Statul reacționar al Prusiei, condus de netrebnicii și cruzii hohenzollerni, servind interesele „junkerilor", statul lui Bismarck, al lui Hitler, a împiedicat până și desvoltarea istorică a unei burghezii progresiste. Ba, mai mult: chiar unitatea Germaniei n'a fost făcută pe cale revoluționară, cu participarea largă a maselor populare dornice de libertate, ci prin „foc și sabie", în nesfârșite războaie dinastice, ori pe calea intrigilor de culise diplomatice.

Impletindu-se cu putreda feudalitate turburătoare a liniștei europene, imperialismul capitalist german al sec. XIX-lea a sosit târziu la prânzul copios al coloniilor. Și n'a cules decât firimiturile lepădate dela gura imperialiștilor mai harnici și tot atât de lacomi, din Wall-Street, și din Citty. Dar puterea economică a Germaniei a crescut. Ea a ajuns, repede, a doua din lume, după Statele Unite. Această desvoltare inegală a capitalismului a băgat imperialismul mondial în cuptorul sfârcolirilor economice. Grave crize, prăbușiri, șomaj, războaie mondiale. Și în aceste războaie mondiale poporul german, condus de clici reacționare, a venit cu jertfa lui de sânge și cu căderile lui în mizerie.

Acum, poporul din Republica Democrată Germană, descotorosit de acea clică exploatatoare și asasină, a capitaliștilor, se reinoește, cu sprijinul U.R.S.S., dornic de o desvoltare democratică, pașnică.

Dar puterile occidentale, conduse de bancherii imperialiști, nu vor o Germanie nouă, democrată, unitară. Prin uneltiri perfide, ei întârzie incheerea tratatului de pace cu Germania. Scoțând din mormintele preistoriei întreg arsenalul de arme și de concepții ale fascismului hitlerist, imperialiștii vor să transforme partea de Apus a Germaniei într'un nou focar al agresiunii imperialiste impotriva Uniunii Sovietice și a țărilor cu democrație populară. Ruhrul este prefăcut în „arsenalul viitorului război". Pretinsa constituție dela Bonn îngrădește, fără rușine, drepturile suverane ale poporului german, transformându-i țara într'o colonie anglo-franco-americană. Cinicii atâțători la război nici nu-și mai ascund colții. O spun pe față că Germania apuseană li-i necesară impotriva Uniunii Sovietice. Așa cum le-a fost, pe vremuri, necesară, Germania hitleristă.

Dar, în acest moment, se formează Republica Democrată Germană care luptă pentru unitatea și independența poporului german. Guvernului acestei Republici i-au fost transferate de către Uniunea Sovietică funcțiunile administrative ale Statului. In acelaș moment apare epocala scrisoare a Generalissimului Stalin, insuflețită de cel mai puternic spirit al internaționalismului proletar, luminând perspectivele asigurării păcii în Europa, a cărei cheie o constituie „existența unei Germanii iubitoare de pace și democratice alături de existența Uniunii Sovietice iubitoare de pace".

Pacea în Europa poate fi asigurată dacă poporul sovietic și poporul german „vor manifesta hotărîrea de a lupta pentru pace, cu aceiași încordare a forțelor cu care au dus războiul", arată Generalissimul I. V. Stalin.

Pentru aceasta, poporul german are sprijinul prietenesc al Uniunii Sovietice în jurul căreia se află țările de democrație populară și mișcarea mondială pentru pace.

Salariații din învățământ au datoria patriotică de a subscrie la construirea „Casei Scânteii"

Răspunzând sarcinilor trasate de Biroul Politic al C.C. al P.M.R. de a se asigura resursele financiare necesare construirii „Casei Scânteii", membrii de partid și toți oamenii muncii din Republica Populară Română au primit cu mare însuflețire apelul muncitorilor și intelectualilor întruniți la 23 Septembrie a.c. în sala Giulești, care au propus cu acest prilej lansarea unor liste de subscripție pentru crearea fondului necesar construirii „Casei Scânteii".

Intr'o atmosferă de puternic entuziasm, muncitorii din fabricile din Capitală și provincie au deschis campania de subscripții. Meetingurile ținute în acest scop au dovedit că setea de cultură a maselor largi populare crește neincetat, odată cu ridicarea nivelului de trai.

Partidul Muncitoresc Român, organizatorul și conducătorul luptei pentru victoria socialismului în R.P.R., consideră ca o sarcină principală desvoltarea presei de Partid, îmbunătățirea condițiunilor tehnice, răspândirea în masse cât mai largi, la orașe și sate, a organului său central „Scânteia", mijloc principal de ridicare politică și culturală a poporului.

Realizarea planului de perspectivă are absolută nevoe de muncitori calificați, care să asigure o productivitate înaltă, are nevoe de cadre tehnice, ingineri, subingineri, agronomi, cooperatiști, etc., cadre necesare transformării socialiste a țării noastre.

„Casa Scânteii" constitue un puternic instrument de ridicare culturală a poporului nostru. Scopul său de bază este de a răspândi cartea în masse largi populare. La „Casa Scânteii" se vor tipări uriașe cantități de manuale școlare, tratate, broșuri științifice, cărți și broșuri ideologice, cărți de literatură. In felul acesta, vom avea cărți multe, bine tipărite și la un preț accesibil.

Acțiunea de subscriere pentru construirea „Casei Scânteii" a fost începută în mod organizat, la 15 Octombrie a.c.

Salariații din Ministerul Invățământului Public, printr'un meeting ce a avut loc în cadrul Sindicatului Salariaților din Minister, au răspuns cu mare însuflețire. S'au propus diferite forme de colectare a fondurilor și de organizare a salariaților din acest Minister în brigăzi de muncă voluntară pe șantierul „Casei Scânteii".

Construind „Casa Scânteii", întărim și desvoltăm Republica Populară Română, care luptă cu hotărîre în uriașul lagăr al păcii, condus de puternica Țară a Socialismului, de Uniunea Sovietică.

Construind „Casa Scânteii", grăbim transformarea socialistă a țării noastre.

Construind „Casa Scânteii" luptăm pentru pace și progres, pentru o largă răspândire a științei și culturii, pentru o viață luminoasă și îmbelșugată.

Iată decе cadrelor noastre didactice și tuturor salariaților din învățământ le revine un rol important în campania de subscripții pentru construirea „Casei Scânteii".

Să răspundem cu cinste sarcinilor puse de Biroul Politic al C.C. al P.M.R. de a asigura resursele necesare construirii acestui măreț edificiu, casă de lumină și cultură socialistă, fortăreață de luptă împotriva imperialismului, pentru pace și progres.

Salariați ai Ministerului Invățământului Public subscriind pentru construirea „Casei Scânteii"

Expoziția Industriei Sovietice

-- Imagine a tehnicii în slujba omului și a progresului --

Imagine a celei mai mari forțe economice din lume, a progresului pus în slujba unei vieți fericite pentru oamenii muncii. Expoziția Industriei Sovietice uimește vizitatorii încă de departe, când zăresc scheletul metalic al uriașei sonde de foraj, înălțat peste minunatul peisaj al Parcului Național.

Este Duminică după amiază, în prima zi după deschiderea oficială a Expoziției. Mașini, tramvaie, autobuze, descarcă șuvoaie de cetățeni care se îndreaptă spre intrarea principală. Megafoanele anunță victoriile obținute în cadrul planurilor cincinale staliniste, victorii pe care vizitatorul Expoziției le vede concretizate aici, în produsele tehnicei industriale sovietice, unice în lume.

Incotro să te îndrepți mai întâi? In dreapta, privirile îți sunt atrase de profilul masiv al excavatorului de trei metri cubi, așezat în mijlocul parcului de mașini rutiere și industriale. In stânga însă, în mijlocul nenumăratelor mașini agricole, tehnicianul sovietic a pus tocmai în mișcare combaina auto-propulsată, fabricată pentru prima dată în U.R.S.S. în 1947. Cu ea se seceră, se treeră și se selectează grâul pe o suprafață de 60 ha. zilnic.

In față, aleea te duce în interiorul celei mai mari și mai frumoase hale de expoziție pe care cetățenii din țara noastră au putut s'o admire vreodată. Ea este rezultatul strălucit al eforturilor depuse de muncitori, arhitecți și ingineri care au ridicat într'un termen scurt această clădire atât de impunătoare.

Un colț al Expoziției Industriei Sovietice

Mașinile-unelte sovietice — cele mai bune mașini din lume

Pornim alături de ostași, pionieri, cetățeni, luați de curentul fluviului de oameni dornici să vadă mai bine și mai de vreme cu un minut, — hala care adăpostește mașinile-unelte și vitrinele cu diverse materiale tehnice, aparate optice și de precizie, produsele industriei ușoare, etc.

Drumul ne este luminat ca ziua deși afară începe să cadă întunericul. Sunt becurile de neon care, la fel ca în gările metropolitanului din Moscova, radiază o lumină albă, de amiază.

Pe măsură ce pătrundem în interiorul halei, vedem rânduite în coloane lungi, pe dreapta și pe stânga, mașinile grele, ultra moderne, puse în funcțiune prin apăsarea unui simplu buton. O raboteză în greutate de 30 tone, fabricată la Novosibirsk, prelucrează lingouri de oțel pentru piese grele. Mai încolo, este montat un ring cu 384 fuse. Oamenii s'au adunat în jurul lui și privesc atenți la repeziciunea cu care fusele încep să se învârtească, transformând bumbacul în fire bune de lucrat.

Automobilele stârnesc interesul tuturor. Pot fi admirate aici elegantele limuzine „Ziss 110", turismele „Pobeda" și „Moscvici". Pe una din mașini, o inscripție arată că aceasta este automobilul sanitar cu care medicii întreprinderilor vizitează bolnavii la domiciliu. Se reflectă și aici grija regimului sovietic pentru oamenii muncii.

Pe marginile halei, în vitrine, sunt expuse ultimele fabricații ale industriei sovietice de optică. Alături, o serie de aparate fotografice, dintre care și cel mai perfecționat de tipul „Kiev" cu lentila 1.1.

Conținutul unei alte vitrine dovedește că, printre preocupările industriei sovietice, materialul didactic se află la loc de cinste, producția acestuia luând o amploare din ce în ce mai mare. Prețurile ieftine ale produselor alimentare și de îmbrăcăminte expuse, oglindesc traiul din ce în ce mai bun al oamenilor sovietici.

Rând pe rând, vizitatorii se opresc în fața obiectelor expuse. Ei privesc uimiți la realizările tehnicii sovietice, care a transformat o țară înapoiată într'una industrială și presărat peste întinsurile Patriei Socialismului zeci de mii de întreprinderi înfloritoare. De la cântarul fabricat la Riga și până la microscopul binocular construit la Leningrad, dela vestitele parfumuri de Georgia până la transformatorul de 2050 kw. fabricat la Moscova, dela obiectele artistice de lemn dela Ivanovo și până la tractoarele dela Stalingrad, omul muncii din țara noastră, vizitând hala imensă a Expoziției își dă seama de drumul glorios pe care Lenin și Stalin au condus poporul sovietic.

Mașinile și uneltele agriculturii socialiste

Afară, în curtea din fața halei, sunt expuse mașinile și uneltele agricole. Cu deosebire sunt interesați ostașii, — mulți dintre ei dela țară, — de realizările Uniunii Sovietice pe tărâmul construirii mașinilor agriculturii socialiste.

Iată-l pe soldatul Matei Gheorghe din jud. Olt, fiu de țăran sărac. El n'a cunoscut până astăzi altă unealtă agricolă decât plugul cu care se trudește de ani pe un petec de pământ. Acum se uită la acest colos de oțel care se numește combainâ și cere cu sete explicații. *„Când oare vom avea și noi asemenea mașini? Când vom putea lucra cu ele?"*

Răspunsul la întrebarea soldatului Matei Gheorghe stă în munca neprecupețită a poporului muncitor, care luptă să urmeze exemplul Uniunii Sovietice. Muncind cu sârg, luptând pentru cucerirea științei, cu sprijinul marii noastre prietene U.R.S.S. vom avea combaine de cereale, combaine pentru recoltat cartofi, selectoare mecanice, cositoare automotrice și atâtea alte mașini asemenea celor expuse aici, mașini fără de care nu se poate concepe transformarea socialistă a agriculturii.

Printre coloșii de metal

Parcul mașinilor rutiere și industriale impresionează prin forță și masivitate. Iată bunăoară excavatorul. Un brat enorm de oțel care dislocă dintr'o dată trei metri cubi de pământ pe care îi transportă la 50 metri, acolo unde îi îndreaptă mecanicul printr'o învârtitură de manetă. Excavatorul face operația de încărcare și descărcare de două ori pe minut.

Aceste excavatoare uriașe au servit la realizarea marilor construcții prevăzute în planurile staliniste: combinate, canaluri, șosele, etc.

O altă mașină de mare randament în construcții este tractorul, care în trei minute încarcă cinci tone de pământ sau nisip și-l răstoarnă automat într'un camion.

Lângă o locomobilă este expusă o altă mașină, creație îndrăzneață a tehnicienilor sovietici: mașina pentru defrișat pădurile. De o forță uriașă, această mașină reteazâ din plin mers copacii până la un diametru de zece centimetri.

★

Impunătoare pare un cuvânt prea strâmt pentru Expoziția Industriei Sovietice. Cititorii noștri, învățători, profesori și ceilalți salariați din învățământ, studenți și elevi, vor merge să învețe ei înșiși din minunatele înfăptuiri ale Țării Socialismului, a unei țări în care industria a fost pusă în slujba vieții, în slujba progresului.

Rolul cadrelor didactice în transformarea socialistă a agriculturii

In orice etapă, ne învață Lenin, trebue să știi care este veriga principală pe care, stăpânind-o, să poți dispune de întreg lanțul de fenomene din care aceasta face parte.

Analiza stărilor sociale, economice și politice în perioada de după cel de al doilea război mondial a dus Partidul nostru la concluzia că opera de refacere și reconstrucție economică a țării trebue însoțită de desvoltarea unei industrii grele. Aceasta era veriga care deschidea perspectiva sporirii capacității noastre economice și a unei reale independențe naționale. Succesele înregistrate pe tărâm economic ne pun în față o nouă problemă și anume problema agriculturii.

Acest sector rămăsese în urmă, devenind astfel o piedică serioasă pentru menținerea și accelerarea ritmului de desvoltare a sectorului industrial. Deaceea, încă din vara anului trecut, tovarășul Vasile Luca semnala cât de gravă ajunsese neconcordanța dintre ritmul de desvoltare a agriculturii și ritmul de desvoltare a industriei. Se punea deci acut problema pregătirii condițiilor necesare pentru a păși pe calea socialismului și în agricultură.

Rezoluția Plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din 3—5 Martie 1949 punea răspicat problema colectivizării agriculturii. Trebuia trecut la măsuri efective pentru înlocuirea muncii pe fâșii înguste de teren, cu agricultura mare, mecanizată, pe baze socialiste. Stațiunile de Mașini și Tractoare căpătau un rol deosebit de important.

Organizarea, înzestrarea și buna lor funcționare constituie obiectul „Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române". După ce examinează o serie de succese și lipsuri în activitatea Stațiunilor de Mașini și Tractoare, după ce arată că „unele organe de conducere ale Stațiunilor de Mașini și Tractoare nu numai că nu au luat parte la lupta pentru mărirea producției agricole și nu au organizat o muncă de lămurire printre țărani în scopul ridicării nivelului agrotehnic al gospodăriilor deservite de Stațiunile de Mașini și Tractoare, dar nici n'au efectuat controlul necesar în ce privește calitatea lucrărilor executate de tractoriști", „Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri" accentuiază, încă odată, că „sarcina Stațiunilor de Mașini și Tractoare este ca, în practică, prin mecanizarea agriculturii și aplicarea agrotehnicii superioare, să convingă pe țăranii săraci și mijlocași de avantagiile gospodăriilor colective".

Socializarea agriculturii este o problemă care preocupă direct pe toți oamenii muncii, indiferent dacă lucrează în uzine, pe ogoare sau în birouri. Un rol deosebit revine însă învățătorimii noastre dela sate. Insăși Rezoluția Plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din 3—5 Martie 1949 stabilește aceasta.

Activitatea învățătorului, în această grea fază de trecere dela orânduirea capitalistă la cea socialistă, nu se poate mărgini numai la munca dela școală. Invățătorul nu este astăzi numai educatorul viitorilor constructori ai socialismului, el este și un ajutor al Partidului și al Organizațiilor de massă în educarea generațiilor adulte.

In opera de transformare socialistă a agriculturii noastre, trebue să ne folosim de experiența sovietică. Infăptuirea societății socialiste în Uniunea Sovietică ne arată că lichidarea stării de înapoiere a țărănimii nu poate veni decât odată cu adoptarea unui nou sistem de muncă. Este munca în colectiv. Este munca țărănimii sărace și mijlocașe, desfășurată pe întinse suprafețe de teren și ajutată de unelte moto-mecanizate, pe care Guvernul le pune la îndemâna gospodăriilor colective prin Stațiunile de Mașini și Tractoare. Agricultura pe care o face țăranul sovietic este o agricultură înaintată, cu o mare productivitate la hectar, o agricultură în care cuceririle științei și tehnicii își găsesc mereu aplicare. Spre aceasta trebue să tindem noi.

Premizele pentru transformarea socialistă a agriculturii, le avem. Treptat, treptat, Stațiunile noastre de Mașini și Tractoare își extind raza de acțiune și își sporesc continuu potențialul. Fabricile noastre de tractoare, mașini și unelte agricole, grație colaborării și ajutorului economic al Uniunii Sovietice, dau tot mai mult posibilitate agriculturii noastre de a deveni o agricultură socialistă.

După asigurarea premizelor de natură obiectivă, rămân încă de înfrânt o serie de condițiuni de ordin subiectiv. Aici trebuie să intervină și activitatea învățătorului dela sate. Pe lângă ceilalți factori, el trebue să lupte pentru spulberarea neîncrederii în noul sistem de muncă. Țărănimea muncitoare trebue convinsă că munca cu tractorul și cu celelalte unelte agricole cu tracțiune mecanică este o muncă mai ușoară și mai rodnică. E de datoria învățătorului să arate nu numai avantagiile acestei munci, ci și numeroasele înlesniri pe care Partidul și Guvernul le fac în favoarea țărănimii muncitoare: mașini și unelte agricole, semințe selecționate etc. Față de aceste înlesniri, trebue să se recomande ca munca cu tractorul să se efectueze pe tarlale. Se ară mai mult, mai bine și costă mai puțin. Se poate dealtfel arăta și, că practicarea agriculturii pe tarlale se face din vechi timpuri în multe județe din țară: Făgăraș, Timiș, Arad. Dar nu numai atât. Munca pe tarlale înseamnă și aplicarea asolamentelor, adică alternarea dela an la an a culturilor făcute pe același teren.

Invățătorimea să ajute Stațiunilor de Mașini și Tractoare, să încurajeze întovărășirile pentru folosirea în comun a mașinilor agricole dela aceste stațiuni. Să încurajeze însă și forma mai înaintată de muncă a pământului și anume — munca în colectiv — Numai aceasta va pune capăt oricărei exploatări a țărănimii muncitoare. Numai aceasta va alunga sărăcia din satele noastre.

Invățătorimea să mai ajute țărănimii muncitoare în campania de însămânțări de toamnă. Să facă pe aceasta să înțeleagă că, efectuând semănăturile fixate, asigură îndeplinirea Planului de Stat și în alte sectoare de muncă. Țărănimea muncitoare va putea avea astfel mai multe unelte agricole, mai multe perechi de încălțăminte, mai mulți metri de pânză. Țărănimea muncitoare trebue determinată să nu dea ascultare svonurilor dușmanului de clasă. Să ia atitudine împotriva chiabarimii și a tuturor acelora care nu lucrează cămpul în condițiunile cerute de plan, împotriva tuturor acelora care, cu un cuvânt, sabotează muncile agricole. Invățătorul să-și facă o datorie de onoare dacă, satul lui devine un sat fruntaș în îndeplinirea Planului de Stat, dacă, alături de ceilalți factori, a ajutat la pășirea, cu un ceas mai devreme, pe drumul înfăptuirii socialismului la sate.

Deschiderea cursurilor la școlile speciale de 2 ani

Școlile speciale de doi ani pentru oamenii muncii și-au început activitatea.

La București

La București, elevii muncitori ai școlii speciale de doi ani au sărbătorit împreună cu profesorii lor, deschiderea cursurilor, de față fiind tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, și tov. Al. Buican, ministru adjunct.

Festivitatea de Duminică a fost sărbătoarea pornirii la muncă, în cadrul unui plan ce trebue îndeplinit și depășit, sărbătoarea unor oameni care nu se tem de muncă și nu cunosc înfrângerea.

— „Știu că trebue să muncesc mult în acești doi ani — spune muncitorul Gheorghe Pavelescu dela Grivița Roșie. Nu sunt însă la prima încercare și nu va fi prima normă pe care noi, muncitorii, o vom realiza și depăși.

Cuvintele muncitorului se împletesc armonios cu indemnul pe care directorul școlii, tov. A. Bradu, l-a adresat noilor elevi.

Tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public a arătat elevilor importanta lor misiune, în calitate de cei dintâi muncitori trimiși la învățătură. Prin ei se va crea o intelectualitate muncitorească și se va dovedi — și la școală — capacitatea de muncă specifică clasei muncitoare.

„Voi — a spus tov. Popescu-Doreanu — trebue să faceți minuni de învățătură, așa cum au făcut și tovarășii muncitori din școlile speciale ale Uniunii Sovietice".

Profesorii și-au luat de asemeni angajamentul de a pune toată priceperea și devotamentul lor în slujba reușitei muncii la școlile de doi ani și — urmând exemplul uriașei experiențe sovietice — de a se arăta demni de cinstea ce li s'a acordat, aceea de a fi primii îndrumători în școlile de doi ani.

Când tov. ministru Popescu-Doreanu a rostit: „Declarăm deschise cursurile școlii speciale de doi ani" o isbucnire năvalnică de entuziasm a sguduit sala:

„Vom munci, vom învăța, să'ntărim Republica!"

La Brăila

Tot Duminică a avut loc festivitatea deschiderii cursurilor școlii speciale de doi ani pentru muncitori, la Brăila.

Tov. E. Cupfer, directorul școlii, a subliniat importanța măsurii revoluționare pe care o reprezintă, prin îndrumarea Partidului, înființarea școlilor de doi ani.

Din partea elevilor, tov. Ion, cazangiu la „Marina", a depănat toată suferința și umilințele la care el și tovarășii lui de muncă au fost supuși de vechile regimuri. „Acum — a spus elevul, — când Partidul ne deschide căile spre știință, îmi iau angajamentul să nu precupețesc niciun efort pentru îmbogățirea cunoștințelor.

După cuvântul tov. Gogut, secretar al Comitetului Județean al P.M.R., festivitatea s'a încheiat într'o atmosferă de entuziasm și hotărîre de muncă.

La Cluj

La Cluj, festivitatea deschiderii cursurilor școlii speciale de doi ani pentru muncitori a fost deschisă prin cuvântul tov. Vasile Mesaroș, directorul școlii, care a amintit elevilor muncitori grija pe care Partidul și Guvernul o arată acestor școli, asigurând cele mai potrivite condiții de învățătură pe toată durata cursurilor.

Angajamentului luat de profesori, de a-și îndeplini cu cinste misiunea la această școală, i s'a adăugat și acela al elevilor, luat prin tov. Buda Ion, muncitor ceferist.

Note politice externe

Din toată lumea le răspunde glasul muncitorimii, al tuturor oamenilor avansați și cinstiți, care înfierează sentința, cere punerea în libertate a fruntașilor comuniști americani și încetarea teroarei judiciare împotriva celor mai buni fii ai poporului american care nu înțeleg să renunțe la exercitarea drepturilor și libertăților lor firești.

Sâmbătă 15 Octombrie a. c., trupele populare chineze au intrat în Canton, fosta capitală provizorie a guvernului Kuomintangului. Era ultimul oraș mare în stăpânirea naționaliștilor. Odată cucerit Cantonul, acest mare port din Sudul Chinei, s'au terminat operațiile de curățire ale Chinei Răsăritene și de Nord-Vest. Apărarea Kuomintangului în China de Vest s'a prăbușt. Armata populară are azi, deținând portul Canton și portul Amoy, baza necesară eliberării celor două insule: Hainan și Taiwan (Formosa).

Pătrunzând în Marea Chinei de Sud, armata populară chineză a străpuns încercuirea strategică din partea imperialiștilor a mișcărilor de eliberare din Vietnam, Malaya, Indonezia și Filipine.

In lupta popoarelor coloniale a pătruns spiritul internaționalismului proletar. Conduse de clasa muncitoare, aceste popoare se vor uni în lupta lor de eliberare sfărâmând dominația imperialistă de veacuri. Poporul vietnamez luptă sub lozinca: „Anul 1949 este anul de pregătire a contraofensivei generale pentru izgonirea definitivă a colonialiștilor din țara noastră".

Lozinca aceasta și-o însușesc azi toate popoarele coloniale din Extremul Orient, fie că e vorba de colonialiștii francezi, englezi, olandezi sau americani. In Sumatra, în Iawa, în Birmania, Malaya și Siam, lupta continuă, în ciuda tuturor sforțărilor guvernelor imperialiste de a o înăbuși. Coloniile au devenit acum un izvor de probleme de nerezolvat pentru țările imperialiste, iar pe de altă parte o forță capabilă de avânt, sprijinită de lagărul mondial al păcii și democrației în frunte cu Marea Uniune Sovietică.

De două săptămâni durează criza de guvern în Franța. Deși se declara foarte sigur de succes când președintele Republicii i-a dat sarcina formării cabinetului, Jules Moch, faimosul călău în solda reacțiunii și imperialismului, respins cu indignare de masele populare, a fost silit să-și depună mandatul. Alte slugi ale dictatorilor yankei au fost încercați, după Jules Moch. Vincent Auriol, președintele Republicii Franceze își face consultările numai cu partidele de centru și de dreapta. In situația dezastruoasă în care planul Marshall a târît Franța, cu ajutorul prea plecaților servitori francezi ai monopoliștilor nord-americani, nici măcar un M. R. P.-ist ca François de Menthon n'a primit sarcina formării guvernului. Apoi, când i s'a oferit mandatul lui Renè Mayer, radical socialist, a refuzat și acesta să-și asume răspunderea. Si numai după ce Bidault, Schuman și din nou Queuille, fostul președinte al guvernului demisionat, căruia din nou Vincent Auriol i-a oferit mandatul de a forma guvernul, au refuzat și ei, Renè Mayer, solicitat a doua oară, a acceptat însărcinarea.

Cine este Renè Mayer? Radical socialist, fost ministru de finanțe. Renè Mayer este foarte bine cunoscut. Deși radical socialist el are foarte strânse legături cu conducerea partidului R.P.F. al lui de Gaulle. Ca ministru de finanțe s'a făcut antipopular prin practicarea unei serii întregi de măsuri care au dus la o înrăutățire crescândă a situației economice, a stării materiale a maselor muncitoare. Adversar al naționalizării industriei a declarat încă în Mai 1948 că guvernul intenționează să închidă toate uzinele naționalizate.

Se mai pot adăoga la toate acestea și alte „amănunte" ale prea binei cunoscute biografii a lui Renè Mayer, ca de pildă aceea că el este rudă a bancherilor familiei Rotschild și administratorul sau conducătorul camuflat a peste 35 de societăți capitaliste.

Din care se vede, cât este de indicat omul a guverna poporul muncitor al Franței. Și de cât cinism sunt în stare clasele exploatatoare care în timp ce-și impun reprezentanții la putere cutează a vorbi despre popor și democrație.

Astăzi 20 Octombrie Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite urmează să aleargă pe cei trei membri nepermanenți ai Consiliului de Securitate, în locurile rămase vacante prin expirarea mandatelor atribuite anul trecut. Charta stabilește că la alegerea acestor membri trebuia să se aibă în vedere distribuirea lor justă, pe regiuni geografice, în așa fel încât membrii nepermanenți să reprezinte mai multe țări așezate laolaltă.

Până acum acest principiu a fost întotdeauna respectat la alegerea membrilor nepermanenți. Era limpede până anul acesta pentru toată lumea că țările dintr'o anume regiune geografică trebuie să se pună de acord între ele și să-și desemneze împreună candidatul. Intr'un articol din „Pravda", publicat de Nadejdin, se citează cazul când în locul Braziliei rămas vacant țările din America Latină, pe baza înțelegerii între ele au propus Argentina. In alt caz a fost numită Canada în locul Australiei care se retrăgea, potrivit înțelegerii dintre Anglia și dominioanele sale.

Astăzi, în locul Argentinei, Canadei și R.S.S. Ucraina care se retrag, țările din America Latină propun candidatura Ecuadorului, grupul așa zisului Commonwealthului britanic pe aceea a Indiei iar țările slave din răsăritul Europei susțin candidatura Cehoslovaciei.

Iată însă că deși lucrurile par și de data aceasta în cea mai perfectă regulă se află că Statele Unite și țările de sub influența lor, cum sunt Chili, Brazilia sau Cuba, în atitudinea lor dușmănoasă față de U.R.S.S. și de țările de democrație populară, tind să împiedece alegerea Cehoslovaciei și pe baza unei înțelegeri ascunse între U. S. A. și Iugoslavia urmăresc să pună și să sprijine candidatura acesteia din urmă împotriva voinței celorlalte țări din Europa de Răsărit.

După cum se vede Statele Unite încearcă un șantaj în care se folosește de clica lui Tito, care a dezertat în lagărul imperialismului, pentru a smulge Uniunii Sovietice concesiuni politice.

Clicii titoiste i s'a încredințat un nou rol odios pe care aceasta s'a declarat gata să-l joace, dealtfel, desigur în schimbul subvențiilor în dolari pe care Tito nu numai că nu se sfiește să-i ia dar îi și cere.

Intelegerea de culise între Statele Unite și Iugoslavia, pune O.N.U. la grea încercare, deaceea chiar unele delegații neprietene Uniunii Sovietice, ezită să facă jocul reprezentanților americani.

Prin aducerea Iugoslaviei în Consiliul de Securitate, Statele Unite nu urmăresc desigur să întărească Organizația Națiunilor Unite, ci dimpotrivă să adâncească divergențele. Ele își iau astfel o răspundere gravă pentru soarta O.N.U.-lui.

Fără îndoială Statele Unite își dau seama că manevrele lor vor eșua, iar faptul că clica provocatoare a lui Tito face din nou jocul stăpânilor ei americani, dovedește încă odată trădarea de către guvernul iugoslav a intereselor democrației și păcii.

d. hrv.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, — București

ANUL I Nr. 30 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 28 Octombrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „

„Noi am învățat să fim fericiți în muncă, în creație, în victorie, în luptă... Am învățat să fim fericiți în știință, pentrucă știința a încetat să mai fie un privilegiu al jefuitorilor. Am învățat să fim fericiți în odihnă, pentrucă nu mai vedem alături trândăvia, având monopolul odihnei. Noi am învățat să fim fericiți în cunoașterea țării noastre, pentrucă astăzi această țară este a noastră și nu a stăpânului nostru".

A. S. Macarenco

(Din „Opere Pedagogice Alese").

Comsomolul, exemplu măreț de muncă și luptă

In ziua de 29 Octombrie se împlinesc 31 de ani de existență a gloriosului Comsomol leninist-stalinist.

Toată istoria Comsomolului, întregul lui drum dealungul celor 31 de ani, se bazează pe legătura strânsă cu Partidul Bolșevic, cu lupta pentru crearea și întărirea societății socialiste, pentru victoria comunismului. Fiecare pas al activității Comsomolului a fost luminat de ideile mărețe ale lui Lenin și Stalin, fiecare faptă, fiecare victorie, au fost puse în slujba consolidării Patriei Sovietice. Datorită abnegației față de Patrie și devotamentului față de Partid, Comsomolul și-a câștigat încrederea și dragostea nu numai a tineretului sovietic și a tuturor popoarelor sovietice ci și a tineretului progresist din lumea întreagă. „Comsomolul, spune tovarășului Stalin, a stat totdeauna în primele rânduri ale luptătorilor noștri. Eu nu cunosc cazuri când el să fi rămas în urma evenimentelor vieții noastre revoluționare".

In anii răsboiului civil, Comsomolul a mobilizat necontenit tineri și tinere, care cu arma'n mână, au apărat primul stat socialist de invazia străină și de burghezo-moșierimea contrarevoluționară, dând exemple mărețe de eroism, de abnegație fără margini.

In anii construcției pașnice, când Partidul a pus în aplicare genialul plan de industrializare a țării și de socializare a agriculturii, Comsomolul a fost mereu la locul său, pe primele poziții ale constructorilor socialismului. In acelaș timp, a antrenat masele tinerilor sovietici la aplicarea în viață a măreței sarcini trasată de tovarășul Stalin: de a învăța cu râvnă, a cuceri cetatea științei.

Gloria Comsomolului a sporit în timpul Răsboiului de Apărare a Patriei. Internaționalismul proletar, patriotismul înflăcărat, combativitatea revoluționară, iată calitățile morale sădite de Partid și de Comsomol în sufletele tinerilor sovietici, calități ce constitue isvorul faptelor eroice săvârșite de ei, în acest răsboiu. Pilda lui Oleg Koșevoi, a Zoiei Kosmodemianscaia, a lui Alexandru Matrosov, constitue exemple de viață și luptă pentru tinerii din lumea întreagă.

După terminarea răsboiului, tinerii sovietici, au răspuns cu entuziasm la chemarea Partidului de a vindeca rănile răsboiului, de a trece la construirea comunismului. Comsomolul a mobilizat toate forțele tineretului sovietic pentru îndeplinirea planului cincinal, pentru extinderea luptei de economii. Mii și mii de tineri și tinere, antrenați în întreceri socialiste, aducând inovații și raționalizări în producție, utilizând metode stahanoviste, și-au îndeplinit de pe acum planul de producție pe anii 1.949 și 1.950, lucrând în contul anului 1.951.

Cele patru înalte ordine conferite de Patrie Comsomolului pentru lupta și munca desfășurată de el dealungul răsboiului civil, dealungul planurilor de perspectivă, în timpul Răsboiului de Apărare a Patriei, — ordinul „Steagul Roșu", „Steagul Roșu al Muncii", de două ori „Ordinul Lenin", exprimă dragostea Partidului și a poporului sovietic față de el. Dragostea aceasta, spune M. I. Calinin, s'a manifestat, tot mai clar în legătura dintre conducătorul Partidului și al poporului, tovarășul Stalin, și Comsomol.

Educat de Partid în lumina vie a internaționalismului proletar, Comsomolul a devenit un exemplu pentru tineretul ce luptă pentru pace în lumea întreagă. Viața și lupta tineretului sovietic pentru construirea comunismului inspiră încredere și curaj tinerilor din Franța și Italia, din China și Vietnam, din Grecia și Spania, este exemplu viu de elan creator pentru tinerii din țările de democrație populară. Comsomolul condus de Partid a devenit stegarul luptei tineretului din întreaga lume pentru pace, pentru eliberarea națională, pentru un trai mai bun.

Uniunea Tineretului Muncitor din țara noastră urmează consecvent drumul măreț al Comsomolului, traducând necontenit în viață exemplele lui.

Dela Comsomol, tineretul nostru învață să păstreze principiul conducerii de către Partid, isvor de viață și putere al Uniunii Tineretului. Numai sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român, U.T.M.-ul va putea fi cu adevărat factor activ în construirea socialismului.

In acțiunea de construire a socialismului, de vigilență față de dușmanul de clasă, de perseverență în însușirea învățăturii marxist-leniniste, în însușirea științei și tehnicii moderne, în însușirea unei noi atitudini față de muncă, în însușirea moralei comuniste, exemplul măreț al Comsomolului trebue urmat zi de zi de tinerii din fabrici, din școli, de pe ogoare.

Cele două steaguri oferite de Comsomol U.T.M.-ului și Pionierilor R.P.R. sunt simbolul prieteniei trainice ce leagă tineretul nostru cu tineretul Patriei Socialismului, prietenie ce trebuește tot mereu întărită, pentrucă ea reprezintă pentru noi o mândrie, un isvor nesecat de învățăminte.

Noi avem datoria să educăm tineretul din țara noastră în spiritul acestei prietenii față de Comsomol, în spiritul dragostei nemărginite față de Republica Populară Română, scumpa noastră Patrie și față de Partidul Muncitoresc Român, față de Țara Socialismului — Uniunea Sovietică — și față de tovarășul Stalin, genialul conducător și învățător al omenirii muncitoare, prieten drag al tineretului.

Slavă Comsomolului leninist-stalinist, fruntaș al tineretului luptător pentru pace și democrație din lumea întreagă, slujitor devotat al cauzei clasei muncitoare!

Oamenii muncii din R. P. R. întâmpină a 70-a aniversare a marelui Stalin prin întreceri socialiste

Un eveniment de mare importanță pentru întreaga noastră țară îl constitue chemarea muncitorilor dela Atelierele Grivița Locomotive, adresată tuturor muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor din Republica Populară Română.

In cadrul unui însuflețit meeting ce a avut loc în ziua de 20 Octombrie a.c., în prezența tovarășilor Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și președinte al C.G.M., Al. Drăghici, membru al C.C. al P.M.R., secretar al organizației P.M.R. de București, Alexa Augustin, membru al C.C. al P.M.R., ministru adjunct al Departamentului C.F.R., muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii Atelierelor Grivița Locomotive au sărbătorit cu mare entuziasm depășirea angajamentelor luate în cadrul întrecerii socialiste ce s'a desfășurat în cinstea lui 7 Noembrie, și începerea — din ziua de 20 Octombrie — a lucrului în contul anului 1950.

Cu acest prilej, ceferiștii dela Atelierele Grivița-Locomotive au adresat tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretar general al C. C. al P.M.R. o telegramă prin care se anunța că angajamentele luate în cinstea zilei de 7 Noembrie, ziua sărbătoririi Marei Revoluții Socialiste din Octombrie, au fost îndeplinite, depășindu-se totodată partea ce le revine în cadrul Planului de Stat pe anul 1949 cu 2 la sută, lucrându-se ca începere dela 20 Octombrie în contul anului 1950.

Din cuprinsul telegramei rezultă că productivitatea muncii a fost sporită cu 16 la sută față de prevederile planului, iar prețul de cost a fost redus cu 8,3 la sută, îmbunătățindu-se totdeodată calitatea producției cu 34 la sută față de anul 1948.

Pentru depășirea prevederilor planului de lucru pe 1949 au fost efectuate 240.000 ore normă iar dela introducerea autogestionării, numai dela 1 Iulie s'au putut realiza economii în valoare de 70 milioane lei.

Toate aceste succese au fost posibile datorită avântului întrecerilor socialiste, îmbunătățirii continue a condițiilor de muncă și de trai, ca o urmare a grijei permanente pe care Partidul Muncitoresc Român și Guvernul o poartă oamenilor muncii din Republica noastră Populară.

Din cuprinsul telegramei rezultă, de asemeni, că deși angajamentele luate în cinstea zilei de 7 Noembrie au fost depășite, lucrându-se în contul anului 1950, ceferiștii Atelierelor Grivița - Locomotive și-au luat angajamentul să întâmpine cea de a 32-a aniversare a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie cu un plus de 15 locomotive cu reparații generale, 5 locomotive cu reparații curente și cu terminarea clubului și sanatoriului de noapte.

Pentru a cinsti mai bine aniversarea tovarășului I. V. Stalin, eliberatorul și prietenul poporului nostru, geniu al omenirii muncitoare, conducătorul oamenilor muncii din întreaga lume, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii Atelierelor Grivița-Locomotive au chemat la întrecere socialistă pe toți muncitorii și muncitoarele, tehnicienii, inginerii și funcționarii din toate întreprinderile, minele, șantierele și instituțiile din țara noastră.

Pentru cinstirea zilei de 21 Decembrie a 70-a aniversare a marelui Stalin, ei și-au luat următoarele angajamente:

a) vom da un plus de încă 35 locomotive cu revizie generală și 15 locomotive cu reparații curente;

b) vom efectua un număr de 80.000 ore — normă-om — la lucrările speciale;

c) însușindu-ne chemarea adresată de conferința pe țară a siderurgiștilor, vom sprijini introducerea indicilor tehnico-economici de folosire a capacității de producție a utilajului, care constituie un puternic stimulent în ridicarea productivității muncii, element de bază în desvoltarea industriei noastre și a îmbunătățirii condițiilor de viață a muncitorilor;

d) vom spori productivitatea muncii cu 2% și vom reduce prețul de cost cu 2,5%;

e) vom îmbunătăți calitatea producției, reducând numărul orelor-intervenție la 1800 ore;

f) vom organiza trei brigăzi complexe, mărind numărul întrecerilor individuale cu 8% față de trimestrul 3;

g) vom mări capacitatea cantinei noastre cu încă 400 locuri. Vom înființa o cantină dietetică pentru muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii care au nevoie de un regim alimentar special.

Vă asigurăm, că pe viitor eforturile noastre vor spori, vom lărgi organizarea întrecerii socialiste și sub conducerea Partidului vom elimina lipsurile pe care le mai avem în organizarea producției pentru ca, în felul acesta, să devenim mai buni și mai harnici constructori ai socialismului în țara noastră".

Conștienți de faptul că desvoltând întrecerile socialiste se asigură o viață bogată și fericită pentru toți oamenii muncii din Republica Populară Română, se grăbește construirea socialismului, se întărește lagărul păcii și socialismul în fruntea căruia se află invincibila Uniune Sovietică, oamenii muncii din țara noastră au primit cu viu entuziasm apelul lansat de către ceferiștii dela Grivița-Locomotive.

★

Răspunzând apelului lansat pentru continuarea întrecerilor în cinstea zilei de 21 Decembrie, muncitorii, tehnicienii și funcționarii uzinelor „Republica" întruniți la 25 Octombrie a.c. într'o însuflețită adunare, au răspuns chemării lansate de ceferiști, luându-și angajamentul de a mări producția cu 3 la sută,

(Continuare în pag. 4)

SAVANTUL ȘI LUPTATORUL PROF. ACAD. C. I. PARHON A IMPLINIT 75 DE ANI

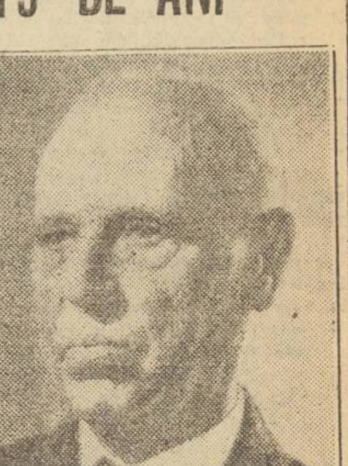

Academicianul profesor dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, a împlinit 75 ani. Oamenii muncii din R.P.R. au sărbătorit această aniversare, cinstind deopotrivă pe savantul cu renume mondial și pe luptătorul neobosit pentru biruința ideilor progresiste, pentru isbânda cauzei clasei muncitoare.

Fiu de învățător din Câmpulungul Mușcelului, academicianul prof. dr. C. I. Parhon, a luat legătura cu mișcarea muncitorească încă din anii liceului. De atunci, statornic și înflăcărat, ca elev, ca student, ca profesor, a luptat împotriva obscurantismului, împotriva mișcărilor fasciste. Prin scris și prin grai a combătut campaniile reacționare deslănțuite de dușmanul de clasă, militând pentru apropierea și prietenia cu Uniunea Sovietică.

Pentru această atitudine dârză a fost prigonit și înlăturat dela catedră. Dar profesorul Parhon n'a încetat nicio clipă activitatea sa politică și științifică.

După 23 August, și-a continuat lupta cu elan sporit în rândurile Partidului Comunist Român. In Octombrie 1944, a fost ales președinte al ARLUS-ului; după alegerile din 1946, președinte al primului parlament democratic, iar după proclamarea Republicii Populare Române — președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Pătruns de învățătura lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, profesorul Parhon reprezintă un exemplu luminos al omului de știință, luptător activ pentru victoria deplină a cauzei clasei muncitoare. Intreaga sa activitate constitue o contribuție însemnată adusă științei în slujba progresului și luptei pentru apărarea culturii, pentru apărarea păcii, împotriva ațâțătorilor la un nou războiu.

La a 75-a aniversare a academicianului prof. dr. C. Parhon, oamenii muncii din Republica noastră îi doresc viață îndelungată și noui izbânzi în munca bogată și rodnică închinată construirii socialismului.

Acad. Constantin Parhon, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R.

București

Vă felicităm călduros, scumpe tovarășe Parhon, cu prilejul împlinirii a 75 ani. Clasa muncitoare din Republica Populară Română vede în Dvs. pe savantul care ani de zile a știut să împletească activitatea rodnică pe terenul propășirii științei cu lupta pentru propășirea și libertatea poporului.

Incă din anii de oprimare burghezo-moșierească și de dominație a imperialismului asupra țării noastre ați luat parte la lupta împotriva obscurantismului, a naționalismului burghez și pentru prietenia cu marea țară a Socialismului, Uniunea Sovietică.

Urmâd pilda glorioasă a oamenilor de știință sovietici, munciți astăzi cu aceiași râvnă pentru înflorirea științei legate de popor și în slujba poporului, pentru construirea socialismului în țara noastră.

La mulți ani, tovarășe Parhon, vă urăm sănătate și spor la muncă!

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

Gh. Gheorghiu-Dej

Acad. prof. C. I. Parhon, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționle

București

In numele Guvernului Republicii Populare Române vă felicit și vă urez sănătate și viață lungă cu prilejul împlinirii vârstei de 75 de ani.

Activitatea de decenii a Domniei Voastre a fost în mod consecvent pusă în slujba științei, în slujba prieteniei cu Marea Uniune Sovietică, a democrației și a păcii, în slujba construirii socialismului.

Intreaga țară apreciază munca politică și științifică a Domniei Voastre și vă va sprijini din toate puterile întru îndeplinirea înaltelor sarcini de răspundere pe care poporul muncitor al țării noastre vi le-a încredințat.

Dr. Petru Groza

Colaborarea în școală între U.T.M. și cadrele didactice

„Scânteia", organul central al Partidului Muncitoresc Român, a publicat în numărul din 19 Octombrie un important articol, referitor la rolul U.T.M. în lupta pentru învățătură. Din acest articol, se desprind pentru cadrele didactice de toate gradele, o serie de sarcini asupra cărora e necesar să stăruim.

In îndeplinirea îndatoririlor puse în fața școlii de către Partid, profesorii și învățătorii au un rol de seamă. Ei trebue să asigure buna pregătire a noilor cadre, atât de necesare construirii socialismului. Ei trebue să lege școala noastră de viață, de practică, de desvoltarea revoluționară a Patriei noastre. Și acestea nu se pot face decât ținând seamă, întru totul, de îndrumările Partidului, decât având strânsă colaborare cu U.T.M. în școală, decât ajungând la o cunoaștere adâncă a problemelor și a sarcinilor ce revin școlii populare în opera de făurire a unui tineret nou.

Pentru o cât mai temeinică legătură și colaborare între cadrele didactice și U.T.M., „Scânteia" precizează: „Organizațiile U.T.M. din școli, din licee, școli tehnice și institute superioare, trebue să înțeleagă limpede că SARCINA LOR DE CAPETENIE ESTE ACEEA DE A CONTRIBUI LA DESVOLTAREA DRAGOSTEI ȘI INTERESULUI FAȚA DE STUDIU — și că întreaga lor activitate trebue să fie subordonată problemelor de educație și învățământ".

Acestui interes față de studiu trebue să-i corespundă însă o calitate înaltă a predării.

Desigur, în acest nou an, munca în școală s'a îmbunătățit simțitor. Cadrele didactice își îndeplinesc, în bună parte, datoria. Sunt numeroase școlile, atât elementare cât și medii, unde se muncește cu râvnă și devotament. Dar mai sunt încă destule instituții de învățământ și destui învățători și profesori care nu pot fi cuprinși în afirmația de mai sus. Alături de cei care și-au restructurat materia și și-au îmbunătățit metoda, mai sunt mulți pentru care lecția n'a devenit încă forma de bază în predare și care învață pe copii tot „cum au apucat".

Inspectorii remarcă, adesea, lipsa de planificare a activității didactice, lipsa de pregătire a lecțiilor, lipsa de grijă pentru materialul intuitiv necesar predării, lipsa de adâncire a manualelor prin studierea unei bibliografii suplimentare. S'a mai găsit un profesor care preda la științele naturale lecția despre conifere, fără a avea în clasă nicio planșe, nicio creangă de brad, deși, chiar în curtea școlii, se răsfăța, rotat, un molid de toată frumusețea.

Se impune, deci, o necruțătoare luptă împotriva rutinei, împotriva improvizațiilor, împotriva predării formale și seci. Mulți tovarăși nu înțeleg încă marea importanță a orele de clasă și le irosesc pentru alte activități. Așa, de pildă, la Școala pedagogică de educatoare din Târgoviște, elevele lucrau în orele de curs hăinuțe pentru copii. Această foarte lăudabilă acțiune nu trebuia dusă în cadrul orelor de clasă. Și încă în orele de clasă ale unei școli rezultate din transformarea unei școli profesionale, unde elevele au atâta de învățat și într'un timp așa de scurt, pentru a putea deveni bune educatoare.

Dar articolul din „Scânteia" este un îndrumar pen-

(Continuare în pag. 3)

Expoziția Industriei Sovietice, izvor de învățăminte pentru cadrele didactice, elevii și studenții din țara noastră

In fiecare zi, chiar din primele clipe ale deschiderii ei, măreața Expoziție a Industriei Sovietice devine — cu toată imensitatea ei — aproape neîncăpătoare pentru zecile de mii de vizitatori dornici să cunoască mai bine uriașele realizări ale celei mai puternice forțe industriale din lume. Deși n'au trecut nici 15 zile dela inaugurare, paginile registrului expoziției s'au acoperit aproape toate cu cuvintele calde și simple ale oamenilor muncii din țara noastră. Ei își exprimă astfel admirația pentru realizările industriei sovietice, realizări despre care până acum cetățenii din Republica noastră Populară au auzit și citit numai, dar care acum pot fi văzute.

Am privit atenți la grupurile strânse în jurul obiectelor și mașinilor expuse, ascultând explicațiile amănunțite ale tehnicienilor sovietici. In ochii celor care priveau am citit nu numai uimirea față de uriașul escavator de trei metri cubi sau față de ingeniozitatea construcției combinei autopropulsate, dar și o puternică admirație pentru rezultatele obținute prin munca eroică a omului sovietic.

Vizitând Expoziția Industriei Sovietice, omul muncii din țara noastră, căruia viața îi este scumpă și care iubește pacea, este mândru la gândul că toate aceste mașini minunate fabricate în număr urias în Patria Socialismului, sunt puse în slujba apărării păcii. Cu o asemenea industrie, Uniunea Sovietică reprezintă o forță de neînvins, care apără viața oamenilor muncii din lumea întreagă împotriva ațâțătorilor la un nou război mondial.

Pentru oamenii muncii din țara noastră, care au fost eliberați de sub călcâiul cizmei fasciste de către glorioasele Armate Sovietice, și care au trecut la construirea socialismului, Expoziția Industriei Sovietice are o covârșitoare importanță. Ea ne arată puterea de neînvins a marii noastre prietene, ne călăuzește pe drumul construirii socialismului, ne arată unde trebue să ajungem.

Este limpede pentru fiecare vizitator al expoziției, ce înseamnă pentru țara noastră alianța și puternicele legături economice cu Uniunea Sovietică, de unde primim necontenit materii prime și utilajul industrial atât de necesar desvoltării economiei noastre.

Plină de bogate învățăminte este Expoziția Industriei Sovietice pentru cadrele noastre didactice și salariații din învățământ. Ei pot fi mândri de faptul că realizările industriei din U.R.S.S. se datoresc și colegilor lor, învățătorii și profesorii sovietici, care au format acei tehnicieni capabili să creeze cele mai moderne și mai îndrăznețe mașini.

Constitue o obligație de onoare pentru fiecare învățător și profesor, și în deosebi pentru cadrele didactice din învățământul tehnic — profesional, mediu și superior — să-și propună ca să crească astfel tineretul nostru încât, urmând exemplul Uniunii Sovietice, el să devină un destoinic tehnician, un bun constructor al socialismului.

Dar cadrele didactice mai au datoria de a îndemna pe toți elevii și studenții să viziteze expoziția pentru ca aceștia să cunoască cât mai mult și cât mai bine cele ce se află expuse acolo.

Organizând vizitarea pe clase sau în grupuri, veghiând ca elevii și studenții să aibă posibilitatea de a cunoaște în amănunt fiecare obiect sau mașină expusă, cadrele didactice vor trebui totodată să le explice că numai acolo unde teoria și practica se îmbină într'un tot armonios, numai acolo se pot obține asemenea realizări.

Va fi o bucurie pentru elevii școlilor elementare să guste

Andrei Valentin

(Continuare în pag. 5)

Expoziția documentară R. P. Ungară

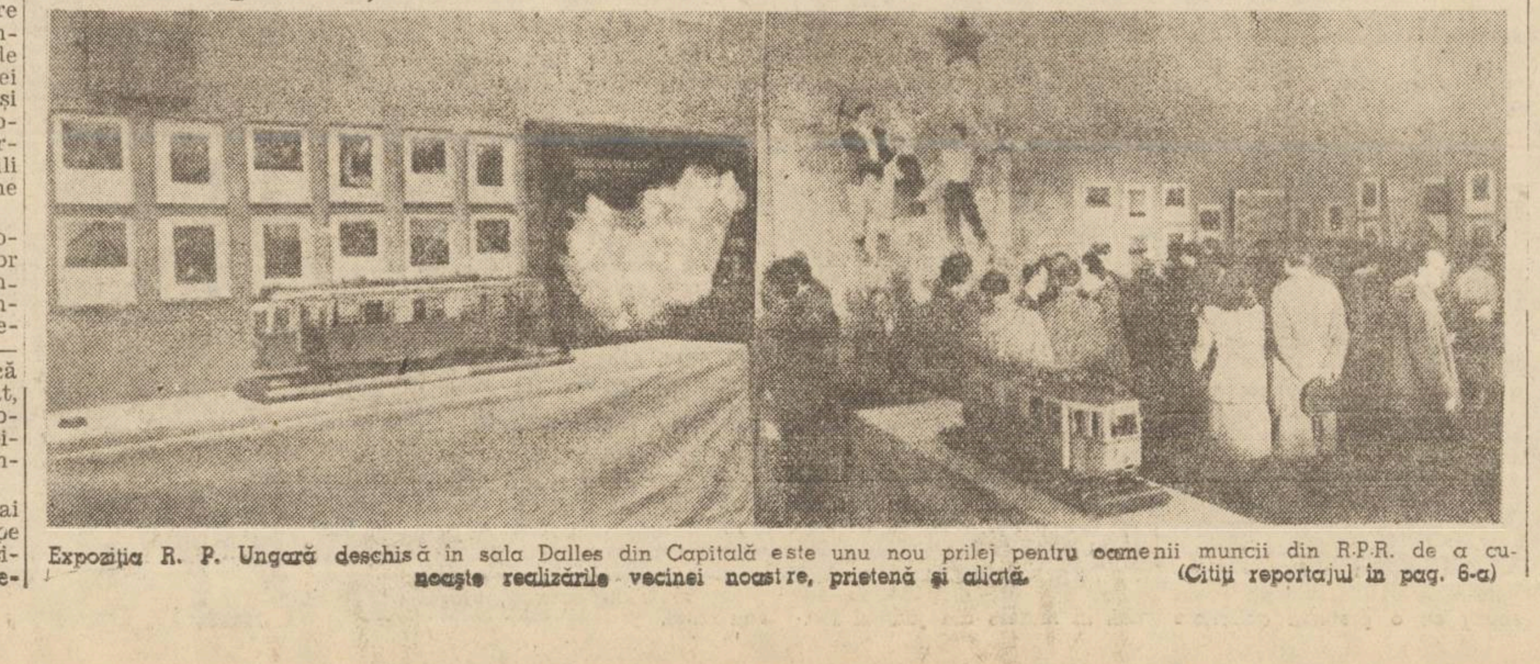

Expoziția R. P. Ungară deschisă în sala Dalles din Capitală este unu nou prilej pentru oamenii muncii din R.P.R. de a cunoaște realizările vecinei noastre, prietenă și aliată. (Citiți reportajul în pag. 6-a)

Să ridicăm nivelul învățământului matematicii

Articolul de fond din 19 Octombrie al ziarului „Scânteia" intitulat „Rolul de frunte al U.T.M. în lupta pentru învățătură", arată că studierea matematicii, a fizicii și a științelor naturale este, pentru tinerii elevi și studenți, o sarcină de primă importanță. Datoria tineretului din toate școlile medii și superioare este să învețe, să-și însușească rezultatele științei înaintate.

In faza actuală a clădirii socialismului, țara noastră are nevoe de un număr foarte mare de specialiști tehnicieni, ingineri, constructori și muncitori calificați. Matematica joacă un rol însemnat în pregătirea acestor cadre. Pentru această pregătire avem nevoe de un număr mare de profesori de matematică de toate gradele. Pe acest tărâm, învățământul nostru luptă încă cu greutăți.

Prin activitatea lor didactică, profesorii au importanța și frumoasa misiune de a atrage masse cât mai mari ale tineretului muncitor către știință, trezind în rândurile tineretului nostru interes pentru preocupările științifice și tehnice.

Metodele actuale de predare a științelor matematice suferă încă de unele denaturări moștenite din școala veche, în care matematica juca rolul unei sperietoare. Predarea ei se făcea într'o formă mult prea abstractă pentru a fi înțeleasă de toată lumea. Chiar dacă înțelegeau vreo demonstrație studenții și elevii nu erau în stare să priceapă rostul practic al matematicii, rolul și importanța ei pentru viața oamenilor. Matematica a fost înstrăinată de mentalitatea sănătoasă a tineretului și ruptă în mod barbar de realitățile sociale, naturale și tehnice care au născut-o. Formalismul abstract în care au căzut matematicienii burghezi este consecința unei atitudini sociale reacționare. Acești matematicieni susțineau să studiul matematicii este privilegiul „copiilor minune" și că orice popularizare a cunoștințelor matematice și orice tendință de a le preda pe înțelesul tuturora însemnează o degradare a nivelului profesional și o scădere a nivelului științific. Astfel, matematica și matematicienii au rămas izolați în „turnul lor de fildeș", înstrăinându-se de realitate.

Acest spirit anti-popular este profund dușmănos intereselor clasei muncitoare și, în consecință, și intereselor vitale ale științelor matematice. Una din învățăturile profunde ale istoriei matematice este că descoperirile matematice cele mai accesibile pentru masse au fost acelea care au exercitat cea mai puternică influență asupra desvoltării ei.

Dacă pierde contactul cu viața socială, cu viața de toate zilele a oamenilor și devine preocuparea unui grup izolat de oameni, matematica se va transforma într'o meta-fizică, în formalism, se va rupe de realitate. Astfel, în contradicție cu caracterul ei rațional, matematica a ajuns, în societatea burgheză decadentă din Apus, să alimenteze cele mai mistice, cele mai iraționale, cele mai întunecate și încâlcite filosofii reacționare. Metoda formalistă și abstractă de predare, care mai stărue încă în unele școli și Universități, oprește afluența elementelor tinere către această disciplină.

Matematica trebue să devină o îndeletnicire plăcută pentru tineretul studios. Fiecare profesor de specia-

Imre Toth

Șef de Lucrări la Universitatea „C. I. Parhon" București

(Continuare în pag. 3)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Inspectorul școlar sovietic

Înfloririea culturii în U.R.S.S. — cultură națională ca formă și socialistă ca fond — este unul din grandioasele rezultate ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Școlii sovietice îi revine un rol foarte important în problema ridicării nivelului cultural al celor ce muncesc. Însemnătatea școlii crește și mai mult acum, când poporul sovietic rezolvă problema istorică a construirii societății comuniste. După ce a realizat învățământul primar general, Statul Sovietic se ocupă în prezent de generalizarea școlii cu șapte clase și de răspândirea cât mai largă a învățământului mediu complet.

In vederea atingerii unui nivel și mai înalt al activității școlare și a îmbunătățirii conducerii școlilor, Guvernul Sovietic a publicat, încă în anul 1945, o decizie specială referitoare la inspectorii școlari.

In funcția de inspector școlar sunt numite cele mai destoinice cadre didactice, acei care posedă o instrucțiune pedagogică superioară și un stagiu pedagogic de cel puțin 5-10 ani. Numirea și destituirea lor este în competența Ministerelor Învățământului Public din Republicile Unionale.

Inspectorii școlari funcționează în cadrul Secțiilor Raionale și regionale de Învățământ și al Ministerelor Învățământului din Republicile Unionale.

Pentru a ne da seama cât de strânse sunt legăturile inspectorilor școlari raionali cu școlile din raza lor de activitate, vom arăta cum își exercită ei funcțiunea. Una din atribuțiile inspectorilor școlari raionali — în fiecare sector raional al Ministerelor lucrează câte doi inspectori — constă în a controla activitatea școlară. Fiecare școală este inspectată cel puțin de două ori, în cursul unui an. Cu această ocazie, inspectorii verifică cu multă scrupulozitate calitatea procesului didactic și educativ, disciplina elevilor, frecvența, adâncimea cunoștințelor, ca și măsura în care se îndeplinește programul școlar. Tot odată, inspectorii iau cunoștință de programele pedagogice utilizate și de modul în care se desfășoară activitatea profesorilor, a directorului școlii, a consiliului pedagogic și a asociațiilor metodologice.

Inspectorii introduc în școli cele mai bune metode pedagogice și se îngrijesc ca profesorii să-și însușească ultimele realizări ale pedagogiei. Ei controlează bibliotecile școlilor și felul în care este păstrat și întreținut utilajul școlar, constatând totodată în ce măsură localurile școlilor corespund menirii lor, din punct de vedere pedagogic, higienic și al securității pe care ele o prezintă împotriva pericolului de incendiu.

Munca inspectorilor este astfel reglementată, încât 70 la sută din timpul lor de lucru este ocupat de inspecția propriu zisă, iar 30 la sută din timp este folosit pentru lucrări pregătitoare în vederea controlului sau pentru alte ocupații legate de îndeplinirea atribuțiilor lor.

De obicei, după ce au vizitat o școală, inspectorii arată în consiliu pedagogic care sunt impresiile lor, lăsând directorilor procesul verbal al inspecției și propunerile privitoare la înlăturarea neajunsurilor constatate.

Totodată, inspectorii înaintează șefului Secției de Învățământ un raport în care sunt comunicate rezultatele inspecției, activitatea școlii fiind prezentată în toate aspectele ei, atât pozitive cât și negative. Dacă este necesar ca rezultatele vreunei inspecții să fie desbătute de către Comitetul Executiv al Sovietului Raional al Deputaților oamenilor muncii, inspectorii pregătesc proectul raportului, tot ei fiind de obicei și raportorii. Raportul este discutat în prezența directorilor și a profesorilor din școli, ca și a președintelui Sovietului local.

Inspectorii vizitează școlile nu numai cu scopul unei inspecții amănunțite, ci asistă, în mod periodic, la orele de clasă și participă la ședințele consiliilor pedagogice și ale asociațiilor metodologice. Apoi, ei prezintă organizațiilor și instituțiilor locale propunerile menite să amelioreze modul de funcționare a școlilor și indică, în conformitate cu ordinea stabilită, pe directorii și învățătorii care merită să fie stimulați. Pe cei mai merituoși dintre aceștia îi propun pentru titlu de profesori emeriți.

De două ori în cursul anului școlar — în mijlocul și la sfârșitul acestuia — Secțiile de Învățământ organizează conferințe, în cursul cărora sunt desbătute rezultatele activității școlilor. După ce profesorii își comunică reciproc experiențele dobândite în cursul practicii lor curente, sunt elaborate măsuri de ordin pedagogic pentru semestrul următor. La aceste conferințe, expozeurile principale sunt făcute de către inspectorii școlari.

Pe lângă fiecare Secție de Învățământ funcționează câte un cabinet metodologic, care cercetează amănunțit practica celor mai bune școli și a celor mai destoinici profesori. Cabinetele metodologice organizează expoziții care au ca temă diverse chestiuni din domeniul pedagogiei și al educației. De asemeni, se organizează seminarii, consfătuiri, consultații și discuții cu caracter pedagogic, ca, de pildă: cunoștințele de limba rusă ale elevilor clasei a IV-a, metoda didactică în clasele începătoare ale școlii medii; educația ideologico-politică în școala cu șapte clase, etc. In toate aceste activități, rolul conducător aparține inspectorilor școlari. Cabinetele metodologice au biblioteci bogate, în care profesorii găsesc cărțile politice, literare și pedagogice necesare activității lor.

Secția regională de învățământ ține un contact strâns cu inspectorii raionali, organizând pentru aceștia seminarii metodologice permanente, la care participă și inspectorii regionali. In cadrul acestor seminarii, pe lângă discuțiile privitoare la mersul activității școlilor și a inspectorilor, au loc și conferințe cu teme din teoria și istoria pedagogiei, literatură, istorie, probleme politice, etc. Deasemeni, Ministerul Învățământului Public organizează cursuri speciale pe lângă Institutele Pedagogice de Perfecționare.

Inspectorii Secțiilor Regionale, ca și inspectorii din ministerele Republicilor Unionale, sunt răspunzători de activitatea școlilor și de modul în care acestea sunt dirijate de către Secțiile de Învățământ Raionale și Regionale. Inspectorii regionali au de supraveghiat fiecare câte trei raioane, iar cei din ministere câte 2-3 regiuni.

Spre deosebire de inspectorii școlari dinainte de revoluție, care, în majoritatea lor se mărgineau la un control formal și superficial, la chestiuni administrative și la depistarea învățătorilor „suspecți", inspectorii sovietici, prin munca lor de toate zilele, dau un ajutor prețios profesorilor, directorilor de școli și Secțiilor de Învățământ.

Activitatea școlilor sovietice crește an cu an. Cunoștințele elevilor devin din ce în ce mai temeinice și mai adânci, disciplina lor crește. Procentul repetenților e în continuă scădere. Cu o nețărmurită credință în misiunea lor, cadrele didactice sovietice, muncind cu abnegație la postul lor de onoare, educă tânăra generație a ziditorilor comunismului. Inspectorul școlar sovietic este ajutorul cel mai apropiat pe care se pot bizui profesorii, în cursul îndeplinirii misiunii lor educative de o atât de mare însemnătate.

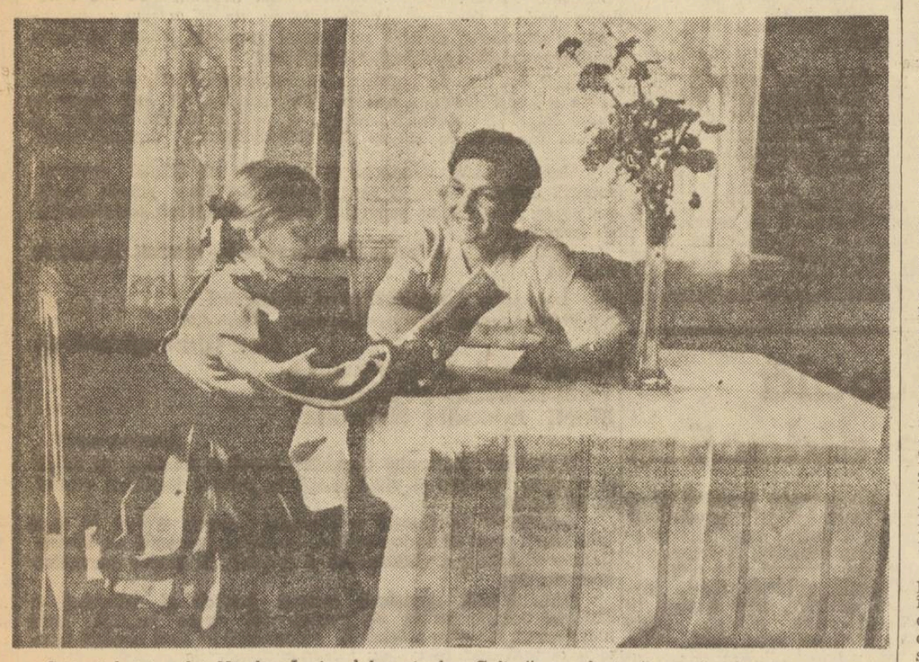

Soția tehnicianului Nicolae Lesia dela uzinele „Calior" complectează acasă educația pe care fiica ei Galina od primește la școală.

Rolul familiei în educația copiilor

Învățământul în școală este un proces complex, în care, paralel cu activitatea profesorului are un rol foarte important și munca sistematică a elevilor. Cu cât copilul va fi mai activ în procesul de învățământ, cu atât va stăpâni mai bine deprinderile muncii intelectuale; cu cât va avea o atitudine mai conștientă față de obligațiile sale școlare, cu atât își va însuși mai temeinic bazele științelor. Lucrul acesta este bine cunoscut de profesorii fruntași. Ei educă zilnic sentimentul datoriei la copii, le formează un caracter activ și-i învață să muncească individual. In această mare muncă educativă, profesorii se sprijină pe ajutorul familiei.

Insăși atitudinea copiilor față de școală și de învățătură este adânc influențată de familie. Incă înainte de a începe să învețe, în copil se formează sub influența povestirilor părinților, a observațiilor și a aprecierilor lor, anumite reprezentări despre profesori, despre lecții, despre întreg regimul școlar. Mai târziu, când copilul începe să învețe, atitudinea lui față de această muncă este influențată de toată atmosfera din familie. Dacă părinții se interesează de treburile lui școlare, interesul copilului pentru învățătură crește. Dimpotrivă, indiferența părinților provoacă la copii o indiferență identică față de obligațiile lor.

Cu cât școlarul este mai mare, cu atât învățătura este mai influențată de desvoltarea conștiinței lui, de preocupările lui, de visurile lui de viitor. Experiența vieții și exemplul de muncă al părinților, concepțiile lor asupra vieții, asupra învățăturii, asupra diferiților profesori, — toate acestea sunt percepute de copil în mare măsură, iar apoi se manifestă în atitudinea lui față de propria sa muncă. Ajutând pe copil în organizarea unui laborator sau a unui colț al naturii vii acasă, îngrijindu-se de lectura lui extrașcoalară și de desvoltarea aptitudinilor lui, părinții contribue la ridicarea culturală, la creșterea preocupărilor intelectuale și la desvoltarea multilaterală a copilului.

In anii petrecuți în școală elevii trebue să-și însușească o uriașă cantitate de fapte, noțiuni și teorii științifice și un cerc larg de deprinderi variate. Ei pot realiza lucrul acesta numai printr'o muncă sistematică și planificată și printr'o riguroasă organizare a întregului program al zilei Poate oare școala să învețe pe elevi să lucreze și să-și organizeze astfel timpul, fără a se sprijini pe ajutorul familiei?

Nu trebue să uităm că un elev stă la școală numai 5-6 ore din 24. O justă împărțire a restului zilei, între muncă, odihnă și somn, depinde în întregime de familie. Organizarea programului zilei copilului și asigurarea condițiilor necesare de lucru acasă, se reflectă puternic în activitatea lui școlară.

Invățătura cere dela copil perseverență și hotărâre în înlăturarea greutăților. Aceste calități prețioase pot fi educate numai printr'un control sever și zilnic al muncii lor. In școală, acest control este exercitat de profesori, care supraveghează direct munca școlarilor la lecții, interogându-i sistematic și verificând îndeplinirea temelor lucrate acasă. Acest control nu va da însă rezultate depline, dacă nu va fi completat prin

Femeia sovietică, mergând la lucru, își lasă copilul la grădiniță. Aci el primește o hrană consistentă și este înconjurat de o atenție și dragoste deosebită

tr'un control zilnic exercitat de părinți sau de alți membri ai familiei.

Care sunt sarcinile familiei în privința controlului?

In primul rând, trebue menținut neclintit programul zilei și o ordine rațională de lucru. Copilul va începe să lucreze totdeauna la aceeași oră, fără să se grăbească; el trebue să respecte o succesiune logică în îndeplinirea temelor și să-și țină locul de muncă într'o ordine exemplară. Exigența și controlul îi vor crea o temeinică deprindere de organizare și ordine în muncă. Este însă nejust să se născocească tot felul de forme artificiale de încurajare ca, de pildă, „plata" pentru notele bune. Aceste procedee sunt antipedagogice și deprind pe copii cu o atitudine nesănătoasă față de învățătură.

Controlul trebue să ajute pe copil la înlăturarea greutăților care i se ivesc în muncă. Nu trebue, însă, să se exagereze. Copiilul e bucuros de orice ajutor care-l scutește de a înlătura singur piedicile. Dar valoarea pedagogică a temei lucrate acasă constă tocmai în aceea că elevul trebue s'o îndeplinească individual. De aceea, ajutorul este folositor numai în cazul când copilului îi este într'adevăr cu neputință să înlăture singur greutățile și trebue să fie oprit acest ajutor de îndată ce el izbutește să se descurce și poate să meargă singur mai departe.

Părinții trebue să insufle copilului încrederea în forțele sale, să-i încurajeze perseverența în muncă, să-i trezească mândria pentru fiecare succes pe care l-a obținut singur.

O altă sarcină a controlului este, în sfârșit, verificarea felului în care și-a îndeplinit elevul tema și ajutorul care trebue să i se dea pentru a-l deprinde cu autocontrolul. Dacă părinților le este greu să facă verificarea conținutului lucrărilor, ei trebue totuși să vadă ca temele să fie îndeplinite curat și cu îngrijire. Deosebit de însemnat este ajutorul dat elevului pentru autocontrol. Acest ajutor se realizează când copilului să spună tare lecția învățată, să explice problema rezolvată, să arate punctele geografice pe hartă, etc. In acest fel, elevul face exerciții de reproducere activă a cunoștințelor sale și își dă seama în ce măsură și-a însușit aceste cunoștințe.

Trebue să se stabilească o strânsă legătură între părinți și colectivele pedagogice, chiar din primele zile ale anului școlar. Nu trebue să așteptăm apariția lipsurilor în cunoștințele elevilor, ci să urmărim zi de zi învățătura lor, să le întărim încrederea în ei înșiși și să le încurajăm perseverența în munca individuală.

In acțiunile coordonate ale școlii și familiei stă chezășia noilor succese ale școlii sovietice în educarea și instruirea tinerei generații.

(După „Semia i scola" No. 9/1949).

Insemnările unui profesor de istorie

Succesul unei lecții depinde, în primul rând, de pregătirea ei. Iată de ce eu mă pregătesc foarte serios pentru fiecare lecție, folosind operele clasicilor marxism-leninismului, literatura și documentele istorice. In 13 ani de muncă pedagogică, biblioteca mea personală a crescut până la 9000 de cărți. Invățând marxism-leninismul, studiind operele lui Lenin și Stalin, eu caut ca fiecare lecție pe care o predau să aibă un conținut ideologic bogat.

Analizez întotdeauna, cât mai adânc, lecția și îmi pregătesc un rezumat amănunțit pentru fiecare oră. Pe lângă aceasta, încerc să prevăd problemele pe care le-ar putea pune elevii și le notez, stabilind și răspunsurile respective. De pildă, în timpul pregătirii temei „Imperialismul, ultimul și cel mai înalt stadiu al capitalismului" (clasa IX-a), aleg, dinainte, materialul care poate lămuri elevilor rolul operelor lui Lenin și Stalin în analizarea imperialismului și explic felul în care V. I. Lenin a ajuns la concluzia că socialismul poate birui și într'o singură țară. Elevii se interesează foarte mult de principiile teoretice ale marxism-leninismului și pun multe întrebări, la care eu răspund întotdeauna cât mai complet; lucrul acesta a devenit o regulă în munca mea. Primul capitol din planul meu de lecție este format din răspunsurile la întrebările puse de elevi în lecțiile precedente. Mă pregătesc tot atât de amănunțit pentru aceste răspunsuri ca și pentru explicarea temei, ferindu-mă de răspunsuri improvizate.

Trec apoi la verificarea lucrărilor făcute acasă, precum și la interogare. Pun elevilor întrebări în legătură cu tema curentă, dar le cer să răspundă și la câteva întrebări suplimentare din capitolele precedente.

Se știe că elevilor le vine destul de greu să formuleze răspunsuri scurte și concise. Unii profesori de istorie se plâng că interogarea elevilor le ia mult timp și că astfel nu mai au când să explice lecția nouă. Eu nu pot să mă plâng de acest lucru, pentrucă cer ca răspunsurile să fie scurte, concise, consecvente din punct de vedere logic și complete.

Caut să predau istoria în așa fel, încât ea să fie pătrunsă de spiritul de partid; toate faptele, evenimentele și fenomenele istorice studiate trebue să contribue la formarea unei concepții juste și științifice asupra lumii și să dea elevilor cunoștințe exacte în privința desvoltării naturii și a societății.

Vorbind despre diferite evenimente istorice, eu caut ca elevii să-și formeze o concepție materialistă asupra istoriei și să-și însușească cunoștințe asupra legilor de desvoltare și asupra corelațiilor între evenimente. De pildă, studiind în clasa VIII-a revoluția burgheză din Franța dela sfârșitul secolului XVIII, stărui asupra deosebirii radicale dintre revoluția burgheză și revoluția socialistă. Am reușit să-i fac pe elevi să-și însușească temeinic noțiunile de bază, ca de exemplu lupta de clasă, exploatarea, revoluția, răscoala etc., fără de care nu se poate face niciun pas în studierea istoriei.

Atunci când analizez conținutul unui anumit fenomen istoric, dau cea mai mare atenție explicării cauzelor acestui fenomen. Lucrul acesta contribue la însușirea conștientă și temeinică a materialului și-i învață pe școlari să tragă concluzii și să facă generalizări. De pildă vorbind despre pregătirea campaniei lui Napoleon în Rusia, cer elevilor să tragă singuri concluzia: dece se pregătea Napoleon pentru campania din Rusia?

— Care a fost cauza atacului împotriva Rusiei? Nu motivarea diplomatică a agresiunii, ci cauza?

Gândindu-se bine, elevii pot da răspunsul corect. Astfel, eu îi învăț să tragă concluzii și să găsească adevărata cauză a diferitelor fenomene istorice.

Caut să leg întotdeauna studierea istoriei de viață, de situația actuală. De pildă, studiind criza politică din Statele Unite în 1908, cer elevilor să pregătească o comunicare asupra politicii agresive a imperialismului american în prezent, folosindu-se pentru aceasta de materialul din presă.

Toți elevii mei citesc regulat ziarele. Le cer uneori să facă rezumate după articolele din ziare și referate asupra diferitelor probleme ale situației internaționale și interne. De pildă, un elev face însemnări pe tema „Politica de agresiune a Statelor Unite în America Latină", altul pe tema „Transformările democratice în țările de democrație populară", un al treilea pe tema „Mișcarea de eliberare națională a popoarelor din Asia". Din când în când, elevii fac comunicări după însemnările acestea. Această activitate creatoare îi deprinde să folosească materialul bibliografic, le desvoltă posibilitățile de exprimare, etc.

Pentru explicarea aprofundată a evenimentelor și a faptelor istorice, folosesc literatura istorică. Fragmentele de cărți pe care le aleg pentru a ilustra materialul la lecții sunt de obicei scurte dar au un conținut complet. Câte odată, dacă n'am posibilitatea de a alege un astfel de fragment, recurg la expunerea pe scurt a conținutului întregii opere. Elepii mei iubesc acum literatura istorică și o citesc cu plăcere.

Școlarii din clasa mea au caiete de lucru în care își fac însemnări din literatura suplimentară, desene, scheme, hărți și tabele. In aceleași caiete, ei își scriu și lucrările pe care le dau la sfârșitul fiecărui trimestru, precum și o lucrare sau două în cursul trimestrului. După verificare lucrările scrise sunt analizate de către toată clasa, sub îndrumarea profesorului.

In afară de caietele de lucru elevii mei au dicționare istorice și tabele cronologice.

Cercul de istorie și lectoratul de istorie din școală au un rol deosebit în aprofundarea cunoștințelor elevilor.

In raionul din jurul școlii noastre, se găsesc locurile în care s'a desfășurat lupta dintre Bogdan Hmelnițki și polonezi. Au rămas până astăzi ruinele unei fabrici care producea, în anii 1640—1650, praf de pușcă pentru oastea Zaporojenilor. Membrii cercului de istorie au făcut o excursie în aceste locuri, de unde și-au luat însemnări și schițe.

Lectoratul de istorie a fost organizat în școala noastră anul trecut, la sfârșitul primului trimestru. Membrii cercului de istorie au pregătit referate pe teme istorice. In cursul anului școlar, au fost citite în acest lectorat opt referate. Printre ele sunt următoarele: „Insemnătatea mondială a culturii ruse", „Insemnătatea Moscovei în istoria popoarelor țării noastre", „Ivan cel Groaznic" etc. Pregătindu-se pentru referate, elevii din clasele VIII—X folosesc literatură suplimentară, scot citate, sistematizează materialul în rezumate și alcătuesc fișe bibliografice.

Datorită acestei activități, orizontul elevilor s'a lărgit simțitor, vocabularul lor s'a îmbogățit și, ceeace este mai important, s'a ridicat nivelul activității creatoare a gândirii tuturor elevilor în timpul lecțiilor.

V. Suhomlinski
Profesor de istorie în școala medie din Pavlâssk, regiunea Kirovograd.
(din „Ucitelscaia Gazeta" din 5.X. 1949

60 de ani dela moartea scriitorului și filosofului revoluționar rus
N. G. CERNÂȘEVSKI

La 29 Octombrie, se împlinesc 60 de ani dela moartea marelui învățat și revoluționar rus, Nicolae Gavrilovici Cernâșevski.

Cernâșevski este una din figurile centrale ale epocii anilor 50-60 din secolul trecut. Scriitor de mare talent, critic și filozof, el s'a consacrat luptei pentru libertatea poporului.

N. G. Cernâșevki s'a născut la 12 Iulie 1828, în familia unui preot sărac din orașul Saratov. Instrucțiunea a primit-o într'un seminar de preoți și apoi la facultatea de istorie și filozofie a Universității din Petersburg.

El a cunoscut de timpuriu operele lui Pușckin, Lermontov, Belinski și Herzen, sorbind cu sete ideile de libertate desvoltate în ele.

Ca student, a întreprins o cercetare asiduă și profundă a operelor materialiștilor francezi din sec. al XVIII-lea, a studiat operele economiștilor și ale socialiștilor utopiști Louis Blanc, Saint-Simon, Fourrier, Guizot, Adam Smith, Ricardo și filozofia materialistă a lui Ludwig Feuerbach. Toate aceste opere au exercitat o mare influență în formarea concepției lui despre lume. De asemenea, o înrâurire destul de mare au avut asupra sa revoluția țărănească din Rusia și revoluțiile burgheze din Apus.

La 20 de ani, Cernâșevski se manifestă ca un revoluționar democrat convins, cu profunde simpatii pentru socialism. Cu drept cuvânt a spus Lenin despre el că *„este unul dintre cei dintâi socialiști din Rusia"* și *„singurul scriitor rus cu adevărat mare, care a știut, începând din al șaselea deceniu al secolului trecut și până în 1888 să se mențină la nivelul unui materialism filozofic integral, respingând falsitățile, absurdități ale neokantienilor, pozitiviștilor, machiștilor și tuturor celorlalți confuzioniști"*. *„Cernâșevski — spune mai departe Lenin, — n'a știut însă, sau mai bine zis n'a putut, din cauza stării înapoiate a vieții rusești, să se înalțe până la materialismul dialectic al lui Marx și Engels"*.

După absolvirea Universității, în primăvara lui 1850, Cernâșevski se întoarce în orașul natal, Saratov, unde, în Ianuarie 1851, primește postul de profesor de literatură la gimnaziu, rămânând în această activitate până în 1853.

Se căsătorește în 1853 cu Olga Socratovna Vasilieva, care i-a fost o devotată soție și un adevărat prieten. Intrând în cămicie, el preveni pe Olga Socratovna, că în Rusia „va fi în curând revoluție", că el însuși va lua parte la această revoluție, că pe el nu-l sperie nici murdăria, nici țăranii beți înarmați cu ciomege, nici masacrele; că va lupta pentru popor, nepăsându-i nici de închisoare nici de muncă silnică și nici de moarte.

In acelaș an, 1853, Cernâșevski se stabilește la Petersburg. Chiar în toamna acelui an, el începe să-și dea examenele de licență, terminând în curând și susținând cu un strălucit succes dizertația sa: „Raporturile estetice ale artei cu realitatea". In această dizertație el expune principiile sale revoluționare și apără filosofia materialistă.

Dizertația și, mai târziu, opera *„Schițe ale periodei lui Gogol"* situează pe Cernâșevski pe poziția înaintată a ideologului și conducătorului democrației revoluționare, a ideologului revoluției țărănești.

Chiar din 1853, Cernâșevski începe să colaboreze efectiv la organul cel mai înaintat al acelei epoci, revista „Contemporanul". El desfășoară aici o activitate vastă, redactând rubrica criticii și a bibliografiei. In jurul „Contemporanului" au fost atrase cele mai avansate spirite ale artei și științei ruse din vremea aceea: Turgheniev, Tolstoi, Dobroliubov, Grigorovici, Ostrovski, Gouciarov, Dostoievski, Pomialovski, N. Uspenski, și alții.

In 1861, Cernâșevski scrie proclamația *„Salut țăranilor boierești din partea binevoitorilor lor"*. In această proclamație, el îndeamnă poporul să învețe meșteșugul armelor, să atragă de partea sa ostașii și să se pregătească pentru revoluția generală împotriva moșierilor și nobililor.

Tot în acel an, la 20 Noembrie, Cernâșevski ia parte la funeraliile prietenului său Dobroliubov, rostind o cuvântare pătrunsă de conținut revoluționar, de chemare la luptă împotriva barbariei, pentru libertatea și fericirea poporului. Tocmai în vremea aceasta, poliția interceptează o scrisoare a lui Herzen cu propunerea de a se transporta peste granițe colecția „Contemporanului". In scrisoare, se pomenea și numele lui Cernâșevski. Din clipa aceea, activitatea lui Cernâșevski începu să fie supravegheată de aproape de agenții guvernului. Punându-se în legătură incendiile ivite la Petersburg cu o pretinsă activitate

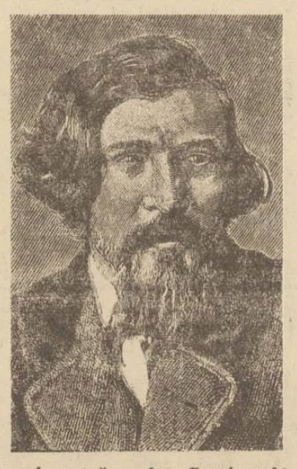

subversivă a lui Cernâșevski, el este arestat și aruncat în închisoarea Petropavlovsk.

Tribunalul țarist l-a condamnat la 7 ani de muncă silnică în mine și la exilarea pe viață în Siberia, cu pierderea tuturor drepturilor de proprietate, acuzându-l de intenția de a răsturna orânduirea existentă, de atâtare la revoltă și de a fi redactat proclamația: *„Salut țăranilor boierești din partea binevoitorilor lor"*.

După sentința de condamnare civilă, a cărei ceremonie a avut loc cu mare fast la 31 Mai 1864 în piața Mâtniski din Petersburg, Cernâșevski a fost trimis la 20 Mai 1864, în Kadai, în minele din județul Nerciinski. Dar nici arestul, nici munca silnică, nici exilul n'au putut frânge voința și energia lui Cernâșevski. Neavând posibilitatea să se ocupe în închisoare cu munca științifică, scrie opere de artă, care îi reflectă sentimentele și ideile. In închisoarea dela Petersburg scrie romanul „Ce-i de făcut?", iar în exil, romanul „Prolog".

Romanul lui Cernâșevski „Ce-i de făcut?" a apărut în 1863, în coloanele „Contemporanului", exercitând o puternică influență asupra masselor. Guvernul țarist, dându-și seama de forța imensă a influenței acestui roman, a interzis editarea lui în volum, astfel că, până la revoluția din 1905, opera aceasta n'a putut fi tipărită.

La 10 August 1870 termenul de închisoare expiră dar consiliul de miniștri, decide să-i prelungească reținerea în penitenciar și să înceapă imediat examinarea măsurilor de comutare a acestei pedepse în pedeapsa cu deportarea, pentru a se înlătura astfel orice teamă de evadare a deținutului. Ca urmare a acestei sentințe, Cernâșevski a fost deportat într'o colonie din regiunea Iacutsk.

In 1874, Cernâșevski renunță la grațierea ce i-a fost propusă în condițiunile unei cereri umilitoare, care i-ar fi impus să renunțe la convingerile sale.

După 20 de ani de muncă silnică, bătrân și istovit de puteri, Cernâșevski obține permisiunea de a trăi în Astrahan și abia în 1889, i s'a îngăduit să se mute în Saratov, orașul său natal.

Moare la 29 Octombrie 1889.

Cernâșevski a publicat în paginile „Contemporanului", între anii 1855 — 1862, ca și într'un volum cu extrase de jurnal din anii 1848 — 1853, intitulat „Moștenire literară", articole, scrisori și recenzii cu conținut pedagogic. Ca un omagiu adus memoriei autorului lor și ca o mărturie a justei aprecieri a valorii lor progresiste, Academia de Științe Pedagogice din Moscova a tipărit într'un volum aceste scrieri, dimpreună cu ale lui Dobroliubov, apărute în aceeași revistă între anii 1857 — 1861. Volumul se intitulează „Comunicări pedagogice alese" (Izbrannie pedagogiceskie vâskazâvania) și a apărut în decursul acestui an.

Expunem în rândurile de mai jos câteva din formulele pedagogice ale lui Cernâșevski:

„Cunoștiințele vaste, deprinderile de gândire și noblețea sentimentelor sunt cele trei calități esențiale ale omului cult. Știința se desvoltă cu adevărat numai când se adreasează masselor".

„Scopul principal al educației este pregătirea copilului pentru a deveni om în adevăratul înțeles al cuvântului, un om desvoltat sub raport intelectual, un om nobil și cinstit sub raport moral. Copilul trebue astfel pregătit prin educație încât să devină un om capabil de a participa efectiv la chestiunile obștești".

„In educarea copiilor, nu trebue să recurgem la violență, ci trebue să-i ajutăm numai cu bună voință la ceeace vor ei să învețe. Dacă un copil nu vrea să învețe, vina nu este a lui, ci a profesorului, care trebue reeducat el însuși pentru a deveni, dintr'un pedagog pedant, plicticisitor, aspru și ignorant un educator bun, înțelept și rațional".

Const. D. Gib.

Știri și fapte

Invățătoarea agitatoare

In colhozurile din raionul Adlersk, regiunea Krasnodar, activează peste 400 de agitatori. In colhozul „Frunze" din acest raion, învățătoarea Xenia Dmitrievna Celnaia se bucură de o meritată autoritate în această muncă.

In prelucrările și discuțiile sale despre realizările oamenilor muncii din industrie și agricultură, tov. Celnaia folosește totdeauna exemple vii, arată eroismul oamenilor sovietici, lămurește cu pricepere hotărârile Partidului și Guvernului și prezintă situația internațională. Ea se ocupă îndeaproape de șezătorile literare, unde ține conferințe despre viața și opera scriitorilor sovietici și despre cărțile noi premiate cu premiul „Stalin".

Descoperirea unor noi documente referitoare la „Sistemul periodic al elementelor" alcătuite de Mendeleev

Colaboratorii Academiei de Științe din U.R.S.S. au descoperit documente necunoscute până acum, referitoare la vestita descoperire a lui Mendeleev, „sistemul periodic al elementelor".

Primele schițe ale acestui sistem, făcute de însuși Mendeleev, sunt de un interes deosebit. Printre aceste schițe se găsește o ciornă a importantei lucrări a lui Mendeleev, datată din 7 Februarie 1869, care a servit ca bază pentru tipărirea în limba rusă și franceză a vestitului sistem periodic al elementelor.

Importante materiale istorice în arhiva muzeului istoric din Tartu

In arhiva Muzeului istoric din Tartu (R.S.S. Estoniană), se păstrează materiale istorice foarte importante. Cele mai vechi documente se referă la secolul al XIII-lea. Aici se află peste 100 de scrisori ale lui Petru I, adresate guvernatorului orașului Riga. Tot aici se păstrează și jurnalul de bord al lui Cruzenștern, primul navigator rus, precum și corespondența lui cu amiralul Vrangel, care a descoperit pentru prima oară calea maritimă de Nord.

Școala superioară pedagogică din Gluhov a împlinit 75 de ani

Oamenii muncii din orașul Gluhov au sărbătorit, zilele acestea, aniversarea a 75 de ani dela înființarea școlii superioare pedagogice din oraș. Școala dă, în fiecare an, câteva zeci de profesori pentru clasele V—VII. In ultimii 30 de ani, de pe băncile ei au ieșit 2.676 de tineri profesori.

Lectorate pentru părinți

In orașele din Bielorusia sunt organizate peste 30 de lectorate pentru părinți. Aci se citesc conferințe cu teme politice, pedagogice și culturale. Lectoratele reprezintă o însemnată contribuție în munca instructiv-educativă cu copiii.

Cântece despre viața în colhoz

Tinerii din colhozul „Kirov", pregătindu-se pentru a 32-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, au hotărât să compună un cântec despre viața lor fericită din colhoz.

Doi tineri membri ai colhozului au alcătuit textul cântecului „Colhozul nostru", iar învățătoarea Levcenko a compus muzica. Corul colhozului a început acum să învețe cântecul pentru a-l cânta la 7 Noembrie,

Pentru profesorii de limba română

Opera literară (Continuarea Cap. IV din manualul de limba română pentru clasa VIII-a)

Materialul publicat aci, este o continuare a celui din numărul trecut despre „Opera Literară", din manualul de clasa VIII-a. El va fi folosit la lecțiile de limba română, de clasele VIII — XI (anul I — IV), până la 13 Noembrie.

VI. Subiecte multiple în operă

Opera poate avea un singur subiect, adică un singur șir de evenimente desfășurate, cum am văzut în nuvela „In vreme de război" a lui I. L. Caragiale, unde toate întâmplările sunt legate de Stavrache, hangiul. Dar în numeroase opere literare întâlnim, adesea, mai multe subiecte, fiecare cu intriga lui, punctul lui culminant și desnodământul lui. Uneori, subiectele se pot înlocui unele pe altele: acolo unde sfârșește unul, începe altul. Așa se întâmplă în „Amintirile" din copilărie ale lui I. Creangă și în „Copilăria mea" de M. Gorki.

Alteori, ele se leagă, se împletesc între ele. In „Negura", romanul lui Eusebiu Camilar, se desfășoară mai multe subiecte independente care însă, se încrucișează în unele scene. Și locotenentul Măgură și Costan Cimpoiești și Toader Făclie sunt legați de câte o serie de întâmplări, care alcătuesc subiectul țesut în jurul fiecăruia dintre ei. In felul acesta autorul are posibilitatea să înfățișeze un număr mai mare de oameni și să-i descrie sub toate aspectele.

Subiectele pot fi principale și secundare. Cele dintâi sunt formate de șiruri de evenimente legate de soarta personagiilor principale. Când facem analiza subiectului unei opere literare trebue să știm cum motivează scriitorul trecerea dela o acțiune la alta, câte subiecte are opera și cum se leagă acestea între ele, ce însemnătate are fiecare pentru desăvârșirea tabloului zugrăvit sau pentru descoperirea ideii fundamentale a operei.

VII. Peisajul

1. In opera literară, întâlnim tablouri din natură pe fondul cărora se desfășoară acțiunea. Descrierea naturii poartă numele de peisagiu.

M. Sadoveanu, in nuvela „Bordeeni", descrie in felul următor peisagiul in care se desfășura viața locuitorilor din bordeele de pe moșia boierilor:

„Pe o coastă mai prăvălatică, in apropierea curții, stăteau înșirate o mulțime de bordee. Unele erau clădite ca bordeele obișnuite, in două ape, acoperite cu pământ; altele erau scurmate în mal astupate in partea săpăturii cu scânduri ori gard de nuiele, peste care era intinsă o lipitură subțire și coșcovă de lut. Fumuri eșeau din toate cotloanele acestea săpate în pământ. Geamuri mici cât pumnul luceau pe alocuri in bătaia piezișe a soarelui. Nicăieri nu era imprejmuire. Vitele și porcii rătăceau deavalma pe dinaintea ușilor. Găinile scurmau în gunoaiele grămădite pe bordeie ca niște cușme murdare și jerpelite".

2. Peisagiul ne indică in primul rând locul și timpul acțiunii, dar, deobiceiu, insemnătatea lui este mult mai mare. El ajută scriitorului să ne înfățișeze personagiile cât mai bine să le caracterizeze, să le descopere stările lor sufletești. In nuvela „In vreme de război" de I. L. Caragiale, peisagiul: „sloată nepomenită: ploaie, zăpadă, măzăriche și vânt vrăjmaș" e cât se poate de potrivit sbuciumului sufletesc al lui Stavrache, e in concordanță cu desnodământul tragic.

Peisagiul poate fi in armonie cu stările sufletești sau cu situațiile personagiilor.

Deosebit de impresionant e peisagiul zugrăvit de Vl. Maiacovski, cu prilejul morții lui Lenin:

„Ca niște pleoape roșii bat
steaguri nesfârșit —
Și lacrimi de zăpadă
Tot curg din ele in stradă...
De vești de doliu telegrafu-a răgușit.
Pe Lenin nu multimile,
oceane parcă-l duc.
Timpul s'a'ntors din drum,
năuc
Rusia intreagă parcă
porni din nou, nomadă...
De unde-a venit? Ce om a fost? Ce fel
Că toți grăbesc
Cu-atâta cinstire pentru el?
— Fu, dintre oameni cel
mai omenesc!

Alteori insă, peisagiul contrastează puternic cu gândurile sau stările sufletești ale oamenilor. In capitolul „Fuga" din nuvela istorică „Doamna Chiajna" de Al. Odobescu, peisagiul unei nopți liniștite cu lună nu face decât să sublinieze durerea Ancuței, fiica Doamnei Chiajna, măritată impotriva voinței ei cu Andronic Cantacuzenul:

„Ancuța se trezi din aromeală; glasul părea că se apropie; ea sări la fereastră. Printre zăbrele, văzu luna plină colindând repede fața senină și albastră a cerului; pe Dunăre scânteiau razele ei resfrânte în mii de talazuri; departe, incolo, un pescar turc trăgea la edec, in tăcere, caicul său incărcat; la poalele chioșcului, codobaturile, acele rândunele de apă cu lungi pene albe in coadă, se așterneau, in sborul lor iute, pe fața apei și apoi iarăși se ascundeau in cuiburile lor găurite ca niște urloale într'acea coastă răpoasă. In răpaosul nopții, se auzea numai clătirea undelor ce se izbeau incetișor de mal și susurul alene al vânțulețului de vară".

VIII. Personagiile operelor literare

In operă, scriitorul zugrăvește chipuri de oameni. El ne face să înțelegem caracterele personagiilor prin acțiunile și părerile lor; totodată, el își exprimă și atitudinea lui față de personagiile create. De exemplu, in „Uzina vie" de Alexandru Sahia, numai prin câteva gesturi și vorbe ale patronului exploatator, ne sunt prezentate atât caracterul josnic al acestuia cât și disprețul și revolta scriitorului.

Scriitorul poate zugrăvi înfățișarea personagiilor, imprejurările și tot ceeace le caracterizează, poate arăta relațiile dintre ele și acțiunile lor, poate desvălui stările sufletești și cauzele comportării lor. Scriitorul arată cum se schimbă părerile personagiilor și stările lor sufletești. Citind „Negura" de Eusebiu Camilar, urmărim transformarea lui Jimborean dintr'un ofițer aspru, într'un om plin de înțelegere pentru cei din jur și pentru vremurile ce vor veni. Scriitorul nu trebue să înfățișeze numai imaginea exterioară a eroului său, ci și stările lui sufletești, astfel ca cititorul să înțelecgă și să-și explice dece un asemenea om s'a format într'o anumită epocă și într'un anumit mediu social. Eusebiu Camilar ne înfățișează viața dusă de ofițeri in regimul de exploatare burghezo-moșierească, iar atitudinea căpitanului Jimboreau la inceput, este aceea a intregii caste ofițerești din acea vreme: atitudine disprețuitoare față de subalterni, nemiloasă și neindurătoare la vederea oricărei suferințe.

Ilustrarea acestei atitudini o întâlnim in primul din cele două fragmente date mai jos, in care Jimborean se arată aspru, neințelegător față de soldați.

In cel de al doilea fragment, se resfrânge schimbarea profundă suferită de căpitan. La vederea nedreptăților făptuite de superiorii lui, a uciderii unor prizonieri fără apărare și a populației civile și, in acelaș timp, in fața eroismului fără seamăn a oamenilor sovietici, se trezește in el revolta față de războiul nedrept și de cei ce-l duc. Și revolta se manifestă, in primul rând printr'o dorință de apropiere reală de sufletul soldaților necăjiți și obidiți.

„Negura" de Eusebiu Camilar
— Fragment —

Oamenii se depărtau câte unul, privind cu silă in apa verzuie din gamelă. O miroseau și și-o vărsau la picioare pe ascuns.

— Gata compania? intrebă căpitanul Jimborean, proptit in mijlocul drumului.

— Gata... răspunse majurul.

— Bună ciorba, băeți? mai intrebă căpitanul.

Și nu-i răspunse nimeni.

— Bună intrebă el incă odată și un vânt iute îi desfășură faldurii pelerinei.

— Bună... răcni compania, intr'un glas.

— Ionică, tu dece nu răspunzi intrebă Jimborean, apropiindu-se repede de soldatul acela cu gura aspră.

— Uitați-vă... îi răspunse soldatul, intinzând spre el gamela. Pietre... fân... broaște.

— Să taci... scrâșni Jimborean, repezindu-i brațul. Și comandă scurt:

— Companie... inainte... mars.

Porni cu pas larg, cu pelerina mai larg desfășurată. In urma lui, bocancii prinseră să mestece cu grabă glodul.

Milițieni cu cruce roșă la brat, ducând cai de căpestre mergeau incet, cu obrajii impietriți.

— Inainte... strigă mânios Jimborean. Ce vă sgâiți?

Și compania grăbea prin șanț, căci șirul de căruțe nu mai sfârșea.

...— Camarazi... grăi el mai departe.

Pentru cei ce-mi fug de sub ordine, am lege care duce la glonț; am atâtea mijloace impotriva lor. Eu de azi inainte, las la o parte puterea ce o am și rămân față de voi numai cu puterea cuvântului...

Își lăsă pelerina să-i cadă jos la picioare și simți că aruncă de pe umeri un intunerec. „Imi dădea aer de corb la pândă... Din cauza pelerinei păream dur, aspru, impietrit... Ne impopoțonăm, ca să speriem niște bieți țărani care vin la cazarmă deadreptul din creerul munților și din păduri".

— Ce să fac cu pelerina? il intrebă ordonanța, un flăcău mai tuciuriu ca Dadaci, cu niște dinți albi.

— Predă-o la căruțe. Și cere majurului un veston.

...Iar soldații din companie își spuneau: „Bine c'a dat bunul Dumnezeu și s'a inmuiat la inimă... Numai de și-ar ține mult năravul ista..." Și Ionici își spune... „Și cu era să-l impușc la cel dintâi atac, dacă-mi pica în bătaia glontului. Așa mă tot ispitea gândul..."

Și, toți, când grăiau acum cu căpitanul, luau poziția de drepți, nu forțat, ci stăteau intr'o poziție lină, fără ciolane incordate, in care parcă așa stătuseră de când lumea. Răspundeau comandantului cu glas scăzut, cald, ca unui frate mai mare, un frate bun care știe totul in lumea asta și de care, mergând către o nemaipomenită primejdie, trebue s'asculte orbește...

Mâncând, tot căutau cu lingurile prin gamele, apucau in linguri cartofi și bucăți de carne; dar ei parcă voiau să găsească altceva — nu știu ce talisman in borșul acela cazon, talismanul care schimbase firea comandantului lor care, ani de ani îi izbise prin toate glodurile, făcuse nedreptăți la impărțirea concediilor; mai cu seamă la impărțirea concediilor când, pentru un păduche găsit pe guler la inspecție, tăia cu condeiul numele din tabel și tăia cu penița lui de aur care sutieră depărtat când scrie, inima omului...

Intrebări

1. — Arătați cum reese din cele două fragmente citate transformarea sufletească a căpitanului Jimborean.

2. — Analizați purtarea lui față de cei in subordine in primul și in al doilea fragment.

IX. Caracterizarea făcută de autor

Uneori, făcându-se cunoștință cu personagiile sale, scriitorul le caracterizează direct, vorbind despre poziția lor socială, despre trăsăturile lor de caracter, despre felul lor de a se purta cu cei din jur, despre obiceiurile lor. In „Dan", Al. Vlăhuță il caracterizează astfel pe Drăghici:

„Drăghici era fiul unui toptangiu de pânzeturi, Hagi Enachi din Iași, care, in adevăr, dăduse două talimente, dar nu așa mari după cum se zicea: tot să-i fi rămas bătrânului, din atâta zdruncin, zece mii de lire turcești, că el așa'ș socotește paralele: acum se retrăsese la moșia lui in județul Vaslui, își măritase fetele, una după un doctor, alta după un avocat din Roman, băiatul ieșise printre cei dintâi in școala militară, bătrânul îi trimitea 400 de lei pe lună ca să aibă Nunutul lui cu ce-și ține „Grantu" in lumea nobilă in care trăia.

Locotenentul era bine făcut, frumos, și totdeauna vesel, excelent conducător de cotilioane, trecea de foarte bogat, croitorii îi făceau haine pe datorie, superiorii il ocroteau, camarazii il găseau de spirit, cucoanele incepeau să râdă când il vedeau. Era in garnizoană la București".

Sau iată cum il caracterizează Al. Fadeev pe Oleg Coșevoi in „Tânăra Gardă".

„Flăcăul, care rămăsese incă intre cai, se aplecă sub oiște și sub gâtul calului și ieși spre căruță, purtându-și ușor pe umerii largi capul mare, descoperit blond... Un umăr, cel stâng, îi era puțin mai inalt decât celălalt. Era foarte tânăr, aproape un copil, dar fața lui părlită de soare, trupul lui svelt, inalt, chiar și hainele bine călcate, cravata de un roșu inchis și vârful strălucitor al tocului rezervor, ca și felul lui de a se mișca, de a vorbi, cu un bâlbâit ușor, toate acestea răspândeau in jurul lui atâta prospețime, bunătate și curățenie sufletească, incât Ulea simți deodată o mare incredere in el".

X. Caracterizarea unui personagiu de către celelalte personagii

In multe opere, caracterizarea unui personagiu este făcută de către celelalte, astfel că noi ajungem să-l cunoaștem mai inainte ca el să inceapă a acționa.

Procedeul acesta este foarte mult folosit de clasicii ruși, mai ales Cehov și Turgheniev il utilizează pentru a prezenta un personagiu inainte de apariția lui. Insă nu intotdeauna este hotărîtoare caracterizarea făcută de către alt personagiu. Se intâmplă adesea ca părerea lui să nu fie cea justă. De exemplu, Jupân Dumitrache din „O noapte furtunoasă", comedia lui I. L. Caragiale, vorbește astfel despre Chiriac, alt personagiu al piesei:

„Ași! De el nu mă sfiesc. Ba din contra, el știe toată istoria. I-am spus-o dela inceput... Atâta om de incredere am... băiat bun.. Tine la onoarea mea de familist. Dacă nu l-aș fi avut pe el, mi-ar fi mers treaba greu... N'am ce zice! Onorabil băiat!".

Desfășurarea piesei arată că această bună parere a lui Jupân Dumitrache nu este cu nimic indreptățită.

XI. Portretul

Unul din procedeele folosite pentru înfățișarea personagiilor este descrierea înfățișării, adică portretul lor. Zugrăvind înfățișarea personagiului, scriitorul ne face să ne inchipuim nu numai cum arată el, ci ne ajută să-i înțelegem și viața interioară. Iată portretul lui Dinu Păturică din romanul „Ciocoii vechi și noi" de N. Filimon:

„...Un june de 22 de ani, scurt la statură, cu fața oacheșe ochii negri plini de vicleniе, un nas drept și cu vârful ridicat in sus, ce indică ambițiune și mândrie grosolană, imbrăcat cu anteriu de *șamalagea* rupt in spate, cu *caravani* de pânză de casă văpsiți cafeniu, incins cu o bucată de pânză cu marginile cusute in gherghef, cu picioarele goale in niște iminei de saftină, care fuseseră odată roșii dar își pierduse culoarea din cauza vechimii, la incingătoare cu niște călimări colosale de alamă, in cap cu cauc de șal..."

Și acum portretul unuia dintre personagiile romanului „Pământ desțelenit" de Șolohov:

„...Nagulnov se apropie de Davâdov. Avea pieptul lat și picioarele strâmbe ca ale cavaleriștilor. Deasupra ochilor gălbui, cu pupilele neobișnuit de mari — turnate parcă din smoală — se imbinau sprâncenele negre, stufoase. Ar fi avut acea frumusețe bărbătească, ce fără să-ți sară in ochi ți se intipărește totuși in minte, dacă nu l-ar fi stricat croiala prea pronunțată a nărilor nasului său de uliu, nu mare dar coroiat, și turburea impăenjenire a ochilor".

Un scriitor bun dă intotdeauna atenție portretului personagiului principal, pentru ca imaginea pe care ne-o facem despre el să fie cât mai completă și mai vie.

XII. Descrierea locuinței și a obiectelor personagiilor

Descrierea locuinței și a obiectelor care aparțin personagiilor ajută pe scriitor să ne facă să înțelegem mai bine aceste personagii. Cât de bine il caracterizează pe Haqi Tudose din nuvela cu același nume de Delavrancea, înfățișarea odăii lui:

„Peretii sunt cojiți și galbeni, grinzile tavanului negre și prăfuite, icoanele cu sfinții șterși, patul de scânduri acoperit cu o pătură lățoasă vărgată cu alb și vișiniu. Două perne de paie la perete și una de lână imbrăcată intr'o față soioasă. Pe jos pardoseală de cărămizi verzi. Odaie tristă, intunecoasă, un mormânt pe al cărui ochi de geam cu un sfert de hârtie, ți-ar fi frică să privești, să nu vezi morții odihnindu-se cu fețele in sus".

Toate amănuntele de mai sus sunt grăitoare pentru sgârcenia stăpânului, după cum și amănuntele de mai jos sunt grăitoare pentru viața grea de tânăr muncitor exploatat, pe care o ducea Pavel Vlasov, eroul romanului „Mama" de Gorki:

„Casa era așezată la marginea cartierului, deasupra unui dâmb, de unde incepea o mocirlă. Bucătăria ocupa o treime din locuință; o despărțitură subțire, care nu ajungea până la tavan, o separa de odăița unde dormea mama. Celelalte două treimi alcătuiau o incăpere pătrată, cu două ferestre; intr'un colț era patul lui Pavel, dincolo două bănci și o masă.

Câteva scaune, un dulap pentru rufe, o oglindă mică, un cufăr pentru haine, un ceas de perete și două icoane intr'un colț, asta era toată mobila".

XIII Comportarea personagiului

Scriitorul își pune personagiile in situațiile care să le scoată cât mai bine in evidență caracterul. Acțiunile lor, comportarea față de celelalte personagii sau față de feluritele imprejurări ale vieții — nenorociri, bucurii, pericole — ne fac să le desprindem mai ușor caracterul. Atitudinea lui Anton, personagiul principal din „Minerii", piesa lui N. Davidoglu, este aceea a unui muncitor pătruns de concepția nouă asupra vieții și a muncii. In imprejurările grele prin care trece, el se poartă așa cum se cuvine s'o facă un luptător comunist. Datorită comportării lui, „metoda nouă" de lucru poate fi aplicată, până in cele din urmă, in Valea Jiului, in ciuda obstacolelor intâmpinate, puse la cale de dușmanii clasei muncitoare.

Arătând comportarea unui personagiu in diferite imprejurări, scriitorul descoperă feluritе aspecte ale caracterului acestuia. Tănase Scatiu, eroul romanului cu același nume de Duiliu Zamfirescu, se inclină slugarnic in fața celor puternici, purtându-se insă cu țăranii și cu toți oamenii necăjiți ca un crunt tiran.

XIV. Frământările sufletești ale personagiului

Adesea, scriitorul este acela care povestește ceeace gândește ceea ce simte un personagiu. Căpitanul Jimborean gândește și simte astfel in „Negura":

„Privi la soldații lui și simți cum ceva i se topește in inimă. Fața i se descompuse intr'un zâmbet asemănător durerii, abia văzut...

— Măi băeți... se intoarse spre ei Jimborean, și glasul lui avu pentru intâia oară un inceput de căldură.

...Ani și ani își inăbușise toate pornirile sufletului inchinguindu-le sub infățișarea aspră, cazonă; nu ieșise o iotă din literele reci ale regulamentelor și rămăsese surd la plângerile și necazurile soldaților. Mila o fugărise din preajma lui de mult...

Văzu, jos, soldații osteniți și pentru intâia oară in cariera simți nevoia de a fi aproape de sufletul lor".

Prin citatul de mai jos vom pătrunde in sbuciumul sufletesc al lui Meresiev, personagiul principal al romanului lui Boris Polevoi, „Povestea unui om adevărat".

„Apoi fața lui palidă se lumină parcă de o flacără lăuntrică și el se uită pe rând la fiecare cu o privire uimită. Noaptea, Alexei băgă ziarul sub pernă... Toată noaptea nu inchise ochii. Sala se cufundă in somn adânc. Gvozdiov se svârcolea in pat de gemeau resorturile. Stepan Ivanovici sforăia, cu un fel de sgomot șuierător de parcă se rupea ceva intr'insul. Comisarul gemea incet... Dar Alexei nu băga de seamă. Mereu scotea ziarul de sub pernă și, la lumina lămpiței de noapte, se uita la ochiul zâmbitor al locotenentului Karpovici.

...Meresiev adormi in cele din urmă, intr'un somn adânc și liniștit. Visă un pustiu nisipos, cum văzuse in toată viața lui, guri crăpate și insângerate din care ieșeau melodii vesele și pe Volodia ăla care in vis semăna cu comisarul Vorodiov... Se trezi târziu, când razele soarelui zugrăveau pete luminoase in mijlocul camerei, ceea ce dovedea că era amiază. Se trezi cu sentimentul unui lucru imbucurător. Un vis? Ce fel de vis? Privirea-i căzu pe ziar, pe care și in somn il ținuse strâns in mână. Locotenentul Karpovici zâmbea tot așa ca de comandă pe pagina mototolită. Meresiev netezi jurnalul cu grijă și-i făcu cu ochiul locotenentului".

Uneori, scriitorul ne descoperă simțămintele și lumea interioară a personagiului zugrăvind gesturile și felul de comportare a acestui personagiu. Colonelul Vartic din „Negura" ține in mână, in tot timpul unui mâcel, ordonat și supraveghiat de el, o floare de romanță. Nimic nu e mai sugestiv decât contrastul acesta intre gestul gingaș de a mirosi floarea albă și comanda pe care o dă, in același timp, de a se trage in oameni pașnici. Constrastul desvăluie o cruzime fără margini, imbinată cu un cinism respingător.

Colaborarea în școală între U. T. M. și cadrele didactice

(Urmare din pag. 1-a)

tru cadrele didactice și din alte puncte de vedere. In el se arată rolul important pe care-l au învățătorii și profesorii pentru a educa elevii in spiritul disciplinei liber consimțite. O disciplină fermă, izvorită din convingere, este o condiție absolut necesară unei rodnice activități in școală. Dar sunt incă tovarăși care, in ciuda tuturor recomandărilor, mai fac uz de metode barbare pentru a menține disciplina. Asemenea metode necinstesc școala. Ele trebue să dispară cu desăvârșire.

Trebue să arătăm că incă mai sunt cazuri de așa zis „apolitism" in școală, ploconeli in fața culturii burgheze. O profesoară din Bârlad face considerații exclusiv estetice la o lecție de limba română, desparte deci, in chip arbitrar, opera literară de viață, de lupta de clasă și lasă a se intelege că „principiile" artei „pure" nu erau legate „neapărat" de clasa din care au făcut parte cei ce le-au enunțat.

U.T.M. își ia ca sarcină o cât mai serioasă pregătire a temelor date acasă și a insușirii cât mai adânci a materiilor prin studiu individual, prin verificarea cunoștințelor și intr'ajutorarea in grupele de invățătură. Dar nu toți profesorii depun o grijă asiduă in fixarea temelor date acasă. Mai sunt incă foarte mulți din cei care spun: „Faceți exercițiile dela pagina cutare", fără a controla aceste exerciții, fără a incerca adaptarea lor la nivelul clasei. Aceasta e mai ales necesar la matematici, unde fără ajutorul profesorilor, elevii se pot găsi in fața unor probleme greșite. Superficialitatea duce la pierderea increderii elevilor in profesor, cum s'a intâmplat la o școală medie din Piatra Neamț, ori la o bagatelizare a lucrărilor date acasă, la o copiere a lor după „cel mai bun" din clasă, cum se intâmplă la destul de multe școli din țară.

Un folositor sprijin pot da invățătorii și profesorii in intrebuințarea rațională a timpului liber al elevilor. Copiii se lasă ușor antrenați de o activitate oarecare, așa după cum unii se plictisesc ușor. A fi mereu intre elevi, a-i vizita acasă, a le cunoaște traiul și felul de muncă, a colabora cu organizatia lor de tineret, iată sarcinile de bază ale cadrelor didactice.

Dacă intr'o Sâmbătă după amiază, diriginta uneia din clasele IX dela liceul de fete din Câmpulung-Muscel lucra, cot la cot cu elevele, la pavoazarea școlii in cinstea zilei de 7 Noembrie, nu același lucru se putea observa la Școala Zootehnică din Găești, unde elevii, pentru aceeași mare zi, se pregăteau singuri, neajutați de niciun profesor.

U.T.M. organizează, pretutindeni, grupe de invățătură, cercuri științifice, tehnice și literare. Profesorii au datoria să le dea tot sprijinul. Fără a stingheri inițiativele și elanul creator al tineretului, conducătorii școlii, in frunte cu directorii și diriginții, trebue să contribue la o justă indrumare a acestor cercuri. In afară de studiul limbii române și al limbii ruse, să se dea cea mai mare atenție studiului matematicii, fizicei, chimiei și științelor naturale. Să-i ferim pe copii de invățarea mecanică la aceste obiecte. Să-i ajutăm printr'o predare intuitivă. Să le trezim dragostea, pasiunea pentru aceste științe care dețin cheile progresului. „Să se arate elevilor rolul măreț pe care-l vor avea de implinit in opera de electrificare a țării, de desvoltare industrială, de inălțare de mari construcții, de valorificare a bogățiilor țării, subliniindu-se că nu vor putea răspunde cu cinste acestui rol, fără a-și insuși cu seriozitate, incă de pe băncile școlii, aceste discipline științifice".

Dar pentru aceasta se impune ca și cadrele didactice să se ridice la intelegerea acestor probleme capitale pentru Patria noastră și să le înfățișeze elevilor cu toată dragostea, cu toată ravna.

„Urmând exemplul glorios al Comsomolului organizațiile U.T.M. din școli trebue să devină principalul sprijin al corpului profesoral in instruirea elevilor", indeamnă „Scânteia".

Dar pentru ca intr'adevăr U.T.M. să poată fi un sprijin principal in activitățile din școală, așa cum îi cere Partidul, trebue ca toate cadrele didactice să-și indeplinească, complect, cu dărzenie sarcinile.

Să ridicăm nivelul învățământului matematicii

(Urmare din pag. 1-a)

litate trebue să se preocupe serios de alegerea celor mai bune și mai accesibile metode in predarea acestei materii. In fiecare moment al lecției, profesorul trebue să-și pună mereu intrebarea: „Oare am fost înțeles? Oare a fost destul de clară explicația mea?"

El trebue să lucreze in așa fel, incât să stârnească interesul viu și dragostea tineretului nostru pentru această știință. Construcția socialistă din țara noastră are nevoe de tehnicieni care să poată mânui și aplica cunoștințele matematice in munca lor practică. Trebue să se accentueze necontenit că problemele in aparență abstracte au isvorit, la urma urmei, din necesitățile vitale ale societății și trebue arătat că, fiecare teoremă devine fecundă din punct de vedere științific, numai dacă ajută omului in lupta lui pentru stăpânirea naturii.

Matematica nu este făcută pentru copiii minune. Ea poate și trebue să fie înțeleasă de toată lumea. Profesorul trebue să depună toate eforturile in acest sens. Trebue să se lichideze, odată pentru totdeauna, orgoliul și ingâmfarea de castă care caracterizau predarea matematicii in societatea burgheză. Acum preocupările didactice și acțiunea de popularizare vor fi caracteristicile muncii revoluționare pentru ridicarea nivelului științific al masselor.

In acest al doilea an de aplicare a reformei invățământului, profesorii de toate gradele trebue să-și ia angajamentul de a ridica numărul cadrelor noastre de specialitate, prin introducerea unor metode noi, concrete și realiste de predare a științelor matematice. Toți profesorii de matematică trebue să fie pătrunși de spiritul construcției socialiste.

Un ajutor de neprețuit primim, și in această privință, din partea Uniunii Sovietice, din partea științei sovietice.

In curând se vor publica in traducere „Metodica Aritmeticii", pentru Școala Elementară și „Metodica Matematicii" pentru Școlile Medii. Publicațiile periodice sovietice ca, de pildă „Matematica in Școală", vin in ajutorul invățământului nostru. Profesorii trebue deasemeni să-și insușească metodele didactice ale științei sovietice. Trebue acordată o grijă specială popularizării rezultatelor sovietice, prin ședințe de catedre, cercuri de studii, cercuri A.R.L.U.S. și, in special, prin studiul individual.

„Societatea de Matematică și Fizică din R.P.R." și-a propus, intre altele, și realizarea acestui scop. Pentru infăptuirea lui, ea are insă nevoe de colaborarea permanentă a cadrelor noastre didactice. „Gazeta Matematică" editată de Societatea de Matematică și Fizică din R.P.R. va contribui astfel la răspândirea științelor matematice și fizice in masse și la ridicarea nivelului invățământului matematic.

Numai pe baza unei asemenea munci temeinice vom reuși să popularizăm știința in rândurile tineretului studios, să o popularizăm in sensul cel mai larg al cuvântului: adică să facem din ea, un adevărat bun al poporului.

DIN CARNETUL UNEI INSPECTOARE

Un internat vechi

Centrul școlar care adăpostește trei licee de fete își inalță semeț zidurile roșii, la incrucișare de drumuri. Tramvaiele aduc, „la scară", șiruri de tineret. Dar aici, se face o lungă haltă, pe latura dreaptă a școlii. „Coadă"? De ce. Te apropii curios și constați că toată lumea aceasta de 2000 de eleve și de alte vreo 250 de cadre didactice, administrative și de ingrijire trebuie să se strecoare in școală, printr'o ușiță laterală, pe o scărită ingustă unde, abia, abia două pioniere pot străbate alături! Pătrunzi cu elevele in interiorul vast. Culoarele largi, cu mozaicul arătos, te conduc până la adevărata intrare. O sală largă, incepe cu trei scări de marmoră trandafirie și aceleași somptuoase trepte te conduc comod până la etajul superior. De ce, deci, ușița discretă din zidul clădirii impune elevilor, ca un chin, pătrunderea in școală? Nu cumva intrarea principală este destinată „inspecției" care să elogieze in procesul-verbal curățenia și estetica localului? Noua conducere a școlii iți lămurește că peste două zile cheile comandate vor deschide intrarea principală acelor ce trebuie să se folosească de ea: elevilor și profesoarelor.

Pășești apoi in subsoluri. Vai! Cămărute mici, fără lumină și fără aer, închid viața personalului de ingrijire al școlii! Mirosul de Analcid te vestește că aci a inceput o luptă aprigă. O bătrânică clatină neincrezătoare din cap și-ți spune:

„Cine a mai văzut bucătărie și subsol fără gândaci?"

„Chiar dumneata ai să vezi, tovarășă, in cel mult zece zile", îi răspunde prompt directoarea.

Cum rămâne cu marmora și cu măreața fațadă?

Se contureazâ mereu mai precis gândul că, aci, concepția veche despre școală incă mai dăinuie: ce se vede să fie frumos și arătos, subsolurile... cine, ce treabă are?

Drumul prin subsolul intunecos, in jungla căruia conducerea actuală a reușit să deschidă câteva poteci, te duce la o cămăruță prăpădită. Prin aburul des, abia zărești trei femei care, lovindu-se una de alta și respirând infecția unui canal ce-și are gura in mijlocul cămăruței, la trei albii și cu un cazan de 70 de litri de apă, curăță și fierb rufăria unei gospodării de 300 de oameni! Și cu rufele ude in spate, hai la podul dela etajul trei!

„Cât mai stați in spălătoria aceasta provizorie?"

„Aceasta este singura spălătorie a școlii, îți răspunde directoarea, abia acum amenajăm alta mai potrivită".

Dormitoarele, și ele cu lux de culori albastre și trandafirii. Iți strigă aceeași grijă superficială pentru sănătatea copiilor, aceeași dorință de a arunca praf in ochi, de a crea aparențe in dosul cărora se ascund din plin fățărniciile școlii burgheze. Că se găsesc oglinzi cu ciucuri de mătase deasupra spălătoarelor, e foarte bine; dar oglinzile acestea prind in luciul lor numai cinci cabine de dușuri pentru cele 100 de eleve care puteau să fie primite inițial in internatele acestea! Chenare trandafirii pe lemnul ce susține tavanul de mansardă unde sunt dormitoarele, e foarte frumos; dar cum se armonizează chenarele cu hrubele neaerisite unde, pe polițe, fără cuiere și fără aer, hainele internelor stau claie peste grămadă?

Și când te gândești că acest local a fost dela inceput hotărît să aibă și internat!

Se ilustrează odată mai mult concepția burgheză despre școală: superficialitate paradă, fățărnicie, in dosul cărora se lăfăia mizeria și pândea tuberculoza.

Aerul proaspăt al școlii noui a pătruns insă și aci. Profesoare, eleve, părinți, au spălat geamurile, au frecat tacâmurile, au reușit să descurce munții de mobilier stricat și de provizii alterate ce inecau subsolurile. Se poate nădăjdui că și in această măreață clădire până ieri fățarnică, va răsuna azi viața nouă, adevărul, munca creatoare.

Un internat improvizat

Ici s'a spart un zid și s'a largit o cameră care servește de sufragerie personalului de ingrijire. Colo s'a inchis cu un paravan un colț, s'a tras o țeavă de apă și s'au instalat dușuri. Dincoace s'a mutat biblioteca școlii intr'un colț de sală spațioasă și s'a mai obținut un dormitor. Dormitoare largi, cu mobilier uzat, e drept, dar strălucind de curățenie, cu ferestre luminoase și mari, adăpostesc pe viitoarele invățătoare la Școala pedagogică de fete Nr. 2. Clădirea, construită inițial pentru un liceu externat, a devenit, după reforma invățământului, căminul unei școli pedagogice. Cu multă chibzuială, cu grijă ca banii să nu fie risipiți, s'a adaptat localul la nevoile unui internat. Lipsuri sunt multe incă, dar colectivul școlii nu se sperie de greutăți și munceste cu răvnă și cu rezultate mereu mai bune.

La Sibiu

Portalul cenușiu și mohorit, cu severe linii gotice, se deschide larg și pătrunzi in albul nou al internatului elevelor din Sibiu. Internatul este adăpostit in vechiul institut al „Ursulinelor". Bolțile apăsătoare, coridoarele intunecoase unde se depănau grăbite și furișate siluete in vălurile negre ale ipocriziei, strălucesc azi de albeața vieții noui. Totul este proaspăt, curat, luminos. Camerele mici adăpostesc câte 5—6 paturi. Mobilier puțin și destul de vechi. Totusi a străbătut și aci, in granitul cenușiu al școlii vechi, suflul de viață nouă. Prin munca voluntară a colectivelor de profesori, elevi și părinți, s'a creat un cămin pentru tineretul dornic de invățătură. Lucrurile sunt la inceput. Aceasta nu explică insă deloc de ce tremură cu febră intr'o pretinsă infirmerie, albă și curată e drept dar cu ciment pe jos, o elevă care, la ora zece dimineața, așteptă, tot așteptă, un ceai ce nu mai sosea, o doctoriță ce intârzia și... un chibrit care să aprindă gazul natural din soba de lângă ea!

Tristețea bolii in internatele vechi, spaima izolării, aspirina sau ricina, — leac pentru orice boală, — aruncate pe măsuță cu comanda: „Haide, ia. Nu te mai strâmba că aci nu ești la mămica acasă!", — toate au constituit oroarea internatelor de ieri. In amețeala febrei, in lipsa mâinii calde și grijului a mamei, copilul bolnav nu are decât dragostea educatoarei, care trebuie să-l ajute, să-l ocrotească.

Și aici, in latura gospodărească a internatelor, trebuie să luptăm.

Să invingem, pe de o parte, moștenirea trecutului fățarnic și superficial care clădea „pentru fațadă". Să adoptăm, pe de altă parte, o conduită justă in munca noastră.

Grija gospodăririi internatelor, dela intrarea principală până la spălătorie, dela dormitoare până la infirmerie, grija permanentă de general și de amănunt, este un insemnat auxiliar al educației. Sănătatea copilului, sănătatea personalului de ingrijire, condițiile in care se desfășoară viața de fiecare clipă a internatului, sunt bunuri prea de preț pentru ca să le trecem ușor cu vederea.

Școala nouă, școala adevărului științific, ne arată drumul pe care trebuie să mergem in această ramură a muncii noastre.

Coralia Călin

Îmbinând teoria cu practica

Munca științifică a profesorilor și studenților dela Universitatea „Bolyai"

Pătrunderea ideologiei marxist-leniniste în viața noastră științifică a făcut necesare experiențele practice. Până și la unii din cei mai ridicați dintre tovarășii noștri exista încă tendința de a preda în mod formal, de a interpreta lumea după teorii extrase exclusiv din cărți. Această înapoiere a fost criticată, la prima consfătuire a stahanoviștilor, de către tovarășul Stalin, care a întrebat: „Dar despre care știință este vorba aici? Datele științei au fost totdeauna controlate prin practică, prin experiență. Ce fel de știință mai este aceea care a rupt-o cu practica, cu experiența?".

Iată dece, pentru a îmbina teoria cu practica, a fost foarte important sprijinul dat de Ministerul Învățământului Public, de Academia Republicii Populare Române și de Comisia de Planificare, cadrelor didactice și studenților Universității Bolyai din Cluj, cu expedițiile științifice din cursul acestei veri.

Cercetările s'au întins în toate regiunile caracteristice ale țării. Înzestrați cu laboratoare ambulante, chimiștii facultăților noastre au analizat isvoarele de apă minerală din Secuime. Geologii au ridicat harta bogatelor zăcăminte de caolin ale Harghitei și au studiat solul bogat al depresiunii din munții Căliman. Botaniștii au vizitat pășunile de munte din Secuime și de pe Retezat, întocmind planuri pentru îmbunătățirea acestor pășuni. Specialiștii geografi au cercetat peșterile din ținutul Cheilor Turzii și au stabilit, în munții Gilăului, limita ogoarelor situate la cea mai mare altitudine. Expediția noastră a cercetat, deasemenea și litoralul, colecționând vietățile primitive din Marea Neagră, în vederea experiențelor miciuriniste. O echipă s'a preocupat de tehnica și metoda de lucru a fabricilor de sticlă din Pădurea Neagră, pentru ca pe baza experienței acumulate la fața locului, să poată începe și la Universitatea „Bolyai" experiențele în domeniul fabricării moderne a sticlei.

Munca cea mai plină de învățăminte a îndeplinit-o, fără îndoială, grupul de economie planificată, care și-a desfășurat activitatea în județul Ciuc. Obiectivul său a fost întocmirea monografiei economice a Ciucului.

In cursul amănunțitelor cercetări, discuții și consfătuiri cu conducătorii responsabili și cu oamenii de specialitate din județ, munca acestui grup a depășit însă sfera observațiilor științifice și a avut și un efect practic asupra desvoltării județului. S'a confirmat, și cu prilejul acesta, că Universitatea de azi nu poate fi o instituție izolată. Ea trebue nu numai să activeze în cadrul cercetărilor științifice — ci și să se încadreze în viața publică, peste tot unde este nevoe de specialiștii ei.

Munca desfășurată în Moldova de grupul de cercetători filologi a fost de asemeni deosebit de însemnată. Nu ar fi fost cu putință niciodată, în condițiile vechilor regimuri, ca specialiștii maghiari să-i viziteze pe ciangăi, până în cele mai pierdute cătune de munte și să ridice harta etimologică a străvechiului lor dialect. Prelucrarea celor aproape cincei de mii de date lingvistice va fi o înfăptuire importantă pentru intreaga filologie maghiară. La expediția din Moldova au participat și lingviștii Universității Babeș, completând datele asupra influențelor lingvistice reciproce româno-maghiare.

Colaborarea oamenilor de specialitate români și unguri a fost rodnică în deosebi pe tărâmul arheologiei, istoriografiei, arhivisticei și istoriei artelor. Am studiat împreună trecutul comun al popoarelor noastre, în spiritul patriotismului comun, născut în democrația populară.

Trebue să semnalăm cu deosebire sprijinul dat de profesorii și studenții noștri unei instituții din provincie, și anume, Muzeului Secuesc din Sf. Gheorghe. Celei mai mari instituții de cultură a secuimii i s'a pus la dispoziție material documentar privitor la organizarea muzeelor sovietice și prin aceasta, s'a deschis calea unei strânse colaborări în viitor.

O activitate însemnată a fost deasemeni studierea, la fața locului, a rețelei de cooperative din județul Mureș.

Expedițiile științifice ne-au ajutat în chip simțitor să smulgem Universitatea noastră din izolarea ei și să o încadrăm în ritmul general de desvoltare a Patriei noastre.

Experiențele muncii de teren au justificat și au mărit increderea în viitorul nostru și au trasat rolul oamenilor de știință în ridicarea culturală a maselor și în acțiunea de îmbunătățire a vieții obștești.

ȘCOALA ÎN SATELE ȘI ORAȘELE NOASTRE

Inzestrarea bibliotecilor din școlile naționalităților conlocuitoare cu cărți scrise în limba maternă

Grija pe care Ministerul Invățământului Public o acordă școlilor naționalităților conlocuitoare crește cu fiecare zi tot mai mult.

Astfel, de curând, școala cu limba de predare maghiară din București, a primit un număr însemnat de cărți scrise în limba maternă, lucru care nu s'a întâmplat niciodată sub regimul trecut. In felul acesta, s'a remediat lipsa mare pe care au simțit-o în anii trecuți, atât profesorii cât și elevii sau părinții lor.

Imediat după primirea cărților, acestea au și fost împărțite între profesori, care au hotărît să le prelucreze în ședințele de lucru, pentru îmbogățirea cunoșințelor ideologice și profesionale ale intregului colectiv. Deasemeni, elevii și-au luat angajamentul ca, dintre cărțile potrivite nivelului lor de înțelegere, niciuna să nu rămână necitită până la sfârșitul anului. Cărțile citite vor fi prelucrate în orele de activitate educativă. Elevii au fost îndemnați de profesori să citească sau să povestească și părinților din aceste cărți.

Prin dotarea bibliotecilor din școlile naționalităților conlocuitoare cu cărți scrise în limba maternă, Ministerul Invățământului Public contribue la ridicarea populației intregi la un inalt nivel cultural, dovedind în acelaș timp, că naționalitățile conlocuitoare se bucură în mod efectiv de drepturi egale.

Takacs Paul
directorul școlii cu limba de predare maghiară — București

O inițiativă frumoasă a colectivului școlii elementare din comuna Vlădeni jud. Brașov

Invățătorii și elevii școlii elementare din com. Vlădeni, jud. Brașov, au strâns, în orele de activitate practică, 450 kg. de ghindă, în vederea plantațiilor de stejar ce se vor face în alte regiuni.

Elevii au arătat multă dragoste pentru această muncă și un deosebit interes față de lucrările proectate în cadrul campaniei de împădurire a terenurilor.

Intregul colectiv al școlii și-a luat angajamentul să continue această muncă și în alte ore de activitate practică, antrenând și alte școli.

Expoziția Industriei Sovietice este vizitată zilnic și cercetată cu multă atenție de elevii școalelor din Capitală
In clișeu: Un pionier privește cu interes la un troleibuz expus în curtea expoziției

In județul Dâmbovița învățătorii sprijiniți de săteni au confecționat mobilier școlar cu mijloace proprii

La școlile din jud. Dâmbovița paralel cu lucrările de reparații și curățenie, pentru începutul anului școlar, s'a lucrat și la confecționarea mobilierului necesar. Astfel, în atelierul școlii elementare Nr. 2 Târgoviște, prin munca voluntară a maiștrilor, s'au confecționat 100 de bănci noi, s'au reparat și vopsit alte 100, repartizându-le apoi școlilor elementare din județ, lipsite de posibilități materiale.

De asemeni, în comuna Gherqani s'au confecționat 30 de bănci noi, iar în comuna Prisaca 40 de bănci.

In comuna Gheboeni, învățătorii, sprijiniți de populația satului, au confecționat cu mijloace proprii 30 de bănci noi, în comuna Puntea de Greci 20 de bănci, iar în comuna Valea Lungă Cricov 25 de bănci.

Tot cu posibilități locale și prin muncă voluntară a satului, Comitetele Provizorii, în strânsă colaborare cu învățătorii, au realizat împrejmuirea școlilor elementare din comuna Titu-Târg, Valea Lungă, Ogrea și Sperietenii.

Prin grija Secțiunii de Invățământ și Cultură și cu sprijinul Comitetului Provizoriu Județean, s'a realizat vopsitul a 244 scăunele și 188 măsuțe pentru învățământul preșcolar, mobilier repartizat gratuit de Ministerul Invățământului Public la 8 grădinițe din județ.

La grădinița Nr. 2 din Târgoviște și Nr. 6 din Pucioasa Centru, educatoarele, în strânsă colaborare cu părinții copiilor, au vopsit întregul mobilier.

Nu s'a neglijat nici confecționarea materialului didactic. Astfel, Secțiunea de Invățământ a confecționat 30 de truse cu diferite roci pentru muzeele școlare și 300 de hărți ce reprezintă județul Dâmbovița. Acest material a fost repartizat gratuit școlilor elementare din județ.

Inceputul cursurilor la centrul școlar al Liceelor de Fete Nr. 5, 7 și 8 din București

Contopirea liceelor de fete 5, 7 și 8 din București într'un centru școlar unic, stabilirea detaliată a structurii lui organizatorice și rezolvarea tuturor problemelor de gospodărire ar fi putut determina întârzieri la deschiderea cursurilor.

Pentru a se evita această situație, profesoarele celor trei școli au creat un colectiv care să ajute la curățenia localului. Alături de profesoare, au venit și eleve U.T.M.-iste și pioniere.

In timp ce, la fiecare etaj, o echipă spăla geamurile, lemnul ușilor, ferestrelor, caloriferele etc., la subsol, alte echipe frecau tacâmurile internatului, aranjau cămara, iar o profesoară făcea săpun pentru internat. Evident că această activitate se desfășura alături de aceea a colectivelor de pavoazare, de secretariat și colectivul pentru lămurirea părinților. Concomitent, lucrau în școală, fără preget, în bună și rodnică colaborare, colective de profesoare și eleve dela cele trei școli, pentru reorganizarea laboratoarelor de fizică, chimie, naturale.

La școala pedagogică din Craiova a luat ființă un atelier de material didactic

La Școala Pedagogică din Craiova a luat ființă un atelier în care se confecționează material didactic pentru toate școlile din județul Dolj.

Atelierul are trei secții: pentru lucratul lemnului, pentru lucratul părților metalice și pentru vopsit.

Aci se lucrează cu multă price-pere și tragere de inimă la confecționarea celor mai complicate aparate.

Datorită sprijinului venit din partea Ministerului Invățământului Public, s'au putut realiza lucrări importante, care au fost prezentate la expoziția de material didactic, organizată de această școală.

45 de ani dela moartea lui Dumitru T. Neculuță — poetul masselor muncitoare

Dumitru T. Neculuță, poet al clasei noastre muncitoare, s'a născut la 15 Iulie 1859 în Târgul Frumos, jud. Iași, din părinți săraci, muncitori cu ziua pe la casele chiaburilor.

Necazurile și lipsurile materiale din casa părintească l-au silit ca, dela vârsta de 10 ani, să plece pentru a-și câștiga singur existența. Nu avea decât două clase elementare. Avea însă o vie dorință de a ști, de a se informa, de a citi. Iubea muzica și ar fi dorit mult să ajungă violonist. Dar neavând cine să-l susțină nu și-a putut îndeplini năzuința.

După zile grele trăite câtva timp în Iași, a venit la București și s'a angajat ucenic la o cismărie de pe șoseaua Ștefan cel Mare. Munca aspră, străină de rosturile meseriei, la care îl forța patronul, nu l-a impiedicat să-și completeze cunoștințele. Citea mult și scria regulat, noaptea, după ce-și termina lucrul. La lumina unui opaiț, după sbuciumul unei zile intregi de muncă, Neculuță își descărca în versuri tot amarul și toată revolta lui de copil chinuit, impotriva unei societăți exploatatoare, care nu i-a ingăduit să-și astâmpere setea de cultură, să ducă o viață omenească.

In aceste imprejurări, activitatea cercurilor muncitorești atâță în inima tânărului Neculuță o nestăvilită ură de clasă impotriva exploatatorilor.

Perfect conștient că poeziile sale pot fi puternice arme în lupta pentru desființarea exploatării omului de către om, Neculuță se afirmă cu vigoare, încă de tânăr, ca un poet revoluționar.

Muncitor și poet, tânărul Neculuță cunoaște și trăește cea mai cruntă exploatare a masselor. Toate gândurile, toate frământările sale, transpuse în poezii, se transformă într'un ecou al revoltei muncitorimii. Neculuță luptă, alături de I. C. Frimu și alții, pentru unitatea clasei muncitoare.

Versurile sale relevă, pe lângă o sensibilitate clocotitoare, imposibilitatea împăcării cu dușmanii poporului.

Muncim din greu și pe'ntrecute
Să vă sporim averea,
Căci, rând pe rând, cum v'a plăcut
Din forța noastră v'ați făcut
In contra forței noastre scut,
Precum avut-ați vrerea.

*

Muncim bătuți și injurați
In lanțul vrerii voastre.
De mici copii ne ferecați,
Cu munci de iad ne'mpovărați
Și rădeți voi cei ne'ndurați
De plângerile noastre.

(Cor de robi)

Poeziile lui Neculuță arată că singura cale justă de urmat este numai calea revoluției. El cheamă la luptă massele exploatate impotriva claselor stăpânitoare și exploatatoare.

Cea mai mare parte a operelor o scrie până la anul 1900.

„Poezia lui Neculuță este oglindirea în artă a începutului conștiinței revoluționare a proletariatului nostru, manifestarea dârzeniei sale în lupta impotriva claselor exploatatoare și a credinței în izbânda finală". „Ea este o flacără vie pe care dragostea oamenilor muncii trebuie s'o mențină nestinsă". *(Ion Vitner: „Să cunoaștem și să iubim opera lui Neculuță". „Scânteia" Nr. 1556).*

Poetul moare în 1904, în vârstă de 45 de ani, răpus de o boală de inimă.

Abia astăzi, când aflându-se la conducere clasa muncitoare, talentele sunt apreciate la justa lor valoare, poetul cismar D. T. Neculuță și-a căpătat locul de cinste pe care îl merita: Academia R. P. R. l-a declarat, post mortem, membru al ei.

Pe drumul stârpirii analfabetismului

Școala și politica justă în problema națională

Comitetul Provizoriu al Jud. Maramureș, insușindu-și în mod just atribuțiunile ce-i revin pe tărâm cultural și aplicând pe teren dispozițiunile Ministerului Invățământului Public, în legătură cu pregătirile necesare bunului mers al invățământului din județ, a reușit să școlarizeze un număr mult mai mare de elevi decât în anul școlar trecut. Astfel, la Liceul și Școala pedagogică cu limba de predare ucraineană, unde, în anul trecut, au frecventat cursurile 107 elevi și eleve, avem azi peste 200 de elevi.

Ajutorul acordat de către Comitetul Provizoriu al orașului Sighet cadrelor didactice, prin repartizarea de locuințe, a făcut ca invățământul să nu sufere.

In urma reformei invățământului, — cu ajutorul organizației de Partid s'au putut deschide școli cu limba de predare ucraineană în sate și cătune. Ca rezultat al muncii depuse de cadrele didactice, ajutate și îndrumate de Organizația de Partid, s'a ajuns ca în cătunele: Valea Neagră, Maidan, Lespedea, Poenile de sub Munte-Luhii, etc. să ia ființă școli noi. In ultimele 2 cătune am avut, în anul trecut, 4 și 5 clase a I-a paralele.

Părinții, în dorința de a nu rămâne analfabeți copii trecuți de vârsta de 7 ani au trimis la școală, în clasa I, și copii în etate de 12—13 ani.

Măsurile luate de către Comitetul Provizoriu pentru inceperea în bune condițiuni a anului școlar în comunele Cvasnița, Luhii, Zorica, Pentaia, Lujana, Ulcha, etc., prin repararea școlilor și aprovizionarea lor cu combustibil, au făcut ca sute de elevi să simtă grija ce o poartă invățământului regimul nostru de democrație populară.

Dintre școlile bine organizate și pregătite pentru inceperea noului an școlar au fost cele din comunele: Rona de sus, Crăciunești, Câmpulung pe Tisa, Repedea, Poenii de sub Munte (centru) și Ruscova. Aceasta mulțumită colaborării dintre cadrele didactice și Comitetele Provizorii.

Nu același lucru am putea spune despre școlile din comunele Remeți și Virișmort, care, din lipsa colaborării dintre conducerea școlii și organele locale au rămas în urmă.

Afluența mare de elevi la toate școlile, dar în special la cele cu limba de predare ucraineană, arată setea populației de invățătură, de cultură. La Câmpulung pe Tisa, școala cu limba de predare maghiară are 318 elevi inscriși, la Rona de sus, școala elementară cu limba de predare ucraineană are 574 elevi.

Cu sprijinul organizației județene P.M.R., Comitetul Provizoriu al județului Maramureș va lichida analfabetismul care reprezintă în acest județ un procent mare.

Rezultatele obținute în județul Maramureș, cu populație numeroasă aparținând naționalităților conlocuitoare arată în mod clar că linia Partidului Muncitoresc Român, în problema națională, a fost înțeleasă și aplicată în practică.

Să îmbunătățim activitatea didactică în atelierele școlilor tehnice

Nicăeri nu apare mai limpede caracterul revoluționar al reformei invățământului ca în școlile medii tehnice. Ele au misiunea de a pregăti cadrele de tehnicieni care vor construi socialismul în țara noastră. De aici decurge o primă consecință de ordin practic: școala medie tehnică nu trebue să pregătească meseriași — asa cum își propuneau — dealtfel fără succes — vechile licee industriale — ci tehnicieni. Invățământul practic, în școala medie, trebue să aibă un caracter politehnic; elevii nu se vor specializa într'o singură operație de producție, nu vor deveni numai strungari, ajustori, etc. Ei vor trebui, dimpotrivă, să parcurgă în atelierele școlii, întreg ciclul de operațiuni tehnice care compun o ramură de industrie. Să amintim, cu această ocazie că minunatele realizări ale stahanoviștilor sovietici au, ca o condiție de bază, pregătirea politehnică a muncitorilor sovietici.

Pentru a crea tehnicieni de valoare, inarmați cu cunoștințe temeinice despre cele mai inaintate metode de producție, trebue ca utilajul atelierelor din școlile tehnice să fie modernizat, pus în acord cu progresul tehnicii. Acolo unde mai sunt instalațiuni invechite, la nivelul micilor meseriași, ele trebuesc inlocuite cu instalațiuni moderne.

Atelierele care mai folosesc încă transmisii centralizate trebue să le inlocuiască cu electromotoare pentru fiecare mașină în parte. Se va realiza, în felul acesta și o importantă economie de energie electrică, ulei, vaselină, curele, etc. și se va asigura protecția elevilor impotriva accidentelor.

Desigur că insușirea unei tehnice inaintate nu cere numai instalații de mașini, ci și maiștri și instructori corespunzători. Cursul de perfecționare pentru instuctori, precum și organizarea unor perioade de practică a instructorilor în marile uzine, concomitent cu recrutarea noilor maiștri dintre tehnicienii fruntași în producție, ni se par mijloace potrivite pentru innoirea cadrelor de maiștri.

O altă idee fundamentală cuprinsă în reforma invățământului și pe care noi ne străduim s'o aducem la indeplinire, este impletirea cât mai desăvârșită a teoriei cu practica. Iată câteva din aspectele concrete pe care le ia acest principiu în atelierele școlii noastre.

Urmărim pas cu pas coordonarea dintre materiile de cultură generală și activitatea elevilor la ateliere. De pildă, la matematici, exercițiile și problemele numerice se aleg în așa chip incât să cuprindă elementele profesionale ale activității de atelier. Lecțiile de geometrie se predau după o prealabilă consultare cu maistrul de atelier, pentru ca, acolo unde elevul trece la operații de trasare, cunoștințele teoretice trebuincioase să fi fost predate în clasă. Același lucru îl facem la tehnologia materialelor.

Profesorul de desen tehnic păstrează un contact foarte strâns cu maiștrii. Piesele propuse pentru desen sunt alese numai dintre acelea care compun utilajul atelierului respectiv. De asemeni, căutăm ca să nu se inceapă niciodată o operație asupra unei piese, fără ca, în prealabil, să fi fost făcut desenul sau schița piesei care urmează să fie confecționată, transformată sau montată. Caietul de schițe este nelipsit pe masa de lucru a elevului. Lozinca noastră în această privință este: elevul trebue să deseneze tot ceeace execută, elevul trebue să execute, tot ceeace desenează.

Tot în scopul îmbinării strânse a teoriei cu practica, nu dăm spre confecționare elevilor decât piese care au întotdeauna o întrebuințare practică. Elevul capătă în modul acesta, sentimentul de „a crea" ceva, stimulent de bază în munca lui viitoare. Astfel, elevii noștri au construit în atelierele școlii diferite aparate de laborator pentru o serie de alte școli. In felul acesta, se formează spiritul de solidaritate în muncă și de colaborare între elevii diferitelor școli. De asemeni, reparația și modificarea mașinilor-unelte, desvoltarea și montarea mașinilor și a instalațiilor în ateliere, se fac cu ajutorul elevilor.

Operațiunea care trebue executată este descompusă în operațiunile elementare compunătoare, iar fiecare fază de lucru este cronometrată separat, rezultatele obținute fiind inregistrate pe grafice. Familiarizarea elevilor cu aceste grafice, ca și deprinderea de a indeplini planul de operații al confecționării piesei este folositoare, căci elevii își insușesc cunoștințele pe care se bizue normarea lucrului în industrie.

Urmărim să educăm spiritul de economie în atelierele școlii. Cerem economie de material la piesele întrebuințate, economie la consumul de apă, de ulei, de curent electric, nelăsând mașinile să meargă în gol, etc. Intrebuințarea deșeurilor pentru confecționarea de piese în legătură cu programa de invățământ este o formă de economie care desvoltă și spiritul inventiv al elevilor. Aceasta preocupă mult pe maiștri. Astfel, într'un atelier al școlii noastre, s'au putut intrebuința deșeurile provenind dela confecționarea unui număr de 150 de compase de trasat la executarea de instrumente însemnătoare; iar niturile compaselor respective au fost recuperate de elevi din alte deșeuri.

Elevii invață să facă trasajul în vederea tăerii pieselor pe care le execută, în așa fel, incât deșeurile rezultate să fie în cantitate cât mai mică.

Căutăm să insuflăm elevilor dragoste pentru munca lor cât și pentru utilajul ce le este incredințat. Intreținerea desăvârșită a aparatelor, a instrumentelor și a mașinilor, crutarea lor printr'o intrebuințare atentă, sunt deprinderi tot atât de importante ca și insușirea mânuirii lor.

Principiul schimbului de experiență are aplicații din cele mai rodnice în munca noastră de atelier. Schimbul de experiență se prezintă aci sub două aspecte: între instructori și între elevi.

Maiștrii din școala noastră își propun să alcătuiască colective de specialitate în care să prelucreze, la intervale regulate, metodele de lucru intrebuințate, comunicându-și rezultatele obținute și mijloacele de indreptare, acolo unde se constată deficiențe.

Acordăm o atenție deosebită elevilor „neindemânateci". Experiența arată că „neindemânarea" lor este un rezultat al sistemului greșit de educație în familie și din școala elementară. Instructorii noștri îi supraveghează indeaproape pe acești elevi, îi ajută și-i sfătuesc atunci când intâmpină piedici și caută să-i evidențieze atunci când incep să inregistreze succese în muncă. Este o greșeală, cu consecințe din cele mai dezastruoase pentru un asemenea elev, să i se spună: „nu ești bun de nimic", sau să fie dat ca exemplu de lipsă de dibăcie în muncă. „Inapitudinea" pentru un anumit gen de muncă nu este înăscută și nici iremediabilă; ea decurge din lipsa de exerciții și dispare pe măsură ce muncitorul își insușește prin efort și metodă, tehnica muncii respectivă. In această privință, schimbul de experiență între elevi este foarte necesar. Maiștrii de atelier din școala noastră caută să-i grupeze pe elevi la mesele de lucru în așa fel incât cei mai inaintați să fie în vecinătatea „codașilor".

Trebue să arătăm că, în ceeace privește desenul tehnic, munca elevilor în grupe de câte patru sau cinci a dat rezultate mai bune decât munca individuală.

Ridicarea nivelului ideologic trebue să meargă mână în mână cu insușirea de cunoștințe profesionale. In acest scop maiștrii și instructorii din școala noastră caută să atingă ei insuși un nivel politic și ideologic ridicat. Cunoașterea aprofundată a marilor înfăptuiri ale Țării Socialismului, sădirea în sufletul elevilor a sentimentelor de dragoste și prețuire pentru cea mai inaintată tehnică — tehnica sovietică — sunt mijloacele principale care vor ajuta pe elevii noștri să devină în mod real constructori ai socialismului în Republica noastră Populară.

Ing. A. Toma

SAPTAMANA PRIETENIEI ROMANO-SOVIETICE

1-7 NOEMBRIE 1949

VOR APARE

EDITURA P. M. R.

1. V. I. LENIN ȘI I. V STALIN despre Revoluția din Octombrie
2. V. I. LENIN: Opere Alese, vol. II, partea II-a.
3. I. V. STALIN: Caracterul internațional al Revoluției din Octombrie (în limba maghiară).

EDITURA CARTEA RUSĂ

1. S. BABAEVSKI: Cavalerul Stelei de Aur.
2. T. SEMUȘKIN: Alitet pleacă în munți.
3. V CARPINSKI: Democrația socialistă sovietică.
4. C. SIMONOV: Prieteni și dușmani (în limbile română și maghiară).
5. M. GORKI: Despre Patrie.
6. M. GORKI: Orașul diavolului galben (în limba maghiară).
7. D. FURMANOV: „1918".
8. Col. SATULUI: Călăuza țărănimii colhoznice pe drumul besugului (în limbile română și maghiară).
9. Col. ARLUS 42: Constructorul sovietic.
10. „ „ 43: URSS — bastion al păcii și securității popoarelor (în limbile: română, maghiară, germană, ucraineană și sârbă).
11. „ „ 44: Oamenii sovietici și-au cucerit apele.
12. „ „ 45: Formarea cadrelor calificate în URSS (în limbile: română, maghiară și germană).

EDITURA DE STAT

1. L. LEONOV: Soții
2. I. EHRENBURG: O fată sovietică (în limba germană).
3. N. VERETENICOV: P. Volodia Ulianov (în limba maghiară).
4. P. ANGHELINA: Oamenii holdelor colhoznice (în limba germană)

CĂRȚI DE ȘTIINȚĂ

MEDICINA
1. V. I. FILATOV: Terapia cu țesuturi.
2. L. CIULIȚCAIA: Igiena preșcolară.
3. I. GRIAZNOV: N. F. Gamaleia.

MATEMATICA
I. LADON: Bazele calculului vectorial.

ECONOMIE
S. VAGODSKI: Profitul mijlociu și prețul de producție.

PEDAGOGIE
I. CAIROV: Pedagogie.

ISTORIE
N. DERJAVIN: Slavii în vechime.

AGRONOMIE
G. RUSACOV: Colhozul „Vladimir Ilici".

EDITURA C. G. M.

1. ARALICEV: Sentimentul noutății.
2. I. PESCHIN: Miliardele Moscovei.
3. A. LITVAC: Un aspect al planului cincinal.

EDITURA TINERETULUI

1. V. I. LENIN: Sarcinile uniunilor Tineretului (în limba germană).
2. I. V. STALIN: Sarcinile tineretului (în limba germană).
3. S. M. CHIROV: Despre tineret.
4. B. GORBATOV: Generația mea.
5. V. CHELLINSCHAIA: Bărbăție.
6. V. IVANOV: Comsomolul, ajutor al Partidului Comunist (bolșevic).
7. A. GAIDAR: Școala.
8. V. DOBROVOLSKI: Trei oameni în mantale cenușii.
9. — Despre vitejie și eroism (în limba maghiară).

E. P. L. A.

1. N. CASSIAN: An viu, nouă sute și șaptesprezece.
2. — Poem pentru 7 Noembrie (Antologie).

OAMENII MUNCII DIN R. P. R. ÎNTÂMPINĂ A 70-a ANIVERSARE A MARELUI STALIN PRIN ÎNTRECERI SOCIALISTE

(Urmare din pag. 1-a)

de a spori productivitatea muncii în trimestrul IV cu 3 la sută față de trimestrul III, de a reduce prețul de cost la materii prime, la energie electrică, la uleiuri minerale, de a introduce indicii tehnico-economici medii progresivi, de a urmări lucrările contabile ale bugetelor descentralizate pe secții și ateliere, de a întări conștiința muncitorilor și tehnicienilor, de a ascuți simțul de răspundere și vigilență pentru păstrarea și apărarea bunurilor de producție ce aparțin poporului muncitor.

Apelul lansat de ceferiști a avut un puternic ecou și în rândurile muncitorilor și tehnicienilor dela intreprinderile „Sovromtractor", „Vasile Roaită", Tintea-Băicoi și Atelierele Centrale Petrolifere „Muntenia", care în cadrul unor meetinguri și-au luat angajamente în cinstea aniversării zilei de naștere a Marelui Stalin.

Iată omagiul pe care oamenii muncii din țara noastră înțeleg să-l aducă tovarășului I. V. Stalin, genialul conducător și învățător al omenirii muncitoare.

In fața cadrelor noastre didactice stă astfel exemplul viu al oamenilor muncii din fabrici și ateliere. El trebue să fie un indemn. Așa după cum ei luptă necontenit pentru desvoltarea economiei noastre, pentru ridicarea nivelului de trai al intregului popor muncitor, tot așa și cadrele didactice trebue să folosească toată puterea lor de muncă, tot devotamentul lor, în acțiunea de construire a cât mai multe școli, în acțiunea de alfabetizare a cât mai mulți neștiutori de carte.

Legând bătălia terminării construcțiilor școlare și a campaniei de alfabetizare, de lupta pe care muncitorii și țărănimea muncitoare o duc în fabrici și pe ogoare pentru indeplinirea și depășirea Planului de Stat înainte de termen, invățătorilor și profesorilor din scumpa noastră Patrie le revine datoria patriotică de a se incadra în entuziasmul creator al poporului muncitor.

7 Noembrie, cea de a 32-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și 21 Decembrie, cea de a 70-a aniversare a marelui Stalin, trebue să constitue pentru invățătorii și profesorii noștri un nou imbold în muncă, trebue să găsească toate cadrele noastre didactice în mijlocul luptei eroice pe care oamenii muncii din R.P.R. o duc pentru construirea socialismului.

Din viața sindicatelor noastre

Organizarea întrecerilor socialiste între Sindicatele salariaților din învățământ pentru împlinirea Planului de Stat la alfabetizare și construcții școlare

Întrecerea socialistă este metoda comunistă de construire a socialismului. Luând exemplu din bogata experiență a sindicatelor din U.R.S.S., sindicatele noastre, sub conducerea și îndrumarea Partidului Muncitoresc Român, sunt motorul de organizare și conducere a întrecerilor socialiste, în uzine, fabrici, gospodării agricole și instituții. Rezultatul direct al extinderii întrecerilor socialiste a fost mărirea producției și a productivității muncii, ceeace a dus la depășirea cifrelor prevăzute în primele trei trimestre ale Planului nostru de Stat, pe anul 1949. Zi de zi, citim în presă că numărul muncitorilor și al tehnicienilor care au îndeplinit norma pe anul 1949 crește; numeroase echipe și chiar uzine și fabrici lucrează în contul anului 1950.

Luând exemplu dela clasa muncitoare, noi salariații din învățământ, trebue să inițiem, să extindem și să adoptăm întrecerile socialiste specifice nouă de muncă.

Într'adevăr, Uniunea Sindicatelor Salariaților din învățământ n'a înțeles importanța întrecerilor socialiste în domeniul nostru de activitate, decât în urma sesizării de către C.G.M.

La Conferința pe țară cu președinții și secretarii de Sindicate din Învățământ, din 19—20 Septembrie 1949 s'a dovedit că sunt coapte condițiile pentru începerea întrecerilor și în munca noastră, deoarece, în mod spontan, tovarășii au pornit întreceri între sindicate, înainte de a primi îndrumări dela Uniune.

Pentru a iniția întreceri socialiste trebue să ai, în primul rând, un scop bine definit, pe care să-l poți realiza cu posibilitățile actuale. Care sunt obiectivele ce și le pot fixa, în etapa actuală Sindicatele Salariaților din învățământ? Din aceste obiective, cele mai importante și mai strâns legate de îndeplinirea Planului de Stat pe anul 1949 sunt: alfabetizarea și sprijinirea construcțiilor școlare.

Într'adevăr, aceste 2 obiective sunt de o importanță vitală pentru noi. Avem în țară circa patru milioane de neștiutori de carte. Planul nostru de Stat prevede alfabetizarea a cinci sute de mii de analfabeți. Am îndeplinit noi această sarcină trasată de Partid?

Până în prezent nu, deoarece numai patru sute de mii de analfabeți au fost alfabetizați. Dacă muncitorii uzinei „Republica" și ai altor uzine și-au îndeplinit și depășit norma, noi nu am îndeplinit-o, mai având de alfabetizat până la 1 Ianuarie 1950, încă 100.000 neștiutori de carte ca să îndeplinim sarcina ce ne revine din Planul de Stat pe 1949.

Deasemeni, nici construcțiile școlare n'au fost înfăptuite 100%, cu toate că toți salariații din învățământ sunt convinși de importanța acestor construcții, care fac posibilă desfășurarea muncii didactice în condițiuni bune. De aceea, în etapa actuală, Uniunea noastră a limitat întrecerile la munca de alfabetizare și la terminarea construcțiilor școlare. În drumul evoluției noastre culturale se vor ivi și alte probleme, care vor putea constitui obiective pentru noui întreceri socialiste. Astfel, în domeniul alfabetizării și al construcțiilor școlare, Uniunea a precizat următoarele criterii de întreceri:

Alfabetizare: câți la sută din cei recenzați s'au înscris; câți la sută din cei înscriși frecventează cursurile; câți la sută din membrii salariaților din învățământ sunt antrenați în muncă de alfabetizare și câți tovarăși din afară se vor antrena pentru munca de alfabetizare?

Sprijinirea construcțiilor școlare: cât la sută din deviz a fost economisit prin muncă obștească și prin micșorarea numărului de zile prevăzute pentru terminarea construcțiilor?

Pe baza acestor criterii întrecerile vor avea obiective precise, fiind strâns legate de realitate și de specificul muncii.

Întrecerile trebuesc organizate de jos în sus, printr'o largă muncă de lămurire și prin antrenarea a cât mai multor tovarăși. Deaceea, sunt deosebit de importante întrecerile individuale; după extinderea lor se va trece la întreceri între grupe, instituții și secții. Numai atunci când majoritatea salariaților noștri vor fi angajați în întreceri individuale, vom putea să începem întreceri între grupe.

După ce am realizat întreceri bine organizate, trecem la o fază nouă, la urmărirea și popularizarea lor. În această perioadă, sindicatele noastre trebue să lucreze efectiv pentru sprijinirea acestor întreceri, dându-le tot concursul, pentru ca să se desfășoare în bune condițiuni, iar rezultatele și metodele noi de muncă să fie popularizate, spre a fi întrebuințate pe o scară cât mai largă. Aceste întreceri vor avea ca rezultat îmbunătățirea muncii și vor promova elementele sănătoase, atașate clasei muncitoare și Partidului.

Vom veghea însă ca ele să nu alunece pe panta unor ambiții egoiste, luând forma unor concurențe. Scopul întrecerilor noastre trebue să fie îmbunătățirea muncii noastre profesionale. Fiecare Comitet Sindical, fiecare președinte sau secretar al Sindicatului trebue să fie convins de importanța întrecerilor și să lămurească pe fiecare membru al sindicatelor noastre de importanța uriașă ce o au întrecerile socialiste. Numai astfel vor lua avânt întrecerile și în domeniul nostru de activitate, în învățământ. Urmând exemplul muncitorilor din fabrici și uzine, să legăm și noi etapele întrecerii de evenimente importante: 7 Noembrie (Aniversarea Marii Revoluții Socialiste) 21 Decembrie (ziua de naștere a tov. Stalin), 30 Decembrie (ziua Instaurării R.P.R. patria tuturor celor ce muncesc cu brațele și cu mintea în satele și orașele noastre).

Erdelyi Ștefan

Mai multă atenție cursurilor serale de cadre sindicale

Problema formării de noi cadre și a ridicării nivelului ideologic și politic al salariaților din învățământ este o sarcină de mare însemnătate pentru sindicatele noastre.

Greutățile pe care le întâmpinăm în înlocuirea tovarășilor din conducerea sindicală, chemați în alte munci, arată că nu s'a dat suficientă atenție creșterii de noi elemente corespunzătoare.

Cursurile serale de cadre sindicale pun la îndemâna membrilor sindicatelor noastre, pe baza unui program bine organizat, îndrumări practice, care îi vor ajuta să se orienteze în munca lor. Scopul acestor cursuri este formarea și pregătirea salariaților din învățământ pentru a îndeplini funcțiuni de conducere, începând dela cea de responsabil de grupă și de delegat cu Asigurări Sociale. In afară de aceasta, cursurile serale aduc salariaților din învățământ lămuriri în ceea ce privește rolul mișcării sindicale în munca profesională sau în funcțiunile administrative pe care le ocupă, arătând modul just în care trebue să colaboreze sindicatele cu organele conducerii de Stat.

O largă participare a tuturor categoriilor de membri este deci necesară, nu numai în folosul activității sindicale, ci și pentru munca profesională și cea administrativă.

Anul trecut, Uniunea noastră nu a sprijinit suficient aceste cursuri serale. Ea s'a mulțumit numai să emită circulări, fără să ajute direct procesul de desfășurare al lecțiilor și seminariilor. Nici comitetele sindicatelor nu au dat destulă atenție organizării cursurilor serale de cadre. In unele județe, recrutarea cursiștilor s'a făcut la întâmplare, fără criterii precise. Din această cauză, o parte din absolvenți nu au putut fi utilizați.

Pentru noile cursuri care se deschid, este necesară o serioasă îmbunătățire a activității în acest domeniu. Uniunea va duce o muncă de îndrumare mai stăruitoare, controlând direct pe teren activitatea acestor cursuri. Comitetele Sindicale, prin responsabilul comisiei culturale, vor veghea ca instructorii, conferențiarii și cursiștii să fie aleși cu grijă, ca munca să fie dusă în bune condițiuni materiale, ca bibliotecile să fie bine aprovizionate. Să nu uităm că, în acest al doilea an de aplicare a reformei învățământului, anul elaborării planului de perspectivă, rolul educativ al sindicatelor trebue să se intensifice. In fața salariaților din învățământ stau sarcini noi și numeroase.

Tineretul școlar provenit acum tot mai mult din clasa muncitoare, face rapide progrese în domeniul învățăturii, însușindu-și bazele științei marxist-leniniste.

Partidul Muncitoresc Român intensifică lupta pe terenul ideologic, dând lovituri hotărite resturilor unei culturi decadente, smulgând din sufletul inteleatualilor noștri buruiana cosmopolitismului și promovând inceputul unei învățături sănătoase, care va contribui la transformarea socialistă a conștiinței oamenilor muncii.

In aceste condiții, datoria membrilor din sindicatele noastre este să desfășoare o continuă muncă de ridicare a nivelului ideologic, luptând pentru lichidarea mentalității vechi în care mai stărue încă și pentru cunoașterea problemelor care frământă societatea noastră.

Cursurile serale de cadre trebue să contribue la însușirea ideologiei clasei muncitoare, precum și la educația revoluționară, la creșterea conștiinței de clasă, la solidaritatea cu oamenii muncii din intreaga lume, pe baza internaționalismului proletar. Ele vor ridica astfel nivelul sindicatelor noastre, ajutând la pregătirea tovarășilor pe plan ideologic, politic și profesional.

Letiția Papu

Activitatea în școlile elementare cu un post sau cu două posturi

După o statistică din 1948, rezultă că mai mult de jumătate din numărul școlilor elementare funcționează cu un post (3959) sau cu două posturi (4116).

In marea lor majoritate, aceste școli sunt situate în centrele rurale, mai numeroase pe văile munților: 219, în jud. Hunedoara, 166, în Someș, 131, în Argeș, 114, în Cluj, cu un post; 133, în Sălaj, 132, în Mehedinți, 126, în Hunedoara, 121, în Bihor, cu două posturi.

Condițiunile de funcționare ale acestor școli au fost foarte grele până la reformă. Nu aveau local corespunzător, le lipsea mobilierul, materialul didactic și combustibilul. Fondurile de întreținere nu ajungeau. Satele de reședință obișnuiau să prevadă sume importante numai pentru școlile din centru, în timp ce școlilor din cătunele sărace li se acordau sume cu totul insuficiente. Din această cauză au lipsit câte odată chiar și cadrele didactice.

Învățătorii prezenți la catedre n'au putut cuprinde toate problemele, atât din cauza greutăților materiale, cât și din lipsa unui plan de muncă bine studiat, cu obiective precise și cu măsuri concrete de aducere la îndeplinire.

Astăzi, aceste școli sunt efectiv sprijinite în rezolvarea problemelor materiale de către Partid, Comitetele Provizorii și organizațiile de masă. Organele de îndrumare și control ale Ministerului, au sarcina de a da o atenție deosebită îndrumării acestor școli.

Învățătorii dela școlile cu unul sau două posturi au timp mai mult să se ocupe îndeaproape de activitatea didactică.

Experiența bogată a școlii sovietice ne arată că, în funcție de condițiile locale, în școlile cu unul sau doi învățători se întocmesc planuri de lucru calendaristice privitoare la felul cum trebue predată materia de învățământ, pe obiecte și clase.

Măsurile cu caracter organizatoric și metodologic, a căror necesitate devine evidentă după ce se termină trimestrul școlar, se trec de fiecare dată, în planul calendaristic, ca observații asupra îndeplinirii planului și concluzii cu privire la desfășurarea muncii. Atât observațiile cât și concluziile trebuesc luate în considerare în cursul trimestrului următor, cu scopul de a îmbunătăți munca și a ridca nivelul predării.

Indeplinirea programei este în funcție de organizarea muncii în clasă și de organizarea muncii independente a elevilor. La școlile cu doi învățători, clasele nu se unesc la întâmplare, pentru a satisface cerința numerică. Se obțin rezultate mai bune unind clasa I-a cu clasa III-a și clasa II-a cu a IV-a.

Atunci când se lucrează cu patru clase, organizăm munca pe o oră și jumătate și nu pe jumătate oră de lecție, fiindcă altfel am fi obligați să pregătim prea multe lecții, pentru care n'am avea timpul suficient.

Lucrând cu două sau mai multe clase, învățătorul trebue să-și planifice din timp activitatea didactică, pentru fiecare zi. La școala cu doi învățători, în stabilirea orelor, obiectele de studiu vor fi distribuite astfel, încât în timp de o săptămână să se repete de atâtea ori, de câte ori sunt indicate în planul de învățământ, ținând seama ca, în cursul unei zile, obiectele grele: aritmetica, gramatica, istoria, să fie plasate în orele a II-a—III-a; citirea, geografia, șt. naturii în ora I-a și a IV-a; iar cele mai ușoare, desen, cânt, educația fizică în orele V-VI.

Iată, de exemplu, cum s'ar putea întocmi un orar care să țină seama de condițiile speciale de lucru ale școlilor cu unul sau doi învățători:

LA CLASA I-a

Luni = citirea, gramatica, aritmetica, cântul.
Marți = citirea, aritmetica, gramatica, educația fizică.
Miercuri = citirea, exerciții de vorbire și scriere corectă, aritmetica, caligrafia.
Joi = citirea, aritmetica, gramatica.
Vineri = citirea, gramatica, aritmetica, desenul.
Sâmbătă = citirea, aritmetica, caligrafia.

LA CLASA III-a

Luni = citirea, gramatica, aritmetica, desenul.
Marți = caligrafia, aritmetica, gramatica, citirea.
Miercuri = exerciții de vorbire și scriere corectă, gramatica, aritmetica, citirea, educația fizică.
Joi = caligrafia, aritmetica, gramatica, citirea.
Vineri = citirea, gramatica, aritmetica, cântul.
Sâmbătă = citirea, aritmetica, gramatica, educația fizică.

Obiectele se plasează în orar perechi. Le combinăm astfel, încât învățătorul să poată face separat fiecare obiect, iar clasa liberă să-și poată executa munca independentă. (Ocupația indirectă).

Nu este potrivit să facem pereche cântul cu cântul, educația fizică cu educația fizică. La orele când avem cântul sau educația fizică pentru o clasă, cealaltă clasă este liberă.

Vom începe lecțiile la clasa I-a, Vineri și Sâmbătă, cu o oră mai de vreme, pentru a lăsa timp orelor de educație fizică și cânt, la clasa IV-a iar în ultima oră, clasa I-a să fie liberă.

La clasa I-a, la începutul anului școlar, nu vom da ocupații indirecte.

Sunt multe începuturi promițătoare de muncă organizată și planificată la tipurile de școli amintite mai sus. Am văzut planuri de lucru bine întocmite și urmărite la școala elementară din Cătunești—Livedea—jud. Ilfov — în satul, în care de curând a luat ființă gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin".

O situație contrarie am constatat la școala din cătunul apropiat, Sinești, unde cei doi învățători nu și-au planificat munca.

Succesul învățământului în aceste școli depinde mult de organizarea muncii la clasă cât și a muncii independente a copiilor.

P. Ionescu

Angajamentele luate la școala pedagogică de băieți din Craiova în cinstea zilei de 7 Noembrie

Indemnați de ritmul tot mai viu al intrecerilor socialiste, în care oamenii muncii din fabrici, uzine și șantiere de pe tot cuprinsul țării s'au angajat pentru cinstirea zilei de 7 Noembrie, membrii grupului sindical al școlii pedagogice de băieți din Craiova s'au întrunit în ziua de 12 Octombrie în ședință plenară, în vederea elaborării unui plan de lucru cu sarcini concrete.

Conducerea grupului sindical și direcțiunea școlii, folosind metoda criticii și autocriticii, au analizat munca depusă de fiecare sector în parte, scoțând în evidență atât părțile pozitive, cât și lipsurile, și îndemnând la eforturi în muncă mai rodnice.

Pornind dela convingerea că rezultatele pozitive nu pot fi asigurate decât prin planificarea activității în toate sectoarele de muncă ale școlii, până în cele mai mici amănunte, s'a urmărit ca fiecare om al muncii din școală să-și cunoască cu precizie sarcinile concrete ce-i revin în cadrul planului.

In elaborarea planului, s'a ținut seama de specificul muncii fiecărui sector de activitate, de necesitatea într'ajutorării, de economia materialelor și de folosirea rațională și productivă a timpului de muncă. Liniile generale ale planului, precum și metodele de lucru expuse de către tovarășul director Fl. Mitruț, au fost supuse analizei și discuției colectivului sindical.

Astfel, în sectorul instructiv-educativ, în urma unor ample discuții de analiză și sugestii, s'au trasat ca sarcini:

— Intocmirea de către fiecare tov. profesor, în termen de 5 zile, a unui plan general anual, privind materia de învățământ, problemele și activitățile educative. Acest plan va cuprinde două etape, corespunzătoare celor două semestre.

— Intocmirea planului zilnic de predare a fiecărei lecțiuni, conform metodelor pedagogiei socialiste.

— Organizarea cercurilor de istorie, de pedagogie, de științe naturale și de activitate polisportivă.

— Asigurarea mijloacelor tehnice necesare acestor activități.

— Organizarea bibliotecilor de clasă, a bibliotecii centrale și sindicale, fixarea numărului de cărți noui, ce urmează a fi procurate, și organizarea sistematică a lecturii.

— Planul ședințelor de colaborare cu părinții elevilor și vizitarea de către diriginți a tuturor elevilor externi, până la 7 Noembrie.

— Organizarea pe clase a șezătorilor înlăuntrul școlii și în cadrul Ateneului Popular al cartierului.

— Organizarea vizionării filmelor dela „Timpuri Noui" și a reprezentațiilor teatrale.

— Legătura strânsă cu organizația U. T. M. din școală, pentru mobilizarea și îndrumarea întregului colectiv de elevi, în îndeplinirea cu succes a sarcinilor.

— Serviciile administrative își vor organiza munca astfel ca, până la 7 Noembrie, secretariatul, contabilitatea, casieria, economatul, intendența și atelierele să-și pună la punct toate lucrările de resort. Fiecare șef de serviciu își va face, conform planului de lucru, jurnalul activității zilnice, notând cum s'a dus munca, ce s'a realizat, greutățile întâmpinate.

In scopul realizării cât mai depline a planului trasat, salariații acestei instituții, dovedind o adâncă înțelegere a problemelor, și-au luat, în fața întregului colectiv sindical, angajamente și sarcini concrete, individuale și colective, în cinstea zilei de 7 Noembrie. Astfel, cadrele didactice și-au luat următoarele angajamente:

— toate sălile de curs să poarte numele unui erou al clasei muncitoare;

— să se organizeze complect pavoazarea și ornarea sălilor, claselor și dormitoarelor;

— să se organizeze un curs liber de limba rusă, la care vor urma regulat toți membrii acestui grup sindical;

— să se amenajeze terenul sportiv; să se repare și să se completeze materialul sportiv;

— un grup de profesori și-a luat angajamentul să supravegheze întreținerea curățeniei în local, în curte și pe trotuarul din fața școlii.

Peste tot, în toate sectoarele de lucru, se iau angajamente, se fixează sarcini, se propun soluții.

Deosebit de impresionante au fost angajamentele comitetului U. T. M. Prin cuvântul elevului Mandescu, secretarul organizației, elevii, conduși de experiența și metodele tineretului comsomolist, și-au luat angajamentul să muncească cu și mai multă râvnă pentru a întâmpina ziua de 7 Noembrie cu: „Nici o zi de absență, nici un minut întârziere și nici o notă sub cinci".

C. Cumpătă
Corespondent sindical

Noul comitet de conducere al secției sindicale a salariaților din învățământ-plasa Tulgheș-își ia angajamente concrete în întâmpinarea zilei de 7 Noembrie

In seara zilei de 21 Octombrie a. c., a avut loc în plasa Tulgheș alegerea noului comitet al secției sindicale a salariaților din învățământ, în prezența delegatului Uniunii și a delegaților Sindicatului Județean Ciuc. Au fost de față toți cei 28 de învățători și profesori români și maghiari din localitate.

Ședința festivă a fost deschisă de fostul responsabil al Secției, învățătorul Dalio Ladislau. Apoi, a luat cuvântul delegatul Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ, tov. Dacin, arătând importanța acestor alegeri și noua formă de organizare pe comisii de probleme. Expunerea a fost primită cu deosebit interes de profesori și învățători, care s'au antrenat în discuții, în cadrul cărora s'a lămurit mai bine întregul șir de probleme.

După aceea, într'o atmosferă tovărășească, s'au ales președintele și secretarul și s'au desemnat responsabilii celor 6 comisii de probleme: comisia de salarizare, comisia de cantină și aprovizionare, comisia culturală, comisia de protecție a muncii, comisia Asigurărilor Sociale și comisia de perfecționare profesională.

Pe lângă fiecare comisie, s'a constituit câte un colectiv, alcătuit din 2—3 tovarăși români și maghiari, care să rezolve sarcinile imediate ce le stau în față.

In întâmpinarea zilei de 7 Noembrie, noul comitet și-a luat angajamente, privind următoarele obiective: îmbunătățirea frecvenței școlare până la 95 la sută, îmbunătățirea metodelor de muncă prin procurarea și studierea metodicelor sovietice; achitarea abonamentelor restante la „Gazeta Învățământului"; școlarizarea tuturor neștiutorilor de carte, începând cu data de 1 Noembrie; studierea planificată în ședințe colective a Cursului Scurt de Istorie a Partidului Comunist (b) al U.R.S.S.; subscrierea salariului pe două zile pentru construirea „Casei Scânteii"; înscrierea tuturor tovarășilor ca membri ai Casei de ajutor reciproc; activarea celor 5 grupe de citit în colectiv, stabilite mai înainte, în sectoarele comunei; punctualitatea la intrarea și ieșirea dela clasă, precum și înlăturarea completă a absențelor, participarea regulată la ședințele sindicale; popularizarea înfăptuirilor din Uniunea Sovietică și din țara noastră.

In aceeaș zi au avut loc alegeri asemănătoare în plasa Gheorghieni și în plasa centrală Miercurea-Ciuc. Peste tot, alegerile au fost întâmpinate cu multă însuflețire de către învățătorii români și maghiari, a căror colaborare este rodul prieteniei de care sunt însuflețite cadrele didactice cinstite și devotate cauzei poporului.

Elementele care au avut o atitudine netovărășească, manifestând tendințe ale trecutului burghezo-fascist, au fost înlăturate de însăși membrii sindicatului.

Noile cadre de conducere sunt o chezășie a convingerii pașnice și a colaborării tovărășești în cel de-al doilea an de aplicare a reformei învățământului, al cărui obiectiv principal este crearea adevăratei școli a poporului muncitor.

Vasile Dumitrescu
Corespondent Sindical Tulgheș

Să întărim legăturile noastre cu țărănimea muncitoare

Sindicatul Ministerului Invățământului Public, înțelegând importanța ridicării nivelului ideologic și cultural al maselor populare și pentru a da un ajutor concret în ridicarea nivelului de trai al muncitorilor dela sate, prin exemple luate din viața oamenilor muncii din U. R. S. S., a hotărît să-și intensifice activitatea.

Astfel, în cadrul sarcinilor trasate, colectivul artistic al acestui sindicat a primit cu bucurie propunerea de a da un festival la Livedea, prima gospodărie colectivă din jud. Ilfov. Programul colectivului nostru artistic a cuprins și o piesă într'un act „Tulpinița de cartofi", de Grigore Gradov, lămuritoare în privința rezultatelor obținute prin aplicarea metodelor științifice în U. R. S. S.

Acțiunea acestei piese se petrece într'un colhoz în U.R.S.S. și ne dă o imagine fidelă a dragostei de muncă dusă în colectiv, a grijei și a atenției deosebite pe care o acordă Statul Sovietic îmbunătățirii traiului oamenilor muncii.

De unde, până mai ieri, omul era supus capriciilor naturii și aștepta cu neliniște ploaia sau căldura, pentru ca pământul să rodească, acum, datorită științei înaintate a orânduirii socialiste, omul învinge natura aplicând metodele științifice cele mai bune, pentru a obține maximum de randament.

Repetițiile în vederea reprezentării piesei au fost conduse de tov. Maria Filotti, instructoarea echipei, care ne-a îndrumat cu multă atenție și răbdare.

Eram emoționați și nerăbdători; ne pregăteam ca pentru o adevărată premieră.

Cum nu vizitasem încă nicio gospodărie colectivă, eram cu toții foarte curioși de felul cum vom fi primiți de tovarășii din sat. In ziua fixată, două mașini se îndreptau spre gospodăria colectivă Livedea. Cum am intrat în sat, am dat cu ochii de o construcție ce se ridica pe o suprafață destul de întinsă. Un cetățean ne-a explicat că aici se construește grajdul care va adăposti vitele tovarășilor din gospodăria colectivă. După câteva sute de metri, am fost întâmpinați de un cârd de copii gălăgioși, plini de veselie, care au acoperit, cu uralele lor de bucurie, cântecele noastre.

Eram așteptați; primirea frumoasă ce ni s'a făcut ne-a impresionat. In sala în care urma să aibă loc festivalul, scaunele erau toate ocupate. Am colaborat cu toții, și spectatori și actori, la instalarea cortinei și la pregătirea spectacolului în general. Dela început s'a creat o atmosferă de caldă prietenie, astfel încât nimeni n'ar fi putut bănui că vizităm pentru prima oară acel sat.

După primele coruri și recitări, în sală a crescut însuflețirea. S'au strigat lozinci în cinstea oamenilor muncii din U. R. S. S., a Partidului și a artiștilor care luminează poporul.

„Tulpinița de cartof" a fost primită cu mult interes, și a făcut să crească încrederea oamenilor într'o viață mai bună, încrederea în Partidul nostru și în marea noastră prietenă Uniunea Sovietică.

Tovarășii „actori" Lizo Valentina, Popescu Victoria, Stănescu Ana și Ivanov Lucian și-au câștigat repede simpatia publicului din sală, care vedea, prin ei, mărețele înfăptuiri din Țara Socialismului, încrederea omului sovietic în viitor și crearea unei vieți îmbelșugate, obținute prin muncă planificată, științifică și colectivă.

La sfârșitul festivalului, tovarășii din Livedea ne-au spus că le-a plăcut mult programul nostru, că sunt bucuroși că i-am vizitat și că ne roagă să nu-i uităm. Intr'adevăr, nu-i vom uita. Dovada cea mai sigură a înfrățirii noastre e faptul că acum avem în pregătire, tot pentru ei, o nouă piesă „Strigoiul mahalalei" de Șipoteanu, în care sunt combătute superstițiile și misticismul, arătându-se starea în care erau ținuți muncitorii dela sate, de către clasele exploatatoare.

Locuitorii din Comarnic își construesc o școală nouă

Dela cutremurul din 1940, Comuna Comarnic din jud. Prahova nu mai avea local de școală.

De atunci cursurile se țineau în diferite săli închiriate în sat.

Din inițiativa Partidului Muncitoresc Român și cu concursul muncitorilor dela fabricile din localitate, în toamna anului 1947 s'a pus piatra fundamentală a noului local de școală.

Comuna Comarnic a primit un prețios sprijin material din partea Ministerului Invățământului Public și a Comitetului Provizoriu al jud. Prahova.

Clădirea școlii se compune din patru săli de clasă, un hall, o sală de spectacole, o sală pentru muzeul satului și o locuință pentru directorul școlii.

Datorită muncii voluntare și entuziaste a sătenilor și a cadrelor didactice, clădirea este aproape terminată.

Cei 14 învățători și profesori ai grupei sindicale din Comarnic, precum și părinții elevilor și-au luat angajamentul să termine foarte repede lucrările, pentru a da posibilitate copiilor să învețe cât mai curând în noul lor local de școală.

St. Popescu
Corespondent sindical

Ingrijirea fizică a copilului de vârstă preșcolară

Este greu de stabilit o limită precisă între diferitele vârste ale copilului, căci fiecare perioadă de creștere nu înseamnă o simplă adăugare la ceeace a fost, ci înseamnă o transformare a organismului. Tot ce se poate afirma e că fiecare vârstă reprezintă o nouă etapă de desvoltare a personalității copilului, care-și trage rădăcinile din cea precedentă și conține germenii celei ce va urma. La fiecare vârstă din viață, găsim o serie de trăsături caracteristice, care nu se vor mai repeta.

Vârsta preșcolară este considerată cea a anilor 3—7, vârstă care, după cum spune profesorul sovietic Arkin, „prin analogie cu vârsta școlară ar putea fi numită vârsta grădiniței de copii sau vârsta jocului". Această vârstă poate fi împărțită în trei grupe: 3 și 4 ani, 5 ani, 6 ani.

„Inceputul vârstei preșcolare se caracterizează prin posibilitatea pe care o are copilul de a duce o viață oarecum independentă. Pe la vârsta de trei ani, copilul câștigă două arme puternice pentru stabilirea raporturilor cu mediul înconjurător și pentru manifestarea activității sale: **aparatul locomotor** în bună funcțiune, care-i permite copilului să se depleaseze ușor dintr'un loc într'altul și **vorbirea.** De aici relese că sarcinile educației în această perioadă vor fi altele decât în cea precedentă. Dacă la vârsta ante-preșcolară (0—3 ani) educația se reduce, în bună parte, la igiena alimentației, la exercitatea organelor de simț, și, în general, la îngrijirea copilului pentru ca desvoltarea lui fizică să se facă în bune condițiuni, sarcinile educației vârstei preșcolare devin mult mai largi și mai complexe.

Acum, preocupării speciale de alimentație i se adaugă și alte probleme ale desvoltării și educației copilului: perfecționarea și coordonarea unor mișcări mai complexe, însușirea regulelor elementare de igienă, cultură și muncă, desvoltarea vorbirii, desvoltarea independenței, începutul unei îndrumări spre cultura socială, morală și estetică" (E. Arkin. — Vârsta preșcolară).

Copilul de vârstă preșcolară nu este un om în miniatură, cum își închipuie mulți. Incepând cu însăși forma corpului, care suferă schimbări importante la diferitele vârste, toate organele și funcțiile prezintă o serie de caractere specifice numai unei anumite vârste.

Creșterea copilului nu se face în mod egal. Dacă dela 1 la 2 ani copilul crește repede, pela 3 ani el crește mai încet, pentru ca, la 6—7 ani, creșterea să se facă din nou într'un ritm rapid.

Aproape întregul schelet al copilului preșcolar constitue o masă de cartilagii moi, care este foarte ușor influențată de mișcarea și de poziția corpului.

Mușchii sunt încă slabi. Dacă, însă, la 3 ani, copilul nu este capabil de o mare încordare fizică cum este la vârsta de 6—7 ani, el are, în schimb, o mare cantitate de energie pe care caută s'o cheltuiască prin mișcări. La această vârstă, copii se antrenează de obicei la joacă și nu-și dau seama de oboseală. Cei mari nu trebue să aștepte până când copilul se plânge de oboseală, ci să supravegheze cu grijă timpul de joacă, împărțindu-l just.

Centrul de greutate al copilului de 3—4 ani este situat mai sus și, din această cauză copilul își menține greu echilibrul. El cade foarte des și acest fapt determină o atenție deosebită din partea celor din jur.

Pe la 5—6 ani, copilul începe să aibă mișcările mult mai coordonate, el începe să aibă un control mai serios asupra sistemului locomotor. Printre organele care meritâ o atenție deosebită în această perioadă sunt cele ale aparatului digestiv. Copilul preșcolar are încă dinții de lapte, care se cariază foarte repede și produc multe neplăceri. Intestinul se menține încă în proporții mai mari ca la adult, și este lesne supus îmbolnăvirilor. Ingrijirea dinților este foarte importantă la această vârstă. Copilul trebue învățat de mic cu spălatul gurii, căci cine s'a obișnuit din vreme să-și îngrijească dinții, va păstra acest obicei pentru viața întreagă.

Dat fiind fragilitatea dinților de lapte în această perioadă, copilului nu trebue să i se dea alimente prea tari. De asemenea, finețea intestinului și a stomacului copilului preșcolar, nu permite să i se dea, dintr'odată, cantități mari de hrană ci, câte puțin, dar mai des.

O atenție deosebită trebue acordată pielii, care, la această vârstă este fină, foarte bogată în vase sanguine, se rănește ușor și are o slabă putere de apărare. Bolile de piele ocupă în această etapă a vieții copilului un loc de frunte; de aceea, îngrijirea pielii, ferirea de factorii vătămători trebue să constitue un capitol important în educarea preșcolarului.

Este foarte necesar de a cunoaște și desvoltarea sistemului nervos la vârsta preșcolară. Incă din primele stadii ale desvoltării copilului, începe să se manifeste influența creerului (bine înțeles încă nu complet desvoltat), deși această parte a sistemului nervos nu joacă la această vârstă rolul primordial.

Activitatea sensitivo-motorică și emoțională, legată de centrii inferiori, glandele de secreție internă și altele joacă rolul primordial.

Ceeace predomină, la copil, este o mare activitate, plină de emoții, care prin educație pot fi dirijate într'o direcție sau alta.

„In activitatea clocotitoare a copilului preșcolar mișcările și emoțiile constitue fondul și conținutul principal al vieții". (Arkin).

Dacă vom lua la rând toate celelalte organe, vom constata, aceeași fragilitate și sensibilitate la influențele din afară ca și la cele enumerate până acum.

Dar, pe lângă toți acești factori, mai intervine în această perioadă, un altul, cu rol deosebit de important. In jurul vârstei preșcolare, copilul intră în colectivitate. De unde, înainte, el trăise oarecum izolat acum, tocmai datorită desvoltării sale, copilul devine mai comunicativ, începe să-și caute prieteni, caută să se introducă în viața socială. Cum însă organismul său, în plină desvoltare, este necălit, neimunizat contra diferiților factori dăunători din natură, dacă vigilența celor din jur nu este destul de mare, pot surveni accidente serioase. Bolile infecto-contagioase găsesc un teren slab și putem constata o extraordinară frecvență a lor tocmai la această vârstă.

Dar lupta nu se duce numai contra bolilor contagioase. Trebuesc înlăturate toate cauzele dăunătoare sănătății, ca: încăperile insalubre, hrana nerațională, regimul nerațional de odihnă etc. In general, nerespectarea regulilor elementare de igienă au urmări extrem de serioase, pe care apoi le vom putea înlătura cu multă greutate sau chiar nu le vom putea înlătura deloc.

In educarea copiilor preșcolari, trebue să se țină seama de rolul hotărîtor pe care îl are asupra lor mediul social, economic și cultural.

„In sistemul sovietic de educare, — spune profesorul Arkin, grija de sănătate, educație fizică, grija de a întări forțele copilului, ocupă un loc de frunte. Noi trebue să creștem generații de oameni puternici, rezistenți, călîți, și, de aceea, fiecare metodă pedagogică sau principiu educativ trebue discutat, în primul rând, din punctul de vedere al eventualei influențe asupra sănătății, din punctul de vedere al valorii sale igienice".

Credem că aceste minunate observații ale profesorului Arkin, membru activ al Academiei Științelor Pedagogice din R.S.F.S.R. ne vor servi și nouă ca îndreptar. In munca de zi cu zi, trebue să existe o strânsă colaborare între personalul educativ și cel sanitar, pentru a face copilăria preșcolarilor noștri cât mai fericită și pentru a asigura creșterea unor generații de tineri sănătoși, viguroși și capabili, după exemplul tinerilor sovietici.

Dr. H. Tismăneanu
Șef al Serviciului Igienei Școlare din Ministerul Sănătății

Expoziția Industriei Sovietice

(Urmare din pag. 1-a)

din rodul muncii muncitorimii și țărănimii sovietice. Belșugul acesta de alimente și băuturi fine care în lumea capitalismului este accesibil numai trântorilor, în Patria Socialismului este pus la îndemâna celor ce muncesc.

Cu mult interes vor privi elevii școlilor tehnice agricole la tractoarele puternice cu care colhoznicul sovietic răstoarnă brazdă adâncă pe ogoarele întinse. Va fi un îndemn pentru ei de a învăța cât mai bine pentru a contribui, când vor absolvi școala, la transformarea socialistă a agriculturii noastre.

La fel vor privi elevii școlilor tehnice de construcții la uriașul escavator de 165 tone cu o capacitate de lucru de 300. m. c. pe oră, dislocați și transportați la 25 metri distanță. Vor fi fericiți să știe că ei înșiși vor mânui mai târziu asemenea mașini.

Va fi un imbold spre mai temeinic studiu pentru studenții Institutelor Politehnice atunci când ei vor privi la mulțimea strungurilor, a frezelor, a pompelor de mare debit cu motoare electrice, produse ale uriașelor uzine „Krasnâi Proletari" din Moscova, „Molotov" din Harcov și ale atâtor alte întreprinderi ale Uniunii Sovietice.

Pentru cadrele didactice din toate gradele de învățământ și pentru toți elevii și studenții noștri, Expoziția Industriei Sovietice este plină de învățăminte, de stimulent în muncă, un nou prilej de afirmare a prieteniei de nesdruncinat între Republica noastră Populară și marea noastră prietenă și aliată, Uniunea Sovietică.

In întâmpinarea lui 7 Noembrie

Toate școlile se pregătesc să sărbătorească măreața zi a celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Ne mai desparte o săptămână de 7 Noembrie, măreața zi a celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Oamenii muncii din țara noastră au început de mult să se pregătească pentru această zi de mare sărbătoare a întregii omeniri.

In fabrici și uzine, ziua victoriei proletariatului rus din 1917, care a deschis o eră nouă în istoria lumii, este întâmpinată de muncitori prin noi succese în lupta pentru împlinirea și depășirea Planului de Stat.

La atelierele centrale Gaz Metan, muncitorii lucrează în contul anului 1950, luându-și în același timp, angajamentul de a efectua, până la 1 Ianuarie 1950, o serie de noi lucrări, prevăzute pentru primul trimestru al anului viitor. Muncitorii uzinelor Sovromtractor din Brașov au dat primul tractor în contul anului 1950.

Din ziua de 30 Septembrie, grupa de mineri Nr. 19, dela puțul central de extracție Carboniferă (Codlea-Brașov) și-a încheiat planul pe anul 1949 și a început producția în contul anului 1950.

Alături de clasa muncitoare, care aduce în acest fel un înălțător omagiu luminoasei zi de 7 Noembrie, prin noui și mari înfăptuiri, cadrele didactice se pregătesc, la rândul lor, să întâmpine cu aceeași dragoste măreața sărbătoare a oamenilor muncii din întreaga lume.

Cum vor sărbători școlile din Capitală ziua de 7 Noembrie

In toate școlile din Capitală se desfășoară pregătiri în vederea sărbătoririi zilei de 7 Noembrie, cea de a 32-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

La Liceul Nr. 13 de fete, zece panouri mari, așezate pe culoarele prin care trec zilnic sute de eleve, părinți și profesori, arată realizările mărețe din Uniunea Sovietică și lupta popoarelor sovietice pentru pace. Minunatele înfăptuiri ale tehnicii sovietice sunt prezentate în articolele din gazeta de perete a cancelariei.

In sala Școlii Pedagogice Nr. 1 de fete, te întâmpină un panou care înfățișează realizări din școala sovietică. Sunt aici și zece albume cu aspecte din U.R.S.S., foarte cercetate. Tot aici, într'o mare vitrină, sunt expuse numeroase cărți, a căror difuzare a și început, atât printre eleve cât și printre salariații școlii.

La Liceul Nr. 9 de băeți, pregătirea sărbătoririi zilei de 7 Noembrie a fost o ocazie de strânsă colaborare a membrilor sindicatului nostru cu elevii și cu părinții acestora.

Cele patru terenuri de sport, groapa pentru sărituri și pista pentru alergare, toate realizate prin muncă voluntară, ca și tribuna pentru 100 de persoane de pe marginea terenului de sport, vor fi inaugurate la 7 Noembrie.

Grupa de compozitori a secției sindicale a Institutului de Arte, aducând la îndeplinire angajamentele luate în cinstea aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, pregătește un festival unde vor fi prezentate, în prima audiție, producțiile muzicale ale tovarășilor din secția „Compozitori", închinate luptei pentru pace și zilei de 7 Noembrie. O sută douăzeci de tovarăși din corul sindicatului, care-și vor da concursul în cadrul aceluiași festival, fac repetiții zilnice.

Alte 6 festivaluri, susținute de echipele artistice ale secțiilor sindicale din învățământul mediu și elementar, vor avea loc în săptămâna dela 31 Octombrie la 6 Noembrie.

Școlile satelor și orașelor noastre se pregătesc pentru 7 Noembrie

Fiecare școală își are programul său, alcătuit cu grijă; aproape fiecare localitate se pregătește cu câte o înfăptuire anume pentru aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

In cancelaria școlii din Titu-Târg, jud. Dâmbovița, cadrele didactice sunt la o consfătuire cu inspectorul școlar al plășii.

— Școala noastră, ne spune tov. Stan Sandu, directorul școlii, a organizat, în cinstea lui 7 Noembrie, o întrecere cu școala din Tomșani, în privința pavoazării claselor, a frecvenței elevilor, a pregătirii materialului didactic, a aprovizionării cu rechizite și manuale și a punctualității cadrelor didactice. Fiecare dintre noi are un plan bine chibzuit asupra pregătirii acestei mărețe zile și așteaptă cu deosebit interes sărbătoarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Angajamente și întreceri între educatoarele din instituțiile preșcolare din jud. Buzău

In cinstea zilei de 7 Noembrie, educatoarele din jud. Buzău și-au luat angajamentul să depună un efort sporit pentru îmbunătățirea condițiilor de lucru în instituțiile preșcolare. In acest scop, s'au provocat întreceri între grădinițele din oraș cu următoarele obiective: menținerea curățeniei localurilor de grădiniță și îngrijirea igienică a copiilor; pavoazarea sălilor de clasă, aranjarea colțului A. R. L. U. S., a colțului părinților, etc.; asigurarea frecvenței copiilor, procurarea de material didactic din natură, întocmirea planului general de muncă, alcătuirea planurilor de activitate la zi, sporirea numărului de vizite la domiciliul copiilor, etc.

Și cei din Maramureș se pregătesc

Secțiunea Gospodăriei locale a Comitetului Provizoriu din județul Maramureș și-a luat angajamentul ca, până la 7 Noembrie, să termine noile clădiri școlare din comunele: Budești, Giulești, Hărnicești, Fetești și Dragomirești.

Școala din comuna Mătăsari a organizat schimb de serbări cu școala din comuna Mogoșeni

Școala elementară cu cinci clase, din Mătăsari - Dâmbovița se pregătește de zor pentru serbare.

— Noi, **ne spune tov. Ilie T. Ilie, directorul școlii,** vom sărbători această zi în cadrul Căminului Cultural. In această privință, ne-am înțeles cu colegii dela școala din Mogoșeni să facem schimb: Mogoșenii vor veni aci, în Mătăsari, iar noi ne vom duce la ei. Nădăjduim să nu fim mai prejos unii decât alții.

La școlile din Câmpulung-Muscel

Deși e Sâmbătă după amiază, curtea și clasele liceului de fete din Câmpulung freamătă de viață. Elevele amenajează un teren de sport. Este una din acțiunile întreprinse în cinstea zilei de 7 Noembrie. Pe alt teren terminat de curând, echipele de volley se antrenează pentru câștigarea competiției sportive.

Elevele clasei IX au alcătuit, în cinstea lui 7 Noembrie, lucrări științifice și literare. Remarcăm referatul „Pavlov și reflexele condiționate" precum și o poezie în acrostih: „Trăiască 7 Noembrie".

In cadrul celor două grupe sindicale din școală, profesoarele au pornit întreceri în privința punctualității, a redactării gazetei de perete, a întocmirii planurilor de lucru, etc.

Nici Școala Pedagogică de fete nu stă mai prejos. Și aci elevele și-au luat angajamente în ce privește disciplina, frecvența, echipele de sport, etc. In plus, fiecare clasă pregătește o șezătoare. Școala are programată o serbare pe care urmează să o dea în comuna Valea Româneștilor.

Angajamentele școlii elementare cu limba de predare maghiară din Câmpia Turzii

In cinstea celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, și pentru a contribui la consolidarea păcii și la construirea socialismului în scumpa noastră Republică Populară Română, salariații din învățământ ai școlii elementare cu limba de predare maghiară din Câmpia-Turzii jud. Turda, elevii și părinții acestora și-au luat următoarele angajamente: de a realiza o colaborare cât mai strânsă între cadrele didactice ale școlii, elevi, părinți și organizațiile de masse; de a pavoaza școala cât mai frumos; de a se scrie cât mai multe articole pentru gazeta de perete a școlii, în cinstea zilei de 7 Noembrie, de a asigura o frecvență școlară de 100%; de a face ca frecvența cursurilor de alfabetizare să fie 100%.

Profesorii și învățătorii de naționalitate tătară din Dobrogea își exprimă recunoștința față de Partidul Muncitoresc Român pentru înființarea școlilor cu limba de predare maternă

Sub regimurile burghezo-moșierești populația tătară din Dobrogea a avut de suferit acelaș regim de teroare ca și celelalte naționalități conlocuitoare din țara noastră.

Este îndeobște cunoscut faptul că reacțiunea din țara noastră a încurajat și sprijinit pătura reacționară a populației turcești în politica ei de desnaționalizare a populației tătare din Dobrogea, pentru a o asimila populației turce. Acest lucru însă nu le-a reușit.

In aplicarea politicii naționale a Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului nostru, Ministerul Invățământului Public a hotărît ca populația tătară din țara noastră să-și poată educa copiii în școli cu limba de predare maternă, ca și celelalte naționalități conlocuitoare.

Cu prilejul înființării acestor școli cadrele didactice tătare din Dobrogea au trimis Ministerului Invățământului Public următoarea telegramă:

„Noi, cadrele didactice de naționalitate tătară din Dobrogea ținem să ne exprimăm recunoștința față de Partidul Muncitoresc Român și Ministerul Invățământului Public pentru hotărîrea pe care au luat-o de a înființa școli în care să se predea în limba noastră maternă.

Astfel principiile reformei învățământului devin fapte și pentru noi în școlile cu limba de predare tătară.

Ne luăm angajamentul să muncim cu râvnă folosind experiența școlilor din Republica Socialistă Sovietică Autonomă Tătară pentru ca în scurt timp să educăm populația tătară din țara noastră în spiritul internaționalismului proletar și al dragostei față de scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română".

Expoziția documentară a Republicii Populare Ungară, mijloc de adâncire a raporturilor de prietenie și colaborare între poporul român și maghiar

In sala „Dalles", s'a deschis de curând expoziția documentară a Republicii Populare Ungare, organizată sub auspiciile Institutului Român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Materialul expus în cele trei săli ale expoziției înfățișează importantele realizări ale poporului muncitor maghiar condus de Partidul celor ce muncesc din R. P. Ungară, pe drumul înfăptuirii socialismului.

„Prin planul trienal noi am reconstruit țara, prin planul cincinal clădim o țară nouă"

Așa după cum rezultă din articolul: „Ungaria democratică pe drumul întăririi", apărut în ziarul PRAVDA, sub semnătura lui P. Rosdestvenski, drumul de patru ani și jumătate parcurs de democrația maghiară a fost încununat de realizări mari.

„Muncitorii Ungariei, sprijinindu-se pe ajutorul economic și politic al Uniunii Sovietice și pe relațiile frățești cu țările de democrație populară, își transformă statul lor, pun bazele socialismului".

Viața și lupta poporului maghiar pentru o Ungarie nouă este redată prin imagini bogate în cadrul acestei expoziții.

Din fotografiile, graficele și machetele expuse, se poate vedea gradul înalt către care se îndreaptă desvoltarea industriei și agriculturii maghiare.

Producția din acest an arată o creștere de 125 la sută față de cea din 1938.

In consecință, numărul brațelor de muncă a crescut la 941.000 față de 450.000, cât era în 1940. Graficele arată perspectivele luminoase ce se deschid R. P. Ungare prin punerea în aplicare a Planului.

Desvoltarea noilor ramuri de industrie a adus și o schimbare calitativă în circulația comerțului exterior. In timp ce, înainte de război, Ungaria participa la export cu 30 la sută produse fabricate și cu 70 la sută produse semi-fabricate, astăzi, 70 la sută din exportul ei constă în produse fabricate.

In urma desvoltării industriale, a fost posibilă trecerea la desvoltarea agriculturii. Pe fostele latifundii ale magnaților și grofilor se găsesc astăzi 300 de grupuri cooperative.

O hartă luminoasă marchează rezultatele obținute în domeniul electrificării satelor în urma aplicării planului trienal. Peste 5.000 de sate dispun astăzi de lumină electrică.

Când Partidul celor ce muncesc din Ungaria a aprobat noul plan cincinal de desvoltare a economiei naționale maghiare, Mathias Rakosi a subliniat: „Prin planul trienal noi am reconstruit țara, prin planul cincinal clădim o țară nouă". Aceasta este inscripția ce te întâmpină la intrarea expoziției.

O Ungarie nouă, o cultură nouă

In a doua sală a expoziției, este înfățișată grija deosebită ce o are regimul de democrație populară din R. P. Ungară pentru ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor maghiar.

Din graficele expuse în această sală, rezultă că, în școlile secundare din 1938, numai 4 la sută din elevi erau recrutați din rândurile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare. Acest procent a crescut astăzi la 60 la sută.

Inainte de 1945, copiii dela 6 la 14 ani frecventau trei tipuri de școli, care, în majoritatea lor, nu dădeau elevilor dreptul de înscriere în școlile secundare sau superioare.

După eliberare, prin reforma școlară, s'a instituit un tip de școală primară unică, „Școala generală", având opt clase, și care dă dreptul absolvenților de a urma orice școală secundară. In R. P. Ungară există azi 4.766 de școli generale (elementare), cu 20.884 săli de clasă, școlarizând un număr de 1.100.305 elevi.

Școlile secundare au fost și ele unificate. Ele au patru ani de studiu, și sunt de cinci tipuri: liceul general — cu secțiune clasică, științifică și a limbilor; liceul pedagogic; școala secundară de economie; școala secundară de agricultură și școala secundară de arte și meserii.

In anul 1949, s'au prezentat în prima clasă a școlilor secundare 34.000 elevi. Pentru a înlesni înscrierea la aceste școli s'au acordat ajutoare ce constau în burse și internate. Din cei 34.000 de elevi, 18.000 sunt fii de muncitori și țărani muncitori.

Bursele și căminele studențești foarte răspândite înlesnesc tinerilor studiile superioare.

In R. P. Ungară s'a acordat o deosebită atenție răspândirii cărților marxist-leniniste, al căror tiraj a atins 1.373.000 exemplare. In general, grija pentru carte, pentru circulația ei în masse cât mai largi, a fost o preocupare de bază a regimului.

Tot în această sală a expoziției, numeroase fotografii înfățișează prietenia de nezdruncinat ce leagă poporul român cu poporul maghiar.

Uniunea Sovietică a dat un ajutor neprecupețit poporului muncitor maghiar.

Noul stat democratic maghiar își datorește ființa glorioasei Armate Sovietice care a eliberat Ungaria de sub jugul fascist.

Ajutorul politic și economic acordat apoi R. P. Ungare de către Uniunea Sovietică și genialul ei conducător I. V. Stalin, pentru reușita aplicării planului trienal și pentru aplicarea planului cincinal, este marcat printr'un bogat material documentar, care dovedește cât de mare e contribuția Țării Socialismului în desvoltarea Republicii Populare Ungare.

Portretul Generalissimului Stalin, portretele conducătorilor claselor muncitoare din R. P. Ungară și R. P. R., precum și a celorlalte partide frățești, simbolizează alianța trainică ce leagă muncitorimea maghiară de muncitorimea din lumea întreagă care, în frunte cu oamenii sovietici, luptă sub steagul internaționalismului proletar, împotriva planurilor criminale ale imperialiștilor ațâțători de război.

Expoziția documentară a Republicii Populare Ungare, deschisă sub semnul luptei pentru pace, constitue o valoroasă contribuție la adâncirea schimbului de experiență dintre oamenii muncii din R. P. R. și țara prietenă și vecină.

B. Constantin

Cadrele didactice ale școlilor elementare din comuna Turnișor-Sibiu cu ajutorul țărănimii muncitoare au dus o acțiune susținută pentru refacerea școlilor

Aspecte din activitatea începutului de an școlar

Doar câțiva kilometri despart Sibiul de Turnișor. Drumul iese din marele oraș transilvănean, cârmește apoi într'o cotitură largă și se resfiră în ulițele curate ale Turnișorului.

Sosim de dimineață în comuna care a trăit — au trecut doar trei luni de atunci — marea sărbătoare a constituirii primei gospodării agricole colective din județul Sibiu, eveniment care a marcat o cotitură în viața țărănimii muncitoare din Turnișor. Străzile, care au cunoscut în zori uruitul tractoarelor plecate pe ogoare, se înveselesc de freamătul voios al copiilor porniți spre școli. Căciulițele băieților și băsmăluțele multicolore ale fetițelor, ghetuțele și cișmulițele specifice portului transilvănean, îmbracă Turnișorul în pitoresc. Ici, colo, în porțile largi și arcuite, vezi câte un copil care își primește din mâinile mamei pachețelul de mâncare.

Apoi, în sat se răspândește din nou liniștea. In clase, cei 500 de copii din Turnișor și-au început lecțiile...

Școlile se refac prin muncă voluntară

Iată și clădirile școlilor. Fațadele proaspăt văruite ale celor șapte localuri de școală arată că mâini harnice de gospodari s'au îngrijit din timp ca deschiderea cursurilor să se facă în cât mai bune condițiuni. Din clase și coridoare au fost înlăturate ultimele urme ale barbariei hitleriștilor care au găsit cu cale, în fuga din August 1944, să distrugă cu furie până și mobilierul școlilor. Băncile și catedrele au fost arse, sobele dărâmate. Cu sprijinul Comitetului Provizoriu al com. Turnișor cadrele didactice ale școlii elementare cu limba de predare română, ale școlii elementare cu limba de predare germană și ale grădiniții de copii au mobilizat țărănimea muncitoare în jurul acțiunii de refacere a școlilor.

Băncile au fost înlocuite. S'au reparat și s'au zugrăvit clădirile prin contribuții benevole. Cele 15 sobe care lipsesc vor fi în curând terminate prin munca voluntară a meseriașilor din comună.

Este de subliniat că toate rezultatele pozitive în munca dusă pentru refacerea școlilor sunt rodul colaborării strânse dintre Comitetul Provizoriu și cadrele didactice din Turnișor precum și al sprijinului primit din partea organizației de Partid.

O nouă educație

Comitetul Provizoriu al jud. Sibiu s'a îngrijit ca școlile din Turnișor să fie încadrate cu învățători și profesori destoinici, bine pregătiți, capabili să crească într'un spirit sănătos copiii țăranilor muncitori și pe cei ai membrilor gospodăriei agricole colective „Zorile".

Rezultatele cursurilor I.C.D. n'au întârziat să se arate. Orientarea justă politică-ideologică a cadrelor didactice se observă la fiecare pas în activitatea învățătorilor și a profesorilor.

La școlile cu limba de predare germană, grupul învățătorilor și profesorilor aparținând naționalității conlocuitoare germane îndrumează tineretul pe calea prieteniei între toți oamenii muncii din țara noastră. Dintre cadrele didactice de aci, doi profesori fac parte din Comitetul antifascist german. Ei duc o susținută muncă de lămurire printre țăranii muncitori de naționalitate germană, care au avut ei înșiși de suferit de pe urma războiului de agresiune pornit de Hitler și de marii industriași germani.

Coridoarele și clasele școlilor sunt frumos pavoazate. In cinstea lui 7 Noembrie, cea de a 32-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, școlile din Turnișor și-au luat angajamente pentru îmbunătățirea frecvenței școlare și a punctualității cadrelor didactice, pentru o cât mai frumoasă pavoazare, etc.

In fiecare clasă, atât la școala cu limba de predare română cât și la cea cu limba de predare germană, gazeta de perete a școlarilor ocupă un loc de frunte.

Gospodăria agricolă colectivă „Zorile" a prins în viața ei și școlile din Turnișor. Zilele trecute, tov. Alexandru Costin, directorul grupului de școli, a inițiat o zi de muncă voluntară pe ogoarele gospodăriei agricole colective. Sub conducerea învățătorilor și a profesorilor, școlarii au ieșit pe câmp și au strâns cocenii care împiedicau aratul. S'au arătat cu acest prilej elevilor avantagiile muncii colective și metodele noi întrebuințate în agricultură.

Invățătorii Koefer Andrei și Ion Iordea au trebuit să răspundă sutelor de întrebări: cum merge tractorul singur? De ce se ară mai bine cu patru brazde?

Peste două zile, copiii au cerut din nou să meargă la muncă voluntară. Dorința le-a fost satisfăcută.

Prietenie și colaborare între cadrele didactice ale școlilor din Turnișor

Invrăjbiți altă dată de politica șovină a regimurilor exploatatoare, cadrele didactice ale școlilor din Turnișor sunt astăzi în strânse legături de prietenie și colaborare. Ședințele care privesc bunul mers al școlilor precum și cele organizate pentru ridicarea nivelului politic și ideologic se desfășoară în comun. Invățătorii și profesorii dela școala cu limba de predare română și cei dela școala cu limba de predare germană stau deseori împreună de vorbă pentru a găsi cele mai bune mijloace pe tărâmul ridicării nivelului cultural al țărănimii muncitoare din Turnișor.

Corul căminului cultural, organizat de învățătorul Ion Pârâu, ilustrează colaborarea cadrelor didactice în domeniul activității culturale. Pe lângă cei nouă învățători și profesori care fac parte din cor — dintre care cinci români și patru de naționalitate germană — mai activează în ansamblul coral și țărani muncitori, membri ai gospodăriei agricole colective „Zorile".

Aurel Munteanu, Comaniciu Ioan și Dragomir Alexandru sunt nelipsiți dela repetițiile corului. Duminică, ansamblul a prezentat în comuna Noul Săsesc, un frumos program artistic cu prilejul deschiderii unei case de naștere.

Cadrele didactice sprijină campania însămânțărilor

Cadrele didactice din Turnișor au dat o serioasă contribuție la munca de lămurire dusă pentru grăbirea însămânțărilor de toamnă. Din inițiativa organizației de Partid, învățătorii și profesorii au împărțit satul în zece sectoare. Fiecare sector a fost luat în primire de trei învățători, care au mers din gospodărie în gospodărie și au arătat țăranilor muncitori cât de importantă este, pentru toți oamenii muncii din țara noastră, terminarea la vreme a campaniei de însămânțări.

*

Așa a început să se desfășoare în noul an școlar munca învățătorilor și a profesorilor din Turnișor. Firește, sunt și lipsuri. Nu s'au pus bazele colaborării între școală și familie, și mai ales, între cadrele didactice și părinții care fac parte din gospodăria agricolă colectivă „Zorile". Planificarea activității didactice nu a înlocuit cu totul sistemul improvizațiilor. Nu se duce încă o luptă susținută pentru lichidarea absentelor dela școală.

Inlăturând însă aceste deficiențe, învățătorii și profesorii din Turnișor vor face pași mari înainte, devenind cadre didactice demne de sarcina de a forma omul nou, omul societății socialiste.

POȘTA REDACȚIEI

● D. ANTOHI. Din recenzia pe care ne-ați trimis-o asupra cărții lui A. G. Kalașnicov, profesor universitar și membru activ al Academiei de Științe Pedagogice, intitulată „Educația Poporului în U.R.S.S.", desprindem o serie de extrase bine alese. Pentru a trece la publicare, vă rugăm însă să completați extrasele și să le însoțiți și cu aprecierile dvs. personale. Așteptăm să reveniți.

★

● *PROF. STAICU. Articolul dvs. intitulat „Exerciții de vorbire" cuprinde considerații și propuneri foarte interesante. Il vom publica într'unul din numerele viitoare.*

★

● *INV. AXENTE CRACIUNESCU. — Obârșeni de Munte-Mehedinți. „Apicultura în școală", cum vă intitulați articolul, este, în adevăr, o problemă interesantă. Intrucât însă tratează unele lucruri de specialitate, am trimis articolul revistei „Apicultura".*

★

● PROF. NIȚU I. NICOLAE. — Mihăileni-Dorohoi. In adevăr, în recenzia făcută, în gazeta noastră, revistei „Cum vorbim" s'a omis a se indica adresa redacției și a administrației. Iată-le: *Redacția:* Strada Spătarului nr. 12; *Administrația:* „Slova" strada Const. Mille nr. 14 București. Pentru cele ce vă interesează, adresați-vă direct administrației revistei „Cum vorbim", la adresa pe care v'am dat-o.

Note politice externe

La 22 Octombrie a. c. s'au reunit la Londra, în primul Congres al Partizanilor Păcii din Anglia, o mie două sute de delegați și reprezentanți ai opiniei publice. Chrowther, președintele Comitetului partizanilor păcii din Marea Britanie a denunțat cu putere propaganda falsă căruia îi este supus poporul englez. „Este aproape imposibil — a declarat el, — să găsești astăzi în Marea Britanie o interpretare obiectivă în ziare și la radio a „problemelor fundamentale ale păcii".

Crowther a arătat că și în Anglia forțele păcii se află în ofensivă pentru pace nu în defensivă.

Vice președintele Uniunii Minerilor din Scoția, John Wood, a înfierat elementele reacționare grupate în jurul monopoliștilor nordamericani care se opun înaintării socialismului, el a arătat cum instigă la război ațâțătorii de felul lui Churchill sau de felul senatorului american Cannon. Forțele păcii sunt însă mai puternice decât forțele războiului a spus el. Wood a subliniat faptul că U.R.S.S. deși posedă arma atomică continuă să insiste pentru interzicerea ei și pentru stabilirea unui control internațional din partea Națiunilor Unite.

In ceeace privește situația internă din Anglia, Wood a arătat că în timp ce i se cere poporului să accepte un trai scăzut datorită crizei economice, statul cheltuește anual 800 de milioane lire sterline pentru pregătirile de război. El a arătat că dacă ar fi rechemate forțele britanice din colonii s'ar putea realiza o economisire și de cheltueli și de vieți britanice.

Wood a cerut prietenie cu Uniunea Sovietică, a spus că trebuie să i se întindă Chinei populare o mână prietenească și a îndemnat pe toți partizanii păcii să se alăture luptei internaționale pentru pace.

In numele delegației sovietice la Congres, academicianul Volgin a adus salutul Comitetului partizanilor păcii din U.R.S.S. In cuvântarea sa el a spus că, Congresul partizanilor păcii din Anglia constitue un stadiu important în desvoltarea mișcării generale a popoarelor pentru instaurarea unei păci trainice și și-a exprimat încrederea că strângerea prieteniei între popoarele britanic și sovietic va însemna o bună garanție pentru pace.

Rezoluția care a fost adoptată la închiderea Congresului declară că războiul nu este inevitabil; că popoarele având orânduiri sociale diferite pot conviețui în mod pașnic și că în special pentru Marea Britanie, orice nou război ar însemna o distrugere catastrofală. După ce înfierează propaganda imperialistă de război și formarea de blocuri militare agresive, rezoluția subliniază că Marea Britanie poate juca un rol hotăritor împotriva planurilor de război și că poporul britanic împreună cu popoarele din întreaga lume au forța necesară pentru a înfrânge pe ațâțătorii la un nou război. Rezoluția salută creșterea forței partizanilor păcii din toate țările. Ea cheamă la consolidarea prieteniei între toate popoarele și mai ales între popoarele englez, chinez, francez, american, și sovietic. Congresul — arată rezoluția — cere reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice; ea reclamă libertatea pentru popoarele coloniale și condamnă teoriile rasiale, fascismul, antisemitismul; ea condamnă deasemenea sprijinul ce i se dă Greciei monarho-fasciste și Spaniei lui Franco. Rezoluția recomandă intensificarea comerțului cu țările ce nu fac parte din zona dolarului și în special cu U.R.S.S. și țările democrației populare.

In Grecia monarho-fasciștii se dedau la cele mai sălbatice represiuni împotriva elementelor progresiste.

In ședința din 24 Oct. a. c. a Comitetului Politic al ONU, la care s'a luat în discuție raportul privitor la problema greacă prezentat de către așa numita Comisiune de conciliere, delegatul grec, după o declarație a lui A. I. Vâșinski, a fost nevoit să recunoască represiunile comise de guvernul grec, asigurând însă că se iau măsuri de „slăbire a teroarei" că guvernul grec se gândește să stabilească un fel de „nouă procedură de judecare și grațiere" care ar face posibilă o micșorare a numărului de condamnări la moarte.

Dar, a adăogat delegatul grec, această procedură „nu garantează suspendarea executării tuturor sentințelor de condamnare la moarte".

Evident, cum s'ar fi putut abate un reprezentant al reacțiunii fasciste dela tradiționala metodă a diversiunii! In consecință delegatul Greciei monarho-fasciste s'a apărat... atacând U.R.S.S. și țările de democrație populară, debitând cele mai năstrușnice calomnii.

Ca și cum condamnarea la moarte, pronunțată recent, la 13 Octombrie a. c. de către un tribunal din Atena, împotriva a 8 fruntași binecunoscuți ai mișcării populare de eliberare din Grecia, n'ar constitui o nouă dovadă a sălbăticiei prigonirilor pe care le practică nemilos guvernul monarho-fascist.

In ședința Comitetului Politic, Manuilski, delegatul ucrainean, a arătat cât de mincinoase au fost promisiunile delegatului grec, făcute în ședința anterioară dela 29 Septembrie a. c., privitoare la oprirea executării sentinței de moarte pronunțată împotriva lui Demostenes Ghiorghiu. După ce Ghiorghiu a adresat apelul Adunării Generale, monarho-fasciștii au grăbit execuția.

In ultima vreme guvernul din Atena a intensificat teroarea. Oamenii sunt împușcați în secret, uciși sub pretextul „încercării de evadare", mii de patrioți sunt uciși sau mor în așa numitele lagăre de „reeducare". De pildă în lagărul din insula Makronisos deținuții sunt biciuiți până la pierderea conștiinței, noaptea sunt scoși din corturi, conduși pe stânci, chinuiți cu bestialitate și aruncați în mare. Alții sunt stropiți cu petrol și li se dau foc sau sunt desbrăcați, unși cu gudron și lăsați o zi întreagă sub soarele arzător până ce se vor „pocăi".

Fantezia călăilor monarho-fasciști depășește pe aceea a Gestapoului.

In ședința Comitetului Politic, Manuilski a arătat că O. N. U. nu poate rămâne nepăsătoare față de toate aceste crime. Atâta timp cât această teroare neînfrânată continuă — a arătat el — nu poate exista o reglementare pașnică în Grecia.

Delegatul Statelor Unite, Cohen, a făcut din nou dovada prefăcătoriei sale cunoscute, într'o cuvântare în care s'a încurcat în propriile sale argumente.

Luând cuvântul, A. I. Vișinski a spus că în Grecia tribunalele își continuă activitatea fără încetare, asemenea unei mașini de tocat carne care a și înghițit numeroase vieți omenești. El a arătat că deși guvernul grec a declarat „triumfător" că lupta s'a sfârșit, continuă totuși execuțiile. Asta arată că ceeace se face în Grecia sunt acte de răzbunare împotriva adversarilor politici. **Vișinski a citat numele unor condamnați care nici nu sunt de stânga și unii sunt chiar fără de partid.**

Reprezentantul Statelor Unite a spus că înainte de a se vorbi de suspendarea execuțiilor în Grecia trebue să se discute despre reglementarea chestiunii grecești în general la care Vișinski a răspuns printr'un proverb: **Până să răsară soarele iți ia ochii roua.** „Să nu se întâmple — a spus el — ca în timp ce noi vom reglementa chestiunea în mod general, sute de democrați și patrioți cinstiți „vinovați" numai de a fi luptat pentru libertatea și independența țării lor, de a-și fi exprimat în mod liber și curajos vederile lor democratice și de a-și fi închinat viața acestei nobile cauze, să fie spânzurați, împușcați și înecați în Marea Egee".

Vișinski a arătat că suspendarea execuțiilor ar contribui la reglementarea chestiunii grecești.

După cuvântarea lui A. I. Vișinski, reprezentantul Canadei a cerut să se treacă imediat la vot asupra rezoluției sovietice în acest sens pentru a împiedica pe ceilalți delegați să mai ia cuvântul, temându-se ca apelul uman al delegației sovietice să nu-i determine a lua o atitudine pozitivă. Și deși s'a votat pentru propunerea canadiană de a se închide desbaterile cu 18 voturi contra 14 și cu 21 abțineri, luând cuvântul din nou A. I. Vișinski a propus să se treacă din nou la vot pentru a amâna ședința astfel ca propunerea sovietică să fie examinată într'o timp și reluată în ședința viitoare a Comitetului.

Această propunere a lui A. I. Vișinski a fost adoptată cu 35 voturi contra 13 și 7 abțineri.

In numele guvernului provizoriu al Republicii Democrate Germane, ministrul de afaceri externe a adresat tuturor guvernelor, la 24 Octombrie a. c. o declarație în care încunoștințează despre constituirea Republicii și intrarea în vigoare a Constituției aprobată la 30 Mai 1949 de către cel de al treilea Congres al poporului german. Deasemeni declarația face cunoscută alegerea lui Wilhelm Pieck ca președinte al Republicii și a lui Otto Grotewohl ca prim-ministru al guvernului provizoriu.

Arătând că guvernul dorește să acționeze pentru restaurarea unității Germaniei pe baze democratice și pașnice, declarația subliniază deasemenea că guvernul urmărește încheierea cât mai grabnică a tratatului de pace între puterile aliate și Germania.

Guvernul provizoriu — se arată în menționata declarație — recunoaște pe deplin acordurile încheiate în comun de aliați cu privire la Germania și în primul rând acordurile dela Yalta și Potsdam.

Guvernul provizoriu german este hotărît să acționeze pentru a împiedeca reînvierea imperialismului german și pentru stabilirea de legături prietenești cu toate popoarele și în special cu cel sovietic.

Declarația guvernului provizoriu, subliniază că Guvernul Sovietic recunoaște interesele naționale ale poporului german, pe care în repetate rânduri le-a apărat și reprezentat. Recunoașterea Republicii Democrate Germane de către U.R.S.S. — arată declarația — este de o importanță hotărîtoare; deasemenea și recunoașterea de către alte state este de mare importanță.

Declarația guvernului provizoriu german spune în încheiere că acesta va căuta să traducă în fapt promisiunea făcută poporului german de a-și relua locul printre popoarele libere și pașnice, de a se preocupa și de a contribui la cauza consolidării păcii și a legăturilor de prietenie între toate popoarele. In consecință, guvernul provizoriu al Republicii Democrate Germane, „consideră că este de dorit și necesar, în interesul ambelor părți, să se stabilească relații diplomatice, economice, și de altă natură, normale, între guvernul provizoriu al Republicii Democrate Germane și orice stat care este gata să stabilească astfel de relații în baza respectului reciproc și egalității".

Criza de guvern în Franța care durează de trei săptămâni demonstrează neputința clasei stăpânitoare capitaliste de a face față situației economice dezastruoase în care se află țara.

George Bidault (MRP), al treilea candidat la postul de prim-ministru, se sbate în toate chipurile, în momentul de față, să pună capăt crizei guvernamentale. Reacțiunea franceză tinde să ajungă la un guvern care să modifice legea electorală și să dizolve parlamentul. Partidul lui De Gaulle, sprijinit și de socialiști și de radicali-socialiști s'a declarat încă de mult împotriva sistemului reprezentării proporționale. Ei vor să reducă numărul reprezentanților Partidului Comunist Francez în Parlament. George Bidault este destinat să servească acestor scopuri.

Poporul francez cere însă un guvern de unitate democratică, dându-și seama că situația nu se poate schimba în bine ci dimpotrivă dacă în fruntea guvernului s'ar afla un Bidault, Jules Moch sau René Mayer.

d. hrv.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, — București

ANUL I Nr. 32 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 11 Noembrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 -

„Știința tocmai de aceea se numește știință, pentrucă ea nu cunoaște fetișuri, nu se teme să ridice mâna împotriva a ceeace și-a trăit traiul, împotriva a ceeace este vechi, și își apleacă urechea cu luare aminte la glasul experienței, glasul practicii".

I. V. STALIN

„Marea Revoluție Socialistă din Octombrie trăește și învinge în lupta dusă de puternicul front al partizanilor păcii, democrației și socialismului împotriva forțelor agresiunii imperialiste, împotriva atățătorilor la un nou război"

Raportul lui G. M. Malenkov la ședința solemnă a Sovietului din Moscova cu prilejul celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Duminică 6 Noembrie, cu prilejul sărbătoririi celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a avut loc la Teatrul Mare din capitala U. R. S. S., o ședință solemnă a Sovietului deputaților oamenilor muncii din Moscova, cu participarea reprezentanților organizațiilor de partid și de masă și ai Armatei Sovietice.

Cu acest prilej a luat cuvântul G. M. Malenkov, care a prezentat raportul asupra celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

G. M. Malenkov și-a început raportul subliniind condițiile fericite în care popoarele Uniunii Sovietice sărbătoresc cea de a 32-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

„Niciodată în istoria Patriei noastre, a spus G. M. Malenkov, popoarele care locuiesc pe nesfârșitele sale întinderi nu au fost atât de strâns unite între ele. Vrăjmășiei și urii dintre națiuni, care au domnit în țara noastră înainte de Revoluție, le-au luat locul de mult prietenia și colaborarea frățească a tuturor popoarelor. Forțele creatoare ale popoarelor mari și mici și-au găsit posibilitatea de desvoltare în marea prietenie a națiunilor din Uniunea Sovietică.

Niciodată în decursul întregii sale istorii, Patria noastră nu a avut frontiere de stat atât de juste și de bine așezate. Priviți harta! La Apus, Ucraina și-a adunat într'o singură familie tot poporul său ucrainian. Nedreptatea istorică în legătură cu frontierele R. S. S. Bielorusă și R. S. S. Moldoveneească a fost înlăturată. La Apus nu mai există Prusia Orientală, această seculară bază de atac împotriva Patriei noastre. Ceva mai la Nord, în interesul întăririi apărării Leningradului, au fost stabilite noui frontiere trainice. In Extremul Orient, lanțul insulelor Kurile a căpătat o nouă însemnătate în interesul securității Patriei noastre, în timp ce insula Sahalin, acum reîntregită, joacă în apărarea Uniunii Sovietice un rol mai mare decât atunci când era înjumătățită.

Niciodată în decursul întregii sale istorii, Patria noastră nu a fost înconjurată de țări vecine atât de prietenoase față de statul nostru. La frontierele Uniunii Sovietice, în locul unui stat polonez ostil Rusiei, avem acum Polonia democrată prietenă; în locul unei Cehoslovacii desmembrate de către hitleriști și care încă nu de mult lâncezea sub jugul cotropitorilor fasciști, avem o Cehoslovacie democrată populară prietenă; în locul fostului vasal al Germaniei hitleriste — Ungaria, avem acum Republica Populară Ungară, prietenă; în locul unei Românii ostile Uniunii Sovietice, avem Republica Populară Română, prietenă; în locul vechii Bulgarii, care era o anexă a mașinii de război hitleriste, Uniunea Sovietică are o prietenă credincioasă în Republica Populară Bulgaria; popoarele polonez, cehoslovac, ungar, român și bulgar sunt unite cu popoarele Uniunii Sovietice prin legături de prietenie veșnică; în Răsărit, Uniunea Sovietică se mărginește cu Republica Populară Mongolă, cu care de mulți ani avem legături de prietenie; vecina noastră, tânăra Republică Populară Democrată Coreeană, ne este prietenă, și, însfârșit, în locul unei Chine înrobite fiarelor de pradă ale capitalului străin, avem acum o vecină mare și prietenă, Republica Populară Chineză liberă".

G. M. MALENKOV

Pe calea sigură spre noui victorii

In continuare, G. M. Malenkov, a trecut în revistă succesele, în toate domeniile economiei și culturii socialiste, cu care poporul sovietic întâmpină cea de a 32-a aniversare a lui Octombrie.

Primul plan cincinal stalinist de după război a dus la depășirea nivelului economiei naționale dinaintea războiului. Producția întregii industrii din Octombrie a depășit producția mediei lunare din 1940 cu 50 la sută.

Planul cincinal de după război a corespuns unei noui desvoltări a construcției industriale. In trei ani și nouă luni au fost astfel refăcute, construite și puse în funcțiune 4.600 de întreprinderi industriale de Stat, fără a socoti întreprinderile cooperatiste și celelalte întreprinderi mici.

G. M. Malenkov a subliniat, printre altele, și succesele obținute în agricultura socialistă.

„Incă în 1948, recolta globală de grâne a atins aproape nivelul anului 1940. Iar recolta anului curent a depășit pe aceea din anul 1940".

In cadrul măsurilor luate de Partid și Guvern pentru mărirea productivității culturilor de grâne, de plante industriale, etc., au și fost efectuate plantări de perdele de păduri protectoare pe o suprafață de peste 500.000 ha, O suprafață și mai mare a fost pregătită pentru plantările de păduri în 1950.

In 1949 industria socialistă a furnizat agriculturii 150.000 de tractoare, 28.000 combine, peste 1.600.000 de unelte atașabile și alte mașini agricole. Agricultura sovietică a primit astfel de 3—4 ori mai multe tractoare și mașini agricole decât în anul 1940.

După ce a arătat succesele considerabile obținute pe tărâmul științei și artei, G. M. Malenkov a subliniat că, în perioada dela sfârșitul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, din 1945 și până în 1949, au fost decorați cu ordine și medalii ale U.R.S.S. peste 510.000 muncitori, colhoznici, savanți, ingineri, tehnicieni, funcționari, medici, învățători și alți oameni ai muncii, pentru realizările din industrie, transporturi, agricultură, știință, cultură și artă.

„In cursul aceleiași perioade de timp, 4.800 de muncitori din industrie și de fruntași ai agriculturii au primit titlul de Erou al Muncii Socialiste și 2.540 muncitori pe tărâmul științei, tehnicii, artei și literaturii au primit înaltul titlu de laureat al premiului Stalin".

Uniunea Sovietică este pentru pace și apără cauza păcii

Subliniind politica de pace și prietenie între popoare pe care o *promovează Uniunea Sovietică*, G. M. Malenkov a spus în continuare:

„Politica de pace a Uniunii Sovietice izvorăște din înseși bazele și principiile orânduirii socialiste și din interesele poporului sovietic. Lichidând până la capăt exploatarea seculară a omului de către om în țara noastră, noi am lichidat totodată acele cauze și premize care în lumea capitalistă dau naștere politicii de exploatare și subjugare a altor popoare.

Creând un model de colaborare frățească între popoare de diferite rase și naționalități, model nemaiîntâlnit în istoria omenirii, noi am lichidat prin aceasta, odată pentru totdeauna, politica ce întemeiază bunăstarea unui stat pe asuprirea altor state.

Nu este străină politica ce-și face un principiu conducător din înăbușirea suveranității naționale a altor popoare. Statul socialist nu are nevoie de expansiune externă. El nu are nevoie de acaparări coloniale. Sistemul sovietic socialist a smuls din rădăcini cauzele care dau naștere la crize economice, crize din care conducătorii lumii capitaliste caută deobicei ieșire pe calea aventurilor războinice. Imperialiștii își pun speranțele în aventuri războinice, deoarece se tem de o întrecere pașnică cu socialismul. Dar este absolut limpede că aventurile războinice nu rezervă imperialiștilor nimic altceva decât catastrofă.

Oamenii sovietici nu se tem de întrecerea pașnică cu capitalismul. De aceea ei se ridică împotriva unui nou război și stau în apărarea păcii deși cunosc bine și sunt absolut siguri de forța lor invincibilă.

Oamenii sovietici își dau pe deplin seama de răspunderea lor în fața istoriei. Ei au dovedit aceasta și atunci când neprecupețindu-și puterile, au apărat cu pieptul Patria lor și întreaga omenire progresistă de năvala barbarilor fasciști. Ei dovedesc aceasta și în anii de după război, când bine cunoscutii adepți ai barbarilor fasciști ridică asupra lumii spectrul sângeros al unui nou război.

Credincios politicii sale consecvente de pace, Guvernul Sovietic a apărat dealungul întregii perioade de după război programul a cărui înfăptuire va sluji unei serioase întăriri a păcii și securității internaționale. Acest program cuprinde colaborarea marilor puteri, reducerea înarmărilor și interzicerea necondiționată a armei atomice. Acest program prevede îndeplinirea strictă a hotărîrilor dela Potsdam în chestiunea germană, reglementarea păcii cu Japonia, extinderea legăturilor comerciale și economice între diferitele țări.

Dacă acest program nu se înfăptuește, aceasta este numai pentrucă el nu convine atățătorilor la război. Guvernul Sovietic nu-și slăbește însă eforturile în lupta pentru întărirea păcii. El propune fără încetare condamnarea pregătirilor pentru un nou război ce se fac într'un număr de țări și, în primul rând, în Statele Unite ale Americii și Anglia, interzicerea necondiționată a armei atomice și stabilirea unui control internațional corespunzător.

Guvernul Sovietic a propus nu de mult ca cele cinci mari puteri — Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, Franța, China și Uniunea Sovietică — să încheie între ele un pact pentru întărirea

(Continuare în pag. 4)

„Exemplul Uniunii Sovietice să ne călăuzească înainte spre socialism"

Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al C. C. al P. M. R., la adunarea festivă convocată în cinstea zilei de 7 Noembrie, cea de a 32-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al C. C. al P. M. R., și-a început cuvântarea rostită la adunarea festivă convocată în cinstea zilei de 7 Noembrie subliniind condițiile în care oamenii muncii de pretutindeni sărbătoresc cea de a 32-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

In timp ce Uniunea Sovietică a devenit o țară industrială înaintată, cu cea mai avansată agricultură din lume, cu o mare capacitate de producție, o țară unde muncitorul sovietic și țăranul colhoznic au asigurat un trai îmbelșugat, în lumea capitalistă situația este dezastruoasă.

„Tendințele agresive ale imperialismului american, a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, care a înrobit cu sistemul planului Marshall popoarele Europei Apusene și a încadrat țările lor în pactul Atlanticului de Nord, au făcut ca lupta pentru pace să dobândească din nou o însemnătate primordială pentru toate popoarele. Monopoliștii americani au acaparat piețele rămase libere de pe urma eliminării concurenților lor germani și japonezi; ei au pus mâna pe industria Germaniei Occidentale și pe cea japoneză, au pătruns cu capitalurile lor în coloniile și dominioanele engleze, au transformat țările Europei Apusene în semicolonii supuse intereselor capitalului american.

Situația economică a țărilor marshallizate este dezastruoasă. Pentru a ușura pătrunderea capitalului american în toate aceste țări, monopoliștii americani au impus devalorizarea monedelor a 19 țări satelite și reducerea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Poftele rechinilor imperialiști cresc nemăsurat. Ei vor să aibă dominația asupra întregului glob pământesc și dacă ar fi posibil, ar transforma în colonii americane și luna și planetele".

După ce a arătat planurile și metodele de lucru ale imperialiștilor anglo-americani, eșecul lamentabil al șantajului cu bomba atomică și al uneltirilor mârșave, tov. Gh. Gheorghiu-Dej subliniază apoi că Marea Țară a Socialismului constitue forța conducătoare a frontului păcii și garanția cea mai sigură a păstrării păcii.

„In fața popoarelor lumii a devenit tot mai clar că imperialiștii anglo-americani sunt provocatorii la război. Ei au respins la Organizația Națiunilor Unite toate propunerile Uniunii Sovietice pentru interzicerea folosirii armei atomice, pentru reducerea înarmărilor, pentru încheerea unui pact de pace între cele cinci mari puteri. Imperialiștii anglo-americani ocolesc discuțiile care urmăresc asigurarea păcii și împiedică intrarea în Organizația Națiunilor Unite a țărilor noului democrații, care ar fi întărit tabăra păcii din sânul acestei organizații. In schimb, ei provoacă intervenția în treburile interne ale demo-

GH. GHEORGHIU-DEJ

craților populare, punând în discuția O. N. U. regimul intern din aceste țări și închipuindu-și că vor putea determina în felul acesta popoarele eliberate de sub jugul moșierilor și capitaliștilor, să le restituie acestora mosiile, fabricile și băncile naționalizate. Stăpânii monopolurilor americane se interesează foarte mult de soarta trădătorilor de țară din Ungaria, Bulgaria și România, care și-au primit pedeapsa meritată din partea popoarelor acestor țări. Ei îndrăznesc să ne dea lecții despre democrație, în timp ce legile anti-muncitorești, rasismul și antisemitismul, linșarea oamenilor de altă culoare, condamnarea conducătorilor Partidului Comunist American, 6 milioane de șomeri permanenți și 12 milioane de șomeri parțiali, adică 18 milioane de flămânzi, arată cu prisosință în ce constă așa zisa democrație americană.

Este un regim de sângeroasă dictatură a trusturilor. Dreapta sentință dată de judecătorii poporului împotriva unor spioni ai imperialismului american ca Mindszenty, Petkov sau Maniu, nu a emoționat decât pe câțiva bancheri de pe Wall Street, în timp ce banditeasca condamnare a fruntașilor comuniști americani, împreună cu avocații care i-au apărat la proces, a stârnit indignarea milioanelor de oameni din lumea întreagă și chiar din America.

Trusturile americane și engleze care nu sunt multumite cu democrația populară din țara noastră, ar dori să ne vadă în situația în care ele au adus Grecia, cu trupe engleze și americane care ocupă țara la aproape cinci ani după terminarea războiului și cu regimul de teroare și asasinare a sute și sute de democrați și luptători antifasciști de către călăii dela Atena, la ordinele misiunii militare americane.

Patronii asasinilor dela Atena îndrăznesc să ne dea nouă lecții de democrație. Democrația noastră populară a fost atacată la O. N. U., dar orice om cinstit care ar face o comparație cu regimul care a fost în trecut în țara noastră, ar vedea că pentru prima dată în istoria țării, massele largi ale celor ce muncesc se bucură de drepturi și libertăți.

Aveau care muncitorii noștri în trecut libertatea de organizare în sindicate? Existau libertăți politice? Își puteau ei susține revendicările economice? Pentru fiecare cerință mărunță, clasa muncitoare a trebuit să dea în trecut jertfe de sânge. Astăzi, cele mai largi masse iau parte la treburile obștești. Pentru prima dată în țara noastră poporul muncitor cunoaște astăzi cele mai largi drepturi și libertăți de organizare.

O singură cale există pentru înlăturarea tuturor crimelor pe care imperialiștii le comit împotriva luptătorilor pentru pace și libertate, împotriva păcii însăși. Aceasta este calea luptei alături de toate forțele democrației, alături de marea Uniune Sovietică, pentru apărarea păcii, pentru a face războaiele imposibile în viitor.

Păstrarea păcii și independenței naționale a tuturor popoarelor mari și mici atunci va fi definitiv asigurată, când va fi înlăturat sistemul imperialist. Lupta pentru pace a cuprins sute de milioane de oameni din toate țările de pe glob, din țările care au fost eliberate de exploatarea capitaliștilor, ca și din țările în care cei ce muncesc mai suferă încă jugul exploatării, cum sunt America, Anglia, Franța, Italia și altele. MARFA REVOLUȚIE SOCIALISTĂ DIN OCTOMBRIE A ARĂTAT TUTUROR EXPLOATATILOR ȘI ASUPRIȚILOR DIN LUMEA INTREAGĂ CARE SUNT CALE DE ELIBERARE DE SUB JUGUL IMPERIALISMULUI".

Experiența Uniunii Sovietice constitue un tezaur de învățături pentru toate țările în care proletariatul a cucerit puterea în Stat.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat apoi în continuare că desfășurarea evenimentelor istorice care au avut loc după cel de al doilea război mondial a confirmat previziunile geniale ale tovarășului Stalin, făcute încă în anul 1928.

„Experiența dictaturii proletariatului din U.R.S.S. constitue un tezaur de învățături pentru toate țările în care proletariatul a cucerit puterea în Stat. Democrația populară, care îndeplinește funcțiunile dictaturii proletariatului, este și ea o formă a dictaturii proletariatului, însă forma superioară a dictaturii proletariatului este forma sovietică. In procesul de desvoltare a democrației noastre populare vom desvolta și noi din ce în ce mai larg, participarea celor ce muncesc la conducerea treburilor statului.

Geniala putere de previziune a lui Lenin și Stalin nu s'a limitat numai la arătarea formelor pe care va trebui să le ia puterea de stat a clasei muncitoare după cucerirea puterii politice de către proletariat, ci și a căilor pe care trebue să se ajungă la aceasta.

„In afară de țările desvoltate din punct de vedere capitalist" — spune tovarășul Stalin — „în care victoria proletariatului va duce dintr'odată la dictatura proletariatului, există încă țări, puțin desvoltate din punct de vedere capitalist, cu resturi feudale, cu o problemă agrară specială, de tip antifeudal (Polonia, România, etc.), unde mica burghezie și mai ales țărănimea își va avea neapărat cuvântul său de spus în cazul unei izbuc-

(Continuare în pag. 4)

Oamenii muncii din R. P. R. au sărbătorit cu nestăvilit entuziasm ziua de 7 Noembrie

Uriașa manifestație din Capitală

Cea de-a 32-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a fost sărbătorită în Capitală cu nestăvilit entuziasm, printr'un grandios meeting urmat de o uriașă demonstrație de masse, ce a avut loc în Piața Victoriei.

La apelul Organizației de București a Partidului Muncitoresc Român, populația muncitoare a Capitalei, bărbați și femei, tineri și vârstnici, au răspuns cu elan, exprimând dragostea și recunoștința adâncă pe care oamenii muncii din țara noastră o poartă glorioasei noastre prietene și sprijinitoare, Uniunea Sovietică, Marea Țară a Socialismului victorios și genialului ei conducător, învățătorul iubit al oamenilor muncii din întreaga lume, prietenul cel mai bun al poporului român, Iosif Vissarionovici Stalin.

In Piața Victoriei

Piața Victoriei îmbrăcase haină de sărbătoare. Tablouri imense înfățișau pe genialii dascăli ai clasei muncitoare din întreaga lume, pe conducătorii Partidului Muncitoresc Român și Guvernului.

Drapele, fiamuri, pancarte roșii, lozinci mobilizatoare, întâmpinau ochiul din toate părțile. Tribune măreațe străjuiau de o parte și de alta, având în mijloc tribuna centrală, splendid drapată în roșu și artistic împodobită cu drapele, flori și ghirlande de verdeață.

Deschiderea meetingului

Meetingul a fost deschis prin executarea Imnului R.P.R. și Imnului Sovietic, care au fost primite de mii de oameni ai muncii masați în Piața Victoriei, prin aplauze și aclamații călduroase.

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a luat apoi cuvântul tov. Gh. Apostol, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Confederației Generale a Muncii.

După ce a subliniat era nouă care a fost deschisă în istoria omenirii prin victoria obținută în 1917 de proletariatul rus sub conducerea Partidului Comunist (bolșevic) al lui Lenin și Stalin, tov. Gh. Apostol a continuat astfel:

„Popoarele sovietice după ce au construit socialismul construiesc azi, sub geniala conducere a Marelui Stalin, comunismul.

Spre Uniunea Sovietică se îndreaptă privirile pline de încredere ale tuturor popoarelor iubitoare de pace și libertate. In lupta crâncenă împotriva imperialiștilor mondiali, dușmani odioși ai omenirii muncitoare, Uniunea Sovietică este stegarul tuturor forțelor progresiste din lume.

Strâns unite în jurul Uniunii Sovietice stau țările de democrație populară, Partidele comuniste și muncitorești din întreaga lume, mișcarea revoluționară din colonii și din țările stăpânite de imperialiști. Ca un val uriaș se ridică împotriva imperialiștilor anglo-americani și a slugilor lor ce doresc să dezlănțuie noui războaie, forța imensă a popoarelor care luptă pentru pace trainică și democrație în lume.

Datorită victoriilor istorice ale armatelor sovietice au fost sdrobite planurile de dominație mondială urzite de fasciștii germani și imperialiștii japonezi. Datorită ajutorului politic, economic și cultural al Uniunii Sovietice au luat ființă democrațiile populare".

Tov. Gh. Apostol a continuat subliniind succesele dobândite în țara noastră de toți oamenii muncii, și a încheiat astfel cuvântarea sa:

„Sub steagul invincibil al lui Lenin și Stalin, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, oamenii muncii din R.P.R., în frunte cu clasa muncitoare, înaintează victorioși pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, pe drumul construirii socialismului, pe drumul prieteniei veșnice între poporul nostru muncitor și marele popor sovietic.

Trăiască a 32-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română, organizatorul victoriilor noastre!

Trăiască Marea Uniune Sovietică, bastionul păcii, libertății și independenței popoarelor!

Trăiască Partidul Comunist (bolșevic) al U.R.S.S., stegarul frontului democrației și socialismului!

Trăiască Iosif Vissarionovici

(Continuare în pag. 4)

Tribuna centrală în timpul grandioasei manifestații de 7 Noembrie din Capitală.

Un aspect al uriașului meeting

Defilează elevii

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

EDUCAȚIA PREȘCOLARĂ IN UNIUNEA SOVIETICĂ

In Uniunea Sovietică, educația preșcolară a căpătat o largă desvoltare abia după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Intre anii 1913—1914, în Rusia țaristă erau doar 200 de grădinițe — cele mai multe particulare, — frecventate de 3.000 de copii. Astăzi funcționează în Uniunea Sovietică 25 mii grădinițe, frecventate de peste un milion de copii. In afară de aceasta, aproape în fiecare colhoz se organizează în fiecare an terenuri de vară pentru copii.

Grădinițele și terenurile pentru copii funcționează în prezent până în cele mai îndepărtate republici autonome și unionale (R. S. S. Uzbecă, Tadjică, Chirghiză ș. a.).

Clădirile destinate grădinițelor de copii sunt construite după proecte tip, întocmite de arhitecți vestiți, colaboratori ai Academiei de arhitectură.

Contingentul pedagogilor din instituțiile preșcolare se mărește în fiecare an. In R. S. F. S. R., funcționează 52 de școli pedagogice speciale preșcolare, cu cursuri pe timp de trei ani, în care sunt primite elevele care au terminat 7 clase.

Cadrele didactice din instituțiile preșcolare, ca și metodologii și inspectorii învățământului preșcolar, își fac studiile de specialitate în secțiile preșcolare ale Institutelor Pedagogice.

In Uniunea Sovietică, funcționează diferite tipuri de instituții preșcolare pentru copiii în vârstă de 3—7 ani. Principalul tip este grădinița de copii. Aici, copiii rămân timp de 9—10 ore pe zi. Copiii ale căror mame lucrează seara sau urmează cursuri pot rămâne în grădinițe timp de 12 ore. Copiii plăpânzi sunt trimiși pentru o perioadă de 3—6 luni în grădinițe-sanatorii.

Intr'o grădiniță de copii, sunt de obicei 2-3-4 grupe de câte 25 copii. Fiecare grupă este supravegheată de câte doi educatori, care lucrează fiecare câte 6 ore.

Copiii primesc la grădiniță micul dejun, prânzul și gustarea de după amiază; cei care rămân în grădiniță 12 ore iau aici și masa de seară.

Grădinițele de copii au programe și metode unice, indicate de „Manualul educatorilor din grădinița de copii", care a fost întocmit de Ministerul Învățământului.

Statutul grădinițelor de copii arată că grădinița de copii este o instituție de Stat pentru educarea publică a copiilor în vârsta dela 3 până la 7 ani. Ea are menirea de a asigura desvoltarea multilaterală și educarea copiilor. Totodată, grădinița de copii permite mamelor să lucreze în producție și să ia parte la viața culturală, publică și politică. Grădinița de copii supraveghează sănătatea copiilor și asigură desvoltarea lor fizică, organizând întregul regim în conformitate cu cerințele igienei. Ea se ingrijește de educarea intelectuală a copiilor, le desvoltă vorbirea și îi familiarizează cu lumea înconjurătoare prin excursii și plimbări, lecturi și povestiri; îi obișnuește să fie independenți, îi educă în spiritul dragostei de muncă și îi deprinde să stimeze munca oamenilor maturi. Grădinița desvoltă la copii spiritul colectiv, le insuflă respectul și dragostea pentru părinți, le crează toate însușirile necesare unor viitori membri ai societății comuniste.

Grădinița dă o deosebită atenție educării artistice a copiilor, jocurilor, muzicii, desenului și lucrărilor plastice.

Din primii ani ai copilăriei, copiii sunt educați în spiritul dragostei pentru Patria Sovietică, pentru poporul și conducătorii lui, Lenin și Stalin, pentru Armata Sovietică apărătoare a Patriei. Aceste sentimente nu le sunt insuflate prin sfaturi „morale", ci prin utilizarea diferitelor materiale accesibile, înțelegerii lor, materiale referitoare la avuțiile Patriei, la creația poporului, la marile evenimente din viața țării.

Munca educativă din grădinițele de copii contribue la pregătirea lor pentru învățământul școlar. Această sarcină este îndeplinită în decursul activității zilnice din grădinițe, în decursul jocurilor și a diferitelor îndeletniciri. In grădinița de copii au loc zilnic lecții de limba maternă (povestiri după tablouri, conversații, citirea unor versuri, istorisire de basme); se organizează ore de cânt, desen, lucrări plastice, numărat, exerciții fizice ș. a. m. d. Se dă o deosebită atenție jocurilor și îndeletnicirilor în aer liber.

„Manualul educatorului" cuprinde indicații asupra muncii cu copiii. Pedagogia preșcolară sovietică consideră că educarea comunistă poate fi înfăptuită cu succes numai dacă se menține un contact strâns între grădinița de copii și familie. Programul de activitate al grădinitei de copii cuprinde deci și munca cu părinții. Educatorii aduc la cunoștința părinților sarcinile, conținutul și metodele muncii cu copiii, discută cu ei diferitele probleme ale educării copiilor și ale metodelor de lucru cu fiecare copil în parte.

Teoria și practica grădinitei de copii se îmbunătățește în fiecare an. La acest lucru, contribue desvoltarea muncii științifice în domeniul educației preșcolare. Munca de cercetări științifice în domeniul pedagogiei preșcolare este înfăptuită în patru institute ale Academiei de Pedagogie: Institutul de Teorie și Istorie a Pedagogiei, Institutul de Educare Artistică a Copiilor, Institutul de Psihologie și Institutul de Educație Fizică și Igienă. Catedrele de educație preșcolară din Institutele Pedagogice, din Institutele de Cercetări Științifice, de Cultură Fizică, Pediatrie și Alimentare duc, deasemeni, o muncă de cercetare științifică a problemelor pedagogice preșcolare.

Incepând din 1940, s'au organizat conferințe științifico-practice, la care țin referate educatorii ce se îndeletnicesc cu problemele educării copiilor.

In revista lunară „Educația preșcolară" apar articole referitoare la experiența celor mai buni educatori, precum și articole ale colaboratorilor științifici și ale metodologilor.

748 milioane ruble au fost alocate pentru școlile Georgiei Sovietice

Ne oprim în fața minunatei clădiri a unei școli noi. Construită într'un frumos stil arhitectural, această clădire este inundată de verdeața deasă a plantelor subtropicale. In apropiere se întinde o mare livadă de pomi roditori și un stadion de sport, ocrotit de umbra copacilor. Toate acestea aparțin tinerilor cetățeni ai Țării Sovietice, reprezintă darul primit de ei din partea poporului lor, din partea Partidului și a guvernului sovietic. In ultimii ani, au fost construite în Georgia, aproape 400 de școli, dintre care 100 numai în anul trecut.

Industria, agricultura și cultura Georgiei Sovietice se desvoltă din an în an. Economia națională necesită un număr din ce în ce mai mare de specialiști de înaltă calificare. Odată cu îmbunătirea stării materiale a masselor muncitoare, crește și dorința lor de a învăța. Ținând seamă de interesele oamenilor muncii, guvernul sovietic a introdus învățământul general obligatoriu de 11 ani în orașe și de 7 ani la sate. Infăptuirea învățământului general obligatoriu a impus o importantă lărgire a rețelei așezămintelor de învățământ, ca și pregătirea unor noi cadre didactice.

Datorită ajutorului acordat de guvernul sovietic unional, ca și de intreaga populație, Georgia a putut rezolva cu succes această problemă. Astăzi, funcționează aici aproape 5.000 de școli, în care învață 745.000 de elevi, adică cu 47.000 mai mult decât în anul trecut. In ultimii 30 ani numărul elevilor a sporit aproape de cinci ori.

A crescut, deasemeni, și numărul școlilor în care învață copiii naționalităților conlocuitoare. In Georgia, funcționează actualmente 250 de școli armene, 149 școli azerbaidjane și 205 școli osetine.

La 320 de locuitori ai Georgiei revine, în medie, câte un așezământ de învățământ general. Cheltuelile pentru învățământul public se ridică la 60 la sută din bugetul Republicii.

In orașul Gori, funcționează în prezent zeci de școli elementare, un Institut Pedagogic și o școală tehnică, în care învață aproape 4.000 de copii. Pentru învățământul public al raionului Gori, s'au alocat, pentru anul școlar 1949/950, peste 15 milioane de ruble, pe când în anul 1890 a fost alocată, pentru toate instituțiile de învățământ din Gori, suma de 1096 ruble.

Mari sume au fost alocate pentru învățământul public și în alte raioane. Astfel, raionul Kamur cheltuește, în acest scop, 10 milioane de ruble. Aproape aceeași sumă cheltuește și raionul Duşet. In total, pentru învățământul public din Georgia, se va cheltui în anul școlar 1949/950 o sumă de 748.470.000 ruble. Astfel, pe lângă faptul că se vor construi școli noi, ele vor fi perfect înzestrate cu utilajul necesar. Toate școlile din Georgia dispun de laboratoare, biblioteci, săli de gimnastică și stadioane sportive bine înzestrate. Se acordă o mare atențiune grădinilor și terenurilor școlare. In primăvara acestui an, numai pe loturile de pământ ale școlilor din Republica Autonomă Abhază au fost sădite peste 92.000 mlădițe de diferite plante subtropicale, dintre care o treime sunt pomi roditori.

Școlile Georgiei dispun de un personal didactic bine calificat. Toți elevii au manuale de școală în limba lor maternă. Numai în acest an, au fost tipărite în Georgia 3,100.000 de manuale școlare.

In vara acestui an, în toate raioanele rurale ale Republicii, a fost desfășurată o largă mișcare populară de ajutorare a cadrelor didactice, în vederea pregătirii școlilor pentru noul an școlar, în legătură cu înfăptuirea la sate a legii învățământului general obligatoriu. In cadrul acestei mișcări, colhoznicii Georgiei au construit până acum 80 de școli noi și numeroase case de locuit pentru învățători. Oamenii muncii din raionul Huloisc (Republica Autonomă Adjară), de pildă, au construit 18 școli și 18 case de locuit pentu învățători.

Munca nobilă a învățătorului se bucură în Uniunea Sovietică de respect general. O strălucită mărturie a grijii manifestate față de învățători, este Decretul Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S din 2 Martie 1949, prin care 6.355 de învățători și profesori din Georgia au fost decorați cu ordine și medalii pentru lunga și rodnica lor activitate pe tărâm didactic.

Inconjurate de atențiunea plină de grijă a poporului și a guvernului sovietic, școlile georgiene înfăptuesc cu succes învățământul general obligatoriu.

Maria Burciuladze
ministru-adjunct al Învățământului Public din Republica Georgiană

Mihail Iurie vici Lermontov

Cu prilejul împlinirii a 135 de ani dela nașterea lui Mihail Iurievici Lermontov

De curând s'au împlinit 135 de ani dela nașterea lui **Mihail Iurievici Lermontov**, unul dintre cei mai mari scriitori ruși, admirator și vrednic continuator al lui Puşkin.

M. I. Lermontov s'a născut la 2 Octombrie 1814. Tatăl său era ofițer. Mama i-a murit pe când Lermontov avea abia 3 ani. Pe copil l-a crescut bunica din partea mamei, care s'a îngrijit îndeaproape de educația lui. A învățat de mic câteva limbi străine și a studiat cu pasiune artele și muzica.

La vârsta de 14 ani, în pensionul nobililor de pe lângă Universitatea din Moscova, colaborează la revistele scrise de mână și scoase de elevii acelui pension. Primele lui încercări poetice — poezia „Portretul" — arată că ideea de libertate s'a trezit în el foarte devreme. Dealtfel, pe când avea 15 ani, se caracterizează singur „ca prieten al libertății" și este mândru că „omul geme în robie și în lanțuri". („Jalba Turcului"). Tot la aceeași vârstă, scrie poezia „Precizare", în care se referă la vremea „când coroana țarilor va cădea". Dragostea pentru libertate și ura împotriva țarismului asupritor sunt trăsături caracteristice creațiilor sale.

In 1832, intră la școala de subofițeri de gardă din Petersburg pe care o termină după doi ani, când e făcut locotenent de cavalerie la Regimentul de husari al Gărzii de onoare, cu garnizoana la Tarscoie Selo (lângă Petersburg). In timpul cât a urmat școala de subofițeri, a scris romanul care descrie răscoala lui Pugaciov („Vadim") și a continuat poemul „Demonul". Dragostea pentru popor și libertate și ura contra asupririi străbat aceste scrieri.

Intrat în vâltoarea vieții, întâmpină, — din cauza atitudinii lui curajoase, — nenumărate decepții. Satisfacțiile și plăcerile le găsește, întotdeauna, în creație. Decepțiile le transforma, adesea, în proteste pline de mânie împotriva înăbușirii libertății sociale.

In acest timp, scrie opera „Mascarada", „Boerul Orșa", noile variante ale poemului „Demonul" și altele. Lermontov însă, ca și până aci, nu-și tipărește operele. Abia în anul 1835 încearcă să tipărească „Mascarada", dar apariția ei este interzisă de cenzură.

Cu prilejul împlinirii a 25 de ani dela Războiul Patriotic din 1812, Lermontov scrie vestita sa poezie „Borodino". La finele anului 1837, când se produce moartea lui Puşkin, Lermontov scrie o îndrăzneață și înflăcărată poezie intitulată „La moartea poetului", în care exprimă regretul întregii societăți ruse progresiste și deplânge, cu adâncă durere, moartea lui Puşkin. Numeroase copii se răspândesc în întreaga Rusie și fac cunoscut numele lui Lermontov. Cu acest prilej, scriitorul V. A. Sologub declară: „moartea lui Puşkin a vestit Rusiei apariția unui nou poet: Lermontov".

Dar „oamenii tronului" nu priveau poezia cu ochi buni. Din această pricină, Lermontov este arestat și apoi mutat, din ordinul țarului, la un regiment din Nijegorodsc, în Caucaz. In drum spre noua-i garnizoană, — la Piatigorsc, — Lermontov îl cunoaște pe Belinski. Aici scrie el poemul „Cântecul despre negustorul Calașnicov", care s'a tipărit fără semnătură.

Exilul acesta mări gloria lui Lermontov. Poemul „Demonul" începe să circule în copii. Poeziile sale: „Borodino", „Duma", „Poetul", „Ramura din Palestina", „Trei palmieri", „Corabia aeriană", „In clipa grea a vețiii" și altele apar în diverse ziare. I se tipărește deasemenea, „Beka" și „Taman", precum și romanul „Un erou al timpului nostru". In acelaș an — 1840 — se editează prima culegere de poezii, care-i aduce consacrarea deplină.

Din cauza unui duel care a făcut mare vâlvă, Lermontov este închis și apoi exilat. In închisoare, îl vizitează Belinski, care scrie: „Cu cât adevăr privește el arta, cât de adânc și de curat este gustul lui pentru estetică! Nu greșesc când afirm că va fi un poet rus care va atinge, în câmpul poeziei, înălțimea clopotniței Ivan cel Mare din Moscova". După scurt timp, la 15 Iulie 1841, în urma unui alt duel pe care l-a avut cu maiorul Martânov, un fost coleg de școală îngâmfat, Lermontov este străpuns de un glonte în inimă și moare pe loc.

Moartea poetului — în vârstă abia de 27 de ani — provoacă o adâncă durere în cercurile progresiste ale societății culte.

Geniul creator al lui M. I. Lermontov strălucește viu în istoria literaturii, care l-a așezat printre cei mai mari scriitori ruși. Scrierile lui sunt tipărite, astăzi, în U.R.S.S. în milioane de exemplare.

IN U. R. S. S. COPIII AU BIBLIOTECILE LOR

In Casa Culturală a uzinei „Kirov" din Leningrad funcționează o bibliotecă pentru copii.

Știri și fapte

Invățătorii din R.S.S. Lituania răspândesc cartea sovietică la sate

In Lazdiai a avut loc o ședință a învățătorilor care se ocupă cu răspândirea cărții sovietice la sate. La această ședință, învățătorii și-au împărtășit reciproc experiența în această muncă. Foarte interesantă a fost cuvântarea ținută de învățătorul Rojukas, care, în ultima lună, a vândut colhoznicilor peste 10.000 de cărți și broșuri. Rojukas discută adeseori cu țăranii conținutul noilor cărți apărute. Cu ajutorul lui, aproape toți brigadierii și șefii de grupe din colhozuri au achiziționat cărți despre problemele agrotehnice.

In satele județului Lazdiai lucrează peste 300 de învățători care răspândesc cărțile sovietice la sate.

Biblioteca Universității din Tomsk, cea mai bogată bibliotecă științifică din Siberia

Biblioteca Universității de Stat din Tomsk este considerată una din cele mai bogate biblioteci științifice din Siberia. Această bibliotecă, situată într'o clădire cu 6 etaje, cuprinde peste 1 milion jumătate de volume.

Biblioteca științifică din Tomsk a fost creată acum 70 de ani. Prima colecție de cărți s'a adus la Tomsk din Petersburg, în care trase de cai. Aceste care, încărcate cu lăzi cu cărți, au avut de parcurs un drum de peste 5000 de km.

Deosebit de mult s'a îmbogățit biblioteca din Tomsk în anii regimului sovietic.

Colectivul bibliotecii duce o muncă de cercetări științifice și de propagandă. După război s'au organizat aproape 100 de expoziții ale literaturii științifice. Colaboratorii bibliotecii sunt în corespondență cu savanții și colectivele bibliotecilor din Novosibirsk, Omsk, Irkutsk, Vladivostoc și alte orașe din Siberia și Orientul Indepărtat.

Constructorii de jucării din U. R. S. S.

Recent, la una din grădinițele de copii, poștașul a adus un pachet ciudat. Despachetându-l, educatorii au văzut o păpușe mare care închidea ochii și spunea „mama". Această păpușe a fost trimisă copiilor de către oamenii de științe din Institutul Unional pentru cercetarea științifică a jucăriilor. In pachet se găsea și o scrisoare, în care colaboratorii științifici ai acestui Institut rugau pe învățătorii grădinitei de copii să trimită înapoi păpușa peste câteva săptămâni și să le scrie dacă a plăcut copiilor. Zilele acestea păpușa a fost trimisă la Institut. Odată cu această păpușe, colaboratorii științifici au primit o mulțime de aprecieri și propuneri. Se vor ține seama de toate aceste propuneri pentru fabricarea unei păpuși după placul copiilor.

Constructorul Pavel Mihailovici Borisov lucrează de 12 ani în laboratorul jucăriilor de metal. In timpul acesta, el a construit zeci de jucării minunate. De curând, Pavel Mihailovici a construit un automobil mic „Pobeda". Acest automobil este pus în mișcare ca automobilele adevărate, având, în mic, toate piesele necesare.

Noulle modele de jucării sunt expuse în sala de expoziție a Institutului. Pentru fetițe s'a construit un nou joc interesant numit „bucătăria", care cuprinde o plită, un dulap cu veselă, fel de fel de cuțite, furculițe, răzătoare — tot ce are nevoie o mică gospodină. Dacă păpușei i se murdărește rochia, ea poate fi spălată în această bucătărie. Institutul a construit o mică mașină de spălat. Și pentru băeți sunt multe jocuri. Există chiar o jucărie „centrala telefonică", care are lămpi de control, numere, sârmă de legătură, ca un telefon adevărat.

A. S. Macarenco și omul sovietic

Când, în 1920, șeful Gubnarobrazului (secția Regională a Ministerului Învățământului) din Harcov a dat învățătorului A. S. Macarenco sarcina de a organiza o colonie pentru delicvenți minori, el i-a spus:

— Ne trebue un om al nostru! Trebue să-l creezi!

De aci începe o epopee pedagogică, o bătălie măreață pentru construirea unui om nou, necesar unei societăți noi. A. S. Macarenco a pornit în activitatea lui pedagogică dela premiza că educația trebue să aibă un scop. In fond, conștient sau inconștient, educația a avut un scop în toate orânduirile sociale. Scopul pe care și l-a propus Macarenco, crearea unui om sovietic, era cu atât mai frumos, cu cât era vorba de făurirea unui om liber, menit să trăiască într'o societate care nu cunoaște exploatarea. Munca aceasta a ridicat însă și mari probleme, legate de greutăți care, uneori, păreau de netrecut.

Paginile „Poemului Pedagogic", care închid povestirea vieții din colonia „Gorki", stau adeseori mărturie de greutatea muncii lui Macarenco. Slăbiciunile de început ale metodei, în perioada de căutare, de făurire a unei linii pedagogice, sunt însă ajutate de prezența vie a scopului către care tinde educatorul cu spre o luminoasă perspectivă.

„Noi dorim, spune Macarenco, să educăm un muncitor „sovietic civilizat. Prin urmare trebue să-i dăm o instruc„ție de preferință medie, tre„bue să-i dăm o calificare, „trebue să-l disciplinăm; el „trebue să fie un membru de„votat al clasei sale și să aibă „un nivel politic ridicat, trebue să fie un comsomolist, „un bolșevic. Trebue să educăm la el simțul datoriei și „noțiunea de onoare — cu alte „cuvinte, el trebue să fie con„știent de demnitatea clasei „din care face parte și să fie „mândru de aceasta; el tre„bue să fie conștient de îndatoririle sale față de clasă. El „trebue să știe să se supună „unui tovarăș, trebue să știe „să comande unui tovarăș. „Trebue să știe să fie politi„cos, aspru, bun și necruță„tor, în raport cu condițiile lui „de viață și cu cele ale lup„tei. Trebue să fie un organi„zator activ. Trebue să fie „perseverent și oțelit, trebue „să știe să se stăpânească pe „sine și să influențeze pe alții; „dacă-l pedepsește colectivul, „el trebue să respecte atât „colectivul cât și pedeapsa. „Trebue să fie vesel, viu, să „aibă o ținută îngrijită, să fie „capabil să lupte și să con„struiască, să fie capabil să „trăiască și să iubească viața; „trebue să fie fericit. Și tre„bue să fie astfel nu numai „în viitor, ci și în fiecare zi „din viața lui actuală". (Opere pedagogice alese, pag. 29).

Insăși formularea atât de clară a scopului reprezintă un ajutor prețios în opera viitoare a pedagogului.

Mijloacele pentru educarea unui astfel de om i-au fost indicate lui Macarenco de însuși procesul muncii pedagogice.

Pornit la drum fără ajutor, neînțeles și împiedicat de „Olimpul pedagogic" (cum numește el pe pedagogii de cabinet, teoretizanți), având de lucrat cu un material uman categorisit „delicvent" sau „anormal", Macarenco a înțeles că ceeace era el obișnuit să considere știință pedagogică nu-i poate fi de folos. Pe de o parte, copiii nedisciplinați și „blazați" pun probleme speciale. Pe de alta, pedagogului i se cerea să educe nu orice fel de om, ci un om sovietic, un om care să poată constrai o societate lipsită de exploatare.

Macarenco a înțeles repede că nu este vorba de copii anormali, ci de copii trăiți într'un mediu social nesănătos, care trebuiau puși în noi condiții de viață, în condițiile societății socialiste. Tocmai principiile societății sovietice i-au fost de mare ajutor lui Macarenco, în descoperirea rolului pedagogic al colectivului. Colectivul pedagogic, acea „armonie socială bazată pe principiul socialist", care reunește în cadrul aceleeași activități pe educatori și educați — iată locul unde se făurește noul om sovietic. „Problema educației noastre se reduce la formarea unui colectivist", spune A. S. Macarenco, în articolul „Câteva concluzii pedagogice".

Colectivul, spune Macarenco, este o parte a societății sovietice, el mijlocește membrilor săi intrarea în societate. De aci, ideea disciplinei sovietice, ideea care va ușura educarea în spiritul unei juste înțelegeri a raportului dintre interesele generale și cele particulare. De aci, seriozitatea cu care colectivul caută să-și ajungă scopurile, deoarece acestea nu-i aparțin numai lui, ci, prin încadrarea lui firească în societatea sovietică, aceste scopuri sunt implicit și ale societății sovietice.

Macarenco desvoltă și mai mult această legătură între colective. El leagă colectivul pedagogic de marele colectiv al clasei muncitoare în epoca marii revoluții proletare. Această legătură este menită a avea cea mai mare influență asupra formării colectivului.

Din această concepție decurg și raporturile din interiorul colectivului, dintre colectiv și membrii săi.

Individul este legat de colectiv cu o dublă legătură. Interesele colectivului sunt implicit și ale sale, după cum interesele sale se proiectează pe fondul comun al colectivului.

Iată aci elementele care ne permit să înțelegem reușita deplină a operei lui Macarenco. El a știut să-și încadreze acțiunea sa pedagogică individuală în ansamblul societății sovietice, să utilizeze ca forță educativă forța de construcție și viață nouă a societății sovietice.

Cu precizia unui tehnician, Macarenco își formulează, în cele mai mici amănunte, principiile sale pedagogice. El are o serie de preocupări care merg dela tehnica întocmirii colectivului de pedagogi până la cea a dicțiunii.

Precizia care caracterizează gândirea lui Macarenco, îl face să sesizeze importanța nedagogică a celui mai neînsemnat gest al educatorului.

Ocupându-se de colectiv, Macarenco nu neglijează câtuși de puțin individualitatea copiilor. El arată că fiecare copil trebue să se simtă obiect al educației. Față de el trebue să fii exigent. Posibilitatea de a fi exigent față de un copil este de fapt dovada marii încrederi pe care i-o acorzi. Copiii înțeleg, în general, acest lucru. Ei îl înțeleg tocmai pentrucă trăesc și se educă într'un colectiv, adică într'un organism viu, care are

A. S. Macarenco

o conducere, răspunderi și cerințe față de membrii săi, care a desființat cuplul pedagogic clasic: educator — educat, creând raporturi pedagogice noi.

Macarenco a aplicat în practică aceste principii. Născut în colonia Gorki, colectivul său s'a desvoltat și perfecționat în comuna Dzerjinschi. El a căpătat o tradiție, un ton specific, o estetică colectivă, factori care, departe de a fi exteriori, aveau o mare însemnătate pedagogică, prin însuși faptul că erau legați de viața colectivă și o înfrumusețau. El a sesizat elementele dinamice din viața copilului, aspectele specifice ale caracterului său și a isbutit să le transforme în puternice pârghii ale procesului educativ.

Nevoia copilului de a se juca, dar și aceea de a i se arăta încredere, de a fi privit cu seriozitate, au fost utilizate în chip strălucit de A. S. Macarenco pentru construirea acelei estetici a colectivului, a acelui ton colectiv care imprimau atmosferei din coloniile Gorki și Dzerjinschi atât farmec și sănătoasă originalitate.

O importantă descoperire a lui Macarenco este teoria liniilor de perspectivă. In fața copilului trebue să existe totdeauna o perspectivă fericită către care el să tindă, un scop apropiat la care să vrea să ajungă. In acest fel, munca lui capătă un sens logic, ea se îndreaptă către ceva, este dinamizată. Intr'un colectiv, linia de perspectivă are desigur o semnificație colectivă. Ea reprezintă obiectul strădaniilor tuturor și devine, în mod implicit, o legătură între colectiv și membrii săi.

O asemenea teorie nu se putea ivi într'o țară capitalistă, într'un regim stigmatizat de exploatarea omului de către om. Intr'un asemenea regim, perspectivele clasei muncitoare, ale marilor mase populare nu pot fi decât negre, lipsite de orizonturi.

Posibilitatea apariției unei teorii ca aceea a liniilor de perspectivă se leagă tocmai de condițiile speciale ale societății sovietice, în care exploatarea omului de către om a fost lichidată. In societatea sovietică, se poate vorbi cu adevărat de perspective fericite pentru clasa muncitoare, în al cărei ansamblu se pot încadra, cu sorți de împlinire, perspectivele oricărui colectiv de copii.

Macarenco nu se mulțumește câtuși de puțin cu o acțiune pedagogică de suprafață. El se preocupă de deprinderi, de „educarea obișnuinței", infinit mai grea decât „educarea conștientului". Elementele pozitive ale adevăratei educații comuniste se manifestă în adevăratul lor conținut atunci când nu există un control public, atunci când ele se manifestă ca niște atitudini obișnuite, normale, ale omului. Un om cu adevărat format în spiritul moralei comuniste este acela care face din principiile comunismului elemente ale vieții sale de fiecare zi, acela care are cerințe față de sine însuși, care rezistă „înrâuririlor dăunătoare". Macarenco consideră formarea unui astfel de om ca o sarcină de frunte a pedagogiei sovietice. El a isbutit, în fapt, să formeze asemenea oameni. Elevii săi din colonia Gorki, micii vagabonzi de odinioară, au devenit oameni sovietici de frunte.

Numai în condițiile unei societăți fericite, lipsite de exploatare, s'a putut formula revoluționara cerință a lui Macarenco: „educarea unui om fără defecte". Macarenco nu admite acel procent de defecte pe care pedagogia burgheză îl consideră inerent. El știe că atmosfera societății sovietice permite educarea unui om fără defecte și cere acest lucru pedagogilor.

A. S. Macarenco n'a urmărit omul sovietic numai în școală, ci și în familie. El a analizat greșelile părinților în educația pe care o dau copiilor și a ajuns la concluzia că ele decurg din faptul că această uită uneori în ce societate trăesc. Buni cetățeni sovietici în afară de familie, ei nu se poartă totdeauna astfel și înlăuntrul ei. Numai generalizarea în toate ocaziile vieții a atitudinii omului sovietic reprezintă pentru Macarenco o bază sigură a reușitei educației în familie.

A. S. Macarenco urmărește cu mândrie progresele realizate de omul sovietic, care gândește pe scară mondială, care mânuește strungurile și mașinile cele mai complicate, care s'a închegat într'un popor a cărui voință monolită reprezintă un fenomen unic.

Pentru realizarea unui asemenea om, Macarenco a luptat în tot cursul vieții sale. El a pus în această luptă mândria sa de cetățean sovietic, talentul său pedagogic neîntrecut, cultură, curaj și multă imaginație. Concepția sa pedagogică este dinamică și plină de viață; ea se află într'un raport dialectic de strânsă interdependență cu lupta și țelurile Uniunii Sovietice.

Macarenco n'a uitat nici o clipă că are misiunea de a educa un om care va trebui să trăiască într'o societate ajunsă la acea fază când „te poți mândri cu fericirea ta",

Pentru profesorii de limba română

Noțiuni de teoria literaturii (Sfârșitul capitolului IV și începutul capitolului V din manualul de limba română pentru clasa VIII-a.)

Materialul cuprins în această pagină va forma subiectul lecțiilor de limba română la clasele VIII — XI (anii I — IV) dela 13 — 27 Noembrie.

XV. Vorbirea personagiilor

Adesea autorul folosește și felul de a vorbi al personagiului pentru a-l caracteriza. Vorbirea exprimă gândurile și simțămintele omenești. Conținutul vorbirii, particularitățile de pronunțare, cuvintele originale, construcția frazei, toate acestea îl caracterizează pe om, indică originea lui socială, nivelul lui de cultură și starea lui sufletească într'un moment dat.

In opera artistică, fiecare personagiu își are felul lui specific de a vorbi. Nae Cațavencu, din „O scrisoare pierdută", întrebuințează un limbaj propriu, cu expresii tip, fără legătură între ele, limbaj de politician demagog. (A se revedea citatul dela capitolul III).

Multe dintre personagiile lui I. L. Caragiale în dorința de a se arăta oameni cât mai culți, vorbesc o limbă artificială. Pristanda, din „O scrisoare pierdută", e tipic din acest punct de vedere; la fel și Rică Venturiano din comedia „O noapte furtunoasă" care iată-l cum vorbește:

„Angel radios: precum am avut onoarea a vă comunica în precedenta mea epistolă, de când te-am văzut întâiași dată pentru prima oară, mi-am pierdut uzul rațiunii: da, sunt nebun... nu striga madam... fii mizericordioasă; Da, fruntea mea arde, tâmplele mi se bat, sufăr preste poate, parcă sunt turbat...".

XVI. Gruparea personagiilor

In cea mai mare parte a operelor literare, găsim nu unul, ci mai multe personagii principale și secundare. Toate sunt însă legate între ele prin diferite raporturi sociale, de rudenie, de serviciu, de prietenie. In „Desculț", cele mai multe dintre personagii sunt înrudite între ele.

Uneori, personagiile se grupează pe poziții opuse după felul de gândire și comportare. In „Negura", deoparte stau acei care gândesc și simt omenește, de cealaltă parte, figurile țepene, neumane ale celor ce vor și conduc în interesul lor de clasă, războiul nedrept.

Contradicția existentă între personagii, uneori se manifestă în tot cursul operei literare („Uzina vie" de Al. Sahia), alte ori ea apare mai accentuată într'unele scene, în special în ultimele. Sunt, de obicei, scenele în care conflictul ajunge la punctul culminant. (Fragmentul citat din „Cumpăna" de Lucia Demetrius).

Dar personagiile nu sunt totdeauna în contradicție.

Astfel cele din „O scrisoare pierdută", legate de aceleași interese de clasă, deși fac parte din partide politice deosebite, se înțeleg, se împacă între ele și se complectează reciproc, dându-ne astfel imaginea putrefacției morale existente în societatea capitalistă.

Moduri de expunere în opera literară
(CAPITOLUL V)

Principalele moduri de expunere în operele literare sunt: narațiunea, descrierea, dialogul.

I. Narațiunea

Povestirea unor întâmplări în desfășurarea lor se numește narațiune. Un model minunat de narațiune vie, netărăgănată este nuvela lui Ion Luca Caragiale „In vreme de război".

1. In cele mai multe cazuri, autorul povestește personal întâmplările ca, de pildă, în nuvela lui I. L. Caragiale amintită mai sus. Alteori însă lucrul acesta îl face unul din personagii. Așa procedează, de exemplu, Mihail Sadoveanu, în „Hanul Ancuței", în care personagiul său Ioniță Comisul este pus să istorisească tot felul de întâmplări:

„Il chema Ioniță Comisul. Dumnealui Ioniță Comisul avea o pungă destul de grea în chimir, subt straiele de șieac sur. Și venise călare pe un cal vrednic de mirare. Era calul din poveste, înainte de a mânca tipsia cu jar. Numai pielea și ciolanele! Un cal roib, pintenog de trei picioare, cu șaua'naltă, neclintit într'un dos de părete, cu mănunchiul de ogrinji sub bot...

„Eu aici îs trecător... cuvânta, cu oala în mână, dumnealui Ioniță Comisul; eu încalec și pornesc în lumea mea... Roibu meu îi totdeauna gata, cu șaua pe el... Cal ca mine n'are nimeni... Incalec, îmi plesnesc căciula pe-o ureche și mă duc, nici nu-mi pasă...".

De dus însă nu se ducea. Stătea cu noi.

— Intr'adevăr... îi răspunse într'un rând moș-Leonte; cal ca al dumitale nu se găsește să umbli nouă ani la toți împărații pământului! Numai pielea lui câte parale face! Când mă gândesc, m'apucă groaza...

— Să știi dumneata, prietine Leonte! strigă răzeșul sbârlindu-și mustața tușinată. Asemenea cal uscat și tare nu știe de nevoie nici de trudă. La mâncare se uită numai c'un ochiu și nu se supără când îl las neadăpat. Și șaua parcă-i crescută dintr'ânsul. Aista-i cal dintr'o viță aleasă. Se trage dintr'o iapă tot pintenoagă, cu care m'am fudulit eu în tinerețile mele și la care s'a uitat cu mare uimire chiar Măria-Sa Vodă Mihalache Sturza...

— Cum s'a uitat cu uimire, cucoane Ioniță? Era tot așa de slabă?

— Se'nțelege. Asta-i poveste pe care aș putea să v'o spun, dacă m'ascultați...

— Cum să n'ascultăm, cucoane Ioniță? mai ales o poveste din vremea lui Mihai Vodă Sturza!

— Și mai ales din vremea tinereților mele... răspunse răzeșul, serios. Pe vremea aceia, tot în acesta loc ne aflam, în preajma focurilor și a carălor cu must, cu alți oameni care acuma-s oale și ulcele; și'n jurul nostru umbla Ancuța cealaltă, mama acestia, care și ea s'a dus într'o lume mai puțin veselă. In vremea aceia stam eu necăjit foarte, într'o zi, în ușa hanului, cu oala în mâna stânga și cu frâul iepei în dreapta... Și Ancuța cealaltă ședea ca și asta, tot în locul acela, răzămată de ușorul ușii, și asculta ce spuneam eu... Ce voiu fi spus atunci nu știu. — au fost vorbe care au sburat ca și frunzele de toamnă...".

2. Câteodată, autorul povestește direct ca și cum ar sta de vorbă cu cititorul. In acest fel, procedează Ion Creangă în „Amintiri din copilărie":

„Stau câteodată și-mi aduc aminte ce vremi și ce oameni mai erau în părțile noastre, pe când începusem și eu drăgăliță-Doamne, a mă ridica băiețaș la casa părinților mei, în satul Humuleștii din târg drept peste apa Neamțului; sat mare și vesel, împărțit în trei părți, care se țin tot de una: Vatra Satului, Delenii și Bejenii".

Acest fel de narațiune este folosit adesea de scriitorii humoriști și satirici.

3. Uneori narațiunea este cuprinsă într'un fel de cadru format dintr'o introducere și o încheiere.

In acest cadru, se dau împrejurările sau pretextul care provoacă prezentarea istorisirii propriu zise.

Procedeul acesta se numește încadrare.

Mihail Sadoveanu folosește deseori acest procedeu. De pildă: în „Hanul Ancuței", „Ionică", „Intr'o poiană". etc.

Dăm mai jos povestirea „Intr'o poiană" de M. Sadoveanu pentru a ilustra procedeul încadrării.

„Intr'o poiană"

de M. SADOVEANU

Mergeam cu moș Anania spre Poiana-Dumbravnicului. Deși era bătrân și alb, tovarășul meu umbla sprinten încă, fără să se slujească de baltagul vechi, cu coadă lungă lustruită. Il priveam în tăcere pe când pășea lin pe potecă. Ca orice muntean, era îmbrăcat cu deosebită grijă. Opinci curat lucrate, și curelușe late înfășurând lâna albă până la glesne. Peste berneveci, cămașa largă fără flori. Sumăieș scurt fără clinuri, și chimir îngust. Și peste suman o curea lată, care ținea în stânga o tașcă de piele de căprioară, înflorită cu ținte de alamă. In tașcă, plumbii și pulberea, amnarul, cremenea și iasca, luleaua și suvacul, și alte multe mărunțișuri printre care degetele pădurarului umblau cu multă grijă. In spate, pușca încrucișată cu cureaua tășulcei; ș'un corn la șold cu lanțug de alamă. In cap, pălărie rotundă, pe pletele-i scurte albe. Moșneagul era ras cu îngrijire ca totdeauna și pe barba și fălcile-i aspre și după cap, unde pletele-i erau tăiate drept. Ce bărbier îngrijea astfel pe moș Anania, în crierul muntelui, nu mi-am putut da niciodată socoteala. Când îl întrebam, da din cap și zâmbea uitându-se în altă parte; iar pe lelea Marghiolița parcă nu-mi venea s'o bănuiesc... Totuși acuma mă gândesc că ea trebuie să fi fost — și grija asta era semn de mare și statornică dragoste, și de grijă pentru tinerețea „omului" ei.

Pe drum bătrânul nu vorbea. Cerceta prăvălișurile coastelor și adâncul sihlelor, cu ochii lui puternic sprâncenați. Rar lăsa să cadă o vorbă și întindea brațul spre depărtări: rostea un nume de munte, ori de sat.

— Iaca, zise el, pe când poteca se încovoia peste o adâncătură așezată ca o șea pe două văiuge, vezi dumneata colo, în vale, scânteind ceva? Aceia-i crucea dela mănăstire, dela Râșca...

Crucea scânteia deasupra unor vârfuri de brad în depărtare și mai departe se zărea un colț de câmpie ș'un fulger de apă.

Umblam prin umbră, căci soarele trecuse de partea cealaltă a muntelui. Lumina o vedeam pe sus numai, pe creștetele brazilor și pe ceața văilor, către Moldova. Ea o lumină dulce, de negură de toamnă, care plutea peste tăcerea de sub noi, până peste câmpiile nevăzute ale depărtării.

Trecurăm pe o potecă întunecoasă, pe sub cetina joasă de brad. Apoi lumina iar ni se arătă, în răsărit, când intrarăm în Poiana-Dumbravnicului. Dincolo de munți soarele se lăsase către asfințit. Ințelegeam asta, căci umbra se întinsese mai departe în râpi și negurile erau viorii.

Acolo, în poiană, bătrânul avea fân în polog și venea să vadă dacă nu-i bun de strâns în căpiți. Trecu printre brazdele care răspândeau abur de flori uscate, cercetă în două-trei locuri, apoi ne traserăm în coliba de fân, ridicată pe câteva prepelege. Mireasmă de flori și rășină ne învălui; cădea roua.

Moș-Anania își scoase pușca din spate, o răzimă de colibă și rămase în picioare. Apoi începu să scociorască prelung în tașca-i de piele.

— Imi caut sculele, zise el, ca să-mi afum o leacă nasul... Apoi adăogă după o clipă de gândire: Iaca, or fi patruzeci și cinci de ani de când îl fumez...

După ce-și făcu obiceiul, tot în picioare stând, mă privi râzând, cum stam tolănit pe iarbă.

— Acu trebue să-mi plătesc datoria...

— Așa-i: mi-ai spus că ai o mare bucurie când vii prin Poiana-Dumbravnicului... Și ai a-mi spune o istorie...

— Incă o istorie ciudată. Pe drum nu ți-am putut-o spune, dar aici spun. De câte ori o spun, am așa, ca o mângâiere. Că eu cu lupu, domnule, bat crâncen războiu.

— E o istorie cu lupi?

— D'apoi cum? — Să vezi. — Acu eu stam aici, chiar astă-toamnă — la pândă. Imi am eu socotelile mele. După ce se strânge fânul, aici rămâne o singurătate... unde nu calcă picior de om. Și era ia așa, ca acu, la asfințitul soarelui; se vedea cum creștea umbra pe vale și cum lumina se ridică în răsărit și rămâne tot mai sus... Iaca, acuma și soarele s'a dus...

Parcă se întâmplase în adevăr ceva în depărtare. Parcă se coborîse încet o pleoapă, a somn, peste rămășițele de lumină. Și deodată băgai de seamă în ce singurătate mă aflu, sub poale de codru, deasupra văilor și negurilor încremenite în tăcere.

— Da'atuncea, urmă pădurarul, cum s'a întors o leacă de întuneric, a ieșit și luna plină. Eu am auzit prea bine, în vale, pe coastă, mișcând ceva. Repede m'am lăsat pe-o cărare, — și când m'am oprit iar, aproape de fagi... este acolo o răritură de fagi bătrâni... am înțeles că sunt porci la jâr. Măi, mă gândesc eu, să fie mistreți? Nu erau mistreți. Coasta era repede, fagii rari și bătea luna. Erau porcii lui Irimia din vale, pădurarul de lângă pârâu. Măi, cum de-au găsit ei drumul la jâr? Și poate Irimia îi caută. Erau șase mascuri mari și voinici. Și dăduseră ei de comoara asta — și mâncau. Uitaseră că se face sară și trebuie să se ducă acasă...

Mă gândeam: asta-i averea lui Irimia. Să-i iau de dinapoi și să-i mân către vale? Ori să dau glas din corn lui Irimia? Cum să-i las eu așa? Are omul noroc de mine. Poate să vie o dihanie și-i spintecă pe cel mai gras. Dihania cunoaște lucrul bun ș'acolo se zvârle...

Cum stam eu așa în cumpănă, deodată simțesc ceva... Simțesc că este aproape ceva. Nu știu — că eu am simțit, ori am cunoscut la mascurii lui Irimia... I-am văzut cu capetele ridicate, cu urechile lor ascuțite ciulite, și întorcându-se cu sfârlele unul către altul... Hm! Parcă vorbeau și se înțelegeau. Unul a grohăit încetișor, ceilalți i-au răspuns scurt. Mișcau câte-o ureche numai, altfel erau crescuți din pământ, așa de neclintiți stăteau.

Așteptam mirat. Indată mi-am făcut socoteală. Martin nu poate să fie. Are el altă împărăție de aceea parte de munte, unde-i știam ghizunia. Trebuie să fie o bală de lup. Dihănii de acestea avem noi în pădure destule... Numai bietele noastre ciute pot să spuie cât au suferit, și mărturie avem ciolanele lor albite pe toate ponoarele...

Ei, apoi dacă-i lupu, bun de tot. Incaltea n'am venit degeaba în Poiană. Mai fac ș'un bine, să scap un porc de-al gospodarului Irimia. L-oi chema eu pe urmă și i-oi spune dela ce primejdie i-am scăpat godacii...

Mă gândeam eu așa. Și într'adevăr că lupu a fost. Porcii, grohăind iute și aspru, deodată s'au mișcat și lupul, de unde n'am văzut, s'a arătat în rariște, cu coada târâș. Era foarte grăbit, îi scânteiau ochii și rânjea. Simțise el că are de-aface cu porci de coteț. Și'n urma lui altul. Doi. Am tras repede oțelele puștii.

Dar atunci am văzut un lucru de mirare ș'am uitat să mai ridic stratul la umăr.

Porcii clefăiau cu mare amenințare și stăteau cu rîtul în vânt, neînfricoșați deloc. Lupii i-au ocolit mai întâi puțin; s'au dat către un tufăriș des. Atunci, c'o iuțeală năvrasnică, mascurii lui Irimia s'au repezit, nu buluc, ci împrăștiați puțin, ca și cum ar fi vrut să-i grămădească din toate părțile pe cei doi dușmani.

Măi, mare poznă! Zic eu în gândul meu. Ș'odată văd săltând peste tufe una din bale, și chiar pe lângă mine a dat năbusna și s'au mistuit în râpă. Iar pe cealaltă nici nu știu când au grămădit-o porcii s'au luat-o în sfârle și cu colții au rupt-o... Dar știi cum grohăiau și clefăiau și cât erau de mânioși porcii lui Irimia? Lucru mare! Apoi tot din porcul cel mistreț se trag... mă gândeam eu. Și l-au făcut bucăți. Nici n'a mai avut vreme lupul să urle. Odată a slobozit glas, ș'atâta i-a fost...

Eu stam cu mâna pe pușcă, încremenit. Iaca, mi-au vânat porcii lupu!... Am tras cornul la gură ș'am dat semn către vale. Porcii nu s'au urnit de lângă dihanie. O rupeau ei acolo; știau că dincoace nu-i dușman ci om, adică apărător.

Iarăși am sunat, până ce mi-a răspuns Irimia. Și eram bucuros lucru mare! Ia acu am văzut și eu ceva care drept la inimă mi-a mers... Am văzut și eu lupu pedepsit de animale dela casa omului... Zic: trebue să cinstesc eu o garafă de vin cu Irimia, pentru godacii lui...

Asta-i povestea. Dumitale ți-a plăcea ori nu, da mie tare-mi place!...

Și moș Anania, isprăvind astfel, era bucuros ca un copil, cum nu-l văzusem niciodată.

— Apoi când m'am dus acasă ș'am spus babei, ea a avut ce se bate cu mâna peste gură, iar eu am avut ce râde... Iar Irimia nu voia să mă creadă; numai când am băut cu el în cinstea godacilor lui, dădea din cap și se tot minuna și se tot bătea cu mâna peste căciulă... Acu, decâteori se duce prin sate, îl întreabă oamenii: Ce-ți mai fac vânătorii, bade Irimia?...

Noaptea se întinsese deplin, mai aveam o bucată până la răsăritul lunii. Stăturăm un răstimp tăcuți; priveam în depărtarea văilor, prin pâcla nopții, o luminiță. Cine știe unde lucea! Un bucium suna pe un munte. Stăteam în fân. La răsăritul lunii, după cât îmi spunea moș Anania, au obicei să intre uneori în Poiana-Dumbravnicului cerbi. Deodată vezi cu coarnele lucind în lumină, ridicând capetele la cel mai ușor vuiet... După ce se încredințează că toate sunt pe pace și pe liniște, încep a juca... pasc apoi o vreme, mai ronțăiesc din fânul cosit și umblă ca într'o lume a lor...

— In poiana asta, zise moș Anania, niciodată n'au venit vânătorii și niciodată n'au căzut sângerați cerbii: cunosc ei locurile de pace... Vin eu din când în când să-i văd și vin și pentru dihăniile de lupi... care stau la pândă... Văd ei că aici e hățaș bun... Umblă ei, dar nici eu nu dorm. Las că și cerbii nu se tem de lupi, nici cât porcii lui Irimia... Sunt însă ciute, sunt căprioare și vătui... Doamne! frumoasă ar fi lumea fără dihăniile acestea... Atâta năduh am eu asupra lor, că parcă-mi vine să-ți mai spun odată istoria de ma'inte...

Moș Anania își strânse luleaua. — De-acu să tăcem. Și se cuibări în fân și rămase ca o stană. Parcă nu mai era nimeni lângă mine. Așa stăturăm în tăcere și neclintire, până la răsăritul lunii, așteptând cerbii, pe care eu numai în basmele copilăriei îi văzusem...".

Incadrarea servește uneori pentru a generaliza faptul despre care se vorbește în povestire. Iată, de exemplu, cum folosește Eusebiu Camilar în acest scop încadrarea în istorisirea „Făina chiaburului și bordeiul săracului":

„In sat la noi, este un cântec vechiu care spune așa:

„Mai bine mort otrăvit,
decât să fiu necăjit...
Eu mă pierd de amărît,
cei chiaburi mă strâng de gât..."

Și are cântecul acesta și mai încolo vorbe pline de amar din niște vremuri când omul de rând nu afla dreptate nicăiri.

Cântecul acesta l-am ascultat, sara, în lumina focului, la stâni; l-am ascultat la clăci, în lumina tulbure și târzie a lămpilor.

Și după ani și ani, mi-a fost dat să-l aud, iar, în sat la noi, într'o sară. Il cânta, stând pe prispă, în amurg, Costan al Brezanului, un om necăjit; nu cânta omul, ci plângea cuvintele cântecului. Parică bocea pe cineva.

Am trecut pârleazul și-am intrat în ograda aceea mică; m'am așezat pe prispa bordeiului; și omul, fără să-l întreb, a început a-și povesti istoria...".

Intrebări:

1. Dați și alte exemple de folosirea procedeului de încadrare.

2. Dați exemple de narațiune vie, atât din literatura noastră, cât și din literatura sovietică. Arătați cum sunt înșiruite evenimentele și cum reușește autorul să țină trează atenția cititorului.

II. Descrierea

Descrierea ne înfățișează locul acțiunii (natura, locuința), personagiile cu obiceiurile lor și ne dă caracterizarea lor directă.

1. Uneori o parte din operă (de pildă, descrierea Bărăganului în „Pseudo-kinegheticos", de Al. Odobescu), alte ori chiar opera întreagă („Impărăția apelor", de M. Sadoveanu, „Cartea Oltului" de Geo Bogza, etc.), este o descriere.

Iată de pildă cum descrie Al. Odobescu, câmpia Bărăganului, așa cum a văzut-o el în peregrinările lui vânătorești:

„Și'n adevăr, să sedem strâmb și să judecăm drept: oare, ce desfătare vânătorească mai deplină, mai netărmurită, mai senină și mai legănată în dulci și duioase visări, poate fi pe lume decât aceea pe care o gustă cineva când prin pustiile Bărăganului căruța în care stă culcat abia înaintează pe căi fără de urme? Dinainte-i e spațiul nemărginit; dar valurile de iarbă, când inviate de o sporică verdeață, când ofilite sub pârlitura soarelui, nu-i insuflă îngrijorarea nestatornicului ocean. In depărtare, pe linia netedă a orizontului se profilează, ca moșoroaie de cârtițe uriașe, movilele a căror urzeală e taina trecutului și podoaba pustietății. Dela movila de pe malul Ialomiței, până la movila Vulturului din preajma Borcei, ele stau semănate în prelargul câmpiei, ca sentinele mute și gârbovite subt ale lor bătrâneți. La poalele lor cuibează vulturii cei falnici cu late pene negre, precum și cei suri, al căror cioc ascuțit și aprig la pradă răsare hidos din ale lor grumazuri jupuite și golașe. E groaznic de a vedea cum aceste jivine se răped la stârvuri și se îmbuibă cu mortăciuni, când prin sohaturi pică de bolesne câte o vită din cirezi!

Dar căruța trece în lături de acea priveliște scârboasă; ea înaintează încetinel și rătăcește fără de țel, după bunul plac al mârțoagelor arominde sau după prepusul de vânat al Tămădăianului căruțaș.

*De cu zorile, atunci când roua stă încă aninată pe firele de iarbă, ea s'a pornit dela conacul de noapte, dela coliba unchiașului mărunt, căruia-i duce acum dorul, Bărăganul întreg *) și tocmai când soarele e deasupra amiazului, ea sosește în locul de întâlnire al vânătorilor. Mai adesea, acest loc e o cruce de piatră, străbătută din piua ei, sau un puț cu furcă, adică o groapă adâncă de unde se scoate apă cu burduful. Trebue să fii la Paicu, în gura Bărăganului, sau la Cornățele, în miezul lui, ca să găsești câte o mică dumbravă de vechi tufani, sub care se adăpostesc turmele de oi la poale, iar mii și mii de cuiburi de ciori printre crăcile copacilor. In orice alt loc al Bărăganului, vânătorul nu află alt adăpost, spre a îmbuca sau a dormi ziua, decât umbra căruței sale. Dar ce vesele sunt acele întruniri de una sau două ore, în care toți își povestesc câte izbânzi au făcut sau mai ales erau să facă, cum i-a amăgit pasărea vicleană; cum i-a purtat din loc în loc și cum în sfârșit s'a făcut nevăzută în sboru-i prelungit.*

După repaos, colinda prin pustii reîncepe cu aceeași plăcere. Vânătorul împrospătat prin somnul, prin mâncarea și prin glumele dela conac, se aprinde din nou de ispita norocului; el cu ochii caută vânatul, cu gândul sboară poate către alte doruri; dar simțirile-i sunt în veci deștepte, inima-i veghează este mereu în mișcare și urîtul fuge, fuge departe, dincolo de nestatornica zare a nemărginitei câmpii".

*) Aluziune la cârciuma unchiașului poreclit Dor-Mărunt, împrejurul căreia s'a întemeiat un sat: acolo trăgeau mai adesea vânătorii din Bărăgan.

2. Adesea descrierea o face personagiul principal. „Datorită acestui fapt ne reprezentăm mai viu imaginea respectivă. In felul aceasta procedează personagiul principal din povestirea lui I. L. Caragiale „La hanul lui Mânjoală":

„Să fi mers o bucată de drum. Viforul creștea scuturându-mă de pe șea. In înalt, nori după nori sburau opăciți ca de spaima unei pedepse de mai sus, unii la vale pe dedesubt, alții pe deasupra la deal, perdeluind în clipe largi, când mai gros, când mai subțire, lumina ostenită a sfertului din urmă. Frigul ud mă pătrundea; simțeam că-mi îngheață pulpele și brațele. Mergând cu capul plecat ca să nu mă'nnece vântul, începui să simt durere la cerbice la frunte și la tâmple fierbințeală și bubuituri în urechi. Am băut prea mult! m'am gândit eu, dându-mi căciula mai pe ceafă și ridicându-mi fruntea spre cer. Dar vârtejul norilor mă ametea; mă ardea sub coastele din stânga. Am sorbit în adânc vântul rece, dar un junghiu m'a fulgerat pân tot coșul pieptului de colo până colo. Am aplecat iar bărbia. Căciula par'că mă strângea pe cap ca o menghinea: am scos-o și am pus-o pe oblânc... Mi-era rău... N'am făcut bine să plec! La polcovnicu Iordache trebue să doarmă toată lumea: m'or fi așteptat; pe vremea asta, or fi crezut oamenii, firește, că n'am fost prost să plec... Am îndemnat calul care se'mpletecea par'că băuse și el...".

In acest mod, zugrăvește M. Sadoveanu, în povestirea sa „Codrul", isbucnirea și potolirea furtunii":

3. Uneori obiectul descrierii este zugrăvit, așa cum se înfățișează el la un moment dat; alteori, el este zugrăvit prin înfățișările ce apar succesiv în fața ochilor scriitorului. Aceste înfățișări succesive întregesc până la urmă descrierea.

„Așa, furtuna odată m'a prins la căsuța din poiană, — și Vinea pădurarul nu era acasă.

Parcă voiau să-și smulgă rădăcinile din pământ, așa se frământau plopii cenușii dela marginea poienii; iar fagii bătrâni se cutremurau mânioși, se aplecau prelung și iar se îndreptau, pe când printre ei, ca pe niște cărări ghețoase, din inima codrului, zvâcnea cu vârtejuri, cu frunze spulberate, cu gâteje, mânia furtunii. Un zvon greu creștea între norii negri și poiana frământată ca de spaimă, — creștea ca o buciumare prelungă chemând spaima din zarea mohorîtă, înăbușită de pulberi răsculate. Așa crescu bubuind buciumarea pădurii, învăluiri dese de stropi se abătură, duruiră ușurel și la geamurile mici, se depărtară, — și deodată, ca o mânie care ostenește, cu oftări de ușurare, se alinară adâncurile, și soarele străluci deodată orbitor în toată poiana".

Acelaș procedeu îl folosește marele scriitor sovietic M. Solohov în romanul „Pământ deștelenit", pentru a descrie începutul primăverii:

„La 10 Martie se lăsă de cu seară ceață peste satul Gremeacii-Log. Apa din omătul topit țârâi până'n zori de pe streșinile caselor. Un vânt cald și umed bătea din plin din spre miazăzi de pe tăpșanurile stepei. Cea dintâi noapte, venită întru întâmpinarea primăverii, se întinsese deasupra satului, înfășurată în mătăsurile negre ale negurilor plutitoare și ale tăcerii, pătrunse de vântul primăverii. Dimineața târziu, se ridică o ceață trandafirie, descoperind cerul și soarele; iar vântul năvăli dela miazăzi ca o lavă puternică. Incepu să cadă zăpadă, cu fulgi mari care se topeau. Se iveau acoperisuri roșcate, iar pe drum ieșeau ochiuri negre de pământ. Pe la amiază apele de pe dealuri, limpezi ca lacrima, clocoteau cu furie prin văi și râpi. Puhoaie nenumărate se grăbeau prin adâncuri, livezi și prin grădini, spălând rădăcinile amare ale vișinilor, și înnecând stuful de pe malurile apelor.

Peste trei zile colinele bătute de vânturi erau pleșuve. Lutul umed strălucea pe coastele spălate de zăpezi până la pământ. Apele dealurilor erau turburi și duceau, pe valurile încrețite și clocotitoare, căciuli galbene de spumă bătută, rădăcini de grâu, buruieni uscate de pe arături și tufișuri smulse de ape.

In Gremeacii-Log râul ieși din albie. Sloiuri de ghiață albăstrii, poleite de soare, pluteau venind din spre isvoare. La cotituri sloiurile ieșeau din albie, învârtindu-se și frecându-se ca niște pești în leasă.

Aci torentul mâna sloiurile pe povârnișuri... dincolo un sloi târît de șuvoaiele care se vărsau în râu, ajungea în grădini, plutea printre copaci, se rodea de trunchiuri cu un scrâșnet, scoțând din rădăcină pomii tineri, julind scoarța merilor, culcând vlăstari deși de vișini.

Dincolo de sat — ca o îmbiere — se vedea neagra arătură de toamnă, ieșită de sub zăpezi. Către amiază fumegau brazdele de cernoziom, răsturnate de plug. In miezul zilei domnea deasupra stepei o liniște măreață și binefăcătoare.

Peste arăturile acoperite de un alb lăptos, în soare — se auzea ciripitul timpuriu și turburător al ciocârliei și țipătul ca o chemare, al cârdului unghiular de cocori care spintecau cu pieptul albastrul-închis al cerului fără nori.

Peste măguri tremura și luneca mirajul înfiripat de căldură.

Acul ascuțit al firicelului verde de iarbă, înlăturând stebla moartă de anul trecut, năzuia spre soare.

Secara de toamna, uscată de vânt, parcă se ridica în vârful picioarelor, întinzându-și frunzulițele întru întâmpinarea razelor de lumină.

E încă puțină viață în stepă. Nu s'au trezit din somnul iernii hârciogii și țâștarii. Fiarele s'au ascuns în păduri și'n râpi. Numai din când în când săgetează prin buruienile vechi câte un șoricel de câmp sau sboară de pe arătură potârnichile risipite în perechi de nuntă".

Cu totul altul e procedeul folosit de Geo Bogza în volumul „Oameni și cărbuni din Valea Jiului", în care se descrie înfățișarea unei mine de cărbuni sub toate aspectele sale așa cum a văzut-o scriitorul la un moment dat:

„O mină de cărbuni e locul subpământean, plin de întuneric, în care se desfășoară poate cea mai grea și mai istovitoare muncă, din câte omul a luat asupra sa. Sub pereții apăsători ai muntelui, amenințând în orice clipă să se surpe, oamenii care au pătruns în galerii sunt nevoiți, pentru a-și împlini munca și a-și apăra viața, să facă tot timpul maximum de efort de care sunt în stare. Adeseori sforțările acestea sunt însoțite de mânie, sau de o surdă desnădejde. Mina e o realitate cumplită, în care omul e obligat la o neîntreruptă și grea bătălie.

Și totuși, chiar în locurile acestea pline de întuneric și suferință, încât pot părea o imagine a infernului, poezia nu lipsește. Cu totul și cu totul firavă, așa cum ar crește un fir de iarbă în fereastra unei celule de închisoare. Cu nimic ea nu ocupă mai mult loc în viața minei, formată în întregime din aspra bătălie a cărbunelui. Dela un cap la altul al sectoarelor de muncă, nu e loc decât pentru păcănitul ciocanelor de abataj, uruitul înfundat al vagonetelor, bubuiturilor dinamitei, în timp ce oamenii, care au coborît și pun în mișcare această haotică mașinărie subterană, sunt o singură masă de trupuri încordate, de brațe care lovesc și se apără, de spinări încovoiate sub grele poveri. Nicăieri mai mult decât în aceste funduri subpământene, s'ar părea că nu poate începe nimic altceva decât teribila lor realitate. Pe câmpurile de bătălie chiar, mai cresc flori între tranșee, sau noaptea tirul artileriei poate vărea un joc feeric de artificii. Dar aici, dintr'o parte în alta nu sunt decât oameni în luptă cu cărbunele, și negre, adânci întunericimi".

Intrebări:

1. Dați exemple de descrieri întâlnite în operele citite.

2. Să se analizeze un roman din literatura noastră sau din literatura sovietică, arătându-se modul în care folosește autorul descrierile pentru a ne prezenta locul acțiunii, înfățișarea personagiilor, obiceiurile lor.

Bibliografie

Editura P. M. R.

V. I. LENIN și I. V. STALIN: — **Despre Revoluția din Octombrie** — (cuprinde articole și discursuri ale lui V. I. Lenin și I. V. Stalin în legătură cu principalele probleme care au stat în fața Revoluției din Octombrie, cât și asupra însemnătății ei, atât pe plan național cât și pe plan internațional. Aceste lucrări arată legătura indisolubilă dintre teoria marxist-leninistă și practica luptei revoluționare a clasei muncitoare. Lucrarea este un nepretuit îndreptar pentru oamenii muncii din țara noastră, făuritori activi ai socialismului).

In Editura Partidului Muncitoresc Român au apărut pentru cursurile serale de partid:

Lecția I — **Invățătura lui Marx și Engels despre clase și lupta de clasă.**

Lecția II — **K. Marx și F. Engels marii dascăli ai proletariatului.**

Lecția VI — **Partidul Muncitoresc Român, partid de tip nou, forța conducătoare în Republica Populară Română.**

Lecția XI — **Sarcinile organizațiilor de partid din întreprinderi în domeniul propagandei și agitației.**

Lecția XIV — **Sarcinile Partidului Muncitoresc Român în lupta pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii.**

Lecția XVI — **Ascuțirea luptei de clasă în condițiile trecerii dela capitalism la socialism. Ascuțirea vigilenței proletare.**

Lecția XVII — **Patriotismul și internaționalismul proletar. Lupta pentru rezolvarea democratică a problemei naționale în România.**

Lecția XVIII — **U. R. S. S. în fruntea lagărului democratic și antiimperialist, în luptă pentru pace trainică, pentru democrație și independența popoarelor.**

Editura Tineretului

BORIS GORBATOV: — **Generația mea** — *(cuprinde istoria generației de tineri care și-a însușit primele cunoștințe în anii crânceni ai războiului civil, a îndurat mizeriile perioadei N.E.P.-ului, a luptat, a muncit și a învățat eroic, crescând și desvoltându-se sub semnul Măreței Revoluții din Octombrie).*

V. DOBROVOLSCHI: — **Trei oameni în mantale cenușii** (este povestea unor tineri studenți sovietici care, întorși din război, își reincep cu însuflețire munca pașnică. Ni se înfățișează înaltele calități morale ale omului sovietic, simplu și modest, curajos în toate momentele, iubindu-și cu înflăcărare marea familie de prieteni, familia zecilor de milioane de locuitori ai țării sovietice).

Editura Cartea Rusă

C. SIMONOV: — **Prieteni și dușmani** — *(versuri în care poetul ne înfățișează diverse colțuri ale lumii, unde milioanele de oameni ai muncii duc o luptă neîndupleacată împotriva ațâțătorilor la război).*

PETRAS TVIRCA: — **Tatăl** — (se povestesc întâmplări din viața grea de luptă și suferință pe care a dus-o poporul lituan).

Editura de Stat

ILYA EHRENBURG: — **O fată sovietică** — *(se povestește viața unei tinere fete, una din miile de femei sovietice, care au luptat și s'au jertfit pentru apărarea Patriei și pentru desrobirea popoarelor de sub fascism. Această fată simbolizează, prin modestia și prin măreția caracterului său, trăsăturile esențiale ale omului sovietic).*

Editura pentru Literatură și Artă a Uniunii Scriitorilor din R. P. R.

Va edita în curând următoarele cărți:

N. MORARU	— Eseuri.
I. VITNER	— Th. Neculuță.
„	— N. Beldiceanu.
„	— Ion Păun Pincio
„	— Traian Demetrescu.
„	— Constantin Mille.
„	— Actualitatea lui Eminescu.
J. POPPER	— Coșbuc, poetul poporului *(un studiu vast de peste 350 pagini, cuprinzând material inedit).*
EMINESCU	— Poezii alese de Comitetul național jubiliar pentru aniversarea centenarului nașterii lui M. Eminescu.

Profesorii de limba română sunt rugați să recomande elevilor din clasele X și XI aceste volume, deoarece ele sunt deosebit de folositoare pentru studiul limbii române la clasele mai sus menționate.

Raportul lui G. M. Malenkov

(Urmare din pag. 1-a)

păcii. Este posibil ca aţâţătorii la război să zădărnicească această propunere. Uniunea Sovietică va duce însă şi de aci înainte lupta pentru pace, cu o energie şi mai mare. Oamenii sovietici nu vor precupeţi nici forţe, nici munca pentru a întări şi lărgi prin toate mijloacele rândurile partizanilor păcii şi pentru a zădărnici planurile criminale ale agresorilor. Noi trăim într'o epocă în care mişcarea maselor populare spre democraţie şi socialism se intensifică pe zi ce trece, când lagărul păcii şi al democraţiei a devenit un factor puternic în întreaga politică internaţională".

După ce a arătat importanţa mişcării partizanilor păcii atât pe plan naţional cât şi pe plan internaţional, G. M. Malencov a continuat astfel:

„Tot mai puternic răsună glasurile în apărarea păcii. Tot mai larg se desfăşoară puternica mişcare a maselor populare împotriva agresorilor şi aţâţătorilor la război, pentru independenţa naţională şi caloborarea paşnică între popoare. Au trecut timpurile când imperialiştii puteau pregăti războiul în cea mai adâncă taină şi când războiul se năpustea pe neaşteptate asupra capetelor popoarelor, punându-le în faţa faptului împlinit. Mişcarea puternică a partizanilor păcii dovedeşte că popoarele reprezintă o forţă capabilă să înfrâneze pe agresori.

Tocmai din cauza succeselor lagărului păcii, aţâţătorii la război sunt cuprinşi de o turbare tot mai mare. Pe zi ce trece se desvălue tot mai mult programul principalilor duşmani ai păcii. Acest program tinteşte la crearea prin violenţă şi prin noui războaie a unui imperiu mondial american, care, în ce priveşte proporţiile sale, trebue să depăşească imperiile mondiale ale cuceritorilor care au existat vreodată în istorie. Este vorba nici mai mult nici mai puţin, de a transforma întreaga lume într'o colonie a imperialiştilor americani, de a reduce popoarele suverane la starea de sclavi. Prin ce se deosebesc planurile nebuneşti ale unei astfel de „americanizări" a tuturor ţărilor şi continentelor, de planul nebunesc al lui Hitler şi Goering cu privire la „germanizarea" mai întâi a Europei, iar apoi a întregii lumi ? Prin ce se deosebesc aceste planuri, de planurile nu mai puţin nebuneşti ale lui Tanaka şi Tojo de subjugare de către imperialiştii japonezi a întregii Asii şi a bazinului Oceanului Pacific ? De fapt ele se deosebesc numai prin aceea că programul agresiv al aţâţătorilor la un nou război depăşeşte toate planurile luate la un loc ale predecesorilor lor germani şi japonezi.

Oare nu tocmai politica de pregătire a unui nou război se află la baza râu famatului „plan Marshall"? Se ştie că alocările anuale pentru aşa numitul „ajutor" în cadrul „planului Marshall" acordat ţărilor din Europa Occidentală însumează circa 4 miliarde dolari. Şi iată că, în acelaş timp, principalele ţări marshallizate cheltuesc anual sub presiunea Statelor Unite ale Americii pentru cursa înarmărilor şi orgia militarismului peste 6 miliarde dolari. Astfel, una din principalele funcţiuni ale „planului Marshall" constă în realitate în a asigura accelerarea militarizării economiei Europei Occidentale.

Este absolut limpede de dragul căror ţeluri a fost creat în 1949 pactul militar al Atlanticului de Nord. Acesta este o unealtă de pregătire directă, nemijlocită, a unui nou război imperialist.

Unul din principalele elemente componente ale liniei agresive a aţâţătorilor la război îl constitue aşa numita diplomaţie atomică, al cărei caracter de aventură a fost acum demascat pe deplin. Şi într'adevăr, această diplomaţie, s'a bazat pe un calcul absolut fals, pe presupunerea că Statele Unite ale Americii deţin monopolul armei atomice.

In realitate, după cum se ştie, Guvernul Sovietic nu a făcut un secret din faptul că el dispune de arma atomică. In 1947, Guvernul Sovietic a adus la cunoştinţa opiniei publice internaţionale că secretul bombei atomice nu mai există. Dar aţâţătorii la război care au întrecut măsura şi au pierdut simţul realităţii, încă nu au încetat faimoasa diplomaţie atomică.

Noi nu vrem război şi vom face tot posibilul pentru a-l împiedica. Nimeni să nu creadă însă că noi suntem intimidaţi de faptul că aţâţătorii la război agită armele. Nu noi, ci imperialiştii şi agresorii trebue să se teamă de război. Ce ne spune experienţa istorică ? Ea ne spune că primul război mondial deslănţuit de imperialişti a dus la victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie în ţara noastră.

Experienţa istorică spune mai departe că cel de-al doilea război mondial deslănţuit de imperialişti a dus la instaurarea regimurilor de democraţie populară într'un număr de ţări din Europa centrală şi sud-estică, a dus la victoria marelui popor chinez.

Oare mai poate exista îndoială că dacă imperialiştii vor deslănţui cel de-al treilea război mondial, acest război va fi mormântul, nu al unora dintre statele capitaliste, ci al întregului capitalism mondial ?

Trebue să se ţină minte şi altceva. A trecut timpul când aţâţătorii la război reuşeau să prostească poporul american că el nu ar avea de suportat jertfele grele ale războiului, că se va găsi destulă carne de tun pentru război în Europa şi Asia. Poporul american începe să înţeleagă că a sosit timpul când imperialiştii nu vor putea lupta numai cu mâinile altor popoare. Poporul american începe să înţeleagă că dacă aţâţătorii la război vor organiza un nou măcel, durerea mamelor, soţiilor, surorilor şi copiilor se va abate şi asupra continentului american. Şi aceasta este o durere teribilă. Ea va înăbuşi şi va îneca în mod inevitabil pe aţâţătorii la război".

Forţele democraţiei şi ale socialismului învinge

Continuându-şi raportul, G. M. Malenkov a arătat că, alături de desvoltarea şi progresul Uniunii Sovietice se constată şi desvoltarea şi întărirea forţelor democraţiei şi ale socialismului în întreaga lume.

In ţările de democraţie populară pe baza planurilor de stat, se înfăptueşte într'un ritm rapid industrializarea socialistă a economiei naţionale.

„Nivelul de dinainte de război al producţiei industriale a fost considerabil depăşit. Au şi fost făcuţi primii paşi pe calea transformării socialiste a agriculturii. Sporeşte bunăstarea poporului.

Un excepţional succes al lagărului păcii şi democraţiei îl constitue crearea Republicii Democrate Germane.

Subliniind însemnătatea istorică a victoriei poporului chinez, G. M. Malenkov spune :

„Partidul Comunist Chinez, călit în focul luptei de eliberare naţională şi înarmat cu învăţătura victorioasă a marxism-leninismului, s'a dovedit a fi la înălţimea misiunii sale istorice. Sub conducerea încercatului său conducător Mao-Tse Dun, el a organizat şi unit pe muncitori, ţărani, intelectuali şi toate forţele patriotice ale naţiunii. El a creat puternica Armată Populară de Eliberare, care a nimicit hoardele Kuomintangului înarmate cu tehnica americană şi conduse de fapt de statele majore americane. Revoluţia populară s'a dovedit a fi nemăsurat mai puternică decât blocul reacţionar agresiv al feudalilor chinezi şi al imperialiştilor americani.

Cu victoria democraţiei chineze s'a deschis o nouă pagină în istoria nu numai a poporului chinez, dar şi a tuturor popoarelor din Asia, asuprite de imperialişti. Lupta de eliberare naţională a popoarelor din Asia ,din bazinul Pacificului şi din întreaga lume colonială s'a ridicat la o treaptă nouă, cu mult mai înaltă. Victoria democraţiei chineze înseamnă o serioasă întărire a poziţiei lagărului mondial democratic şi antiimperialist, care luptă pentru o pace trainică".

Comparând situaţia din lagărul socialist cu cea din lagărul capitalismului G. M. Malenkov a citat apoi o serie de date, arătând în concluzie că :

„Relaţiile economice internaţionale din lumea capitalistă se află într'o stare de profundă desorganizare. Comerţul mondial se află la un nivel mai scăzut decât acela care a fost atins cu mai bine de 20 de ani în urmă. Circulaţia monetară este caracterizată prin inflaţie, printr'o bruscă scădere a puterii de cumpărare a monetei. Nivelul de trai al maselor populare continuă să scadă vertiginos. In prezent, în ţările din lumea capitalistă sunt nu mai puţin de 40 milioane şomeri şi şomeri parţiali.

In aceste condiţii, puternica ofensivă a Statelor Unite ale Americii împotriva economiei desorganizate a ţărilor marshallizate creează acestora din urmă perspectivele cele mai întunecate. Recenta devalorizare a monetelor de către aproape toate statele capitaliste poate servi drept un exemplu viu al agresunii economice a imperialismului american. După ce monopoliştii din Statele Unite ale Americii au devalorizat în mod artificial, comparativ cu dolarul, monetele naţionale ale „partenerilor" lor capitalişti, ei intenţionează să grăbească învestirea de noui capitaluri ale lor în economia Europei Occidentale, precum şi în ţările coloniale. Aceasta poate să însemne numai un singur lucru: monopoliştii americani intenţionează acum să pună mâna pe preţ de nimic pe ramuri întregi ale industriei din ţările din Europa Occidentală, să pună mâna deasemenea pe coloniile ţărilor europene. In acelaş timp devalorizarea reprezintă o nouă ofensivă a capitalului monopolist american şi a partenerilor săi din Europa Occidentală împotriva nivelului de trai al maselor muncitoare".

G. M. Malenkov şi-a încheiat astfel raportul său :

„Aproape a treia parte dintr'un secol ne desparte de acea zi memorabilă când pe o şesime a globului pământesc a început o eră nouă în istoria omenirii.

Astăzi, noi oamenii sovietici, ne amintim cu deosebită mândrie de faptele istorice pe care le-au săvârşit Partidul nostru şi poporul nostru sub conducerea lui Lenin şi Stalin.

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie trăeşte şi învinge în faptele gloriosului nostru Partid Bolşevic, în faptele eroicului popor al Ţării Sovietice. In mersul nostru înainte pe calea spre comunism, Partidul nostru Comunist este forţa conducătoare şi călăuzitoare. Partidul uneşte, însufleţeşte şi organizează pe oamenii sovietici, uneşte eforturile lor pentru atingerea măreţului ţel — construirea societăţii comuniste. Legătura vitală cu poporul se întăreşte pe zi ce trece. In aceasta se află izvorul invincibilităţii Partidului şi puterii Statului Sovietic. Partidul nostru reprezintă o forţă unitară, monolită şi indestructibilă, unită mai mult ca oricând în jurul Comitetului Central, în jurul tovarăşului Stalin. Această unitate a rândurilor bolşevice a fost, este şi va fi întotdeauna temelia tăriei Partidului. Marea Revoluţie din Octombrie, ideile ei de luptă pentru pace între popoare, pentru desfiinţarea exploatării omului de către om, pentru egalitatea în drepturi şi prietenia popoarelor, trăesc şi învinge în construirea socialistă care se desfăşoară în toate ţările de democraţie populară, în avântul istoric al marelui popor chinez, în constituirea şi consolidarea Republicii Democrate Germane.

Marea Revoluţie din Octombrie trăeşte şi învinge în lupta dusă de puternicul front al partizanilor păcii, democraţiei şi socialismului, împotriva forţelor agresiunii imperialiste, împotriva aţâţătorilor la un nou război.

Cei condamnaţi de istorie nu au decât să turbeze ! Cu cât spumegă mai mult cei din lagărul aţâţătorilor la război cu atât mai mare trebue să fie calmul şi stăpânirea de sine în lagărul nostru al păcii. Noi păşim cu încredere sub conducerea genialului nostru învăţător şi conducător, tovarăşul Stalin, în întâmpinarea zilei de mâine. Noi ştim în mod hotărît : victoria socialismului şi democraţiei în întreaga lume este inevitabilă.

Trăiască Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie şi stindardul ei invincibil !

Trăiască Partidul nostru Comunist!

Trăiască pacea în întreaga lume !"

Cuvântarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

niri revoluţionare şi unde victoria revoluţiei, pentru a duce la dictatura proletariatului, poate şi probabil va cere să treacă prin câteva trepte intermediare de felul, să zicem, al dictaturii proletariatului şi ţărănimii...

Nu avem nici un motiv să ne îndoim că Polonia şi România se află în numărul ţărilor care vor trebui să treacă prin câteva trepte intermediare, pe drumul către dictatura proletariatului". (Idem pag. 155—156).

Cu o uimitoare claritate arată tovarăşul Stalin, în pasajul citat mai sus, semnificaţia evenimentelor pe care noi le-am trăit după 23 August 1944, deşi raportul din care noi am extras citatul a fost alcătuit în anul 1928".

După ce a arătat că, datorită experienţei Uniunii Sovietice, datorită învăţăturii marelui Stalin, nouă ne este mai uşor să construim socialismul, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a continuat astfel :

„Dar ajutorul pe care noi îl primim din partea Patriei Socialismului nu se limitează numai la învăţătura pe care noi o tragem din exemplul construirii socialismului în U.R.S.S. FARA UNIUNEA SOVIETICA, MERSUL NOSTRU SPRE SOCIALISM AR FI DE NEINCHIPUIT. Nouă ne-ar fi greu să rezistăm singuri presiunii imperialiştilor, iar independenţa noastră naţională şi suveranitatea statului nostru ar putea fi pierdute, aşa cum s'a întâmplat cu ţările în care au intrat armatele anglo-americane şi nu Armata Sovietică eliberatoare, dacă nu ar fi ajutorul şi sprijinul economic, politic şi moral şi prezenţa efectivă a Uniunii Sovietice care să ne apere împotriva încălcărilor imperialiştilor.

Acest ajutor pentru apărarea independenţei ţării noastre îl vedem zilnic în toate ocaziile. L-am avut şi cu ocazia ultimei sesiuni a Adunării Organizaţiei Naţiunilor Unite, la care Uniunea Sovietică a respins cu hotărâre încercările imperialiştilor de a se amesteca în treburile interne ale ţării noastre. In lupta noastră hotărîtă pentru a ne apăra de încercările imperialiştilor anglo-americani de a încălca independenţa ţării noastre şi de a ne dicta în treburile noastre interne, noi avem sprijinul cel mai călduros, cel mai hotărît şi cel mai sigur în marea Uniune a Republicilor Socialiste Sovietice. Datorită asigurării independenţei noastre noi am putut îi sustraşi stăpânirii imperialiste şi să trecem la marea operă a construirii socialismului. Milioane de oameni ai muncii din ţara noastră au pornit cu entuziasm la această muncă de ridicare a nivelului nostru economic şi cultural.

Ajutorul pe care ni-l dă Uniunea Sovietică în construirea socialismului în ţara noastră grăbeşte această construcţie. Intre noi şi Ţara Sovietelor s'au statornicit relaţii de tip nou, relaţii care formează fundamentul politicii externe a Uniunii Sovietice. Aceste relaţii sunt bazate pe respectul reciproc şi pe asigurarea independenţei şi suveranităţii noastre naţionale împotriva oricăror încercări din partea imperialiştilor.

Ele se bazează pe ajutorarea reciprocă a tuturor ţărilor cu democraţie populară în Consiliul de Asistenţă Economică Mutuală. Asemenea relaţii nu au existat şi nu puteau să existe între ţările capitaliste bazate pe interesele unui pumn de financiari monopolişti, dar sunt firesti între ţările care au eliminat pentru totdeauna clasele parazite şi exploatatoare dela cârmă. AJUTORUL MATERIAL BOGAT ŞI FRAŢESC, PE CARE NI-L DA UNIUNEA SOVIETICA, REPREZINTA SINGURA POSIBILITATE PENTRU O ŢARA MICA, CUM ESTE A NOASTRA, DE A CONSTRUI SOCIALISMUL".

Succese importante în mersul nostru spre socialism

In continuare, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a trecut în revistă succesele obţinute în economia noastră şi a arătat că aceste succese s'au resfrânt asupra nivelului de trai al oamenilor muncii din ţara noastră, îmbunătăţindu-l.

Amintind, printre altele, despre realizările din învăţământ, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a spus :

„Prin grija Guvernului nostru a fost introdus învăţământul absolut gratuit pentru toţi copiii până la clasa a 7-a elementară, iar fiii oamenilor muncii care frecventează şcolile medii plătesc taxe foarte mici. Numărul şcolilor a atins cifra de aproape 16.000. Circa 2 milioane de elevi frecventează şcolile de toate gradele şi în toate limbile naţionalităţilor conlocuitoare. Statul a dat mii de manuale şcolare gratuite pentru copiii salariaţilor".

După ce a subliniat succesele obţinute pe drumul transformării socialiste a agriculturii ,tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a vorbit despre avântul cultural care s'a produs în ultimul an în ţara noastră :

Suntem pe drumul creării unei culturi noui, cu conţinut socialist, care să nu mai fie privilegiul unei minorităţi, ci să aparţină tuturor oamenilor muncii. Măsurile luate de către Partid şi Guvern în domeniul sprijinirii culturii întrec tot ce s'a făcut în trecut în ţara noastră în această privinţă. Crearea Fondului Literar pentru încurajarea scriitorilor şi crearea de condiţii favorabile creaţiei artistice, muzicale şi în domeniul artelor plastice, premii substanţiale literare şi ştiinţifice acordate în cadrul Academiei Republicii Populare Române, au creat un important stimulent şi au dat rezultate încurajatoare în domeniul creării unei culturi noui, socialiste, în ţara noastră. Avântul cultural al maselor ,setea de învăţătură care se manifestă pretutindeni, crearea miilor de echipe artistice muncitoreşti, avântul pe care l-a luat activitatea editorială, larga răspândire atât a cărţilor de literatură cât şi a ediţiilor clasicilor marxism-leninismului, arată setea de cultură care a cuprins massele eliberate de exploatare.

Căldura cu care a fost întâmpinată hotărîrea Partidului de a spori mijloacele de tipărit prin construcţia „Casei Scânteii" arată ce rădăcini adânci a prins dorinţa de a învăţa, în massa muncitorilor. Un rol deosebit de important în acest avânt al revoluţiei culturale il au şcolile de Partid de toate gradele, prin care au trecut mii şi mii de activişti, care şi-au ridicat nivelul cunoştinţelor marxist-leniniste.

Tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat apoi necesitatea vigilenţei de zi cu zi, de oră cu oră, şi a anunţat că, în vederea ridicării nivelului ideologic al membrilor de Partid şi al tuturor oamenilor muncii din ţara noastră, conducerea Partidului a hotărît să se înceapă editarea în limba română a operelor complete ale lui Lenin .

Tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej şi-a încheiat astfel cuvântarea sa :

„Sarcinile pe care ni le pune construcţia socialismului în ţara noastră, cer o întărire a unităţii clasei muncitoare şi a poporului muncitor. Numai unitatea deplină a celor ce muncesc, sub conducerea Partidului nostru, poate asigura desvoltarea noastră pe drumul socialismului, împotriva duşmanilor Republicii noastre Populare, care încearcă să ne întoarcă la vremurile dispărute pentru totdeauna, ale domniei moşierilor, bancherilor şi fabricanţilor. Să ducem o luptă necruţătoare împotriva tuturor manifestărilor duşmanului de clasă, împotriva manifestărilor şoviniste naţionaliste, împotriva oricăror devieri dela internaţionalismul proletar.

Exemplul Uniunii Sovietice să ne călăuzească înainte spre socialism. Creşte şi se întăreşte tânăra noastră democraţie populară, care îndeplineşte cu succes sarcinile dictaturii proletariatului. Garanţia sigură a acestei creşteri este prietenia puternică dintre ţara noastră şi marea Ţară a Socialismului, Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice.

Trăiască a 32-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie!

Trăiască Uniunea Sovietică, forţa conducătoare a lagărului păcii, democraţiei şi socialismului!

Trăiască Partidul Comunist (bolşevic) al Uniunii Sovietice, Partidul lui Lenin şi Stalin, avantgarda călită în luptă a poporului sovietic, inspiratorul şi organizatorul victoriilor Ţării Socialismului!

Trăiască genialul conducător al oamenilor muncii din toată lumea, Iosif Vissarionovici Stalin!"

Oamenii muncii din R. P. R. au sărbătorit cu nestăvilit entuziasm ziua de 7 Noembrie

Oamenii muncii au manifestat cu însufleţire pentru Uniunea Sovietică şi marele Stalin.

(Urmare din pag. 1-a)

Stalin, marele geniu al omenirii muncitoare, conducătorul oamenilor muncii din întreaga lume, eliberatorul şi prietenul poporului nostru !"

Defilează sutele de mii de oameni ai muncii

După cuvântarea tov. Gh. Apostol, care a fost subliniată în repetate rânduri cu aplauze şi aclamaţii prelungite, a început demonstraţia.

Coloanele s'au pus în mişcare în sunetele Marşului Partizanilor, având în frunte rânduri dese de steaguri roşii şi tricolore, purtate de muncitori fruntaşi în producţie.

Au urmat formaţiile gărzilor muncitoreşti care, sub conducerea Partidului Comunist Român, au luptat împotriva regimului fascist, arestând la 23 August 1944 pe conducătorii antonescieni.

Au urmat nesfârşite coloane de oameni ai muncii din fabrici, uzine, ateliere, întreprinderi, oameni ai culturii şi ştiinţei, ostaşi, studenţi, elevi, pionieri, purtând drapele roşii şi tricolore, pancarte cu chemări şi portrete ale marilor dascăli ai clasei muncitoare din lumea întreagă, ale conducătorilor Partidului Muncitoresc Român şi ai Partidelor comuniste şi muncitoreşti din celelalte ţări.

Intr'o atmosferă de înălţător entuziasm, sutele de mii de oameni ai muncii din Capitală, care au demonstrat câteva ore, au dat glas, odată mai mult, dorinţei lor nestrămutate de a merge înainte pe drumul construirii socialismului, drum arătat de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, de a urma bogatele exemple ale popoarelor sovietice, de a lupta cu toate forţele în uriaşul front al păcii şi al progresului, condus de Marea Uniune Sovietică şi de genialul ei conducător, Iosif Vissarionovici Stalin.

Numeroase coloane de oameni ai muncii care au defilat apoi spre Victoriei s'au îndreptat apoi spre şoseaua Kisselef, manifestând îndelung şi entuziast în faţa Ambasadei Uniunii Sovietice.

★

Cu prilejul sărbătoririi zilei de 7 Noembrie au fost expediate telegrame tovarăşului Iosif Vissarionovici Stalin, Comitetului Central al Partidului Comunist (bolşevic) al U.R.S.S., tovarăşului N. Şvernic, preşedintele Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S., tovarăşului A. I. Vişinski, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., tovarăşului A. M. Vasilievschi, Mareşal al Uniunii Sovietice, ministrul forţelor Armate ale U.R.S.S.

Învăţământul în ţările cu DEMOCRAŢIE POPULARĂ

Şcoala din China eliberată

La 22 Septembrie 1949, Mao-Tse-Dun, preşedintele Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez şi conducătorul guvernului popular, deschizând conferinţa consultativă politică populară care a proclamat Republica Populară Chineză, a spus :

„Naţiunea noastră va fi, începând de astăzi, membră a marei familii a popoarelor iubitoare de pace şi libertate din întreaga lume. Ea va munci cu abnegaţie şi elan pentru a-şi crea civilizaţia şi fericirea...

Odată cu ridicarea economică va începe, în mod inevitabil şi o ridicare culturală. A trecut vremea când chinezii erau socotiţi o naţiune necivilizată. Vom ieşi pe arena mondială ca o naţiune cu o înaltă civilizaţie".

Problemele desvoltării culturii şi învăţământului au ocupat un loc de frunte în lucrările acestei conferinţe istorice. Ele au fost formulate în programul general al Consiliului Consultativ Politic Popular al Chinei, a cărui secţiune pentru politica în domeniul culturii şi învăţământului, cuprinde nouă articole.

Cu toate că programul vorbeşte, în mod firesc, despre viitor („Sarcinile principale... în domeniul culturii şi învăţământului vor consta din ridicarea nivelului cultural al poporului" etc.), el reflectă, într'o mare măsură, o situaţie existentă, lucruri care au fost realizate în trecutul apropiat.

Grija pentru învăţământ trece ca un fir roşu prin toată istoria Partidului Comunist Chinez, primul Partid Comunist format în Asia. Cele dintâi cărţi politice care explicau bazele marxismului şi ale învăţăturii lui Lenin şi Stalin, cele dintâi traduceri în limba chineză ale operelor clasicilor marxismului se datorează comuniştilor chinezi sau reprezentanţilor intelectualităţii revoluţionare legate de Partidul Comunist.

Partidul Comunist Chinez a desfăşurat o largă activitate culturală în perioada marei mişcări naţionale revoluţionare de eliberare a poporului chinez, intrată în istorie sub denumirea de revoluţia din 1925—1927.

Odată cu eliberarea de sub puterea Kuomintangului a unui teritoriu de 600 de mii de kilometri pătraţi, cu o populaţie de 60 de milioane de oameni, s'au organizat şcoli, centre de lichidare a analfabetismului, etc. Guvernul democrat al dictaturii proletariatului în alianţă cu ţărănimea, condus de comunişti, a decretat obligativitatea şi gratuitatea învăţământului, lucru fără precedent în toată istoria Chinei.

In 1933, în plin război cu trupele Kuomintangului şi cu duşmanii din interior, s'au înfiinţat, în regiunile eliberate, un număr uriaş de şcoli de cultură generală, speciale şi profesionale, precum şi cercuri şi centre de lichidare a analfabetismului. Existau 7 instituţii de învăţământ superior. Pe teritoriul Chinei Kuomintangului nu s'a întâmplat niciodată şi nici nu se putea întâmpla ceva asemănător.

In anul 1934, guvernul democratic a adoptat o hotărâre referitoare la transportarea armatei sale din China Centrală în provinciile direct ameninţate de agresiunea japoneză, pentru a începe o mare luptă de creare a unui front unic antijaponez de salvare a patriei.

Rupând puternica încercuire a armatelor Kuomintangului, Armata Populară de Eliberare a pornit spre noua sa bază din China de Nord-Vest şi s'a consolidat într'o regiune întinsă la graniţă, regiune care a început să fie denumită Regiunea Specială de Graniţă. Ciang-Kai-Shek, neluând în seamă înţelegerea cu Partidul Comunist asupra acţiunilor comune în lupta împotriva Japoniei, a blocat Regiunea Specială, chiar din al doilea an al războiului, căutând să distrugă populaţia ei prin înfometare.

Cu toate condiţiile deosebit de grele, Partidul Comunist Chinez, a organizat rezistenţa maselor împotriva cotropirii japoneze şi a luptat pentru înlăturarea greutăţilor economice, făcând în acelaş timp tot posibilul pentru a lărgi reţeaua de instituţii de învăţământ.

Populaţia din provinciile de Nord-Vest era aproape toată analfabetă. Dacă de pildă, în alte părţi ale Chinei, la fiecare zece mii de locuitori erau în medie 12,5 oameni care învăţau, aici erau numai 6. Numai în cinci ani, aspectul acestor provincii s'a schimbat cu desăvârşire. In 1940 erau cuprinşi în învăţământul elementar 50 la sută din copiii de vârstă şcolară. Numai în partea centrală a provinciei Hebei, cucerită de Armatele Populare de Eliberare, erau 4000 de şcoli, adică aproximativ de zece ori mai multe decât pe teritoriul Beipinului, unul din marele centre de învăţământ public ocupat de japonezi.

Invăţământul de masă în rândurile adulţilor, a luat, deasemeni, o deosebită desvoltare. La propunerea pedagogului He Cju-Şan, au fost organizate şcoli ambulante pentru ţăranii din satele îndepărtate.

In anii războiului cu Japonia şi ai blocadei lui Ciang-Kai-Shek, au fost înfiinţate în Regiunea Specială 10 instituţii de învăţământ superior, 210 şcoli medii şi 88.000 de şcoli elementare cu 5.000.000 de şcolari, 3000 de licee comunale şi peste 100.000 de şcoli şi cercuri de alfabetizare pentru adulţi. Astfel, pe un sfert din teritoriul Chinei ocupat la sfârşitul anului 1947 de Armatele de Eliberare, învăţau aproximativ tot atâţia oameni câţi învăţaseră în toată ţara înainte de război.

Inainte de războiul cu Japonia erau în China 107 universităţi, colegii şi şcoli superioare speciale. Astăzi, numărul lor este cel puţin de două ori mai mare. In Martie 1949, s'a înfiinţat la Mukden primul Institut Muncitoresc de Ştiinţe Politehnice din ţară, cuprinzând peste 1000 de studenţi, a căror provenienţă de clasă este cu totul neobişnuită pentru China. Studenţii sunt muncitori fruntaşi veniţi din diferite întreprinderi ale Manciuriei. La terminarea studiilor, ei se vor întoarce în fabrici şi uzine pentru a conduce producţia şi a îndeplini planul de industrializare a Patriei trasat de Partidul Comunist Chinez.

In anul şcolar 1948/949 au funcţionat în Manciuria 30.000 de şcoli elementare şi 235 de şcoli medii cu 3.600.000 de şcolari. Procentul şcolarilor a fost de peste 1000 la fiecare zece mii de locuitori, pe când înainte de război procentul lor era numai de 12,5.

In toate regiunile în care pătrund unităţile Armatei Populare de Eliberare se deschid de îndată şcoli, se înfiinţează cursuri, cercuri de alfabetizare, biblioteci, săli de lectură şi birouri de conferinţe. In oraşul Cian-Ciun, funcţionau la două luni după eliberare, 62 de şcoli elementare şi medii, câteva şcoli politice şi multe cursuri serale de alfabetizare. La patru luni după eliberarea Mukdenului, numărul de şcolari crescuse de două ori (dela 30.000 la 60.000). După datele publicate în presa chineză în Iunie 1949 începuseră cursurile o jumătate de milion de studenţi şi elevi din Şanghai, cu toate că Şanghaiul a fost eliberat, după cum se ştie, abia la 27 Mai a.c.

Desigur, nu putem vorbi numai de numărul instituţiilor de învăţământ. Trebue să arătăm şi caracterul nou al şcolilor, aspectul lor ideologic şi sarcinile pe care le îndeplinesc, aşezând bazele unei desvoltări nelimitate a ştiinţei puse în slujba poporului.

Tot programul Consiliului Consultativ Politic Popular al Chinei este pătruns de spiritul dătător de viaţă al marxism-leninismului, al învăţăturii celei mai înaintate şi de aceea cu adevărat ştiinţifice, care dă posibilitatea de a înţelege just lumea şi de a construi just viaţa nouă în această lume. Acest program este un document minunat în toate privinţele; conţinutul său uriaş şi complex este exprimat într'o formă simplă şi extrem de concentrată.

— Cultura şi învăţământul în Republica Populară Chineză, — citim în articolul 41, — trebue să aibe un caracter nou şi democrat, adică trebue să fie naţionale ca formă, ştiinţifice prin conţinut şi populare prin caracter".

La câteva zile după proclamarea Republicii Populare Chineze, a fost ridicată din iniţiativa Partidului Comunist, problema unei reforme a scrierii chineze, pentru ca muncitorii, ţăranii şi masele largi ale poporului să poată fi alfabetizate. De curând, la adunarea reprezentanţilor din toate regiunile Chinei, precum şi a reprezentanţilor Chinezilor de peste hotare şi ai naţionalităţilor conlocuitoare, a fost creată Asociaţia Panchineză pentru reforma scrierii chineze.

Este semnificativ şi următorul fapt petrecut de curând. După cum transmite agenţia Sinhua, Comitetul Chinei de Nord pentru învăţământul superior a publicat un program provizoriu pentru colegiile de ştiinţe umaniste. Acest fapt este un început al revizuirii vechiului sistem de învăţământ din universităţile şi colegiile chineze.

Conform noului program, materialismul dialectic şi istoric şi principiile de organizare a Democraţiei Populare sunt obiecte generale şi obligatorii pentru studenţii tuturor facultăţilor. Economia politică este un obiect obligatoriu pentru studenţii din colegiile de ştiinţe umaniste. Cursurile care conţineau ideologia reacţionară a Kuomintangului sunt înlăturate. Se va preda limba rusă în toate facultăţile unde acest lucru va fi posibil.

Comentând noul program al învăţământului public, ziarul „Jenminjibao" scrie că studierea ştiinţelor umaniste, în special în colegii, în timpul regimului reacţionar al Kuomintangului, era îmbăcsită de idealism şi de teorii reacţionare feudale şi fasciste, ceea ce ducea la mari nemulţumiri în rândurile tineretului, care cerea cu insistenţă predarea teoriilor revoluţionare. După eliberare, Guvernul Popular al Chinei a satisfăcut această justă cerinţă a tineretului. El introduce treptat în sistemul de învăţământ, toate reformele necesare şi posibile.

In programul învăţământului public, se dă o deosebită atenţie studierii experienţei Uniunii Sovietice în domeniul învăţământului.

Noul guvern democratic îşi pune ca sarcină desrădăcinarea „culturii" antipopulare a Kuomintangului din toată China şi crearea unei şcoli care să dea tineretului o adevărată ştiinţă, bazată pe unitatea între teorie şi practică, pe forţele vii ale ţării, înarmată cu analiza şi sinteza marxist-leninistă, şi care să educe oameni adevăraţi, patrioţi devotaţi în slujba poporului, şi cu dragoste de muncă. In aceasta constă însemnătatea principală a programului Consiliului Consultativ Politic Popular al Chinei în domeniul culturii şi învăţământului.

Vladimir Rudman

(„Ucitelscaia Gazeta" nr. 82 din 10.X.1949)

VIAŢA ŞCOLII

Internate pentru copiii moţilor

Partidul Muncitoresc Român şi Guvernul R. P. R. îşi îndreaptă astăzi privirile cu deosebită grijă spre populaţia din Munţii Apuseni care, sub regimurile trecute, a trăit în cel mai negru întuneric, având cel mai mare procent de analfabeţi.

Printre alte măsuri care se iau în vederea ridicării nivelului de trai al locuitorilor din această regiune, s'a luat iniţiativa creării unor internate pentru copiii moţilor, în care aceştia vor fi adăpostiţi şi îngrijiţi în mod absolut gratuit.

Invăţătorii din regiunea Munţilor Apuseni, precum şi cei din judeţele învecinate, şi-au luat angajamentul ca, prin organizare de serbări, să strângă fonduri pentru realizarea în timp cât mai scurt a acestor internate, care înseamnă un mare pas înainte pe drumul culturalizării populaţiei din Ţara Moţilor.

Elevii din Galaţi muncesc voluntar pentru reconstrucţia oraşului

Hoardele hitleriste au provocat distrugeri imense oraşului Galaţi. In special centrul oraşului a fost transformat într'un maidan de ruine. Gălăţenii au luptat de atunci cu multe greutăţi. Din lipsă de localuri, şcolile au fost nevoite să funcţioneze având clasele împărţite în trei sau chiar în patru localuri diferite. Aşa s'a întâmplat cu Liceul de fete (fost M. Kogălniceanu).

Dar, prin munca şi hotărîrea lor, gălăţenii îşi refac oraşul. Elevii Şcolii Mealurgice de băeţi din oraş au lansat, prin ziarul local „Viaţa Nouă", un apel prin care cheamă la muncă voluntară pentru reconstrucţia oraşului tot tineretul din şcoli şi din fabrici.

Răspunzând apelului, elevii din clasele mai mari au lucrat pe şantierul din Piaţa Republicii, alături de muncitori şi ostaşi, pentru înlăturarea dărâmăturilor pentru nivelarea şi pavarea terenului. De asemeni, elevii au ajutat alături de profesori, la lucrările de reparaţie ale şcolilor lor.

Astfel, prin munca lor, tinerii din şcolile gălăţene dau un ajutor preţios la refacerea oraşului distrus.

Procedee în predarea scris-cititului

Munca didactică la clasa I-a elementară devine plăcută și ușoară dacă predarea lecțiilor de scris-citit urmează calea normală. Aceasta înseamnă că trebue să se pornească dela cunoscut la necunoscut, dela apropiat la depărtat, cunoștințele noui să fie construite pe un fond dinainte pregătit și, mai ales, să se formeze în prealabil anumite deprinderi: deprinderea de a deosebi cuvintele dintr'o propoziție scurtă, de a distinge silabele dintr'un cuvânt, de a distinge sunetele din silabe și de a face enumerarea lor în cuvinte; deprinderea de a desena linii, bastonașe, ovale, semiovale, etc

Atunci când copiii sunt obișnuiți cu analiza și sinteza fonetică și cu scrierea elementelor grafice, putem considera ca încheiată prima etapă, perioada pregătitoare în predarea abecedarului. A doua etapă, adică aceea de predare a scris-cititului, cuprinde câteva faze principale și anume: cunoașterea sunetului nou și a literei noi, citirea cuvintelor izolate, citirea unei propoziții simple, citirea unui text scurt și bine închegat. Paralel cu acesta, elevii trebue să învețe scrierea elementelor literei și litera, scrierea cuvintelor, a propozițiunilor și a textelor scurte.

In predarea sunetului și a literei, deosebim câteva momente.

In primul rând, învățătorul va face cu elevii exerciții de despărțire în sunete a cuvântului care cuprinde sunetul nou. După ce va fi cunoscut sunetul nou, se va preda semnul acestui sunet, adică litera. Copiii vor căuta cuvinte în care se găsește sunetul nou, vor citi apoi cuvinte care cuprind acest sunet și, în sfârșit, vor scrie litera nouă și cuvinte care cuprind această literă. Iată, în mod amănunțit, care este procedeul în predarea sunetului. Dintr'o povestire scurtă sau din discuții cu copiii, scoatem cuvântul care cuprinde sunetul nou. Facem analiza și sinteza fonetică a acestui cuvânt.

Să luăm de pildă cuvântul **cana**. Avem grijă ca, în cuvântul ales, să nu fie necunoscut decât sunetul al cărui semn dorim să-l învețe elevii în ora respectivă. In cazul nostru avem sunetul **n**.

Despărțirea cuvintelor în silabe și apoi în sunete se face de câtiva elevi, individual, de grupe de copii și apoi de toată clasa. Aceasta ar reprezenta primul moment al predării.

După ce se face enumerarea sunetelor din cuvântul dat, întrebăm: Care este sunetul a cărui pronunțare nu am învățat-o până acum?

Trebue să obișnuim pe copii să pronunțe distinct sunetele. „Invață limba pe copii prin pronunțarea distinctă a sunetelor", spune Ușinski. Deaceea e necesar să deprindem pe copii cu articulațiile fiecărui sunet. Cunoașterea și exercitarea mișcărilor organelor vocale pentru diferite sunete ușurează deprinderea cititului.

Pentru cunoașterea sunetelor, folosim exercițiile cu caracter analitico-sintetic. La analiză, despărțim cuvântul în silabe și apoi silabele în sunete. La sinteză, procedăm invers. Grafic, analiza și sinteza cuvântului **cana** ar fi:

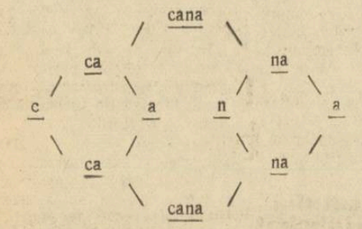

Despărțirea cuvântului în silabe se face mai întâi de către învățător, pronunțând rar cuvântul. Pronunțarea silabelor poate fi însoțită de o bătaie cu piciorul în podea sau cu creionul în masă. Se face apoi analiza cuvântului. Intrebăm: Câte silabe auzim când spunem cuvântul? (în cazul nostru **cana**) Care este prima silabă? Care este a doua silabă? Punem mai mulți copii să pronunțe cele două silabe, pe rând, după care facem acelaș lucru cu intreaga clasă. Incepem cu analiza primei silabe, în care amândouă sunete sunt cunoscute. Trecem acum la silaba a doua. Intrebăm: Care este a doua silabă? Când spunem **naa** (prelungit **a**) ce sunet auzim la sfârșitul silabei? Ce sunet auzim la inceputul silabei **nna** (prelungit **n**)? Punem pe copii să pronunțe această silabă în cele două forme, adică întâi cu prelungirea lui **a** și după aceea cu prelungirea lui **n**.

Facem apoi sinteza primei silabe. La silaba a doua care cuprinde sunetul nou, ne oprim mai mult. Cerem copiilor să pronunțe prelungit sunetul **n**. Elevii trebue să pronunțe sunetul distinct și incet, fără a se auzi un **i**. Trecerea dela pronunțarea consonantei **n** la vocala **a** din silaba **na** trebue făcută în așa fel, incât să nu se observe vreo întrerupere între ele. De aceea, spunem copiilor să pronunțe prelungit sunetul **n** (cu limba lipită de cerul gurii; **nnn....**). In timpul cât copiii pronunță prelungit sunetul **n** învățătorul ține mâna dreaptă ridicată în sus. Sunetul **a** se va pronunța în momentul când mâna dreaptă a învățătorului coboară cu repeziciune. Deci **nnn**, mâna dreaptă sus, **nnna**, mâna dreaptă coboară cu repeziciune. Facem acest exercițiu de mai multe ori cu toată clasa, apoi pe grupe de bănci și, în cele din urmă, cu fiecare elev în parte.

Iată cum trebue să se înlănțue acum intrebările: câte sunete auzim când spunem cuvântul **cana**? Care este primul sunet? Care este al doilea sunet? Care este al treilea sunet? Dar al patrulea sunet? Cum se spune singur primul sunet? Cum se pronunță impreună cu al doilea? Cum se spune singur al treilea sunet? Dar impreună cu al patrulea? Care este prima silabă a cuvântului **cana**? Dar a doua? Cum le pronunțăm impreună?

Facem deci analiza și sinteza fiecărei silabe și apoi sinteza lor în cuvânt. Dacă avem cuvinte monosilabice, alcătuite din trei sunete, ca de exemplu: cuc, nuc, etc., facem numai analiza și sinteza sunetelor, după acelaș procedeu.

Al treilea moment al lecției cuprinde cunoașterea semnului sunetului ,adică litera. Arătăm copiilor litera de tipar desenată pe un cartonaș și spunem: acesta este semnul sunetului **n**. Apoi, o prindem cu o ploneză pe tabla clasei sau o așezăm pe o poliță, fixată în fața tablei prin două mici suporturi marginale. După intuirea literii noi, cerem copiilor să o caute între literele lor din alfabetul decupabil pe care le păstrează într'o mapă specială, cu buzunărașe pentru fiecare literă a alfabetului. Ii punem apoi să caute această literă într'un text decupat din ziare (titluri de ziar, titluri de articole scrise cu litere groase), și, în sfârșit le cerem să decupeze litera nouă din textele date. Comparăm apoi această literă cu alte litere asemănătoare învățate înainte.

Invățătorul alege apoi cuvinte care cuprind sunetul nou. Acesta reprezintă al patrulea moment al lecției. El alege mai întâi cuvinte în care acest sunet se află la începutul cuvântului, apoi cuvinte în care sunetul nou se află la sfârșitul cuvântului și, în cele din urmă, cuvinte în care acest sunet se află în interior. Cerem copiilor ca, în momentul când aud sunetul nou în cuvântul pronunțat, să ridice depe bancă semnul (litera), acestui sunet. După aceea, cerem copiilor să caute cuvinte cu sunetul nou la sfârșitul sau la începutul cuvântului. Intrebăm: se află sunetul **n** în cuvântul **nuc**? Unde se găsește în cuvânt? (La începutul cuvântului). Cum trebue să pronunțăm acest sunet? (cu gura închisă și limba lipită de cerul gurii). Care este semnul acestui sunet? Arătați această literă.

In cel de-al cincelea moment al lecției se citesc cuvintele care cuprind litera nouă. Alegem cuvinte din cele folosite la învățarea sunetului nou. Stabilim cu copiii numărul silabelor, apoi numărul sunetului din fiecare silabă. Arătăm semnul primului sunet din prima silabă, iar copiii pronunță lung sunetul acestui semn, după care punem litera pe tablă. Arătăm semnul celui de-al doilea sunet, iar copiii îl pronunță. Il așezăm apoi pe policioara tablei. Alăturăm literei **n** (dacă cuvântul ales este **cana**) litera **a**, cu repeziciune și, fără a întrerupe, copiii pronunță sunetul respectiv, deci **nnna**. Alcătuim întâi prima silabă, apoi a doua silabă după acelaș procedeu. Facem acest exercițiu de mai multe ori. Pe tablă avem format, din litere decupate sau din litere desenate pe cartonașe și așezate pe poliță, cuvântul **ca-na**, despărțit în silabe. La început luăm cuvinte numai cu două silabe. Copiii citesc separat fiecare silabă. Le citesc apoi impreună. Citirea silabelor și cuvintelor se face mai întâi de fiecare copil în gând, după aceea pronunțând incet și apoi de toată clasa. Se trece apoi la alcătuirea silabelor și a cuvintelor de către fiecare copil, în bancă, unde fiecare citește de mai multe ori în gând și cu voce tare cuvintele pe care le-a format.

Al șaselea moment al lecției cuprinde scrierea semnului sunetului nou și a cuvintelor care cuprind litera nouă, iar mai târziu a propozițiunlor simple. Invățătorul scrie litera nouă pe tablă și în caetul fiecărui elev. Face analiza elementelor grafice. Compară litera nouă cu litera de tipar și cu alte litere cunoscute. Elevii scriu la tablă și în caete litera nouă și apoi cuvinte cu această literă. O deosebită grije trebue dată unirii elementelor care alcătuesc litera precum și unirii literelor în cuvinte. Dat fiind faptul că adeseori nu ne rămâne timp, această parte a lecției putem s'o amânăm pentru ora viitoare (care poate fi și in altă zi).

Ca material intuitiv se pot folosi tablouri reprezentând imagini de obiecte cunoscute de copii și a căror denumire cuprinde sunetul ce ne interesează, alfabetul mare decupat, cartonașe cuprinzând silabe (primele 12-16 silabe), mapa cu litere de tipar mari și mici, păstrată în clasă pe peretele din fața elevilor, în apropiere de tablă, mapa cu litere pe care trebue s'o aibă fiecare elev. Pe buzunărașele acestor mape se lipesc, rând pe rând, literele învățate.

La exercițiile de citire, învățătorul folosește o mică vergea de lemn sau metal, ascuțită la unul din capete. La citirea silabelor și cuvintelor, el deplasează vârful ascuțit al vergelei dela stânga la dreapta, sub litere, în ritmul în care se face pronunțarea acestora. Perceperea vizuală a silabelor și cuvintelor este astfel mult ușurată. Asemenea vergele trebue să aibă și copiii pentru exercițiile individuale din bancă.

Indrumările de mai sus care folosesc indicațiile „Metodicii limbii ruse pentru școala elementară" de N. A. Costin (în limba rusă) constitue o contribuție utilă la însușirea temeinică a scris-cititului cu condiția să fie urmărite cu atenție și aplicate cu grijă în munca noastră didactică. Pe această cale, elevul este introdus metodic în studiul scrierii și al citirii. Invățătura devine pentru el o muncă interesantă și rodnică.

I. Duică

ACȚIUNEA DE ALFABETIZARE LA BRAȘOV

Luni, 17 Octombrie, s'au deschis la Brașov cursurile de alfabetizare.

Sindicatul Salariaților din Invățământ, în colaborare cu Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu Județean, a luat inițiativa să organizeze munca de alfabetizare în așa fel, ca să poată cuprinde pe toți neștiutorii de carte din oraș.

Joi, 6 Octombrie, au fost convocați toți directorii școlilor elementare și medii, responsabilii grupelor sindicale din oraș și comitetele de secții.

Cu acest prilej, s'a expus planul acțiunii de alfabetizare s'a împărțit orașul în sectoare, s'a numit câte un responsabil de fiecare sector și s'au desemnat școlile în care se vor preda cursurile pentru neștiutorii de carte.

Invățătorii și profesorii au arătat greutățile pe care le-au întâmpinat în anul școlar trecut, când, din cauza frecvenței slabe a cursiștilor, n'au reușit să obțină rezultatele așteptate.

Tovarășul Popovici, delegatul Consiliului Sindical Județean, și-a luat angajamentul de a mobiliza comitetele de întreprindere, pentru a se putea realiza o frecvență cât mai bună.

Cadrele didactice din județul Brașov, convinse de importanța pe care o are culturalizarea maselor în construirea orânduirii socialiste, și-au luat angajamentul de a lupta cu hotărire în acest an școlar, pentru lichidarea neștiinței de carte.

Centrul de alfabetizare al școlii elementare Nr. 2 din Câmpulung-Moldovenesc

Una dintre principalele sarcini ale grupelor sindicale, în condițiile construirii socialismului, este alfabetizarea neștiutorilor de carte. Pentru a aduce la indeplinire cât mai bine această sarcină, Sindicatul Județean al Salariaților din Invățământ a procedat la o nouă și amănunțită recenzare, împărțind munca proporțional, pe grupe sindicale. Recenzații au fost repartizați pe centre de alfabetizare, unde s'a creat câte un colectiv de agitație pe teren și aducerea analfabeților la școală, precum și un colectiv de instruire a lor.

La centrul nostru, au fost repartizați 101 analfabeți. Cea mai mare parte s'au prezentat dela prima chemare, fiind repartizați pe cicluri și dându-li-se toate lămuririle necesare. Elementele chiaburești au căutat să impiedice aducerea analfabeților la cursuri, creând dificultăți colectivului de agitație. O altă greutate este lipsa de manuale pentru ciclul II. Totuși, sperăm că toate aceste piedici vor fi înlăturate prin munca membrilor grupei noastre sindicale și cu ajutorul dat de Partid și de organizațiile de massă. Convinși de necesitatea lichidării analfabetismului, neam luat angajamentul în ziua tea zilei de 30 Decembrie de a alfabetiza un număr cât mai mare de neștiutori de carte și am provocat totodată la intrecere Centrul de alfabetizare dela Liceul mixt din localitate.

Prof. Nicolae Roșca
Corespondent

LA TIMIȘOARA AU INCEPUT CURSURILE DE ALFABETIZARE

In orașul Timișoara s'au deschis de curând cursurile de alfabetizare.

Pătrunși de importanța acțiunii de lichidare a analfabetismului din rândurile muncitorimii, învățătorii și profesorii din Timișoara și-au luat angajamente concrete în acest scop. Astfel, s'a intocmit un plan de muncă pentru alfabetizare ,în cadrul muncii sindicale, impărțindu-se orașul pe cartiere și străzi. Astfel s'a putut face recensământul analfabeților în cele mai bune condițiuni.

Prima parte a acestei acțiuni de alfabetizare a dat rezultate importante. In planul Ministerului Invățământului Public era prevăzu'ă, pentru orașul Timișoara ,alfabetizarea a 1000 de neștiutori de carte. Recensământul executat pe teren de către cadrele didactice din Timișoara a dat, până la 24 Octombrie, un număr de 1.100 neștiutori de carte.

La școala elementară nr. 4, ca și la școala nr. 14, datorită muncii voluntare depusă de către membrii grupelor sindicale, cursurile de alfabetizare au început la 15 Octombrie.

La școala elementară nr. 4, din 58 de analfabeți recenzați, 46 s'au prezentat la cursuri, fiind repartizați pe cicluri, la 5 învățători.

Cadrele noastre didactice au înțeles că trebue să stea alături de oamenii muncii, contribuind efectiv la ridicarea calificării lor profesionale și la creșterea nivelului cultural. S'au inscris voluntar, pentru munca de alfabetizare, toți membrii grupelor sindicale, care, pe lângă munca de lămurire dusă pe teren, vor presta ore prin rotație la cursurile de alfabetizare.

Neștiutorii de carte au primit abecedare, caiete și creioane. Abecedarele și caietele nu sunt însă în număr suficient și, în această privință s'a cerut sprijinul Sfatului Popular.

La școala elementară nr. 4, cei veniți la cursurile de alfabetizare sunt pătrunși de importanța învățăturii și declară că-și vor da silința să termine cât mai bine cursurile.

Hârtopan Ana, dela ciclul II, muncitoare la spitalul de copii, își arată bucuria de a putea citi ziarul „Scânteia". Este fericită că a ajuns să invețe carte și-și ia angajamentul că nu va lipsi dela școală nicio zi în cursul acestui an.

Buia Marcian, muncitor la I. N. B., își exprimă regretul că anul trecut a lipsit dela școală și își ia angajamentul de a învăța carte nu numai la școală, ci și în orele libere, pentru a recupera anul pierdut.

„Partidul nostru și Guvernul, spune Buia Marcian, ne-au dat posibilitatea să recâștigăm ce am pierdut în anii de stăpânire moșierească. Noi ne luăm angajamentul de a fi demni și harnici fii ai R. P. R.".

Sub semnul lozinciii „Niciun analfabet în orașul nostru", membrii Sindicatului din Timișoara își iau angajamentul de a mări frecventa neștiutorilor de carte în școlile de alfabetizare și de a îmbunătăți calitatea învățământului, grăbind prin aceasta lichidarea rușinoasei stări lăsate de regimul capitalist.

Rusalin Grozdan
Corespondent

Deschiderea școlii de cadre sindicale din Tg. Mureș

La Târgul Mureș, Sindicatul Salariaților din Invățământ a deschis în ziua de 3 Noembrie, o școală de cadre sindicale.

Durata cursurilor va fi de două luni, iar scopul acestei școli este formarea de cadre bine pregătite, prin care Sindicatul să poată duce munca cu mai mult succes.

Cursurile se vor ține în localul liceului de băeți nr. 1, de două ori pe săptămână. Cele 16 Conferințe vor fi urmate de seminarii, unde vor fi frământate și discutate toate problemele expuse în conferințe.

Au fost chemați la aceste cursuri 105 membri, dintre învățători, profesori, personalul administrativ și de serviciu. Deschiderea cursurilor s'a făcut într'un cadru festiv, la care au luat parte toți învățătorii și profesorii din Târgul-Mureș.

Cu această ocazie, s'a prelucrat tema: „Importanța Revoluției Socialiste din Octombrie pentru Istoria Pedagogiei.", de către tov. inspector școlar Sănduleac Eugen.

Ascultând această conferință, membrii sindicatului și-au putut da seama de marea diferență dintre pedagogia burgheză și cea socialistă, au putut vedea rezultatele la care duc aceste două pedagogii și au înțeles sarcinile ce le revin în formarea omului nou, educat în spiritul pedagogiei socialiste, pedagogie care s'a născut datorită Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Eliza Cioloboc
Corespondentă

Grupa sindicală a învățătorilor din comuna Hosman, jud. Sibiu, îmbunătățește condițiile de muncă ale elevilor

Grupa sindicală a învățătorilor din comuna Hosman, jud. Sibiu, a înțeles sarcinile ce îi stau în față și a pornit la muncă cu râvnă.

Pentru a oferi copiilor cât mai bune condiții de învățătură, această grupă a luat hotărirea să înlocuiască mobilierul vechi, nehigienic, printr'un mobilier nou, potrivit cu nevoile de creștere sănătoasă a copiilor.

In acest scop, membrii grupei sindicale au dus muncă de lămurire, mergând din casă în casă și arătând grija deosebită pe care atât părinții, cât și învățătorii trebue să o aibă față de buna desvoltare a tinerei generații. Intelegând necesitatea acestui mobilier, locuitorii comunei au donat suma de 52.000 lei cu care s'a și inceput confecționarea noilor bănci.

Grupa sindicală a constatat, de asemenea, că, în școala din Hosman sunt foarte mulți copii care n'au cărți și care, din această cauză, nu pot să-și pregătească lecțiile temeinic.

Muncind patru zile la ferma din Hosman, la strânsul recoltei de floarea soarelui, această grupă a realizat fondurile necesare cu care să procure cărți pentru copiii săraci.

In curând, elevii vor putea învăța în clase cu mobilier trainic și bun, cu cărți ce le vor fi de un prețios ajutor.

Inițiativa luată de această grupă constitue o puternică dovadă a legăturii strânse ce s'a realizat prin educația de Partid, între cadrele didactice și țărănimea muncitoare.

V. Sima

Noul an școlar oglindit în gazetele de perete ale școlilor din Brașov

Cercetând modul în care noul an școlar s'a reflectat în gazetele de perete ale școlilor din Brașov, desprindem dela început un fapt pozitiv: articolele care au format conținutul unora dintre aceste gazete au reușit să prezinte deschiderea școlilor în tot ce a avut mai semnificativ acest eveniment important.

Tov. Ortansa Georgescu, directoarea liceului de fete, arată semnificația puternică a deschiderii școlilor în cel de al doilea an de aplicare a reformei învățământului și totodată face un călduros apel către părinți și profesoare:

„Toți cei ce simt dragoste pentru școală, pentru copii, să răspundă chemării pe care Partidul și Guvernul ne-au adresat-o. Să educăm generațiile tinere în spiritul luptei de clasă, să cultivăm dragostea față de Patrie, strâns împletită cu internaționalismul proletar și să formăm cadre active pentru construirea socialismului".

Menționăm, de asemeni, articolul tov. dr. Eugenia Hotroș-Gionea, directoarea școlii sanitare de fete, articol, care analizează unele lipsuri ale acestei școli și care aduce o serie de sugestii judicioase.

Articole asemănătoare au apărut în mai toate gazetele, cuprinzând, în mare măsură, evenimentul deschiderii noului an școlar, raportat la condițiile materiale ale fiecărei unități școlare elementare sau medii.

Unele articole însă, de o factură strict informativă, se pierd în generalități unanim cunoscute, nu aprofundează relațiile imprejurărilor specifice și se mențin doar la constatări de cele mai multe ori superficiale.

Dăm ca exemplu, în acest sens, gazeta de perete a școlii medii de ceramică și materiale de construcții, în care pedagogul Nica Ioan prezintă deschiderea noului an școlar.

Pornind dela considerațiuni prea generale și incercând în acelaș timp să caracterizeze acest evenimen', tov. Nica arată că: „...deschiderea noului an școlar se face sub semnul luptei pentru pace".

Este suficientă oare această caracterizare generală? Fără îndoială că nu!

Era necesară o analiză temeinică a modului în care deschiderea noului an școlar la școala medie tehnică de ceramică și materiale de construcții s'a făcut sub semnul luptei pentru pace.

Era necesară o prezentare a aspectelor negative și pozitive ce s'au putut desprinde din munca depusă pentru noul an școlar, deschis sub semnul luptei pentru pace.

In loc de toate acestea, articolul prezintă pasajul citat mai sus, o incercare de autocritică, nereușită însă, și angajamente care sunt luate pur formal.

Iată un exemplu edificator:

„...la școala noastră continuă lucrările de pregătire a localului, iar noi, pedagogii, ne luăm angajamentul să contribuim mai mult la bunul mers al învățământului la școala noastră".

Atât'a tot, despre o școală în care sunt atâtea probleme ce trebuesc cercetate cu atenție.

Intr'o altă gazetă de perete, notând fugar unele aspecte negative, sesizate în pripă, tov. Eugenia Lepedeanu dela școala elementară a liceului de băieți, analizează acest eveniment în acelaș mod.

Credem că, în locul acestor generalități superficiale, ar fi fost mult mai folositor să se arate în mod concret realizările obținute, greutățile întâmpinate, deficiențele și problemele care frământă cadrele didactice ale instituției respective.

Astfel, ar fi avut de învățat toți cei care poposesc pe rândurile articolelor din aceste gazete de perete.

Am văzut însă și gazete a căror realizare poate fi luată ca exemplu.

Gazeta de perete a Secției de Invățământ a Comitetului Provizoriu cuprinde articole judicioase, cu date concrete, lucrate în spirit de critică și autocritică tovărășească. Tov. Marin D. Vătafu, îmbrățișează problema cadrelor, — arătând cri-tic rezultatele examenelor de recrutare a cadrelor didactice — și accentuând importanța acestor examene.

Tovarășul Nicolae Stelică, relevă grija cu care profesorii nespecialiști, alături de tovarășii învățători, incadrați la ciclul II, s'au pregătit în cercuri de studii — pentru noul an școlar.

Deschiderea noului an școlar se reflectă și în gazeta de perete a Sindicatului Salariaților din Invățământ. Intr'un articol plin de conținut, tov. I. Apolzan arată sarcinile celor ce muncesc pe ogorul școlii la începutul noului an școlar și contribuția sindicatului la construcțiile și reparațiile localurilor de școală. Sunt arătate deschis toate greutățile întâmpinate și modul în care ele au fost rezolvate.

*

Am făcut această trecere în revistă a articolelor din gazetele de perete ale școlilor din Brașov, pentru a insista asupra necesității de a se păstra o cât mai strânsă legătură cu realitatea, cu greutățile, — de a se cerceta atent aceste greutăți, chiar și cele mai mărunte. Lucrând în felul acesta, autorii vor reuși să reflecte realitatea obiectivă în aspectele ei cele mai caracteristice, să adâncească problemele esențiale, imediate și înconjurătoare ale unităților școlare și să contribuie efectiv la îmbunătățirea muncii didactice și sindicale.

Prof. DANIEL CONSTANTINESCU

La Iași s'a deschis cantina Sindicatului Salariaților din Invățământ

La Iași, odată cu inaugurarea cursurilor universitare s'a deschis și cantina salariaților din invățământ.

Reparațiile necesare localului cantinei au fost făcute de membrii sindicatului, iar mobilierul și vesela s'au procurat dela unele școli din localitate. Aprovizionarea se face prin Serviciul Comercial, Aprozar și direct dela producători. Costul mesei este cât se poate de redus.

Comitetul de conducere se compune din trei tovarășe profesoare, care muncesc cu o deosebită râvnă pentru bunul mers al cantinei, pentru igiena ei și pentru folosirea cât mai justă a fondurilor.

Această nouă înfăptuire sindicală, menită să imbunătățească viața materială a cadrelor didactice, este încă o puternică dovadă că, în fiecare sector de viață socială, sindicatele noastre, sub conducerea și îndrumarea Partidului, rezolvă prompt și traduc în fapt orice chestiune care contribue la buna stare a oamenilor muncii.

Cuciureanu Ștefan
corespondent

Școala și familia să formeze un front unic pedagogic

Școala are sarcina de a educa o generație de tineri patrioți cu un inalt nivel cultural, o generație de luptători pentru construirea socialismului în țara noastră, o generație de oameni capabili să participe la lupta comună a oamenilor muncii din toate țările, pentru o viață mai bună, impotriva atâtătorilor la război. Dar această sarcina nu poate fi indeplinită dacă școala va lucra izolat, fără să țină seama de uriașa însemnătate pe care o are familia în viața copiilor. Nu se poate concepe o bună educare a tinerei generații dacă este neglijată influența părinților și — in general — a mediului familial. Nu se poate vorbi de o adevărată învățătură, dacă nu se asigură un control al muncii copiilor de către părinți. Scolarii nostri nu vor putea dobândi deprinderi folositoare, dacă profesorii si părinții nu vor avea aceeași atitudine și aceleași cerințe față de ei. Bogata experiență pedagogică a Uniunii Sovietice a confirmat, incă de mult, uriașa insemnătate a „frontului unic pedagogic" al școlii si familiei.

Anul scolar incheiat a arătat că mulți profesori si multi părinti au inteles aceste lucruri si că, acolo unde ei le-au inteles, rezultatele au inceput să fie mult mai bune, obținându-se succese in instruirea și educarea elevilor.

S'au constatat, insă, si o serie intreagă de lipsuri in acest domeniu. Acum, la inceputul noului an școlar, e bine ca aceste lipsuri să fie analizate pentru a se păși la lichidarea lor.

Mai sunt incă mulți părinți care se desinteresează de educarea și instruirea copiilor lor. In cel mai bun caz, aceștia vin cam odată pe trimestru la școală, pentru a afla notele primite de copii. In urma acestei vizite, părinții îi laudă, dacă notele sunt bune, sau îi mustră, dacă sunt rele. Atât. Pe de altă parte, și intre profesori există mentalitatea greșită că dirigintele este cel care ține legătura cu familia, și că ceilalți profesori nu au nimic de făcut in această privință. Ambele poziții sunt profund dăunătoare. In primul rând, părinții trebuie să aibă un contact mult mai strâns cu școala, și să nu se mulțumească a veni la școală numai odată pe trimestru. In al doilea rând, atunci când vin, ei nu trebuie să se intereseze numai de note, adică de rezultatele la invățătură. Ei trebuie să se intereseze, deasemeni, de purtarea copilului. Colaborarea cu familia, in domeniul educației, este la fel de insemnată și poate chiar mai insemnată decât in domeniul invățăturii. Profesorii, la rândul lor, trebuie să inteleagă că legătura cu familia nu este doar „treaba dirigintelui", ci că fiecare din ei pot rezolva, prin colaborarea cu părinții, o mulțime de probleme referitoare la obiectul pe care-l predă.

Dirigintii de clasă si toți ceilalți profesori trebuie să cunoască familia fiecărui elev, situația lui materială, raporturile familiale, gradul de cultură al familiei. Aceasta îi va ajuta in primul rând, să cunoască mai bine pe elevul insuși și, in al doilea rând, îi va face să găsească cele mai bune metode de muncă, cu elevul respectiv.

Pentrů a realiza, in fapt, colaborarea cea mai strânsă intre școală și familie, trebuie să se ducă, in primul rând, o intensa muncă de lămurire in rândurile părinților. Aceasta se poate infăptui pe două căi. Pe de o parte, in colectiv, la ședințele cu părinții in școală. Aici, trebuie să se lămurească, pe larg, insemnătatea deosebită a muncii comune a profesorilor și părinților pentru instruirea și educarea reușită a copiilor și să se arate mijloacele prin care se poate dobândi aceasta. Ședințele trebuiesc bine pregătite, planificându-se pe un timp mai indelungat subiectele care vor fi expuse. Pe de altă parte, diriginții de clasă si toți ceilalți profesori, nelimitându-se la această formă de contact cu părinții, trebuie să viziteze familiile tuturor școlarilor, pentrucă numai printr'o legătură individuală vor putea cunoaște particularitățile fiecăruia in parte și vor putea aplica metodele cele mai potrivite pentru a convinge pe părinți de necesitatea unei contribuții la indeplinirea sarcinilor școlii.

Formele de colaborare pot fi cele mai variate. Principala formă este sprijinul direct dat școlii de către părinți pentru instruirea și educarea propriilor copii, ajutându-i să rezolve greutățile care se ivesc in timpul invățăturii. Unii părinți cred că lor le revine numai sarcina asigurării unor condiții favorabile de lucru. Aceasta nu este deajuns, mai ales când este vorba de copii din școala elementară sau din primele clase ale școlii medii. Nu numai un părinte care are studii universitare sau practică pedagogică, ci toți părinții își pot ajuta cu succes copiii să se descurce in chestiunile in care aceștia intâmpină greutăți, dacă sunt indrumați de școală in acest sens. Cât despre educație, aici nu se poate vorbi de pași inainte atât timp cât nu există intelegere nu numai intre profesori si familie, dar si intre membrii familiei. Fiecare măsură luată pentru inlăturarea unei lipse a copilului, fiecare acțiune indreptată spre cultivarea unei insusiri frumoase, trebuie chibzuită, impreună, de profesori și părinți, iar desfășurarea acestor acțiuni si aplicarea acestor măsuri trebuie să fie urmărite tot in comun.

In afară de munca pe care o depune fiecare părinte, sub indrumarea școlii, in ceeace privește copilul său, familiile trebuiesc antrenate pentru sprijinirea școlii in educarea tuturor copiilor. Astfel, părinții, fruntași in muncă, trebuie să fie invitați in școală, pentru a povesti copiilor cum muncesc ei. In felul acesta se contribuie la educarea dragostei de muncă a școlarilor.

Sezătorile școlii nu trebuie să fie niciodată pregătite fără sprijinul efectiv al părinților. Odată cu creșterea interesului părinților pentru școala in care invață copiii lor, părinții pot fi atrași in munca de inzestrare și infrumusețare a localului, a bibliotecii, laboratoarelor, curții și grădinii școlii. Se poate cere organizațiilor de Partid și sindicale, ai căror membri au copii in școală, să discute la ședințele lor felul in care inteleg să sprijine școala.

Toate aceste forme de participare a părinților la realizarea sarcinilor școlii trebuie popularizate la ședințele cu părinții, in discuții individuale și prin mijlocirea organizațiilor de massă. Se pot organiza ședințe speciale ale părinților, in care să se facă schimb de experiență și să se analizeze cele mai bune metode de lucru.

Astfel, lucrând mână in mână, școala și familia vor putea păși cu succes pe calea infăptuirilor marilor sarcini pe care ni le-a pus in față Partidul și Guvernul, in privința instruirii și educării tinerei generații.

V. Sapuna

Reviste pedagogice sovietice

Narodnoe Obrazovanie (Invățământul public) nr. 9-49

Revistă lunară a Ministerului Invățământului R.S.F.S.R.

Atenția deosebită de care se bucură invățământul în Uniunea Sovietică se reflectă și în marele număr de reviste pedagogice care tratează toate problemele muncii instructiv-educative a școlii sovietice. Astfel, în afară de ziarul bisăptămânal „Ucitelscaia Gazeta", apar două reviste generale: „Narodnoe Obrazovanie", care se ocupă de problemele organizatorice ale invățământului și „Sovietscaia Pedagoghica", revistă care tratează problemele pedagogice și metodologice. Există deasemenea, o serie intreagă de reviste atât pentru fiecare grad de invățământ în parte cât și pe materii de predare.

Aceste reviste, care conțin un material teoretic și practic extrem de bogat, sosesc regulat în țara noastră și trebue să constitue un izvor nesecat de îmbunătățire a muncii cadrelor noastre didactice.

Revista „Narodnoe Obrazovanie" nr. 9 din Septembrie 1949, tratează, în articolul de fond intitulat „Să aplicăm cu hotărire principiile conducerii bolșevice", problema modului de conducere a activității instructiv-educative a școlii. In el se arată că larga desvoltare a criticii și autocriticii, combaterea necruțătoare a birocratismului, studierea atentă și generalizarea științifică a experienței, rezolvarea înțeleaptă și fără grabă inutilă a problemelor — evitând „inovațiile de dragul inovației", lupta aprigă pentru menținerea disciplinei și ridicarea autorității conducerii, trebue să fie trăsăturile caracteristice ale stilului bolșevic de muncă al organelor învățământului public.

După două articole închinate lui A. A. Jdanov și lui I. P. Pavlov, se publică articolul „Activitatea metodologică în raioanele rurale", semnat de V. Allenov. Autorul analizează munca cercurilor metodologice interșcolare și a comisiilor metodologice pe obiecte dela școlile din sate, arătând cum, prin discuțiile ce se fac aici pe cele mai variate teme teoretice și practice, se găsesc soluții pentru multe probleme dificile și se ridică nivelul profesional și politic al cadrelor didactice.

M. Burmakina semnează un articol intitulat „Primul an de activitate a cabinetului de educație fizică", în care analizează experiența muncii Institutului de perfecționare a cadrelor didactice din Sverdlovsk, în domeniul educației fizice.

Tot un articol de analiză a muncii metodologice este și cel al directoarei cabinetului pedagogic raional din Tomsk, E. Evsevieva, care expune activitatea cercului metodologic al învățătorilor școlii nr. 73 din Tomsk, activitate desfășurată pe trei linii principale: ridicarea calificării profesionale a cadrelor didactice, studierea experienței învățătorilor de frunte ai Uniunii Sovietice și schimbul de experiență în sânul cercului.

Revista mai publică două articole tratând probleme curente: școlarizarea și pregătirile pentru iarnă, un articol despre planurile de muncă ale diriginților de clasă, scris de directorul de studii al unei școli din Ivanovo, precum și două articole despre organizarea invățământului public în R.S.S. Lituania și în China democrată.

Rubricile „Critică și bibliografie" și „Cronica" încheie acest număr interesant și plin de învățăminte pentru școala noastră.

O nouă manifestare în lupta pentru pace

17 NOEMBRIE, Ziua Internațională a Studenților

Se împlinesc zece ani de când ziua de 17 Noembrie a intrat în istoria mișcării studențești mondiale ca un punct de răscruce.

Studenții cehoslovaci au scris cu sângele lor această pagină eroică. Evenimentele s'au petrecut în timpul ocupației naziste, la Praga. La 28 Octombrie 1939, poporul cehoslovac sărbătorea aniversarea Republicii sale printr'o demonstrație care fusese interzisă de autoritățile de ocupație. Studenții cehi, conștienți că locul lor este alături de poporul care-și exprima astfel ura față de fasciști, erau prezenți în rândurile coloanelor de manifestanți pașnici. Dar, ca de obicei, trupele S.S. intrară în acțiune... Alături de muncitorul Sedlacek, căzu și studentul medicinist Opletal, pecetluind astfel, încă odată, alianța făurită în luptă între muncitorii și intelectualii ceni. Jan Opletal muri la 13 Noembrie în urma rănilor primite. La 15 Noembrie, cu ocazia înmormântării lui, locuitorii din Praga au organizat un uriaș cortegiu, în semn de solidarizare cu studenții care pierduseră pe unul dintre cei mai buni luptători antifasciști. Acțiunea curajoasă a populației din Capitală și intonarea Imnului Cehoslovac, interzis de ocupanți, declanșă din partea acestora o serie de represiuni din cele mai sângeroase. A doua zi, trupele S.S. invadară sala unde se ținea sesiunea Comitetului Executiv al Uniunii Naționale a studenților cehoslovaci, arestând și torturând pe membrii Comitetului Executiv. La 17 Noembrie, 9 dintre aceștia au fost impușcați, iar 2000 de studenți și profesori universitari au fost deportați în lagărele dela Sachsenhausen. Și, pentru a-și exprima cât mai brutal oroarea lor în fața culturii unui popor care-și apăra libertatea, hitleriștii au închis în aceiași zi toate universitățile ceh e și le-au ocupat militărește.

Așa a intrat ziua de 17 Noembrie în tradiția de luptă a studențimii. Prima manifestare a luptei studențimii cehe contra fascismului nu a devenit numai începutul rezistenței organizate, în cadrul armatei libere sau în partizanat, ci s'a transformat în simbol al solidarității internaționale studențești.

In tot timpul războiului antifascist, studențimea a comemorat această dată, proclamată, în 1941, Ziua Internațională a Studenților, de reprezentanții a 14 națiuni. In fiecare an, comemorarea avea loc în condiții noi, create prin lupta îndârjită a popoarelor pentru distrugerea fascismului. In anii 1939—1945, contribuția studenților la lupta de eliberare a întărit în mod considerabil unitatea lor pe plan mondial. Pentru concentrarea acestei unități a fost constituit acel minunat instrument de luptă care este „Uniunea Internațională a Studenților".

In 1945, reprezentanții studenților din 50 de țări, adunați în Praga eliberată, puneau bazele U. I. S., care a luat ființă la 17 Noembrie 1946, cuprinzând, la început, 2.500.000 studenți. Pentru prima oară, în 1947, Ziua Internațională a fost comemorată în cadrul unei Săptămâni Internaționale, desfășurate între 10 Noembrie (Ziua Mondială a Tineretului) și 17 Noembrie, și marcate prin campanii de ajutorare a studenților din țările coloniale, — în plină luptă pentru independența națională. In același an, s'a construit Sanatoriul Internațional dela Trebotov, lângă Praga, destinat studenților suferinzi, fără deosebire de naționalitate și rasă. In 1948, Săptămâna Internațională a Studenților a prilejuit cea mai reușită manifestare organizată dela înființarea U. I. S., desfășurându-se în condițiile întăririi crescânde a frontului democrației și păcii și a sdruncinării tot mai serioase a lagărului imperialist.

In fiecare an, acțiunile îndeplinite în cinstea zilei de 17 Noembrie au fost indisolubil legate de lupta popoarelor lumii pentru pace, democrație și socialism. Urmând exemplul studențimii sovietice, tineretul universitar a înțeles că lupta intelectualilor pentru progresul culturii nu poate fi despărțită de lupta clasei muncitoare pentru desființarea exploatării omului de către om și este o parte integrantă a acestei lupte.

Anul acesta, studențimea din toată lumea întâmpină 17 Noembrie în condițiile deosebit de importante ale victoriilor răsunătoare obținute de frontul păcii și al socialismului. Cu acelaș nestăvilit entuziasm se pregătesc pentru Ziua lor Internațională studenții eroi din China eliberată, care, în timpul războiului antifascist, plecau voluntari pe front (este cunoscut exemplul studenților dela Kharbin), ca și cei din democrațiile populare europene. Cu și mai mare îndârjire și hotărire de a lupta pentru a-și câștiga libertatea așteaptă această zi colegii lui Gustavo Adolfo Mejias, membru al Comitetului Executiv al Federației Studenților Universitari din Cuba, asasinat la 20 Septembrie din ordinul guvernului cuban de o bandă de gangsteri, ca și cei dela Universitățile din Calcuta, care au fost închise de autoritățile indiene, ca răspuns la o manifestație pașnică în care studenții își exprimau cele mai elementare revendicări pentru condiții omenești de trai și de învățătură.

Gândurile și privirile studenților din lumea întreagă se îndreaptă și de astă dată spre glorioșii studenți comsomoliști, care au constituit întotdeauna o pildă. Studenții sovietici sunt cei mai fericiți studenți din lume, pentru că ei trăesc și sunt educați în Patria Socialismului, unde toate porțile spre cultură sunt larg deschise. Studenții au învățat să-și cunoască prietenii și dușmanii. Ei își dau seama că dușmanii le sunt proprietarii Facultăților americane care militarizează universitățile și unde unui student negru nu i se acordă decât de opt ori mai puțină lumină decât colegilor săi albi; că prietenii adevărați le sunt cei care decorează pe studenții autori de lucrări științifice, oferind tuturor cele mai înalte posibilități de lucru.

S. Kaftanov, Ministru al Învățământului Superior din R.S.F.S.R., arată că „numai în anii planurilor cincinale staliniste au ieșit din instituțiile superioare de învățământ peste un milion de ingineri, agronomi, medici, pedagogi comuniști, oameni ai artei și alți specialiști". Peste un milion de studenți învață azi în cele peste 800 de instituții de învățământ superior existente în cele 232 orașe universitare din Uniunea Sovietică. In instituțiile sovietice pentru învățământul superior învață în prezent mai mulți studenți decât în țările capitaliste din Europa și Asia luate împreună. La sfârșitul planului cincinal în curs, 600.000 specialiști vor întări rândurile intelectualității sovietice. Aceasta este situația în care studenții sovietici întâmpină 17 Noembrie, zi în care își vor manifesta din nou solidaritatea cu studențimea din toate țările.

Pe calea aceasta merge astăzi și tineretul universitar din țara noastră. 17 Noembrie este un nou prilej de întărire a solidarității internaționale cu studenții din toate țările, atât cei din Birmania, Viet-Nam, Grecia sau Spania — care luptă împotriva imperialiștilor anglo-americani, cât și cu cei care — în Uniunea Sovietică și în democrațiile populare — duc o muncă științifică constructivă, alături de toți oamenii muncii.

Indeplinirea, în cadrul Uniunii Tineretului Muncitor, a sarcinilor trasate de Partid în privința întăririi muncii de învățătură și a ridicării nivelului politic și ideologic, adâncirea educației comuniste în spiritul internaționalismului proletar, popularizarea și pregătirea Congresului U.I.S. care va avea loc în anul 1950, iată atâtea acțiuni ale tineretului nostru universitar legate de aniversarea Zilei Internaționale a Studenților. In același timp, studențimea noastră va sprijini în tot cursul Săptămânii Studențești lupta studenților democrați din țările imperialiste și din colonii împotriva bugetelor de război și a militarismului din Universități, a folosirii științei pentru pregătirea unui nou război, ca și împotriva reintegrării în învățământul superior a unor fasciști notorii, ca Knickerboker (America) și Nadler (Austria).

După Festivalul și Congresul Mondial al Tineretului și Studenților dela Budapesta, după sesiunea Consiliului U. I. S. dela Sofia, Săptămâna și Ziua Internațională a Studenților va constitui o nouă și importantă contribuție a tineretului universitar la consolidarea unei păci trainice.

Prin lupta lor unită, așa cum au arătat tinerii la Festivalul din Budapesta, studenții nu vor admite să se născocească în laboratoarele Universităților metode noi pentru uciderea oamenilor, ci dimpotrivă, vor uni învățătura lor cu lupta pentru clădirea fericirii oamenilor.

Geta Cristian

Cum a întâmpinat Sindicatul Salariaților din Învățământ din județul Ciuc ziua de 7 Noembrie

In cinstea celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, cadrele didactice din județul Ciuc, organizate în Sindicatul Salariaților din Invățământ, și-au luat o serie de angajamente, care au fost realizate prin colaborarea tovărășească a învățătorilor și profesorilor români și maghiari.

Măreața sărbătoare a eliberării proletariatului a fost întâmpinată cu adâncă dragoste pe care clasa muncitoare din țara noastră, alături de clasa muncitoare din lumea întreagă, o arată marelui popor sovietic.

Delegații Sindicatului nostru, lucrând în strânsă colaborare cu șefii Secțiunilor de Învățământ, s'au deplasat în ziua de 20 Octombrie, data începerii restructurării Comitetelor de Secții și Instituții la reședința plășilor, pentru a prelucra sarcinile ce stau în fața membrilor Sindicatului. In ședințe speciale, cadrele didactice au primit cu mult entuziasm întrecerile individuale, provocate în cadrul muncii de alfabetizare și de construcții, și și-au luat angajamente concrete în legătură cu pregătirea săptămânii prieteniei româno-sovietice.

Alte puncte ale angajamentelor propuse au fost activarea cercurilor școlare A.R.L.U.S. și înființarea lor acolo unde încă nu existau.

Astfel, în plasa Centrala, s'au înființat cercuri școlare ARLUS pe lângă școlile: Cărța, Mădăraș, Ciceu, Siculeni. Școlile Sânsimion, Sântimbru și Sâncrai au realizat cele mai reușite ornamentări și pavoazări ale sălilor de clasă.

In toate comunele din plasa Sământin, în ziua de 30 Octombrie, s'au ținut festivități de deschidere a Săptămânii prieteniei româno-sovietice, organizate de învățătorii respectivi. Școlile au fost curățite în mod special și ornamentate.

In plasa Frumoasă, la școala Ghimeș-Tarhaus, în cinstea zilei de 7 Noembrie, membrii grupei sindicale au reparat și au pus în funcțiune o nouă bucătărie pentru internatul elevilor dela ciclul II.

De asemenea, au curățit și au redat folosinții o fântână din apropiere.

Grupa sindicală din Mihăileni-Livezi a dus acțiune de lămurire printre părinții elevilor, pentru intensificarea muncii voluntare, în vederea terminării lucrărilor la grădina de copii ce se construește din nou.

In plasa Gheorghieni, la Joseni, s'a organizat un curs de limba rusă pentru membrii grupei sindicale, cu durata de trei luni, iar reorganizarea cercurilor ARLUS a fost terminată la fiecare școală pe data de 30 Octombrie. Elevii liceului româno-maghiar și-au luat angajamentul să-și ridice nivelul cunoștințelor, să înlăture absențele la clasă și să lupte pentru realizarea unei discipline conștiente.

In plasa Tulgheș, învățătorii și profesorii au folosit timpul liber din săptămâna 23-29 Octombrie, alături de elevi, pentru lucrările de pavoazare și redactare a gazetelor speciale la toate școlile cu 7 clase. La concursul organizat de ARLUS, pe data de 6 Noembrie, având ca temă prietenia româno-sovietică, s'au înscris toți elevii claselor V-VII. La crossul popular, numai la școlile din Tulgheș și Bicazul Ardelean s'au înscris peste 50 de elevi.

Ședințele educative din această perioadă au avut ca temă adâncirea sentimentului de prietenie față de copiii Patriei Sovietice, ai căror părinți au făcut posibilă desvoltarea liberă a țării și a școlii noastre.

Realizările obținute în cinstea lui 7 Noembrie de către Sindicatul Salariaților din Invățământ din jud. Ciuc sunt dovezi puternice că organizațiile noastre sindicale devin din ce în ce mai mult factori activi în construirea socialismului.

Vasile Dumitrescu
corespondent

Inaugurarea Clubului Sindicatului Salariaților din Ministerul Invățământului Public

In planul de muncă al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ, e prevăzută, pe ultimul semestru, și înființarea cluburilor sindicale în marile centre ale țării.

La 3 Noembrie, a fost inaugurat Clubul Sindicatului Salariaților din Ministerul Invățământului Public.

De cum intri pe poarta clădirii, îți dai seama că intri într'o casă a culturii, în care oamenii muncii vor crește din punct de vedere ideologic, politic, cultural și profesional.

Sala de lectură a clubului

— Poftiți tovarăși, e casa noastră! ne spune un tovarăș, văzând că ne-am oprit uimiți, în hall, în fața scărilor de marmură și a coloanelor frumoase, îmbrăcate în marmură purpurie.

Chipurile de bronz ale lui Lenin și Stalin străjuesc parcă acest bun al poporului.

Sala de festivaluri e plină de lume. Scaunele sunt așezate până la un metru de scenă.

Tovarășul Vrabie, președintele Sindicatului Salariaților din Ministerul Invățământului Public arată, în cuvântul de deschidere, că, Comitetul acestui Sindicat, ținând seama de Rezoluția C. C. al P.M.R. cu privire la activitatea sindicatelor, a luat hotărîrea să înființeze acest club, care se deschide în cinstea zilei de 7 Noembrie, al cărui nume îl și poartă.

Tovarășul Chelaru, directorul clubului, pornind dela conținutul aceleiași Rezoluții, atrage atenția tuturor tovarășilor că Partidul are nevoe de oameni ridicați, care să construiască socialismul și care să știe să lupte împotriva reacțiunii.

Pentru a se obține cadrele de care Patria noastră are astăzi nevoe în revoluția culturală pe care o înfăptuim, așa după cum precizează Rezoluția C. C. „Munca educativă și culturală a sindicatelor trebue să se concentreze în jurul cluburilor".

Urmând linia trasată de Partidul nostru, Clubul „7 Noembrie", spune tovarășul Chelaru, va trebui să devină un centru de desbatere a problemelor culturale și profesionale, de adâncire a problemelor ideologice și politice, un local de înfrățire tovărășească.

A luat apoi cuvântul tovarășa Costache, din partea Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ. Adâncind cele spuse de tov. director și referindu-se, în special, la apelul pe care acest tovarăș l-a adresat tuturor membrilor Sindicatului de a colabora cât mai strâns cu comitetul de conducere și de a frecventa cât mai des clubul, delegata Uniunii a desprins lozinca: „Veniți alături de noi, tovarăși!"

Numai printr'o largă colaborare a membrilor săi și printr'o frecventare asiduă a lui, acest club poate să devină un centru viu de cultură. Aici, în cele opt săli ale clubului, trebue să se desfășoare o intensă activitate culturală.

Partidul nostru ne-a trasat ca sarcină să nu ne lăsăm depășiți de evenimente. Invățătorii și profesorii Patriei noastre trebue să meargă cu pași hotărîți și siguri spre socialism. Dacă membrii acestui Sindicat nu vor frecventa clubul cu dragoste, dacă nu vor munci intens pentru a-și însuși o cât mai temeinică pregătire ideologică, politică și culturală, ei vor îndeplini în mod mecanic sarcinile trasate.

Cluburile sovietice ajută instituțiile și întreprinderile să-și îndeplinească și să depășească planul de muncă. In c'uburile sovietice se adună cei ce au depășit normele, inovatorii, ca să-și comunice metodele lor de muncă. Se strâng mamele, învățătoarele și profesoarele, care se sfătuesc cum să-și educe copiii.

Pentru cunoașterea unui club bine organizat, în care se duce o activitate intensă și care impresionează printr'o animație puternică, tovarășii sunt îndemnați să viziteze clubul dela Monetăria Națională.

In încheere, tovarășa le urează membrilor Sindicatului să muncească cu spor și să-și ridice nivelul la înălțimea numelui pe care îl poartă acest club.

Clubul Sindicatului M. I. P. și-a înjghebat un cor și o orchestră

Urmează apoi un program artistic, care se deschide cu „Cântec pentru Stalin", executat de corul și orchestra Ministerului, solistă fiind tov. Vintilă. Atât corul cât și orchestra execută atât de bine întreg programul, încât întreb de vreo două trei ori pe cei din jurul meu dacă executanții sunt funcționari ai Ministerului sau sunt artiști veniți din altă parte.

— Sunt colegii noștri, îmi răspunde cu mândrie o tovarășă ce se găsea alături de mine. Sunt salariații Ministerului nostru.

Mă gândesc la mulțimea talentelor, care până acum se stingeau de cele mai multe ori în germene, neavând posibilitatea să se desvolte.

Au venit și copilașii dela Căminul Ministerului

S'au așezat în fața scenei, pe două rânduri și nu mai pot de bucurie. Se iau în brațe, se strâng de mâini și își zâmbesc mândri că îi s'a făcut această mare cinste. O fetiță, numai de o schioapă, cu o căciuliță roșie, stă neclintită, cu ochii țintă la tov. Emil Gavriș, care mânuește arcușul cu mare măestrie și care se găsește numai la un pas depărtare de ea.

Desigur că sosită acasă, va lua două creioane, pe unul îl va folosi ca vioară și pe celălalt ca arcuș și-i va arăta tăticului ei cum cântă tovarășul acela dela Club, dela marginea scenei.

Programul se închee cu „Marșul pentru primul nostru plan". Refrenul „Să muncim, să-l depășim" este cântat cu tot avântul tineresc, cu elanul revoluționar ce cuprinde, astăzi, din ce în ce mai mult massele.

Depășirea normelor și, în consecință, depășirea planului, prin noile metode de muncă, prin dârzenia cu care se muncește, deschid oamenilor muncii noi orizonturi, spre care ei se îndreaptă cuprinși de un optimism sănătos, cântat cu toată vlaga tinereții în ultima parte a Marșului „Să'ndreptăm pașii noștri spre noi bucurii".

Vizitarea Clubului

După terminarea programului, membrii Sindicatului, dintre care n'au lipsit tovarășii din posturile conducătoare ale Ministerului, au vizitat cele opt săli ale Clubului: biblioteca, sala de lectură, sala de festivaluri, sala de muzică, sala de șah, de ping-pong, sala pentru copii și sala de repetiții.

Fiecare sală este înzestrată aproape cu tot materialul necesar.

In sala de muzică, lângă un pian, tovarășa Liskeu îi cere insistent o partitură tov. N. Catino, dirijorul orchestrei, ca să se pregătească pentru viitorul festival al Clubului.

In sala de șah, la trei măsuțe, s'au și înjghebat partide serioase. Jucătorii își urmăresc concentrați jocul, fără să fie turburați de mulțimea vizitatorilor. Un tovarăș exclamă cu emoție: „De mult voiam eu să învăț șahul! In sfârșit, a sosit timpul!" Și, nerăbdător, își ia un scaun și se așează atent lângă o pereche de șahiști.

La plecare, o tovarășe, care cobora scările fredonând, îmi șoptește cu bucurie nestăpânită: „Tot timpul meu liber aici am să mi-l petrec. Am văzut atâtea cărți la bibliotecă și apoi vreau neapărat să-mi desvolt vocea".

Maria Popescu

Incorporarea contingentelor 1949-1950, o adevărată sărbătoare a oamenilor muncii din întreaga țară

Numai câteva zile ne despart de 20 Noembrie, data când tinerii aparținând contingentelor 1949 și 1950, părăsesc, pentru o perioadă de timp, strungul și ciocanul, plugul și tractorul, pentru a începe o viață nouă: viața militară.

Spre deosebire de ce se întâmpla în trecutul întunecat, când încorporarea constituia un prilej de amară întristare, acest eveniment formează astăzi o adevărată sărbătoare pentru oamenii muncii din întreaga țară.

Concretizând, într'o definiție lapidară dar cuprinzătoare, însemnătatea și rosturile scumpei noastre armate, tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, Secretar General al C. C. al P. M. R. spunea în Raportul Politic General ținut la Congresul Partidului, din 21—23 Februarie 1948: „**Scut al intereselor poporului și al Republicii Populare Române, școală a poporului, — astfel concepem noi misiunea Armatei în Republica Populară Română**".

Intr'adevăr, realitățile din Armata noastră, transformările petrecute atât în fondul cât și în forma ei, o ridică astăzi la înălțimea misiunii sale, la înălțimea sarcinilor trasate de Partid și Guvern.

Tinerii oameni ai muncii care intră în rândurile ei pentru a-și face serviciul militar găsesc, în Armata R. P. R., „**o adevărată instituție de cultură, o adevărată școală de educație cetățenească, patriotică și deomcratică**" (**Gh. Gheorghiu-Dej**).

Impletind patriotismul cu internaționalismul proletar, ostașii sunt educați în spiritul dragostei nețărmurite pentru Marea Uniune Sovietică, eliberatoarea și sprijinitoarea noastră, pentru țările cu democrație populară și pentru lupta pe care popoarele asuprite o poartă împotriva imperialismului asupritor.

Pentru însușirea de cunoștințe temeinice, ostașii au astăzi la dispoziție, pe lângă programele specific militare, o sumedenie de mijloace și metode. La orele de educație, în cercurile politice organizate de U. T .M., prin biblioteci și cluburi, asistând la conferințe, prezentări de filme, spectacole teatrale, etc., tinerii militari își ridică neîncetat nivelul politic și ideologic, conștiința de ostași disciplinați, de cetățeni luminați ai statului nostru democratic popular, credincioși fără rezerve cauzei clasei muncitoare și Partidului Muncitoresc Român.

Mii și mii de tineri, cărorai trecutele regimuri le-au refuzat cu strășnicie lumina slovei, au învățat, datorită școlilor de alfabetizare din cadrul armatei, să scrie și să citească. Mii și mii de tineri, lucrând în diverse specialități sau urmând cursuri speciale în acest scop, s'au perfecționat în diverse meserii.

La lăsarea lor la vatră, ei au mărit numărul cadrelor tehnice necesare operei de industrializare a țării și de transformare socialistă a agriculturii.

Numeroși sunt tinerii care, terminând stagiul militar, au plecat acasă purtând cu dânșii carnetul de mecanic, de electrician, de șofer, de tractorist etc.

Cătă deosebire, așadar, între armata de azi și armata burghezo-moșierească, în cadrul căreia fiii poporului muncitor, erau pregătiți sistematic ,sub teroarea cea mai cruntă, pentru a fi utilizați ca instrument de apărare a intereselor exploatatorilor, sau pentru a servi drept carne de tun poftelor expansioniste ale imperialismului.

Insușindu-și temeinic știința și tehnica militară, ridicându-și necontenit nivelul cultural ideologic și calificarea profesională, ostașii Armatei R. P. R. devin adevărați luptători pentru apărarea și garantarea muncii pașnice pe care poporul nostru muncitor o depune pentru construirea socialismului, pentru libertatea, independența și suveranitatea noastră națională.

Din aceste înalte motive, tinerii contingentelor 1949—1950 ce urmează a îmbrăca uniforma militară la 20 Noembrie privesc, împreună cu toți oamenii muncii din Republica Populară Română, evenimentul încorporării cu deosebită bucurie.

Pentru a contribui la împlinirea acestei bucurii, cadrele noastre didactice, foștii educatori ai tinerilor ce vor păși pragul cazărmilor, au datoria de a sta de vorbă cu ei, în zilele care au mai rămas până la încorporare, de a-i lămuri asupra scopurilor și rosturilor Armatei noastre.

Invățătorii și profesorii noștri trebue să arate tineretului că, intrând în armată, are datoria să depună toate eforturile pentru a se pregăti temeinic sub raport militar, politic și ideologic, să fie disciplinat, nesovăitor în executarea ordinelor și dispozițiunilor comandanților, dovedind, în felul acesta, că este demn de încrederea acordată de Partid, de Guvern, de întregul popor muncitor.

DE 7 NOEMBRIE

Defilează școlile de fete din Capitală

POȘTA REDACȚIEI

● Prof. CHICHIFOI PETRE — Botoșani. — 1) In școlile tehnice, atât la anul I cât și la anul II, se fac 60 de ore de „Geografie economică a lumii".

Programa a fost trimisă tuturor școlilor.

2) Manualele de Geografie, pentru clasele a VIII-a și a XI-a vor apărea în curând.

In cursul acestui an școlar, la clasa a X-a, se predă „Geografia U. R. S. S. și țările de democrație populară" utilizându-se manualul clasei a IX-a.

● *D. ANTOHI — Sighișoara. In articolul „Nicio deviere dela menirea esențială a școlii" ridicați o problemă, în adevăr, foarte importantă. Vom preda manuscrisul colectivului care se ocupă cu organizarea și supravegherea activității extrașcolare a elevilor pentru a reține sugestiile și îndrumările ce le dați.*

Așteptăm însă corespondență în care să ne redați, în mod concret, cum înțelegeți să soluționați această importantă problemă la școala unde vă găsiți.

● Inv. GH. I. ȚIGANUȘ — Jugureanu-Brăila. — „Catalogul de perete" întocmit de dvs. — și despre care v'am scris, la poșta redacției din nr. 25 al gazetei noastre — n'a putut fi publicat întrucât se centrează pe problema întrecerilor la învățătură, punct de vedere pe care Ministerul nu și-l însușește. Aveți însă o observație psihologică justă: cunoașterea notei de către elev constitue un stimulent în muncă. Bineînțeles, în funcție de tactul și priceperea învățătorului în mânuirea acestui stimulent.

● Inv. C. POPESCU — Pogoanele-Buzău. — Ne așteptam ca în cele ce scrieți sub titlul: „Cum putem cultiva gustul de citit la sate" să întâlnim modul cum ați realizat acest lucru în comuna dvs.

E adevărat că, la țară, se pot „desvălui ascultătorilor însetați de vești tainele cărților și a frumuseților mângâietoare" însă nu am întâlnit nicăeri cum ați și transpus în fapt acest gând frumos. Căci, așa cum continuați să spuneți, „toți acei care avem frumoasa sarcină de a ridica nivelul cultural al țărănimii muncitoare putem, foarte ușor, strânge în jurul nostru la șezători, țărănimea muncitoare, unde să audă atâtea și atâtea sfaturi și îndrumări, citindu-le din cărțile alese, potrivit puterii lor de înțelegere".

Vă rugăm a ne trimite o corespondență în care să ne spuneți felul în care ați putut realiza cultivarea gustului de citit în comuna dvs.

● *IOSIF FUCHS — Timișoara și Prof. HEGYEȘI IANOȘ — Gheorghieni.*

Corespondențele dvs., privitoare la deschiderea noului an școlar ne-au sosit cu prea mare întârziere ca să le mai putem publica. Vă rugăm a ne scrie în ce măsură s'au respectat și cum s'au realizat angajamentele luate, cu acel prilej, la școlile dvs.

Trimiteți-ne corespondența pe adresa redacției.

NOTE POLITICE EXTERNE

Puterile, membre ale Organizației Națiunilor Unite și care tutelează teritorii neautonome, au obligația, potrivit cu prevederile Cartei O. N. U., să prezinte cu regularitate informații asupra acestor teritorii. Aceste informații sunt depuse la secretariatul O. N. U. și urmează a fi luate în discuție în cadrul Comitetului Special, însărcinat în acest scop, de către Adunarea Generală.

Recent a avut loc o ședință a Comitetului Nr. 4 al Adunării Generale O. N. U. în cursul căreia Zarubin, reprezentantul Uniunii Sovietice, a făcut o declarație din care reieșea că unele state nu îndeplinesc prevederile Cartei în chestiunea prezentării de informații asupra teritoriilor neautonome. Reprezentantul sovietic a citat ca exemplu guvernul francez care n'a mai prezentat informații cu privire la Martinica, Reunion, Guyana, Guadelupa și alte teritorii. Deasemenea, Zarubin a mai citat și guvernul Marii Britanii care n'a mai prezentat informații referitoare la Malta.

Evident, chestiunea obligației puterilor tutelare de a da informații privitoare la teritoriile neautonome nu se mărginește doar la prezentarea de informații. Este vorba de obligația acestor puteri de a respecta prevederile Cartei în legătură cu administrarea teritoriilor neautonome; de a-și îndeplini angajamentele luate prin Cartă în sensul de a înlesni desvoltarea autoguvernării și progresul politic, economic și social al populației din aceste teritorii; în sensul de a îndrepta desvoltarea lucrurilor în aceste teritorii spre autodeterminare.

Iată deci situația semnalată de Zarubin, reprezentantul Uniunii Sovietice, în ședința amintită, este de o gravitate excepțională, pentrucă rezultă din relatările sale nu numai faptul că informațiile, câte au fost prezentate, sunt inexacte dar însăși călcarea flagrantă a angajamentelor de fond. Chiar pe baza acestor informații, a arătat Zarubin, se poate lesne trage concluzia că, puterile tutelare duc în aceste teritorii o politică de exploatare în vederea realizării de beneficii; că ele sunt total nepăsătoare față de interesele populației băștinașe.

Zarubin a citat invazia diferitelor societăți monopoliste britanice, franceze și belgiene în teritoriile neautonome din Africa pe care le tutelează respectivele guverne, societăți care și-au însușit cele mai vaste și cele mai fertile pământuri, precum și toate bogățiile zăcămintelor naturale, lăsând marea majoritate a populației indigene să continue a trăi în starea de înapoiere a triburilor, fapt care face cu neputință orice progres social și economic.

Zarubin a citat cifre și fapte foarte elocvente în acest sens. Iată câteva: Din 154.000 ha., plantații de trestie de zahăr, în Bahanas numai 34.000 aparțin țăranilor. Pe Coasta de Aur sau în Nyassa, monopoliștii cultivă produse destinate exportului ca nucile cola, cacao, cafea, plante industriale, ceai, bumbac, tutun, arborele tung, secătuind pământul în dauna alimentelor, în dauna hranei indigenilor care sunt condamnați la mizerie și foamete. In Congo belgian, potrivit cu documentul Nr. A-910 aflat la Secretariatul O.N.U. și citat de Zarubin, muncitorii europeni primesc un salariu mediu de 32 ori mai mare decât acela al muncitorilor băștinași. Aceiași situație o exprimă cifrele privitoare la Rhodesia de Nord, la Kenya și la alte teritorii neautonome.

Aceiași situație se vădește și în domeniul sanitar. Mortalitatea dă cifre înspăimântătoare deși în cele mai multe dintre teritoriile neautonome nu există statistici complecte privitoare la nașteri, boli și mortalitate. In Bahamas, Sterra Leone, Coasta de Aur, Barbados, Hondurasul britanic, mortalitatea infantilă atinge cifre înspăimântătoare. In Uganda ,în Madagascar, peste tot, bântuie bolile cele mai teribile. Cum ar putea fi altfel, dacă de pildă în Nyassa, la o populație de 2.407.000 locuitori se găsesc numai 10 medici.

Cu deosebire interesante sunt cifrele privitoare la învățământul public. Majoritatea populației băștinașe a teritoriilor autonome, — a arătat Zarubin, pe baza documentelor oficiale fără îndoială necomplecte, aflătoare la secretariatul O.N.U. — este analfabetă. In Somalia de pildă, numai 1 la sută din populație știe carte. In 1948, în Nyassa, numai 13 la sută din populația indigenă știa carte; și așa mai peste tot. In aceste teritorii, cei cari sunt excluși dela statistica analfabeților au urmat un an sau doi la școală. Aceștia sunt considerați ca persoane cu carte.

Se adaugă la cele de mai sus faptul discriminării rasiale împotriva indigenilor în învățământ. Cheltuelile pentru educația copiilor europeni sunt de 10 ori mai mari decât cele pentru indigeni. Nici nu se poate vorbi în ceeace privește pe indigeni despre existența unui sistem de educație.

In legătură cu învățământul secundar situațiunea este ilustrată de faptul că în Nyassa de pildă, în 1948, la o populație de 2.470.000 se găseau 115 elevi înscriși în școlile secundare; în Madagascar la o populație de 4.094.000 școlile secundare erau frecventate în 1948 de 2.065 elevi.

Iată în cifre grăitoare modul în care țările capitaliste înțeleg să pregătească popoarele din colonii pentru autoguvernare și autodeterminare; iată cu câtă seriozitate puterile tutelare ale teritoriilor neautonome au consimțit la prevederile Cartei. Capitaliștii și-au luat angajamentul să ilustreze până la complecta lor dispariție, fabula cu lupul și cu mielul.

Desbaterile la O.N.U., în Comitetul Politic, cu privire la așa zisa problemă greacă, s'au încheiat. Rezoluția anglo-americană a fost adoptată cu 38 voturi pentru și șase contra. Două delegații s'au abținut dela vot. In această rezoluție sunt cuprinse tot felul de calomnii la adresa țărilor de democrație populară, dar nu se amintește nici pe departe de rolul Statelor Unite și al Marii Britanii în evenimentele sângeroase care sfâșie Grecia. Nu se spune o vorbă despre intervenția directă a acestor puteri în treburile lăuntrice ale Greciei, nu se pomenește nimic despre amestecul lor deschis și brutal.

Incă înainte de a se proceda la vot, Malik, reprezentantul Uniunii Sovietice, a făcut o declarație în care a arătat că, devreme ce proiectul de rezoluție al celor patru puteri nu reprezintă nici o bază în vederea reglementării situației din Grecia, — va vota împotriva lui.

Majoritatea anglo-americană, delegații țărilor cari nu gândesc singuri, lăsând pe imperialiștii nordamericani să gândească pentru ei, au respins rezoluția care propunea încetarea operațiunilor militare în Grecia, amnistia generală, alegeri libere, includerea în Parlament a reprezentanților cercurilor democrate grecești ce se află în fruntea mișcării populare de eliberare din Grecia.

Mașina de vot anglo-americană a funcționat ca de obicei: în dauna intereselor fundamentale ale popoarelor.

Tot la 4 Noembrie, Comitetul politic special al O.N.U. a încheiat desbaterile privitoare la chestiunea admiterii de noui membri în Organizația Națiunilor Unite. Atitudinea de discriminare pe care au luat-o Statele Unite, Marea Britanie și țările subordonate acestora, în problema admiterii de noui membri în O. N. U., a făcut ca discuțiile purtate să se soldeze fără nici un rezultat. De câțiva ani duc puterile occidentale această politică de discriminare față de R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. P. Ungară, R. P. Română și R. P. Mongolă. O politică discriminatorie față de țările de democrație populară dar de favoritism față de țările făcând parte din blocul anglo-american. Iată ceeace împiedică rezolvarea chestiunii admiterii tuturor celor 13 state în Organizația Națiunilor Unite.

Schimb de experiențe între școlile din jud. Neamț

Conform planului stabilit în colectiv, elevii școlii elementare ciclul II din Dobreni au făcut, în ziua de 2 Noembrie, o vizită la școala pedagogică de fete din Piatra-Neamț, în vederea schimbului de experiențe între cele două școli.

Elevii școlii din Dobreni sunt fii de muncitori și țărani săraci din satele Negrești, Sărata, Bodești și Căsăria. Pentru a li se da posibilitatea să urmeze cursurile ciclului II s'a înființat anul acesta în comuna Dobreni un internat în care sunt înscriși 75 de elevi.

Străbătând pe jos cei 9 km. până la Piatra-Neamț, elevii au fost prezenți în clase la ora 8 dimineața, alături de colegele lor. La clasa a VI-a profesoara A. Herescu explica înmulțirea numerelor negative. La clasa a VII-a la limba română, profesoara V. Vicol, împreună cu clasa, alcătuia planul unei compuneri cu titlul „7 Noembrie"

Din răspunsurile date, elevii școlii din Dobreni s'au dovedit a fi la fel de bine pregătiți ca și elevele școlii pedagogice. Ei au arătat un deosebit interes pentru acest sistem al schimbului de experiențe.

La sfârșitul orelor de curs, elevii oaspeți și elevele gazde au luat masa împreună. Apoi, a avut loc un consiliu pedagogic, la care profesorii celor două școli au discutat probleme referitoare la metodele de predare, la procurarea materialului didactic, la întocmirea planului, la organizarea internatului. S'au programat, de asemeni, două serbări, care vor avea loc, una la școala pedagogică din Piatra-Neamț, iar alta la Căminul Cultural din comuna Dobreni.

In urma acestei vizite, profesorii și-au dat seama că schimbul de experiențe este un stimulent la învățătură pentru elevi și au hotărît să intensifice această acțiune.

Inv. Maria Grădinescu

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, — București

ANUL I Nr. 33 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 18 Noembrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 -

„A deveni una din verigile care leagă massele țărănești cu clasa muncitoare – iată sarcina de căpetenie a învățătorului dela sate, dacă el vrea în adevăr să slujească cauza poporului său, cauza libertății și independenței sale".

I. V. STALIN

Facultățile muncitorești

Înființarea cursurilor speciale pentru studenții muncitori, organizate ca Facultăți pe lângă Institutele Politehnice din București, Iași, Timișoara și pe lângă Facultățile de Mecanică din Cluj și Brașov, reprezintă o cotitură în transformarea revoluționară a învățământului nostru. Chemarea muncitorilor în școli cu caracter superior, numai pe baza meritelor arătate de ei în producție, este, fără îndoială, cel mai revoluționar act ce s'a săvârșit vreodată în domeniul cultural la noi în țară.

In situația moștenită dela regimurile trecute, țara noastră se găsea cu o agricultură înapoiată și cu o industrie dezorganizată. Era necesară o așezare a industriei pe alte baze și transformarea radicală a agriculturii printr'o cultură intensivă, mecanizată și electrificată. Pe de altă parte, producția trebue mult sporită pentru a îmbunătăți mereu condițiile de viață ale marilor masse muncitorești dela orașe și sate. Trebue să menționăm că se adaugă și marile lucrări de interes național: Canalul Dunăre-Marea Neagră, electrificarea amenajări de căi de navigație interioară, construcții de drumuri, etc. Acestea nu se pot însă realiza fără o armată de tehnicieni de toate gradele. Incepând dela lucrătorul calificat și ajungând la inginerul de concepție și cercetător, fiecare trebue să stăpânească tehnica în cel mai înalt grad, în compartimentul respectiv.

Este neindoios că studenții muncitori care păsesc în învățământul superior își dau seama de increderea ce le-o arată Partidul și nu vor precupeți nicio muncă pentru a răspunde, cu demnitate, acestei increderi, devenind astfel un exemplu de muncă și disciplină pentru întreg învățământul superior.

Studenții-muncitori au fost repartizați, după pregătirea lor profesională, în următoarele facultăți: Mecanică, Electrotehnică, Siderurgie, Chimie Industrială, Textile și Industria Lemnului.

La 16 August a. c., s'au deschis, în centrele menționate (afară de Brașov), cursuri de pregătire, cu durata de 45 de zile, pentru circa 1.300 muncitori, trimiși direct din industrie. In Iași au functionat 3 asemenea cursuri: la Facultatea de Mecanică pentru 72 de candidați, la Facultatea de Electrotehnică pentru 70 candidați și la Facultatea de Chimie Industrială, pentru 38 candidați. Scopul cursurilor a fost de a se face o rapidă prezentare a elementelor de bază din matematici (aritmetică, geometrie, algebră, trigonometrie), din fizică și din chimie. Muncitorii trimiși la aceste cursuri aveau un nivel de cunoștințe foarte variat, ceeace a reprezentat o serioasă dificultate. Unii din ei învățau o parte din materie pentru prima dată, în timp ce, pentru alții, aceste cursuri însemnau o repetare a unor chestiuni învățate, dar asupra cărora nu se mai insistase de un interval oarecare de timp. Durata scurtă a cursurilor a făcut ca programul să fie foarte încărcat — și anume: 8 ore pe zi de cursuri și seminarii. Printr'o sforțare comună a studenților-muncitori, a profesorilor și a asistenților, s'a putut ajunge într'o largă măsură la îndeplinirea sarcinei trasate de Ministerul Industriei, aceea de á se realiza o cât mai bună pregătire a celor ce frecventează cursurile.

Cu prilejul acestor cursuri, s'a constatat dorința fierbinte a studenților-muncitori de a-și însuși cunoștințele teoretice necesare pentru a putea urma, cu folos, cursuri superioare tehnice. S'a remarcat, de asemenea, disciplina și puterea de muncă a studenților muncitori, aleși dintre cei mai buni fii ai clasei muncitoare, fruntași în producție, mulți dintre ei inovatori, inventatori sau depășitori de norme. Ei sunt hotăriți să lupte cu îndârjire pentru dobândirea cunoștințelor teoretice, care, îmbinate cu pregătirea lor temeinică în domeniul practicii, trebue să-i ducă la noi succese în muncă la îmbunătățirea metodelor de lucru și a creșterii productivității, în vederea câștigării luptei ce se dă pentru socialism.

După terminarea cursului de pregătire, s'a ținut un examen, în urma căruia au fost primiți în Facultățile din Iași 131 de studenți-muncitori, dintre care 51 la Facultatea de Mecanică și câte 40 la Facultățile de Electrotehnică și Chimie Industrială.

La 26 Octombrie a. c., a avut loc deschiderea festivă a cursurilor, în prezența delegaților Guvernului și ai Ministerelor. In puținul timp ce a trecut de atunci putem constata însufletirea cu care participă studenții-muncitori la toate cursurile și aplicațiile, cum și elanul cu care înțeleg să se dedice învățăturii.

Studenții-muncitori vor urma aceste cursuri speciale timp de 2 ani, după care vor

Ing. Cezar Parteni
Rectorul Institutului Politehnic Iași

(Continuare în pag. 4)

ȘCOALA ÎN SATELE ȘI ORAȘELE NOASTRE

La Școala pedagogică de băeți din Oradea colaborarea cu părinții devine tot mai strânsă

Pentru a se ține o legătură cât mai strânsă cu familiile elevilor, școala pedagogică de băieți din Oradea, la propunerea biroului pedagogic local, a introdus pentru ciclul elementar, cu titlul de experiență, un carnet de corespondență cu părinții. In acest carnet, învățătorii și diriginții notează observații referitoare la frecvență, punctualitate, silință la învățătură, atitudine față de colegi și față de profesori, disciplină, notele obținute la fiecare obiect, precum și faptele mai deosebite ale elevilor.

Introducerea acestui carnet a fost adusă la cunoștința părinților. In felul acesta, activitatea elevilor în școală va putea fi urmărită de cei de acasă. Părinții vor semna sub fiecare notare și vor putea face propuneri în scris.

Biroul pedagogic și-a propus să urmărească atent rezultatele obținute prin acest mijloc de colaborare între școală și familie.

T. Crișan
Corespondent

Părinții elevilor ajută la construirea școlilor din Brașov

La Brașov s'a terminat de curând construirea a trei localuri destinate școlilor elementare din cartierele muncitorești: C. F. R., Sovromtractor și Noua.

Pentru a grăbi mersul lucrărilor, colectivele didactice ale acestor școli au chemat la munca voluntară pe elevi și pe părinții acestora, care au răspuns cu mult entuziasm. Numai din partea părinților muncitori la Sovromtractor au fost prestate 792 ore de muncă voluntară la săpături. Tot cu concursul părinților s'a înființat o cantină pentru muncitorii de pe șantierul școlii.

Sprijinind Secția de Invățământ a orașului, învățătorii și profesorii, părinții și elevii, muncesc cu dragoste pentru școala lor. Ei au ridicat în Brașov trei localuri spațioase, înzestrate cu tot ceeace este necesar bunului mers al școlii.

Daniel Constantinescu
Corespondent

O inițiativă lăudabilă

Pentru a veni în sprijinul țărănimii muncitoare, educatoarea dela Grădina de copii din comuna Rebrișoara, jud. Năsăud, cu echipe formate din mamele copiilor și activistele U.F.D.R., au adunat o mare cantitate de făină de grâu și fructe. Din fructele colectate s'a făcut marmeladă, iar din făina de grâu se face zilnic pâine, astfel că, dela data de 26 Septembrie a. c., copiii dela grădiniță primesc zilnic, la ora 10 dimineața, pâine cu marmeladă.

Prin această acțiune, frecvența s'a îmbunătățit, iar părinții copiilor sunt mulțumiți și privesc cu mai multă increderе activitatea desfășurată de educatoare.

Adela Briceag
Corespondent

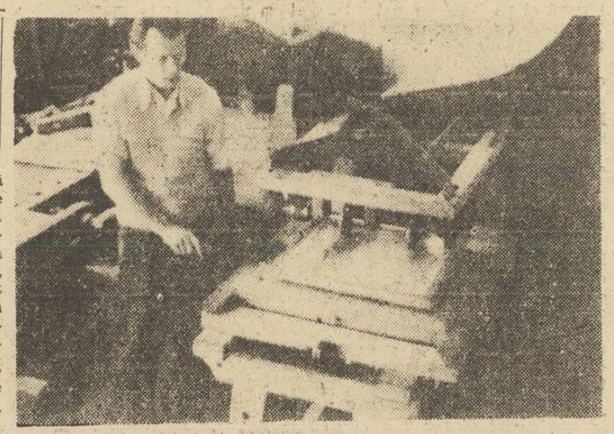

Boianiciuc Roman, profesor maistru de instrumente muzicale, lucrând la mașina de făcut funduri de viori construită de el. (Citiți reportajul în pag. 4).

La Ploești colaborarea dintre școală și familie dă roade

Datorită legăturii permanente dintre școală și familie, prin ședințe de lucru și vizite la domiciliul elevilor, școlile din orașul Ploești se mândresc cu numeroase realizări. Astfel, la școala nr. 3 mixtă, s'a confecționat, cu ajutorul părinților, mobilierul pentru sala de festivități. La școala tehnică de administrație economică de fete, a fost organizat un comitet de sprijin, format din părinții elevelor. Acest comitet are sarcina de a ține în permanență legătura cu școala. Prin munca lui s'au vopsit tablele școlii și se vor lega în pânză hărțile lucrate de eleve. Tot la această școală, s'a constituit un comitet de mame care depun muncă voluntară la cantina școlii.

Pentru o cât mai strânsă legătură între școală și muncitorii din orașul Ploești, școala tehnică de administrație economică a organizat, cu sprijinul părinților, un ciclu de festivaluri la diferite întreprinderi. In ziua de 9 Octombrie, a avut loc un asemenea festival la fabrica „Dorobanțul", iar la 16 Octombrie la Uzinele „Ilie Pintilie".

Prof. E. Dimulescu și Lemnaru

Organizarea Internatului școlii elementare din comuna Țânțari, jud. Brașov

Internatul de pe lângă școala elementară din com. Țânțari a luat ființă la 16 Februarie a. c. Acest internat adăpostește elevi din comunele Saru Nou, Crizbav și Vlădeni, care au, în felul acesta, posibilitatea să urmeze ciclul II.

A fost o inițiativă îndrăzneață, căci în Februarie nu se prea găseau alimente și nici nu exista mobilierul necesar. Totuși, cu sprijinul Comitetului Provizoriu, care a dat mobilierul, și al U.F.D.R., care a muncit voluntar la amenajarea localului, greutățile au fost înlăturate, și astfel internatul, cuprinzând 16 copii, s'a putut deschide.

Pentru a asigura, în acest nou an școlar, condiții mai bune de funcționare, Comitetul Provizoriu al comunei Țânțari a repartizat, încă din primăvară, terenul necesar grădinii școlare. S'au cultivat zarzavaturi cu ajutorul cetățenilor din comună și al U.F.D.R. Pe acelaș teren, copiii au făcut experiențe în orele de aplicație practică a științelor naturii și au efectuat lucrările necesare.

Zarzavatul necesar internatului a fost asigurat. Ceeace mai lipsește, va fi complectat cu sprijinul Comitetului Provizoriu.

Școala s'a îngrijit să asigure copiilor o viață cât mai plăcută și mai ales cât mai bine organizată. Iată programul unei zile în internat: dimineața, după micul dejun, se desfășoară 5 ore de curs, dela 8—13; apoi masa, două ore de somn, două ore de meditații pe grupe. La aceste meditații elevii sunt ajutați de către învățători, cu rândul. Dela 17—18 jocuri; elevii merg apoi la căminul cultural, unde ascultă radio, participă la cursul de limba rusă, joacă șah, etc. La ora 19 se întorc la internat, iau masa și la ora 21 se culcă. Rezultatele acestei organizări s'au vădit curând. Copiii învață mai bine și au câștigat și în greutate. Au o viață regulată, sub îngrijirea atentă a educatorilor și medicului.

Lupșa Eugenia
Brașov

Cătunul Fânațele Păianjenului va avea școală

Cătunul Fânațele Păinjenului din jud. Mureș nu a avut până acum școală. Copiii trebuiau să străbată o distanță de 5—6 km. pe jos până la una din școlile satelor vecine.

La propunerea subinspectorului de plasă, o delegație, formată din trei tovarăși din comuna Păinjeni și anume: înv. Ion Cișmașu, agentul veterinar Radu Ion și plugarul Petru Câmpeanu, a mers în cătunul Fânațele Păinjenului pentru a duce muncă de lămurire printre locuitori, în vederea înființării unei școli.

Sătenii s'au arătat bucuroși de această inițiativă și au sprijinit-o cu mult entuziasm. Unul dintre ei, anume Șomodi Alexandru, a pus la dispoziție o cameră în locuința sa pentru sală de clasă. Acum, cei trei delegați, având și sprijinul locuitorilor din cătun, duc mai departe acțiunea pentru procurarea mobilierului și materialelor necesare, așa încât școala să înceapă în cel mai scut timp.

Astfel, cătunul Fânațele Păinjenului va avea și el în curând școală.

Elevii din Păingeni jud. Mureș ajută Gospodăria Agricolă de Stat din comună

Elevii și cadrele didactice dela școala elementară cu secțiile română și maghiară din comuna Păingeni, au ajutat Gospodăriei Agricole de Stat „23 August" din localitate, la strângerea fructelor din livadă.

Elevii au fost împărțiți pe echipe. Fructele, culese cu grijă, au fost așezate în șoproane, pe otavă proaspătă. Culesul a decurs într'o atmosferă de voioșie. Cu această ocazie, s'au dat explicații elevilor despre rolul Gospodăriilor Agricole de Stat, în viața satelor noastre.

Elevii, înțelegând că și munca lor contribuie la bunăstarea celor ce muncesc, și-au luat angajamentul de a ajuta Gospodăria, ori de câte ori va fi nevoie.

Inv. I. Cismașu
Corespondent

Cursurile de recalificare profesională a profesorilor de educație fizică

Ca urmare a hotărîrii P.M.R., asupra problemei stimulării și desvoltării continue a culturii fizice și a sportului în R. P. R., au luat ființă cursuri de împroșpătare a cunoștințelor profesionale ale profesorilor de educație fizică. Astfel de cursuri s'au ținut și în jud. Alba, Târnava Mare, Târnava Mică și Sibiu.

La sfârșitul cursurilor, fiecare cursist și-a luat sarcini concrete care constă în: a pune cunoștințele și întreaga lor experiență și putere de muncă în slujba poporului, contribuind ca sportul să devină un bun al întregului popor muncitor; a duce o muncă de lămurire, nu prin vorbe ci practic, pe terenurile de sport și sălile de gimnastică, al căror număr va trebui să crească pentru promovarea sportului de massă a aplica noile programe de gimnastică și sport, nu numai în școală, ci și în organizațiile muncitorești, urmărind desvoltarea sănătății și a însușirilor psihofizice și morale, ale oamenilor muncii, ale tineretului.

Prof. Constanța Danu
Corespondentă

I. V. STALIN DESPRE ROLUL ÎNVĂȚĂTORULUI IN CONSTRUIREA UNEI VIEȚI NOI PE BAZA SOCIALISMULUI

„Falanga învățătorilor poporului formează una din părțile cele mai necesare ale armatei celor ce muncesc și construesc o viață nouă pe baza socialismului".

Aceste cuvinte rostite de tovarășul Stalin la Congresul Învățătorilor din U.R.S.S., în anul 1925, sunt o strălucită dovadă a prețuirii pe care marele învățător al popoarelor o acordă educatorilor. Este oare nevoe să ne mai amintim ce era un învățător sau un profesor în societatea capitalistă? Ne este prea vie încă în minte ironia vulgară sau mila condescendentă cu care ne trata burghezomoșierimea. Plătiți pentru a servi interesele lor de exploatatori, pentru a trăda poporul din care făceam parte, nu puteam fi nici liberi și nici respectați.

Societatea socialistă îl prețuește pe învățător și pe profesor pentrucă ea iubește știința, pentrucă pune învățătura la îndemâna poporului, pentrucă luptă pentru ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc, pentrucă numai un popor cu un nivel cultural ridicat poate construi socialismul.

Dar din cuvintele tovarășului Stalin rezultă totodată și marea răspundere pe care, în societatea noastră, o au educatorii.

Fiecare cuvânt al tovarășului Stalin are o profundă însemnătate. Ce însemnează a fi învățător al poporului? Inseamnă, în primul rând, o poziție înaltă de clasă, înseamnă că salariații din învățământ au ales între situația de lachei umili ai exploatatorilor și cea de educatori ai fiilor poporului.

Invățătorul poporului este credinciosul, neclintitul aliat al clasei muncitoare. El își arată adevăratul patriotism, adevărata dragoste față de popor luptând pentru a da contribuția sa la luminarea și la ridicarea masselor largi. Invățătorul poporului nu precupețește niciun efort, nu se dă înapoi din fața niciunei greutăți pentru a răspândi știința de carte, pentru a distruge obscurantismul. El privește viața și societatea de pe pozițiile clasei celei mai înaintate, de pe pozițiile științei marxist-leniniste. Pentru a-și însuși această știință, pentru a o aplica la obiectele de învățământ, el însuși învață și se pregătește cu multă tenacitate. Își scutură vechea zgură de comoditate și rutină. Luptă cu el însuși spre a se transforma și propagă, prin propriul său exemplu, o nouă atitudine față de muncă. Invățătorul poporului iubește tineretul cu o dragoste justă și principială și știe, prin răbdare și stăruință, să îndrumeze naturile rebele, să corecteze vechile greșeli de educație și să contribue, conștient și hotărît, la formarea omului nou. Invățătorul poporului răspândește adevărata știință printre fiii celor ce muncesc. Dar acțiunea sa nu este dusă numai în rândurile tineretului. El este un îndrumător, un sprijinitor activ al țărănimii muncitoare în drumul ei spre socialism. Activitatea sa în campania de însămânțări, în căminele culturale, în ateneele populare, în munca de lămurire dela om la om, sunt sarcini pe care le îndeplinește conștient și liber.

Și dacă tovarășul Stalin vorbește de falangă și de oaste, nu o face la întâmplare. Invățătorul poporului este un luptător dârz și hotărît sub steagul Partidului. El urăște resturile de exploatare, urăște dușmanul de clasă și manoperile sale ticăloase și le demască fără cruțare. El știe să demaște, cu aceiași tărie, resturile vechi din mentalitatea sa, resturi pe care le analizează cu luciditate și le înlătură cu curaj. El luptă cu greutățile obiective ce-i stau în cale și desvoltă inițiative în stare de a le combate. El înlătură pasivitatea, resemnarea, îngâmfarea, formalismul, ca tot atâtia dușmani care-i stau în calea spre progres.

Din acelaș citat al tovarășului Stalin se vădește că învățătorul face parte din oastea celor ce muncesc și construesc socialismul. Educatorul nu este singur; el are sprijinul Partidului, avantgarda clasei muncitoare, are

Letiția Papu

(Continuare în pag. 5)

Asociația Română pentru Strângerea Legăturilor cu U.R.S.S.- A.R.L.U.S.- a împlinit cinci ani de activitate

De curând, Asociația Română pentru Strângerea Legăturilor cu U. R. S. S. a împlinit cinci ani dela înființare. Cinci ani în care activitatea A.R.L.U.S. a constituit o parte integrantă a luptei pe care masele largi populare din țara noastră, având în frunte clasa muncitoare condusă de Partidul ei au dus-o pentru făurirea regimului de democrație populară pentru consolidarea lui și pentru construirea socialismului. A.R.L.U.S. a adus, în tot acest timp, o contribuție hotărîtă la întărirea lagărului democratic și antiimperialist care luptă pentru pace și socialism, în frunte cu U.R.S.S.

Numărând în rândurile sale milioane de prieteni ai Uniunii Sovietice, A.R.L.U.S. a dus o luptă neobosită pentru popularizarea ideologiei și culturii sovietice, ca izvor de experiență pentru arta, literatura și știința noastră. Nenumărați scriitori, ziariști, pictori, actori au luat exemplu și au învățat din comorile neprețuite ale artei sovietice, prin intermediul A.R.L.U.S.-ului.

Cele 740 de opere traduse din literatura rusă și sovietică și răspândite în 8 milioane de exemplare, săptămânalul „Veac Nou", care a atins un tiraj de 100 de mii de exemplare, sutele de mii de broșuri, toate acestea au contribuit la popularizarea, în masele largi populare, a realităților și a măreților realizări din U.R.S.S.

Prin filialele și cercurile sale, A.R.L.U.S. a depus o muncă intensă pentru popularizarea ajutorului pe care Uniunea Sovietică ni l-a acordat, ajutor neprețuit pentru îndeplinirea Planului nostru de Stat pe anul 1949.

A.R.L.U.S. a desfășurat o vie activitate în rândurile țărănimii muncitoare. Organizând, prin cercurile dela sate, conferințe, vizionări de filme, cititul în colectiv, A.R.L.U.S.-ul a înfățișat lupta victorioasă a țărănimii colhoznice și experiența sovietică pe tărâmul agriculturii, contribuind, în felul acesta, la crearea condițiilor necesare pentru transformarea socialistă a agriculturii noastre.

O susținută acțiune a dus A.R.L.U.S.-ul în rândurile naționalităților conlocuitoare, cimentând legăturile de prietenie între toți oamenii muncii din Republica noastră Populară, prin popularizarea rezolvării staliniste a problemei naționale și a măreților realizări din cei peste 32 de ani de existență a Puterii Sovietice.

In școală, activitatea A.R.L.U.S. s'a bucurat de un însemnat succes. Crearea cercurilor A.R.L.U.S. în școli și universități a dat cadrelor didactice și tineretului nostru o nouă posibilitate de a-și îmbogăți cunoștințele cu strălucita experiență a Uniunii Sovietice și a prilejuit acestora noi

Gazeta Invățământului

(Continuare în pag. 4)

Expoziția organizată de subfiliala A.R.L.U.S. a Băncii Republicii Populare Române este una din nenumăratele manifestări culturale ale „Asociației pentru strângerea legăturilor cu U.R.S.S."

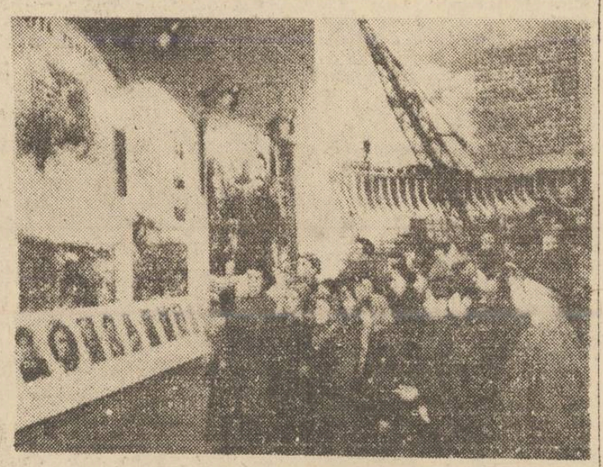

Elevele și elevii școlilor din Capitală vizitează zilnic expoziția „U.R.S.S. în fruntea luptei pentru pace"

FAMILIA, FACTOR DE SEAMA IN EDUCAREA COPIILOR

Dintre toate capitalurile de valoare care există în lume, ne spune tovarășul Stalin, cel mai valoros și cel mai hotărîtor este omul, sunt cadrele.

A ridica oamenii, a crește cadre în înțelegerea misiunii istorice care stă în fața celei mai progresiste și mai revoluționare clase, clasa muncitoare, a-i înarma cu știința care poate doborî dușmanul de clasă și prin care se formează factorii activi în zidirea societății noi, iată țelurile educației în orânduirea socialistă.

Problema educației e deci o problemă de clasă și fără înțelegerea caracterului de clasă al educației nu ne putem da seama de factorii permanenți și hotărîtori chemați să asigure desfășurarea în bune condiții a procesului educativ. Acești factori sunt: școala, familia, colectivul de copii sau organizația de tineret în mediul căreia trăește copilul precum și întreaga societate care-l înconjoară. Condiția care determină succesul educației este tocmai strânsa legătură a tuturor acestor factori hotărîtori în educarea tineretului. Pedagogia marxistă acordă o mare importanță rolului familiei în procesul educației, dar pune pe primul plan educația în școală. Școala este principalul conducător, factorul prim în educarea tinerei generații, în educarea omului nou, eliberat de prejudecățile trecutului, în educarea constructorului conștient al societății de mâine.

Pentru a realiza sarcina de onoare ce i s'a încredințat, școala trebue să depună toate sforțările ca să-și facă din familie un sprijin activ și de nădejde în opera ei educativă. De aceea, marii pedagogi sovietici, ca A. S. Macarenco și N. C. Crupscaia au dat atâta atenție problemelor educației în familie și a legăturilor dintre școală și familie.

Vizita profesorilor acasă la elevi, cunoștința mai apropiată cu familia, rezolvă de multe ori probleme grele de educație atât pentru învățători cât și pentru părinți.

Școala îi ajută pe părinți în munca lor educativă, organizând consultații pedagogice, dând sfaturi și îndrumări individuale. In practica pedagogică din U.R.S.S., se răspândește din ce în ce mai mult îndrumarea prin Universitățile pentru părinți, organizate de școli pe cartiere sau localități. Răspândite sunt și seminariile, unde părinții sunt participanți activi la discutarea problemelor de pedagogie.

Dar dacă școala îi învață pe părinți cum să educe copiii, la rândul ei, școala trebue să învețe și ea dela părinți, să fie atentă la părerea pe care o au ei despre munca din școală, să țină seama de această părere și s'o prețuiască. Școala trebue să-i determine pe părinți să se intereseze mai mult de copii, de succesele și insuccesele lor, să stimeze personalitatea copiilor. Școala trebue să lămurească părinților că educația nu este numai o chestiune particulară, ci interesează întreaga societate, ai cărei cetățeni vor deveni copiii.

In familie primește copilul primele deprinderi, aci capătă el bazele educației morale, aci i se dau noțiu-

Tamara Frunză

(Continuare în pag. 5)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Pregătiri practice pentru predarea primelor noțiuni de aritmetică

În școala elementară, aritmetica trebue să fie predată pe baza unei strânse legături între teorie și practică, astfel încât elevii să capete deprinderea de a aplica cunoștințele aritmetice la rezolvarea problemelor practice ale vieții. Tot cursul artimeticii elementare trebue să aibă mai ales un caracter practic, în predarea aritmeticii, învățătorul trebue să arunce tot timpul „un pod dela teorie la practică", după expresia folosită de N. C. Crupscaia.

Toți învățătorii știu că elevii care vin prima dată la școală au mai rezolvat și știu să rezolve probleme. E adevărat că ei o fac cu un material concret și într'un mod specific, fiecare în felul său. Tocmai în acest specific prețios se găsesc căile noi; rămâne numai ca ele să fie găsite de învățător și folosite cu pricepere.

Copiii vin în școală cu anumite reprezentări. In memoria lor s'au fixat multe lucruri concrete și practice din viață. De aceea este natural ca învățarea aritmeticii să se înceapă cu rezolvarea unor probleme cu material intuitiv, adăogând sau scăzând unități. Copiii vor născoci singuri o mulțime de probleme de acest fel.

Orice număr este pentru copil ceva concret: în spatele lui, copilul vede obiecte (caiete, cărți, creioane, etc.).

Dacă scrii pe tablă cifra 5 și aștepți puțin, copiii încep să gândească: 5 castraveți, 5 păsărele, 5 bomboane, etc. Spune-le apoi să scadă 2. Capetele copiilor lucrează iar: castraveții au fost mâncați, păsărelele au sburat, bomboanele le-a luat fratele, iar principalul este că au rămas 3.

Se propune următoarea problemă: „Mama a adus 10 mere, dintre care 7 au fost mâncate. Câte mere au rămas?"

Cunoscând compoziția numărului 7, se poate scădea în diferite feluri: câte unul; cinci și doi; trei, trei și unu, etc. Toate aceste răspunsuri sunt juste, dar drumurile urmate sunt prea lungi. Trebue să ajungem la scopul propus pe drumul cel mai scurt, în timpul cel mai scurt. Învățătorul trebue să aștepte să vadă unde „va isbucni un fulger luminos". Deodată, un copil de șapte ani face descoperirea: „Dacă din 10 mere scoatem șapte, rămân trei; al optulea, al nouălea și al zecelea". Ce procedeu de socotit, ușor și inteligent a găsit școlarul! Imaginația lui vie i-a permis să folosească pentru calcul cunoașterea succesiunii numerelor.

Învățarea măsurilor și a operațiilor cu numere care exprimă măsuri (printre acestea, deosebit de actuale sunt operațiile cu ruble și copeici) începe tot în clasa întâia.

La început, copiii schimbă între ei monete. De pildă: 3 copeici pe 2 și 1; 5 copeici pe 3 și 2; 10 copeici pe 2 de 5 sau pe 1 de 5, una de 3 și una de 2, etc. (variante sunt multe).

Dau o problemă: „Schimbați o monetă de 10 copeici". Creerul copiilor începe să lucreze; fiecare schimbă moneta cum poate: 3 copeici, 3 copeici, 3 copeici și 1 copeică"; „2 copeici, 3 copeici și una de 5 copeici", etc.

Toate aceste operații de schimbare a monetelor se fac pe mașina de socotit, căci moneta de 10 copeici este o zece și copeicile sunt unități. Trebue să li se rezerve dela început un loc permanent pe mașina de socotit.

Copiilor le place să se joace de-a cooperativa.

Pe o scândură așezată în partea de jos a tablei, se aranjează marfa: penițe, radiere, creioane, etc. Pe toate mărfurile din vitrină (scândură) este scris prețul, cu cifre mari.

„Cooperativa" se deschide. La catedră, (tejgheaua) unde sunt aceleași mărfuri ca și în vitrină, stă un elev — vânzătorul; de el se apropie pe rând, la chemarea învățătoarei, cumpărătorii. Ei se poartă așa cum se cade să se poarte vânzătorii și cumpărătorii, sunt politicoși: salută și se adresează unul altuia cu o voce liniștită, spunând mereu „te rog". Cumpără pentru toți banii, sau cer restul (5 copeici, 3 copeici, etc.). Învățătoarea conduce lecția și dă temele corespunzătoare.

Când ajungem la 100, asortimentul de mărfuri din cooperativă crește: caiele de 20 și 25 de copeici, cutii de chibrituri de 20 copeici, tocuri de 25 și 30 copeici.

Astfel, măsurile și socotelile cu numere care exprimă măsuri nu sunt puncte moarte în program, nu sunt șase coloane care trebue învățate pe de rost, ci teme care găsesc cea mai directă aplicare în viața practică. Copiii nu învață numai, ci se înarmează cu cunoștințe practice și capătă o pregătire practică.

Atunci când predăm măsurile de lungime, nu trebue să privim metrul numai ca principala unitate de măsură, ci trebue să lucrăm temeinic cu el. Munca aceasta trebue să se ducă în tot cursul școlii elementare, căci metrul ocupă locul central în sistemul de măsuri; el este „tatăl lor". Nu întâmplător a fost trecut metrul în programul clasei întâi. In această clasă se fac următoarele lucrări cu metrul: fiecare elev își confecționează un metru din orice material (lemn, șfoară, hârtie, pânglică, etc.), învață să măsoare lungimea, lățimea și înălțimea clasei și a camerei sale de acasă; verifică cu metrul măsurătorile făcute din ochi; stabilește lungimea, lățimea sau înălțimea aproximativ egală cu un metru. Li se cere să rezolve, de pildă, astfel de probleme: „cine este mai înalt și cu cât: Iuganov sau Morozov?" Copiii ridică mâna și întreabă pe cei doi copii indicați ce înălțime au; după aceea rezolvă problema și îmi spun rezultatul.

In clasa a doua copiii fac măsurători mai complicate: măsoară kilometrii cu lanțul de măsurat pe care l-au făcut singuri: o sârmă sau o frânghie de 10 metri; stabilesc lungimea pasului lor, distanța dela școală până acasă, etc.

In clasa a treia, elevii fac cunoștință cu metrul pătrat. Fiecare dintre ei își confecționează un metru pătrat; învață ce este un ar și un hectar; măsoară suprafața clasei și a grădinii și fac planuri.

In clasa a patra se învață metrul cub și măsurile de volum; se calculează volumul clasei, al apei din fântână, al lemnelor din curte etc.

Măsurile de greutate și de capacitate se învață și ele în mod practic. Școlarii din clasa întâia își fac singuri cântare: talere din placaj, sârmă, un bețișor — și cântarul este gata. Se poate lucra cu el; e adevărat că talerele trebue echilibrate cu piese de domino, dar asta nu e nicio nenorocire. Am făcut și greutăți: un săculeț cu nisip cântărit într'un magazin, pe care s'a scris cu creionul chimic. Cu ajutorul lui cântăream pietre, cartofi, etc.

In clasa a doua, copiii au făcut o întreagă colecție de greutăți: printre ele erau și greutăți adevărate de 20 și 10 grame și, în special, monete: 1 copeică = 1 gr., 2 copeici = 2 gr. etc. Se dă problema: „Cât cântărește geanta voastră cu cărți?". Copiii echilibrează talerele cu greutăți și monete, apoi așează geanta și o cântăresc. E nevoie să se adauge greutăți și la geantă pentru a face echilibrul.

M. A. Dobrișceva

(După „Nacialnaia Scola", No. 9 din 1949).

O gazetă de perete școlară

Era anul 1943. Războiul nu se terminase încă, dar, după o întrerupere de doi ani, porțile școlii nr. 19 din Moscova s'au deschis din nou. Clasele s'au umplut de eleve din diferite școli. Puține se cunoșteau între ele. In căutarea diferitelor forme de închegare a colectivului, din arsenalul nesecat de mijloace pedagogice indicate de Macarenco, a fost aleasă și minunata formă a gazetelor de perete zilnice.

Primul număr al gazetei „Inainte" a apărut la 1 Decembrie 1943. In articolul de fond se spunea: „Gazeta va contribui la închegarea colectivului și va trezi în noi sentimentul de răspundere pentru onoarea școlii".

A fost stabilită structura organizatorică a colectivului de redacție, structură care s'a păstrat până astăzi, justificându-se pe deplin.

Pentru a nu supraîncărca elevele cu munca de redactare a gazetei de perete, s'au creat în școală douăzeci de colective de redacție, care lucrau cu schimbul. Fiecare colectiv era format dintr'un redactor, un redactor adjunct, câte un corespondent din fiecare clasă, începând cu a cincea și un redactor tehnic. Conducerea generală a gazetei era încredințată unui profesor.

In acest fel, în fiecare colectiv lucrau 12—13 eleve, iar în total erau antrenate 260 de fete pentru redactarea gazetei de perete.

Pentru a ușura munca acestor colective, s'a hotărît să se simplifice tehnica redactării gazetei. S'a stabilit un stand permanent, împărțit pe coloane cu ajutorul unor șipci subțiri de lemn. Intre șipci s'au lipit fâșii de hârtie cu titluri și desene.

Gazeta de perete a școlii a fost controlată din prima zi de organizația comsomolistă, care a sprijinit-o din toate puterile. Comitetul comsomolist confirmă listele colectivelor de redacție iar redactorul principal, care este în acelaș timp și membru al Comitetului, conduce colectivele de redacție, le îndrumă activitatea și verifică materialul publicat. La fiecare două luni, redactorul principal prezintă un raport în fața Comsomolului, referitor la îndeplinirea muncii.

Directoarea școlii sprijină și ea, prin toate mijloacele, această gazetă.

Bineînțeles că, la început, munca redactoarelor s'a izbit de greutăți. Au fost și destule lipsuri. Uneori lipsea materialul pentru un număr sau articolele erau atât de lungi, încât nu mai rămânea loc pentru desene; alteori, titlurile erau prea monotone și neinteresante. Nici corespondentele n'au lucrat prea bine dela început. Dintr'un sentiment de falsă tovărășie, ele nu vroiau să semneze articolele critice și gazeta era plină de pseudonime.

Profesorii le-au venit în ajutor. Ei au arătat corespondentelor cum trebue să caute teme actuale, le-au învățat să-și perfecționeze stilul, să-și exprime scurt și concis ideile și le-au convins de utilitatea criticii. In afară de corespondentele permanente, la gazetă au început să colaboreze din ce în ce mai multe eleve.

Unii tovarăși se îndoiau că vor fi suficiente subiecte din viața școlară pentru o gazetă zilnică. Experiența școlii nr. 19 arată că nu poate fi nicio îndoială în această privință.

Gazeta „Inainte" ajută în mod activ cadrelor didactice să formeze la copii o atitudine conștientă față de învățătură. Problemele învățăturii constitue o temă permanentă și principală, obiectul unei griji deosebite.

Iată un exemplu: într'unul din numerele gazetei a fost publicată o notă: „Galia nu se ține de treabă". In această notă se comunica faptul că Galia „.... are cinci de 2 și e foarte nepăsătoare..." Autoarea afirmă însă, că Galia ar putea învăța bine dacă ar vrea.

In aceeași zi, nota despre Galia a dispărut din gazetă. Clasa ei a cerut redactorului să-i dea nota pentru a o discuta în colectiv. Fetele au criticat aspru purtarea și învățătura Galiei, căutând să găsească motivele rămânerii ei în urmă.

Galia și-a dat cuvântul că se va îndrepta și nu și-a înșelat colectivul.

„Vedem cu bucurie schimbarea care se petrece la Galia, — scria gazeta peste câteva săptămâni. Nu mai are note proaste la niciun obiect. Ii dorim acum să-și realizeze visul ei fierbinte de a deveni comsomolistă".

In gazetă, se publică deseori sfaturi ale profesorilor referitoare la planificarea timpului, sau la pregătirea examenelor; se publică, deasemeni, experiența celor mai bune eleve care își organizează cu pricepere timpul pentru muncă și odihnă.

Gazeta „Inainte" duce o luptă hotărîtă împotriva copiatului și a șuflatului. „Trebue să educăm în noi sentimentul de mândrie care nu îngădue să ne folosim de munca altuia", — scrie o elevă. In articolul „Sufleuri bugetari" se arată numele fetelor care stau în primele bănci și îndeplinesc cu plăcere acest rol.

Sentimentului de falsă tovărășie, gazeta îi opune adevărata tovărășie și grija de cei apropiați. Intr'o clasă, venise o elevă care a fost mult timp bolnavă și din cauza aceasta a rămas în urmă cu învățătura. Prietenele ei au întâmpinat-o cu căldură și s'au înțeles s'o ajute, una la aritmetică, alta la literatură, etc. Corespondenta clasei a comunicat aceasta la gazetă. „Iată într'adevăr un ajutor tovărășesc", — se spunea în nota redacției.

Viața comsomolistă și pionierească are o rubrică principală în gazeta școlii. Se arată, de asemeni, activitatea elevelor, viața lor de acasă și comportarea lor.

In gazeta școlii nr. 19, se oglindește tot cercul larg și variat al preocupărilor elevelor. Aici se publică recenzii asupra celor mai interesante cărți și spectacole și se inițiază discuții în legătură cu cărțile citite. In coloanele gazetei, s'au discutat „Doi căpitani" de Kaverin, „Povestea unui om adevărat" de Polevoi, „Pescărușul" de Biriukov și multe alte cărți. După o vizită la galeria Tretiacov, s'a publicat un număr special, ilustrat cu măestrie. Comitetul comsomolist a organizat vizionarea în colectiv a filmului „Tânăra Gardă" și o întâlnire cu colectivul care a creat filmul. A doua zi după întrevedere, a apărut o gazetă dedicată, în întregime, minunatei opere a artei cinematografice sovietice. Scrisorile elevelor în legătură cu acest film emoționant au continuat să vină la redacție zile de-a rândul după aceasta.

Acele numere ale gazetei care sunt axate pe anumite teme, sunt deosebit de interesante și de bogate în conținut. Pentru aceste numere, colectivul de redacție se pregătește mult timp, antrenând și pe profesori. Edițiile speciale dedicate lui Gorki, Maiakovski, Lev Tolstoi, Nekrasov, Ostrovski, Lomonosov, Cikalov etc., au arătat că elevele citesc foarte mult și că sunt foarte preocupate de problemele literaturii, științei și artei.

Atenția elevelor a fost atrasă foarte mult de numerele: „Trebue să visăm și la ce să visăm?" și „Visuri de viitor". Impărtășindu-și gândurile, elevele își arătau dorința de a munci pentru popor și de a deveni medici, pedagogi, ingineri. „Omul fără visuri este ca un șoim fără aripi", — astfel era intitulat articolul de fond al unuia dintre aceste numere.

Una din rubricile cele mai iubite ale gazetei este tradiționalul „Colț vesel", cu rebusurile, ghicitorile și glumele lui.

Pe ultima coloană a gazetei se publică informații școlare. Rubricile „Jurnalul evenimentelor școlare" și „Cu bloc-notes-ul prin școală" au devenit permanente.

Există în gazetă încă o rubrică: „Știți?". Aici se comunică informații literare, științifice și artistice. Cu toate că gazeta de perete se schimbă zilnic (în afară de Sâmbătă și Duminică) paralel cu ea există gazete de perete ale claselor și ale detașamentelor de pionieri, care sunt de cele mai multe ori satirice. Activitatea lor este permanent controlată de „organul central" al școlii, care publică regulat „revista presei locale". Multe eleve au început să îndrăgească profesiunea de redactor și s'au hotărît să devină ziariste profesioniste la terminarea școlii.

Activitatea gazetei „Inainte" este în centrul atenției colectivului pedagogic și a organizației de Partid din școală, unde se discută deseori problemele legate de ea. Unul dintre profesorii comuniști are ca sarcină de Partid răspunderea activității colectivelor de redacție.

Datorită îndrumării organizației de Partid, a direcției și a întregului colectiv pedagogic, gazeta „Inainte", merge din succes în succes, devenind un adevărat organizator și educator colectiv.

(„Ucitelskaia Gazeta" nr 84 din 26.X.949)

La cursul profesoarei dr. Z. Ogl oblina dela Institutul de medicină „Pavlov" din Leningrad

Cercurile științifice studențești ale Institutului de Medicină din Stavropol

Societatea științifică studențească a Institutului de Medicină din Stavropol, organizată în 1945, a unit cercurile științifice studențești organizate pe catedre. De atunci, numărul studenților care participă la munca de cercetări științifice crește din an în an. In anul școlar 1948—949, consiliul societății științifice a studenților a elaborat o hotărîre aprobată de consiliul institutului. In această hotărîre se reflectă experiența celor mai bune cercuri. Se arată, în special, că, la alcătuirea planurilor de muncă ale cercurilor, trebue să participe în mod activ și studenții. Deasemeni, e necesar să se asigure realizarea planurilor prin procurarea materialului bibliografic pentru studenți, a utilajului de laborator, etc. In ceeace privește conținutul lucrărilor se caută ca ele, fără a dubla cursurile institutului, să fie strâns legate de temele actuale ale practicii medicale. In programul catedrelor de clinică și de organizare a ocrotirii sănătății se prevăd lucrări de analiză a materialului clinic, evidența efectelor terapiei, aprecierea indicilor activității sanitaro-profilactice, elaborarea și verificarea normativelor etc. In activitatea lor științifică, studenții folosesc atât instituțiile clinice cât și cele policlinice.

O încurajare deosebită se dă îndeplinirii lucrărilor complexe atât de către un grup de studenți dintr'un singur cerc, cât și de către membrii mai multor cercuri. Astfel de lucrări s'au făcut până acum în cercurile de pe lângă catedrele de microbiologie, biologie și patofiziologie.

Programele și planurile cercurilor sunt foarte variate și țin seama de specificul obiectelor studiate, de posibilitățile tehnice ale catedrelor, de preocupările și de înclinațiile studenților.

In anul școlar 1948—949, activitatea societății științifice studențești s'a desfășurat sub semnul patriotismului sovietic, a realizărilor științei din patrie și a rolului ei de frunte în desvoltarea științei mondiale, sub semnul luptei cu denaturările ideologice din biologie și medicină.

Problemele cu caracter filosofic și metodologic au ocupat și ele un loc însemnat atât în tematica cercurilor teoretice cât și în a celor clinice. S'a dat multă atenție studierii istoriei medicinei și a biologiei patriei, precum și a vieții și activității oamenilor de știință ruși și sovietici din acest domeniu: I. V. Miciurin, T. D. Lăsenco, I. M. Secenov, A. N. Severțov, C. A. Timiriazev, A. O. și S. O. Kovalevski; cercul de pe lângă catedra de patofiziologie studiază istoria patofiziologie în Rusia, creația științifică a lui A. A. Bogomolet, G. N. Speranski, N. N. Anicicov și școlile lor; temele de activitate ale cercului de pe lângă catedra de microbiologie sunt „I. I. Mecinicov și însemnătatea lucrărilor lui de imunologie", „N. F. Gamaleia și rolul lui în desvoltarea microbiologiei" etc.

Trebue remarcată, în deosebi, activitatea cercului de pe lângă catedra de marxism-leninism. Organizat acum trei ani, acest cerc n'a pierdut pe niciunul dintre membrii săi, cu care ține legătură permanentă. Membrii acestui cerc au făcut până acum multe referate interesante în cadrul conferințelor pe institut. Intre aceste referate, cele mai însemnate au fost: „Istoricul organizației comsomoliste din institut", „Școlarii din Stavropol în munca de reconstrucție de după ocupația fascistă", „Medicii tineri din Stavropol în Marele Război pentru Apărarea Patriei".

La fel de bine organizată este și munca cercurilor de pe lângă catedrele de patofiziologie, biologie, ginecologie, etc. O serie de membri ai acestor cercuri au făcut cercetări de o mare însemnătate practică. De pildă, studenta Sahikian și-a terminat de curând lucrarea „Răspândirea fitoncidelor în plantele din regiunea Stavropol" și ia parte la elaborarea unei lucrări complexe a cercurilor de pe lângă catedrele de biologie generală și microbiologie, intitulate „Proprietățile bactericide ale fitoncidelor".

In planurile cercurilor științifice de pe lângă catedrele teoretice și mai ales clinice, se reflectă foarte clar tendința de a apropia știința de practică. Astfel, în planul catedrei de anatomie patologică există o lucrare de analiză a diferențelor clinico-anatomice în spitalul regional, în anul 1947 (cu materialul dat de secția patologo-anatomică). In planul de muncă al cercului de pe lângă catedra de boli de ochi sunt prevăzute teme ca „Situația ocrotirii ochilor în întreprinderile din Stavropol", „Situația ochilor școlarilor din Stavropol" etc. La ședințele cercurilor de pe lângă catedrele de obstetrică și ginecologie, se analizează diferite cazuri clinice dificile și se rezolvă probleme de obstetrică. O activitate deosebit de interesantă este cea a cercului de terapie clinică unde, în afară de ședințe științifice, studenții fac lucrări practice pentru a cunoaște diferite metode complexe de diagnoză și vizitează regulat bolnavii. Trebue să arătăm că alegerea celor mai interesante și mai complexe cazuri clinice se face la ședințele catedrelor clinice. Membrii cercurilor de pe lângă aceste catedre au drept de preferință în participarea la operații în afara orelor de curs.

Rezultatele activității științifice a cercurilor și toată experiența acumulată de ele sunt expuse la conferințe științifice convocate în mod sistematic. In anul școlar 1948—1949, s'a ținut o serie de astfel de conferințe; la început pe cursuri, iar în luna Aprilie 1949 pe tot institutul. La aceste conferințe au fost analizate 21 de referate ale membrilor cercurilor științifice.

Activitatea științifică a studenților are o influență favorabilă nu numai asupra membrilor cercurilor, ci și asupra tuturor studenților. Deprinzând pe studenți să lucreze organizat și să-și folosească just timpul, să știe să utilizeze literatura științifică, îmbogățind cunoștințele și experiența lor, munca în orice cerc ridică nivelul general al învățăturii. Membrii activi ai cercurilor științifice sunt de obicei cei mai buni studenți. Ei formează grupul conducător pe care îl urmează restul studenților. Interesul față de cercuri crește tot timpul în institutul nostru. Chiar studenții care nu participă în mod permanent la munca vreunui cerc vin la ședințe ca auditori foarte activi și atenți. Lângă afișierul societății științifice se strâng zilnic o mulțime de studenți care vor să cunoască ordinea de zi a ședințelor și să-și aleagă problemele care îi preocupă mai mult. Frecventarea cercurilor științifice a devenit un obicei chiar și pentru studenții mai puțin activi.

E. I. Stavscaia

Prof. universitară la Institutul de Medicină din Stavropol

(„Vestnik Vâsșei Școlă" nr. 7/949)

Reviste pedagogice sovietice

Numărul pe Octombrie al revistei „Sovietscaia Pedagoghica" se preocupă în deosebi de problemele pregătirii cadrelor didactice. Revista începe cu 3 rapoarte ținute la sesiunea din Iunie 1949 a Academiei de Științe Pedagogice din R.S.F.S.R. Primul este cel ținut de M. F. Șabaeva, conducătoarea secției de istoria pedagogiei din Institutul de Teoria și Istoria Pedagogiei al Academiei de Științe Pedagogice din R.S.F.S.R. Raportul este intitulat „Despre ridicarea nivelului ideologico-politic al predării istoriei pedagogiei în institutiile de învățământ superior pedagogic din U.R.S.S.". In încheierea lui, M. F. Șabaeva arată că sarcinile principale, în această privință, sunt ridicarea nivelului ideologico-științific al expunerii materialului concret din istoria pedagogiei și arătarea clară a superiorității pedagogiei ruse pre-revoluționare și a pedagogiei sovietice față de pedagogia reacționară-burgheză din Apus, care reflectă decadența culturii în țările imperialiste.

Profesorul universitar K. I. Lvov doctor în științe pedagogice, în raportul privitor la „Imbunătățirea pregătirii profesionale a studenților în instituțiile de învățământ superior pedagogic", analizează această problemă sub aspectele pe care le ia ea în toate materiile de predare.

Raportul profesorului universitar I. F. Svadcovski, membru activ al Academiei de Științe Pedagogice, analizează curentele reacționare contemporane ale pedagogiei burgheze americane. El arată că, sub orice mască s'ar ascunde, aceste curente au toate același scop: să coboare nivelul învățământului public, să discrediteze știința în ochii poporului și să demonstreze — cu procedee demagogice — că singurul rost pentru rațiunea omenească este religia: pe de altă parte, ele vor să cultive un naționalism sălbatec în poporul american, pentru a sluji scopurilor expansioniste ale clasei conducătoare: vor să educe individualismul și ura împotriva comunismului, să întărească credința în veșnicia capitalismului și teama de revoluția proletară și să ascundă — prin minciuni și clevetiri — realitatea din Uniunea Sovietică și realizările școlii sovietice.

După un articol al profesorului universitar I. T. Ogorodnikov, intitulat „Problemele principale ale metodicilor speciale", urmează o serie de articole închinate învățământului pedagogic: „Organizarea predării disciplinelor matematice în institutele pedagogice" de docent M. S. Lapatuhin; „Tendința profesional-pedagogică a cursurilor din institutele pedagogice", de docent S. I. Curcenko; „Pregătirea cadrelor pedagogice în secțiunile de învățământ fără frecvență ale institutelor și școlilor superioare pedagogice" de M. A. Samoilenco; „Conducătorii grupelor de practică pedagogică și atribuțiunile lor" de V. A. Nicolski; „Institutul și școala" de A. I. Mojaev, director al Școlii Superioare Pedagogice din Taganrog.

La rubrica „In ajutorul profesorilor de științe pedagogice", se publică continuarea articolului „Școala sovietică în perioada industrializării socialiste și în primii ani ai colectivizării masive (1926—1931)", de F. F. Corolev.

Muzeul „Lenin" din Moscova

Muzeul „Lenin" din Moscova este unul din cele mai populare și iubite muzee din Moscova.

In acest muzeu se păstrează diferite manuscrise ale lui Lenin, lucrurile personale ale genialului fondator al Statului Sovietic, fotografii documentare, manifeste și ziare bolșevice care oglindesc istoria Partidului Comunist din Rusia, rolul conducător al lui Lenin și Stalin în revoluția proletară.

In ultimele zile, acest muzeu a fost vizitat de un număr dublu de vizitatori decât deobicei. Zilnic, sălile muzeului sunt vizitate de peste 4.000 de oameni — grupuri mari de elevi, studenți, muncitori din uzinele și fabricile Moscovei și ofițeri ai Armatei Sovietice.

Vizitatorii întârzie cu deosebit interes în sala unde sunt expuse darurile făcute lui I. V. Stalin de către oamenii muncii din U. R. S. S., și de către muncitorii de pretutindeni. Aceste daruri se înmulțesc din zi în zi. Ele oglindesc imensa dragoste de care se bucură I. V. Stalin din partea oamenilor simpli din întreaga lume.

88 de ani dela moartea lui Nicolai Alexandrovici Dobroliubov

La 17 Noembrie se împlinesc 88 de ani dela moartea marelui gânditor și scriitor revoluționar rus N.A. Dobroliubov.

Ca și Cernâșevschi, Dobroliubov a fost unul din marii predecesori ai social-democrației ruse, unul din oamenii luminați cu care se poate mândri poporul rus.

Nicolai Alexandrovici Dobroliubov s'a născut la 24 Ianuarie 1836. El era fiul unui preot din Nijni-Novgorod. Incă din copilărie, el a arătat o neobosită putere de muncă și înclinații spre gândirea independentă. La vârsta de 13 ani scrie un caiet de poezii originale, iar la 14 ani, scoate o revistă scrisă de mână și intitulată „Fleacuri" în care publică proverbe, cântece și zicători.

In 1854, tânărul Dobroliubov s'a înscris la Institutul Pedagogic Central din Petersburg. Aci a participat activ la viața Institutului, în cercurile studențești alcătuite din elementele cele mai avansate ale tineretului universitar. Scoate gazeta scrisă de mână „Svonuri" apoi gazeta „Bârfeli", în care biciuește neregulile din Institut și starea de iobăgie din Rusia.

In vara lui 1856, în viața lui Dobroliubov are loc un eveniment deosebit de important: întâlnirea cu Cernâșevschi, care a exercitat asupra lui o puternică influență. Cernâșevschi, apreciind pe Dobroliubov ca scriitor de mare talent, caută să-l atragă în cercul colaboratorilor revistei „Contemporanul". In acelaș an, în numerele din August—Septembrie ale revistei, au apărut două articole ale lui Dobroliubov: „De vorbă cu iubitorii cuvântului rus" și „Descrierea Institutului Pedagogic Central în condițiile de astăzi". In 1857, devine colaboratorul permanent al revistei. In această calitate, el asigură apariția paginilor de critică și bibliografie, care până atunci fuseseră conduse de Cernâșevschi. Incredințând conducerea acestor pagini lui Dobroliubov, Cernâșevschi era convins că nivelul criticii se va ridica tot mai mult și că, prin aceasta, critica va deveni un ajutor necesar în progresul științei literare. Ca o expresie a acestei convingeri, Cernâșevschi adresează lui Dobroliubov îndemnul următor: „Scrie despre ce vrei, cât vrei și tot ce știi, pentru a lămuri complet lucrurile. Am văzut cu prisosință că dumneata le înțelegi just".

In patru ani de muncă asiduă la „Contemporanul", Dobroliubov a publicat zeci de articole și recenzii, care tratau despre probleme de critică literară, pedagogie și filosofie.

Victimă a grelelor condiții în care a trebuit să trăiască în internatul Institutului Pedagogic, Dobroliubov s'a îmbolnăvit de tuberculoză. La stăruința prietenilor și a medicilor, a plecat pentru cură în străinătate, vizitând cu acest prilej Elveția, Franța și Italia. Nerestabilindu-se, se reîntoarce în Patrie în vara anului 1861, iar la 17 Noembrie al aceluiaș an, moare pe brațele lui Cernâșevschi.

Activitatea lui Dobroliubov, ca și a prietenului său Cernâșevschi, a fost o activitate multilaterală, care viza toate problemele ridicate de realitatea socială a timpului. Cuvântul său, era de fapt un protest energic împotriva asupririi poporului în condițiile aspre ale orânduirii iobage din Rusia.

Ca și Cernâșevschi, Dobroliubov era, prin concepția sa filosofică, materialist. Dată fiind starea înapoiată a Rusiei din acel timp, el n'a putut să se înalțe până la nivelul materialismului dialectic al lui Marx și Engels, până la concepția materialistă a istoriei. Totuși, în lucrările sale, Dobroliubov a folosit dialectica, în largă măsură.

Dobroliubov a scris numeroase articole, recenzii și note dintre care cele mai reprezentative au fost tipărite în colecții noi. Valoarea progresistă a acestor scrieri constă în faptul că ele pun probleme generale și speciale de pedagogie și educație, pe care caută să le soluționeze pe baza materialismului și democratismului revoluționar. Dobroliubov ia atitudine critică față de sistemul de învățământ și educație existent pe vremea sa, demascându-i contradicțiile și absurdițile. El a arătat că, datorită conținutului, organizării și metodelor sale, datorită formalismului și disciplinei sale de bâtă, sistemul școlar țarist ajungea să mutileze și să întâmpesească facultățile intelectuale

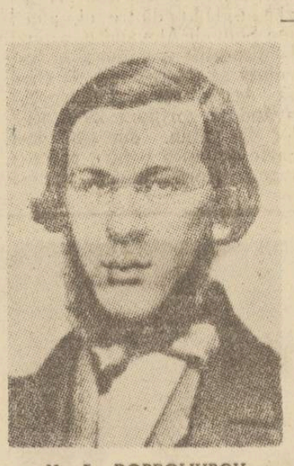

N. A. DOBROLIUBOV

ale copiilor, să ucidă dorința lor de învățătură, să-i prefacă în executanți resemnați și pasivi ai voinței boțatașilor. Printr'un astfel de sistem de învățământ și educație, spunea Dobroliubov, „omul, deprinzându-se să facă totul fără discernământ, numai din ordin, devine indiferent și fără scrupule față de bine și rău, săvârșește acțiuni potrivnice sentimentului moral, motivând că așa i s'a ordonat să facă; printr'un asemenea sistem, se cultivă superficialitatea și ticăloșia; se cultivă omul fără o conștiință solidă și clară a datoriei sale, și, din cauza aceasta, incapabil să înscrie în viață ceva nou, mai desăvârșit decât orânduirile stabilite dinainte; se cultivă un om care, deși menit să se adapteze condițiunilor celor mai revoltătoare, este totuși incapabil să lupte cu variațiunea și perfecțiunea lor". Dobroliubov socotea un astfel de sistem ca ultimă treaptă a corupției intelectuale și morale a copiilor.

Criticând trăsăturile esențiale pe care orânduirea iobagă a Rusiei de atunci le imprima sistemului școlar, Dobroliubov a prelucrat problemele teoretice și practice ale noului sistem revoluționar democrat de educație și învățământ, ale cărui baze fuseseră puse de V.G. Belinschi. Patrivit acestui sistem, școala este datoare să asigure educația copiilor, iar la baza educației trebue pusă morala ale cărei comandamente de seamă sunt: 1) slujire față de Patrie și popor; 2) respect adânc față de munca umană și dispreț față de trândăvie.

Supunând unei critici ascuțite programul școlar și manualele didactice, Dobroliubov a accentuat importanța lor, ca mijloace de învățământ, alături de importanța rolului educatorului în procesul învățământului. El cere ca fiecare obiect de învățământ să fie prezentat elevilor nu sub o înfățișare statică, ci într'o formă vie, dinamică, lecțiile să fie înfățișate de asemenea, într'o formă atrăgătoare, pentru a trezi în elevi un interes cât mai mare față de știință.

Subliniind importanța rolului educatorului, Dobroliubov spune, că învățătorul trebue să fie un om profund instruit și multilateral desvoltat, în stare să desvolte în diversele compartimente ale cunoștinței omenești îndemânarea pentru propagarea științei printre copii și adulți. Invățătorul, spunea Dobroliubov, trebue să aibă pe lângă cunoștințe vaste, generale și speciale (pedagogice), „claritate, un caracter viguros și fermitate în convingeri".

Ideile pedagogice ale lui Dobroliubov constitue o prețioasă contribuție la pedagogia progresistă rusă și mondială.

Const. D. Gib

Articolul „A. S. Macarenco și omul sovietic", apărut în numărul 32 al gazetei noastre a fost scris de Alexandru Sen.

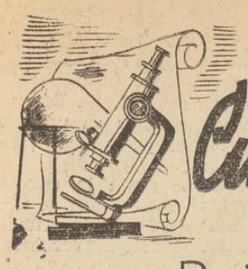

Cum folosim materialul didactic la lecțiile noastre

Raidul-anchetă organizat de „Gazeta Invățământului" la câteva școli din Capitală

Orice învățător și profesor cunoaște marea importanță instructivă și educativă a materialului didactic. Lecțiile fără material didactic sunt, în general, mai greu de înțeles, mai puțin convingătoare, seci, rupte de realitate.

De aceea mulți dintre slujitorii școlii noastre se îngrijesc, cu lăudabilă stăruință, de procurarea materialului didactic. Din inițiative locale și cu muncă voluntară s'au înghebat și se înghebează, în multe școli din țară, importante cantități de material didactic: aparate de fizică, corpuri geometrice, pietrare, herbare, etc.

Aceasta, în afară de importantele cantități de material didactic furnizat de Ministerul Invățământului Public.

Pentru a se vedea cum este folosit materialul didactic în predarea lecțiilor, pentru a populariza realizările pozitive și pentru a ajuta în muncă, printr'o critică tovărășească, pe cei ce au lipsuri, redactorii noștri au întreprins un scurt raid la câteva școli din Capitală, urmărind problema întrebuințării materialului didactic la lecții.

Dăm mai jos rezultatele acestui raid.

N'am avut hărți istorice, dar le-am lucrat cu elevele...

La școala pedagogică No. 2 de fete, profesoara Cornelia Nistorescu, predă lecția „India antică". Pe peretele din fața clasei, bine așezată, așa ca să fie văzută până în ultima bancă, stă o hartă reprezentând Asia. Harta este lucrată de mână, destul de îngrijit. Profesoara o folosește de câte ori e vorba de o țară, o localitate, un râu. La sfârșitul explicației, înainte de recapitulare, profesoara trece printre bănci și arată elevelor ilustrații în legătură cu lecția. Elevele le privesc cu interes.

La recapitularea lecției, elevele sunt chemate să lucreze la hartă și ele fac acest lucru cu multă ușurință, dând dovadă că sunt familiarizate cu harta și că se pot orienta foarte ușor. La sfârșitul orei, profesoara mi-a explicat că harta pe care a folosit-o este lucrată de eleve sub conducerea și din inițiativa ei, în orele libere. Deoarece școala nu avea nicio hartă istorică, a luat hotărirea să suplinească această lipsă și a alcătuit în felul acesta 18 hărți istorice.

Pentru aducerea materialului didactic necesar fiecărei ore profesoara Nistorescu a numit câte o responsabilă în fiecare clasă, iar pentru păstrarea întregului material a numit o responsabilă care ține sub chee toate hărțile. Responsabilele pe clase i se adresează de fiecare dată înaintea orei, cerând să le fie predată harta de care au nevoe.

În timp ce urcam scările alături de profesoara de istorie, o elevă din anul I trece repede pe lângă noi, cu harta strânsă în mână.

— Uite, aceasta e responsabila cu materialul didactic din anul I. Merge să predea harta elevei Nicolici din anul II care păstrează cheea.

Am fost să văd locul unde sunt păstrate hărțile. Intr'o cămăruță mică, la care se ajunge prin laborator, cinci suporturi pentru hărți stau la rând. Eleva Nicolici ia harta în primire dela eleva din anul I și o așează pe suportul în care stau numai hărțile istorice. Apoi încue la loc.

Păstrând materialul în felul acesta, profesoara de istorie îl menține în bune condițiuni și îl are întotdeauna în clasă la lecții.

In afară de hărți și ilustrate, profesoara de istorie dela Școala pedagogică nr. 2 fete folosește filmele, atunci când e posibil ducând copiii la filmele istorice. Dânsa ne arată că filmele: Alexandru Newski, Petru cel Mare, Kutuzov, au permis elevelor să înțeleagă și să urmărească lecțiile mult mai bine decât dacă s'ar fi folosit numai ilustrate.

O profesoară care se preocupă îndeaproape de procurarea materialului didactic

La aceeași școală, în ora de științe naturale, la anul II A profesoara M. F. Mortun predă la anatomie istoricul cercetărilor în legătură cu celula, fără a utiliza material didactic. Pentru ora viitoare însă, atunci când va explica celula, și-a pregătit ca material planșe și lame pentru microscop.

In timpul recreației, profesoara de științe naturale ne face cunoscut că, deși școala are un laborator destul de bine utilat, totuși, de foarte multe ori, ea aduce de acasă, pentru complectare, lame de microscop, plante, și diverse alte materiale pentru experiențe, ca: iod, drojdie de bere, cartofi etc. De câteva zile, a cerut material pentru confecționarea unor hărți de geologie, care lipsesc. Deasemeni, pentru experiență, profesoara a obținut, în curtea școlii, o porțiune de teren care tocmai era proaspăt săpată. Acolo va semăna cu elevele grâu de toamnă. Profesoara are în plan semănarea unui strat cu grâu iarovizat. Iarovizarea o va face în școală cu mijloace simple.

Profesoara de șt. naturale ne mai spune că, imediat după deschiderea cursurilor, a mers cu elevele la un lac, pentru a recolta animale acvatice. Stând apoi de vorbă cu elevele, acestea ne-au vorbit cu multă plăcere despre această excursie. Animalele recoltate au fost păstrate într'un acvarium și studiate la microscop.

Pentru a aduce materialul didactic necesar fiecărei lecții, profesoara are câte o responsabilă în fiecare clasă. Aceste responsabile au câte o listă de materialul ce va fi folosit în decurs de două săptămâni.

Nu-i deajuns să existe hartă în clasă; ea trebue să fie văzută de elevi

La ora de geografie, tot la școala mai sus menționată, profesoara Moldoveanu, vorbește elevelor din anul IV despre Munții Apuseni. Lecția se desfășoară metodic, curgător. Din clasă nu lipsește harta R.P.R., la care profesoara în cursul explicației arată fiecare amănunt: munții Poiana Ruscăi, Mureșul, Streiul, vârful Godeanu, munții Banatului etc.

Harta este însă așezată prea jos și, pe lângă aceasta, e acoperită de tablă tocmai în partea munților Apuseni, așa încât nu toate elevele au putut urmări bine cele arătate. După explicație, când s'a trecut la recapitulare, observându-se inconvenientul, tabla a fost dată laoparte și harta a devenit — e drept, ceva cam târziu — vizibilă în întregime.

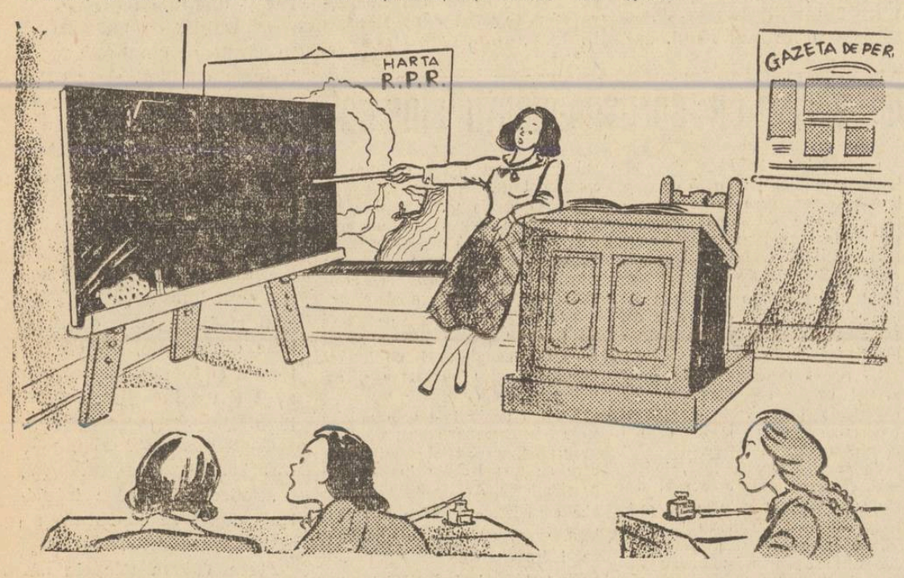

PROFESOARA: Uitați-vă pe hartă! după cum vedeți foarte bine, aci sunt Munții Apuseni, despre care tocmai vă vorbeam...

(Desen de NELL COBAR)

Am găsit-o !...

Școala tehnică de meteorologie. Intrăm în cancelaria profesorilor câteva minute după ora opt. Din condică lipsesc subiectele lecțiilor care urmează să se predea în această zi. Alegem la întâmplare un obiect și intrăm la anul I A, la ora de Istorie. Profesoara Jana Dumitrescu explică elevilor și elevelor lecția despre „Războiul peloponeziac". Este vorba despre conflictul dintre Sparta și Atena, care a izbucnit în anul 431 (înaintea erei noastre) ca urmare a contrazicerilor economice și politice dintre cele două cetăți.

Lecția se predă cursiv, cu fraze concentrate și bine închegate. Se observă că profesoara și-a sistematizat materia și a îmbogățit lecția cu date suplimentare pe care elevii le notează în caete. Din clasă lipsește însă, cu desăvârșire, materialul intuitiv. In cursul expunerii, profesoara amintește mereu numele localităților unde s'au petrecut principalele evenimente care au legătură cu războiul peloponeziac. Sunt citate astfel Atena și Sparta, insula Corcyra, unde s'a deschis o luptă între democrați și aristocrați, portul Pylos, unde a fost distrusă flota spartană, orașul Syracusa din Sicilia, etc. Ar fi fost firesc să se arate pe hartă aceste localități. Această metodă ajută pe elevi să plaseze și în spațiu faptele pe care le studiază și să memorizeze mai bine lecția care se predă.

Profesoara încearcă să scuze lipsa materialului intuitiv motivând că se datorește inexistenței hărților istorice. Firește, explicația este valabilă, însă numai într'o anumită măsură. Intr'adevăr hărțile istorice lipsesc.

Nu sunt însă utilizate nici hărțile din manual. La paginile 48, 96 și 208 din manualul unic de Istorie antică sunt hărți în care figurează localitățile amintite în lecție, dar profesoara nu le folosește. Rugăm profesoara să utilizeze aceste hărți.

Cerându-se elevilor să arate unde este Atena, după multe dibuiri, eleva Oprișan Florica exclamă cu entuziasm: Am găsit-o !...

Până la confecționarea lor de către atelierele de material didactic ale Ministerului Invățământului Public, hărțile tipărite pot fi înlocuite cu hărți desemnate de elevi. O mai atentă preocupare din partea profesoarei Jana Dumitrescu pentru materialul intuitiv ar fi dus la însărcinarea unor colective de elevi cu întocmirea hărților istorice. Studierea atentă a metodicei istoriei, de curând apărută, va da cadrelor noastre didactice îndrumări prețioase în pregătirea și utilizarea materialului intuitiv la lecțiile de istorie.

Rămâne ca, fără întârziere, această sugestie să fie însușită și realizată în practică, pentru ca și elevii Școlii tehnice de meteorologie să poată aprofunda mai temeinic lecțiile de Istorie.

La lecțiile de meteorologie se utilizează material intuitiv

La aceeași școală, în ora următoare, la anul II B, profesorul Constantin Stoica predă lecția despre „Barometrul cu mercur Fusse" din cursul de meteprologie. Barometrul despre care se vorbește a fost adus în clasă. In timpul explicațiilor, au fost scoși la tablă doi elevi. Când se amintește de părțile componente ale barometrului, cei doi elevi urmăresc împreună cu întreaga clasă lămuririle profesorului și pun întrebări, atunci când găsesc ceva neclar în expunere. Apoi barometrul circulă din mână în mână printre elevii care caută, cu mult interes, să cunoască modul în care se poate determina presiunea atmosferică.

La sfârșitul lecției, se poate constata, din întrebările puse elevilor și elevelor că materialul predat în ora de meteorologie a fost însușit pe deplin și la acesta a ajutat mult folosirea justă a materialului intuitiv.

O lecție cu... făgădueli

La liceul de fete nr. 12, la clasa VIII-a profesoara Dr. Floru Alex. incepe lecția, interesându-se dacă s'a organizat Comitetul Sanitar, dacă s'a aerisit clasa, după care continuă:

„Să repetăm lecția de rândul trecut — microbii și profilaxia bolilor contagioase.

„Săptămâna viitoare vom merge la Institutul Cantacuzino unde vom vedea microbi la microscop".

Promisiunea este frumoasă. Dar, deocamdată la această lecție lipsesc chiar și planșele.

Lecția nouă: „Cum se apără organismul nostru împotriva microbilor", este predată sub formă de întrebări și răspunsuri. Profesoara întreabă și tot profesoara răspunde. Uneori, „peste voința ei" intervine câte o elevă. Se vorbește astfel despre desinfecție, seroterapie, vaccinare, despre rolul globulelor roșii, a globulelor albe, despre fagocitoză, etc.

„Rândul viitor, spune profesoara, o să vedem și o planșă cu globule albe".

După ce se oprește puțin mai mult asupra particularităților globulelor albe, după ce, pentru a scoate în evidență rolul lor vorbește de constatările pe care „le-am face" dacă am privi la microscop o secțiune într'o rană, profesoara stăruie puțin asupra substanțelor antitoxice secretate de ficat și de măduva oaselor ca mijloc de apărare a organismului. Și încheie anunțând: Lecția viitoare vom vorbi despre imunitate și profilaxia bolilor contagioase.

După cât se observă, din ascultarea lecției precedente ca și din predarea lecției curente, elevele rămân numai cu promisiunea de a li se arăta planșe cu microbi, planșe cu globule albe, cu promisiunea de a merge săptămâna viitoare la Institutul Cantacuzino, etc. Profesoara nu le face nici măcar un desemn pe tablă.

Profesoara nu a făcut efortul de a se îngriji din vreme de planșe, de aparate, de diferite materiale pentru experiențe și nici efortul de a suplini prin desene la tablă cele ce lipseau. Greșala mai constă și în lipsa de organizare a muncii. Lipsește un plan de repartizare a materialului programei școlare la obiectul respectiv, pentru o perioadă mai îndelungată.

Dacă profesoara și-ar fi eșalonat materialul prevăzut de programa școlară pentru iglenă, dacă ar fi studiat din vreme lecțiile pe care urmează să le predea, precum și mijloacele ce trebue folosite pentru a face materia cât mai accesibilă elevelor și a le asigura o temeinică însușire a ei, lecția nu ar fi fost, cum spune Komenski: „vorbe fără fapte, umbre fără corpuri, corpuri fără suflet".

Școala Pedagogică de fete Nr. 2: Cum trebue păstrat materialul didactic.

Elevii simt nevoia materialului didactic

Străbătând subiectele trecute în condica de prezență a liceului clasic mixt Nr. 1, m'a atras, în mod deosebit, subiectul de geografie dela clasa IX-a C.: Plantele și animalele din U.R.S.S.

— Aici am să mă duc, mi-am spus eu. Voi vedea material intuitiv foarte interesant. Și, în timp ce urcam scările, mi se și perindau pe dinaintea ochilor fel de fel de tablouri cu plante și animale din Uniunea Sovietică.

Profesoara expune lecția nouă clar, într'un stil curgător și adecvat disciplinei respective. Pe tablă se văd înregistrate câteva date și mereu se adaugă altele, care îmbogățesc conținutul lecției.

Fiecare regiune e arătată la o hartă veche, care e expusă pe peretele din fața clasei, așa ca să fie văzută de toți elevii. Pe bănci, nu se zărește nici un atlas. Elevii iau notițe disciplinați, iar profesoara explică, de zor, regiune după regiune. Pe catedră, nu observ nici un album, nici un tablou, doar un caiet de planuri. Insă între lecția aceasta și cea pe care am auzit-o eu acum 15 ani, nu e nici o deosebire.

Și lecția ar fi continuat acelaș curs banal, ruptă de munca oamenilor sovietici care au reușit să schimbe până și vegetația siberiană, dacă elevul Voinescu Romulus n'ar fi reușit s'o readucă la justa înțelegere a problemei, prin întrebarea: Care e deosebirea dintre stepele asiatice transformate de oamenii noui sovietici, și stepele Africii?

Profesoara trece, în acest fel, la descrierea uriașelor lucrări ale oamenilor sovietici, în lupta lor cu natura, și expune câteva din rezultatele obținute.

Din întreaga desfășurare a lecției se observă că profesoara nu și-a însușit încă metoda dialectică, în studierea și expunerea problemelor. Incă nu privește realitatea sub aspectul larg al evoluției, al devenirii. Așa se explică faptul că, vorbind despre experiențele lui Chirov în peninsula Cola, unde acest savant voia să schimbe vegetația prin diferite încrucișări, nu amintește nimic din experiențele anterioare asemănătoare. Clasa simte atunci nevoia să-i atragă atenția că, în realitate, Chirov continua experiențele lui Miciurin, cel dintâi savant care a reușit să mute Sudul la Nord.

Repartizarea animalelor în diferitele regiuni e prezentată în mod mecanic. Nu se studiază caracterele acestor animale în funcție de condițiile materiale în care se desvoltă.

Recapitularea lecției are un caracter pur formal. Departe de a aprofunda și sistematiza materialul expus, profesoara a pus câteva întrebări la întâmplare, la care elevii au răspuns destul de superficial, fără să treacă vreunul la hartă pentru a arăta regiunile despre care vorbește.

Credem că această lecție ar fi fost mult mai vie și mai interesantă, iar elevii și-ar fi însușit mult mai ușor și mai temeinic cunoștințele, dacă expunerea ar fi fost ilustrată prin tablouri și albume, care ar fi provocat clasa la observare activă, la discuții, și i-ar fi dat posibilitatea să participe la construirea lecției.

Strângerea materialului intuitiv și folosirea justă a lui trebuie să fie una din preocupările esențiale ale cadrelor noastre didactice, pentru a realiza într'adevăr un învățământ temeinic, constructiv și în folosul poporului muncitor.

Un început bun

Profesoara Viorica Lăzărescu ascultă prima parte din lecția „Inerție și Forță", la clasa a VI-a a Scolii elementare de fete No. 31. Elevele răspund vioi, dovedind că posedă materialul.

In predarea lecției noui: „Despre forță", folosește un penar și o bilă. Penarul — explică ea — stă pe bancă până intervine o forță din afară. Apoi aruncă bila, pe parchet. Bila se rostogolește până la perete și apoi se oprește.

După aceasta profesoara trece la concluzie: „Ce trebuie să intervină pentru a pune un corp in mișcare sau pentru a-l opri din mișcare?" Elevele răspund: „O cauză, o forță din afară". Profesoara dă definiția pe care elevele o repetă. Discută apoi cu elevele despre diferite forțe (gravitate, putere musculară, etc.), și despre măsurarea acestora. Arată apoi că forța se măsoară cu ajutorul dinamometrului. Dar pentrucă școala nu are acest instrument, se face intuiția figurilor 30 și 31, dela pag. 29 din manual. Pe cale de discuție cu elevele, profesoara face o recapitulare a lecției, și apoi le cere să deseneze acasă, în caietele de fizică, figurile 30 și 31.

Se poate remarca, în desfășurarea acestei lecții, tendința de a folosi materialul intuitiv și demonstrativ. Experiențele cu penarul și bila, precum și intuirea figurilor din manual dovedesc acest lucru. Dar faptul că, abia în timpul desfășurării lecției, își amintește că o elevă ar fi putut procura un dinamometru, arată insuficienta preocupare a profesoarei pentru pregătirea din timp a lecției. Pregătirea din timp ar fi dus, desigur, și la o analiză mai adâncă a lecției, la un spor de exemple și experiențe (nu numai cu penarul și bila), care ar fi ușurat și mai mult înțelegerea problemei și ar fi făcut și mai vioaie lecția. La această lecție s'ar fi putut, ușor, pregăti o parte din material chiar de către eleve.

Mai ales că, la această școală, învățătorii și profesorii și-au planificat munca pentru o perioadă mai îndelungată de timp, așa încât fiecare știe din vreme ce are de făcut.

Când materialul intuitiv este sub cheie

Tovarășa Scherl Berta intră pentru prima dată la această clasă. Este profesoară cu practică îndelungată. Cum e și firesc, vrea să-și dea seama de măsura în care elevele și-au însușit materia predată până acum și să cunoască, în același timp, și nivelul clasei. (Suntem la clasa a VI-a, la liceul de fete Nr. 12 din București). Pune întrebări generale referitoare la toată materia parcursă. Răspunsurile elevelor, în cea mai mare parte, șovăelnice și mecanice, repetând frazele din manual, arată că ele n'au avut niciodată în față material intuitiv, că li s'a predat uscat și formal, „după carte".

Materialul intuitiv, planșele, vietuitoarele împăiate sau conservate, de care liceul de fete Nr. 12 nu duce lipsă, ar fi fost un serios sprijin atât la lecțiile de predare cât și pentru lecțiile de repetiție. Socotim că profesorii au datoria de a scoate materialul intuitiv „de sub cheie" și a-i da întrebuințarea cuvenită.

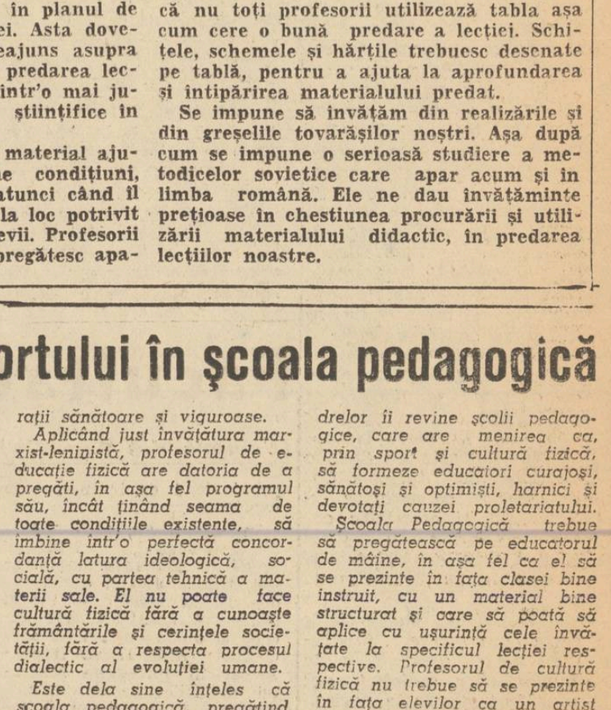

Școala tehnică de meteorologie: Cum nu trebue păstrat materialul didactic.

CONCLUZII

In afară de faptele pozitive analizate pe scurt în cuprinsul anchetei noastre, se remarcă și o serie de lipsuri grave. Dintre acestea semnalăm:

Nu toți profesorii dau atenția cuvenită procurării, utilizării și păstrării materialului didactic în predarea lecțiilor. Mai sunt încă destule școli unde acest material zace închis în dulapuri.

Nu toți învățătorii și profesorii pregătesc din timp materialul intuitiv necesar. Mulți nu l-au indicat nici în planul de muncă, nici în planul lecției. Asta dovedește că n'au meditat indeajuns asupra acestui important ajutor în predarea lecțiilor și prețios colaborator într'o mai justă întipărire a noțiunilor științifice în mintea copiilor.

Nu toți au grijă ca acest material ajutător să fie păstrat în bune condițiuni, sistematic orânduit — iar atunci când îl aduc în clasă să fie așezat la loc potrivit pentru a fi văzut de toți elevii. Profesorii sovietici așează planșele și pregătesc aparatele ori materialul necesar lecțiilor, înainte de începerea orei de curs așa că, atunci când elevii intră în clasă, totul e aranjat, evitându-se deci orice perturbare în timpul lecției.

Nu toți profesorii și învățătorii folosesc mijloacele locale pentru procurarea materialului didactic. Mulți n'au înțeles că sunt hărți, schițe, planșe care, deocamdată, pot fi procurate cu ajutorul elevilor.

De asemeni, raidul nostru a descoperit că nu toți profesorii utilizează tabla așa cum cere o bună predare a lecției. Schițele, schemele și hărțile trebuesc desenate pe tablă, pentru a ajuta la aprofundarea și întipărirea materialului predat.

Se impune să învățăm din realizările și din greșelile tovarășilor noștri. Așa după cum se impune o serioasă studiere a metodicelor sovietice care apar acum și în limba română. Ele ne dau învățăminte prețioase în chestiunea procurării și utilizării materialului didactic, în predarea lecțiilor noastre.

Rolul culturii fizice și al sportului în școala pedagogică

A vorbi de rolul culturii fizice și al sportului în școala pedagogică, nu înseamnă a ne ocupa numai de o ramură izolată a activității școlare, ci a ne referi la întregul sistem de educație, sistem ce include formarea multilaterală a individului uman, în raport cu evoluția vieții economico-sociale și în strânsă legătură cu concepția marxist-leninistă despre natură, societate și gândire.

Cu alte cuvinte, a vorbi despre rolul și importanța culturii fizice și a sportului în școala pedagogică, înseamnă a arăta sarcina formării cadrelor de învățători și învățătoare, conștienți de datoria lor față de patria noastră, față de poporul muncitor și față de cea mai tânără generație, aceea a copiilor noștri.

Pentru a înțelege mai bine hotărîrile Biroului Politic al C. C. al P. M. R., privitoare la cultura fizică și sport, e necesar să știm că în perioada burghezo-capitalistă, educația fizică îmbrăca 3 forme: educația fizică în școală, în afara ei, pentru amatori, și sportul pentru profesioniști.

Cele trei forme sunt corespunzătoare intereselor claselor dominante. Prima formă, prin caracterul ei lipsit de dinamism și rupt de realitate, avea scopul de a cultiva supunerea și disciplina în folosul egoismului capitalist; a doua formă, cultiva ambiția și aroganța asupritorilor, iar a treia avea ca scop formarea sportivilor, plătiți de diferite întreprinderi capitaliste, pentru a desăvârși, și în domeniul educației fizice, aptitudinile monopoliste ale fiilor clasei dominante.

In stadiul actual de evoluție socială în țara noastră și în toate țările de democrație populară, urmându-se exemplul U. R. S. S., se atribuie un rol important educației fizice în procesul de formare și dirijare a desvoltării psiho-fizice a omului; ea nu mai constitue monopolul capitaliștilor, ci este folosită, în mod egal, de toți cei ce muncesc.

Vedetismul fiind înlăturat, sportul e practicat de întreaga massă a oamenilor muncii.

Prin transformarea vechilor școli normale în școli pedagogice, câmpul de activitate educativă se extinde, dobândind o orientare mult mai justă, mai sănătoasă și mai folositoare Patriei noastre. Urmându-se învățătura lui Marx și Engels, care au arătat în opera lor că educația fizică este un element important în sistemul socialist, întrucât contribue la desvoltarea multilaterală a omului, la formarea unei generații sănătoase și viguroase.

Aplicând just învățătura marxist-leninistă, profesorul de educație fizică are datoria de a pregăti, în așa fel programul său, încât ținând seama de toate condițiile existente, să îmbine într'o perfectă concordanță latura ideologică, socială, cu partea tehnică a materii sale. El nu poate face cultură fizică fără a cunoaște frământările și cerințele societății, fără a respecta procesul dialectic al evoluției umane.

Este dela sine înțeles că școala pedagogică, pregătind pe educatorii învățământului elementar, trebue să-i înarmeze pe viitorii învățători cu cunoașterea posibilităților și condițiilor de desvoltare a copiilor în genere și a naturii psiho-fizice în special, căci e inutil să faci educație fizică, în școală, să urmărești desvoltarea unui corp robust atâta timp cât copilul trăește în condiții de viață nesatisfăcătoare.

Accentuez că gimnastica și sportul trebuesc puse în concordanță cu starea higienică a școlii și a casei părintești; de asemenea, ele trebue să țină seama de vârsta și de gradul de înțelegere al colectivului. Dar pentru a realiza aceste premize ne trebuesc cadre bine pregătite. Pregătirea cadrelor îi revine școlii pedagogice, care are menirea ca, prin sport și cultură fizică, să formeze educatori curajoși, sănătoși și optimiști, harnici și devotați cauzei proletariatului.

Școala Pedagogică trebue să pregătească pe educatorul de mâine, în așa fel ca el să se prezinte în fața clasei bine instruit, cu un material bine structurat și care să poată să aplice cu ușurință cele învățate la specificul lecției respective. Profesorul de cultură fizică nu trebue să se prezinte în fața elevilor ca un artist sau ca un acrobat, ci el trebue să lucreze în modul cel mai simplu, cel mai firesc.

Numai prin aceste procedee, cultura fizică și sportul vor avea drept rezultat desvoltarea armonioasă și transformarea fiilor poporului muncitor, în forțe viguroase, rezistente, capabile să înfrunte piedici și să construiască socialismul, pășind din victorie în victorie. Profesorii de cultură fizică, din școlile pedagogice să nu uite nicio clipă că au în fața lor pe viitorii educatori ai fiilor poporului, care trebue să dea tinerelor generații o sănătoasă educație fizică, să crească vlăstare viguroase, folositoare Patriei.

Prof. G. Sârbulescu
București

Învățătorilor le revine un rol de frunte în activitatea căminelor culturale

În ridicarea nivelului cultural al mișoanelor de agricultori ai țării noastre, în transformarea acestor muncitori agricoli în cadre active, care să păsească cu hotărâre către agricultura socialistă, căminele culturale au un rol deosebit de important. Ele trebue să devină, în toate comunele rurale, case de cultură, către care sătenii să se îndrepte cu dragoste și cu nerăbdare în fiecare seară, în lunile de iarnă ce vor începe.

Organizarea practică a muncii din căminele culturale, precum și înzestrarea lor cu tot materialul necesar sunt sarcini ce revin Comitetelor Provizorii ale comunelor. Însă în desfășurarea muncii, învățătorii sunt cadrele pe care aceste comitete trebue să se sprijine în primul rând.

Un frumos exemplu îl constitue, în această privință, Căminul Cultural din Bodeștii de Sus, județul Neamț, a cărui bibliotecă și-a mărit numărul cărților la 559 și se află deschisă toată ziua. Bibliotecarul acestui Cămin și-a alcătuit un colectiv din patru tovarăși care merg pe la casele țăranilor muncitori și răspândesc cărțile. Iar învățătorii acestui sat dau o deosebită atenție muncii de alfabetizare. Ei și-au luat angajamentul ca în cadrul activității culturale a Căminului să-i alfabetizeze pe toți cei 299 neștiutori de carte, pentru a le da și acestora posibilitatea să se cultive și să devină constructori conștienți ai socialismului.

O bună organizare a bibliotecii s'a realizat, de asemenea, la Căminul Cultural din comuna Perișorul Vechi jud. Dolj, unde învățătorii, în cadrul grupei sindicale, și-au distribuit sarcinile în legătură cu difuzarea cărții, cu participarea la orele de lectură, cu conducerea discuțiilor și cu popularizarea cărților prin vitrine alcătuite cât mai artistic.

Nu același lucru se poate spune însă despre Căminul Cultural „Tudor Vladimirescu" din Câmpulung-Capul Satului, unde sfatul Căminului a avut o totală lipsă de vigilență față de uneltirile chiaburești și unde a trebuit să se aleagă alt sfat, care să stăvilească acțiunea de sabotare a Căminului Cultural, întreprinsă de chiaburime.

Învățătorii și intelectualii satelor au un rol din cele mai însemnate în activitatea culturală. De felul cum ei vor înțelege marea importanță istorică a drumului pe care mergem, de munca și devotamentul lor, depinde viața căminelor culturale. Prin ei, aceste cămine se pot transforma în centre puternice de cultură, frecventate de întreaga țărănime muncitoare.

Aceasta nu înseamnă însă că învățătorii trebue să ducă singuri munca. Ei au sarcina de a realiza, prin organizațiile de Partid și Sindicale, o strânsă colaborare între toate organizațiile de masă, de a crește continuu noui cadre și de a antrena în conducerea căminului cultural țărani săraci și mijlocași, cu perspective de desvoltare.

Grupele sindicale ale salariaților din învățământ trebue să acorde o deosebită grijă căminelor culturale din sectorul socialist al agriculturii. Aceste cămine, în care învățătorii vor colabora cât mai strâns cu agronomii, inginerii, tractoriștii, combainerii, mecanicii și medicii, trebue să devină centre de cultură model. Învățătorii care activează în aceste cămine, au datoria să transmită experiența și cunoștințele dobândite în viața Gospodăriilor Agricole de Stat, a Gospodăriilor Agricole Colective, în cooperative și S.M.T.-uri și celorlalte cămine culturale din satele vecine, prin conferințe și consfătuiri cu țăranii muncitori.

Cunoscând obiectivele către care mergem, învățătorii noștri, urmând pilda învățătorilor sovietici, pot contribui efectiv la socializarea agriculturii, atât prin munca desfășurată în clasă, cât și prin cea depusă în cadrul căminului cultural. Activând cu dragoste și cu entuziasm la căminul cultural, ei vor face ca țărănimea noastră să cunoască mijloacele prin care țărănimea sovietică și-a făurit un trai îmbelșugat și fericit. Ascuțind vigilența și desvoltând ura de clasă împotriva chiaburilor și a cozilor lor de topor, ei vor face ca țărănimea noastră să înfrunte cu dârzenie orice uneltire reacționară.

Dragostea fierbinte față de Patrie și atașamentul față de clasa muncitoare și de Partidul ei trebue să se lege strâns cu adâncă recunoștință față de marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică, și cu dorința puternică de a învăța cât mai mult din experiența agriculturii colhoznice.

Pentru realizarea tuturor acestor sarcini, învățătorii trebue să ducă o muncă organizată. Cea dintâi sarcină a lor este să-și întocmească astfel programele încât ele să atragă atenția și să fie urmărite cu interes de întreaga țărănime muncitoare.

Această muncă nu trebue să fie însă dusă la întâmplare, ci ea trebue să fie centrată pe probleme.

Experiența a dovedit că programele artistice, teatrale, cinematografice sunt foarte gustate de populația muncitoare a satelor noastre.

Învățătorii încadrați în lupta pentru construirea socialismului vor avea grijă să pregătească piese de teatru cu caracter instructiv, cum este de pildă, „Tulpinița de cartof", prin care populația satelor noastre va cunoaște rezultatele muncii în colectiv și cele ale aplicării științei în agricultură.

Programele trebue să cuprindă, de asemenea, piese de teatru care să combată superstițiile, care să reflecte lupta de clasă dintre țărănimea muncitoare și chiaburii ce încearcă prin tot felul de mijloace să lovească în unitatea clasei muncitoare, precum și piese care să oglindească legătura dintre clasa muncitoare și țărănimea săracă și mijlocașă.

O importanță deosebită o au corurile învățătorilor și piesele jucate de cadrele didactice. Acesta e unul din mijloacele cele mai sigure de a atrage populația către cămin, de a stimula tineretul să activeze în cadrul căminului și, totodată, de a descoperi adevăratele talente artistice din rândurile poporului muncitor.

După programele artistice, atât bărbații cât și femeile și tineretul primesc, cu deosebit interes, conferințele vorbite într'un stil clar și simplu, pe înțelesul tuturor. Învățătorilor le revine sarcina de a ajuta cadrele tuturor organizațiilor care colaborează la activitatea culturală a căminelor, să devină buni vorbitori și îndrumători ai țăranilor muncitori.

Aceste conferințe, tratând despre rezultatele agriculturii sovietice, despre agricultura mecanizată, despre viața colhozurilor și despre progresele obținute în gospodăriile noastre colective, vor ajuta țărănimea muncitoare să cunoască mijloacele prin care își va putea construi o viață mai bună.

Cum însă nu pot avea loc în fiecare seară astfel de programe, a căror pregătire necesită timp, organizarea serioasă a bibliotecii și participarea regulată a învățătorilor la orele de lectură pot transforma căminul într'o adevărată școală a poporului.

Așa după cum a atras atenția ziarul „Scânteia", în articolul de fond din numărul 1572, Comitetele Provizorii au sarcina de a aproviziona la timp bibliotecile căminelor cu revistele, cu cărțile, broșurile și tot materialul necesar.

Învățătorii au rolul de a îndruma aceste lecturi, de a conduce discuțiile după orele de lectură și de a antrena cât mai mulți cititori în discuții. Se va insista în mod deosebit asupra rezultatelor muncii în colectiv, se vor da exemple de colhozuri fruntașe și de colhoznici evidențiați și se vor prezenta rezultatele agriculturii mecanizate în comparație cu cele ale agriculturii înapoiate, care se face cu unelte rudimentare.

Organizarea de festivaluri și la alte cămine culturale, prin realizarea schimbului de experiență, contribue la îmbunătățirea muncii, atât pentru echipele artistice, cât și pentru învățători.

Folosind cât mai intens lunile de iarnă, învățătorii satelor noastre, prin munca de ridicare culturală a țărănimii muncitoare, vor aduce un prețios aport atât în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, cât și în lupta pentru pace, deoarece întărirea socialismului înseamnă întărirea frontului păcii.

Maria Popescu

Să popularizăm rezultatele pozitive în muncă!

„In mersul nostru spre socialism am avut anul acesta de înregistrat succese importante", spunea tov. Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea ținută cu prilejul aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Cunoaștem cu toții aceste succese. Depășirea Planului de Stat cu aproape 9 la sută și vestea că peste 160 de întreprinderi lucrează încă de mult în contul anului 1950, sunt fapte pe care numai oamenii încadrați în munca de construire a socialismului le pot simți și prețui.

Cu elan nestăvilit, muncitorii, tehnicienii și funcționarii din uzine și fabrici, de pe șantiere, și din mine, s'au angajat în întreceri socialiste.

Atât în cinstea lui 7 Noembrie cât și în întâmpinarea lui 21 Decembrie, muncitorii adunați în meetinguri și-au luat angajamente precise.

De pretutindeni, din toate colțurile țării noastre, devenită astăzi un imens șantier, îndemnul la muncă și luptă arată noua atitudine a muncitorilor.

Antrenați în munca specială de pregătire și perfecționare profesională, salariații învățământului, încadrați pe drumul construirii socialismului își iau angajamente, le realizează, în unele cazuri le și depășesc. Salariații din învățământ uită toluși că au datoria să aducă succesele lor la cunoștință și altor tovarăși, să vorbească despre ele, pentru a se realiza acel schimb de experiență atât de necesar în îmbunătățirea muncii.

Avem mulți tovarăși harnici printre noi. Nu-i vorba numai despre cei care-și fac datoria, care răspund chemărilor, care-și duc sarcinile corect la îndeplinire.

Tovarășii cu adevărat harnici sunt acei care înțeleg să se frământe, să găsească noi metode în munca profesională.

La Brăila, în grupa sindicală nr. 18 —, Școala Medie Tehnică Profesională de băeți, — tov. Roma Andreescu, profesor maestru de electricitate, are o interesantă realizare despre care s'a vorbit în „Gazeta Învățământului".

Tov. Roma Andreescu însă nu s'a oprit aici. El continuă să lucreze cu seriozitate la rezolvarea altor probleme, care vor duce desigur la economii, la mărirea producției și a productivității, la ridicarea nivelului tehnic al școlilor profesionale de specialitate.

La Suceava, într'un atelier de tâmplărie, studiază temeinic și are bune rezultate tov. Boianciuc Roman, profesor-maestru pentru instrumente muzicale cu coarde (mandoline, chitare, viori, balalaici, violoncel, etc.). Se obișnuește să se pună acestor instrumente incrustații în lemn, în sidef, etc. Tov. Boianciuc Roman, pentru a ușura munca, pentru a realiza o incrustație în lemn (mozaic) mai repede și cu economie, a lucrat grupat. A făcut un inel lat de 6 cm. din care a scos 30 bucăți de inele-încrustate în lemn. A realizat aceasta în două zile în loc de șase. Deci economie de timp și de materiale. Problema care l-a preocupat în mod deosebit a fost însă *execuția viorii*. A executat singur — pentru a măsura a 10 parte din milimetru — *un micrometru* din oțel și alamă. Pentru execuția fundurilor de vioară (a bombeurilor), în special din lemnul de paltin, și-a construit *un aparat* de lucrat viori. Este alcătuit din două suporturi de lemn și o axă pe care sunt fixate două roți. Folosindu-l, tov. Boianciuc realizează economie de timp, de forță, lucru de precizie și calitate.

Astă vară, a lucrat la două viori, căutând să obțină îmbunătățirea rezonanței prin folosirea diferitelor lemne de paltin, pe vârste.

Munca tov. Boianciuc este un exemplu viu de ceeace se poate obține, atunci când lucrezi cu însuflețire și când știi să împletești strâns teoria cu practica, studiul cu munca propriu zisă.

In comuna Corod, județul Tecuci, funcționează, numai prin mijloace locale, un internat cu 22 elevi ai ciclului II. Pentru obținerea clădirii, pentru alimente și pentru o bună funcționare tov. Elena Blănaru, președinta secției sindicale Corod, astăzi, secretara Comitetului Sindical Tecuci, a lucrat stăruitor și dârz. Datorită eforturilor făcute, prin antrenarea tovarășelor dela școlile locale a organizației U. F. D. R. și a Comitetului Provizoriu, cei 22 elevi primesc zilnic hrană și îngrijire.

La Galați, lucrează cu spor echipa artistică teatrală a Sindicatului Salariaților din Învățământ. S'a înjghebat cu greu, dar au fost învinse toate piedicile. Până în prezent au jucat diferite piese 12 învățători, 12 profesori, 8 tovarăși din personalul administrativ și 4 tovarăși din personalul îngrijitor. Este o activitate rodnică și de bună calitate. Publicul ateneelor și al căminelor culturale o răsplătește din plin, prin participarea în număr mare și prin interesul cu care ascultă piesele.

Alte exemple care ar trebui să fie cunoscute sunt clubul pionierilor de pe lângă liceul V. Alecsandri — Galați, bibliotecile din Iași, Mehedinți și corul din Argeș.

Am menționat câțiva tovarăși inovatori, grupe sindicale și echipe artistice harnice, pentru a cunoaște succesele lor în muncă. Datoria lor și a altora ca ei este să păsească hotărît în fruntea salariaților noștri, să-i antreneze, să-i mobilizeze pe toți la muncă creatoare, rodnică și să popularizeze succesele obținute.

21 Decembrie să fie și pentru noi, salariații din învățământ, ca pentru întreaga muncitorime din fabrici și uzine, prilejul unor întreceri și angajamente de luptă și muncă, pentru construirea unei vieți din ce în ce mai bune pentru toți oamenii muncii.

Eliza Paveliu

Două cămine

Am vizitat într'o dimineață câteva cămine și am observat lucruri deosebit de interesante.

Voi descrie două din căminele văzute. **Primul cămin:** localul clădit special pentru cămin, izolat de fabrică, singur în curtea care-l înconjoară, — având încăperi mari, cameră de dușuri, infirmerie, cameră de izolare, cuvete la înălțimea copiilor, closete pe măsura lor, separate de ale adulților, spălătorie, călcătorie, bucătărie cu două sobe, una cu aragaz și una cu lemne. Mobilierul e potrivit, totul e vopsit cu lac alb și roșu, pe mese e linoleum etc., etc.

Afară e cald, frumos, soare. De cum intri în cămin, te isbește aerul închis, rău mirositor, căldura înăbușitoare. Copiii sunt îmbrăcați cu pulovere, jachete, pantaloni lungi până la glesne. Ferestrele, de altfel prevăzute și cu sită, parcă ar fi ferecate. Perdelușele, destul de cochete, sunt fixe, nu se pot trage laoparte ca să se deschidă ferestrele.

Ușa spre bucătărie stă deschisă. Mirosul de mâncare inundă sala de grupă.

Copiii sunt murdari și nepieptănați. Se pare că au șorțuri de uniformă, dar acestea „sunt la spălat", cu toate că azi e Luni. Educatoarea poartă și ea un halat murdar pe care îl ține descheiat.

Copiii se spală la cuvete pe mâini, fără săpun, și intră înapoi în sala de grupă, cu mâinile ude. Se vor usca ele și așa.

In schimb, ni se arată 20 de prosoape mari de tot, frumos spălate și bine rânduite în dulap.

Personalul ne repetă de câteva ori că, de o lună și jumătate, căminul nu și-a primit rația de săpun. La întrebarea noastră, dacă s'a interesat cineva de această problemă, se răspunde evasiv.

Closetele copiilor nu mai au capac. Closetul pentru adulți e plin cu lăzi goale, burlane, etc. și nu se mai întrebuințează demult.

In dormitoare, așternutul e murdar, chiar pe paturile neîntrebuințate. Intr'un pat, doarme o pisică. O gonim, ea se întoarce și se culcă în același pat. E locul ei obișnuit.

In camera de izolare, pe pat, sunt hainele vopsitorilor, care au revopsit căminul. Deși au terminat lucrul de săptămâna trecută, iar acum lucrează în fabrică, își păstrează hainele aici.

Nu se notează menu-urile, nici alimentele intrate — nimic.

Atitudinea personalului responsabil este indiferentă, desinteresată față de copii și față de muncă în general.

Ne ocupăm aci de cămin numai din punct de vedere igienic. Din punct de vedere educativ este același nivel.

Ca rezultat: copiii sunt speriоși, neîncrezători, se joacă singuri, izolați.

Vreți să știți câți copii sunt prezenți în cămin? 15 din cei 40 înscriși.

Am stat de vorbă cu educatoarea și am promis să vin peste câteva zile.

Alt cămin: Acesta se află la parterul unui bloc cu mulți locatari, într'o cameră de 3,50 metri pe 4 m. Alături e bucătăria și mai mică, despărțită de sala de grupă printr'o ușă cu geamuri, din care unul lipsește. La etaj, sunt două odăițe pentru dormitoare la care se ajunge printr'o scară de lemn. Closetul turcesc, comun cu ceilalți locatari, e în curte. Totul dă spre o curte interioară asfaltată, înconjurată de ziduri înalte, unde cerul abia se zărește. Nici o floare, nici un pom.

Copiii sunt duși la plimbare într'un parc din apropiere.

Căminul acesta arată ca o bijuterie — totul strălucește de curățenie. Mobila e spălată, scândurile de pe jos sunt frecate, nicăieri nici un fir de praf. In dormitoare, paturile sunt strânse frumos. Cearceafurile vorbesc prin albeața lor. In bucătărie, strălucește plita, strălucesc vasele. Ordinea e desăvârșită. Femeia de serviciu curată zarzavat. După câteva minute, resturile dispar într'o lădiță acoperită. Masa e din nou așternută. Ai impresia că bucătăria nu e utilizată. Pe un raft, vasele sunt frumos așezate. In cutii goale de marmeladă, grișul, mălaiul, etc., toate cu capac. Pe fereastră, un borcan cu lapte pe care educatoarea, grijulie, îl acoperă cu o farfurioară. Intr'un dulap cu hârtie albă, curată, stau alimentele zilei, porțiile de pâine gata pregătite, farfuriile, cănițele. Copiii fac baie în același bucătărie, în două albii cu apă încălzită pe plită. După fiecare baie, albiile sunt vărsate în curte, apoi frecate cu gaz și umplute din nou.

Copiii sunt curați, șorțurile lor sunt imaculate, părul și unghiile îngrijite. O responsabilă cu îmbrăcatul, în vârstă de cinci ani, preia hainele copiilor, și le împarte șorțurile. Copiii se ajută între ei. In câteva minute totul s'a terminat și o altă mică responsabilă, cea cu materialul didactic, împarte lucrul pentru ziua respectivă.

Inutil să spun că toți copiii sunt bine dispuși, că lucrul și jocul sunt comune, bine organizate, că educatoarea și femeia de serviciu sunt și ele îngrijite, curate, pieptănate.

Copii prezenți? 25 din 30 înscriși.

„Cadrele hotărăsc totul". Incă odată se confirmă acest mare adevăr.

Peste câteva zile, la căminul despre care am vorbit la început, situația a început să se schimbe.

Viorica Miron

Cercurile de studii ale profesorilor din Roman

Profesorul ocupă astăzi un loc de răspundere și de onoare în școala nouă. Formarea elevilor și reușita lor depinde de calitatea muncii profesionale. Prin grija Ministerului Invățământului Public, au apărut, anul acesta, un număr mare de manuale unice, care contribue la asigurarea conținutului realist-științific al învățământului.

Sarcina ce le revine profesorilor este să știe cum să predea, ce metode să folosească, pentru ca elevii să asimileze conștient și în spirit critic cunoștințele necesare, pentru formarea omului nou, care va făuri o societate nouă.

Cercurile profesionale au un deosebit rol în această privință. Prin aceste cercuri, profesorii, câștigând unii din experiența altora, își planifică munca și — îmbinând vechile metode șablon, care aveau la bază însușirea dogmatică și mecanică a cunoștințelor, specifică școlii burgheze, — folosesc metode bazate pe știința marxist-leninistă, care dau învățământului nostru un conținut cu adevărat nou, legat de desvoltarea țării noastre pe drumul construirii socialismului.

Astfel, la cercul profesional de limba română, tovarășa profesoară Pașov Melania a arătat cum trebue făcut un plan de muncă, pentru ca predarea să nu fie suprâncărcată, ceeace i-ar face pe elevi incapabili de a sistematiza cunoștințele, micșorându-le dragostea și interesul pentru studii.

La cercul profesional de istorie s'a analizat metoda de predare a materiei, pentru o se scoate în evidență lupte de clasă în decursul veacurilor, fiind folosite în predarea materiei și anumite biografii, documente, opere de artă, etc.

La cercurile de științele fizico-chimice, s'a accentuat asupra importanței muncii din laborator și asupra folosirii experienței din Uniunea Sovietică. S'au relevat, în mod clar și precis, probleme'e generale ale metodicii acestui obiect, dându-se indicații și îndrumări practice în legătură cu înzestrarea laboratorului și modul în care trebuesc făcute experiențele.

La cercul de științe naturale, problema asimilării materiei de către elevi, cu ajutorul pieselor din muzeu, și a anumitor experiențe a fost pusă pe primul plan, pentru a fi înlăturate metodele vechi burgheze, care prezentau fenomenele naturii în mod schematic, arid și de cele mai multe ori abstract.

Desigur că sarcina profesorilor nu este prea ușoară și ea cere o muncă încordată, dar rezultatele pe care le vor obține vor recompensa sforțările și devotamentul lor.

Poporul muncitor ne-a încredințat fiii săi și este o datorie de onoare să-i pregătim temeinic, luând exemplul dela școala cea mai înaintată din lume, școala din Uniunea Sovietică.

Prof. Ioan Teofănescu

Locuitorii din Stulpican și-au construit un frumos local de școală

In timpul războiului hitlerist, hoardele sălbatice fasciste, nepuincioase în fața trupelor eliberatoare ale Armatei Sovietice, au căutat, în retragerea lor, să distrugă totul.

Astfel, școala elementară din Stulpican a fost distrusă până în temelii, împreună cu alte case ale sătenilor.

Ca o amintire tristă a războiului trecut stăteau, în centrul comunei Stulpican, ruinele fostei școli.

Zi de zi, bătute de vânturi și ploi, cădeau de sus cărămizi, măcinându-se.

Organizația de bază a Partidului Muncitoresc Român, împreună cu grupa sindicală a salariaților din învățământ, au pornit în acest an la mobilizarea sătenilor din comună pentru construirea unui nou local de școală. Imediat s'au adunat fondurile necesare, cu care s'au început lucrările. Oamenii muncii, îndemnați de membrii grupei sindicale a salariaților din învățământ au contribuit cu toată puterea lor de muncă la construirea școlii. Țigla pentru acoperiș și transportul ei dela Câmpulung a fost asigurată de Comitetul Provizoriu al județului Câmpulung.

Membrii grupei sindicale au fost continuu prezenți pe șantier, antrenând prin propria lor muncă populația muncitoare din sat, care a prestat un număr de 2698 zile de muncă voluntară cu brațele și 288 zile cu căruțele. Tovarășii muncitori dela fabrica de cherestea și tovarășii muncitori din pădure au donat materialul lemnos necesar construirii școlii.

Prin munca voluntară a țărănimii muncitoare s'a realizat o economie de 1.139.350 lei, grăbindu-se, totodată, terminarea celor patru săli de clasă și cancelaria, necesare în primul rând.

Datorită inițiativei organizației de bază a P. M. R. și grijei Ministerului Învățământului Public, se înalță astăzi în locul mormanelor de moloz o clădire nouă ce poartă scris cu litere mari: „Școala Elementară Stulpican".

In felul acesta a fost asigurată învățătura tuturor celor aproape 300 de copii, care zilnic, cu cărțile în mână, urcă voioși scările școlii.

Netea Elena
Corespondentă
Câmpulung-Moldovenesc

Constituirea grupării de cultură fizică și sport pe lângă sindicatul salariaților din învățământ-București

Ținând seama de sarcina trasată Confederației Generale a Muncii prin Hotărîrea Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român asupra problemei stimulării și desvoltării continue a culturii fizice și a sportului, s'a constituit în ziua de 31 Octombrie, a. c. gruparea de cultură fizică și sport a Sindicatului Salariaților Invățământului din București.

La constituirea grupării au fost de față tov. Emil Boldan, secretar adjunct al U.S.S.I. și tov. Nicola Gheorghe, responsabilul sportiv al Uniunii. In prima parte a ședinții tov. Otto Schimell, responsabilul sportiv al Sindicatului, a făcut o dare de seamă a activității sportive, din care a reieșit că Sindicatul Salariaților din Invățământ — București — a avut o activitate destul de redusă pe plan sportiv, cauza constând tocmai în lipsa unei forme corespunzătoare de organizare a muncii sportive. Munca sportivă în sindicat n'a avut un caracter continuu și a fost insuficient organizată jos, la secțiile sindicale și la comitetele de instituție.

Din toate acestea, a reieșit necesitatea constituirii grupării de cultură fizică și sport pe lângă Sindicatul Salariaților din Invățământ-București.

Pentru a se cunoaște felul cum va fi organizată munca sportivă și modul cum va funcționa gruparea de cultură fizică și sport, tov. Nicola Gheorghe, delegatul Uniunii, a prelucrat noua formă de organizare și regulamentul de funcționare, arătând, în mod deosebit, că, la baza acestei organizări stă bogata experiență a sportului sovietic, care este pentru noi un exemplu viu de felul cum trebue să desvoltăm cultura fizică și sportul.

Prin întrebările și discuțiile duse în jurul acestei prelucrări, s'a văzut dragostea cu care s'a primit noua formă de organizare a sportului.

Cunoscându-se felul cum va fi organizată gruparea de cultură fizică și sport, tov. Stoicovici Alexandru, în numele Comitetului Sindical al Sindicatului Salariaților din Invățământ-București, a făcut propuneri pentru alegerea comitetului de organizare a grupării.

In ultima parte a ședinței, tov. Emil Boldan, în numele Comitetului Executiv al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ, a arătat, în spirit critic, felul cum a fost privită până acum munca sportivă în cadrul sindicatelor din învățământ, scoțând în evidență că, până la Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., munca sportivă n'a fost o preocupare pentru sindicatele din învățământ și nici chiar pentru Uniune, sportul fiind apreciat în chip nejust. In continuare, s'a arătat că, în prezent, trebue să se treacă cu mai multă hotărîre la organizarea acestei munci și la practicarea acelor ramuri de sport care desvoltă: energia, sănătatea, curajul și rezistența, creându-se, în felul acesta, buni constructori ai socialismului și cetățeni devotați Patriei, crescuți în spiritul ideologiei marxist-leniniste.

Facultățile Muncitorești

(Urmare din pag. 1-a)

primi titlul de ingineri de exploatare.

In primul an, se vor preda, în special, cursuri de pregătire generală: matematici, fizică, chimie, desen industrial, tehnologie, — iar în semestrul al II-lea, vor începe și unele cursuri de specialitate. Anul II va fi consacrat în întregime studiului materilor de strictă specialitate. Studenții vor fi împărțiți în grupe, după specialitățile industriilor din care provin, pentru ca astfel să se utilizeze la maximum cunoștințele practice ale fiecăruia. Timpul de școlaritate fiind scurt, va fi necesar să se dea o deosebită atenție pregătirii studenților în seminarii și laboratoare. Cel mai bun mijloc este de a se lucra cu grupe de 20—25 studenți, deci cu mai mulți asistenți, pentruca, astfel materialul prezentat la curs să fie cât mai bine prelucrat, pe cât posibil cu fiecare student în parte. Grupele de învățătură, chibzuit alcătuite, vor fi un alt mijloc de temeinică însușire a materiei.

Cursurile trebue predate pe bază experimentală; exemplele, chiar la cursurile teoretice, trebue luate din viața industrială, astfel încât studenții să-și dea seama că teoria are aplicații utile, imediate.

De asemeni, formarea ideologică a studenților nu este neglijată. Cursurile se vor sprijini pe știința marxist-leninistă, pe înalta experiență a școlii sovietice.

In cei doi ani de studii, studenții vor primi salariile respective dela întreprinderile cărora le aparțin, li se va pune la dispoziție cămin și cantină în mod gratuit și vor primi rechizitele necesare, având în schimb obligația de a rămâne în serviciu cinci ani după absolvirea cursurilor. Astfel, ei vor reveni după doi ani în întreprinderile lor, cu sarcina de a îmbunătăți procesul tehnologic de fabricație în ramura respectivă. Proveniți din sânul clasei muncitoare, călîți în lupta de fiecare zi pe care au dus-o pentru a se afirma ca elemente fruntașe în producție, acești viitori ingineri de exploatare vor fi în fruntea luptei pentru îmbunătățirea producției în vederea trecerii la socialism.

Cursurile înființate împlinesc o condiție esențială pentru bunul mers al industriei, inginerii de exploatare lipsind aproape cu totul în scara de pregătire a tehnicienilor noștri. Experiența marei noastre vecine, a Uniunii Sovietice, ne-a fost îndreptar și în acest sector. Desvoltarea industriei grele și lărgirea bazei industriei, în genere, este un element fundamental pentru trecerea la socialism.

Partidul Muncitoresc Român, inițiind aceste cursuri, a dat un nou și important mijloc de luptă clasei muncitoare din Republica noastră, pentru a înfăptui mai curând zidirea socialismului.

ARLUS a împlinit cinci ani de activitate

(Urmare din pag. 1-a)

forme de manifestare a dragostei pe care învățătorii, profesorii, studenții și elevii o poartă Patriei Socialismului.

Prin cercurile A.R.L.U.S. din școală au fost recomandate lecturi traduse din literatura sovietică pentru tineret, care au devenit astfel un auxiliar de preț al educatorilor noștri. Membrii A.R.L.U.S.-ului din școli au avut permanent preocuparea de a se îngriji ca biblioteca școlii și bibliotecile pe clase să fie înzestrate cu cât mai multe cărți și reviste de literatură sovietică.

In multe din școli și universități s'au înființat colțuri și albume A.R.L.U.S., în care elevii și studenții au pus la loc de cinste fotografii și informații din Uniunea Sovietică în legătură cu principalele evenimente care încheagă indestructibila prietenie dintre poporul român și cel sovietic.

A devenit o bucurie tradițională în școlile noastre ca, în Săptămâna Prieteniei Româno-Sovietice, cu prilejul aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, să se desfășoare concursul organizat de A.R.L.U.S. cu subiecte luate din viața patriei și a poporului sovietic.

O asemenea rodnică activitate a A.R.L.U.S.-ului în școală a dus la creșterea considerabilă a numărului de studenți și de elevi, membri ai acestei asociații. De unde în 1947, A.R.L.U.S. număra în rândurile sale 134 mii de membri, elevi și studenți, iar în 1948, 13.573 studenți și 368.053 elevi, la 1 Octombrie 1949, numărul total al studenților care activează în A.R.L.U.S. se ridică la 17.707, iar al elevilor la 1.188.301.

Firește că o asemenea uriașă desvoltare a A.R.L.U.S.-ului în școală se datorește în primul rând, cadrelor didactice. Ei înșiși membri ai A.R.L.U.S.-ului, învățătorii și profesorii au îndrumat permanent cercurile din școli și au știut să găsească forma unei noi manifestări, închegând în jurul lor o vie și rodnică activitate.

Cu prilejul a cinci ani dela înființare, cadrele didactice, elevii și studenții urează A.R.L.U.S.-ului succes deplin în realizarea măreților sarcini care îi stau în față.

De vorbă cu corespondenții sindicali

Tovarășul Lazăr Ilie, director la școala elementară Nr. 5 de băeți din Roman, ne-a trimis un articol în care subliniază ajutorul primit de învățători și profesori prin „Gazeta Învățământului", care le pune la dispoziție materialul necesar în desfășurarea muncii profesionale și care le dă, în același timp, prețioase îndrumări practice.

Se relevă deasemenea în acest articol utilitatea schimbului de experiență prilejuit de publicarea realizărilor și a lipsurilor din câmpul muncii didactice.

Ne-ar fi interesat însă, îndeosebi, să ni se arate care sunt deficiențele gazetei noastre, ce probleme de învățământ au fost neglijate și ce propuneri face tov. Lazăr Ilie pentru îmbunătățirea muncii.

Il rugăm pe tovarășul Lazăr să revină și să ne indice problemele asupra cărora tov. învățători și profesori nu sunt suficient de lămuriți și totodată să ne sugereze subiecte ce ar trebui să intre în conținutul gazetei noastre.

Tov. Eugenia Ciobanu dela lic. de fete din Roman, într'un articol care tratează același subiect, vorbește despre importanța pe care o are popularizarea celor mai bune metode de predare.

Tov. corespondentă ne cere lecții model pentru fiecare obiect în parte, manifestând un interes deosebit pentru politizarea și actualizarea lecțiilor.

Noi am publicat și vom publica lecții cu caracter realist-științific, progresist, precizând mijloacele care au fost folosite în predarea acestor lecții. Aceste lecții nu trebue considerate însă ca lecții șablon, ci ca material de orientare, de îndrumare, deoarece fiecare lecție trebue adaptată realității respective dintr'un oraș sau dintr'un sat. Aceeași lecție poate să fie reușită în anumite condiții — și nereușită în altele.

Observațiuni și îndrumări în predarea fizicii

Predarea fizicii în învățământul elementar și mediu constitue una din problemele curente ale școlii actuale, restructurate prin reforma învățământului. Nu este indiferent dacă, după o lecție de istorie, tratată prin prisma materialismului istoric, urmează o lecție de fizică, formală, aridă, predată după metode și principii vechi, o lecție care să facă apel la memorizarea mecanică a formulelor și a legilor.

De aceea, o lecție justă de fizică trebue să fie atrăgătoare, să desvolte la elev interesul pentru această disciplină, spiritul lui de observație, judecata. Elevul trebue să înțeleagă că fizica este una din științele naturii, organic legată de viață și de realizările tehnicii moderne; că îmbinarea dintre fizică și tehnică contribue la progresul oamenilor muncii, la bunăstarea lor, la învingerea forțelor naturii, pentru îmbunătățirea vieții omului.

O lecție nu reușește dacă e improvizată, dacă nu e pregătită dinainte. Pregătirea se poate face numai în urma planificării muncii.

Potrivit cu numărul săptămânal de ore prevăzut în programa de curs, împărțim materia clasei pe întregul an școlar. Trecem apoi la planul calendaristic, indicând titlul lecțiilor, pe zile și ore anumite. Împărțirea trebue făcută nu după numărul de pagini, ci după conținutul fiecărui capitol, rezervând mai multe ore pentru capitole mai grele. Trebue să ținem seama atât de orele experimentale cât și de repetițiile absolut necesare după studierea fiecărui capitol. Lecția trebue să fie astfel întocmită, încât să fie în continuarea celei precedente și să pregătească pe cea următoare. Așa, de pildă, nu vom putea trece direct la măsurarea cantității de căldură cu ajutorul calorimetrului, până când nu vom studia unitatea de măsură — caloria — și apoi căldura specifică.

La tratarea lecției, trebue să ținem seama de vârsta elevilor, de pregătirea lor anterioară precum și de cunoștințele lor în legătură cu disciplinele înrudite, ca matematica.

La mecanică, vom face demonstrații geometrice sau algebrice. În niciun caz nu vom face apel la trigonometrie, căci în clasa VIII-a (respectiv anul I al școlilor pedagogice și tehnice) elevii nu posedă decât noțiuni de algebră și geometrie.

Capitolele care se studiază concomitent în clasele VI—VII ale ciclului elementar și în clasele învățământului mediu trebue să fie tratate nu pe baza repetării, ci a aprofundării lor, potrivit cu puterea de asimilare a elevilor. Astfel, de pildă, la clasa VII-a elementară, nu putem studia formula oglinzilor sferice și a lentilelor, nici **reflexia** și **refracția luminii** cu ajutorul teoriei ondulatoare; acestea se studiază în clasa X-a unde pregătirea și cunoștințele elevilor îngăduie înțelegerea lor.

În școala elementară și medie, nu studiem fizica în totalitatea ei, ci extragem acele capitole care asigură elevilor o asimilare metodică și le dau posibilitatea de a studia în institutele și facultățile speciale ale învățământului superior.

Claritatea și exactitatea științifică a expunerii, prin care trebue să scoatem în evidență cauzalitatea fenomenelor, desvoltă totodată la elevi posibilitatea de interpretare logică a fenomenelor.

Noțiunile predate nu trebue să fie abstracte și dogmatice, ci întovărășite de experiențe reușite, organic legate de expunere.

Chiar din clasele elementare se pot face experiențe cu ajutorul elevilor. În felul acesta le stimulăm increderea în propriile lor forțe, desvoltându-le, totodată, și spiritul de observație.

Studiul individual și temele date acasă elevilor vor contribui la însușirea temeinică a cunoștințelor dobândite la orele de curs. Pentru aceasta este necesar ca, la predarea lecțiilor, profesorul să folosească metodica și manualele unice de fizică, astfel încât elevul să nu găsească în carte un material străin de cel dobândit în școală. Aceasta l-ar face pe elev să folosească notițe luate sumar și uneori greșit, să învețe superficial și, mai ales, să nu se concentreze asupra unui text științific dintr'un manual. Profesorul trebue să arate elevilor cum să învețe.

O lecție de fizică trebue să fie completată cu explicarea realizărilor tehnice și științifice dela noi și din U.R.S.S.

Dacă manualele unice nu pot indica ultimele realizări, fiind alcătuite cu luni în urmă, revistele și tratatele științifice actuale, traducerile din rusește, stau la îndemâna tuturor.

Trebue să arătăm elevilor că fizica nu-i o știință de elită rezervată celor puțini, cum era considerată în trecut. Mijloacele actuale dau tuturor posibilitatea s'o studieze.

Pregătind metodic pe elevi, îndrumându-i sistematic, vom face din ei viitoare cadre tehnice de care țara are nevoe pentru industrializare, pentru invenții și descoperiri. Acestea, puse în slujba oamenilor muncii, vor contribui la progresul țării, la desvoltarea ei, la construirea socialismului.

Teodora Grosu

FAMILIA, FACTOR DE SEAMA IN EDUCAREA COPIILOR

(Urmare din pag. 1-a)

nile elementare despre viața înconjurătoare. Copilul vine în școală cu unele trăsături de caracter formate de familie și de instituția preșcolară în care a petrecut prima parte a copilăriei. Chiar și în timpul când învață la școală, copiii își petrec o bună parte din timpul lor acasă, în familie. De aceea familia are o mare răspundere în educarea copiilor.

Părinții sunt chemați la școală la consfătuiri cu diriginții de clasă și învățătorii. Împreună, ei discută despre succesele sau insuccesele elevilor la învățătură; despre comportarea lor în școală și acasă; despre greutățile ce survin în educarea și îndrumarea copiilor și despre măsurile de îndreptare ce trebuesc luate în comun.

Mulți părinți manifestă un interes mare pentru îmbunătățirea bazei materiale a școlii. Prin ajutorul dat de părinți s'au construit și s'au reparat multe săli de clasă, s'au zidit sobe, s'au acoperit clădiri, s'au îngrădit curțile școlilor.

În județul Dolj, cu ajutorul părinților, s'a construit un local nou de școală la Florești-Chicioara și 91 de bănci la Ghidici.

În județul Brașov, părinții au prestat 8 mii de ore de muncă voluntară pentru școală. La liceul de fete din Ploești, 200 de mame au lucrat la organizarea unei cantine pentru 100 de eleve sărace. La Râmnicul-Vâlcea, se clădesc școli noi, se repară cele vechi.

Dar nu numai părinții se interesează îndeaproape de școală, ci și școala, colectivul pedagogic, a început să se preocupe de condițiile de viață și de muncă ale elevilor. Diriginții și învățătorii sunt îndrumați să viziteze pe elevi acasă, să cunoască cum trăește și se comportă copilul după ce a părăsit școala, în ce mediu își petrece el timpul acasă, cum este ajutat de cei mai mari din familie. Multi diriginți și învățători se folosesc, în munca lor pedagogică, de acest mijloc important și de mare valoare educativă — cunoașterea copilului la el acasă, legătura strânsă cu familia în care e crescut.

În urma muncii duse împreună cu părinții, s'a îmbunătățit simțitor frecvența în școli. Elevii sunt mai puțin reținuți acasă pentru diferite munci de gospodărie de către părinți. În multe școli, s'au organizat ședințe colective a „Orei părinților" difuzate la radio și ședințe de lectură în care se citesc articole din „Femeia", „Scânteia Tineretului" și „Gazeta Învățământului". Cu toate acestea, suntem departe de a spune că peste tot munca cu părinții se duce bine și că se ating rezultatele necesare în acest domeniu. Nu sunt folosite încă nici de școală, nici de părinți, toate mijloacele ce există și ce s'ar putea crea pentru o conlucrare strânsă și rodnică. Și în această privință, experiența Uniunii Sovietice trebue să servească drept bază și îndreptar, căci formele și metodele de muncă folosite în această direcție în U.R.S.S. pot fi aplicate și în condițiile noastre.

Școala noastră e chemată să lichideze rămășițele moralei burgheze, prin educație și instrucție. Ea trebue să elibereze tineretul nostru de moștenirea vechilor prejudecăți, de lene, de atitudine nejustă față de muncă, față de proprietatea socialistă, și așa mai departe.

De modul cum sunt susținute în familie principiile și metodele educației sociale a copilului depind, în mare măsură, rezultatele muncii instructiv educative ale școlii.

Copiii trebuesc educați în spiritul dragostei de muncă. Ei trebue să înțeleagă că munca nu se face prin obligație, și că ea este o necesitate și o bucurie.

Copiii trebue să fie obișnuiți de mici cu disciplina, cu împlinirea la timp și fără discuție a sarcinilor primite dela cei mai mari.

Familia și școala trebue să se ajute reciproc în urmărirea aceluiaș scop. Școala trebue să învețe pe copii să asculte și să respecte pe părinții lor.

La rândul lor, părinții vor educa pe copii în spiritul respectului și al dragostei pentru educatori și pentru școală. Ei se vor feri de a critica pe profesor și pedagogi în prezența copiilor. Educatorii trebue să aibă aceiași atitudine față de părinți.

Părinții și școala trebue să deprindă sistematic pe copii cu munca, dându-le sarcini concrete, serioase și potrivite cu vârsta și puterea lor. Părinții trebue să cunoască regulamentul școlar, regulele de comportare din școală. Oricât de preocupați ar fi, ei nu au dreptul de a neglija răspunderea față de comportarea morală a copiilor lor. Pentru aceasta, părinților li se cere să aibă ei înșiși o comportare morală exemplară, prin îndeplinirea cinstită a datoriilor de cetățeni și de membri ai societății și ai familiei. Nu există un mijloc educativ mai convingător decât exemplul viu pe care copilul îl vede la cei din jurul lui. Renumitul pedagog sovietic Macarenco spune părinților: „să nu credeți că educați pe copii numai când vorbiți cu ei, când le faceți morală sau când le ordonați. Voi educați în fiecare clipă a vieții voastre, chiar atunci când nu sunteți acasă".

Părinții trebue să creeze în familie o atmosferă de sinceritate și simplitate în relațiuni.

De asemeni, e bine ca ei să se intereseze de activitatea extrașcolară a copiilor lor, de participarea lor în organizațiile de copii și tineret, să cunoască gusturile copiilor lor pentru jocuri și distracții, să le cunoască prietenii, să fie atenți față de bucuriile, față de cerințele și dorințele lor.

Față de copiii lor, părinții trebue să știe să fie atenți și drăgăstoși dar și exigenți, perseverenți în exigența lor justificată. Copiii respectă și ascultă pe părinții serioși și exigenți. Dar părinții trebue să fie, în primul rând, exigenți față de ei înșiși și să știe să-și câștige autoritatea în societate și în familie.

„Trebue să ținem minte întotdeauna, scria Macarenco, faptul că copilul nu este numai bucuria, fericirea noastră, ci și un viitor cetățean, și că părinții, școala și colectivul răspund de el față de Patrie, față de Stat".

Bibliografie

Editura Tineretului

S. M. CHIROV: *Despre tineret* — (fostul tovarăș de luptă al lui Lenin și Stalin arată, într'o serie de discursuri și rapoarte, problemele și sarcinile care au stat în fața tineretului sovietic și a detașamentului său de avantgardă, Comsomolul, în educarea comunistă a tineretului precum și contribuția acestuia la lupta pentru construirea socialismului).

BORIS POLEVOI: *Atelierul de foc* — (analizează, cu deosebită pătrundere procesul transformării tânărului fierar Jenca Sizov, dintr'un om preocupat de meschine ambiții personale, într'un stahanovist pătruns de o înaltă conștiință socialistă. Povestea vieții lui Sizov este povestea creșterii și călirii a nenumărați constructori ai socialismului, este povestea adevărată a luptei duse pentru smulgerea, din conștiința oamenilor, a rămășițelor putrede lăsate de capitalism).

V. V. IVANOV: *Comsomolul ajutor al Partidului Comunist (b)* — (un scurt istoric al Comsomolului și o prezentare a felului în care tineretul sovietic, mobilizat de Comsomol, a înțeles să răspundă la toate chemările Partidului Comunist (b).

ARCADIE GAIDAR: *Școala* — (roman autobiografic, în care scriitorul descrie participarea sa la lupta pentru victoria bolșevicilor și instaurarea socialismului în Rusia).

VERA CHATLINSCAIA: *Bărbăție* — (roman în care este descrisă construcția primului oraș al tineretului, Comsomolsk, pe Amur).

În ajutorul profesorului de limba română

Despre unele noțiuni de teoria literaturii

Părțile din manualul de limba română pentru clasa a VIII-a, publicate în „Gazeta Învățământului", au stârnit, după cum era de așteptat, în rândurile profesorilor noștri de limba română, un viu interes și o preocupare rodnică. Din diferite colțuri ale țării, ne-au sosit scrisori în care profesorii își exprimă satisfacția că noul manual le dă un instrument ascuțit de pătrundere în adâncul operei literare și de înțelegere temeinică a ei. Noutatea perspectivei, orientarea justă pe liniile coordonatelor esteticii marxist-leniniste oferă prilejul de dezbateri fructuoase în cercurile pedagogice de specialitate, marcând apoi rezultate pozitive în pregătirea și orientarea elevilor noștri pe tărâmul atrăgător al descifrării alfabetului teoriei literaturii.

Multe din observațiile juste sosite de pe teren au contribuit la îmbunătățirea manualului recent apărut.

Este însă prea adânc înrădăcinată întreaga educație diformă a trecutului, ca s'o putem mătura dintr'odată, definitiv și în întregime din mentalitatea noastră! Poate de aceea, unii din profesorii noștri de limba română, stăpâniți încă de formalismul vechei retorici idealiste, nu pot, decât cu greu, să iasă din anticile tipare și să pășească pe calea nouă a interpretării adânci și integrale a operei literare. Astfel, de pildă, un profesor de limba română dela Piatra-Neamț e încă plin de „nedumeriri" în ceea ce privește deosebirea dintre tema, ideea și subiectul operei literare, iar o profesoară dela școala elementară Nr. 42 din București persistă în greșala de a confunda intriga cu înlănțuirea cauzală a acțiunii. Pentru a îndepărta și a limpezi aceste nedumeriri, încercăm să reluăm și să adâncim noțiunile amintite mai sus.

Spre o mai ușoară înțelegere vom lua un caz concret.

Să urmărim, de exemplu, cum putem utiliza noțiunile amintite (temă, idee, subiect, intrigă) pentru o justă înțelegere a comediei lui I. L. Caragiale „O scrisoare pierdută".

I. L. Caragiale a privit cu atenție viața și frământările sale și a observat cu desgust întregul putregai moral și politic al regimului exploatator din acel timp. Asupra acestei realități a vrut el să atragă atenția cititorilor și spectatorilor. Tocmai de aceea autorul a scris operele sale literare. Acest material luat din viață, aceste fenomene pe care le-a ales I. L. Caragiale din realitatea înconjurătoare, înfățișându-le în comedia sa „O scrisoare pierdută" formează tema acestei opere literare. Pentru a-și desvălui însă tema — tabloul societății corupte a timpului, — autorul a imaginat un întreg șir de fapte și evenimente, legate între ele, din care se desprind pline de semnificație, atât caracterele diferitelor personagii cât și relațiile dintre ele. Ori această desfășurare succesivă a evenimentelor (pierderea scrisorii, șantajul lui Cațavencu, întrunirea electorală, sosirea lui Dandanache etc.) constitue tocmai subiectul operei respective.

Nu trebue să uităm însă că în orice operă literară, poziția de clasă a autorului lasă o adâncă amprentă asupra felului cum alege și înfățișează autorul faptele ce le prezintă.

Alegând acele întâmplări din viață ce le-a zugrăvit în comedia sa, I. L. Caragiale și-a exprimat, în același timp, atât aprecierea sa asupra faptelor prezentate cât și concluziile pe care vrea să le tragă cititorii din opera sa: disprețul și revolta față de lumea putredă și meschină a politicianismului burghez.

Ideile autorului asupra faptelor înfățișate în opera sa, concluziile la care ajunge și vrea să le sugereze cititorilor săi formează înțelesul ideologic al operei, adică **ideea operei literare**. Între temă și **idee este însă o legătură indestructibilă**. Tema adâncește ideea autorului, în timp ce ideea desvoltă tema operei.

Dar și între temă, ideea și subiectul operei există aceeași strânsă legătură. Fiecare eveniment, fiecare episod din comedia lui Caragiale, de pildă, desvălue și adâncește tema, fiind totodată necesar pentru înțelegerea conținutului ideologic al operei autorului. Nu trebue să uităm nicio clipă că pentru o justă înțelegere a unei opere literare, accentul de bază trebue să cadă pe explicarea temeinică a conținutului ei ideologic.

Subiectul comediei lui Caragiale, — întreaga canava de fapte din care se desprinde atât de viu personagiile tipice ale oamenilor corupți și meschini ai vremii, — întreaga acțiune a piesei se desvoltă și se precipită datorită unui eveniment, în aparență, neînsemnat: pierderea scrisorii de dragoste adresată de Tipătescu soției șefului conservator dintr'o urbe de provincie a veacului trecut.

Acest eveniment, datorită căruia se desfășoară întreaga acțiune a comediei, veriga care trage întregul lanț al faptelor ulterioare, constitue intriga operei respective.

Nu intenționăm, în acest prim articol, să extindem mai mult adâncirea **abc-ului** explicării operei literare. În sumarele notări de mai sus am ținut doar să aducem o completare la materialul prezentat în manualul de clasa a VIII-a, în ceeace privește unele probleme ale teoriei literaturii ce nu și-au găsit încă o deplină înțelegere.

Pentru a aduce completări și adânciri a diferitelor probleme din acest domeniu socotim necesar să lăsăm această rubrică deschisă. Contribuția pozitivă a profesorilor noștri de limba română din întreaga țară ne va fi extrem de utilă. În felul acesta, rubrica noastră va deveni, cu adevărat, un instrument prețios în munca profesorilor noștri de limba română.

C. Vasluianu

NAVEȚIȘTII

Directorul școlii elementare din Afumați-Ilfov, arăta zilele trecute că întâmpină unele greutăți cu supravegherea elevilor, din cauza întârzierii la cursuri a învățătorilor și profesorilor domiciliați în Capitală. Absențele le notase în condica de prezență.

Directorul școlii din Cornetul își exprima nemulțumirea că nu este ajutat în muncă în special la asigurarea frecvenței elevilor de către profesori care, după ce își fac orele, se înapoiază imediat la oraș.

Către aceste localități merg autobuzele S.T.B. de câteva ori pe oră, mult mai dese, deci, de cum ar fi trenurile spre alte localități. Totuși, prezența la cursuri suferă.

Este o veche obișnuință a învățătorilor și profesorilor, domiciliați în orașe și care au posturi sau catedre în comunele vecine, la țară, să facă „naveta". Se face naveta chiar și pe distanțe mai mari, de 40—50 km.

Drumul acesta zilnic îi obligă la o serie de eforturi și greutăți: sculatul mai de dimineață, oboseala drumului, o eventuală răceală în timpul iernii, cheltueli în plus de transport.

O profesoară socotea că mai mult de o treime din salariul lunar o cheltuește cu drumul și că orele acestea de drum îi sunt răpite din timpul prețios pentru pregătirea lecțiilor.

Dar, ceeace este mai important, este faptul că munca nu se mai poate duce planificat. Suferă deci atât planul de lucru al fiecărui profesor sau învățător navetist, cât și planul general de muncă al școlii.

Orele de lecții sunt plasate în orarii nu după considerațiuni pedagogice, ci după criterii personale, după posibilități. Mersul trenurilor sau al autobuzelor reglementează în asemenea cazuri stabilirea sau mai bine zis îngrămădirea orelor de lecții.

În afară de clasă, mai suferă și activitatea extrașcolară, cea social-culturală, la care navetiștii participă grăbit, pe apucate.

Suferă, deasemeni, ședințele de lucru ale consiliilor pedagogice sau ale organizațiilor locale, iar cei în cauză riscă să fie rău priviți de localnici.

In astfel de condițiuni, nu poate fi păstrată nici permanența legătură cu familia și cu organizațiile de masă locale.

Așa dar, o rămânere în sat, cel puțin în cursul săptămânii este mai mult decât necesară. În felul acesta, profesorii și învățătorii vor cunoaște mai bine realitățile în care și cu care lucrează.

Un profesor, navetist și el, care funcționează într'o localitate depe linia București-Giurgiu, spunea că nu-și închipuie să fie atât de multe lipsuri în sat, să se trăiască atât de primitiv. „De aci, din realitatea satului, mai mult decât din cărți monografice, pot să-mi adun material documentar pentru viitoarea teză de doctorat, în specialitate". Și avea multă dreptate! Profesorul acesta, ca și ceilalți dela școala elementară din Vidra, după orele de clasă, vizitează satul. Stau de vorbă cu sătenii. Le cercetează gospodăria. Fiecare are răspunderea unui sector de alfabetizare. Văd cu ochii educatorului și ai celui doritor de o viață mai bună și de un trai mai omenesc, condițiunile în care trăiesc copiii din familiile țăranilor muncitori. Mai constată, totodată, falimentul cunoștințelor date teoretic, desprinse de realitățile vieții. Multe din scăderile elevilor la lecții sunt acum înțelese și justificate. Apare nevoia de organizare imediată a unui curs de pregătire a lecțiilor la școală.

Fără o rămânere permanentă în problemei navetismului se observă în comuna Afumați, unde se va deschide în curând o cantină a corpului didactic, la care s'au înscris până în prezent 15 persoane. Se va pregăti aci o hrană substanțială și, credem, calitativ mai bună decât aceea servită în ziua de 27 Oct. la cantina dela Vidra.

In felul acesta, corpul didactic din Afumați va putea cuprinde în bune condițiuni munca școlară și extrașcolară. Vor fi cercetate zilnic cele două internate care au luat ființă și cantina elevilor. În sala de meditații vor funcționa cursurile de alfabetizare, se vor rândui profesorii și învățătorii, ajutând efectiv în muncă pe elevi așa cum face acuma numai profesoara Ghimbășanu.

Problema „navetei" rămâne deschisă. Ea poate fi rezolvată atât prin hotărîrea celor în cauză, cât și în ce privește locuința și cantina, prin sprijinul efectiv al organizațiilor locale.

I. Petrescu

Cartea

„PEDAGOGIA"

Material didactic ajutător pentru Institutele Superioare de Învățământ și Universități, sub redacția Prof. I. A. Cairov

Editura de Stat, Pedagogie și Psihologie, 1949

Prin apariția în românește a „Pedagogiei" sovietice, redactate sub conducerea prof. I. A. Cairov, se pune pentru prima oară la dispoziția cadrelor didactice și a studenților noștri un material științific în acest domeniu. Dacă celelalte lucrări sovietice asupra educației, apărute până acum în românește, ne ajută să adâncim laturi importante ale procesului educativ, lucrarea de care ne ocupăm, reprezintă mai mult: o vedere de ansamblu asupra problemelor esențiale ale educației comuniste. Ea adâncește în mod științific toate aceste probleme, prezentându-le în legătura lor organică. Ea vine în ajutorul reformei învățământului nu numai prin informațiile pe care ni le aduce asupra școlii sovietice, ci și prin îndrumările complete pe care ni le dă. Este neîndoelnic că introducerea acestui manual în învățământul nostru pedagogic va avea drept urmare o creștere serioasă a nivelului activității de educare a tinerei generații de constructori ai socialismului.

„Pedagogia" este întocmită de către un colectiv de specialiști, în frunte cu Acad. B. P. Esipov, S. M. Rives, N. M. Șulman, E. N. Medânschi ș. a., sub conducerea prof. A. I. Cairov, ministru al Învățământului R.S.F.S.R., președintele Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Principiul de bază pe care îl putem urmări în tratarea fiecărei probleme din manual este cel al partinității pedagogiei. „Orice încercare de a rupe pedagogia de politică este, principial și practic, potrivnică marxismului și leninismului" (pag. 35). Autorii ne arată că toți acei pedagogi care au afirmat că ei s'ar afla în afara politicii și că educația trebue scoasă de sub influența politică au adoptat în realitate opiniile clasei burgheze. Urmărind educația în diferitele orânduiri sociale, constatăm caracterul ei istorico-social și de clasă. Niciodată pedagogii care au reprezentat o clasă exploatatoare n'au izbutit să se ridice la o concepție științifică asupra educației. Chiar cei mai progresiști ideologi ai burgheziei au studiat educația de pe poziții idealiste și au ignorat legile vieții sociale. Bazele unei pedagogii științifice nu s'au putut pune decât odată cu apariția marxismului. Numai prin aplicarea metodei dialectice la fenomenele educației s'a putut construi pedagogia ca o știință care să reflecte just legile de desvoltare a fenomenelor educației și să lumineze calea activității creatoare a Pedagogiei. Așa dar adevărata Pedagogie științifică este „pedagogia care urmează linia Partidului marxist-leninist; ea reflectă just existența obiectivă a legilor de desvoltare a fenomenelor educației și îndrumează munca educativă în conformitate cu tendințele progresiste în desvoltarea societății". (pag. 34).

Singura concepție pedagogică științifică fiind cea marxist-leninistă, urmează că obiectul pedagogiei nu poate fi educația „în general", ci educația comunistă. Se înțelege că pedagogia cercetează și alte forme ale educației, dar în mod critic, combătându-le pe cele reacționare și evidențiând pe cele care, la vremea lor, au fost progresiste. „Nouă ne revine sarcina să folosim cu spirit critic, tot ce e folositor în moștenirea pedagogică a trecutului" afirmă autorii, dând drept exemplu aportul prețios adus de reprezentanții pedagogiei democratice ruse ca Bielinschi, Herțen, Cernâșevschi, Dobroliubov și alții.

În acest fel nou de a înțelege noțiunile generale ale pedagogiei se poate vedea limpede diferența dintre manualul de față și vechile manuale burgheze de pedagogie.

Pe aceeași linie a unui consecvent spirit de Partid este rezolvată și problema scopului educativ. Scopurile care călăuzesc educația comunistă nu pot fi rupte de problemele clasei muncitoare. Nu în sfere ideale, ci în realitatea concretă, trebue găsite aceste scopuri. Întreaga educație comunistă este îndreptată spre „pregătirea de constructori activi, desvoltați multilateral, ai societății comuniste, de apărători capabili și curagioși ai Statului Sovietic" (pag. 49). Asemenea oameni trebue să fie nu numai instruiți și bine pregătiți ideologiceste, dar și să aibă un înalt nivel politic, să fie de o perfectă intransigență bolșevică, să nu se teamă de piedici și să știe cum să le învingă, să cunoască și să respecte morala comunistă, bazată pe patriotismul și internaționalismul proletar.

Școala care urmărește scopuri atât de mărețe, este organizată pe cu totul alte baze decât școala care urmărește scopurile negre ale capitaliștilor. Iată dece, la baza construirii sistemului de învățământ, Statul Sovietic a realizat pentru prima oară câteva principii de seamă: caracterul de Stat al școlii, completa separare a școlii de biserică, unitatea școlii, învățământul în limba maternă, principiul egalității femeilor și bărbaților în ceea ce privește dreptul la instrucțiune, principiul învățământului general elementar și al accesibilității pentru toți în școlile de toate gradele. Prin realizarea acestor principii, educația din Uniunea Sovietică corespunde pe deplin intereselor întregului popor.

Toate aceste chestiuni sunt tratate în prima parte a lucrării, intitulată „Bazele Generale ale Pedagogiei". Vom reveni asupra părții a II-a (Teoria învățământului sau Didactica) și a III-a (Teoria Educației) pentru a arăta felul în care aceste probleme capătă rezolvări noi, complet deosebite de cele din învățământul pe care ni-l lăsase moștenire burghezia.

★

În conștiința oamenilor de știință din Uniunea Sovietică sunt adânc înrădăcinate cuvintele marelui Stalin: „Nu ne putem mișca înainte și nu putem mișca înainte știința fără să supunem unei analize critice principiile învechite și părerile autorităților renumite". De mare ajutor ne-au fost și nouă rezoluțiile date în ultimii ani de C.C. al P.C. (b) în legătură cu problemele ideologice. Un minunat îndreptar pentru știința noastră este și lupta necruțătoare pe care savanții sovietici o duc împotriva oricăror urme de obiectivism și cosmopolitism, în toate ramurile practicii și teoriei științifice.

Cu același spirit de critică partinică, au primit pedagogii sovietici lucrarea redactată sub conducerea prof. I. A. Cairov. Numeroase instituții de specialitate, în frunte cu Academia de Științe Pedagogice, au organizat desbateri în jurul acestei lucrări, cu participarea profesorilor și institutorilor dela Facultățile de Pedagogie. Revista „Pedagogia Sovietică" reproduce în numărul 5,949 discuțiile pline de interes desfășurate la filiala din Leningrad a Academiei. La Moscova, ședința a fost încheiată prin cuvântul autorilor manualului, în frunte cu I. A. Cairov, care s'au arătat gata de a trece la îndreptarea lipsurilor relevate.

În discuțiile purtate, participanții au subliniat valoarea manualului, arătând că el duce mai departe știința educației socialiste și asigură o mai bună pregătire a profesorilor în acest domeniu. Printre lipsurile care vor trebui remediate la viitoarea ediție, s'a remarcat următoarea: autorii ar fi trebuit să afirme cu mai mult curaj că pedagogia sovietică este singura pedagogie științifică; critica teoriilor burgheze asupra educației ar fi trebuit făcută cu mai multă combativitate. Strălucitele victorii ale biologiei sovietice din ultima vreme au făcut să pară învechită partea în care se tratează problema eredității, a mediului și a educației.

Stalin ne învață că adevărata știință „își pleacă urechea cu luare aminte, la glasul experienței, glasul practicii". Manualul n'a ținut seama în deajuns de experiența educativă sovietică. La încheerea discuțiilor I. A. Cairov și-a luat angajamentul, de a asigura „o studiere profundă și o generalizare critică a materialului care reflectă experiența de muncă a învățătorimii sovietice progresiste".

Discuțiile au mai arătat necesitatea de a se completa manualul cu capitole speciale, referitoare la particularitățile desvoltării fizice și psihice ale diferitelor vârste ale copilului și la problemele practice ale conducerii școlii. Importantă pentru noi este sublinierea pe care au făcut-o câțiva pedagogi cu renume în legătură cu rolul uriaș al pedagogiei sovietice pentru țările de democrație populară.

Un exemplu de felul în care discuțiile au clarificat problemele esențiale ni-l dă înlocuirea, în cadrul definiției educației, a noțiunii „pregătire" cu „formare" care exprimă mai bine rolul și puterea educației. Astfel definiția educației, dela pag. 19, va trebui citită: „Educația comunistă reprezintă formarea — orientată spre un scop precis și realizată în mod planificat — a generațiilor viitoare, în vederea participării în mod activ la construirea societății comuniste și la apărarea Statului Sovietic care construește această societate".

Manualul „Pedagogia" trebue considerat drept cea mai sistematică și completă lucrare care există în acest domeniu.

Rod al unei îndelungate activități științifice, manualul reprezintă o încercare de sinteză a tot ceea ce au dat mai bun pedagogii sovietici. El stă la baza studierii Pedagogiei în învățământul superior al U.R.S.S.

Îmbogățindu-se cu acest manual, literatura noastră pedagogică capătă noi perspective. Dilletantismului în tratarea problemelor educative i se dă o grea lovitură. Influențele pedagogiei burgheze vor putea fi combătute cu ajutorul acestui material verificat îndelung în Țara Socialismului.

Este datoria fiecărui educator să studieze temeinic acest manual care ne dă îndrumări concrete asupra modului în care învățătura marxist-leninistă se aplică la diferitele probleme ale educației. El va rămâne în acest an școlar materialul principal pentru studiul pedagogiei în învățământul nostru.

Acad. Gruzdev a afirmat că, pentru U.R.S.S., noul manual de Pedagogie „constitue un însemnat pas înainte".

Pentru noi, pedagogii din R.P.R., însușirea acestui material științific înseamnă un adevărat salt, pe care realizările oamenilor muncii îl fac posibil și necesar. Să ne însușim învățăturile Pedagogiei sovietice, pentru ca sectorul pedagogic să poată merge în pas cu celelalte sectoare care construesc socialismul în țara noastră.

M. S.

I. V. STALIN DESPRE ROLUL ÎNVĂȚĂTORULUI IN CONSTRUIREA UNEI VIEȚI NOI PE BAZA SOCIALISMULUI

(Urmare din pag. 1-a)

sprijinul largilor masse ale oamenilor muncii, organizați în sindicate. El duce lupta pentru libertate alături de proletariatul internațional, alături de Marea Țară a Socialismului.

Educatorii noștri au pilda strălucită a învățătorilor sovietici, care au dat continui dovezi de abnegație. Ei au străbătut kilometri prin taiga înghețată spre a duce lumina științei de carte. Tânăra Alla Cerrucova, plecată voluntară în insula Jusnuri din Marea Albă, a creat acolo școală, bibliotecă și cerc de lectură. Învățătoarele din orașele asediate ale Sevastopolului și Stalingradului organizau cu riscul vieții cămine și adăposturi pentru copii. Dela acești educatori, care au luptat activ pentru transformarea satelor sovietice și care s'au dovedit demni de cinstea pe care Stalin, conducătorul luptei popoarelor și Partidul Comunist (b) le-a arătat-o, au multe de învățat educatorii noștri.

În anul ce se deschide în fața noastră, în anul ce va însemna un pas imens spre socialism în țara noastră, salariații din învățământ trebue să-și facă o profundă analiză sufletească pentru a înlătura, cu hotărîre, resturile care îi mai leagă de un trecut de exploatare.

Educându-și conștiința de clasă, întărindu-și dragostea față de popor și solidaritatea față de cei ce apără pacea în lumea întreagă, ei trebue să merite cinstea ce li se face, trebue să lupte pentru a deveni în Republica noastră „învățătorii poporului".

ENERGIA ATOMICĂ IN SLUJBA PROGRESULUI ŞI A PĂCII

Discursul pronunțat de tov. Vișinski în Comitetul Politic Special cu privire la interzicerea armei atomice și controlul ei internațional a fost citit de milioane și milioane de oameni ai muncii cu o imensă bucurie și o legitimă mândrie.

Se arată acolo că în Uniunea Sovietică, Țara Socialismului biruitor, energia atomică este folosită în scopuri pașnice, pentru a schimba cursul apelor și a muta munții, pentru a da mai multă pâine, pentru a spori bunăstarea poporului sovietic, pentru construirea comunismului.

In discursul său tov. Vișinski spunea:

„Noi, în Uniunea Sovietică folosim energia atomică nu în scopul de a face rezerve de bombe atomice, cu toate că sunt sigur că atunci când va fi nevoe de ele — dacă din nefericire aceasta s'ar întâmpla — vor fi atâtea câte sunt necesare. Noi folosim energia atomică în funcție de planurile noastre economice și de interesele noastre economice. Noi dorim să punem energia atomică în slujba îndeplinirii marilor sarcini ale construcției pașnice, pentru a arunca munții în aer, pentru a schimba cursul apelor, pentru a iriga deșerturile și pentru a deschide drumuri noui de viață acolo unde rareori a păsit piciorul omului. Aceasta o facem noi, ca stăpâni ai pământului nostru, potrivit planului nostru și noi nu suntem obligați nici să ne supunem și nici să dăm socoteala în această privință vreunui organ internațional.

Intr'adevăr Uniunea Sovietică folosește energia atomică în scopuri pașnice, pentru imense lucrări de irigație, de fertilizare a pământului.

Acolo unde cele mai puternice explozibile cunoscute în zilele noastre nu pot să distrugă decât zeci sau sute de metri de stâncă, întrebuințarea energiei atomice face ca dintr'o singură lovitură munți întregi să sară în aer.

Energia atomică a fost întrebuințată în Uniunea Sovietică pentru realizarea unui uriaș plan, al echipei de ingineri de sub conducerea inginerului Davidov.

Dela Berlin a sosit de câteva zile o știre de o importanță științifică excepțională. Ziarul „Nacht Express" anunță că savanții sovietici vor schimba cursurile fluviilor Obi și Ienisei, cele mai mari cursuri de apă din Siberia, cu ajutorul energiei atomice. Jurnalul „Nacht Express" precizează că exploziile atomice au fost întrebuințate pentru a înlătura obstacolele naturale în construirea acestei opere gigantice.

Aceste lucrări, conduse de inginerul Davidov, vor servi la irigarea și fertilizarea a 30 milioane hectare.

Proectul mai prevede de asemenea deschiderea unui canal care să poartă o parte din apele râului Obi spre Marea Aral. Prin crearea unei puternice hidrocentrale se va produce o cantitate de energie electrică evaluată la 82 miliarde kilowați-oră.

Din punct de vedere industrial se prevede crearea unei puternice industrii în locul unde altădată se afla deșertul Kara Kum. Deșertul Kara Kum și depresiunea centrală a câmpiei siberiene vor fi transformate într'o adevărată oază de verdeață.

Pe terenurile agricole care vor fi create în urma irigării deșertului Kara Kum se vor cultiva cereale pentru o populație de 200 milioane de oameni.

Și toate acestea în timp ce guvernanții americani nu se gândesc decât cum să folosească energia atomică în scopuri războinice. Intrebuințarea energiei atomice în industria pașnică ar însemna pentru businesmanii americani o lovitură îngrozitoare. Să ne gândim numai la milioanele de șomeri ai Statelor Unite. In eventualitatea întrebuințării energiei nucleare în industria americană, în actuala condiție a stăpânirii și exploatării imperialismului, numărul șomerilor va crește infinit mai mult, atingând cifre nemaiîntâlnite. Regimul capitalist s'ar prăbuși imediat. De aceea trustmanii americani încearcă pe toate căile să-și asume monopolul controlului energiei atomice.

In Uniunea Sovietică această energie este pusă în serviciul progresului și al păcii.

Iată deosebirea fundamentală dintre regimul capitalist și cel socialist.

Popoarele sesizează această deosebire și de aceea luptă în lagărul păcii și al democrației, împotriva atâțătorilor la război.

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

Organul Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești

a împlinit doi ani de apariție

La 11 Noembrie a. c., s'au împlinit doi ani dela apariția ziarului *„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"*, organul Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești.

Pentru presa comunistă de pretutindeni, apariția acestei publicații a constituit un exemplu viu de combativitate și de înaltă principialitate bolșevică în lupta pentru pace, pentru democrație și socialism.

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!" înseamnă un ajutor neprețuit, deoarece el îndrumează mișcarea comunistă mondială în spiritul internaționalismului proletar și al dragostei fierbinți față de Marea Uniune Sovietică, Țara Socialismului victorios, bastion al păcii și al libertății popoarelor, față de Partidul Comunist (bolșevic), avantgarda mișcării revoluționare, și față de tovarășul I. V. Stalin, genialul conducător și învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă.

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!" îndeplinește cu cinste rolul său de propagandist, agitator și organizator colectiv în lupta antiimperialistă, fiind răspândit în numeroase limbi în toate colțurile lumii.

Demascând cu tărie și intransigență uneltirile mârșave ale imperialiștilor americani și ale uneltelor lor, social-democrații de dreapta și trădătorii titoiști, organul Biroului Informativ este o expresie vie a unității indestructibile a Frontului Unic Socialist.

Demascând și izolând banda de trădători și spioni fasciști, condusă de Tito, organul Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești a contribuit cu tărie la întărirea vigilenței comuniștilor împotriva tuturor renegaților și dezertorilor din lagărul socialismului.

Pentru comuniștii din țara noastră, ca și pentru toți oamenii muncii, această publicație înseamnă un prețios îndreptar, care înarmează cu puternica știință marxist-leninistă.

La împlinirea a doi ani dela apariția ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!", „Gazeta Învățământului" aduce odată cu omagiul său și un călduros și tovărășesc salut de luptă organului Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești.

Din realizările școlilor noastre
în cinstea zilei Marii Revoluții din Octombrie

Cu multă însuflețire a fost sărbătorită în țara noastră cea de a 32-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. In preajma acestei mari sărbători a oamenilor muncii de pretutindeni, poporul muncitor din Republica noastră Populară și a sporit puterile de muncă pentru a întâmpina cu noi realizări ziua în care, acum 32 de ani, proletariatul rus câștiga strălucitoarea victorie împotriva țarismului înrobitor.

Alături de muncitori, care în numeroase întreprinderi au reușit să îndeplinească și să depășească planurile de lucru pe 1949, cadrele didactice din țara noastră și-au dus la bun sfârșit angajamentele luate în cadrul zilei de 7 Noembrie.

La școlile din Blaj au fost organizate discuții despre filmele sovietice

In preajma zilei de 7 Noembrie, într'un cadru festiv, au fost prelucrate, la toate școlile din Blaj teze despre Marea Revoluție din Octombrie. Planul festivităților a fost stabilit pentru fiecare școală în parte, în consiliile pedagogice. Conferințele ținute în Săptămâna prieteniei româno-sovietice au fost urmate de programe artistice alcătuite din coruri, recitări, dansuri sovietice, românești și maghiare. Școlile au organizat discuții despre filmele sovietice care au fost vizionate în comun: Cravata Roșie, Povestea unui om adevărat, Cornul de Aur, Vulturii Mării, și despre piesa „Cumpăna". Deasemeni, s'a organizat o „Expoziție miciuriniană".

Cadrele didactice și elevii școlilor din Cluj au efectuat 51.398 ore de muncă voluntară

Din inițiativa organizației de Partid și a Sindicatului, salariații învățământului din Cluj și-au luat, în cinstea zilei de 7 Noembrie, o serie de angajamente care aveau ca obiectiv antrenarea în muncă voluntară a membrilor Sindicatului Salariaților Invățământului din Cluj, a părinților și a elevilor, antrenarea membrilor Sindicatului în lucrări efectuate prin muncă colectivă, desvoltarea conștiinței cetățenești pentru respectul și ingrijirea avutului public, desvoltarea colaborării dintre școală și familie.

Aceste obiective au fost atinse prin mobilizarea cadrelor didactice, a părinților și a elevilor în jurul acțiunii de curățire a localurilor, de reparare a mobilierului didactic, de pavoazare, etc.

In cinstea celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie s'au realizat astfel următoarele: au prestat muncă voluntară 663 învățători și profesori, 231 părinți și 1501 elevi, efectuându-se în total 51.398 ore de muncă. Pentru materialele necesare acțiunilor sus menționate, 4.905 cetățeni au contribuit voluntar cu 748.743 lei. Economia realizată prin muncă voluntară se ridică la suma de 1.027.960 lei.

In cinstea aniversării a 70 de ani dela nașterea marelui Stalin, membrii Sindicatului Salariaților Invățământului din Cluj și-au luat angajamentul de a obține noi realizări, pe calea bunului mers al școlilor din Cluj.

Concursuri sportive la școlile din Tg.-Mureș

Pe lângă manifestările culturale prilejuite de ziua de 7 Noembrie, școlile din Tg. Mureș au inițiat printre elevi și o serie de concursuri sportive.

In ziua de 23 Octombrie, Comitetul local de sport a organizat un campionat de baschet-ball. In aceeași zi, s'a desfășurat primul concurs de selecționare la crossul „Să întâmpinăm 7 Noembrie, 1949". La acest concurs, au luat parte 685 eleve și 1001 elevi.

In plasa Tulgheș (jud. Ciuc) s'au difuzat cărți de literatură sovietică

Ziua de 7 Noembrie 1949 s'a sărbătorit cu mult entuziasm în toate școlile din plasa Tulgheș (jud. Ciuc).

Incă dela 30 Octombrie, învățătorii și-au dat concursul în cadrul căminelor culturale, organizând, cu prilejul Săptămânii prieteniei româno-sovietice, echipe de coruri, teatru și jocuri populare. Cadrele didactice s'au preocupat indeaproape de redactarea gazetelor de perete din clase și de organizarea colțurilor A. R. L. U. S.

Pe acest tărâm, au fost obținute rezultate frumoase la școlile din Tulgheș, Bicaz-Chei, Bicazul Ardelean, Tepeșeni, Toșorov, Putna și Telec.

In ziua de 6 Noembrie s'a organizat concursul A.R.L.U.S. La școala din Tulgheș-Centru, au participat 32 de elevi, la școala din Tulgheș-maghiari, 26 de elevi, la școala Bicaz-Chei, 58 de elevi, iar la școala Bicazul-Ardelean, 13 elevi.

In cadrul acțiunii de răspândire printre elevi a revistei „Pionierul", au fost făcute, la școala din Tulgheș, într'o singură zi, 49 abonamente.

Invățătorii au desfășurat o largă acțiune de agitație printre țăranii muncitori din comună, pentru popularizarea și explicarea mărețului eveniment dela 7 Noembrie 1917 și au contribuit la difuzarea cărților de literatură sovietică, S'au evidențiat, cu acest prilej, învățătorul Matei Gheorghe dela școala Tulgheș-Putna, învățătoarea Gheșa Maria dela școala Poiana Veche și învățătoarea Popescu Eugenia dela școala din Tulgheș. Acțiuni asemănătoare s'au întreprins și de către învățătorii din comunele Bicaz și Dămuc.

După materialul primit dela corespondenții noștri: Vasile Dumitrescu, prof. Aurel Lambrino și prof. Kakucs Andrei.

Școala din satul lui Horia

Fericetul este un cătun cu casele resfirate pe coamă de munte. Cu ani în urmă numai șoimii îi știau locul, căci din valea Aradei se întindeau, de o parte și alta, perdeaua verde a pădurilor de molift.

— Astăzi, afirmă cu obidă unul din muntenii acestui colț de țară, au rămas piscuri golașe. Și nu numai aici. Dacă urci mai sus, către vârf, vezi mai departe, spre Vașcău, și Huedin, alte coame de munte despădurit. Piatra și mușchiul au luat locul codrilor deși de altă dată. Și când credeți că s'a întâmplat aceasta? Nu mai departe decât în anii de după primul război mondial. In mai puțin de zece ani, banii englezului ne-au sfârtecat codrii de n'au mai rămas decât pe ici, pe colo, puține petice.

Vezi d-ta, în satul acesta, Fericet, s'a născut Horia. Colo mai sus, într'un luminiș de pădure, se afla casa lui. Noi n'am uitat locul acela. Casa nu mai este. Dar pe locul ei oamenii au făcut un ocol și au semănat flori.

Greu am mai trăit prin pustietatea asta! Cu cercuri, cu ciubăre, cu grinzi și cu câte o căruță de scânduri ne-am mai ținut. Pe unde n'am umblat noi? Pe Mureș, pe Târnave, în Banat, în Oltenia, până jos, la Dunăre. Am umblat mult și am învățat multe. Am văzut cum trăesc oamenii în alte părți. Așa ne-am dat seama cât de greu ne este fără învățătura de carte. La noi, mulți, ba am putea spune că aproape tot satul, n'a apucat să învețe, să citească și să socotească. Până la școala din vale îi departe. Când cad nămeții, nici oamenii în vârstă nu mai pot cobori, dară mi-te copiii. Cine a mai avut neamuri și cui i-a mai dat mâna, și-a mai lăsat copii acolo. Cine nu, a rămas așa.

Apoi tocmai de aceea, dacă am văzut noi și am văzut, ne-am hotărît să facem școală și în cătunul nostru. S'au mai schimbat multe lucruri și prin părțile astea. Oamenii s'au mai deșteptat. Ba au mai văzut că Partidul și Guvernul îi îndeamnă și-i ajută să învețe carte. Cine-i silitor, poate ajunge și în școlile mai mari dela orașe. Care din copiii noștri ar ii ajuns vreodată acolo, în alte timpuri? Dar acum, pe coama acestor munți unde n'a călcat picior de învățător, s'au înființat, rând pe rând, școli cu patru clase. Ce ne-am spus noi? Mateeștii au școală, Gingiuți, au școală, nu mai noi, în satul lui Horia să n'avem școală? Găzuse zăpada, anul trecut, când ne-am strâns să hotărîm asupra școlii. Pentru local, am găsit repede o casă în sat. Nu avea ferestre, era încă nelipită. Astea le-am împăcat repede. Am pus mână dela mână și am făcut ferestrele. Cât despre crăpăturile dintre bârne, le-am înfundat cu câlți. Am adus o sobă, ne-am mai făcut niște bănet. Dar ce te faci de învățător? Până ajungem noi la Turda, până găsești Inspectoratul școlar, trece timpul și copiii noștri rămân fără carte. Zbătându-ne noi așa, numai ce-i vine în gând lui Coman să chemăm pe bătrânul Dagâna din cătunul vecin, Mateești, depe cealaltă coamă a muntelui. El a învățat, cândva timp, jos, la școala din Arada, și apoi a fugit la școala din Mateești, unde se învăța mai bine și fără bătaie și sfadă. Da: să vorbim cu Dagâna. El a mai învățat copiii vreo 20 de ani și poate primește să fie învățător și copiilor noștri. Și până una alta îl plătim noi. Așa am aranjat ca, dela 1 Ianuarie până la 1 Iulie 1949, copiii să facă școală în cătunul nostru. Și nu ne-a părut rău. Azi suntem chiar mândri. Copiii noștri au învățat carte. Știu să scrie și să citească, știu să facă socoteli ca și copiii din vale, dela Arada. Și dece să nu ne mândrim, spune scurt Nicula, unul din urmașii lui Horia (satul are mulți Nicula). La sfârșitul anului, copiii din Fericet au dat examen în fața unei comisii de învățători din comuna Albac și toți au fost promovați.

Nouă ne este drag bătrânul Dagâna. Nu numai pentrucă ne învață copiii, dar și pentru vorbele lui frumoase

★

Vă închipuiți poate că bătrânul Dagâna, pe numele lui de stare civilă Mateiaș Nicolae, este vreun învățător cu diplomă, care s'ar fi retras în satul său de munte după ieșirea la pensie? Nu. Invățătorul Fericetului este un țăran sărac din cătunul Mateești, comuna Arada, județul Turda. Are numai șase clase elementare, făcute pe vremea austriacilor. Este însă un om vioi, deștept.

— La început, spune bătrânul Dagâna, azi în vârstă de 73 de ani, mi-a fost foarte greu. Aveam la școală și oameni în toată firea. E drept că nu prea mă ascultau, nu prea învățau, se băteau între ei, ba uneori mă și amenințau. De n'aș fi avut multă răbdare, de nu m'aș fi putut stăpâni, aș fi părăsit de mult școala. Dar mi-s dragi copiii și tare mult vreau să-i ajut să învețe carte. Astăzi, după atâția ani, cred că mai mult grija decât priceperea ce am avut-o pentru copii mi i-a apropiat, și i-a făcut să învețe. Nu m'am răstit la ei. Am stat de vorbă cu fiecare în parte. Le-am arătat cât este de bine ca omul să nu-și piardă timpul numai cu joaca și nărjoneala. Că, într'o bună zi, o să caute timpul pierdut, cu lumânarea aprinsă, o să-l caute și n'o să-l mai găsească. Ei au înțeles. La munca și străduința mea dela clasă, ei au răspuns cu munca lor.

Acum, după atâția ani de întrerupere — am mai pierdut din deprinderea acestei munci. Totuși copiii mă ascultă. Poate și vârsta mea, precum și felul cum vorbesc părinții acasă, despre școală, ajută mult. E bine să se știe că oamenii de aici se interesează de școală. De multe ori vin la mine să mă întrebe cum învață copiii lor. Ba, uneori stau cu mine în clasă să vadă, cu ochii lor, cum li se poartă copiii la învățătură. Controlul acesta-i face pe copii să învețe și mai cu sârguință.

— Dar, continuă bătrânul Dagâna încă n'avem un local de școală ca lumea. E drept că stăm mai bine ca anul trecut. Avem o casă mai bună, mai mare, mai luminoasă. A dăruit-o pentru școală, unul din părinții copiilor. Oamenii de aici sunt hotărîți să-și facă și local propriu. Comitetul Provizoriu al plășii Câmpeni ne-a promis tot sprijinul. Curând vom primi materialul lemnos.

Trăim alte timpuri. Niciodată, până acum, moții de aici n'au nădăjduit să aibă școala și învățătorul lor. Intreținerea școlii și plata învățătorului nu mai apasă acum pe umerii lor. Regimul democrației noastre populare a luat asupra sa această sarcină. El ajută astăzi și oamenilor de aici să aibă împlinită una din marile lor dorințe, aceea de a avea școală pe vârful acesta de munte, de unde a răsunat vuetul de răscoală împotriva ciocoilor al cornului lui Horia.

A. Darie

POȘTA REDACȚIEI

● *Inv. Ionescu D. Constantin* — Goicea Mare jud. Dolj, *inv. Emilia I. Popa* — Dănești jud. Bacău; *Inv. I. Buzdugă* — comuna Tudor Vladimirescu — Covurlui; *inv. I. Constandache* — comuna Popești, jud. Iași; *Gr. Topan* — Bihor; C. Grosu — Galați și *Remus Victor Brebu* — Făgăraș. Vi s'au trimis răspunsuri personale, prin poștă.

● Prof. I. Dârdală—*Câmpulung-Bucovina. In corespondența dvs. intitulată: „Școala tehnică de construcții din Câmpulung-Bucovina", faceți mai mult aprecieri generale asupra importanței școlilor medii tehnice, aprecieri care au apărut atât în presa cotidiană cât și în gazeta noastră. Ne-ar interesa modul cum se lucrează la acea școală și mai cu seamă realizările practice ale elevilor. Vă rugăm să reveniți în acest sens.*

Expoziția Industriei Sovietice

Mii și mii de oameni ai muncii vizitează zilnic expoziția Industriei Sovietice, admirând realizările celei mai înaintate tehnici din lume. In clișeu: un aspect din hala mare a expoziției.

Aniversarea a 20 de ani dela înființarea Academiei Unionale de Științe Agricole „V. I. Lenin"

Academia Unională de Științe Agricole „V. I. Lenin" a fost înființată în anul 1929 printr'o hotărâre a Consiliului Comisarilor Poporului din U.R.S.S. Incă din 1922, primul Congres al Sovietelor U.R.S.S. a hotărît să se organizeze la Moscova un Institut științific central de agricultură, cu secțiuni în toate republicile unionale. Sarcina lui era de a unifica toate forțele științifice și practice pentru a desvolta și a ridica repede agricultura tânărului Stat Sovietic. Creată pe baza acestui Institut, Academia a devenit instituția științifică cea mai înaltă din țară în domeniul agriculturii.

Academia coordonează și conduce activitatea nenumăratelor Institute de cercetări științifice și stațiuni experimentale care studiază cele mai variate probleme, aducând astfel o însemnată contribuție la desvoltarea agriculturii socialiste.

In cei 20 de ani de existență, s'au creat minunate specii de culturi de cereale, fructifere, leguminoase, subtropicale etc. Datorită lucrărilor oamenilor de știință, agricultura a devenit posibilă în deșerturi și în nordul îndepărtat. S'au creat sute de noi mașini agricole: combaine perfecționate, semănătoare automobile, combine pentru strângerea recoltei de sfeclă de zahăr, utilaj tehnic pentru fermele de animale, etc.

Lucrările Academiei, pentru ridicarea fertilității solului, lucrările de agrotehnică pentru culturile noi și cele în privința ocrotirii plantelor, au căpătat o largă răspândire.

Academia a devenit statul major al științei agrobiologice sovietice, știința cea mai înaintată, ale cărei baze au fost create de marii oameni de știință Miciurin și Williams. Invățătura miciuristă este desvoltată cu succes de președintele Academiei Unionale de Științe Agricole „V. I. Lenin", academicianul T. D. Lâsenco.

O minunată caracteristică a muncii Academiei este legătura strânsă și zilnică cu masele largi ale agronomilor, colhoznicilor și sovhoznicilor. Cuceririle științei celei mai înaintate pătrund repede în viață. Astfel, de pildă, metoda iarovizării semințelor a fost aplicată chiar înainte de război pe o suprafață de peste 10 milioane de hectare. Astăzi, această metodă se folosește pe o scară și mai largă și dă țării sute de milioane de puduri de cereale în plus. In tot Sudul și Sud-Estul Uniunii Sovietice, se fac răsaduri de vară de cartofi, cu ajutorul cărora se obține o serioasă creștere a recoltei și o îmbunătățire a calității cartofilor. Au pătruns în practică și semănăturile de vară de lucernă, care asigură o mare recoltă de semințe. In 73 de regiuni și republici din diferite zone ale țării, se aplică metoda de prelucrare a semințelor cu ajutorul aerului cald, metodă prin care se obține o mare creștere a recoltei. Experiențele de plantare a pădurilor prin metoda cuiburilor, preconizată de academicianul Lâsenco, au dat rezultate minunate. In anul 1950, plantarea de păduri prin metoda cuiburilor se va face pe sute de mii de hectare. Ea va permite să se scurteze cu mult termenul de îndeplinire a planului stalinist de transformare a naturii. Lucrările Academiei pentru transformarea naturii din stepe și pentru întinderea culturilor subtropicale în regiuni noi, au o deosebită însemnătate pentru agricultura socialistă.

Academia Unională de Științe Agricole „V. I. Lenin" este o Academie cu adevărat populară. Ea atrage în munca sa zeci de mii de agronomi și colhoznici.

Sesiunea din August 1948 a Academiei a fost unul din cele mai mari evenimente în desvoltarea întregii științe biologice. Această sesiune a studiat rezultatele luptei dintre cele două tendințe în biologie și a arătat biruința deplină a învățăturii miciuriniste asupra mendelism-morganismului, care a dat faliment și în teorie și în practică.

Sesiunea din Mai 1949 a Academiei va intra în istoria științei zootehnice. Această sesiune a fost închinată problemelor îndeplinirii planului de trei ani pentru desvoltarea creșterii animalelor productive. Pe baza raportului academicianului T. D. Lâsenco, au fost luate hotărâri care deschid largi perspective cercetărilor științifice în domeniul creșterii animalelor pe baza învățăturii miciuriniste.

Sub îndrumarea Academiei, puternicul colectiv al savanților specialiști în științele agricole, înconjurat de grija neîntreruptă a Partidului, a Guvernului și a tovarășului Stalin, personal, dobândește, în fiecare an, noi succese care ajută la înflorirea agriculturii și a creșterii animalelor.

★

La Moscova, au sosit reprezentanți ai științei și fruntașii agriculturii din toate republicile Uniunii Sovietice, pentru a participa la sesiunea festivă a Academiei de Științe Agricole „V. I. Lenin". Sesiunea se va desfășura în Sala Coloanelor din Casa Uniunilor. Academicianul T. D. Lâsenco va expune un raport asupra rezultatelor muncii Academiei și asupra sarcinilor științei agricole.

Note politice externe

La 23 Septembrie a. c. delegația sovietică la O.N.U. prezenta Adunării Generale spre examinare un proiect de rezoluție privitor la condamnarea pregătirilor pentru un nou război și la încheierea unui pact al celor cinci puteri pentru consolidarea păcii. In esență aceste propuneri erau următoarele: să se condamne pregătirile de război ce se fac în unele țări și mai ales în Statele Unite și Anglia; să se recunoască, că, folosirea armei atomice și a oricăror mijloace de distrugere în masă este un fapt potrivnic conștiinței și onoarei popoarelor și incompatibil cu calitatea de membru al Organizației Națiunilor Unite — că întârzierea măsurilor efective cu privire la interzicerea necondiționată a armei atomice și instituirea unui control strict, internațional, corespunzător este inadmisibilă; să se exprime dorința ca cele cinci puteri — Statele Unite, Marea Britanie, China, Franța și U.R.S.S. — să-și unească eforturile în vederea înlăturării amenințării unui nou război și pentru încheierea între ele a unui pact pentru consolidarea păcii.

La 14 Noembrie, în cadrul unei importante ședințe, Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U., a luat în discuție aceste propuneri.

Cei care au urmărit, urmăresc și cunosc politica externă a Uniunii Sovietice își dau limpede seama că aceste propuneri sunt urmarea consecventă a acestei politici externe, politică pe care guvernul sovietic o practică cu neclintire dela apariția statului sovietic, al cărui cel dintâi act a fost istoricul decret asupra păcii drepte, democrate. Este ceeace a spus și A. I. Vișinski, în preambulul magistralului său discurs ținut în ședința din 14 Noembrie, discurs de o însemnătate politică deosebită.

Propunerile sovietice constituie un măreț program concret și eficace de întărire a păcii.

Acest program este programul care reprezintă năzuințele tuturor popoarelor, programul mișcării mondiale a partizanilor păcii, programul de luptă a sute și sute de milioane de oameni.

Propunerile Uniunii Sovietice au stârnit deaceea o adevărată turbare în rândurile atâțătorilor la război. Monștrii omenirii, dela imperialiștii americani și până la argatul lor cel mai josnic, fascistul Tito, s'au unit împotriva propunerilor delegației sovietice și s'au pregătit pentru a zădărnici adoptarea programului de pace, de care se tem ca de foc, pentrucă adoptarea lui ar însemna prăbușirea politicii lor criminale de război.

Rând pe rând și cu o logică de fier, A. I. Vișinski, a dărâmat în ședința din 14 Noembrie toate încercările pe care reprezentanții monopoliștilor agresivi le-au făcut pentru a masca planurile lor criminale de război în dosul unor fraze găunoase.

A. I. Vișinski a denunțat propaganda de război care se duce într'un număr de țări și în special în Statele Unite și Marea Britanie, propagandă care a luat forme tot mai sălbatice și isterice; el a denunțat cursa din ce în ce mai frenetică a înarmărilor ce se fac de către aceste țări pe spinarea populației, măsurile toate ce se iau în chip perseverent în vederea țelurilor de război.

Ca întotdeauna atâțătorilor la război li s'a spus pe nume. A. I. Vișinski a arătat că în fruntea lor se află cercuri conducătoare din Statele Unite.

S'ar putea — așa cum a arătat și A. I. Vișinski, — ca propunerile sovietice în vederea consolidării păcii să fie zădărnicite de mașina de vot a atâțătorilor la război. Ele vor înarma însă și mai puternic pe partizanii păcii, cari vor lupta cu mai mare hotărire, pentru înfăptuirea acestor propuneri.

„Puternica mișcare pentru pace a popoarelor — a spus A. I. Vișinski — este chezășia sigură atât a înfrângerii războiului, cât și a victoriei păcii".

In timp ce armatele populare Chineze, după proclamarea Republicii Populare Chineze, desăvârșesc eliberarea teritoriului Chinei de sub stăpânirea bandiților Kuomintangului, o așa numită „delegație" a guvernului naționalist chinez, cutează să participe „în numele poporului chinez" la lucrările Organizației Națiunilor Unite.

Această „delegație" unealtă a unui grup restrâns de emigranți, pe care o folosește tabăra imperialistă în scopurile ei agresive, nu are absolut nici o calitate de a reprezenta voința poporului chinez.

Iată dece Ciu En Lai, ministrul de afaceri externe al Republicii Populare Chineze a trimis Marți lui Trigve Lie, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite o telegramă în care declară că „guvernul popular central al Republicii Populare Chineze, este singurul guvern legal care reprezintă întregul popor al Republicii Populare Chineze".

Telegrama amintește deasemenea că „guvernul" Kuomintangului este în exil și risipit iar rămășițele forțelor lui vor fi în curând lichidate. Acest guvern reacționar, adaogă telegrama, a pierdut atât **de jure** cât și **de facto**, toate drepturile de a reprezenta poporul chinez.

Ciu-En Lay, în telegrama sa, cere în mod oficial, în numele guvernului popular central al Republicii Populare Chineze ca, în conformitate cu principiile și spiritul Chartei ONU, Organizația Națiunilor Unite să retragă imediat delegației așa numitului guvern național chinez, toate drepturile de a reprezenta mai departe poporul chinez în ONU, respectând astfel voința poporului chinez.

Va fi greu pentru reprezentanții cercurilor imperialiste la ONU în fața acestei sesizări oficiale, să continue în mod arbitrar, a lua niște jalnice fantome ale trecutului drept reprezentanți vii ai poporului chinez. Oricât nu le este acest lucru pe plac, ei vor trebui să sfârșească a mai îngădui la ONU pe impostorii kuomintangiști.

Articolul lui Fernand Grenier, deputat în Adunarea Națională Franceză și vicepreședinte al Asociației Franța—U.R.S.S., publicat recent în ziarul sovietic „Trud" sub titlul „In ajunul unor noui lupte de clasă în Franța", înfățișează un tablou foarte cuprinzător al Franței de azi. Din ce în ce mai mult se simt în Franța urmările dezastruoase ale planului Marshall. Incă din primul an de marshallizare — arată Grenier — numărul șomerilor s'a dublat. In afară de aceștia există sute de mii de șomeri parțiali. In cursul acestui an, moneda franceză a suferit trei devalorizări. Din Septembrie 1948 s'au pus în circulație bancnote suplimentare în valoare de 300 miliarde franci. Anul acesta, bugetul militar al Franței, destinat războiului din Vietnam și pregătirii războiului antisovietic se ridică la 600 miliarde franci. Aceasta înseamnă — precizează în articolul său Fernand Grenier — că în Franța se cheltuiește pentru război un milion de franci pe minut.

Pe baza acestei situații mișcarea pentru unitate în rândurile clasei muncitoare s'a întărit considerabil. Această mișcare pentru unitate, pornită de jos, în întreprinderi și instituții, este atât de puternică încât conducerea Uniunii Sindicatelor Creștine a fost obligată să înceapă discuții cu conducerea Confederației Generale a Muncii, în vederea unității de acțiune.

Această puternică mișcare pentru unitate a provocat dealtminteri demisia cabinetului Queuille.

Partidul Comunist Francez mobilizează masele la luptă pe baza unui program care cuprinde renunțarea la planul Marshall, la pactul Atlanticului și la celelalte acorduri legate de ele; încetarea imediată a războiului în Vietnam; mărirea salariilor și a pensiilor; un nou sistem de asigurări sociale și apărarea libertăților constituționale.

In Franța au loc actualmente numeroase greve. Conștiința politică a maselor — arată Fernand Grenier — crește neîncetat. Se merge spre noui și mari lupte de clasă.

Fernand Grenier arată că voința de luptă a poporului francez este însuflețită de victoriile obținute de Uniunea Sovietică, de forțele populare din China și de oamenii muncii din țările de democrație populară. Aceste victorii insuflă oamenilor muncii din Franța o mai mare încredere în forțele lor, în „victoria finală care va încununa lupta lor dârză pentru pace, independență națională și democrație".

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, — București

ANUL I Nr. 34 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 25 Noembrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130

„Nu poți fi adevărat leninist, nu te poți numi leninist și în același timp să te preocupe numai specialitatea ta, ca de exemplu: matematica, botanica sau chimia și să nu vezi altceva decât specialitatea ta. Un leninist nu poate fi specialist numai în ramura plăcutei sale științe — el trebue să fie în același timp un om politic și social, să se intereseze întotdeauna de soarta țării sale să cunoască legile evoluției sociale, să știe să se folosească de aceste legi și să ia parte activă la conducerea politică a țării".

I. V. STALIN

Forțele democratice sunt în stare să împiedice războiul

Discursul rostit de A. I. Vișinski, șeful delegației sovietice la O.N.U., în ședința din 16 Noembrie a Comitetului Politic al Adunării Generale, a avut un răsunet extraordinar nu numai în rândurile milioanelor de oameni care iubesc pacea și luptă în toată lumea pentru apărarea ei, dar și în mijlocul dușmanilor păcii, în rândurile imperialiștilor, ale instigatorilor la război, cărora le-a dat serios de gândit.

Pe un plan de înaltă principialitate, având o forță combativă excepțională, desfășurându-se pe linii logice inatacabile și folosind la modul major spiritul ironic sdrobitor, discursul lui A. I. Vișinski a luat pur și simplu reprezentanților Statelor Unite și ai celorlalte guverne imperialiste, orice posibilitate de a răspunde, de a argumenta. Ei au fost nevoiți să tacă; să tacă în mod rușinos.

Desbătând diferitele aspecte ale problemei păcii și războiului, A. I. Vișinski a demascat cu o vigoare extraordinară ipocrizia guvernelor imperialiste, — a conducătorilor nord-americani mai cu seamă. El a înfățișat cu date de necontestat pregătirile concrete de război pe care le fac guvernul american și guvernele americanizate, iresponsabila și criminala ațâțare la război împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară, pe care aceste guverne o regisează în aceeași vreme în care, vorbesc despre... „cooperare" internațională.

Șeful delegației sovietice a prezentat cifre și date precise asupra bazelor militare pe care Statele Unite și le-a pregătit pe toate meridianele globului, în oceane, pe mări, în Spania și Portugalia, la Polul Nord. A. I. Vișinski a arătat deasemenea în chip comparativ, procentele de cheltueli militare prevăzute în bugetele U.R.S.S. (19%), Anglia (30%) și în acela al Statelor-Unite (69%) dovedind cât de nebunească este cursa înarmărilor pe care o fac guvernele imperialiste și dimpotrivă cât de greu e accentul care cade în bugetul U.R.S.S. pe opera de construcție pașnică.

Tovarășul Vișinski a demascat duplicitatea guvernului nord-american care afirmă în teorie necesitatea interzicerii armei atomice și controlul internațional dar refuză în fapt și interzicerea acestei arme exterminatoare în masă și controlul internațional asupra ei. El a demascat substratul planului american care urmărește a înființa la cheremul imperialiștilor un supra trust atomic, proprietar peste toate resursele și intreprinderile atomice din lume. Combătând cu putere teoria imperialiștilor americani care în vederea instaurării hegemoniei lor mondiale și pentru a adormi vigilența popoarelor, susțin că suveranitatea națională nu mai e la modă, că ea este un concept învechit, feudal, medieval, A. I. Vișinski, reprezentantul marii, mândrei și puternicei Uniunii Sovietice, a spus:

„Noi avem destule forțe și mijloace pentru a ne păstra independența noastră economică și politică. Noi privim cu încredere în viitor, pentrucă avem în urma noastră un trecut măreț și pentru că al nostru este prezentul măreț creat de geniul poporului nostru. Noi vom respinge orice fel de plan care vrea să supună țara noastră controlului organizațiilor capitaliste străine".

Evident, capitalismul, guvernele imperialiste, n'au renunțat nici acum la ideia intervenției, a supunerii și sdrobirii Marii Țări a Socialismului triumfător. Existența și mărețele succese ale Uniunii Sovietice îi neliniștește profund pe capitaliști: îi înfricoșează deabinelea. Ei sunt conștienți că grație Marii Revoluții din Octombrie, construirii socialismului în U.R.S.S., neîntrecutei victorii obținute de Uniunea Sovietică în cel de al doilea război mondial, politicii și succeselor sale de după război, raportul de forțe pe plan internațional s'a schimbat în asemenea măsură în favoarea democrației și a socialismului, încât sfârșitul sistemului exploatării și asupririi capitaliste nu mai e o chestiune de scadență îndepărtată.

Este deadreptul ridicolă deaceea, pretenția guvernelor imperialiste, ca Uniunea Sovietică să dea pe mâna lor suveranitatea ei economică și politică așa cum i se cere de

(Continuare în pag. 4)

ȘCOALA ÎN SATELE ȘI ORAȘELE NOASTRE

Învățătorii și profesorii dela școala din Tomșani (Dâmbovița) au înființat un cerc de studiu marxist-leninist

Elevii școlii din satul Tomșani, jud. Dâmbovița, sunt proveniți din familii de țărani muncitori. Școala îi primește în sălile ei de clasă, curate, încălzite și frumos pavoazate. Elevii și-au organizat cercuri de meditație și cercuri științifice și literare unde își desvoltă cunoștințele primite în orele de curs și se deprind cu munca în colectiv. Membrii A.R.L.U.S.-ului au sediul în localul școlii, unde se întrunesc de două ori pe săptămână și citesc despre viața școlarilor din Uniunea Sovietică.

Pentru ridicarea nivelului lor ideologic, învățătorii și profesorii au înființat de curând un cerc de studii marxist-leniniste. In cadrul acestui cerc s'au reluat și tezele tratate la I.C.D.

Mihai Gavriliă
Corespondent

Din activitatea cercurilor pedagogice din Suceava

Școala sovietică constitue un exemplu de fiecare zi pentru învățătorii și profesorii din țara noastră. Urmând bogata experiență a cadrelor didactice sovietice și în cadrul măsurilor luate pentru îmbunătățirea muncii la catedră, au luat ființă, și pe lângă Secția de Învățământ și Cultură a Comitetului Provizoriu Suceava, o serie de cercuri pedagogice, a căror activitate este menită să ducă la aprofundarea cunoștințelor și la realizarea schimbului de experiență între profesori.

Zilele trecute, a avut loc la Suceava ședința cercului naturaliștilor. Cu acest prilej, s'au discutat probleme legate de Biologie arătându-se desvoltarea biologiei în U.R.S.S., concepția materialistă și progresistă a biologilor sovietici în lupta contra concepției idealiste și reacționare a lui Mendel, Morgan și Weissman.

La cercul de fizico-chimice, profesorul Cărăușu Mihai a prezentat cartea „Omul și forțele naturii", de Ilin. S'a subliniat, cu acest prilej, evoluția științei meteorologiei și s'a arătat contribuția savanților sovietici la desvoltarea acestei științei.

Prof. Reissman Iosif
Corespondent

Jocul este un bun mij loc de educare a copiilor

Cadrele didactice subscriu cu entuziasm pentru „Casa Scânteii"

Oamenii muncii din toate sectoarele de activitate au răspuns cu elan, în cadrul acțiunii de strângere a fondurilor pentru marele centru de arte grafice care va fi „Casa Scânteii".

Institutorii și profesorii, ca unii pentru care cartea tipărită este instrumentul principal de lucru, n'au rămas și nici nu puteau rămâne mai prejos.

Astfel, învățătorii, profesorii, personalul administrativ și personalul de serviciu dela instituțiile de învățământ din orașul Bistrița-Năsăud s'au întrunit în ședință plenară, în ziua de 26 Octombrie 1949, subscriind pentru „Casa Scânteii". In plus, învățătorii și profesorii și-au luat angajamentul să popularizeze această acțiune în sânul masselor, organizând prelucrări în ședințele cu părinții, scriind articole la gazeta de perete și la gazetele de stradă, ducând munca de lămurire dela om la om.

In ziua de 27 Octombrie, salariații școlilor din orașul Turnu-Severin, întruniți în amfiteatrul liceului „Traian", au subscris, cu entuziasm, pentru „Casa Scânteii" câte două zile din salariul lor pe o lună. Atmosfera caldă, în care s'a desfășurat ședința este o dovadă incontestabilă a atașamentului oamenilor școlii față de acțiunea Partidului pentru luminarea și înălțarea masselor din scumpa noastră Patrie.

Adela Briceag
și V. Șerban
Corespondenți

Cărți școlare, material didactic, mobilier și îmbrăcăminte pentru elevii școlilor elementare din județul Turda

Chiar înainte de începerea anului școlar, la Secțiunea de Învățământ a Comitetului Provizoriu Județean din Turda au început să sosească stocuri de material didactic și mobilier pentru școli.

In ultimele săptămâni sosesc cantități însemnate de manuale școlare, pentru a fi distribuite gratuit elevilor, fii de muncitori și țărani săraci dela școlile noastre. Astfel s'au distribuit până în prezent 23.394 de manuale, din care 5.382 exemplare în limba maghiară.

S'au distribuit, de asemeni, 531 bănci de stejar; 320 de mese de stejar lustruit; 400 de scaune; 100 de truse cu corpuri geometrice selecționate, din fag lustruit; 200 de hărți R.P.R. pânzate; 4 jocuri Policarpov mari, pentru grădinițele de copii; 28 truse Policarpov mici și 245 kg. haine pentru copii.

Invățătorii și profesorii din județul nostru și-au luat sarcina de a populariza în rândurile populației sătești și orășenești eforturile făcute de oamenii muncii pentru crearea unei vieți mai bune. Ei și-au luat angajamentul să școlarizeze mai mulți nestiutori de carte decât cei 8.000 prevăzuți în planul M.I.P. In această muncă Sindicatul nostru se află în întrecere cu Sindicatul județean Ilfov.

B. Petre
Corespondent

Economii realizate prin muncă voluntară de cadrele didactice din com. Lechința, județul Mureș

Cadrele didactice din com. Lechința (jud. Mureș), urmând exemplul clasei muncitoare care și-a însușit o nouă atitudine față de muncă, au luat o serie de inițiative care au dus la realizări frumoase.

Astfel, învățătorii din Lechința au văruit localul școlii prin muncă voluntară, realizând o economie de 15.000 lei. Clasele și cancelaria au fost frumos povoazate cu lozinci și grafice, care arată în permanență modul cum este realizat planul de lucru al școlii.

Datorită muncii de lămurire duse de învățători în cadrul vizitelor la domiciliul sătenilor, frecvența școlară s'a ridicat până la sută la sută.

Inv. Petre Necula
Corespondent

Tinerii recruți primiți cu drag la unități

Ziarul editat cu prilejul încorporării noului contingent, este primit cu entuziasm de către tinerii recruți

La Consiliul F. D. I. F. dela Moscova femeile din întreaga lume și-au exprimat hotărîrea de a duce cu mai mult elan lupta pentru pace

Situația internațională actuală pune o serie de sarcini speciale fiecărei secțiuni naționale a Federației Democrate Internaționale a Femeilor. Pentru a se discuta problemele referitoare la activitatea organizațiilor democrate a femeilor în lupta pentru pace, progres și bună starea popoarelor, delegatele femeilor din întreaga lume, organizate în F.D.I.F., s'au întrunit la Moscova în ziua de 14 Noembrie.

La ordinea de zi a ședințelor Consiliului F.D.I.F.-ului au fost înscrise o serie întreagă de probleme privitoare la apărarea păcii și a cuceririlor democratice:

1) Lupta F.D.I.F.-ului și a secțiilor sale naționale pentru pace; 2) Apărarea drepturilor economice în raport cu creșterea mizeriei și șomajului în țările capitaliste; 3) Presa democratică feminină și sarcinile ei; 4) Raportul Comitetului pregătitor al Conferinței Femeilor din Asia; 5) Ziua Internațională a Copiilor; 6) Raport asupra situației financiare a F.D.I.F.-ului; 7) Cereri de înscriere.

In cuvântările lor delegatele din țările capitaliste au arătat că forțele democratice care luptă pentru pace cresc și se întăresc în lumea întreagă. Ele au prezentat aspecte din lupta pe care o duc femeile din țările lor pentru pace și greutățile pe care le întâmpină.

Lupta femeilor din țările capitaliste și marshallizate este deosebit de grea, dar și acolo cauza păcii găsește apărători tot mai mulți. Reprezentanta femeilor americane, Muriel Draper, a arătat că în Statele Unite mișcarea pentru pace capătă amploare, iar delegata femeilor britanice a subliniat că femeile din Marea Britanie duc o luptă neobosită împotriva războiului.

Marie Claude Vaillant Couturier, secretara generală a F.D.I.F., cu ocazia unui meeting al activistelor din Moscova, ținut în ziua de 21 Noembrie în sala Coloanelor din Casa Sindicatelor, meeting la care au participat, pe lângă reprezentantele organizațiilor de femei din 36 de țări, și femeile stahanoviste din întreprinderile Moscovei, colhoznice, studente și muncitoare pe tărâmul literaturii, artei și științei a declarat: „Suntem fericite că avem ocazia, cu prilejul sesiunii Consiliului F.D.I.F., să transmitem eroi-

(Continuare în pag. 3)

O oră de chimie la școala specială de doi ani No. 1 din Bucu rești

(Citiți reportajul în pag. a 6-a)

La liceul de băeți din Roman s'a înființat un cerc de studiu pentru limba rusă

Pentru a îmbogăți cursul de limba rusă și pentru a îndeplini dorințele elevilor care vor să învețe mai mult decât ceeace obțin în cadrul orelor obișnuite de curs, la liceul de băeți din Roman a luat ființă un cerc de studiu pentru limba rusă.

Colectivul didactic al liceului a întocmit, pentru ședințele cercului de studiu, un plan de lucru care cuprinde: prelucrarea unui articol din „Pionerscaia Pravda", de unde sunt alese articolele care oglindesc viața școlară a pionierilor din U.R.S.S., citirea, traducerea și povestirea unui capitol dintr'o carte de povești ilustrate.

La sfârșitul ședinței se dă elevilor o ghicitoare, tot din ziarul pionierilor din Uniunea Sovietică. Ghicitoarea se citește în rusește, iar elevii dau deasemeni răspunsul în limba rusă. Răspunsurile la ghicitori se înseamnă, iar deslegarea justă se dă în ședința următoare. In felul acesta elevii frecventează regulat și urmăresc cu viu interes ședințele cercului de studiu.

Cărțile de povești sovietice au un text ușor de citit și în același timp interesant. Dacă povestea este scrisă în versuri, elevii învață să recite unele fragmente mai interesante.

Organizând cercul de studiu pentru limba rusă, colectivul didactic al liceului din Roman a trezit și a stimulat la elevi gustul de a cunoaște din ce în ce mai bine frumusețea limbii și a culturii sovietice.

Prof. P. Botoc
Coresp. sindical

SA DUCEM ȘI IN ȘCOALA O LUPTA NECRUȚATOARE IMPOTRIVA MANIFESTARILOR DUȘMANULUI DE CLASA

Nu s'a pomenit încă în istorie ca o clasă muribundă să depună armele înainte de a-și încerca și ultimele drojdii ale puterii întru apărarea celor din urmă poziții de exploatare. De aceea, în perioada de trecere spre socialism, lupta de clasă se ascute. In regimul nostru de democrație populară, care construește socialismul și care îndeplinește cu succes sarcinile dictaturii proletariatului, aceasta este un lucru foarte evident. „Dictatura proletariatului, spunea Lenin, nu înseamnă sfârșitul luptei de clasă, ci continuarea ei în forme noi. Dictatura proletariatului este lupta de clasă a proletariatului, care a învins și a luat în mâinile sale puterea politică, împotriva burgheziei învinse, dar care n'a fost nimicită, care nu a dispărut și nu a încetat să opună împotrivire, care-și întețește împotrivirea".

Clasa muncitoare din țara noastră, îndrumată de Partid, luptă cu îndârjire împotriva burgheziei în descompunere. Luptă muncind organizat și depășind normele. Luptă cu jurământul întrecerilor. Luptă împlinind Planul de Stat înainte de termen. Luptă demascând, printr'o vigilență comunistă, orice manifestare a dușmanului de clasă.

In cuvântarea ținută la adunarea festivă în cinstea zilei de 7 Noembrie, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a spus: „Sarcinile pe care ni le pune construcția socialismului în țara noastră cer o întărire a unității clasei muncitoare și a poporului muncitor. Numai unitatea deplină a celor ce muncesc, sub conducerea Partidului nostru, poate asigura desvoltarea noastră pe drumul socialismului, împotriva dușmanilor Republicii noastre Populare, care încearcă să ne întoarcă la vremurile dispărute pentru totdeauna ale domniei moșierilor, bancherilor și fabricanților. Să ducem o luptă necruțătoare împotriva tuturor manifestărilor dușmanului de clasă, împotriva manifestărilor șovinist-naționaliste, împotriva oricăror devieri dela internaționalismul proletar".

Aceste rânduri trebue să slujească ca îndreptar și în activitatea tuturor salariaților din învățământ.

In munca lor dela catedră, au de susținut și ei aceeași luptă cu dușmanii clasei muncitoare. Căci burghezia duce în momentul de față o politică tot mai agresivă, mai vicleană, mai ales în domeniul culturii.

„Influențele străine se refugiază cu deosebită ușurință în domeniul ideologiei, în literatură, în artă, în știință", sublinia tov. Gh. Gheorghiu-Dej, în Raportul Politic făcut la Congresul P. M. R. din 21—23 Februarie 1948. Cosmopolitismul și obiectivismul burghez sunt două din formele cele mai de seamă prin care rămășițele burgheziei cearcă să otrăvească și învățământul nostru. Cultura cosmopolită și decadentă a apusului urmărește să demobilizeze clasa muncitoare, să frâneze avântul ei revoluționar. Nu trebue să uităm caracterul antiuman al pretinsei științe și arte burgheze apusene, primejdia ei morală, influența ei destructivă în domeniul educației tineretului. Această știință și artă a intrat sub stăpânirea trusturilor imperialiste și a magnaților banului, care au acaparat o bună parte din instituțele și din oamenii de știință, transformându-i pe aceștia în instrumente de luptă împotriva clasei muncitoare, dornică de libertate și progres. Cultura apuseană imperialistă răspândește izul de putreziciune al societății imperialiste în descompunere.

Cosmopolitismul și obiectivismul burghez sunt devieri grave dela spiritul de Partid în știință. Cosmopolitismul, ca unul ce neagă patriotismul și propovăduește indiferența totală față de destinele țării și față de progresul poporului propriu, ca unul ce cultivă disprețul față de poporul muncitor și se ploconește slugarnic înaintea pretinsei culturi burgheze imperialiste, trebue îndepărtat cu desăvârșire din învățământul nostru, dela instituțiile preșcolare până la universități.

Cosmopolitismul a devenit forma principală de manifestare a ideologiei militante a imperialismului, în genere, și a celui american în special. Impotriva lui avem datoria de a lupta, bizuindu-ne pe un sănătos și intransigent spirit de Partid în știință, în cultură. Și spirit de Partid în concepția lui Lenin și Stalin înseamnă luarea unei atitudini clare, hotărîte, fără echivoc, de partea proletariatului, de partea cauzei sale. Cultură imperială, în afara societății, în afara luptei de clasă, nu există. Iar cultura cea mai avansată, cultura legată de soarta clasei muncitoare, cultura viitorului este cultura sovietică. Ea trebue să ne fie prețios exemplu și măreț îndreptar în lupta împotriva manifestărilor dușmanului de clasă și în sectorul învățământului, ca și în întregul domeniu al culturii.

O altă formă de manifestare a dușmanilor de clasă este șovinismul. Dușmanii clasei muncitoare caută să înfiltreze acest curent și în școală. Urmărind să înfrângă unitatea de luptă a clasei muncitoare, imperia-

(Continuare în pag. 5)

Oamenii muncii din întreaga țară întâmpină prin noi realizări cea de a 70-a aniversare a lui I. V. STALIN

Oamenii muncii din țara noastră, tineri și vârstnici se pregătesc prin întreceri socialiste să întâmpine cu dragoste fierbinte și elan creator cea de a 70-a aniversare a marelui învățător și conducător al popoarelor, tovarășul Iosif Vissarionovici Stalin.

Muncitorii, tehnicienii și funcționarii luptă cu forțe sporite pentru realizarea și depășirea Planului de Stat cu convingerea fermă că sporirea producției, îmbunătățirea condițiilor de viață nu ar fi fost posibile fără ajutorul măreț primit din partea Uniunii Sovietice.

Avântați în întreceri socialiste sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, muncitorii, tehnicienii și funcționarii își iau noi și noi angajamente prin telegrame adresate Comitetului Central al Partidului prin care anunță îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, și luarea unor noi angajamente în cinstea celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin.

Printr'o astfel de telegramă salariații uzinei electrice „Grozăvești" anunță pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretarul general al Partidului, că angajamentele luate în cinstea celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste au fost împlinite și că numai datorită împlinirii acestor angajamente s'a putut spori producția de energie electrică.

In cinstea zilei de naștere a tovarășului Stalin ei anunță luarea angajamentului de a termina lucrările la epuratorul de apă „Vulcan" și la bobina D. „Self" pe cablul de 5 km. Nr. 1 al serviciului auxiliar, putându-se astfel preveni orice oprire a mașinilor.

Cinci sute de vagoane de cărbuni în contul anului 1950

Angajamentul luat de echipa minerului Rozescu în cinstea zilei tovarășului Stalin a fost îndeplinit. Numai această echipă a dat 5.000 de tone, adică 500 de vagoane de cărbuni în contul anului 1950.

Angajamentul a putut fi depășit așa de vreme numai datorită adoptării scocului sovietic, contribuție a celei mai avansate tehnici, tehnica sovietică.

Pentru a mulțumi tovarășului Stalin pentru scocul trimis de muncitorii sovietici, echipa lui Dumitru Rozescu a hotărît ca printr'un nou angajament, pe care ei l-au luat la locul de muncă, în fundul minei, să dea încă 180 de vagoane de cărbune în contul anului 1950.

Angajamentul acestei echipe fiind cunoscut a doua zi în întreaga mină, minerii fruntași, Nicolae Smărăndel, Ion Fătu, Gheorghe Orac, Gheorghe Stoica și alții au urmat pilda echipei lui Rozescu luând hotărîrea ca și ei să îndeplinească înainte de termen angajamentele luate în cinstea zilei tovarășului Stalin.

★

Intrecerile în cinstea celei de a 70-a aniversare a marelui Stalin a cuprins toate sectoarele noastre de muncă. Astfel muncitorii și

(Continuare în pag. 4)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Rezolvarea practică a problemelor

In școala elementară, rezolvarea practică a problemelor este deosebit de importantă, întrucât astfel copiii se deprind să judece, să creeze și să aibă inițiativa.

Copiilor nu le place să rezolve probleme incomplete, fără date. De pildă: „Sava a cumpărat o peniță și o coală de sugativă. Câți bani a plătit?" Copiii se gândesc, șoptesc între ei, se miră și spun: „Nu putem s'o rezolvăm... Ce problemă fără rost!"

Dar dacă le spui cât costă o peniță și o sugativă, problema este rezolvată într'o clipă.

Astfel îi învăț eu pe școlari să rezolve problemele prin analiză. Bineînțeles că aceste probleme devin cu timpul mai complexe.

De exemplu: „Câte ciuperci albe au găsit Vania și Misa?" Mâinile se ridică repede, analizând într'o discuție vie: „Câte ciuperci a găsit Vania? Câte a găsit Misa?"

Dau un număr egal: „Vania patru și Misa patru".

„Egal! La fel!" — aud concluzia și aceasta era și scopul meu.

In formarea deprinderilor de rezolvare a problemelor, o însemnătate deosebită o are rezolvarea individuală, atât în clasă cât și acasă.

Există „tătici" și „mămici" foarte cumsecade, care nu dau voe copiilor să gândească singuri și rezolvă problemele în locul lor. Nu avem nevoe de asemenea ajutor. „Vino mai bine, — spun eu copiilor, — cu problema nerezolvată și povestește-mi unde te-ai înfundat; îți vom ajuta aici".

Condițiile principale ale formării deprinderilor de rezolvare a problemelor sunt, după părerea mea, următoarele:

Căutarea, de către copii înșiși, a căilor de rezolvare și a răspunsurilor corespunzătoare problemei sau întrebării date; munca practică corespunzătoare temelor și problemelor, rezolvarea individuală a problemelor și varietatea metodelor de expunere a materialului de către învățători.

Iată, de exemplu, câteva lecții pe care le-am ținut cu elevii din primele clase elementare:

Intru în clasa a II-a cu un braț de caiete noi și le pun pe masă. In timpul lecției, spun: „Vitea, du caietele în cancelarie", Iau câteva din ele, la întâmplare și le rețin, iar Vitea le duce pe celelalte și lecția continuă. Discutăm despre Vitea:

— A plecat în cancelarie. A dus caietele, — spun copiii.

— Câte caiete a dus?

— O sa-l întrebăm când vine înapoi.

Vitea intră în clasă. Copiii îl întâmpină cu o pădure de mâini ridicate: fiecare vrea să-l întrebe câte caiete a dus. Vitea spune că nu le-a numărat. Se găsesc o mulțime de doritori să îndrepte această „greșală".

— N'o să meargă nimeni în cancelarie să numere caietele! Numărați alci și dați-mi răspunsul!

Copiii cad pe gânduri. Intind câte o mână în sus. Vor să știe câte caiete au fost pe masă. Le răspund că au fost 47. Copiii stau un moment și apoi întreabă iar: „Câte au rămas pe masă?"

— Să numere Colea și să vă dea răspunsul.

Colea numără și declară că au rămas 20 de caiete. Aproape toți copiii au rezolvat problema și i-au alcătuit textul.

Masurile de suprafață — arul și hectarul — le predau primăvara când e vreme bună. Atunci măsurăm pământul. Vedem cu ochii ce este un ar, măsurăm suprafețele pătrate, sau de lungimi și lățimi diferite. Tot acum, măsurăm grădina școlii. Toți copiii își măsoară acasă curtea și grădina, precum și fiecare răzor din grădină în parte. După aceasta trecem la hectar. Copiii știu acum că hectarul este egal cu 100 de ari și știu să măsoare arii. Acum ei măsoară o suprafață de un hectar. E destul să le dăm un punct, înfigând un țăruș dela care trebue măsurat hectarul. Nu trebue să-i grăbim, ci numai să-i urmărim cu atenție.

Totul se va face cum trebue: vor pune țărușii în colțuri și vor veni victorioși să anunțe că au măsurat. Această lecție se termină cu o plimbare pe laturile hectarului: „Așezați-vă în rând câte unul: mergeți pe linia din jurul hectarului și socotiți ce distanță ați făcut".

Copiii pleacă în rând, iar eu după ei. Astfel am socotit și perimetrul. Vrem să facem un gard în jurul hectarului. Iată cât material pentru alcătuirea și rezolvarea problemelor.

Lecțiile următoare trebue să măsurăm hectare de forma dreptunghiulară. Lungimea și lărgimea pot fi date, dar este mai bine dacă școlarii înșiși le vor stabili. Impărțiți în brigăzi, ei fac totul sub ochii învățătorului.

Pentru consolidarea și verificarea însușirii măsurilor de suprafață, pun întrebări de felul următor: „Ce lungime va avea un strat cu varză, dacă suprafața lui este egală cu un hectar?"

Elevii întreabă numaidecât: „Spuneți-mi, vă rog, care este lățimea". Le spun că este de un metru, și răspunsul vine îndată: „Stratul ăsta e lung de zece kilometri!" Copiii își exprimă mirarea și entuziasmul că au calculat just.

„Dar dacă vom merge împrejurul stratului, ce distanță vom face?"

— Douazeci de mii de metri: douăzeci de kilometri!

— Ce strat lung!

— Cum poți stropi așa ceva!

— Dar să-l aperi de vite!

— Ce-ar fi să-i punem un gard?

Toate aceste păreri practice sunt foarte prețioase. Copiii își dau seama că nu se poate semăna așa. Trebue să fie mai scurt, spun ei, atunci se va cheltui mult mai puțin timp, iar recolta va fi mai bună.

In clasa a IV-a, se învață măsurarea volumelor. Privim cu atenție un cub. Fiecare copil are câte unul în mână.

„Ce are cubul?

— Pereți, laturi.

„ Cum sunt ele?"

— Patrate.

"Câte sunt?", etc.

Tragem concluziile necesare și apoi cercetăm un decimetru cub: o cutie de tablă, un litru, o cană de un kilogram, o greutate de fier. Cutia de tablă este pusă pe cântar. Talerele se echilibrează. Apoi turnăm apa până la marginea cutiei și cântărim din nou cu o greutate de un kilogram. Cântarul se echilibrează iar. „Ce interesant!" — spun copiii.

Li întreb: „Câtă apă intră între pereții acestei cutii?

„Cutia cuprinde un decimetru cub sau un kilogram de apă".

Apoi turnăm apa din cutie într'o cană de un litru.

In încheere, îi întreb: „Ce s'ar întâmpla, copii, dacă s'ar pierde toate kilogramele".

— Le-am face singuri, am face o cutie de un decimetru cub.

— Vom turna apă, vom echilibra cu un săculeț de nisip.

Săculețul îl vom coase și gata kilogramul!

Ziua următoare le spun să aducă cartofi mari, o sfeclă și o linie împărțită în centimetri, precum și cuțite. Repetăm concluziile ultimelor lecții și apoi le dau o temă: „Tăiați din legumele pe care le-ați adus un cub cu laturile de cinci centimetri. Câți centimetri cubi vor avea cuburile voastre?"

Elevii cad pe gânduri. Aici trebue să-i ajut. Le spun să împartă laturile în centimetri, apoi să le taie după liniile de împărțire. Cuburile lor se desfac în cuburi mai mici, în centimetri cubi.

Copiii numără și răspund: „125 centimetri. Ii întreb iară: „Ce lungime avea o muchie?" — „Cinci centimetri".

Lecțiile următoare facem lucrări practice. Copiii construesc cuburi cu muchiile de 2, 3, 4 centimetri și le află volumul. Ii întreb: „Totdeauna vom tăia și vom așeza cuburile așa? Ține prea mult timp. Nu s'ar putea mai repede?"

Le spun să facă un cub cu muchiile de patru centimetri. Ei așează baza cubului — un strat de 16 centimetri cubi cu lungimea și lățimea de patru centimetri.

„Deoe s'au așezat 16 centimetri cubi?"

— In lungime am pus patru centimetri cubi, am făcut un rând și am așezat apoi încă trei rânduri. Inseamnă că am luat de patru ori câte patru centimetri cubi, adică 16 centimetri cubi.

— Bine, copii. Dar ăsta încă nu e un cub, ci numai primul strat al cubului. Lucrați mai departe!

Asemenea straturi de câte 16 centimetri cubi, vor fi tot patru, adică trebue să luați câte 16 centimetri cubi de patru ori și vom avea 64 centimetri cubi.

De aici concluzia: pentru a afla volumul cubului, trebue să înmulțim lungimea, lățimea și înălțimea între ele.

„Acum vom găsi volumul unor cuburi mari cât casa. Iată, lângă școală este o claie de fân care are forma unui cub mare. Aflați volumul ei și mâine îmi veți spune răspunsul".

Toate aceste noțiuni sunt fixate apoi prin rezolvarea problemelor și prin lucrări practice, care sunt foarte ușor de realizat cu ajutorul mijloacelor pe care le avem la îndemână: lăzi, fântâni, grajduri, vagoane cu lemne, etc.

Pe baza cunoștințelor dobândite în primii ani de școală, elevii alcătuesc și rezolvă singuri multe probleme:

Câte vaci are colhozul și cât timp pot fi hrănite cu fânul din grajdul lui? (unei vaci îi trebue într'o zi 16 kilograme de fân). Câte bârne sunt necesare pentru o casă cu patru și cu cinci pereți? (grosimea bârnelor este de 20 de centimetri în medie). Câte bucăți de placaj ar trebui pentru acoperirea pereților și a tavanului clasei sau al camerei tale? Cât va costa aceasta? De câți bani va trebui să cumpărăm răsaduri pentru a sădi suprafața grădinii? Arătați marginile suprafeței (pe un metru pătrat se sădesc cinci răsaduri). Câte cărămizi trebue pentru sobă? Cât cântărește ea? Câtă apă este în fântâna școlii? etc.

Pentru rezolvarea acestor probleme copiii găsesc singuri datele numerice. Invățătorii îi ajută și le arată unde și la cine le pot găsi. In aceste probleme practice își găsește aplicarea toată teoria pe care și-au însușit-o copiii la lecțiile de aritmetică.

M. A. Bobrișceva

Invățătoare la școala elementară din satul Ciudovo, regiunea Novgorod („Nacialnaia Scola").

TEMELE DATE ACASĂ

(Sfaturi pentru învățătorii tineri)

Temele care se dau acasă formează o parte din activitatea individuală a elevilor. Ele au o mare însemnătate în munca școlară. Fără îndeplinirea acestor teme, cunoștințele elevilor nu pot fi nici temeinice, nici adânci. „Trebuie să învățăm tânăra generație să-și însușească, pe cale individuală, cunoștințele. Aceasta este una din problemele cele mai însemnate pe care trebuie să le rezolve școala noastră sovietică. Lecțiile executate acasă trebuie să contribuie la înarmarea copiilor cu deprinderea de a învăța individual". (N. C. Crupscaia).

Indeplinirea corectă a temelor executate acasă condiționează ridicarea nivelului învățăturii în general și arată justețea procedeelor de muncă ale învățătorului, dând elevilor posibilitatea de a păși pe o treaptă nouă și mai grea în procesul învățării.

Dacă verificarea îndeplinirii temelor date acasă va arăta că sunt mulți școlari care n'au reușit să execute aceste teme, nu se poate trece la învățarea unui material nou. Profesorul trebuie să afle cauzele insuficientei însușiri a materialului predat și, ținând seama de aceste cauze, să explice din nou problemele cele mai grele, folosind alte metode. Deasemeni, el trebuie să aducă o serie de fapte, de dovezi și de exemple suplimentare și, în sfârșit, să mai dea un exercițiu care să fie analizat în colectiv, acordând o atenție specială elevilor mai slabi.

Indeplinirea cu succes a temelor date acasă depinde de gradul de desvoltare a deprinderilor de muncă individuală ale elevilor. Dacă nu vom învăța pe copii să lucreze cu manualul, nu le vom putea cere să îndeplinească în bune condițiuni temele date acasă.

Profesorul nu trebuie numai să explice elevilor în ce constă munca lor, ci să le arate și CUM trebuie să execute ei temele date acasă.

Tema dată acasă trebuie să decurgă în mod logic din materialul învățat la lecții și să desăvârșească fixarea acestui material. In acest fel, cele învățate se precizează și se aprofundează, iar nivelul cunoștințelor tuturor elevilor devine mai uniform.

Cel mai bun mijloc de trecere dela materialul nou, învățat în clasă, la temele date acasă, este munca individuală a elevilor în clasă. Tema dată acasă trebuie să fie sau continuarea unei lucrări făcute în clasă, sau o lucrare asemănătoare. In aceste cazuri, explicarea temei date acasă nu la mult timp. Se poate spune, de exemplu, numai atât: „Deschideți manualele la pagina cutare. Căutați exercițiul cutare. Citiți titlul exercițiului (o verificare rapidă). Lucrați acest exercițiu acasă, așa cum am lucrat astăzi în clasă".

Dacă tema dată acasă se deosebește oarecum de cea din clasă, atunci trebuie să se arate în amănunt, cu exemple și analizând în colectiv o parte din temă, felul cum trebuie rezolvate chestiunile mai grele și cum trebuie verificată îndeplinirea temei.

Unul din cele mai însemnate procedee de însușire individuală a cunoștințelor este lectura. O serie întreagă de teme sunt legate de lectură. Toate aceste teme trebuie să aibă ca scop formarea deprinderii elevilor de a citi corect, conștient și expresiv. Invățătorii trebuie să dea o atenție deosebită citirii conștiente și expresive a copiilor. Dacă, din diferite motive, o anumită lecție nu s'a citit expresiv, nu se poate da ca temă acasă „învățați să citiți această povestire sau poezie". Intr'un asemenea caz, este mai bine să se dea ca temă acasă citirea povestirii, pentru ca elevii să știe să-i povestească conținutul după plan, pe capitole, etc. Dar tema „Invățați să povestiți conținutul capitolului" nu este totdeauna potrivită: unii elevi învață povestirea aproape pe de rost. Sunt mult mai folositoare temele care cer o aprofundare, ca de exemplu, povestirea făcută la o altă persoană, înlocuirea vorbirii directe cu o vorbire indirectă caracterizarea eroilor, etc. Se înțelege dela sine că deprinderea redării orale a conținutului povestirilor nu se formează dintr'odată. La început, profesorul trebuie să stăruie mult timp asupra alcătuirii planului povestirii, deoarece acesta ușurează într'o mare măsură munca de acasă a copiilor.

In cazurile când povestirile sunt prea lungi, și se citesc la lecție numai de către învățător, atunci, desigur, nu se poate cere elevilor, la lecția următoare, decât să răspundă la întrebările din manual (și, poate, la întrebările suplimentare ale învățătorului) și să explice cuvintele și expresiile mai dificile.

Pentru lectura individuală, acasă, a materialului nou cu care nu s'a lucrat în clasă, se pot folosi numai povestiri pe deplin accesibile elevilor, ca lexic, conținut și mărime.

Pentru lectura individuală, acasă, a materialului nou cu care nu s'a lucrat în clasă, se pot folosi numai povestiri pe deplin accesibile elevilor, ca lexic, conținut și mărime.

Formalismul în cunoștințele elevilor este provocat, într'o mare măsură, de nejusta organizare a lecțiilor și a temelor date acasă. Profesorii trebuie să se oprească, întotdeauna, la problemele principale, să folosească tablourile și ilustrațiile din manual și să analizeze amănunțit textul. Munca elevilor este mult ușurată dacă învățătorii scriu pe tablă, la începutul lecției, planul de expunere a materialului nou. Acest plan devine o bază pentru munca de acasă a elevilor.

Atunci când își alcătuiește planul de lecție, profesorul trebuie să planifice și munca individuală a elevilor. El trebuie să stabilească forma și mărimea temei date acasă, procedeele și timpul necesar pentru explicarea temei, etc. Explicarea superficială a temelor date acasă după ce sună de ieșire, când atenția copiilor slăbește, este inadmisibilă. Dacă profesorul procedează în felul acesta, el subliniază că, în procesul didactic, tema executată acasă este lipsită de importanță. Nu trebuie să ne mirăm dacă, în acest caz, și elevii îndeplinesc tema dată acasă în grabă, fără să-i dea nicio importanță. Stabilind dinainte timpul pentru explicarea temei date acasă, profesorul trebuie să țină seamă de faptul că, cu cât materialul nou va fi explicat mai amănunțit la lecție, cu cât legăturile logice între materialul predat la lecție și cel ce urmează să fie lucrat acasă vor fi mai strânse, cu atât va fi mai redus timpul necesar pentru explicarea temei.

In cadrul orei de curs, timpul în care se explică tema dată acasă este determinat de legătura ei cu materialul lecției. De cele mai multe ori explicarea se face la sfârșitul lecției. Uneori, tema poate fi explicată și înainte, dacă explicarea materialului nou și fixarea lui se termină înainte de a suna. Restul timpului se folosește deobicei pentru recapitulare, etc.

Tema dată acasă trebuie să fie accesibilă elevilor atât prin conținutul, cât și prin mărimea ei. Altfel, ea provoacă la copii neîncredere în forțele lor și un sentiment de nemulțumire, oboseală și desgust față de muncă. Aceeași influență negativă o au și temele neprecise: „Găsiți acasă câteva cuvinte cu vocala a și spuneți-mi-le mâine". In cazul acesta, nu s'a stabilit nici numărul cuvintelor, nici caracterul temei.

Temele date acasă trebuie dozate în așa fel încât elevii să le poată îndeplini singuri, fără ajutor străin. Profesorii nu trebuie să dea însă nici prea multe explicații, căci, în felul acesta, temele vor fi prea ușor de îndeplinit și copiii vor ajunge, până la urmă, să nu le mai ia în serios. Temele nu trebuie să la prea mult timp; să se țină seama că elevii au nevole de odihnă și de somn, că trebuie să petreacă o parte a zilei în aer liber, să ducă muncă extrașcolară, etc.

Elevii trebuie să-și noteze în caiete temele date acasă, iar profesorul are datoria să verifice întotdeauna aceasta. Celor mai slabi la învățătură trebuie să li se dea și teme suplimentare, individuale.

In încheiere, aș vrea să arăt principiile care, după cum arată experiența, pot sta la baza organizării temelor date acasă în școala elementară.

Temele date acasă trebuie să corespundă, în întregime, ultimei lecții și să fie o bază pentru lecția următoare; să constituie, în special, un exercițiu și o fixare a celor învățate în clasă; să fie îndeplinite de elevi în acelaș fel cum au fost îndeplinite alte teme asemănătoare în clasă; să fie înțelese de elevi, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al formei, și să fie accesibile muncii individuale; să crească treptat ca greutate, pe măsura însușirii materialului, iar îndeplinirea lor să se facă din ce în ce mai independent; să corespundă vârstei și pregătirii copiilor, fără a-i supraîncărca; și să fie totdeauna verificate amănunțit și cu grijă de către învățător.

(După „Nacialnaja Scola")

Școala în Uzbekistan

O lecție în limba maternă în clasa VI-a a Școlii elementare nr. 38 din Taşkent.

MUNCA IN LABORATOR

Prof. univ. Tiuliaganov Ahrar și Iaiat Abdulaeva, studentă la facultatea de biologie a Universității de Stat a Asiei de Mijloc, la lucrările practice din laborator.

Știri și fapte

O expoziție pedagogică

In orașul Proscurov din regiunea Kamenet-Podolsk, s'a deschis o expoziție a Institutului de ridicare a calificării cadrelor didactice din oraș. Aici sunt expuse planuri de lucru, prospecte de lecții, lucrări ale elevilor, material didactic, machete de loturi școlare experimentale, aparate de laborator, etc.

„Casa cărților pentru copii" din Moscova

In curând se va deschide la Moscova o instituție unică în toată lumea: „Casa cărților pentru copii".

Această nouă creațiune a Statului Sovietic dovedește grija părintească pe care Statul Socialist o poartă tinerei generații. „Casa cărților pentru copii" va continua tradiția „Bibliotecii copiilor" din Moscova, unde anul trecut s'au citit 500.000 de volume.

„Casa cărților" nu va fi numai o bibliotecă de împrumut, ci va furniza material pentru noua educație socialistă a copiilor, bazată pe experiențele celor mai cunoscuți profesori sovietici și ai altor profesori europeni progresiști.

Artiștii și scriitorii care scriu opere pentru copii se vor putea întâlni cu cititorii lor și vor putea auzi criticile și cererile micilor lectori.

Biblioteca va avea toate cărțile pentru copii, publicate în Uniunea Sovietică, în țările de democrație populară, precum și în celelalte țări. In cadrul acestei „Case a cărților pentru copii", se organizează discuții despre cărțile cele mai citite, la care autorii lor primesc criticile cititorilor.

Se mai organizează serate literare la care tinerii autori citesc din operele lor, sub îndrumarea scriitorilor mai experimentați.

Afară de Biblioteca Centrală, mai există în U.R.S.S. o mulțime de bibliotecii ambulante care duc cărți sutelor de mii de copii din întreaga Uniune Sovietică.

Școli sovietice de tehnicieni pentru colhozuri

Școala tehnică de medicină veterinară din Kirsanov, depe lângă Ministerul sovhozurilor din R.S.F.S.R. (regiunea Tambov), a pregătit în decursul funcționării sale peste 2000 de specialiști în creșterea vitelor. In Septembrie, anul trecut, un nou grup a absolvit școala, printre care 67 de persoane au obținut titlul de agenți zootehnici, iar 116 de agenți veterinari.

Școala tehnică de agricultură din Kinel-Cercask depe lângă Ministerul sovhozurilor din R. S. F. S. R. a pregătit încă 99 de specialiști pentru sovhozuri și colhozuri. Ei au fost trimiși la lucru în regiunile Kuibâșev, Ulianovsk și Saratov.

Colectări de semințe pentru perdelele de păduri

Școlarii din raionul Ceremișinov, regiunea Kursk, au cules, sub îndrumarea profesorilor peste 1600 kg. de semințe de pomi pe care le-au predat colhozurilor pentru plantarea perdelelor de păduri împotriva secetei.

Steaguri fâlfâie pe turnuri

(fragment din romanul cu același nume care va apare curând în Editura de Stat)

de A. S. MACARENCO

Pe la orele patru, se deșteaptă o furtună. Bătea pădurea stăruitor, de parcă s'ar fi învoit cu cineva, lovind colonia din toate părțile, acoperind totul cu o ploaie deasă și puternică. Pușii, numai în pantaloni scurți, alergau țipând prin ploaie. După un timp, furtuna plecă spre oraș, lăsând deasupra coloniei doar câțiva norișori cumsecade, care cerneau o ploaie liniștită și caldă. Pușii fugiră să se schimbe.

La ora cinci, Volodia Begunoc sună pentru adunarea Sovietului brigadierilor, mai privi o clipă ploaia și intră în camera de ședință.

In mijlocul adunării stătea Igor Cerneavin. Trebuia să „dea socoteală".

—Parcă nu vreau să muncesc? incepu el. Nu vreau să muncesc la tâmplărie. Înțelegeți, asta nu-i pentru mine. Ce rost are să curăț stinghii? Tăcu și își plimbă privirea atentă pe fețele celor din sală, care vădeau nerăbdare și necaz. Asta i plăcu lui Igor. Zâmbi și se uită spre director. Fața lui Alexei Stepanovici Zaharov nu exprima nimic. El își ascuțea, foarte atent, creionul, cu un briceag mic, deasupra unei scrumiere.

— Dă mi cuvântul, spuse Gontari.

Victor Torski, președintele adunării, încuviință cu capul. Gontari se ridică și întinse mâna dreaptă înainte.

— Dracu știe câți dintr'ăștia o să ne mai vină? Sunt de cinci ani în colonie și am văzut cel puțin treizeci de domnișori de teapa lui Igor.

— Mai mulți — îl corectă cineva.

— Și toți spun același lucru. M'am săturat! N'are de gând să se facă tâmplar! Dar întrebați-l: ce știe să facă? Să se îndoape, să doarmă — și atât. Ei vin aici, și noi, bineînțeles, îi spălăm și-i hrănim, iar ei se înfig în mijlocul camerei și spun din capul locului: n'am să fiu tâmplar. Bine! Dar ce are să fie? Ghiciți — ce are să fie? Un trântor are să fie, se vede cât de colo. Înțeleg: vine unul, doi, trei — și gata! Dar vin mereu! Și noi mai stăm să i convingem! Eu unul propun să i se ia hainele și să-i dăm boarfele lui: ducă se. Dacă dăm afară pe unul, o să învețe și alții.

— Are dreptate! strigă Zăreanski.

— Nu întrerupe, lei cuvântul mai târziu, îl opri Victor.

— Nu vreau niciun cuvânt. Merită ăsta să iau eu cuvântul? Zice că nu vrea să fie tâmplar; dar ce, parcă noi suntem tâmplari? Unde scrie că trebue să-l hrănim? Pentru ce? Să i dăm afară! Ducă-se în plata lui!

— Nu se poate să-l dăm afară. Se prăpădește — spuse liniștit Nesterenco.

— Foarte bine! Las'să se prăpădească! — se auzi un zumzet de aprobare. Un glas ascuțit, copilăros, se ridică deasupra celor lalte:

— Incetați discuțiile! Să punem la vot!

Igor își ciuli urechea, năzdrăvind să audă și vreun cuvânt mai bine voitor.

Zaharov își tot ascuțea creionul. Lui Igor îi fulgeră prin cap: „Te pomenești că mă dau afară". Avu, deodată, un simțământ de neobișnuită îngrijorare.

Marc Gringauz ceru cuvântul, Zaharov terminase acum de ascuțit și desena ceva cu grijă, pe o coală de hârtie.

Marc începu să vorbească rar. — și fiecare cuvânt al lui era spus cu rost.

— De câte ori s'a discutat aici — și Alexei Stepanovici a fost de aceeași părere. Cum se poate să l dăm afară? Unde să-l dăm afară? In stradă? Avem dreptul ăsta? Nu l avem!

Marc se uită la Zăreanski cu ochii săi mari și negri. Acesta îi răspunse cu o privire provocatoare, care înțelegea toată bunăcatea vorbitorului, dar nu era de acord cu ea.

— Da, Alioșa, n'avem dreptul, îi spuse Gringauz. Există o lege sovietică și noi suntem datori să ne supunem legii. Legea spune că n'ai dreptul să dai afară — iar voi, tovarăși brigadieri, strigați mereu: afară cu ei!

— Dar ce, să ne uităm la ei? Să răbdăm? — strigă Gontari.

— Nu se poate să-l dăm afară — dar, firește, nu putem nici să răbdăm, pentrucă suntem un sector socialist și într'un sector socialist toată lumea trebue să muncească

— Pot să muncesc într'altă parte spuse Igor.

— Nici asta nu putem admite, într'un sector socialist trebue să fie disciplină. Colindă toată colonia noastră: ai să găsești măcar pe unul care să spună că vrea să fie tâmplar? Și totuși toți lucrează și toți înțeleg că înaintea noastră stau multe drumuri — și că aceste drumuri sunt minunate. Unul vrea să fie aviator, altul geolog, altul militar, dar nimeni n'are de gând să devină muncitor de scaune. De altfel, nici nu există asemenea specialitate. Noi nu putem admite niciun fel de mofturi — dar nici afară nu-l putem da.

— Să-l punem în spirt!

Vorbise un puști, Petea Cravciuc — și acum se uită la Gringauz. Era roșu până în albul ochilor, dar îl brava pe Gringauz, foarte nemulțumit de cuvântare.

— De ce întrerupi? Dacă te-ai băgat aici, stai liniștit — se răsti Vitea Torski. Dar Marc îl privea mai departe pe Petea, explicându-i:

— Nu-l putem da afară, dar nici nu l putem lăsa așa. Dacă nu vrea să se supună disciplinei socialiste, îl expediem.

— Și în care sector vrei să-l expediezi, Marc? — îl întrebă liniștit Nesterenco. Izbucniră cu toții în râs. Zaharov ridică spre Marc o privire ironică și plină de dragoste.

Marc zâmbi trist.

— Știu eu... trebue trimis undeva.. la o casă de copii...

In clipa aceea, Petea Cravciuc suferi un acces furtunos de entuziasm. Sări în sus pe canapea, își îmbrânci vecinii și urlă tare de tot, cu care prilej se constată că nu avea deloc voce de bas.

— Bravo, bravo! Să-l trimitem la grădinița noastră de copii... la grădiniță, cu puștii!

Victor Torski, președintele, râse cu hohote, împreună cu ceilalți — dar apoi se încruntă:

— Petea, ieși!

— De ce?

— Ieși!

— Am înțeles — spuse Petea, dar salutul lui semăna mai mult a indignare.

Igor stătea, ca și înainte, în mijlocul sălii. Se vedea că începuse să-i fie rușine că stă acolo, că se uită la cei de față, că ascultă propuneri ca aceea pe care o tăcuse Petea. Lui Victor Torski i se făcuse milă:

— Mai stai jos, Băeți, faceți i loc. Dau cuvântul lui Volenco.

Volenco se ridică, grav:

— Intotdeauna când se întâmplă ceva, Zăreanski propune excluderea. Dacă ar fi să-l ascultăm, n'ar rămâne decât el în colonie.

— De ce? spuse Zăreanski. Sunt mulți tovarăși buni.

— Ei și? Au ajuns buni dintr'o dată? Unde să-l dai afară? Unde să-l alungi? Asta-i nenorocirea noastră. Ne vin domnișori dintr'ăștia și noi trebue să ne frecăm pe cap cu ei. Cine-i șeful lui Cerneavin?

— Zorin.

— Să-l ia Zorin pe răspunderea lui.

Se ridicară glasuri nemulțumite. Sancio Zorin sări în sus.

— Tie îți dă mâna, Volenco. Ia-l în brigada ta: să vedem, ce faci cu el?

Volenco îl privi îngăduitor pe Zorin:

— Nu vorbești ca un tovarăș. La voi, în brigada opta, s'au adunat numai filosofi, dar la mine sunt patru noi veniți. V'au dat și vouă un caraghios și țipați din capul locului: afară!

Igor stătea acum între Nesterenco și Porșnev, șeful brigăzii a doua. Simțea căldura cuvintelor lui Volenco, dar, în același timp, îi era necaz că-l priveau ca pe o gâscă. Le-a venit o gâscă în grădină și ei se uită dacă o să le fie de vreun folos sau nu. Își aduc aminte de alte gâște. Nu vor să vadă că înaintea lor se află Igor Cerneavin și nu un oarecare Nojic sau Ruslan, care, oricum n'au refuzat să muncească.

Și atunci luă cuvântul Alexei Stepanovici Zaharov. Ținea în mână, ca și înainte, același creion bine ascuțit. Incepu să vorbească aspru, ridicându-și din când în când privirile spre Igor.

— Cerneavin, nu se poate să nu înțelegi o problemă atât de simplă. Ai venit la noi și te-am primit cu bucurie. Ești un membru al familiei noastre. Acum nu mai poți să te gândești numai la tine; trebue să te gândești și la noi toți, la toată colonia. Omul nu poate trăi izolat. Tu trebue să-ți iubești colectivul, să-l cunoști, să-i cunoști interesele, să ții la ele. Fără aceasta, nu poate exista un om adevărat. Desigur, acum ți se pare că n'are rost să cureți stinghii. Dar colonia are nevoe de stinghii, și prin urmare, ai și tu nevoe. Afară de asta, e un lucru important și pentru tine, încearcă să-ți îndeplinești norma: să cureți 120 stinghii în patru ore. E o muncă mare; cere voință, răbdare și perseverență, cere o inimă nobilă. Seara, te vor durea mâinile și umerii, dar în schimb, vei fi curățat 120 de stinghii pentru 120 de fotolii de teatru. Aceasta e o cauză sovietică importantă. Câți oameni din popor se puteau duce înainte la teatru? Iar astăzi, construim o mie de fotolii pe lună și tot nu ajung. Și crezi că producem numai noi? Facem o treabă foarte importantă; instalăm, în fiecare lună, câte o mie de fotolii în Uniunea Sovietică. Trimitem fotoliile noastre cu vagoanele la Moscova, la Odesa, la Astrahan, la Voronej. Vin oameni, se așează în aceste fotolii, urmăresc o piesă sau un film, ascultă o conferință, învață. Și tu spui că n'ai nevoe de așa ceva. Pentru munca asta ni se și plătește. Din banii câștigați, peste un an sau doi, vom construi o fabrică nouă și asta va fi tot atât de folositor pentru noi ca și pentru țara întreagă. Mi-e scârbă să ascult cum spui: „N'am de gând să mă fac tâmplar". Cu ajutorul nostru, ca membru al colectivului, ai să fi ce ai să vrei. Dar stinghiile nu sunt un lucru mic.

Igor asculta cu luare aminte. Îi plăcea cum vorbea Zaharov. Își închipui stinghiile împrăștiate prin țara întreagă — și acest lucru îi plăcu de asemenea. Vedea cum îl ascultau coloniștii pe Zaharov ținându-și răsuflarea. Acum înțelegea de ce alcătuesc cu toții un singur colectiv, și de ce le este atât de scump cuvântul lui Zaharov.

—Cerneavin, spuse atunci Victor Torski, să auzim ultimul tău cuvânt. Dar să nu spui prostii. Ești în mijloc și vorbește.

Igor ieși și duse mâna la piept:

— Tovarăși!

Se uita la fețele lor, dar nu putea înțelege nimic. O simplă așteptare.

— Tovarăși, nu sunt leneș. Voi v'ați obișnuit, vouă vă vine mai ușor. Dar eu am văzut raspelul pentru întâia oară... a căzut... pe urmă stinghiile...

Zorin îi sufla mai departe:

— Mușchii!

Toată lumea râse, dar oarecum în silă.

— Parcă n'ar fi sburat niște muște, ci niște țicare...

— Și răcneau.., spuse iar Zorin.

In râsul general, dar care, de data aceasta nu mai era atât de rece, brigadiera de serviciu îl introduse pe Vania Galcenco. Râzând mai departe, Igor îl privi. Intoarse capul, apoi făcu ochii mari și strigă cu căldură și bucurie:

— Asta e Vaniușa! Dragul meu!

Incepu să-l scuture de umeri:

— Unde ai fost?

Victor tună, revoltat:

— Cerneavin, la ordine! Ai uitat?

Igor întoarse fața spre el, își aminti tot, și se adresă adunării cu mâinile întinse:

— Așa-i, Milords!

Rostise acest cuvânt cu atâta căldură, cu atâta îngrijorare, cu atâta dragoste, încât nimeni nu se mai putu stăpâni și toată lumea râse din nou. Dar acum, ochii îl priveau pe Igor cu interes viu și cald și nu mai trădau nici urmă de înstrăinare.

— Tovarăși, tot ce vreți! Vreți stinghii? Bine! Alexei Stepanovici, fac ce vreți, dar primiți-l pe copilul acesta!

— Și mușchii?

— Ducă-se naibii! Vă rog!

Să analizăm critic și să adâncim munca noastră didactică

La două luni după deschiderea anului, munca didactică se desfășoară în plin în școlile noastre. O muncă din ce în ce mai adâncită, din ce în ce mai cuprinzătoare.

Vizitând școlile, asistând la lecții și cercetând activitatea profesorilor și a învățătorilor, organele de control își pot da seama cum crește nivelul predării, cum treptat, formalismul și superficialitatea sunt îndepărtate din școală, cum își face loc, din ce în ce mai mult, spiritul muncii noi.

Desigur însă că formele vechi de muncă se mai mențin încă pe alocuri, că nu peste tot se luptă cu îndârjire pentru înlăturarea lor. O cât mai atentă analiză critică a activității pe care o ducem fiecare din noi în parte, o cercetare care să meargă în adâncul faptelor și să găsească rădăcina greșelilor, cauza lor, ar ajuta și ar grăbi procesul de lichidare a racilelor trecutului.

Putem învăța din fiecare lecție, din fiecare manifestare a muncii din școală. Important este numai să căutăm a cerceta critic această muncă, să analizăm cât mai amănunțit și cât mai sincer întreaga noastră activitate în școală.

De ce nu știu elevii din cutare clasă la geografie, de pildă, în timp ce la limba română au toți note bune? Oare lucrul acesta este întâmplător? De ce, în cutare altă clasă, elevii îți pot debita la chimie formule după formule, dar sunt cu totul dezorientați când le ceri să îndeplinească cea mai elementară lucrare practică?

Răspunsul la asemenea întrebări îl putem afla destul de ușor: el stă în modul cum își duce munca profesorul. Dar important este ca și profesorul însuși să-și dea seama de acest lucru. Noi știm acum că activitatea fiecăruia este susceptibilă de greșeli, dar trebue să ne deprindem a învăța din aceste greșeli, după cum trebue să știm să folosim și să desvoltăm tot ce e bun în munca didactică pe care o ducem.

Iată unele observații în legătură cu activitatea câtorva profesori din Râmnicul-Vâlcea, pe care le publicăm cu nădejdea că vor fi de folos pentru îmbunătățirea muncii lor și a celorlalți tovarăși.

Materialul didactic

In clasa a X-a B a liceului de fete din Râmnicul-Vâlcea lecția de geografie începe odată cu intrarea profesoarei Burdalescu Ecaterina. Astăzi se va învăța despre forța industrială a U.R.S.S. așa cum se desprinde din studierea surselor de materii prime și din modul cum omul sovietic a știut să învingă, să supună și să transforme natura. Perioada economică de pregătire a planurilor cincinale este bine cunoscută de eleve. Răspunsurile sunt vii, sigure, clare. Consecințele politico-sociale care se desprind din această situație economică sunt reliefate de clasa întreagă. In fața elevelor, așezată astfel ca lumina unui bec cu fir lung să-i cadă din spate, se desfășoară o admirabilă hartă a U.R.S.S. Centrele industriale ale marii Țări a Socialismului, bazinele economice sunt semnalate prin mici dreptunghiuri de mică diferit colorate. Scânteiază viu, în lumina bine așezată, cenușiul fierului în Ural, albastrul întunecat al cărbunelui în Donbas, roșul aprins al marilor centre electrice dela Dnieproghes, verdele cald al zonei de împădurire. Harta este într'adevăr un lucru de artă, executat cu dragoste și cu serioasă cunoaștere a realităților, de către cercul științific al școlii, sub directa supraveghere a tovarășei Ecaterina Burdalescu. Lecția nouă decurge în bune condițiuni, ea este un tot armonic, cu conținut științific, cu ilustrare intuitivă optimă, cu metodă de predare dialectică, serioasă, organizată. Cercul științific a mai lucrat și alte hărți, tot atât de minutios și artistic. Dintre ele reținem, ca ilustrare a eforturilor conștient depuse de elevi și profesori, o hartă industrială a R.P.R. lucrată în acelaș stil cu harta Uniunii Sovietice pe care s'a desfășurat lecția dela clasa X-a B.

Iată că problema materialului didactic, atunci când există inițiativă, dragoste de școală și colaborare strânsă a colectivului didactic, se poate rezolva și altfel decât cu strângeri de umeri și cu vorbe ca: „dacă nu ni s'a dat, dacă n'are școala"...

Planul de lecție

Pentru verificarea aplicării planului de lecții și a felului cum se execută planul în cele 50 de minute ale orei de curs, putem arăta cele constatate la clasa VIII-a B la Liceul de băeți din Râmnicul-Vâlcea. Aci, profesorul Georgescu Nicolae tratează la limba română despre: „momentele principale ale subiectului unei opere literare". Planul scris al profesorului gradează metodic popasurile lecției, pentru a scoate în evidență intriga, punctul culminant și desnodământul. Materialul pe care lucrează tovarășul Georgescu este nuvela: „In vreme de război" de I. L. Caragiale. Lectura fragmentelor menite să ilustreze diferite momente este colorată, caldă și bine accentuată, dar fără exagerări. Clasa urmărește cu încordată atenție. Elevii trăesc complicațiile intrigei, urcă cu răsuflarea oprită către punctul culminant, simt tragicul desnodământului și desprind putreziciunea moralei burgheze din conflictul celor doi frați egali de ticăloși și de venali. Când lectura ajunge la pasagiul în care palma grea a crâșmarului îmbuibat lovește obrazul înghețat al „hoației de fetițe" care, — vânătă de ger și de foame — întinsese mâna după un covrig, un elev nu-și mai poate stăpâni indignarea și șoptește printre dinți: „ticălosul!" Elevii au trăit, au simțit și vor reține temeinic momentele principale ale subiectului. Aceasta mai ales pentrucă lecția fusese bine organizată în plan.

Temele pentru acasă

Sunetul clopotului anunță clasei a VII-a a liceului de fete din Râmnicul-Vâlcea că ora s'a terminat. Cărțile și maculatoarele se închid, eleva de serviciu pentru material didactic a pornit-o spre ușă să aducă figurile geometrice pentru ora următoare. In forfota aceasta profesoara de limba română își termină lecția spunând: „Copii, pentru data viitoare îmi veți face o compoziție despre o întâmplare din viața voastră". Ochii elevelor privesc întrebători. „Sau, nu, corectează profesoara, pentru data viitoare vă gândiți la un plan de compoziție, pe care îl vom discuta împreună". Tovarășa Zamfirescu S. arătase totuși în timpul orei că-și pricepe meseria și își iubește clasa. Nu era de așteptat să se fi gândit din timp și la tema pentru acasă, să discute întâi planul compoziției în clasă, și apoi ea să fie dată copiilor în lucru?

Cerem dela copii rezolvarea unei probleme fără să fi cercetat împreună cu ei datele acestei probleme, etapele și sistemul de lucru. Iată care va fi rezultatul: cam o treime din eleve vor fi ajutate de unul din părinți sau de vreun frate mai mare. O a doua treime va încerca să însăileze câteva fraze care nu vor semăna deloc a plan de compoziție și, în sfârșit, ultima treime va veni pur și simplu cu tema nefăcută. Copiii vor rămâne și mai departe cu vechea concepție că tema pentru acasă este „ceva de scris", dar cum realizează această temă este o chestiune personală, a lor, căci profesorul nici nu o vede, nici nu-i învață cum trebue s'o lucreze.

O situație asemănătoare găsim la școala pedagogică de băeți din Râmnicul-Vâlcea. Din observarea caietelor de teme la limba română, se vede clar că aceste teme nu au fost niciodată verificate. Profesoara I. Georgescu ne explică această mare lipsă prin... timpul prea scurt! Nu lipsa de timp este de vină, ci superficialitatea cu care tratează profesorul problema lucrărilor date acasă. Va trebui să scuturăm inerția școlii burgheze, să aruncăm departe formalismul nesănătos. El îi făcea pe profesori să dea teme acasă numai pentru a se conforma faimoaselor trepte Herbartiene care prevedeau la ultimul punct: aplicare, teme pentru acasă, fără să urmărească rezultatele acestor teme. Lucrări noi de specialitate din țara cu știința pedagogică cea mai înaintată, U.R.S.S., ne stau la îndemână. Să luptăm pentru învingerea acestei racile a nepăsării. Astfel vom ajuta pe elevii noștri să aprofundeze și să asimileze temeinic cunoștințele, vom întări veriga ce trebue să lege strâns teoria de aplicare, școala de viață și de realitate.

Internatele

Timp de șase zile, între 1—6.XI.1949, elevilor interni dela liceul de băieți din Râmnicul-Vâlcea li s'au servit la masă următoarele bucate: mâncare de prune uscate, pilaf cu prune, carne cu prune, și iar dela inceput. Așa se vede în registrul de ieșire a alimentelor din magazie, așa confirmă internii. In același registru însă — pentru variație desigur — e scris că elevii au mâncat și curcan. Au ieșit din magazie 7.200 kg. curcan. Cum au reușit însă economul și bucătarul să împartă 7,200 kg. carne de curcan la un efectiv de 130 de oameni, aceasta nu o putem înțelege! Când intrăm în internat, pe o masă nefrecată probabil dela construirea ei, se toacă niște zarzavat. In bucătărie, vasele — aproximativ spălate — se usucă singure. Am încercat să aflu cine e responsabil de această stare de lucruri. Economul a declarat că nu se pricepe la bucătărie, iar directorul, că a întocmit o altă listă de mâncare săptămânală și se miră de permanenta repetare a faimoaselor prune uscate. Mai mult. Niciun profesor diriginte nu a trecut vreodată prin internat, să vadă cum trăesc copiii încredințați școlii. Nu există un colectiv care să ajute pe director în munca de gospodărire, așa cum se face de pildă, cu foarte bune rezultate, la liceul nr. 1 de fete din Craiova.

La liceul de băeți din Râmnicul-Vâlcea — ca și la multe alte școli — internatul este o treabă de care se ocupă directorul, subdirectorul și economul. Dacă aceștia trei nu se bucură de un bun spirit gospodăresc, colectivul cadrelor didactice nu crede că e obligat să intervină.

Problema internatelor, a gospodăririi lor, problema observării condițiilor elementare de igienă și de alimentație, este foarte serioasă.

Cum se explică faptul că, deși toate internatele au aceeași cotă zilnică pentru un elev, ele se prezintă diferit în privința regimului și a vieții? Lucrul e simplu: acolo unde viața și sănătatea copiilor din internate sunt preocupările întregului colectiv, acolo unde spiritul de muncă organizată și prețuirea gospodărească nu sunt trecute pe plan secundar, acolo unde un colectiv format din mai mulți profesori diriginți și din conducerea internatului se interesează de aproape de buna funcționare, nu vom avea nici liste de bucate care să dea timp de șase zile prune uscate copiilor, nici neglijențe la bucătării, nici alte lipsuri. Acolo rația ajunge, copiii sunt sănătoși și bine hrăniți, internatul este un cămin cald și grija pentru elevi se manifestă atât în amănunt cât și în general.

Acolo s'a învins superficialitatea și nepăsarea și se lucrează temeinic, organizat.

Copiii din internatele de astăzi ale școlilor noastre nu mai sunt ca odinioară, educați pentru a fi slugile burgheziei, sau pentru a deveni ei înșiși paraziți și exploatatori.

Copiii de astăzi sunt averea noastră cea mai scumpă, fii ai clasei muncitoare, încredințați nouă, cadrelor didactice, pentru a face din ei cetățeni conștienți și activi ai Patriei noi și libere. Viața și sănătatea lor este a țării întregi, a omenirii ce păsește pe drumul socialismului. Să nu fim nevrednici de încrederea și prețuirea pe care clasa muncitoare și Partidul ne-o dăruesc din plin.

Coralia Călin

ȘCOLI NOI PENTRU COPIII OAMENILOR MUNCII

Prin grija Partidului, satul Valea Mare are astăzi o școală nouă

Satul Valea Mare, situat la poalele munților Gorjului, e locuit de țărani săraci, foști robi pe pământurile chiaburilor Stâncescu, Voiculescu, Cuțui și alții. El nu a avut niciodată un local de școală. Sub biciul acestor chiaburi, țărănimea săracă a cunoscut din plin exploatarea și silnicia regimurilor burghezo-moșierești.

Datorită muncii de lămurire duse de Partid și printr'o susținută acțiune de alfabetizare, s'a ajuns ca astăzi numărul neștiutorilor de carte din sat să fie simțitor redus.

Sătenii, înțelegând că știința de carte este o armă puternică împotriva dușmanilor poporului muncitor și-au manifestat dorința arzătoare de a ridica o școală în satul lor. Ei s'au consfătuit de mai multe ori, hotărând să aducă această dorință la cunoștința Partidului.

„Acum când Partidul Muncitoresc Român și Guvernul se ocupă îndeaproape de ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor și după ce majoritatea dintre noi și-au luminat mințile, este o datorie a noastră de a lupta să desrădăcinăm definitiv întunericul neștiinței de carte. Să punem umăr lângă umăr și mână dela mână și călăuziți de Partid, să facem ca copiii noștri să intre în viața nouă deslegați la ochi. Să sprijinim deci, cu orice preț, ridicarea unui local de școală în satul nostru".

Odată luată această hotărâre, țărănimea săracă din satul Valea Mare a adus-o la cunoștința Partidului, care a prevăzut, în cadrul Planului de Stat pe anul 1949, construirea unei școli în acest sat.

E sărbătoare în satul Valea Mare

Ziua de 12 Iulie 1949, ziua în care au început lucrările, a însemnat un mare eveniment pentru sătenii săraci din Valea Mare, dar și o zi neagră pentru chiaburii care au exploatat nemilos populația acestui sat.

Angajamentul sătenilor de a sprijini, sub toate formele, ridicarea noului local de școală s'a încheiat cu un bilanț bogat: 273 de metri cubi de piatră, 207 metri cubi de nisip, 180 de metri cubi de pietriș, 7000 kg. de var — toată cantitatea necesară — 25.400 bucăți de cărămidă — jumătate din cantitatea necesară — 1970 de țigle, efectuarea a 2976 de transporturi cu carele dela distanțe variând între 3 și 20 km. Toate acestea dovedesc neprecupețita dragoste cu care acești săteni și-au legat numele de această școală care va făuri un viitor luminos copiilor lor. Dar contribuția voluntară nu s'a limitat numai la donațiile benevole mai sus arătate, ea s'a manifestat și prin cele 22.173 de ore de muncă voluntară pe șantierul școlii.

Pentru a înlătura greutățile ivite în aprovizionare, sătenii s'au angajat să întrețină cu alimente pe muncitorii calificați pe toată durata construirii școlii, ceeace a echivalat cu 583 de zile de hrană

„Ziarul șantierului"

Pentru a-și dovedi dragostea fierbinte față de Partidul clasei muncitoare, precum și mulțumirea față de cadrele didactice care au lucrat tot timpul pe șantier, și față de sprijinul dat de autoritățile locale, țăranii muncitori din satul Valea Mare au scris în „Ziarul șantierului":

„Să fim vrednici a mulțumi și să știm cum să ne arătăm mulțumirea noastră Partidului Muncitoresc Român, pentru ridicarea acestei școli, care va contribui la înlăturarea pentru totdeauna a întunericului în care a fost ținută țărănimea muncitoare, aliata clasei muncitoare, și va face ca copiii noștri să crească luminați și cu dragoste pentru Republica Populară Română, patria celor ce muncesc".

Exemplul dat de țăranii muncitori din satul Valea Mare este concludent. Elanul cu care au muncit ei— ducându-și în același timp și muncile agricole — este o mărturie vie a dragostei cu care luptă pentru făurirea unui om nou, atât de necesar Republicii noastre Populare în drumul ei spre socialism.

La Craiovița-Dolj s'a inaugurat un nou local de școală

De curând a avut loc în comuna Craiovița, din județul Dolj, festivitatea inaugurării noului local al școlii elementare, construit în cadrul prevederilor Planului de Stat pe anul 1949.

Pentru realizarea construcției, în afară de suma de lei 1.440.000, repartizată prin Planul de Stat, localul școlii s'a ridicat și cu contribuție locală, prin munca voluntară depusă de țărănimea muncitoare din comună. Cu ajutorul muncii voluntare, s'au realizat economii în sumă de 150.000 lei. Au fost făcute astfel următoarele lucrări în afară de deviz: s'a turnat un trotuar din beton în lungime de 45 m.; s'a procurat material pentru împrejmuirea școlii, în lungime de 105 m.; s'a procurat material pentru o fântână.

Pe șantierul școlii, țărăni mea muncitoare din Craiovița a prestat 2105 ore de muncă voluntară, membrii sindicatului salariaților din învățământ 180 de ore, copiii școlii elementare Nr. 10 din Craiova 98 de ore, elevii școlii din comuna Craiovița 720 de ore, iar colectivul didactic al școlii din Craiovița 962 ore, realizându-se astfel în total 4065 ore de muncă voluntară.

Au mai dat ajutor la ridicarea noului local de școală și sătenii din com. Bucovăț și com. Isalnița, care au transportat, prin muncă voluntară, 40 de care de nisip.

Localul școlii a fost înzestrat de Ministerul Învățământului Public cu mobilier nou: 40 de mese-pupitre și 40 de scaune. Alte 40 de scaune vor fi primite în curând.

Odată cu construirea noului local de școală s'au înființat cursuri pentru clasa a V-a și a VI-a, venindu-se astfel în ajutorul țărănimii muncitoare din Craiovița, ai căror copii străbăteau în anii precedenți câte 5-6 km. în fiecare zi pentru a frecventa cursurile școlilor din Craiova.

In acest fel, din inițiativa Partidului Muncitoresc Român, cu concursul Ministerului Învățământului Public, cu colaborarea organelor sindicale și datorită ajutorului primit din partea muncitorilor și a țăranilor muncitori din com. Craiovița, s'a ridicat un nou local de școală, menit să contribue la ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor din Republica noastră Populară.

Vincenz Rodica
Corespondentă

Școala comunei Brodina din jud. Rădăuți a fost inaugurată cu o lună înainte de termen

In județul nostru se conturează din ce în ce mai precis mărețele realizări pe care clasa muncitoare le obține în toate sectoarele sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în cadrul Planului de Stat pe anul 1949, Plan care constitue o adevărată piatră de încercare a forțelor noastre, a posibilităților noastre creatoare.

Mergând pe șoseaua care duce spre Brodina și care, în cursul acestui an, a fost refăcută și cilindrată pe o distanță de 18 km., văzând apoi ogoarele înverzite și arăturile proaspete de toamnă, care stau mărturie a eforturilor țărănimii muncitoare pentru realizarea planului agricol, trecând prin satele curate cu școli refăcute, cu cămine culturale, cu ziare de stradă care mai păstrează caracterul festiv datorit zilei de 7 Noembrie, îți dai seama că progresele acțiunii de ridicare a nivelului de trai se vădesc și aci.

Drumul spre Brodina duce de asemeni prin importanta regiune forestieră a Vicovului, unde roadele Planului de Stat se văd în reîmpădurirea crestelor golașe și în exploatările de păduri, și în special, în succesele în producție ale muncitorilor din fabricile de cherestea: întreprinderile Sovromlemn din Putna și Vicov de Jos lucrează de mult în contul anului 1950.

O dovadă a felului cum se realizează planul în județul nostru este și inaugurarea școlii elementare din comuna Brodina făcută într'un cadru festiv pe data de 13 Noembrie a.c.

Dacă s'ar fi făcut sub regimurile burghezo-moșierești, construcția școlii din Brodina, ar fi trebuit să dureze 10-15 ani și să îmbogățească o serie de pretori și primari necinstiți. Acum s'a clădit în numai trei luni în cadrul Planului de Stat și este astăzi o școală model, unică în județul nostru.

Clădirea este una din cele mai moderne, cuprinzând patru săli de clasă spațioase și luminoase, două coridoare, un hall, plus încăperile pentru birouri și personalul de serviciu. Sobele de teracotă și mozaicul alb al coridoarelor dau un aspect plăcut școlii în care copiii români și ucrainieni vor primi o educație nouă, în dragostea pentru Republica noastră, pentru clasa muncitoare.

Mobilierul școlii constând din mese și scaune, atât pentru clasele de școaiă cât și pentru grădinița de copii, s'a datorit grijii Ministerului Învățământului Public.

Printr'o chibzuită întrebuințare a fondurilor și a materialelor, precum și datorită faptului că locuitorii comunei Brodina au înțeles să contribue în largă măsură, cu munca voluntară, la executarea lucrărilor, s'a realizat o economie de 23% din suma acordată de Minister. Această sumă, care se ridică la aproape 700.000 lei, va fi întrebuințată la construirea și repararea altor școli din satele și cătunele care țin de comuna Brodina, cum ar fi cele din Lupeina, Nisipitul și Brodina de Jos.

Tovarăși, avem încă o școală nouă!

Timp de 35 de ani, dela întemeierea satului Cireșul Nou rutean (județul Severin), locuitorii lui nu au avut școală. Copiii au alergat ani dearândul pe la școlile din satele vecine. Regimul partidelor burgheze nici nu se gândea să înființeze aci o școală.

Cu totul altă este însă politica regimului de democrație populară.

Acum trei ani, în 1946, în satul nostru a luat ființă o școală cu un singur post, adăpostită într'o clădire nepotrivită. Reforma învățământului din 1948 a adus noi și însemnate ușurări muncitorilor rurali. Azi, acest sat mic, dar cu mulți copii dornici de învățătură, are o școală cu șase clase, la care predau șase învățători. Populația satului a înțeles că e nevoe de un local corespunzător și, cu ajutorul organizației de Partid, al asociației „Prietenii școlii" și a Căminului Cultural, în primăvara acestui an, s'au adunat, numai dela sătenii localnici, banii și materialele necesare.

Prin munca voluntară a cadrelor didactice și a locuitorilor din comună, s'a realizat o economie de peste 150.000 lei.

In ziua de 28 Octombrie a.c., construcția localului de școală din Cireșul Nou rutean s'a terminat. Văruită peste tot, frumos zugrăvită în interior și înzestrată cu tot materialul necesar, clădirea cuprinde patru săli de clasă, o cancelarie și locuința directorului.

Datorită muncii susținute și înțelegerii pe care sătenii au arătat-o îndemnurilor primite dela Comitetul Provizoriu și dela învățătorii satului, acești săteni au reușit să ofere copiilor lor bucuria de a întâmpina ziua de 7 Noembrie în noul local de școală.

In sfârșit, avem și noi, populația ruteană din acest sat, a școală nouă.

Teodoriu Alexandru
Corespondent

La Consiliul F. D. I. F. din Moscova

(Urmare din pag. I-a)

celor femei sovietice recunoștința și dragostea femeilor din întreaga lume. Noi ne luăm în mod solemn angajamentul să ne unim toate eforturile, întreaga noastră energie și voință, pentru a asigura securitatea și pacea pentru care luptăm alături de femeile sovietice".

Delegatele țărilor cu democrație populară au vorbit despre participarea activă a femeilor din aceste țări la construirea socialismului. Femeile din R.P.R., a subliniat Constanța Crăciun, delegată a R. P. R., sunt participante active la construirea unei vieți noi.

In cuvântările lor, delegatele femeilor democrate din lumea întreagă și-au luat angajamentul să strângă și mai mult rândurile într'un puternic front internațional, care să lupte pentru triumful păcii, pentru împiedicarea războiului.

Consiliul F.D.I.F. dela Moscova, este o nouă dovadă a solidarității oamenilor muncii din întreaga lume, care sunt tot mai uniți în lupta comună pentru zădărnicirea planurilor de război.

Dolores Ibarruri, vicepreședinta F.D.I.F.-ului luând cuvântul la Conferința de închidere care a avut loc în ziua de 23 Noembrie într'o atmosferă de încredere și entuziasm a făcut un călduros apel îndemnând femeile la o luptă și mai hotărîtă pentru pace. Ea a cerut din partea femeilor o și mai susținută vigilență și și-a arătat încrederea că, întoarse în Patrie, femeile vor duce lupta pentru pace cu puteri sporite.

INDRUMĂTORUL PREȘCOLAR

Indrumătorul învățământului preșcolar, apărut de curând, vine să umple o mare lipsă care se făcea din ce în ce mai resimțită, dată fiind desvoltarea luată de învățământul preșcolar în ultimii ani.

In urma reformei învățământului, care a schimbat din temelie sistemul de educație și de instrucție ale tineretului nostru, orientându-l pe drumul just, realist-științific, învățământul preșcolar s'a transformat și el, odată cu crearea unei rețele întinse de instituții preșcolare: grădinițe, cămine de zi pe lângă instituții și întreprinderi, cămine sezoniere la sate.

In această situație, atât noile cadre de educatoare cât și educatoarele vechi trebue să fie pregătite temeinic, pentru a răspunde sarcinilor care li se pun acum. S'au ținut în acest scop cursuri speciale și conferințe, s'au scris articole în ziare și reviste — dar acestea nu erau deajuns. Un Indrumător preșcolar nou vine astăzi, cu și mai mult folos, în ajutorul educatoarelor.

La întocmirea lui, s'a folosit material sovietic și experiența muncii educatoare-

lor noastre, îmbrățișându-se toate problemele pe care le ridică educarea copiilor între 3 și 7 ani.

Incă din introducere se arată că educația preșcolară are ca scop desvoltarea copiilor din punct de vedere fizic, intelectual, moral și estetic. Indrumătorul dă indicații precise despre ceea ce vor trebui să urmărească educatoarele pentru a realiza educarea multilaterală a copiilor.

Astfel, în ceeace privește desvoltarea fizică, educatoarele se vor îngriji de păstrarea sănătății copiilor, de întărirea rezistenței lor fizice, pentru a crește „un copil sănătos, robust, oțelit, curajos, care nu se sperie de obstacole, plin de voioiciune și de bucuria de a trăi".

Educatoarele vor da o atenție deosebită laturii morale, trezind în sufletul copiilor dragostea de Patrie și de conducătorii ei, dragostea de muncă și de oamenii muncii, spiritul tovărășesc, curajul, modestia, cinstea. Ele vor face pe copii să înțeleagă evenimentele care se petrec în jurul lor, frământările și lupta muncitorimii. Ei vor ști să urască pe dușmanii Patriei și să iubească pe acei care ne sunt prieteni și în fruntea cărora se află Uniunea Sovietică.

Prin educația intelectuală, se va căuta să se trezească interesul copilului față de lumea înconjurătoare, curiozitatea lui cercetătoare, voința de a înțelege totul. Educatoarele vor stimula spiritul creator și vor lărgi sfera cunoștințelor copiilor. In acest scop, se subliniază în mod deosebit atenția ce trebue dată desvoltării simțurilor și desvoltării memoriei, gândirii și imaginației.

Cât despre educația estetică a preșcolarilor, Indrumătorul cere educatoarelor să învețe pe copii să simtă și să vadă frumosul în viața înconjurătoare, în natură, în operele de artă.

Din conținutul Indrumătorului reiese clar că aceste diferite laturi ale educației multilaterale și anume: educație fizică, morală, intelectuală și estetică, nu sunt izolate unele de altele. Educatoarele nu se vor ocupa, într'un anumit moment, numai de educația intelectuală sau numai de educația fizică, etc. De exemplu: printr'un joc de mișcare, specific educației fizice, copilul se formează și din punct de vedere moral, pentrucă el învață, cu această ocazie, cum să se poarte cu tovarășii de joc, cum să respecte regula jocului, cum să păstreze lucrurile; el se formează și din punct de vedere intelectual, pentrucă i se cere atenție încordată, memorarea regulilor jocului, judecată, etc.; se formează și din punct de vedere estetic, pentrucă i se cere o ținută corectă și o executare frumoasă a mișcărilor.

Educația fizică influențează asupra formării voinței, a curajului și a altor calități morale. Educația estetică este și ea legată strâns de educația morală și de cea intelectuală. Iar educația intelectuală, la rândul ei, contribue la formarea sentimentelor sociale și estetice.

Indrumătorul este clădit pe principiile fundamentale ale pedagogiei preșcolare. Astfel, se cere ca educatoarele să se bazeze pe activitatea proprie a copiilor. Educatoarele vor căuta să lege de viață toate cunoștințele pe care le transmit copiilor. Ele vor ține seama pe de o parte de interesele copiilor, iar pe de altă parte vor căuta să-i atragă în acțiuni pozitive și în activitate în general. Toate cunoștințele se vor transmite pe cale intuitivă. Copiii vor trebui să vadă obiectul despre care se vorbește, să-l cunoască cu ajutorul simțurilor. Ei vor cunoaște realitatea mergând în mijlocul naturii, în viața reală, nu numai după ilustrații.

Se subliniază că educatoarele vor trebui să-și sistematizeze munca, pornind în predarea cunoștințelor întotdeauna dela ușor la greu, dela simplu la complex, dela apropiat la îndepărtat. Cunoștințele se vor fixa prin repetare.

Insfârșit, educatoarele vor trebui să țină seama de caracteristicele vârstei și de individualitatea fiecărui copil.

Etapele de desvoltare a copilului având fiecare problemele ei specifice, Indrumătorul învățământului preșcolar este împărțit în trei părți, corespunzătoare celor trei grupe de vârstă în care se împart copiii la instituțiile preșcolare. Partea întâia se ocupă de problemele de educație ale grupei celor mici, care cuprinde pe copiii de trei și de patru ani. Partea a doua se ocupă de aceleași probleme la grupa mijlocie, care cuprinde pe copiii de cinci ani, iar partea treia se ocupă de problemele ce se pun la grupa celor mari, care cuprinde copiii în vârstă de șase ani.

Fiecare din cele trei părți începe cu expunerea particularităților vârstei și cu problemele de educație respective. Apoi se ocupă de organizarea vieții copiilor și de educarea purtării lor, iar după aceasta tratează problemele de cultură fizică, de desvoltare a vorbirii, de cunoaștere a mediului înconjurător și desvoltarea posibilității de exprimare prin mijloace artistice (desen, modelaj, etc.).

In introducere, Indrumătorul vorbește despre problemele și conținutul muncii educative în instituțiile preșcolare și despre sarcinile educatoarelor în educația multilaterală a copiilor.

Indrumătorul se ocupă, deasemenea, de problema colaborării între instituțiile preșcolare și familie. Se dau indicații asupra felului cum trebue dusă munca cu părinții copiilor din fiecare grupă în parte și exemple de teme pentru prelucrările și discuțiile ce au loc la adunările părinților.

In sfârșit, Indrumătorul conține șase anexe, care cuprind: programul instituțiilor preșcolare, lista mobilierului necesar, lista materialului didactic, lista lucrărilor de literatură potrivite pentru copii, lămuriri referitoare la aranjarea colțului naturii și enumerarea veselei și a utilajului de gospodărie necesar căminelor de zi.

O caracteristică a Indrumătorului este aceea că el nu dă un model pentru planuri de activități și nici pentru alcătuirea planului de muncă pe o perioadă de timp. Aceasta, pentru a nu se ajunge la șablon și pentru a lăsa educatoarelor libertatea să le întocmească singure, așa după cum cer împrejurările locale, condițiile reale în care lucrează fiecare.

Educatoarele vor căuta, prin toată activitatea lor, să pregătească copiii pentru școala elementară.

„Copiii care vin la școala elementară trebue să aibă un oarecare cerc de cunoștințe,

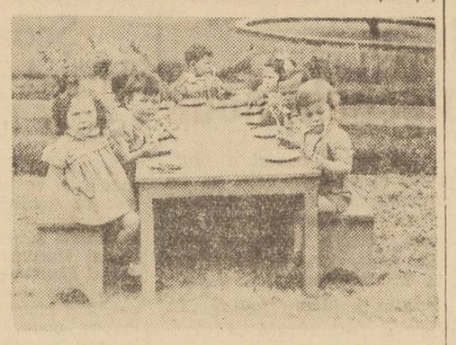

trebue să poată sta liniștiți la lecții, să asculte și să înțeleagă vorbirea altora, să-și poată dirija atenția, să memoreze cunoștințele necesare, să știe să îndeplinească independent și îngrijit însărcinările date, să le ducă până la capăt, să poată îndeplini o muncă nu numai cât îi interesează, dar atât cât este necesar, să știe a respecta, fără să li se amintească, regulile de igienă, ordinea stabilită și disciplina...

Toate aceste însușiri se capătă în procesul muncii educative din instituția preșcolară, prin jocuri și activități".

Urmărind însă să arate cât de importantă este educația multilaterală a copiilor preșcolari și pregătirea lor pentru școală și pentru viață, Indrumătorul a ținut seamă și de nevoile vârstei copiilor. De aceea, atât în indicațiile cu privire la alcătuirea programului zilnic, cât și în acele care privesc conținutul activităților, s'a avut în vedere cuvintele marelui pedagog rus Ușinski, care spune: „pregătind copilul pentru viitor, trebue să avem grijă și de prezent, ca să-i facem copilăria fericită".

Vera Derban

Predarea geografiei în școală

Geografia face parte din grupa științelor naturii, fenomenele geografice fiind fenomene concrete, accesibile, percepției noastre directe. Din această cauză atât pentru înțelegerea și cunoașterea acestor fenomene, cât și pentru predarea lor în școală, sunt necesare metode juste de lucru.

Metoda percepției directe găsește o largă aplicare în școală, în primul rând în cercetarea regiunii natale. Astfel, elevii au posibilitatea să perceapă direct lucrurile reale și fenomenele într'un spațiu mai restâns, în mediul imediat înconjurător. Aceasta este, de fapt, metoda de cercetare istorico-geografică a regiunii. Dela lumea reală se ajunge la gândirea abstractă, iar dela gândirea abstractă la practică — și aceasta constitue calea dialectică a cunoașterii adevărului, a realității obiective.

De aceea primii pași în predarea geografiei, trebue să înceapă prin cunoașterea naturii. Deci, se vor face cu elevii cercetări istorico-geografice, se vor cerceta realitățile înconjurătoare. Atunci când această cercetare pe teren iese din cadrul posibilităților — cum este cazul geografiei regionale, pentru ținuturile îndepărtate — atât studierea cât și predarea geografiei trebue neapărat să fie însoțită de un bogat material intuitiv, din care harta și globul nu trebue să lipsească sub niciun motiv.

Restructurarea materiei la geografie necesită și o restructurare a lecțiilor de geografie, atât în școlile elementare cât și în școlile medii.

In ceeace privește desvoltarea interesului pe care elevii trebue să-l arate geografiei, totul depinde de metodele folosite de profesor. Acele metode care provoacă activitatea elevilor în timpul orelor de curs, dau cele mai bune rezultate.

Este bine ca profesorul să țină evidența tuturor cunoștințelor predate și învățate de elevi. Această evidență trebue să fie bine organizată, căci ea constitue, pe de o parte, repetarea și fixarea materialului învățat de întreaga clasă, iar pe de altă parte, arată cât de eficace sunt procedeele lui metodice, în ceea ce privește înțelegerea și însușirea materiei de către elevi. Evidența aceasta este puntea care stabilește legătura dintre materia parcursă și lecțiile care urmează să fie predate. De aceea, profesorul trebue să-și pregătească temeinic întrebările, cu atât mai mult cu cât adeseori se întâmplă ca unii elevi să nu urmărească cu toată atenția examinarea, întrucât unora li se pare că întrebările puse sunt prea ușoare, iar altora că sunt prea grele.

Profesorul poate alcătui o evidență a cunoștințelor elevilor prin examinare orală (curentă sau la sfârșitul trimestrului sau semestrului), prin lucrări scrise (extemporale și teze), precum și prin lucrările executate de elevi acasă.

Punând întrebări elevilor, profesorul urmărește diferite scopuri. Astfel, dacă el vrea să verifice cum și-au însușit elevii lecțiile, poate pune o întrebare care să nu se îndepărteze de conținutul manualului.

Răspunzând la o asemenea întrebare, elevul va trebui să expună pe scurt materia din manual și s'o pună în legătură cu harta. Aceste întrebări arată elevului că manualul este sursa principală din care el își ia cunoștințele și că nu se poate limita numai la explicațiile profesorului.

Se întâmplă uneori ca elevul, învățând lecția predată de profesor, să nu poată răspunde decât din explicație și să nu știe ceeace există în **manual. Prin urmare,** întrebarea trebue **pusă de profesor** în așa fel, încât, din răspunsurile elevului, să se vadă cum a studiat ei și manualul.

Dar acest lucru **nu este suficient.** Profesorul trebue **să** controleze dacă elevul a înțeles sau numai a transmis mecanic lecția din manual, învățată pe dinafară. De exemplu, la geografia fizică (clasa a V-a), după tratarea lecției despre tipurile de vânturi, se

poate întreba ce vânturi bat în țara noastră. In manual, acest capitol nu este tratat. In acest caz, elevul trebue să-și aducă aminte tipurile de vânt, regiunile unde bat și să aplice astfel cunoștințele sale la regiunea care i s'a cerut. Dacă va putea răspunde la o asemenea întrebare, aceasta înseamnă că el a înțeles și și-a însușit pe deplin lecția din manual.

Sau, la geografia regională, după ce elevul a învățat râurile Asiei i se pot pune întrebări și în legătură cu regimul pe care-l au fluviile Obi, Tigrul și Eufratul. Dacă elevul va putea explica dece Obi se revarsă vara, iar Tigrul și Eufratul iarna, atunci înseamnă că elevul a înțeles acest capitol.

Pentru a controla cât de temeinic și-au însușit elevii materia, profesorii mai pot pune și întrebări de comparație. De exemplu, la geografia fizică, se poate întreba prin ce se deosebesc râurile de munte de cele de câmpie, sau vulcanii activi de cei stinși. Sau, după ce s'au învățat râurile Africei și ale Americii, li se cere elevilor să facă o comparație între Amazon și Nil. In acest caz, elevii vor trebui să explice lipsa totală a afluenților Nilului și abundența de afluenți ai Amazonului, periodicitatea revărsărilor Nilului precum și debitul mare de apă al Amazonului.

Dar învățarea geografiei nu se poate face fără hartă, care trebue ea însăși privită ca un obiect de studiu. Aproape fiecare răspuns al elevului trebue legat de hartă. In acest fel, se va putea vedea cum a înțeles elevul harta, cum se poate orienta pe ea, dacă cunoaște semnele convenționale, dacă cunoaște numirile geografice, așezarea regiunilor pe hartă și dacă știe să facă legătura necesară între factorii geografici. Fiindcă studiul hărții începe în clasa V-a, este important ca, începând din această clasă, să se pretindă elevilor să învețe harta sigur și precis. Controlând mai profund cunoștințele elevului, profesorul poate cere, mai ales la geografia regională, ca elevii să arate, de exemplu atunci când vorbesc despre peninsula Scandinavică așezarea ei geografică și urmările ce decurg din această așezare, caracterele țărmurilor, ale fiorduriilor și originea lor, reliefuI, precum și statele care se găsesc în această peninsulă.

Aceste întrebări sunt importante prin faptul că ele îl obligă pe elev să-și amintească tot ce știe cu privire la subiectul dat, iar clasa întreagă este obligată să urmărească răspunsul pentru a controla dacă este just sau dacă s'a omis ceva.

Profesorul poate examina într'o lecție cel mult 3—4 elevi; în fața lui stă întotdeauna problema cum să mărească acest număr.

La geografie însă, examinarea orală poate fi multilaterală; astfel, un elev poate schița o hartă la tablă, altul poate arăta pe hartă. In același timp, activitatea clasei trebue în așa fel organizată, încât atenția elevilor să nu slăbească, să fie dirijată asupra celui examinat. La geografia fizică de pildă, în timpul cât examinează un elev, profesorul poate cere altuia să deseneze pe tablă alizeele, sau să determine longitudinea și latitudinea unui oraș.

De asemeni, atunci când se studiază geografia regională, unul din elevi poate lucra pe tablă un tabel cu caracterizarea râurilor din Europa, în care va putea arăta și locul de unde izvorăsc și unde se varsă aceste râuri, ce orașe străbat, etc. Astfel, tabloul este urmărit de întreaga clasă și controlat de toți elevii.

Dar examinarea elevilor trebue făcută și prin lucrări scrise — extemporale de câte 15—20 minute, sau prin teze care durează întreaga oră, la sfârșitul trimestrului sau al semestrului.

Lucrările scrise de control cu privire la materia curentă — extemporalele — se pot da fără a preveni elevii. Pentru o astfel de lucrare, întrebările vor fi simple. Din răspunsurile scrise ale elevilor va trebui să se vadă, în primul rând, cum a fost înțeleasă și asimilată lecția curentă.

Lucrarea scrisă (teza dată pentru întreaga oră) urmărește alt scop. Prin ea, profesorul verifică cum și-au însușit elevii un întreg capitol din programa clasei.

La teză se pot da mai multe subiecte și mai grele.

Dintr'o astfel de lucrare scrisă nu se poate stabili întotdeauna dacă elevii cunoaște harta, de aceea este bine să se ceară și schița unei hărți.

Lucrările scrise — extemporalele și tezele — deprind pe elevi să-și exprime în scris ideile.

Dar cunoștințele elevilor mai pot fi controlate și apreciate și după lucrările pe care aceștia le execută acasă. Aceste lucrări au darul de a stimula pe elevi în cercetarea fenomenelor geografice.

In școala sovietică, se organizează în clasă la sfârșitul semestrului, o expoziție a lucrărilor executate de elevi: hărți, caete, referate, scheme, tabele, etc. In acest scop, clasa ține o ședință în care se citesc referatele și conferințele elevilor. Apoi profesorul face o analiză a acestor lucrări, dintre care cele mai bune sunt reținute pentru expoziția școlară dela sfârșitul anului.

In vederea pregătirii referatelor pentru repetarea materiei precum și pentru pregătirea examenelor, profesorul sovietic deprinde pe elevi să se folosească de material ajutător: articole din reviste, ziare, broșuri, etc.

Este bine ca profesorul să comunice regulat elevilor conținutul revistelor și al studiilor de specialitate, stimulând astfel interesul elevilor pentru literatura geografică.

Executarea temelor trebue controlată la fiecare lecție. Profesorul trebue să controleze minuțios caetele și să pună note.

Iată câteva observări și recomandări referitoare la evidența cunoștințelor elevilor Această evidență este necesară în predarea lecțiilor de geografie întrucât ea constitue, după cum s'a mai spus, puntea de legătură între ceeace s'a învățat și ceeace va trebui să se învețe.

Prof. V. Hilt

Bibliografie: *A. D. Soloviev, N. A. Orlov și S. A. Smirnov: „Educația ideologico-politică la lecțiile de geografie". A. V. Darinschi: „Munca ideologică educativă în studiul geografiei U.R.S.S." V. V. Petrenco: „Evidența cunoștințelor de geografie ale elevilor". E. O. Zarudi și L. E. Gazizova: „Activarea predării geografiei" P. G. Terenchov: „Profesorii despre proectul de programe noi de geografie și despre situația actuală a metodei geografiei". Budanov: „Metoda de predare a geografiei fizice".*

PREDAREA ABECEDARULUI MUZICAL

In acest an școlar, la orele de muzică dela clasele I-IV elementară, se va preda Abecedarul muzical apărut de curând.

In predarea Abecedarului muzical, se vor avea în vedere două obiective: deprinderea școlarilor de a cânta în cor pe o voce sau pe două voci — cântarea în ansamblu constituind baza studiului muzical — și însușirea cunoștințelor muzicale elementare, bazate pe cititul notelor și solfegiere (cântarea după note).

In primele lecții, școlarii trebue deprinși să se intereseze de muzică; învățătorul va vorbi cu ei despre muzică, despre ceea ce știu în legătură cu muzica din propria lor experiență și va cânta împreună cu ei câteva cântece din abecedar, ce pot fi învățate după auz.

Printre primele cântece care se vor învăța cu școlarii, după auz, sunt: „La școală", „Avionul", „Armata noastră" (Abecedar muzical pag. 24, 25, 26).

Se discută cu școlarii despre diferitele feluri de sunete din mediul înconjurător: sgomote, vocea oamenilor, a animalelor, cântecul anumitor păsări, sunetele articulate (vorbirea), sunetele instrumentelor muzicale, cântatul din frunză, fluieratul. Școlarii devin astfel conștienți că din toate sunetele, pe care le cunosc, sunetele muzicale sunt cele mai plăcute urechii noastre.

Inainte de a se învăța un cântec după auz, se face o scurtă discuție despre cuprinsul cântecului. Apoi învățătorul execută cântecul și școlarii ascultă. Ei îl învață apoi pe rânduri melodice (rând melodic: melodia corespunzătoare unui vers literar); apoi se cântă rândurile melodice unite și cântecul întreg (prima strofă).

Un cântec se învață de obicei în două sau trei lecții, alternându-se învățarea lui cu repetarea altor cântece învățate.

Tot timpul se va urmări ca emisiunea sunetelor să fie ușoară, naturală, fără să se forțeze vocea, fără să se țipe. Școlarii trebue deprinși să simtă deosebirea dintre sunetele melodioase, liniștite, plăcute și sunetele încordate, forțate, țipate. De asemeni, ei trebue să învețe să intoneze exact sunetele, să nu cânte mai sus sau mai jos decât tonul dat. Pentru aceasta, vor fi deprinși să aibă atenția încordată în timpul cântării, să nu cânte indiferent.

Cântând în ansamblu, școlarii se vor deprinde să audă vocea celorlalți școlari în cor, să-și contopească vocea cu a celorlalți, să realizeze omogenitatea cântului, și să cânte expresiv. Aceasta se obține atunci când elevii înțeleg conținutul cântecului — atât textul literar cât și muzica, melodia și ritmul. Intelegând conținutul, școlarii își vor da seama de felul cum trebue cântat fiecare cântec. Așa, de exemplu, marșul „Armata noastră" (Abecedar muzical pag. 26) va fi cântat ritmat și cu sunete mai puternice, pentru a-i reda caracterul de marș, spre deosebire de cântecul „La școală" (Abecedar muzical pag. 24), care se va cânta cu sunetele legate între ele, mai puțin ritmat.

De asemeni, învățătorii trebue să dea o deosebită atenție respirației. Școlarii vor fi deprinși să respire regulat. Li se va arăta că în timpul cântatului trebue să inspire în mod liniștit și, în același timp, să cheltuiască suflul cu economie, respirând numai la sfârșitul rândurilor melodice (nu la mijlocul lor).

Tot atât de importantă este și protecția vocii copiilor. Pentru aceasta se va evita cântarea încordată, sunetele înalte și cântarea prea îndelungată, fără pauze.

In primele 13-14 lecții se va urmări ca școlarul să intuiască în mod conștient înălțimea și durata sunetelor muzicale. Numai după ce aceste două calități ale sunetelor muzicale vor fi însușite conștient de către elevi se va putea trece la învățarea semnelor care le exprimă grafic, adică la învățarea notelor muzicale. In acest fel, notele muzicale nu vor fi învățate în mod mecanic. Școlarii nu vor mai vedea în notele muzicale niște semne fără sens, care trebue învățate pentru ele însile, ci, dimpotrivă, vor înțelege că sunt semne care arată diferitele înălțimi și durate ale sunetelor muzicale — înălțimi și durate de care ei au devenit conștienți.

Aceste două etape: cunoașterea, întâi, a înălțimii și a duratei sunetelor muzicale și apoi a semnelor acestor sunete, — adică notele muzicale, — formează un tot ce se realizează în mod treptat și organizat.

Pentru intuirea conștientă a înălțimii și duratei sunetelor din cântece se va proceda în mod analitic-sintetic. Mai întâi se fac discuții cu școlarii asupra înălțimii sunetelor cunoscute de ei. In Abecedar (pag. 6), s'au dat ca exemple sunetele fluierului care sunt mai înalte decât sunetele buciumului. Invățătorul și școlarii pot găsi și alte exemple. După aceasta, din cântecele învățate, se iau mici fragmente melodice de câte 3-4 sunete și se cântă rar, detașând fiecare sunet, mai întâi de către învățător apoi de către școlari, cărora li se cere să analizeze fiecare sunet și să spună care este mai înalt și care mai jos.

De exemplu, în fragmentul melodic „Ia-tă-ne" dela începutul cântecului „La școală" (Abecedar muzical pag .24), primele două sunete „Ia-tă" sunt mai înalte decât sunetul „ne". După ce fragmentul s'a cântat rar, detașat, de câteva ori împreună cu școlarii, și ei au intuit deosebirea de înălțime dintre cele trei sunete, fragmentul se cântă unit, apoi se cântă întreg cântecul. In acest fel, școlarii au analizat întâi, și apoi cântând întreg cântecul au făcut sinteza prin reintegrarea fragmentului în cântec.

Tot astfel se va proceda diferite fragmente melodice din același cântec sau din alte cântece învățate. Se pot face comparații între diferite fragmente melodice analizate, constatându-se că unele sunt suitoare, cum este cazul primului fragment „Avion" din cântecul „Avionul" (Abecedar muzical pag. 25), iar altele coborîtoare ,cum este fragmentul „Ia-tă-ne" de mai sus.

In același fel se procedează la intuirea conștientă a duratei sunetelor, prin analiza unor mici fragmente melodice. Se discută cu copiii asupra duratei sunetelor cunoscute de ei. In Abecedar s'a dat ca exemplu de sunet lung, șueratul locomotivei (pag. 8) și ca exemplu de sunet scurt, cântecul cucului. Fragmentul melodic „Avion" din cântecul „Avionul" se cântă rar de către învățător, bătând din palme fiecare sunet — silabă. Li se arată apoi copiilor deosebirea de durată dintre aceste trei sunete. Sunetele „A-vi" sunt asemănătoare ca durată, dar sunt mai scurte — fiecare — decât sunetul „on". Școlarii intuiesc această deosebire de durată, fiind ajutați și de bătaia din palmă. La sunetele scurte, bătăile din palme sunt mai repezi, la sunetul lung, bătaia este mai lentă. Se repetă rar, cu copiii, acest fragment melodic, cerându-li-se să bată și ei din palme ritmul. Apoi se cântă întreg cântecul, bătând ritmul din palme.

In lecțiile următoare, după ce copiii vor fi deprins această bătaie a ritmului, se va bate tactul cântecului, adică fiecare timp al măsurii, fără însă a se bate măsura. Bătaia tactului este un procedeu sintetic și se va folosi atunci când se execută tot cântecul. Bătaia ritmului este un procedeu analitic, și se va folosi la cântarea sunetelor din micile fragmente melodice, care se analizează. Tot așa se procedează analizând și alte fragmente melodice din cântece; se pot deasemenea compara între ele diferitele fragmente melodice, unele din ele începând cu sunete lungi și terminându-se cu sunete scurte, altele invers, etc.

Lecțiile vor fi variate ca procedee, mai ales la școlarii mai mici, din clasele I-II elementare. Așa, de exemplu, după ce s'a învățat o strofă dintr'un cântec se poate trece la repetarea unui cântec învățat mai înainte, la analiza înălțimii sau duratei sunetelor dintrun fragment melodic, la compararea între ele a cântecelor învățate, din punct de vedere al conținutului, al caracterului, etc.

Profesorii de muzică și învățătorii cei mai bine pregătiți la muzică pot ajuta, cu cunoștințele și cu experiența lor, și pe ceilalți învățători care predau Abecedarul muzical.

Procedându-se astfel, printr'o etapă pregătitoare, în care se învață înălțimea și durata sunetelor muzicale se va putea trece ușor în etapa a doua a predării Abecedarului muzical, la învățarea notelor muzicale, care nu vor fi pentru școlari, în acest caz, decât semnele grafice ale sunetelor muzicale cu înălțimi și durate diferite, pe care ei le cunosc. A cânta pe note nu va însemna atunci pentru școlari decât a cânta cântece. In predarea Abecedarului muzical, învățătorul va folosi îndrumările practice și lămuririle ce s'au tipărit împreună cu programa școlară de muzică pentru școlile elementare și medii și care se expediază fiecărei școli.

Prof. Gh. M. Constantin

Oamenii muncii din intreaga țară întâmpină cu noi realizări cea de a 70-a aniversare a lui I. V. STALIN

(Urmare din pag. 1-a)

tehnicienii dela G.A.S. Berea Barbu, pentru a putea îndeplini și depăși planul arăturilor de toamnă și-au luat angajamente: organizarea a două schimburi la tractoare, de zi și de noapte; depășirea normei pe echipă cu 12%; repararea și punerea în funcțiune a unui tractor dat la reformă și amenajarea unei noui orezării pe o suprafață de 135 ha.

Muncitorii contribue la transformarea socialistă a agriculturii mărind numărul mașinilor agricole

Antrenați în întreceri socialiste în cinstea zilei de naștere a tovarășului Stalin muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor „Vasile Roaită" înregistrează pe zi ce trece noui succese, în cadrul angajamentelor luate de a mări numărul batozelor, semănătorilor și a diverselor produse industriale menite a fi un puternic sprijin pentru transformarea socialistă a agriculturii noastre.

★

Cadrele noastre didactice participă cu entuziasm alături de oamenii muncii prin o serie de angajamente luate în întâmpinarea celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin.

Terminarea înainte de termen a construcțiilor școlare, alfabetizarea unui număr cât mai mare de neștiutori de carte dovedește dragostea cadrelor didactice pentru școala poporului.

Colectivul didactic al școalei Nr. 3 băeți din Turnu Severin în colaborare cu U.F.D.R., a luat inițiativa, în cinstea zilei de 21 Decembrie, de a deschide un internat pentru elevii săraci.

★

Tineretul U. T. M.-ist din școli și-a luat deasemeni angajamente de a întâmpina ziua de 21 Decembrie printr'un minunat exemplu de muncă și devotament față de tovarășul Stalin, marele și iubitul prieten al tineretului din lumea întreagă.

Astfel U. T. M.-iștii Școlii Tehnice Profesionale de băeți din Focșani, răspunzând apelului U.T.M. lansat de uzinele „Vulcan" au trimis ziarului „Scânteia" organul central al P.M.R. o scrisoare prin care își iau angajamentul de a studia opera „I. V. Stalin — Scurtă biografie", spre a-și putea însuși o educație cu adevărat comunistă.

Forțele democratice sunt în stare să împiedice războiul

(Urmare din pag. 1-a)

pildă în chestiunea reglementării problemei armei atomice.

Altfel înțelege Uniunea Sovietică — a arătat A. I. Vișinski — prietenia și colaborarea între popoare. El a amintit modul în care Generalissimul Stalin a răspuns, spre sfârșitul războiului, cererii de ajutor militar a lui Churchill, în momentul când trupele de sub comanda lui Eisenhower erau amenințate să fie asvârlite în Atlantic de cele câteva divizii ale lui Rundstedt pe care le mai păstra Hitler în Apus pentru acoperirea acestui front. S'ar fi produs atunci un nou Dunkerque, a arătat A. I. Vișinski, dacă Armata Sovietică n'ar fi declanșat imediat o uriașă ofensivă pe frontul din Răsărit, care a zădărnicit ofensiva de iarnă a hitleriștilor în Vest.

Faptul că U.R.S.S. propune acum un pact de pace celor cinci mari puteri arată că atitudinea Uniunii Sovietice în problema colaborării internaționale nu s'a schimbat.

Este adevărat că războiul e o inerență a sistemului capitalist — a răspuns A. I. Vișinski delegatului canadian Martin care a încercat să pară competent în chestiunile învățăturii marxism-leninismului dar care și-a dovedit doar ignoranța,—însă „nu există nici **un fel de contradicție între teza că războiul este un fenomen inevitabil în societatea capitalistă, imperialistă — așa cum ne învață dascălii noștri, așa cum ne învață întreaga istorie a omenirii — și efortul de a restrânge, de a frâna acțiunea acestei legi. Din contră, cu toate că războaiele sunt inerente capitalismului, forțele democratice sunt în stare să împiedice războiul, să prevină războiul prin solidaritatea lor, prin forța și hotărîrea lor de a împiedica războiul".**

Pe cât de nobilă este hotărîrea de care sunt însuflețite forțele democratice de a apăra pacea, de a lupta în mod solidar pentru împiedicarea războiului, pe atât de josnic este servilismul cu care oamenii clicii lui Tito se înghesuie la dispoziția atâtătorilor la război anglo-americani. Reprezentantul fasciștilor dela Belgrad, Djilas, intervenind în dezbateri și repetând aproape cuvânt cu cuvânt discursul lui Bevin, l-a făcut pe tovarășul Vișinski să observe: **„Nu se poate spune că domnii reprezentanți ai clicii lui Tito sunt elevi proști. Ei se perfecționează din lună în lună, intră din ce în ce mai mult în lagărul imperialist, în care au dezertat."**

Mândru de progresele slugilor titoiste, d. Austin, delegatul american, nu se împacă însă de fel cu regimul democratic din țara noastră. Incercând să abată atenția opiniei publice dela propunerile practice, concrete, în vederea păcii și a colaborării internaționale prezentate de delegația sovietică, d. Austin a socotit cu cale să reia cântecul de flașnetă hârbuită, atacurile josnice, calomnioase, împotriva țării noastre, pe care le-au mai debitat atâția din dușmanii progresului și democrației. Dar nu numai atât, el a readus în discuție, încercând să-i dea un lustru proaspăt, pe trădătorul și cosmopolitul Rădescu, agent antisovietic al imperialiștilor americani, care, azi, în Statele-Unite, cu sfeahta tuturor emigranților reacționari laolaltă, zadarnic mai încearcă să muște, din lada cu gunoi a istoriei.

Calomniile debitate împotriva țării noastre au fost respinse cu energie de șeful delegației sovietice care a subliniat lupta și munca pașnică, pentru un viitor fericit, a poporului nostru.

Din nou Uniunea Sovietică s'a dovedit sprijinitoarea noastră, prietena noastră, apărătoare a destinului și onoarei noastre. Strălucitul discurs al șefului delegației sovietice a pus în și mai mare lumină fața odioasă a monopoliștilor americani, a instigatorilor cari pregătesc războiul împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor ce construiesc socialismul. El a îmbogățit arsenalul forțelor democratice din toată lumea și a dat un nou avânt hotărîrii de luptă a mișcării mondiale a partizanilor păcii.

Invățăm din discursul lui A. I. Vișinski, să urîm cu mai multă necruțare pe imperialiștii atâtători de război, să luptăm cu mai multă hotărîre împotriva lor, să muncim cu dârzenie pentru cauza păcii, pentru socialism.

Educația ideologică - politică și metodicile sovietice

Școala noastră are sarcina de a înarma pe elevi cu o concepție realist-științifică despre natură și societate, de a-i forma în spiritul înalt al moralei proletare și de a-i pregăti ca luptători conștienți și constructivi activi ai socialismului.

Pentru aceasta este necesar ca atât conținutul învățământului cât și metodele de predare să corespundă acestei sarcini prin întemeierea lor pe știința cea mai înaintată, marxism-leninismul. Conținutul și metoda trebue să formeze un tot unitar. Numai dacă metodele de predare corespund conținutului nou pe care programele școlare și manualele îl dau școlii noastre, putem fi siguri că sarcinile școlii și, în primul rând, sarcina educației ideologico-politice a elevilor, vor fi îndeplinite.

Intreaga muncă de instruire și educare trebue să decurgă într'un spirit de înaltă principialitate partinică. Incă din școala elementară, copiii trebue să ia contact cu știința adevărată. Materiile de învățământ trebue să reflecte politica și linia Partidului și a Guvernului, să dea interpretări juste din punct de vedere ideologic, să lege teoria de practică, să reprezinte dinamic, în transformarea lor dialectică, fenomenele naturii și evenimentele vieții sociale.

Metodicile sovietice care apar acum pun la îndemâna cadrelor noastre didactice, variate mijloace de a realiza caracterul ideologic-politic al educației.

In ceeace privește științele naturii, metodicile conțin indicații asupra modului just în care trebue să fie înțelese obiectele și fenomenele naturii. Alcătuite pe baza metodei dialectice, metodicile consideră că orice fenomen poate fi deplin înțeles numai dacă este privit în strictă dependență cu fenomenele înconjurătoare, în determinare reciprocă.

Astfel, **Metodica Științelor Naturii** (cl. I-IV), de Gorbunov, arată cum, prin observare și experiment, copiii își dau seama de legăturile materiale între fenomenele care apar izolate. (De ex. de legătura dintre căderea zăpezii, înghețul apelor și plecarea păsărilor călătoare) și lămuresc cauzele fenomenelor (de ex. evaporarea apei). Studiind corpul omenesc și cauzele bolilor, copiii înțeleg că răspândirea bolilor se explică prin plaga superstițiilor și a prejudecăților, legate de lipsa de cultură, și sunt îndemnați să lupte împotriva lor. Observând creșterea plantelor, ei vor învăța că omul poate schimba și îmbunătăți condițiile naturale. Generalizările teoretice sunt aplicate în practică, cu prilejul lucrului la colțul naturii, în grădina școlii, în excursii și acasă. Cunoștințele obținute la științele naturii contribue foarte mult la educarea unui patriotism sănătos și la înțelegerea luptei lagărului socialismului, condus de U.R.S.S., pentru a crea o lume a păcii. Această educație se face activ, prin antrenarea copiilor în acțiuni pozitive, ca, de exemplu, culegerea plantelor medicinale, lupta împotriva insectelor vătămătoare ,etc.

Metodica Chimiei (cl. VII) de Sapovalenco, precizează că chimia se predă ca o știință despre fenomenele naturii, despre originea și desvoltarea lor, despre legătura care le unește într'un tot unic, explicarea lor fiind materialistă. Metodica subliniază atenția pe care profesorul trebue s'o aibă în explicarea schimbării substanțelor chimice în noi substanțe. Expunând teoria structurii materiei, profesorul va explica esența reacțiilor chimice și va descoperi unitatea în diversitatea lor. Observația, experiența și ipoteza ajută pe elevi să-și formeze convingeri materialiste. Studiind diferitele capitole din manualul de chimie, elevii vor observa că ea s'a desvoltat și sub influența practicii. Familiarizând elevii cu aplicarea chimiei în practică, profesorul va populariza sarcinile din Planul de Stat, referitoare la industria chimică. Elevii își vor da seama astfel de importanța economică-națională a diferitelor substanțe și procese chimice. Ei se vor lămuri asupra politicii Partidului în domeniul construirii socialismului și asupra rolului chimiei în îndeplinirea acestei politici. Pentru a accentua efectul educativ al aplicațiilor chimice, în cadrul construirii socialiste, se vor organiza excursii în întreprinderi, gospodării agricole, muzee, precum și lucrări practice în grădina școlii.

Legătura dintre chimie și construcția socialistă va trezi în elevi iubirea de Patrie, precum și iubirea pentru lagărul socialismului și în primul rând pentru U.R.S.S., va trezi în ei dorința aprinsă de a participa la opera măreață de construire a socialismului. Alături de patriotismul proletar, se cultivă în elevi ura pentru dușmanii dinăuntru ai poporului și dușmanii din afara țării.

Metodica Geografiei pentru Școala Elementară, de Erdeli, dovedește că geografia în școală este una din căile pe care păsește educarea în direcția adevăratei concepții materialiste a tineretului, educarea în spiritul internaționalismului proletar și a urei împotriva dușmanilor Patriei. In Marele Război pentru Apărarea Patriei, ostașii sovietici au folosit cunoștințele lor geografice în înfăptuirea multor acțiuni croice.

★

In ceeace privește științele sociale, metodicile vor ajuta cadrele noastre didactice să lămurească elevilor legile de desvoltare a societății și superioritatea regimului socialist asupra celui capitalist, să vadă aceste legi în rolul lor de armă puternică a Partidului și a Statului, în lupta economică, politică și ideologică, să deștepte în ei dragostea și devotamentul față de Patria care construește socialismul.

Astfel, **Metodica Istoriei** în Școala Elementară, de Cartov, ne arată că istoria, ca obiect de predare în școală, are scopul să dea elevilor cunoștințele istorice de bază, să le desvolte concepția marxist-leninist-stalinistă despre lume, să-i învețe a se orienta just în evenimentele istorice, să le educe sentimentul dragostei fierbinți pentru Patrie.

Pentru aceasta, este necesar ca, încă din clasa a II-a elementară, studiul istoriei să fie centrat pe următoarele idei fundamentale :

1. Munca este cel mai important factor în viața oamenilor.

2. Prin muncă și luptă continuă, omul își îmbunătățește mereu viața (modul de producție la baza transformărilor revoluționare ale societății).

3. Până la apariția orânduirii socialiste, au fost oameni care munceau și alții care nu munceau (lupta de clasă ca motor al progresului).

4. Conducătorii și învățătorii clasei muncitoare au înălțat steagul eliberării popoarelor (rolul clasei muncitoare, al Partidului ei și al conducătorilor lui în lupta de creare a orândurii socialiste).

5. Lupta dusă de popor pentru apărarea Patriei (războaiele drepte și războaiele nedrepte).

Studiind istoria Patriei în lumina acestor idei elevii învață să cunoască și să-și iubească Patria, precum și lupta și munca poporului dealungul vremii. Astfel, patriotismul și educația comunistă nu vor forma o anexă a cursului de istorie, ci vor face parte integrantă din el.

Metodica arată cum se pot da copiilor toate noțiunile istorice de bază, chiar și cele mai diferite, pe măsura puterii lor de înțelegere. Prin povestiri clasice, prin tablouri, prin tot felul de metode intuitive, copilul primește cunoștințe despre importanța luptei de clasă, despre specificul fiecărei orânduiri, despre felul cum s'a trecut dela o orânduire la alta, despre răscoalele și revoluțiile poporului, etc. Metodica arată, deasemenea, cum se poate antrena latura afectiv-emoțională a copiilor (iubire pentru clasa muncitoare, ură împotriva capitaliștilor).

Metodica Citirii, prelucrată după Scepetova, demonstrează clar marea importanță pe care o are studiul limbii materne în educația ideologic-politică a copiilor. Prin studierea temeinică a bucăților literare, copiii vor căpăta dragoste pentru limba maternă, pentru literatura poporului, pentru cultura progresistă. Prin discuții, metodic conduse, asupra unor povestiri bine alese, copiii își vor forma o justă atitudine față de muncă, își vor desvolta sentimentul muncii în colectiv, curajul, cinstea, modestia, se vor pătrunde de dragoste față de conducătorii clasei muncitoare, calități absolut necesare creșterii omului nou.

★

In articolul de față nu am evidențiat decât unele aspecte principale ale educației ideologico-politice în școală, așa cum se prezintă în câteva din Metodicile Sovietice. In aceste metodici, despre care am scris acum, și în toate celelalte, sunt arătate amănunțit și serios, mijloacele cu ajutorul cărora se poate forma o sănătoasă educație ideologic-politică a copiilor. Prin aplicarea largă și creatoare a acestor mijloace, cadrele noastre didactice vor obține noi succese pe drumul ridicării nivelului învățământului nostru.

N. Pârvulescu

DIN ACTIVITATEA SINDICATULUI SALARIAȚILOR ÎNVĂȚĂMÂNTULUI DIN JUDEȚUL TÂRNAVA MICĂ

In județul Târnava Mică, Sindicatul Salariaților din Învățământ, care cuprinde 1958 membri, depune sub conducerea și îndrumarea P. M. R., eforturi continui pentru ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional, al membrilor săi.

Cele 78 de grupe sindicale au ținut regulat, în cursul fiecărei luni, câte două ședințe, în care s'a analizat felul cum a fost dus la îndeplinire planul de muncă, precum și sarcinile ce revin pentru viitor fiecărui membru al acestui sindicat.

Cadrele noastre didactice, au sprijinit toate acțiunile P. M. R. și ale Ministerului Invățământului Public, muncind pentru ridicarea nivelului cultural al maselor populare. In acest scop, s'au ținut conferințe la căminele culturale, s'au organizat festivaluri la școli și a fost îndrumată lectura cărților din biblioteci.

Salariații din învățământ, care se află în mijlocul țărănimii muncitoare, au dus, deasemeni, o campanie de lămurire în problemele păcii, demascând, în cadrul acțiunilor întreprinse de Partid și de organizațiile de massă, uneltirile mârșave ale chiaburilor interesați să răspândească svonuri dușmănoase.

Pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional al tovarășilor noștri din întreg județul, s'au organizat 7 cercuri pedagogice, în care se prelucrează cărțile și broșurile sovietice care privesc problema educației și care s'au tradus până acum la noi, și tot materialul îndrumător din „Gazeta Invățământului".

In aceste cercuri pedagogice s'au ținut două ședințe, în care profesorii cu nivel mai ridicat au ținut lecții cu caracter de îndrumare. In fiecare ședință de grupă, s'au prelucrat articole de fond din „Scânteia" și din „Viața Sindicală".

Pentru ridicarea nivelului cultural al maselor, s'au ținut, în această perioadă de muncă, 530 de conferințe, cu subiecte ca : Forțele lagărului păcii și ale democrației cresc necontenit, Popoarele lumii luptă pentru pace, Despre Planul de Stat și depășirea lui, Despre îndeplinirea planului de însămânțări. Agricultura sovietică se întemeiază pe știință, Combaterea superstițiilor, și altele.

Invățătorii și profesorii din județul nostru au luat parte activă la recensământul analfabeților, al căror număr este de 7.660, iar în ziua de 24 Octombrie au și început să facă școlarizarea lor.

Membrii sindicatului nostru au colaborat, de asemeni, la toate acțiunile inițiate de Partid și Comitetele Provizorii, prestând un număr important de ore de muncă voluntară.

Astfel, la Blaj, învățătorii și profesorii au depus 140 de ore de muncă voluntară la construirea Castelului de apă și, tot prin muncă voluntară, s'au strâns, în ziua de 20 Octombrie, 1.300 kg. de ghindă. La Dumbrăveni, s'au reparat trei clase la o școală elementară, realizându-se o economie de 36.000 lei, iar la Târnăveni, învățătorii și profesorii au prestat 208 ore de muncă voluntară la refacerea străzilor.

Sindicatul nostru a dat o deosebită atenție și colaborării cu celelalte sindicate și mai ales cu cel agricol.

Pe lângă aceste realizări, avem însă și multe lipsuri : în primul rând, nu s'a dus îndeajuns munca sindicală, deși fiecare grupă a avut un plan de muncă. Unii dintre tovarășii învățători și profesori nu au susținut îndeajuns campania de însămânțări. De asemenea, nu s'a dat importanța cuvenită procurării și confecționării de material didactic.

Pentru înlăturarea tuturor acestor lipsuri, membrii sindicatului nostru și-au luat următoarele angajamente: să respecte planul de muncă ce este fixat până la 31 Decembrie a. c.; să organizeze cicluri de conferințe, în cadrul sindicatului, începând cu problema cosmopolitismului ; să participe în număr cât mai mare la cercurile de broșuri; să mărească numărul abonamentelor la „Scânteia", „Viața Sindicală" și la „Gazeta Invățământului" cu 10 la sută; să ducă o muncă intensă de lămurire, în vederea școlarizării analfabeților și să sprijine activitatea de ridicare a nivelului cultural al maselor, dând un ajutor susținut în munca ateneelor populare și a căminelor culturale.

Cernea Gligor
Președintele Sindicatului Salariaților din Invățământ, Târnava Mică

LA CRAIOVA A LUAT FIINȚA FILIALA SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE ISTORICE, FILOLOGICE ȘI FOLCLOR

De curând s'a înființat în orașul Craiova Filiala Societății de Științe Istorice și Folclor, pentru județul Dolj.

Delegatul Societății a arătat importanța înființării acestei filiale pentru restructurarea culturală a cadrelor didactice, pentru stimularea tuturor în munca creatoare și descoperirea de noi cadre, precum și pentru scoaterea la lumină a documentelor istorice și artistice din județul nostru. De asemenea, această filială are o deosebită însemnătate pentru răspândirea științei istorice și filologice la noi în țară.

După citirea și explicarea statutului, s'au trasat sarcinile imediate ale filialei și s'a ales un comitet provizoriu, al cărui președinte e tovarășul Toma Maruță.

Inființarea acestei Societăți e încă o dovadă că, în lumina noilor concepții, obiectul și scopul culturii noastre sunt just înțelese.

Documentele istorice și limba oamenilor din regiunea noastră vor fi cercetate în condițiunarea lor istorică și vor desvălui diferitele forme ale conștiinței sociale în contiruă transformare. Folclorul va fi cercetat și publicat. El va constitui oglinda diferitelor aspecte ale societății și izvorul cel mai de preț, viu și frământat, din care-și va trage seva, mereu proaspătă, literatura cultă.

La sfârșitul ședinței, s'au dat îndrumări și lămuriri, pentru bunul mers al filialei, pentru evitarea greșelilor, pentru antrenarea tuturor specialiștilor și pentru descoperirea tezaurului regional. S'a comunicat că, în legătură cu activitatea filialei vor veni îndrumări dela centrul și chiar sugestii în cercetarea anumitor probleme, care se vor discuta pe secții și apoi vor fi supuse desbaterilor în plen.

Cuceririle științei sovietice, care ne sunt îndreptar și exemplu, pot fi o garanție că cercetările și studiile filialei vor da rezultate bune.

Prin participarea directă la toate problemele ce frământă epoca noastră, munca filialei va deveni izvor de creație, iar fiecare membru un factor activ în construirea societății socialiste la noi în țară.

Georgeta Hera Bucur
Corespondentă

Curs de limba rusă la Arhivele Statului

Fiind convinși de importanța cunoașterii limbii ruse, ne-am luat angajamentul în ședința grupei noastre sindicale, din 29 Octombrie 1949, să deschidem un curs de limba rusă.

Tovarășa Pricop Nina, care cunoaște bine limba rusă, s'a oferit să predea această limbă, într'un curs de două ore pe săptămână.

Ne-am înscris la acest curs 80 % dintre funcționari, deoarece, fiind specialiști în scrierea veche românească, simteam cu toții nevoia să cunoaștem limba slavă și limba rusă, care se întâlnesc atât de des în documentele noastre.

Acest studiu, în afara perspectivei culturale ce ne-o deschide, ne va da posibilitatea să ne orientăm mult mai bine în cunoașterea, sistematizarea și interpretarea documentelor noastre vechi.

Elena Gheorghiade
Din colectivul de Presă al Arhivelor Statului

Cursuri de alfabetizare organizate la Câmpulung-Moldovenesc

Indeplinindu și angajamentele luate în cinstea zilei de 7 Noembrie, membrii grupelor sindicale dela Liceul mixt din Câmpulung-Moldovenesc au organizat, de curând, un curs de alfabetizare.

După ce s'a repartizat celor trei grupe sindicale ale liceului un număr de străzi pentru recensământul neștiutorilor de carte, fiecare grupă a primit ulterior și câte 60 de analfabeți care au fost vizitați la domiciliu și îndemnați să vină regulat la cursuri. In acest fel, la deschiderea cursurilor de alfabetizare, din cei 180 analfabeți recenzați, s'au prezentat la cursuri 120.

Pentru a aduce la cursuri și pe cei absenți, membrii grupelor sindicale și-au luat angajamentul să continue munca de lămurire pe teren.

Prof. Suhani Ioan
Coresp. sindical

Înființarea Casei de ajutor reciproc de pe lângă sindicatul salariaților învățământului din Iași

Zilele acestea, a avut loc ședința de constituire a Casei de ajutor reciproc de pe lângă Sindicatul nostru. La această ședință, a luat parte, ca delegat al Uniunii noastre, tov. secretar general A. Dimitriu.

Ședința a fost deschisă de tov. profesor universitar Calinicencu N., care a arătat rostul înființării Caselor de ajutor reciproc, evidențiând forma superioară a acestora, față de vechile case de credit, ce nu erau decât unelte ale capitalismului exploatator și care prin forma lor de organizare, nu puteau să servească marea massă a membrilor lor.

In continuare, președintele comisiei de organizare, tov. Târdea V., secretarul sindicatului, a arătat, în spirit critic activitatea desfășurată de comisiune.

S'a desbătut apoi și s'a votat Statutul Casei de ajutor reciproc, hotărându-se a se acorda împrumuturi, după cum urmează : membrilor cu un salariu până la 10.000 lei, un împrumut egal cu de două ori salariul ; celor cu un salariu de până la 15.000 lei, inclusiv un salariu și jumătate, iar celor cu un salariu de peste 15.000 lei, un maximum de 25.000 lei.

Aceste criterii au avut în vedere ca tovarășii care fac aceste împrumuturi să fie feriți de a face datorii peste puterile lor de restituire. In acest sens, cei ce au luat cuvântul la discuții au insistat asupra scopului educativ pe care trebue să-l urmărească Sindicatul și asupra modului cum trebue să-și gospodărească veniturile proprii fiecare membru al Sindicatului nostru. Tot cu această ocazie, s'a insistat asupra rolului depunerilor la C. E. C.

Staturi prețioase, în această privință, au fost date de către tovarășul A. Dimitriu, secretarul Uniunii.

A urmat apoi alegerea comitetului de direcție și a comisiei de verificare, în numele cărora, tov. prof. universitar Isopescu Nicolae și-a luat o serie de angajamente.

Această Casă de ajutor va avea, ca prim fond, suma de lei 129.000 lei, ce reprezintă cota de 10 % din 55 % cotizații, din partea Sindicatului, și suma de lei 2.200.000, activul Băncii „Economia", care trece Casei noastre. La acestea se vor adăoga sumele ce se vor vărsa de către Casa de Credit din București.

V. Târdea
secretarul S. S. I.-Iași

Și la Alba Iulia a fost înființată Casa de ajutor reciproc

In ziua de 11 Noembrie a.c., salariații din învățământ, întruniți într'o ședință de lucru, în prezența tov. Tița Dumitru, delegatul Uniunii, au pus bazele unei Case de ajutor reciproc, cu scopul de a se putea ajuta în caz de nevoie.

Având în vedere că, în vechile instituții, numai vârfurile administrative ale burgheziei primeau împrumuturi, iar majoritatea oamenilor muncii rămâneau adeseori pe dinafară, transformarea aceasta a fost îmbrățișată de salariații din învățământ cu încredere și satisfacție.

Gh. Matei
corespondent

INTERESUL PENTRU ȘTIINȚELE NATURALE

In primele săptămâni de școală, am încercat să trezesc interesul elevilor pentru materia pe care o predau.

Intr'o zi, le-am propus elevelor să facem o plimbare pe malul lacului, pentru a recolta ființe microscopice.

Elevele s'au simțit foarte mândre în situația de cercetătoare și unele din ele, când lucrul în serios, au început să adune tot ce găseau și să se intereseze de tot ce vedeau ; așa au cunoscut mult mai multe animale și plante de cum ne-am pus în gând. Ajungând la școală, care e foarte aproape de lac, au vrut să se convingă, imediat, că au adunat cu adevărat și viețăți microscopice și ne-am apucat să le căutăm.

S'a examinat o picătură de apă la microscop. Elevele au cercetat cu atenție și au rămas surprinse de mulțimea viețăților care trăesc într'o picătură de apă.

Zilele următoare, au continuat cercetarea din proprie inițiativă și au avut mari bucurii, la fiecare nouă descoperire. Ca să le ajut, le-am recomandat o broșură care cuprinde indicații tehnice în mânuirea microscopului. Atrase de conținutul broșurii elevele au cerut și alte cărți și atunci le-am promis că vom face o vitrină de cărți, care ar putea să le intereseze. Așa s'a născut o bibliotecă de împrumut, cu broșuri de popularizare. Intrucât multe broșuri nu se găsesc la biblioteca școlii,

fiind epuizate, mi-am adus de acasă toate cărțile și broșurile necesare pentru acest studiu. Elevele văd, în faptul acesta, un gest de prietenie și bunăvoință pe care o răsplătesc la fel. Când am cerut ajutor pentru inventarierea laboratorului, s'au găsit imediat colaboratoare.

Pentru a cultiva inițiativa elevelor, am încercat să le arăt ce satisfacții poate avea cineva când face singur experiențe și urmărește rezultatele zi de zi.

La început, s'au arătat neîncrezătoare, dar după primele rezultate s'au deschis discuții foarte interesante asupra avantajelor agriculturii științifice, precum și asupra greșelilor de experimentare ale colegelor.

Majoritatea elevelor își dăruiau tot timpul lor liber acestor experiențe.

Am avut însă și dezamăgiri. Toate aceste începuturi bune au stagnat un timp, pentrucă nu am întreținut mereu interesul elevelor, pentrucă nu le-am dat mereu sugestii pentru experiențe noi, pentrucă nu am acordat totdeauna destulă atenție rezultatelor.

Aceste lipsuri m'au făcut să-mi dau seama cât este de necesar ca profesorul să persiste într'o muncă începută, să urmărească cu deosebită atenție rezultatele și să fie continuu preocupat de creșterea cadrelor în domeniul respectiv.

Faptul că m am împrăștiat în preocupări ,că am desvoltat amănunte lipsite de importanță, m'au făcut să pierd entuziasmul pe care îl obținuseră elevele la primele experiențe.

Va trebui deci să fiu mult mai perseverentă și să nu neglijez obiectivele principale ale disciplinii mele, legate de perioada de desvoltare a societății actuale.

Prof. M. F. Morțun

Citiți și studiați lucrarea

IOSIF VISSARIONOVICI
STALIN
Scurta biografie

Reviste sovietice

„Literatura sovietică"

revistă lunară, Moscova — Nr. 9|1949

Ultimul număr al larg răspânditei reviste „Literatura sovietică" (apare în limbile rusă, franceză, germană și engleză) are, ca întotdeauna, un conținut bogat, variat și foarte interesant.

Prima parte a revistei cuprinde romanul „Praga de aur" de Alexandru Gonciar. Acest roman face parte din tr'o trilogie, începută cu „Stegarii" (tradus și în românește) și continuată cu „Dunărea albastră" (ambele apărute în numere anterioare ale revistei „Literatura sovietică").

Toate trei romanele urmăresc drumul glorios al unui viteaz regiment sovietic de infanterie de gardă, în lupta de eliberare a popoarelor de sub jugul fascist.

Gonciar ne arată cum ostașii acestui regiment sunt primiți peste tot cu flori, cu urale, cu îmbrățișări, cu lacrimi de bucurie, căci pe ei nu i mână în luptă numai ura împotriva fasciștilor dușmani ai omenirii, ci și iubirea. Spune un personagiu : „Iubirea sfințită de sângele nostru... Iubirea pentru toți cei asupriți, pentru toți cei care muncesc pe pământ. Aceasta face forța noastră și ne face superiori oricărei alte armate".

Astfel, Coma Caevschi, un personagiu de neuitat al romanului, este tras de mânecă de țăranii muncitori slovaci ca să le vorbească, să-i sfătuiască, să-i ajute în începerea unei noi vieți, eliberate de exploatare.

Așa au învins ostașii sovietici toate greutățile, așa s'au înălțat deasupra tuturor suferințelor, așa au câștigat toate bătăliile: fiindcă erau conștienți de înalta misiune eliberatoare pe care o îndeplineau.

Unul din eroii principali, Cernâș, arată soldatului Iagodca (analfabet, originar din Basarabia ițeută și ținută în întuneric de burghezo-moșierimea română), că nu este just să creadă că „nimeni n'are nevoie de mine". Cernâș îi arată că, dimpotrivă, de cel mai neînsemnat gest al lui în luptă au nevoie milioane de oameni, toți cei care-și așteaptă eliberatorii.

In opunere cu oamenii sovietici, apar episodic cei care aspiraseră la dominația mondială. La întrebarea dacă nu se va mai găsi „vreun nou monstru, vreun nou Hitler", Cernâș răspunde: „Popoarele nu se vor mai lăsa înșelate. Cine, după lecția acestui război, va mai îndrăzni să pretindă hegemonia mondială?" Actualii jalnici pretendenți la dominația mondială, exponenții Wall-Street-ului, au de învățat mult de aici.

„Zlata Praha", Praga de aur, își primește eliberatorii: „Iată-l pe luptătorul Armatei lui Stalin!... Luminat de aureola Stalingradului, ambasador înarmat al unei lumi tinere, a devenit pentru ei un model sigur; căci el a arătat cum trebue să-ți aperi libertatea și onoarea, cum trebue să pedepsești pe dușmanii omenirii... Iată-l în vicioare, pe tancul său, ținând mândru în mâini drapelul Patriei sale".

★

In partea a doua a revistei, la rubrica „Literatura și arta" A. Macarov scrie despre „Poeziile anului". Astfel, în poezia epică, se remarcă N. Gribașev, A. Cușelov, M. Luconin, I. Colas și M. Raghim; în poezia lirică, tema centrală este: pentru pace, împotriva războiului; se remarcă: M. Isacovschi, Stișipașev și N. Tihonov; o variantă a acestei teme este aceea a luptei celor două lumi, lumea păcii și lumea războiului; semnează C. Simonov și M. Bojan.

Cuznețov și Bușelev, în articolul „Oamenii noi", scriu despre două romane sovietice, recent apărute : „Oțel și reziduri" de Popov și „Minerii" de Tghișev, inspirate din munca creatoare a poporului sovietic de după război.

La rubrica „Clasicii și timpul nostru", se reproduce minunatul raport pe care l-a ținut Constantin Simonov cu prilejul împlinirii a 150 ani dela nașterea lui Puschin.

La rubrica „Portrete", V. Neustroiev scrie despre scriitorul danez Martin Andersen Nexö, care a declarat : „In Uniunea Sovietică, în Republica muncitorilor, talentul este prețuit ca în nicio parte din lume... Consider ca cea mai mare fericire a vieții mele de a fi fost adoptat de poporul rus, care este avantgarda omenirii și care a înlocuit minciuna individualismului burghez cu respectul autentic al personalității".

Revista „Literatura sovietică" mai cuprinde două rubrici : „Cărți noi" (în care este vorba despre scriitorii Gorbatov și Mihalcov, despre tânăra proză estoniană și despre Lermontov) și „Cronica" (în care remarcăm nota despre a 20-a aniversare a Săptămânalului sovietic „Literaturnaia Gazeta").

Prin acest singur număr, se vede cât de bogat este conținutul revistei „Literatura sovietică", și de cât folos poate fi ea pentru învățătorii și profesorii noștri, atât în privința informației cât și a bucuriei literare.

A. Silvian

Să ducem și în școală o luptă necruțătoare împotriva manifestărilor dușmanului de clasă

(Urmare din pag. 1-a)

liștii burghezi ațâță popoarele unul împotriva celuilalt, ca în dosul perdelei de minciuni și prefăcătorie a naționalismului șovin, să-și poată continua exploatarea. Cadrele noastre didactice trebue să înțeleagă că numai în spiritul internaționalismului proletar, putem crește un tineret sănătos. Acest tineret trebue să învețe a prețui just meritele fiecărui popor, să înțeleagă uriașa importanță a alianței popoarelor muncitoare în lupta pentru o pace trainică și pentru o cultură socialistă ca fond și națională ca formă, așa cum ne învață tovarășul Stalin.

In urma cursurilor de îndrumare, în urma studierii materialului științific pe care ni-l oferă Uniunea Sovietică, majoritatea cadrelor noastre didactice au înțeles să lupte împotriva manifestărilor din școală ale dușmanului de clasă S'au făcut și se fac, pretutindeni, serioase eforturi în acest sens.

Astfel majoritatea sindicatelor noastre au format cercuri de specialități și cercuri de broșuri, pentru îmbunătățirea pregătirii profesionale și pentru ridicarea nivelului ideologic. Marea majoritate a învățătorilor și profesorilor depun o stăruitoare activitate la cursurile de alfabetizare.

Dar nu toți și-au găsit făgașul cel bun. Mai sunt încă unii care șovăe ori se izolează, îndeplinindu-și formal datoria. Mai sunt încă unii care cred că nu mai au nimic de învățat, care se feresc de a deschide larg ferestrele minții spre aerul proaspăt și spre lumina măreață a progresului care ne vine dela răsărit.

Cel care predă mecanic și rutinar, cel care privește lecția cu nepăsare ori cu plictiseală, cel care se închide într'un conservatorism stupid ne socotind uriașa experiență și strălucitoarele realizări științifice și culturale ale Uniunii Sovietice, cel care se bălăcește încă în mocirla cosmopolitismului dușman al suveranității naționale, cel care nu duce o luptă deschisă și sinceră împotriva manifestărilor șovinist-naționaliste, acela lunecă spre prăpastia dușmanilor clasei muncitoare.

Cine nu se străduește, din răsputeri, să-și restructureze materia, să învețe noile metode științifice de predare, acela nu corespunde încrederii pe care clasa muncitoare și Partidul e i-au acordat-o în opera de pregătire a noilor generații. Acela nu se comportă ca un prieten al clasei muncitoare, ci ca un dușman al ei.

Cel care arată neîncredere în realizările școlii noastre și în progresul științei noastre, devine trădător trecând în lagărul cosmopoliților și făcându-se prieten al burgheziei exploatatoare.

Cine nu duce o curajoasă și convingătoare luptă împotriva misticismului și a superstițiilor, pactizează tacit cu reacțiunea căreia nu-i place de fel luminarea prin știință a poporului muncitor.

Când un profesor predă savant, chiar dela anul I, fără a lua în considerație nivelul de cunoștințe al studenților, sperîindu-i în loc să-i ajute în muncă, se manifestă ca un dușman de clasă, ca un amator de știință pură, lipsit de dorința de a crea cadre necesare construirii socialismului.

O orientare ideologică justă, o conștiincioasă utilizare a științei pedagogice sovietice, o bună restructurare profesională, o planificare adâncă și serioasă a muncii, o dragoste nețărmurită față de copiii clasei muncitoare o vigilență comunistă în toată activitatea didactică, atâ mijloacele prin care putem duce și noi, cadrele didactice, în câmpul școlii lupta necruțătoare împotriva manifestărilor dușmanului de clasă.

Personalul administrativ al liceului Nr. 1 din Bucureşti crează elevelor un cadru îmbietor la învăţătură

— Aspecte din munca administrativă într'un liceu —

Paralel şi strâns legată cu activitatea didactică, se desfăşoară în şcoli munca administrativă. Disprețuiți în şcoala de altă dată a burgheziei, supuşi ocărilor şi capriciilor, îngrijitorii, portarii, bucătarii, spălătoresele, sunt prețuiți astăzi la fel ca toți ceilalți oameni ai muncii din țara noastră. Conştienți de rolul pe care îl au în bunul mers al şcolii, ei îşi duc cu perseverență munca lor deseori anonimă, străduindu-se ca, împreună cu cadrele didactice, că creeze copiilor celor ce muncesc condiții optime de trai şi învățătură. Ei contribue la schimbarea atmosferei apăsătoare care domnea în internate, transformându-le în cămine, unde toți la un loc, învățători, profesori, elevi şi personal administrativ, duc o viață de muncă tovărăşească.

Internatul liceului de fete Nr. 1, model de ordine şi curăţenie

Fosta Şcoa'ă Centraiă de fete din Bucureşti, azi Liceul de fete nr. 1, era vestită în „lumea mare". Aci îşi internau odraslele latifundiarii şi industriaşii exploatatori ai oamenilor muncii. Sumele mari de bani şi cantitățile de alimente cerute, opreau cu desăvârşire pătrunderea în internat a copiilor de oameni muncitori, deosebind şcoala aceasta de celelalte şi imprimându-i un caracter „nobil".

Situația s'a schimbat astăzi. La Liceul de fete nr. 1 învață fiicele oamenilor muncii. In internat, sunt îngrijite, pe socoteala Statului sau în schimbul unei sume modeste, 308 eleve.

Este firesc ca îngrijirea unui număr atât de mare de eleve interne, adăogat numărului de eleve externe, să ceară un efort susținut în munca personalului administrativ.

Cel care străbate culoarele lungi ale liceului, intră în clasele mari şi luminoase, sau se interesează de felul în care este întreținută bucătăria ori sala de mese, are în față imaginea muncii nepreculpețite depuse de personalul administrativ.

Iată bucătăria. In preajma orei 10, personalul de aici pregăteşte elevelor gustarea de dimineață. Ajutorul de bucătar Jantea Gheorghe curăță cartofii cu o maşină electrică .Alături, bucătăreasa Bota Maria prepară o ciorbă gustoasă. Pe plita maşinii de gătit, în vase proaspăt spoite, fierbe mâncarea de amiază. In ciuda preparativelor pe care le cere o asemenea cantitate de alimente podeaua străluceşte de curățenie.

Astăzi la prânz, elevele vor primi ciorbă de legume, fasole verde cu carne şi mere. Menurile consistente au putut fi alcătuite numai datorită prevederii cu care s'a făcut aprovizionarea. Rafturile magaziei sunt pline de borcane de marmeladă, conserve de vinete, ghiveci, castraveți, etc. In acest fel se poate servi o masă nu numai hrănitoare şi gustoasă, ci şi economică. In adevăr s'au economisit luna trecută 10.935 lei, sumă întrebuințată la spoitul vaselor.

La buna gospodărire a magaziei de alimente şi a bucătăriei ajută, în mare măsură, eleva de serviciu. Ea dă în primire, la bucătărie, toate alimentele care intră în compoziția menu-ului din ziua respectivă, a cărui listă a fost de cu seară întocmită. Tot ea veghează ca toate alimentele să fie întrebuințate. Deasemeni, în orele libere, elevele vin în bucătărie şi ajută personalului.

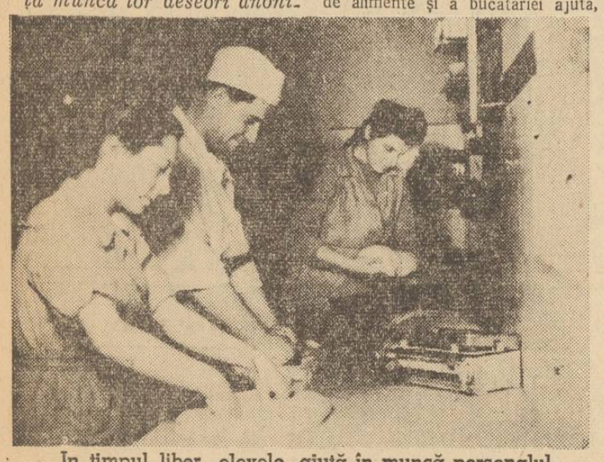

In timpul liber, elevele ajută în muncă personalul administrativ

Condica de observații

Tovarăşa Leontescu Maria responsabila bucătăriei ne arată condica de observații, în care elevele notează părțile pozitive sau eventualele deficiențe în alcătuirea menu-ului sau a felului în care se servește masa.

Condica este folosită just de eleve. Eleva C. Şerban notează: „Grişul nu a fost fiert şi a avut cocoloaşe" *sau* „ar fi bine ca feliile de pâine să se numere exact". *Observațiile sunt apoi văzute în fiecare seară de tov. Leontescu Maria, care ia măsuri de îndreptare a deficiențelor menționate de eleve notând, la rândul ei, în condică, măsurile pe care le ia.*

Munca personalului administrativ se desfăşoară în bune condițiuni datorită faptului că este sprijinită în permanență de eleva responsabilă cu administrația pe şcoală. Ea supraveghează felul în care se dă masa, curățenia dormitoarelor, se ocupă de problema economiilor, semnalează obiectele care urmează să fie reparate, etc.

In călcătorie

Cele 308 eleve interne au multă rufărie, care trebue spălată şi călcată. Operația de dare şi luare în primire se face în ordine. Elevele au câte un săculeț, pe care sunt indicate numele, pronumele şi clasa. Vinerea după amiază, ele pun în săculeț rufele care urmează să fie spălate şi se prezintă la ghişeul călcătoriei, unde le predau, în schimbul unui bon de primire. Totodată, iau rufele curate date în primire săptămâna anterioară şi care acum sunt frumos rânduite în căsuțe numerotate, corespunzătoare numărului de ordine de pe bonul primit de elevă. In acest fel fiecare elevă îşi primeşte rufele ei, evitându-se rătăcirea vreunui obiect sau pierderea lui.

Forma organizatorică a muncii administrative

Pentru a duce în bune condițiuni munca administrativă, direcțiunea liceului s'a sfătuit cu personalul administrativ şi a împărțit astfel sarcinile, încât fiecare om să aibă răspunderea unui sector de muncă.

Activitatea este organizată în patru resoarte. Primul resort, al curățeniei, are în sarcina lui curățenia claselor, a laboratoarelor, a culoarelor, a dormitoarelor şi a sălilor de duş. Al doilea resort, al bucătăriei, pregăteşte şi distribue masa elevelor şi întreține în bună stare sălile de bucătărie, de masă şi magazia de alimente. Resortul „spălătorie" se îngrijeşte de spălatul, călcatul şi cârpitul rufelor. Insfârşit, resortul „meseriaşi" se ocupă de caloriifer, tâmplărie, reparații, etc.

In fiecare săptămână, resoartele țin câte o şedință de lucru, în care se analizează munca desfăşurată şi se întocmesc planurile de lucru individuale pentru fiecare zi.

Vinerea se convoacă şedința biroului administrativ, format din directoarea liceului şi directoarea de studii, responsabilii resoartelor, contabilul liceului. In această şedință se analizează munca dusă pe întreaga şcoală şi se discută diverse probleme legate de administrație.

In prima Duminică a fiecărei luni, se convoacă o şedință administrativă la care iau parte toți tovarăşii care au sarcini administrative şi Comitetul U.T.M. al şcolii. In acest fel, fiecare salariat poartă răspunderea muncii sale şi execută sarcinile sale, orientându-se după planificarea muncii pe întregul liceu.

★

Este de datoria celor care poartă în grija lor bunul mers al internatelor să ia drept exemplu realizările personalului administrativ al liceului de fete nr. 1 şi să învețe din modul în care el şi-a organizat munca. In felul acesta, internatele vor deveni un prețios ajutor în munca didactică, creând elevilor un cadru plăcut şi îmbietor la învățătură.

Andrei Valentin

Rufele elevelor sunt spălate şi călcate cu îngrijire

Cum nu trebue înțeleasă munca de alfabetizare

De curând, s'au deschis cursurile de alfabetizare. Pretutindeni, în fabrici, în uzine, în unități militare şi în şcoli, se adună grupuri de oameni ai muncii, care se străduesc să înlăture neştiința de carte, să spargă întunericul în care i-au ținut regimurile burghezo-moşiereşti.

E seară. La şcoala elementară nr. 17 de fete, într'o sală cu luminile aprinse, se aud voci de femei silabisind. Imi dau seama că aici se duce tocmai munca pe care o căutam. Mă apropii încet, străbat culoarul întunecos şi pătrund în sală. Fără să deranjez cu prezentările, mă aşez liniştită într'o bancă din fundul clasei, alături de o tovarăşă cursistă.

Sunt 12 tovarăşi în total şi de diferite vârste. Lecția de scris-citit s'a terminat şi acum se trece la aritmetică.

Cursistele trec pe rând la tablă şi scriu câte un exercițiu din tabla înmulțirii cu 4. Când vreuna greşeşte, este corectată de tovarăşa învățătoare, al cărei glas tărăgănat are oarecare doză de ironie. Uneori, cursista e întreruptă de un Nuu, nă, năăă... prelungit şi strident, care o intimidează şi o face să se manifeste cu teamă, cu nesiguranță.

Ascultarea continuă în acelaş mod mecanic, până se epuizează tabla înmulțirii cu 4. Nu li se dă nicio explicație celor care dau răspunsuri greşite. **Se urmăreşte numai scrierea socotelilor, nu şi înțelegerea lor.** Din răspunsurile date, reese că tovarăşele nu au noțiunea procesului de înmulțire, nu ştiu că înmulțirea este o adunare repetată. Nu se analizează nici un exercițiu şi nu se face nici un raționament. Nu se precizează numărul care se repetă şi de câte ori se repetă. **Predarea aritmeticii e redusă pur şi simplu la cunoaşterea şi scrierea cifrelor şi a semnelor celor patru operații.**

După ce fiecare cursistă a scris câte un exercițiu la tablă, se trece la lecția nouă.

— Astăzi vom învăța tabla înmulțirii cu 5.

In sfârşit, voi cunoaşte şi metoda de predare a tovarăşei învățătoare, mi-am spus eu cu deosebit interes, şi m'am uitat la ceas să văd cât durează lecția. Era 7 fără 5 minute.

De data aceasta, tovarăşa se ridică de pe scaun, se plimbă pe piedestalul catedrei şi prin fața clasei şi pune întrebări întregului grup:

— Cât fac 5×1?

Cursistele răspund în cor: 5.

— Cât fac 5×2? Dar 5×3?

Şi aşa se continuă până când cursistele răspund la ultima întrebare din tabla înmulțirii cu 5.

Nu se pune nici o întrebare individuală, nu se dă nici o explicație, nu se foloseşte nici un fel de material intuitiv.

Satisfăcută că grupul a răspuns la toate întrebările puse, fără să se intereseze dacă toate cursistele ştiu, dacă nu s'au luat unele după altele când au răspuns în cor, şi fără să se întrebe dacă nu cumva aceste răspunsuri sunt mecanice, tovarăşa învățătoare consideră lecția încheiată.

Iată deci, o lecție de aritmetică care nu durează decât 5 minute la un curs de alfabetizare, în care clasa muncitoare are atâta nădejde.

Dorind să ajut pe cursiste să înțeleagă această lecție şi, în acelaş timp, indignată de superficialitatea cu care se munceşte în acest centru de alfabetizare, am cerut voie tovarăşei învățătoare, după ce bineînțeles i-am explicat scopul vizitei mele, să stau şi eu de vorbă cu tovarăşele.

Toate aceste cursiste sunt femei de serviciu în diferite case particulare. Discutând cu ele asupra rostului pe care-l are munca de alfabetizare, am constatat că ele erau convinse de importanța acestui lucru.

— De-acum vom putea şi noi să scriem mamei noastre, mi-a spus o tovarăşă, lăcrimând, iar tovarăşa Murat Ana, care nu are mai mult de 20 de ani, a spus cu deplină încredere:

— Dacă voi învăța carte, voi reuşi şi eu să intru într'o fabrică, voi fi o muncitoare liberă, nu voi mai munci la stăpân.

După aceste discuții, le-am predat lecția de aritmetică, fiind continuu preocupată ca tovarăşele să înțeleagă, să judece, să-şi clarifice noțiunile.

La sfârşitul lecției, cursistele şi-au manifestat recunoştința lor pentru grija pe care actualul regim o are pentru toți oamenii muncii, strigând cu voioşie „Trăiască Republica Populară Română!"

Am stat de vorbă apoi cu tovarăşa învățătoare Gal Eleonora asupra importanței pe care o are munca de alfabetizare, care este una din principalele sarcini ale cadrelor didactice din țara noastră, precum şi asupra felului cum tovarăşa îşi duce această muncă.

Tovarăşa Gal şi-a recunoscut lipsurile, şi-a luat angajamentul să muncească de acum încolo cu toată seriozitatea şi m'a rugat să mă conving că a înțeles problema alfabetizării şi că nu şi-a luat un angajament formal.

Maria Popescu

„Metodele de economie" laburiste

Enormele cheltuieli militare din Anglia, care întrec de opt ori pe cele dinainte de război, au dus la o scădere foarte accentuată a nivelului de trai al oamenilor muncii. Guvernul laburist a anunțat de curând un program economic excepțional, de aşa zisă reducere a cheltuielilor. Noile măsuri de „economie" au fost luate pe spinarea oamenilor muncii. Fondurile mizere prevăzute pentru învățământ şi pentru ocrotirea sănătății publice s'au redus şi mai mult. Prețurile alimentelor au crescut enorm, iar masa la cantinele din întreprinderi a devenit şi mai scumpă.

„Programul economic excepțional" a lovit până şi în prețul de cost al mesei la cantinele şcolare, care a devenit inaccesibil. *(ZIARELE)*

(DIN UCITELSCAIA GAZETA) Desen de I. Igin

Prima lună de învăţătură la şcoala specială de 2 ani Nr. 1 Bucureşti

Printre elevi în timpul orelor de curs

Dacă treci pragul Şcolii Speciale de doi ani pentru muncitori, în timpul orelor de curs, în timpul recreațiilor sau în timpul orelor de studiu individual, întâlneşti elevi şi eleve, unii mai tineri, alții mai vârstnici, fericiți că au acum prilejul să-şi îmbogățească cunoştințele.

In timpul primei luni de învățătură, s'a creat aici acea atmosferă sănătoasă pe care ştiu s'o făurească oamenii muncii. Din primele zile, elevii şcolii s'au împrietenit între ei, s'au împrietenit cu profesorii, care muncesc cu sârguință pentru a le crea condiții optime de învățătură. Experiența căpătată în prima lună de şcoală constitue primul pas, făcut atât de profesori cât şi de elevi, pentru îndeplinirea angajamenelor luate la deschiderea cursurilor.

Oamenii muncii, veniți pe băncile şcolii la vârstă adultă, lucrează cu râvnă pentru a-şi însuşi, în timpul celor doi ani de studiu, materia prevăzută în programa şcolară.

Orariul zilnic este astfel împărțit: între 8 şi 1, ore de curs; între 3 şi 5, ore de curs şi seminar; între 5 şi 6, ore de studiu individual.

Elevii şi elevele şcolii sunt grupați în 15 seminarii, în cadrul cărora au loc orele de curs, de seminar şi de studiu individual.

Printre elevi

Când clopoțelul vestește orele 8, grupuri de elevi şi eleve se îndreaptă spre sălile de curs. In urma lor, fără a întârzia un minut, vin profesorii, care, mai mult ca oricând, sunt preocupați de a-şi îndeplini cu cinste sarcina ce o au: aceea de a învăța pe cei ce-au fost ținuți în întuneric de trecutele regimuri de exploatare.

Lângă cancelaria profesorilor se află seminariul Nr. 11, în care au fost repartizați 40 de elevi şi eleve. Iată-l pe elevul Lungă Nicolae, care până mai eri mânuia cu dibăcie strungul, într'una din întreprinderile Centralei Petrolifere „Muntenia". A trecut de mult de vârsta unui şcolar, dar îți spune cu încredere: „Se poate învăța şi la vârsta asta, iar algebra, chimia sau fizica mi se par deajuns de uşoare". La ora de matematici, este scos la tablă elevul Lungu. I se dau câteva exerciții în care trebue să arate cel mai mare divizor comun. Cu siguranța celui ce a ascultat cu atenție lămuririle profesorului şi a învățat temeinic lecțiile, el dă răspunsuri precise şi rezolvă cu uşurință exercițiile date.

Elevii din seminariul 13 urmăresc cu atenția încordată lecția de istorie a profesorului Petric Aron, despre „Epoca lui Pericle". Profesorul se străduieşte să prezinte clar subiectul lecției, dar nu izbuteşte s'o termine până la sfârşitul orei, fapt care atrage după sine scurtarea recreației, atât de necesară elevilor. Este o dovadă că lecția nu a fost planificată cu grijă. Această deficiență ar putea fi evitată cu uşurință, dacă profesorii şi-ar alcătui planurile lecțiilor şi dacă ar respecta, în timpul orelor de curs, punctele prevăzute în planuri.

Aspecte pozitive şi negative

Prima lună de şcoală a scos în relief, pe lângă aspectele pozitive ale activității depuse în cadrul acestei şcoli, şi unle aspecte negative. S'a arătat mai sus că, privind viața elevilor sub raportul învățăturii, s'au realizat până acum lucruri pline de făgăduieli pentru viitor. Cadrele didactice ale şcolii au înțeles să ajute pe elevi şi în timpul orelor de studiu individual. S'au organizat grupe de învățătură, iar profesorii, împreună cu conducerea şcolii, au sarcina de a se ocupa îndeaproape de buna lor funcționare.

Nu există, însă, o preocupare serioasă în ceea ce priveşte organizarea vieții artistice şi sportive din şcoală, cu toate că mulți dintre elevi şi-au manifestat dorința de a forma echipe de cor, de teatru şi de jocuri.

De asemeni, viața sportivă este aproape inexistentă. Profesorul de educație fizică ține ore la întâmplare, motivând că nu are o sală încăpătoare. Conducerea şcolii trebue să se îngrijească de amenajarea unei săli de sport pentru lunile de iarnă.

Iată, deci, şi câteva aspecte negative din activitatea Şcolii Speciale Nr. 1 din Capitală. Conducerea acestei şcoli are sarcina să analizeze cauza lor şi să se străduiască a le înlătura. Elevilor trebue să li se asigure condiții de trai cât mai bune, deoarece numai în felul acesta ei vor putea să învețe mai cu uşurință, să se pregătească temeinic pentru a deveni cadre de bază ale industriei noastre.

Gh. Zăhărăchescu

Note politice externe

Se ştie că din inițiativa Statelor-Unite a fost constituit la O.N.U., mai de mult, un aşa zis Comitet Interimar, menit de fapt să submineze Organizația Națiunilor Unite, să slăbească şi să încalce prerogativele Consiliului de Securitate, organism căruia îi incumbă în principal răspunderea pentru menținerea păcii şi pentru asigurarea securității internaționale.

La 21 Noembrie, Adunarea Generală a luat în discuție chestiunea prelungirii sau neprelungirii activității acestui Comitet Interimar. La şedință a luat cuvântul Austin, delegatul american, care a cerut în mod insistent ca să se prelungească activitatea Comitetului Interimar „cu titlu de experiență şi pe timp nedefinit", secondat fiind pe aceeaşi linie de reprezentantul Turciei.

De doi ani, de când fiinţează acest Comitet Interimar, s'a dovedit în mod lămurit că prin înființarea lui Statele Unite şi Marea Britanie au urmărit şi urmăresc să revizuiască, pe ocolite, Charta Organizației Națiunilor Unite. De pe acum Comitetul Interimar, pe diferite căi, se amestecă în afacerile interne ale Republicii Populare Democrate Coreea şi în cele ale țărilor din Balcani.

Continuarea activității Comitetului Interimar este de natură să înrăutățească şi mai mult situația din O.N.U., să adâncească divergențele înlăuntrul ei. In acest sens au vorbit delegatul U.R.S.S., Tarapkin, ca şi delegatul Republicii Polone Sucky.

Delegatul polonez a declarat că niciun compromis nu este cu putință în ceeace priveşte Comitetul Interimar. O singură hotărire — a spus el — este acceptabilă: dizolvarea acestui Comitet.

Țarapkin, delegatul Uniunii Sovietice, a declarat că delegația sovietică ca şi până acum, nu va lua parte la lucrările Comitetului Interimar şi nu va recunoaşte hotărîrile, recomandările, sau concluziile sale.

Fără a putea prezenta argumente convingătoare pentru a justifica existența Comitetului Interimar, blocul anglo-american, punând în funcțiune binecunoscuta maşină de vot, a izbutit să treacă prin Adunarea Generală rezoluția sa pentru prelungirea activității Comitetului Interimar. De mult imperialiştii americani şi englezi nu se mai sfiesc să ocolească sau mai bine zis să nu țină seama de prevederile Chartei O.N.U.

★

Țăranii şi muncitorii agricoli italieni au ocupat noui pământuri moşiereşti în regiunea Palermo. Câteva sute de hectare de pământ lăsate în paragină au fost ocupate în ultimele zile. Aceasta este urmarea ruperii negocierilor dintre Confederația Muncitorilor Agricoli şi reprezentanții moşierilor.

Mişcarea aceasta de masă pentru ocuparea pământurilor s'a întins în provincia Catania. Aici, în timp de o singură zi țăranii au ocupat 6000 hectare de pământ. Deasemenea mişcarea de ocupare a pământurilor lăsate în paragină s'a întins la Salerno.

In diferite puncte ale Campaniei au fost ocupate până acum aproape 3000 de hectare de pământ.

In provinciile Apulia şi Foggia deasemeni se anunță extinderea mişcării oamenilor muncii pentru pământ. In regiunea Lazzio, unde țăranii ceruseră comisiunilor guvernamentale 6.200 hectare, situația s'a agravat pentrucă n'au căpătat decât 150 de hectare.

Poliția în multe locuri, ca în Salerno, în Calabria, arestează şi maltratează țăranii.

Italia lui De Gasperi trăieşte pe un vulcan în care fierb nemulțumirile şi mânia populară.

★

Problema soartei fostelor colonii italiene a mai fost discutată şi în cea de a 3-a sesiune a Adunării Generale, când puterile coloniale au încercat să impună planul Bevin-Sforza, şi discuțiile au rămas fără rezultat. In această şedință, delegatul sovietic Arutiunian a dat pe față politica urmată de Statele-Unite, Marea Britanie, Franța şi Italia, care tinde la reimpărțirea fostelor colonii italiene, nesocotind cu desăvârşire interesele şi dorința populației băştinaşe de pe aceste teritorii.

Care a fost şi care este atitudinea Uniunii Sovietice în această problemă? Consecventă ca întotdeauna cu ideile progresiste de eliberare a popoarelor coloniale, Uniunea Sovietică propune acordarea independenței fostelor colonii italiene, fie imediat, fie după o scurtă perioadă de timp, în cursul căreia să fie stabilită o tutelă a O.N.U.

Delegația U.R.S.S. a propus să se acorde Libiei independența imediat; Eritreei şi Somaliei să li se dea independența peste cinci ani, în care timp ele să fie administrate de către Consiliul de tutelă; să se cedeze Etiopiei o parte din teritoriul Eritreei pentru a-i da acces acesteia la mare, prin portul Assab; trupele străine şi personalul militar să fie retrase de pe teritoriul Libiei în termen de trei luni; să fie lichidate bazele militare de pe acest teritoriu.

Fără îndoială aceste propuneri sunt conforme cu dorințele populației indigene de pe numitele teritorii; ele corespund sarcinilor O.N.U. de a ridica la independență şi la viață civilizată popoarele din colonii; ele sunt de natură să asigure securitatea în regiunea fostelor colonii italiene şi aşa cum a mai arătat delegatul sovietic Arutiunian, ele pot deasemenea crea o bază prielnică pentru colaborarea italienilor cu populația indigenă din Libia, Eritreea şi Somalia precum şi pentru relații de prietenie între Etiopia şi o Italie democratică.

Puterile coloniale vor însă să reimpartă fostele colonii italiene, pe baza planului Bevin-Sforza, încheiat la 19 Mai 1949, împărțire camuflată sub o tutelă a lor pe timp de 10 ani. Italia urma să primească sub tutelă după acest plan, Somalia, pe timp nedefinit. Eritreea urma să fie împărțită între Etiopia şi Sudanul anglo-egiptean. Libia urma să fie împărțită între Marea Britanie care căpăta Cyrenaica, Franța care căpăta Fezanul şi Italia care căpăta Tripolitania.

Acest acord a fost inspirat de fapt de către Statele Unite care plănuiau să acapareze prin mijlocirea celor dintâi, poziții cheie.

Arutiunian a subliniat faptul că, de unde la cea de a treia sesiune a O.N.U., țările arabe şi unele țări asiatice adoptaseră o atitudine foarte apropiată de aceea a delegației sovietice în chestiunea fostelor colonii italiene, acum şi-au schimbat poziția. In aşa fel încât au dat posibilitate majorității din Comitetul Politic să ia hotărîrea care menține în liniile sale principale, planul Bevin-Sforza.

Protestele delegatului Etiopiei, care a arătat că Italia a revenit la vechea sa politică colonială şi a comparat acțiunea O.N.U.-lui cu privire la Etiopia cu acțiunea Ligii Națiunilor din 1936, când aceasta a contribuit de fapt la cotropirea Etiopiei de către Italia.

Efortul delegației polineze de a îmbunătăți într'o măsură oarecare hotărîrea luată de majoritatea Comitetului Politic, prin propunerea a diferite amendamente, a rămas fără rezultat.

Istoria va arăta însă în viitorul nu prea depărtat, că maşina de vot a blocului anglo-american nu poate fi mai tare decât voința popoarelor de a trăi libere şi independente.

POŞTA REDACŢIEI

Inv. Silvestru Cristian — Plopana, Tutova; prof. S. Popescu-Segarcea — Liceul mixt Carei Sălaj; inv. Teodor Crețu — Tăşnad — Sălaj; Paul S. Aurel, student strada A. Iancu 11 Cluj. La întrebările puse prin corespondența trimisă, vi s'a răspuns, personal, prin poştă.

★

Şcoala elementară Valea Porcului, *jud. Maramureş. Ministerul are în studiu reglementarea situației unor categorii de suplinitori din învățământul preşcolar, elementar şi mediu. Hotărîrile ce se vor lua în acest sens vor fi comunicate Secțiilor de Învățământ ale Comitetelor Provizorii.*

★

Niculescu Oltea, Câmpulung-Moldovenesc. Corespondența dvs., expediată de către Sindicatul Salariaților din Învățământ din Câmpulung-Moldovenesc la *11 Noembrie* c. ne-a sosit prea târziu la redacție pentru a mai putea fi publicată. Vă rugăm ca, în viitor, să ne trimiteți materialul mai din timp, pentru a putea fi folosit.

★

Inv. Ioniță Silvestru, *Seliştat-Făgăraş. „Gazeta Învățământului" nu publică versuri. Adresați-vă, pentru aceasta, săptămânalelor „Flacăra" ori „Contemporanul". Vă rugăm însă a ne trimite material în legătură cu mersul învățământului la şcoala dvs. sau cu probleme legate de munca didactică.*

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, — Bucureşti

ANUL I Nr. 35 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 2 Decembrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 -

La capătul drumului de luptă și de lipsuri străbătut, ce satisfacție și ce bucurie este să ai o Constituție proprie, care vorbește de roadele biruințelor noastre. E o plăcere și o bucurie să știi pentru ce au luptat oamenii noștri și cum au obținut ei această biruință istorică de importanță mondială. E o plăcere și o bucurie să știi că sângele vărsat din belșug de oamenii noștri n'a fost vărsat în zadar, că el și-a dat rezultatele. Aceasta înarmează sufletește clasa noastră muncitoare, țărănimea noastră, pe oamenii noștri ai muncii intelectuale. Aceasta îmboldește înainte și înalță sentimentul îndreptățit de mândrie. Aceasta întărește credința în propriile forțe și mobilizează la lupte noi pentru cucerirea de noi victorii ale comunismului.

I. V. STALIN
(Din raportul asupra Proiectului de Constituție al U.R.S.S.).

CONSTITUȚIA STALINISTĂ, EXPRESIE LUMINOASĂ A CELEI MAI INAINTATE DEMOCRAȚII DIN LUME

Acum 13 ani, la 5 Decembrie 1936, în cadrul celui de al VIII-lea Congres extraordinar al Sovietelor, a fost votată în unanimitate Constituția Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, care, în cinstea marelui ei făuritor, poartă numele de Constituția stalinistă. Făurirea Constituției staliniste constitue un eveniment de o importanță deosebită nu numai pentru Statul Sovietic ci și pentru întreaga omenire muncitoare. Și aceasta pentrucă ea închide în paginile sale realizarea practică a năzuințelor oamenilor muncii de pretutindeni. Constituția stalinistă a arătat cu o deosebită limpezime că „ceea ce au visat și continuă să viseze milioanele de oameni cinstiți din țările capitaliste, s'a și realizat în Uniunea Sovietică" (I. V. Stalin).

Constituția stalinistă, prin întregul ei conținut, este expresia luminoasă a celei mai înaintate democrații din lume, democrația societății socialiste. In ea sunt oglindite și fixate în cadrul legislativ — așa cum arată I. V. Stalin — „principiile socialismului, temeliile lui deja cucerite și înfăptuite: proprietatea socialistă asupra pământului, asupra pădurilor, asupra fabricilor, asupra uzinelor și asupra celorlalte unelte și mijloace de producție; desființarea exploatării și a claselor exploatatoare; lichidarea șomajului; munca, obligație de onoare pentru fiecare cetățean capabil de muncă, după formula: „Cine nu muncește, nu mănâncă"; dreptul la muncă, adică dreptul fiecărui cetățean de a căpăta o muncă asigurată; dreptul la odihnă, dreptul la învățătură, etc., etc.".

Constituția stalinistă se deosebește fundamental de toate constituțiile statelor capitaliste. Pe lângă Constituția stalinistă, acestea sunt constituții statistice și formale, goale de orice conținut, care apără interesele claselor stăpânitoare exploatatoare și consideră stările existente ca eterne și neschimbătoare. Constituția stalinistă este fundamental opusă acestora. Reflectând transformările revoluționare ce au avut loc în viața economică, socială și politică a Uniunii Sovietice, în perioada de construire a socialismului, Constituția stalinistă este reală și dinamică. Ea este prima Constituție cunoscută în istorie care are o bază profund științifică; ea își trage isvorul din a tot cuprinzătoarea știință marxist-leninistă. Tocmai de aceea, fixând în formă de lege bazele socialismului, în urma sintetizării intregii experiențe acumulate în anii scurși dela înfăptuirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Constituția stalinistă legiferează cele mai largi libertăți și drepturi pentru oamenii muncii din orașe și din sate, eliberați de orice exploatare.

Generalissimul I. V. Stalin

Și constituțiile burgheze cuprind paragrafe în care se vorbește despre drepturile și libertățile cetățenilor. Dar aceste drepturi și libertăți sunt și rămân proclamații pur formale și ipocrite, pentrucă ele nu pot fi niciodată traduse în fapt, deoarece orânduirea capitalistă, măci-

(Continuare în pag. 5)

„Cetățenii U.R.S.S. au dreptul la învățământ.

***Acest drept este asigurat prin învățământul primar general și obligatoriu, gratuitatea învățământului de 7 ani, sistemul burselor de stat acordate studenților merituoși din școlile superioare, învățătura în școli în limba maternă, organizarea pe lângă fabrici, sovhozuri, stațiuni de mașini și tractoare și colhozuri, a învățământului gratuit profesional, tehnic și agronomic pentru cei ce muncesc".* (Constituția U.R.S.S., art. 121).**

Primul contact cu abecedarul...
Învățătoarea Rachia Ismailova dela școala medie nr. 5 din orașul Frunze (Republica Chirghiză) arată copiilor din clasa I-a abecedarul

Citiți în pag. 3-a — CONSTITUȚIA U.R.S.S., cea mai democratică Constituție din lume

COMUNICAT
asupra consfătuirii Biroului Informativ al Partidelor Comuniste

In a doua jumătate a lunii Noembrie a avut loc în Ungaria o consfătuire a Biroului Informativ, la care au participat reprezentanții: Partidului Comunist Bulgar — tovarășii V. Cervenkov, V. Poptomov; Partidului Muncitoresc Român — tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, A. Moghioroș; Partidului celor ce muncesc din Ungaria — tovarășii M. Rakosi, E. Gerö, I. Revai, I. Kadar; Partidului Muncitoresc Unit Polonez — tovarășii I. Berman, A. Zawadski; Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice — tovarășii M. Suslov, P. Iudin; Partidului Comunist Francez — tovarășii J. Duclos, E. Fajon, G. Cogniot; Partidului Comunist Cehoslovac — tovarășii R. Slansky, Ș. Baștovansky, L. Kopriva, B. Geminder și ai Partidului Comunist Italian — tovarășii P. Togliatti, E. D'Onofrio, A. Cicalini.

Consfătuirea a ascultat următoarele rapoarte: al tovarășului M. Suslov — „Apărarea păcii și lupta împotriva atâțătorilor la război"; al tovarășului P. Togliatti — „Unitatea clasei muncitoare și sarcinile Partidelor Comuniste și Muncitorești" și al tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej — „Partidul Comunist din Iugoslavia în mâinile unor asasini și spioni".

După un schimb de păreri asupra rapoartelor ascultate, participanții la consfătuire și-au coordonat în întregime vederile și au adoptat în unanimitate rezoluțiile corespunzătoare.

Apărarea păcii și lupta împotriva atâțătorilor la război
Rezoluție a Biroului Informativ

Reprezentanții Partidului Comunist Bulgar, Partidului Muncitoresc Român, Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, Partidului Comunist Francez, Partidului Comunist Italian și Partidului Comunist Cehoslovac, examinând problema apărării păcii și a luptei împotriva atâțătorilor la război, au căzut în unanimitate de acord asupra următoarelor concluzii.

Evenimentele din ultimii doi ani au confirmat în întregime justețea analizei situației internaționale, făcută de prima consfătuire a Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești, din Septembrie 1947.

In această perioadă s'au văzut și mai clar, și mai pronunțat, cele două linii în politica mondială, — linia lagărului democratic antiimperialist, având în frunte U.R.S.S., lagăr care duce o luptă perseverentă și consecventă pentru pace între popoare, pentru democrație, și linia lagărului imperialist antidemocratic, având în fruntea sa cercurile conducătoare din U.S.A., lagăr al cărui scop principal este întronarea, cu ajutorul violenței, a dominației mondiale anglo-americane, subjugarea altor țări și popoare, zdrobirea democrației și declanșarea unui nou război. Totodată agresivitatea lagărului imperialist continuă să crească. Cercurile conducătoare din Statele Unite ale Americii și din Anglia duc în mod deschis o politică de agresiune și de pregătire a unui nou război.

In lupta împotriva lagărului imperialismului și al războiului, forțele păcii, democrației și socialismului au crescut și s'au întărit. Creșterea continuă a forței Uniunii Sovietice, consolidarea politică și economică a țărilor de democrație populară și pășirea lor pe calea construirii socialismului, victoria istorică a revoluției populare chineze asupra forțelor unite ale reacțiunii interne și imperialismului american, crearea Republicii Democrate Germane, întărirea Partidelor Comuniste și creșterea mișcării democratice în țările capitaliste, uriașul elan al mișcării partizanilor păcii — toate acestea dovedesc o serioasă lărgire și întărire a lagărului antiimperialist și democratic.

In acelaș timp lagărul imperialist și antidemocratic slăbește. Succesele forțelor democrației și socialismului, criza economică ce se coace, ascuțirea continuă a crizei generale a sistemului capitalist, ascuțirea contradicțiilor externe și interne ale acestui sistem dovedesc slăbirea crescândă a imperialismului.

Schimbarea produsă în raportul de forțe pe arena internațională în favoarea lagărului păcii și democrației provoacă ura și furia turbată a atâțătorilor imperialiști ai războiului. Imperialiștii anglo-americani speră să modifice cu ajutorul războiului mersul desvoltării istorice, să-și rezolve propriile lor contradicții și dificultăți externe și interne, să consolideze pozițiile capitalului monopolist și să cucerească dominația mondială. Simțind că timpul lucrează împotriva lor, imperialiștii înghebează cu o grabă febrilă tot felul de blocuri și aliante de forțe reacționare pentru realizarea planurilor lor agresive.

Intreaga politică a blocului imperialist anglo-american este pusă în slujba pregătirii unui nou război. Această politică își găsește expresia în zădărnicirea reglementării pașnice a relațiilor cu Germania și Japonia, în desăvârșirea desmembrării Germaniei, în transformarea zonelor occidentale ale Germaniei ca și a Japoniei ocupate de trupele americane în focare ale fascismului, revanșismului și în baze de atac pentru realizarea planurilor agresive ale acestui bloc. Acestei politici îi slujesc planul de aservire — planul Marshall, continuarea sa directă — Uniunea Occidentală și blocul militar al Atlanticului de Nord, îndreptate împotriva tuturor popoarelor dornice de pace, neîncetata goană de înarmări din Statele Unite și țările din Europa Occidentală, umflarea bugetelor militare și lărgirea rețelei bazelor militare americane. Această politică își găsește deasemeni expresia în refuzul blocului anglo-american de a interzice arma atomică, cu toată prăbușirea legendei monopolului atomic american, cât și în atâtarea prin toate mijloacele a isteriei războinice. Această politică determină întreaga linie urmată de blocul anglo-american în Organizația Națiunilor Unite, politică îndreptată înspre subminarea O.N.U. și transformarea ei într'o unealtă a monopolurilor americane.

Politica de declanșare a unui nou război dusă de imperialiști și-a găsit deasemeni expresia și în complotul demascat la procesul dela Budapesta al lui Rajk-Brankov, complot organizat de cercurile anglo-americane împotriva țărilor de democrație populară și a Uniunii Sovietice cu ajutorul clicii fasciste-naționaliste a lui Tito, devenită agentură a reacțiunii imperialiste internaționale.

Pentru massele populare din țările capitaliste politica de pregătire a unui nou război înseamnă creșterea continuă a sarcinilor fiscale insuportabile, creșterea mizeriei maselor muncitoare, paralel cu creșterea fabuloasă a superprofiturilor monopolurilor, care se îmbogățesc de pe urma goanei înarmărilor. Criza economică, ce se coace, aduce oamenilor muncii din țările capitaliste o accentuare a mizeriei, somajului și foametei, teama în fața zilei de mâine. In acelaș timp, politica de pregătire a războiului este însoțită de încălcarea continuă de către cercurile imperialiste conducătoare a drepturilor vitale elementare și a libertăților democratice ale maselor populare, de întărire a reacțiunii în toate domeniile vieții sociale, politice și ideologice, de folosire a metodelor fasciste de înăbușire a forțelor progresiste și democratice ale popoarelor. Cu aceste măsuri burghezia imperialistă încearcă să-și pregătească spatele frontului în vederea unui război tâlhăresc.

Astfel blocul anglo-american, aidoma agresorilor fasciști, face pregătirile în vederea unui nou război în toate direcțiile: în direcția măsurilor militaro-strategice, a presiunilor politice și a șantajului, a expansiunii economice și subjugării popoarelor, a narcotizării ideologice a maselor și a înăspririi reacțiunii.

Conducătorii imperialismului american își construesc planurile lor de deslănțuire a unui nou război mondial și de cucerire a dominației mondiale fără să țină seama de raportul real de forțe dintre lagărul imperialismului și lagărul socialismului. Planurile lor de dominație mondială poartă un caracter și mai iluzoriu, și mai aventurier decât planurile hitleriștilor și imperialiștilor japonezi. Imperialiștii americani își supraapreciază în mod vădit forțele lor și subapreciază forța și organizarea crescândă a lagărului antiimperialist.

Imprejurările istorice de astăzi se deosebesc radical de imprejurările în care s'a pregătit al doilea război mondial, iar în condițiunile internaționale actuale atâțătorilor la război le este incomparabil mai greu să-și realizeze planurile lor sângeroase. „Sunt încă prea vii în memoria popoarelor grozăviile războiului recent și sunt prea mari forțele sociale care sunt pentru pace, pentru ca elevii lui Churchill întru agresiune să le poată înfrânge și să îndrepte lucrurile spre un nou război". (I. Stalin).

Popoarele nu vor război și urăsc războiul. Ele își dau tot mai mult seama în ce groaznică prăpastie încearcă să le împingă imperialiștii. Lupta neobosită a Uniunii Sovietice, a țărilor de democrație populară și a mișcării internaționale muncitorești și democratice pentru pace, libertate și independența popoarelor, împotriva atâțătorilor la război, găsește cu fiecare zi un sprijin tot mai puternic din partea celor mai largi pături ale populației din toate țările lumii.

De aci — desvoltarea luată de puternica mișcare a partizanilor păcii. Această mișcare, care unește în rândurile sale peste 600 de milioane de oameni, se lărgește și crește, cuprinzând toate țările lumii și atrăgând în rândurile ei mereu noui luptători împotriva primejdiei războiului. Mișcarea partizanilor păcii constitue o elocventă dovadă a faptului că massele populare iau în propriile lor mâini cauza apărării păcii, demonstrându-și voința neînfrântă de a apăra cauza păcii, de a preîntâmpina războiul.

Cu toate acestea, ar fi greșit și primejdios pentru cauza păcii să se subaprecieze primejdia unui nou război, pregătit de puterile imperialiste, în frunte cu Statele Unite ale Americii și Anglia.

Creșterea enormă a forțelor lagărului democrației și socialismului nu trebue să dea naștere nici unei autolinișliri în rândurile adevăraților luptători pentru pace. Ar fi o greșală profundă și de neiertat să se creadă că primejdia războiului s'ar fi micșorat. Experiența istorică ne învață că cu cât e mai disperată cauza reacțiunii imperialiste, cu atât aceasta din urmă este mai furioasă, și cu atât mai mult crește primejdia unor aventuri războinice.

Numai cea mai mare vigilență a popoarelor, hotărîrea lor nestrămutată de a lupta activ cu toate forțele și mijloacele lor pentru pace, vor duce la crahul planurilor criminale ale atâțătorilor la un nou război.

In condițiunile creșterii primejdiei unui nou război, Partidelor Comuniste și Muncitorești le revine o mare răspundere istorică. Lupta pentru o pace trainică și îndelungată, pentru organizarea și unirea tot mai strânsă a forțelor păcii împotriva forțelor războiului, trebue să ocupe în momentul de față locul central în intreaga activitate a Partidelor Comuniste și a organizațiilor democratice.

Pentru realizarea măreței și nobilei sarcini de salvare a omenirii de primejdia unui nou război, reprezentanții Partidelor Comuniste și Muncitorești văd principalele lor sarcini în următoarele:

1. Este necesar de a munci și mai perseverent pentru consolidarea organizatorică și lărgirea mișcării partizanilor păcii, atrăgând în această mișcare noui și noui pături ale populației și transformând-o într'o mișcare a întregului popor. Trebue acordată o atenție deosebită atragerii în mișcarea partizanilor păcii a sindicatelor, a organizațiilor de femei, de tineret, cooperative, sportive, cultural-educative, religioase și altele, precum și a savanților, scriitorilor, ziariștilor, oamenilor de cultură, a parlamentarilor și altor fruntași ai vieții politice și obștești care se pronunță pentru apărarea păcii și împotriva războiului.

Cu deosebită putere se impune astăzi sarcina unirii tot mai strânse a tuturor partizanilor cinstiți ai păcii, fără deosebire de credință religioasă, de vederi politice sau de partidul căruia aparțin, pe baza celei mai largi platforme de luptă pentru pace, împotriva primejdiei unui nou război care amenință omenirea.

2. Pentru desvoltarea și mai mare a mișcării partizanilor păcii are o importanță hotărîtoare participarea tot mai ac-

(Continuare în pag. 4)

Rezoluțiile Consfătuirii Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești,
sprijin puternic în lupta pentru pace și socialism

Oamenii muncii din intreaga lume au primit cu un interes profund Rezoluțiile istorice ale Consfătuirii Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești.

Ele sunt de o importanță primordială nu numai pentru activitatea Partidelor comuniste și muncitorești ci și pentru întreaga mișcare democratică care luptă pentru pace și progres împotriva forțelor obscurantiste ale reacțiunii și războiului.

Forțele păcii, democrației și socialismului în frunte cu puternica Uniune Sovietică au crescut și s'au întărit. Aceasta o dovedește avântul multilateral al economiei și culturii, precum și ridicarea continuă a nivelului de trai al masselor populare din Uniunea Sovietică, consolidarea politică și economică a țărilor de democrație populară care au pășit pe drumul construirii socialismului, victoria istorică a revoluției chineze, crearea Republicii Democrate Germane, vastele mișcări ale partizanilor păcii în lumea întreagă, întărirea Partidelor Comuniste, faptul că U.R.S.S. posedă arma atomică.

Exprimând înalta conștiință a răspunderii ce revine mișcării revoluționare internaționale în lupta pentru pace, democrație și independența națională a popoarelor, Rezoluția Biroului Informativ avertizează deschis popoarele asupra gravei greșeli ce ar constitui-o autolinișlirea, subaprecierea primejdiei unui nou război.

Cu toate că forțele păcii sunt infinit superioare celor ale războiului, imperialiștii nutresc speranța deșartă că vor schimba cu ajutorul lui mersul desvoltării istorice.

Cea mai mare răspundere în lupta împotriva atâțătorilor la război. revine comuniștilor, partea cea mai înaintată a popoarelor și care reprezintă conștiința omenirii progresiste.

Rezoluțiile Consfătuirii Biroului Informativ arată măsurile concrete pentru apărarea păcii și a luptei împotriva atâțătorilor la război.

Numai mobilizarea totală a celor mai largi masse populare, lupta lor activă pentru apărarea păcii pot zădărnici planurile agresorilor.

„Imprejurările istorice de astăzi se deosebesc radical de imprejurările în care s'a pregătit al doilea război mondial" — arată Rezoluția —și aceste imprejurări constau în faptul că pentru prima oară în istorie a apărut un front organizat al păcii, condus de Uniunea Sovietică.

O altă imprejurare radical schimbată față de perioada din ajunul celui de al doilea război mondial o constitue lupta activă împotriva războiului a popoarelor care și-au luat în mâinile lor cauza apărării păcii.

Pregătirile lagărului imperialist pentru a declanșa un nou război sunt însoțite de o campanie furioasă a reacțiunii împotriva libertăților elementare, a nivelului de trai al masselor muncitoare din țările capitaliste.

Scopul urmărit este ușor de înțeles și pentru înfăptuirea lui, cercurile reacționare se străduesc să obțină sciziunea clasei muncitoare, spargerea unității ei.

O acțiune criminală și mârșavă de sciziune a clasei muncitoare, este dusă din ordinul imperialiștilor, de către social-democrații de dreapta de teapa lui Bevin, Attlee, Blum, Guy Mollet, Schumacher, Renner, Spaak și Saragat, a șefilor sindicali reacționari de tipul lui Deakin, Green, Carey.

In acelaș timp o campanie furioasă de prigoniri este purtată împotriva comuniștilor, luptători credincioși pentru pace și libertatea popoarelor.

Activitatea socialiștilor de dreapta urmărește camuflarea complotului mârșav al imperialiștilor, îndreptat împotriva păcii, democrației și independenței naționale a popoarelor.

De aceea lupta pentru unitatea clasei muncitoare cere demascarea neîncetată a socialiștilor de dreapta și izolarea lor de masse.

Realizarea unității de acțiune de jos este o sarcină de bază a comuniștilor și ea trebue să ducă la unirea și mobilizarea tuturor muncitorilor, care vor trebui să activeze neobosit pentru îndeplinirea ei.

(Continuare în pag. 5)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

PROBLEMELE ACTUALE ALE PREDARII CONSTITUȚIEI U.R.S.S.

Constituția U. R. S. S., cea mai nouă din toate disciplinele umaniste ale școlii medii, are o deosebită însemnătate în educația comunistă a tinerei generații. M. I. Calinin, subliniind acest lucru, spunea că „articolele din Constituție sunt nu numai o formulare juridică a drepturilor și a îndatoririlor cetățenilor, ci și un puternic factor de educare a oamenilor".

Cursul de Constituție Stalinistă a fost introdus ca obiect independent în școala medie, acum 13 ani, printr'o hotărâre a Guvernului U. R. S. S. In această hotărâre, se arăta că predarea Constituției se introduce „în scopul studierii bazelor orânduirii sovietice de către tineretul școlar care se pregătește să intre în rândurile constructorilor conștienți și activi ai societății socialiste".

In acești 20 de ani, școala sovietică și cadrele didactice au acumulat o experiență bogată și au obținut o serie de succese însemnate în organizarea predării Constituției U. R. S. S., în ridicarea nivelului ideologic al lecțiilor de Constituție și în educarea patriotismului sovietic al elevilor prin aceste lecții.

Profesorii au început să realizeze mai consecvent principiile bolșevice în predarea Constituției; ei arată mai complet și mai adânc faptele și fenomenele din istoria științei Patriei, ei subliniază prioritatea oamenilor de știință ruși și sovietici în cele mai importante descoperiri științifice și arată legătura dintre știința și practica construcției socialiste. Cei mai buni profesori, înțelegând bine sarcinile predării acestei discipline și ridicându-și permanent nivelul teoretic, perfecționează sistematic metodele de predare a Constituției. Ei aleg, pentru fiecare lecție, cel mai indicat material ilustrativ, expun faptele și fenomenele caracteristice din viața Uniunii Sovietice și le opun faptelor și fenomenelor din viața țărilor capitaliste. Acești profesori folosesc cu succes, la lecțiile de Constituție, cărțile de literatură, care sunt un puternic mijloc de educare a patriotismului sovietic și a mândriei naționale a elevilor și organizează vizite cu elevii în diferite instituții, la organele sovietice locale etc.; invită în școală deputați din Sovietul Suprem și local, pentru a sta de vorbă cu elevii, organizează expoziții pe teme din Constituție, formează cercuri pentru studierea ei suplimentară, etc. Toate acestea au o influență deosebit de favorabilă asupra cunoștințelor elevilor, ridică nivelul învățăturii lor și le educă dragostea pentru această disciplină.

Pentru ca predarea Constituției U. R. S. S. să se îmbunătățească din ce în ce mai mult, trebue să se creeze cadre noi de profesori și de metodologi, care să stăpânească bine atât metodele de predare cât și dreptul constituțional.

Educarea patriotismului sovietic și a mândriei naționale dă nu numai cunoștințe, ci și convingeri — și de aceea fiecare principiu și fiecare fapt expus de profesor trebue să fie clar, concret, convingător și accesibil înțelegerii elevilor. Directorii școlilor și inspectorii Secțiilor de Învățământ trebue să urmărească fără încetare respectarea acestor cerințe. Pentru realizarea lor este necesar ca înșiși profesorii să fie oameni culți, care să cunoască bine atât materia de învățământ cât și literatura suplimentară în legătură cu problemele Constituției. El trebue să iubească acest obiect și să transmită această dragoste și elevilor. Deaceea, trebue să se ferească de a expune materialul în mod formal și obiectivist, indiferent, ci să fie pătrunși de o adâncă convingere bolșevică, ca adevărați patrioți. Implinind aceste condiții, profesorii de Constituție vor putea obține rezultate foarte frumoase. Secțiile de Învățământ și Institutele de perfecționare trebue să dea un sprijin serios profesorilor de Constituție în această privință.

O chestiune tot atât de importantă este analizarea problemelor metodei de predare a Constituției U.R.S.S. în presa pedagogică, care trebue să publice atât articole teoretice și practice, de îndrumare, cât și articole în care profesorii de Constituție să-și expună experiența lor în predarea acestui important obiect.

Educația ideologică a tinerei generații sovietice cere din partea Ministerului Învățământului și a organelor lui locale, din partea Comsomolului, a Academiei de Științe Pedagogice și a tuturor cadrelor didactice, o grijă deosebită pentru îmbunătățirea predării Constituției U. R. S. S. în școli.

După A. SPECTOROV
Candidat în Științe Juridice

Lecția unei profesoare tinere

In raionul Kunțevsk se organizează sistematic lecții pentru schimb de experiență ținute de profesori la diferite clase. La aceste lecții asistă toți profesorii de aceeași specialitate din raion, pentru a analiza și discuta metodele de predare. Lecțiile pentru schimb de experiență sunt un mijloc excelent de ridicare a calificării cadrelor didactice, și în acelaș timp, cea mai reușită formă de schimb de experiență pedagogică.

In raionul nostru, lecțiile de felul acesta nu sunt ținute numai de profesorii experimentați, ci și de cei tineri.

In articolul de față, am vrea să arătăm cum s'a desfășurat lecția pentru schimb de experiență ținută de tânăra profesoară de istorie E. E. Maiorova dela școala de băeți Nr. 1, care este în învățământ numai de trei ani.

Profesoarei Maiorova i s'a propus să se pregătească pentru o lecție la clasa a VII-a. La început, ea a refuzat. I se părea că nu va fi în stare s'o facă. „Asta e treaba bătrânilor, a profesorilor cu experiență serioasă; noi, tinerii, trebue să stăm și să-i ascultăm". Curând însă, ea a fost convinsă că lucrul acesta poate și trebue să fie făcut și de profesorii tineri. Tovarășii ei cu mai multă experiență au ajutat-o să-și aleagă tema, să alcătuiască planul și să se pregătească amănunțit pentru lecție.

In ziua stabilită au asistat la lecția clasei a VII-a peste 30 de oameni. Profesoara a intrat plină de încredere și, după ce și-a notat absenții, a întrebat cu un ton liniștit pe elevul G.:

„Ce lecție avem pentru astăzi?" Elevul a răspuns: „Avem lecția „Descoperirea Americii de către Columb și călătoria lui Magellan în jurul lumii, cunoașterea hărții marilor descoperiri geografice și repetarea lecției trecute".

După aceasta, profesoara a pus o întrebare întregii clase: „Cum a fost descoperită America de către Columb și ce a contribuit la această descoperire?"

Toți copiii au ridicat mâinile, arătându-și astfel dorința de a fi întrebați. A fost ales să răspundă elevul B. El și-a început expunerea prin a arăta realizările științei și ale tehnicii din secolul XV, datorită cărora s'au putut face călătorii lungi pe mare și care, în consecință, au contribuit la descoperirea unor noi căi maritime și a unor pământuri necunoscute până atunci. Elevul l-a caracterizat just pe Columb, subliniind că el a știut să înfrunte toate lipsurile și pericolele, și a mers cu perseverență spre scopul propus, deoarece credea că pământul este rotund și că, mergând tot timpul spre Apus, va putea ajunge la țărmurile Indiei. Elevul a vorbit clar și precis și a folosit un material mult mai bogat decât cel din manual, dovedind că îi sunt bine cunoscute cărțile despre marile călătorii pe mări.

Elevul B. a răspuns tot atât de bine și la toate întrebările suplimentare, în legătură cu lecția curentă și cu cea precedentă.

La fiecare întrebare a profesoarei, se ridica o pădure de mâini; toți elevii căutau să răspundă. După ce l-a ascultat pe elevul B., profesoara a trecut la a doua parte a lecției: „Călătoria lui Magellan în jurul lumii și însemnătatea ei pentru știință". Răspunsul a fost dat de elevul V. care și-a susținut expunerea cu ajutorul hărții călătoriei lui Magellan, completând datele din manual cu materialul găsit în cărțile de literatură și de știință popularizată. In concluzie, el a spus: „Prima călătorie în jurul lumii a adus o lovitură sdrobitoare credințelor susținute de biserică asupra formei pământului. Cu acest prilej s'a stabilit științific care este adevărata lui formă și oamenii au început să nu mai creadă în poveștile care spuneau că pământul este un corp de formă plată, care plutește pe apă". Chestionarea elevilor a durat 15 minute, timp în care au fost întrebați 11 dintre ei. Profesoara a reușit să asculte atât de mulți elevi datorită faptului că a înlăturat orice „timp mort".

E. E. Maiorova a generalizat pe scurt răspunsurile elevilor și a subliniat că lecția a fost bine învățată și că, în răspunsuri, s'au folosit date din lectura suplimentară. Apoi a trecut la explicarea materialului nou: „Acum scrieți în caiete tema și planul lecției noi: „Cucerirea Americii și începutul politicii coloniale a Europei".

PLANUL

1. Cucerirea Mexicului și a Perului de către spanioli.
2. Jefuirea și exterminarea populației indigene din America de către europeni (spanioli).
3. Cucerirea și jefuirea Indiei și a Indoneziei de către portughezi. Inceputul exploatării popoarelor coloniale de către europeni.

Profesoara a completat planul prin următoarele lămuriri: „Invățați paragraful corespunzător din manual și folosiți faptele arătate în cărțile despre conchistadori, despre Columb și despre Magellan. Cercetați cu atenție harta istorică".

Planul și tema dată acasă au fost notate de către elevi în caiete.

Apoi a urmat expunerea profesoarei, care a durat 20 de minute. Scopul expunerii era: „A face un tablou convingător al cuceririlor și a jefuirii banditești a noilor pământuri de către curtenii și comercianții „civilizați" din Europa, tabloul exploatării și al exterminării populației băștinașe de către aceștia. A trezi ura elevilor împotriva tuturor asupritorilor și înrobitorilor".

Expunerea a fost făcută în ordinea în care este expusă materia în manual. Dar profesoara a adus un bogat material suplimentar, științific și literaro-artistic, folosindu-l cu pricepere, într'o formă accesibilă elevilor.

Profesorii care asistau la lecție nu urmăreau numai conținutul expunerii și comportarea profesoarei, ci și felul cum elevii asimilau ceeace este principal în înțelegerea materialului. Toți profesorii au ajuns la concluzia că profesoara și-a atins scopul cu măestrie. Expunerea ei a fost clară, plastică și convingătoare. Materialul a fost predat la un înalt nivel ideologic. In cursul expunerii, profesoara a folosit just harta istorică și materialul intuitiv (tablouri din viața indienilor, torturarea populației băștinașe de către conchistadori, etc.). Concluziile, aprecierea faptelor și caracterizările evenimentelor au fost scurte, dar precise și expresive.

Legătura cu actualitatea a fost o necesitate organică în cursul expunerii. Generalizând cele spuse, E. E. Maiorova a subliniat: „Așa a început cotropirea și jefuirea pământurilor noi, exploatarea și exterminarea popoarelor coloniale de către Europa „civilizată". Toate acestea continuă și astăzi și nu cu mai puțină furie decât acum 400 de ani. Burghezia din Statele Unite, din Anglia, Franța, Olanda și alte țări, jefuește popoarele coloniale, distrugând pe cei care i se împotrivesc cu tunurile și mitralierele. Lucrul acesta se vede din ultimele evenimente petrecute în India, Indochina, Indonezia și alte colonii, despre care am stat de vorbă de atâtea ori".

Terminând expunerea, profesoara a interesat pe elevi de evenimentele următoare, spunând: „Descoperirile geografice și jafurile coloniale au avut urmări economice uriașe pentru toată Europa. Despre aceasta vom vorbi în lecția următoare".

Restul timpului a fost folosit pentru fixarea materialului expus. Elevilor li s'a pus o serie de întrebări. Răspunsurile au arătat că expunerea a fost percepută conștient și memorată temeinic.

Apoi s'au pus întrebări legate de actualitate:

Profesoara. In ce colonii exterminâ burghezia de astăzi populația băștinașă?

Elevul. Sunt trei ani de când Olanda caută mereu să distrugă poporul indonezian pentrucă acesta vrea să se elibereze de sub dominația ei.

Profesoara. Ce exemple de jafuri coloniale se mai pot da?

Elevul. America a cotropit Coreea de Sud și o jefuește. Anglia are cele mai multe colonii și jefuește cel mai mult popoarele coloniale, iar pe cei care se împotrivesc îi bagă în închisori sau îi împușcă.

Profesoara. Copii, ce n'ați înțeles încă și ce ați vrea să mai aflați despre descoperirile geografice?

„Vă rugăm să ne dați o listă de cărți despre marile călătorii pe mări și despre marii călători. Le vom citi și vom afla și mai multe".— spuse un elev, vorbind în numele clasei.

A sunat și lecția s'a terminat.

A urmat analiza lecției. La discuții, au participat profesori, membri ai cabinetului pedagogic și salariați administrativi ai școlii. Toți cei prezenți au arătat că lecția a fost bine întocmită și timpul folosit în întregime, fără să se piardă niciun minut. Planul a fost bun; scurt, și în acelaș timp arătând punctele asupra cărora trebue să se concentreze atenția elevilor. Profesoara a știut să atragă în muncă întreaga clasă, toți elevii participând cu însuflețire la discutarea problemelor. S'a văzut clar că lucrul acesta nu este întâmplător, el este rezultatul unei munci sistematice, căci nu se poate provoca, în mod artificial, o asemenea însuflețire a întregii clase la o singură lecție. Expunerea profesoarei a fost justă din punct de vedere metodologic. In timpul expunerii, profesoara învăța pe elevi, în acelaș timp, cum să-și pregătească lecțiile acasă și asupra cărora puncte să-și îndrepte atenția, lucru pe care unii profesori uită să-l facă. Deasemeni, materialul ajutător a fost bine folosit, nu prin citate, ci prin povestirea scurtă și cât mai clară a conținutului, fără a-i reduce valoarea științifică și artistică.

Toată expunerea a fost bazată pe învățătura marxist-leninistă, a avut un caracter științific și a fost accesibilă elevilor ca formă. E. E. Maiorova a reușit să-i facă pe elevi să tragă concluzii și să ajungă ei înșiși la generalizări.

Participanții la discuții au arătat că tânăra profesoară a crescut în muncă. Se vede că este preocupată serios de problemele metodicei, că studiază atent cursul de istorie și că se documentează temeinic, cerând și sfatul profesorilor experimentați. In concluzie, i s'a urat să-și perfecționeze mai departe cu succes măestria sa profesională.

G. I. Kazmin
„Prepodovanie Istorii v Scole"

ACTIVITATEA CONSILIULUI PEDAGOGIC ESTE OGLINDA ȘCOLII

Experiența arată că, în școlile unde activitatea consiliului pedagogic se desfășoară cu un scop precis, și este just organizată și planificată, cuprinzând întregul colectiv pedagogic, munca instructiv-educativă și metodologică se distinge printr'o calitate deosebită. Și, dimpotrivă, neseriozitatea, nepăsarea și neglijența în pregătirea și desfășurarea ședințelor consiliului pedagogic sunt însoțite, deobicei, de o pregătire defectuoasă a procesului instructiv-educativ. In astfel de școli, pot fi unii profesori și diriginți buni, însă ei nu se încadrează într'un sistem unic și coordonat, nu lucrează ca membri ai unui colectiv pedagogic, ci ca meseriași „pe cont propriu".

Cele mai multe dintre consiliile pedagogice ale școlilor noastre au o activitate care poate servi de exemplu. Problemele pe care le desbat aceste consilii pedagogice privesc planul de lucru al școlii, ridicarea nivelului politic și ideologic al colectivului de profesori, lupta împotrivă formalismului în predare, dările de seamă asupra activității școlii pe fiecare trimestru, activitatea claselor, etc. Procesele verbale încheiate la ședințele consiliilor pedagogice arată că, de cele mai multe ori, problemele sunt discutate cu seriozitate, iar hotărârile luate pentru fiecare problemă în parte sunt redactate concret și desvoltat.

Este foarte important ca școala să vegheze sistematic la îndeplinirea hotărârilor consiliului și să urmărească eficacitatea lor.

Directorii școlilor nu trebue să se rezume numai la o înregistrare formală a executării uneia sau alteia dintre hotărârile consiliului. Este necesar să observe realizarea temeinică a acestor hotărâri.

Conținutul activității consiliului pedagogic este destul de amănunțit expus în Statutul Comisariatului Poporului pentru Instrucțiune din U. R. S. S. El cuprinde problemele activității instructiv-educative, metodologice, colaborarea cu părinții și cele ale propagandei pedagogice. Consiliul ascultă, de asemenea, și referatele științifice (de pedagogie, psihologie, metodologie). In sfârșit, el judecă problemele organizatorice, economice și financiare.

In special, trebue să se dea o deosebită atenție problemei dărilor de seamă trimestriale și anuale și planului de activitate a școlii. Se știe că planificarea și dările de seamă sunt condițiuni principale pentru realizarea cu succes a fiecărei munci. De aceea, consiliul pedagogic trebue să fie preocupat, în deosebi, de discutarea planurilor și a dărilor de seamă trimestriale.

Problemele cu caracter organizatorico-economic nu trebuesc privite de consiliu ca probleme independente, ci din punctul de vedere al realizării condițiunilor normale, pentru instruirea și educarea copiilor.

Iată, de exemplu, problemele care au fost discutate, în cursul anului trecut, la ședințele consiliului pedagogic al unei școli din Moscova: pregătirea pentru noul an școlar; situația muncii educative și a disciplinei în școală; despre planul de lucru al școlii pentru prima jumătate a anului; despre activitatea organizației de pionieri; despre regulamentul ordinei interne a școlii; problemele literaturii; despre ținerea conferinței metodologice școlare; conținutul și metodele muncii educative a școlii; exemplul personal al învățătorului; rezultatele muncii instructiv-educative pe primul trimestru; problemele muncii instructiv-educative pe trimestrul II; planul de lucru al școlii pentru a doua jumătate de an; despre progresul elevilor; problemele muncii instructiv-educative pe al treilea trimestru; rezultatele inspecțiilor făcute în școală de către comisia Departamentului Instrucțiunii Publice; rezultatele muncii în școală în cursul anului.

După cum se vede, conținutul ședințelor consiliului pedagogic din această școală cuprinde probleme cu caracter social-politic, instructiv-educativ și metodologic. La prelucrarea acestor probleme au luat parte activă nu numai directorul și directorul de studii, ci și ceilalți membri ai colectivului pedagogic.

Hotărârile consiliilor pedagogice trebue să constitue îndrumarea în activitatea școlii. Caracterul referatelor și al comunicărilor făcute în consiliu joacă un mare rol în atragerea tuturor profesorilor în consiliu. Referatele și comunicările trebue să fie făcute ținând seama de nivelul problemelor sociale, politice și pedagogice ale școlii. Ele trebue să fie întocmite pe baza legăturii între teorie și practică și, mai ales, ele trebue să aibă un caracter concret. Nu este suficient să expunem într'un referat numai o faptă sau alta de pe tărâmul practicei instructiv-educative sau a practicei metodologice, să arătăm succesele sau insuccesele noastre, ci trebue să arătăm și cauza acestor insuccese precum și măsurile pe care le vom lua pentru înlăturarea lor. In sfârșit, la ședințele consiliului, critica și autocritica trebue să scoată în evidență părțile pozitive și negative ale vieții și ale muncii pe care o duce în școală fiecare pedagog.

Hotărârile consiliului trebue să fie o urmare a concentrării gândirii pedagogice colective, o sinteză a referatelor, a comunicărilor și a discuțiilor purtate în ședințe. Trebue evitate concluziile formale care sună cam în felul acesta: „să se alcătuiască o dare de seamă", „să aducem la cunoștința direcției". Se înțelege că astfel de concluzii nu pot fi, în niciun caz, o călăuză în acțiunea colectivului pedagogic.

Ar fi greșit și dăunător să standardizăm cât de cât concluziile ședințelor consiliului pedagogic. Aceste concluzii trebue să rezulte nu numai din problemele cu caracter general, ci și din condițiunile concrete ale școli respective, din practica ei la un moment dat. Iar cel mai important lucru pentru hotărârile consiliului este ca ele să aibă un caracter mobilizator.

(După V. Alenov din „Narodnoe Obrazovanie")

O ȘCOALA SOVIETICA A PRIMIT NUMELE LUI OLEG COȘEVOI

Oleg Coșevoi, conducătorul „Tinerei Gărzi" din Crasnodon, căzut pentru cauza comunismului, este una din figurile cele mai luminoase ale tineretului sovietic, care a dat atâția eroi și martiri în Războiul pentru Apărarea Patriei. Faptele măreți ale lui Coșevoi au fost evocate în chip impresionant în romanul „Tânăra Gardă" al lui Alex. Fadeev, cât și în filmul realizat după acest roman. Tineretul sovietic continuă să cinstească memoria acestui erou popular, al cărui nume este purtat astăzi de numeroase biblioteci și cămine culturale. De curând una din școlile elementare de fete a primit numele lui Oleg Coșevoi. In clișeu: la festivitatea organizată cu acest prilej, detașamentul pe pioniere Nr. 635 a adus un salut de omagiu în memoria eroului „Tinerei Gărzi".

VIAȚA TOVARĂȘULUI STALIN -- EXEMPLU PENTRU TINERETUL NOSTRU

Tovarășa Ana Pauker, în „Pentru o Românie democrată", spunea: „Puterea lui Stalin o alcătuește înțelepciunea lui pătrunzătoare. Stalin, ca niciun alt om al vremurilor noastre, vede evenimentele în mersul lor, le prevede și le dă soluțiunile.

„Puterea lui Stalin constă în tăria unică neasemuită a caracterului lui, în consecvența și principialitatea gândirii lui, în claritatea vederilor lui, în repeziciunea și hotărârea măsurilor pe care știe să le ia, în prețuirea unică pe care o are de a convinge, de a conduce mulțimile.

„Puterea lui Stalin stă în credința lui nestrămutată în popor.

„Puterea lui Stalin stă în încrederea nețărmurită pe care o au popoarele în el, în dragostea și venerația pe care o merită și pe care o are".

Această putere a tovarășului Stalin, pe care o descoperim în orice act și gând al vieții sale de luptător pentru fericirea popoarelor, stă la baza neîntrecutului exemplu educativ pe care-l dă I. V. Stalin tineretului muncitor din lumea întreagă.

Inteligența lui I. V. Stalin are o claritate de cristal iar logica sa o forță de neînvins. Ea a absorbit învățătura lui Marx și Engels, a înțeles programul lui Lenin. Tot ce gândește, tot ce scrie, tot ce vorbește tovarășul Stalin, despică drum luminos clasei muncitoare înarmând-o cu teoria revoluționară cea mai înaintată și nimicind toate manifestările oportuniste. Oamenii muncii, tineretul sovietic și tineretul democraților populare, tineretul muncitor din lumea întreagă învață dela tovarășul Stalin rolul hotărâtor pe care-l are în lupta și munca lor, pătrunderea clară a realității, analizarea ei științifică sub toate raporturile și exprimarea clară a ideilor.

Școala noastră, urmând exemplul glorios al școlii sovietice, trebue să dea necontenit bătălia pentru exprimarea clară a ideilor. Opera tovarășului Stalin este cel mai fericit material pentru a arăta elevilor noștri ce însemnează aceasta. Cele mai profunde idei ale teoriei marxist-leniniste sunt expuse într'o limbă în care nimic nu este de prisos și care spune cu o precizione științifică tot ceea ce trebue spus.

Puterea tovarășului Stalin mai este făcută din legarea teoriei de practică. El s'a aflat în mijlocul necesităților practice ale revoluției, a generalizat experiențele ei, le-a teoretizat și aceasta teorie a revoluționat apoi practica. El a pus întotdeauna problemele teoretice în legătură cu sarcinile vitale ale proletariatului în fiecare moment concret al luptei sale revoluționare de clasă. Unul din cele mai grăitoare exemple în această privință este „Istoria P.C. (b) al U.S., Curs scurt" care sintetizează uriașa experiență istorică a Partidului Comunist (b). Cursul scurt este astăzi arma teoretică de bază a tuturor oamenilor muncii în lupta lor revoluționară.

Tineretul învață dela tovarășul Stalin cum trebue să stea tot timpul pe terenul ferm al realităților, a căror cunoaștere nu trebue făcută empiric, ci principial și pe care își propune să le transforme în mod creator.

Puterea tovarășului Stalin se mai exprimă prin tăria de caracter, prin consecvență și voință de oțel. Pilda tovarășului Stalin o au în față oamenii sovietici în mărearea lor operă de construire a comunismului. Omul sovietic, după pilda lui Stalin, a dus până la capăt orice acțiune pusă în slujba scopului înalt de creare a unei lumi noui, eliberată de exploatare. Actele de înalt eroism din Marele Război de Apărare a Patriei își au isvorul în exemplul lui Stalin. Zoia Kosmodemianscaia, Oleg Coșevoi și nenumărații eroi tineri ai războiului antifascist au dovedit, după pilda stalinistă, că nu există obstacol care nu poate fi învins, că nu există fortăreață care nu poate fi cucerită.

Tineretul învață dela tovarășul Stalin că trebue să meargă ferm, fără șovăire, fără devieri, pe drumul luminat de lozinca desființării exploatării omului de către om.

In slujba acestei lupte, tineretul trebue să pună o voință stalinistă, neclintită de nicio greutate, neslăbită de nicio adversitate.

Puterea tovarășului Stalin își are izvorul în dragostea și credința nemărginită a popoarelor sovietice. El a știut ce forțe nebănuite, ce tezaur de inițiative, se află ascunse în poporul muncitor.

Tineretul învață dela tovarășul Stalin să nu se rupă de popor, să aibă încredere în popor, să lupte necurmat pentru dezlănțuirea forțelor creatoare ale poporului, să fie tot timpul devotat poporului.

Puterea tovarășului Stalin izvorăște și din modestia și simplicitatea sa, din abnegația sa în muncă, din necruțarea sa față de dușmanii poporului. Toți cei care l-au văzut și l-au cunoscut, dela scriitorul Henri Barbusse până la tractorista Pașa Anghelina, au fost mișcați de aceste trăsături ale personalității sale.

Tineretul învață dela tovarășul Stalin aceste calități.

Puterea tovarășului Stalin se bizuie pe știința revoluționară. Impreună cu Lenin a făcut să triumfe la 7 Noembrie 1917 insurecția dela Petrograd, ziua de început a unei noi epoci în istorie, ziua luminoasă a instaurării orânduirii socialiste. In focul luptelor, pe fronturile cele mai grele ale războiului civil și de intervenție, el a știut să ia pe loc, fără ezitare, cu clarviziune, măsurile necesare, pentru a asigura succesul.

Industrializarea și transformarea socialistă a agriculturii în U.R.S.S. este o operă din cele mai măreți realizate sub conducerea lui I. V. Stalin. Kirov, unul din cei mai iubiți conducători ai Partidului, spunea: „In ultimii ani, decând lucrăm fără Lenin, nu cunoaștem nicio cotitură în activitatea noastră, nicio inițiativă de oarecare importanță, nicio lozincă, nicio orientare în politica noastră, al cărei autor să nu fi fost Stalin. Puternica voință, uriașul talent organizatoric al acestui om, asigură Partidului înfăptuirea la timp a celor mai mari cotituri istorice, legate de construirea victorioasă a socialismului". (I. V. Stalin, — Scurtă biografie).

In anii de crâncen război antifascist, același curaj, aceeași energie și știință stalinistă au stat la origina victoriei.

Tineretul învață dela tovarășul Stalin să nu se teamă de ceeace este nou, să iubească mlădițele de viață nouă, oricât de fragede ar fi la început, să vadă elementul revoluționar ce-l cuprind, să le îngrijească și să fie capabil de a realiza înălțarea eroică pe o nouă culme în lupta și munca de realizare a socialismului.

Dela tovarășul Stalin, știe tineretul nostru și școala noastră că: „A ne însuși știința, a învăța, a învăța, a învăța cu cât mai multă îndârjire, iată sarcinile noastre de acum".

Insușirea dârză a științei este sarcina de onoare a tineretului nostru, acum când construim socialismul, așa cum l-au construit oamenii sovietici, conduși de Stalin.

Realizând zi de zi și ceas de ceas, învățăturile tovarășului Stalin, tineretul țării noastre îi va aduce în felul acesta, cel mai frumos omagiu la cea de a 70-a aniversare a nașterii sale.

Știri și fapte

Realizările din U.R.S.S. în cifre

In planul cincinal postbelic s'a prevăzut creșterea numărului de studenți până la 674.000. In noul an școlar, planul cincinal a fost depășit. In 837 de universități, învață 770.000 de studenți. Impreună cu studenții scutiți de prezență, numărul studenților a ajuns la mai mult de un milion.

Școli serale pentru tineretul muncitor din Moscova

Mii de tineri muncitori din întreprinderile industriale din Moscova urmează cursurile școlilor serale care au fost organizate în toate raioanele din Moscova. In aceste școli, își ridică nivelul cultural tinerii constructori de mașini, muncitoarele din fabricile de tricotaje și de textile, etc. Pe lângă fabricile și uzinele mari din Capitală au fost înființate filiale ale acestor școli.

La filiala școlii serale pentru tineret, de pe lângă combinatul textil „Trehgornaia Manufactura", învață 400 de tinere torcătoare și țesătoare. Aceste școli au săli de cursuri bine utilate și materiale didactice. Profesorii care predau în aceste școli au o calificare înaltă. Zeci de muncitoare din combinat, care au obținut aici o cultură medie, continuă învățătura în școala tehnică de pe lângă fabrică și în Institutul de textile din Moscova. Fostul muncitor Nicolai Pavlov, care a obținut o cultură medie în școala tineretului muncitor, a absolvit apoi cursurile serale ale Institutului textil din Moscova și ocupă azi postul de inginer șef la combinatul „Trehgornaia Manufactura". Directoarea acestei întreprinderi, Alexandra Severianova, a urmat și ea școala medie serală și apoi cursurile serale ale Institutului textil din Moscova.

In anul 1949, peste 3.000 de tineri muncitori din Moscova au absolvit școala medie serală.

Un nou muzeu de artă la Leningrad

La Leningrad, s'a deschis un nou Muzeu de Artă în fosta locuință a pictorului sovietic Brodski. Muzeul conține circa 50 de tablouri ale acestui mare pictor realist socialist. Printre tablourile expuse, se află primele sale tablouri, executate în tinerețe: „Toamna în parc", „Peisagiu de iarnă", „Căderea frunzelor", precum și numeroase schițe.

Muzeul mai posedă 500 de picturi și desene ale celor mai mari pictori ruși: Repin, Vasili Surikov, Valentin Serov, Vasili Perov, etc. Aceste tablouri au fost dăruite Muzeului de către familiile pictorilor.

Constituția U.R.S.S.
CEA MAI DEMOCRATICĂ CONSTITUȚIE DIN LUME

„Particularitatea proiectului noii Constituții constă în faptul că el nu se mărginește la a fixa drepturile formale ale cetățenilor, ci strămută centrul de greutate asupra chestiunii garantării acestor drepturi, asupra chestiunilor mijloacelor de realizare a acestor drepturi". I. V. STALIN.

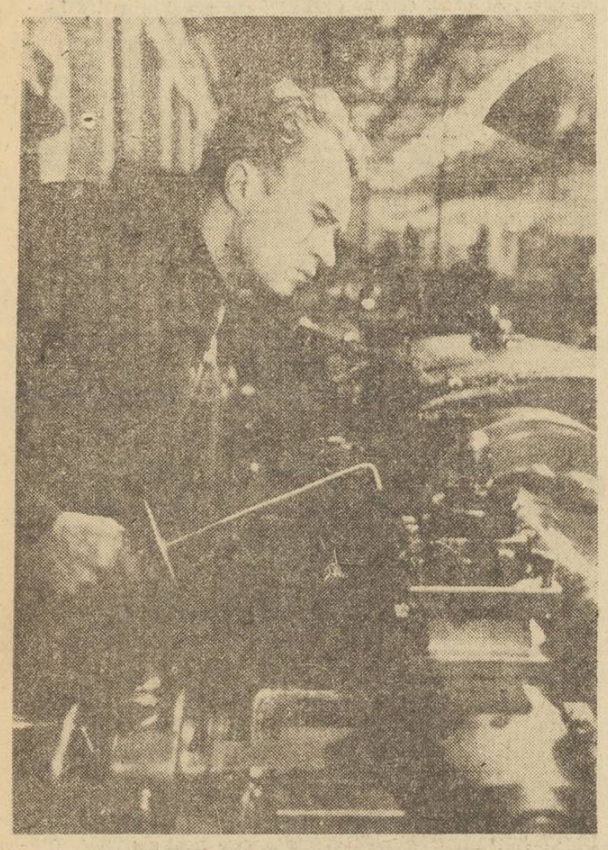

In uzina „Sverdlov" din Leningrad, în cadrul întrecerii socialiste, strungarul Bortkevici, aplicând cu succes noui metode de tăiere rapidă a metalelor a fost distins cu Premiul Stalin

***„Apărarea Patriei este datoria sfântă a fiecărui cetățean al U.R.R.S."*. (Constituția U.R.S.S., art. 133).**

Oamenii sovietici sunt pătrunși până în adâncul sufletului de conștiința că marile lor biruințe și viața lor fericită în prima Țară a Socialismului nu pot fi apărate decât prin crearea unei armate care să țină piept oricărei încercări a imperialismului de a distruge Uniunea Sovietică. Incadrați în rândurile Armatei Sovietice sau muncind în Industria de Apărare, oamenii muncii din U.R.S.S. au creat o forță militară care a putut urmări fiara hitleristă până în inima Berlinului, făcând imposibilă orice nouă încercare de agresiune a militarismului prusac. In marșul lor victorios, ostașii sovietici au adus eliberarea a șapte țări europene, printre care și țara noastră, de sub jugul fascist. Astăzi, când imperialiștii caută să ațâțe un nou război, invincibila Armată Sovietică stă strajă de neclintit pentru apărarea Patriei sale și a Păcii în întreaga lume, atrăgând privirile pline de admirație și de încredere ale oamenilor muncii din toate țările.

Nebiruita strategie stalinistă, armamentul cel mai modern — inclusiv arma atomică — și înaltul patriotism al ostașilor sovietici formează o chezășie sigură că planurile sângeroase de cotropire ale statelor imperialiste nu se vor îndeplini niciodată.

„Cetățenii U.R.S.S. au dreptul la muncă, adică dreptul de a căpăta o muncă garantată și plătită potrivit cu cantitatea și calitatea ei.

***Dreptul la muncă este asigurat prin organizarea socialistă a economiei naționale, sporirea neîntreruptă a forțelor de producție ale societății sovietice, înlăturarea posibilității crizelor economice și lichidarea șomajului".* (Constituția U. R. S. S. art. 118).**

„Cetățenii U. R. S. S. au dreptul la odihnă.

***Dreptul la odihnă este asigurat prin stabilirea zilei de muncă de 8 ore pentru muncitori și funcționari, scurtarea zilei de muncă până la 7 și 6 ore pentru unele profesiuni cu condiții grele de muncă și până la 4 ore în atelierele cu condiții deosebit de grele de muncă; stabilirea de concedii anuale cu menținerea plății salariului pentru muncitori și funcționari; punerea la dispoziția celor ce muncesc a unei rețele întinse de sanatorii, case de odihnă și cluburi".* (Constituția U. R. S. S. art. 119).**

Prin organizarea socialistă a economiei naționale și prin desvoltarea neîntreruptă a forțelor de producție ale societății sovietice, dreptul la muncă al cetățenilor U.R.S.S. este asigurat. Articolul 118 al Constituției Staliniste consfințește acest drept. In fiecare an, un număr imens de noi salariați intră în producție. Dar aceasta **nu este deajuns: oamenii muncii au nevoe și de odihnă.** Articolul 119 al Constituției prevede tocmai acest lucru, arătând și posibilitățile materiale de realizare a dreptului la odihnă. Uniunea Sovietică este țara cu cea mai scurtă zi de muncă. La sfârșitul ei, muncitorii și funcționarii au la dispoziție, în toate orașele și satele, cluburi, parcuri, teatre sau cinematografe numeroase în care își pot încheia ziua în modul cel mai plăcut. In zilele de sărbătoare, împrejurimile orașelor, frumos amenajate și cu mijloace de transport bine organizate, sunt pline de oameni veseli veniți să se odihnească și să se distreze.

Natura minunată a Crimeei și a litoralului Mării Negre și de Azov, unde munțele se înfrățește cu marea, primește în sânul ei pe salariații în concediu. Vilele luxoase în care se desfătaseră, înainte de Marea Revoluție din Octombrie, capitaliștii și moșierii, sunt astăzi un loc în care muncitorii, colhoznicii și intelectualii sovietici își refac puterile, pentru a se reîntoarce, cu un nou avânt, la muncă. Numărul celor care beneficiază de concedii în casele de odihnă este uriaș. In timpul celui de al doilea plan cincinal, opt milioane de sindicaliști și-au petrecut concediul în case de odihnă, iar numărul acesta crește neîncetat, ajungând ca, numai în 1948, să fie trimiși 2.000.000 de salariați în vilele și sanatoriile sindicatelor.

Oameni ai muncii își petrec concediul în casa de odihnă „Ordjonichidze" din orașul Kislovodsc (Caucaz)

Intrată în perioada refacerii și desvoltării pașnice, economia națională sovietică merge înainte cu pași uriași, apropiindu-se de victoria deplină a comunismului.

In numai trei ani ai planului cincinal de după război, au fost repuse în funcțiune peste 4.000 de mari întreprinderi industriale. In aceeași perioadă, au fost refăcute și construite 2 milioane de case țărănești și 61 milioane de m.p. case în orașe. Anul acesta s'au predat către Stat cu 128 milioane puduri de grâne mai mult ca în anul trecut.

Oamenii muncii din Țara Socialismului, stăpâni pe soarta lor, plini de încredere în Stat, în Partid și în marele lor conducător Stalin, își dublează acum eforturile, pentru a îndeplini Planul Cincinal Stalinst de după război, în numai patru ani.

***„Toată puterea aparține în U.R.S.S. celor ce muncesc în orașe și sate, în persoana Sovietelor de deputați ai celor ce muncesc".* (Constituția U.R.S.S., art. 3).**

Deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. în timpul unei ședințe. Sus în stânga: *palatul mare din Kremlin unde au loc ședințele Sovietului Suprem*

DREPTUL LA INVĂȚĂMÂNT IN U. R. S. S.

Școala sovietică urmărește să pregătească astfel generațiile încât ele să fie capabile să construiască și să perfecționeze comunismul. De aceea, școala sovietică este o școală nouă, legată strâns de viață, iar intelectualitatea sovietică pe care o formează această școală este o intelectualitate legată de popor și pusă în slujba poporului.

Transformările culturale realizate în prima țară a socialismului au deschis căi luminoase pentru desvoltarea învățământului din întreaga omenire, în drumul ei spre progres. Noul învățământ este legat de lupta pe care o duce clasa muncitoare împotriva exploatării, este legat de lupta construcției socialiste pentru transformarea lumii și a vieții oamenilor.

In Uniunea Sovietică, primul Stat Socialist, se pune mare preț pe ridicarea nivelului cultural al masselor. Oamenii societății socialiste sunt, înainte de toate, oamenii adevăratei culturi. Aproape o treime din bugetul Statului Sovietic a fost alocat măsurilor sociale și culturale. In fiecare an se crează tot mai multe școli și instituții de învățământ superior. Generațiilor tinere li se crează posibilități din ce în ce mai mari de a-și asigura o cultură cât mai înaltă. Toate zăgazurile care opreau pătrunderea în școli a copiilor de muncitori și țărani au dispărut de mult. In cele mai îndepărtate colțuri ale Statului Sovietic, cetățenii se bucură de lumina învățăturii. Incepând din acest an, învățământul obligatoriu s'a extins dela 4 la 7 ani. Învățătorii duc în satele lor o muncă neobosită pentru răspândirea cărților cu conținut ideologic, literar, științific.

Numărul școlilor a atins anul acesta cifra de 220.000 cu un total de 34.000.000 de elevi. De asemeni, numărul profesorilor a crescut, atingând cifra de 1.250.000. In prezent, funcționează în Uniunea Sovietică 837 așezăminte de învățământ superior, care pregătesc specialiști calificați în toate domeniile, oameni de o înaltă cultură, care să contribue cu succes la opera de construire a comunismului. Numărul studenților din Instituțiile de Învățământ Superior este acum de 770.000.

De curând, pentru muncitorii din mina Iunăi Communard a Centralei Industriei Carbonifere „Ordjonikaidzengol" din Donbas, s'a creat un nou Palat de Cultură. Clădirea, cu patru etaje, are o sală de spectacole cu 600 de locuri, o bibliotecă, o sală de sport și una de lectură. Acesta este unul din numeroasele palate de cultură construite pentru minerii din Donbas. In prezent, în regiunea Stalino, nu există nicio mină care să nu aibă un club sau un palat de cultură propriu. Bibliotecile acestor cluburi și palate de cultură au câte 10—12 mii de volume.

Sala de lectură a bibliotecii publice din Taşkent

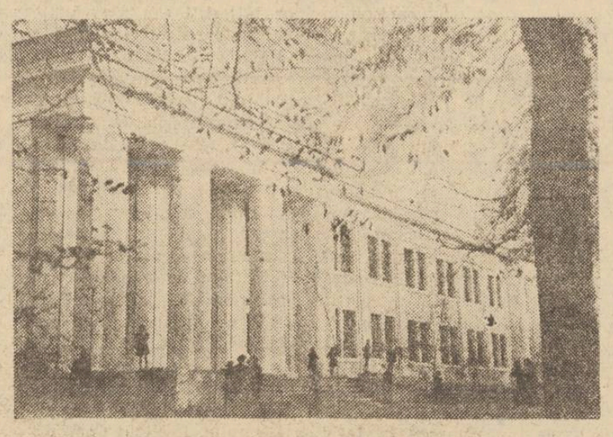

Noua clădire a unei școli medii din Alma-Ata, capitala Republicii Kazahstan.

De asemeni, savanților sovietici li se crează cele mai bune condiții de lucru. Laboratoarele sunt utilate cu cele mai perfecționate aparate.

Lupta pentru transformarea naturii câștigă victorii mari în Tara Socialismului. Cercetările celui mai mare naturalist materialist al secolului nostru, Lâsenco, marele continuator al lui Miciurin, au dus știința biologiei pe culmi nebănuite. Prin raportul său asupra „Situației în știința biologică", prezentat în sesiunea din August 1948 a Academiei de Științe Agricole, Lâsenco a înfrânt definitiv concepțiile idealiste în biologie.

Planul stalinist de transformare a naturii, în regiunile de stepă ale țării, se înfăptuește cu succes. Ogoarele dau recolte din ce în ce mai bogate, aducând belșug în casele colhoznicilor.

In Crimeea, se construește în prezent principalul Observator astro-fizic al Academiei de Științe din U.R.S.S. Acest Observator va fi unul din cele mai mari centre de cercetări astro-fizice din Europa. Colaboratorii științifici ai acestui Observator au și îndeplinit o serie de cercetări.

Toate aceste realizări sunt o dovadă că, în Uniunea Sovietică, învățământul și cultura sunt într'adevăr la loc de cinste. In nicio altă țară nu se cheltuesc sume atât de mari în scopuri culturale. Din an în an, crește numărul așezămintelor de cultură: cluburi, palate de cultură, case de cultură, case de lectură la țară, parcuri de cultură și odihnă etc. Bibliotecile au luat un mare avânt și ele desfășoară o vastă activitate organizând expoziții de cărți, reuniuni de cititori.

Construirea comunismului cere oameni de o înaltă cultură și Uniunea Sovietică pregătește acești oameni, care sunt un exemplu pentru lumea întreagă.

Sus: *Auto-combaine sovietice din sovhozul industrial al regiunii Saratov.* In mijloc: *sortarea recoltei noi din Cuban.* Jos: *colhoznicul Ivan Rodciuc descarcă grâul pe care l-a primit pentru zilele sale de muncă în colhozul „Farul Comunist" din ținutul Stavropol*

„Egalitatea în drepturi a cetățenilor U.R.S.S., fără deosebire de naționalitate și rasă, în toate domeniile vieții economice, publice, culturale și social-politice este lege nestrămutată.

***Orice fel de îngrădire, directă sau indirectă, a drepturilor sau, invers, stabilirea unor privilegii directe sau indirecte ale cetățenilor pe temeiul rasei sau al naționalității, precum și orice propovăduire a exclusivismului sau a urii și disprețului de rasă sau naționalitate, se pedepsesc de lege".* (Constituția U.R.S.S., art. 123).**

Inainte de Revoluția din Octombrie, Rusia țarilor era, cum îi spunea Lenin, „o închisoare a popoarelor". Numeroasele naționalități care trăesc pe această șesime a globului pământesc, cuprinsă între Oceanul Arctic, Marea Neagră, Munții Caucaz, Tibet, Gobi și Oceanul Pacific, au suferit veacuri de exploatare și asuprire națională. Clasa muncitoare, smulgând conducerea a șters, pentru totdeauna, privilegiile unor popoare față de alte popoare, a pus capăt exploatării nemiloase a capitaliștilor și moșierilor ruși și a șters inegalitatea dintre popoare. Din cele peste 60 de naționalități și grupuri naționale, cu limbi deosebite, cu tradiții diferite și cu teritorii și ocupații diferite, politica națională justă a Partidului Bolșevic a făcut o mare familie, în care uzbecul, ciuvașul, gruzinul, tătarul, ucraineanul, baschirul, rusul, etc. se simt cu toții fii ai aceleiași mame, care-i ocrotește deopotrivă pe toți— Uniunea Sovietică.

Indepărtații chirghizi, iacuți, cazahi, tadjici erau popoare inapoiate, lipsite de școli, de medici, ba unele chiar și de alfabet. Sub regimul sovietic, ei sunt constituiți în republici cu puternice industrii, cu școli numeroase, cu o cultură proprie, cu instituții de învățământ superior, cu Academii de Științe.

Datorită grijii permanente a Partidului Bolșevic, regiunile de periferie ale fostei Rusii țariste au căpătat ajutorul necesar din partea poporului rus pentru a pune capăt în mod definitiv situației înapoiate, despotismului, exploatării și asupririi în care fuseseră ținute de regimul semifeudal țarist.

Tocmai de aceea, Uniunea Sovietică, deși o țară multinațională, a devenit, prin cuceririle Revoluției din Octombrie un bloc de granit pe care nu l-a putut clinti uraganul furiei fasciste și care va rămâne mereu semeț în fața oricărei primejdii.

„Femeii îi sunt acordate, în U.R.S.S., drepturi egale cu cele ale bărbatului, în toate domeniile vieții economice, publice, culturale și social-politice.

***Posibilitatea realizării acestor drepturi ale femeii este asigurată prin acordarea unui drept al femeii, egal cu cel al bărbatului, la muncă, plată a muncii, odihnă, asigurări sociale și învățământ, ocrotire de stat a intereselor mamei și copilului, ajutoare de stat acordate mamelor cu mulți copii sau necăsătorite, acordarea unor concedii cu plata salariului femeilor însărcinate, organizarea unei rețele întinse de maternități, leagăne și grădini de copii".* (Constituția U. R. S. S., art. 122).**

Situația de inferioritate, de exploatare economică și de supunere și umilință a femeilor în fața bărbaților a fost curmată pentru totdeauna în Uniunea Sovietică. In muncă, în viața socială și politică, femeia sovietică se bucură de drepturi egale cu bărbatul. Ea și-a căpătat independența economică și poziția de cetățean cu depline drepturi în orice sector de activitate.

Astfel, zeci și sute de mii de femei sunt președinți și brigadieri în colhozuri. In urma muncii lor, multor femei li s'a decernat titlul de „Eroine ale Muncii Socialiste".

In rândul stahanoviștilor, femeile ocupă de asemenea un loc însemnat.

In instituțiile de învățământ superior, aproape 50 la sută din studenți sunt femei.

In Uniunea Sovietică, femeile mame se bucură de o deosebită stimă. Peste 2 milioane de femei au obținut titlul de „mamă eroină", ordinul „Gloria mamei" și „Medalia mamei".

Inginer Condrașeva (stânga), șef de atelier la uzina de becuri electrice din Moscova, și V. Hrisanova (dreapta), meșteră la aceeași întreprindere.

Apărarea păcii și lupta împotriva atâtătorilor la război

Rezoluție a Biroului Informativ

(Urmare din pag. 1-a)

tivă a clasei muncitoare la această mișcare, coeziunea ei, unitatea rândurilor ei. Deaceea o sarcină primordială a Partidelor Comuniste și Muncitorești este atragerea în rândurile luptătorilor pentru cauza păcii a celor mai largi pături ale clasei muncitoare, făurirea unității trainice a clasei muncitoare, organizarea de acțiuni comune a diferitelor detașamente ale proletariatului pe baza unei platforme comune de luptă pentru pace și independența națională a țărilor lor.

3. Unitatea clasei muncitoare poate fi cucerită numai în lupta hotărâtă împotriva socialiștilor de dreapta, sciziniști și desorganizatori ai mișcării muncitorești.

Socialiștii de dreapta de tipul lui Bevin, Attlee, Blum, Guy Mollet, Spaak, Schumacher, Renner, Saragat și șefii sindicali reacționari de tipul lui Green, Carey și Deakin, care duc o politică scizionistă și antipopulară, sunt principalii dușmani ai unității clasei muncitoare, unelte ale atâtătorilor la război și lachei ai imperialismului, ce-și maschează trădarea printr'o frazeologie pseudo-socialistă și cosmopolită.

Partidele Comuniste și Muncitorești, luptând fără încetare pentru pace, trebue să demaște zi de zi pe șefii socialiști de dreapta ca pe cei mai înverșunați dușmani ai păcii. Este necesar să se dezvolte și să se consolideze neîncetat colaborarea și unitatea de acțiune cu organizațiile de jos și membrii de rând ai partidelor socialiste, să fie susținute toate elementele cu adevărat cinstite din rândurile acestor partide, arătându-le caracterul funest al politicii conducătorilor reacționari de dreapta.

4. Partidele Comuniste și Muncitorești trebue să opună propagandei plină de ură față de om a agresorilor, care tind să transforme țările Europei și Asiei într'un sângeros câmp de bătălie, cea mai largă propagandă pentru o pace trainică și îndelungată între popoare, să demaște neîncetat blocurile agresive și aliațele militaro-politice (în primul rând Uniunea Occidentală și blocul Atlanticului de Nord); să explice pe larg, că un nou război ar aduce popoarelor nenorociri din cele mai grave și colosale distrugeri și că lupta împotriva războiului și apărarea păcii este cauza tuturor popoarelor din lume. Trebue luptat ca propaganda războiului, propovăduirea urii de rasă și a dușmăniei dintre popoare care este dusă de agenții imperialismului anglo-american, să întâmpine o hotărâtă condamnare din partea întregii opinii publice democratice din fiecare țară. Trebue luptat ca nici o manifestare a propagandiștilor unui nou război să nu rămână fără ripostă din partea partizanilor cinstiți ai păcii.

5. Trebue larg folosite asemenea forme noui și eficace ale luptei de massă pentru pace, forme care s'au indreptățit pe deplin și care au fost larg practicate în Franța și în Italia, cum sunt comitetele de apărare a păcii în orașe și sate, alcătuirea de petiții și proteste, anchete în sânul populației. Editarea și răspândirea de literatură care demască pregătirea războiului, strângerea de bani pentru fondul luptei pentru pace, organizarea boicotării filmelor, ziarelor, cărților, revistelor, companiilor de radiodifuziune, instituțiilor și politicienilor care fac propagandă în favoarea unui nou război — toate acestea formează o sarcină dintre cele mai importante ale Partidelor Comuniste și Muncitorești.

6. Partidele Comuniste și Muncitorești din țările capitaliste socot de datoria lor să contopească lupta pentru independența națională cu lupta pentru pace, să demaște neîncetat caracterul antinațional și trădător al politicii guvernelor burgheze, care au devenit lachei direcți ai imperialismului agresiv american, să unească și să strângă laolaltă toate forțele democratice patriotice din țară în jurul lozincii lichidării rușinosului jug, care își găsește expresia într'o supunere de sclav față de monopolurile americane, în jurul lozincii revenirii la o politică internă și externă independentă corespunzătoare intereselor naționale ale popoarelor.

Este necesar de a uni strâns cele mai largi masse populare din țările capitaliste pentru apărarea drepturilor și libertăților democratice, explicându-le neîncetat că apărarea păcii este indisolubil legată de apărarea intereselor vitale ale clasei muncitoare și ale masselor celor ce muncesc, de apărarea drepturilor lor economice și politice.

Sarcini importante revin Partidelor Comuniste din Franța, Italia, Anglia, Germania Occidentală și celelalte țări, ale căror popoare imperialiștii americani vor să le folosească drept carne de tun pentru realizarea planurilor lor agresive. Datoria acestor partide este să desfășoare cu și mai mare tărie lupta pentru pace, pentru zădărnicirea planurilor criminale ale atâtătorilor la război anglo-americani.

7. Partidelor Comuniste și Muncitorești din țările de democrație populară și Uniunii Sovietice le revine — odată cu demascarea atâtătorilor imperialiști la război și a uneltelor lor — sarcina continuei consolidări a lagărului păcii și socialismului în numele apărării păcii și securității popoarelor.

8. Imperialiștii anglo-americani acordă un rol important în realizarea planurilor lor agresive, mai cu seamă în Europa Centrală și de Sud-Est, clicii naționaliste a lui Tito — clică de spioni aflați în slujba imperialiștilor. Sarcina apărării păcii și a luptei împotriva atâtătorilor la război cere o continuă demascare a acestei clici care a dezertat în lagărul dușmanilor înverșunați ai păcii, democrației și socialismului, în lagărul imperialismului și fascismului.

★

Pentru prima oară în istoria omenirii a apărut un front organizat al păcii, condus de Uniunea Sovietică—bastionul și stegarul păcii în intreaga lume.

Tot mai larg se răspândește în massele populare din țările capitaliste chemarea curajoasă a Partidelor Comuniste, care proclamă că popoarele nu vor lupta niciodată împotriva primei țări socialiste din lume, împotriva Uniunii Sovietice.

In timpul războiului împotriva fascismului, Partidele Comuniste au fost avangarda rezistenței întregului popor împotriva cotropitorilor; în perioada postbelică Partidele Comuniste și Muncitorești sunt luptătorii de frunte pentru interesele vitale ale popoarelor lor, împotriva unui nou război. Unindu-se sub conducerea clasei muncitoare, toți adversarii unui nou război — oamenii muncii, științei, culturii, formează un puternic front al păcii, capabil să zădărnicească planurile criminale ale imperialiștilor.

De energia și inițiativa Partidelor Comuniste depinde în mare măsură rezultatul luptei gigantice pentru pace, ce ia un avânt tot mai mare; de comuniști, ca luptători de frunte, depinde în primul rând să îmbunătățirea întregii munci organizatorice și ideologice a fiecărui Partid Comunist și Muncitoresc.

Pentru Partidele Comuniste și Muncitorești are o importanță deosebită demascarea ideologică și lupta neimpăcată împotriva oricărei manifestări a oportunismului, a sectarismului, a naționalismului burghez, lupta împotriva pătrunderii agenturii dușmane în rândurile Partidului.

Învățămintele care decurg din demascarea clicii de spioni Tito-Rankovici impun imperios Partidelor Comuniste și Muncitorești întărirea maximală a vigilenței revoluționare. Agenții clicii lui Tito joacă astăzi rolul de înverșunați sciziniști în rândurile mișcării muncitorești și democratice, care îndeplinesc voința imperialiștilor americani. Deaceea este necesară lupta hotărâtă împotriva uneltirilor acestei agenturi a imperialiștilor, oriunde ea încearcă să acționeze în organizațiile muncitorești și democratice.

Consolidarea organizatorică și politico-ideologică a Partidelor Comuniste și Muncitorești pe baza principiilor marxism-leninismului, constitue cea mai importantă condiție a succesului luptei clasei muncitoare pentru unitatea rândurilor sale, pentru cauza păcii, pentru independența națională a țărilor lor, pentru democrație și socialism.

Unitatea clasei muncitoare și sarcinile Partidelor Comuniste și Muncitorești

Rezoluție a Biroului Informativ

I

Pregătirile în vederea unui nou război pe care le fac imperialiștii anglo-americani, ofensiva reacțiunii burgheze împotriva drepturilor democratice și intereselor economice ale clasei muncitoare și ale masselor populare, cer intensificarea luptei clasei muncitoare pentru menținerea și consolidarea păcii, pentru organizarea unei hotărîte riposte atâtătorilor la război și ofensivei reacțiunii imperialiste.

In această luptă, chezășia succesului este unitatea rândurilor clasei muncitoare.

Experiența de după război arată că politica de sciziune a mișcării muncitorești ocupă unul din primele locuri în arsenalul mijloacelor și metodelor tactice folosite de imperialiști pentru deslănțuirea unui nou război, pentru înăbușirea forțelor democrației și socialismului, pentru o și mai accentuată coborîre a nivelului de trai al masselor populare.

Niciodată încă în întreaga istorie a mișcării muncitorești internaționale unitatea clasei muncitoare, atât în cadrul diferitelor țări cât și pe plan mondial, n'a avut o importanță atât de hotărîtoare ca în vremurile noastre. Unitatea rândurilor clasei muncitoare este necesară pentru a salvgarda pacea, a zădărnici planurile criminale ale atâtătorilor la război, și a zădărnici complotul imperialiștilor împotriva democrației și socialismului, a preîntâmpina întronarea metodelor de dominație fascistă, a da o ripostă hotărîtă ofensivei capitalului monopolist împotriva intereselor vitale ale clasei muncitoare și a obține îmbunătățirea situației economice a masselor celor ce muncesc.

Aceste sarcini pot fi realizate mai ales pe baza unirii strânse a masselor largi ale clasei muncitoare, fără deosebire de partidul căruia aparțin, de convingerile religioase. Unitatea de jos, iată cea mai eficace cale de unire a tuturor muncitorilor pentru apărarea păcii, a independenței naționale a țărilor lor, pentru apărarea intereselor economice și a drepturilor democratice ale celor ce muncesc. Unitatea clasei muncitoare este pe deplin realizabilă, cu toată rezistența pe care o opun centrele conducătoare ale acelor sindicate sau partide, care sunt conduse de sciziniști și dușmani ai unității.

Perioada postbelică s'a caracterizat prin marile succese repurtate în direcția lichidării sciziunii clasei muncitoare și a unirii strânse a tuturor forțelor democratice ceeace și-a găsit expresia în crearea Federației Sindicale Mondiale, a Federației Democrate Internaționale a Femeilor și a Federației Mondiale a Tineretului Democrat, în convocarea Congresului Mondial al Partizanilor Păcii. Succesele unității își găsesc expresia în întărirea Confederației Generale a Muncii din Franța, în crearea unui centru sindical unic în Italia (C.G.M.I.), în acțiunile de luptă ale proletariatului francez și italian.

In țările de democrație populară au fost repurtate succese istorice pe tărîmul făuririi unității clasei muncitoare, — au fost create partide unice ale clasei muncitoare, sindicate unice, organizații unice cooperative, de tineret, de femei și altele. Această unitate a clasei muncitoare a jucat un rol hotărîtor în succesele repurtate în ceeace privește avântul economic și cultural din țările de democrație populară, în domeniul asigurării rolului conducător al clasei muncitoare în stat și al îmbunătățirii radicale a situației materiale a masselor muncitoare.

Toate acestea dovedesc extrem de puternica năzuință a masselor muncitorești pentru strângerea rândurilor lor, dovedesc existența unor posibilități reale de creare a unui front unic al clasei muncitoare împotriva forțelor unite ale reacțiunii — dela imperialiștii americani și până la socialiștii de dreapta.

Imperialiștii americani și englezi și sateliții lor din țările europene, urmăresc fărâmițarea și desorganizarea forțelor proletare și populare, punându-și mai cu seamă speranțele în socialiștii de dreapta și în șefii sindicali reacționari. In urma indicațiilor directe primite dela imperialiștii americani și englezi, leaderii socialiști de dreapta și conducătorii reacționari ai sindicatelor, introduc de sus sciziunea în rândurile mișcării muncitorești, caută să distrugă organizațiile unice ale clasei muncitoare create în perioada de după război. Ei au încercat să distrugă dinăuntru Federația Sindicală Mondială, au organizat grupările scizioniste „Force Ouvriere" în Franța, așa numita „Federație a Muncii" în Italia și pregătesc crearea unui centru internațional sindical scizionist. Asemenea încercări scizioniste au fost săvârșite și de conducătorii organizațiilor catolice din diferite țări.

S'a confirmat în întregime aprecierea făcută de prima consfătuire a Biroului Informativ al Partidelor Comuniste cu privire la activitatea trădătoare a leaderilor socialiști de dreapta — dușmani înverșunați ai unității clasei muncitoare și unelte ale imperialismului.

In momentul de față socialiștii de dreapta acționează nu numai ca agenți ai burgheziei din țările lor, ci și ca agenți ai imperialismului american, transformând partidele social-democrate din țările europene în partide americane, în unelte directe ale agresiunii imperialiste a Statelor Unite.

In țările unde socialiștii de dreapta fac parte din guvern (Anglia, Franța, Austria, țările Scandinave) ei acționează ca înverșunați apărători ai „Planului Marshall", „Uniunii Occidentale", „Pactului Atlanticului de Nord" și tuturor celorlalte forme ale expansiunii americane. Acești pseudo-socialiști îndeplinesc cel mai josnic rol în persecutarea organizațiilor muncitorești și democratice care apără interesele celor ce muncesc.

Socialistii de dreapta care se rostogolesc tot mai jos pe calea trădării intereselor clasei muncitoare, ale democrației și socialismului, și care au renegat complet învățătura marxistă, se manifestă astăzi ca apărători și propagandiști ai ideologiei banditești a imperialismului american. Teoriile lor — aceea a „socialismului democratic", aceea a „forței a treia" — palavrele lor cosmopolite despre necesitatea renunțării la suveranitatea națională, nu reprezintă altceva decât un camuflaj ideologic al agresiunii imperialismului american și englez.

Așa numitul comitet al conferințelor internaționale socialiste (Comisco), jalnică progenitură a Internaționalei a II-a, putrezită de vie, s'a transformat într'un centru de adunare a celor mai înverșunați sciziniști și desorganizatori ai mișcării muncitorești. Această organizație a devenit un centru de spionaj în slujba serviciilor de spionaj englez și american.

Numai în luptă hotărîtă împotriva socialiștilor de dreapta — sciziniști și desorganizatori ai mișcării muncitorești, poate fi cucerită unitatea clasei muncitoare.

II

Biroul Informativ socoate lupta neîncetată pentru unirea și organizarea tuturor forțelor clasei muncitoare drept o cauză primordială a Partidelor Comuniste, pentru a da o ripostă puternică pretențiilor impertinente ale imperialismului anglo-american, pentru a spulbera speranța sa într'un nou război mondial, pentru a apăra și consolida cauza păcii și securității internaționale, pentru a condamna la eșec ofensiva capitalului monopolist împotriva nivelului de trai al masselor celor ce muncesc.

In situația internațională de astăzi este o datorie directă a Partidelor Comuniste de a arăta că dacă clasa muncitoare nu-și va asigura unitatea rândurilor sale, ea se va lipsi de o armă de extremă importanță în lupta împotriva primejdiei crescânde a unui nou război mondial și a ofensivei reacțiunii imperialiste împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ducând o luptă neîmpăcată și consecventă în domeniul teoriei și al practicei împotriva socialiștilor de dreapta și leaderilor reacționari ai sindicatelor, demascându-i fără cruțare și izolându-i de masse, comuniștii trebue să explice cu răbdare și perseverență muncitorilor social-democrați de rând întreaga importanță a unității clasei muncitoare, să-i atragă în lupta activă pentru pace, pâine și libertăți democratice, să ducă o politică de acțiuni comune pentru atingerea acestor scopuri.

O metodă verificată de realizare a unității clasei muncitoare este unitatea de acțiune a diferitelor sale detașamente. Acțiunile comune coordonate la diferite întreprinderi, în întregi ramuri de producție, pe oraș, pe regiune, pe scară națională și internațională, mobilizează cele mai largi masse la luptă pentru nevoile lor cele mai apropiate și mai clare și servesc stabilirii unității permanente a rândurilor proletariatului. Realizarea unității de acțiune de jos a clasei muncitoare poate să-și găsească expresia în crearea comitetelor de apărare a păcii la întreprinderi și instituții; în organizarea de demonstrații de massă împotriva atâtătorilor la război; în acțiuni comune ale muncitorilor cu scopul de a apăra drepturile democratice și de a-și îmbunătăți situația economică.

In lupta pentru unitatea clasei muncitoare trebue acordată o atenție deosebită masselor de muncitori și oameni ai muncii catolici, cât și organizațiilor lor, având în vedere că convingerile religioase nu constitue o piedică în calea unității celor ce muncesc, mai cu seamă când această unitate este necesară pentru salvarea păcii. Acțiunile concrete comune în domeniul revendicărilor economice, coordonarea luptei între sindicatele de clasă și cele catolice, etc., pot fi mijloace eficace de atragere a muncitorilor catolici în frontul comun al luptei pentru pace.

Una din cele mai importante sarcini ale Partidelor Comuniste în fiecare țară capitalistă, este de a face tot ce depinde de ele pentru a asigura unitatea mișcării sindicale. Enormă importanță capătă în momentul de față atragerea în sindicate și în lupta activă a muncitorilor neorganizați din punct de vedere profesional. In țările capitaliste asemenea muncitori alcătuesc o parte însemnată a proletariatului. Dacă Partidele Comuniste vor desfășura o muncă temeinică în rândurile muncitorilor neorganizați, ele vor reuși să obțină succese serioase în făurirea unității clasei muncitoare.

Biroul Informativ socoate că pe baza unității clasei muncitoare este necesară stabilirea unității naționale a tuturor forțelor democratice în scopul mobilizării masselor largi populare la luptă împotriva imperialismului anglo-american și reacțiunii interne. O importanță extrem de mare capătă munca de zi cu zi în diferitele organizații de massă ale oamenilor muncii: de femei, de tineret, țărănești, cooperative și alte organizații.

Unitatea mișcării muncitorești și strânsa unire a tuturor forțelor democratice este necesară nu numai pentru rezolvarea problemelor curente de zi cu zi ale clasei muncitoare și ale masselor celor ce muncesc, ea este deasemeni necesară și pentru rezolvarea problemelor fundamentale, care stau în fața proletariatului ca clasă ce conduce lupta pentru răsturnarea puterii capitalului monopolist, pentru reorganizarea socialistă a societății. Pe baza succeselor realizate pe tărâmul unității rândurilor mișcării muncitorești și a strânsei uniri a tuturor forțelor democratice, va deveni posibilă desfășurarea luptei în țările capitaliste pentru formarea de guverne, care să strângă laolaltă toate forțele patriotice ce se opun subjugării țărilor lor de către imperialismul american, care să se situeze pe platforma unei păci trainice între popoare, să înceteze goana înarmărilor și să ridice nivelul de trai al masselor muncitoare.

In țările de democrație populară, în fața Partidelor Comuniste și Muncitorești stă sarcina de a consolida și mai mult unitatea deja realizată a clasei muncitoare și a organizațiilor unice — sindicale, cooperative, de femei, de tineret și altele.

★

Biroul Informativ socoate că succesele noui ale luptei pentru unitatea clasei muncitoare și unirea strânsă a forțelor democratice depind în primul rând de îmbunătățirea întregii munci organizatorice și ideologice a fiecărui Partid Comunist și Muncitoresc.

Pentru Partidele Comuniste și Muncitorești are o importanță deosebită demascarea ideologică și lupta neîmpăcată împotriva oricărei manifestări a oportunismului, a sectarismului, a naționalismului burghez, lupta împotriva pătrunderii agenturii dușmane în rândurile Partidului.

Invățămintele care decurg din demascarea clicii de spioni Tito-Rankovici impun imperios Partidelor Comuniste și Muncitorești întărirea maximală a vigilenței revoluționare. Agenții clicii lui Tito joacă astăzi rolul de înverșunați sciziniști în rândurile mișcării muncitorești și democratice, care îndeplinesc voința imperialiștilor americani. Deaceea este necesară lupta hotărîtă împotriva uneltirilor acestei agenturi a imperialiștilor, oriunde ea încearcă să acționeze în organizațiile muncitorești și democratice.

Consolidarea organizatorică și politico-ideologică a Partidelor Comuniste și Muncitorești pe baza principiilor marxism-leninismului, constitue cea mai importantă condiție a succesului luptei clasei muncitoare pentru unitatea rândurilor sale, pentru cauza păcii, pentru independența națională a țărilor lor, pentru democrație și socialism.

Partidul Comunist din Iugoslavia în mâinile unor asasini și spioni

Rezoluție a Biroului Informativ

Biroul Informativ alcătuit din reprezentanții: Partidului Comunist Bulgar, Partidului Muncitoresc Român, Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, Partidului Comunist Francez, Partidului Comunist Cehoslovac și Partidului Comunist Italian, examinând problema „Partidul Comunist din Iugoslavia în mâinile unor asasini și spioni", a căzut de acord în unanimitate asupra următoarelor concluzii:

Dacă consfătuirea Biroului Informativ al Partidelor Comuniste din Iunie 1948 a constatat trecerea clicii Tito-Rankovici dela democrație și socialism la naționalism burghez, în timpul scurs după această consfătuire a Biroului Informativ s'a desăvârșit trecerea acestei clici dela naționalismul burghez la fascism și trădarea directă a intereselor naționale ale Iugoslaviei.

Evenimentele din ultimul timp au arătat că guvernul iugoslav se află în totală dependență de cercurile imperialiste străine și s'a transformat într'o unealtă a politicii lor agresive, fapt care a dus la lichidarea independenței Republicii iugoslave. Comitetul Central al Partidului Comunist și guvernul iugoslav s'au unit complet cu cercurile imperialiste împotriva intregului lagăr al socialismului și democrației, împotriva Partidelor Comuniste din intreaga lume, împotriva țărilor de democrație populară și a U.R.S.S.

Clica de spioni și asasini plătiți dela Belgrad a intrat pe față în cârdășie cu reacțiunea imperialistă și a trecut în serviciul ei, fapt desvăluit cu toată claritatea de procesul dela Budapesta al lui Rajk-Brankov.

Acest proces a arătat că actualii guvernanți iugoslavi au dezertat din lagărul democrației și socialismului în lagărul capitalismului și reacțiunii, au devenit unelte directe ale atâtătorilor la un nou război și prin actele lor de trădare se străduesc să obțină lauda imperialiștilor și să câștige merite în ochii lor.

Trecerea clicii lui Tito la fascism nu este întâmplătoare, — ea a fost efectuată din ordinul stăpânilor ei — imperialiștii anglo-americani, a căror mercenară această clică este demult, așa cum s'a lămurit acum.

Trădătorii iugoslavi, executând voința imperialiștilor, și-au pus ca sarcină să creeze în țările de democrație populară bande politice alcătuite din elemente reacționare, naționaliste, clericale și fasciste, pentru ca, bazându-se pe ele, să înfăptuiască în aceste țări o lovitură de stat contra-revoluționară, să le despartă de Uniunea Sovietică și de întregul lagăr socialist și să le subordoneze forțelor imperialismului. Clica lui Tito a transformat Belgradul într'un centru american de spionaj și de propagandă anticomunistă.

In timp ce toți adevărații prieteni ai păcii, democrației și socialismului văd în U.R.S.S puternica fortăreață a socialismului, apărătoarea credincioasă și neclintită a libertății și independenței popoarelor, principalul bastion al păcii — clica Tito-Rankovici ajunsă la putere sub masca de prieteni ai U.R.S.S., a deslănțuit din ordinul imperialiștilor anglo-americani o campanie provocatoare de calomnii împotriva Uniunii Sovietice, folosind cele mai mârșave născociri împrumutate din arsenalul hitleriștilor.

Transformarea clicii Tito-Rankovici într'o agentură directă a imperialismului și în unelte ale atâtătorilor la război s'a desăvârșit prin aderarea deschisă a guvernului iugoslav la blocul imperialist în Organizația Națiunilor Unite, unde kardeljii, djilasii și beblerii fac front unic cu reacționarii americani în cele mai importante probleme ale politicii internaționale.

In domeniul politicii interne, principalul rezultat al activității clicii trădătoare Tito-Rankovici, este lichidarea de fapt a orânduirii de democrație populară din Iugoslavia.

In urma politicii contrarevoluționare a clicii Tito-Rankovici, care a uzurpat puterea în partid și stat, în Iugoslavia a fost întronat un regim de stat anticomunist, polițist, de tip fascist. Baza socială a acestui regim o constitue chiaburimea la sate și elementele capitaliste la oraș. In Iugoslavia puterea se află de fapt în mâna unor elemente antipopulare și reacționare. Organele centrale și locale sunt înțesate de elemente active ale vechilor partide burgheze, chiaburești și alte elemente dușmănoase democrației populare. Vârfurile cârmuitoare fasciste se mențin datorită unui aparat militaro-polițienesc extrem de umflat, cu ajutorul căruia ei asupresc popoarele Iugoslaviei, au transformat țara într'un lagăr militar, au lichidat drepturile democratice ale oamenilor muncii și înăbușe orice exprimare liberă a gândirii.

Guvernanții iugoslavi înșeală în mod demagogic și nerușinat poporul, afirmând că ei ar construi socialismul în Iugoslavia. In realitate este clar pentru orice marxist că în Iugoslavia nu poate fi vorba de niciun fel de construire a socialismului, în condițiunile când clica lui Tito a rupt cu Uniunea Sovietică, cu întregul lagăr al socialismului și democrației, răpind prin aceasta Iugoslaviei reazămul principal al construirii socialismului, când această clică a subordonat țara din punct de vedere economic și politic imperialiștilor anglo-americani.

Sectorul de Stat în economia Iugoslaviei a încetat de a fi un bun al poporului, deoarece puterea de stat se află în mâinile dușmanilor poporului. Clica Tito-Rankovici a creat largi posibilități pentru pătrunderea capitalului străin în economia țării, a pus economia țării sub controlul monopolurilor capitaliste. Cercurile industrialo-financiare anglo-americane, investindu-și capitalurile în economia iugoslavă, transformă Iugoslavia într'o anexă agrară și furnizoare de materii prime a capitalului străin. Aservirea tot mai mare a Iugoslaviei de către imperialism duce la intensificarea exploatării clasei muncitoare și la înrăutățirea puternică a situației ei materiale.

Politica pe care guvernanții iugoslavi o urmează la țară, poartă un caracter chiaburesc capitalist. Pseudocooperativele care sunt organizate cu forța la sate, se află în mâinile chiaburimii și agenturii ei și formează un mijloc de exploatare a masselor largi ale țărănimii muncitoare.

Mercenarii iugoslavi ai imperialiștilor, punând mâna pe conducere în Partidul Comunist din Iugoslavia, au deslănțuit o campanie teroristă împotriva adevăraților comuniști, credincioși principiilor marxism-leninismului, și care luptă pentru independența Iugoslaviei față de imperialiști. Mii de patrioți iugoslavi devotați comunismului au fost excluși din partid, aruncați în închisori, în lagăre de concentrare, și mulți dintre ei au fost uciși în torturi, asasinați în închisori sau de după colț, cum este cazul cunoscutului comunist iugoslav Arso Iovanovici. Cruzimea cu care sunt exterminați în Iugoslavia luptătorii fermi pentru comunism, poate fi comparată numai cu bestialitățile fasciștilor hitleriști sau ale călăilor lui Tsaldaris în Grecia și ai lui Franco în Spania.

Excluzând din rândurile partidului pe comuniștii credincioși internaționalismului proletar, exterminându-i, fasciștii iugoslavi au deschis larg porțile partidului pentru elementele burgheze și chiaburești.

In urma teroarei fasciste deslănțuite de banda titoistă împotriva forțelor sănătoase ale P. C. din Iugoslavia, conducerea Partidului Comunist din Iugoslavia a ajuns complet în mâinile spionilor și asasinilor, mercenari ai imperialismului. Partidul Comunist din Iugoslavia a ajuns în stăpânirea unor forțe contrarevoluționare care fără să aibă vreun drept vorbesc în numele partidului. Se știe că burghezia folosește de mult vechea metodă de a-și recruta spioni și provocatori în rândurile partidelor clasei muncitoare. Cu asemenea mijloace imperialiștii caută să descompună dinăuntru aceste partide și să și le subordoneze. In Iugoslavia ei au reușit să-și atingă acest scop.

Ideologia fascistă, politica internă fascistă ca și politica externă trădătoare a clicii lui Tito, în întregime subordonată cercurilor imperialiste străine, au săpat o prăpastie între clica de spioni fasciști Tito-Rankovici și interesele fundamentale ale popoarelor dornice de libertate din Iugoslavia. Deaceea activitatea antipopulară și trădătoare a clicii Tito întâmpină o rezistență tot mai mare atât din partea comuniștilor, care au rămas credincioși marxism-leninismului, cât și în rândurile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare din Iugoslavia.

★

Pornind dela fapte incontestabile, care dovedesc trecerea completă a clicii lui Tito la fascism și dezertarea ei în lagărul imperialismului internațional, Biroul Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești consideră că:

1. Grupul de spioni Tito, Rankovici, Kardelj, Djilas, Pjade, Goșneak, Maslarici, Bebler, Mrazovici, Vukmanovici, Koce Popovici, Kidrici, Neșkovici, Zlatici, Velebit, Kolișevski și alții sunt dușmani ai clasei muncitoare și țărănimii, dușmani ai popoarelor Iugoslaviei.

2. Acest grup de spioni reflectă nu voința popoarelor Iugoslaviei, ci voința imperialiștilor anglo-americani, din care cauză el a trădat interesele țării și a lichidat independența politică și economică a Iugoslaviei.

3. „Partidul Comunist din Iugoslavia" în compoziția sa actuală, ajungând în mâinile dușmanilor poporului, asasinilor și spionilor, a pierdut dreptul de a se numi partid comunist și nu este decât un aparat, care îndeplinește însărcinările de spionaj ale clicii Tito, Kardelj, Rankovici și Djilas.

Biroul Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești consideră deaceea, că lupta împotriva clicii Tito — împotriva acestor spioni și asasini plătiți — constitue datoria internațională a tuturor Partidelor Comuniste și Muncitorești.

Este o datorie a Partidelor Comuniste și Muncitorești, de a acorda ajutor din toate punctele de vedere clasei muncitoare și țărănimii muncitoare iugoslave, care luptă pentru readucerea Iugoslaviei în lagărul democrației și socialismului.

O condiție necesară pentru revenirea Iugoslaviei în lagărul socialist o constitue lupta activă a elementelor revoluționare, atât înlăuntrul P.C. din Iugoslavia cât și în afara lui, pentru renașterea partidului cu adevărat comunist, revoluționar, al Iugoslaviei, partid credincios marxism-leninismului, principiilor internaționalismului proletar și luptător pentru independența Iugoslaviei față de imperialism.

Forțele din Iugoslavia devotate comunismului, neavând posibilitatea în condițiile crâncenei terori fasciste de a se manifesta deschis împotriva clicii Tito-Rankovici, au fost silite să pornească pe aceeași cale de luptă pentru cauza comunismului pe care merg comuniștii din acele țări unde le-a fost închisă calea spre activitatea legală.

Biroul Informativ își exprimă ferma sa convingere, că printre muncitorii și țăranii din Iugoslavia se vor găsi forțe capabile să asigure victoria asupra clicii de spioni și restauratori burghezi a lui Tito-Rancovici, că oamenii muncii din Iugoslavia sub conducerea clasei muncitoare vor ști să restabilească cuceririle istorice ale democrației populare, obținute cu prețul unor grele sacrificii și prin lupta eroică a popoarelor Iugoslaviei și vor merge pe calea construirii socialismului.

Biroul Informativ consideră, că una din sarcinile principale ale Partidelor Comuniste și Muncitorești este întărirea permanentă a vigilenței revoluționare în rândurile lor, demascarea și stârpirea elementelor naționaliste-burgheze și a agenților imperialismului, sub orice drapel s'a ascunde.

Biroul Informativ consideră necesară întărirea muncii ideologice în rândurile Partidelor Comuniste și Muncitorești, a muncii de educare comuniștilor în spiritul devotamentului față de internaționalismul proletar și al intransigenței față de orice abateri dela principiile marxism-leninismului, în spiritul devotamentului față de democrația populară și socialism.

Activitatea „Colțului Roșu" al Comitetului IV de instituție

Secția IV Sindicală a S S. I. din București

Sindicatul Salariaților Învățământului din București, urmând linia trasată de P.M.R. în Rezoluția din Decembrie 1948 cu privire la activitatea sindicatelor, și înțelegând marea importanță pe care o au Cluburile și Colțurile Roșii în ridicarea culturală a maselor, a dus o muncă susținută pentru înființarea acestor săli de cultură. Acolo unde comitetele sindicale au reușit să antreneze pe toți tovarășii în muncă, la 7 Noembrie, conform angajamentelor luate, s'au putut inaugura, după posibilități, cluburi sau colțuri roșii.

Așa a luat ființă Colțul Roșu al Comitetului IV de instituție, cu sediul la școala profesională nr. 3 (fost Robescu).

Înfăptuit din inițiativa comitetului de instituție al acestei școli, Colțul Roșu inaugurat la 7 Noembrie și-a dus activitatea zilnic, conform planului întocmit de colectivul de conducere, sub controlul comitetului secției.

Colectivul este format din 8 tovarăși: două bibliotecare, doi tovarăși pentru munca tehnică, de pavoazare și de afișaj, o responsabilă administrativ-financiară, o responsabilă pentru munca cu copiii salariaților și două responsabile pentru conferințe, filme, referate.

Folosindu-se numai inițiativele și posibilitățile locale, Colțul Roșu a fost înzestrat cu mobilier, cărți, reviste, aparat de radio, patefon.

Sindicatul Salariaților Învățământului din București a contribuit cu 12 discuri de patefon, cu utilajul pentru tenis de masă, cu două garnituri de șah și 300 de volume pentru bibliotecă.

Zilnic stă la dispoziția salariaților școlii, biblioteca, sala de lectură, șahul.

Programul pe aceste două săptămâni a fost întocmit cu multă grijă, manifestările zilnice fiind fixate la ore variate, așa ca să se asigure participarea tovarășilor.

Până în prezent au avut loc următoarele manifestări: un referat asupra filmului „Judecata onoarei", o audiție de discuri, o ședință a cercului profesional (croitorie), prezentarea cărții „Educația comunistă" de Calinin, o ședință de lectură colectivă din I. V. Stalin — scurtă biografie", o expunere făcută de doctorița școlii „Pericolul ce pândește pe cei ce fug de injecții preventive", relatarea conferinței tov. M.

„Colțul roșu" al unei școli din Capitală

Beniuc despre „Umanismul stalinist în literatura sovietică", o reuniune a copiilor salariaților școlii, un referat asupra filmului „Un vis împlinit", o seară de muzică instrumentală precum și ședințele cursului de alfabetizare pentru salariații școlii.

Clubul a fost vizitat zilnic de câte 30—40 de tovarășe, ceea ce reprezintă doar 30% din salariații școlii. În jurul expunerilor făcute au fost duse discuții vii și interesante, la care însă n'au participat decât 20% din cei prezenți.

Copiii salariaților veniți în această sală s'au simțit în larg. Unii din ei au recitat poezii, alții au cântat la pian sau din gură cântece sovietice. Într'una din zile, o fetiță a recitat în limba rusă și apoi tot ea a tradus poezia „Pionierul", — iar alte două fetițe au jucat o partidă de șah. Revistele puse la dispoziția acestor copii au fost cercetate cu viu interes.

Pentru organizarea unui bufet pentru copii s'au strâns 800 lei. Această sumă formează un început pentru fondul de autofinanțare a Colțului Roșu.

În ședința de lucru a colectivului de conducere, care a avut loc la 16 Noembrie, s'au scos în evidență pe lângă aceste realizări și lipsurile în muncă. Deși afișajul s'a făcut zilnic, popularizarea activității nu a fost suficientă. Afișele au fost puse doar în cancelarie, iar munca de lămurire dela om la om a fost insuficientă. Personalul administrativ și de îngrijire nu a fost îndeajuns antrenat să participe, iar gazeta de perete n'a fost folosită. Niciun articol nu a analizat activitatea Colțului Roșu. De asemeni, nu s'a dus destulă muncă de lămurire printre salariații pensionari ai școlii. Popularizarea bibliotecii n'a fost nici ea suficientă. Așa se explică faptul că împrumuturile de cărți au fost reduse la 5-6 volume zilnic. Nu s'a folosit îndeajuns arma criticii constructive și nu s'au făcut propuneri concrete pentru îmbunătățirea muncii.

Tot în această ședință a colectivului de conducere a Colțului Roșu, s'a întocmit programul pe încă două săptămâni. Față de programul trecut, s'au adăugat trei seri muzicale, organizarea vizionării în colectiv a unui film, urmată de discuții asupra filmului, o conferință științifică, ținută de o profesoară de specialitate, o convorbire cu un scriitor și o ședință de schimb de experiență cu alt Colț Roșu.

Cu toate lipsurile, care vor trebui înlăturate, activitatea Colțului Roșu al Comitetului IV din secția IV poate servi ca exemplu de inițiativă și activitate variată și bine planificată.

Silvia Rusu

Resp. culturală a Sindicatului Salariaților Învățământului din București

DESVOLTAREA VORBIRII LA COPIII PREȘCOLARI

Desvoltarea vorbirii este una din problemele de bază ale educației preșcolare, întrucât întreg procesul de formare a personalității copiilor este strâns legat de desvoltarea vorbirii.

Vorbirea este expresia desvoltării gândirii și a conștiinței. Ea condiționează procesele psihice ca: atenția, memoria, gândirea și imaginația.

Desvoltarea vorbirii copilului se realizează în tot decursul activității sale, nu numai prin exerciții speciale.

Îndrumătorul învățământului preșcolar spune: desvoltarea vorbirii se face ținând seama de scopul general al educației — desvoltarea multilaterală a personalității în vederea creării omului nou — și de particularitățile de vârstă ale copilului preșcolar.

Ca să putem desvolta vorbirea copiilor, vom sta de vorbă cu ei. Aceste convorbiri nu trebue duse în mod întâmplător, ci după un plan alcătuit conform principiilor pedagogiei preșcolare. În alegerea lor, vom ține seamă de țelul pe care-l urmărim: acela de a desvolta la copii gândirea îndreptată spre un scop și posibilitatea de exprimare. Temele se aleg din viața de familie, din viața în instituția preșcolară. Iată câteva exemple de astfel de teme:

„Ce mi-a povestit tăticul meu despre frumoasa expoziție sovietică?" „Cum își petrece timpul fratele meu care este pionier?" „Cum a fost manifestația dela 7 Nov.?" etc.

Educatoarea va pune întrebări tuturor copiilor, îi va antrena pe toți în discuție și le va da cuvântul pe rând. Va pune cât mai des întrebările „cum" și „pentruce" căci în felul acesta, copiii vor căuta să explice și se vor strădui să dea răspunsuri cât mai mulțumitoare. Bineînțeles, convorbirea va avea un caracter spontan, căci numai în felul acesta va fi mai interesantă și atrăgătoare pentru copii, deci își va ajunge mai ușor scopul.

Convorbirea trebue să se desfășoare în mod logic, să aibă un început ușor, o succesiune gândită a întrebărilor, urmărindu-se prin aceasta, o desvăluire treptată a conținutului temei și, însfârșit, ea va trebui să aibă o încheiere potrivită. În mod obișnuit, convorbirea va dura cam 15 minute.

Deoarece scopul convorbirii este să se obțină dela copii o înțelegere clară a realității și posibilitatea unei redări exacte a ei, vom însoți convorbirea, cu ilustrații. Imaginea, îndeosebi cea colorată, însuflețește convorbirea, menține treaz interesul copiilor și fixează mai ușor noțiunea corespunzătoare unui conținut anumit.

Copiii vor privi ilustrațiile, fie individual, fie în grup. Apoi ei vor fi învățați să povestească ceeace au văzut, descriind obiectul, vorbind despre utilitatea lui, indicând locul unde se găsește, etc. Copilul va spune: acesta este un pepene roșu, tăiat la mijloc. E așezat pe o tavă galbenă, iar tava este pusă pe masă. Lângă pepene se vede un cuțit pentru tăiat feliile. Sau: iată un pom pe câmp. Câmpul e acoperit de zăpadă.

Tot în legătură cu subiectul convorbirii, se pot folosi jucării sau diferite obiecte. În felul acesta, copilul va reuși să înțeleagă mai repede și să se exprime mai corect.

Literatura pentru copii este deasemeni un ajutor de preț în această privință. Educatoarea va alege materialul cel mai potrivit pentru puterea de înțelegere a copilului, își va nota cuvintele și expresiile asupra cărora trebue să se oprească și să dea explicații.

Se vor alege basme populare, bucăți din operele clasice și contemporane și literatură scrisă pentru copii. Educatoarea va face acasă exerciții de citire și povestire cu materialul propus, pentru a vorbi curgător, clar și atrăgător.

Copiilor le place repetarea, astfel că le putem povesti și recita de mai multe ori același material. Bineînțeles că aici trebue o măsură.

Un alt mijloc prețios în desvoltarea vorbirii este memorizarea. Imaginile bogate din poezii, recitarea corectă și melodioasă pe care o aud ei dela noi, încheierea colorată și vie a frazei, toate acestea îmbogățesc considerabil vorbirea copiilor.

Prin basme și povești populare, prin ghicitori, fabule, proverbe și poezii scurte, ușor de înțeles și de reținut, apropiate de sufletul și de viața copiilor, noi contribuim la formarea individualității copilului, a viitorului elev, la desvoltarea sensibilității lui, a iubirii pentru isvoarele nesecate de bogății artistice ale poporului nostru.

În ceeace privește desvoltarea vorbirii, trebue să subliniem puternicul mijloc educativ pe care-l constitue jocurile de mișcare însoțite de cântece, precum și jocurile didactice. Ele contribue la îmbogățirea vocabularului, la exprimarea clară și la pronunțarea corectă. Jocuri de imitare a sunetelor, jocuri pentru desvoltarea atenției auditive, jocuri de mișcare cu numărătoare, cântece—iată o serie de mijloace care ne folosesc mult pentru atingerea scopului nostru.

Educatoarele vor trebui să aibă o deosebită grijă față de categoria specială a copiilor care au anumite defecte de pronunțare. Cu aceștia se va duce o muncă aparte, stăruitoare, pentruca și ei să poată pronunța tot atât de corect ca și ceilalți copii. Pentru a izbuti, trebue să avem conștiința răspunderii noastre, să fim exigente cu noi înșene, să ne perfecționăm noi înșene vorbirea, să ne îmbogățim necontenit stilul și metoda noastră.

Maria Angheliu

Bibliografie

I. V. STALIN:

„CUVÂNTARE ROSTITĂ LA PRIMUL CONGRES AL COLHOZNICILOR UDARNICI DIN U.R.S.S."

— 19 Februarie 1933 —

În Editura P. M. R. a apărut în cinstea sărbătoririi a 70 de ani dela nașterea lui I. V. Stalin, cuvântarea ținută de marele conducător al popoarelor sovietice, la primul Congres al colhoznicilor udarnici.

În această cuvântare tovarășul Stalin explica țăranilor muncitori, pentruce calea colhozurilor este singura cale justă pe care ei pot păși, pentruce ea este singura cale care îi poate desrobi pentru totdeauna din lanțurile înapoierii economice și culturale la care fuseseră condamnați de orânduirea capitalistă.

Lămurind multe chestiuni care frământă în momentul de față și pe țăranii noștri, această lucrare constitue un neprețuit ajutor în munca de lămurire și convingere a țărănimii noastre muncitoare în problema transformării socialiste a agriculturii.

În cinstea celei de a 70-a aniversări a zilei de naștere a tovarășului Stalin

vor apare în Editura P. M. R.:

I. V. STALIN:	— OPERE vol. 4.
I. V. STALIN:	— Marxismul și problema național-colonială
I. V. STALIN:	— Problema națională și leninismul
I. V. STALIN:	— Anarhism sau socialism?
I. V. STALIN:	— Cuvântare rostită la primul Congres al colhoznicilor udarnici din U. R. S. S. — 19 Februarie 1933.—
S. M. PETROV:	— Al patrulea volum al Operelor lui I. V. Stalin

In limba maghiară

I. V. STALIN:	— Problema națională și leninismul
I. V. STALIN:	— Despre sarcinile cadrelor conducătoare din economie.

In limba germană

I. V. STALIN:	— Problema națională și leninismul
I. V. STALIN:	— Cuvântare rostită la primul Congres al colhoznicilor udarnici din U. R. S. S. — 19 Februarie 1933. —

In atenția profesorilor de limba română

Profesorii de limba română vor folosi, la predarea lecțiilor până la 15 Februarie 1950, materialul din manualul de limba română de clasa VIII, pentru clasele VIII—XI (anul I—IV).

Rezoluțiile Consfătuirii Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești, sprijin puternic în lupta pentru pace și socialism

(Urmare din pag. 1-a)

Trebuesc căutate cele mai potrivite forme de organizare și agitație în vederea antrenării în lupta pentru pace a masselor rămase până acum în afara vieții politice, pentru ca această luptă să poată deveni o mișcare a întregului popor, care să contribue la crearea unei bariere puternice în calea declanșării războiului.

Prin Rezoluția intitulată „Partidul Comunist din Iugoslavia în mâinile unor asasini și spioni", s'a stabilit în unanimitate că clica lui Tito-Rancovici a trecut la fascism punându-se în slujba imperialiștilor anglo-americani.

După Consfătuirea Biroului Informativ al Partidelor Comuniste din anul 1948 când a fost demascată trădarea internaționalismului proletar de către clica Tito prin trecerea ei pe poziția naționalismului burghez, „Comitetul Central al Partidului Comunist din Iugoslavia" s'a unit în totul cu cercurile imperialiste împotriva întregului lagăr al socialismului și democrației, împotriva țărilor cu democrație populară și a Uniunii Sovietice.

Slugărnicia acestei clici față de agresorii imperialiști a mers până la înșelarea masselor populare căutând prin toate mijloacele să acopere pe atâtătorii la război, încheind tranzacții secrete cu acești agresori, trimițând spioni și provocatori în țările cu democrație populară, făcând din Iugoslavia o agentură a spionajului imperialist.

Uzurpând puterea în partid și în stat, titoiștii deslănțuesc o campanie teroristă împotriva adevăraților comuniști, credincioși internaționalismului proletar, credincioși luptători pentru independența Iugoslaviei.

Rezoluția Biroului Informativ arată că „Partidul Comunist din Iugoslavia" a-jungând pe mâinile asasinilor și spionilor a pierdut dreptul de a se numi partid comunist.

Rezoluțiile Biroului Informativ al Partidelor Comuniste vor ajuta pe patrioții iugoslavi care îndură suferințele impuse lor de clica stăpână la Belgrad.

Din Rezoluțiile Biroului Informativ se desprind o serie de sarcini de cea mai mare importanță în desfășurarea viitoare a evenimentelor.

Prima sarcină este unitatea de nesdruncinat a clasei muncitoare care în lupta pentru apărarea păcii dă o ripostă hotărâtă atâtătorilor la război.

Unitatea clasei muncitoare impune consolidarea pe plan organizatoric, ideologic și politic al Partidelor comuniste și muncitorești pe baza principiilor marxism-leninismului. Această consolidare organizatorică este o condiție de primă importanță a luptei cu succes pentru cauza păcii, pentru independența națională, pentru democrație și socialism.

O altă sarcină ce decurge din Rezoluții este lărgirea mișcării partizanilor păcii prin participarea tot mai activă a clasei muncitoare la acțiunea de apărare a păcii și de ură necruțătoare împotriva războiului.

Deasemenea o datorie importantă este lupta tot mai susținută împotriva clicii de oportuniști și de trădători a lui Tito, precum și a tuturor slugilor imperialistilor anglo-americani, trădători și slugi care sunt manevrate de imperialiști în planurile lor criminale de deslănțuire a unui nou război.

Dar nimic nu poate înfrânge unitatea clasei muncitoare, nu poate înfrânge lupta neîmpăcată împotriva manifestărilor oportuniste, sectariste, naționalist-burgheze, nimic nu poate înfrânge lagărul partizanilor păcii care are în frunte pe acel cârmaci sigur care este tovarășul Stalin, cel mai mare gânditor, strateg și tactician al timpurilor noastre, conducătorul lagărului păcii și al libertății popoarelor.

CONSTITUȚIA STALINISTĂ, EXPRESIE LUMINOASĂ A CELEI MAI ÎNAINTATE DEMOCRAȚII DIN LUME

(Urmare din pag. 1-a)

nată de contradicții interne de neînlăturat, nu poate și nu are interesul să asigure masselor largi muncitoare posibilitățile exercitării acestor drepturi. Dimpotrivă, toate măsurile și legile elaborate de burghezie în concordanță cu principiile înscrise în constituțiile ei vin să îngrădească și să desființeze cu totul orice drepturi și libertăți, chiar și pe cele mai elementare. Această situație este ilustrată de realitățile evidente din țările capitaliste. Cele 14 milioane de șomeri totali sau parțiali din Statele Unite ale Americii sunt o dovadă de modul cum este asigurat și cum se exercită acolo dreptul la muncă. Discriminările rasiale și naționale, inegalitatea dintre bărbat și femeie, situații ridicate la rangul de principiu conducător în viața statelor capitaliste, scot în evidență felul în care constituțiile burgheze „asigură" drepturile egale ale cetățenilor. Mizeria culturală și analfabetismul care domnesc în aceste țări vorbesc lămurit de felul cum se aplică dreptul la învățătură. Represiunile sângeroase împotriva Partidelor Comuniste, a organizațiilor sindicale și a celorlalte organizații democratice, a presei muncitorești etc., sunt imaginea credincioasă a modului cum burghezia înțelege să respecte libertățile democratice.

Faptele ne arată, așa dar, că, în constituțiile burgheze — care sunt proclamate „acte de voință ale întregii națiuni" — nu este și nici nu poate fi exprimată voința majorității, ci a minorității exploatatoare, care deține dominația politică și economică în stat.

Isvorită din voința întregului popor sovietic Constituția stalinistă reprezintă însăși această voință. Spre deosebire de constituțiile burgheze formale și ipocrite, Constituția stalinistă „nu se mărginește la a fixa drepturile formale ale cetățenilor, ci strămută centrul de greutate asupra chestiunii garantării acestor drepturi, asupra chestiunii mijloacelor de realizare a acestor drepturi". (I. V. Stalin).

Numai în cadrul orânduirii socialiste, care a desființat exploatarea omului de către om, dreptul la muncă a devenit un drept real și asigurat prin punerea la dispoziția oamenilor muncii a mijloacelor de producție. U.R.S.S. este țara care nu cunoaște crize, nu cunoaște șomaj, nu cunoaște mizeria ce caracterizează orânduirea capitalistă aflată în plină putrefacție. Dreptul la odihnă, formal în sistemul capitalist, este un drept asigurat în Uniunea Sovietică. Sute de mii de oameni ai muncii se bucură în fiecare an de binefacerile stațiunilor balneoclimaterice, a sanatoriilor, a caselor de odihnă, etc., unde vin să-și petreacă concediile, să-și caute sănătatea.

Femeia, considerată în regimurile exploatatoare ca fiind inferioară bărbatului, a fost repusă în drepturile sale în Uniunea Sovietică. Femeia sovietică constitue o forță serioasă în desvoltarea Statului Socialist. Ea și-a dovedit realele capacități în toate domeniile de activitate: în fabrică și uzină ca și în birou, pe ogor ca și în laboratorul de știință, la catedră ca și în conducerea treburilor obștești, ca deputată în Soviet, etc.

Ca urmare a genialei politici staliniste, în Uniunea Sovietică și-a găsit cea mai justă și democratică rezolvare chestiunea națională. Discriminărilor rasiale și naționale proprii regimului burghez le-a luat locul egalitatea în drepturi și datorii a tuturor națiunilor și naționalităților, care formează o familie frățească în cadrul marelui Stat multinațional Sovietic. Această înfrățire s'a văzut prin munca plină de abnegație pe care toate naționalitățile U.R.S.S. au dus-o și o duc pentru construirea comunismului, prin eroismul cu care ele s'au ridicat până la ultimul om, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Spre deosebire de orânduirea burgheză, în cadrul căreia libertățile fundamentale ale oamenilor muncii sunt încătușate, aceste libertăți cunosc cea mai mare desvoltare și înflorire în orânduirea socialistă sovietică. Organizațiile muncitorești-țărănești, manifestațiile, presa, sunt susținute din punct de vedere material, prin urmare au la dispoziție sălile, teatrele, cluburile, tipografiile, hârtia, etc.

Uniunea Sovietică este țara în care toți oamenii muncii din orașe ca și din sate se bucură, în cea mai mare măsură, de dreptul la învățătură. Analfabetismul este o noțiune care nu mai e cunoscută în realitatea sovietică. Mii de școli și instituții de învățământ de toate gradele pun la dispoziția milioanelor de oameni sovietici toate cuceririle științei, ale tehnicii, ale artei, etc.

Toate aceste realizări sunt expresia concretă a aplicării practice, în toate domeniile de activitate, a marilor principii cuprinse în tezaurul marxism-leninismului.

În 32 de ani de existență, Uniunea Sovietică, sub conducerea P.C. (b), a devenit cea mai puternică țară din lume sub toate raporturile.

Aceste realizări sunt desvoltate cu și mai multă putere de toți oamenii sovietici care nu precupețesc niciun efort, în măreața luptă de sub conducerea marelui Stalin, pentru construirea comunismului. Ei muncesc cu avânt pentru îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal postbelic.

În felul acesta, poporul sovietic merge spre noi și mărețe victorii, confirmând marele adevăr cuprins în cuvintele lui Iosif Vissarionovici Stalin, și anume că: „socialismul și democrația sunt de neînvins".

În condițiile actuale, Constituția stalinistă, care vorbește „simplu și concis, aproape în stil de proces verbal, despre izbânda socialismului în U.R.S.S., despre desrobirea de sub robia capitalistă a masselor celor ce muncesc din U.R.S.S., despre victoria în U.R.S.S. a democrației desvoltate, consecvente până la capăt" arată mai mult ca oricând că „ceea ce este realizat în U.R.S.S. poate fi pe deplin realizat și în celelalte țări" (I. V. Stalin).

Constituția stalinistă este un act de acuzare împotriva imperialismului. Ea dovedește invincibilitatea comunismului și inevitabilitatea victoriei lui pretutindeni.

Constituția stalinistă este un document ideologic de cea mai mare importanță pus în mâna oamenilor muncii de pretutindeni, un program de acțiune în lupta dusă pentru dărâmarea exploatării, pentru înfăptuirea aspirațiilor de totdeauna ale clasei muncitoare.

Marile principii cuprinse în Constituția stalinistă au fost un far luminos pentru Constituția Republicii noastre Populare, care a consfințit în paginile ei realizările obținute în lupta sa de poporul nostru muncitor sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, precum și bazele de construire a socialismului în țara noastră.

Realizarea integrală, în practică, a principiilor înscrise în Constituția Sovietică, iată țelul care stă astăzi în fața tuturor țărilor de democrație populară, țări în care se construește socialismul.

Aceasta va garanta trăinicia și invincibilitatea acestor țări, care, unite în frontul păcii și al socialismului condus de Uniunea Sovietică, nu precupețesc niciun efort în lupta ce o duc pentru pace și socialism, împotriva imperialismului.

Cadrele noastre didactice trebue să considere ca o datorie de onoare a sădi în conștiința tinerelor noastre vlăstare, chemate să se adape la isvorul nesecat al științei și culturii, dragostea nețărmurită față de Uniunea Sovietică și de marele ei conducător, Iosif Vissarionovici Stalin, setea de a obține și la noi marile cuceriri ale popoarelor sovietice, hotărârea neclintită de a da tot ce au mai bun pentru triumful socialismului și comunismului, ale cărui principii de bază sunt cristalizate în minunatul bilanț al realizărilor practice din U.R.S.S. care este Constituția stalinistă.

Microscopul școlar

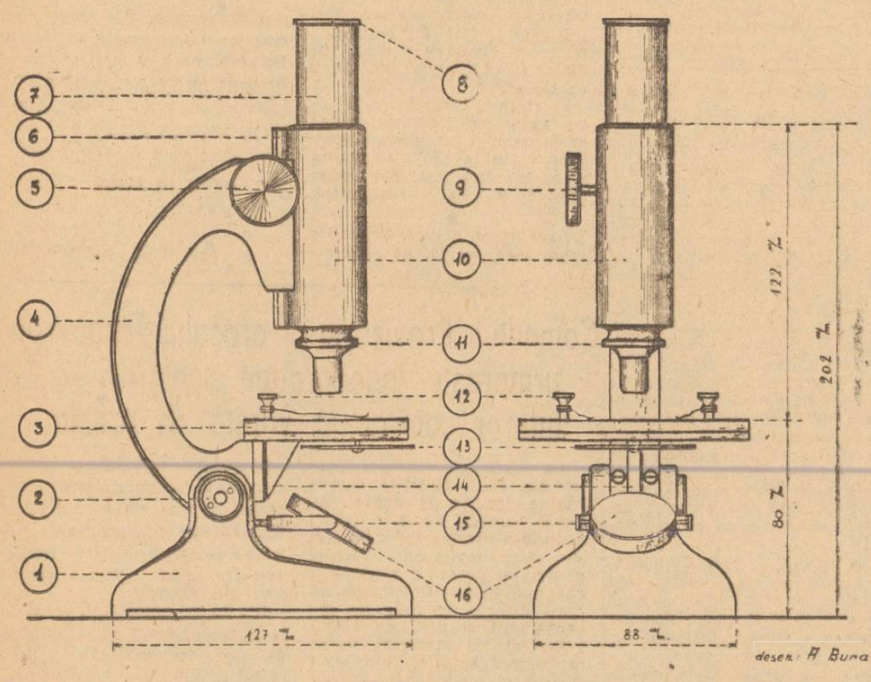

Microscopul școlar I. O. R., tip A, e construit din 2 piese principale: mânerul (coloana Nr. 4), cu tubul microscopic (7 și 10) și piciorul în formă de potcoavă (1), legate printr'un ax de articulație (2) care îngăduie mânerului o mișcare înapoi.

De mâner e fixată, jos, măsuța de ebonit, platina (3), în mijloc cu o deschizătură prinsă între două lame elastice (valeții), cu care se fixează lama cu preparatul microscopic. Valeții pot fi strânși de măsuță printr'un șurub (12). Sub platină e așezată diafragma circulară (13), cu patru deschizături (aperturi) cu diametrii: 1,2 mm., 3 mm., 7 mm., 12 mm. Tubul microscopic are două părți: partea exterioară (10) și interioară (7), în care se potrivește, sus ocularul (8), iar jos se înșurubează obiectivul (11). Tubul microscopic e prevăzut cu un șanț (6), în care e fixată o bară dințată (cremaliera), care poate fi pusă în mișcare cu ajutorul unei roți cu zimți (5 și 9). Prin învârtirea atentă a roții, cremaliera și tubul microscopic fixat de ea se ridică sau se coboară, până când imaginea obiectului devine clară.

De piciorul microscopului e fixată oglinda plan-concavă (16), prinsă într'o furcă (15) și susceptibilă de a se mișca în toate direcțiile. Rostul oglinzii este de a aduna într'un fascicol și a proecta lumina zilei sau a becului prin deschizătura diafragmei și a platinei, asupra obiectului, pentru a putea fi observat prin microscop.

Obiectivul microscopului e construit din mai multe lentile, pentru a înlătura irizările și deformările imaginii când se întrebuințează o singură lentilă. El mărește de 10 ori. Ocularul e format din două lentile plan-convexe (sistemul Huyghens) și mărește de șapte ori. Puterea de mărire a microscopului este egală cu produsul de mărire a obiectivului și ocularului (10 × 7 = 70).

Microscopul reclamă o îngrijire foarte atentă: se păstrează în cutie, cu mânerul în afară, se șterge cu cârpă moale sau mai bine cu piele de căprioară, se pune la punct foarte încet, pentru a nu sparge lama cu preparatul microscopic.

In întâmpinarea celei de a 70-a aniversări a tovarășului STALIN, salariații din învățământ organizează o largă campanie culturală

Dragostea pe care oamenii muncii din țara noastră o poartă tovarășului Stalin, învățătorul și apărătorul proletariatului din lumea întreagă, dă naștere, în toate sectoarele de muncă — în fabrici, în întreprinderi și instituții — la noi angajamente, la noi întreceri socialiste, la noi realizări.

Stimulați de ritmul întrecerii socialiste în care s'au angajat muncitorii din fabrici, salariații din învățământ au pornit cu hotărîre să-și organizeze munca, cu aceeași dragoste și cu acelaș entuziasm.

Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ, pentru a sprijini această inițiativă, a ținut în ziua de 24 Noembrie, la sediul Uniunii, o conferință cu președinții și secretarii sindicatelor din Muntenia, cu scopul de a organiza munca sindicală în întâmpinarea celei de 70-a aniversări a tovarășului Stalin.

O parte din membrii comitetului executiv al Uniunii, au convocat, în aceeași zi, ședințe asemănătoare, în marile centre ale celorlalte provincii.

La București, ședința a fost deschisă de către tovarășul Nanu Mihail, președintele Uniunii, care, după ce a arătat scopul acestei convocări și ordinea de zi a ședinței, a vorbit despre „Viața și activitatea tovarășului Stalin".

Continuator al lui Marx, Engels și Lenin, marele geniu al omenirii — Iosif Vissarionovici Stalin — conduce astăzi lupta tuturor popoarelor pentru pace și pentru libertate.

„Viața și activitatea lui Stalin, spune președintele U.S.S.I. —, sunt indisolubil legate de activitatea lui Lenin, de istoria eroicului Partid Bolșevic, strateg al revoluției socialiste, de istoria marelui popor sovietic, de lupta clasei muncitoare din toată lumea și de lupta națională de eliberare a popoarelor coloniale".

Pentru poporul nostru, Iosif Vissarionovici Stalin este eliberatorul și prietenul care ne-a sprijinit cu fapta și cu învățătura în momentele cele mai grele.

„Eliberarea țării noastre, continuă tovarășul Nanu, salvarea poporului din ghiarele foametei și ale mizeriei, acordurile economice, tehnicienii specialiști, bogata experiență a U.R.S.S., care ne ajută să înaintăm victorios spre o industrie desvoltată, spre o agricultură superioară, sunt strâns legate de numele tovarășului Stalin".

Acestea sunt motivele care stau la baza Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Guvernului R.P.R. cu privire la sărbătorirea a 70 de ani dela nașterea tovarășului Stalin.

Organizator al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie alături de Lenin, cel mai bun organizator și strateg militar în războiul civil și în cel de al doilea război mondial, mobilizator al maselor pentru construirea socialismului și trecerea spre comunism, Iosif Vissarionovici Stalin, în înțelepciunea sa pătrunzătoare, vede evenimentele în mersul lor, le prevede și dă soluțiuni.

In cinstea zilei tovarășului Stalin, cadrele noastre didactice organizează o serioasă campanie culturală, se angajează în întrecere socialistă, deoarece întrecerea socialistă, așa cum ne-a învățat marele învățător al popoarelor, este metoda comunistă de construire a socialismului.

Pentru a duce o muncă planificată, care să cuprindă sarcinile principale ce stau astăzi în fața salariaților din învățământ, președintele Uniunii, fixează în încheere obiectivele acestei campanii de muncă: alfabetizarea, cercurile pe specialități, cursurile de limba rusă, cercurile de broșuri, conferințe, colțurile roșii și cluburile.

Ia apoi cuvântul tovarășul Alecu Dimitriu, secretarul Uniunii, care desvoltă toate aceste directive și care arată, deasemeni, felul în care președinții și secretarii sindicatelor vor trebui să prelucreze materialul cules dela această conferință. Toate problemele prelucrate vor trebui, în cel mai scurt timp, să ajungă până la responsabilii de grupă, care vor comunica maselor sindicale obiectivele acestei campanii și le vor frământa în rândurile lor.

In cadrul fiecărei grupe sindicale, se vor lua, în raport cu condițiile existente, angajamente precise, ce vor fi comunicate, în mod ierarhic, Uniunii, până la 5 Decembrie, pentru a da posibilitate forurilor sindicale să urmărească și să sprijine aducerea lor la îndeplinire.

Gazetele de perete și mai ales gazetele „fulger" vor populariza realizările, inovațiile, metodele noi în muncă și vor critica, în mod constructiv, delăsările, neglijențele constatate în acest timp.

Se atrage atenția comitetelor sindicale să dea o deosebită importanță circularei primite dela Minister, asupra planului pentru sărbătorirea aniversării a 70 de ani dela nașterea tovarășului Stalin.

Planul cuprinde, pentru fiecare categorie de școală, o serie de lecții, cu privire la biografia tovarășului Stalin. Se vor organiza expoziții de desene de lucru, având ca obiectiv viața și activitatea tovarășului Stalin. Cele mai bune lucrări vor fi trimise comisiei centrale, care va organiza o expoziție în Capitală.

Se accentuează, în mod deosebit, asupra importanței ce trebue să se acorde muncii de alfabetizare.

Responsabilul comisiei din sindicat va lua legătura cu Biroul Pedagogic și cu Consiliul Sindical Județean, pentru ca, pe baza recenzării analfabeților, să-i poată cuprinde pe toți în centrele de alfabetizare pe cicluri. Se vor mobiliza toți responsabilii de grupe sindicale și comitetele de secții, împărțind orașele și satele pe sectoare, cartiere și străzi.

Intrucât problema întrecerii socialiste a fost greșit înțeleasă, angajându-se întreceri în munci al căror specific nu permite acest lucru, și între unități cu puteri prea diferite, tovarășul Dimitriu arată că munca de alfabetizare și construcțiile școlare sunt singurele domenii în care cadrele didactice se pot provoca la întreceri în actuala perioadă. Cu această ocazie, lămurește felul de organizare a întrecerilor, precum și criteriile după care salariații noștri se pot angaja în întreceri.

După ce desvoltă problema cercurilor de limba rusă, a cercurilor profesionale, a cercurilor de broșuri și a conferințelor, tovarășul secretar insistă asupra deosebirii ce există între un club și un colț roșu, precum și asupra scopului acestor focare de cultură.

Urmează întrebări și discuții, prin care președinții și secretarii sindicatelor încearcă să lege problemele de condițiile reale în care lucrează fiecare.

După aceste discuții, tovarășul doctor Brauner, membru în Comitetul Executiv al U.S.S.I., vorbește despre înființarea Uniunii Internaționale a Muncitorilor din Transporturi. Crearea acestei Uniuni se face pe baze larg democratice, îngăduind aderarea tuturor organizațiilor sindicale din diverse țări, fără deosebire de rasă, naționalitate, indiferent de convingeri politice, religioase, indiferent de apartenența lor la vreo organizație internațională sau centrală națională.

Conform hotărîrilor dela Milano, conferința de constituire a Uniunii Internaționale a Muncitorilor din Transporturi va avea loc la București, între 10 și 13 Decembrie 1949, fapt care constitue o cinste și o mândrie pentru mișcarea noastră sindicală.

Constituirea acestui departament este încă o pârghie solidă, care consolidează autoritatea F.S.M.

„In zadar vor fabrica imperialiștii americani tunuri, tancuri, avioane, spune tov. Brauner. Muncitorii din transporturi, uniți în Uniunea lor Internațională, solidari cu popoarele care luptă pentru pace, libertate și independență, se vor opune planurilor imperialiste și agresive ale trusturilor războinice, paralizând prin încetarea lucrului, întreaga activitate a transporturilor țărilor agresive".

Tovarășul Mihail Nanu, președintele U.S.S.I. încheie ședința, subliniind aspectul important al zilei, stilul stalinist de muncă pe care cadrele didactice trebue să și-l însușească în această campanie culturală și, în sfârșit, necesitatea de a promova cadrele, de a le da posibilitatea să crească, pentru ca, prin munca lor devotată și entuziastă, sindicatele să se transforme într'adevăr într'o școală a comunismului.

Maria Popescu

Grupa sindicală Nr. 5 a învățătorilor din comuna Poplaca, județul Sibiu, își ia noi angajamente în întâmpinarea celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin

In ziua de 12 Noembrie a. c., noi, cei din grupa sindicală nr. 5 a cadrelor didactice din Poplaca-Sibiu am avut o mare bucurie. Am primit lada cu materialul didactic dăruit de către Ministerul Invățământului Public, material de care era absolută nevoe în școala noastră.

Elevii nu se mai săturau privindu-l și nu mai încetau cu întrebările: — Ce-i asta? E-al nostru? Și mâinile fragede pipăiau fericite aparatele de fizică.

Primind acest bogat material, noi, profesorii și învățătorii din această grupă, am câștigat o mare încredere în școala de astăzi. Cu toții ne dăm seama că, datorită sprijinului permanent pe care îl avem din partea Partidului și a Ministerului, vom reuși, muncind cu dragoste și cu devotament, să realizăm un învățământ cu adevărat științific, un învățământ care să folosească poporului nostru muncitor.

Cadrele didactice își iau angajamentul de a păstra materialul pe care-l au acum la dispoziție în cele mai bune condițiuni și totodată de a urmări, folosindu-l în cadrul orelor respective, o strânsă împletire a teoriei cu practica.

Grupa noastră sindicală mulțumește Partidului Muncitoresc Român și Ministerului Invățământului Public pentru grija ce o poartă școlii întregului popor muncitor creând condiții din ce în ce mai favorabile învățăturii.

Ca o concretizare a recunoștinței noastre, ne luăm următoarele angajamente în întâmpinarea celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin:

Să intensificăm munca de alfabetizare, urmărind îndeaproape pe fiecare cursist, pentru a realiza o frecvență cât mai bună.

Să întărim vigilența în școală și în afară de școală, lovind fără cruțare în orice încercare dușmănoasă a chiaburilor și a cozilor lor de topor.

Pentru o justă întrebuințare a timpului liber al elevilor și, totodată, pentru adâncirea și lărgirea cunoștințelor dobândite, să organizăm cercul naturaliștilor și al fizicienilor.

In cadrul acestor cercuri, vom ajuta pe elevii noștri nu numai să folosească materialul primit, dar să-l și îmbogățească prin propria lor muncă.

Comisia culturală a grupei sindicale nr. 5 Poplaca-Sibiu

SĂ SUBSCRIEM PENTRU „CASA SCÂNTEII"

Salariații învățământului din județul Fălciu subscriu cu drag pentru „Casa Scânteii"

Alături de oamenii muncii din fabrici și de pe ogoare, salariații învățământului public din orașul Huși și din jud. Fălciu au subscris cu un viu entuziasm pentru „CASA SCANTEII".

La ședințele care au avut loc cu acest prilej, salariații din învățământ au primit cu bucurie inițiativa de a sprijini fiecare după puterile lui ridicarea măreței construcții a „Casei Scânteii".

Materialul ideologic, științific și literar, atât de necesar tuturor celor care luptă pe frontul revoluției culturale, va putea fi tipărit și difuzat în sute de mii de exemplare. Lumina ziarului nostru drag „Scânteia" va putea ajunge în toate ungherele, satisfăcând astfel cerințele mereu crescânde ale celor ce muncesc cu brațele sau cu mintea. Vom putea astfel cunoaște mai bine marile învățături ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin.

Victor Al. Glinschi
Corespondent

Elevii școlii elementare din comuna Rișculița, județul Hunedoara, subscriu pentru „Casa Scânteii"

Elevii școlii elementare din com. Rișculița, jud. Hunedoara, au dorit să subscrie și ei pentru „Casa Scânteii". Elevii spuneau: „Deși suntem mici vrem să subscriem și noi pentru acest măreț palat. Noi știm că, din cauza lipsei de tipografii, nu am avut anul trecut destule cărți de învățătură. Odată construită „Casa Scânteii", vom avea la timp orice fel de manuale, vom avea astfel la îndemână izvoarele învățăturii".

Se punea însă problema procurării sumelor de bani pe care elevii urmau să le subscrie. In pădurile din jurul satului Rișculița se găsește ghindă. „Ghinda se poate valorifica la pepiniera satului", — și-au spus elevii. Organizând culegerea ghindei, ei au muncit voluntar, în frunte cu învățătorii, timp de 200 de ore. Cele 400 kgr. de ghindă culese astfel au fost apoi vândute pepinierii, iar suma primită de școlari a fost subscrisă la fondul „Casei Scânteii".

Em. Rișcuța
Corespondent

Cu gândul la tovarășul Stalin

Elevii școlii tehnice de energie electrică Timișoara muncesc și invață

Zorii unei dimineți de toamnă. Ora șase. Una câte una, ușile dormitoarelor sunt deschise grăbit și prin ele pătrund sunete argintii de clopoțel. Deșteptarea... Păturile sunt asvârlite într'o mișcare uniformă. Cei care dorm în paturile de deasupra sar repede jos. „Hai scoală, măi Vasile, e șase". La apelul stăruitor al colegului său, Vasile cască lung și somnoros: „Stai măi, că vin acuș". Șoaptele se adună și își întăresc tonul. Paturile sunt aranjate cu grijă. Dinspre baie, se aude zarva obișnuită, provocată de spălatul cu apă rece...

Așa începe o zi în internatul „Școlii medii tehnice de energie electrică" din Timișoara. O zi obișnuită de luptă și de muncă, o zi din viața unei școli, a unei școli din Republica noastră Populară. Țară nouă și școală nouă, elevi noui... Fiii oamenilor muncii, ținuți departe de învățătură, au primit posibilitatea de a-și însuși știința și tehnica. Ei găsesc nu numai profesori bine pregătiți, ci și adăpost și hrană. Această cucerire a clasei muncitoare și a Partidului ei se oglindește la fiecare pas și în „Școala medie tehnică de energie electrică" din Timișoara.

Elevii școlii întocmesc planul albumului omagial care va fi trimis tovarășului Stalin

Tovarășul Stalin cel mai bun prieten al copiilor

După ora de meditație și după gustare, elevii intră în sălile de clasă. Anul I B are oră de limba română. Profesoara, Ortensia Mara, citește elevilor „Intâlniri care nu se pot uita" de I. Papanin. Rândurile scrise de marele explorator sovietic în amintirea întâlnirilor lui cu tovarășul Stalin sunt urmărite cu emoție. Fericirea pe care Papanin o simțea în întrevederile lui cu marele conducător al poporului sovietic trece de pe filele cărții și se întipărește pe fețele copiilor. Să ai prilejul să-l vezi pe marele Stalin!

Lectura se termină. Elevii răspund apoi întrebărilor profesoarei, subliniind, așa cum reese din povestirea lui Papanin și cum, de altfel, de mult citiseră ei înșiși în atâtea cărți, grija tovarășului Stalin pentru oamenii muncii, dragostea lui nesfârșită față de toate popoarele Uniunii Sovietice.

Elevul Stoica Traian își ia angajamentul ca, în cinstea celei de 70-a aniversări a tovarășului Stalin, să pună în albumul întocmit cu acest prilej și o fotografie din care să reiasă grija conducătorului popoarelor sovietice pentru oamenii muncii de pretutindeni, și alta în care tovarășul Stalin este înfățișat drept cel mai bun prieten al copiilor.

Activitatea unei clase

Anul I B are diriginte pe profesorul Dumitrescu Roman. El și-a notat în caietul de evidență toți cei 46 de elevi: 14 sunt interni, 8 locuesc la gazdă, 23 la părinți, iar unul într'o comună din apropiere. N'au trecut decât două luni dela începutul anului școlar și aproape toți au fost vizitați acasă. Observațiile făcute cu acest prilej sunt notate în amănunt. Bursele au fost acordate în urma constatărilor de pe teren.

De curând, dirigintele a început să desfășoare o vie activitate pentru a pregăti aniversarea zilei de naștere a tovarășului Stalin. Elevii și-au luat angajamente. Austerveil Gh. și Borghida I., vor face un fotomontaj cu scene din viața tovarășului Stalin. Colegii lor: Salamboș, Sebeșan, Dațiu, Lazici și Ostoia vor lucra în ateliere câteva piese pe care le vor trimite în dar la Moscova. Grosz Ivan și Stoica vor redacta, în numele clasei, o scrisoare către tov. Stalin.

In cadrul cercurilor științifice și de literatură se studiază operele lui I. V. Stalin, opere în care apare, în toată măreția lui, sprijinul imens și hotărîtor pe care genialul învățător al omenirii muncitoare l-a acordat științei și literaturii sovietice.

Seara, când orele de meditație s'au terminat, elevii citesc opera „I. V. Stalin — Scurtă biografie". Ei își fac un punct de onoare din a termina până la 21 Decembrie studiul acestei cărți, care vorbește despre viața, munca și lupta dusă de marele Stalin pentru binele celor ce muncesc.

Elevul Gâlcă Vasile, fiu de țăran muncitor, lucrează în atelier

Școala pregătește un festival. Din nou vor asculta timișorenii una din cele mai bune orchestre ale orașului. Vor vedea iar jucând echipa de dansuri românești, sovietice, și ale naționalităților conlocuitoare. Jocurile românești, maghiare și sârbe vor simboliza încă odată prietenia dintre naționalitățile conlocuitoare, prietenie ale cărei roade se văd în atmosfera de muncă tovărășească a Școlii tehnice de energie electrică, ai cărei elevi aparțin diverselor naționalități din țara noastră.

Ore de practică

La 12 și un sfert, elevii citesc „Scânteia Tineretului" și apoi trec în sala de mese. Masa se ia în două serii, deoarece școala are o capacitate de 100 locuri interni. La începutul anului școlar, din cauza afluenței prilejuite de interesul vădit față de perspectivele industriei de energie electrică, numărul locurilor în internat a trebuit să se ridice la 198. Cu ajutorul Partidului și al Comitetului Provizoriu, școala a primit paturi și tot utilajul necesar.

Astăzi la masă se servește supă de orez cu zarzavat și carne cu varză călită. De obicei, mâncarea este consistentă. Uneori însă, hrana este insuficientă, iar felurile de mâncare se repetă prea des. O sarcină principală, atât pentru direcție cât și pentru Secția de Invățământ-Cultură a Comitetului Provizoriu, este de a se preocupa mai îndeaproape de problema îmbunătățirii hranei la toate școlile din județ.

După amiază, în ateliere încep orele de practică. Anul I B are numai opt ore de practică săptămânal, marți și vineri. Elevii sunt împărțiți în două serii: 25 într'un atelier, 25 într'altul.

In primul an, elevii sunt deprinși cu lucrul de atelier și învățați să mânuiască și să-și construiască sculele.

Iată-l la lucru pe elevul Wiesel Adolf. Arcuit într'o poziție care i-a devenit obișnuită. Wiesel pilește la menghină una din piesele ce i-a fost încredințată de maistru. In râvna cu care muncește, se oglindește voința nestrămutată de a învăța, de a contribui la făurirea unei vieți noi pentru poporul nostru, de a nu mai face posibil traiul pe care el și neamul lui de mineri din Petrila l-au dus sub regimurile burgheze.

Elevii anului II lucrează în atelierul de măsuri electrice. In program este prevăzută repararea aparatelor electrice, dăruite școlii de diverse uzine din țară.

Alături, în atelierul de mașini electrice, elevii anului III montează ultimele motoare aduse în școală și leagă firele dela tabloul de distribuție. Profesorul Grabici Ludovic supraveghează lucrările și este atent la fiecare mișcare a elevilor. In cursul lucrărilor practice, el însoțește lecția cu numeroase expuneri de teorie.

Activitatea extrașcolară

Pe seară, când activitatea didactică încetează, elevii se strâng în grupuri, la sport. Alții citesc sau joacă șah. Uneori, elevii evidențiați la învățătură și disciplină primesc bilete la cinematograf, la teatru sau la operă. Duminica trecută, într'o jumătate de zi, elevii au muncit voluntar și au construit un teren de basket.

La recentul concurs sportiv între școlile din Timișoara, echipa Școlii tehnice de energie electrică a ieșit a doua. Activitatea sportivă suferă însă, din cauza lipsei de material și echipament.

★

După masa de seară, la ora nouă, când cei 300 de elevi externi au plecat acasă și când internii s'au culcat, pe sălile școlii se așterne din nou liniștea. Cu pleoapele închise, elevii visează la viața lor de mâine: centrale hidroelectrice, centrale termoelectrice, rețele imense de înaltă frecvență, și, în jurul acestora, muncind fără răgaz, sunt ei, absolvenții de ieri ai Școlii de energie electrică. Dar până atunci, până când visul va deveni realitate, mâine va începe o nouă zi de muncă și de luptă.

Andrei Valentin

Note politice externe

Cel de al 21-lea Congres al Partidului Comunist Englez, și-a încheiat lucrările Luni 28 Noembrie. Au participat 405 delegați cu vot deliberativ și consultativ și 18 delegați frățești din 11 țări. Din numărul total de delegați 346 au fost bărbați, iar 59 femei. La ordinea de zi au fost puse un număr de probleme importante privind lupta clasei muncitoare din Anglia pentru libertate, pace și progres.

In Anglia crește nestingherită mișcarea fascistă. Se face în voie propagandă rasială, antisemită și se înmulțesc manifestările huliganice împotriva muncitorilor. In timp ce poliția tolerează toate aceste acțiuni ale fasciștilor, antifasciștii sunt aruncați în închisori. Libertatea cuvântului este din ce în ce mai restrânsă. Profiturile patronilor cresc nemăsurat, proporțional cu scăderea din ce în ce mai accentuată a nivelului de trai al maselor poporului englez. Măsurile economice luate de guvernul laburist au fost caracterizate în Congres drept metode rușinoase, menite doar să prelungească agonia capitalismului. S'a arătat că politica de înghețare a salariilor, este o politică de neînlăturat în actualul sistem, singura cale pentru prosperitatea și independența națională a poporului englez fiind lupta pentru socialism.

Congresul a denunțat politica de asuprire și de exploatare a popoarelor din colonii pe care o practică guvernul laburist, a pus în evidență simptomele crizei care se accentuează, creșterea numărului de șomeri în Anglia, felul în care reacțiunea engleză folosește literatura titoistă-troțkistă pentru a induce în eroare pe muncitori, demagogia stângistă a trădătorilor clasei muncitoare, modul josnic în care fruntașii laburiști calomniază Uniunea Sovietică.

Deputatul Gallacher, care a vorbit la încheierea Congresului, a arătat cât de strânsă este colaborarea leaderilor laburiști cu conservatorii și cât de departe a mers după cel de al doilea război mondial aservirea Angliei, Statelor Unite.

Gallacher a descris situația politică și economică, catastrofală, din țările marshallizate, comparând-o cu situația din Uniunea Sovietică, din țările de democrație populară și din Republica Populară Chineză. El a declarat în aplauzele Congresului: „Toate țările aservite dolarului sunt în declin. Toate țările care se dispensează de dolari sunt în ascensiune. Dolarii seamănă cu plumbul undiței. Ei trag la fund".

Deputatul Gallacher a arătat că drumul spre progres, spre socialism, este drumul prieteniei și relațiilor comerciale cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară. El a arătat că trebuiesc reduse enormele alocații pentru înarmare.

Congresul a adoptat în ultima sa ședință un număr de rezoluții privind interesele clasei muncitoare din Anglia, în care se condamnă politica economică a guvernului, în care se cere naționalizarea întregii industrii siderurgice și a industriilor anexe, în care se condamnă politica internă și cea externă urmată de guvernul laburist.

Așa cum a arătat Gallacher în încheiere, clasa muncitoare din Anglia va merge, strâns unită, înainte, spre ultima mare luptă pentru înfrângerea imperialiștilor ațâțători la războ', pentru victoria socialismului și pentru progresul mondial, care poate fi asigurat numai prin socialism.

Un eveniment extrem de important care s'a petrecut în săptămâna care s'a scurs, a fost greva generală de 24 de ore din Franța. Greva a fost declarată în zorii zilei de 25 Noembrie și s'a desfășurat cu succes în toată țara. In cele mai mari întreprinderi mai ales la căile ferate, aproape toți muncitorii au luat parte la grevă. In toate întreprinderile numărul greviștilor a fost considerabil. Succesul se datorește fără îndoială unității clasei muncitoare.

Comunicatul pe care l-a dat Confederația Generală a Muncii arată că greva a însemnat o puternică manifestare a voinței oamenilor muncii de a pune capăt mizeriei și reacțiunii. „Voi puteți — declara Comunicatul C.G.T., adresându-se muncitorilor — și trebuie să obțineți victoria în lupta pentru satisfacerea revendicărilor voastre, pentru apărarea libertății voastre".

Succesul grevei a fost cu atât mai mare, cu cât Confederația Franceză a Muncitorilor Creștini cât și Force Ouvrière au adoptat o atitudine provocatoare și au desfășurat o activitate spărgătoare de grevă, trădătoare. Apelurile disperate ale guvernului Bidault de a nu se declara greva au suferit și ele o înfrângere sdrobitoare.

Greva s'a desfășurat cu entuziasm sub semnul continuării luptei pentru satisfacerea revendicărilor oamenilor muncii și a strângerii rândurilor.

La 25 Noembrie, Comitetul Politic al O.N.U. începea să discute acuzația calomnioasă a Kuomintangului adusă Uniunii Sovietice. Introducerea pe ordinea de zi a acestei chestiuni se datorează sprijinului activ al delegațiilor Statelor Unite și Marii Britanii, care aveau de gând să folosească împrejurarea pentru a deslănțui o nouă campanie calomnioasă antisovietică și pentru a ascunde cauzele reale ale eșecului clicii Kuomintangului.

Indată după deschiderea ședinței, șeful delegației sovietice, A. I. Vîșinski, a făcut o declarație în care a denunțat caracterul calomnios și provocator al acuzației prezentate de delegatul Kuomintangului, arătând că nici vorbă nu poate fi de vreo amenințare a independenței politice, a integrității teritoriale și a păcii în Extremul Orient din partea U.R.S.S. și că reclamația privitoare la violarea Chartei O. N. U. de către Uniunea Sovietică e lipsită de orice temei.

A. I. Vîșinski a subliniat din nou că această chestiune a fost ridicată „cu singurul scop de a distrage atenția opiniei publice dela evenimentele istorice care se desfășurau în China, în urma marii victorii a poporului chinez, în lupta lungă și grea dusă împotriva reacțiunii internaționale și a jugului imperialist străin".

Șeful delegației sovietice a amintit că Uniunea Sovietică sprijină declarația guvernului Republicii Populare Chineze referitoare la refuzul de a recunoaște ca legală delegația condusă de Ciang Ting Fu, trimisul așa numitului „guvern național chinez". Delegația Uniunii Sovietice — a adăugat A. I. Vîșinski — consideră delegația chineză prezentă la O.N.U. ca incompetentă, deoarece ea nu reprezintă poporul chinez.

In continuare A. I. Vîșinski a respins încercarea de a se examina calomniile prezentate în numele fostului guvern al Kuomintangului, care nu are nici un drept să pretindă că reprezintă interesele Chinei, arătând deasemenea că încă în timpul discutării chestiunii includerii acuzațiilor pe ordinea de zi a sesiunii, s'a dovedit totala lor absurditate. Pretinsa violare a tratatului sovieto-chinez din 1945 sau a Chartei O.N.U. — după cum a arătat A. I. Vîșinski — nu rezistă nici unei critici. Ea este o manevră a Kuomintangului pentru a-și ascunde jalnicul faliment.

Delegația sovietică — a declarat A. I. Vîșinski — nu va lua în consecință parte la discutarea chestiunii prezentate de delegația Kuomintangului, lipsită de orice împuternicire din partea poporului chinez și nu va lua în considerare nici o hotărîre care va fi adoptată la cererea clicii Kuomintangului.

Ce împuternicire are delegația Kuomintangului la O.N.U. se poate înțelege dealtfel fără prea multă greutate dacă avem în vedere ultimele telegrame care anunță nu numai iminenta eliberare a Ciung-Kingului, dar fuga rușinoasă a șefilor kuomintangiști. Astfel s'a anunțat că, șeful „guvernului național chinez" Li-Tsung-Jen, a cerut spre marea indignare a lui Ciang-Kai-Shek, viza de intrare în Statele Unite, viză care i s'a și acordat bineînțeles, după cum nu i se va refuza fără îndoială nici lui Pai-Ciung-Hsi, comandantul forțelor în lichidare ale Kuomintangului, care și-a exprimat dorința să-l însoțească pe cel dintâi.

In legătură cu fuga reacționarilor din Kuomintang în Vietnam și alte țări, Ciu-En-Lai ministrul de externe al Republicii Populare Chineze a remis o declarație tuturor foștilor reprezentanți diplomatici acreditați pe lângă guvernul Kuomintangului în care se atrage atenția guvernelor Franței și celor ale țărilor dela frontierele R. P. Chineze că, guvernul Republicii Populare Chineze „va duce o politică de neclintită consecvență în privința nimicirii totale, a tuturor forțelor militare reacționare ale Kuomintangului". și că „oriunde vor fugi rămășițele forțelor reacționare ale Kuomintangului, guvernul popular central al R. P. Chineze este cel care are dreptul de a se ocupa de această chestiune, în timp ce guvernul oricărei țări care acordă azil forțelor armate reacționare ale Kuomintangului trebuie să fie tras la răspundere pentru această chestiune și pentru consecințele sale".

Comitetul Provizoriu al orașului Târgoviște urmărește îndeaproape școlarizarea tuturor copiilor în vârstă de școală

La marginea orașului Târgoviște sunt răslețite câteva căsuțe, locuite de rudari. Acești oameni au fost lăsați ani de-a-rândul în întuneric de către regimurile trecute, pentru a putea fi exploatați cât mai crunt. Copiii lor nu erau înscriși în foile de recensământ și nici nu aveau vreun ajutor material, haine sau îmbrăcăminte. Ei erau nevoiți să stea acasă goi, sau să umble vagabonzi pe străzi.

In anul școlar 1948/949, primul an de reformă a învățământului, din îndrumarea P.M.R. și prin grija secției de învățământ a județului, a luat ființă, în acest cartier al orașului, o școală cu 27 de copii, la care au predat voluntar învățătorii din comuna Priseaca. Astfel, în casa chiaburului Niculescu-Ciufu, copiii, de care nimeni nu se îngrijise până acum, au învățat primele slove aducătoare de lumină.

Anul acesta, prin îndrumarea permanentă a P.M.R. și cu sprijinul Comitetului Provizoriu al orașului, școala aceasta are aspectul unei clădiri curate, igienice; s'a reparat acoperișul, s'au făcut ferestre, s'au văruit pereții, s'au pus geamuri.

Cei 30 de copii care veneau la școală desbrăcați și murdari au fost îmbrăcați și încălțați.

La școală, copiii primesc zilnic lapte cu pâine, iar medicii orașului sunt permanent în mijlocul populației. De curând, s'a instalat și o baie în acest cartier.

Prin munca de lămurire dusă zi de zi de cadrele didactice și de comitetul de părinți al acestei școli, numărul de frecvenți a crescut astăzi, dela 30 la 50 și, în tot acest cartier, nu mai este un copil de vârstă școlară care să nu fie prezent la școală.

C. Păunescu
inspector școlar

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, — Bucuresti

ANUL I Nr. 36 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 9 Decembrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „

„Popoarele nu vor război și urăsc războiul. Ele își dau tot mai mult seama în ce groaznică prăpastie încearcă să le împingă imperialiștii. Lupta neobosită a Uniunii Sovietice, a țărilor de democrație populară și a mișcării internaționale muncitorești și democratice pentru pace, libertate și independența popoarelor, împotriva atâtătorilor la război, găsește cu fiecare zi un sprijin tot mai puternic din partea celor mai largi pături ale populației din toate țările lumii".

(Din „APĂRAREA PĂCII ȘI LUPTA IMPOTRIVA ATÂTĂTORILOR LA RAZBOI", Rezoluție a Biroului Informativ)

Școala superioară pedagogică

Ministerul Invățământului Public a hotărît, pentru acest an, înființarea primei Școli Superioare Pedagogice.

In luna Noembrie 1949, au început cursurile acestui nou Institut de Invățământ Superior.

Școala Superioară Pedagogică constituie încă un pas înainte în aplicarea reformei învățământului, în desvoltarea revoluției culturale care se săvârșește în țara noastră sub conducerea Partidului Muncitoresc Român.

S'a vânturat și în trecut ideia unei Școli Normale Superioare și chiar a funcționat o asemenea școală, scurt timp, înainte de cel de al doilea război mondial.

Era vorba, pe atunci, de inițiative sporadice, demagogice, caracteristice regimului burghezo-moșieresc.

Izvorul acestor inițiative erau frământările din massa învățătorilor, pentru revendicări profesionale.

Vechea școală normală care pregătea pe învățători era o școală înfundată. Absolvenților dela școala normală nu le era îngăduit să-și desăvârșească cultura în învățământul superior.

Din această cauză, dreptul la cultură universitară a fost una din permanentele revendicări ale învățătorilor.

Ca pretutindeni în țările capitaliste însă, moșierii și capitaliștii dela noi au considerat periculoasă o pregătire intelectuală superioară a învățătorilor.

Aceștia trebuiau să iasă din școala normală ca tineri modești, care să se mulțumească cu puțin.

Având numai o cantitate modestă de cunoștințe și cu o anumită disciplină însușită în regimul vechilor școli normale, se socotea că ar putea face mai ușor muncitorilor și țăranilor o educație care să-i transforme în servitori supuși ai burgheziei, buni să-i aducă beneficii, dar în neputință de a turbura acesteia liniștea și trândăvia.

Școala Normală Superioară care a funcționat câtiva ani în trecut a fost un mijloc de înșelare a massei învățătorilor, care cerea libertatea spre cultură superioară.

Ca și alte instituții de învățământ, această școală nu avea o menire precisă și nu pornea dintr'o necesitate concretă.

Constatăm, și aici, aceeași minciună și fățărnicie care sta la baza tuturor așa ziselor instituții democratice, din regimul dictaturii burgheze.

Legislația școlară burgheză, alături de morala, de arta, de literatura, de întreaga ideologie burgheză avea rolul de a camufla, de a falsifica realitatea, de a ascunde adevăratul scop urmărit de burghezie, de a sustrage massele dela luptă.

Pentru ce se înființează astăzi Școala Superioară Pedagogică?

Prefacerile revoluționare săvârșite în țara noastră de către clasa muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, au înlăturat toate piedicile în desvoltarea culturii și progresului.

Invățătura Partidului ne arată că, pentru consolidarea cuceririlor clasei muncitoare, pentru ridicarea productivității muncii, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață este necesară ridicarea culturală a masselor.

Țelul înalt al revoluției culturale din țara noastră este formarea omului societății socialiste, care se deosebește fundamental de omul vechii societăți.

Omul nou este omul desvoltat în toate direcțiile, cu o concepție materialist-dialectică despre lume și viață, cu o morală superioară, morala comunistă, cu o voință revoluționară.

Pentru atingerea acestui țel este nevoe, în primul rând, de nimicirea întunericului din mințile oamenilor, de înlăturarea neștiinței de carte la toți cetățenii Statului.

In al doilea rând, este nevoe de un învățământ general, obligatoriu, care să dea copiilor în vârstă de școală o serioasă cultură generală.

Problema revoluției culturale, așa după cum a fost ea înțeleasă de Lenin și Stalin, nu se mărgineste numai la lupta împotriva neștiinței de carte, dar cere, în acelaș timp, cunoștințe adâncite în toate domeniile de cultură generală.

„Nouă ne trebue o uriașă ridicare culturală" a spus Lenin.

Deaceea, reforma învățământului din R. P. R. a pus pe primul plan problema învățământului general și obligatoriu.

Desvoltarea învățământului elementar de 7 ani trebue să se facă într'un ritm necunoscut până acum, el fiind temelia întregului sistem scolar nou din țara noastră, adică baza desvoltării culturii poporului nostru.

Școala elementară de 7 ani, creată prin reforma învățământului, este chemată să dea tuturor copiilor cunoștințe sistematice de cultură generală, așezându-se la baza luptei pentru unificarea muncii productive cu munca intelectuală.

Dar, pentru învățământul din școlile elementare de 7 ani, lipsesc cadrele necesare pentru clasele V—VII.

Iată prima necesitate urgentă motivând crearea, în țara noastră, de școli superioare pedagogice.

In general, lipsesc învățământului nostru elementar și mediu profesorii de matematici, de științe naturale și de fizico-chimice.

In învățământul elementar de 7 ani, aceste cadre didactice lipsesc cu desăvârșire.

Chiar această lipsă vădește caracterul învățământului din țara noastră, sub regimul moșierilor și capitaliștilor.

Intr'adevăr, baza idealistă, mistică, a învățământului de toate gradele, împiedica și mărginea studiul științei naturii și preocuparea tineretului pentru cercetarea științifică a realității materiale a lumii și a vieții.

De asemeni, faptul că avantagiile tehnice erau la dispoziția unei minorități care aparținea clasei dominante a limitat învățământul științific-tehnic. Din această cauză, în învățământul superior, peste 50 la sută dintre studenți învățau dreptul, filosofia și literele.

Apoi, țara noastră agrară înapoiată, nu cerea prea multe cadre tehnice științifice. Pentru puținele nevoi ale industriei capitaliste veneau, de multe ori, cadre tehnice din țările imperialiste, odată cu capitalul importat pentru exploatarea bogățiilor din țara noastră.

In condițiunile construirii socialismului, este necesar și posibil să se ridice nivelul tehnic și cultural al întregii clase muncitoare.

„Cei ce muncesc tind spre știință deoarece le este necesară pentru victorie, pentru eliberare" spune Lenin. „Știința trebue să intre într'adevăr în carne și în sânge, să se transforme cu adevărat și pe deplin într'un element component al vieții noastre de toate zilele".

In țara noastră, în regimul dictaturii proletariatului, toate cuceririle culturii și tehnicii sunt bunuri ale întregului popor.

Produsul minții oamenilor de știință și tehnică nu mai poate fi folosit ca mijloc de exploatare a celor ce muncesc.

Iată pentru ce reforma revoluționară a învățământului din țara noastră a pus la baza educației tineretului știința și tehnica.

Invățământul elementar de 7 ani este chemat să dea tineretului bazele tuturor științelor pentru viitoarele cadre, pregătite, apoi în învățământul mediu și superior, necesare economiei socialiste. Industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii pun în fața scolii elementare de 7 ani problema unui nivel de cunoștințe generale, pentru toți copiii poporului muncitor.

Numai în acest fel se poate înlătura diferența dintre munca fizică și cea intelectuală.

Necesitatea urgentă a construirii socialismului în țara noastră impune astfel crearea de școli superioare pedagogice, care să pregătească acest fel de cadre didactice. Pentru aceasta, prima Școală Superioară Pedagogică funcționează cu secția Fizico-Matematici și cu secția Științe Naturale-Chimie-Geografie.

Desigur că va trebui ca, pe baza experienței școlii sovietice și a condițiilor create la noi, să se înființeze în viitorul apropiat numărul necesar de școli superioare pedagogice de care are nevoe învățământul nostru.

Cât despre calea spre cultura universitară a învățătorilor, ea este deschisă tuturor, nu numai la Școlile Superioare Pedagogice, ci la orice Universitate și Institut de învățământ superior.

Așa dar, în acest an, s'a adăugat încă un nou tip de școală, în țara noastră, pe baza unor necesități concrete, isvorîte din desvoltarea democrației noastre populare spre socialism.

Școlile Superioare Pedagogice constitue o verigă nouă în lanțul desvoltării revoluționare a învățământului nostru.

Ele sunt menite să înarmeze pe viitorii pedagogi cu toate cunoștințele de specialitate și cu mestesugul metodologic necesar pentru munca din școala nouă.

Prof. Mihail Roșianu
Decanul Școlii Superioare Pedagogice

Tovarășului Stalin

MOSCOVA - CREMLIN

Iubite tovarășe Stalin,

Iți trimite această scrisoare unul dintre învățătorii copiilor de țărani muncitori din Republica Populară Română.

Sunt fiul unei văduve din războiul 1916 — 1918, femeie care numai cu multă trudă a putut să-mi asigure învățătura într'o școală normală. Aproape în fiecare săptămână mama îmi căra traista de mâncare, cale de peste 25 km., spre a putea astfel termina cu bine școala, pentru a putea deveni învățător. Pe acele vremuri, a merge la școală era lucru mare pentru unul ca mine. Cursurile școlilor secundare erau rezervate celor avuți. In timpul vacanțelor plecam la mine în sat unde mama și frații mei munceau din greu pe moșia chiaburului Tudorică Stănoi. Simțeam atunci ce înseamnă umilința și batjocura chiaburului. Terminând cu sârguință școala și devenind învățător, mare mi-a fost desamăgirea când am constatat că nu pot obține o slujbă. Am fost în rândurile celor peste 3000 de tineri învățători care în anul 1931, au manifestat pe străzile Bucureștiului pentru a cere să fie plasați în învățământ. Drept răspuns am fost bătuți și fugăriți de huliganii poliției guvernului burghezo-moșieresc de atunci.

Am fost și sunt învățător, dar până la 23 August 1944 am fost învățătorul silit să toarne în sufletul tineretului „învățătura" plină de ură, de misticism și departe de adevăr, „învățătura" clasei exploatatoare.

Numai după ce glorioasa Armată Sovietică, condusă de geniul Dumneavoastră ne-a eliberat de fascismul cotropitor, creându-ne astfel condiții de viață nouă, numai atunci am avut și noi, învățătorii, posibilitatea să studiem, să ne ridicăm nivelul profesional atât pe cale individuală cât și în școli special create pentru cadrele didactice. Avem acum posibilitatea să studiem din operele Dumneavoastră știința pe care ați continuat-o și desvoltat-o, știința marxist-leninistă. Numai înarmat cu această știință și având mereu ca exemplu în munca mea didactică pe învățătorul sovietic, am putut ca în comuna Ursa din județul Romanați, unde am funcționat timp de patru ani, să învăț carte 98 analfabeți. Numai astfel am reușit să antrenez țărănimea muncitoare în jurul activității artistice și culturale desfășurate de căminul cultural din sat. Numai astfel am putut să duc o vie propagandă pentru frecventarea cercului ARLUS, făcând posibilă cunoașterea măreților realizări ale țărănimii colhoznice și ale minunatelor înfăptuiri din agricultura sovietică. Rezultatele muncii mele s'au văzut în primăvara acestui an când țăranii muncitori din comună s'au asociat și și-au arat pământul cu ajutorul tractoarelor dela S.M.T.-Corabia.

Tovarășe Stalin, portretul Dumneavoastră se află așezat la loc de cinste în toate clasele școlii mele din Redea-Romanați, unde funcționez în prezent. Numele Dumneavoastră stă pe buzele fiecărui elev.

Cred că cea mai mare cinstire pe care vi-o pot aduce cu ocazia împlinirii a 70 de ani de viață rodnică pentru binele tuturor popoarelor, este angajamentul pe care mi-l iau de a crește copiii a căror educație mi s'a încredințat, în spiritul dragostei de Patrie și a iubirii nețărmurite față de Marea Țară a Socialismului și față de genialul ei conducător, tovarășul Stalin.

Mulți ani să trăești tovarășe Stalin, pentru a conduce și mai departe popoarele lumii în lupta lor pentru pace, libertate și o viață mai bună.

Petre Costache
Invățător în comuna Redea, Jud. Romanați

Scumpe tovarășe Stalin,

De un an de zile sunt profesor la o școală elementară din Reșița, important centru industrial în țara noastră.

In timpul petrecut pe băncile liceului, viitorul mi se părea din ce în ce mai întunecat. Pe atunci eu n'am avut fericirea de a cunoaște lupta Partidului nostru, singura forță capabilă să spargă zidul cu care clasa exploatatoare îngrădea viitorul fericit al oamenilor muncii. Pe atunci, burghezo-moșierimea din țara noastră împiedica cu orice preț promovarea de intelectuali din rândurile oamenilor muncii. Cu cât vor fi fost mai puțin învățători și profesori, ingineri, tehnicieni și medici, oameni de litere și științe, cu atât vălul întunericului putea acoperi mai bine ochii poporului din România, cu atât exploatarea putea fi mai crunță și practicată mai în siguranță.

Odată cu eliberarea Patriei noastre de către glorioasele Armate Sovietice, prin lupta clasei muncitoare în frunte cu Partidul ei, lumina izvorîtă dela Răsărit, din țara poporului vostru s'a revărsat din plin și asupra noastră și m'a ajutat să pot vedea și învăța multe.

Când am avut cinstea de a fi apoi primit în rândurile Partidului Comunist Român eram student. Țara se sbătea în haosul economic provocat de război și întreținut de uneltirile tiâloase ale regimului exploatator. In acele vremuri grele pentru poporul nostru, Partidul m'a ajutat să învăț din cel mai prețios tezaur al lui: știința marxist-leninistă. Tovarășii mei cu nivel ideologic mai ridicat m'au ajutat continuu să-mi îndepărtez slăbiciunile, iar eu, la rândul meu, am căutat să mă ridic la nivelul lor.

Azi, Reșița ia un avânt pe care nimeni nu l-ar fi visat vreodată sub regimul burghezo-moșieresc. Se ridică fabrici și locuințe noi. Se înmulțesc magazinele de Stat. Se organizează tot mai multe școli și instituții de cultură. Aceste măreațe înfăptuiri sunt acum posibile, pentrucă fondurile investite în realizarea lor ne sunt puse la dispoziție de sectoarele socialiste ale economiei noastre.

Pentru ridicarea nivelului de trai și cultural al poporului din Republica noastră Populară, trebue să mulțumim în primul rând poporului sovietic care a îndepărtat pentru totdeauna pericolul robiei fasciste, robie care ar fi însemnat prăbușirea poporului nostru.

Noi vă mulțumim Dumneavoastră, tovarășe Stalin, pentrucă ați inspirat și organizat succesele poporului sovietic, pentrucă ați știut să arătați, și arătați și acum tuturor partidelor comuniste și muncitorești, care este calea spre eliberarea clasei muncitoare și spre făurirea societății socialiste.

Azi, viitorul îmi apare limpede și plin de lumină. El îmi va aduce, mie și întregului popor muncitor din R.P.R., viața fericită și liberă pe care o dorim cu toții. Privim cu curaj viitorul, deoarece știm că astăzi soarta omenirii stă în lupta plină de victorii pe care o duce clasa muncitoare din lumea întreagă, în frunte cu Uniunea Sovietică, al cărui conducător înțelept sunteți.

Vă doresc să trăiți mulți ani de aci înainte, ani plini de sănătate și activitate rodnică pentru pace și fericirea noastră, a oamenilor muncii de pretutindeni.

Simion Lugojan
Profesor la Școala Elementară Nr. 2 din Reșița

Daruri pentru tovarășul Stalin lucrate de copiii căminelor din Capitală

Demascarea bandei lui Kostov — o puternică lovitură dată imperialismului

In Republica Populară Bulgaria a fost descoperit un odios complot menit să răstoarne regimul de democrație populară și să smulgă din mâinile poporului muncitor pozițiile înaintate pe care acesta le-a cucerit în lupta dârză împotriva burgheziei naționale și a stăpânului ei, capitalul internațional.

Mârșavele uneltiri ale bandei de trădători și de spioni conduse de Traicio Kostov au umplut de îndreptățită revoltă inimile milioanelor de oameni ai muncii din Republica Populară Bulgaria, au stârnit un val de indignare în rândurile opiniei publice democrate din întreaga lume. Căci actul de acuzare în procesul trădătorului Kostov nu cuprinde numai un număr mare de sdrobitoare dovezi ale amestecului imperialist în afacerile interne ale Republicii Populare Bulgaria, de spionii Traicio Kostoviști ci ei constitue un document de o deosebită importanță ce desvălue criminalul plan pus la cale de imperialiștii anglo-americani în vederea deslănțuirii unui nou război îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Ca și în cazul spionului Rajk, reese cu vădită claritate faptul că banda lui Kostov a fost subordonată bandei lui Tito ambele ascultând orbește de stăpânul lor comun, imperialismul american.

Legăturile lui Tito cu atâtătorii la război englezi și americani nu mai sunt astăzi un secret pentru nimeni. Rezoluția Biroului Informativ despre: *„Partidul Comunist din Iugoslavia în mâinile unor asasini și spioni"* precizează în acest sens:

„Evenimentele din ultimul timp au arătat că Guvernul Iugoslav se află în totală dependență de cercurile imperialiste străine și s'a transformat într'o unealtă a politicii lor agresive. fapt care a dus la lichidarea independenței Republicii Iugoslave".

Planurile criminale pe care trădătorii și spionii dela Belgrad le urzesc sunt de asemeni cunoscute și sunt strâns împletite cu interesele capitalului monopolist din Wall Street. Tito și banda sa nefiind altceva decât niște lachei plătiți ai bancherilor de peste ocean.

In vederea realizării scopurilor lor criminale imperialiștii și-au strecurat spionii lor credincioși în rândurile partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară, urmând ca, cu ajutorul acestora, să provoace o spărtură de sus în jos în frontul unit al oamenilor muncii.

Ei au început cu banditul Iosif Broz Tito (Walter) vechi spion trotskist și agent plătit al imperialiștilor, au continuat cu Rajk în R. P. Ungară și cu Traicio Kostov și complicii săi în R. P. Bulgaria.

Actul de acuzare în procesul bandei Kostov a scos la iveală legăturile vechi și strânse care existau între Kostov și Tito încă înainte de război, când Kostov l-a recunoscut pe Tito pentru munca politică în Iugoslavia.

Nu e de mirare deci, după cum desvăluie actul de acuzare, că Kostov a avut ca și Tito legături directe cu serviciile de spionaj american și britanic și că la ordinele acestora a fost conceput planul criminal de răsturnare a regimurilor de democrație populară.

Cu cinism și cu sânge rece de criminali înveterați, Tito și trimisul său Rankovici i-au explicat lui Kostov în cursul întrevederilor cu acesta, cum trebue să procedeze pentru a răsturna regimul de democrație populară din Bulgaria. *„Trebue să fiți hotărîți* —l-a sfătuit Tito pe Kostov — *numai în acest caz succesul va fi asigurat și dacă va fi nevoie Iugoslavia este gata să dea orice ajutor inclusiv ajutorul militar".*

Folosindu-se de înalta poziție pe care o deținea în partid și în guvern, Traicio Kostov și complicii săi Stefanov și Pavlov au pus în aplicare directivele lui Tito și ale stăpânilor americani. Ei au asigurat pătrunderea spionilor titoiștii în posturile de bază ale aparatului de stat bulgar și au început opera destructivă de sabotaj politic și economic în R. P. Bulgaria.

Elementele naționaliste și șovine au fost promovate în locuri de răspundere, în scopul de a da o orientare naționalistă R. P. Bulgaria, orientare care urma să fie extinsă și la celelalte țări de democrație populară. Sabotând Planul de Stat, reforma monetară, industrializarea țării, desvoltarea schimburilor între sat și oraș, banda de spioni condusă de Kostov urmărea totodată slăbirea politică și economică a Republicii Populare Bulgaria și alipirea ei la Iugoslavia.

Planul „în mare" tindea la crearea unei Federații Balcanice cuprinzând și celelalte țări de democrație populară, având în frunte Iugoslavia și depinzând direct de anglo-americani.

Ingâmfatul Tito se și vedea șeful acestei odioase coaliții care avea scopul precis de a îndepărta țările de democrație populară de eliberatoarea lor, Marea Uniune Sovietică, spre a le folosi drept cap de pod al agresiunii pe care imperialiștii intenționează s'o deslănțuie împotriva Patriei Socialismului.

Vigilența și unitatea oamenilor muncii din R. P. Bulgaria au demascat însă la timp mârșavul complot al lui Kostov și au zădărnicit punerea în aplicare a planurilor criminale.

Prin aceasta, imperialiștii americani și lacheii lor dela Belgrad au căpătat o nimicitoare lovitură. Sfortările lor disperate de a întârzia sfârșitul inevitabil al orânduirii capitaliste și a întoarce înapoi mersul istoriei, se dovedesc a fi sortite eșecului.

In acelaș timp, demascarea bandei lui Kostov ne arată că pe măsură ce burghezia își pierde pozitiile ei, încearcă cu și mai multă furie să sdrobească clasa muncitoare.

Oamenii muncii trebue să tragă învățăminte de o deosebită importanță de pe urma procesului Kostov, a cărui judecare a început la Sofia.

Ei trebue să vadă limpede cât de departe merge ura fiarelor imperialiste împotriva poporelor lumii, împotriva Uniunii Sovietice care se află în fruntea luptei pentru pace, în a cărei existență și tărie stă însăși chezășia existenței și libertății lor. Unitatea indestructibilă a oamenilor muncii, atenția mereu trează la toate încercările dușmanului, conștiința înaltă despre însemnătatea luptei pe care o ducem, dragostea și atașamentul față de Uniunea Sovietică, iată armele cele mai puternice de care dispune clasa muncitoare, arme care vor zădărnici orice mișeleasca uneltire a atâtătorilor la război și care vor face ca odioșii trădători de felul lui Kostov să-și primească binemeritata pedeapsă.

In întâmpinarea Conferinței pentru constituirea Uniunii Internaționale a Muncitorilor din Transporturi

In ziua de 10 Decembrie a. c., începe, la București, Conferința de Constituire a Uniunii Internaționale a Transporturilor, Departament Profesional al Federației Sindicale Mondiale.

Este pentru prima dată când se desfășoară la noi în țară lucrările unei Conferințe Sindicale Internaționale. Faptul că s'a ales Capitala R.P.R., ca sediu al acestei Conferințe, reprezintă pentru țara noastră o deosebită cinste. Aceasta arată că F. S. M. cunoaște și apreciază efortul oamenilor muncii din țara noastră și că are încredere în capacitatea noastră de organizare.

Uniunea Transporturilor este una din cele mai importante Uniuni Internaționale. Muncitorii din toată lumea, dela căile ferate, din transporturile rutiere și aeriene, duc o luptă înverșunată împotriva exploatării și politicii trusturilor monopoliste. Cercurile monopoliste au căutat să înfrângă spiritul revoluționar al acestor muncitori, cu ajutorul Secretariatului Profesional Internațional al Transporturilor, condus de trădătorul social democrat de dreapta Bensted, din sindicatele britanice.

Politica scizionistă a celor de teapa lui Deakin, Kupers, Schevenels, care au sabotat sistematic ,timp de 3 ani, înființarea Departamentelor Profesionale, s'a manifestat și în Secretariatul Internațional al Transporturilor. Astfel, la Congresele Internaționale ale Transporturilor, dela Zürich din 1946 și la Oslo din 1948, s'au votat rezoluții antisovietice și afilierea la o Internațională Sindicală anticomunistă, condusă de Federația Americană a Muncii.

Politica de duplicitate a trădătorilor cauzei clasei muncitoare, care s'au strecurat în conducerea F. S. M. pentru a submina, s'a manifestat tot timpul în problema creării Departamentelor Profesionale. Când au văzut că planurile lor au fost demascate, ei s'au retras din F. S. M., sub pretextul că F. S. M. ar fi împiedicat crearea Departamentelor Profesionale, pe care de fapt ei le-au sabotat tot timpul, făcând astfel jocul imperialiștilor anglo-americani.

Prin eliminarea acestui putregai din sânul conducerii F. S. M., această organizație s'a întărit mult, și-a lărgit bazele ,iar prestigiul și autoritatea sa au crescut. Numărul membrilor ei depășește astăzi 72 milioane. Eliberată de influența nefastă a lacheilor imperialismului, Deakin, Karey și Kupers, Federația Sindicală Mondială a pășit cu hotărire la crearea Departamentelor Profesionale Internaționale.

Uniunea Internațională a muncitorilor din Transporturi — Departament Profesional al F.S.M., — care se constitue acum la București, prezintă o deosebită importanță. Dacă dușmanii omenirii vor încerca să provoace un nou măcel mondial, muncitorii din Uniunea Internațională a Transporturilor vor putea paraliza întreaga circulație pe căi ferate, pe șosele și aer, fiindcă ei nu vor lupta niciodată pentru interesele agresorilor imperialiști.

In zadar vor fabrica imperialiștii americani tunuri, tancuri, avioane. Muncitorii din transporturi, uniți în Uniunea lor Internațională și solidari cu popoarele care luptă pentru pace, libertate și independență, se vor opune planurilor imperialiste și agresive ale trusturilor războinice, paralizând, prin încetarea lucrului, întreaga activitate a transporturilor țărilor agresive.

Spiritul revoluționar de care sunt animați muncitorii din transporturi s'a manifestat în nenumărate rânduri. Nu trebuie să uităm că sub conducerea Partidului semnalul luptei pentru o viață mai bună, pentru libertate și democrație, în țara noastră, a fost dat de muncitorii dela Grivița.

Astăzi, muncitorii, tehnicienii, funcționarii și inginerii dela C. F. R., întâmpină Conferința de Constituire a Uniunii Internaționale a muncitorilor din Transporturi prin mărirea producției și a productivității muncii, prin economii, prin îndeplinirea — înainte de termen — a Planului de Stat. Mecanicii și fochiștii „cincisutiști" au reușit să depășească parcursul de 500 km. pe zi, realizând astfel un exemplu de întrecere socialistă.

Constituirea Uniunii Internaționale a muncitorilor din Transporturi alături de celelalte Uniuni Internaționale — Departamente Profesionale ale F.S.M., printre care se numără și Departamentul nostru al Invățământului — reprezintă încă o verigă puternică din lanțul solidarității internaționale a clasei muncitoare.

Degeaba încearcă spărgă-

Prof. Dr. R. Brauner
Membru în Comitetul Executiv al U. S. S. I.

(Continuare în pag. 4)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Să educăm pionierii cu ajutorul exemplelor din viața lui V. I. Lenin și I. V. Stalin

Intrând în rândurile organizației tinerilor pionieri, fiecare copil își ia un angajament solemn în fața Steagului Roșu al detașamentului și în fața tovarășilor săi: să apere cu dârzenie cauza lui Lenin și Stalin pentru victoria comunismului, să trăiască și să învețe în așa fel, încât să devină un cetățean demn al Patriei sale socialiste.

Folosind exemple din viața și activitatea lui Lenin și Stalin, noi învățăm tânăra generație să iubească cu înflăcărare Patria Sovietică, să muncească fără preget pentru continua ei înflorire. Studierea vieții și activității lui Lenin și Stalin trezește în tinerii pionieri dorința de a învăța ca niște adevărați leniniști-staliniști și le formează înaltele sentimente ale patriotismului sovietic. A-i ajuta pe tinerii leniniști în realizarea marei lor dorințe de a fi așa cum a fost Lenin și așa cum este Stalin, iată cea mai însemnată sarcină educativă ce stă în fața întregului Comsomol și în fața îndrumătorilor direcți ai pionierilor: comandanții.

Cum se organizează în detașamente cunoașterea vieții și activității lui Lenin și Stalin?

Nadejda Constantinovna Crupscaia, în articolul său intitulat „Cum și ce să povestim școlarilor despre Lenin", spunea:

„Unii cred că școlarilor trebue să li se povestească numai despre copilăria lui Lenin, că numai aceasta interesează pe copii. Dar pe copiii noștri îi interesează toată viața lui Lenin... Bineînțeles că trebue să ne orientăm după vârsta copiilor și după rezerva de cunoștințe pe care le posedă. Într'un fel trebue vorbit cu elevii din școala elementară, într'alt fel cu cei din clasele superioare, dar și unii și alții trebue să știe că Lenin a luptat împotriva oricărei asupriri, împotriva oricărei exploatări, pentru o viață îmbelșugată, sănătoasă și luminoasă a tuturor oamenilor muncii, că el a fost un luptător pentru comunism. Nu există nicio îndoială că toți copiii vor înțelege aceasta".

Pe copiii noștri îi interesează viața conducătorilor revoluției; ei vor să cunoască toată activitatea lor multilaterală și eroică. Toată munca educativă, trebue să se organizeze, plecând dela această aspirație a copiilor, folosindu-se pe larg formele variate care există în arsenalul organizației de pionieri. Una din aceste forme este discuția cu pionierii.

In aceste discuții care se fac la adunările de pionieri trebue să fie antrenați tovarăși mai mari, învățători, muncitori, ingineri, oameni de știință și artă, care cunosc bine viața și activitatea lui V. I. Lenin și I. V. Stalin. Ei trebue să arate într'o formă simplă și accesibilă copiilor, etapele luptei eroice ale marilor conducători.

Crearea, de către detașamentele de pionieri, a camerelor sau a colțurilor lui Lenin și Stalin are, de asemenea, o mare însemnătate educativă. Iată ce povestesc pionierii din școala nr. 160 din Bacu despre camera lui Lenin și Stalin:

„In timpul vacanței am vizitat muzeul „I. V. Stalin". Călăuza muzeului ne-a condus prin toate sălile și ne-a povestit amănunțit despre viața și activitatea revoluționară a lui V. I. Lenin și I. V. Stalin. După această vizită, ne-am hotărît să organizăm, în școala noastră, o cameră a lui Lenin și Stalin. Am așezat aici portretele marilor conducători, gazete de perete, fotomontaje și albume închinate lui Lenin și Stalin. Într'o ramă frumoasă, am pus copia telegramei de felicitare pe care am trimis-o tovarășului Stalin la ziua lui de naștere. In biblioteca noastră pionierească există o serie întreagă de cărți: amintiri ale muncitorilor bătrâni despre Lenin și Stalin, povestirile scrise de Baiducov și Iacovlev despre întâlnirile lor cu tovarășul Stalin și multe altele. Trei dintre pionierii noștri lucrează la două machete pentru această cameră: „Lenin lângă coliba din Razliv" și „Stalin printre petroliști". Un alt pionier a scris versuri despre tovarășul Stalin. In camera lui Lenin și Stalin, noi citim cărți despre acești mari conducători, ascultăm conferințele și povestirile bătrânilor muncitori bolșevici".

Urmând exemplul pionierilor din Bacu, fiecare detașament poate să-și creeze o cameră a lui Lenin și Stalin. Aici pot fi aranjate fotomontaje și alte materiale referitoare la diferite perioade ale activității lor. In partea intitulată „Anii copilăriei și școala", trebue să se arate cu câtă perseverență învățau Lenin și Stalin și cu câtă grijă se purtau ei cu tovarășii lor de școală. Afară de aceasta, trebue să se arate episoade din lupta eroică a lui Lenin și Stalin pentru făurirea și întărirea Puterii Sovietice.

Formele de muncă educativă în organizațiile de pionieri sunt multe, atrăgătoare și eficace. Astfel, pionierii dintr'o școală elementară sătească din regiunea Vologda au organizat o șezătoare dedicată lui I. V. Stalin. Iată ce povestesc pionierii despre această șezătoare: „Detașamentul nostru s'a organizat de curând. Prima șezătoare pionierească, la foc, a fost închinată iubitului nostru tovarăș Stalin. Ne-am pregătit foarte serios. La adunările de grupă se citeau cărți despre tovarășul Stalin și se învățau poezii și cântece. Pionierii au scris părerile lor despre cărțile citite într'un număr special al gazetei de perete a detașamentului. Sala în care trebuia să se țină șezătoarea a fost foarte frumos pavoazată. De jur împrejur am așezat steaguri și lozinci iar portretul tovarășului Stalin l-am împodobit cu ramuri verzi. Șezătoarea a început cu o conferință a directoarei școlii despre viața lui Stalin. Pionierii au participat activ la discuții, povestind și despre felul cum învață și lucrează ei, apoi s'au făcut recitări colective, s'au citit poezii și s'au cântat cântece despre tovarășul Stalin".

Organizarea unor adunări și șezători speciale, închinate vieții și activității marilor noștri conducători, cu teme ca „Lenin și Stalin în arta populară", vizionarea și discutarea minunatelor filme documentare și artistice despre Lenin și Stalin trebue să-și găsească locul în planul de muncă al fiecărui detașament de pionieri.

A. Gusev
(după revista „Vojatăi")

Pionierele școlii elementare nr. 635 cercetează ierbarele pe care le-au pregătit pentru cercul de studii.

Controlul îndeplinirii hotărîrilor consiliului pedagogic — condiție hotărîtoare pentru succesul muncii în școală

Controlul executării hotărîrilor luate de consiliul pedagogic este reflectorul care luminează activitatea școlii.

Acest control trebue exercitat permanent și sistematic; deasemeni este foarte importantă și urmărirea eficacității hotărîrilor luate. In această privință, este foarte instructivă concluzia unui inspector care a controlat școala elementară Nr. 386 din Moscova. Iată ce scrie acesta, în procesul verbal de inspecție al școlii:

„La ședințele consiliului pedagogic al școlii Nr. 386 s'au discutat trei referate cu următoarele subiecte: „Cititul explicativ", „Caietele elevilor" și „Cercetarea greșelilor". La discuția asupra caietelor elevilor, directoarea școlii a făcut o analiză a modului cum se prezintă aceste caiete, arătând greșelile tipice, comune tuturor claselor. Apoi a fost ascultat referatul unei profesoare, și s'a luat o hotărîre referitoare la felul cum trebue să fie ținute caietele. Materialul prezentat în discuție a fost concret și aprofundat. Indicațiile consiliului sunt aplicate în practică. Școala dă multă atenție acestei probleme, iar caietele elevilor din toate clasele corespund cerințelor elaborate de consiliu".

Trebue să accentuăm însă că directorii de școli nu se pot rezuma numai la o înregistrare formală a executării uneia sau alteia dintre hotărîrile consiliului, ci trebue să observe realizarea în fond a hotărîrilor luate.

„Se poate spune cu siguranță că 9 zecimi din defectele și slăbiciunile noastre se explică prin lipsa unui bun control al îndeplinirii" (I. V. Stalin, „Problemele leninismului"). Această indicație a tovarășului Stalin se poate aplica integral și la controlul îndeplinirii hotărîrilor consiliului pedagogic.

Din cauza caracterului special al ocupațiilor școlare, controlul îndeplinirii hotărîrilor consiliului pedagogic este fără îndoială greu și complicat. E adevărat că școala are posibilitatea de a aprecia progresul elevilor în privința însușirii cunoștințelor și a deprinderilor, dar aprecierile asupra acestui progres sunt indicii ale rezultatelor care au și fost obținute în munca instructiv-educativă. Este tot atât de important însă și controlul procesului pedagogic în desfășurarea lui. Trebue să cunoaștem nu numai măsura în care elevii își însușesc cunoștințele și deprinderile, ci și gradul lor de desvoltare intelectuală, nivelul muncii lor intelectuale. Iată dece în controlul îndeplinirii hotărîrilor consiliului pedagogic, îndrumările tovarășului Stalin arată o însemnătate deosebită.

Pentru ca supravegherea îndeplinirii hotărîrilor să-și ajungă scopul, spune tovarășul Stalin, sunt necesare cel puțin două condiții: în primul rând, controlul să fie sistematic și nu sporadic, iar în al doilea rând, problema controlului să nu fie încredințată unor oameni de însemnătate secundară, ci unor oameni îndeajuns de autoritari, dacă se poate chiar conducătorilor organizației.

Directorii au la îndemână metode variate pentru exercitarea controlului procesului pedagogic: analizarea și aprobarea planurilor de muncă instructiv-educativă ale profesorilor și ale diriginților, asistarea la lecții și analizarea lor, cercetarea lucrărilor scrise ale elevilor, verificarea cunoștințelor, controlul gazetelor de perete, al însemnărilor zilnice ale profesorilor etc.

In practică se folosește și următoarea metodă de control: se citesc, la începutul fiecărei ședințe a consiliului, hotărîrile luate în ședința anterioară, și se fac comunicări asupra realizării lor. Dar pentru ca un astfel de control să nu se transforme într'o simplă formalitate, e necesar să fie precedat de un control la fața locului, în însăși practica școlii.

Rolul conducător al directorului în controlul îndeplinirii hotărîrilor consiliului nu exclude deloc, ci dimpotrivă, presupune o largă cointeresare în această actiune a cadrelor didactice, a organizațiilor de Partid și sindicale. In acest scop, trebue să se organizeze frecventarea reciprocă a profesorilor la lecții, să se țină lecții publice, să se studieze munca diriginților, să se organizeze diferite expoziții, etc. Forma colectivă a controlului reciproc contribue, în mare măsură, la realizarea problemelor fundamentale ale consiliului pedagogic, la întărirea unității colectivului, la educarea simțului de răspundere și la atragerea în număr mare a cadrelor didactice în participarea activă la ședințele consiliului.

In sfârșit, are deasemeni o mare însemnătate formularea diferitelor referate și comunicări ale profesorilor și diriginților. Astfel de referate și comunicări dau consiliului posibilitatea să judece sistemul de lucru al profesorilor și principiile pedagogice fundamentale după care se călăuzesc.

Ridicarea calitativă a muncii în școală depinde, în mare măsură, de calitatea muncii consiliului pedagogic. Este evident că stimularea activității consiliului nu poate să nu fie însoțită de îmbunătățirea calității întregului proces pedagogic. Experiența muncii consiliilor pedagogice trebue difuzată și popularizată prin presă; realizările celor mai bune consilii trebuesc discutate la consfătuirile raionale ale învățătorilor și la seminariile directorilor.

Dacă atenția cadrelor didactice se va concentra asupra muncii consiliului pedagogic, aceasta se va reflecta repede în ridicarea nivelului instructiv-educativ al activității din școală.

După V. ALENOV
(Din „Narodnoe Obrazovnie")

In drum spre școală

Știri și fapte

Învățământul superior sovietic

Dela înființarea Statului Sovietic, marele Lenin a pus în fața poporului sovietic sarcina de a desvolta, prin toate mijloacele, știința. Inainte de Revoluție în Rusia erau în total 91 de școli superioare unde învățau 112.000 de studenți. In prezent, există, în Uniunea Sovietică 837 Universități și Institute. Numărul studenților a atins cifra de 700.000, inclusiv acei care urmează școlile superioare fără a-și întrerupe munca în producție. In școlile superioare prin corespondență din Uniunea Sovietică, învață peste 1 miiion de oameni.

Guvernul sovietic a făcut ca școlile superioare să fie accesibile tuturor popoarelor conlocuitoare din Uniunea Sovietică. Dacă, înainte de Revoluție existau Universități numai în 16 orașe mari ale țării, (majoritatea în partea europeană a Rusiei), acum ele funcționează în peste 25 de orașe. In U. R. S. S. nu există azi nici o republică națională care să nu posede Instituții școlare superioare.

Numărul școlilor superioare crește continuu. Anul acesta, au fost înființate peste 300 de Institute noui, — mai ales pedagogice. In afară de aceasta, în școlile superioare existente, au fost înființate noui catedre și secții. Școala superioară sovietică deține un rol important în educarea intelectualilor sovietici. In fiecare an, școlile superioare din Uniunea Sovietică sunt absolvite de peste 100.000 de tineri. Inainte de Revoluție, numărul absolvenților școlilor superioare nu depășea, anual, cifra de 10.000. In timpul planului cincinal postbelic, în Uniunea Sovietică vor absolvi școlile superioare peste 600.000 ingineri, pedagogi, agronomi, medici și alți specialiști.

Datorită grijei pe care Guvernul sovietic o poartă desvoltării științei în Uniunea Sovietică, cadrele oamenilor de știință cresc neîncetat. In Institutele superioare de învățământ și în cele de cercetări științifice lucrează acum peste 150.000 oameni de știință dintre care 10.000 de doctori în știință și profesori, precum și aproape 40.000 de candidați la titlul de profesor în științe și docent universitar.

O aniversare frumoasă

S'au împlinit 30 de ani dela înființarea școlii pedagogice din Djambulsk. In acest răstimp, școala a pregătit peste două mii de învățători, dintre care peste o mie sunt cazahi.

In grădina profesorului universitar Kiziurin

Nu de mult, profesorii de biologie și învățătorii din regiunea Omsk au vizitat minunata grădină a profesorului universitar Kiziurin, unde prin metode miciuriniste se desfășoară experiențe interesante de cultură a fructelor rezistente la ger.

Tov. Cistiacova, agronomul grădinii, a arătat vizitatorilor speciile noui de mere, nuci, struguri, prune și mure, cultivate de profesorul Kiziurin. Tov. Cistiacova a arătat metodele de cultivare a speciilor noui, bazate pe învățătura miciuristă și folosite pentru crearea de plante fructifere adaptate la condițiile din Siberia.

O deplasare în scopuri științifice

Secția de învățământ a regiunii Suma (Ucraina) a organizat o misiune științifică la Leningrad, a unui grup de educatoare din regiune.

Scopul misiunii a fost studierea celei mai bune experiențe a muncii preșcolare și a conducerii grădinițelor de copii.

Membrii secției de învățământ, conducătoarele și educatoarele din Leningrad au întâmpinat cu căldură pe colegele lor ucrainiene.

Din experiența activității unei catedre de materialism dialectic și istoric

Este dela sine înțeles că principala activitate a catedrei noastre este cea didactică, adică, în primul rând, cursurile. Inaltul nivel teoretic nu depinde numai de pregătirea lectorilor ci și de activitatea colectivă a catedrelor, adică de discutarea sistematică a prelegerilor și a problemelor teoretice pe care le conțin acestea. Controlul calității prelegerilor se realizează prin discutarea lor în prealabil și prin analizarea stenogramelor.

De problemele conținutului și metodicei seminariilor se preocupă, de obicei, comisiile metodice de pe lângă catedră. Experiența noastră arată că funcționarea unor asemenea comisii este indicată în facultățile institutelor mari. Ele ușurează munca dusă de catedre pentru analizarea problemelor principiale și crează posibilități de rezolvare mai concretă a problemelor de metodică ale facultăților.

In munca noastră, am folosit două tipuri de seminarii: în primii ani, s'au organizat seminarii care au folosit metoda discutării active, paralel cu prelegerile de materialism dialectic și istoric; în anul IV s'a constituit un seminar special de materialism dialectic, iar în anul V, un seminar de materialism istoric. Metoda principală de activitate a acestor seminarii constă într'un sistem de referate și expuneri, însoțite de discuții desvoltate ale ascultătorilor. Referatele unora dintre studenți la seminariile speciale au devenit baza lucrărilor lor de diplomă.

Seminarul special de materialism dialectic s'a organizat pe baza studierii operelor clasicilor marxism-leninismului de către studenți: „Dialectica naturii", „Materialism și empiriocriticism", „Caiete filosofice", „Anarhism sau socialism?", „Despre materialismul dialectic și istoric", etc. Seminarul de materialism istoric a fost organizat pe baza problemelor: „Lupta lui Lenin și Stalin împotriva teoriei spontaneității", „Forțele care duc înainte societatea sovietică", „Ideologia societății sovietice".

Catedra noastră consideră că practica pedagogică nu trebue să înceapă din anul V, ci din anul IV și că ea trebue să se ducă sistematic în decurs de cel puțin un semestru. Practica pedagogică trebue să reflecte toate aspectele procesului pedagogic (seminarii, consultații, prelegeri). In afară de aceasta, Universitatea trebue să dea studenților și practica din domeniul activității de cercetare științifică, pregătindu-i pentru funcția de colaboratori științifici inferiori. Trebue să se dea mult mai multă atenție activității de cercetare științifică a studenților din facultățile de filosofie. In această privință, cercurile studențești filosofice de cercetări științifice și conferințele au un rol însemnat.

Catedra noastră conduce secția de materialism dialectic și istoric a cercului științific al studenților Facultății de Filosofie. Ea a elaborat și o listă de teme propuse pentru referate și a ales pe conducătorii secțiilor.

La ședințele cercului, se discută referate studențești ca: „Elaborarea legii unității și luptei între contrarii în „Caietele filosofice" ale lui Lenin", „Desvoltarea învățăturii despre materialitatea lumii și despre legile desvoltării ei de către Engels".

Sub conducerea catedrei a fost organizată o conferință pe tema „Materialismul dialectic și darwinismul sovietic creator", la discutarea căreia au fost antrenați studenții Facultății de Biologie. Membrii cercului au participat și la conferința cu caracter teoretic care a avut ca temă „Scopul nostru este comunismul" și la conferința științifică darwinisto-miciuristă a studenților Universităților din Moscova și Leningrad.

Cea mai însemnată condiție de ridicare a nivelului activității didactice este munca de cercetări științifice a catedrei. Anul trecut, toți membrii catedrei noastre au fost antrenați în activitatea științifică închinată studierii problemelor de teorie a societății sovietice și legilor ei de istorie, a filosofiei marxist-leniniste, problemelor materialismului dialectic și istoric și istoriei filosofiei ruse.

Intr'o serie de facultăți (de fizică, matematică, biologie, geologie și economie politică) s'au format seminarii metodologice ale conferențiarilor și profesorilor universitari, având ca sarcină lupta pentru un spirit bolșevic de Partid și clarificarea problemelor actuale ale științei din punctul de vedere al metodologiei marxist-leniniste. In acelaș timp, se studiază operele clasice de materialism dialectic și lucrările noi apărute în domeniul filosofiei și metodologiei științelor naturale. La activitatea seminariilor de filosofie, participă sistematic cadrele didactice și științifice ale Universității. Ședințele seminariilor metodologice atrag un numeros auditoriu studențesc.

Unul din cele mai reușite este seminarul dela Facultatea de Fizică, seminar care s'a format dintr'un mic cerc de filosofie organizat de catedra de materialism dialectic în anul 1946. Aici, au fost analizate referate care tratau problemele fizicii contemporane în jurul cărora se duce astăzi o luptă ascuțită între materialism și idealism. Tot aici, s'au discutat și se discută cărțile noi de filosofie marxistă.

In munca seminariilor, noi căutăm întotdeauna să lichidăm lipsurile, să asigurăm urmărirea unui scop precis, să evităm greșelile teoretice și elementele de obiectivism. Experiența de până acum arată că aceste seminarii îndeplinesc un rol foarte prețios în activitatea catedrei.

Prof. univ.
B. A. Ciaghin
Șeful catedrei de materialism dialectic și istoric a Universității de Stat din Leningrad.
(după „Vestinc Vâsșei Scol")

Din învățăturile lui I. V. Stalin despre educație

In preajma celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin, cadrele didactice din școlile noastre, alături de oamenii muncii din lumea întreagă, îi scriu marelui învățător și educator al întregii omeniri muncitoare, luându-și angajamentul să se călăuzească mereu după învățătura stalinistă. Prin lupta sa neînfricată, prin activitatea lui intensă închinată făuririi omului nou, prin vasta lui operă științifică, I. V. Stalin este cu adevărat educatorul și prietenul omenirii.

Invățătura stalinistă despre educație a extins și a îmbogățit domeniul pedagogiei științifice, desvoltând ideile pedagogice ale lui Marx, Engels și Lenin, în condițiile construirii socialismului și a trecerii treptate spre comunism.

In ședința activului organizației din Moscova a P.C. (b) al U.S. ținută în Aprilie 1928, Stalin arăta că educația și instrucția sunt strâns legate de clasa care le realizează și de condițiile istorico-sociale în care se exercită. Societatea sovietică trebue să utilizeze arma de preț a educației la maximum, pentru a plămădi omul nou purtător al unei culturi avansate.

Marele Stalin are mare încredere în posibilitățile instrucției și ale educației. **„Știința, experiența, tehnica, cunoștința — spune el — toate acestea sunt lucruri ce pot fi însușite."**

Pentru construirea comunismului e nevoie tocmai de cât mai multe cunoștințe științifice și tehnice, pe care tineretul trebue să și le însușească. In cuvântarea ținută la consfătuirea cadrelor conducătoare din economie, la 23 Iunie 1931, I. V. Stalin a căutat să sublinieze acest lucru: **„Nouă nu ne trebue orice fel de conducători, de ingineri și de tehnicieni. Nouă ne trebue astfel de conducători, de ingineri și de tehnicieni, care să fie în stare să înțeleagă politica clasei muncitoare din țara noastră, care să fie în stare să-și însușească această politică și s'o înfăptuiască conștiincios".**

Pentru a putea să-și îndeplinească acest mare rol, pedagogia sovietică consideră că educația socialistă trebue să fie o educație multilaterală, îmglobând atât educația fizică, cât și educația intelectuală, politehnică, morală și estetică a individului, care capătă astfel o educație integrală.

Marele Stalin a arătat, în repetate rânduri, tineretului sovietic, că sarcina sa imediată este de a-și asimila știința. **„Avem în față o fortăreață. Numele acestei fortărețe e știința, cu ramurile ei multiple de cunoștințe. Această fortăreață trebue să fie luată de voi cu orice preț. Această fortăreață trebue s'o ia tineretul, dacă vrea să devină constructorul vieții noui, dacă vrea să devină adevăratul schimb al gărzii vechi".**

Știința aceasta, pe care trebue s'o stăpânească tineretul, se cere să fie o **„știință care nu stă deoparte, nu se izolează de popor, ci este gata să-i slujească, să-i predea toate cuceririle sale științifice și servește poporul, nu cu sila, ci de bună voie și de plăcere".**

Spiritul de inovație, capacitatea de a crea forme noui, corespunzătoare situațiilor noui, ascultarea atentă a experienței și a practicii, iată câteva din trăsăturile pe care tovarășul Stalin le cere științei ce trebuie să devină într'adevăr un bun al întregului popor sovietic. Invățătura stalinistă despre educație ne arată că oricare ar fi specialitatea sa, oricare ar fi ramura sa de cunoștințe științifice, omul de știință sovietic trebue să stăpânească neapărat tezaurul științei marxist-leniniste, fără de care el nu e în stare să aibă nicio cunoaștere exactă, justă, a ramurii specialității sale științifice și nici să devină ceeace se cere oricărui om sovietic — făuritorul și luptătorul lumii noui.

In felul acesta, vechiul mit, creat de burghezime, al savantului închis în turnul său de fildeș, „obiectiv", rupt de viață și de realitate, trebue să fie definitiv spulberat. Legarea științei de viață, de practică, este drumul pe care trebue să meargă oamenii de știință. „Legătura științei cu activitatea practică, legătura dintre teorie și practică, unitatea lor trebue să devină o stea conducătoare a partidului proletariatului" — spune tovarășul Stalin.

Ca și Lenin, Stalin combate stearpa memorare mecanică a cunoștințelor, cerând în schimb o însușire profundă, temeinică, a tezaurului științific.

Dar omul sovietic, pentru a fi cu adevărat constructorul vieții noui, trebue să-și însușească nu numai cunoștințele, ci și noua morală, morala comunistă, atât de deosebită de tot putregaiul moralei burgheze. In locul individualismului burghez, egoist și meschin, morala comunistă cere educarea tineretului prin viața și munca în colectiv. Tovarășul Stalin a manifestat totdeauna cea mai mare grijă pentru om și a cerut educatorilor să se îngrijească de fiecare copil așa cum se îngrijește grădinarul de pomul său preferat. **„Dintre toate capitalurile din lume, cel mai prețios și mai hotăritor capital sunt oamenii"** — spune tovarășul Stalin absolvenților Academiei Armatei Roșii. Această grijă pentru om, pentru ridicarea lui, pentru creșterea și desvoltarea lui, este posibilă numai în societatea socialistă, unde omul a scăpat definitiv de orice asuprire și exploatare.

Dragostea adâncă pentru Patria Socialistă este o trăsătură de bază a moralei comuniste. Tineretul sovietic este educat în spiritul patriotismului sănătos, îngemănat cu sentimentul frăției între popoare, deoarece așa cum spune tovarășul Stalin: „Patriotismul sovietic nu desbină, ci, dimpotrivă, unește toate națiunile și naționalitățile țării noastre într'o singură familie frățească".

Omul sovietic este astfel educat, încât el e pe deplin conștient pentru ce luptă și pentru cine muncește. In locul disciplinei medievale, a bâtei sau a disciplinei mecanice, formaliste, burgheze, școala sovietică a pus la baza educației morale disciplina socialistă, îndeplinirea conștientă a îndatoririlor sociale. Această disciplină **„nu exclude**, spune tovarășul Stalin, ci **presupune subordonarea conștientă și în mod benevol, căci numai disciplina conștientă poate fi o disciplină de fier".**

Școala trebue să pregătească un tineret cu voință de granit, care, după cum spune I. V. Stalin, **„nu cunoaște și nu recunoaște zăgazul, care îndepărtează, prin existența ei dinamică, toate piedicile, care trebue să ducă la bun sfârșit un lucru început, chiar dacă acesta este un lucru mic".**

Educația nu poate fi însă numai opera școlii și a cadrelor didactice. Familia trebue să contribue și ea la această operă de plămădire sufletească a generației viitoare". **Muncitorele și țărăncile,** — spune I. V. Stalin — **sunt mamele și educatoarele tineretului nostru — a viitorului țării noastre. Ele pot mutila sufletul copilului sau să ne dea un tineret cu suflet sănătos, care poate duce țara noastră înainte, după cum femeia mamă simpatizează cu structura sovietică a statului sau a păstrat vederi înapoiate".**

Negăduit însă că marele rol în opera educativă revine tot pedagogului. El trebue să fie, asemenea oamenilor artei, **„un inginer de suflete".** In viața socială a Uniunii Sovietice, învățătorul are un loc de cinste, neîntâlnit niciodată în societatea burgheză. Deaceea, marele Stalin spune cu dragoste și mândrie despre învățătorii sovietici: **„Falanga învățătorilor poporului formează una din părțile cele mai necesare ale armatei celor ce muncesc și construesc o viață nouă pe baza socialismului".**

Este imposibil să vorbești de desvoltarea pedagogiei și a școlii sovietice fără să nu amintești numele lui I. V. Stalin, căci învățământul sovietic este opera măreață a gloriosului Partid Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice și a marelui Stalin.

Pentru noi, cadrele didactice din Republica Populară Română, în munca și strădania noastră de a plămădi un tineret nou, opera, învățătura și activitatea lui I. V. Stalin trebue să fie veșnic far călăuzitor.

CUM NE PREGĂTIM PENTRU LECȚII

O LECȚIE DE MATEMATICI

Când mi-am făcut planul anual de activitate la clasa XI-a am aranjat chestiunile într'o anumită ordine de importanță. Sunt lecții care tratează ideile principale, călăuzitoare ale științei, necesitând o atenție încordată și din partea profesorului și din partea elevilor. Sunt alte lecții, în cercul al doilea de importanță, care decurg foarte ușor dacă primele au fost bine asimilate.

O problemă esențială la clasa a XI-a este: *„Introducerea noțiunii de derivată"*.

Iată cum îmi pregătesc această lecție. Întâi, îmi trec în revistă ideile și scopurile:

— Lecția tratează o chestiune esențială, centrală.

— Noțiunea în sine este dificilă pentrucă e vorba de cantități infinit mici, variabile și elevii trebue să sesizeze că raportul lor e precis, deși fiecare variabilă în parte nu e hotărîtă, măsurabilă, așa cum sunt cantitățile cu care au fost înainte obișnuiți, deși fiecare variabilă e definită mai curând prin *calitatea* ei de a se micșora necontenit, tinzând către zero.

Trecerea dela algebra mărimilor finite la calculul cu infiniți mici nu trebue făcută pe „nesimțite", ca și când am vrea ca elevii să nu bage de seamă că intră într'un domeniu complet nou (așa cum se obișnuia în didactica școlii burgheze). Dimpotrivă. Lucrurile trebuesc puse în adevărata lor lumină. Calculul infinitezimal e o metodă esențial nouă în matematici.

Schimbarea de structură introdusă în știință prin Analiză reprezintă un salt calitativ, o transformare revoluționară, care survine în secolul al XVII-lea, după ce un șir întreg de descoperiri matematice, în *vechea structură*, începând cu Arhimede și terminând cu Pascal au pregătit acest salt calitativ.

— Apariția acestui instrument de calcul matematic a fost impusă de necesitatea rezolvării unor probleme de fizică, grupate în jurul problemei mișcării. Anumite descoperiri tehnice — ceasornicul cu cuc, introducerea artileriei în tehnica războaielor, desvoltarea navigației secolului al XVI-lea— au determinat luarea în studiu a fenomenelor dinamice.

Analiza este instrumentul matematic propriu pentru studiul fenomenelor naturii în care starea e variabilă cu timpul și spațiul.

— Elevii trebuesc antrenați la lucru pentru o întreagă perioadă de timp, în același domeniu.

Aceste constatări mă decid să acord acestor lecții două ore consecutive, să introduc, dela început, o atmosferă deosebită, atrăgând atenția că e vorba de o lecție importantă.

Mă hotărăsc să trasez în această lecție tot cadrul capitolului „derivate", urmând ca, într'o serie lungă de lecții, să tratez diversele probleme într'un cadru dat, cunoscut.

Lecția aceasta trebue să constitue un *tot*. Vreau deci ca, în această lecție, elevii să prindă ideia esențială de derivată (fără a-i face stăpâni pe procedeele de calcul); să se convingă de importanța chestiunii — pentru a-i antrena să învingă dificultățile și să străbată cu curaj tot drumul pregătirilor necesare pentru a ajunge la probleme cu interes propriu, problemele aplicative — și să le întăresc acest curaj, înfățișându-le și o schiță istorică.

Iată care sunt mijloacele pe care le voi folosi în acest scop. Am avut grijă, în lecțiunea anterioară, să prezint infiniții mici, al căror raport are o valoare determinată. Voi aminti un exemplu sau două. Voi anunța că această problemă a raportului unor infiniți mici ne va preocupa îndeaproape. Ca să reiasă importanța chestiunii, voi arăta elevilor că ei mănuesc noțiuni vagi, pe care nu le-au definit precis. Ce înseamnă că un automobil a atins în acest moment 80 km. la oră? Așteptăm noi o oră ca să vedem că parcurge 80 km.? Va merge el, în tot acest timp, cu 80 km. pe oră?

Le definesc apoi viteza medie — raportul între spațiu și timp — și viteza la un moment dat ca o limită a vitezei medii, ca un raport de infiniți mici.

Introduc definiția derivatei. O concretizez, tratând deocamdată cazul: $s = \frac{at^2}{2}$

Anunț elevilor că noțiunea de derivată intervine în multe alte chestiuni de fizică și că e importantă și în geometrie.

Reprezint curba $y = x^2$ — care s'a studiat la începutul anului — și le arăt că raportul $\frac{k}{h}$ îmi arată unde crește curba mai repede și unde mai încet. Dau interpretarea geometrică a derivatei — fără a intra în discuția tuturor cazurilor, deoarece urmăresc numai degajarea ideii (pe care în mod sistematic o voi trata ulterior).

Arăt că ideia de derivată e foarte utilă atât în fizică cât și în geometrie, că ea e simplă în fond, dar s'ar putea ca unii să aibă dificultăți în înțelegerea ei. Le voi spune că așa s'a întâmplat și în istorie... Calculul cu infiniți mici s'a ivit ca o necesitate pentru explicarea mișcării planetelor, el a fost un instrument matematic esențial pentru fundamentarea și desvoltarea mecanicii și a altor capitole de fizică. Dar, la apariția lui, unii oameni de știință, anchilozați în tipare de gândire învechite, au considerat că e o „absurditate" să pretindem că putem face calcule precise cu cantități care se topesc și dispar.

Istoria a arătat că oamenii cu spiritul deschis pentru ideile noi au avut dreptate și că ei au fost acei care au dus știința la progrese noi și însemnate.

Considerarea calculului cu infiniți mici a fost o schimbare revoluționară în structura științei matematice, care s'a impus printr'o luptă între vechi și nou.

Voi arăta lupta pe care a dat-o filosoful idealist Berkeley prin considerațiile sale teologice reacționare, pentru a opri desvoltarea Analizei. Voi arăta că oamenii de știință care luptă pentru admiterea în știință a Analizei sunt progresiști, pentrucă ei se silesc să prindă mai bine studiul fenomenelor naturii și că, deci, în mod necesar ei trebue să învingă.

Această luptă trebue s'o dăm fiecare dintre noi cu noi înșine pentru a putea trece dela obișnuința calculului cu cantități finite la calculul cu infiniți mici.

Voi studia, ca exercițiu, aflarea pantei tangentei la parabolă în punctul $x = 1$ și aflarea vitezei unui corp în cădere, cerând elevilor să reflecteze serios asupra chestiunilor expuse.

Lecțiile următoare vor fi mult mai ușoare căci se vor desfășura într'un cadru de idei trasate și cu elevi care s'au convins de necesitatea efortului. O serie de lecții vor aplica noțiunea de derivată pentru a găsi formule de calcul. Lecții de exercitii vor fixa procedee de calcul, iar lecțiile în care se va aplica derivata la studiul curbelor și la probleme de fizică vor da ocazia să se revină, să se sublinieze și să se precizeze noțiunea de derivată și importanța ei.

După ce mi-am făcut planul, mă gândesc dacă posed bine tot materialul științific necesar; revăd ceeace nu posed destul de bine. Caut, în istoria științelor, numele celor care au dat lupta pentru sau împotriva admiterii Analizei în știință; caut și detalii asupra acestei lupte. Voi vorbi în special de Newton arătând că descoperirea mecanicii e legată strâns de calculul cu infiniți mici. Voi recomanda elevilor să citească cartea „Isaac Newton" de acad. Vavilov, amintindu-le că ea există în biblioteca școlii.

După ce mi-am studiat bine planul, intru în clasă atent și gata de a face față neprevăzutului. Lecția mea nu trebue să fie o simplă executare mecanică punct cu punct, a planului. Ea înseamnă o problemă nouă: dirijarea realității pe liniile mari, prevăzute în plan.

Sau, cum s'ar zice în matematică, planul bine alcătuit este o condiție necesară, dar nu suficientă, pentru reușita lecției.

Prof. Eugen Rusu

Cum ne pregătim pentru lecțiile noastre? Cum facem ca elevii noștri să ne poată urmări, să poată înțelege și să-și poată însuși materialul predat la lecție?

Cum putem face cu lecția noastră să fie, în adevăr, forma de bază a învățământului?

Iată întrebări care preocupă pe fiecare învățător și profesor?

Pentru a veni în ajutorul tuturor tovarășilor care muncesc în câmpul școlii, începem publicarea unei serii de expuneri culese de pe teren, cuprinzând experiențe și sugestii în legătură cu pregătirile pentru o lecție cât mai bună.

In cadrul schimbului de experiențe, acest material poate fi util, trezind și stimulând interesul pentru îmbunătățirea muncii didactice.

Mergând pe linia luptei împotriva superficialității și a improvizațiilor, popularizând experiențele cu un conținut nou și valoros, redacția roagă pe tovarășii învățători și profesori să analizeze critic cele publicate în această pagină și să comunice atât constatările cât și experiențele lor.

O lecție de economie politică

Astă seară am de predat la clasa a XI-a B a Liceului Seral Nr. 1 o lecție de economie politică.

Planul de lucru pe semestrul în curs indică pentru data respectivă subiectul: **„Nașterea capitalismului. Acumularea primitivă".**

La predarea acestei lecții, țin seama de faptul că elevii au studiat mai înainte trecerea dela feudalism la capitalism și cunosc, în linii generale, procesul de formare a capitalului. Le-am recomandat de mai înainte lucrarea lui Fr. Engels „Decăderea feudalismului și ridicarea burgheziei", lucrare pe care o bună parte a elevilor au și citit-o.

La liceul nostru, ora este de 40 minute, așa că trebue să sistematizez astfel materia, încât să am timpul necesar pentru repetiția pregătitoare, predarea lecției noi, fixarea cunoștințelor și trecerea la lecția viitoare, care va fi „Nașterea capitalismului în țara noastră".

Știu că elevii liceului seral sunt ocupați ziua în producție și de aceea ei trebue să plece din clasă cu lecția învățată.

Cum voi realiza toate acestea?

Munca mea va fi ușurată de faptul că elevii cunosc oarecum subiectul. De aceea, lecția va avea și un caracter interogativ — pe lângă cel expozitiv. Elevii mai ridicați vor contribui și ei la predarea cunoștințelor noi, evitându-se astfel plictiseala repetării unui subiect cunoscut.

Este foarte important ca, în cele 40 minute ale orei, să pot realiza o lecție închegată, completă și limpede pentru toți. Pentru aceasta, acord un minut momentului organizatoric, dela intrarea în clasă până la începerea verificării cunoștințelor anterioare (absențe, obținerea liniștei perfecte, etc.) Un minut pare puțin, dar la școala noastră el este suficient, pentrucă elevii sunt oameni în vârstă, obișnuiți cu disciplina muncii, care știu că orice întârziere le răpește din timpul necesar învățăturii.

Pentru verificarea cunoștințelor, acord 10 minute, în care voi examina doi elevi. Ei vor fi probabil Ghitu Petre și Cătănescu Florea, dintre care primul este mai ridicat, iar al doilea mai slab.

Dacă socotim că mai trebuesc neapărat cinci minute pentru fixarea cunoștintelor noi și un minut pentru legătura cu lectia viitoare, îmi rămân exact 22 minute, plus un minut în care voi indica lectia în manual. Este foarte important ca predarea lecției noi să înceapă în aceste 22 minute.

Abia după fixarea cadrului obiectiv în care se va desfășura lectia, trec la strângerea și sistematizarea materialului de predat. Folosesc, pentru aceasta lectiile din cursul elementar al lui **B. Zaharescu**: „Nașterea modului de producție capitalist", „Descompunerea societății feudale" și „Societatea capitalistă". Cursul mă trimite la „Capitalul" lui **K. Marx** (Vol. I) și în plus, revăd problema alungării iobagilor de pe moșii din lucrarea lui Engels: „Decăderea feudalismului și ridicarea burgheziei".

Imi notez ideile principale și exemplele cele mai bune, trecând apoi la sistematizarea lor.

Din cauza timpului de predare redus trebue să alcătuesc astfel planul de lectie, încât verificarea cunoștințelor să servească totodată și ca introducere pregătitoare pentru lecția nouă.

Imi întocmesc următorul plan, în caietul de planuri:

Plan de lecție la Economia Politică
25 Noembrie 1949
Lecția XXI-a cl. XI B.
Nașterea capitalismului. Acumularea primitivă.

I. **Scop:** Să arăt căile prin care s'au format primele mari acumulări de mijloace de producție și cum forța de muncă a devenit o marfă. Reiese concluzia: capitalul s'a format prin violență și furt.

II. **Momentul organizatoric** 1 minut

III. **Verificarea cunoștințelor.** 10 minute (Cătănescu și Guțu P.) Probleme: a) Ce cauze duc la descompunerea societății feudale și la ridicarea burgheziei?

b) Ce elemente presupune exploatarea capitalistă? (Mâna de lucru liberă și mari acumulări de mijloace de producție).

c) Cine a tratat problema ridicării burgheziei și în ce lucrări?

IV. **Expunerea lecției noi,** 22 minute.

a) Cum se formează mâna de lucru liberă la începutul capitalismului. (5 minute) — iobagii sunt goniți de pe moșii. Exemplu: Anglia „oile i-au mâncat pe oameni".

— iobagii fug de pe moșii din cauza mizeriei.

— o parte din meseriașii iobagi care se răscumpără, cad imediat în proletariat.

b) Formarea primelor mari acumulări de mijloace de producție (10 minute).

— Inventiile și descoperirile geografice (sec. XV-XVII) îmbogățesc pe negustori și cămătari. Devastarea ținuturilor cucerite. Exemplu: America: conchistadorii.

— Comerțul cu negrii (Africa — America).

— Rolul statului:

1) Războiul de cotropire și jaf. Ex.: Războiul anglo-bur și cel franco-german (1870—1871).

2) Impozite apăsătoare asupra țăranilor și a proletariatului în formație.

3) Protecție și înlesniri capitaliștilor în formație. Ex.: Legi pentru încurajarea industriei naționale.

c) Concluzie (2 minute) Capitalul s'a format prin violență și furt în dauna populației sărace și a celei din colonii.

d) Definiție: Procesul formării primelor exploatări pe bază capitalistă se numește acumulare primitivă.

e) Procesul acumulării primitive continuă în țările capitaliste și în țara noastră. (5 minute).

a) Prin furturi dela Stat. Ex.: marile afaceri cu furnituri militare (Skoda) și civile (Anton Dimitriu).

b) Prin războaie de jaf. Ex.: italo-abisinian, chino-japonez.

V. **Fixarea cunoștințelor:** 5 minute.

a) Cum au devenit iobagii proletari?

b) Cum s'au format primele mari acumulări de mijloace de producție?

c) Care este rolul Statului în formarea capitalului?

d) Pe ce căi continuă azi acumularea primitivă în țările capitaliste?

VI. **Trecerea la lecția viitoare:** 1 minut.

In România formarea capitalului a urmat aceleași căi, adaptate specificului local.

VII. Indicarea capitolelor de citit în manual (1 minut).

★

Cu planul astfel alcătuit, intru în clasa a XI-a B. a Liceului Seral Nr. 1.

Prof. N. Savu

O ȘEDINȚA DE REFERATE IN CADRUL CERCULUI DE FIZICA

Problema activității în cercurile de specialiști a fost adeseori discutată în ședințele consiliului pedagogic dela școala noastră. In urma acestor discuții, s'a luat hotărîrea ca fiecare profesor să propună spre studiere o serie de teme, care să alcătuiască subiectele referatelor pe care le vor ține elevii în cadrul activității cercurilor pe specialități.

Toate subiectele propuse au fost discutate în colectiv. Unele s'au înlăturat, altele au fost completate. La fixarea subiectelor s'a ținut seama, în special, de importanța lor pentru practică și de aportul ce-l pot aduce în educția și instrucția elevilor.

Printre subiectele de Fizico-Chimie pe care le-am propus a fost și acela despre „cataliză și catalizatori". Motivele care m'au determinat să aleg această temă au fost următoarele: în primul rând, catalizatorii prezintă o deosebită importanță în industria chimică. Prin folosirea lor rațională s'a ajuns, în multe cazuri, la simplificarea procesului de producție, s'a ridicat productivitatea muncii și s'a redus prețul de cost (ex. acidul sulfuric, cauciucul sintetic). Apoi, în manualele școlare se pomenește sporadic despre catalizatori la anumite sinteze, fără a se da explicare și o precizare a acțiunii lor. Ca urmare, multor elevi le-a apărut acțiunea catalitică a platinului ca ceva misterios. Mi-am dat seama că, adâncind studiul catalizei, vom combate și mai puternic misticismul și superstițiile. Apoi, cunoașterea catalizei și a catalizatorilor desăvârșește instrucția politehnică a elevilor.

In a doua săptămână a lunii Noembrie am adus la cunoștința elevilor din clasa XI temele propuse pentru referate. După ce au fost puși în fața tuturor temelor propuse pe întreg anul școlar, elevii au fost solicitați să-și aleagă una, pe care cred că o pot desvolta în condițiuni mai bune. Trebue să spun că tema referitoare la catalizatori nu a fost aleasă de niciun elev la prima prezentare. Numai după o prealabilă lămurire asupra importanței și a posibilităților de informare, elevul Z., unul dintre cei mai buni din clasă, s'a oferit să desvolte această problemă.

Am discutat cu el în linii largi această temă, ascultând în special părerea lui, apoi i-am recomandat și precizat bibliografia necesară și anume: manualele de chimie cl. IX, X și XI; „Chimia în laboratoare și uzine" de I. J. Focșeneanu și „Introducere în chimia fizică" de Eugen Angelescu (pag. 430-438). I-am atras, totodată, atenția că ultima carte recomandată este cam grea, dar că voi fi gata să-i dau toate lămuririle asupra oricărei chestiuni ce i s'ar părea de neînțeles.

Pentru ca îndrumările pe care le voi da să fie în adevăr folositoare și juste, am căutat dinainte să cu leg eu însumi materialul informativ, să trieze acest material și să fac un plan asupra conținutului ce trebue să-l aibă referatul. Planul făcut de mine a fost următorul:

Tema: *Referat asupra catalizei și catalizatorilor.*

Conținutul:

— *Cataliza în industria acidului sulfuric. Comparație între metoda veche a camerelor de plumb și metoda de contact prin catalizatori.*

— *Cataliza în fabricarea acidului acetic, după metoda Cucerov.*

— *Cataliza în obținerea grăsimilor solide din cele lichide necomestibile.*

— *Definirea acțiunii catalitice.*

— *Teorii asupra modului în care acționează catalizatorii. Teorii fizice și chimice. Teoria absorbției (Faraday și Bodenștein), cataliza produsă de pereții vasului. Soluțiile coloidale de metale acționează mai energic (fermenții neorganici a lui Bredig). Explicarea catalizei prin formarea compușilor intermediari și critica acestei teorii. Teorii asupra activării electrice a moleculelor. Forța catalitică. Ipoteza lui Mendeleiev. Teoria rezonanței și a catalizei electronice. Activitatea dusă de Institutul de chimie organică din Moscova. Teoriile noui ale lui A. A. Balandin, S. Z. Rojinski, N. I. Colezev și alții.*

— *Interpretarea mistică a catalizei de către știința apuseană prin așazisă „forță catalitică".*

— *Explicarea dată de savanții sovietici fenomenelor de cataliză a adus o contribuție reală progresului științei, prin interpretarea fenomenelor pe baza materialismului dialectic.*

★

Elevul Z. s'a prezentat la mine în mai multe rânduri. Am discutat și am lămurit cu el toate chestiunile referitoare la acest referat. L-am ajutat să-și alcătuiască planul referatului și lămuririle date i-au indicat calea pe care trebue să meargă. Au fost și chestiuni pentru lămurirea cărora a trebuit să stăruu mai mult. Am căutat să întrebuințez exemple și imagini plastice și astam reușit să-l fac să înțeleagă fenomenele cât complet.

L-am sfătuit pe elev să vorbească liber, fără să se, du-se de câteva note are dar el mi-a spus că spus curajul s'o facă. I-a atunci să citească referatul scris de câteva , dacă se poate cu glas pentru a avea acel necesare sublinie nilor mai impo evita prin aceas să devină monoton și să par lipsit de interes.

In preziua ședinței de referat mi-am făcut următorul plan:

Iată acest plan:

Tema: *Lecția referat „Cataliză catalizatori".*

Referatul va fi susținut de elevul Z.

Scopul: *Cunoașterea acțiunii catalitice a diverselor substanțe. Combaterea idealismului și misticismului.*

Cuprinsul pe scurt. *Aici am trecut cuprinsul referatului așa cum a fost dat mai sus.*

Organizarea lecției:

a) Luarea prezenței elevilor, pregătirea pentru audierea referatului, fixarea elevului care va conduce ședința.....3 minute.

Ședința va fi condusă de elevul D. S.

b) Referatul elevului Z. ...30 minute.

c) Intrebări lămuritoare ce urmează a fi puse de elevi și la care va răspunde elevul Z. . . . 3 minute.

d) Discuțiile elevilor asupra referatului...5 minute.

e) Concluziile profesorului . . . 4 minute.

Concluziile mele vor privi următoarele probleme:

1. Dacă întrebările puse de elevi au fost juste. Eventual voi răspunde la întrebările care nu au fost suficient lămurite.

2. Legătura între știință și practica industrială. Contribuția oamenilor de știință sovietici la rezolvarea acestei probleme. Idealismul și materialismul în știință.

Pregătirea unei asemenea ședințe de referate necesită un efort deosebit, atât din partea profesorului, cât și a elevilor. Ca urmare, îmi propun să nu organizez mai mult de 10-15 referate în cursul întregului an școlar. La început voi întâmpina greutăți mari, dar știu că, prin stăruință, le voi putea învinge.

Prof. M. Mazilu
Liceul de băeți Nr. 4 București

O lecție pentru cursul de alfabetizare

Cunoașterea pronunțării corecte a fiecărui sunet și scrierea corectă a literelor corespunzătoare înseamnă o îmbogățire a vocabularului vorbit și scris al adultului și totdeodată, posibilitatea acestuia de a-și lărgi orizontul ideologic, politic, cultural și profesional.

Astăzi, când massele largi populare muncesc din răsputeri ca să construiască socialismul, când toți oamenii muncii sunt chemați la o viață politică, socială și culturală, lichidarea analfabetismului devine una din sarcinile principale ce revine tuturor cadrelor didactice integrate în lupta clasei muncitoare.

Având în vedere, deci, importanța muncii de alfabetizare precum și scopul acestei munci, iată cum înțeleg să-mi pregătesc lecția de scris-citit: „Sunetul și litera Z" din abecedarul care se folosește la centrele de alfabetizare.

Ca la toate lecțiile de scris-citit, voi folosi materialul sovietic ce se referă la alfabetizarea adulților. Acest material mă ajută să întrebuințez o metodă justă de predare, să folosesc materialul didactic potrivit intereselor lor, să leg fiecare lecție de activitatea practică a adultului și să trezesc un deosebit interes pentru scris și citit în special, pentru ridicarea nivelului cultural în general.

Pentru ca lecția să fie cât mai vie și cât mai legată de concret, va trebui ca, mai întâi, să-mi pregătesc materialul didactic necesar, care va consta din: un tabolu asemănător celui din abecedar, care să reprezinte câteva aspecte din ravagiile războiului, litera respectivă, mare, mică, de mână și de tipar, decupată din carton roșu; un grup de litere pentru mine și câte una pentru fiecare cursist; cuvinte decupate din hârtie albă și lipite pe fond roșu, în care litera Z să se găsească în început, la sfârșit și la mijloc (exemplu: ziar, lucrez gazetă); titluri de ziar, lozinci, ale căror cuvinte să cuprindă litera Z.

Voi trece apoi la întocmirea planului de lecție.

In prima parte a lecției, îmi propun să verific cunoștințele vechi, dobândite la lecțiile anterioare.

După aceasta, intuind tabloul va trebui să întrețin o scurtă convorbire cu adulții, despre nenorocirile pe care le aduce războiul, despre lupta lagărului democratic în frunte cu U.R.S.S. pentru menținerea păcii și despre mobilizarea generală a oamenilor muncii din lumea întreagă pentru menținerea păcii și împiedicarea imperialiștilor de a deslănțui un nou război. Voi încheia convorbirea cu lozinca pe care ei au strigat-o de 7 Noembrie: „Jos cu cei ce vor război!".

Pentru a ajunge la cunoașterea sunetului Z, va trebui să despărțim lozinca în cuvinte, cuvintele în silabe și în sunete. Mă voi opri asupra cuvântului război, pentrucă în el se găsește sunetul pe care vreau să-l predau. Sunetul nou va fi găsit de cursiști și pentru aceasta voi face analiza cuvântului în felul următor:

Voi pronunța cuvântul rar, accentuând fiecare silabă, cu o ușoară lovire a mesei cu creionul. Vom stabili câte silabe are cuvântul și care sunt. Voi trece la despărțirea silabelor în sunete. Silaba întâia este formată din sunetele: r, ă și z. Ii voi întreba ce sunet nu cunosc și îi voi pune să-l pronunțe, explicându-le poziția limbii și a dinților; limba se proptește de dinții de jos, iar gura e ușor întredeschisă. Vom analiza silaba a doua și apoi vom trece la sinteza cuvântului. Vom reface mai întâi silabele și apoi cuvântul.

Pentru a conduce bine această lucrare, îmi voi pregăti următoarea schemă grafică:

război

răz	boi
r ă z	b o i
răz	boi

război

După cunoașterea și pronunțarea corectă a sunetului Z, voi ajuta cursiștii să cunoască litera, folosind materialul didactic pe care mi l-am procurat. Voi arăta litera de tipar, pe care o voi înfige pe tablă cu o pioneză. Voi împărți cursiștilor câte o literă, pentru a le întregi alfabetul decupat pe care-l au fiecare. Voi cere cursiștilor să caute litera pe o bucată din ziar, într'un titlu, sau la gazeta de perete.

Imi pregătesc, de asemenea, cuvinte care să aibă pe Z la început, (ziar, zidar), cuvinte cu Z la sfârșit (caz, obraz) și în fine cu Z la mijloc (căzut, gazetă). Le voi cere să-mi spună și alte cuvinte cu această literă și s'o găsească, după ce au amestecat-o cu restul literelor învățate.

Mă voi preocupa apoi de formarea cuvintelor din litere decupate, după ce, în prealabil, le-am făcut analiza. Voi începe cu cuvinte de o silabă, de două, etc. După ce voi face câteva exerciții pe tablă, voi pune pe adulți să compună singuri cuvinte pe care să le citească. Procedând în felul acesta, ei se vor deprinde cu cititul conștient și corect.

După aceste pregătiri, cursiștii vor fi conduși la scrierea literei. O voi scrie mai întâi eu pe tablă Voi face analiza semnelor grafice cu ajutorul cărora se scrie și voi scrie litera pe fiecare caiet. Vom compara litera de mână cu cea de tipar. Cursiștii vor trece pe rând să o scrie la tablă, iar cei din bănci o vor scrie pe caiete. Vom scrie pe rând, toate cuvintele analizate și apoi cuvintele noi. Vom vorbi despre cuvintele ce se scriu cu literă mare și le voi arăta această literă pe care o voi compara cu cea mică. De asemenea, se vor scrie câteva nume proprii, de obicei din familia cursistului sau din întreprinderea în care lucrează, pentru a-și da imediat seama de folosul ce le aduce învățarea acestei litere.

Pentru consolidarea cunoștințelor, voi face o recapitulare a celor învățate, privind: analiza cuvintelor, pronunțarea, citirea și scrierea literei Z și lectura bucății din abecedar dela pagina 55.

In aplicare, pentru fixarea cunoștințelor și pentru formarea deprinderii de a citi, voi ajuta pe fiecare cursist să citească lecția din abecedar, iar pentru formarea deprinderii de a scrie, le voi cere să scrie cuvinte și propoziții, care să reflecte propria lor viață.

Un exercițiu care mă va ajuta să-mi dau seama dacă adulții disting într'adevăr sunetul Z, va fi următorul: le voi cere să alcătuiască cuvinte prin adăogarea unui sunet nou la un cuvânt dat, sau numai prin schimbarea așezării acelorași sunete. De exemplu, în jurul cuvântului caz, se pot alcătui următoarele cuvinte: caz, zac, cazac, iar prin adăogare de noi sunete, macaz, necaz, etc.

Pentru acasă, cursiștii vor copia bucata de citire și vor învăța să o citească curent.

Pregătindu-mi lecțiile în felul acesta, cred că voi reuși să le trezesc cursiștilor mei interes pentru învățătură, dragoste pentru scris și citit, precum și încredere în forțele lor proprii.

Constanța Teodorescu
Sc. Pedagogică nr. 1 fete — București

A apărut

B. ZAHARESCU

MANUAL DE ECONOMIE POLITICĂ PENTRU INVĂȚĂMÂNTUL MEDIU

Ediția IV-a

488 pag. **150 lei**

O lecție de biologie

Reușita unei lecții depinde în bună măsură de minuțioasa ei pregătire.

Pentru mine, prima fază a pregătirii unei lecții începe cu mult înaintea zilei în care trebue s'o predau și constă — în primul rând — în strângerea materialului bibliografic: articole din reviste, însemnări pe marginea conferințelor ascultate, rezumate sau extrase din lucrările apărute în legătură cu subiectul lecției, — toate acestea consemnate într'un mic fișier și rânduite pe probleme.

Strângerea materialului documentar m'a preocupat mereu și n'am scăpat niciun prilej de a-l completa. Materialul este aranjat după obiecte și lecții, astfel încât îmi este foarte ușor să-l găsesc și să-l consult.

Pentru lecția „Selecția artificială", pe care va trebui s'o predau în ziua de 10 Decembrie, în afară de broșurile recomandate elevilor pentru lectură, am folosit numeroasele notițe luate la conferințele ascultate, precum și volumele „Valabilitatea animalelor și plantelor în stare domestică", „Originea speciilor" de Darwin, „Situația științelor biologice în U.R.S.S." de Lisenco.

Odată cu recitirea materialului bibliografic am hotărît și materialul intuitiv pe care-l voi folosi la lecția „Selecția artificială". Cum acest material nu se găsea în școală, am ridicat problema confecționării lui în cadrul cercului de studii.

Elevii Holca Mihai, Mateescu Lucian și Neagu Ion și-au luat sarcina de a confecționa trei planșe: rasele de porumbei domestici, rasele de câini și varietățile de varză cultivată.

Am stabilit o lectie de verificare a cunoștintelor pentru ziua de 7 Decembrie în care am insistat asupra acelor capitole din materia făcută până acum care asigură elevilor suficiente noțiuni pentru asimilarea noilor cunoștințe ce urmau să li se transmită în lecția următoare.

Ultima fază a pregătirilor mele constă în coordonarea cunoștințelor cuprinse în capitolul din manual și a materialului bibliografic suplimentar, precum și sistematizarea întregului material.

Scopul instructiv al lecției urmărește cunoașterea originii raselor de animale domestice și a varietăților de plante cultivate precum și mijloacele prin care s'a ajuns la bogata varietate a raselor de animale domestice și a soiurilor de plante cultivate. Voi arăta elevilor că ființele se transformă, că omul poate modifica și dirija desvoltarea organismelor, obținând soiuri cât mai utile. Voi trece apoi la combaterea concepției mistice a fixității speciilor.

Imi însemn în plan cuprinsul lecției pe scurt și momentele principale ale desfășurării lecției: momentul organizatoric, în care voi nota absențele și voi expune planșele: legătura lecției precedente cu cea curentă (întrucât lecția nouă a fost precedată de o lecție de verificare a cunoștințelor, voi face numai o evocare a noțiunilor necesare asimilării noilor cunoștințe; mi-am notat aici atât întrebările pe care le voi pune cât și elevii pe care-i voi interoga.

Voi comunica apoi subiectul lecției noi: modul cum se pot obține soiuri noui de plante și animale prin „selecția artificială". După expunerea noilor cunoștințe voi arăta elevilor că ființele, departe de a fi fixe, se transformă sub influența condițiilor de existență (aplicarea legii dialectice a mișcării). Omul poate cunoaște legile de desvoltare a ființelor și poate dirija modificările lor, în sensul corespunzător nevoilor sale. Le voi vorbi despre savanții biologi sovietici, adevărați continuatori ai darwinismului creator în domeniul selecției artificiale.

Voi insista și asupra importanței practice a selecției artificiale prin care se pot ameliora și crea rase și varietăți noi. Voi vorbi despre înființarea Gospodăriilor Agricole de Stat și Colective care deschid perspectiva ameliorării și creării noilor soiuri de animale și plante ducând astfel la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Pentru fixarea cunoștințelor voi reveni prin întrebări asupra celor explicate, după care, ca o pregătire pentru lecția următoare, voi arăta că teoria selecției artificiale a servit lui Darwin ca punct de plecare în explicarea evoluției viețuitoarelor prin selecția naturală.

In cursul lecției, voi folosi ca material didactic planșele executate de elevi cu rasele de câini, porumbei, câini și varietăți de varză cultivată.

Ca teme pentru acasă voi indica lectura capitolului din manual: pagina 52-58 și voi recomanda ca lectură suplimentară: Zavadovski B. N. „Originea animalelor domestice" și Mołotcikov A. I. „Cum transformă omul natura plantelor".

Voi anunța că lecția „Selecția artificială", împreună cu celelalte capitole privitoare la darwinism vor forma obiectul unei teme, prelucrate și adâncite la cercul de studii „Științele Naturii"; iar ca lecție practică, voi anunța o excursie la o Gospodărie Agricolă de Stat.

Constantin Rădoi
Profesor la Liceul de băieți Nr. 6

Lupta pentru cultură în R. P. R.

Lumina cărții pătrunde tot mai mult în satele din Munții Apuseni

Zeci de internate pentru copiii țăranilor muncitori

Regimul burghezo-moșieresc ne-a lăsat o moștenire grea în ținuturile locuite de moți: regiuni compacte de analfabeți, școli puține și neîncăpătoare, cu învățători improvizați ori neînțelegători ai situației oamenilor din aceste părți.

Locuind în sate risipite pe distanțe mari până la 20 km., pe vârfuri și coame de munți, trebuind să parcurgă distanțe mari, goi flămânzi, copiii moților n-puteau veni la școală. Mulți, lăsați acasă singuri de părinții plecați în câmpie, nesupraveghiați și nedrumați, copiii creșteau cum erau educați la voia întâmplării.

In acest timp stăpânirea capitalistă defrișa masive întregi de păduri, ghiftuindu-se pe seama mizeriei și a stării de înapoiere culturală în care erau ținuți moții.

La propunerea Comitetului Județean al U.M.R.-Cluj, Comitetul Provizoriu Județean a deschis o largă acțiune de școlarizare a copiilor din Munții Apuseni. S'a format o comisie județeană, alcătuită din delegați ai Comitetului Provizoriu și ai organizațiilor de massă, care a primit însărcinarea să studieze această problemă și să pornească la realizarea școlarizării copiilor din aceste regiuni.

Din cercetări pe teren, Secția de Invățământ a ajuns la concluzia că nu există decât o singură posibilitate pentru școlarizarea moților și anume, organizarea de internate. Astfel, în comuna Călățel, un castel stăpânit altădată de un moșier a fost transformat în internat pentru 80 de elevi. Alte două clădiri s'au amenajat în acelaș scop, la Huedin și Ciucea. Ele vor găzdui elevii din comuna Poiana Horia, Rogojel, Răchițele și Vânători.

La Beliș, din inițiativa Comitetului Provizoriu Comunal, s'a amenajat un internat pentru 81 elevi din satele din jur.

La Jilău, vor fi găzduiți într'un internat elevii ciclului II din Mărișel, Ruseștii, Muntele Rece, Someșul Rece, Uzina.

Prin efortul țărănimii muncitoare, au mai luat ființă câteva internate care sunt susținute prin contribuția părinților. Astfel, la Negreni, funcționează un internat cu 60 de copii, care vin dela o distanță de 20 km., din Bucea și Negreni.

La Rișca-Onicești, sunt internați 40 de copii care vin dela o distanță de 4—14 km., din satele din jur: Dealul Botei, Dealul Negru, Lăpustești, etc.

La Stana, sunt internați 30 de copii, iar la Zamșăncari 26 de elevi dela ciclul II. In mijlocul munților, funcționează internatele dela Săceu și dela Măguri, fiecare cu 40 de copii.

In cinstea zilei tovarășului Stalin, Secția de Invățământ și-a fixat o lozincă: „Niciun moț fără carte". Pentru realizarea acestui angajament nu va precupeți niciun efort, îngrijindu-se ca internatele să funcționeze cât mai bine, pentru a asigura frecvența de sută la sută a copiilor din Munții Apuseni.

Cristea Viorica
Insp. Preșcolară-Cluj

Invățătorii trebue să fie activiști neobosiți în munca din Căminele Culturale

Dacă ne-am întoarce înapoi cu câțiva ani, pe timpul regimului burghezo-moșieresc și ne-am aminti cum arătau satele noastre iarna, le-am vedea amorțite, acoperite de pături groase de zăpadă, pustiite de vânturi reci, fără nici un fel de viață.

Dar de cinci ani încoace țărănimea muncitoare, condusă de clasa muncitoare, a pornit pe drumul luptei pentru alungarea întunericului lăsat de regimul burghezo-moșieresc. Regimul de democrație populară din țara noastră acordă o atenție deosebită operei de ridicare a nivelului cultural al masselor muncitoare.

Sub conducerea P.M.R. revoluția culturală a început să se desfășoare în cei doi ani dela proclamarea Republicii cu pași siguri și puternici.

Dela an la an se ridică nivelul material și cultural al oamenilor muncii din R.P.R.; 16.000 școli cu 2 milioane de elevi, 10.000 Cămine Culturale, iată cifre care vorbesc despre progresul real al țării noastre.

In satele noastre au luat naștere, cu ajutorul Partidului, căminele culturale.

In vara trecută, căminele culturale, sprijinite și îndrumate de organizațiile de Partid, au înregistrat succese mari în domeniul culturalizării masselor muncitoare dela sate. Numărul ședătorilor duminicale a crescut la 21.513, numărul participanților a depășit cifra de 3.000.000, numărul bibliotecilor a crescut la 8.868, și peste 500.000 activiști au fost antrenați în munca căminelor culturale.

Dacă în timpul verii, când muncile agricole sunt în toi, au fost obținute asemenea rezultate, cu atât mai mult pot fi ele sporite în timpul iernii.

Se impune, deci, ca perioada de iarnă, când țăranii muncitori au mai mult timp liber, **să fie folosită din plin pentru desfășurarea unei largi activități a căminelor culturale.**

In perioada de iarnă, Secțiile de Invățământ și Cultură ale Comitetelor Provizorii Județene au sarcina de a stimula, organiza și întări activitatea căminelor culturale.

Un deosebit rol revine deasemeni intelectualității progresiste a satelor noastre și, în special, cadrelor didactice.

Invățătorii și profesorii dela sate trebue să sprijine colectivele de conducere ale căminelor culturale, trebue să fie în fruntea organizării ședătorilor, să sprijine organizarea conferințelor de popularizare a științei și tehnicii.

Invățătorii și profesorii dela sate trebue să fie activiști neobosiți în munca de popularizare a cărții și a organizării cititului la sate.

Ei nu trebue să mărginească activitatea lor numai în cadrul celor patru pereți ai școalei, ci să fie conștienți că munca de răspândire a culturii și a științei în massa țărănimii muncitoare este o datorie tot atât de importantă ca și sarcina de a educa copiii Dacă școala este instituția de educație și învățământ a tineretului, apoi căminul cultural este instituția de răspândire a culturii și a științei în massele țărănimii muncitoare și iată decе învățătorii trebue să-și continue munca și în afara școalei.

Munca culturală la sate trebue să fie centrată pe problemele atât de importante și de numeroase ale transformării socialiste a agriculturii; cadrele didactice trebue să lămurească masse tot mai largi de țărani muncitori asupra politicii Partidului în lupta de construire a socialismului în țara noastră. Ele trebue să ajute la întărirea alianței țărănimii muncitoare cu clasa muncitoare, la convingerea a tot mai mulți țărani muncitori că, numai pășind sub conducerea clasei muncitoare, pe drumul unei agriculturi înaintate, socialiste, își pot făuri un trai îmbelșugat și fericit.

Deaceea trebue acordată o deosebită atenție muncii culturale în sectorul socialist din agricultură: gospodării colective, gospodării de Stat, S.M.T.

Căminele culturale din comunele în care se găsesc gospodării colective, gospodării de Stat sau S.M.T. trebue să devină case de cultură model ale țărănimii muncitoare.

Deci, sarcini mari stau în fața căminelor culturale și în fața cadrelor noastre didactice dela sate, care trebue să privească sprijinul lor în opera de culturalizare a satelor ca o datorie patriotică și deci să contribue din toate puterile și cu toată dragostea la realizarea ei.

Lupta de culturalizare a satelor se încadrează în lupta pentru pace — pentru că omul conștient, nu învață numai să construiască, ci învață să și apere ceeace a construit, împotriva acelora ce vor să deslănțue un nou război.

Răspândind cultura la sate, căminele culturale vor putea arăta țărănimii muncitoare cine apără cauza păcii, iar prin citirea materialului sovietic tradus se va cunoaște și mai mult traiul oamenilor sovietici, patriotismul lor și se va putea vedea și mai bine că U.R.S.S. este în fruntea luptei pentru pace.

Bătălia pentru educarea țărănimii muncitoare în spiritul luptei de clasă, al urii împotriva chiaburilor exploatatori, în spiritul construirii socialismului, este o parte integrantă a luptei pentru pace.

Iată dece se cere ca în iarna aceasta să nu existe sat fără cămin cultural, să nu existe cătun fără bibliotecă și să nu existe Duminică fără șezătoare.

Deasemeni, în fiecare seară din cursul săptămânii să se organizeze seri culturale, conferințe, audiții la radio, citiri în colectiv, sau cercuri de șah.

Să organizăm întreceri între cămine, conștienți fiind de importanța sarcinilor noastre pe frontul ideologic.

In „Scânteia" de Miercuri 30 Noembrie 1949, a apărut, în prima pagină, chemarea la întrecere a unui grup de cămine culturale către toate căminele din țară, pentru intensificarea muncii culturale la sate pe timpul iernii.

Această chemare la întrecere să fie primită de toate căminele culturale din satele noastre și să constitue un îndemn și o contribuție efectivă în munca de ridicare a nivelului cultural al masselor.

Pregătind temeinic organizarea activității culturale în perioada de iarnă, căminele culturale, cu sprijinul organizațiilor de Partid, trebue să devină mijloace puternice de antrenare a țărănimii muncitoare pe drumul luminos al construirii socialismului în țara noastră.

Gh. Pârâu

Cum vorbim în ȘCOALA

Deschidem azi, în coloanele gazetei noastre, o rubrică nouă.

Rostul ei este de a ajuta îmbunătățirea muncii didactice a colegilor, învățători și profesori, și, în măsura posibilului, de a contribui la strădaniile depuse de specialiști pentru orientarea nouă a științei lingvistice.

Insemnătatea încercării noastre e strâns legată de rolul instructiv și educativ pe care limba este chemată să-l îndeplinească în învățământ.

Ca mijloc principal de comunicare între oameni, limba constitue cel mai însemnat instrument în predarea materiei diferitelor obiecte de studiu. De aceea folosirea limbii nu poate fi lăsată la întâmplare, pe seama fanteziei fiecăruia. Trebue avut în vedere gradul de desvoltare al gândirii elevilor și progresul menit să-l realizeze cunoștințele în formarea personalităților. Acest rol educativ decurge, în chip necesar, din existența unității dialectice dintre gândire și vorbire, principiu călăuzitor al lingvisticii materialiste. Transformările prin care trece știința astăzi cer, de asemenea, atenție, în folosirea noțiunilor .Numeroase dificultăți se ivesc în redarea exactă a ideilor. De pildă, termenul de **idealist**, atribuit unui erou însuflețit de țeluri frumoase, pentru realizarea cărora luptă, se poate confunda cu sensul filosofic al cuvântului: om cu concepții înapoiate, desprins de realitate, vrăjmaș orânduirilor noi. De aceea, se cere prudență.

Dacă aceasta este situația generală, obiectele de studiere a limbilor și a literaturilor au nevoe, însă, de o cercetare specială. Problemele de gramatică nu mai sunt dogme închise în formule lipsite de conținut, ci se leagă de conștiință care, la rândul ei, reflectă realitatea socială.

Morfologia renunță la memorizarea mecanică a regulilor și se leagă de sintaxă, expresie a gândirii logice. In felul acesta, cunoașterea limbii devine un factor prețios în studiul creațiilor literare, în înțelegerea personalității scriitorilor și a epocii în care s'au desvoltat, un instrument de cunoaștere a societății. Se realizează unitatea dintre literatură și limbă, dintre fond și formă.

Pentru a implinirea acestor cerințe, s'a simțit nevoia unui organ competent, prevăzut cu autoritatea și pregătirea științifică necesară unei îndrumări juste.

Din inițiativa unui grup de lingviști a apărut revista „Cum Vorbim", devenită azi organ al „Societății de Științe Istorice, Filologice și Folclor", și având ca scop răspândirea științei limbii în massele largi populare.

Cum a înțeles ea să vie în ajutorul învățământului?

In primul rând, punând la dispoziție un bogat material informativ asupra lingvisticii materialiste sovietice. Problemele și figurile reprezentative sunt înfățișate în diferite articole, iar cronica, prin recenzia revistelor **Limba rusă în școală** și **Limbile străine în școală**, aduce prețioase contribuții metodologice pentru predarea limbii.

Pentru ca rezultatele să fie cât mai rodnice, redacția a adresat, în primul număr, un apel către cadrele didactice, invitându-le la colaborare activă în cadrul unei rubrici înființate în acest scop. De atunci și până astăzi, **Gramatica în școală** n'a cunoscut decât două articole. Din acest motiv, citim, în ultimul număr, un articol adresat **către profesorii de limba română**, în care autorul, Gh. Tohăneanu, insistă asupra importanței revistei și a foloaselor pe care le aduce.

Noi nu putem decât să atragem atenția asupra acestei publicații utile. Prin rubrica noastră, punem la dispoziție un mijloc în plus de rezolvare a greutăților întâmpinate. Așteptăm cu încredere colaborarea colegilor noștri, învățători și profesori, conștienți de rolul pe care-l au în îndeplinirea corectă a sarcinilor impuse de munca lor didactică.

M. Nichita

La școala elementară română din Sântana-Arad a fost inaugurat primul colț roșu pe plasă

Urmând exemplul muncitorilor din fabrici și uzine, s'a inaugurat din inițiativa grupei sindicale nr. 10, primul colț roșu pe plasă la școala elementară română din Sântana.

Sala în care a luat ființă colțul roșu este o sală mare, luminoasă, frumos pavoazată cu lozinci, tablouri și cu o expoziție ARLUS. Ea pune la îndemâna membrilor grupei sindicale și a elevilor din comuna Sântana, cinci jocuri de șah, o masă de ping-pong, iar de jur împrejurul sălii, pe mese lungi, broșuri și reviste.

O bibliotecă de peste 500 de volume va putea fi cercetată de toți cei ce doresc să-și ridice nivelul ideologic, politic și cultural.

La inaugurare, au participat reprezentanți din partea organizației de Partid, ai organizațiilor de massă, precum și toți elevii și învățătorii din comunele Sântana și Comlăuși.

Tovarășul Căpraru Ion, directorul școlii, a arătat în cuvântul de deschidere, importanța colțului roșu ca mijloc de ridicare a nivelului politic, ideologic și cultural pentru toate cadrele didactice și ca mijloc de educare și recreare pentru elevi. S'a accentuat că acest colț roșu a luat ființă și din dorința de a strânge cât mai mult legăturile de prietenie între naționalitățile conlocuitoare, căci el este deschis tuturora, atât învățătorilor și elevilor români, cât și celor germani și maghiari. Cu această ocazie, au fost evidențiați în muncă tovarășii profesori Stoica Nicolae și Listeș Gheorghe, care au muncit cu râvnă la înființarea colțului roșu.

Tovarășul Călinici, subinspectorul plășii Sântana, a arătat cum trebue planificată activitatea colțului roșu, pentru a deveni într'adevăr un focar de cultură și un puternic mijloc de ridicare a nivelului politic și profesional. A subliniat, deasemeni, efortul și grija pe care Partidul Muncitoresc Român le depune pentru ridicarea nivelului cultural al masselor.

Festivitatea s'a încheiat cu un reușit program artistic, dat de elevii claselor I—VIII, program compus din recitări, coruri și dansuri române, maghiare și germane. Eleva Haiduc Doina, din clasa a IV-a, a recitat poezia „Stalin", iar elevele clasei a VII-a au executat foarte bine un dans maghiar.

După terminarea programului, asistența a vizitat expoziția A.R.L.U.S., „Uniunea Sovietică în fruntea luptei pentru pace". Mulți tovarăși s'au angajat în jocuri de șah și ping-pong. O deosebită recunoștință s'a manifestat pentru grija pe care actualul regim o poartă oamenilor muncii din toate colțurile țării.

Mihu Ioan
coresp.

Sală de clasă construită prin muncă voluntară

Școala elementară din satul Șendrești, fiind construită din cărămidă nearsă a fost grav avariată în urma cutremurului din 10 Noembrie 1940. Una din sălile de clasă a fost complet distrusă. De aceea, din inițiativa organizației de bază P.M.R., învățătorii școlii, sprijiniți de organizația Frontul Plugarilor, au înființat un comitet de reconstrucție, alcătuit din țăranii muncitori din sat. Acest comitet a strâns un fond de 14.000 lei, cu care s'a procurat materialul lemnos necesar reconstruirii 15 metri cubi de furci de ștejar și s'a făcut plata tehnicianului angajat să instaleze scheletul lemnos.

Pentru transportul materialului, dărâmarea pereților vechi, curățirea molozului, săparea gropilor, instalarea furcilor de ștejar, lețuire și învălătucire, s'au lucrat 3640 ore de muncă voluntară, evaluată la suma de 90.000 de lei.

Iată cum, atunci când învățătorii arată inițiativă și dragoste de muncă, lucrând sub îndrumarea Partidului și a organizațiilor de massă, multe din nevoile școlii se împlinesc prin mijloace proprii.

V. Plaiu

In întâmpinarea Conferinței pentru constituirea Uniunii Internaționale a Muncitorilor din Transporturi

(Urmare din pag. 1-a)

torii unității sindicale mondiale să constituie la Londra o nouă Internațională Sindicală socialistă, agentură a capitalului monopolist american. Muncitorii de pretutindeni știu că numai F. S. M. și Departamentele ei Profesionale apără interesele lor vitale și că trădătorii dela Londra, vânduți capitalismului, nu vorbesc în numele clasei muncitoare.

Lupta masselor muncitoare, de pretutindeni, pentru pace, libertate și un trai mai bun devine din ce în ce mai conștientă, iar acțiunea trădătorilor clasei muncitoare este sortită pieirii.

Oamenii muncii din R.P.R. trebue să facă zid în jurul Conferinței Sindicale Internaționale, care se desfășoară la noi, contribuind astfel la lupta clasei muncitoare internaționale, pentru apărarea păcii, a progresului și pentru desființarea exploatării omului de către om.

Intărind și desvoltând regimul nostru de democrație populară, construind mai repede societatea socialistă la noi, vom cimenta și mai mult puterea marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului.

Implinind cu cinste angajamentele luate pentru sărbătorirea zilei de 21 Decembrie, aniversarea marelui conducător al oamenilor muncii din toată lumea, I. V. Stalin, noi, cei din învățământ ,alături de muncitorii din uzine și de pe ogoare, vom grăbi îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, punând astfel o nouă piatră fundamentală în opera de construire a socialismului în țara noastră.

Muncind în spiritul internaționalismului proletar și al întăririi solidarității de clasă, ne împlinim datoria față de tovarășii noștri de pretutindeni, care suferă încă exploatarea cruntă a capitalismului.

Conștienți de importanța pe care o prezintă constituirea Uniunii Internaționale a muncitorilor din Transporturi pentru strângerea solidarității internaționale a clasei muncitoare, noi transmitem salutul nostru fierbinte acestei conferințe și urăm tovarășilor noștri spor la muncă.

Deschiderea expoziției arheologice a Institutului de Istorie și Filosofie

La Academia R.P.R., Institutul de Istorie și Filosofie a organizat o expoziție în care sunt prezentate rezultatele săpăturilor efectuate de colectivul de arheologi pe teritoriul țării noastre în cursul acestui an.

Din materialele expuse se poate cunoaște munca și lupta pentru un trai mai bun dusă de poporul nostru cu mii de ani în urmă.

O hartă expusă la intrare indică localitățile unde s'au făcut săpături și unde s'au găsit obiecte de o deosebită importanță. Vitrinele înfățișează pe rând obiecte care vorbesc despre orânduirea primitivă ca: topoare de piatră șlefuită, unelte de os și corn, oale și fragmente ornamentale din lut ars. Pentru o treaptă superioară de desvoltare a societății sunt prezentate obiecte de bronz turnate, plugul de lemn și obiecte de podoabă ca: brățări, cercei, agrafe, toate din bronz sau fier.

Din orânduirea sclavagistă găsim: plugul de fier, șleifuitoare de piatră, vase de lut cu ornamente de o execuție superioară.

Din perioada constituirii statelor feudale pe teritoriul țării noastre, sunt expuse diferite obiecte mărunte ca: agrafe de argint, perle de chihlimbar și de sticlă, pieptene de os cu nituri de bronz și altele.

Obiectele prezentate la această expoziție sunt documente care ne ajută să cunoaștem adevărata istorie a poporului nostru pe calea științei.

In numărul viitor al gazetei noastre vom reveni cu un reportaj dela această expoziție care vădește munca planificată a tinerii noastre științe istorice și scoate la iveală date noi și importante privitoare la comuna primitivă și asupra orânduirii sclavagiste pe pământul Patriei noastre.

I. V. Stalin: Opere (Vol. I, II, III)

Drumul revoluției noastre culturale și al construcției socialismului la noi în țară este luminat, ca de un far călăuzitor, de operele lui Lenin și Stalin, care au prelucrat atât zestrea științei celei mai avansate a vremurilor noastre cât și întreaga experiență a mișcării muncitorești internaționale. Lenin și Stalin au întemeiat și educat Partidul Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, au condus poporele Rusiei țariste, sub hegemonia clasei muncitoare, la victoria Revoluției Socialiste din Octombrie 1917, și au început construirea socialismului pe a șasea parte a globului.

Volumele apărute până acum (al patrulea se află sub tipar) cuprind lucrările scrise în perioada dintre 1901 și Octombrie 1917. Ele cuprind fiecare în anexă o cronică biografică, așa încât cititorul se poate ușor orienta asupra evenimentelor importante din viața autorului în epoca de redactare a lucrării ce o studiază.

Toate aceste lucrări sunt scrise în epoca de formare a Partidului Muncitoresc Social Democrat din Rusia și în aceea a apariției fracțiunilor bolșevice și menșevice în sânul Partidului; în timpul primei revoluții ruse, a activității bolșevicilor și menșevicilor în perioada reacțiunii stolipiniste și a constituirii bolșevicilor într'un partid marxist independent; ajung până în anii de avânt ai mișcării muncitorești în ajunul primului război imperialist, al celei de a doua revoluții ruse și se termină în perioada de pregătire și de înfăptuire a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

In acest interval de timp, tovarășul Stalin a desfășurat o imensă muncă revoluționară, în Georgia și la Petersburg, în Siberia și în Cracovia, oriunde mișcarea muncitorească și sarcinile revoluției îl cereau prezent, conducând massele și învățând dela ele; oriunde agenții sălbaticului regim polițienesc țarist îl deportau și de unde evada cu regularitate.

Dar, în acelaș timp, tov. Stalin căuta să prelucreze materialul ce-l întâlnea, cerceta scrierile marxiștilor ruși și străini, era în legătură cu V. I. Lenin și cu alți conducători ai mișcării muncitorești. In acelaș timp, desfășura o largă activitate propagandistică: redacta articole de ziare, manifeste, broșuri, scrisori publice, ținea cuvântări înflăcărate, mobilizatoare.

In felul acesta, el a arătat că practica și teoria revoluționară trebue să fie nedespărțite. Toate lucrările tovarășului Stalin dovedesc cum socialismul științific se însuflețește cu experiența mișcării muncitorești pe care, ridicând-o la o înaltă treaptă de generalitate, o poate folosi clasa muncitoare și partidele comuniste și muncitorești de pretutindeni.

Un alt aspect general înfățișat de operele tovarășului Stalin este combativitatea bolșevică, ardoarea cu care-și atacă adversarii, unelte plătite ale dușmanului de clasă: economiști, menșevici, naționaliști, social-revoluționari, cadeți, agenți ai imperialiștilor străini sau ai burgheziei ruse. Demascându-i pe rând, arătându-le fața hâdă, de falși patrioți, lucrările tovarășului Stalin constituesc pentru noi toți o înaltă pildă de luptă pe frontul ideologic al păcii și democrației.

In prima perioadă a activității sale, tovarășul Stalin a sprijinit din plin fundarea partidului de tip nou, ale cărui baze ideologice, organizatorice, tactice și teoretice le punea Lenin. In lucrările „Partidul Social Democrat din Rusia și sarcinile lui imediate", „Două scrisori din Cutais", „Pe scurt despre divergențele din partid" și „Răspuns Social-Democratului", tovarășul Stalin critică teoria spontaneității, arată importanța partidului și a teoriei pentru mișcarea de eliberare a clasei muncitoare și contribue astfel, alături de Lenin, la fundarea bazelor ideologice ale P. M. S. D. R.

Articolul „Clasa proletarilor și partidul proletarilor" dă o contribuție temeinică la susținerea tezei leniniste asupra principiilor organizatorice ale Partidului Bolșevic, combătând propunerea lui Martov la Congresul al II-lea al P. M. S. D. R., după care partidul ar fi fost o alcătuire lipsită de viață, incapabil de luptă.

In problemele strategiei și tacticii, tovarășul Stalin s'a orientat totdeauna just, chiar din anii tinereții, când era uneori rupt de alte centre de partid. Astfel, numeroase proclamații și articole din Ianuarie, Februarie, Iulie, Octombrie și Noembrie 1905 și din Martie și Iulie 1906 corespundeau pe deplin tacticii leniniste: conducător în revoluția burgheză trebue să fie proletariatul; metoda de luptă este insurecția, pregătirea și călirea cadrelor care s'o conducă în toate ținuturile, la momentul oportun; boicotarea Dumei I-a de Stat.

Volumul I se incheie cu lucrarea „Anarhism sau socialism", în care tovarășul Stalin, combătându-i pe anarhiștii veniți în Georgia, apără bazele teoretice ale partidului, expunându-le în acelaș timp pe înțelesul tuturor. Articolul desvoltă astfel metoda dialectică, teoria materialistă și socialismul proletar (după titlurile celor trei capitole).

Volumul al II-lea cuprinde un număr de lucrări referitoare la activitatea bolșevicilor în cursul anului 1907, în epoca de sfârșit a primei revoluții ruse. Ideia călăuzitoare a tuturor acestor articole este hegemonia proletariatului, alianța cu țărănimea revoluționară și izolarea burgheziei. Sfârșitul articolului „Disolvarea Dumei și sarcinile proletariatului" prezintă cum nu se poate mai concludent tezele de mai sus.

Lucrările din a doua jumătate a anului 1907, ca și acele din anii 1908-1909 și 1910 dovedesc lupta bolșevicilor pentru apărarea și consolidarea Partidului în lupta cu lichidatorii și otzoviștii. Astfel, în articolul „Criza de partid și sarcinile noastre" tovarășul Stalin arată că regenerarea Partidului, după valul reacțiunii stolipiniste se va face prin lărgirea încadrării organizatorice, pentru a corespunde influenței ideologice care crescuse.

Lucrările din anul 1913 se integrează în epoca de creștere a avântului revoluționar. Cităm astfel proclamațiile: „Pentru partid", „Trăiască 1 Mai" și articolele din Pravda, care aveau rol agitatoric și organizatoric, în etape în care noi și noi forțe veneau să se alăture Partidului Bolșevic și mișcării democratice conduse de ei.

Incă din 1904, în articolul „Cum înțelege social democrația problema națională?", tovarășul Stalin dovedise că duce mai departe marxismul, că, aplicând tezele sale principale la situația din Georgia, descălcea țițele pe care ideologii burghezi le încurcaseră dinadins. Astfel, el arată că există câte o problemă națională pentru fiecare clasă (nobili, burghezi, proletariat) și indică sarcina social-democrației: distrugerea barierelor naționale ale proletarilor și incadrarea tuturor într'un singur partid.

„Marxismul și chestiunea națională" (1913) desvoltă și actualizează principiile expuse în lucrarea de mai înainte, dă definiția științifică a naturii", combate tendințele de superioritate ale uneia sau alteia dintre națiunile „civilizate", analizează caracterul istoric și de clasă al „luptei între națiuni", subliniază punctele de vedere deosebite față de această luptă ale burgheziei (care are nevoie de piețe), și ale proletariatului (care are nevoie de unire pentru a se elibera). Totodată, tovarășul Stalin indică teza: „condiții istorice concrete ca punct de plecare, punerea dialectică a chestiunii, iată cheia rezolvării problemei naționale". Combătând autonomia cultural națională, care fărâmițează mișcarea muncitorească, tovarășul Stalin arată tezele rezolvării problemei naționale: democratizarea completă a țării, dreptul la autodeterminare, autonomia regională, egalitatea în drepturi, fără nicio restricție, unirea internațională a muncitorilor.

Puse în practică după Octombrie 1917, tezele de mai sus și-au dovedit în mod strălucit valabilitatea, demonstrând puterea de prevedere stalinistă și solidaritatea Statului Sovietic multinațional, în care chestiunea națională și problema colaborării naționalilor este rezolvată pe deplin.

Ideia centrală a volumului al III-lea este lupta pentru îndeplinirea liniei leniniste de transformare a revoluției burghezo-democratice în revoluție socialistă, de transformare a Rusiei într'o Republică Sovietică, puterea în Soviete urmând să treacă în mâna bolșevicilor, singuri în stare să asigure pacea, pâinea, pământul și libertatea.

Primul ciclu de articole orientează Partidul spre desvoltarea revoluției (intre 14.III și 29.IV. 1917) îndemnând pe muncitorii avansați să participe la muncile Sovietelor,, indicând nevoia formării unui Soviet Suprem, care să reprezinte voința poporului, demascând guvernul provizoriu, care, legat de imperialiști, nu voia, nu putea încheia pacea; îndemnând țărănimea muncitoare să se organizeze în comitete revoluționare pentru a lua în stăpânire pământurile moșierești și a lărgi astfel revoluția.

După conferința din Aprilie, scopul principal al articolelor, al manifestelor și al cuvântărilor tovarășului Stalin era (ca dealtfel a tuturor fruntașilor bolșevici) acela de a mobiliza massele în jurul lozincilor leninist-staliniste, de a demasca pe social-revoluționarii și menșevici ca trădători.

In articolul „Campania municipală", de exemplu, tovarășul Stalin acuză Guvernul provizoriu în fraze dure, ca tot atâtea pumnale, de toate acțiunile sale antirevoluționare și antidemocratice. In articolul „In jurul rezultatelor alegerilor municipale din Petrograd", el demască fățărnicia cadeților și lipsa legăturii lor cu massele, arată creșterea încrederii proletarilor în bolșevici și starea de șovăială a micii burghezii, care a rămas la mijloc.

La Congresul al VI-lea al Partidului, tovarășul Stalin expune clar situația politică și trasează lozinca: *Doborirea dictaturii burgheziei imperialiste, odată cu creșterea noului avânt revoluționar, fundând din nou, pe realitățile momentane, tezele leniniste ale victoriei revoluției socialiste într'o singură țară.*

Articolele apărute în Octombrie 1917 tratează problema esenței puterii sovietice și arată cum trebue format noul aparat de Stat, organ al dictaturii proletariatului, mobilizează massele de bolșevici, proletari revoluționari, gărzi roșii și marinari roșii la asaltul guvernului Provizoriu, la cucerirea puterii, la victoria Revoluției Socialiste din Octombrie.

Aceste prime trei volume din operele tovarășului Stalin reprezintă un crâmpei viu din munca și lupta genialului conducător de popoare, discipol și continuator al lui Lenin, constructor al Statului Sovietic, pavăză a securității lagărului antiimperialist azi.

Pentru noi, oamenii din învățământ, citirea și adâncirea operei tovarășului Stalin, paralel cu Istoria Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, este o școală de călire revoluționară, de însușire a vigilenței de clasă, de atașament nețărmurit pentru cauza lui Lenin și Stalin. In acelaș timp, cele trei Rezoluții ale Biroului Informativ din a doua jumătate a lunii Noembrie 1949, ne arată că leninism-stalinismul este o doctrină vie, care trăește și se desvoltă sub ochii noștri, ne arată că nu putem și nu trebue să ascundem lupta de clasă niciodată, că trebue mai ales să ne ascuțim vigilența contra infiltrațiilor cosmopolitismului în știință și artă, a naționalismului șovin, să ne ingrijim de mugurii tineri ai culturii noi, să dăm cea mai mare atenție copiilor clasei muncitoare, să păstrăm cu grijă bunurile publice, să fim constiincioși în indeplinirea sarcinilor profesionale.

Cu ocazia celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin, în lumina operelor sale care ne sunt îndrumări de bază pe calea de construire a socialismului, trebue să urmărim lichidarea lipsurilor ce mai domnesc în învățământ și să-i urmăm pilda de abnegație și devotament pentru cei ce muncesc.

Prof. Tiberiu Roman

POȘTA REDACȚIEI

● *Gh. Petrescu.* — Pentru certificatul de absolvire vă adresați direct facultății printr'o cerere timbrată, anexând timbrele de certificat și o fotografie.

Normele pentru examenele de licență și seminariile pedagogice sunt în curs de elaborare la Ministerul Invățământului Public.

● **Prof. I. Dărdală.** — Articolul privitor la începutul anului școlar este depășit acum, când școlile noastre au mai mult de două luni de activitate. Vă rugăm, ca, în viitor, să ne scrieți cu mai multă operativitate. Așteptăm să ne trimiteți reportajul care cuprinde viața în școala dvs., metode și realizări. Subliniem, însă, că materialul va trebui redactat în spirit critic și autocritic, astfel ca și celelalte cadre didactice să învețe din experiența dvs.

● Nicolae Lăxăndroiu-Curea de Argeș. — *Am primit articolul dvs. în legătură cu problema sanitară în școală. Tema tratată este însă lipsită de propuneri și date concrete, ceeace face ca articolul să fie nepublicabil, cu toate că el ia în discuție o problemă atât de importantă cum este aceea a colaborării dintre medic și școală, și de care — trebue să recunoaștem — gazeta noastră nu s'a preocupat până în prezent. Vă rugăm să reveniți completând articolul.*

In ceeace privește cel de al doilea articol, el va fi publicat în unul din numerele viitoare ale „Gazetei Invățământului".

● Coriolan Sabău — (Herelean-Sălaj) și Ilcă Vasile-(Tutova) — *Vi s'a răspuns personal.*

CUM A FOST FALSIFICAT EMINESCU DE ȘCOALA BURGHEZĂ

Critica și istoria literară aflată în slujba burgheziei și moșierimii începând cu Maiorescu și sfârșind cu ultimul scrib care servea interesele claselor exploatatoare, s'au străduit să înfățișeze un Eminescu falsificat, deoarece se temea de viguroasa critică pe care poetul o face în multe din versurile sale orânduirii bazate pe exploatare.

Printr'o analiză tendențioasă, criticii și istoricii literari burghezi lăsau în umbră elementele progresiste din opera eminesciană, căutând astfel să răpească poporului pe marele poet.

Școala burgheză a avut și ea o mare parte de contribuție în această acțiune dușmănoasă față de poet și față de poporul muncitor. Felul în care a fost „studiat" Eminescu în școala veche constitue o dovadă în plus a caracterului mincinos al acestei școli, care, trâmbițând un pretins apolitism, era de fapt preocupată să dea elevilor o instrucție și o educație în sensul dorit de exploatatori. Predarea limbii române, făcută în acelaș spirit neștiințific care patrona și în predarea celorlalte obiecte de învățământ, se baza pe concepția idealistă, prezenta fenomenul literar rupt de viață, străin de frământările societății, propovăduia „arta pentru artă" și se străduia să cultive în sufletul elevilor misticismul și naționalismul șovin. Critica estetizantă, formalistă, din școala veche, nu se sfia să se ocupe perfid și de conținutul, chiar politic, al operelor literare, dar făcea aceasta fie denaturând acest conținut, fie scoțând la lumină ceeace convenea stăpânilor.

Iată, de pildă, un manual de limba română pentru clasa a VII-a, apărut în anul 1929. Este epoca ascuțirii crizei economice în țara noastră și a agravării măsurilor antidemocratice luate de guvernele reacționare. Vom înțelege deci la ce se gândește unul din referenții comisiei de manuale a Ministerului, atunci când se arată mulțumit: „Bucățile sunt bine alese, partea privitoare la critica literară arată destulă obiectivitate". Limitele acestei obiectivități pe care, involuntar, le demască acest determinativ „destulă", se văd clar în capitolul despre Eminescu. După o scurtă biografie informativă, în care se vorbește numai în treacăt despre lipsurile suferite în viață de poet, dar se menționează „ajutorul" dat de Maiorescu, se trece la analiza operei, prezentată în ordine cronologică, prin bucăți în majoritate cu grijă „alese":

Mortua est, Epigonii, Melancolie, O rămâi, Revedere, Luceafărul, Doina. Este evidentă dorința autorilor de a evita poeziile de critică socială și chiar acele poezii în care se vădește dragostea de oameni și de viață a poetului. Decepționismul eminescian nu este interpretat ca o consecință a poziției poetului într'o societate nedreaptă, ca o revoltă a lui, — fie ea lipsită de orientare — împotriva acestei societăți, ci ca o atitudine determinată de temperament și de influența filosofiei Kantiene. Teama autorilor manualului de a vorbi despre critica socială făcută de poet și despre obiectivul acestei critici, se vădește limpede în analiza **Scrisorii I.** In această poezie, ei descoperă două antiteze: una între „concepția armonioasă a cosmosului... și între individul omenesc" și a doua între „omul de geniu și mediocritatea vulgului ce-l înconjoară". Adevăratele antiteze între regele „ce'mpânzește globu'n planuri pe un veac" și săracul care abia cugetă la ziua de mâine, între neguțătorul „ce'mparte lumea de pe scândura tărăbii" și dascălul cu haina roasă în coate, sunt intenționat trecute cu vederea. Biciuirea intelectualității burgheze ignorante, înfumurate, avide de „răutăți și mici scandale", este ascunsă de comentatori.

Interpretarea Scrisorii I-a este un exemplu de felul cum manualele folosite în școala burgheză denaturau sensul operei eminesciene.

Construit pe baza concepției idealiste, manualul din 1929—1930 căuta să educe pe elevi în spiritul aceleeași concepții. Astfel, în analiza **Luceafărului,** elevii învățau că Luceafărul este „partea sufletească permanentă și nepieritoare din noi, care există în afară de timp și spațiu", iar Cătălina „este partea materială din om, condusă de instincte, și mai ales lumea de mediocrități care înconjoară pe omul de geniu".

Tot atât de superficială, de neștiințifică, este și analiza stilului lui Eminescu. Neputincioși să studieze științific forma poeziilor lui Eminescu, autorii manualului afirmă că farmecul acesteia este „neexplicabil, un dar exclusiv și dumnezeesc al lui Eminescu", „o minune", care „provoacă fiorul infinitului cu cele mai modeste mijloace prozodice"!

Aceeași atitudine neștiințifică o regăsim în toate manualele ce se ofereau profesorilor și elevilor în școala veche. Iată un alt manual de limba română de clasa VII-a, apărut în 1935. Și aici, nefericirea poetului este explicată prin „instabilitatea lui temperamentală" („Citea și scria nopți întregi, bând cafele și fumând. Mâncarea de asemenea îi era neregulată: uneori prea mult, alteori deloc..."). Curios temperament era acesta care-l împiedica pe Eminescu să mănânce! Munca silnică pe care poetul a fost nevoit s'o presteze la „Timpul" este caracterizată astfel: „Colaborarea lui la acest ziar este una din paginile de aur ale ziaristicii noastre". In finalul biografiei, autorul manualului caută să-l prezinte pe poet ca pe un naționalist șovin. Și nu e de mirare! Manualul apărea în plină epocă de afirmare a fascismului, la doi ani după înscăunarea hitlerismului în Germania și în ajunul intervenției militare a Germaniei și Italiei fasciste împotriva Republicii Spaniole. Educația pe care burghezia dorea să o dea elevilor, avea și prin critica și istoria literară, puternice tendințe fascizante.

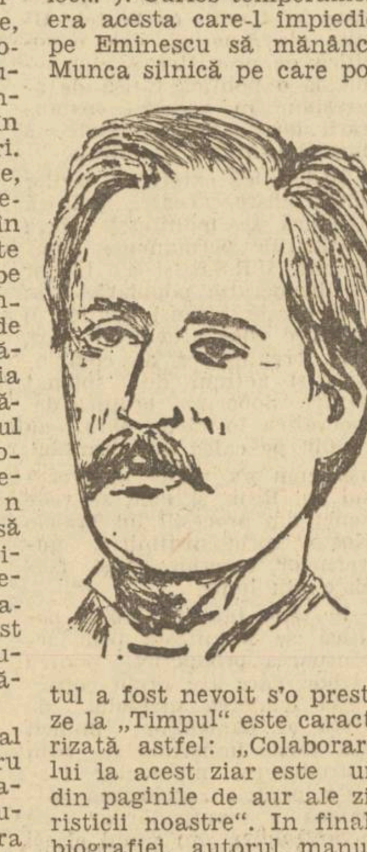

Și manualul din 1935, ca și cel din 1929—1930, ocolește violenta critică pe care Eminescu o face burghezo-moșierimii. Astfel, pamfletul împotriva politicianismului burghez din **Scrisoarea III-a,** care este numai amintită, e denaturat prin aceea că autorul manualului nu se oprește decât la satira poetului la adresa „tineretului superficial, îngâmfat și ambițios". In analiza **Luceafărului,** se extaziază în fața „admirabilei teze a izolării forțate a geniului față de restul omenirii".

Iată unde duce dorința de a rupe pe Eminescu de popor, de viață, de societatea în care trăia. Ar părea surprinzător faptul că manualul de care ne ocupăm aduce, între alte poezii, și **Împărat și Proletar.** Poezia aceasta nu are însă niciun comentariu.

Ne oprim, în sfârșit, la un manual apărut în 1942, deci sub regimul dictatorial, în timpul criminalului război antisovietic. Aici, caracterizările poeziilor sunt de o scandaloasă superficialitate: „In poeziile sale filosofice din această epocă, (epoca tinereții) sunt multe neglijențe de formă. In ele se remarcă romantismul și elementele de filosofie germană". Pentru autorii manualului, **Scrisoarea II-a** nu este o satiră la adresa societății burghezo-moșierești. Ei desprind numai atât: „In Scrisoarea II-a, Eminescu desvolta ideia: Nu există răsplată pentru scris". Iar observațiunile care însoțesc **Scrisoarea III-a** sunt de-adreptul ridicole. Amintind în treacăt despre satira energică îndreptată contra contemporanilor, comentatorii își dau pe față nemulțumirea pe care le-o provoacă această satiră, afirmând că „în pornirea criticii, (poetul) scapă și expresii vulgare". Ceeace îi interesează în continuare este faptul că, la Rovine, Mircea avea 47 de ani și că, deci, nu era bătrân, cum îl vede poetul. In sfârșit, ei îl „apără" pe Eminescu, arătând că „faptul că visul Sultanului este povestit în Istoria imperiului otoman de Hammer, nu strică întru nimic valoarea operei"...

Iată, deci, cum era interpretat Eminescu în școala veche. Cu astfel de manuale, elevii își formau o părere greșită asupra vieții și operei poetului. Dacă am răsfoit cele trei manuale folosite de școala burgheză, înfrângându-ne desgustul provocat de lectura unor analize formaliste, trădând dorința autorilor de a servi regimul bazat pe exploatare, am făcut-o cu scopul de a arăta felul în care școala veche înțelegea să practice odioasa politică a burghezo-moșierimii. Și în ceeace privește pe Eminescu, pretenția burghezo-moșierimii că școala ei era în afară de politică apare, așa cum spune Lenin, „o minciună și o ipocrizie".

Dar nu numai atât ne-am propus să arătăm în articolul de față. Voim să atragem atenția asupra faptului că generații după generații au părăsit băncile școlii, timp de peste o jumătate de veac, cu o imagine ciuntită și deformată a lui Eminescu. Marele poet este încă și azi, în mintea atâtora, un poet singuratic, rupt de frământările societății, un pesimist din naștere și din influențe filosofice. Imaginea aceasta este incrustată nu numai în mintea foștilor elevi, ci și, în bună măsură, în aceea a actualilor elevi. Școala nouă, școala poporului, are de luptat împotriva unor adevărate prejudecăți în ceeace-l privește pe Eminescu. In această luptă, noile manuale de istoria literaturii ce se pregătesc vor fi de mare ajutor cadrelor didactice. Până la apariția acestor manuale alcătuite în spirit științific, școala nu poate rămâne străină de pregătirea aniversării centenarului nașterii poetului. Acest prilej va trebui să fie folosit la toate clasele ciclului mediu și — în limitele îngăduite de posibilitățile de înțelegere ale elevilor mai mici — chiar la ciclul elementar. Eminescu trebue să fie reconsiderat în școală în spirit partinic, în spiritul realist-științific care caracterizează școala noastră. Pentru aceasta recomandăm studiile care apar mereu în publicațiile periodice și frecventarea de către profesori și elevi a conferințelor ce se organizează în vederea aniversării. La orele de limba română, după vacanța de iarnă, este nimerit să se prelucreze articole despre Eminescu, iar din planul de muncă al cercurilor literare nu pot lipsi referatele și discuțiile despre viața și opera marelui poet. Școala noastră va ajuta astfel pe elevi să înțeleagă mai ușor, printr'un caz concret, ipocrizia regimurilor burgheze, care nu se dau îndărăt dela niciun mijloc pentru a-și apăra mârșavele interese, mergând, în literatură, până la a falsifica, în folosul ei, operele scriitorilor pe care i-a lăsat să moară de foame.

Arătându-se critic aspectele negative ale operei lui Eminescu, se va explica elevilor că acestea se datoresc influenței ideologiei reacționare a claselor exploatatoare. In acelaș timp, subliniindu-se faptul că toate părțile pozitive ale operei eminesciene sunt ecoul ideologiei clasei muncitoare, ei vor ști că tot ceeace este avansat, valoros, în cultura noastră, începând din ultimele decenii ale secolului trecut și până astăzi, își are originea în influența rodnică a proletariatului, singura clasă permanent progresistă.

Ion Manole

In cinstea celei dea 70-a aniversări a tovarășului Stalin

Editura ARLUS — CARTEA RUSA va lansa următoarele cărți care evocă figura marelui învățător al proletariatului din lumea întreagă:

I. V. STALIN, ELIBERATORUL ȘI MARELE PRIETEN AL POPORULUI NOSTRU (în limbile română, maghiară, germană, ucrainiană și sârbă);

FERICIREA (ed. II) de P. Pavlenco,

PÂINEA (ed. II) de Alexei Tolstoi.

Grija pentru ȘCOALA POPORULUI

Inzestrarea școlilor cu material didactic

Inzestrarea școlilor cu minimum de material didactic — acest indispensabil ajutor al programelor de învățământ — constitue o grijă deosebită a Ministerului nostru. Sume importante au fost alocate pentru hărți, planșe, corpuri geometrice, globuri terestre, material de fizică, chimie și științe naturale, care să se trimită școlilor în cel mai scurt timp.

Cele peste 60.000 hărți geografice, mii de cutii cu corpuri geometrice, mii de piese și aparate de laborator, de preparate chimice, planșe și mulaje de științe naturale, care au fost trimise școlilor, și altele multe care vor urma, fac dovada suficientă a acestei serioase preocupări.

Bucuria de nedescris ce o provoacă elevilor, învățătorilor și profesorilor și populației în general, primirea acestor materiale, dovedește setea după știința adevărată a școlii noastre de astăzi.

Din multiplele adrese și scrisori ale școlilor se desprind cuvinte pline de căldură, în care se reflectă bucuria sinceră de a avea la îndemână materialul cu ajutorul căruia se clădește noul învățământ necesar construirii și consolidării socialismului în țara noastră.

Citām câteva fragmente din astfel de scrisori:

„Nici nu vă puteți închipui câtă bucurie a fost pe toți, la primirea acestor materiale — scriu învățătorii școlii elementare din comuna Budila-Brașov. Nu avem cuvinte să vă mulțumim. Am primit lista Nr. 1 în care se găsește și un microscop de ultimul model. Și ce credeți? Toți învățătorii nu ne-am dus la masă o zi întreagă, numai ca să ne putem minuna de lumea microscopică, pe care, acum, am avut ocazia s'o vedem bine și pe îndelete!".

Sau:

„Intregul corp didactic împreună cu elevii ciclului II dela școala noastră mulțumesc fierbinte Partidului Muncitoresc Român pentru grija ce o are față de școala poporului" — ni se scrie dela școala din comuna Glodeni-Dâmbovița.

Se lucrează piese în serie pentru aparatele de fizică

Primirea materialului didactic de către școlile naționalităților conlocuitoare a provocat și aici noi îndemnuri la muncă și angajamente.

Iată ce scrie școala maghiară din comuna Petroșani:

„Văzând bunăvoința și deosebita atenție a Dvs. față de noul liceu maghiar înființat la 1 Septembrie 1949, venim să vă aducem călduroase mulțumiri pentru acest sprijin neprețuit, asigurându-vă că vom munci și mai mult pentru întărirea Republicii Populare Române".

Iar școala elementară sârbă din comuna Dinias — Timiș Torontal, scrie:

„Corpul didactic și elevii dela școala noastră aduc mulțumiri Ministerului Invățământului Public pentru materialul trimis în mod gratuit, material care va servi elevilor la aprofundarea cunoștințelor predate".

Nu mai puțin elocventă este scrisoarea școlii elementare germane din comuna Ghimbav-Brașov:

„Am fost uimiți de această donație frumoasă și exprimăm Ministerului Invățământului Public cele mai profunde mulțumiri pentru cele trimise, asigurându-l că vom munci și mai mult pentru aprofundarea învățământului realist-științific și luminarea poporului. Ne luăm angajamentul de a pune aceste cunoștințe în slujba Patriei, pentru înfăptuirea socialismului".

In acelaș sens ne scriu și colectivele școlilor elementare din Șerbăuți-Suceava, Baciu-Brașov și Brăila.

Desigur, mai sunt încă multe școli în care materialul didactic n'a ajuns încă. Cu toate eforturile mari ce se fac, problema înzestrării complete a școlilor cu material didactic nu se va putea soluționa decât în anii ce vor urma. Până atunci școlile sunt chemate să-și rezolve și singure cel puțin o parte din nevoile actuale ale învățământului.

Inițiative locale — demne de evidențiat — se înmulțesc pe zi ce trece. Astfel, la Craiova a luat ființă un atelier de material didactic ce funcționează pe lângă școala pedagogică de băeți, reușind să fabrice, pe lângă rechizite școlare, chiar piese grele de laborator cu care înzestrează toate școlile din județ.

Atelierul de material didactic al Ministerului Invățământului Public

La Buzău, Secțiunea de Invățământ a reușit să fabrice mai multe serii de corpuri geometrice și piese ușoare de fizică. Tot aici s'a organizat, cu ajutorul elevilor, al cadrelor didactice și al părinților, o campanie de colectare a fierului vechi. Acesta este predat întreprinderilor metalurgice, primindu-se în schimb produse finite din fier.

Acțiuni similare au fost întreprinse și în județul Sibiu, unde s'a organizat bătălia colectării sticlei, care este predată fabricii locale, în schimbul materialelor de sticlă, necesare pentru laboratoare.

Inițiative locale s'au mai produs și în alte părți. Așa de pildă, la Fălticeni-Baia Secțiunea de Invățământ a cerut și obținut dela Societatea de vânătoare locală ca toate animalele sălbatece care vor fi împușcate în toamna aceasta să fie puse la dispoziția școlilor pentru un început de muzeu.

Deasemeni, Secțiile de Invățământ din județele Bacău, Suceava, Arad, Roman, Vaslui și Prahova au pornit să construiască material didactic prin mijloace proprii.

In aceste acțiuni locale sunt antrenate toate organizațiile de masse: U.F.D.R., U.T.M. și Cămine Culturale, care își dau bine seama că, muncind pentru școală, muncesc pentru viitorul țării, pentru binele și fericirea poporului.

Numai cu această dublă acțiune întreprinsă de sus și de jos, vom da posibilitate școlilor să fie dotate, în cel mai scurt timp, cu materialul demonstrativ și experimental necesar, conștienți că fiecare planșă, piesă de laborator sau de muzeu vine în ajutorul școlii și contribue la ridicarea nivelului instructiv-educativ al elevilor noștri.

V. Munteanu

CONSTRUCȚIILE ȘCOLARE IN PLASA BRADICENI JUDEȚUL GORJ

Școala din comuna Valea Mare a fost inaugurată în cinstea aniversări[illegible] a 70 de ani dela nașterea tovarășului Sta[illegible]

Urmând învățătura Partidului și datorită sprijinului puternic dat de Comitetele Provizorii, țărănimea muncitoare din plasa Brădiceni-Gorj a pornit cu un avânt deosebit la construirea de noui localuri de școală.

Astfel țăranii muncitori din satul Valea Mare, prestând peste 32.000 ore muncă voluntară cu brațele și peste 3.500 transporturi cu carele și lucrând în condiții deosebit de grele, au terminat, în cinstea aniversării a 70 ani dela nașterea tovarășului Stalin, localul de școală cu 4 săli de clasă.

Țăranii muncitori din satele Șomanești și Buduhala și-au mărit localurile de școală cu câte o sală de clasă fiecare.

In comuna Câlnic s'au construit într'un timp foarte scurt 2 săli de clasă. La data de 28 Septembrie 1949 s'a înfipt prima lopată în pământ pentru ca în mai puțin de 1 lună zidăria și acoperișul să fie terminate. Azi se lucrează cu spor pentru terminarea construcției.

Indemnați de avântul cu care țăranii muncitori din plasă [illegible]nit la munca de construire [illegible]caluri de școală, țărănimea [illegible]citoare din satul Drăgoe[illegible] Brădiceni) a pornit și ea pentru a-și ridica un loc[illegible] școală. In cadrul unei adun[illegible] țărănimea din acest [illegible] ganizat munca și a [illegible]cru, fără să piardă o [illegible]. Ei știu că sunt permanent sprijiniți de Partidul Muncitoresc Român și de către Comitetele P[illegible]izorii. Astfel C[illegible]itetul Provizo[illegible] al județului G[illegible] a alocat sum[illegible] de 320.000 lei pen[illegible] construire[illegible] localului.

De[illegible] ne găsim în luna Decembrie, [illegible] timpul este de cele mai multe [illegible] neprielnic, totuși, învingând or[illegible] greutăți, munca constructivă [illegible]tinuă și aceasta datorită faptul[illegible] că, oamenii muncii știu că m[illegible]ind își construesc propria lor f[illegible]ire.

Ciufu Constantin
Șeful Sec[illegible]ii Invățământ Plasa Brăd[illegible]ni județul Gorj

Construcții de noi localuri de școli în județul Vaslui

In comunele și satele unde nu existau localuri corespunzătoare de școli, țărănimea muncitoare, răspunzând inițiativei Partidului, a început să clădească localuri noi, prin muncă voluntară.

Astfel, se ridică în prezent școli prin munca țăranilor muncitori în satele: Burghelești, Tanacu, Butucărie, Telejna, Unirea-Cozmești, Valea Ciornei, Bereasa, Uncești și Satul Nou-Scheia.

In afară de acestea, se clădesc localuri de școli, cu fondurile alocate de Ministerul Invățământului, în comunele Negrești și Scânteia.

In cinstea celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin, muncitorii și-au luat angajamentul să termine localurile la 21 Decembrie.

In județul Putna vor fi alfabetizați 10.000 de neștiutori de carte

Secția de Invățământ de pe lângă Comitetul Provizoriu al județului Putna a prevăzut în planul său de muncă pentru anul acesta alfabetizarea a 10.000 de neștiutori de carte.

Pentru ca această muncă să se poată duce în condițiuni cât mai bune, au fost alcătuite numeroase colective care și-au luat angajamentul de a depăși acest plan.

Pe lângă fiecare școală elementară din județul Putna au luat ființă cursuri de alfabetizare. Pentru a se putea asigura și alfabetizarea celor ce locuesc la mare depărtare de școală, cursurile se vor ține pe grupe de case, la unul din locuitori.

Comitetul Provizoriu al județului Putna a luat hotărîrea să pună în mod gratuit la dispoziția neștiutorilor de carte, lipsiți de mijloace, materiale, manuale și rechizite școlare.

CONSTRUCȚII ȘI REPARAȚII DE ȘCOLI IN JUDEȚUL DÂMBOVIȚA

Pentru o mai bună funcționare a școlilor de pe cuprinsul județului Dâmbovița, Comitetele Provizorii de plăși și comune, îndrumate de organizațiile de Partid, și având sprijinul organizațiilor de massă și al comitetelor de părinți, au refăcut și au construit din nou săli de clasă sau localuri de școală. Astfel în comuna Săcueni s'a făcut reparație generală localului de școală, deteriorat în urma cutremurului din 1940. In comuna Ionești-Gherghești, cu sprijinul Secției Gospodăriei Locale dela plasa respectivă și prin contribuția și munca voluntară a locuitorilor, s'a construit un local de școală cu patru săli, unde funcționează în prezent școala elementară din această comună. In satul Hanul lui Pală, plasa Găești, s'au terminat două săli de clasă, cu sprijinul Comitetelor Provizorii și al locuitorilor din comună. In comuna Suseni s'au terminat în roșu două săli de clasă. In comuna Scheiul de Jos s'a reparat acoperișul și s'a vopsit mobilierul. In comuna Moșteni-Greci s'a terminat localul școlii, cu două săli. In fiecare sală s'a instalat câte o sobă de teracotă.

In comuna Pietroșița, cu ajutorul subvențiilor acordate de Minister și prin munca voluntară a sătenilor, s'a terminat un local de școală cu două săli de clasă. In satul Runcu-Brebu s'a terminat un local cu o sală de clasă. In satele Braniște-Sivești și Vârfuri Stătești s'a refăcut din temelii o sală de clasă pe lângă vechiul local. In Comuna Titu-Târg s'a acoperit întregul local de școală, s'a reparat dușumeaua și întreaga tâmplărie. In satul Ghinești-Cârciuma lui Vișan s'a ridicat din temelii un local de școală cu o sală de clasă. In comuna Brezoaele s'a efectuat zidăria a două săli de clasă până la centura de beton. In comuna Fântânele s'a dat spre folosință o sală de clasă nouă. In satul Cristeasca-Ungureni s'a clădit o sală nouă de clasă, pe lângă localul vechi. In comunele Cornățel și Slobozia Cocoș s'au refăcut complet localurile de școală care, în urma cutremurului, au avut mari stricăciuni. In comuna Finta s'a refăcut complet acoperișul. De asemeni, în satul Gheboaia a fost acoperit localul de școală.

Realizările de mai sus dovedesc grija ce o poartă Partidul Muncitoresc Român pentru desvoltarea învățământului și culturalizarea masselor, precum și dragostea cu care țăranii muncitori au sprijinit eforturile Comitetelor Provizorii.

Daniil Stănescu
Șeful Secției de Invățământ a Comitetului Provizoriu Dâmbovița

Importante cantități de material didactic, mobilier și îmbrăcăminte distribuite școlilor din plasa Tulgheș, județul Ciuc

Este în deobște cunoscută situația grea în care s'au aflat, sub trecutele regimuri, școlile din regiunea muntoasă a județului Ciuc. Localurile de școli se dărăpănau unul câte unul. Școli erau puține și nu puteau cuprinde numărul total al copiilor de vârstă preșcolară sau școlară. Sute de elevi erau înghesuiți în săli de clasă mici, fără mobilier, neigienice, dăunând astfel sănătății învățătorilor și copiilor. Mulți dintre copii nu puteau frecventa cursurile, astfel că, în această regiune, numărul analfabeților era mare.

Pentru ca elevii aflați la depărtare de 5—6 km. de cea mai apropiată școală să nu rămână neșcolarizați, în toamna acestui an s'au înființat noi școli elementare în comunele: Tulgheș, Poiana Veche, Dămuc, Bătul, Bicaz-Chei și Gherman.

Cu nespusă bucurie au fost primiți delegații Comitetului Provizoriu Județean care au distribuit elevilor din comunele Bicaz-Chei, Dămuc și Bicazul Ardelean însemnate cantități de îmbrăcăminte pentru elevi, mobilier și material didactic pentru școli.

Grădinițele de copii din Bicazul Ardelean, Ticoș, Bicaz-Chei, Tulgheș, Putna și Sângeroasa au primit câte 40 de mesuțe și 80 de scaune. Școala elementară din Bicaz-Chei a primit, în plus, 20 de bănci-pupitre iar școala din Bicazul Ardelean 15 bănci-pupitre. La școala nou construită din Pârâul Caprei, s'au distribuit 80 de scaune, 4 mese-pupitre, două table, două catedre cu câte două scaune și două sobe de teracotă. O catedră a primit și școala din Bicaz-Chei. Sobe de teracotă au fost repartizate școlilor din Tulgheș, Telec și Bicaz-Chei iar școlile din Bicazul Ardelean și Tulgheș au primit câte trei scaune de cancelarie.

Din primele stocuri de material didactic, plasa Tulgheș a primit peste 90 de hărți pânzate 19 cutii cu corpuri geometrice precum și material pentru două laboratoare.

Deasemeni, au mai fost distribuite gratuit, cu acest prilej, 1615 manuale de limba română și 160 de manuale în limba maghiară. Elevilor lipsiți de mijloace materiale li s'au dăruit: 23 vestoane, șapte perechi de pantaloni, 25 de cămăși și 20 de perechi de chiloți.

Cu prilejul distribuirii materialelor trimise prin Ministerul Invățământului Public, populația muncitoare din plasa Tulgheș a manifestat cu entuziasm mulțumind pentru grija pe care Partidul Muncitoresc Român și Guvernul o acordă copiilor celor ce muncesc.

Vasile Dumitrescu
Corespondent

La Oradea lucrează două ateliere pentru confecționarea materialului didactic

Datorită colaborării dintre Biroul Pedagogic și Comisia sindicală de pregătire profesională, colectivul pentru confecționarea materialului didactic cu mijloace locale a pornit de o lună de zile pe drumul unei intense activități. Colectivul este convins că poate duce o muncă educativă în rândurile elevilor antrenându-i și pe ei în această activitate. Lucrând ei înșiși la materialul didactic, elevii își lărgesc cunoștințele, și le însușesc mai cu temei.

Organizația U.T.M. din școală a primit această inițiativă cu un deosebit entuziasm și și-a luat angajamentul să mobilizeze cât mai mulți elevi în această muncă.

In prezent, lucrează la Oradea două ateliere: unul la Școala Pedagogică de băeți și altul la Școala Pedagogică de fete. Ele confecționează hărți, planșe, figuri geometrice, scule.

Asemenea colective au fost organizate și în județ, așa încât planșele sau hărțile confecționate la Oradea vor fi trimise la plăși și multiplicate acolo pentru comunele respective.

Greutățile pe care le întâmpină colectivul în munca sa sunt mari. In afară de cele obiective, de natură materială, mai sunt și altele: mai sunt încă profesori care privesc cu indiferență această muncă, iar profesorii de desen nu și-au dat până acum concursul, în măsura în care acest lucru era posibil.

Pe lângă acestea, cercurile de studii profesionale, deși își cunosc nevoile, nu comandă materialul didactic necesar specialităților respective.

Pentru înlăturarea tuturor acestor greutăți, cerem sprijinul Biroului Pedagogic și al Comisiei Sindicale pentru ridicarea nivelului profesional, întrucât ar fi păcat să lâncezească o activitate ce a pornit cu atâta însuflețire și care poate aduce serioase îmbunătățiri în munca noastră școlară.

T. Crișanu
corespondent

Școlile din țară întâmpină cu entuziasm cea de a 70-a aniversare a tovarășului Stalin

Instituțiile de învățământ din Timișoara se pregătesc pentru marea sărbătoare dela 21 Decembrie

In instituțiile de învățământ din Timișoara, atât de numeroase încât marelui oraș bănățean i s'a atribuit numele de „cetatea școlilor", se fac pregătiri intense în vederea sărbătoririi celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin.

In clasele școlilor elementare și medii, în cancelarii, în amfiteatrele institutelor, sediile U.T.M. și ale organizațiilor de pionieri, preocupe tuturor sunt aceleași: cum putem să ne arătăm mai bine dragostea noastră față de tovarășul Stalin. Cum putem să exprimăm sentimentele de recunoștință față de acel părinte drag și îi datorăm o viață din ce în ce mai bună, față de tovarășul Stalin.

Inițiativa și angajamentele au început vină de pretutindeni. Fiecare elev sau student, învățător sau profesor, este mândru că poate contribui la pregătirea sărbătoririi oamenilor muncii, a sărbătoririi tuturor celor ce-l iubesc pe tovarășul Stalin.

Inițiativele s'au transformat în fapte. Au început să fie alcătuite albume omagiale și panouri care reprezintă momente importante din viața tovarășului Stalin. Numeroși sunt studenții care și-au luat angajamentul să citească din operele lui I. V. Stalin și, mai ales, să studieze „Scurta biografie". In atelierele școlilor tehnice, se lucrează obiecte care urmează să fie dăruite marelui conducător al popoarelor sovietice.

Fiecare zi care ne apropie de 21 Decembrie se îmbogățește cu noi forme de manifestare a dragostei nețărmurite față de tovarășul Stalin.

Elevii scriu tovarășului Stalin

Noi vă iubim foarte mult, tovarășe Stalin

La Școala elementară Nr. 4 din Timișoara, pregătirile au început încă de mult. In cancelarie, pe coridoare și în sălile de clasă, pe panouri îmbrăcate în hârtie roșie au fost puse fotografii înfățișând pe tovarășul Stalin în diferitele momente importante din viață. Gazetele de perete conțin articole mobilizatoare, chemând elevii la pregătirea măreței sărbători. In clasa a III-a elementară, clasă condusă de tov. Maria Vasiliu, copiii au și început să scrie tovarășului Stalin. Două dintre scrisori sunt expuse la gazeta de perete. Iată cuvintele adresate celui mai bun prieten al copiilor, de Rodica Popescu:

Tovarășe Stalin,

„Eu știu din cele ce ne-a povestit tovarășa învățătoare și din revistele noastre în care v'am văzut în mijlocul tineretului, că iubiți mult copiii. De aceea și noi vă iubim foarte mult și ne pregătim să vă sărbătorim ziua de naștere, ziua de 21 Decembrie.

„Vă doresc multă sănătate ca să conduceți ani mulți Uniunea Sovietică, Patria celor mai fericiți copii".

★

Scrisoarea elevei Tabău Ileana exprimă și ea în cuvinte calde sentimentul de dragoste față de tovarășul Stalin:

Tovarășe Stalin,

„Acum când împliniți 70 de ani, gândul meu se îndreaptă către Dumneavoastră dorindu-vă multă sănătate și ani mulți.

„Noi școlarii, în cinstea aniversării Dumneavoastră, ne vom sili și mai mult la învățătură și vom munci din toate puterile pentru a fi vrednici copii ai Republicii Populare Române".

★

Astfel întâmpină elevii și cadrele didactice din Timișoara aniversarea tovarășului Stalin. In pregătirile lor entuziaste, în angajamentele care duc la îmbunătățirea muncii de fiecare zi, se oglindește, încă odată, dragostea nețărmurită a poporului nostru față de marele Stalin, conducătorul iubit al celor ce muncesc, prietenul cel mai bun al poporului nostru.

Andrei Valentin

Și profesorii își iau angajamente în cinstea aniversării tovarășului Stalin

La Școala medie tehnică de surori de ocrotire, domnește aceeași atmosferă sărbătorească. Intr'o ședință festivă, elevele anului II B și-au luat numeroase angajamente. In cinstea zilei de naștere a tovarășului Stalin, elevele vor îmbunătăți disciplina și frecvența și vor evita întârzierile la orele de cursuri. Pușcov Maria va face o plansă iar Hotăran Virginia, Adlenczi Elisabeta și Butunaru Elena vor trimite câte o poezie tovarășului Stalin.

Toată clasa a primit cu ropote de aplauze propunerea elevei Negomireanu Eugenia de a se citi din operele marelui Stalin și de a se trimite la Moscova scrisori de felicitare.

Și cadrele didactice iau parte la entuziastele pregătiri. Profesoara E. Vasi scrie într'un articol publicat la gazeta de perete din cancelarie:

„Citim în fiecare zi, prin ziare, cum muncitorii din fabrici și uzine organizează întreceri socialiste și depășesc astfel normele, cum se pregătesc cu dragoste și entuziasm să întâmpine cea de a 70-a aniversare a tovarășului Stalin.

Și noi, cadrele didactice, avem datoria ca, în cinstea acestei mândre sărbători, să urmăm exemplul clasei muncitoare, să ne organizăm sistematic munca, să căutăm a insufla tinerelor vlăstare ce ne sunt încredințate dragoste și respect pentru muncă, pentru oamenii muncii de pretutindeni și pentru genialul lor conducător, tovarășul Stalin.

Să ne luăm angajamentul ca, în cinstea lui 21 Decembrie, elevii să cunoască viața marelui Stalin, să cunoască felul în care omul sovietic îl iubește și îl admiră.

Cu prilejul aniversării tovarășului Stalin, să ne luăm angajamentul ca, în munca noastră profesională, să fim cât mai temeinic pregătiți, capabili de a crește generația tinerilor constructori ai socialismului. Să căutăm să ne ridicăm nivelul ideologic și politic pentru a corespunde marii sarcini ce ni s'a încredințat.

In felul acesta, noi, profesorii, vom întâmpina așa cum se cuvine marea sărbătoare a oamenilor muncii de pretutindeni, ziua de naștere a tovarășului Stalin".

★

Astfel întâmpină elevii și cadrele didactice din Timișoara aniversarea tovarășului Stalin. In pregătirile lor entuziaste, în angajamentele care duc la îmbunătățirea muncii de fiecare zi, se oglindește, încă odată, dragostea nețărmurită a poporului nostru față de marele Stalin, conducătorul iubit al celor ce muncesc, prietenul cel mai bun al poporului nostru.

Andrei Valentin

Să sprijinim construirea „Casei Scânteii"

Apelul adresat de Uniunea Sindicatelor de Salariați din Invățământ către toți membrii săi pentru popularizarea „Casei Scânteii"

TOVARĂȘI,

Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P.M.R. asupra construirii „Casei Scânteii" a avut un puternic răsunet în massele largi ale oamenilor muncii. Membrii Sindicatelor Salariaților din Invățământ au răspuns cu entuziasm la chemarea Partidului de a contribui la ridicarea acestui măreț edificiu al culturii.

CONSTRUIREA „CASEI SCANTEII", CENTRU MODERN DE INDUSTRIE POLIGRAFICA, VA DA POSIBILITATE SA SE TIPAREASCA ANUAL ATATEA CARTI, REVISTE, ZIARE, CAT N'AU TIPARIT IN ZECE ANI REGIMURILE BURGHEZO-MOȘIEREȘTI. „Casa Scânteii" va putea să tipărească 200.000 cărți pe zi, (dintre care 50.000 legate).

In 1955 va trebui să se editeze, după calculele provizorii, 4,5 milioane cărți pentru copii — în afară de manuale didactice și reviste — care vor contribui să le desvolte gustul cititului, ajutându-ne astfel pe noi, membrii Corpului Didactic, în muncă. Tirajul cărților pentru bibliotecile ateneelor populare și căminelor culturale va ajunge — după calcule provizorii — la 15 milioane cărți anual. ZECI DE MILIOANE MANUALE DIDACTICE ȘI PEDAGOGICE, CARTI ȘTIINȚIFICE ȘI LITERARE, BINE TIPARITE ȘI IEFTINE, VOR VENI IN AJUTORUL MUNCII NOASTRE, DE IZGONIRE A INTUNERICULUI IN CARE EXPLOATATORII AU ȚINUT POPORUL MUNCITOR.

Cultura înseamnă calificare mai înaltă a celor ce muncesc în fabrici și pe ogoare, înseamnă produse mai multe, creșterea belșugului în Patria noastră, înseamnă și o viață mai bună pentru noi cei ce muncim la educarea unor noui generații puternice și luminate ale poporului nostru.

Pe timpul burghezo-moșierimii noi învățătorii și profesorii am întâmpinat mari greutăți. Nici n'am visat măcar că s'ar putea să avem la îndemână atâtea cărți pentru a răspândi cultura în massele poporului și pentru propriile noastre nevoi culturale.

Astăzi, când în țările capitaliste cultura adevărată este înăbușită, când bugetele statelor capitaliste prevăd sume uriașe pentru înarmări, mărind șomajul și foametea și fac ca tot mai mulți profesori și învățători să fie asvârliți pe drumuri, în timp ce numărul analfabeților crește din an în an, noi, membrii Corpului Didactic avem datoria să participăm în primele rânduri la marea operă de culturalizare a maselor și desvoltare a culturii noastre naționale, operă inițiată și condusă de Partidul Muncitoresc Român care urmează exemplul măreț al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice.

INVATATORILOR SI PROFESORILOR LE REVINE SARCINA SA DUCA CULTURA IN MASSELE LARGI ALE POPORULUI ȘI SUNT MANDRI DE A INDEPLINI ACEASTA MUNCA DE MARE CINSTE. Cu cât se răspândește cultura, cu atât munca noastră este mai mult prețuită de oamenii muncii, cu atât ei ne ajută mai activ în muncă.

Creșterea rolului muncii noastre este strâns legată de construirea mărețului edificiu de cultură „Casa Scânteii". Trebue deci să considerăm construirea „Casei Scânteii" ca pe o cauză a noastră. E de datoria noastră să facem ca această cauză să devină o cauză larg populară, căci popularizând „Casa Scânteii" noi popularizăm în fond cauza desvoltării culturii în Patria noastră.

UNIUNEA SINDICATELOR SALARIAȚILOR DIN INVAȚAMANT CHEAMA PE TOȚI MEMBRII SINDICATELOR DIN INVAȚAMANT ȘI IN PRIMUL RAND PE INVAȚATORI, SA DESFAȘOARE O LARGA ȘI INTENSA MUNCA DE POPULARIZARE A „CASEI SCANTEII", INDEOSEBI IN RANDURILE ȚARANIMII MUNCITOARE.

Tovarășii învățători să facă pe fiecare om al muncii și pe fiecare țăran muncitor să pricească că ridicarea „Casei Scânteii" este în interesul lui și al copiilor lui; că milioanele de ziare și cărți tipărite la „Casa Scânteii" il vor ajuta să-și cunoască mai bine dușmanii, să lupte mai activ împotriva exploatatorilor și a cozilor de topor ale dușmanilor păcii — imperialiștii anglo-americani, care pun la cale o nouă crimă împotriva omenirii; că știința pe care o vor răspândi aceste cărți îi va ajuta pe cei ce muncesc să-și ridice calificarea tehnică și să-și îmbunătățească nivelul de viață și cultură, îi va ajuta să dea o contribuție din ce în ce mai mare la construirea socialismului; că această știință îl va ajuta pe țăranul muncitor să scoată rod mai bogat de pe pământul său și să pornească pe drumul colectivizării, care este drumul belșugului; că numai cultura îl va ajuta pe muncitor și pe țăranul muncitor să simtă bucuria vieții, să guste comorile artei, literaturii și vieții luminate. SA FACEM DIN ȚARANII MUNCITORI MAI INAINTATI, ADEVARAȚI AGITATORI PENTRU CAUZA CULTURII, PENTRU CONSTRUIREA „CASEI SCANTEII".

Popularizând construirea „Casei Scânteii" în massele largi de oameni ai muncii cu ocazia consfătuirilor cu părinți, în adunările și ședințele dela Căminele Culturale și Ateneele Populare, în rândurile elevilor, explicând limpede în ce constă importanța acestei construcții, aducând la cunoștința masselor largi noui amănunte concrete despre „Casa Scânteii", pe măsură ce ele apar în presă, salariații din învățământ își vor îndeplini o sarcină de onoare, vor milita pentru o cauză ce este și a lor.

Plini de încredere și avânt să pornim la muncă pentru a sprijini construirea „Casei Scânteii"!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român!
Trăiască Republica Populară Română!
Trăiască iubitul învățător și conducător al oamenilor muncii din toată lumea, tovarășul Stalin!

Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ

POPULAȚIA TĂTARĂ DIN R.P.R. ARE ASTĂZI ȘCOLI CU LIMBA DE PREDARE MATERNĂ

Reforma învățământului a creat pentru copiii tuturor naționalităților conlocuitoare posibilitatea de a urma la școli cu limba de predare maternă.

Astfel, populația tătară care, n'a avut sub regimul burghezo-moșieresc nicio școală, are azi mulțumită ajutorului dat de Partid, 66 școli elementare și o școală pedagogică la Medgidia. Fostele școli turce conduse de hoți, puține la număr și slab frecventate, n'au contribuit nici prin caracterul nici prin conținutul lor la ridicarea nivelului cultural al populației. Cu ajutorul regimurilor reacționare, naționalismul șovin turc a folosit religia mahomedană și școala, pentru a ține sub influența sa populația tătară.

Politica de asimilare dusă de naționaliștii turci, folosind faptul că tătarii aveau aceeași religie, i-a determinat pe aceștia să-și nege naționalitatea, mergând până acolo, încât înșeși cadrele didactice, intelectualitatea tătară să conteste existența unei limbi literare tătare. Comunitatea de religie a fost speculată de anumiți interesați ai regimurilor burghezo-moșierești până într'atât că, la un moment dat, aceste două naționalități — tătară și turcă — să apară ca o singură naționalitate.

Tovarășul Stalin subliniază: *„politica de asimilare este exclusă fără rezerve din arsenalul marxism-leninismului, ca fiind o politică antipopulară, contrarevoluționară, o politică dăunătoare".*

Politica de asimilare este o politică proprie burgheziei și istoria cunoaște pe turci ca pe *„cei mai crunți dintre asimilatori, care au chinuit și terorizat sute de ani națiunile din această parte a Europei".*

Rămășițele reacționare turce din țara noastră au putut manevra cu ușurință în rândurile populației tătare, care, datorită dublei asupriri, are azi în mijlocul ei cca. 60% analfabeți.

Populația tătară dela noi, cu toată politica de asuprire și de desnaționalizare dusă față de ea, în trecut, are cântecele, jocurile, poveștile, basmele, poeziile ei caracteristice și deosebite de ale populației turce.

Inființarea școlilor în limba tătară a fost primită cu mare bucurie de întreaga populație muncitoare tătară, care în numeroasele scrisori trimise Ministerului își exprimă dragostea și devotamentul față de P.M.R. și arată că această hotărâre „a scos populația tătară din poziția de inferioritate în care se găsea".

Pentru prima dată se creează în țara noastră posibilitatea de desvoltare cu adevărat liberă, tuturor naționalităților conlocuitoare, care duce la egalitatea de fapt economică, politică și culturală.

Succesele realizate și în problema națională se datoresc faptului că în R.P.R., clasa muncitoare a devenit forța conducătoare care, călăuzită de Partidul ei, a luptat împotriva curentului șovin, alimentat de cercurile reacționare puse în slujba imperialismului.

Laurențiu Cziko

Elevii și profesorii Scolii Tehnice Profesionale din Baia de Aramă județul Mehedinți și-au luat angajamente în muncă, în cinstea celei de a 70-a aniversări a Tovarășului Stalin

La Școala Tehnică Profesională din Baia de Aramă-Mehedinți elevii școlii și profesorii și-au luat angajamente în cinstea zilei de naștere a tovarășului Stalin. Astfel fiecare elev va construi în ateliere câte o piesă în cinstea acestei zile. In prezent se lucrează în ateliere la un mare arc de triumf al orașului și la o gazetă cetățenească festivă. Deasemenea elevii vor compune lucrări în legătură cu opera genială a tovarășului Stalin. Incă din ziua de 24 Noembrie s'au trimis scrisori colective în care au exprimat toată dragostea pentru marele conducător și învățător al omenirii muncitoare. Incepând cu ziua de 17 Decembrie va fi deschisă în localul școlii o expoziție de fotografii, cărți, lucrări ale elevilor, în legătură cu viața și opera tovarășului Stalin.

Sindicatul Salariaților noștri a pornit în întâmpinarea zilei de 21 Decembrie întreceri în munca de alfabetizare.

Prof. Emil Cismărescu
corespondent

Invățătorii, profesorii și personalul didactic ajutător salută Rezoluțiile Consfătuirii Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești

Angajamentele Facultății de Științe Juridice din Cluj

Rapoartele și Rezoluțiile recentei Consfătuiri a Biroului Informativ au avut un răsunet puternic în rândurile tuturor acelora cărora le este scumpă cauza păcii și a progresului social și cultural. Dela publicarea strălucitei analize asupra situației politice internaționale, făcută acum doi ani și mai bine, la prima Consfătuire a Biroului Informativ, de către regretatul tovarăș Jdanov, n'au mai apărut documente de o importanță atât de mare ca acestea pentru oamenii muncii din întreaga lume.

Rapoartele și Rezoluțiile acestei Consfătuiri constată justețea analizei asupra situației internaționale de acum doi ani, confirmată în întregime de evenimente. Ele constată trecerea țărilor imperialiste în frunte cu Statele Unite ale Americii, dela o politică de pregătire a războiului, la o politică fățișă de agresiune în vederea instaurării dominației mondiale a imperialismului american.

In politica externă a țărilor imperialiste, această politică agresivă se manifestă prin instigațiile permanente împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară, prin crearea de blocuri politice și militare contra acestor țări, prin organizarea de comploturi și acțiuni de spionaj pentru doborîrea ordinei democratice în țările care au pornit pe calea socialismului, așa cum s'a văzut în procesul lui Rajk și cum se vede acum din procesul lui Traicio Kostov, prin sprijinirea guvernelor reacționare și fasciste din lume.

Pe plan intern, această politică se manifestă prin accentuarea producției pentru război, care are drept consecință scăderea nivelului de viață al oamenilor muncii din țările imperialiste, prin introducerea metodelor fasciste pentru reprimarea sălbatecă a manifestărilor de nemulțumire din sânul clasei muncitorești și prin încercările de a sparge unitatea de luptă a acestei clase.

Rapoartele și Rezoluțiile stabilesc că, în această politică imperialiștii utilizează pe agenții lor din sânul clasei muncitoare, pe social-democrații de dreapta și demască fără cruțare activitatea trădătoare a lor, atât în ce privește pregătirea războiului, cât și a atacului contra clasei muncitoare și a unității ei.

Dar social-democrații de dreapta compromițându-se prin colaborarea lor cu imperialiștii și cu fasciștii și-au pierdut de mult orice credit în fața maselor muncitorești. Imperialiștii au fost nevoiți să găsească, deci, noi metode și noi „agenți" pentru a încerca să amăgească măcar o parte din clasa muncitoare și să-i spargă unitatea. Ei l-au găsit pe Tito, pentru a organiza această diversiune criminală cu scopul de a slăbi unitatea lumii socialiste și iubitoare de pace din jurul U.R.S.S. și de a pregăti agresiunea împotriva ei și a țărilor de democrație populară. Imperialiștii și-au dat seama că steagul pătat al social-democrației de dreapta nu mai poate aduna în jurul său massele și deaceea au încercat să lovească în U.R.S.S., sub lozincile trădătorului Tito.

Cu toate că Rapoartele și Rezoluțiile Consfătuirii constată creșterea pericolului de război, din ele respiră totuși un optimism viguros și încurajator: forțele păcii, forțele antiimperialiste sunt într'o continuă creștere. Ele sunt acum mult superioare forțelor reacționare. U.R.S.S., sub înțeleapta îndrumare a marelui Stalin, pășește pe drumul construirii comunismului, țările de democrație populară s'au consolidat și din lanțul imperialismului s'au mai rupt câteva verigi principale: China populară, Germania democratică.

In acelaș timp, contradicțiile interne ale sistemului capitalist subminează tot mai mult tabăra imperialistă și o slăbesc.

Dar cu cât e mai disperată situația reacțiunii imperialiste cu atât se lansează mai ușor în aventuri războinice. Rapoartele și Rezoluțiile Consfătuirii Biroului Informativ ne atrag atenția că războiul poate fi împiedecat numai prin organizarea puternică a voinței de pace a popoarelor.

Rapoartele și Rezoluțiile Consfătuirii din Noembrie prescriu sarcinile luptei contra atâțătorilor de război, contra agenților lor social-democrați, titoiști, naționaliști; ele ne îndrumă la o și mai mare vigilență sub conducerea Partidelor comuniste și muncitorești, împotriva diversiunilor de tot felul a încercărilor de spargere a unității oamenilor muncii în jurul luptei pentru pace, în jurul U.R.S.S., care stă în fruntea luptei pentru pace, împotriva tendințelor agenților imperialismului de a destrăma solidaritatea internațională a clasei muncitoare.

Rapoartele și Rezoluțiile Consfătuirii Biroului Informativ vor lărgi orizontul politic al oamenilor muncii, le vor da posibilitatea înțelegerii mai clare a luptei dintre cele două lagăre și-i vor determina să se alăture cu și mai multă hotărâre lagărului păcii și al progresului. Aceste Rapoarte și Rezoluții vor desvolta în ei și mai mult spiritul internaționalismului proletar și vigilența de clasă.

Rapoartele și Rezoluțiile Consfătuirii din Noembrie a Biroului Informativ n'au constituit numai un sprijin în orientarea justă și mai hotărâtă a profesorilor și a personalului didactic ajutător al Facultății de Științe Juridice din Cluj, față de problema păcii și a războiului, față de problema progresului și a reacțiunii, ci i-au dat un considerabil ajutor și într'o serie de probleme legate de activitatea sa ideologică și științifică, în care, în urma influenței studiilor din trecut și a împrejurărilor de viață, nu erau încă lămuriți. Rapoartele și Rezoluțiile Biroului Informativ condamnă încă odată cosmopolitismul, demască teoriile imperialiste care preamăresc „modul de viață american", ele lămuresc falsitatea așa ziselor teorii ale social-democrației despre „europenism", despre „calea a treia" etc., convingând că toate acestea nu sunt decât curse, care prind pe cei neavertizați în plasa intereselor imperialiste.

Insusindu-și concluziile Rapoartelor și Rezoluțiilor Biroului Informativ cu privire la „Apărarea păcii și lupta împotriva atâțătorilor la război", cu privire la „Unitatea clasei muncitoare și sarcinile Partidelor comuniste și muncitorești" și la „Partidul Comunist al Iugoslaviei, în mâinile unor asasini și spioni", cadrele didactice ale Facultății de Științe Juridice din Cluj — profesori, asistenți, preparatori — ne obligăm să mărim eforturile noastre în lupta contra imperialismului, să întărim vigilența noastră față de deosebitele forme ale diversiunii imperialiste, să combatem, fără cruțare, cosmopolitismul în toate manifestările noastre și ale colegilor noștri și să închinăm întreaga noastră activitate păcii și progresului, urmând pilda măreață a U.R.S.S.

Tudor Bugnariu
Decanul Facultății de Științe Juridice a Univ. „V. Babeș" din Cluj

Note politice externe

In ședința plenară dela 1 Decembrie a Adunării Generale a O. N. U. au luat sfârșit discuțiile asupra propunerilor sovietice de condamnare a pregătirilor pentru un nou război și pentru încheierea unui pact al celor 5 puteri pentru întărirea păcii.

In cuvântările ținute în Comitetul Politic și în ședințele plenare ale Adunării Generale, șeful delegației sovietice, A. I. Vișinski, a citat numeroase fapte dovedind că în Statele Unite și Marea Britanie se fac pregătiri active pentru un nou război. In ciuda puternicelor argumente aduse de delegația sovietică în sprijinul propunerilor sale de pace, majoritatea docilă din Adunarea Generală, urmând directivele delegației Statelor Unite, a respins cu ajutorul „mașinii de vot" propunerile sovietice privind luarea unor măsuri menite să salveze pacea și securitatea popoarelor.

A. I. Vișinski a arătat în discursul său de închidere că *„Pregătirile pentru un nou război trebuesc oprite, toate măsurile inadmisibile legate de asemenea pregătiri și care sunt făcute într'un număr de țări trebue să înceteze".* In continuare el a declarat: *„Trebue să se realizeze interzicerea necondiționată a armei atomice și instituirea unui strict control internațional în legătură cu îndeplinirea acestei măsuri. VOCEA MILIOANELOR ȘI MILIOANELOR DE OAMENI, VOCEA POPOARELOR CARE CER PACEA, TREBUE SA FIE ASCULTATA".*

Cu această declarație, șeful delegației sovietice a încheiat desbaterile asupra propunerilor Uniunii Sovietice de condamnare a pregătirilor pentru un nou război și de încheere a unui pact al celor cinci puteri pentru întărirea păcii.

Pe zi ce trece se intensifică tot mai mult lupta muncitorimii din țările capitaliste împotriva politicii odioase a guvernelor care provoacă în mod continuu scăderea nivelului de trai al maselor muncitoare.

In țările marshallizate, vândute de guvernele trădătoare imperialismului american, această luptă a crescut mult în ultima săptămână. Este cunoscută uriașa grevă generală din Franța la care au participat mai bine de 10.000-000 muncitori. Această grevă a constituit un avertisment hotărît dat guvernului francez. Succesul grevei generale din Franța este deosebit prin faptul că ea a mobilizat pe toți muncitorii indiferent de apartenența lor politică și credința religioasă, prin demascarea încercărilor de zădărnicire făcute de agenții capitaliștilor aflați, în fruntea sindicatului scizionist Force Ouvrière.

La fel de măreață și de încheagată a fost greva generală a muncitorimii italiene împotriva atacurilor banditești executate din ordinul guvernului. Proletariatul italian și-a manifestat încăodată forța și unitatea lui de acțiune. Mișcările muncitorilor agricoli și țăranimânturilor dovedesc că proletariatul industrial are un aliat puternic la țară. Ca și în Franța, unitatea oamenilor muncii din Italia s'a realizat prin participarea la mișcarea grevistă a muncitorilor de diferite apartenențe politice și de diferite credințe religioase.

Adăogând la acestea greva generală din Grecia, o altă țară supusă „binefacerilor" marshallizării, reiese cu claritate șubrezenia tot mai accentuată a regimurilor bazate pe exploatare. In ciuda teroarei exercitate de guvernele acestor țări, muncitorii conduși de partidele comuniste și muncitorești dau lovituri din ce în ce mai puternice acestor regimuri condamnate de istorie la pieire.

In China, armata populară, după eliberarea Ciungchingului, cea de a treia capitală a Kuomintangului, fugărește resturile armatelor naționaliste care se îndreaptă în mare grabă spre granițele Vietnamului, Birmaniei și Indiei. O telegramă „France Presse" anunță chiar că trupele populare chineze au atins în unele locuri granițele Vietnamului. Viteza uluitoare cu care trupele populare înaintează ne-o demonstrează faptul că la numai două zile după eliberarea Ciungchingului, ele se aflau deja la 125 km. Vest de acest oraș. Actualmente asediază și ultima capitală a Kuomintangului, Cengtu, de unde rămășițele guvernului naționalist au fugit cu avionul în insula Formosa. Președintele guvernului a plecat în Statele Unite pentru a-și căuta „de sănătate".

In Sud armata populară a eliberat Nanning, capitala provinciei Cuangsi și ultimul punct fortificat din această provincie, trupele Kuomintangului aflate pe coasta provinciei Cuangtung în fața insulei Hainan rămânând astfel efectiv izolate. In provincia Iunan, care dealtfel în cea mai mare parte a fost eliberată de forțele de partizani, autoritățile naționaliste se retrag din capitala acestei provincii, Cumming, ultima capitală de provincie încă neeliberată, în afară de Lhasa, capitala Tibetului.

Incercările inutile de a mai continua lupta după ce aproape întreaga Chină a fost eliberată se explică prin faptul că Kuomintangul a primit ordine precise din partea anglo-americanilor de a întârzia cât mai mult posibil apariția trupelor populare chineze la granițele Indiei, Birmaniei și Vietnamului, țări în care sute de milioane de oameni sunt ținuți în cea mai neagră sclavie de către imperialiști, și unde vecinătatea cu Republica Populară Chineză ar reaprinde cu și mai multă furie scânteia revoluției împotriva ocupanților.

O tânără învățătoare își îmbunătățește munca prin colaborarea cu părinții

Invățătoarea Galina Trifănescu, deabia eșită de pe băncile Școlii Pedagogice de Fete din Blaj, pare o fetiță mai răsăritră, o surioară de-a lor, printre cei 35 de copii — băeți și fetițe — pe care îi învață și îi îngrijește cu mult suflet.

Se joacă alături de ei și știe cum să le atragă atenția atunci când le explică ceva.

In clasa I-a a Școlii Elementare de pe lângă Liceul Teoretic Mixt din Mediaș, majoritatea elevilor sunt copii de muncitori și funcționari dela întreprinderile din localitate.

De multe ori, din vorbă'n vorbă, învățătoarea află dela micuții ei elevi, despre munca și realizările părinților lor și atunci, predă cu mai multă râvnă copiilor, căutând să nu fie mai prejos decât părinții.

Galina Trifănescu cunoaște pe toți părinții, a fost acasă la ei, a stat cu ei de vorbă, a observat felul în care își cresc copiii, le-a ascultat păsul și le-a venit în ajutor cu un sfat, cu o vorbă bună.

In afară de vizitele pe care le face acasă la elevi, tânăra învățătoare mai folosește pentru menținerea legăturii între școală și familie ședințele cu părinții, în cadrul cărora acești, strânși laolaltă, se cunosc mai bine și frământă împreună problemele legate de educarea și instruirea copiilor lor.

Ședințele de felul acesta sunt un izvor nesecat de învățătură și pentru Galina Trifănescu, care, fiind la începutul carierii sale, are încă multe de învățat. Așa, de pildă, în cadrul unei ședințe cu părinții, aceștia, auzind că în curând copiii lor vor învăța literele de tipar, au sfătuit-o pe învățătoare să meargă cu copiii la tipografia din localitate, unde să se arate cum se culeg literele și cum se tipăresc ziarele.

După câteva zile, învățătoarea, însoțită de un șir lung de elevi, a intrat în tipografie. Aici muncitorii au explicat cu multă bucurie micuților lor musafiri „taina tiparului". Ba ceva mai mult, elevii au văzut chiar cum, pentru a scoate un ziar, muncitorii culeg cu grijă literă cu literă, fiecare articol în manuscris.

Intrebați ce ziare citesc părinții lor, copiii se întrecură care mai de care: „Scânteia", „Viața Sindicală", „Muncitoarea", „Făclia Târnavelor" și alte ziare, în limba maghiară, etc.

— Dar frații și surorile voastre ce citesc?

De data aceasta ei au răspuns: „Scânteic Tineretului", „Pionierul", „Licurici", „Pogonici".

La plecare, micuții școlari s'au încolonat și au pornit cântând „Marșul Partizanilor" pe care l-au învățat de curând.

Traian Baban

O scrisoare din partea școlilor din Făgăraș

Cele trei Rezoluții ale Consfătuirii Biroului Informativ, al partidelor comuniste și muncitorești, au produs o impresie puternică și asupra noastră, a cadrelor didactice din orașul Făgăraș. Ele ne-au arătat raportul de forțe care există între cele două lagăre, lagărul imperialist atâțător la război, și lagărul antiimperialist și democratic apărător al păcii; dar totodată ele ne-au arătat și sarcinile ce stau în fața fiecărui om al muncii, în lupta împotriva războiului sângeros de agresiune, dorit de clicile imperialiste.

Puterile și hotărîrea noastră sporesc când vedem că forțele democrației și socialismului care luptă pentru pace cuprind peste 600 milioane de oameni, partizani ai păcii și că acest număr sporește necontenit.

Rezoluțiile Biroului Informativ au venit să ne oțelească în luptă, să ne înarmeze cu arme noi și puternice, cu ură necruțătoare față de dușmanul de clasă, indiferent sub ce forme s'ar manifesta el.

Cadrele didactice din Făgăraș salută cu entuziasm aceste Rezoluții și sunt hotărîte să ajute cu cel mai desăvârșit devotament Partidul în împlinirea sarcinilor ce-i revin pentru apărarea intereselor oamenilor muncii.

Noi ne luăm angajamentul că vom munci și vom lupta cu forțe însutite împotriva tuturor elementelor care încearcă să stea în calea păcii și progresului. Vom consolida munca noastră organizatorică, politică și ideologică, întărind vigilența tuturor celor ce muncesc, pentru a înăbuși cu energie uneltirile dușmanilor, ale tuturor spionilor și agenților titoiști unelte ale clicii imperialiste, și vom căuta să atragem, prin toate mijloacele, noi și numeroase masse în frontul luptei pentru pace și socialism.

Vom educa generațiile de tineret în spiritul devotamentului față de internaționalismul proletar și al intransigenței față de orice abateri dela principiile marxist-leniniste, îndemnându-i ca în orice împrejurare să lupte din toate puterile lor pentru unitatea forțelor muncitorești, unitate care este o condiție indispensabilă pentru victoria mondială a clasei muncitoare.

In spiritul acestor Rezoluții de luptă pentru pace și socialism vom munci și vom lupta pentru consolidarea și desvoltarea regimului de democrație populară din țara noastră, pentru prietenia cu Uniunea Sovietică, bastionul păcii în lume.

Cadrele didactice ale școlilor din Făgăraș

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, — București

ANUL I Nr. 38 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 23 Decembrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" STR. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „

„Construirea societății socialiste, ne învață tovarășul Stalin, presupune o suficientă desvoltare a forțelor de producție și a conștiinței socialiste a oamenilor, a culturii lor socialiste. Crearea culturii socialiste în țara noastră, desfășurarea revoluției culturale nu numai în sensul luptei contra neștiinței de carte, ci în sensul creării de cadre ieșite din rândurile poporului muncitor în stare să conducă economia, administrația, întregul aparat de stat, toate aceste probleme noi am început să le rezolvăm, urmând marea pildă sovietică care a creat omul nou, de tip stalinist, capabil să conducă, să prevadă și să înlăture din timp greutățile, să descopere mereu noii muguri care apar, se desvoltă și trebue să înflorească".

Vasile Luca
(Din cuvântarea ținută la Ateneul R. P. R.).

Tovarășului Stalin — marele conducător și învățător, continuatorul nemuritoarei opere a lui Lenin

Scumpe prieten, tovarăș de luptă, învățător și conducător!

Comitetul Central al Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S. și Consiliul de Miniștri al Uniunii R.S.S., în ziua celei de a 70-a aniversări a nașterii tale iți trimit salutul lor fierbinte ție, marele prieten și tovarăș de luptă al lui Lenin, genialul continuator al operei sale nemuritoare, neobositul constructor al comunismului, înțeleptul nostru învățător și conducător!

Impreună cu Lenin, tu, tovarășe Stalin, ai creat Partidul Bolșevic; în strânsă colaborare cu Lenin ai elaborat bazele ideologice, organizatorice, tactice și teoretice ale bolșevismului și ai călit partidul în lupte aspre pentru eliberarea oamenilor muncii, făcând din el cel mai puternic partid revoluționar din lume. Revoluționar neînfricat, teoretician genial și mare organizator, tu, împreună cu Lenin, ai condus sigur și cu îndrăzneală, cu fermitate și prudență, partidul și clasa muncitoare la insurecția armată, la revoluția socialistă.

Impreună cu Lenin, tu, tovarășe Stalin, ai fost inspiratorul și conducătorul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, întemeietorul primului stat sovietic socialist din lume, statul muncitorilor și al țăranilor. In perioada războiului civil și a intervenției străine, geniul tău de organizator și de conducător de oști a condus poporul sovietic și eroica lui Armată Roșie la victoria asupra dușmanilor patriei. Sub directa ta conducere, tovarășe Stalin, a fost efectuată uriașa muncă de creare a republicilor sovietice naționale, de unire a lor într'un singur stat unional — U.R.S.S.

Când moartea a întrerupt firul vieții marelui Lenin, tu, tovarășe Stalin, ai înălțat gloriosul drapel al lui Lenin, conducând cu îndrăzneală și hotărire partidul nostru pe drumul lui Lenin. Puternic prin fidelitatea sa față de leninism, Partidul Bolșevic a croit un drum neexplorat încă în istorie, drumul construirii socialismului într'o țară înconjurată de cercul statelor capitaliste.

De o mare însemnătate pentru victoria socialismului a fost teoria leninistă a posibilității victoriei socialismului în țara noastră, teorie desvoltată și îmbogățită de tine, tovarășe Stalin.

Zadarnic încercau dușmanii socialismului, dușmanii poporului sovietic și ai Partidului Comunist să abată partidul nostru de pe drumul leninist-stalinist, să scindeze dinăuntru partidul, să răpească clasei muncitoare încrederea în forțele sale, credința în posibilitatea construirii socialismului. Tu ai demascat fără cruțare încercările scelerate, criminale, ale dușmanilor poporului de a desarma partidul din punct de vedere ideologic, de a sparge unitatea lui, de a duce la pieire Puterea Sovietică și Revoluția Socialistă. In lupta crâncenă împotriva trădătorilor cauzei socialismului, împotriva trotchiștilor, bucharinițtilor, naționaliștilor burghezi și a altor dușmani, s'a format în jurul tău, tovarășe Stalin, acel nucleu conducător al partidului nostru, care a făcut zid în jurul steagului de nebiruit al lui Lenin, a închegat rândurile Partidului Comunist și a îndrumat poporul sovietic pe drumul larg al construirii socialismului.

Traducând în viață programul măreț al industrializării socialiste a țării noastre, program elaborat de tine, poporul sovietic, într'un timp istoric foarte scurt, a transformat Rusia înapoiată din punct de vedere tehnic și economic într'o putere industrială înaintată. De numele tău sunt legate puternicele construcții socialiste ale planurilor cincinale, giganții industriei, noile ramuri industriale, care au jucat un rol hotărîtor în consolidarea capacității de apărare a statului nostru.

Sub înțeleapta ta conducere, tovarășe Stalin, în anul 1929 s'a produs la sate o cotitură istorică, care prin consecințele sale este egală cu Revoluția din Octombrie 1917. Partidul Comunist a realizat colectivizarea completă a agriculturii și pe această bază lichidarea chiaburimii ca clasă. In urma victoriei orânduirii colhoznice și a mecanizării agriculturii, în satul sovietic s'a statornicit o viață nouă, socialistă, care a făcut ca țărănimea muncitoare să scape de robie, ruină și mizerie.

Sub conducerea partidului nostru, în frunte cu iubitul Stalin, Uniunea Sovietică a devenit un puternic stat industrialo-colhoznic, țara socialismului victorios. Construind socialismul, poporul sovietic a desființat pentru totdeauna exploatarea omului de către om, a creat o nouă orânduire socială și de stat în care nu sunt crize și șomaj și care asigură ridicarea neîncetată a nivelului material și cultural al oamenilor muncii. Constituția Uniunii R.S.S., numită pe bună dreptate de popor Constituție Stalinistă, a consfințit mărețele victorii ale socialismului, a devenit o forță de atracție, un far pentru întreaga omenire muncitoare.

Bazându-te pe extrem de bogata experiență a existenței Țării Sovietelor, tu, tovarășe Stalin, ai creat o teorie închegată și complectă a statului socialist. Desvoltând leninismul, ai ajuns la geniala concluzie a posibilității construirii comunismului în țara noastră și a necesității de a menține statul în societatea comunistă, în cazul când încercuirea capitalistă va mai dăinui. Această concluzie a dat partidului și poporului o perspectivă clară în lupta pentru victoria comunismului.

De numele tău, tovarășe Stalin, este legată rezolvarea uneia din cele mai importante probleme ale revoluției, problema națională. In familia frățească a popoarelor sovietice, națiunile înainte asuprite au ajuns la o înflorire politică, economică și culturală fără precedent. Prietenia dintre popoarele U.R.S.S., inspirată de tine, a fost o măreață cucerire a revoluției, unul dintre izvoarele puterii patriei noastre socialiste. Odată cu victoria socialismului, unitatea morală și politică a poporului sovietic, strâns unit în jurul partidului lui Lenin și Stalin, a devenit de nesdruncinat. Poporul nostru este pătruns de patriotismul sovietic fierbinte și dătător de viață. Sub conducerea ta, Partidul Bolșevic a înfăptuit o adevărată revoluție culturală în U.R.S.S.

In fiecare transformare, mai mare sau mai mică, care ridică patria noastră tot mai sus și mai sus, tu ai depus înțelepciunea ta, nestăvilita energie și voința ta de fier. Fericirea noastră, fericirea poporului nostru este că Marele Stalin, fiind conducătorul partidului și statului, îndrumează și inspiră munca creatoare și constructivă a poporului sovietic pentru înflorirea glorioasei noastre patrii.

Sub conducerea ta, tovarășe Stalin, Uniunea Sovietică s'a transformat într'o forță uriașă și invincibilă.

Atunci când Germania hitleristă a impus Uniunii Sovietice războiul și când patria noastră a fost amenințată de un pericol de moarte, tu, tovarășe Stalin, luând conducerea luptei armate a poporului sovietic împotriva fascismului, cel mai înrăit dușman al omenirii, ai ridicat pe toți oamenii sovietici la Marele Război pentru Apărarea Patriei, ai însuflețit poporul sovietic și Forțele sale Armate la fapte de eroism legendar. Partidul lui Lenin și Stalin a unit eforturile frontului și spatelui frontului. Geniul tău militar și organizatoric ne-a adus victoria asupra Germaniei fasciste și a Japoniei imperialiste.

Mare conducător de oști și organizator al victoriei, tu, tovarășe Stalin, ai creat știința militară sovietică înaintată. Bătăliile conduse de tine sunt modele remarcabile de artă militară strategică și operativă. Cadrele militare de prim rang formate și educate de tine au înfăptuit cu cinste planurile staliniste de sdrobire a dușmanului. Toți oamenii cinstiți de pe pământ, toate generațiile viitoare vor glorifica Uniunea Sovietică și numele tău, tovarășe Stalin, salvator al civilizației mondiale de bandiții fasciști.

In condițiunile de după război, călăuzindu-se de indicațiile tale, întregul popor sovietic și-a îndreptat inițiativa creatoare în spre lichidarea cât mai rapidă a urmărilor războiului, în spre înfăptuirea planurilor grandioase de continuă desvoltare a economiei naționale și a culturii Țării Socialismului, spre ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ideile leninist-staliniste asupra întrecerii socialiste insuflețesc pe patrioții sovietici la noi fapte eroice în muncă, au trezit o uriașă energie în inimile milioanelor de oameni sovietici în vederea înfăptuirii unui țel măreț — victoria comunismului.

Cu cea mai mare fermitate și perspicacitate dirijezi tu, tovarășe Stalin, politica externă a Uniunii Sovietice, luptând pentru pace și pentru securitatea popoarelor mari și mici Prestigiul internațional al U.R.S.S., bastion al păcii și democrației, a crescut imens. Oamenii muncii din țările capitaliste și coloniale văd în tine pe luptătorul credincios și dârz pentru pace și apărătorul intereselor vitale ale popoarelor din toate țările. Tu ai aprins în inimile tuturor oamenilor simpli de pe globul pământesc credința nestrămutată în cauza dreaptă a luptei pentru pace în lumea întreagă, pentru independența națională a popoarelor, pentru prietenia între popoare.

Sub conducerea ta, tovarășe Stalin, Uniunea Sovietică a avut un rol hotărîtor în eliberarea oamenilor muncii din țările de democrație populară de sub jugul înrobitorilor fasciști, de sub jugul capitaliștilor și moșierilor. Popoarele din aceste țări sunt pătrunse de simțământul recunoștinței față de tine pentru ajutorul frățesc desinteresat pe care li-l acordă Uniunea Sovietică în desvoltarea lor economică și culturală.

Mare corifeu al științei! Lucrările tale clasice, care desvoltă teoria marxist-leninistă în condițiile noii epoci, epoca imperialismului și a revoluțiilor proletare, epoca victoriei socialismului în țara noastră, constitue un neprețuit bun al omenirii, o enciclopedie a marxismului revoluționar. Din aceste opere oamenii sovietici și reprezentanții înaintați ai oamenilor muncii din toate țările sorb cunoștințe, încredere și noi forțe în lupta pentru triumful cauzei clasei muncitoare, găsesc răspuns la cele mai arzătoare probleme ale luptei de azi pentru comunism.

Lucrările tale în problema național-colonială luminează ca un far puternic calea mișcării de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale și dependente. Succesele uriașe ale forțelor păcii, democrației și socialismului sunt luminate de gândirea revoluționară leninist-stalinistă.

Mare ziditor al comunismului! Tu înveți pe toți bolșevicii să fie extrem de exigenți față de ei și față de alții, prin critică curajoasă a lipsurilor și-i previi că nu trebue să se mulțumească cu cele obținute și să se lase îmbătați de succese. Tu ne înveți că critica și autocritica este o armă eficace în lupta pentru comunism și că modestia bolșevică, o atitudine de atenție plină de grijă față de nevoile poporului, un înalt nivel ideologic și o înaltă principialitate în lupta împotriva oricăror manifestări ale ideologiei burgheze trebue să fie calitățile inerente cadrelor de partid și sovietice.

Scumpe tovarășe Stalin! Tu întotdeauna ne-ai învățat și ne înveți pe noi, bolșevicii, să fim așa cum a fost marele Lenin, să slujim poporul fără a ne precupeți forțele, să contribuim prin toate mijloacele la propășirea iubitei noastre patrii, să facem totul pentru victoria comunismului.

Partidul Bolșevic, poporul sovietic, toată omenirea progresistă văd în tine pe învățătorul și conducătorul lor, pe genialul continuator al nemuritoarei opere a lui Lenin.

Numele lui Stalin este numele cel mai scump pentru poporul nostru, pentru oamenii simpli din lumea întreagă. Numele lui Stalin este simbolul viitoarei victorii a comunismului. Inimile oamenilor sovietici și inimile milioanelor de oameni ai muncii de pe tot globul pământesc sunt pline de dragoste fierbinte pentru tine, Marele Stalin!

Este o mare fericire să trăiești și să creezi în țara noastră sovietică, să aparții Partidului lui Lenin și Stalin, eroicei generații de oameni sovietici, care luptă în epoca stalinistă pentru triumful comunismului sub conducerea lui Stalin!

Primește, tu, învățătorul și conducătorul nostru, tu, cel mai bun prieten și tovarăș de luptă al nostru, fierbinții noastre urări de viață lungă, sănătate și muncă rodnică spre binele Partidului Bolșevic și al poporului sovietic, spre fericirea oamenilor muncii din lumea întreagă.

Trăiască scumpul nostru Stalin!

Comitetul Central al Partidului Comunist (bolșevic) al U. R. S. S.

Consiliul de Miniștri al Uniunii R.S.S.

Telegrama adresată tovarășului Stalin de către Comitetul Central al P. M. R.

Tovarășului
Iosif Vissarionovici Stalin,
Moscova-Cremlin

Scumpe tovarășe Stalin,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, în numele Partidului, în numele clasei muncitoare și al tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Română, Vă transmite cu prilejul împlinirii a 70 de ani un fierbinte salut comunist și Vă urează din toată inima viață lungă și sănătate.

Clasa muncitoare internațională vede o mare chezășie a biruinței în faptul că, în această epocă a sfârșitului dominației capitaliste și a triumfului inevitabil al socialismului, în fruntea forțelor păcii și progresului vă aflați Dvs., genialul călăuzitor și inspirator al luptei pentru pace, democrație și socialism, pentru un viitor fericit al omenirii.

Impreună cu toți cei ce muncesc în lumea întreagă, oamenii muncii din țara noastră văd în Dvs. pe marele continuator al operei lui Marx, Engels și Lenin, pe genialul teoretician, pe incomparabilul strateg și tactician al luptei de clasă, pe acela care alături de Lenin a creat gloriosul Partid Bolșevic și primul Stat socialist al lumii, pe marele organizator al construirii socialismului și comunismului.

Insuflețiți de numele Dvs., de nemuritoarele Dvs. învățături, oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea Partidului Comunist, au luptat în anii grei de ilegalitate împotriva jugului capitalisto-mosieresc.

Numele Dvs., măreața pildă a vieții Dvs. de revoluționar nesovăitor și neînfricat, pusă în întregime în slujba cauzei celor ce muncesc, a luminat beznа carcerelor, închisorilor și a camerelor de tortură, în care regimul terorist al burgheziei și moșierimii arunca pe cei mai buni luptători ai clasei muncitoare.

Cu numele lui Stalin poporul muncitor din țara noastră, eliberat de către glorioasa Armată Sovietică, creată, educată și condusă de geniul lui Stalin, și-a luat soarta în propriile mâini a clădit Republica sa Populară, a trecut la construirea socialismului.

Datorită Armatei Sovietice condusă de Dvs. țara noastră a câștigat, pentru prima dată în istoria ei, o adevărată independență națională.

Pe un drum încă niciodată străbătut în istorie, Dvs., tovarășe Stalin, ați dus spre nemaivăzute biruințe poporul sovietic; pe acest drum croit de Dvs., oamenii muncii din țara noastră, conduși de Partidul Muncitoresc Român, pășesc astăzi cu siguranță și entuziasm, învățând necontenit din operele Dvs. geniale și din nesecata bogăție de experiență a giganticei opere staliniste de construire a socialismului și comunismului în U.R.S.S.

Fiecare succes obținut de oamenii muncii din țara noastră în lupta pentru construirea vieții noi socialiste fără exploatatori și exploatați, face să ardă și mai vie în sufletele lor dragostea fierbinte pentru Dv. și pentru poporul sovietic, căci ei știu că toate aceste succese nu ar fi fost posibile fără ajutorul Dvs. părintesc, fără ajutorul frățesc al guvernului și poporului sovietic.

Din operele Dvs., din minunata pildă vs. pildă de slujire plină de abnegație a Patriei Socialiste, din faptele de eroism săvârșite de oamenii sovietici educați de Dvs., clasa noastră muncitoare, poporul nostru învață să-și iubească cu înflăcărare patria pe care și-au cucerit-o, să muțumită ajutorului lui Dvs., învață adevăratul patriotism care se împletește cu internaționalismul proletar și în deosebi cu dragostea fără margini pentru Uniunea Sovietică și pentru marele ei conducător.

Geniala Dvs. învățătură asupra statului ajută popoarele eliberate de Armata Sovietică să construiască cele lor de democrație populară care îndeplinesc cu succes funcțiunile dictaturii proletariatului.

Geniala Dvs. învățătură asupra muncii ca chestiune de onoare și de eroism, asupra întrecerii socialiste ca metodă comunistă de construire a socialismului, învățături, pe baza cărora poporul sovietic a înfăptuit adevărate minuni, însuflețește clasa noastră muncitoare și pe toți oamenii muncii manuale și intelectuale din țara noastră la noi și noi succese în lupta pentru desvoltarea economiei socialiste planificate a țării noastre.

Dela Dvs., tovarășe Stalin, comuniștii și clasa muncitoare din R.P.R. învață cum trebuie luptat fără șovăire pentru deplina lichidare a claselor exploatatoare și a influenței lor ideologice, și cum trebuesc demascați și zdrobiți oportuniștii, naționaliștii și toți agenții dușmani pe care imperialismul caută să-i strecoare în rândurile noastre.

Inteleapta și nesovăitoarea Dvs. politică de apărare a păcii și a securității popoarelor mari și mici împotriva atățătorilor la război, imperialiștii americani și englezi, a strâns în jurul și sub conducerea Uniunii Sovietice un uriaș și nebiruit front al păcii și democrației, la a cărui nobilă luptă Republica noastră Populară și poporul nostru sunt mândri și fericiți să ia parte activă. Această politică de pace dă poporului nostru muncitor putința să construiască socialismul. Ea a făcut ca masele populare cele mai largi din țara noastră să lege de numele Dvs., nădejdile lor cele mai scumpe, voința lor de a apăra cu toată hotărîrea cuceririle lor și de a asigura viitorul fericit al copiilor lor.

Dela un capăt la altul al țării noastre, din orașe și sate, din fabrici, uzine și mine, din laboratoare și școli, se îndreaptă astăzi spre Dvs. urările pline de dragoste ale muncitorilor, țăranilor muncitori, intelectualilor legați de popor, ale tuturor iubitorilor de pace și progres.

Să trăești ani mulți, iubite învățător și părinte, spre fericirea oamenilor muncii din toată lumea!

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român

ȘCOLILE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ ȘI-AU MANIFESTAT DRAGOSTEA ȘI RECUNOȘTINȚA FAȚĂ DE MARELE STALIN ȘI UNIUNEA SOVIETICĂ

Școlile noastre de toate gradele au sărbătorit, cu deosebit elan și cu multă căldură, aniversarea a 70 de ani dela nașterea tovarășului Stalin. N'a fost instituție de învățământ care să nu închine cu deosebită dragoste, în cinstea genialului dascăl al omenirii, gazete de perete, expoziții de cărți, albume, daruri sau serbări școlare. Caracterul de massă al acestor manifestații s'a vădit și în școala noastră, pătrunsă de spiritul revoluționar și legată direct de lupta și de idealul clasei muncitoare.

Ziua tovarășului Stalin a fost pentru școlile Republicii Populare Române, o zi de mare sărbătoare și un minunat prilej pentru a dovedi dragostea și recunoștința față de U.R.S.S. și față de marele Stalin.

Institutul Maxim Gorki se îmbracă de sărbătoare

Pentru studenții dela Institutul Maxim Gorki, sărbătorirea a 70 de ani dela nașterea tovarășului Stalin a fost un prilej de manifestare a dragostei și recunoștinței lor pentru acela care, alături de Lenin, a deschis, prin Revoluția din 1917, zorii luminoși ai zilelor de azi și de mâine și pentru Republica Populară Română. In vederea cinstirii acestei zile, ei au muncit cu mai mult elan pentru a-și însuși cât mai temeinic limba rusă, mijlocul prin care li se deschide calea spre nesfârșitele bogății ale învățăturii marxist-leniniste. Graficele de frecvență pe ultima etapă indică străduința studenților de a nu lipsi și nici întârzia dela cursuri, seminarii, cercuri de pregătire profesională, cercuri de studiu al operelor tovarășului Stalin. Străduința lor se învederează și prin pavoazarea îngrijită a fațadei, a culoarelor, a sălilor de învățământ și, în deosebi, a sălii de festivități. Ea se vădește și în felul cum au fost organizate expoziția și festivalul pentru sărbătorirea tovarășului Stalin. La intrare în clădire, te primește chipul sobru al tovarășului Stalin înrămat în verdeață și străjuit de faldurile drapelurilor roșii. Pe coridoare, lozinci, fotomontaje, gazeta de perete festivă, imagini din viața lui I. V. Stalin. Foarte instructivă este expoziția dela etajul IV. O sală spațioasă, cuprinde imagini privind momentele importante din viața marelui Stalin. Sunt multe și sugestive.

★

Sala de festivități, drapată în roșu, e înțesată cu tineretul studios și corpul profesoral al Institutului. Pe estrada din față, străjuită de medalioane reprezentând pe dascălii marxism-leninismului, corul Institutului deschide festivalul prin intonarea Imnului Republicii Populare Române și a Imnului Uniunii Sovietice.

Studenții Institutului și elevii Școlii Pedagogice Ruse din București prezintă un program de cântece, recitări, bucăți de lectură, închinate marelui nostru prieten, Iosif Vissarionovici Stalin „cuceritorul fericirii pentru popoare", cum îl numește studenta Tardem în poezia sa compusă în cinstea marii aniversări.

Din fragmentul romanului „Departe de Moscova" a lui Ajaev, citit cu acest prilej desprindem sfaturile înțelepte ale lui Stalin date poporului sovietic în momentele grele ale anului 1941: „Vouă mă adresez, prietenilor mei, nu vă grăbiți, aveți răbdare, cauza noastră e dreaptă, victoria va fi a noastră". In fragmentul din „Amintiri despre întâlnirea cu tovarășul Stalin" al academicianului Tâțân, ni se desvăluie cât de multilaterale sunt preocupările marelui Stalin, cât de mare este grija lui față de oamenii științei.

— „Faceți experiențe cât mai îndrăznețe, veți avea sprijinul meu", sunt cuvintele lui Stalin ce au încurajat pe Tâțân. „Niciodată — spunea acesta — n'am lucrat așa de bine ca după acea".

Corurile: Cantata despre Stalin; Cântec despre Stalin; Minerii merg în abataje și Stalin îi ascultă în Kremlin; Cântec despre Stalin de Vieru; — executate de echipa Institutului — recitările în românește și rusește ale studenților Institutului și apoi corurile și recitările executate de copiii dela școala pedagogică rusă, — au însemnat momente înălțătoare, căci:

El e faptă, e șoim, căci în Stalin trăiesc
Prin voință și gând, milioane!
. . . . . .
Stalin e steagul victoriei în lume!

Sărbătoarea dela Liceul Nr. 6

Elevele Liceului Nr. 6 au sărbătorit ziua tovarășului Stalin cu o bucurie caldă, venită din inimă. Ropotele de aplauze sunt nesfârșite, iar chipurile copiilor, care scandează numele lui Stalin, sunt luminate de o adevărată fericire. Imnul Republicii Populare Române și Imnul Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, cântat în limba rusă, acoperă sala cu acordurile lor puternice și marchează începutul sărbătoririi. După cuvintele calde rostite de profesoara Constanța Mihăilescu și de eleva Georgescu, secretara organizației U.T.M., despre marele învățător și prieten al oamenilor muncii, Iosif Vissarionovici Stalin, începe programul artistic. Recitările și corurile din prima parte a programului, executate, în limba română și în limba rusă, evocă figura marelui Stalin. Printre altele, trei fete în bluze albe, cu chipuri avântate, recită în românește și în rusește „Cuvânt către tovarășul Stalin" de Isakovski, iar glasurile tinere ale elevelor din cor întonează „Cântecul despre Stalin" de Anatol Vieru.

In partea a doua a festivalului predomină muzica și dansurile sovietice. „Orchestra" e de numai opt fete, dar potpuriul de muzică sovietică este executat de întreaga sală: Sufletele sunt pline de dragoste pentru Țara dela Răsărit, în care trăește și muncește marele Stalin; cântecele și

(Continuare în pag. 4)

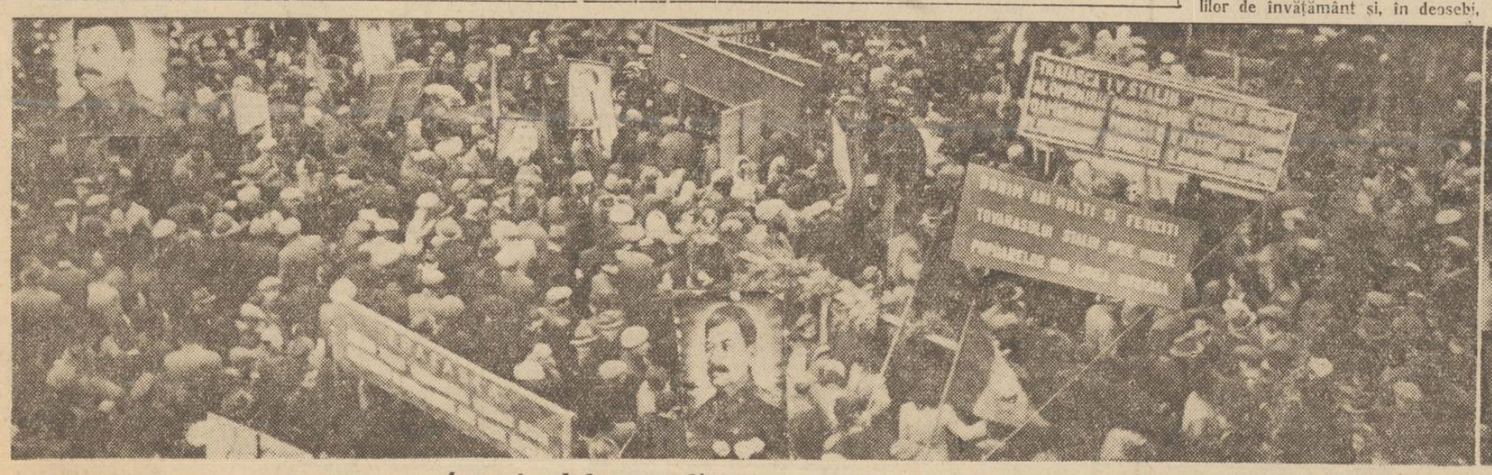

Aspecte dela grandiosul meeting care a avut loc în Piața Universității în cinstea zilei tovarășului Stalin

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

CUM AU ÎNTÂMPINAT ȘCOLILE SOVIETICE ZIUA TOVARĂȘULUI STALIN

Colectivele școlilor, ale instituțiilor de învățământ superior, ale instituțiilor științifice și ale organelor învățământului public s'au pregătit cu un elan uriaș pentru întâmpinarea marii aniversări. Cadrele didactice sovietice din școlile medii și superioare au participat activ la expunerea vieții, a activității și a lucrărilor științifice ale marelui sărbătorit. S'au organizat conferințe științifico-teoretice speciale, închinate adâncirii studiului lucrărilor teoretice ale tovarășului Stalin. Consiliile pedagogice ale școlilor, asociațiile metodologice ale cadrelor didactice și catedrele universităților au analizat, cu o atenție deosebită, felul cum au fost îmbunătățite calitatea și nivelul ideologic în construirea și educarea tineretului sovietic.

Profesorii și studenții Institutului Pedagogic din Ciuvaș au pregătit o serie de conferințe științifice speciale. Chipul tovarășului Stalin în literatură" este tema conferinței Facultății de Limbă și Literatură. Facultatea de Științe Naturale a ales tema: „Rolul tovarășului Stalin în opera de transformare a naturii". La Facultatea de Istorie, s'au programat serie de referate pe tema: „Marile victorii ale poporului sovietic sub conducerea tovarășului Stalin".

Catedra de marxism-leninism, istoria U.R.S.S. și literatură a Institutului Pedagogic din Gyznensk, împreună cu Consiliul Societății Științifice a studenților, Comitetul Comsomolist și Comitetul Studențesc au pregătit o conferință științifico-teoretică închinată temei „I. V. Stalin despre tineret, intelectuali și știință". Planurile de muncă ale cercurilor științifice studențești au fost îmbogățite cu materialul dedicat studierii uriașului aport adus de tovarășul I. V. Stalin în tezaurul marxism-leninismului și în toate domeniile științei sovietice.

De asemenea s'au desfășurat, pe o scară largă, pregătirile pentru conferința științifică a profesorilor la care se vor discuta următoarele referate: „I. V. Stalin, creator al istoriei științifice a Partidului Comunist al U.R.S.S."; „Învățătura stalinistă despre posibilitatea și căile de construire a comunismului în U.R.S.S."; „Etapa stalinistă în desvoltarea filosofiei marxist-leniniste"; „Învățătura lui I. V. Stalin despre națiunile burgheze și socialiste".

Catedra de marxism-leninism, împreună cu biblioteca, au organizat expoziții ale operelor tovarășului Stalin și vitrine ilustrative. În cinstea marii aniversări, profesorii Institutului și-au luat angajamentul de „a-și îmbunătăți într'o măsură însemnată munca instructiv-educativă și de cercetări științifice în cadrul Institutului.

Colectivul de profesori și elevi ai școlii medii de fete nr. 189 din Leningrad s'a pregătit pentru a întâmpina cât mai bine cea de a 70-a aniversare a tovarășului Stalin. Consiliul pedagogic al școlii a analizat referatul profesoarei de literatură E. S. Maslova asupra vieții, activității și operelor tovarășului Stalin. S'a organizat o consfătuire științifică a cadrelor didactice în legătură cu opera lui I. V. Stalin „Despre materialismul dialectic și istoric". În asociația metodologică a profesorilor de limba rusă și literatură au fost analizate referatele: „Chipul tovarășului Stalin în literatură", „Studierea limbii operelor lui I. V. Stalin" etc. Profesorii de istorie au studiat problema „Studierea biografiei tovarășului Stalin în cadrul cursului de istorie a U.R.S.S. din clasele superioare".

Biblioteca de Stat „Bielinski" din Sverdlovsk, Universitatea „Gorki" din Ural, Cabinetul de Partid al orașului Ural au pregătit expoziții închinate aniversării zilei de naștere a tovarășului Stalin. În facultățile Universității de Stat din Ural, s'au desfășurat conferințe teoretice închinate celei de a 70-a aniversări a lui I. V. Stalin.

Consiliul pedagogic al Casei de copii a Academiei de Științe Pedagogice din orașul Bâkovsk a analizat planul de pregătire a sărbătoririi zilei de 21 Decembrie. În sala de lectură a casei de copii, s'au citit în colectiv cărți despre tovarășul Stalin. Copiii au socotit că cel mai bun dar pentru ziua de naștere a tovarășului Stalin îl constitue succesele la învățătură. Scrisoarea trimisă tovarășului Stalin este semnată în primul rând de copiii cu note excepționale.

Conducătorului iubit

În preajma aniversării tovarășului Stalin, toate gândurile pedagogilor și ale copiilor erau îndreptate către marele prieten și învățător al tineretului. Profesorii și elevii și-au analizat mai bine propria lor muncă. Fiecare căuta să lucreze și să învețe mai bine, fiecare voia să sublinieze, chiar cu lucruri modeste, ziua atât de dragă a oamenilor sovietici.

În școala Nr. 29 din Moscova, pregătirile pentru ziua de naștere a tovarășului Stalin au antrenat pe toți membrii colectivului. Profesorii și diriginții au studiat împreună cu elevii viața și activitatea conducătorului iubit. Fiecare detașament de pionieri și fiecare clasă și-a pregătit câte o lucrare literară.

În clasele mici s'a pregătit o lucrare cu titlul „Mulțumim tovarășului Stalin pentru copilăria noastră fericită", în care era arătată copilăria fără bucurii a fiilor de muncitori și țărani în timpurile prerevoluționare și viața fericită a copiilor sovietici. Elevii din clasele V și VI au pregătit lucrări despre copilăria, tinerețea și începutul activității revoluționare a tovarășului Stalin. Cei din clasa a VII-a au studiat tema „Marele Stalin — creatorul Constituției Staliniste". În această lucrare se vorbește de cele 16 republici sovietice și de realizările lor în construcția socialistă sub înțeleapta conducere stalinistă. Clasele superioare lucrează la tema „Viața tovarășului Stalin, pildă de slujire fără preget a poporului". Biografia marelui Stalin este studiată sub toate aspectele și aprofundată. Elevele pregătesc lucrarea „Rolul tovarășului Stalin în pregătirea și desfășurarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie", precum și temele „Tovarășul Stalin în perioada războiului civil", „Tovarășul Stalin conducător de popoare" etc. Aceste lucrări sunt tratate atât pe plan istoric cât și pe plan literar. Elevele au pregătit referate și au ales fragmente din operele literare în care se reflectă chipul tovarășului Stalin.

Tineretul și copiii își arată dragostea către marele lor prieten prin compoziții creatoare. Gândurile și emoțiile lor se manifestă deschis din toată inima. În chipul lui Stalin se întruchipează pentru ei tot ce este mai de preț. Stalin este Patria, este părintele, este prezentul fericit și minunatul viitor.

...Lecțiile s'au terminat de mult, viața școlii s'a liniștit, lumina de pe coridoare s'a stins. Directoarea școlii Ecaterina Vasilievna Martianova, plecând acasă, a auzit vorbă domoală în dosul ușii dela clasa a VII-a B. Intrând în clasă, a văzut un grup de fete care desenau ceva cu sârguință.

— Ce faceți aici, atât de târziu? — a întrebat ea, uimită.

Fetele pregăteau un foto-montaj despre prietenia între popoare și alcătuiau un album în care voiau să fie reprezentate toate popoarele Uniunii Sovietice. Ele au făcut rost de o carte cu costume naționale și acum stăteau și le copiau. Prinse de muncă, școlărițele uitaseră ora.

— Doar este pentru jubileul tovarășului Stalin! — spuse cu căldură o fată.

Gândul acesta emoționează astăzi pe toți copiii. Ei și-au pus în creația lor toată dragostea, toata sârguința și priceperea lor, drept dar conducătorului iubit.

În zilele de pregătire

Colectivele pedagogice ale școlilor din Kuibâșev au muncit cu un deosebit elan creator în preajma aniversării a 70 de ani dela nașterea tovarășului Stalin. Profesorii, diriginții și conducătorii asociațiilor metodologice au dus o susținută muncă educativă în rândurile elevilor. „Succesul la învățătură este cel mai frumos dar pentru tovarășul Stalin", iată gândul care a fost insuflat tuturor elevilor.

La școala medie de fete Nr. 63, elevele din clasa X-a au pregătit cu dragoste o lucrare intitulată „Stalin este gloria noastră de luptă, Stalin este elanul tinereții noastre".

În clasa a VIII-a A, tovarășa Vresciaghina, diriginta clasei, a studiat împreună cu elevele biografia tovarășului Stalin, citindu-le povestirile muncitorilor bătrâni despre copilăria și tinerețea conducătorului.

În cercul de lucru manual, școlărițele au brodat un minunat portret al lui I. V. Stalin.

Cercul de istorie al școlii medii de fete Nr. 5, a pregătit următoarele referate: „Viața și activitatea lui I. V. Stalin, înainte de Revoluția din Octombrie". „Stalin — organizatorul victoriilor din războiul civil", „Activitatea lui Iosif Vissarionovici Stalin în anii reconstrucției țării", „Stalin — organizatorul victoriilor din Marele Război pentru Apărarea Patriei".

Cercul de literatură a organizat o conferință cu tema „Chipurile lui Lenin și Stalin în literatură".

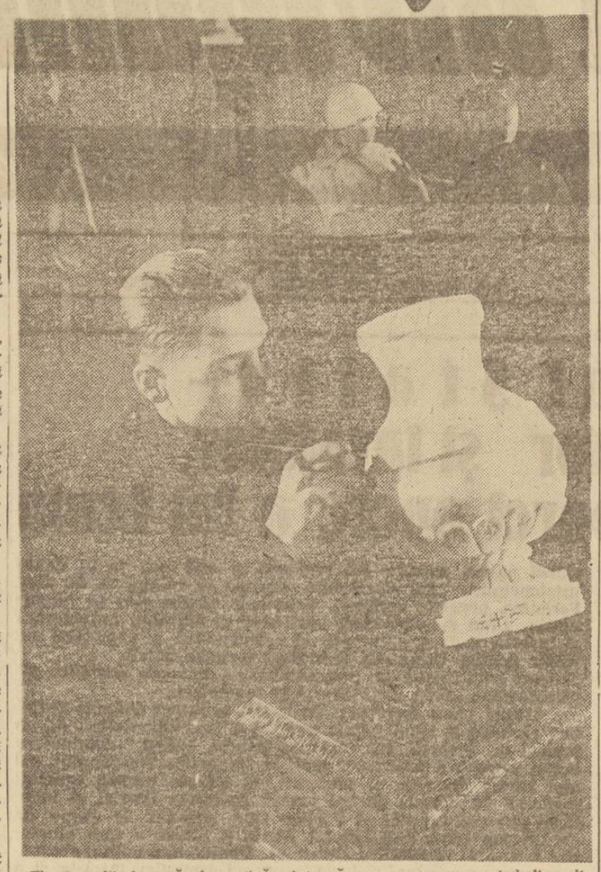

Elevii școlii de artă decorativă pictează pe vase scene simbolice din viața tovarășului Stalin

PLANUL DIRIGINȚILOR DE CLASĂ

În școală nu se face numai instruirea ci și educarea copiilor. Profesorii trebue să-și alcătuiască, în fiecare trimestru, un plan calendaristic, atât pentru predarea obiectului respectiv cât și pentru activitatea educativă. Acest din urmă plan trebue să fie alcătuit cu deosebită atenție. El trebue să conțină, însă, numai punctele a căror îndeplinire nu este obligatorie pentru toți profesorii. Nu este nevoe să se treacă în planul educativ, de pildă, punctele de felul următor: „Controlarea zilnică a caietelor", „Evidența elevilor care frecventează slab sau întârzie la lecție", „Controlul zilnic al stării sanitare a clasei" etc. Lucrurile acestea intră în obligațiile fiecărui profesor și trebue să fie îndeplinite regulat. De asemenea, punctele din plan trebue să fie redactate într'o formă clară și precisă, pentru a putea fi controlată îndeplinirea lor. Un plan bun nu va conține niciodată paragrafe de felul următor: „Atragerea elevilor în Comsomol" (ce elevi anume?), „Organizarea activității clasei în „Săptămâna grădinii" în grădina școlii" (ce se va face în mod concret și până când?), „Controlarea condițiilor de trai ale elevilor A, B și C." (când se vor face vizitele la domiciliu, când se va discuta cu părinții?). În planurile de muncă educativă, profesorii nu trebue să-și ia angajamente de a căror îndeplinire nu sunt perfect siguri. De exemplu, nu trebue să se treacă în plan „Organizarea unui lectorat al elevilor clasei" sau „Introducerea câte unui caiet special pentru fiecare elev, în care acesta să-și însemneze cărțile citite, eroii preferați și motivele acestei preferințe" etc.

Ce trebue să conțină planul de muncă educativă? La această întrebare s'ar putea răspunde pe scurt în felul următor: trebue să se planifice ceeace profesorul vrea să facă și ceeace el poate să facă. Planul de muncă educativă poate fi împărțit în următoarele 10 capitole: 1) Munca organizatorică. 2) Ridicarea nivelului învățăturii. 3) Consolidarea disciplinei. 4) Lectura în afara clasei. 5) Acțiunile culturale de massă. 6) Sărbătoriri. 7) Activitate de utilitate socială. 8) Deprinderile sanitaro-igienice. 9) Munca pionierească și comsomolistă. 10) Legătura cu familiile.

În capitolul „Munca organizatorică" se stabilesc datele la care profesorul trebue să termine munca de cunoaștere a elevilor cu ajutorul dosarelor lor și să completeze paginile din catalog care au ca titlu „Date generale asupra elevului". Apoi se arată termenele de stabilire a locului de muncă al fiecărui elev în clasă, discutările cu elevii asupra obligațiilor celor de serviciu și stabilirea listelor elevilor care vor face de serviciu pe clasă. Trebue să fie stabilită data când se va discuta cu elevii despre rezultatele trimestrului expirat și despre sarcinile din trimestrul următor. Se stabilesc zilele de adunare a clasei pentru alegerea organizatorului clasei, a colectivului de redacție a gazetei de perete și a responsabililor sanitari. Este bine să se indice și verificarea manualelor elevilor, precum și alte măsuri, stabilindu-se termene de îndeplinire pentru fiecare. Lucrul acesta stimulează și pe profesor, pe lângă că ușurează controlul îndeplinirii planurilor.

În capitolul „Ridicarea nivelului învățăturii", se trasează măsurile „profilactice" (discuții pe temele „Cum ne învățăm lecțiile", „Cum organizăm acasă pregătirea pentru examen" etc.), măsuri pentru ridicarea nivelului învățăturii, vizitarea familiilor elevilor, lecțiile suplimentare și consultațiile necesare, cu indicarea nominală a elevilor, precum și cu arătarea zilelor și orelor în care se vor desfășura aceste lecții suplimentare și consultații. Tot aici se poate arăta căruia dintre elevi și la ce obiecte trebue să se dea teme individuale de îndeplinit acasă.

În capitolul „Consolidarea disciplinei", se arată măsurile educative necesare pentru formarea disciplinei conștiente a elevilor. De pildă, discuții despre absențe și întârzieri, despre atitudinea conștientă față de bunurile școlii, despre comportare etc.

În capitolul „Lectura în afara clasei", se stabilește programul de citire în colectiv a operelor literare precum și planurile de lectură individuală, se stabilesc zilele de trecere în revistă a publicațiilor pentru copii și tineret și zilele în care se fac ședințe de politică curentă în clasele superioare. Se planifică zilele în care se discută despre cărțile citite, modalitățile de legătură cu bibliotecile din oraș, etc.

La capitolul „Acțiuni culturale de massă", se programează șezători, conferințe și referate pe diferite teme. Tot aici, se notează zilele de vizionare în colectiv a filmelor și pieselor teatrale. În același capitol, se notează măsuri concrete în privința gazetei de perete și activității în cercurile elevilor.

La capitolul „Sărbătoriri", se arată măsurile ce se vor lua în legătură cu desfășurarea aniversărilor și a zilelor din calendarul roșu.

La capitolul „Activitate de utilitate socială", se arată măsuri de felul următor: organizarea sădirii unui număr de pomi, adunarea unei anumite cantități de semințe, diferite reparații în clasă și în școală, etc.

În capitolul „Deprinderile sanitaro-igienice", se stabilesc datele la care se vor ține discuții pe teme sanitare, activitatea comisiilor sanitare, zilele de vizită medicală etc.

La capitolul „Activitatea comsomolistă și pionierească" se arată care dintre elevi și când va fi propus să intre în Comsomol sau în organizația de pionieri, temele pentru convorbiri cu elevii, datele și subiectele adunării pionierești și comsomoliste și, în general, toate măsurile de ajutorare a organizațiilor comsomolite și pionierești, în munca lor.

În sfârșit, în capitolul „Legătura cu familiile", măsurile de luat sunt trecute de asemenea cu indicarea datelor de îndeplinire și a conținutului lor concret.

Fără îndoială că activitatea de instruire dusă de profesori la lecții conține și ea multe elemente educative. La fel, activitatea educativă din afara lecțiilor are și ea totdeauna o anumită valoare instructivă. Nu se poate și nu trebue să se limiteze strict cele două categorii de activitate. De aceea, poate că este mai logic ca înseși planurile alcătuite de profesori să fie denumite planuri de activitate în clasă și planuri de activitate în afara clasei. În orice caz, ele sunt legate în mod organic, formând numai două laturi ale procesului instructiv-educativ unic al școlii. Lucrul acesta nu trebue să fie uitat niciodată, căci numai cu această condiție se pot îndeplini cu succes sarcinile școlii.

(După Narodnoe Obrazovanie

Planificarea muncii în școlile pedagogice

Planificarea activității instructiv-educative în școlile pedagogice ca, de altfel, în orice instituție de învățământ pedagogic, are o însemnătate deosebită pentru succesul pregătirii viitoarelor cadre didactice.

Planurile de activitate ale școlilor se alcătuesc pentru un an școlar.

Primul capitol al planului este rezervat, în școala noastră, înscrierii elevilor, luptei pentru frecvență și împotriva retragerii din școală. Al doilea capitol, care cuprinde 75—80 la sută din întreg planul, dezvoltă sarcinile și acțiunile concrete din activitatea instructiv-educativă: măsurile de ridicare a nivelului învățăturii și a calității cunoștințelor, diferite forme de activitate educativă etc. Capitolele III, IV și V sunt rezervate activității consiliului pedagogic, organizațiilor metodologice și, în general, problemelor de conducere a activității cadrelor didactice.

Cum se alcătuește acest plan?

În primul rând, bineînțeles, este necesar să se țină seama de regulamentul de funcționare al școlii, în care sunt date anumite indicații asupra formelor de muncă precum și toate indicațiile date de Ministerul Învățământului în privința planificării activității instructiv-educative. De asemenea, se poate lua mult material practic din presa pedagogică.

Introducerea planului conține problemele principale ale școlii, atât cele generale, cât și cele speciale. Ele sunt destul de cunoscute și nu ne vom opri la ele. Vom face câteva observații asupra celorlalte capitole din plan.

Experiența din anii trecuți ne-a arătat că vizita medicală a elevilor trebue făcută chiar în primele zile după începerea cursurilor, iar munca educativă trebue începută încă din perioada examenelor de admitere. Toate acestea trebue prevăzute în plan.

În anii trecuți, pe marginile planului, sau pe foi speciale atașate la plan, am făcut zilnic observații care trebue să fie luate în considerare la alcătuirea noului plan anual sau care trebue avute în vedere în procesul muncii zilnice a școlii. Astfel, în perioada unei inspecții de 10 zile făcute în școală de un inspector al Ministerului Învățământului, au fost făcute multe observații importante care se refereau la predarea diferitelor obiecte, la activitatea diriginților etc. Aceste observații au fost introduse în capitole respective din plan. Din circularele Ministerului am luat o serie de indicații concrete și le-am introdus și pe ele în planul nostru de muncă. Am luat în considerație articolele publicate în presa pedagogică și am tras învățămintele necesare pentru alcătuirea planului.

In acest fel, munca de perfecționare a planului școlii s'a dus fără încetare în cursul întregului an școlar, paralel cu realizarea acestui plan. In total, în timp de un an au fost aduse circa 200 de completări. In afară de cele arătate mai sus, au mai fost făcute altele, în privința îmbunătățirii muncii de predare a pedagogiei și a cântului. Au fost folosite dispozițiile Ministerului, indicații din broșuri metodologice, sfaturile directorilor experimentați publicate în presa pedagogică etc.

Materialul cules a fost clasificat și generalizat. Vom arăta un singur exemplu de generalizare din domeniul activității educative în afara orelor de curs. În anii trecuți, pentru conferințele citite elevilor în fiecare Sâmbătă, a fost folosit un program pronus de secția regională de învățământ; bine înțeles că au fost luate în seamă și dorințele elevilor, dintre care unii au făcut și ei referate. În anul trecut, însă, am schimbat oarecum metoda. Am hotărît să luăm ca bază pentru alcătuirea programului conferințelor pentru tot anul o serie de citate din operele tovarășului Stalin despre oamenii însemnați ai poporului rus. Elevii au cunoscut activitatea lui V. I. Lenin la sedințele politice. Referatul despre Plehanov trebuia să fie făcut de un profesor iar cele despre Revin, Glinca și alți mari oameni de astăzi urmau să fie făcute de elevi. Programul acesta a fost, bine înțeles, completat cu principalele evenimente curente. S'a luat în considerare, de asemenea, programul de conferințe al Societății Unionale pentru Răspândirea Cunoștințelor Politice și Științifice. În sfârșit, au fost cazuri când temele erau programate pe neașteptate: după cutremurul din Turkmenia, un profesor a ținut un referat despre formarea munților și despre vulcani, urmat de vizionarea unui film.

Planificând activitatea școlii în rândurile populației, ne-am condus după indicațiile secției de agitație și propagandă a comitetului raional al Partidului.

Bine înțeles că viața aduce modificări în planuri. Unele puncte sunt înlăturate, altele nu sunt îndeplinite în felul prevăzut și, în sfârșit, nu toate se dovedesc realizabile în practică, chiar dacă au fost serios judecate la alcătuirea planului. Criteriul practicii a fost și rămâne cel mai bun criteriu pentru verificarea calității planurilor noastre.

(După Narodnoe Obrazovanie Nr. 7/949)

Învățătoarea unei școli elementare din Kuibâșev vorbește elevilor despre viața și operele marelui Stalin

A. S. Macarenco: „POEMUL PEDAGOGIC"

(Editura de Stat)

În consolidarea și desvoltarea tinerei noastre științe a educației, un ajutor dintre cele mai prețioase îl constitue operele pedagogiei sovietice. Deaceea pe măsură ce aceste opere devin accesibile atât practicienilor cât și oamenilor noștri de știință, crește tot mai mult nivelul științei educației socialiste la noi, știință menită să formeze generația nouă a luptătorilor luminați și hotărîți pentru pace și progres.

Între pedagogii sovietici un loc de frunte îl ocupă N. C. Crupscaia și A. S. Macarenco. În operele lor, ni se înfățișează saltul revoluționar al gândirii și practicii pedagogice sovietice, în raport cu pedagogia progresistă de până atunci.

Apariția în românește, după „Operele pedagogice alese", a „Poemului pedagogic", una din operele de căpetenie ale lui Macarenco, poate fi socotită deaceea ca un eveniment de mare importanță pentru toți cei ce sunt angajați în lupta formării unei generații noi în R.P.R.

„Poemul pedagogic" cuprinde perioada cea mai însemnată din munca pedagogică a lui A. S. Macarenco. Romanul începe în ultima fază a războiului civil și a intervenției străine, când Macarenco a fost însărcinat de către Departamentul pentru Cultura Poporului cu reeducarea copiilor vagabonzi, a delicvenților minori și a altor copii de acest fel, într'o colonie de muncă. În paginile acestei părți, urmărim drumul anevoios parcurs de Macarenco și de colaboratorii săi spre transformarea massei haotice, anarhice, de copii și tineri, (băieți și fete) într'un colectiv bine închegat de oameni disciplinați, multilateral educați, cu o pregătire politehnică, oameni devotați Partidului Bolșevic și Patriei lor Socialiste.

Istoria acestui colectiv se desfășoară într'o serie de etape ce constitue, în același timp, salturi revoluționare în desvoltarea sistemului pedagogic creat de Macarenco. Prima parte a romanului, care se situează în colonia de muncă „Maxim Gorchi", ne înfățișează procesul structurării colectivului de copii în diferite colective mai mici, adevărate nuclee pedagogice, în care se petrece minunea metamorfozării indivizilor sub influența irezistibilă a principiului educației colective îndrumate și conduse de educatori. Partea a II-a începe cu mutarea coloniei de muncă într'o altă localitate, la moșia „Trepche" fapt care coincide, din punct de vedere pedagogic, cu aplicarea unui nou principiu formulat de Macarenco, acela al „liniilor de perspectivă". Macarenco înțelege aplicarea acestui principiu ca o dinamizare a colectivului, prin punerea în fața sa a unor scopuri noi din ce în ce mai îndepărtate, dar în același timp mai cuprinzătoare. În timp ce, de exemplu în colonia „Maxim Gorchi" programul de activitate al copiilor adăuga învățăturii numai munca agricolă și fierăria, în noua localitate, cu posibilități de muncă mai mari și cu un orizont de preocupări incomparabil mai vast, se adaugă înființarea unei crescătorii-model de porci, exploatarea unei mori, a unui atelier de rotărie și, mai ales, formarea unei echipe teatrale proprii, cu localul de teatru adecvat.

Obținând un succes deplin în munca acestei etape, Macarenco primește sarcina de a contopi colectivul lui de „gorchiști" cu colectivul unei alte colonii de muncă, Curiaj. Problema pedagogică ce i se punea acum lui Macarenco consta în aceea că pensionarii coloniei Curiaj decăzuseră într'o stare de completă părăsire și sălbăticie. În afară de aceasta, numărul lor era de patru ori mai mare decât acela al „gorchiștilor". În ciuda tuturor dificultăților materiale și educative Macarenco își îndeplinește sarcina folosindu-se de puterea morală și organizatorică a vechiului colectiv care-l ajută să obțină o biruință desăvârșită.

Ultima parte a romanului înfățișează o nouă etapă. Macarenco părăsește colonia Curiaj cu o mică parte dintre „gorchiștii" lui, fiind numit conducătorul unei alte colonii de muncă, comuna Dzerjinschi". Aci, munca înfăptuită de coloniști se ridică la un nivel și mai înalt: colectivele trec la producția tehnică industrială, la fabricarea în serie a unor aparate de precizie. Continuarea acestei etape ne este înfățișată într'un alt roman al lui Macarenco: „Steaguri pe turnuri".

„Poemul pedagogic" este un roman de o mare valoare literară. Acest lucru a fost confirmat de însuși Maxim Gorki, care, descoperind marele talent literar al lui Macarenco, a apreciat, în același timp, la justa ei importanță, grandioasa operă pedagogică a acestuia.

Nu în mod întâmplător Macarenco începe „Poemul pedagogic" cu următoarea dedicație: „Cu devotament și dragoste, îndrumătorului, prietenului și învățătorului nostru Maxim Gorchi". Acest mare scriitor sovietic, atât prin operele lui, cât și personal, a însemnat, ani dearândul, farul care a luminat drumul de luptă și de biruință al lui Macarenco și al colectivului său de „gorchiști".

Prin frumusețea sa literară „Poemul pedagogic" te farmecă dela prima pagină și te reține până la ultima. Ca operă științifică, însă, cartea aceasta necesită o minuțioasă studiere de către cititori, tocmai datorită faptului că cea mai mare parte dintre problemele pedagogice pe care le cuprinde nu sunt expuse în mod sistematic, ci într'o formă indirectă, presărată cu multe expresii personale și prezentate uneori prin prisma unei ironii combative și mușcătoare.

Ar fi greșit să credem că „Poemul pedagogic" conține o simplă descriere a experienței pedagogice a lui Macarenco, în legătură numai cu munca lui de reeducare a copiilor vagabonzi și delicvenți. În această operă, devenită astăzi clasicilor marxismului, după munca educativă a poporului sovietic înfăptuită de Partidul Bolșevic, după practica educativă bogată și creatoare a școlii și familiei sovietice precum și a organizațiilor de copii și tineret. Astfel înarmat, Macarenco a luptat neîncetat, până la moartea lui timpurie, pentru făurirea unei adevărate științe pedagogice și împotriva pseudoștiinței pedologice burgheze. În această luptă, Macarenco a primit uneori lovituri mai mult sau mai puțin dureroase din partea „Olimpului pedagogic" (cum numea el Comisariatul pentru Educația Poporului de pe atunci), unde se strecurașeră vremelnic unii adepți ai pedologiei ai „educației libere". Pentru înțelegerea ironiilor la adresa acestor pedagogi formaliști și birocrați pe care le întâlnim adeseori în paginile „Poemului pedagogic", recomandăm cititorilor cercetarea capitolului „Etapele de desvoltare ale învățământului sovietic" din „Istoria Pedagogiei" (Editura de Stat) unde sunt expuse măsurile luate de către C. C. al P.C. (b) în vederea lichidării influențelor reacționare pedologice în U.R.S.S. (vezi, de exemplu, hotărîrea C. C. al P. C. (b) din 4 Iulie 1936, „Despre deformările pedologice în sistemul Comisariatelor Poporului pentru Educație").

Și, „Poemul pedagogic" reprezintă un episod din această luptă dusă de Partidul Bolșevic pentru înflorirea științei și practicii pedagogice sovietice. Nu avem de a face cu un manual de pedagogie, cu capitole strict delimitate, referitoare la noțiunile generale, la teoria învățământului sau la teoria educației. Concluziile pedagogice sunt împrăștiate pretutindeni în paginile cărții. Uneori, autorul le exprimă în gândurile vreunuia dintre eroii romanului, altădată, ele reies dintr'o discuție în contradictoriu. El nu-și desvoltă principiile pedagogice sau metodele în mod abstract, ci, în majoritatea cazurilor, cititorul însuși trebue să descopere desvoltarea proceselor de educație, neajutat de vreo teorie. Mai mult decât atât: Macarenco nu expune dela bun început o teorie și o practică pedagogică gata fabricate. Dimpotrivă, el arată cum atât teoria cât și practica lui s'au născut în cioocnirea ideilor cu realitățile aspre ale vieții. Întreg romanul reprezintă, de fapt, un proces de formare al unui sistem pedagogic, bazat pe aplicarea principiilor materialismului dialectic la fenomenele educației.

„Poemul pedagogic" ne arată acest proces în desvoltarea lui naturală. Nu avem de a face cu o împărțire în compartimente sau în rubrici, științific etichetate. Educația morală, de pildă, este strict legată de educație prin muncă, iar educația prin muncă, la rândul ei, se împletește cu învățământul politic. Astfel, copiii vagabonzi, culeși de pe acoperișurile vagoanelor nu primesc o educație morală specială. Intrând în colonia de muncă, ei sunt încadrați de îndată în detașamentele care compun colonia. În cadrul colectivelor, prin muncile productive pe care le prestează prin instrucția pe care o primesc în școala lor de 11 ani (elementară și medie), în organizațiile de pionieri sau în Comsomol, se produce acestă adevărată minune a transformării unor copii rătăciți în oameni adevărați, în oameni sovietici care au stârnit admirația lumii întregi.

Cu sinceritatea unui adevărat educator bolșevic, Macarenco nu ascunde nenumăratele obstacole pe care a trebuit să le învingă în munca lui de pedagog, nici momentele grele prin care l-a făcut să treacă desvoltarea concepțiilor lui pedagogice și verificarea lor în practica de zi de zi. Nu odată „Poemul pedagogic" ni-l înfățișează pe marele pedagog ajuns la limita puterilor sale, încolțit de ostilitatea unor superiori orbiți de principii pedagogice nejuste, de vederi strâmte, mecanice, străine Partidului. Dar optimismul lui revoluționar, transpus într'un optimism propriu educatorului comunist, l-a făcut să învingă de fiecare dată. În această privință, Macarenco a primit un mare ajutor chiar din partea elevilor săi, însuflețiți de încrederea profundă în „Anton al lor" — așa cum, la rândul lui, Macarenco își trăgea forțele din încrederea nelimitată în victoria socialismului, în cauza dreaptă a Partidului, în puterea creatoare imensă a Statului și a poporului sovietic, înstărșit în conducerea genială a marelui Stalin. Dar mai este un fapt care l-a ajutat pe Macarenco în clipele cele mai grele ale vieții lui: spiritul desvoltat de critică și autocritică, îmbinat cu modestia omului sovietic.

Macarenco nu se dă înapoi să demaște propriile sale greșeli. Bătaia aplicată la începuturile activității sale în colonie unuia dintre vagabonzii cei mai recalcitranți, faimosului Zadorov, este condamnată de Macarenco, cu toate că, în aparență, ar fi obținut prin ea un mare „succes". „Faptul a fost regretabil, spune Macarenco, nu fiindcă am ajuns la acest act disperat, ci fiindcă soluția n'am găsit-o eu, ci Zadorov, băiatul pe care l-am lovit. El a avut o putere extraordinară și atâta bărbăție încât să înțeleagă disperarea la care am ajuns și să-mi întindă mâna". (Opere pedagogice alese, pag. 167).

În „Poemul pedagogic" ne sunt înfățișate o sumedenie de probleme pedagogice pe care Macarenco le ridică într'un mod cu totul nou și îndrăznet. În soluționarea problemei educabilității, a disciplinei, a educației morale proletare, a scopului educației comuniste, a educației fizice și estetice și a multor altor probleme, Macarenco luptă împotriva tuturor tradițiilor pedagogiei burgheze, călăuzindu-se numai după învățăturile marxism-leninismului, după experiențele muncii educative a Partidului Bolșevic și după practica pedagogiei sovietice.

O mare apoteoză, aceea a perspectivelor pedagogiei sovietice, încheie „Poemul pedagogic". „În multe locuri ale Uniunii Sovietice — spune Macarenco — s'au legat noduri puternice de seriosă pedagogie. Partidul dă acum ultimele lovituri, în ultimele cuiburi de copilărie demoralizată. Și poate — își închee Macarenco opera — foarte curând se va înceta la noi scrierea de „Poeme pedagogice" și se va scrie o carte simplă, practică, „Metodica educației comuniste" (pag. 607).

Aceste cuvinte au fost scrise în anul 1935. De atunci, condusă de Partidul Bolșevic în frunte cu marele geniu al omenirii I. V. Stalin, pedagogia sovietică a făcut multe salturi revoluționare în desvoltarea ei. Prin lupta lui neînfricată pentru biruința științei făuririi omului nou, a omului adevărat, a omului sovietic, Macarenco a contribuit în foarte mare măsură ca pedagogia sovietică să ocupe astăzi primul loc în lumea întreagă.

Iar nouă, pedagogilor practicieni și oameni de știință, ne rămâne sarcina de a studia operele strălucite ale acestui minunat pedagog, învățând mereu din ele mijloacele de a ridica nivelul cultural al tineretului nostru la nivelul marelui și gloriosului tineret din Țara Socialismului.

Egon Weigl

Sărbătorirea centenarului lui Mihail Eminescu va trebui să constitue un prilej de educare a tineretului nostru

In Ianuarie 1950, se împlinesc o sută de ani dela nașterea lui Mihail Eminescu.

Privind operele literare apărute înainte de Eminescu și în vremea lui, îndeosebi cele scrise în versuri, apare limpede saltul realizat de geniul autorului Scrisorilor și al poeziei „Impărat și proletar". Versurilor colțuroase, rimei greoaie și limbii încă neîndeajuns de frământată, fie ele ale unui Alexandrescu sau Vasile Alecsandri, li se opun rima, ritmul și muzicalitatea limbii din poezia eminesciană. In această poezie, profunzimea de idei se îmbină cu bogăția de imagini, prin multiple posibilități de exprimare într'o limbă armonioasă, împrospătată din fondul nesecat al expresiilor populare. Eminescu, mai mult decât oricare din contemporanii și antecesorii săi, este un adânc cunoscător al folclorului nostru. Meseria de sufleur pe lângă echipa de teatru cu care a cutreerat un timp țara în lung și în lat, i-a dat prilejul să culeagă tot ce i s'a părut mai pitoresc în limba poporului nostru.

Pentru geniul său, pentru meritele sale incontestabile, Mihail Eminescu este astăzi sărbătorit de întregul popor. Niciodată, în istoria țării noastre, nu i s'a făcut atâta cinste unui scriitor sau poet de talent cât i se face, sub regimul democrației noastre populare, lui Mihail Eminescu. In timpul vieții, Eminescu nu s'a bucurat de niciun fel de considerație din partea regimului burghezo-moșieresc de atunci. Dovadă este viața sa sbuciumată: a fost sufleur, copist, bibliotecar, redactor la Curierul din Iași și apoi la Timpul. El își câștiga cu greu existența. Dar un poet mare, așa cum a fost Eminescu, nici nu se putea bucura de aprecierea oamenilor vremii. Nu putea, pentrucă geniul său nu se împăca cu formele de viață ale regimului de exploatare. Eminescu era un răsvrătit, un răsvrătit însă care, necunoscând caracterul istoric al societății burgheze, inevitabilitatea trecerii spre socialism, s'a refugiat în trecutul romantic al „mușatinilor și basarabilor", în lumea anului 1400, în care viața i se părea mai bună, oamenii mai virtuoși, mai cinstiți, mai patrioți. Burghezo-moșierimea l-a exploatat și l-a utilizat.

Astăzi, însă, când clasa muncitoare face eforturi după eforturi pentru a șterge mizeria și înapoierea țării noastre, marile genii și talente, scriitorii și poeții trecuți sub tăcere sau „prizăriți sub o pagină neroadă", sunt scoși de sub „bracuri prăfuite" și prezentați în adevărata lor lumină. De aceea, din inițiativa Partidului Muncitoresc Român, împlinirea a o sută de ani dela nașterea lui Mihail Eminescu prilejuește omagiul pe care poporul român, eliberat, îl aduce geniului său. Operele lui Eminescu sunt acum editate, poeții noi scriu versuri omagiale, revistele și cotidianele prezintă într'o nouă lumină viața și opera poetului. Se organizează conferințe, la sate și orașe. Elevii și profesorii se ocupă cu interes nou de opera poetului. Ei organizează gazete de perete festive, alcătuiesc lucrări, compun versuri, desene cu subiecte din viața și opera lui Eminescu, organizează excursii în locurile unde a trăit poetul, depun flori la mormântul lui dela cimitirul Belu din București, țin conferințe, reuniuni de cenacluri literare și, însfârșit, vor prezenta un program artistic în ziua de 14 Ianuarie 1950. Deasemeni potrivit dispozițiilor Ministerului Invățământului Public, în săptămâna cuprinsă între 9 și 15 Ianuarie, viața și opera lui Eminescu, vor deveni punctul central al preocupărilor elevilor din toate instituțiile noastre de învățământ elementar și mediu.

Sărbătorirea lui Eminescu va trebui să constitue un prilej de educare a tineretului nostru. Se înțelege, deci, că fiecare școală își va stabili un plan amănunțit al tuturor aspectelor pe care va trebui să le îmbrace această sărbătorire: conferințe, compuneri sau desene, lecturi în cercurile de activitate, în cadrul orelor de limba română sau al orelor educative, citire artistică, declamare, cântece pe versuri de Eminescu, articole la gazeta de perete, excursii, etc. Temele pot fi variate: natura în poezia lui Eminescu, elementul popular în poezia eminesciană, cum se oglindește lupta de clasă în poezia lui Eminescu, cum vedea Eminescu transformările social-politice din țara noastră, critica societății burghezo-moșierești în poezia lui Eminescu („Epigonii", „Scrisorile", „Inger și demon", „Viața", „Cugetările sărmanului Dionis"), clasele dominante și poziția lor față de omul de geniu în poezia lui Eminescu („Scrisoarea II-a"), momente de răsvrătire împotriva orânduirii burghezo-moșierești, cauzele și sensul lor („Junii corupți", „Impărat și proletar"), revoluționarii dela 1848 în opera lui Eminescu („Geniu pustiu"), Eminescu despre Gogol și Pușchin, Eminescu, un optimist (în poeziile de dragoste și cele închinate naturii), de unde vine pesimismul din unele poezii ale lui Eminescu („Glossa", „Mortua est", „Impărat și proletar", „Luceafărul", „Sărmanul Dionis"), viața țărănimii în scrierile politice ale lui Eminescu, problema națională văzută de Eminescu („Să facem un congres", „Echilibrul", „Influența austriacă asupra Românilor din Principate"), despre naționalism și cosmopolitism.

Iată o parte din temele ce pot fi urmărite și desbătute în cadrul manifestărilor în legătură cu centenarul nașterii poetului. Ele privesc, îndeosebi, pe elevii din școlile medii și pot fi tratate în cadrul diferitelor materii de învățământ: la limba română, la istorie, la filosofie și chiar la psihologie.

Evenimentul acesta trebue subliniat și în școlile elementare. Invățătorii vor prezenta, în orele de limba română și în cadrul ședințelor educative, momente din copilăria poetului. Vor putea vorbi, astfel, despre marea lui dragoste de natură, despre hoinărelile lui prin pădurea din preajma Ipoteștilor și pe marginea lacului de acolo, despre prietenia lui cu prisăcarul. Nu vor lipsi nici momentele din viața de școală a poetului. Cu acest prilej, se poate vorbi de aversiunea poetului față de felul cum se învăța pe atunci în școală. Li se va vorbi, apoi elevilor despre dragostea poetului pentru țară și pentru oamenii muncii, despre prietenia lui cu Ion Creangă. Copiii vor învăța să recite versuri de Eminescu, precum și cântece pe versurile acestui poet. De neuitat, pentru copii, sunt descrierile privind mizeria îndurată de poet în anii de studenție și de mic funcționar. Efectul acestor descrieri, făcute cu multă căldură, va fi, pentru elevi pe deoparte, disprețul și ura față de regimul burghezo-moșieresc care a lăsat să se stingă așa de tânăr un talent așa de viguros, pe de altă parte, dragostea și simpatia față de poet, dorul lor nestăvilit de a-i cunoaște cât mai mult viața și opera.

Să folosim deci prilejul acestui centenar pentru a face din viața și opera lui Mihail Eminescu un mijloc de a sădi în sufletul tineretului nostru, dragostea de popor, de creațiile lui, de regimul democrației noastre populare, care ajută și încurajează talentele, care luptă pentru stârpirea marii nedreptăți sociale: exploatarea omului de către om.

Mai multă grijă pentru confecționarea și îmbunătățirea materialului didactic

Concepția marxist-leninist-stalinistă pe care este bazată întreaga revoluție a culturii și educației ne învață că teoria trebue să fie strâns împletită cu practica. Partea expozitivă a lecției trebue să câștige viață, tocmai prin această legătură continuă cu materia perceptibilă prin simțuri.

Este de dorit ca învățătorii și profesorii să fie mult mai pătrunși de spiritul revoluționar al construirii socialismului și, prin eforturi îndoite, să înlăture lipsurile existente. Fiecare să lupte pe locul său de muncă și cu mijloace locale pentru a obține rezultate cât mai bune.

Dacă o parte din cadrele noastre didactice sunt pătrunse de importanța acestei îndatoriri, destui însă, nu au deloc astfel de preocupări, ci așteaptă ca Ministerul să le trimită tot materialul de care au nevoie, iar până atunci predau lecțiile fără material didactic. Aceasta dovedește o lipsă de control asupra conștiinței noastre și totodată o lipsă de răspundere față de tineretul pe care clasa muncitoare ni l-a încredințat să-l educăm.

Fiecare responsabil de grupă trebue să fie preocupat de materialul didactic de care școala are nevoie. Formându-și un colectiv din profesorii de desen, geografie, istorie, fizico-chimice, naturale și matematici și studiind programa școlară, el poate, în colaborare cu colectivul său să întocmească un plan de lucru în acest sens și să confecționeze un bogat material.

Unele secții și grupe sindicale au pornit acțiuni frumoase. Astfel, în cadrul sindicatelor, s'au înființat ateliere sau cabinete de lucru pentru confecționarea de hărți și mulaje, aparate de fizică, cutii pentru insectare, suporturi pentru roci, etc. In Dolj, de pildă, se lucrează aparate și instrumente de fizică și matematică pentru 200 de școli și alte piese separate pentru 100 de școli. Sindicatul Bihor are două ateliere de lucru, care, până acum, au confecționat 24 planșe pentru limba rusă. De asemeni, Sindicatul Prahova duce o serioasă campanie pentru înzestrarea școlilor cu materialul didactic necesar prin mijloace locale.

In fiecare școală sau grupă sindicală, găsim inițiative personale izolate, dar aceasta nu-i deajuns. Munca trebue să fie planificată, intensificată și organizată în colective cât mai largi.

Secția sindicală trebue să organizeze, în cadrul fiecărei grupe, câte un mic atelier de lucru. Astfel, pot lua naștere ateliere de împăiat păsări, de construit aparate de fizică, de matematică, precum și ateliere în care să se întocmească hărți și mulaje.

Pentru realizarea schimbului de experiență, activitatea grupelor sindicale trebue să fie popularizată, iar inovațiile și metodele noi în muncă să fie cunoscute tuturor învățătorilor și profesorilor.

Pentru a realiza o cât mai strânsă colaborare între școală și familie vom antrena și pe părinții elevilor, care, în unele județe, au și început să muncească cu dragoste și cu entuziasm în cabinetele și atelierele noastre, fiind convinși că numai astfel fiii lor vor putea să primească o educație realist-științifică.

A. Costache

Organizarea vacanței de iarnă

Ministerul Invățământului Public a dat o circulară referitoare la organizarea vacanței de iarnă. In această vacanță, locul central îl va ocupa sărbătorirea zilei de 30 Decembrie, ziua aniversării Republicii. Incă înainte de încetarea cursurilor, elevii au primit sarcini, din partea școlii și a organizațiilor de U.T.M. și Pionieri, pentru pregătirea festivalului închinat aniversării Republicii, precum și recomandări de spectacole, publicații pentru copii, cărți și audiții radiofonice.

Festivalul va avea loc în dimineața zilei de 29 Decembrie, orele 10, în școlile de toate gradele. Elevii care nu se vor afla în această zi în localitatea unde învață, vor asista la desfășurarea serbării într'una din școlile localității în care își vor petrece vacanța. La întoarcerea din vacanță, elevii vor face o lucrare cu tema „Cum am sărbătorit ziua Republicii".

Festivalul se va desfășura în felul următor:

— Unul dintre profesorii școlii, sau un elev utemist din ultimele clase, va vorbi elevilor despre însemnătatea zilei de 30 Decembrie și despre cotitura pe care această zi a adus-o în istoria poporului nostru, folosind ca material broșura ce va apare în Editura P.M.R. și articolele din „Scânteia".

— Va urma apoi un program artistic compus din coruri și recitări închinate Republicii.

In timpul vacanței de iarnă, consiliile pedagogice vor ține mai multe ședințe pentru analiza muncii didactice și pedagogice, pentru constatarea lipsurilor și pentru aprecierea succeselor obținute de elevi în activitatea lor școlară, în vederea îmbunătățirii muncii în viitor.

Tot în această perioadă, vor avea loc ședințe cu părinții, unde diriginții vor arăta realizările claselor lor, greutățile întâmpinate, succesele la purtare și învățătură ale fiecărui elev în parte, cerând părinților să facă observații și propuneri cu privire la îmbunătățirea muncii.

In tot timpul vacanței, în afara zilelor de sărbători legale, bibliotecile școlare vor fi deschise, după un program stabilit din timp. Direcțiile școlilor vor desemna, pentru fiecare ciclu de învățământ, câte un învățător sau profesor care să țină legătură permanentă cu organizațiile de U.T.M. și Pionieri, pentru a urmări activitatea elevilor în vacanță și pentru a da ajutor pedagogic organizațiilor, în munca lor.

Școlile vor pune la dispoziția organizațiilor de U.T.M. și Pionieri localurile de școală, acolo unde acestea organizează sărbătorirea pomului de iarnă sau festivaluri.

La toate manifestările tineretului, ce se vor organiza în școli, directorii vor delega câte un învățător sau profesor care să îndrumeze și să sprijine aceste acțiuni.

Reamintim că reînceperea cursurilor se va face în felul următor:

La 3 Ianuarie 1950 — toate categoriile de școli care țin cursuri după amiază.

La 4 Ianuarie 1950 — școlile de toate gradele care au cursuri dimineața.

SĂ ACORDĂM MAI MULTĂ ATENȚIE LA COMUNICAREA DATELOR STATISTICE

„Socialism înseamnă în primul rând evidență", a spus Lenin, iar tovarășul Stalin ne învață că „nici o muncă de stat, nici o muncă planificată nu e posibilă fără o numărătoare justă. Iar numărătoarea nu este posibilă fără statistică".

Ca în orice domeniu de activitate, și în sectorul învățământului este nevoie de o evidență justă a realităților școlare. Pentru cunoașterea acestor realități, Ministerul Invățământului Public a elaborat o serie de formulare statistice, care au fost trimise pe teren. Aceste formulare prezintă o deosebită importanță pentru organele Ministerului, în ceeace privește realizarea sarcinilor sale și constitue o operație efectivă în verificarea aplicării legii pentru reforma învățământului.

Datele furnizate de Secțiile județene, de plase și de școli folosesc Ministerului pentru planificarea învățământului, pentru raționalizarea rețelei de școli, arată ce măsuri organizatorice trebue luate pentru școlarizarea tuturor elevilor de vârstă școlară, pentru extinderea învățământului elementar de șapte ani, pentru asigurarea rezervelor de elevi, pentru învățământul mediu tehnic conform nevoilor reclamate de sectorul economic, pentru repartizarea justă a absolvenților școlilor medii de toate categoriile în învățământul superior, etc.

Tot pe baza cunoașterii realităților de pe teren se poate planifica munca de pregătire a cadrelor didactice necesare unităților școlare existente și celor noui înființate și se poate planifica construirea de noi localuri de școală.

Numai cunoscând în amănunt situația înzestrării școlilor cu mobilier și material didactic se pot lua măsuri pentru îmbunătățirea acestor înzestrări, asigurând învățământului condiții de funcționare din ce în ce mai bune.

Dacă planificarea muncii în orice ramură de activitate, deci și a învățământului, este condiționată de o bună evidență, apoi aceasta nu se poate realiza dacă cei ce sunt chemați să o facă nu sunt conștienți de importanța ei.

Din analiza rezultatelor înscrise în primele formulare primite dela Secțiile de Invățământ dela plăși, s'a putut vedea că majoritatea Secțiilor de Invățământ au privit cu toată seriozitatea problema culegerii datelor și au înaintat la timp situații corect alcătuite, respectând întocmai modelul de formulare și instrucțiunile care însoțeau aceste formulare.

Astfel, Secțiile de Invățământ ale plășilor din județele: Vlașca, Rădăuți, Arad, Alba, Prahova, Roman, Vaslui, Bacău, Dolj, îndrumate și ajutate de Secția de Invățământ județeană au reușit să trimită lucrări bine întocmite. Se constată deci, că atât circulara Ministerului, cât și instrucțiunile ce însoțeau formularul de culegere a datelor au fost citite cu atenție.

Nu putem spune însă același lucru despre alte Secții de Invățământ. Unele Secții au privit superficial alcătuirea acestei lucrări, fapt care arată că încă nu se cunoaște suficient importanța evidenței și a statisticii în planificarea economiei naționale, nici valoarea exactității datelor înscrise în formularele de evidență. Este posibil ca toți cei ce mai fac aceste greșeli să fie stăpâniți încă de mentalitatea veche că datele „se cer numai pentru a se cere", fără să aibă convingerea că aceste date, trimise de unitățile de pe teren, alcătuiesc materialul documentar de bază al Ministerului în vederea soluționării problemelor legate de școală.

Astfel, o parte din plășile județelor: Buzău, Olt, Someș, Teleorman, Timiș, Cluj, Muscel, Severin, Bihor, Turda, Putna, au înscris niște cifre la întâmplare atât în ceeace privește totalurile pe școală, cât și totalurile pe plasă, pentru fiecare din clasele I — IV sau V—VII. Numai la plasa Bârsa din jud. Cluj a fost greșită situația a 8 școli din cele 24 existente în cuprinsul plășii.

Nu mai vorbim de plasa Zalău din jud. Sălaj, care, pe lângă că nu a trecut numărul claselor la fiecare școală, a făcut în așa fel totalizarea elevilor încât cifra înscrisă în rubrica „total" arată numai pentru 2 școli, cu 81 elevi mai mulți decât în realitate.

Iată greșeli care, în aparență, ar fi de mică importanță, dacă le-am raporta numai la câteva cazuri. Ținând seama însă de numărul mare de școli și considerând că numai un procent de 10 la sută din totalul unităților școlare ar răspunde în acest fel, oricine își poate închipui la ce rezultate eronate ar ajunge Ministerul.

Toate aceste greșeli împiedică măsurile juste pe care trebue să le ia Ministerul în vederea realizării planului său de activitate. Zeci de școli ar rămâne neînzestrate, mii de elevi necuprinși în școli și sute de cadre didactice neîncadrate, ar fi greutăți în întocmirea bugetului planului de investiții, etc., etc. Iată cum cei care au completat greșit formularele respective, cu sau fără intenție, se fac vinovați de înscriere de date false, adică de sabotaj, pedepsit ca atare de lege.

Atragem, cu toată seriozitatea atenția acelora care comunică asemenea date ireale că, în viitor, vor fi făcuți direct răspunzători pentru toate acestea.

Se pare că, pentru mulți din învățătorii noștri, nu este lămurită încă noțiunea de școală elementară de 4 ani și de 7 ani, noțiune fixată și lămurită pe deplin de legea pentru reforma învățământului. Astfel, plasa Rociu din jud. Argeș, ca și plasa Focșani din jud. Putna consideră că școala elementară care funcționează cu clasele I—VII este și școală de 4 ani și de 7 ani, la totalul școlilor pe plasă trecând 2 școli distincte iar șeful Secției de Invățământ al plășii Săboani, jud. Roman, separă chiar clasele I—VII de cls. I—IV, dovadă evidentă că el le consideră ca școli separate.

O parte din situațiile venite de pe teren au fost elaborate cu multă ușurință și chiar cu neatenție. Așa se explică de ce plasa Pașcani, jud. Baia, trece la o școală de 4 ani, un anumit număr de catedre, știut fiind că numai la școlile de 7 ani există catedre la care sunt încadrați profesori, pe când la școlile de 4 ani sunt numai posturi. Plasa Ștefănești din jud. Muscel înscrie în coloana numărului claselor numărul de elevi aflați în clasa respectivă. (Astfel, din situația prezentată de șeful Secției de Invățământ al plășii respective, reiese că școala din com. Purcăreni are 22 clase a V-a cu 15 elevi).

O dovadă în plus că șefii Secțiilor de Invățământ dela plăși, în sarcina cărora cădea alcătuirea formularelor, nu au citit cu atenție instrucțiunile trecute pe pag. 2 a modelului de formular, este faptul că n'au menționat școlile, înființate în acest an școlar, deși acest lucru era subliniat în formularul Ministerului.

Dacă ar fi să luăm în considerație și forma în care se alcătuiește o corespondență destinată Ministerului este suficient să amintim felul în care Școala Elementară Nr. 1 Mixtă din București a înțeles să răspundă la circulara Secției de Invățământ respective: pe o bucată de hârtie de 20 pe 14 cm., a scris o serie de date, sub care se găsește o semnătură indescifrabilă și fără stampilă. Aceasta arată cu câtă neseriozitate a fost privită lucrarea de școala respectivă.

Analizând aceste lipsuri, ne punem întrebarea dacă șefii Secțiilor de Invățământ dela plasă și județ au verificat mai înainte aceste situații, pe care le-au semnat menționând „se certifică exactitatea pe răspunderea noastră".

Intrucât în prezent s'au trimis pe teren, spre completare, formulare pentru școlile de toate gradele, recomandăm directorilor de școli și șefilor Secțiilor de Invățământ dela plăși și județ, să citească cu toată atenția instrucțiunile ce însoțesc formularele statistice și să le înainteze la datele fixate. Problema evidenței și a statisticii trebue să se prelucreze și în ședințele birourilor pedagogice, făcându-se chiar probe practice pe formularele primite. Să se sublinieze importanța acestor date, cunoscând că numai pe baza unei evidențe juste, Ministerul poate îndruma și controla efectiv învățământul.

Ion Purec

Școala de calificare profesională de pe lângă fabrica de cherestea din Curtea de Argeș și-a deschis cursurile cu seria II-a

Pentru a ajuta pe muncitorii din fabrici și uzine să-și ridice calificarea profesională și să dea un randament mai mare în procesul de producție, s'au creat școli de calificare profesională pe lângă întreprinderi, cu o durată de șase luni. In aceste școli muncitorii își însușesc un bogat și variat material de cultură generală, își ridică nivelul politic și ideologic și se familiarizează temeinic cu mașinile și uneltele pe care le folosește tehnica industrială din ce în ce mai avansată, în scopul sporirii randamentului și productivității muncii.

La Fabrica de cherestea Nr. 1 din Curtea de Argeș, școala de calificare profesională pentru gateriști, circulariști, penduliști și tâmplari și-a deschis cursurile celei de a doua serii. Aceste cursuri care au loc în sala de festivități a întreprinderii, sunt frequentate regulat de 37 muncitori, dintre fruntașii în lupta pentru mărirea productivității muncii. Colectivul de lectori, aleși dintre tehnicienii cei mai capabili și mai bine pregătiți de organizația de Partid, de direcția întreprinderii și de comitetul de fabrică se străduește să asigure muncitorilor condiții cât mai prielnice de studiu, pentru ca aceștia să-și poată însuși temeinic cunoștințele teoretice și practice. Materiile ce se predau în școala de calificare profesională de pe lângă Fabrica de cherestea Nr. 1 din Curtea de Argeș, sunt materii de cultură generală și de specialitate. Prin materii de cultură generală se înțelege: limba română, istoria, geografia R.P.R., fizica, chimia și igiena profesională. Materiile de specialitate sunt: matematica, tehnologia lemnului și cunoașterea mașinilor și uneltelor. Cursurile se țin zilnic între orele 17 și 19, după terminarea programului fabricei. In prima oră, adică dela 17 la 18, se ține curs. In ora următoare, 18-19, se face seminar la lecția precedentă. In acest fel, muncitorii își însușesc temeinic cunoștințele predate, familiarizându-se tot mai mult cu înaintatele metode sovietice ale procesului de producție. După terminarea școlii, cursiștii vor depune un examen în fața unei comisii formate din lectorii întreprinderii și membrii comitetului de Partid. Cei care vor reuși la acest examen vor fi încadrați, potrivit cunoștințelor, pe tabelul respectiv de calificare profesională.

Nicolae Lixandroiu
Fabrica de cherestea Nr. 1
Curtea de Argeș

Rezultatele colaborării între școală și familie în comuna Ionești-Vâlcea

Sub îndrumarea Partidului, roadele strânsei colaborări dintre părinții copiilor, Comitetul Provizoriu al Sfatului Popular și consiliul pedagogic al Școlii elementare Ionești-Vâlcea n'au întârziat să se arate.

Având ca puncte de orientare atât sfaturile din „Indrumătorul M.I.P.", cât și sugestiile primite prin articolele din „Gazeta Invățământului", consiliul pedagogic al școlii a început să ducă o muncă de lămurire printre părinții copiilor, punându-i în fața realităților în care se desfășoară învățământul și îndemnându-i să participe la căutarea mijloacelor pentru lichidarea moștenirii grele dela vechile regimuri.

Lipsa unui local încăpător, pentru școală, care cuprinde ciclul II, insuficiența mobilierului și a materialului didactic, constituiau piedici serioase în desfășurarea normală a învățământului. De aceea cadrele didactice și părinții și-au pus în gând ca, prin contribuția lor materială (muncă voluntară, donații de material de construcție, etc.) să grăbească terminarea celor două săli de clasă care așteptau de 10-15 ani să fie date spre folosință școlarilor.

Cu sprijinul organizației de Partid, a Comitetului Provizoriu al Sfatului Popular al plășii Băbeni-Bistrița, și al Comitetului Provizoriu local, hotărîrea aceasta a devenit realitate: s'a terminat construirea celor două săli de clasă care au fost pardosite și văruite, s'au pus ferestre, s'au construit două sobe de zid. In jurul școlii s'a turnat o placă de beton, s'a nivelat terenul. S'au confecționat bănci noi pentru 40 de elevi, mese, scaune și table de scris. S'au procurat vase de bucătărie pentru cantină și lămpi.

Materialele întrebuințate și sutele de ore de muncă voluntară depuse se evaluează la circa 200.000 de lei. La munca voluntară, s'au evidențiat tov. Dobrescu Dumitru și Clenci Ștefan.

Școala fiind frecventată și de elevi din comunele vecine, dintre care unii trebue să treacă Oltul și să parcurgă zilnic 15-20 km., problema înființării unui internat preocupa deopotrivă atât consiliul pedagogic, pe părinți cât și Comitetul Provizoriu ... Sfatului Popular al plășii și co... munei.

Văzând realizările dela acea școală și noile condițiuni de muncă create copiilor, pă... au sprijinit înființarea unui internat.

Astfel, prin ajutorul Co... tului Provizoriu al Sfatului ... lar al comunei Ionești ...tor, dispoziție localul cores... Sfa... iar Comitetul Provizori... ...ent a tului Popular al plășii ...are a dat autorizație de ... necesa... ...limentelor raționaliz... din co... pentru cei 22 ele... ...cești copii ...ele îndepărtate, ...sc de trei ...ri pe zi hra... suficientă ... substanțială. Inter...ul are u... dormitor igienic. E... își pregătesc lecțiile într'o s... ...asă, la școală, în apropiere... internatului, fiind supravegheați ... ajutați de pedagogul școlii și ... cadrele didactice.

S'a realizat astfel o frecvență de sută la sută, părinții nemai reținând la treburi gospodărești pe copiii lor în timpul orelor de curs. In consfătuire cu părinții, s'a arătat cât timp este necesar unui copil pentru a-și pregăti lecțiile acasă, și în ce condițiuni trebue să se desfășoare această muncă (liniște, lumină suficientă, căldură etc.). Prin permanenta colaborare cu Comitetul Provizoriu și cu părinții, la școala din Ionești-Vâlcea se creează condițiuni din ce în ce mai bune pentru instruirea și educarea viitorilor constructori ai socialismului.

Prof. Giurea Petre

Societatea de Științe Matematice și Fizice din R. P. R. cheamă la activitate pe profesorii de matematică și fizică din învățământul mediu

Hotărîrea din Decembrie 1948 a C. C. al P. M. R. asupra stimulării muncii științifice, literare și artistice a arătat că rolul științelor matematice și fizice în construirea socialismului este deosebit de important. Pentru ridicarea nivelului activității în domeniul acestor științe s'a constituit, în Iunie 1949, „Societatea de Științe Matematice și Fizice din R.P.R.", care va concentra, în primul rând, profesorii din învățământul mediu, cadrele de bază ale formării științifice a tineretului, apoi cadrele didactice din învățământul superior, inginerii etc.

Obiectivul principal al acestei Societăți este ridicarea nivelului științific al celor ce lucrează în domeniul matematicii, al fizicii și al tehnicii. De asemeni, Societatea urmărește stimularea cercetărilor științifice, crearea unor condiții bune de lucru și desvoltarea posibilităților de creație științifică.

Societatea de Științe Matematice și Fizice își propune să lupte împotriva curentelor reacționare, idealiste și antiștiințifice în domeniul științelor matematice și fizice, să popularizeze știința sovietică și, în sfârșit, să mențină o colaborare strânsă între științele matematice-fizice și tehnică.

Aceste obiective ale Societății de Științe Fizice și Matematice sunt strâns legate între ele, întrucât ridicarea nivelului științific e o bază de plecare pentru stimularea creației științifice, lupta împotriva curentelor reacționare e în strânsă legătură cu difuzarea științei sovietice și ambele arată, cu claritate, drumul pe care știința poate cu adevărat progresa.

Colaborarea între științele matematice-fizice și tehnică e legată de modelul înaintat al științei sovietice și indică, la rândul ei, criteriul fundamental sub călăuza căruia știința e ferită de pericolul de a cădea într'un joc sterp al abstracțiilor, e pusă, deci, pe un făgaș creator de valori.

Activitatea Societății se duce în următoarele ramuri principale:

Pe linie organizatorică se urmărește mobilizarea tuturor celor ce se ocupă de matematică, fizică și tehnică, antrenarea lor în muncă și ridicarea cadrelor cu perspective științifice, didactice și organizatorice.

In perioada actuală, acest resort este deosebit de important, fiind un mijloc de realizare a obiectivelor. In special pentru provincie, problemele organizatorice sunt deosebit de importante. Profesorii din învățământul mediu din orașele de provincie trebue să fie, în această perioadă de început, extrem de activi, pentru a analiza și a înțelege cât mai adânc importanța, obiectivele și activitatea Societății de Științe Matematice și Fizice din R.P.R., pentru a lămuri și antrena pe toți acei care se ocupă de aceste științe, în orașul respectiv, și pentru a păși la constituirea și organizarea lor în în filiale ale Societății, cerând îndrumarea Consiliului Central în problema pășirii efective la lucru.

Societatea editează patru periodice de specialitate: „Revista Matematică și Fizică" adresată elevilor din învățământul mediu, „Gazeta Matematică și Fizică", adresată profesorilor din învățământul mediu, studenților și inginerilor, un „Buletin de Matematică" și un „Buletin de Fizică", ambele cuprinzând articole și note referitoare la cercetări de nivel universitar sau lucrări de sinteză originale.

Profesorii din învățământul mediu trebue să dea toată atenția acestor publicații și să înțeleagă rolul lor pentru realizarea obiectivelor Societății. Ei trebue să urmărească „Revista Matematică și Fizică", să vadă cum e primită de elevi, să aducă contribuții critice la îmbunătățirea revistei prin observații și propuneri. Ei sunt chemați să fie colaboratori principali ai revistei, fiind cei mai apropiați de problema formării științifice a tineretului. Colaborările la „Gazeta Matematică și Fizică" a celor care lucrează pe teren trebue discutate și puse la punct întâi în subredacțiile gazetei, care vor fi constituite în fiecare oraș.

Pe măsură ce profesorii din învățământul mediu își ridică nivelul științific și se preocupă de cercetări originale, ei trebue să urmărească „Buletinul Matematic" și „Buletinul Fizic", pentru a-și da seama care sunt cercetările, realizările și problemele științei matematice și fizice.

Resortul științific al Societății se ocupă cu gruparea membrilor în colective de muncă științifică, pe specialități. Aceste colective trebuesc organizate la fiecare filială a Societății, în funcție de posibilitățile locale. Ele duc o muncă științifică de creație, sub îndrumarea directă a institutelor respective ale Academiei R.P.R. Ele organizează comunicări și conferințe de sinteză și popularizare în ramura respectivă de preocupări și schimburi de comunicări cu colectivele care au în studiul lor probleme înrudite. De asemeni, aceste colective studiază critic cursurile universitare din ramura respectivă și fac propuneri de îmbunătățire.

Societatea de Științe Matematice și Fizice, care își propune să dea un larg concurs Ministerului pentru a îmbunătăți continuu învățământul fizico-matematic, cuprinde și un resort de învățământ. Pe această linie, se organizează conferințe de informare științifică pentru profesorii de matematici și pentru profesorii de fizică. Aceste conferințe au loc de două ori pe săptămână și vor dura 5-6 luni. Ele au scopul să dea cadrelor didactice o privire de ansamblu sistematică asupra materiei de liceu, completată cu datele ultimelor cercetări în acest domeniu. Conferințele vor fi ținute, în general, de cadrele didactice din învățământul superior, și vor cuprinde lecții, seminarii, lucrări practice de laborator (pentru fizicieni), conferințe de metodologie și lecții de probă.

S'au constituit colective care vor căuta să studieze și să expună probleme de metodologie a matematicii, și a fizicii, urmărind ridicarea nivelului predării acestor științe în școală.

Dându-și seama de necesitatea ridicării nivelului ideologic al profesorilor, Societatea studiază organizarea unor cursuri de marxism-leninism, cu participare benevolă, în care se vor interpreta, în lumina concepției materialismului dialectic și istoric, probleme în directă legătură cu științele matematice și fizice.

Resortul învățământului se preocupă, de asemeni, de studierea manualelor și a programelor de învățământ mediu și tehnic, de studierea programei învățământului superior tehnic și de studiul programei Facultății de Matematică-Fizică.

Iată deci și alte direcții unde contribuția profesorilor din învățământul mediu poate fi prețioasă.

Resortul de documentare al Societății se preocupă de problemele întocmirii unei biblioteci de specialitate și de maxima utilizare a bibliotecilor existente, prin întocmirea unui fișier în care să se poată găsi, pentru fiecare domeniu de studiu și pentru fiecare problemă, indicarea materialului bibliografic și biblioteca la care poate fi consultat. De asemeni, resortul de documentare efectuează traducerile de specialitate și, în special, traducerea materialului metodologic, ocupându-se și de multiplicarea acestor traduceri, în funcție de cerințe și posibilități.

Resortul administrativ-financiar se ocupă de rezolvarea problemelor administrative și financiare ale Societății. De buna lui funcționare depinde, în mare parte, și buna funcționare a altor resoarte cu obiective proprii.

Acestea sunt formele de muncă în „Societatea de Științe Matematice și Fizice din R.P.R.". Cunoscându-le, profesorii din învățământul mediu își vor da mai bine seama de importanța și spiritul în care se duce munca în această Societate și vor vedea câte posibilități de activitate le stau în față.

Cadrele didactice găsesc în activitatea Societății largi posibilități de desfășurare a muncii lor. Societatea pune accentul pe ridicarea nivelului profesorilor din învățământul mediu și apelează la ei ca factori principali de muncă, în realizarea obiectivelor ei.

Indemnăm pe profesorii din învățământul mediu să reflecteze cu toată seriozitatea și adâncimea asupra problemelor care stau în fața Societății de Științe Matematice și Fizice în general, în fața fiecăruia dintre noi în particular, și să hotărască în care direcție sau direcții doresc să activeze. Ei sunt așteptați în „Societatea de Științe Matematice și Fizice din R.P.R." cu aceeași încredere și elan, cu care, desigur, vor veni.

Prof. Eugen Rusu
Secretar general adjunct al „Societății de Științe Matematice și Fizice din R. P. R."

Constituirea unității de pionieri
la școala Pedagogică de Băieți din Craiova

La școala Pedagogică de Băieți din Craiova, primul detașament de pionieri luase ființă în Mai.

Rezultatele deosebit de satisfăcătoare pe care le-au obținut pionierii la învățătură și la disciplină au dus la înființarea unui al doilea detașament care, împreună cu cel înființat mai înainte, în școală, formează, din punct de vedere organizatoric o unitate de pionieri cuprinzând astăzi 90 de elevi.

Investirea cu cravate roșii și cu insigne a celui de al doilea detașament a prilejuit elevilor, cadrelor didactice și părinților momente de puternică bucurie. Cu acest prilej, directorul lli a arătat rolul organizației de pionieri în opera de educație sănătoasă în spiritul comunist, pe care Partidul vrea să o dea tinerețului țării și a subliniat sarcinile școlii și ale cadrelor didactice, pentru buna înfăptuire a acestei măețe opere.

In cuvinte pline de însuflețire și avânt, tărășa delegată a județenei U.T.M. aduce urare de viteaz la muncă spornică și plină de voioșie tinerească a noilor pionieri, după care urmează distribuirea cravatelor și a insignelor.

Primind cravata roșie, simbol al sângelui vărsat de martirii clasei muncitoare, noii pionieri își iau angajamentul de a urma prin învățătură, purtare și fapte, măreața pildă a pionierilor și comsomoliștilor sovietici.

Tovarășul Sandu Spiridon, vorbind în numele părinților își arată recunoștința pentru grija pe care Partidul și Guvernul țării o poartă educației tineretului și spune că părinții sunt cu toată convingerea alături de cei ce au răspunderea educației copiilor lor.

Tov. Zăvideanu, delegata județenei P.M.R. Dolj, arată că Partidul Muncitoresc Român înfăptuește măreațe opere pentru construirea socialismului la noi în țară,

Un grup de pionieri citind ziarul lor

folosind strălucita experiență a marii noastre prietene U.R.S.S. și având sprijinul ei neprecupețit. Viitorul țării este tineretul. Acest tineret trebue educat în spiritul nou al moralei proletare, în spiritul luptei de clasă. De aceea, Partidul își îndreaptă cu cea mai mare dragoste și grijă atenția spre educația tinerelor vlăstare, iar școala, cadrele didactice și părinții trebue să se alăture cu devotament și însuflețire operei de înfăptuire a directivelor date de Partid, prin U.T.M., în educația tinerilor pionieri.

Solemnitatea se încheie prin „Marșul pionierilor", executat de întreaga unitate de pionieri.

C. Cumpătă
Corespondent sind.

Constituirea noului detașament de pionieri la Liceul mixt din Huși

La Liceul mixt din Huși s'a desfășurat solemnitatea constituirii unui nou detașament de pionieri, în prezența delegaților U.T.M. a părinților și a elevilor.

Tovarășii Papalnicev și Dimir, delegații U.T.M.-ului au arătat rolul pionierilor și sarcinile ce le devin spre a fi exemplu viu pentru ceilalți elevi.

Tov. Baican a primit angajamentul fiecărui pionier în parte, după care, tovarășa Catană Natalia, șefa secției de pionieri, a înmânat cravatele roșii celor 51 pionieri și pioniere, iar tov. Dimir a înmânat insignele.

In numele pionierilor a vorbit Sandu Mioara, elevă în clasa a V-a elementară, care și-a luat angajamentul de a nu desminți încrederea ce li s'a acordat de Partid, U.T.M. și școală.

Tovarășa Catană Natalia, șefa secției de pionieri, a adus un salut fierbinte tinerilor pionieri, urându-le să poarte cu cinste cravata roșie.

S'a desfășurat apoi, cu mare entuziasm și voioșie, un program artistic, executat de pionierii vechi cu concursul pionierilor noui.

Victor Al. Glinschi
Corespondent

Elevii dela școala din Vălișoara-Hunedoara în corespondență cu elevii din U. R. S. S.

Anul acesta, elevii școlii elementare din Vălișoara-Hunedoara au scris o scrisoare elevilor de clasa IV-a dela o școală din U.R.S.S. In acea scrisoare, au spus cum trăesc ei, cum învață, ce prieteni au și ce succese au obținut la învățătură. Au descris, de asemeni, regiunea bogată în aur a Munților Apuseni, unde lucrează părinții lor. Au arătat cum aceștia erau exploatați sub regimurile trecute și ce viață duc astăzi, datorită ajutorului economic dat de Țara Sovietelor.

Intr'una din zilele lui Decembrie, elevii din Vălișoara au primit scrisori venite din toate colțurile Uniunii Sovietice, iar spre uimirea lor, peste câteva zile au primit o scrisoare și din orașul Sliven-Bulgaria.

Cum se explică faptul că la o singură scrisoare trimisă ne vin răspunsuri din atâtea ținuturi?; s'au întrebat elevii din Vilișoara. Citind scrisoarea, s'au lămurit. Scrisoarea lor fusese publicată în revista sovietică „Dreptatea Pionierilor" și răspândită în toate colțurile Uniunii, ba și peste hotare. Eleva Paneva Mara din clasa a XI-a a unei școli din Sliven a citit și ea și s'a gândit să trimită elevilor din Vălișoara câteva rânduri calde.

S'au primit scrisori din Moscova, din Leningrad, din Kaliningrad, din Pskov, din Dnepropetrovsk, din Astrahan, din Sverdlovsk, din Ufa și din orașul Kungur, ținutul Molotovsk.

Toate vorbesc despre succesele la învățătură ale copiilor sovietici, despre marea dragoste cu care întreg poporul sovietic a întâmpinat cea de-a 32-a aniversare a Marei Revoluții din Octombrie. Copiii sovietici își arată dragostea față de copiii din țările cu democrație populară și doresc o cât mai strânsă prietenie, pentru a ridica împreună mai sus steagul păcii, al progresului și al libertății.

Interesante, și în acelaș timp deosebit de semnificative, sunt cuvintele scrise de eleva Sfârina Lila din clasa a VII-a a școlii Nr. 46 din Ufa: „Eu nu știu dacă mai sunt copii fericiți ca în Uniunea Sovietică, fiindcă grija zilnică, la noi, din partea Partidului a Statului și chiar, personal, a tovarășului Stalin, este nemărginită". Iar eleva Paneva Maria din orașul Sliven-Bulgaria scrie: „Dragi prieteni, noi trebue să stăm ca un zid puternic, împotriva acelora care vreau cotropirea întregii lumi... și aceasta se poate face prin prietenia popoparelor. Noi, comsomoliștii bulgari, vrem această prietenie cu toate popoarele, cu toți copiii popoarelor care au îmbrățișat singurul drum drept, care duce spre socialism".

Elevii școlii din Vălișoara, Jud. Hunedoara, răspund acum tuturor tovarășilor lor de gânduri și de învățătură.

Toate scrisorile reflectă dragostea și recunoștința pe care toți copiii și toți tinerii din Republica Populară Română o poartă poporului sovietic și glorioaselor sale armate, care ne-au eliberat de fascism, precum și tovarășului Stalin, care, personal, s'a îngrijit de viața poporului nostru.

Acești copii își iau angajamentul că vor urma în totul învățămintele marelui Partid al lui Lenin și Stalin și că vor lupta să lege o prietenie cât mai strânsă cu tineretul din lumea întreagă.

Inv. Ionașcu Dionisie
Vălișoara-Hunedoara

ȘCOLILE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ ȘI-AU MANIFESTAT DRAGOSTEA ȘI RECUNOȘTINȚA FAȚA DE MARELE STALIN ȘI UNIUNEA SOVIETICĂ

(Urmare din pag. I-a)

dansurile Țării Socialismului pătrund în toate inimile.

Serbarea se apropie de sfârșit. După dansurile sovietice executate de eleve mai mari și mai mici și după o poezie recitată cu avânt de o elevă din clasa III-a elementară — eleva Pușcașu — pe scenă apare echipa de dansuri românești. Elevii și elevele, în costume naționale, joacă de dudue podeaua în cinstea marelui prieten și eliberator al țării noastre, provocând aplauze nesfârșite. Ultimul dans se termină cu trecerea perechilor pe sub brâul roșu, desprins de pe mijlocul unei fete și având scrisă, cu litere de aur, lozinca dragă: „Trăiască tovarășul Stalin".

Marea familie a școlii și-a terminat sărbătoarea. Valul pestrit de fete cu cravate roșii de pionier, cu funde roșii în păr, cu rochii viu colorate și cu reviste multicolore în mâini, se scurge ordonat pe ușă. Toate inimile sunt pline de bucurie, pentrucă astăzi, în țara noastră, aniversarea marelui Stalin se face în libertate de către cei ce-l iubesc. Și lucru acesta i se datorește tot lui.

Valentin Sapuna

Elevii și profesorii liceelor serale au sărbătorit pe tovarășul Stalin

Miercuri seara, elevii muncitori ai liceelor serale din București au sărbătorit cea de a 70-a aniversare a tovarășului Stalin.

Cu săptămâni în urmă, ei rămâneau la școală târziu noaptea, biruind oboseala unei zile de muncă urmată de o seară de învățătură, pentru a pregăti cât mai bine festivitatea închinată conducătorului și îndrumătorului lor iubit, tovarășului Stalin.

La Liceul seral Nr. 1, după Imnul R. P. R. și Imnul U. R. S. S. a vorbit profesorul C. Șerban și elevul muncitor Neamu Gh., exprimându-și dragostea și admirația pentru tovarășul Stalin, pentru viața lui de luptă închinată cauzei clasei muncitoare, pentru grija și ajutorul dat de I. V. Stalin oamenilor muncii din țara noastră.

„Vom învăța, vom învăța cu îndârjire" — a spus tov. Neamu Gh. — „așa cum ne îndeamnă tovarășul Stalin, spre a da țării cadrele noi bine pregătite de care are nevoie pentru construirea socialismului. Urmând pilda vieții tovarășului Stalin, vom lega învățătura cu o muncă din ce în ce mai dârză în producție și cu lupta neîndurată împotriva dușmanului de clasă".

Au urmat apoi coruri, și recitări în limba română și rusă. Nu au lipsit nici producțiile personale ale elevilor, ca, de pildă, poezia elevului Dumitrescu „Cântec pentru Stalin", care își încheie astfel omagiul lui fierbinte:

„Cei 70 de ani
Și sute de victorii,
Poporul le salută"!

La festivitate au asistat, în afară de profesorii și elevii școlii, familiile elevilor, întrunindu-și uralele și dragostea pentru tovarășul Stalin.

S'a anunțat apoi rezultatul întrecerilor organizate pe clase în cinstea celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin, întreceri care au avut următoarele obiective: îmbunătățirea frecvenței, a disciplinei și cea mai bună gazetă de perete festivă.

In fruntea întrecerilor s'a situat clasa a IX-a A, care a întrunit cel mai mare punctaj. Clasa câștigătoare a primit în dar volumele apărute din operele tovarășului Stalin, oferite de clasa IX-a B, care s'a situat a doua la întrecere.

Programul artistic a fost deosebit de bogat cuprinzând coruri, dansuri naționale, recitări etc., toate închinate tovarășului Stalin. Subliniem „Cantata despre Stalin" de Alexandrov și cântecele rusești executate la chitară.

Serbarea s'a desfășurat într'o atmosferă de entuziasm muncitoresc, în care dragostea pentru tovarășul Stalin s'a împletit cu lozincile puternice de luptă și muncă aduse din fabricile și uzinele unde elevii cursului seral luptă dârz pentru clădirea socialismului în Republica Populară Română.

Profesorii de limba rusă din Timișoara au împlinit și au depășit angajamentele luate în cinstea zilei tovarășului Stalin

Ziua de 21 Decembrie a fost, pentru profesorii de limba rusă din Timișoara, prilej pentru ca ei să-și manifeste dragostea și atașamentul față de cel care a deschis o eră nouă, luminoasă, în istoria mondială.

Urmând exemplul oamenilor muncii din întreaga țară, care, în cinstea acestei măreațe zile, au realizat succese mari în producție, profesorii de limba rusă din Timișoara au muncit cu puteri sporite pentru popularizarea limbei ruse și a experiențelor oamenilor sovietici.

Astfel, ei au îmbunătățit activitatea lor la orele de curs în școli, depunând mai mult interes pentru adâncirea și lărgirea cunoștințelor elevilor. Pentru sărbătorirea acestei măreațe zile, ei au contribuit, alături de ceilalți profesori, la aranjarea colțurilor A.R.L.U.S., la alcătuirea gazetei festive și a albumelor A.R.L.U.S., la organizarea bibliotecilor pe clase, la confecționarea obiectelor pentru expoziție și la realizarea programului serbărilor.

In afară de aceasta, ei au predat limba rusă la numeroasele cursuri organizate pe linie sindicală în aproape toate școlile, pentru grupele sindicale.

Pentru participanții mai avansați, ei au organizat cercuri de literatură rusă.

De asemeni, profesorii au ținut cursuri de limba rusă pentru studenții din anul IV al Institutelor de Invățământ Superior, care nu o au prevăzută în program; cursuri pentru muncitorii din întreprinderi și pentru U. F. D. R.

Pentru ca masse cât mai largi să cunoască experiența, în toate domeniile, a oamenilor sovietici, cercul de traducători, și-au luat, în cadrul filialei A.R.L.U.S., angajamentul să efectueze până la 21 Decembrie 70 de traduceri.

Angajamentul acesta a fost depășit cu 11 traduceri, încă dela data de 14 Decembrie.

Pentru ca traducerile să fie cât mai corecte și mai clare, profesorii de limba română au format un colectiv care s'a ocupat cu stilizarea lor.

Cu astfel de realizări în muncă, profesorii din Timișoara au întâmpinat ziua tovarășului Stalin.

Salariații din Ministerul Invățământului Public au sărbătorit cu un deosebit entuziasm ziua tovarășului Stalin

Sala mare de festivități a Școlii Pedagogice de fete Nr. 3 din București este plină până la ultimul loc. Oamenii muncii din birourile și atelierele Ministerului Invățământului Public au venit, în ajunul zilei de 21 Decembrie, să trimită salutul lor fierbinte de luptă, dragoste și recunoștință celui mai mare, celui mai iubit om, tovarășului Stalin.

Chipul lui Iosif Vissarionovici Stalin privește prietenos din portretul așezat pe peretele din față. Drapele roșii împodobesc sala. Urări, scrise cu litere mari, slăvesc numele drag al tovarășului Stalin, sărbătoritul întregii lumi muncitoare.

Mulțimea freamătă. Lozinci însuflețite, urmate de aplauze ce par nesfârșite, izbucnesc din toate colțurile sălii. Grupele de voci scandează:

Vom munci, vom învăța
Pe Stalin îl vom urma.

Incepe meetingul. In prezidiul de onoare este ales Biroul Politic al Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S., în frunte cu marele Stalin. Tunetele de aplauze arată că tovarășul Stalin este împreună cu noi, aici, în sala aceasta sărbătorească. Este ales apoi, în prezidiul de onoare, Biroul Politic al Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

La masa prezidiului activ iau loc tovarășii: Podani, secretarul organizației de Partid a M.I.P., tov. Lenormanda Benari, director în M.I.P., tov. Vrabie, Iacomi, Ion Purec, Eugenia Marinescu și alții.

Luând cuvântul, tovarășa Lenormanda Benari evocă momentele mari din lupta și munca pe care marele geniu al omenirii I. V. Stalin a dus-o pentru binele și fericirea tuturor celor ce muncesc.

După ce a arătat ce înseamnă tovarășul Stalin pentru noi, oamenii muncii din R.P.R., tovarășa Benari își încheie cuvântarea:

„Din toată inima, cu toată dragostea, cu toată căldura, să urăm tovarășului Stalin viață lungă și activitate rodnică, pentru binele oamenilor muncii, pentru triumful cauzei comunismului în lumea întreagă".

Numele tovarășului Stalin a fost scandat în multe rânduri de întreaga asistență.

Apoi, tov. Podani a arătat cum au întâmpinat oamenii muncii din M.I.P. această zi de sărbătoare.

In încheiere, s'a dat citire telegramei de felicitare, care s'a trimis tovarășului Stalin.

Un program artistic, alcătuit din coruri și recitări închinate tovarășului Stalin, precum și dansuri populare sovietice și românești, au completat festivalul.

Meetingul s'a încheiat în acordurile mobilizatoare ale Internaționalei.

Zi de mare sărbătoare la Oradea

Marea sărbătoare a omenirii muncitoare, cea de a 70-a aniversare a tovarășului Stalin a început să se desfășoare la Oradea, la fel ca și în celelalte orașe și sate din țara noastră, prin festivitățile care au avut loc Marți, după amiază, în instituțiile de învățământ de toate gradele.

Cadrele didactice și administrative, elevii și elevele dela școlile cu limbă de predare română sau maghiară, s'au pregătit din vreme, străduindu-se să întâmpine ziua de 21 Decembrie, prin noi împlinări în muncă, prin noi progrese, pe tărâmul activității didactice și politice.

Fațadele școlilor au luat un aspect de zile mari. Pretutindeni se văd lozinci în limba română și maghiară și citate din operele tovarășului Stalin, în care se vădește dragostea pentru tineret a marelui conducător de popoare. Ele îmbracă într'un cadru festiv clasele și cancelariile tuturor școlilor.

Expoziția obiectelor lucrate în cinstea marei sărbătoriri așteaptă să fie inaugurată.

In sălile mari de festivități sau pe scene improvizate ale școlilor noi create, a început să se desfășoare, la orele 15, serbarea închinată de elevii din Oradea celui mai bun prieten al copiilor și tineretului, tovarășului Stalin.

Tovarășul Stalin stă de strajă

Intr'una din sălile școlii elementare Nr. 6 sunt adunați părinți, învățători și școlari. Pe scenă, corul pionierilor intonează Imnul Republicii Populare Române și Imnul Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice.

După ce se alege prezidiul de onoare și se dă citire telegramei trimise tovarășului Stalin, ia cuvântul tovarășa Severineanu, care arată, în cuvinte simple și calde, viața lui Iosif Vissarionivici Stalin și recunoștința pe care poporul nostru o datorește marelui geniu al omenirii muncitoare.

Tovarășa Severineanu povestește copiilor despre ororile comise de fasciști, orori a căror amintire este încă vie chiar printre locuitorii acestui cartier.

In curtea școlii, se află monumentul înălțat în memoria celor deportați și apoi uciși în lagărele de exterminare hitleriste.

„Tovarășul Stalin — continuă învățătoarea stă de strajă și veghează ca acei care vor să săvârșească din nou acte de neleguire, să fie puși în neputință de a le mai repeta. A 70-a aniversare îl găsește pe tovarășul Stalin, ca întotdeauna, în fruntea luptei pe care popoarele o dau pentru Pace, pentru Libertate și pentru o viață fericită".

A urmat apoi un festival artistic, prezentat în limba română și maghiară, ca o dovadă a prieteniei de nezdruncinat dintre poporul român și celelalte naționalități conlocuitoare, prietenie care reprezintă roadele politicii staliniste.

★

In localul fostei școli „Notre Dame", acolo unde se propaga altădată misticismul și șovinismul, se aud astăzi cântecele care vorbesc despre viața nouă spre care ne conduce învățătura lui I. V. Stalin. Din sala de festivități răsună acordurile melodioase ale „Cantatei despre Stalin".

Copiii populației maghiare din Oradea sărbătoresc ziua tovarășului Stalin în limba maternă, în limba pe care mai târziu o vor preda dela catedră, copiilor. Trăiască R.P.R....! (acelaș în limba maghiară).

Datorită luptei tovarășului Stalin, datorită Armatelor Sovietice, care ne-au eliberat, copiii pot învăța astăzi în limba pe care o vorbesc. Cele 29 clase ale acestui Centru de Invățământ sunt frumos pavoazate. Pe coridoare sunt expuse tablouri și grafice lucrate de cadrele didactice și care reprezintă rezultatele valoroase obținute în Uniunea Sovietică, în toate domeniile de activitate, datorită conducerii înțelepte a tovarășului Stalin.

Intr'o mică sală, sunt expuse obiecte în care se oglindesc sentimentele de dragoste ale copiilor față de Marele Prieten.

★

Pentru aniversarea tovarășului Stalin Liceul de băeți Nr. 1 a învitat Liceul de băeți Nr. 2, cu limba de predare maghiară să prezinte un festival comun.

Nu se pot descrie sentimentele înălțătoare care s'au desprins prin corurile și orchestra ambelor licee, care au cântat întâi tineretului, o strofă în limba română și o altă strofă în limba maghiară.

Cuvântările directorilor celor două licee și al secretarilor celor două organizații U.T.M., pronunțate deasemeni în cele două limbi și programul festivalului, au smuls părinților și elevilor ropote de aplauze.

Poeziile despre viața tovarășului Stalin au pătruns în inimile tuturor.

La sfârșitul festivalului s'au împărțit premii elevilor care s'au distins dând concurs A.R.L.U.S.-ului, cu prilejul săptămânii prieteniei româno-sovietice.

★

Cu nețărmurită dragoste, cu sentimente alese, pornite din inimi tinerești, așa au sărbătorit școlarii din Oradea cea de a 70-a aniversare a tovarășului Stalin.

Seara, când întunericul începuse să se lase peste apele repezi ale Crișului, mai răsunau încă notele melodioase ale „Cantatei despre Stalin".

Expoziția din sala „Dalles"

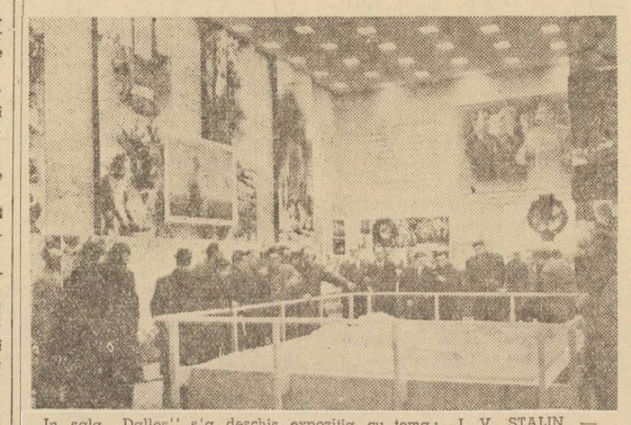

In sala „Dalles" s'a deschis expoziția cu tema: „I. V. STALIN, — conducătorul luptei popoarelor pentru pace, democrație și socialism". In clișeu: vizitatorii urmărind cu deosebit interes panourile expoziției.

NOTE POLITICE EXTERNE

De curând, în cadrul unei ședințe plenare a Comitetului Central, Palmiro Togliatti, secretarul general al Partidului Comunist Italian, a făcut un raport la ordinea de zi, privind sarcinile Partidului în lupta pentru pace și unitate. Vorbind despre faptul că pericolul de război n'a devenit mai mic deși raportul de forțe pe arena mondială este în favoarea lagărului socialismului și al păcii Palmiro Togliatti a arătat că sarcina principală este lupta pentru pace și că **imperialiștii pot fi împiedicați să dezlănțuie un nou război.**

Deasemenea, în cadrul unei ședințe plenare a Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, Maurice Thorez, secretarul general al Partidului, referindu-se la participarea cercurilor conducătoare ale Franței la pregătirea unui război antisovietic, a declarat: Miliardele alocate pentru bugetul militar vor servi înainte de toate la cumpărarea de echipament militar american. Cu mult mai importantă însă este problema transportului și depozitării materialului american. **Poporul francez nu va consimți ca aceste unelte ale morții să fie descărcate și transportate.**

In acest sens, constituirea Uniunii Internaționale a Muncitorilor din Transporturi care a avut loc recent la București este de o însemnătate deosebită.

Pentru a izbândi în lupta pentru pace, pe care în fiecare țară popoarele o duc, având în avantgarda lor partidele comuniste și muncitorești, esențială este unitatea clasei muncitoare. Palmiro Togliatti în raportul său a arătat că toate problemele care decurg din împrejurările actuale din Italia „pot fi rezolvate de noi, numai în cazul când ne vom sprijini cu nădejde pe mișcarea maselor muncitoare". In legătură cu aceasta, — a arătat secretarul general al P. C. Italian, — se pune problema conducerii acestei mișcări, prin urmare problema activității și răspunderii Partidului. Și el a adăugat: „In general noi putem da o apreciere pozitivă desvoltării Partidului Comunist Italian. Făcând abstracție de unele slăbiciuni **Partidul Comunist Italian constituie astăzi o forță mare și unită,** neslăbită în niciunul din sectoarele sale".

Vorbind în plenara C. C. al P. C. Francez, despre care am amintit, Maurice Thorez, după ce a subliniat deasemenea că în centrul activității se află lupta pentru pace și independență națională, după ce a arătat accentul principal pe care rezoluțiile recente ale Biroului Informativ îl pun pe chestiunea păcii, a spus: **„Uniunea Sovietică este garanția păcii mondiale... Poporul francez nu vrea război. El nu va ridica niciodată armele împotriva Uniunii Sovietice".**

Nu este pentru prima dată când în numele popoarelor lor, care doresc pacea și independența națională și care văd în Uniunea Sovietică cea mai sigură chezășie a acestora, fruntașii partidelor comuniste din Apus declară că niciodată popoarele lor nu vor lua armele împotriva Uniunii Sovietice.

Dușmanii păcii, atâțătorii la război și slugile lor unelteșc mereu pentru a desorganiza rândurile partidelor comuniste, în care văd o piedică de temut în calea dezlănțuirii războiului. Dar, așa cum a arătat în amintitele declarații Maurice Thorez, în aceste încercări ei își vor frânge gâtul.

Sentința pronunțată împotriva trădătorului poporului bulgar Traicio Kostov și a complicilor săi, a lovit în chip nimicitor planurile imperialiștilor anglo-americani și ale agenturii lor dela Belgrad — clica fascistă a lui Tito.

Toate încercările de a denatura faptele, pe care le-a făcut presa din serviciul reacțiunii mondiale, s'au izbit de documentele de netăgăduit ale acuzării, de mărturiile acuzaților, de depozițiile martorilor. Ele dovedesc că nu este vorba de procesul unor „fruntași politici" în divergență cu guvernul bulgar așa cum au încercat să prezinte lucrurile gazetarii din solda imperialiștilor ci de niște trădători și spioni odioși, criminali politici de factura cea mai josnică. Unii din ei, în frunte cu Traicio Kostov, au fost în slujba spionajului britanic, alții în slujba serviciului de spionaj american și, în sfârșit, a treia categorie o formează cei ce acționau ca agenți ai spionajului iugoslav. Ca și Kostov, și Stefanov și Ghevrenov și Nacev și Tutev, toți, au fost demascați pe baza unor dovezi sdrobitoare în fața cărora acuzații au fost reduși la neputință.

In spatele complotului, așa cum s'a dovedit la proces, se aflau funcționarii dela ambasadele britanică, americană și iugoslavă: generalul englez Oxley, colonelul Bailey, șeful serviciului secret Brown, primul secretar al ambasadei engleze House, americanul Clark, ambasadorul Iugoslaviei Cicmil. Cu sprijinul complotiștilor bulgari ei atentau la integritatea teritorială și la independența Republicii Populare Bulgaria. Această încercare nu este izolată. Ea face parte din acțiunea generală pe care au întreprins-o cercurile imperialiste anglo-americane în scopul de a submina libertatea și independența popoarelor din Europa Centrală și de sud-est, în scopul de a le despărți de lagărul păcii, al democrației și socialismului.

Procesul dela Sofia a dovedit încă odată ce rol joacă, ca agentură a imperialiștilor anglo-americani, clica lui Tito care s'a servit și de Kostov cum s'a servit și de Rajk și care constituie în Balcani, așa cum arăta Pravda, avantpostul reacțiunii mondiale.

Nimicite în Ungaria, în Bulgaria planurile mârșave ale reacțiunii imperialiste vor fi sfărâmate pretutindeni, grație vigilenței popoarelor, care sunt hotărîte să-și apere dreptul de a dispune singure de soarta lor, dreptul la independență națională și progres.

Duminica trecută, au avut loc în R. P. Bulgaria, alegerile pentru Adunarea Națională și pentru Consiliile Populare Județene. Republica Populară vecină a repurtat în aceste alegeri o strălucită victorie. In primul rând trebue considerat ca un succes de o însemnătate deosebită faptul că 99% din alegători s'au prezentat la vot, ceeace dovedește cât de activă este participarea cetățenească la viața politică a țării. Un adevărat triumf pentru candidații Frontului Patriei, pentru regimul de democrație populară din R. P. Bulgaria îl constituie faptul că 97,66 la sută din câți alegători s'au prezentat la urne, au votat în favoarea lor.

Așa cum s'a subliniat în presa democratică de pretutindeni, succesul înregistrat în alegeri este al regimului de democrație populară, al Partidului Comunist. El demonstrează dragostea și atașamentul poporului bulgar față de Uniunea Sovietică și constituie un răspuns răspicat dat uneltirilor imperialiste, agenturii dela Belgrad și agenților lor, complotiștilor, trădătorilor și spionilor din gașca lui Traicio Kostov.

Entuziasmul mare cu care s'a prezentat la vot poporul muncitor bulgar se explică nu numai prin atașamentul său puternic față de regim, nu numai prin hotărîrea sa de neînfrânt de a continua cu și mai multă dârzenie munca sa încordată pentru construirea socialismului, lupta sa necruțătoare împotriva dușmanilor socialismului, dar și prin aceea că ei au legat victoria în alegeri de sărbătoarea cea mare: a 70-a aniversare a tovarășului Stalin.

„Pentru poporul bulgar — spunea Gheorghi Dimitrov — prietenia cu Uniunea Sovietică este necesară ca soarele și aerul" — iată cuvintele pe care le au în minte și la inimă oamenii muncii din Bulgaria. Și dacă ei au votat în alegeri cu atâta avânt patriotic, aceasta se datorește, așa cum arăta „Scânteia", faptului că Partidul Comunist Bulgar i-a chemat să voteze pentru prietenia veșnică cu Uniunea Sovietică.

La liceul Nr. 6 din București s'a înființat o cantină în care iau masa 137 eleve

La Liceul de fete Nr. 6 din București s'a înființat de curând, cu ajutorul părinților care au format un comitet de sprijin, o cantină unde iau masa, în mod gratuit, elevele al căror părinți au multe greutăți materiale.

Celelalte eleve iau masa plătind doar 15 lei pe zi.

Prin străduința acestui comitet, s'au strâns fonduri care au dat posibilitatea ca, numai după o săptămână de funcționare, să se servească masa la 137 de eleve.

Direcțiunea liceului a instalat în sala de mese și un difuzor de radio.

Cu toate greutățile care nu au putut fi încă înlăturate, cantina funcționează din ce în ce mai bine, servind zi de zi o masă tot mai bună.

Constanța Popescu
Corespondentă

POȘTA REDACȚIEI

FRASIN, PAVEL, GLIGEANU-Negrilești-Putna. — Problema reglementării situației unor categorii de învățători suplinitori din învățământul elementar și preșcolar se află în studiu. Imediat ce va fi soluționată, se va face cunoscut prin presă.

MARIN I. DAMALAN — Ulmeni-Teleorman. — Este distractiv pentru elevi să folosească reguli suplimentare în felul celor propuse de profesorul Anghel N. Din punct de vedere practic, însă, nu este recomandabil reținerea a două sau trei reguli pentru același număr.

Pentru divizibilitatea unui număr cu patru, din capul locului se exclud cazurile când ultima cifră este fără soț. In consecință, explicarea regulei din manual cere numai examinarea numerelor cu soț, îndeosebi a ultimelor două cifre ale numărului.

PAPU ROMULUS-Oravița. — In articolul trimis, ar fi fost necesar ca, din analiza muncii didactice din plasa Oravița, să desprindeți aspectele pozitive și negative din care ar putea trage învățăminte și alte școli. Scrieți-ne, de pildă, despre greutățile și modul în care au fost ele înfrânte, așa cum ar rezulta din raportul prezentat de învățătorul Victor Lăcătușu, dela școala din Steierdorf, bine înțeles dacă sunt instructive.

ZAHARIA SUCIU-Micești de Câmpie-Cluj. — Colaborarea dintre școală și familie, cum bine remarcați, este una din problemele de seamă în instrucția și educația copiilor noștri. Scrieți-ne, fie despre contribuția materială a părinților pentru bunul mers al școlii, fie despre aspectul educativ al acestei probleme, așa, de pildă, ce urmări a avut faptul că părinții au cunoscut felul cum se prezintă copiii lor la învățătură.

EUGEN IOSIF. — Articolul dv. „Pe marginea problemelor de etică marxistă-leninistă" prezintă mai mult un interes teoretic, detașat deci de caracterul „Gazetei Invățământului". Incercați să atacați aceeași problemă, privind-o însă în cadrul școlii și al învățământului de azi.

Trăiască scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română

ANUL I Nr. 39 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 30 Decembrie 1949

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 Lei, 6 LUNI: 100 „

„Republica populară este forma de Stat prin care noi mergem spre realizarea mărețului țel: desființarea exploatării și a claselor exploatatoare și instaurarea orânduirii socialiste în țara noastră."

GH. GHEORGHIU-D

Doi ani dela proclamarea Republicii Populare Române

Se împlinesc doi ani dela înlăturarea monarhiei, cea mai puternică citadelă a regimului de exploatare burghezo-moșieresc. In jurul dinastiei de Hohenzolern, care timp de 81 de ani a manifestat cea mai cruntă lăcomie de avere și lipsă de scrupule, s'au coalizat exploatatorii și asupritorii poporului nostru. Monarhia s'a identificat cu interesele de clasă ale burgheziei și moșierimii, garantând, pe de o parte, dominația și exploatarea, iar pe de altă parte, organizând un regim de neagră reacțiune și teroare față de forțele populare.

Măcelărirea țărănimii, care la 1907 s'a ridicat să ceară pământ și libertate, crunta represiune față de avantgarda clasei muncitoare — Partidul Comunist Român — asasinarea, torturarea și aruncarea în închisori a celor mai buni fii ai clasei muncitoare, care se ridicaseră contra exploatării și a oprimării, înăbușirea oricăror libertăți democratice, supunerea și integrarea României intereselor trusturilor capitaliste, organizarea fascizării țării și pregătirea războiului antisovietic sunt numai o parte din actele odioase ale monarhiei, săvârșite în cârdășie cu moșierimea și burghezimea dela noi.

Iată dece înlăturarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Române a fost prilej de adâncă bucurie pentru poporul român. Acest fapt a venit ca o necesitate în desvoltarea Patriei noastre care, eliberată la 23 August de glorioasa Armată Sovietică, în urma luptei și a jertfei clasei muncitoare conduse de Partidul ei, își deschidea tot mai larg calea pentru înfăptuirea democrației populare.

Înlăturând monarhia, poporul român și-a consolidat independența națională, pornind să-și construiască o viață liberă și fericită.

Astfel, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului de avantgardă, și având ajutorul tovărășesc și neprecupețit al Uniunii Sovietice, a pășit cu hotărâre pe drumul instaurării unei orânduiri superioare, orânduirea socialistă.

In scurtul timp al celor doi ani, în Republica Populară Română au avut loc transformări revoluționare: naționalizarea principalelor mijloace de producție din industrie, a băncilor, transporturilor și asigurărilor, desființarea moșierimii, înființarea S.M.T.-urilor, desvoltarea comerțului de Stat, noua Lege a Cooperației, Gospodăriile Agricole Colective. Toate acestea au făcut să crească sectorul socialist al economiei noastre.

Crearea Comitetelor Provizorii, baza politică a regimului de democrație populară, atrage, educă și ridică din mijlocul poporului, la posturi de răspundere, milioane de oameni ai muncii dela orașe și sate. In felul acesta, se ridică nivelul politic al maselor, simțul de răspundere al cetățeanului nou, eliberat de exploatare.

Planul de Stat a mobilizat oamenii muncii pentru creșterea producției și a productivității muncii. Sute de mii de muncitori, de țărani muncitori, de intelectuali, au participat la întreceri socialiste, pentru realizarea și depășirea Planului de Stat. Ei au contribuit la creșterea producției, știind că prin aceasta contribue la înflorirea Republicii lor dragi. Datorită ajutorului economic dat de Țara Socialismului și datorită marelui exemplu și experienței sovietice, Planul nostru de Stat pe 1949 a fost împlinit și depășit în toate sectoarele.

In plus, tot în acest an, din inițiativa Partidului și cu sprijinul economic și tehnic al Uniunii Sovietice, s'au început două lucrări de proporții uriașe pentru țara noastră: Canalul Dunăre-Marea Neagră și „Casa Scânteii", marele centru poligrafic.

Ca o consecință a transformării bazei economice a societății noastre, se realizează, sub ochii noștri, o adâncă revoluție culturală. Dela concepția retrogradă și mistică, dela orizontul îngust și fals, dela mentalitatea reacționară și șovină, cu care regimul burghezo-moșieresc otrăvea massele populare pentru a le putea exploata mai ușor, se face azi un adevărat salt revoluționar către o cultură luminoasă, progresistă, către o cultură socialistă. Prin reforma învățământului, prin organizarea Academiei R.P.R. și a Societăților Științifice, prin crearea a peste 10 mii de cămine culturale, cu mii de biblioteci, s'a pornit la înfăptuirea revoluției noastre culturale.

Intregul nostru popor a început să învețe. In școlile pentru analfabeți, la mulțimea de cursuri și școli ale organizațiilor de massă: C.G.M., U.T.M., U.F.D.R., ARLUS, la Școlile de Partid, în fabrici, în birouri, în laboratoare, în mine, la orașe și la sate, milioane de oameni studiază, cu o sete de învățătură nemaiîntâlnită la noi.

Școala nu putea rămâne în urma acestor adânci transformări. Ea trebuia să se pună în slujba nevoilor sociale și economice ale țării, să formeze cadrele tehnice care să pună în aplicare planul de construcție socialistă, să pregătească oameni de știință, care să studieze și să rezolve problemele legate de industrializarea țării și de mecanizarea agriculturii, să formeze tineretul în spirit socialist.

Prin mărirea continuă a rețelei de școli și institute de învățământ superior, prin schimbarea structurii, conținutului și metodelor de predare, prin educația comunistă pe care începem să o introducem în școli, prin schimbarea compoziției sociale a elevilor, noi am pășit pe drumul realizării școlii poporului, care nu poate fi înfăptuită fără lupta și devotamentul cadrelor noastre didactice.

Urmând exemplul clasei muncitoare și înțelegând marea importanță a desvoltării revoluționare a Patriei noastre, profesorii și învățătorii muncesc cu elan la realizarea acestei școli noi, ajutând la crearea cadrelor necesare pentru propășirea economiei R.P.R., contribuind la sporirea culturii în sânul masselor largi populare și la educarea unui tineret nou, viitor constructor al socialismului și comunismului în țara noastră.

Ca urmare a creșterii producției și a desvoltării economiei noastre, datorită împlinirii și depășirii Planului de Stat pe 1949, prin organizarea Planului de Stat pe 1950. Republica Populară Română își pregătește bazele primului plan de perspectivă. Prin el, ca printr'o fereastră larg deschisă asupra viitorului, poporul muncitor din țara noastră va putea vedea tot mai departe, spre zările luminoase ale unei soarte fericite și îmbelșugate pe care și-o croește singur, sub conducerea clasei muncitoare și a Partidului.

Datorită exemplului și ajutorului continuu al Marii Țări a Socialismului, în cei doi ani de existență a Republicii noastre — „poporul român, **după cum spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej,** și-a recăpătat încrederea în forțele proprii și a început a face din țara sa înapoiată, jefuită și hulită de lumea occidentală, o țară înaintată și puternică, cu care se poate mândri".

In felul acesta, Republica Populară Română se găsește ca o forță activă, alături de Marea Uniune Sovietică și de țările cu democrație populară, în lupta împotriva atâtătorilor la război anglo-americani și pentru apărarea păcii. In pragul celui de al treilea an al Republicii, poporul muncitor din țara noastră își arată cu avânt și cu hotărâre voința nesdruncinată de a munci eroic pentru construirea socialismului și de a lupta cu toată dârzenia pentru menținerea păcii.

Școala în cei doi ani de Republică Populară

Se împlinesc doi ani de când oamenii muncii, insuflețiți și conduși de Partid, au alungat odioasa monarhie și au instaurat Republica Populară Română.

De atunci, zi de zi, profunde transformări, în toate sectoarele, întăresc și desvoltă Statul democrației populare.

Revoluția culturală se desfășoară tot mai puternic în țara noastră, ca o parte integrantă a luptei pentru construirea socialismului. Desvoltarea rapidă în domeniul economic, împlinirea și depășirea Planului de Stat au pus în fața învățământului noi și mari sarcini, dar, în acelaș timp, noi și numeroase mijloace pentru realizarea lor.

Utilizând marea experiență a învățământului sovietic, școala noastră a reușit, în timpul celor doi ani dela instaurarea Republicii noastre Populare, să aibă o serie de realizări. Pasul hotărâtor a fost făcut prin reforma învățământului din 3 August 1948, reformă inițiată de Partid.

Organizarea socialistă a învățământului unitar de stat, leagă educația cu practica vieții, luptă împotriva burgheziei și pregătește cadre noi, necesare desvoltării în toate domeniile.

Incă din primul an de aplicare a reformei, s'au înfăptuit însemnate realizări. Structura, organizarea, programele, manualele, metodele de predare ale școlilor de toate gradele și de toate categoriile, deosebesc noul învățământ nu numai de vechiul învățământ din țara noastră, de sub regimul burghezo-moșieresc, dar și de învățământul burghez de azi, din țările capitaliste, dependente și coloniale.

Sporirea numărului școlilor din țara noastră este legată de sporirea productivității muncii și de ridicarea nivelului cultural al masselor largi populare.

Partidul și Guvernul Republicii noastre poartă o deosebită grijă atât pentru educarea copiilor de vârstă preșcolară, cât și pentru eliberarea brațelor de muncă ale mamelor muncitoare. In acest scop, s'au construit numeroase grădinițe, cămine de zi și cămine sezoniere.

Pentru răspândirea culturii în massele largi populare, s'a construit în cei doi ani de republică, un număr considerabil de școli elementare cu 4 și cu 7 clase.

Invățământul mediu teoretic și-a schimbat atât scopul cât și conținutul. Necesitatea de cadre tehnice pentru industrie, agricultură, comerțul de Stat, transporturi, metalurgie, silvicultură, etc a inversat raportul numeric dintre licee și școli tehnice. Iar cele trei școli speciale de doi ani, pentru muncitorii scoși din câmpul muncii, vor contribui, în mod efectiv, la formarea unei intelectualități din rândurile clasei muncitoare.

In învățământul superior, s'au creat institute, răspândite în diferite centre industriale (Petroșani, Brad, Tg. Mureș, Brașov, Galați) strâns legate de nevoile economice ale țării și care pregătesc cadre pentru ramurile economice respective.

In ceeace privește lupta împotriva analfabetismului, se urmărește o mobilizare cât mai largă a cadrelor didactice în această muncă, pentru a lichida cât mai repede cu neștiința de carte.

Justa rezolvare a problemei naționale prin noua Constituție a Republicii noastre a dus, de asemeni, la mărirea numărului de școli, pentru toate naționalitățile conlocuitoare.

Noul învățământ înlătură obscurantismul și misticismul, cosmopolitismul și pseudoștiința, care duceau la justificarea robiei capitaliste, la școala fascistă, în care ura de rasă, șovinismul și atâtarea la război ocupau locul de frunte.

Noul învățământ, având la bază concepția științifică marxist-leninist-stalinistă a transformării naturii și vieții, deprinde pe elevi cu dragostea de știință, cu legătura dintre teorie și practică. Această știință le desvoltă iubirea adevărată față de poporul muncitor, față de naționalitățile conlocuitoare, față de popoarele care luptă pentru libertate și pace, față de Uniunea Sovietică, Țara Socialismului victorios și față de conducătorul întregului front al păcii, tovarășul Stalin.

Introducerea studiului marxism-leninismului, a economiei politice, a materialismului dialectic și istoric în învățământul superior, precum și a limbii ruse în învățământul elementar, mediu și superior va răspândi concepția revoluționară asupra lumii și va da întregului nostru tineret posibilitatea să cunoască și să-și însușească știința și cultura cea mai înaintată din lume, știința și cultura sovietică.

Noul învățământ cere cadre didactice bine pregătite, cu o nouă mentalitate. Cursurile I. C. D., cu sprijinul sindicatelor, au contribuit la reeducarea învățătorilor și profesorilor noștri și la ridicarea nivelului lor ideologic și politic.

De asemenea, atitudinea elevilor și a studenților față de muncă s'a schimbat cu ajutorul U. T. M.-ului și a organizațiilor de pionieri. Totodată, părinții au început să vadă că școala nu este numai o problemă a elevilor și a profesorilor, ci o problemă a întregului popor muncitor.

Partidul și Guvernul și-au manifestat grija lor cu privire la condițiile materiale de viață ale cadrelor didactice, prin sporirea salariilor, prin înființarea Caselor de Ajutor Reciproc, prin aplicarea, în practică, a măsurilor pentru protecția muncii și a asigurărilor sociale.

Aceeași grijă o poartă regimul nostru de democrație populară pentru elevi și studenți, prin fixarea taxelor proporționale cu veniturile părinților, prin burse, prin înființarea de internate și cantine. Toate aceste realizări au dat fiilor de muncitori și țărani muncitori posibilitatea să urmeze la școală, schimbându-se astfel compoziția socială a școlii.

In timpul aplicării reformei, au fost desigur semnalate greutăți și lipsuri, provenite din cauze obiective, dar și subiective. Au lipsit uneori cadre bine pregătite pentru ocuparea locurilor noi create în învățământ. Nu s'a putut îndeplini programul de construcții școlare prevăzut. La unele obiecte au lipsit manualele și metodicile de specialitate. Birourile pedagogice și cercurile pedagogice n'au putut funcționa în mod mulțumitor. Colaborarea dintre cadrele administrative, organizațiile de massă și părinți nu a fost planificată, iar la fizică și matematici s'au obținut rezultate slabe în multe școli. Deasemeni, în învățământul superior, până în toamna aceasta, unele materii au fost predate fărămițat, lipsite de unitate, cu programe prea încărcate și cu orarii nepedagogic întocmite.

Uniunea și Sindicatele de Invățământ au avut lipsuri în mobilizarea și activarea grupelor sindicale pentru a duce la bun sfârșit sarcinile ce le reveneau din planul de lucru al Ministerului, în ceeace privește alfabetizarea, însușirea și aplicarea programelor și manualelor, utilizarea experienței sovietice și lupta contra cosmopolitismului. De asemenea, cadrele didactice nu au fost suficient mobilizate în acțiunea pentru culturalizarea maselor, pentru construirea sectorului socialist în agricultură și în lupta pentru pace. O mare parte din aceste lipsuri au început să fie înlăturate în cursul noului an scolar. Pentru toate acestea este necesară o mai strânsă colaborare între Ministerul Invățământului Public și Uniune.

Sarcini de mare însemnătate stau în fața oamenilor muncii din școli. In organul central al Partidului nostru, în „Scânteia", cu prilejul deschiderii noului an școlar, s'au scris următoarele: **„Invățătorii și profesorii au datoria să aplice cunostintele însușite, să-și îmbogățească metodele de predare, prin aplicarea principiilor pedagogiei sovietice. Ei trebue să depună toate eforturilor spre a educa copiii în spiritul patriotismului fierbinte și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei nemărginite pentru Uniunea Sovietică și genialul conducător al popoarelor sale, în spiritul luptei hotărîte pentru pace, împotriva atâtătorilor la război, în spiritul muncii îndârjite sub conducerea Partidului, pentru clădirea socialismului în Patria noastră".**

Pe acest drum, elevi, studenți, cadre didactice și părinți trebue să pornim luându-ne angajamentul, cu prilejul celei de a doua aniversări a instituirii Republicii Populare, de a urmări cu râvnă acelaș țel: construirea socialismului în scumpa noastră Patrie.

Mihail Nanu
Președintele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

Să înțelegem și să cultivăm adevăratul patriotism

Multă vreme, Romînia a fost patria moșierilor și a burgheziei. Ale lor erau toate bogățiile, iar Statul nu făcea altceva decât să apere aceste bogății și dreptul moșierilor și capitaliștilor de a asupri în voie pe cei mulți și necăjiți. Pălăvrăgeala moșierilor și burghezilor, care pretindeau că Statul este o putere ce stă deasupra tuturor intereselor și lăudăroșenia lor cu dragostea de patrie era o mare minciună și o fățărnicie.

Istoria poporului nostru ne arată că patriotismul burghezo-moșierimii însemna apărarea meschinelor lor interese, apărarea regimului lor de exploatare. Patria însă, după cum a spus Nicolae Bălcescu, nu se poate despărți de popor. „Dela Mihai Viteazul, scrie Nicolae Bălcescu, poporul se făcu nesimțitor la glasul domnului și al boierilor și nu mai vru a se jertfi pentru o patrie unde nu i s'a lăsat dreptul și pentru o libertate de care el nu se poate bucura".

Iar Tudor Vladimirescu, la 5 Februarie 1821, scria astfel unui boier: „Văd că toate pornirile vrăjmășești ale mai marilor noștri, care le-au pornit asupra patriei, le îngrămădește asupră-mi ca și când eu aș fi făcut sau aș face vreun rău patriei mele... ci pe semne dumneata, pre norod, cu al cărui sânge s'a hrănit și s'a poleit tot neamul boeresc, îl socotești nimic și numai pe jefuitori îi numești patrie. Dar cum nu socotiți dumneavoastră că patria se chiamă norodul, iar nu tagma jefuitorilor".

Luptătorii pentru libertate ai poporului nostru au afirmat întotdeauna legătura dintre patrie și popor.

Comuniștii români s'au găsit totdeauna în fruntea luptei pentru interesele poporului nostru. Ei s'au ridicat împotriva trădării burgheziei și moșierimii, care vindeau bogățiile țării capitaliștilor străini. Ei s'au ridicat împotriva vinderii Ardealului de Nord și a aruncării Românici în ghiarele lui Hitler. Partidul Comunist Român s'a ridicat hotărît împotriva politicii de vrajbă națională și de asuprire națională a popoarelor conlocuitoare. El a condus massele muncitoare la lupta pentru cucerirea puterii politice și pentru construirea socialismului în țara noastră.

Prin lupta clasei muncitoare, sub conducerea P.M.R. s'a instaurat acum doi ani, în Decembrie 1947, Republica Populară Română. Pentru prima dată, oamenii muncii din țara noastră, au cucerit adevărata patrie, devenind stăpânii ei și creatorii vieții ei noi. Treptat, treptat, se desvălue tot mai mult, în ochii masselor, minciuna naționalismului burghez. Oamenii muncii din sânul naționalităților conlocuitoare înțeleg că dreptul de a trăi ca oameni liberi nu se poate păstra decât luptând sub steagul desrobirii întregului popor de sub jugul oricărei exploatări, de cât luptând uniți pentru victoria definitivă a socialismului în Republica Populară Română.

In R.P.R. se desvoltă astăzi o formă superioară a patriotismului. Cuvântul patriot capătă astăzi adevăratul lui înțeles. Patriotismul clasei muncitoare este în R.P.R. o forță puternică a democrației populare. Pentru poporul nostru muncitor, patria nu mai înseamnă astăzi numai un pământ scump, cu oameni iubiți, dar mai ales înseamnă orânduirea nouă care se clădește. De astă dată, omul muncitor din țara noastră nu simte numai o dragoste neprecisă față de locul unde s'a născut și a crescut ci simte clocotind în el o dragoste nouă, fierbinte, conștientă și activă pentru orânduirea socialistă pe care el o construește zi de zi. Cu prețul multor suferințe Partidul Comunist Român, în neagra ilegalitate, a arătat oamenilor muncii că aceasta este singura cale pentru fericirea lor. Poporul nostru a ales calea aceasta a orânduirii socialiste și nicio forță dușmană nu va mai putea să-l îndepărteze de pe acest drum. Din acest fierbinte patriotism care crește în conștiința poporului nostru, izvorăsc faptele de eroism ale oamenilor muncii, în fabrici și pe ogoare, în birouri sau laboratoare. Increderea în forțele poporului muncitor, în puterea lui creatoare, iată ce trebue să educe profesorii și învățătorii noștri la tinerile vlăstare a căror creștere o au în grijă. Dar nu este posibil să se facă educația dragostei față de patrie fără educația urii împotriva dușmanilor ei. Nu este vorba de educarea urei în general, ci de educarea urei față de oamenii care trăesc din munca altora, față de asupritorii care încearcă să semene vrajbă și ură împotriva omului în scopurile lor egoiste. Cultivarea unei astfel de uri în mintea tineretului din Republica Populară Română se fundează tocmai pe dragostea fierbinte față de om, față de popor, față de patrie. Această ură nu este o mânie, o furie oarbă, trecătoare, ci este un sentiment eroic, activ, care se ridică din convingerea, din conștiința omului nou din Republica Populară Română. Patriotismul adevărat nu tolerează o atitudine împăciuitoare față de dușman. El cere fermitate neclintită în fața dușmanilor Republicii noastre Populare.

In timpul Războiului pentru Apărarea Patriei, soldații ofițerii și partizanii sovietici au făcut acte de eroism care au uimit lumea întreagă. Oamenii sovietici au învins orice greutăți și lipsuri și au fost gata pentru orice jertfe, pentrucă eroismul lor izvora din înțelegerea cauzei juste a războiului și era legat de lupta plină de entuziasm pentru un țel măreț, de sentimentul datoriei și al răspunderii față de popor, de credința și devotamentul față de Patrie, de o înaltă conștiință morală.

In spiritul unui astfel de patriotism trebue să educăm și tineretul nostru.

Până la 23 August 1944, țara noastră a fost ținută sub dependența țărilor străine. Boierii noștri s'au turcit, s'au grecizat, s'au franțuzit, după cum dicta interesele lor de clasă. Multă vreme au socotit că în limba română nu se poate scrie și învăța. Că ea este numai limba necioplită a poporului înapoiat. Burghezia noastră din România „modernă" și-a format o intelectualitate plecată intereselor de clasă. Această intelectualitate nutrea o desconsiderare a tot ce e românesc și ridica în slăvi cultura și instituțiile din țările capitaliste apusene. Mulți profesori au turnat sistematic în conștiința tineretului studios sentimentul de neîncredere în forțele poporului nostru și slugărnicia față de tot ce e străin, precum și credința că ceeace s'a făcut în alte părți nu este posibil să se realizeze în țara noastră. Astăzi, însă, trebue să înțeleagă orice intelectual cinstit că ploconirea față de cultura putredă a apusului, cultivarea cosmopolitismului preconizat de burghezime înseamnă o trădare a poporului nostru, a patriei noastre și a socialismului.

Lupta pentru nimicirea asupririi naționale, ca și lupta împotriva exploatării din propria țară, este asigurată de lupta clasei muncitoare de pretutindeni. A-ți iubi patria înseamnă a înțelege că libertatea și propășirea nemărginită a țării tale depinde de lupta unită a muncitorilor din toate țările împotriva dușmanului comun, imperialiștii atâtători la un nou război.

Iată dece educația patriotică a clasei muncitoare nu se poate despărți de educația internaționalismului proletar. Patriotismul celor ce muncesc din Republica Populară Română, ca și din toate țările, este nedespărțit de dragostea față de Uniunea Sovietică, față de marele conducător al oamenilor muncii, Iosif Vissarionovici Stalin. Țara noastră a avut fericirea, să fie eliberată de Armatele poporului sovietic, însuflețite de patriotismul sovietic izvorît din măreața învățătură a lui Marx-Engels-Lenin și Stalin. Numai datorită acestui fapt, poporul nostru ca și toate popoarele din țările democrațiilor populare, a putut să-și ia soarta în propriile mâini, construind o viață după propriile năzuințe, cucerind adevărata libertate și devenind astfel luptător activ pentru pace, pentru socialism.

U.R.S.S. este conducătoarea oamenilor muncii din lumea întreagă în lupta lor pentru cucerirea unei patrii libere și prospere împotriva imperialismului cotropitor. Dușmănia față de U.R.S.S. înseamnă trădarea față de propriul popor, înseamnă întoarcerea înapoi la capitalism, la mizerie și sărăcie, înseamnă a-ți vinde imperialiștilor patria. Exemplul cel mai odios de trădare a intereselor poporului și patriei îl constitue Tito și clica sa, care, afundându-se în mocirla naționalismului burghez, au devenit călăii poporului iugoslav și apărătorii intereselor ticăloase ale imperialiștilor anglo-americani.

Adevărata educație patriotică este menită să creeze omul nou, gata de a sluji cu cinste poporul și lupta clasei muncitoare, gata la orice sacrificiu pentru ridicarea Republicii noastre Populare, plin de eroism și optimism, cu o vigilență în stare să descopere cele mai ascunse planuri ale dușmanului și să le zădărnicească într'o luptă neînduplecată. Este datoria cadrelor didactice să crească tineretul țării noastre în spiritul acestui patriotism luminat, împletit cu internaționalismul proletar pentru a pregăti cât mai temeinic viitoarele cadre care vor construi socialismul și comunismul.

Mihai Roșianu
Decanul Școlii Superioare Pedagogice

REPUBLICA NOASTRĂ POPULARĂ A DESCHIS

Realizările măreţe ale şcolii sovietice, far călăuzitor şi ajutor continuu în desvoltarea şcolii în R. P. R.

Se împlinesc 2 ani de când, datorită condiţiilor create prin eliberarea ţării noastre de către eroica Armată Sovietică, clasa noastră muncitoare, sub conducerea Partidului, a doborît monarhia şi a luat în mâinile sale întreaga putere politică, instaurând Republica Populară Română.

In acest timp, în ţara noastră au avut loc transformări o covârşitoare importanţă, drumul construirii socialis- Ca o parte integrantă a acestor transformări şi ca consecinţă a lor, se desfăşoară revoluţia culturală, a cărei verigă principală o constituie reforma revoluţionară a învăţământului.

Se cunoaşte starea de înapoiere culturală în care regimul burghezo-moşierilor dela noi a ţinut masele largi ale poporului nostru muncitor, urmărind prin aceasta exploatarea lui crâncenă. Necesitatea înaintării noastre, într'un ritm rapid, pe drumul construirii socialismului, a pus sarcina de a trece urgent lichidarea acestei stări de lucruri şi la crearea unui învăţământ nou, care să constituie o armă puternică în mâinile clasei muncitoare. In al doilea an de aplicare a reformei învăţământului, şcoala noastră este în plină transformare revoluţionară şi succese importante au fost obţinute. Temeiul acestor rezultate şi în acelaş timp, garanţia desvoltării şi înfloririi continue a învăţământului nostru constă în faptul că noi urmăm drumul luminos al concepţiei leninist-staliniste despre revoluţia culturală şi folosim bogata experienţă a şcolii sovietice.

Experienţa Uniunii Sovietice ne învaţă că, pentru construirea socialismului, e necesară, aşa cum spunea Lenin, „o uriaşă ridicare culturală". *„Intr'o ţară analfabetă* — spunea deasemeni Lenin — *nu se poate construi societatea comunistă"*, iar tovarăşul Stalin, în cuvântarea rostită în 1928, la Congresul al VIII-lea al Comsomolului din U.R.S.S., a spus următoarele cuvinte, care sunt pentru noi de o arzătoare actualitate: *„In faţa noastră tovarăşi, stau sarcini uriaşe pe tărâmul transformării întregii noastre economii naţionale. In domeniul agriculturii, trebue să punem baza unei gospodării mari, unificate, colective... Dar ca să putem organiza o gospodărie mare, trebue să cunoaştem ştiinţa agricolă... De aici sarcina creării unor noi cadre tinere de constructori ai noii agriculturi socialiste. In domeniul industriei, situaţia este la noi mult mai bună. Dar şi aici lipsa de cadre noi ne frânează înaintarea... Ca să construim, trebue să avem cunoştinţe, trebue să învăţăm. Avem nevoe de bolşevici specialişti în metal, textile, mine, chimie, agricultură, transport, comerţ, contabilitate, etc. Avem nevoe acum de grupuri întregi, de sute de mii de cadre noi de bolşevici, capabili să fie stăpâni pe situaţie în cele mai diferite domenii de cunoştinţe. Fără acest lucru, nici nu poate fi vorba de un ritm rapid al construcţiei socialiste în ţara noastră"*.

Sarcinile realizării socialismului, ca şi necesitatea de a antrena masele largi ale oamenilor muncii în opera de conducere a Statului, au creat în U. R. S. S., pe de o parte, necesitatea de a lichida complet analfabetismul, plagă a regimului burghezo-moşieresc din trecut, iar pe de altă parte necesitatea de a crea un învăţământ cu adevărat popular. Aceste sarcini au fost realizate cu succes. La 26 Decembrie 1919, din iniţiativa lui Lenin, a fost publicat un decret pentru lichidarea analfabetismului, care prevedea învăţământul obligatoriu pentru toţi neştiutorii de carte până la vârsta de 50 de ani. In întreaga Uniune Sovietică, pe lângă şcoli şi întreprinderi, s'au înfiinţat zeci de mii de centre de alfabetizare şi astfel, în urma unei lupte îndârjite, la care au participat organizaţiile de Partid, Comsomolul, sindicatele, cadrele didactice, etc., analfabetismul a fost cu desăvârşire lichidat. Deasemeni, P.C. (b) a dus o luptă statornică pentru ca întreg învăţământul: preşcolar, elementar, mediu şi superior, să cuprindă masele din ce în ce mai largi ale tineretului. Astăzi, Uniunea Sovietică are peste 34 milioane de elevi şi 837 instituţii de învăţământ superior, frecventate de 870.000 de studenţi. Invăţământul elementar de 7 ani este gratuit şi obligatoriu, iar cel mediu şi superior este înlesnit prin numeroase burse, cantine, cămine, etc.

Aceste realizări măreţe constituie pentru noi un luminos exemplu. Şi la noi se pune în mod imperios problema lichidării analfabetismului şi am păşit cu hotărîre la soluţionarea ei, cuprinzând în cursurile de alfabetizare, un număr din ce în ce mai mare de neştiutori de carte.

Tot astfel, a sporit numărul şcolilor de toate gradele. *„Prin grija Guvernului nostru* — a spus tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în cuvântarea rostită la adunarea festivă în cinstea celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie — *a fost introdus învăţământul absolut gratuit pentru toţi copiii până la clasa VII-a elementară, iar fiii oamenilor muncii care frecventează şcolile medii plătesc taxe foarte mici. Numărul şcolilor a ajuns cifra de aproape 16.000. Circa 2.000.000 de elevi frecventează şcolile de toate gradele şi în toate limbile naţionalităţilor conlocuitoare. Statul a dat mii de manuale şcolare gratuite pentru copiii salariaţilor"*.

Noi mergem astfel pe drumul realizării sarcinii pe care Lenin şi Stalin au trasat-o învăţământului sovietic şi pe care şcoala sovietică a realizat-o cu cinste.

In strânsă legătură cu crearea învăţământului popular, reforma învăţământului a pus şi problema schimbării radicale a structurii învăţământului nostru. Noua organizare urmează deaproape organizarea învăţământului sovietic. Ea pune, pe primul plan, şcolile tehnice, menite să ne dea specialiştii de care se simte atât de mare nevoe pentru a pune în valoare bogăţiile ţării, pentru construirea industriei şi agriculturii socialiste. *„Problema ridicării calificării muncitorilor şi a creării de noui cadre de tehnicieni şi de specialişti* — a spus tovarăşul Gheorghiu-Dej — *se află în centrul preocupărilor noastre. Ea devine o chestiune vitală a dezvoltării economice a ţării noastre"*.

Invăţătura leninist-stalinistă asupra problemei naţionale şi măreţele realizări ale P.C. (b) condus de Lenin şi Stalin, care au reuşit să ridice la o cultură înaltă, naţională în formă şi socialistă în conţinut, popoarele neruse, dintre care unele sub regimul ţarist, nu aveau nici măcar alfabet, călăuzesc acţiunea pe care P.M.R. şi guvernul nostru o duce în mod statornic pentru ridicarea culturii naţionalităţilor conlocuitoare, culturi, pe care veshiul regim a înăbuşit-o.

Astăzi, funcţionează la noi numeroase şcoli elementare şi medii, 6 universitate şi institute de învăţământ superior în limbile naţionalităţilor conlocuitoare. Desvoltarea culturii naţionalităţilor conlocuitoare este o parte integrantă din opera de rezolvare a problemei naţionale, în spiritul concepţiei leninist-staliniste.

Egalitatea deplină a învăţământului pentru băieţi şi fete este deasemeni un principiu al şcolii sovietice, pe care îl cuprinde reforma învăţământului nostru.

O problemă dintre cele mai importante, care s'a pus învăţământului sovietic după Revoluţia din Octombrie, a fost aceea a creării unei intelectualităţi muncitoreşti. *„Clasa muncitoare* — spunea tovarăşul Stalin în 1928, în cuvântarea ţinută la Congresul al VIII-lea al Comsomolului — *nu poate deveni adevăratul stăpân al ţării dacă nu va şti să iasă din starea de înapoiere, dacă nu va şti să-şi creeze proprii săi intelectuali, dacă nu-şi va insuşi ştiinţa şi nu va fi în stare să conducă economia pe baze ştiinţifice"*.

Exemplul învăţământului sovietic a fost urmat şi în acest domeniu. Din iniţiativa P.M.R., au luat fiinţă şi la noi şcoli medii speciale de 2 ani, la Bucureşti, Braila şi Cluj pentru cei mai buni fii ai clasei muncitoare, inovatori şi fruntaşi în producţie, pe care vechiul regim i-a ţinut departe de cultură. Deasemeni, au fost înfiinţate la Bucureşti, Braşov, Timişoara, Iaşi şi Cluj şcoli tehnice superioare (facultăţi muncitoreşti) pentru diferite specialităţi: mecanică, electrotehnică, siderurgie, chimie, etc. Aceste şcoli sunt urmate de muncitori scoşi din producţie, recrutaţi dintre cele mai bune elemente ale clasei muncitoare. Ei vor forma primele contingente ale intelectualităţii muncitoreşti pe care învăţământul nostru are sarcina să o creeze.

Transformarea revoluţionară a şcolii noastre se oglindeşte nu numai în organizarea învăţământului, ci şi în conţinutul şi metodele lui. Şi în această privinţă, şcoala sovietică reprezintă pentru noi un înalt model şi un nepreţuit ajutor.

Noul învăţământ, pe care şcoala noastră trebue să-l dea elevilor pentru a-i înarma cu cunoştinţele necesare construirii socialismului, este un învăţământ ştiinţific, realist, întemeiat pe concepţia materialismului dialectic şi istoric şi pe cunoaşterea cuceririlor de seamă ale ştiinţei sovietice.

Totodată ştiinţa sovietică este pentru noi o călăuză în lupta împotriva ideologiei reacţionare, a idealismului, misticismului, şovinismului, obiectivismului, cosmopolitismului.

Un loc deosebit prin importanţa sa îl ocupă în învăţământul nostru, studiul marxism-leninismului. Introducerea acestui studiu în universităţi şi institute a ridicat mult nivelul învăţământului.

Ştiinţa pe care şcoala trebue să o dea elevilor noştri este strâns legată de sarcina construirii socialismului.

„Unul din neajunsurile şi nenorocirile cele mai mari ce ne-au rămas dela vechea societate capitalistă — spune Lenin — *este ruptura totală a cărţii de viaţa practică"*, iar tovarăşul Stalin, vorbind despre ştiinţa necesară tinerei generaţii, spune că ea trebue să fie *„o ştiinţă care nu stă deoparte, nu se izolează de popor, ci este gata să-l ajute, să-i predea toate cuceririle sale ştiinţifice şi serveşte poporul nu cu sila, ci de bună voe şi de plăcere"*.

O altă problemă, în rezolvarea căreia ne călăuzim de învăţătura marxist-leninistă şi de experienţa şcolii sovietice e problema educaţiei morale. Cu privire la deosebita importanţă a acestei probleme, Lenin spune: *„Toată munca de educare, de învăţământ, de instrucţie a tineretului de azi trebue să fie îndrumată spre o educare în spiritul moralei comuniste"*. Lenin ne arată în acelaş timp, care este conţinutul esenţial al moralei comuniste: *„Noi spunem că moralitatea este ceeace serveşte la distrugerea vechii societăţi exploatatoare şi la unirea tuturor celor ce muncesc în jurul proletariatului care făureşte noua societate comunistă"*.

Şcoala trebue să educe noua generaţie într'un spirit revoluţionar, în spiritul dragostei de patrie şi al internaţionalismului proletar, al urii împotriva exploatatorilor, împotriva imperialiştilor atâţători la un nou război.

„Trebue să învăţăm — spune Lenin — *legând fiecare pas al activităţii în şcoală, fiecare pas al educaţiei, al instrucţiei, al învăţământului, de lupta tuturor celor ce muncesc împotriva exploatatorilor"*.

Lenin şi Stalin ne învaţă că şcoala trebue să cultive acele înalte însuşiri morale care caracterizează pe omul nou, constructor al societăţii socialiste. Urmând învăţătura lor, şcoala sovietică a creat un om nou, o generaţie pentru care munca în slujba poporului a devenit o chestiune de onoare, glorie şi eroism, şi care atunci când patria socialistă a fost atacată de hoardele fasciste, a apărat-o cu un eroism admirat de lumea întreagă.

Intreaga noastră activitate educativă se orientează după educaţia pe care o dă şcoala sovietică tinerei generaţii. Noi trebue să educăm tineretul în spiritul moralei proletare, în spiritul dragostei pentru muncă, al dragostei de patrie, al iubirii faţă de Uniunea Sovietică şi faţă de oamenii muncii din lumea întreagă, în spiritul colectivismului şi al disciplinei conştiente. Noi trebue să desvoltăm în tineretul nostru acel spirit revoluţionar, spiritul de luptă împotriva exploatării, care constituie, după Lenin, esenţa moralei comuniste.

In ceeace priveşte metodele învăţământului, ne călăuzim de experienţa pedagogiei sovietice care, înlăturând memorizarea mecanică pe care se întemeia şcoala veche, pune, la baza învăţământului, principiul intuiţiei, al participării active şi conştiente a şcolarilor, principiul însuşirii temeinice a cunoştinţelor de către şcolari, principiul consecvenţei şi al sistematizării.

Şcoala sovietică pune, totodată, la baza educaţiei, strânsa colaborare cu familia precum şi cu organizaţiile de tineret, a căror sarcină principală în şcoală este aceea de a organiza munca tineretului şi a-l mobiliza la învăţătură.

Aceste principii le punem şi noi în aplicare: sarcini importante revin U.T.M.-ului şi organizaţiei de pionieri în mobilizarea la studii, în formarea disciplinei conştiente, în susţinerea întregei activităţi şcolare.

Literatura noastră pedagogică s'a îmbogăţit, în ultimul timp, cu o serie întreagă de opere prelucrate sau traduse din limba rusă: manuale şi metodici şcolare „Indrumătorul Învăţământului Preşcolar" şi altele. De mare folos pentru cadrele noastre didactice sunt operele pedagogice ale lui Macarenco — „Opere Pedagogice Alese" şi „Poemul Pedagogic" — şi pedagogia lui Cairov, în care găsim o expunere sistematică a rezultatelor principale la care a ajuns cea mai înaintată pedagogie din lume.

Dacă „Gazeta Invăţământului" a putut marca unele succese pe drumul ridicării nivelului profesional al cadrelor didactice, aceasta se datoreşte, negreşit, faptului că a utilizat şi a difuzat, în largă măsură, bogata experienţă a şcolii şi pedagogiei sovietice.

Am înfăţişat, în cele de mai sus, câteva din aspectele nepreţuitului ajutor pe care şcoala noastră l-a primit şi-l primeşte neîntrerupt dela şcoala sovietică. Aceasta ne impune sarcina să cunoaştem cât mai bine realizările ştiinţei şi ale pedagogiei sovietice însuşindu-ne limba rusă, limba lui Lenin şi Stalin, şi să aplicăm cunoştinţele dobândite pentru a duce mai departe şi a adânci revoluţia noastră culturală, pentru a crea o generaţie nouă, care să participe activ în lupta pentru construirea socialismului la noi în ţară.

Desvoltarea învăţământului preşcolar

Tânăra noastră Republică Populară a deschis drum luminos desvoltării învăţământului preşcolar la noi în ţară. Acest învăţământ vine în ajutorul femeilor mame aflate în câmpul muncii şi dă o educaţie multilaterală copiilor între 3—7 ani, punând bazele formării cetăţenilor de mâine care, prin lupta şi munca lor, vor consolida socialismul şi vor făuri comunismul.

La 30 Decembrie 1947, existau la noi 2361 grădiniţe cu 2614 educatoare şi 80.830 copii. La 30 Decembrie 1948 — după reforma învăţământului — numărul grădiniţelor a crescut cu 527, ajungând astfel la 2.888, la care se adaugă şi cele 379 cămine de zi pe lângă instituţii şi întreprinderi. Aceste instituţii preşcolare au cuprins în anul 1948/949, 158.307 copii, sub conducerea a 4320 educatoare.

In cele 103 cămine de zi de cartier, organizate de U.F.D.R. şi trecute acum în grija Comitetelor Provizorii, sunt primiţi copiii mamelor din cartierul respectiv, ai mamelor muncitoare ziliere sau ai celor ale căror întreprinderi nu au cămine.

La începutul anului şcolar 1949/950, au fost înfiinţate încă 660 posturi noi de educatoare, parte din ele la grădiniţele şi căminele existente, iar parte la instituţiile preşcolare nou create. Numărul copiilor cuprinşi în instituţii preşcolare se ridică în prezent la circa 176.200 faţă de 79.290, înainte de 23 August.

Pentru copiii naţionalităţilor conlocuitoare sunt instituţii preşcolare cu limba de predare maternă şi anume: maghiară, germană, ucraineană, rusă, idiş, tătară, sârbă, croată, bulgară şi armeană.

In anul şcolar 1948, a fost introdusă vacanţa de iarnă la grădiniţele din mediul rural. Această hotărâre s'a luat având în vedere faptul că, vara, mamele muncitoare dela ţară sunt ocupate la munca câmpului.

Căminele sezoniere organizate de Ministerul Invăţământului Public, în colaborare cu Ministerul Sănătăţii, U.F.D.R., Ministerul Agriculturii, Uniunea Sindicatelor Salariaţilor Agricoli, Uniunea Sindicatelor Salariaţilor din Invăţământ, Crucea Roşie, etc. s'au bucurat de sprijinul larg, material şi organizatoric, al ţărănimii muncitoare şi al organelor locale de Stat.

In vara anului 1948, au funcţionat 920 cămine sezoniere, cuprinzând 38.526 copii. In cadrul acestor cămine sezoniere au depus muncă voluntară 8068 persoane.

In vara anului 1949, au funcţionat 1780 cămine sezoniere, dintre care 292 pe lângă Gospodăriile Agricole de Stat, 35 pe lângă Gospodăriile Agricole Colective, 683 transformate din grădiniţe permanente şi 765 în comunele din regiunile agricole, unde nu era nici Gospodărie Agricolă, nici grădiniţă permanentă. In total, au fost cuprinşi în căminele sezoniere 72.402 copii. Localurile acestor cămine au fost asigurate prin grija Gospodăriilor Agricole de Stat şi a Gospodăriilor Agricole Colective.

Anul acesta au activat în cadrul căminelor sezoniere 14.471 de educatoare, dintre care numai 4737 salariate, restul mame, activiste U.F.D.R. şi învăţătoare, care au lucrat voluntar.

Pentru a acoperi lipsa de localuri, au fost construite, în cursul anului 1949, 18 grădiniţe noi, repartizate în raza a opt Comitete Provizorii judeţene.

De asemenea, în cursul acestui an, s'a confecţionat mobilier pentru 500 săli de clasă, cu 9000 măsuţe pentru câte doi copii şi 18.000 scăunele.

Ca material didactic, s'au repartizat: 1330 lăzi cu cuburi (constructor), 250 jocuri Policarpov mare, 1800 jocuri Policarpov mic şi 1800 cutii mozaic.

Numeroase cămine şi grădiniţe şi-au confecţionat acest material prin mijloace tehnice şi materiale locale.

In majoritatea lor, instituţiile preşcolare folosesc material din natură pentru lucru manual şi jocuri. Acest fapt se oglindeşte în lucrările trimise la concursul de material didactic din Iunie 1948.

Problema căreia i s'a dat o atenţie deosebită a fost aceea a pregătirii cadrelor didactice, problemă de bază, de rezolvarea căreia depinde, în mare măsură, atingerea scopului în educaţia preşcolarilor.

Pentru formarea cadrelor noi de educatoare, au fost transformate 14 şcoli tehnice profesionale de fete în şcoli pedagogice de educatoare, iar la şase centre funcţionează cursuri speciale pentru educatoare, în opt limbi.

Veriga principală între minister şi teren, în privinţa învăţământului preşcolar, o constituie inspectoarele preşcolare, care, în marea lor majoritate, au urmat cursurile I. C. D. de două luni, iar în Ianuarie 1949 şi în Noembrie 1949, au primit un instructaj profesional. Cu ajutorul lor, s'au organizat, la începutul anului 1949, cursuri I. C. D., cu program ideologic politic şi profesional, pentru 1700 educatoare din mediul rural. Aceste cursuri au fost organizate la 34 centre cu limba de predare română şi la 4 centre cu limba de predare maghiară.

Pentru pregătirea celor 1000 de educatoare necalificate, care funcţionează în mediul rural, s'au organizat cursuri de calificare profesională, care funcţionează în prezent în cinci centre. Pentru mediul urban, aceste cursuri se vor organiza în timpul verii.

Organizarea catedrei de Pedagogie Preşcolară la Facultatea de Pedagogie din Bucureşti, va contribui la îmbunătăţirea învăţământului şi a practicii de specialitate în şcolile pedagogice de educatoare.

Ca material ajutător pentru cadrele didactice din învăţământul preşcolar au apărut, în decurs de un an, „Pedagogia Preşcolară" de Leuşina, „Igiena Preşcolară" de Ciulinţeala şi, de curând „Indrumătorul Invăţământului Preşcolar".

In viitor, îi revine Ministerului Invăţământului Public, sarcina de a elabora cât mai mult material ajutător pentru educatoare, inspirându-se din lucrările sovietice de specialitate, care au o deosebită valoare ştiinţifică şi practică.

Prin legea Sfaturilor Populare, instituţiile preşcolare se bucură de sprijinul efectiv al noilor organe ale puterii locale de Stat. Comitetele Provizorii se îngrijesc, în mod permanent, de asigurarea unor localuri corespunzătoare pentru ca instituţiile preşcolare să funcţioneze în condiţii cât mai bune, pe cât posibil independente de şcolile elementare.

Cererile pentru înfiinţarea de noi instituţii preşcolare, care vin din partea Secţiunilor de Invăţământ şi a populaţiei muncitoare din centrele industriale şi agricole, ne dovedesc necesitatea desvoltării învăţământului preşcolar. Va trebui să depunem toate eforturile pentru a consolida realizările de până acum şi a împlini cererile părinţilor muncitori, lărgind tot mai mult reţeaua de instituţii preşcolare.

Suzana Kuhn

30 Decembrie 1947, în învăţământul

Una din problemele cele mai de seamă care stau în faţa Republicii noastre Populare este problema creării cadrelor tehnice.

Dacă vom analiza moştenirea pe care ne-a lăsat-o regimul burghezo-moşieresc pe linia învăţământului tehnic, vom găsi amprenta puternică a caracterului de clasă pe care stăpânirea burghezo-capitalistă ştia să o aplice în toate acţiunile ei.

Aşa numitul „învăţământ industrial" (licee şi gimnazii industriale) reprezenta un amestec de şcoală profesională şi de şcoală tehnică, care nu reuşea să realizeze condiţiile nici uneia din aceste două. Dar şi aşa cum era, liceul industrial nu era accesibil decât elevilor cu bună stare materială, în cea mai mare parte fii de chiaburi.

Cadrele didactice ale acestor şcoli erau constituite în majoritatea cazurilor din aşa numiţii „tehnicieni de ştiinţă", rupţi complet de viaţa practică şi rămaşi de multe ori la cunoştinţele tehnice din momentul când şi-au terminat studiile. Nu este de mirare că absolvenţii acestor şcoli când veneau în uzină sau pe şantier, erau tot atât de străini de tehnica practică, pe cât erau de rupţi de massa muncitorilor.

Prin proclamarea Republicii Populare Române s'au deschis posibilităţi noi desvoltării învăţământului tehnic. Clasa muncitoare, luând în mână conducerea Statului, a înţeles să dea învăţământului tehnic structura şi conţinutul necesar desvoltării industriei şi tehnicizării agriculturii.

Legea de reformă a învăţământului din 3 August 1948 trasează linii noi de desvoltare şi deschide largi perspective învăţământului tehnic.

Fostele licee industriale cu caracter meşteşugăresc au fost lichidate. In schimb, ia fiinţă un nou tip de şcoală, şcoala medie tehnică, strâns legată de producţie, creată şi administrată de Ministerele interesate, şcoală care este chemată să formeze pe tehnicianul mediu, elementul de bază pentru producţie.

In anul şcolar 1949-1950, numărul şcolilor medii tehnice reprezintă 194% faţă de numărul liceelor. Aceste şcoli sunt

Manualele şi metodicile — un preţios ajutor în restructurarea învăţământului nostru

Reforma învăţământului, una din cele mai importante realizări ale Republicii Populare Române, a schimbat, odată cu structura învăţământului, şi conţinutul lui: planurile de studii, programele şi manualele.

Manualele constitue pentru elevi unul din cele mai importante izvoare de ştiinţă. In stadiul nostru de transformare a învăţământului, manualele constitue şi un mijloc de restructurare a cunoştinţelor învăţătorilor şi profesorilor.

Manualele reprezintă astfel un factor important în procesul de culturalizare, devenind, în mâna clasei muncitoare, o armă de luptă pentru cultură şi ştiinţă, o armă în lupta pentru pace.

In felul acesta a devenit posibilă eliminarea conţinutului reacţionar, antiştiinţific, mistic şovin al vechilor manuale de sub regimul burghezo-moşieresc.

La alcătuirea noilor manuale a fost de un imens ajutor, experienţa de mai bine de 30 de ani a ştiinţei pedagogice sovietice.

Manualele oglindesc o concepţie unitară ştiinţifică, realistă, atât în conţinut cât şi în metodica didactică. Materia pe care o prezintă aceste manuale este privită în lumina realităţilor din ţara noastră şi în aceea a măreţelor realizări din U.R.S.S., Ţara Socialismului triumfător.

Până în prezent au fost editate:

In anul şcolar 1948/949
ciclul I, 12 titluri 3.500.000 tiraj;
ciclul II, 25 titluri 1.500.000 tiraj;
ciclul III 35 titluri 700.000 tiraj.

In anul şcolar 1949/950
ciclul I, 15 titluri 4.275.000 tiraj;
ciclul II, 29 titluri 2.300.000 tiraj;
ciclul III, 44 titluri 900.000 tiraj.

Un element pozitiv în munca de elaborare a manualelor a fost — la română — alcătuirea manualului pentru clasa a VIII-a şi pregătirea tezelor pentru clasele IX, X, XI. Acestea aduc o perspectivă nouă, ştiinţifică, atât asupra noţiunilor de teoria literaturii cât şi asupra istoriei literaturii române.

Datorită liniei P. M. R. în aplicarea politicii naţionale leninist-staliniste, precum şi folosind exemplul învăţământului din U.R.S.S., Ministerul Invăţământului Public a elaborat manuale în limbile naţionalităţilor conlocuitoare. Astfel, au apărut 344 titluri de manuale în 14 limbi. De asemenea, au fost elaborate, pentru clasele III-IV, manuale de limba română pentru şcolile naţionalităţilor conlocuitoare.

Toate aceste manuale, contribuind la desvoltarea culturii naţionale în formă şi socialiste în conţinut, sunt o armă puternică în lupta împotriva şovinismului.

Manualele de limba rusă, introduse în şcolile noastre de toate gradele, deschid copiilor noştri drumul spre cultura şi ştiinţa cea mai înaintată din lume, cultura şi ştiinţa sovietică.

Pentru lichidarea neştiinţei de carte, un ajutor mare a fost revizuirea manualului de alfabetizare pentru anul I (360.000 exemplare).

Dificultăţile inerente, pe care aceste manuale le prezintă la început pentru învăţătorii şi profesorii noştri, datorită conţinutului lor nou, precum şi din cauza necesităţii de a fi predate conform noilor metode întrebuinţate, sunt înlăturate, la unele materii, prin traducerile de metodici sovietice, editate de către Cartea Rusă.

Unele metodici au fost adaptate în întregime manualelor noastre; aşa de pildă, Metodica citirii.

Metodicile cristalizează cele mai bune experienţe sovietice în domeniul predării diferitelor materii, atât în şcoala elementară cât şi în cea medie. Ele sunt un preţios îndrumător ştiinţific, care deschide un larg orizont activităţii învăţătorilor şi profesorilor noştri.

Necesitatea ca manualele să fie gata într'un timp foarte scurt, pentru a da şcolii noi un conţinut nou, a făcut ca elaborarea manualelor să fie o muncă grea, pentru cei ce au avut această sarcină.

Faptul că la cea de a doua aniversare a R. P. R., şcolile elementare precum şi învăţământul mediu (liceele) au la dispoziţie aproape toate manualele, arată că, în ciuda dificultăţilor foarte mari, colectivele însărcinate cu această muncă au ştiut să facă faţă greutăţilor.

O serie din lipsurile rămase vor dispărea prin revizuirea tuturor manualelor pentru clasele I—XI. Aceasta este o sarcină ce revine M. I. P., pentru anul şcolar 1950/951. O altă sarcină importantă este deasemenea, elaborarea unor manuale noi cerute de mersul înainte al şcolii noastre.

Elaborarea manualelor se face acum după un plan încadrat în Planul de Stat, urmărindu-se cea mai bună calitate în termenul fixat.

A. Profeta

In Republica Populară Română, oamenii muncii luptă pentru lichidarea neştiinţei de carte

Stârpirea analfabetismului este una din marile sarcini care stau în faţa factorilor noştri culturali. De aceea, pentru cel de al treilea an dela proclamarea Republicii, campania de alfabetizare a pornit mult mai viguros. Experienţa anului trecut începe să fie din plin folosită. Iată mai jos câteva din aspectele muncii de alfabetizare în diferite colţuri din ţară:

In Maramureş

In nici o regiune din ţară nu se află atâţia analfabeţi ca în Maramureş, unde ţărănimea muncitoare a fost cu deosebire lăsată de regimurile burghezo-moşiereşti din trecut fără lumina culturii.

După recensământul din 25 Ianuarie 1948, în Maramureş erau 68.339 analfabeţi (29.094 bărbaţi şi 39.245 femei) reprezentând peste 50 la sută din totalul populaţiei.

In ultimii doi ani şcolari, 1947/948 şi 1948/949, au fost alfabetizaţi peste 13.000 de neştiutori de carte. In acest an şcolar vor fi alfabetizaţi încă 15.000 neştiutori de carte.

In fruntea campaniei de alfabetizare se află organizaţia judeţeană P.M.R. care, pentru ca această acţiune să poată fi dusă la bun sfârşit, a convocat zilele trecute în oraşul Sighet şi la reşedinţele de plăşi, o şedinţă de lucru, cu toţi directorii de şcoli, membrii Comitetelor Provizorii, şefii Secţiilor de Invăţământ şi Cultură şi conducătorii organizaţiilor de massă.

Tov. Achim Ion, responsabilul cu agitaţia şi propaganda în biroul Judeţenei P.M.R. a expus planul acţiunii de alfabetizare în Maramureş, dând îndrumări asupra felului cum trebue dusă munca, pe teren, atât de către cadrele didactice cât şi de reprezentanţii Partidului, ai organizaţiilor de massă şi ai diferitelor instituţii şi întreprinderi. Astfel, pentru alfabetizarea, în bune condiţiuni, a celor 15.000 neştiutori de carte, s'au creat 150 de centre pe lângă şcoli, 900 de centre pe grupe de case şi 14 centre cu muncitorii din întreprinderi.

La centrele de pe lângă şcoli predau toţi învăţătorii şi profesorii iar pentru centrele pe grupuri de case şi întreprinderi sunt recrutaţi peste 1.200 instructori voluntari. Ca să se poată asigura o bună frecvenţă, peste 3.000 de agitatori, recrutaţi dintre membri de Partid şi organizaţiile de massă, duc o permanentă acţiune de mobilizare şi lămurire în rândurile ţărănimii muncitoare neştiutoare de carte.

Intreaga acţiune de alfabetizare este condusă de o comisie judeţeană. S'au format, deasemenea, comisii pe plăşi şi comune, alcătuite din reprezentanţii Partidului, ai Comitetului Provizoriu, al învăţământului şi ai organizaţiilor de massă.

Fiecare membru din comisia judeţeană răspunde de alfabetizarea unei plăşi; fiecare membru din comisia de plasă răspunde de alfabetizarea a 3—4 comune şi la rândul lor, membrii comisiilor comunale răspund de buna funcţionare a centrelor şi de instruirea analfabeţilor.

In plasa Titu-Dâmboviţa

In scopul alfabetizării unui număr cât mai mare de neştiutori de carte, grupele sindicale din plasa Titu-Dâmboviţa, au organizat întreceri socialiste pe şcoli şi pe grupe sindicale. Grupa Tomşan a chemat la întrecere grupele Odobeşti şi Titu-Târg.

Pentru mobilizarea analfabeţilor, membrii sindicalişti au lucrat în strânsă colaborare cu organizaţiile de bază şi cu Comitetele Provizorii. Acest fapt a contribuit mult la mărirea frecvenţei care la unele din grupele sindicale a ajuns până la 80-100 la sută.

Comunele sunt împărţite pe sectoare, având câte un responsabil care predă lecţiile acasă acelor analfabeţi care nu pot veni la cursuri.

Pentru o mai bună verificare a muncii de alfabetizare, întreaga plasă a fost împărţită pe centre, care comunică secţiei situaţia frecvenţei şi calitatea muncii de alfabetizare. Prin acest procedeu s'a simplificat mult culegerea datelor cu privire la frecvenţă şi aprecierea muncii în cadrul întrecerilor socialiste.

La Bicaz-Chei, jud. Ciuc

La recensământul din 1948, în comuna Bicaz-Chei, din 3.200 de suflete s'au găsit 666 analfabeţi. Cadrele didactice răspunzând chemării Partidului şi Guvernului au procedat de îndată la acţiunea de alfabetizare a acestor neştiutori de carte. Munca lor a fost grea, căci aveau de luptat, în primul rând, împotriva mentalităţii retrograde a unora dintre săteni.

Cu sprijinul P.M.R., s'a ajuns ca prin multă stăruinţă, în decurs de un an şi jumătate, să se alfabetizeze 385 neştiutori, care au primit certificate de absolvire.

Pentru anul şcolar 1949/950, au rămas de alfabetizat 281 de adulţi. Din Noembrie 1949, 12 învăţători şi 12 instructori voluntari sunt în întrecere pentru lichidarea analfabetismului în comuna Bicaz-Chei.

In Micesţii de Câmpie, jud. Cluj

Ajutaţi de organizaţia de bază, cadrele didactice din Micesţii de Câmpie, au pornit la luptă dârză împotriva neştiinţei de carte. Din totalul de 90 de analfabeţi, frecventau la început cursurile abia patru oameni. Astăzi însă, 52 neştiutori de carte frecventează regulat cursurile. Oameni care nu cunoşteau o literă, ştiu azi să scrie şi să citească. Unii izbutesc să facă şi socoteli de adunare şi scădere. Chibuleutean Alexandru, de pildă, a scris un articol la gazeta de perete. Pentru a cuprinde şi mai mulţi oameni la cursurile de alfabetizare, s'a deschis un centru pentru casele risipite din câmp, la circa 3 km. de sat. Cămihul Cultural şi Cooperativa au dat acestui centru 10 abecedare. Organizaţia de bază şi organizaţiile Provizoriu local duc o serioasă de massă, precum şi Comitetul mună de lămurire printre săteni, ajutând astfel la asigurarea frecventării regulate a cursurilor.

Astfel, sarcina de a instrui, de a lumina, trebue să devină pentru noi, învăţătorii şi profesorii, cea mai înaltă misiune.

După corespondenţele trimise de Petre Lenghel Ivanu, Mihai Gavrilă, V. Dinu şi Zaharia Sucilu

OAMENILOR MUNCII DRUM LARG spre CULTURĂ

o cotitură însemnată nostru tehnic

organizate în cadrul a 19 Ministere şi Instituţii de Stat şi creează tehnicieni în 58 de specialităţi diferite. Ele sunt repartizate pe întreaga suprafaţă a ţării şi, în special, pe lângă centrele industriale.

Şcolile medii tehnice au fost încadrate, în cea mai mare parte, cu personal didactic recrutat dintre tehnicienii din producţie, care îşi predau materiile în spiritul tehnicei aplicate, legate de viaţă.

Fără îndoială că învăţământul tehnic mai are încă serioase lipsuri şi greutăţi. Desvoltarea rapidă a acestui învăţământ a cerut eforturi mari şi mijloace materiale ce nu au putut fi procurate în măsura în care erau necesare. Mai sunt lipsuri şi în ceeace priveşte localurile de şcoli şi înzestrarea atelierelor şi a laboratoarelor.

In anul şcolar 1948-1949 ,lipsa aproape totală a manualelor tehnice a constituit o greutate serioasă, care este acum în curs de lichidare, căci în acest an şcolar se va edita un număr mare de manuale tehnice.

Din cele expuse mai sus, rezultă o serie de sarcini importante, de îndeplinirea cărora depinde succesul acestor reforme. Ministerele şi Instituţiile de Stat, care au în cadrul lor şcoli tehnice, trebue să le dea acestora o deosebită atenţie, înzestrându-le cu unelte şi maşini, cu ateliere, cu laboratoare, material didactic, etc.

Va mai trebui să fie soluţionată problema localurilor, domeniu care prezintă încă, în unele cazuri, lipsuri serioase.

Trebue accelerată editarea manualelor pentru şcolile tehnice.

O sarcină deosebită pentru profesorii tehnicieni din producţie, care au venit la şcoală cu mult elan şi cu dorinţa de a transmite tinerelor generaţii cunoştinţele şi experienţa lor, este, acum, de a-şi ridica nivelul cunoştinţelor pedagogice şi metodologice.

Astfel, eliberată la 30 Decembrie 1947 de ultimele frâne ale burgheziei exploatatoare, tânăra Republică Populară Română îşi va putea forma cadrele de tehnicieni, necesari construirii socialismului.

Fl. Blassian

Spre şcolarizarea tuturor copiilor de vârstă şcolară

In Republica Populară Română reţeaua instituţiilor şcolare, atât pentru şcolile cu limba de predare română cât şi pentru şcolile cu limba de predare a naţionalităţilor conlocuitoare, a fost mult desvoltată.

„Nici un copil de vârstă şcolară în afară de şcoală", este lozinca tuturor şcolilor elementare.

Prin grija Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului, în urma aplicării Legii pentru Reforma Invăţământului şi a îmbunătăţirii muncii şcolare, numărul copiilor neşcolarizaţi s'a redus simţitor, iar frecvenţa şcolară s'a îmbunătăţit. In Aprilie-Mai 1949, chiar în toiul muncilor agricole, frecvenţa şcolară n'a mai scăzut decât cu 0,41 la sută, faţă de 10 la sută din anii şcolari de sub regimul burghez. Sunt sate restirate prin munţi care îşi au astăzi, pentru prima dată, şcoala lor.

Pentru acţiunea de transformare a culturii într'un bun al masselor largi populare, crearea şcolii elementare de 7 ani, ca învăţământ popular şi gratuit, constitue unul din mijloacele de bază. Prin aplicarea Legii pentru Reforma Invăţământului, în anul şcolar 1948-1949, numărul şcolilor elementare de 7 ani a ajuns la 3.378, faţă de 1.228 din anul şcolar 1947/48, marcându-se astfel o creştere de 209.85 la sută. Din aceste şcoli, 628 sunt şcoli ale naţionalităţilor conlocuitoare. Numărul elevilor din şcolile elementare, în anul şcolar 1948/949 a crescut la 299.617, faţă de 144.009, din fostele gimnazii unice în 1947/948, creştere de 108 la sută.

In anul şcolar 1949/950, numărul şcolilor de 7 ani a sporit la 3.531 şi, în acelaş timp, numărul claselor la şcolile de 7 ani existente s'a mărit cu 2.650 faţă de anul şcolar precedent. Şcoala din Republica Populară Română devine astfel un sprijin puternic pentru construirea socialismului.

Sistemul de burse constitue deasemenea o realizare în domeniul învăţământului elementar. In anul şcolar 1947/1948, s'au acordat 10.000 de burse pentru învăţământul elementar. In anul şcolar 1948/949, numărul burselor a fost sporit la 23.000, pentru ca, în anul şcolar 1949/950, să fie ridicat la 50.399.

De asemenea, problema internatelor, care, în regimul burghez nici nu se punea pentru învăţământul elementar, a devenit, în Republica Populară Română, o preocupare importantă. In anul şcolar 1948/949 s'au organizat 153 internate pentru învăţământul elementar, iar în anul 1949/950, numărul lor a crescut la 542.

S'au distribuit elevilor din şcolile elementare, în mod gratuit, în cursul anului şcolar 1949/950, 1.200.000 manuale şcolare.

In ce priveşte bibliotecile, materialul didactic şi mobilierul, şcolile elementare au primit, în cei doi ani ai Republicii noastre Populare, cât n'au primit în zeci de ani sub regimul burghezo-moşieresc.

Ceeace mai constitue o însemnată contribuţie la desvoltarea învăţământului elementar în R. P. R. este aşezarea învăţământului nostru pe baze realist-ştiinţifice, întemeierea lui pe ştiinţa cea mai înaintată: marxism-leninismul. Prin revoluţionara Reformă a Invăţământului s'a asigurat învăţământului nostru un conţinut nou, ştiinţific. Invăţământul este astăzi legat de viaţă, de realitate, de producţie, şi este menit să sprijine lupta oamenilor muncii pentru construirea socialismului în ţara noastră.

Una din sarcinile importante ale sistemului de învăţământ public în Republica Populară Română a fost să cuprindă nu numai instrucţiunea generaţiei tinere, ci şi instrucţiunea întregei populaţii adulte, care, sub dominaţia şi exploatarea capitalistă n'a avut posibilitatea să primească învăţătura şi cultura atât de necesare construirii socialismului.

S'a pornit o largă acţiune pentru lichidarea analfabetismului, pentru scoaterea din întunericul în care regimurile burghezo-moşiereşti au ţinut pe cei 3.197.278 de analfabeţi, reprezentând 23,10 la sută din totalul populaţiei.

In anul şcolar 1948/949, primul an de aplicare a Reformei Invăţământului, numărul şcolilor de alfabetizare a sporit la 14.163 cu 54.625 cadre de predare, dintre care 38.410 cadre didactice şi 16.215 muncitori şi intelectuali ataşaţi de popor. In aceste şcoli au fost cuprinşi 501.105 analfabeţi.

Iată, deci, cum dreptul la învăţătură, consfinţit de Constituţia Republicii Populare Române, este pe cale să devină un drept real. Suntem, desigur, la începutul marilor noastre realizări pe tărâmul răspândirii cunoştinţei de carte în rândurile poporului muncitor. In viitor va trebui să luptăm cu şi mai multă dârzenie pentru a consolida şi a adânci cuceririle făcute de masele largi populare prin actul dela 30 Decembrie 1947.

A. Manolache

Noua organizare a învăţământului superior în Republica Populară Română

Vechile Instituţii de învăţământ superior nu corespundeau necesităţilor de azi ale ţării, nici din punct de vedere al organizării şi cu atât mai puţin în ceeace priveşte conţinutul învăţăturii. Nu numai că absolvenţii vechilor facultăţi erau incapabili să cunoască problemele practice ridicate de viaţă şi astfel să intre direct în producţie, dar, deseori le lipseau complect cunoştinţele asupra unor vitale probleme de producţie.

Cursurile — la adăpostul „autonomiei universitare" — conţineau cele mai diferite mixturi, de cele mai multe ori fiind o reflectare a preocupărilor de moment ale profesorului. Aceasta făcea ca studentul să nu aibă putinţa de a cunoaşte temeinic problemele de bază din disciplina pe care o studia. Şi, dacă mai adăugăm, ceeace e foarte important, spiritul de predare antiştiinţific, mistic, cosmopolit şi antinaţional, abstract, metafizic, ne putem da seama de haosul ce domnea în trecut în învăţământuli nostru superior.

In urma legii de reformă, din iniţiativa Partidului şi a Guvernului se săvârşesc transformări adânci în întregul învăţământ superior.

Din 20 de tipuri de facultăţi se formează 50. In primul an al reformei în loc de 56 de facultăţi (cifră care include şi 5 facultăţi teologice), se formează 126 facultăţi, (în afara celor teologice care au trecut la Ministerul Cultelor). Acest număr se ridică în al doilea an al aplicării reformei învăţământului, la 130+14 facultăţi cu cursuri speciale pentru muncitori.

In total, învăţământul superior se predă azi în 13 centre mari din ţară.

Pentru a adânci cât mai bine profilul facultăţii, s'au delimitat secţiile, care încep deobicei din al 3-lea an. Acestea urmăresc specializarea studentului în domeniul ales de el, în aşa fel ca să-i dea posibilitatea de a cunoaşte cele mai multe probleme care formează viitoarea sa specialitate.

In general, prin Reforma Invăţământului, caracterul tehnic al învăţământului superior a fost mult accentuat. In locul celor 12 tipuri tehnice (cu 28 facultăţi) existente în 1947—1948, iau naştere în 1948—1949, 40 de tipuri tehnice, totalizând 29 facultăţi; iar la începutul noului an şcolar 1949—1950, se numără 44 tipuri tehnice, cu 93 facultăţi.

In acelaş timp, se desvoltă puternic şi învăţământul superior în limba naţionalităţilor conlocuitoare; în locul celor 5 facultăţi din 1947—1948, avem, în 1948—1949, 17 facultăţi.

★

Imediat ce li s'a dat viaţă acestor facultăţi, s'a trecut la organizarea raţională a planurilor de învăţământ, în care sunt precizate, cu minuţiozitate, toate materiile care trebuesc predate unui student, pentru o specialitate anumită, numărul de ore total al acelei discipline şi împărţirea acestor ore în cursuri, seminarii, lucrări practice, lucrări de atelier, proecte etc., numărul de ore pe săptămână în fiecare semestru, perioadele de examen şi de colocviu pentru fiecare materie.

In ceeace priveşte numărul studenţilor, înregistrăm, deasemenea, schimbări radicale în urma reformei învăţământului. In anul 1948—1949, am avut 49.199 studenţi. Frecvenţa la cursuri a devenit cu mult mai mare după reformă decât înainte. In ce priveşte orientarea studiilor către învăţământul tehnic, am avut 35.848 studenţi la institutele tehnice, faţă de 15.351 la universităţi, (în 1947—1948, din 57.000 de studenţi, numai 17.000 erau în facultăţile tehnice).

Examinând provenienţa socială a studenţilor, constatăm şi aci îmbunătăţiri simţitoare: în acest moment, avem 44% fii de muncitori şi ţărani muncitori în anul I faţă de 26% din anul trecut. In schimb, cei proveniţi din mediul burghez au scăzut dela 20% la 4%.

O realizare uriaşă a Reformei, în acest an, a fost crearea facultăţilor muncitoreşti, care sunt frecventate de circa 1000 de studenţi, din cele mai bune elemente din producţie capabile ca, pe lângă practica lor uriaşă din câmpul muncii, să-şi însuşească, în timp de 2 ani şi cunoştinţele teoretice necesare unui buni ingineri.

Grija permanentă a Pr[...]dului şi Guvernului pentr[u] [ri]dicarea nivelului de tra[i] [al] viitoarelor cadre s'a ma[...]tat şi prin felul cum a [...] numărul burselor.

In timp ce în anul stu[...] 1948, au fost distrib[...] [stu]denţilor 10.000 de bu[rse, în a]nul 1948—1949, s'au [...] [1]5.000 de burse, ia[r în acest an] şcolar, avem 25[...] [...] ceeace re[...] [...] de jumătat[e] [din s]tudenţilor.

[...] [...]pectivele învăţământu[lui] [supe]rior [...] al doilea an dela [in]staurarea Republicii noastre Populare sunt uriaşe.

Expe[rienţa] primului an de reformă [...] [Gri]ja permanentă a Partidului [şi a] Guvernului pentru cei ce [în]vaţă, fac ca profesorii şi [stu]denţii, strâns legaţi de po[por], să lucreze cu entuziasm în [ve]derea aceluiaş scop: creşte[rea] de noi cadre bine pregătite care să pună ştiinţa lor în [sl]ujba poporului, de noi cad[re] capabile să dea un avânt t[ot] mai puternic construirii so[ci]alismului la noi în ţară.

C. Marcu

Desvoltarea şcolilor naţionalităţilor conlocuitoare

„Invăţământul Public", spune Legea pentru Reforma Invăţământului, „constitue, în Republica Populară Română un drept egal pentru toţi cetăţenii Republicii Populare Române, fără deosebire de sex, naţionalitate şi religie".

Ca urmare a aplicării acestei legi, toate şcolile trec în mâna Statului şi, pentru prima dată toate naţionalităţile conlocuitoare au şcoli în limba lor maternă.

In prezent, în limba maghiară, funcţionează la Cluj universitatea „Bolyai" cu 8 facultăţi, un Institut de Arte cu 3 facultăţi, un Institut Agronomic cu o facultate şi un Institut de Mecanică cu 7 catedre, iar la Tg. Mureş un Institut Medico-Farmaceutic cu cinci facultăţi. Invăţământul în limba maghiară mai cuprinde 94 de şcoli medii, 1050 de şcoli cu patru clase şi 483 de şcoli cu 7 clase; 412 grădiniţe şi 40 de cămine de zi.

In limba germană, funcţionează 361 şcoli elementare şi 2 şcoli mixte pedagogice, o şcoală tehnică economică, 2 şcoli tehnice profesionale şi 7 şcoli profesionale, cu secţii pe lângă şcolile româneşti pendinte de Ministerul Muncii.

Pentru populaţia sârbocroată, sunt 51 şcoli elementare în limba sârbă şi 9 în limba croată, o şcoală pedagogică şi un liceu mixt sârbesc la Timişoara.

In limba rusă funcţionează 18 şcoli elementare, 6 grădiniţe şi o şcoală pedagogică, iar în limba ucraineană au luat fiinţă 98 de şcoli elementare, un liceu, o şcoală pedagogică şi 6 grădiniţe.

In limba bulgară, funcţionează 6 şcoli elementare, 8 grădiniţe şi o şcoală pedagogică. De asemenea, s'au înfiinţat 2 şcoli şi o grădiniţă în limba armeană, 3 şcoli de şapte ani şi o şcoală pedagogică cu limba de predare idiş, 8 şcoli elementare cehe, 25 şcoli elementare şi o şcoală pedagogică slovace, 4 şcoli elementare şi un liceu în limba greacă, 6 şcoli elementare în limba polonă, 66 de şcoli elementare pentru populaţia tătară şi 9 şcoli pentru populaţia turcă.

Pentru pregătirea cadrelor didactice necesare bunului mers al învăţământului în limbile naţionalităţilor conlocuitoare, s'au organizat cursuri de perfecţionare a cadrelor didactice pentru şcolile ruse, ucrainiene, sârbe, croate şi idiş.

De asemenea, s'au tipărit manuale în 14 limbi pentru toate şcolile naţionalităţilor conlocuitoare.

In anul şcolar 1948-1949, elevii din rândurile populaţiei naţionalităţilor conlocuitoare au primit 4531 burse din totalul de 23.000 burse pentru elevii şcolilor elementare.

Toate şcolile naţionalităţilor conlocuitoare au fost înzestrate cu mobilier, material didactic şi cărţi pentru biblioteci.

Pentru lichidarea analfabetismului şi în rândurile populaţiei naţionalităţilor conlocuitoare, Ministerul Invăţământului Public tipăreşte manuale pentru adulţi în limbile respective.

Şcolile naţionalităţilor conlocuitoare au devenit în cel de-al doilea an al Republicii Populare Române un şi mai puternic instrument de luptă pentru făurirea unei Patrii fericite a tuturor celor ce muncesc.

Pe băncile şcolilor naţionalităţilor conlocuitoare din Republica noastră Populară se cimentează dragostea dintre toţi oamenii muncii, creşte devotamentul pentru scumpa noastră Patrie.

Laurenţiu Cziko
Consilier Ministerial

Din ce în ce mai mult material didactic pentru şcolile noastre

Caracterul realist-ştiinţific imprimat învăţământului de reforma şcolară necesită o intensă utilizare de material intuitiv, de aparate şi experienţe, fără de care traducerea în fapt a spiritului reformei, nu este posibilă.

Experienţa anului trecut, în ceeace priveşte producţia de material didactic, a înregistrat unele realizări, dar a scos la iveală, în primul rând, necesitatea organizării producţiei pe o bază mult mai largă decât cea actuală.

In cursul anului 1949, s'au confecţionat la Atelierele de Fizică ale Ministerului Invăţământului Public, 40.000 de aparate, dintre care 800 de microscoape şi 30.000 de eprubete. La Atelierele de Biologie, s'au confecţionat 1.318 mulaje. S'au distribuit şcolilor 10.200 borcane cu preparate chimice. Deasemenea, au fost pânzate şi distribuite 63.000 de hărţi geografice (R. P. R., Europa şi Asia).

Sunt în curs de expediere 388.000 de planşe de ştiinţe naturale, trimise de Uniunea Sovietică.

S'au elaborat şi sunt în curs de fabricaţie, 15.000 de globuri pământeşti, 60.000 de hărţi (Africa şi cele două Americi) şi 400.000 de planşe de ştiinţe naturale. Au fost procurate, cu ajutorul Ministerului Sănătăţii, 100.000 de lamele microscopice.

In afară de materialul documentar, care este pentru noi un îndreptar preţios şi indispensabil în pregătirea prototipurilor, Uniunea Sovietică ne procură şi material didactic, uşurându-ne astfel o însemnată parte din sarcini.

Organizarea producţiei de material didactic şi lărgirea bazelor ei nu preocupă numai Ministerul Invăţământului Public. O seamă de alte Ministere, care au şcoli şi institute, sunt deopotrivă de interesate în soluţionarea acestei probleme.

Inginerii şi tehnicienii diferitelor întreprinderi, cu ajutorul Ministerului Invăţământului Public, pot proecta şi pune în execuţie nenumărate tipuri de material didactic. Inginerii şi tehnicienii Industriei Optice Române, ajutaţi de Institutele de Invăţământ Superior, au izbutit, în anul trecut, să creeze un tip de microscop şcolar şi un kimograf Jacquet care ne-au dispensat de importul din străinătate al acestor aparate. Institutul „Republica" din Braşov a pregătit o pastă de hârtie, „cartolit", care a făcut posibilă execuţia celor mai izbutite globuri pământeşti.

In viitor, Ministerul Industriei şi cel al Energiei Electrice pot să ne dea un mare ajutor, sugerând laboratoarelor din diferite întreprinderi să studieze tipuri de material didactic, care ar putea apoi să fie executate, în cadrul producţiei specifice a acelor întreprinderi.

Iată, deci, cum organizarea producţiei de material didactic devine o problemă generală, în care pot fi în mod egal interesate toate Ministerele care au şcoli şi institute cu mari nevoi de material didactic.

Ministerul Invăţământului Public poate studia şi elabora modele, poate aviza asupra modelelor prezentate de alte ministere, sau produse prin iniţiative locale. Sarcina producţiei nu este numai problema unui minister anumit, ci o sarcină comună tuturor.

Coordonarea eforturilor, ajutorul reciproc, ar extinde producţia de material didactic şi i-ar imprima un ritm mai viu.

Ministerului Invăţământului Public îi revine, totuşi, sarcina ca în cel de al treilea an al Republicii noastre Populare să studieze şi să elaboreze prototipuri noi de aparate, de planşe şi de hărţi istorice şi geografice, cu ajutorul colectivelor de specialişti, să antreneze cât mai multe întreprinderi pentru executarea acestor prototipuri şi, îndeosebi, să reorganizeze atelierele de fizică şi biologie, punându-le în situaţia de a-şi mări producţia şi de a deveni nucleul unei viitoare mari industrii de material didactic.

Prof. Petre Drăgoescu

Internate şi cantine pentru copiii poporului muncitor

Una din preocupările Partidului şi Guvernului în cei doi ani de existenţă a Republicii noastre Populare a fost aceea de a asigura dreptul la învăţătură masselor largi ale poporului muncitor, prin crearea condiţiilor materiale, necesare unei cât mai bune desfăşurări a activităţii şcolare.

Sub regimurile burghezo-moşiereşti deşi dreptul la învăţătură pentru toţi copiii, ca şi obligativitatea şi gratuitatea primilor 4 ani de şcoală erau prevăzute în lege, punerea în aplicare a acestor drepturi era împiedicată prin exploatarea şi înrobirea la care erau supuşi oamenii muncii, mizeria în care erau forţaţi să trăiască.

După terminarea celor patru clase, copiii din sate nu aveau posibilitatea să-şi continue pregătirea în şcolile dela oraş, deoarece în calea lor se ridicau nenumărate greutăţi. Printre acestea o piedică serioasă o ridica problema întreţinerii în internate şi cantine.

In ultimii doi ani s'a dus o acţiune susţinută în scopul creării acestor mijloace de ajutor în dobândirea culturii. De curând, s'au creat internate pentru copiii din Munţii Apuseni. In multe şcoli s'au înfiinţat internate încă dela începutul noului an şcolar.

Ştiri sosite de pe întreg cuprinsul ţării anunţă mereu crearea încă a unui internat, încă a unei cantine.

Astfel, de curând, Liceul Mixt din Oraviţa anunţă că, prin stăruinţa direcţiei şi a celor două grupe sindicale, cu sprijinul Comitetului Judeţean P. M. R. şi al Comitetului Provizoriu s'a înfiinţat pe lângă această şcoală un internat cu 80 de locuri, pentru a asigura şcolaritatea regulată a fiilor de muncitori şi ţărani săraci care, înainte, erau speculaţi de gazdele din oraş.

Cadrele didactice şi-au dat tot concursul pentru procurarea veselei şi a lingeriei, pentru efectuarea curăţeniei şi pentru transportarea mobilierului.

Prin înfiinţarea cantinei şi internatului s'a asigurat bunul mers al şcolii din com. Ceptura judeţul Prahova

In anul trecut, bunul mers al şcolii din comuna Ceptura jud. Prahova a fost mult stingherit din cauză că elevii locuiau departe şi erau nevoiţi să parcurgă pe jos distanţe mari.

In aceste condiţii, munca nu mergea mulţumitor. Colectivul didactic, în strânsă colaborare cu organizaţia de Partid şi cu Comitetul Provizoriu din localitate, a hotărît să înfiinţeze un internat şi o cantină pentru toţi elevii care locuesc departe.

Gospodăria Agricolă de Stat a pus la dispoziţie clădirile necesare pentru dormitoare şi cantină şi, de asemeni, tacâmurile, vesela, paturile şi saltelele necesare.

Comitetul Provizoriu şi Căminul Cultural, au procurat restul de mobilier, necesar atât pentru internat cât şi pentru sălile de meditaţie.

După completarea materialelor necesare, a luat fiinţă un comitet de conducere, alcătuit dintr'un preşedinte, un director administrativ, un gestionar şi câte un părinte din fiecare localitate. Comitetul a stabilit ca fiecare elev să plătească 800 de lei lunar pentru toată întreţinerea, iar elevilor săraci şi sârguincioşi să li se acorde gratuitatea.

Datorită eforturilor depuse, internatul şi cantina şcolii au început să funcţioneze în ziua de 21 Noembrie cu un număr de 51 de elevi. Existenţa internatului şi îmbunătăţirea condiţiilor de funcţionare a cantinei au determinat o îmbunătăţire a întregii munci şcolare din comuna Ceptura.

„Şcoala elementară din com. Mârşa, judeţul Vlaşca are internat"

Colectivul didactic al şcoalei elementare din com. Mârşa, jud. Vlaşca, a dus o susţinută muncă de lămurire în rândul părinţilor. Rezultatul a fost că numai în patru zile s'au făcut toate lucrările de reparaţii şi curăţenie a localului pus la dispoziţie pentru internat de Comitetul Provizoriu. Mobilierul a fost dat de Gospodăria Agricolă de Stat din comună, iar celelalte lucruri necesare s'au colectat dela locuitorii din sat.

Acum, cei 15 elevi din comunele Ueşti şi Goleasca nu mai parcurg zilnic 8 şi 10 kilometri până la şcoală.

La cantina şcolii elementare din Poiana-Sibiului primesc zilnic hrană 35 elevi

Prin grija şi iniţiativa învăţătorilor dela şcoala elementară din Poiana-Sibiului şi cu sprijinul organizaţiei de Partid, al Comitetului Provizoriu şi al organizaţiei U.F.D.R., a luat fiinţă pe lângă şcoala elementară din Poiana-Sibiului, o cantină unde primesc zilnic hrană un număr de 35 elevi.

Comitetul Provizoriu a alocat, pe data de 1 Ianuarie 1950, suma de 20.000 lei pentru trebuinţele cantinei.

Invăţătorii au organizat o colectă de pe urma căreia s'au strâns dela săteni cantităţi însemnate de alimente.

Datorită muncii de lămurire duse de cadrele didactice, 12 familii din comună s'au oferit până în prezent, să pregătească şi să servească câte o masă cu propria lor cheltuială.

Activistele U.F.D.R. şi-au luat angajamentul de a servi, pe rând, masa elevilor înscrişi.

★

Oamenii muncii dau dovadă de dragoste adâncă faţă de şcoală şi faţă de copii. Poporul, setos de lumina învăţăturii la care are dreptul, nu precupeţeşte nici un efort pentru a dobori toate piedicile care l-au ţinut departe de lumina cărţii.

După corespondenţele trimise de: Marin Stroe, Papu Romulus, V. Bucur şi Cocan M.

Activitatea şi rezultatele cursurilor de îndrumare

O bună parte din cadrele noastre didactice, provenite din şcoala burgheză care le formase o gândire metafizică şi mistică, o mentalitate reacţionară şi şovină, o atitudine pseudo-ştiinţifică în rezolvarea problemelor pe care le ridica mersul înainte al societăţii, erau o frână în calea desvoltării noastre spre socialism.

Unor asemenea cadre nu li se putea încredinţa măreaţa sarcină de a educa un tineret nou, sănătos, de a-l înarma cu o concepţie ştiinţifică despre lume şi viaţă, de a-l creşte în spiritul dragostei de Patrie şi al internaţionalismului proletar, un tineret care să-şi pună entuziasmul şi avântul în slujba construirii lumii noui.

Pentru a reeduca cadrele noastre didactice în spiritul ideologiei proletariatului, Ministerul Invăţământului Public a organizat din iniţiativa şi cu sprijinul permanent al P.M.R., şcoli speciale de îndrumare.

Ţelul urmărit prin aceste cursuri era de a da cadrelor noastre didactice noţiunile de bază ale ştiinţei marxist-leniniste, de a le trezi curiozitatea pentru studierea şi aprofundarea prin studiu individual a celei mai înaintate ştiinţe din lume, de a le ajuta să spargă vechile tipare ale gândirii metafizice şi ale mentalităţii învechite.

Primele cursuri I. C. D., organizate la Bucureşti, au început să funcţioneze la 4 Aprilie 1948, cu 117 cursişti. După acest curs, care a durat 2 luni, au fost organizate cursuri de 1, 2 şi 4 luni, urmate de 8.973 cursişti.

Era necesar, însă, ca, prin aceste cursuri, să treacă un număr cât mai mare de profesori şi învăţători din ţară. In anii 1948 şi 1949, s'au organizat centre elementare judeţene de îndrumare, de 10 şi 21 de zile, ale căror cursuri au fost frecventate de 75.847 învăţători şi profesori.

In vederea unei mai bune organizări a învăţământului preşcolar şi a reeducării cadrelor sale, s'au creat pentru educatoarele din mediul rural, cursuri care au fost frecventate de 1742 educatoare. Acum, funcţionează, pentru educatoarele din mediul rural, 5 centre, care cuprind un număr de 500 cursiste.

Pentru pregătirea lectorilor care au condus centrele judeţene de îndrumare a conducătorilor de colonii s'a organizat un curs la Bucureşti, care a fost urmat de 114 cadre didactice, şi cursuri judeţene, la care au participat 2481 învăţători şi profesori.

In spiritul reformei învăţământului, s'au organizat, în vara anului 1949, cursuri de perfecţionare pentru cadrele didactice dela şcolile naţionalităţilor conlocuitoare (ucraineană, rusă, idiş şi sârbă), cuprinzând 392 învăţători.

Dela 4 Aprilie 1948 până la sfârşitul anului 1949, cursurile de îndrumare au fost frecventate de 85.146 cadre didactice din toate gradele de învăţământ şi de toate naţionalităţile.

Faptul că activitatea de îndrumare a cuprins, într'un timp relativ scurt, un număr mare de cadre didactice, este un prim rezultat pozitiv.

Cifrele de mai sus oglindesc aspectul cantitativ al muncii de îndrumare, de reeducare a cadrelor noastre din învăţământ. Dar în această acţiune s'a urmărit permanent şi cu perseverenţă şi aspectul calitativ. Problema ridicării nivelului ideologic şi politic al cadrelor didactice a fost o preocupare continuă. Munca de îndrumare a cursurilor I. C. D. a dus astfel la însuşirea noţiunilor de bază ale marxism-leninismului şi la creşterea ideologică şi politică a învăţătorilor şi profesorilor.

Lucrând în aceleaşi colective, făcând schimb de experienţă în muncă, educatorii de diferite naţionalităţi au înţeles că naţionalismul şi şovinismul au fost arme de diversiune ale burgheziei, pentru a împărţi, desbina şi domina mai uşor massele muncitoare şi că dragostea faţă de Patrie trebue să se împletească armonic cu internaţionalismul proletar.

Cursurile I. C. D. au reuşit să realizeze o apropiere între diferitele categorii de salariaţi din învăţământ, care, până mai ieri erau despărţiţi prin barierele ridicate între ei de burghezie. Munca în comun, în aceeaşi şcoală, în acelaş seminar, a realizat şi apropierea între diversele categorii de educatori, dela absolvenţii de şcoală pedagogică şi până la profesorii universitari.

La sfârşitul acestui bilanţ, trebue să subliniem că aceste cursuri sunt numai un început de ridicare a nivelului ideologic şi politic al cadrelor noastre didactice, care vor trebui să adâncească prin studiu individual problemele studiate. Sindicatelor salariaţilor din învăţământ le revine sarcina de a organiza în acest sens, cursuri serale, cercuri, etc.

Folosind experienţa câştigată, căutând să înlăture lipsurile survenite în muncă, cursurile I. C. D. vor avea în viitor preocuparea de a ridica şi nivelul profesional al cadrelor noastre didactice.

Obiectivul principal al studiului va fi restructurarea cunoştinţelor de pedagogie şi de specialitate, familiarizarea cu metodele noi de predare prin utilizarea experienţei şcolii sovietice. Astfel cadrele noastre didactice vor avea posibilitatea să se orienteze mai uşor în munca didactică, îşi vor lărgi orizontul şi îşi vor îmbunătăţi activitatea depusă de ei zi de zi în clasă.

Prin ridicarea nivelului profesional al cadrelor noastre didactice, care-şi vor însuşi noi metode de predare, învăţământul se va îmbunătăţi calitativ, iar efectul educativ al materialului de învăţământ predat va fi mai cuprinzător, mai bogat, mai fructuos, asupra desvoltării generaţiei tinere.

Cu sprijinul şi ajutorul efectiv al P. M. R. vom porni la realizarea acestui deziderat, pentru a face din cadrele noastre didactice elemente tot mai active, mai constructive, mai bine încadrate în lupta pentru construirea socialismului în R. P. R.

Prof. V. Popeangă

Campania de culturalizare a masselor largi populare înregistrează noi succese

Dacă guvernele și regimurile burghezo-moșierești aveau tot interesul să țină massele largi populare în întuneric, pentru a le exploata și pentru a le transforma în instrumente aservite propriilor lor interese, astăzi, când poporul a luat frânele conducerii în propriile sale mâini, cultura trebue să devină un bun al tuturor oamenilor muncii din fabrici, din uzine și de pe ogoare. Toți acei ce vor să dărâme din temelii orânduirea nedreaptă, intrată în descompunere, și să construiască, în locul ei, o lume nouă, orânduirea socialistă, trebue să fie, așa după cum a spus Marx, oameni de cul-

ținând forța politică și economică, clasa noastră muncitoare a izbutit, prin marile transformări revoluționare înfăptuite în cei 5 ani ce au scurs dela proclamarea Republicii să creeze condiții favorabile pentru ridicarea culturală, politică și ideologică a întregului popor muncitor.

Partidul și Guvernul nostru au inițiat, în lunile de iarnă, o largă campanie culturală cât la sate cât și la orașe. Munca și viața culturală a ateneelor populare și a căminelor culturale devine din ce în ce mai intensă și mai rodnică.

Sindicatele de Învățământ, urmând sarcinile trasate de Partid și de Confederația Generală a Muncii au reușit, prin grupele sindicale, să mobilizeze în această muncă pe învățătorii și profesorii atașați cu devotament cauzei clasei muncitoare.

Din mai toate satele și orașele Republicii noastre vin corespondențe care oglindesc activitatea susținută a cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului cultural al maselor.

Iată ce ne scrie tovarășul Florin Anghel, responsabilul de corespondenți al județului Muscel.

„Căminele culturale din județul Muscel desfășoară o activitate culturală mult mai intensă ca în trecut. Astfel, Căminul Cultural dela Domnești, care avea o activitate slabă, a reușit să dubleze numărul cititorilor bibliotecii sale și să antreneze populația la festivaluri, într'o proporție cu 50 la sută mai mare față de trecut. Căminul Cultural din Coseşti a organizat cercuri de lectură și duce o intensă activitate pentru popularizarea broșurilor din „Cartea Satelor" și a romanului „Pământ desțelenit", iar Căminul Cultural din Cetățeni și-a organizat corul în condiții foarte bune, antrenând muncitori și țărani tineri și maturi".

Prin activitatea căminelor culturale, cartea pătrunde până în cele mai depărtate sate ale Republicii noastre. Mii de săteni, care altădată își iroseau vremea în timpul iernii, se'ndreaptă astăzi către bibliotecile căminelor culturale.

„In județul nostru — spune tovarășul E. Popescu, corespondent din județul Romanați — căminele culturale, sprijinite și îndrumate de Partid, au înregistrat succese importante în domeniul culturalizării maselor dela sate. La cele 481 șezători ale căminelor culturale, programele artistice au fost executate de 147 echipe de coruri și de dansuri și 125 echipe de teatru. In afară de aceasta, s'au mai ținut încă 222 șezători serale, la care conferențiarii au desvoltat în fața sătenilor diferite subiecte, în scopul popularizării științei.

Cele 151 biblioteci existente au fost înzestrate cu încă 1530 de volume, trimise gratuit de către Ministerul Artelor. Numărul

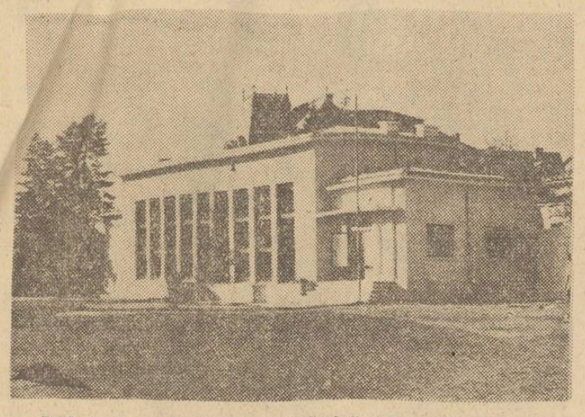

Biblioteca populară „Maxim Gorki" din Târgoviște

cărților a crescut astfel la 26.958 volume. Datorită acțiunii întreprinse de către bibliotecarii căminelor, numărul cititorilor a crescut cu 20% față de luna trecută.

De asemeni, cititul în colectiv a luat un mare avânt. Tovarășul Vasile Gârd, bibliotecarul Căminului Cultural Comanca, a fost evidențiat în muncă, pentrucă a reușit să mărească numărul cititorilor, în această lună, cu 91% față de luna Martie a. c., organizând cititul în colectiv la moara satului. Acest tovarăș prelucrează diferite articole din reviste și ziare, cu locuitorii ce așteaptă rândul la măcinatul cerealelor. Au mai fost evidențiați bibliotecarii Alexandru Ganea dela Căminul Cultural Gârcov pentru difuzarea în sat a unui mare număr de cărți și Petrișan Vasile dela Ateneul Popular Corabia, care a reușit să distribue cărți și reviste pentru citit, până în cele mai depărtate case dela periferia orașului".

Acolo unde munca de culturalizare nu dă roade bune, se țin, la îndemnul organizațiilor de Partid, ședințe de analiză a muncii, se discută critic lipsurile și se găsesc soluțiile pentru remedierea lor. Astfel, în județul Fălciu, din inițiativa județenei P. M. R., Comitetul Provizoriu al județului a hotărît să țină o ședință cu întreg colectivul Secției de Învățământ și Cultură și cu responsabilii culturali dela plăși.

Rezultatele acestei ședințe, după cum arată corespondentul Azoiței Constantin, n'au întârziat să apară:

„In curs numai de o săptămână, în urma ședinței de analiză a muncii ținute cu responsabilii culturali dela plăși, s'a observat o înviorare a muncii.

Astfel, Căminul Cultural din satul Gugești și-a organizat patru cercuri de lectură, conduse de către doi învățători și doi țărani muncitori săraci, care au ținut, în cursul acestei săptămâni, câte trei ședințe de lectură în colectiv.

Țăranul muncitor Gheorghe Rășescu, din colectivul bibliotecii, folosește clăcile de păpușit tutun, la care organizează lecturi din broșuri și ziare, antrenând pe toți cei prezenți în discuții".

Pretutindeni, se înjghebează biblioteci culturale, după posibilitățile locale. De curând s'a inaugurat la Târgoviște Biblioteca Populară „Maxim Gorki". Corespondentul Constantin Păunescu, inspector școlar, arată cât era de necesară această casă de cultură și, totodată, dă amănunte cu privire la construirea ei:

„Ani dearândul, populația orașului a simțit lipsa unui asemenea focar de cultură, deoarece conducerea burghezo-moșierească urmărea menținerea clasei muncitoare în întuneric, în neștiință, pentru a fi cât mai exploatată și folosită în scopurile ei înguste.

Ca să împlinească acest mare gol în rândurile maselor populare din oraș, județeana P.M.R. a luat inițiativa de a înființa o bibliotecă populară.

Această inițiativă a fost adusă la îndeplinire de către Comitetul Provizoriu al orașului Târgoviște.

Impunătoarea construcție, așezată în centrul orașului, cuprinde o mare și frumoasă sală de lectură bine încălzită și iluminată, sală și birou pentru bibliotecar și dependințele anexe.

Biblioteca este amenajată cu mobilierul necesar: mese de ștejar și 60 de scaune. In dulapuri se găsesc cărți de ideologie, științifice și de literatură, în număr de 6.000 volume".

Am spicuit numai câteva din realizările ateneelor populare și ale căminelor noastre culturale. Desigur, mai sunt încă multe sate și orașe, în care cadrele noastre didactice n'au reușit să transforme căminele și ateneele în adevărate case de cultură, n'au izbutit să mobilizeze țărănimea muncitoare în această activitate.

Urmând sarcinile trasate de Partidul Muncitoresc Român în articolul de fond din „Scânteia", numărul 1595, cu privire la intensificarea culturii în rândurile țărănimii muncitoare, să întâmpinăm cea de-a doua aniversare a Republicii noastre cu angajamentul că vom munci și mai mult în această campanie de culturalizare a masselor și că vom folosi din plin timpul liber al sătenilor în lunile de iarnă.

In cinstea celei de a doua aniversări a Republicii Populare Române

30 DECEMBRIE

Maistrul Bugeanu dela Școala Tehnică Metalurgică din Brașov, printr'o inovație adusă în muncă, a realizat importante economii.

La Școala Medie Tehnică Metalurgică din Brașov, în atelierele căreia lucrează 700 de elevi, nu exista decât o singură mașină de găurit, în stare de funcționare.

Din această cauză, activitatea practică la această școală era mult stânjenită.

Școala avea însă patru mașini de găurit de tip vechi, date la reformă, care nu se mai întrebuințau de 10—15 ani.

Profesorul maistru Bugeanu și-a luat angajamentul de a transforma și a pune în stare de funcționare una din aceste mașini, în cinstea celei de a 2-a aniversări a Republicii Populare Române.

Renunțând la timpul liber, profesorul maistru Bugeanu, evidențiat în muncă, și-a întocmit desenele și-a confecționat singur modelele din lemn, a dat la strung și a ajustat piesele și în ziua de 27 Decembrie 1949, a dat, în stare de funcționare, o mașină de găurit, înzestrată cu un motor electric de 3. H.P.

Folosind toate materialele vechi pe care le avea la îndemână, lucrarea aceasta, în valoare de peste 200.000 lei n'a costat decât 5.500 lei, sumă ce reprezintă costul a 2 [illegible], turnarea pieselor necesare și cureaua de transmisiune.

In repararea acestei mașini, tovarășul Bugeanu a adus și o inovație: noua mașină funcționează cu o curea de transmisiune în lungime de 1,5 m. pe când înainte avea nevoie de 12 m. de curea.

Bucuria îndeplinirii angajamentului luat a mărit entuziasmul tov. Bugeanu, care a cerut să transforme și celelalte trei mașini pentru a le reda atelierelor școlii.

Cu sprijinul direcțiunii și al organizației de Partid, tov. Bugeanu își va vedea în curând gândul împlinit.

Prof.
Daniel Constantinescu
Brașov

Realizări în domeniul construcțiilor școlare

Reforma Invățământului inițiată de P. M. R., și însușită de Guvern deschide larg porțile școlilor pentru massele de copii ai clasei muncitoare, ținute până mai ieri în întuneric de către exploatatorii satelor și orașelor.

Dreptul de a învăța în școli nu rămâne un drept formal, ca în vechile regimuri, ci devine o realitate vie, prin crearea posibilităților materiale (localuri, mobilier, manuale, cadre didactice, internate, cămine, cantine, burse, etc.).

Prin Planul de Stat s'a trasat ca sarcină, în acest an, pentru Ministerul Invățământului Public, construirea unui număr de 508 săli de clasă pentru învățământul elementar și preșcolar, școli și internate pentru învățământul mediu, amenajări de cămine studențești. etc.

Cu fondurile prevăzute, printr'o bună gospodărire și prin aportul muncii voluntare, s'a executat, peste plan, un număr de 22 săli de clasă. Județele Vaslui, Suceava, Târnava Mare și Câmpulung au avut realizări foarte frumoase în această privință.

Trebue ținut seamă de faptul că aceste construcții au fost executate prin Comitetele Provizorii cu fondurile puse la dispoziție de Minister, lucru care a dat posibilitate Ministerului să le realizeze cu sumele prevăzute inițial.

Unele județe au realizat importante economii de materiale, care au fost întrebuințate la terminarea construcțiilor începute prin inițiativă locală sau la repararea altor localuri de școli.

Grija deosebită pe care o are regimul nostru de democrație populară pentru culturalizarea masselor s'a manifestat și prin faptul că aceste școli au fost construite acolo unde s'a simțit mai mare nevoe, spre deosebire de trecut, când construirea unei școli se făcea la cererea și în interesul unor deputați sau politicieni, spre a fi folosite în campania electorală din acea regiune.

In anul 1948—1949, construcțiile școlare au fost planificate, ținându-se seamă de situația specifică a fiecărei regiuni.

S'a dat o atenție deosebită acelor sate cu un număr mare de copii de vârstă școlară necuprinși încă în școală, sau acelor cătune ai căror locuitori au fost lăsați în completă întunecime de regimurile trecute.

In această privință, câteva exemple sunt concludente:

Cele mai multe săli de clasă au fost repartizate județelor: Maramureș, în care, după recensământul din Ianuarie 1948, existau 52,2% analfabeți; Dorohoi, care avea un procent de 38,2% analfabeți; Hunedoara, cu un procent de 29,3%; Bacău, cu un procent de 27,8%; Putna, cu un procent de 23,6% și Iași, cu un procent de 23,2% analfabeți. Deasemenea, s'au avut în vedere regiunile cu perspective de desvoltare economică, cum e Delta Dunării, precum și acele regiuni unde, în alte vremuri, naționalitățile conlocuitoare nu aveau localuri de școli pentru a învăța carte în limba lor maternă.

Sub îndrumarea organizațiilor de Partid, în multe localități, populația a înțeles că Statul trebue ajutat în munca sa și, prin muncă voluntară, prin justa folosire a recurselor locale s'au început noui construcții, Ministerul a intervenit cu mici fonduri pentru a sprijini aceste frumoase inițiative.

Experiența anului acesta a arătat că unele Comitete Provizorii au dat mult interes construirii și reparațiilor localurilor școlare, prin folosirea la maximum a resurselor locale, atât în ceeace privește materialele care s'au găsit în regiunea respectivă cât și în ceeace privește mobilizarea forțelor locale, reușind astfel să învingă greutățile ce le-au stat în cale.

Județele rămase în urmă vor trebui să facă sforțări în anul viitor, mobilizând forțele locale la muncă voluntară prin politizarea problemei construcțiilor, interesând profesorii și învățătorii, dând la timp comenzile la fabricile furnizoare, într'un cuvânt, îndeplinind toate condițiile necesare pentru a asigura, în bune condiții, realizarea planului de investiții în domeniul construcțiilor școlare.

Din felul cum a fost executat Planul Ministerului Invățământului Public în ceea ce privește construcțiile, se văd greutățile unui început de planificare. Cercetarea lipsurilor, atât din partea Secțiilor de Invățământ, cât și din partea colectivului din Minister care s'a ocupat cu construcțiile, va servi ca învățământ pentru a organiza mai bine munca în vederea realizării sarcinilor ce ne revin în noul an.

D. Protopopescu
Consilier Ministerial

Prin comuna Variaș din Banat, la doi ani dela proclamarea Republicii

Decembrie 1942. Viscolea puternic. Pe drumul de care dinspre Gelu, înainta luptându-se cu crivățul, școlarul Mitu Dușan. Patru kilometri avea de străbătut până la școala din Variaș. Vântul sufla cu tărie. Copilul își vârâse căciula până după urechi, dar gerul îi biciuia fața.

Se împleticea mereu în nămeții de zăpadă, cădea, se ridica, și continua să meargă. Își mai încălzea mâna dreaptă suflând din când în când aburi calzi în ea, dar stânga îi înghețase în buzunarul unde ținea strâns cureaua cu care legase cărțile. Mai avea puțin până la școală. Uite, încep să se zărească luminile lămpilor din clasa lui. A intrat și s'a așezat în bancă. Când domnu' învățător a strigat catalogul, Mitu Dușan deabia a mai putut să îngâne obosit: prezent.

Patru ore de curs. După asta atâția copii din satele vecine, din Gelu, Satu-Mare, Sâmpetru, din Periam, o apucau înapoi, ca Mitu, pe drumurile răscolite de viscol.

Și toate acestea, dece? Pentrucă în Variaș nu era internat. Și nu era internat pentrucă, pe atunci, în comună la fel ca peste întreaga țară, erau stăpâni exploatatorii poporului. Pe atunci își îngrijeau bine chiaburii și moșierii nemți din comună odrasslele lor. Dar ceilalți, copiii țăranilor care trudeau pe pământurile altora, eh, cine ce avea de pierdut dacă străbăteau câțiva kilometri până la școală?

Iată, de pildă, Anton Peter. Proprietar peste sute de jugăre, el conducea comuna. Pentru copiii lui avusese grijă. Dormeau bine și mâncau pe îndesate. Ceilalți copii, români, sârbi, maghiari, apoi aceștia să învețe dacă vor, cum or putea. „Rase inferioare!"...

Nu se predica oare din amvonul bisericilor și de pe catedra școlii confesionale din Variaș că românii, sârbii și maghiarii n'au ce căuta în comună alături de germani? Nu erau învățați copiii să scuipe în urma învățătorilor poporului? Nu se asmuțeau sârbii împotriva românilor, maghiarii împotriva sârbilor?

La adăpostul învrăjbirii create de naționalismul șovin, exploatarea țărănimii devenea din ce în ce mai cruntă. Jugărele furate din petecele de pământ ale țăranilor se adăugau mereu la moșiile hoților. In timp ce chimirurile exploatatorilor se umflau, viața țăranilor muncitori devenea din ce în ce mai grea, plină de lipsuri și amărăciuni. Pentru ei nu se găsea decât dispreț, ocară și obidă. Regimul antonescian fascist își vâra ghiarele în Variaș, jefuia întreaga țară.

„Cauza noastră a fost dreaptă. Deaceea am învins"

Câteva zile după 23 August 1944. Odată cu trupele române, au intrat pe ulițele din Variaș, frumoasa comună bănățeană, speranțele unei vieți noi. Ostașii care eliberau țara de dușmanul cotropitor fură primiți cu nespusă dragoste. Locuitorii din comună își reluară ocupațiile obișnuite, descrețindu-și frunțile, îndreptându-și spinările încovoiate de trudă.. Doar de după ferestrele moșierilor și chiaburilor se mai ivea câte un chip rânjind a răzbunare.

Apoi, vestea căzu ca trăsnetul. Vin horthyștii! Trupele fasciste ungurești primeau întăriri și se apropiau de comună. Ai noștri, puțini la număr, au început să se retragă spre calea ferată care leagă Timișoara cu Aradul. Odată cu ostașii români, plecau și o seamă de țărani și intelectuali care știau la ce se pot aștepta din partea ocupanților fasciști.

Dintre învățători, rămase în comună doar Gheorghe Cărpănișan, directorul școlii sârbești. La 18 Septembrie, trei zile după intrarea horthyștilor în Variaș, un ofițer însoțit de o patrulă îl interogă acasă. Ofițerul reveni peste două zile. Hai cu noi! Il duceau să-l impuște. N'au făcut decât câteva sute de metri și dinspre marginea comunei au început împușcăturile. Venea Armata Sovietică. Ofițerul și oamenii din patrulă o rupseră la fugă.

Așa a scăpat dela moarte învățătorul Gheorghe Cărpănișan, salvat de bravii ostași sovietici.

Mai târziu, când horthyștii fură alungați departe și urmăriți de trupele sovietice și române dincolo de granițele noastre, când liniștea pătrunse din nou pe ulițele comunei, iar Partidul, în semn de recunoștință față de glorioasa Armată Sovietică, ia inițiativa înălțării unui monument care să simbolizeze vitejia eliberatorilor, Gheorghe Cărpănișan se alătură cu tot elanul.

Cu contribuția fiecărui țăran muncitor din comună, s'au cumpărat materiale, s'a angajat un sculptor.

Lângă gara din Variaș se înalță astăzi un impunător monument reprezentând un ostaș sovietic în avântul luptei. Oamenii din comună au stăruit mult ca figura luptătorului să fie aceea a primului ostaș sovietic căzut pe pământul Variașului. Sculptorul a îndeplinit întocmai această dorință și a executat lucrarea după fotografia găsită la soldatul căzut. Astăzi, într'o casă din Uniunea Sovietică, o mamă privește din când în când la tabloul primit din partea locuitorilor din comuna Variaș. Ea găsește mângâiere în cuvintele săpate pe soclul monumentului care reprezintă chipul drag al feciorului ei, în cuvintele marelui Stalin: „Cauza noastră este dreaptă. De aceea am învins".

Spre o viață nouă

Au trecut și vremurile grele ale bătăliilor, au început să se vindece rănile războiului. A sosit victoriosul 6 Martie și apoi zilele frumoase ale Republicii Populare Române. Oamenii din Variaș întrezăreau calea spre o viață mai bună, deopotrivă pentru toți oamenii muncii, fie ei români, sârbi, maghiari sau germani.

Odată cu traiul mai bun, a început să înflorească în comună și școala. Instituțiile de învățământ de unde porneau ura și învrăjbirea au fost desființate. In locul lor, s'au organizat școli noi în limba pe care copiii o vorbesc acasă. Pe lângă școala română, s'au creat una cu limba de predare sârbă, una în limba germană și alta în limba maghiară. De unde, înainte vreme, doar fosta școală confesională germană avea șapte clase, astăzi toate școlile funcționează cu ciclul II.

O singură piedică se ivea în calea bunului mers al învățământului: școlile n'aveau internate. Elevii ciclului II, mare parte locuind în comunele învecinate, străbăteau în fiecare zi un drum lung până la școlile din Variaș.

Cei patru directori: Georgescu Virgil, Cărpănișan Gheorghe, Nicolae Marșal și Görfy Eugen, s'au adunat laolaltă și s'au sfătuit. Oare nu s'ar putea înființa în comună un internat?

Cu sprijinul Partidului și al Comitetului Provizoriu, au pornit apoi la lucru. S'au arendat câteva jugăre de pământ, s'a muncit voluntar, s'a strâns mobilier. Astăzi, Variașul are două internate: unul pentru fete, altul pentru băeți. In ele, găsesc adăpost și hrană 48 de eleve și elevi, aparținând tuturor naționalităților din comunele vecine cu Variaș.

★

...Pe'nserate, în internatul de băeți. In sala de meditații, Slup Ion și Petrov Șivco, ambii elevi în clasa a VII-a elementară, își pregătesc lecțiile. In vorbă, se înțeleg mai greu amândoi, deoarece primul e german și al doilea sârb, dar pe fețele lor zărești dorința de colaborare, sentimentele unei prietenii de nesăruncinat. Așa cum ne mărturisește economul internatului, viața și munca în comun a elevilor constitue, pentru locuitorii din Variaș, cea mai bună dovadă de felul în care se pot înțelege toți cei ce aparțin diverselor naționalități conlocuitoare.

Asemenea constatări îmbucurătoare se fac și la internatul de fete. Acum, majoritatea elevelor de aici sunt la cinematograful „Steaua Roșie", unde rulează „La stăpâni". In sala de meditație, n'au mai rămas decât Geng Ana și Stamoran Darinca.

Invățătorii privesc cu nemărginită bucurie rezultatele educației pe care ei o imprimă elevilor. In internate nu s'a înregistrat, dela deschiderea lor și până în prezent, niciun conflict între copii. Roadele unei politici sănătoase în problema naționalităților duse de Partid și de Guvernul R.P.R. se observă la fiecare pas în viața școlilor din Variaș.

Țărănimea din Variaș demască pe agenții titoiști

In Variaș activitatea culturală ia un avânt din ce în ce mai mare. In fruntea tuturor acțiunilor inițiate de Partid sunt învățătorii dela școala cu limba de predare sârbă. Ei participă la conferințele duminicale care se țin în jurul diverselor probleme la ordinea zilei. Fiecare manifestare pe tărâm cultural constitue un nimerit prilej pentru demascarea politicii trădătoare practicate de Tito în Iugoslavia și a agenților lui. Sârbii din Variaș au descoperit că doi chiaburi din comună sunt agenți titoiști: Girici, proprietar a peste 150 de jugăre de pământ și Paşa Peici. Ei sabotau acțiunile întreprinse de țărănimea muncitoare.

Cadrele didactice dela cele patru școli se întrunesc deseori și organizează manifestări culturale ale căror programe se prezintă în patru limbi: română, sârbă, maghiară și germană. In această muncă, s'au distins învățătorii Iosif Pângăriceanu, Sabri Dușan și Augusta Trailescu.

★

Țărănimea muncitoare din Variaș trăește o viață nouă, o viață liberă. Români, sârbi, maghiari și germani, învrăjbiți altă dată de politica șovină a exploatatorilor, sunt astăzi uniți într'un singur gând, care, exprimat în limbi deosebite, cuprinde aceeași dorință: Trăiască Republica Populară Română!

Andrei Valentin

NOTE POLITICE EXTERNE

Sub privirile tolerante și încurajatoare ale reprezentanților americani și britanici, în Germania occidentală și în Austria renaște fascismul. In zonele occidentale din Austria, există, în mod legal o așa zisă „Uniune a Independenților" condusă de foști naziști și criminali de război, a cărei activitate se desfășoară nestingherită ba chiar cu o febrilitate din ce în ce mai accentuată.

Ziarul Izvestia publica zilele trecute o cronică internațională, în care se arăta că, potrivit săptămânalului **Die Union**, „Uniunea Independenților" este de fapt condusă de organizația subterană neofascistă „Spinne" care are în fruntea ei pe fostul general din S.S., Hauser. Cu organizația „Spinne" arată ziarul lucrează mână în mână o altă organizație neofascistă subterană „Duessa". Aceste organizații sunt legate cu cele fasciste din Germania Occidentală și din Spania franchistă.

O altă formațiune care desfășoară pe față propaganda fascistă este gruparea „Junge Front" afiliată partidului „popular" guvernamental, care având el însuși în rândurile sale ocrotitoare foști hitleriști și criminali de război, contribue deasemenea la reînvierea fascismului. Gruparea „Junge Front" este condusă de contele Strachwitz, decorat altădată cu Crucea de cavaler a lui Hitler. Unul din conducătorii „Uniunii Independenților" și directorul ziarului fascist „Der unabhaengige", este Stueber, fost propagandist de frunte al lui Hitler.

Guvernul austriac care ca diversiune, sub presiunea opiniei publice democrate, arestează din când în când câte un huligan fascist, are față de renașterea fascismului în țară o atitudine sprijinită total de autoritățile de ocupație britanice și americane din Austria.

Recent, o nouă organizație fascistă „Uniunea Națională" — fondată în Germania Occidentală de către Joachim von Ostan, vechi și notoriu hitlerist, pe care însuși americanii l'au găsit atât de compromis încât l-au îndepărtat, îndată după război, din viața politică, — a adresat poporului german un „manifest program" în care cere germanilor să renunțe la „politică" și să creeze un stat corporativ. Ideile sunt ale vechilor discursuri ale lui Mussolini și ascund sub o frazeologie „democratică" tendințe de cea mai pură speță fascistă.

Fără încurajarea autorităților de ocupație engleze și americane, toate acestea nu ar fi cu putință, nici în Austria Occidentală nici în Germania Occidentală.

Reînvierea fascismului în Austria a făcut obiectul unei intervenții în ședința Consiliului Aliat pentru Austria, din 9 Decembrie 1949, a înaltului comisar sovietic. El a propus să se ceară guvernului austriac un raport asupra măsurilor luate în vederea executării legii Nr. 25 „privitoare la tratamentul național-socialiștilor" precum și asupra măsurilor prevăzute pentru viitor.

Reprezentanții americani și englezi în Consiliu au ocolit însă problema și ea a rămas nerezolvată. La a doua ședință a Consiliului din 22 Decembrie, dedicată special discutării problemei reînvierii fascismului în Austria, și în care au fost prezentate fapte și dovezi de netăgăduit care înfățișează activitatea fascistă din Austria, reprezentanții americani și englezi au eludat din nou luarea vreunei hotăriri menite a pune capăt acestei activități.

Evident, încurajarea fasciștilor, face parte din politica agresivă, pregătitoare a unui nou război, pe care o practică cercurile conducătoare anglo-americane. Forțele organizate ale păcii sunt însă mai puternice decât instigatorii la război.

Armata populară de eliberare a R. P. Chineze, a intrat în reședința districtuală Tehyang, așezată la 70 km. nord-est de Cengtu. La 24 Decembrie, trei armate ale Kuomintangului, în frunte cu comandanții lor, din regiunea Peng Hsien, la nord-vest de Cengtu, s'au revoltat. Telegrama care dă această știre, anunță că aceste armate au rupt orice legături cu Kuomintangul și au cerut instrucțiuni din partea comandanților armatei populare de eliberare de pe frontul din sud-est.

Isgonite de înaintarea victorioasă a Armatei chineze de eliberare, trupele Kuomintangului, comandate de generalul Pain Tsung Hsi, au pătruns pe teritoriul vietnamez la 12 și 14 Decembrie. Escortate de soldați francezi ele trec în Vietnamul de nord. Armata invadatoare franceză din Vietnam dă cel mai larg concurs trupelor reacționare ale Kuomintangului, pe baza acordului încheiat între clica Kuomintangului și imperialiștii francezi. Francezii au dispus chiar să se construiască noui cazărmi pentru resturile Kuomintangului ce urmează să sosească.

Acele mici unități ale armatei lui Pai Tsung Hsi care au încercat să pătrundă în teritoriul controlat de autoritățile vietnameze, din apropierea frontierei, au fost nimicite și dezarmate.

Iată ultimele știri asupra operațiunilor de lichidare' a resturilor Kuomintangului întreprinse de Armata populară de eliberare a Republicii Populare Chineze. Zilele resturilor reacționare din China sunt numărate.

Unități bacteriologice" organizate și supuse unui instructaj special din ordinul și conform planurilor imperialiștilor japonezi, aveau în cursul celui de al doilea război mondial, misiunea „să împrăștie pe front și în spatele frontului mari cantități de bacterii ucigătoare, purtând boli infecțioase ca ciuma, holera și altele, contaminând pe orice cale posibilă centrele locuite, rezervoarele, fântânile, recoltele și vitele".

Monștri dela conducerea Japoniei imperialiste aveau de gând să îndrepte această armă în primul rând asupra Uniunii Sovietice, Republicii Populare Mongole și Chinei, precum și împotriva Statelor Unite și Angliei. Bestiile au făcut tot felul de experiențe, care au ucis mii și mii de oameni. Numai unitatea Nr. 731, organizată pe baza unui decret secret, dat de Hirohito, împăratul Japoniei, în 1936, a asasinat în cinci ani 3000 de oameni.

Astăzi se judecă la Habarovsk, în Uniunea Sovietică, procesul acestor criminali de război japonezi. Desvăluirile în acest proces fac să fiarbă de indignare și mânie pe oamenii cinstiți din toată lumea. Metodele militariștilor japonezi, nu se deosebeau de cele ale naziștilor, autori ai lagărelor dela Auschwitz și Maidanek, dar mentalitatea atât a unora cât și a celorlalți foști pretendenți la dominația lumii, nu se deosebește nici de aceea a noilor pretendenți la stăpânirea lumii, imperialiștii anglo-americani.

Numai datorită ofensivei rapide a Armatei Sovietice — care a obligat Japonia să capituleze necondiționat, — n'au putut fi puse, pe larg, în aplicare, planurile războiului bacteriologic al clicii militariste dela Tokio.

Imperialiștii americani, care ocolesc faptul că numai grație ofensivei sovietice împotriva Japoniei militariste, americanii au fost scutiți să facă cunoștință cu efectele de asasinat în massă ale armei bacteriologice, au azi de gând să provoace un nou război în care să folosească bomba atomică, armă de distrugere în massă și ea. Ei s'au opus propunerilor sovietice de a se interzice armele distrugătoare în massă, ca bomba atomică și arma bacteriologică.

Imperialiștii americani protejează pe foști criminali de război, pe fasciștii japonezi, ca și pe cei din Germania Occidentală și din Austria, cu intenția să folosească „experiența" lor în războiul ce-l pun la cale, atât în Europa cât și în Extremul Orient, împotriva Uniunii Sovietice și a popoarelor din Asia care și-au cucerit libertatea sau luptă pentru ea.

Uneltirile imperialiștilor însă, oriunde se manifestă ele, sunt dejucate de forțele păcii, de forțele frontului democrației care are în fruntea lui Uniunea Sovietică.

Procesul dela Habarovsk, demască metodele criminale ale imperialiștilor, pune în gardă forțele luptătoare pentru pace și avertizează pe uneltitorii războiului asupra soartei care îi așteaptă.

Criminalii de război japonezi judecați acum la Habarovsk, își vor primi, fără îndoială, cuvenita pedeapsă.

POȘTA REDACȚIEI

● *Roman Virgil, Arsenescu Gheorghe.* Vi s'a răspuns prin poștă.

● *L. Dunajecz — Timișoara.* Pentru „Gazeta Invățământului", puteți trata probleme strâns legate de activitatea multilaterală a școlii: despre modul cum se asigură, în cadrul lecțiilor, legătura dintre teorie și practică, dintre școală și viață; cum realizați un învățământ real și științific; despre disciplina școlară, despre colaborarea dintre director, diriginți și organizațiile de tineret; despre colaborarea dintre școală și familie, arătând procedeele folosite pentru apropierea familiei de școală; despre cercurile de studii și contribuția profesorilor în activizarea acestora; despre organizarea timpului liber al elevilor; despre contribuția școlii la opera de alfabetizare și culturalizare a masselor, etc. Orice temă trebue tratată pe bază de fapte concrete desprinse din viața școlii și numai în măsura în care prezintă un interes practic și teoretic pentru școală în general.

● *Ilie Hașeganu.* Observațiile dvs. în legătură cu opera lui Dimitrie Cantemir, în deosebi în ce privește „Descriptio Moldaviae", sunt juste, însă prea sumare. Lucrarea aceasta comportă mai multă atenție. Ea poate fi cu folos întrebuințată pentru a prezenta elevilor noștri o imagine asupra stărilor de fapt de atunci și a dovedi că feudalismul era prezent în Principate sub toate aspectele. Scrieți-ne despre preocupările dvs. de a prezenta operele scriitorilor noștri în adevărata lor lumină, adică reconsiderate pe baza metodei materialismului dialectic și istoric, și despre felul cum folosiți aceste opere pentru educația elevilor.

● *Maria Șuteu.* Problema folosirii obiectelor de învățământ ca mijloc de educare, ridicată de dvs. în articolul trimis, este deosebit de importantă. Apreciem străduințele dvs. de a folosi evenimentele și faptele istorice în acest scop. Felul cum ați înfățișat această problemă prezintă însă un caracter artificial, forțat. Așteptăm alt material lucrat mai concret.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)